

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + Make non-commercial use of the files We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + Maintain attribution The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

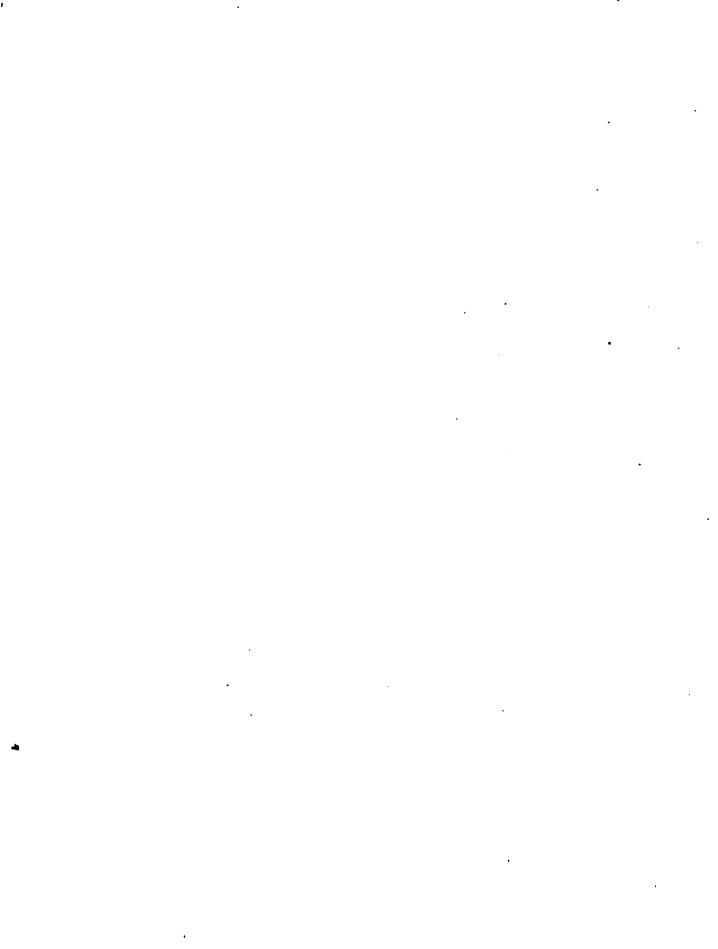
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

H6-

Rools in 1

7406

					•	
			•			
				٠		
•						
	•	•				
			,			
		•				
			•		·	
				•		
			•			
	•				•	
				_		
				•		
			•			
			•		•	
				•		
•		•	•	•		
				•		
	•					
	•					
				•		
	•					
	·					
	·					
	·					
	·					
	•	. *				
	•	. *				
		. *				
		. *				
		. *				
		. *				
		. *				
		. *				
		. *				
				•		
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	
					, ·	

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-ARABE,

PAR

ELLIOUS BOCTHOR, ÉGYPTIEN,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES;

Revu et augmenté

PAR A. CAUSSIN DE PERCEVAL,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES.

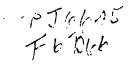
PARIS,

CHEZ FIRMIN DIDOT PÈRE ET FILS, LIBRAIRES, RUE JACOB, Nº 24.

1828.

مغلا

DICTIONALE &

FRANCAIS-ARRE

ELLIOUS EDCETOS, ROYELES,

184305

bend et augmente

PARTY OF ALL SEA DESCRIPTION AND

CONTRACTOR OF A STATE OF A STATE

PARTS.

(2) Particle of two participants of the Mitchell Science of the Control of the

Yaassii shyoon bhy

PRÉFACE.

L'auteur primitif de ce Dictionnaire, M. Ellious Bocthor, égyptien copte, après avoir servi d'interprète à l'armée française en Égypte, vint en France avec ceux de ses compatriotes que leur dévouement pour notre cause avait forcés d'abandonner leur pays. Sur les rapports qui furent faits au duc de Feltre, ministre de la guerre, des connaissances de M. Ellious dans la langue arabe et de son goût pour l'étude, ce ministre lui permit, en juin 1812, de venir se fixer à Paris pour s'occuper de traductions d'arabe en français.

M. Ellious fut d'abord employé, au Dépôt général de la guerre, à traduire des pièces arabes qui faisaient partie de la correspondance de l'armée d'Orient. Ses services ne furent pas non plus inutiles aux personnes qui dressèrent la grande carte d'Égypte. Bientôt il fut attaché au Dépôt en qualité d'interprète. Il travailla alors avec ardeur à la confection d'un Dictionnaire français-arabe dont l'utilité était vivement sentie, et dont la classe d'histoire et de littérature ancienne de l'Institut avait signalé le besoin dans un rapport adressé à l'empereur, "le 20 février 1806.

Réformé en 1814, replacé en 1815, réformé de nouveau en 1817 et replacé en 1818, avec son ancien traitement de 2000 francs, à titre d'encouragement pour l'achèvement de son Dictionnaire, M. Ellious fut enfin nommé professeur d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales vivantes, près la Bibliothèque du roi, en janvier 1821. Il mourut au mois de septembre de la même année, à peine âgé de trente-sept ans, laissant le manuscrit de son Dictionnaire achevé et mis au net.

M. le marquis Amédée de Clermont-Tonnerre, animé d'un noble zèle pour les progrès des études orientales, et désirant que ce travail important ne fût point perdu pour la France, a fait l'acquisition du manuscrit et entrepris de le faire imprimer.

Successeur de M. Ellious Bocthor dans la chaire d'arabe vulgaire à l'École royale des langues orientales, j'ai été chargé de revoir l'ouvrage et d'en effacer de légères incorrections, que l'auteur eût sans doute fait disparaître, s'il eût pu, en surveillant lui-même l'impression, mettre la dernière main à son travail. Pour que ce Dictionnaire fût aussi complet et d'une utilité aussi grande que possible, M. de Clermont-Tonnerre a souhaité qu'il reçût quelques augmentations jugées nécessaires. Suivant son désir, j'ai fondu dans l'ouvrage de nombreux matériaux que j'avais recueillis pendant mon séjour en Syrie, pour composer un dictionnaire semblable; j'y ai fait entrer aussi tout ce qu'il m'a paru utile d'extraire des Dictionnaires espagnolarabe et italien-arabe, du P. Cañes et F. Domenico Germano di Silesia.

Cet ouvrage étant particulièrement destiné aux personnes qui ont besoin d'apprendre à parler et à écrire la langue arabe, c'est-à-dire aux voyageurs et surtout aux interprètes, M. Ellious et moi (je m'exprime ainsi collectivement, parce que mon travail entre dans la confection de ce Dictionnaire environ pour moitié) nous avons évité d'y insérer les mots qui sont exclusivement de l'idiome savant et poétique; nous nous sommes attachés à ne le composer que des mots usuels, tant de la langue écrite que de la langue parlée. Ainsi, les expressions familières de la conversation, même les termes bas et populaires, aussi-bien que les expressions recherchées du discours écrit et soigné des Arabes modernes, ont dû trouver place dans ce Dictionnaire. Les mots français qui n'ont point de correspondans en arabe ont été traduits par des périphrases, afin d'étendre l'usage de cet ouvrage aux Arabes qui veulent apprendre notre langue.

J'avais eu d'abord l'intention de faire suivre ce Dictionnaire d'un Index

où les mots arabes, rangés suivant l'ordre alphabétique de leurs racines, devaient être accompagnés de numéros renvoyant aux pages dans lesquelles le sens et l'emploi de ces mots seraient indiqués. Mais j'ai réfléchi depuis, qu'un grand nombre de mots arabes n'ayant point en français de correspondans, et se trouvant ainsi exclus d'un Dictionnaire françaisarabe, cet Index serait nécessairement fort incomplet. D'après cette considération, je me suis déterminé à entreprendre un Dictionnaire arabe-français dont l'usage sera beaucoup plus commode que celui d'un index, et qui contiendra toutes les expressions arabes usuelles, ou du moins toutes celles que j'aurai pu recueillir. Je sais qu'un orientaliste distingué, M. Freytag, s'occupe d'une nouvelle édition du Golius, qu'il doit enrichir de nombreuses augmentations. J'espère que son entreprise et la mienne ne se nuiront pas l'une à l'autre, car je les crois de natures différentes. Mon dessein est d'extraire seulement de Golius les mots généralement usités parmi les Arabes modernes, soit dans le style soigné, soit dans la conversation, et d'ajouter à ce fonds les mots vulgaires qui ne se trouvent point dans les Dictionnaires arabes publiés jusqu'à ce jour.

CAUSSIN DE PERCEVAL fils.

NOTA. J'ai adopté la manière concise employée par Golius pour indiquer le futur ou aoriste des verbes arabes. Les lettres A, I ou O, qui accompagnent le prétérit, représentent les voyelles fathha, kesra ou dhamma que doit prendre la seconde radicale à l'aoriste.

	•		•
•	•		
			٠
		•	
	•	•	
	•		
			•
		•	•
	•		
	•	•	
	· •		
•			
		,	
	•		
		•	
		•	
•			•
•		:	•
	•		
		•	

DICTIONNAIRE

Steer /2 Bound &

FRANÇAIS-ARABE.

ABA

A, première lettre de l'alphabet, الول حرف مسن.

A, s. m., il ne sait ni A ni B, il ne sait rien , لا يعرف الغي ولاماء.

A, particule qui marque le datif, J. A moi, الى. الم. الكتاب A qui est ce livre? الكتاب.

A, préposition qui exprime des rapports de temps, de lieu, etc.; s'il y a mouvement, على أ, ou, par abréviation, dans le langage vulgaire, أ; s'il n'y a point de mouvement في Je vais à Tripoly, المرابيح الى طرابلس ou انسا ساكن في باربز, J'habite à Paris,

A, signifiant après, avec, pour, etc., s'exprime par على بر, ل. وقدم بعد قدم بعد قدم. إلى المقرر الخردة والمستردة بالمستردة م mitraille المقرر بالخردة المستردة والمستردة والمس

ABAISSEMENT, s. m.; au propre, الوطية وطلبة على المجاولة على المجاولة المج

ABAISSER, v. a., diminuer, de hauteur, وطَّى .

Abaisser, faire aller en bas, وطَّى .

Abaisser, humilier, خفص I. ــ اذلَ ــ اذلَ ــ المَّان ــ اذلَ ــ .

Ser l'orgueil de quelqu'un, كسو نفسه I.

ABA

تذلّل _ اتّصع قدام, S'Abaisser devant, s'humilier, تخصّع عني يديد أوّله

S'abaisser, aller en bas, descendre, هبط O. مرط I. ABANDON, s. m., ترك المركث المركث

. خلاعة, Abandon, négligence aimable.

A l'Abandon, adv., احسابه هاملاً عاملاً عاملاً المنافقة Enfant laissé à l'abandon, ولد مدشر المفافقة المال المدشر يعلم الناس, prov. || Laisser à l'abandon, التحرام التحرام المال عن المال عن المالة المنافقة الم

أ Qui est dans l'abandon, ou sans appui, على طهر Abandon, ou sans appui, عدا له أحد ما له ظهر مقطوع

خالى من ـ مهجــور ,ABANDONNÉ, adj., inhabité . . السكان

مندشر متروك , Abandonnė, delaisse

مايب ـ هامل Abandonné, livré à ses passions, مايب

Abandonnement, dérèglement excessif, prostitution, مرك الحيا ـ سرف ـ انههاك في المحارم.

S'Abandonner, v. réfl., se livrer à, ق انهه ک فی الدّات. S'abandonner aux plaisirs, ق اللذّات S'abandonner à la Providence, سلم امرة - توكّل على الله

Abasourdie, v. چ., étourdie, consterner, دونج دادهش ـ I. دهی

مدهوش ABASOURDI, adj., مدهوش

ABATAGE, s. m., coupe des arbres, قطع الشجر. Abatage, les frais de la coupe, اجرة قطع الشجر.

ABÂTARDIR, v. a., faire dégénérer, غيّرطيبة الفسد

ABAT-JOUR, s. m., sorte de fenêtre, فرع شباك , plur., شبابيك

ABATTEMENT, s. m., affaiblissement, diminution des forces physiques, ضعفي.

Abattement de courage, انكسار العزم خورد.

ABATTEUR, s. m., hucheron, کسّار; plur., کساریس; plur., کسّار, Abatteur, au figuré, celui qui se vante de faire de grandes choses, فشاریس; plur., فشاریس

ABATTRE, v. a., détruire, jeter par terre, هدم I. ــ قدم I. ــ آمه آ

.دمرالقوى ـ صعنى Abattre, affaiblir,

انکسر عزمه ــ O خمد . Nom générique انکسر عزمه ــ Nom générique انکسر عزمه ــ Nom générique . انکسر قلبه

هداً A. Le vent s'abat, هداً A. Le vent s'abat, هداً الربيح.

S'Abattre, tomber, وقع , Aor. يقع Le cheval a'abattit, وقع الحصار,

S'Abattre, en parlant d'un oiseau , عبط 0. عبط التحطُّ 0.

ABATTU, adj., مهدوم ـ مهدود. Un visage abattu, .وجه متغیر

ABAT-VENT, s. m., petit toit en saillie, دروند.

بتاع ربيس ,Авваттар, adj. , qui appartient à l'abbé, بتاع ربيس الدير . Droits abbatiaux الدير.

ABBAYE, s. m., monastère, ديورة; plur., خيورة.

ربيس الرهبان ,ABRE, a. m., chef d'une abbaye ربيسة, plur, روسا الدير, bbbesse, a. f. ربيس الدير ربيسة الراهبات ـ الدير

A. B. C., s. m., petit livret de l'alphabet, ألف با. A. b.c., commencement d'une affaire, d'une science,

ــادّملــاندمل, Aackoza, v. n., se tourner en abcès. ــادّملــاندمل. تدمّل

ABgrs, s. w., tumenr plaine d'homeur, حملة حدمال plur. ماميل et كامير.

Andreation, s. f., renoncement volontaice à une dignité souveraine, منزول عن النازل عن Votre abdication est une chose étonnante, نشازلک عن اللک شرعجیب.

ABDIQUER, v. a., ahandonner une dignité souveraine, ننازل عن.

مانة - صفاق , ABDONEN, s. m., bas-ventre

Anecedaire, s. m., live où l'on apprend à lire, القياءُ.

Arrequea, denner la becquée à un jeune oiseau, وق الطير o.

ABEHLLE, s. f., mouche à miel, نحلات, plur. , نحلات. Tom générique , نحل

ABBRRATION, S. f, erreur, ble_ble.

Двеття, v. a., rendre bête, ц. А.

S'Abetir, v. refl., devenir bate, تبلّه _ انبلم

AB HOG ET AB HAC., adv., sans ordre, sans raison,

ABHORRER, v. s., avoir en horreur, 5,5 A.
ABIME, Voy. ABYME.

مات می :wrestat, adv., (mourir) sans tester, مات .غير وصيّة

وصية, AB IRATO, adv., (testament) fait en colère

ABJECT, adj., vil, bas, méprisable, دني ـ حقير; ذليل ـ منهان ـ اوفاد , plar ; وغد ـ ادنيا, plar

ABJECTION, s. f., humiliation, bassesse, 3,63-.ذل ـ حقارة

ABJURATION, s. f., renoncement à une fausse reli-جحود - جحد, gion,

ABSUREA, v. a., renoncer à une fausse religion, une erreur, une opinion , جد A._ نص 0. Abjurer les er-رفس الغلطات التي هي صدّ , reurs contraires à la foi بلايهان

. جرّ المفعول معه أو منه , ABLATIF, s. m.

نوع سیک صغیر , ABLE, s. f., sorte de petit poisson

ABLERET, s. m., sorte de filet pour pêcher des ables, . نوع شبكة لصيد السهك الصغير

ABLUTION, s. f., action de se laver avant la prière, . توضّاً , Faire l'ablution . وضوء

Ablution avec du sable, بَيْبَ . Faire l'ablution avec du sable, تبتمم

ترك , Abnégation, s. f., renoncement à soi-même .الانسا_ن نفسه

- عوى _ بى مايى ABOI, ABOIEMENT, s. m., cri du chien,

في شدّة افي عز الصيقة , Aux anois, s. m. plur المدينة في عز الصيقة, المدينة في عز الصيقة. رجل على اخسر, Un homme aux abois, mourant ا .نفس

مطل_ا بطل_ا بطل. annuller, عملاً

ABOLISSEMENT, s. m., action d'abolir, ابطال - بطلار

AnoLITZON, s. f., andantissement, يطال أ.

. كرة مريد مفصوب - مكروة , ADOMIEABLE, adj.

ABOMINABLEMENT, adv., المكروها مكروها .مگرولا

ABOMINATION, s. f., action abominable, are; plur., .شي كرة ـ فعل مكروة ـ معاصم

ABONDAMMENT, adv., en abondance, ביבר באירול, - بركة - كثيرة , Abondance, s. f., grande quantité Il y a chez vous abondance de زيادة _فيض _رُخص .عندكم البركة ـ عندكم النحيرك ثير ,tout

غلة.

. نعيم ـ سعة , Abondance , vie aisée

Parler d'abondance, sans préparation, انكلم حالاً. .زاید

. عليل _ خصيب _ خصص ملك Abondant, fertile, Écrivain abondant, مؤلف مكثر Un pays abondant فرانف en savans distingués, بلاد مشحونة بالعليا المشتهونة

ABONDER, v. n., être ou avoir en abondance, عنك كثير ـ كان كثيرًا ـ ٨٠ , خصب

Abonder en son sens, être trop attaché à son opi-. نیسک برایه nion,

مستاجر مستكرى , ABONNE, s. m.,

ABONNEMENT, s. m., marché à prix fixe, pour un ابجا, temps

S'ABONNER A, v. pr., prendre un abonnement à, .استكرى ـ استاجر

ABONNIR, v. a., rendre bon, Jic - ---

استعدل ـ نعدّل, S'Abonnir, v. n., devenir bon D'un . وصحبول - دنو - قرب, accès , وصحبول - دنو - قرب abord difficile, صعب الوصول اليه.

D'abord, tout d'abord, de prime abord, 1,1_ . في اوّل الامر | - تبطيـ

مسهل الدنو منه, ABORDABLE, adj., d'un abord facile

Авохрася, s. m., chọc de deux vaisseaux,

Tenans et . نواحي و حدود بيث, sans d'une maison اقتراب و التصافي مركبيس - مركبين في بعصهم

يصل .Aor ,وصل الى البر

مرى كلاصل اطلعوا ,Aborder un vaisseau, y monter par force الح الركب قوة و اقتدار

.o .دنا من_وصل الح

Aborder, une question, la traiter, la discuter, ٨ بحث المسلة

Aborighnes, s. m. plur., premiers habitans d'un اولاد البلاد ـ اهل البلاد, pays

ABORNEMENT, s. m., action d'aborner, בבניגר.

ABORNER, v. a., donner des bornes, limiter, كدّ

Enfant مسقوط ـ سقطـــتي , ABORTIF, adj. , avorte . جنين مولود قبل زمانه - سقط ,abortif

. ناقص , Abortif, qui n'a pas acquis la perfection,

ABOUCHER, v. a., rapprocher des personnes pour | / المتفا.

.A جهع بينهم ـ قابل ب ـ واجه ب . conférer

S'Aboucher, v. p., avoir une entrevue avec quel-.اجتهع بد ـ تواجد مع ـ تقابل مع , qu'un

مكبتل, ABOUGRI, adj., trapu

. ناقص الخلقة, Abougri, mal conformé

ABOUTIR, v. a. toucher d'un bout à, יוֹשל,

Aboutir, tendre à, قصد الي O. A quoi aboutissent .ايش المقصود بهذا الكلام? ces discours

Aboutir, conduire à, ودّى الج. Où aboutit ce che-.الح إين يودي هذا الدرب min?

مسقاة _ مناهل | بيؤول Aboutir, avoir pour resultat, مسقاة _ مناهل البؤول هذا الامريسوول آلي, Cela n'aboutira qu'à le perdre مختصر ما ينتج من هذا الامرالاخراب بيته عراب بيته طلع منه مد Aboutir, crever (apostème), كمر A. مركب اطلع منه م انفتح-قسح

عضاربه بعضم aboutissans d'une affaire, کیفیة کلامر و جمیع احوالہ, ABORDER, v. n., prendre terre, الامرو متعلقاته

As ovo, adv., dès l'origine, dès le commencement,

ABOYER, v. n., japper, موى ... Aboyer à la نسيح يف السيخ الله lune, crier inutilement contre quelqu'un, أفترب, نفرّب منه, Aborder, joindre, approcher

> ABOYEUR; s. m., chien qui aboie, homme médisant, satyrique, جلبنا.

> خليل - ابرهيم - ابرهيم الخليل , п. рг., خليل اللہ

> ABRAQUER, v. a., tirer un cordage de main en main, .0 جرّ اللبان

> Abrece, s. m., réduction d'un ouvrage plus éten-.مختصر ,du

> ـ بالاختصار ـ بنوع الاختصار . En Abrégé, adv.,

Abrecer, v. a., rendre plus court un espace de temps, un discours, قصر المدلا, الكلام. Pour abréger, enfin, والحاصل.

Abréger, réduire en petit un grand ouvrage, اختصا

اسقى البهاجم, ABREUVER, v. a., faire boire des bêtes, اسقى البهاجم .I سقى

. تجرع المرار, S'Abreuver, de chagrins, d'amertume, ABREUVOIR, s. m., lieu où l'on abreuve, حوض , plur., منهل موارد , plur., مورد ميضان , plur.,

Abréviateur, s. m., qui abrège l'ouvrage d'autrui,

ABRÉVIATION, s. f., retranchement de lettres d'un . اقتصار في حروف الاسها والالقاب, nom, d'un titre Aboutissant, adj., qui aboutità, مودّى السبع Ainsi l'on écrit en français S. M., au lieu de Sa Majesté; en arabe, , pour , demande; , pour Aboutissans, s. m. plur., les tenans et les aboutis- جواب, réponse; تراكي الحرة, pour على الحرة, réponse

Ann, s. m., lieu où l'on se met à couvert, hors de danger, اجاء ملجا

م الدرا - في الدرا . A l'Abri, adv., à couvert . أي الحما .

ABAICOT, s. m., fruit, مُشْهُمْ, nom d'unité_مُشُهُم، plur., عشياح.

ABSOLU, ad Absolu, in Absolu, in ABSOLUMEN

ABSOLUMEN

بالاطلاق مطلقاً ا ,Un abricotier شجرالمشهش مشهدة مهجرة مشهش . مشهشة مشجرة مشهش .

ABRITER, v. a., mettre à l'abri, داری المجی المجید المجنی المحقی المجنی المحقی المجنی المجنی المحقی المحقی المحتمد ال

ABROGATION, s. f., suppression d'une loi, ترک ,_

ABROGER, v. a., mettre hors d'usage, abolir, كترك ...
A. نسنو ـ بطّل

ABROTONE, s. f., plante, قيصوم ذكروانشي قيصوم.

For. Aurone, Santoline.

Ex Abaupro, adv., tout d'un coup, brusquement, علم غفالة.

Ex Abrupto, sans phrases préparatoires, الله دياجة عقدمة.

ABRUTIA, v. a., rendre brute, بلم موحّش A. S' Abrutir, devenir brute, مثل مثل مثل الدبّ الوحش.

ABRUTISSEMENT, s. m., état d'un homme abruti, יوحّش.

ABSENCE, s. f., auge _ ule.

Absence d'esprit, distraction forte, عياب العقل العقل. Assent, adj., بغياف; pkur. عياف et، ميايف العقل العق

ABSENTER (s'), v. pron., غاب آغاب. S'absenter de son pays, نتحرب غاب سافر عن بلادة

خشرق - افسنتين ، ABSINTHE, s. f., plante amère, خشرق - افسنتين ، Absinthe pontique ، شيح , plur. , مثياء .

مطاق , ABSOLU, adj., indépendant,

منجتر, متسلط على, Absolu, impérieux

ABSOLUMENT, adv., sans bornes, sans restriction, بالاطلاق مطلقاً

Absolument, entièrement, tout-à-fait, المَرَةُ اللّٰمُ اللّٰمُمُ اللّٰمُ اللّٰمُ اللّٰمُ اللّٰمُ اللّ

Assolution, s. f., déclaration de l'innocence d'un accusé, تبرية المتهوم تبريرالمتهوم.

Absolution des péchés prononcée par un prêtre, حَلَّ , تَحْلَيْل مِن الخطايات مغفرة الذنوب عفران.

Absolution des péchés prononcée par un prêtre,

Absolution des péchés prononcée par un prêtre,

Absolution des péchés prononcée par un prêtre,

Absorbant, adj., qui absorbe, qui pompe, شارب.
Terres absorbantes, أرض بلّاعة.

ABSORBER, v. a., pomper, شرب A.

Absorber, engloutir, بلع A. _ ابتلع ...

Absorber, faire disparattre, عُطْس I. Absorber le son, عُطِّم على الصوت عُظْم الصوت.

ه...خ....وی S'Absorber, s'enfoncer, se perdre, غاربی, مستغربی فی تا مّل الله الله الامور الالهیت. الامور الالهیت

Ansonntion, s. f., action d'absorber, ابتسسلاع.

ABSOUDAR, v. a., déclarer innocent un accusé, بررى المتهوم

Absoudre, remettre les péchés, من محل من المخطابا. Être absous de ses péchés, المخطابا

ABSOUTE, s. f., absolution publique donnée au peuple, L.

sonnes, محاباة, Faire acception de personnes, حابى,

Acception, sens d'un mot, معانى, plur. , معانى, Accès, s. m., abord, الى قرب. Accès, s. m., abord ما له وصول الى. Il n'a pas accès auprès de, ما له وصول الى.

Accès, retour, attaque d'un mal périodique, de la fièvre, الرور, نوبة السخونة . C'est aujourd'hui jour d'accès, اليوم دور السخونة.

ACCESSIBLE, adj., abordable, dont on peut approcher, مين الوصول اليه ـ سهل الا قتراب.

Accession, s. f., consentement, وضاء,

Accessorae, adj., qui accompagne, qui est une dépendance, une suite, عنبي ـ قابع.

Les accessoires, subs., التوابع.

Accessorament, adv., آجنبياً - تابعاً.

Ассіденсе, s. f., qualité, état de l'accident, عرضية.

عوارض,, plur. عارض, Accident favorable, صُدفة.

Accident, malheur, عادث; plur., عادث.

Accident, terme de philosophie, opposé à substance, عرض عوارض ; plur., عارض صدّ جوهر, plur., Accident, sé-اعراض المccident, sé-اعراض المحتاد, Accident inséparable, عرض مهتاز, Accident inséparable

عدّل علط من غير قصد, Par accident, sans dessein, عدّل عدد. قتله سهو, غلط Bl l'a tué par accident, سهو

مورضي, Accident , adj. , qui arrive par accident عارضَي.

ACCIDENTELLEMENT, adv., par hasard, عرضيا.

ACCLAMATEUR, s. m., qui fait des acclamations,

ACCLAMATION, s. f., cri de joie, d'admiration, a. لله .. Faire des acclamations, انهليل هُنْهونة ميلولة. ACCLIMATER, v. a., accoutumer à un nouveau climat, اعتود على الهوا

. تعدود على الهوا S'Acclimater,

ACCLIMATE, adj., الهوا , متعود على الهوا

Accointance, s. f., liaison, غاشرة المتلاط معاشرة. Je n'ai point d'accointance avec eux,مالى اختلاط معهم, Accointen (s'), v. pron., عاشر,

Accolade, s. f., embrassement, خط معائقة عنيق خط ,Accolade, trait qui réunit plusieurs articles, خط يضعوه علامة لصم جلة اشياالي بعصها

عانت ، Accoler, v. a., embrasser, عانت .

Accountonable, adj., qui peut s'accommoder, يتساوى.

Ассомиорлов, s. m., appret de mets, de viandes,

مهاود۔مسابیر ,Accommonawr, adj., complaisant برصمی بکل شی

Accommons, adj., ajusté, en ordre, حنظم مصلح.
Accommons and a m., accord d'un différent, réconciliation,

Accommodement, moyen pour terminer une affaire, سهولة طريقة تدبير.

Accommode, v. a., être convenable, صلح A. Cela m'accommode, هذا بصلح لل Cela ne m'accommode pas, je n'y trouve pas mon avantage, هذا ما بنخلصني Accommoder, ajuster, arranger, عنظم حصلت

Accommoder, apprêter pour manger, de 0.

Accommoder, traiter bien un acheteur, lui faire bon marché, رأى عارد.

. اصرف البادة ـ ساوی: Accommoder, réconcilier . صرف بینهم_اصلحهم_

. وفق ل-طابق على Accommoder, conformer

S'accommoder à, وافق ما A. ـ وافق S'accommoder d'une chose, la trouver à son goût, ها اعجبه الشي عناك صابون s'accommode de tout, كل شي عناك صابون

ACCOMPAGNEMENT, s. m., مرافقة مرافقة

Accompagnea, v. a., aller de compagnie avec quelqu'un, رافق صاحب. المحدم الله يحق معكن المحدم الله يحق معكن المحدم الم

Accompagner le chant, تبع A. _ وافّق _ . ما افّق _ . ما افق _ . كا اعتمى وانت اتبعنى انتهام. انا اعتمى وانت اتبعنى Accompagne-moi, مثل - تهم _ حقق _ . مثل - تهم _ مثقق _ . كهل - تهم _ مثل _ . كهل - تهم _

S'Accomplir, s'effectuer, تمّ A. Si nos désirs s'accomplissent, ان تم ما في النحاطر.

. تام ـ كامل ـ تهام , Accompli, adj.,

ACCOMPLISSEMENT, s. m., exécution entière, الميام _ تهام _ تكييل Accos

ACCORD, s. m., convention pour terminer un différent, عهد عشروط, plar., غمود; plur., عمود Tels sont nos accords, عمود على خالك تمالاتفاق بيننا

Accord, consentement, اضا.

_اتَّـقاق _ موافقة_وفق ,Accord, union d'esprits _ _اتَّـقاق _ موافقة_وفق ,

مرافقة _ مناسة, Accord, juste rapport

Accord, harmonie de sons, اتفاق لا صوات. Instrument qui est d'accord, الدّمعدّلة, مصلّحة

D'Accord, d'une manière concertée avec quelqu'un, والاتفائل معرباتفاق . Nous sommes d'accord, متفقين

D'Accord, interj., j'y consens, اسلّها الرضينا. Accordable, adj., qu'on peut accorder, يُعطى. Accordables, s. f., خطبة.

م وقسست المحرارية المحرارية المحرام المحرابية المحرابية

۔ اکرم علید ب . . ۸ سهے لدب, Accorder, donner ۔ انعیم علی احدب.

Accorder une demande, اجابدالي ما طلب.

Accorder une fille en mariage à quelqu'un, عطب نته لاحد ٥. عطب نته لاحد

محدل الالت ـ شدّ الاوتار, Accorder un instrument ـ عدّل الالت ـ شدّ الاوتار,

مسلّم ــ . A رضى ب. Accorder, reconnaître pour vrai برضى معد على . S'Accorder, être d'accord, اختلفوا . Ne pas s'accorder . مع

S'Accorder, être conforme, عصد وافق , ناسب بعصد.
Accordor, s. m., outil de luthier pour accorder les instrumens, مفتاح الالة

Account, d'humeur complaisante, accommodante, مساير خفيف الدم.

Accoatise, s. f., hameur accommodante, مسايرة خفّة دم

يقرب اليد, Accostable, adj., facile à aborder, يقرب اليد,

Accoster, v. a., aborder, approcher pour parler, all, out of account and selections are selected as Accoster and selected as a s

قربوا من S'Accoster, s'approcher l'un de l'autre, قربوا من التقاربوا - بعصهم

Accotea, v. a., والى المند على المن

S'Accoter sur, على ما اتكى على استند على ما . S'Accoter contre, استند الى

Accouches, s. f., femme qui vient d'accoucher, وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللّلْمُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

ACCOUCHEMENT, s. m., enfantement, قىفاس

Accoucher, v. a., aider à accoucher, ولدت, accoucher, v. n., mettre au monde, ولدت; aor., نضع; aor., وضعت ـ تلد

Accoucherse, adj., qui accouche une femme, داية; plur., قوابل, عابلة ـ دايات

Accounta (s'), v. pers., s'appuyer du coude, كوّع إلى النَّهُ على النَّهُ على النَّهُ على النَّهُ على

Accouder, s. m., appui pour s'accouder, مسند. Accroc ou A Accouplement, s. m., assemblage par couple, عابق ـ تعطيلة . Accrocmement

Accouplement, coît des animaux, يعشمنيور

ولف Accoupler, appareiller,

مشر, accoupler, apparier pour la génération,عشر. S'Accoupler pour la génération, نعشر.

Accouncin, v. a., rendre plus court, قصر.

ا فقصر ــ O قصر (Accourcir, devenir plus court و قصر . ا قصر

Accovacissament, s. m., diminution de longueur, פית ב בשל ב . أقتصار على المراجعة ا

Accounta, v. n., aller promptement vers, بادر الى مدر بسرعة.

ACGOUTREMENT, 8. m., سبات الربيد ـ زيد ـ

Accourones, v.a., faire prendre une habitude, э-

S'Accoutumer, prendre l'habitude, حاتعود على اعتاد ب,على

معتاد ـ اعتیادی مطلقه. معتاد ـ اعتیادی معتاد ـ اعتیادی معتاد ـ اعتیادی معتاد علی ـ متعقد علی ـ متعقد ـ معتاد ب علی ـ مدمن علی ـ مدمن علی

ACCREDITER, v. a., mettre en crédit, حيت حالم المهدرصيته المالع المهدرصيته المالع المهدرصيته d'un gouvernement, جعل كلامه مسيوع ومقبول A. عند ارباب الدولة.

مَوْى ,Accréditer, rendre vraisemblable, قوى

S'Accréditer, s'acquérir du crédit, تُسَيِّب اللهِ اسم, صيت على الله اسم, صيت

Accaédit, adj., qui a du crédit, معتبر مُصَيّب . Accaco, s. m., déchirure d'une étoffe en accrochant,خرق ـ تيزيق ـ مزق ـ شرطة.

Accroc ou Accroche, s. f., difficulté, obstacle, alusu – عايق – عايق.

شبک . ACCROCHEMENT, s. m.,

Accrocher, v. a., attacher, suspendre à un crochet, علق في, على ماك في.

عرق _ عطل Accrocher, retarder, arrêter, على عدال

S'Accrocher, s'attacher à, في هاه. علق في المشبك في .. . هاعلق في المنطق في المنطق في المنطق المنطق

ACCROIRE (FAIRE), v., a., faire croire ce qui n'est pas, pas, les pas, les

En faire accroire, tromper, دخل عليه 0.

S'en faire accroire, présumer trop de soi, شائی خالد۔ اڈی نی نفسہ

Accroissement, s. m., augmentation, علو علو علو علو علو المرادة على المرادة ع

Accaoltae, v. a., augmenter, كثركتركتركانا. Cela accroit son chagrin, غرعلى غم على غم

S'Accretire, devenir plus grand, عظم ـ I. عظم ـ O. ـ عظم ـ A. كثر ـ A. كبر ـ ازداد ـ I. نيمي

Accrouptra (s'), v. pers., se baisser le derrière près des talons, وبرك ـ قرفش ـ قرفص O. En parlant des chameaux, ننِّة O.

م بسسسوک ما نسخ می Accroupissement, s. m., منافع المان الما

ACCURIL, s. m., réception faite à une personne qui arrive, التقالا الله Bon accueil, المحسن الملاقالا الله Bon accueil à quelqu'un, الرحيب العتى فيه ما احتفل فيه ما اكثرث فيه المعنى فيه عند ما اكثرث فيه وجه كحيد, accueil, accueil froid,

.موضع سد

Acculer, v. a., pousser dans un coin, dans un endroit où l'on ne peut reculer, زنق A. حزر A. مزر A.

S'Acculer, se retirer dans un coin, justil.

ACCUMULATRUR, S. m., E.

ACCUMULATION, s. f., amas de choses ajoutées les بجُع ـ تكويم ـ لمة ,unes aux autres

ACCUMULER, V. 8 , amasser et mettre ensemble, . كوّم ـ .0 لمّ ـ ٨٠ جع

. اجتمع - التم - تكوم S'Accumuler,

Accusable, adj., qu'on peut accuser, يُتَى

Accusateur, s. m., qui accuse quelqu'un en jus-.مشتكى ـ شاكى ـ تاهم ,هنه

_ المفعول به, Accusatif, s. m., terme de grammaire النصب. Un nom à l'accusatif, النصب.

Accusation, s. f., action en justice contre quelqu'un . شکاولا _ شکابة _ تهم , plur., تهمة و que Pou accuse.

Accusé, s. m., et adj., traduit en justice par suite souvent innocent, رئب متهوم وهو برى, prov.

Accusen, v. a., charger d'une accusation, بنهم بالكانية المرابة المرابعة ا .اشتكى عليدب. I. قرف عليدب

Accuser, reprocher une faute, عبر . Accuser quelqu'un d'avarice, المنالي عيرة بالبخسل 0. البخل.

Accuser la réception d'une lettre, l'annoncer, عرّف , علم احدًا بوصول الكتوب

الى _ اقر على نفسسه به S'Accuser, se confesser, الى اقر على نفسسه .اعترف ب

Acensea, v. a., donner à cens, اقطع الم

.ما له راس م بلاراس .. m., ساله راس م

فتج - غِش , ACRABE, adj., apre,

مبتاع الفصاصة, ACERBITÉ s. f., qualité de qui est acerbe فيهاجة

O. مطم البولاد مع .. طعم بالبولاد, s. m., lieu étroit, sans issue, مزنستن إ faire mieux couper, عالبولاد مع ..

مسنون ـ مساضى , Aceae, adj., aigu, tranchant

ACESCENCE, s. f., disposition à l'acidité, الى الحيوضية

ACESCENT, adj., qui tend à l'acidité, مايل الج .الحيوضة

ACÉTEUX, adj., qui tient du goût du vinaigre, مايل الى طعهة النحل

ACHALANDER, v. a., donner des chalands, زبن ACHARNEMENT, s. m., action de s'ettacher à mordre, .سعر الكلاب

عناد, Acharnement, animosité, عناد.

. حرض _ قرم على ACHARNER, v. a., exciter, animer, ے تشدّد علی کا Acharner, s'attacher avec excès à, انشدّد علی ا اشتد بینهم ,lls s'acharnèrent au combat . اشتد علی حرب شدید ,Combat acharné الحرب

Achat, s. m., emplette, acquisition, з d'une accusation, مشترا مشترا مشتکی علیه مشتکی علیه مشتکی علیه مشتکی علیه متهوم. Un accusé est ال monéreux que l'entretien, شراية العبد ولاتسربيته,

> - حاشا ـ کرفس ماوی ـ ابیون ، ACHE, s. f., herbe . كرفس الماه ا

Acheminement, s. m., moyen pour arriver à la fin . تهشية ـ طريقة , qu'on se propose

مشے , ACHEMINER, v. a., mettre en état de réussir توجّه ـ . I. سار, S'Acheminer, se mettre en chemin

وادى, ACHERON, s. m., un des fleuves des enfers

ACHETER, v. a., acquérir, ابتاع _ اشترى.

ـ مشتری ـ شرا , plur. , شاری ACHETEUR, 8. m. , دشتری

ACERTREET, s. m., fin, exécution entière, فراغ اتهام _ تنتميم _ تهام _ تكميل _ كهالة _ خلاص | Accense, v. a. mettre de l'acier avec le fer pour le

مكتل ـ كامل ـ شائى , fini, parfait, خامل ـ كامل ـ مكتل . C'est un fou achevé, مجنون طاول - هو مجنون خالص

مخلص , ACHEVER , v. a., finir une chose commencée, ٨ فرغ من - تهم -كهل - غلق

ACHILLÉE, s. f., plante, espèce de jacobée, . نوع من اليعقوبية - حشيشة الرية

ACHOPPEMENT, s. m., pierre d'achoppement, occa-جرعشرة ,sion de faillir.

. حوامض , plur ; جامض , Acide, s. m.

. حامض , adj. , مامض

موضية _ جوضة ,ACIDITÉ ,s. f., qualité de l'acide , Acide, مزز , Acide, tenant de l'acide,

ACIDULER, v. a., rendre aïgre, -\$\frac{2}{5}.

. بولاد _ صلب , ACIER , s. m., fer rassine, بولاد _

معمل البولاد Acreaze, s. f., manufacture d'acier, عمل البولاد . Acolyte, s. m., clerc promu à un orde mineur, ـ خادم القداسـ شهامسة ,.pi ;شهاس الشهعدان .شهاس في الدرجة الرابعة

.خانق الذيب _ خانق النهر, pardalianches

عود على عشق ، Acoquiner, v.a., attirer, attacher .I جذب الى ـ

دراخص, S'Acoquiner, s'abandonner à l'oisiveté, عثراخص تعود على الكسل.

.وج _ قارون Acone, s. f., plante,

علم السيع, s. f., théorie de l'ouie, علم السيع.

منه مروره Acoustique, adj., qui concerne l'ouie,

مشترى ـ شارى .. ACQUÉREUR, S. m., كارى

Acquérir, v. a., acheter, اشترى.

مصل على Acquérir, gagner, obtenir, عصل على ٨٠٠ - امتلـــک - . ۸ حظی ب - . ۸ نال - اکتسب اسم كل حرف منه اول حرف من السم كل حرف من السم كل حرف منه الله Mence un vers الكثب . نال العز, Acquérir de la gloire . معارف , علم

Acquis, adj., gagné, مكتسب ـ اكتسابي. Esprit acquis, عقل مكتسب.

مكسب Acquet, s. m., gain,

.شروة , Acquet, emplette.

Acquiescement, s. m., adhésion, امتشال.

Acquiescen, v. n., déférer à, امتشلل.

_ امتلاك , Acquisition, s. f., action d'acquérir

. وصول علاق ، Acquirt, s. m., quittance, décharge وفى, Payer une somme à l'acquit d'une personne , Pour l'acquit de la conscience المبلغ عن ذمّة فلان لاجل تخليص الذمة

Acquit-à-caution, billet donné par le commis d'un bureau, pour faire passer librement un objet à sa des-. تذکرة ـ معافى , tination

من المرابع Acquitter, s. m., action d'acquitter, المابعة الم الفات وفا

Acquitter, v. a., rendre quitte, وفي دير, Aor., .I قضي دين ـ أوفي دين ـ يفي

_ اطلسة , Acquitter, renvoyer quitte et absous, ٠.س ـ ايوا

ـ L قضي وأجباله , S'Acquitter de ses devoirs . هعل ما علىه

ACRE (SAINT-JEAN D'), Ke. Natif d'Acre, 2 Acne, adj., piquant, حيز - حامز - حريف.

مرافة , ACRETÉ, s. f., qualité de ce qui est âcre, الله عرافة

ACRIMONIE. Voy. ACRETÉ.

Acrimonieux, adj., qui a de l'acrimonie, ,حريف

Acrisie, s. f., crudité des humeurs, أجياب

ACROMION, s. m., le haut de l'épaule, الكتف

ACROSTICHE, s. m., mot dont chaque lettre com-.بيث شعر

ACTE, s. m., action d'un agent, Jee; plur., Jef-ـ قصص الرسل, Actes des Apôtres ; فعل الرسسل Acte de foi, d'espérance, de منال الرسسل Acte de foi, d'espérance, de charité, غعل الايهان والرجا و المحبّة

Acte, décision juridique, ia; plur., ...

Acte, partie d'une pièce dramatique, جزو, plur.,

ACTEUR, s. m., qui joue un rôle, شادى ــ لعيب. Acteur, qui a part à une action, شربك فى العبل, ACTIF, adj., qui agit, qui a la vertu fagir, فأعل

حرك, vif, حرك.

Actif, qui agit avec force et promptitude, قوى ـ عربيم العهل.

فعل متجاوز ـ فعل متعدّئ . Actif (1'), la voix active, المعلوم ـ صيغة المعلوم الفاعل.

ACTION, s. f, operation d'un agent, fait, قعل فعلات, عليات, plur., عبايل و العال ; plur., عبايل العبال العبال العبال الصالحة العبال الصالحة العبال الردية , القبيعة العبال الردية , القبيعة العبال الردية , القبيعة

Action, demande en justice, ادّعا طلبة في الشرع, Action, combat, عركة, plur., وقعة عركة.

Action, somme, effet de commerce, مبلغ علم علم علم المحتقد علم المحتقد علم المحتقد علم المحتقد المحتق

ACTIONHAIRE, s. m., qui a une action de commerce, شرکا, plur., شرکا.

ACTIONNER, v. a., intenter une action en justice contre, عليه في المحكمة ـ . O طلب للشرع.

Activen, v. a., donner du zèle à quelqu'un با منت منت اعظمي هية ـ 0. حث

البب النار اعطى قوة للنار البب النار اعطى النار المار النار النار

Activité, s. f., vertu d'agir, قولا فاعلية.

Activité, force, promptitude, قولا ـ سرعة

مرکة, diligence, vivacité dans le travail, عرکة ـ حيد ألفاط

خدمة ,Activité de service

ACTUEL, adj., présent, حاضر الان ـ حاضر.

ACTUELLEMENT, adv., à présent, الان ـ حالًا الحقاد . ذا الوقت ـ ذا الحين

.امثال , plur ; مثل , ADAGE, s. m., prov

Adapter, v. a., appliquer, ajuster une chose à une autre, على ــ ولَّف على ــ ولَّف

Addition, première règle de l'arithmétique, حجمية ـ تت

ADDITIONNEL, adj., qui est ou doit être ajouté, il.

ADDITIONNER, v. a., ajouter une somme à une autre pour en connaître le total, حسع A. ـ تم ـ O. ـ متم الى O.

ADEMPTION, s. f., revocation d'un legs, d'une donation, عطا , تبطيل وقف , عطا

ADEPTE, s. m., initié aux mystères d'une secte, d'une science, عاضل في السرّـ تابع.

ADHERENCE, s. f., union d'une chose à une autre, عادة أساد التصال التحاد التحال التحال التحالي التحال

Adhérence, attachement à un parti, ماعتصاب اعتصام مع اعتصام مع اعتصام مع

ADHÉRENT, adj., fortement attaché à, ب عقد ـ ماتحن ـ ماتحن

مانتحد مع , Admenea, v. n., tenir fortementà التحمب - التصقب

Adhérer, consentir à une chose, بالم رضي ملك . Adherer à une opinion, à un parti, تبع رأى 🛦. اعتصب به ما اعتصر معه ما اعتصر معه ما احد اتحد معه

ADHESION, s. f., union, jonction, اتحاد _ اقتران . رضا , Adhésion, consentement, لئا.

ADIANTE, s. f., plante capillaire pectorale, בצי פֿין . كزبرة البير

Adieu, dans la bouche d'une personne qui prend

تهوا فی ۔ خاطرک ۔ خاطرک میں congé d'une autre, خاطركم اودعناكم - نتوا على خير - حراست الله صبّحناكم, (Le matin)_ مسّيناكم (Le soir) علينا Adieu, dans la bouche de la personne dont on prend congé, réponse aux phrases précédentes في امان الله - بالامان - مع السلامة - محول السلامة La personne qui a reçu une visite ajoute ordinaireou شرقنا ما أستنا vous أستنا , vous nous avez fait plaisir, vous nous avez fait honneur; انت مشرّق ou الله بانسك : auquel on répond

Adieu, c'en est fait de, الذيا السلام, الذيا الذيا Adieu la tasse, راح الفنجان, ال L'ânesse est morte, ".ماتت الحيارة راحت الزبارة, adieu le pélerinage Adieu la bouteille, elle est cassée, انكسرت القنينة .وعلى الدنيا ال**سلا**م

. وقع الدنيا, Dire adien au monde إ. وقع احدًا المرابع المدنيا ADITION, s. f., acceptation d'un héritage, .ارث

Addacent, adj., situé au près, aux environs, قريب واقع کاین بالقرب من ۔ من

.صفات, plur., وصفة ـ نعوت , plur., نعت

Аплестиченият, adv., en manière d'adjectif, نبحى (permettre et défendre).

ADJOINDAE, v. a., joindre à, avec, ב أشرك مع

ADJOINT, s. w., associé à un autre, شربک ; plur.,

. نُوار , plur., غايب ; plur., ناوار , plur., غايب

Adjournment, s. f., jonction d'une personne à une autre, خابتشا.

ADJUDANT, s. m., officier qui aide un officier supé-.معاور.. - مساعد - نايب بعض روسا العسكر, rieur ADJUDICATAIRE, s. m., à qui l'on a adjugé,

Adjudicatir, adj., qui adjuge, حكم.

حکم

Adjugen, v. a., déclarer en justice qu'une chose appartient de droit à l'un des plaideurs, حكسم 0. القاضى حكم لـ د, Le cadi lui adjugea la jument .بالفرس

ـ قسـم , Adjuration, s. f., formule d'exorcisme

Adjurer, v. a., commander au nom de Dieu de .اقسم عليه باسم الله ,faire

ADMETTRE, v. a., recevoir, قبل A.

. Admettre, reconnaître pour vrai, قال ب O.

Administrateur, s. m., qui gouverne les effaires, ADIEU, s. m., פרוֹש. Dire adieu, faire ses adieux, הביתן; plur., مدبرين, Administrateur d'une mosquée, d'un khan, متولى الجامع او النحان, Administrateur وكلا, plur. وكيل; plur. وكلا, des biens d'un particulier

> ADMINISTRATIF, adj., qui concerne l'administration, .تدبيري

ADMINISTRATION, s. f., direction des affaires, ADJECTIF, mot qui indique le mode, la qualité, געייין. Administration des affaires publiques, דרייין, ddlier et) حل و ربــط On dit encore .امور الجيهور امر و l'entrée et la sortie); et السم فاعل السم مفعول, lier) دخل و خرج (l'entrée et la sortie); et Administration, les administrateurs, leur assemblée, المدبرين مديوان المدبرين

مني الاسوار, Administration des sacremens

Administration, office d'administrateur de biens, d'affaires particulières, حالة. Confier à quelqu'un l'administration de ses biens, اوكله بال او بامور احد توكّل بال او بامور احد توكّل بال او بامور احد توكّل بال او بامور احد

Administrea, v. a., gouverner, régir, בֿبر.

Administrer les sacremens, منح سُر و قرب A.

Administrer des preuves, les fournir, قدّم اثبات قلم اثبات.

ADMIRABLEMENT, adv., أبنوع عجيب معجب المجيدة. ADOPTION, ADMIRATEUR, s. m., qui admire, qui a coutume d'admirer, معجب ل, من مادح ل. Adoption,

ADMIRATIF, adj., qui marque l'admiration, الستعياب للستعياب

- ADMIRATION, S. f., مجب ـ تعجّب ـ مجب ـ اندمال.

، مارای عجیباً ـ تعجب من ، ADMIRER , v. a. , نوی عجیباً ـ تعجب من ، aor ، يری

Admirer, trouver étrange, extraodinaire, استعرب الشي ـ من

. مقبسسول ,ADMISSIBLE, adj., recevable, valable .يُقبَل

قبول , ADMISSION , s. f. , قبول

مَوييرِ Admonéré, s. m., réprimande,

ADMONETER, v. a, faire une réprimande en justice, à huis clos, فَرَدِ وَبِّعَ مِنْ اللهِ عَدْرِهِ وَبْعَ .

ADMONITION, s. f., action d'admonéter, توبيخ _ تحذير

ADOLESCENCE, s. f., âge depuis quatorze ans jusqu'à vingt-cinq, مبوبية.

ADOLESCENT, s. m., jeune garçon, بشأت; et vulg., بشأت; plur., بشبأت.

. نوع من الشقيق Anonis, s. f., fleur,

ADONIS, a. m., très-beau garçon, عنسدور; plur. قادرة; plur. قادرة

مصرّ على ــمتولّع بشرب النبيذ ,Adonné au vin . شوب النبيذ

النصدّة ابنًا ,ADOPTER, v. a., prendre pour fila .اذّخرــانبنّي

Adopter, choisir de présérence, اختار.

أبن الذيبرة ـ متبنّى ,Anorrir, adj., qui estadopté

ADOPTION, s. f., action d'adopter, التحاذـ تبنية

Adoption, choix, اختيار.

وا جب ـ معبُود, Addre d'être adoré وا جب ـ معبُود. Addre adoré . السحود لم

ADORATEUR, s., qui adore, ale; plur. sie.

ADDRATION, s. f., action d'adorer, William.

ADORER, v. a., rendre un culte à Dieu, مالا عبد O.

Adorer, se prosterner devant, ل عبد O.

ADOSSER, v. n., mettre le dos contre, الند ظهرة.

استند الى اسند ظهرة الى المحاسد.

ADOUCI, s. m., poliment d'une glace, des métaux par le frottement, صقل.

ADOUCIR, v. a., rendre doux au goût, ما اهلی اهم المحلی ا

Adoucir, tempérer l'âcreté, وكسر ما I.

Adoucir sa voix, ليّن صوته. Adoucir le caractère de quelqu'un, ليّن اخلاقه.

Adoucir, soulager, فف

S'Adoucir, انكسر حدّته ـ I. ـ الان ـ I. ـ الكسر حدّته ـ الكسر مدّته ـ ADOUCISSANT, adj., reméde qui adoucit, الملير.

ADOUGHSEMENT, s. m., action d'adoucir,

. نخفیف , Adoucissement, soulagement

. فاسلوب منظارة من يصناعة من المقارة عند المقارة عند المقارة عند المقارة عند المقارة المري.

ملاق _ مهلق _ مواجه | AD PATRES, (ALLER, ATRE), vers ses pères, mourir, .I مضى الى حيث الباؤة

ADRAGANT, s. m., sorte de gomme de couleur [. نهليق]. blanche et mate, très-utile pour adoucir l'âcreté des صمغ كثيرة - كثيراً ,humeurs

AD REM, adv., répondre ad rem, convenablement, . جاوب جواباً لايقًا

ADRESSE, suscription d'une lettre, عنوآن _ علوان الكتوب! Envoyer une lettre à son adresse, A. || Une lettre à l'a-مكتوب باسم فلان dresse d'un tel,

بيان , تعريف Adresse, indication du domicile, عرفني , Donnez-moi votre adresse, البيت ,المطرح عرّفنی فین انت ساکر، بیتک , مطرحک عرض حال , Adresse, lettre à un superieur

Adresse, mémoire, بيار.

ADBRSSE, dextérité, معروق meur, de bile, انباهة حرافة حسن معرفة شطارة قامة عقة حداقة صناعة. Grande adresse, عياقة , Chefd'œuvre d'adresse, عياقة . احتراق ا عاقة.

السلوب - شيطنة - محارفة - حيلة , Adresse , ruse ADRESSER, v. a., envoyer directement à une per-

.A بعث - أرسل الى sonne,

. بالكلام

ser à... (la chose est de sa compétence) عظيم جدًّا ,Très-grand الرجسع عظيم جدًّا الى فلان.

البندقية.

Adroit, adj. qui a de l'adresse, de la dextérité, .شيطان - شطّار .plur ; شاطر - قيم - نبيه

_ بقيامة _ فرآ , ADROITEMENT, adv., avec adresse

ADULATEUR, s. m., qui flatte bassement, - منافق

موأجهة , ADULATION, s. f., flatterie basse et lâche

Adules. Voy. FLATTER.

ADULTE, adj., qui a l'âge de raison, بالغ

Adultáration, s. f., action de gâter, d'altérer ce qui est pur, افساد.

ADULTÈRE, s. m., commerce illégitime entre personnes mariées et non mariées, U;.

Adultère, adj., celui qui a eu ce commerce illégitime, زانی; plur. m. پزانی; plur. f. زانی

Adultére, v. a., commettre un adultère, .ا زنی

ـ ابن زنا ADULTÉRIN, adj., né d'un adultère, ابن زنا ا بون حوام

ADUSTE, adj., brûlé, en parlant de sang, d'hu-

Adustion, s. f., état de ce qui est brûlé,

ADVENIA, J Los A.

.عرضي , .ADVENTICE, adj

ADVERBE, terme de grammaire: mot qui se joint avec les verbes et les adjectifs pour exprimer les ma-لفظة من (Dict. Acad.) اقبسل عليه ما nières et les circonstances. (Dict. Acad.) اصطلاحات النحوبين معناها كلهة تنضم إلى الفعل اوالى اسم الصفة لبيان النوع و ساير الاحوال العالم sadresser à quelqu'un, avoir recours à lui, اوالى

(particule). Ex. : مروف , plur. مروف ADRIATIQUE (MER), adj., golfe de Venise, جون البيجاب, Oui, adverbe d'affirmation, جون Non, adverbe de négation, الا حرف نهج.

Adverbe , طَرَّف , plur. ظروف (nom circonstan- إ ميزان الهوا , Anjourd'hui , demain , adverbes de temps , densité de Pair , عيزان الهوا مان ظروف زمان. # Dedans, dehors, ad-براً ,جوا ظروف مكان ,verbes de lieu

Adverbe, أسم مبنى (nom indéclinable). Ex. : . أَمْس , اذا , كَيْف ، Hier, alors, comment?

ADVERBIAL, adj., ظرفتي Expression adverbiale, ظرف , كلهة منصوبة على إنها ظرف , comme à droite . الهوا |-Locution adverbiale, comme mal à pro! حلة في موضع النصب على الظرفية تعدو بغير ,pos

. بمقام الطرف _ طرفاً _ طرفياً , ADVERBIALEMENT طلاقة الوجه ـ بساطة الوجه ـ بشاشة كون الكلت طرفاً ـ طوفية ,АДУЕВВІЛЬТЕЕ, او حرفا او اسمامينيا

, plur. خصم ـ غرما,.Advebsaibe, s. غربم; plur. اضداد , plur. ; ضد ـ اخصام

ADVERSATIF, adj., particule adversative, qui marque l'opposition, la différence, عرف المباينة. Ex.: apologue, معنى مثل. Mais, D.

ADVERSE, adj., contraire, خالف. La fortune مسنع A. # Affadir le cœur, دومع. adverse, الدهر المخالف, Partie adverse; اخصام, plur.

Adversité, s. f., mauvaise fortune, Ca; plur., , plur., اشغال الشغال , ll a des affaires شغلت On ne connaît les amis que dans ضيقة ـ شدايد l'adversité, وعليم وعنك شغل عور مشغول أرما تعرف صاحبك الافي زمان الشك l'adversité, الشك وأرن الشك l'adversité, فاصى من الاشغال ـ فاصى إلى الشكا و في faires إنى الشكا و المستعدة المستعدل .شداید ـ مصایب

مطرح هوی , فرج , Lieu adré , فرج ، مطرح هوی ــ .0 نشر

.هوا ہے ,tient

AÉRIFORME, adj., comme l'air, lend l'air, في صفة الهوا.

معرفة الهوا

AÉROMÈTEE, s. m., instrument pour mesurer la

مناعة , Aznométrik, s. f., art de mesurer l'air, او معرفة وزن الهوا

AÉROKAUTE, s. m., qui voyage dans les aérostats, سفري الهوا

AÉROSTAT, s. m., machine ou ballon plein de fluide plus léger que l'air, et qui s'y étève, قتــــة

جر العقاب_جر الولادة, Aétite ou pierre d'aigle .جمرالنسر ـ

Affabilité, s. f., qualité d'un homme affable,

Affabilité, manières douces, سهولة الاخلاق

APPABLE, adj., qui reçoit, écoute avec douceur et . خَيْر - وُجه - حليم الطبع - بشوش ,bonté

AFFABULATION, s. f., sens moral d'une fable, d'un

AFFADIR, v. a., rendre fade un mets, un discours,

AFFADISSEMENT, s. m., effet désagréable de la fa-

AFFAIRE, tout ce qui est le sujet d'une occupation,

Des adversités, de grands malheurs, نوابس — Affaire, ce qui concerne les intérêts publics ou - اغراض ,plur.; غُرُض - أمور ,plur. أمّر مور, plur., مصالح , plur., مصالح , plur., المصالح , plur., المصالح , Les affaires publiques ;plur. مَهِمَةً - مُهمّ , Affaire importante الدولة | Azaien, adj., qui tient de l'air, qui lui appar- مهام , مهام الله Faire les affaires de quelqu'un, I. قضّي امورة ,اغراضه |

امر _ شغلة _ دعوة , Affairc, terme général: chose . الآة _ قصيـــة C'est une affaire mal-aisée, AźROGRAPHIE, s. f., description, théorie de l'air, هي دعولا مُشكلة Je ne suis pour rien dans cette ما لي يد في هاف المادّة affaire, ما الى

Affaire, ce que l'on a à traiter avec quelqu'un, لى شغل معك . J'ai affaire à vous . غرض ـ شغل .جواعة et جياع , Avoir affaire avec... Avoir un com- plur., عك merce de galanterie, الم عشرة منع

Affaire, besoin, L. Aveir affaire de, احتاج الى ـ له حاجة في ا

Affaire, embarras, جَعْد. Donner des affaires à quelqu'un, ملشة , O. || Affaire fâcheuse ، عجبة . || Tomber dans une affaire fâcheuse, dans un grand embar-انبلش في بلشة عظيمة, ras,

Affaire, querelle, شبكة. Se faire une affaire avec انشتک معر quelqu'un,

Affaire, procès, دعوى; plur., دعاوى.

يظهر التواضع, la modestie; وقيعة _ وُقعة _ حرب _ حرابة, la modestie plur., وقايع. Il y eut entre eux une chaude affaire, وقع بينهم حرب شديد - صار بينهم وقعة شديك . تحاربوا حربا شدیدًا۔

Affliger), عمّـدالم (Affliger), في أمشغول (Affliger), عمّـدالم غارق في الاشغال_معجوق_كثير

Affaissement, s. m., état de ce qui est affaissé, انقهر من ___. .هبوط

.ضعف , faiblesse , ضعف.

Affaissen, v. a., faire abaisser, b.b.

S'Affaisser, v. p., s'abaisser sons, O. .0 خفس

S'affaisser, s'affaiblir, صعف _ قل قوته A.

Affaitage, s. m., éducation d'un oiseau de proie, . تربية جوارح الطير

كيفيتر , Affaltement, s. m., manière d'affaiter تربية الطيور الجوارح

AFFAITER, v. a., dresser, élever un oiseau de proie, رتبي و علم الطيور العجوارح.

Affalen, v. a., abaisser, نزل.

S'affaler, v. p., s'approcher trop de la côte et manquer . فرب من البرو توقف لقلَّم الربير ,de vent АРГАМЕВ, v.a., causer la faim, е.е.

Affamer, ôter les vivres, هبير.

Affamé, adj., pressé de la faim, جوعان, جوعان;

حباية, plur., على Affamé, très-avide, حباية .ملهوف الي

Afféagen, v. a., donner une partie de fief, اقطع. AFFECTATION, s. f., manière singulière, affectée dans le parler, les actions, تصنع مباهاة.

AFFECTER, v. a., marquer de la prédilection pour une chose, une personne, اختار اختص.

Affecter, saire un usage fréquent, et prétentieux . تباهي ب de

Affecter, faire ostentation de, la affecte de

أدَّعي, Affecter, prétendre à, ادَّعي).

ميّر اعد ل به Affecter, destiner à

أثر عند , Affecter, toucher, faire une impression

Affecter (S'), v. p., prendre du chagrin, أنعم من

AFFECTÉ, adj., destiné à, لمخصص ل.

مصنع ـ متباهي , Affecté, qui n'est point naturel

مقهو, Affecté, affligé, offensé, مقهو.

مر داء , Affecte, attaqué d'un mal, ماء .

AFFECTION, s. f., amour, attachement pour une ميل _محتة _مودة chose, une personne,

Affection, état de maladie, اله علم Affection mélancolique, سوداء.

APPECTIONNER, v. a., aimer, avoir de l'affection . مال الى .. ا هوى .. ٥ حب . ٥ و ق pour, أ

انشکف به Affectionner (s') پسک به s'attacher à انشکف به این ا . تعلق بحته ـ

AFFECTIONNÉ, adj., ----.

APPECTURUSEMENT, adv., d'une manière affec-بوداد, tueuse.

APPECTUEUX, adj., c3, _ c1c2

ATTERMER, v. a., donner à serme, בשנים .. أجر Affermer, prendre à ferme, التزم استاجر.

Droits affermés, taxe imposée sur les corpora-.ميري اقلام ,tions

APPRRMIR, v. a., rendre ferme, ------ائىت.

يروبصوا فيم المعادن او يكرروا السكر Affermir, fortifier, وقرى, Affermir, fortifier قتى قلىد

. يدققوا بها الكتان السبكن _ ثبت , S Affermir , v. p. , devenir ferme S'affermir, se fortifier, نقوى.

AFFERMISSEMENT, s. m., action d'affermir, "" . تقویت - اثبات - تکین -

Arrita, adj., qui a de l'afféterie, de l'affectation, مُصَنع, trop recherché

AFFÉTERIE, s. f., manière affétée, تُعنَّم ـ صنَّاعة. . على وحلل النسا _ زينة الحريم , de femmes كتابع المارية الحريم , de femmes المارية الحريم , معلقة على الحايط

علَّق كنابد على الحيطان.

Afficher, montrer publiquement, avec affectation, ايجاب, ايجاب. اظهر ـ تفاخر ب

اتعى العلم - عهل نفسه عالم

AFFIDE, adj., à qui on se fie, راميرا; plar., اثنات ـ تاكيد | ـ امنا معتبد عليد نقة

AFFILER, v. a, aiguiser, donner le fil au tranchant Live, اليجانا ـ بالتاكيد ـ بالتصديق المتعالمة المتعال d'un outil, O.

بوكّد ـ اكّد Qui a la langue | vraic, ماضي ـ مسنون bien affilée, طلق.

AFTHLIATION, s. f., espèce d'adoption entre des com- noms joints à la fin des mots, שישיי מישראל اتحاد بين جعيات, munantés,

Appilien, v. a., adopter associer une communauté à une autre, خعية مع أخرى:

.اتحد مع اشترك مع به Saffilier, v. p.,

APPINAGE, s. m., action d'affiner, de purifier les روباص المعادن - تصفية المعادن , metaux

تكوير السكر, Affinage du sucre

Affiner, v. a., rendre plus pur un métal, دقَى ,Affiner le lin, le chanvre مَرُوَّبُص ـ صفى .كرّر السكّر, Affiner le sucre القنب و الكتان

AFFENBUR, 8. m., مرويص

AFFINENIE, s. f., lieu où l'on affine,

Affinoia, s. m., instrument pour affiner le lin, 31

AFFIRITÉ, s. f., alliance, degré de proximité, a........

Affinité, rapport, conformité, mile. ..

مشاكلت مخالطة إلى Je n'ai point d'affinité avec oux, مالي معاشرة معهم ـ ما بشاكلهم

Azzīquara, s. m. plur., parures, petits ajustements

م نصدیقی , terme de legique, مصدیقی ــ Аррісния, v. a., attacher une ou plusieurs affiches, ايجابي البجابي . Une proposition affirmative, حرف تصديق ,Particule affirmative إ. قصية موجبت

Affirmation, s. f., terme de logique, opposé à né-. تصديق _ تحقيق _ ايجاب صدّ نهج , gation, يواند به S'Afficher, v. p., se donner pour (savent), gation

Affirmation, assurance de la vérité d'une chose,

Affiamativement, adv., d'une manière affirma-

AFFIRMER, v. a., assurer, soutenir qu'une chose est

APPIXE, adj. terme de grammaire, se dit des pro-

Arrizorir, adj., قصاصى. Peine afflictive, corpo-عقوبة مؤلمة للجسد عذاب الام, plur., الم, relle, الم Arricrion, s. f., deplaisir, abattement d'esprit, .عمّ - كابة - حزن

مُولم ـ معمّ , Afflige, مرولم ـ معمّ , Afflige APPLIGER, v. a., causer de l'affliction, اكسر خاطرة. . خوف عظيم ، Vous m'avez affligé par vos pa- ما الم الحزن اعم الم الم الم الم الم الم اعم ا الهتنع بكلامك , roles

AFF

الموت العصمة مد A حزن S'affliger, v. p., s'attrister,

مكسور الحاطر-محزون - حزين APPLIGE,

AFFLUENCE, s. f., concours dieaux, d'immeurs, انصباب.

. كثرة , Affluence, ahoudance de choses,

. مستكوى شكاوى موكب إ - مزاحسة المجاهدة المعامدة المجاهدة المجاهد

AFFLURNT, adj., qui verse dans; عنتية في .بنصت في.

AYPLUER dans, v. n., se rendre au même canal, oque - accept ۱۰ انصت یی۔ .٥صت یی

Affluer, abonder, surveuir en grand nombre, que chose d'agréable, مثني المراه المراع المراه المراع المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه

.صقف_ اصعف

S'affaiblir, v. p., diminuer de force, صعف A. الخذ الثار و خلع عند العار الم APPAIRLISSEMENT, s. m., diminution de forces, الصعيف م صُعُف م نقص قولا

AFFOLER, v. a., rendre fou, Saffoler, v. p., s'engouer de, عبر عسلي 0. AFFOURCHER, v. a, terme de mer, poser les ancres en croix, صلب اهلاب مرکب

Affranchir, v. a., mettre on liberte, عتب ق الم ساطلق

Affranchir, decharger, exempter, من العفى من المائلة. Affranchir, delivrer, من - خلص من المجتبى

Affranchi, tire de l'esclavage, معتوة; plur., معانيق

S'affranchir, v. r., secouer le joug, s'exempter, تنحلص ـ اعفى نفسه من

عتاق , son effet.

اهسوال معاص الوث ،Les affres de la mori

Affrèrement, s. m., prix convenu du louage d'un . فاولوں نے کہا میکب naviro

Affrétza, v. a., prendre à louage un vaisseau, استکوی . . . کری مرکب ا

Affréteur, s. m., qui prend à louage un vaisseau,

AFFREUSEMENT, adv., d'une manière affreuse, . بنوع مهول ـ مهولاً _ يصُ

AFFREUX, adj., qui donne de l'effroi, horrible,

AFFRIANDER, v. a., rendre friand, attirer per quel-

AFFAIBLIR, v. a., débiliter, diminuer la force, فصایعے و تبکت ; plur., فصایعے و بالان . Faire un affront public, معقف اصعف . الاعقف اصعف

> AFFRONTER, v. R., attaquer avec hardiesse, posto O. ... حل على الاعدا بقلب لا ينصفي الفوت و لا اقتحاسم ,Affronter le péril . يفرغ من الموت .0 خاص الاخطار - الاخطار

. مادر ما غضّ (O. مادر O. مادر O. مادر O. مادر O. مش عليانة , Affronterie, s. f., tromperie, عبانة. AFFRONTEUR, S. m., ... i - ...

AFFURLEMENT, s. m., habillement, ce qui couvre la tête, le corps, le visage, سبط _ لبس

Affublea, v. a., vêtir, couvrir, envelopper la tête, السه ثوباً عطّاء ب. O لفت على راسم le corps, حسا S'affubler de, v. p., _ limb _ mal A. -.تعطم ب

AFFUT, s. m., terme de vénerie, lieu où l'on se ترضيين ل Etre à l'affut, épier, موصد. Étre à l'affut, Affranchissement, s. m., action d'affranchir, # Étre à l'affut des nouvelles, الانصار

. خشبة المدفع _ جرار المدفع ...

Affuten, v. a., mettre un canon sur son affût, en mire, نصب المدفغ - ركب المدفع 0.

O. سرن Affliter, aiguiser

ال ال ال ال ال ال ال الله le but que l'on se propose, حلاجل حتى, et par abréviation U. Ex. : Afin de nous dire votre avis, الكي تنقول لنا رايك Afin que nous حتى أقول ,Afin que je vous dise لنعيل ,fassions . الكيال المتوسطة, Afin epoque historique اليلاتنا ما مصمى لا بيلام الك المتوسطة الم الك الك يللًا يقول ـ تا ما يقول , يا ما يقول عنا qu'il ne dise pas

مافريقى , Arricain, adj., qui est d'Afrique .مغاربتہ ,.plar ; مغربے

.الغرب ـ افريقية , AFRIQUE, s. f.,

معنج ـ مناغش ـ نعس ، Acaçant, adj.

fruit acide, etc., sur les dents, انضر بس الاسناري.

ضرس الاسنان, AGACER, v. a., causer un agacement Ètre agacé, ضرس A. || J'ai les dents agacées, . صرست ـ صرست اسناني

Agacer, exciter par des regards, des gestes, des بعنے علی - ناغش paroles,

Agacer, provoquer, attaquer, animer, هارش .حرك ـ

AGACERIE, s. m., gestes, discours d'une femme agenouiller un chameau, pour agacer et séduire, عنے _ مناغشة.

AGALLOCHE, s. m., bois d'aloës, 20 = 20 = 20 = 20 .عود هندي_قطر_ بُلنجوج _ عود البنحور

اغاريقور. , AGARIC, s. m., plante parasite vénéneuse .عاربقوں ـ

شجرة الأشق , Acasillis, s. m., arbrisseau

AGATE, s. f., pierre précieuse demi-transparente, جريباني ـ عقيق بياني

Acz, s. m., سنّ - عهر. Il est mort à l'âge de ∥.مات وعهرة نحو الخيسين سسنة,cioquante ans.

. ایش قد عمرک ابن کم سنة? Quel âge avez-vous! أنا و أياك فرد عهر ,Nous sommes du môme âge ; قرن _ اتراب , plur., برب ; plur., قرن _ اتراب ا .سرَّ الطغولية ـ الصُغر , Bas âge القران , اقران , إ. كيال السنّ , Age mur الملوغ , Age nubile AFIN DE et AFIN QUE, conjonctions qui marquent Qui est dans l'âge mur, אמל السر. | Grand âge, الشيخوخة ـ الكبر

> Age, temps, époque à laquelle on vit, .دهر ـ عصر ـ زمان

> Age, siècle, لجيا, plur., اجيا. Le moyen age,

Age d'or, temps heureux, أيام عزّ.

Age de fer, temps malheureux, ايام نحس.

Aga, adj., qui a tel âge, عهرة ابن. Agé de عهره ثلثين سنة ou أبن ثلثين سنة. trente ans,

. شيني - كبير في العهر - طاعن في السن , Age, vieux AGACEMENT, s. m., impression désagréable d'un Plus âgé que lui, اكبر مند في العهر Moins .أصغر مند في العبر ,âgé que lui

> AGENCE, s. f., charge, fonetion d'agent, حالته. . تلفيق AGENCEMENT, s. .m., manière d'arranger, AGENCER, v. a, ajuster, فق الفق.

. نفكرة , AGENDA, s. m., notes de choses à faire,

AGENOUILLER (s'), v. réf., على وكبد I. _ .0خرعلی رکبتید_وقع علی رکبتید_.۸ رکع رکوعًا En parlant des chameaux, عرض O. | Faire

AGENT, s. m., tout ce qui agit, Jole; plum, Je. Agent, celui qui fait les affaires d'un corps, d'un prince, وكيل , plur., وكلا

. فاعل , Agent, l'opposé de patient.

Agent de change, s. m., entremetteur entre les banquiers et les négocians pour le commerce de l'ar-.سهسار للدراهم اى رجل متواسط بــــين , gent .اُلَصيارَفة ٰ و التَّجَارِ لاجل بيع و شرا الدراهم

AGGLOWERATION, S. f., July 2013.

تراکم ,AGGLOMÉRER (s'), v. pr., se réunir en masse

ACGEUTINANT OU ACGEUTINATIF, adj., - مُقطَّب. ACCIUTINATION, s. f., قطابة.

les consolider, قطب الجرح.

معظم ـ محكبر AGGRAVANT, adj., معظم

هیجان _ قلقلة | ـ ثـقل _ كبر,AGGAAVER, v. a., rendre plus grief .زيد ـ .I زاد في ـ عظم

اغتر انكشارية.

المركب عبّال يتبركل , ينهز , يتهز هز شهلال ـ شيّلول ـ نشط ACILE, adj., léger et dispos, المركب عبّال .رشق ـ سربع ـ خفيف ـ

AGILEMENT, adv., ablimi - a-, m. - c, mle.

AGILITÉ, s. f., légèreté, grande facilité à se mou-.رشاقت ـ سُرعة ـ خفت ـ شَهْالمت ـ نشاطة , voir

ACIOTAGE, s. m., trafic sur les effets publics à la نوع من القهار في معاملة الدراهم ,bausse, à la baisse .مرابحة _

AGIOTER, v. n., faire l'agiotage, إب

AGIOTEUR, a. m., qui fait l'agiotage, ...

AGIR, v. a., faire quelque chose, La Le A. _ الشتعل في بـ مـ فعل. Il n'est jamais sans agir, دايم بشتعل - لا يقعد ابدًا بلاعهل.

أثر عند , في Agir sur, faire impression, غند , اثر

مالک سلک سلوکا , Agir en. . . Se comporter en . I. ∥ Il agit en homme de bien مشمي مشـــــوة يسلك سلوك انسان خير

En agir amicalement avec quelqu'un, مسلك معد 0. افوزى. . طريق الحــب , سلوك الحب

S'Agir de, Il s'agit maintenant de savoir si ..., De quoi s'agit-il? إ بقى بدّنا نعسسرف ان Ceci n'est الكلام على ايش _ السوال عن ايش point une hagatelle, il s'agit de quarante bourses, ما هو شي وجيز الكلام على اربعين كيس فايني لاينام ـ شعال

AGITATRUR, s. m., qui agite le peuple, qui cher-ضرّاب فتن ,che à le soulever

AGGLUTINER, v. a., réunir les chairs, les peaux, AGITATION, s. f., ébrantement protongé, .اضطراب ـ اهتزاز ـ هزة

_ قلق _ اضطراب, Agitation, trouble de l'ame, اضطراب

AGITER, v. a., ébranler, secouer, وز . - 0. - 0. - ارتيج , ACHA, a. m., commandant turc, اعزع - بركل - حرك - هز هز ال , plur. العساء , plur. العرب عرب عرب المرك ـ تزعـرع ـ تبركل ـ تحرك ـ تهزهز ـ انهزا - اعاة انكشارية , Agha de janissaires .اعاوات ا مطرب. ال Le vaisseau est agité (par les vagues),

> Agiter (en parlant des vents qui agitent la mer), I. هاچ البحر, La mer devint agitée . هير - حرك _ قوم النساس , Agiter les esprits, les soulever

> Agiter, priver de repos, inquiéter, قلقل ـ قلق, ا الليسل B'ai été agité cette nuit, الليسل غلقت في الليسل تقلقلت الليلة

> Agiter l'eau de manière à la troubler, -41 ٥ خص الماء فكدره ـ

Agiter, discuter, A.

S'Agiter, v. pr. , se tourmenter, s'inquiéter, 7 la I. -اصطرب ـ تقلقل.

قريب من ناحية الرجال , Асмат, в. т., قرابة من ناحية الرجال AGNATION, s. f.,

AGNEAU, s. m., petit d'une brebis, خُروف ; plur., ـ رميس ـ خواريف , plur., خاروف ـ خرفارن

Agneau pascal, N.-S. Jésus-Christ, الله Agneau

AGNELINS, s. m., plur., peaux avec la laine, laine . جلود الحرفان و صوفهم ,des agneaux

AGNUS-CASTUS, S. m., arbuste, miel - " Lander .حب الفقد ـ كف مربم ـ

سكرات الموت ـ نزاع الموت ـ منازعة, AGONIE, S. f., قيار منازع الموت ـ - هو في حال المنازعــــة, Agissant, adj., qui se danne du mouvement, اعلاما المنازعــــة المنازعــــة عهال بنازع

كرب عظيم, vive angoisse, كرب عظيم. Agonisant, adj., qui est à l'agonie, منازع. خازع, Aconiska, v. n., être à l'agonie, AGRAPE, s. f., crochet qui entre dans un anneau, شیشتر ـ نکلة ـ مشایک , plar , مشبک ACRAPER, v. a., فيك O.

ـ و سُع ـ كبر ـ عظم , AGRANDIR, v. a., accroître .I زاد على , في

Agrandir (s'), v. pr., étendre ses domaines, sa for-A. كبر ـ ازداد ـ تزايد ـ اتسع ـ O. عظــــم ، 1006 عظم أمرة في الملك . Il s'est agrandi dans le royaume AGRANDISSEMENT, a. m., augmentation d'éten-_ زيمسادة _ ازدياد _ انساع _ عَظم , due, etc. توسيع.

AGRÉABLE, adj., qui platt, صسان, plur., صسان رجل لطبف , بشوش , Persoune agréable مقبول -مطرح نزه , شرح , Lieu agreable

AGRÉABLEMENT, adv., Lima _ Judle.

AGRÉER, v. a., recevoir, accueillir favorablemeut, A. Votre present a été agréé, هديتك صارت بحسن القبول

Agréer, trouver bon, رضي ب ـ استحسن A. Agréer, v. n., plaire à, être au gré de, ما بيقطع عقلي , A. Cela ne m'agrée pas قطع العقل ـ .ما بيعجبني ـ

Agréer, terme de mer, fournir un vaisseau d'agrès, جهز المركب بالالات

اجتهاع - انجهاع - انصهام - صهة -

Acatet, s. m., amas de choses, چوع ـ جع

Agrégé en droit, en médecine, suppléant du pro-ماحق بسلك العلها ـ نايب المعلم درس ,resseur O. ضم الى , Agraeogra, v. a., associer à un corps .العق ب.

AGRIMENT, s. m., approbation, consentement, . Donner son agrement, رضا

ملاحة ـ ظرافة , Agrément, grâces الذة _ خير , Agrément , plaisir , avantage , غير . - Agremens, ornemens, تنيخ.

Acaès, s. m., plur., terme de mer, voiles, cordages, , plur. وادالا مركسب - الة مركب ; plur. اداوات.

AGRESSEUR, s. m., qui attaque injustement le premier, معتدى ـ عادى ـ بادى. Coup pour coup et هذه بتلك والبادي اطلم l'agresseur a plus de tort, هذه بادى احدا بالشر, proverbe). | Etre l'agresseur

منعدي , Agression, s. f., action de l'agresseur مباداة بالشرا

مند الري , Acaeste, adj., champêtre, sauvage .ىزى

AGRICOLE, adj., adonné à l'agriculture, علا -قسسوم, Peuplade agricole معتنى بالفلاحث . فلاحين

AGRICULTEUR, s. m., cultivateur,

AGRICULTURE, s. f., art de cultiver la terre, . حراثة الارض - فلاحة - علم الفلاحة

تحرمش في _ انشط في , v. pr. , في الشط في _ ... فراسيون القلب, AGRIPAUME, s. m., plante, فراسيون

AGRIPPER, v. a., saisir vivement, فــــتش O. ـ .0 كيش _ .0 خطف

- انيسك , انكبش الي Agripper (s') à, v. pr., انكبش .تعربش في , ب

Agronome, adj., versé dans la science de l'agronomie, عارف بعلم الفلاحة النظرى ـ معلم في الفلاحة التحاني ,Agaegation , s. f., association , assemblage عارف علم , Agronomir, s. f., théorie de l'agriculture الفلاحة النظري

> AGUERRIR, v. act., accoutumer à la guerre, علم باحوال الحرب و القتال ـ عود على الحرب. Aguerrir (s'), v. r., devenir courageux, s'accoutu-. تعلم _ تعود على _ تعفرت _ تشجيع , mer à

> AGUETS, s. m., plur., lieu choisi pour guetter, شرصد - کیس. Être aux aguets. Voyez Guetter.

AH! interjection, -1 - 81.

.ائ - اولا - احولا - اح ، Ami! interjection

AHEURTER, v. a., contrarier quelqu'un, clib.

S'Aheurter à quelque chose, v. p., i si L. .

ا خذ عقله _ ادهش AHURIB, v. a., rendre stupéfait, ما خذ عقله _ ادهش 0.

. صابع العقل ـ مدهوش , AHURI, adj

عون _ معونة , assistance معاونــــ معاونــــ معاونــــ معاونـــ معاضدة _ مساعدة _ مساعدة _ مساعدة _ مساعدة _ مساعدة _ اعانت لله وتوفيقه , Demander de l'aide à , وكون الله وتوفيقه , Demander de l'aide à , طلب مند المعونة _ استعان ب

AIDE, s. m., celui qui aide un autre, le seconde, ناصر اعوان, plur., عُون مصد معين مساعد; بالصار, plur., الضار,

AIDER, v. a., secourir, assister, عاون ـ ساعد ـ عاون ـ اسعف . اعان ـ اسعف المنان ـ اسعف . Aider quelqu'un de son pouvoir, مشدّ ظهرة O,

AIDES, s. f. pl., impositions, subsides sur les boissons,

أرسوم ,.plur ; رُسم على الأشربة

AIEUL, s. m., plur., AIEUX, جد, plur., و et المتات , Aieule, متات , استات , استات . Aieule, متات , عبداد

Aieux, les ancêtres en général, ceux qui ont vécu dans les siècles passés, سلف; plur., اوابل اسلافي

AIGLE, s. m., oiseau, بنسورة , plur., بنسورة , ينسورة , L'aigle, constellation , بالنسر الطاير

Aigle (Pierre d'), جر الولادة.

راية نسرية, Aigle, s. f., étendard, enseigne, اية نسرية,

فريح النسر, AIGLON, s. m., petit aigle

. حامض , Aigae, adj., acide

Aigre, rude, en parlant de l'humeur, du ton, مامن ما المنطق. On dit d'une personne qui a l'humeur aigre, ابليس ان تبلد أينحسر, (Si le diable en faisait une salade, il y perdrait son vinaigre).

.كلام حاد , عد , Aigre, (style, discours), علام حاد , على الم

AIGRE-DOUX, adj., composé d'aigre et de doux, لفّان ـ مُليس ـ مزّ ـ مزز

AIGREFIN, s. m., chevalier d'industrie, باصعاب بالعبار والعبار بالعبار علي المعالم علي المعالم المعال

. صامص شوبت _ محص مان Aigrelet, adj.,

AIGREMOINE, s. f., plante détersive, apéritive, عافل مفافت عافث. Voyez EUPATOIRE.

Алсявмовв, s. m., charbon pulvérisé pour le feu d'artifice, سن فحم.

Aigrette, léger bouquet de pierres précieuses, هلال, ريشتر جواهر.

AIGREUR, s. f., qualité de ce qui est aigre, جوضية.

Aigreur, amertume, disposition à se facher, قحدة . - خاصة ـ جوضية ـ خشونة ـ ماصة ـ جوضية ـ خشونة . احتد كلامه , Parler avec aigreur . احدة الكلام

مَوس , AIGRIR, v. a., rendre aigre

اغاظ, Aigrir, irriter contre

Aigrir (s'), v. p., se gater en devenant aigre, حص O. S'aigrir, tourner au vinaigre, تُعلَلُ

احتد ـ اغتاظ, S'Aigrir, s'irriter.

Arou, adj., terminé en pointe, en tranchant, مادّ ماضي ـ مدبب

موت عالى ـ حس جهور, clair, صوت عالى ـ حس

. Aigue (maladie), violente, أمرض حساة; plur., امراض حادة.

AIGUADE, s. 4., eau douce pour les vaisseaux, بما عذب للهراكب.

Aiguade, lieu où l'on prend l'eau, مورد; plur.',

Argunian, s. f., vase à anse et bec où l'on met de . ابارق مه اباریق , plur. ابریق هد .

ملو الأبريق, Azgurina, s. f., plein une aiguière, ملو الأبريق AIGUILLADE, s. f., gaule pour piquer les bosufs, منعلس ـ حصابة طويلة ينحزوا بها البقر

AIGUILLE, s. f., outil pour coudre, أبر ; plur. إبراً سلت ـ مسلة , Grande aiguille ,

De fil en aiguille, adv., d'un bout à l'autre, par .من الخيط للهخياط, suite,

Sur la pointe d'une aiguille, sur rien, ex. prov., على صة على ادنى قضية.

Aiguilize, s. f., longueur de fil, de soie, pour l'ai-. فتلة خيط ,مالندو

AIGUILLETTE, s. f., tresse, cordon garni de métal en pointe par le bout pour attacher, مأصورة . On dit bassement : Lâcher l'aiguillette, se décharger le ventre, الماب مسسورة L || Nouer l'aiguillette, empêcher par maléfice le cost des époux, فرسط O. _ ٥ حل الرجل اى منعد بالسحر عن الجياع

AIGUILLON, s. in., bitton forré, fer pointu, wisis; , plur ; ناخوز مناخز , plur ; منحز _ مناخيس , plur ,

مقص ـ شوكة ـ زبان Aiguillon, dard d'insectes, Aiguillon, fig., toot ee qui excite à , اعتاز مها المادة. من الشهوة ما الشهوة Aiguillon de la chair, الشهوة نغاج

AIGUILLORNER, v. a., piquer avec l'aiguillon, .0 فكر ـ ٨٠ ننص م

Aiguillonner, fig., exciter, animer, O. . مك ردلك بالمعنطيس , Aignillooner le mant مرك _ انهض _ استهم _ . 0 حث . نخصی , courage

Aiguisement, s. m., action d'aiguiser,

Aiguisen, v. a., rendre pointu, tranchant, nigu, . جر مُسُن , Pierre à aiguiser . حدد ـ دبب ـ . 0 سن Aiguiser, rendro plus subtil, وفع المنتفذ _ رفع Aiguiser, rendro A. فتر العين ـ شعة الذِهن A.

- ALOUHSETA, s. m., qui aiguise, سئان.

Azı, s. w.; plur., Aux'; sorte d'oigmon, توم. Ail serpentin, توم العنية.

Azze, s. f., membre des oiseaux et des inscotes, eı جنساح Battre dos ailes . جنساح ; plur., مُفرَف الطير مفلى . . أفرَف الطير مفلى . . أفرَف المجنسة والمجنسة عند المجنسة المجنسة والمجنسة المجنسة الم ا Stendre les ailes, مسيط اجتجة O.

Aile, coté d'une armée, بنع; plur., بالماء. اجنعة , plur. , جناح _ جوافب , plur. , جانب L'aile droite, المَيْسَرة L'aile gauche, المَيْسَدة.

. ظلل ـ اكنافي ; plur., خلل ـ اكنافي . Es avoir dans l'aile, ula !.

ذرا جنعة AILE, adj., qui a des ailes, أو ا

. طرف الجماح , AILEMON, s. m., extrémité de l'aile مرقة بتوم ـ مرقة توم , AILLADE, S. f., sauce à l'ail, AILLEURS, adv., en un autre endroit, (sans mouve-.(Avec mouve) في عير مطرح _ في موضع أخر, , ment الى غير مطرح _ الى موضع اخر (D'ailleurs) .من موضع اخور من غير مطوح ,adv.,d'un autro lieu وماعدا ذلك وغير ذلك ,D'ailleurs, en outre

- انيس - خفيف السسنذات - خفيف الدم

AIMABLE, adj., digne d'être aimé, وعصوب.

AIMANT, adj., porté à aimer, ____ l إلى الحالي المالي الما ودود.

AIMANT, s. m., pierre, minéral ferrugineux qui at-جر معناطیس _ جر معنطیس , tire le fer

AIMANTER, v. a., frotter quelque chose avec l'ai-

AIMEN, v. a., avoir de l'affection, de l'amour pour .0 ود ـ . ا هوى ـ . O حب , un être

Aimer, être amouroux de عشق A. Il l'aime éper-بيوت عليها ,dument

قدم شساً على شي- اونر , Aimer mieux, preferer .فصّل شياً على شي ـ |

S'aimer réciproquement, جبوا بعضهم به سحاببوا 0. AINE, s. f., partie du corps entre le haut de la cuisse et le bas-ventre, خالب من الورك ; plur., ارنية - ارنبة - حوالب

- الاول , Arné, adj., né le premier, avant un autre لاكبر في العير, le cadet et le plus jeune, ,Il est l'afné de tous الاكبر و الاوسط و الاصغــــر . Voy: ولك البكر ,San file aine هو اكبر الكل في العبر Premier-Né.

.من غير تعب ـ براحة ـ على راحة | كون احد من غير تعب ـ براحة ـ AINESSE, s. f., priorité d'âge entre frères, حقوق ,Droit d'ainesse, الاخوة الاكبر في العير . Voyez PRIMOGÉNITURE.

مذلک , Ainsi, adv., de la sorte, de cotte façon, خذلک ـ المنكع منك مكذا كذا

.فاذن ـ اذن ـ اذر

الأحل ذلك , Ainsi, c'est pourquoi.

كيا -ك _ مثليا _ مثل الله عليه عليه عليه عليه الله عليه عليه الله عليه الله عليه عليه عليه عليه الله على الله عليه الله على الله عليه الله على الله عليه الله عليه الله على الله على الله عليه الله على الله ان شا الله ـ امين Ainsi soit-il, je le souhaite, مان شا الله ـ

Ain, s. m., l'un des quatre élémens qui entoure le globe, إهوا; plur., أهوبة. La haute région de l'air, 0 شم الهوا ـ تفسير ,Prendre l'air, se promener ! الجُرّ _ تنزة _ Prendre l'air, être aéré, تنوة _ Parole en كلام بوش ـ كلام في الهوا ١٠air, sans effet, كلام بوش ـ كلام في الهوا

Air, manière, سية _ هية. Il a l'air d'un homme de bien, الظاهر, الباين اند رجل مليع, Se donner اظهر l'air de, اظهر.

Air, suite de tons qui composent un chapt, . أهوية ,.plur ; هوا الغنا

منعاس احساس العساس الع -Front d'airain, extrême impu. نحاس اسبيداربير dence, قىلىت حيا للغاية Cœur d'airain, extrème م قلب اشد قساوة من الحجر الصلب ,dureté زيادة قساوة القلب.

Ats, s. m., planche de bois, بالوح خشب; plur. . تنحتة ـ دفوف , plur., دف ـ الواح

مراحة ـ شهولة ـ بسر Azannoz, s. f., facilité, بسر المادة ـ شهولة ـ بسر المادة ـ بس شُلْنت لطافت سعة, Aisance dans les manières. . سعت العيش _ مناوة _ خير . Aisance, biens . نعيم ـ انعم عيش ,Grande aisance

Aisance (Heux d'), latrines. USF - Latrines. .کنیف ـ چشہد ـ مستراح ـ

. سرور م فرح , AISE, s. f., contentement, joie Aise, commodité, أحاً. Qui est à son aise, .مستر بح ,commodement

A. L'AISE, adverbe, sans peine, commodément,

على مُهُل A l'aise, à loisir, على مُهُل

مبسوط , AISE, adj., qui a de la joie, qui est content . ه فرج ـ انحظ ـ انبسط ، Etre bien aige . فرّحان ـ مترن ـ سُهل ـ ساهل باهل معترن ـ سُهل ـ Azsk, adj., facile,

مبسوط - متيسر معدد riche, ميسوط -

Alseneut, adv., facilement, commodément. AISSELLE, s. f., creux sous le bras où il se joint à . باطات , plur. , باط ـ ا باط . اباط ; plur. , باطات

أمر حضور , Alournement, s. m., assignation .قدام القاضي

Ajournement, remise d'une affaire à un autre jour, . مُذف الشي , ابقا الدعوة الى غيريوم |

AJOURNER, v. a., assigner quelqu'un à certain jour, 0. طلبه للشرع في يوم معين

Ajourner, renvoyer à jour fixe ou indéterminé, L حذف, ابقى الى غيريوم

AIOURNÉ, adj., assigné, الشرع مطلوب في الشرع

- الحق بد ـ I. زاده شياً ، A JOUTER, v. a., joindreà Ajouter وصل ب - اصاف اليد ـ 0 صم اليد quelque chose à son discours, عقب كلامه ا Cela ajonta à sa colère, عضبا على عضبا على 1.

مدق , Ajouter foi, croire, صدق.

AMUSTEMENT, s. m., action d'ajuster, but - judi. تزیس - زیند - تصلیح , Ajustement, parure O مسطالكيل, AJUSTER, V. a., rendre juste un poids Ajuster, accommoder, rendre propre à, وضّب عدّل ـ صلّع ـ

Ajuster, parer, embellir, رَبِّن Ajuster, diriger contre, viser jusie, حَرَر S'ajuster, v. réf., se parer, النظم - الزين S'ajuster, cadrer, وأفق

شى مثل بياض البيض (d'œuf, ميزان الدراهم Aussoza, s. m., balance où l'on pèse les monnaies d'œuf, ميزان الدراهم Alcade, s. m., juge en Espaq

ALAMBIC, S. m., vaisseau pour distiller, اسانيا المبيق. Passer par l'alambic, discuter avec soin, examiner, انبيق مسلى مدقق عسلى مدقق عسلى مدوع المبيت التدقيق Alcai مروعلى مدوع المبيت التدقيق Alcai مروعلى

ALAMBIQUER, v. a., fatiguer l'esprit, نعسب الفكر

S'alambiquer, v. r., s'épuiser l'esprit par une recherche obstinée de subtilités, عاول عاني العربة.

ALAMBIQUÉ, adj., trop subtil, trop raffiné, محاول محاول محاول المعايد محاول

ALARME, s. f., cri pour faire courir aux armes, Alcondina de soldats par ارجانی میراند.

Alarme, émotion causée parmi des soldats par انزعاج محبّة محبّة معربين الإعلام محبّة معربين الإعلام الإعلام

رعبة ـ دهواة , Alarme, épouvante subite

ے غہوم ; plur. ; غمر ; plur. ; غہوم ; plur. ; غہوم ; plur. ، فُلُقُ ۔ هہوم ; plur. ، دُلُقُ

ALARMER, v. a., donuer l'alarme, فرف م فرف من المحافقة ا

Alarmer, causer de l'épouvante, إرعب أ.

Salarmer, v. r., s'épouvanter, prendre l'alarme, فزع ـ ارتعب A.

Salarmer, s'inquiéter, قَلْقُ A. ـ نقلقل ـ O. هدَس ـ تقلقل ـ Alàgar, adj., gai, vif, di مدس ـ ماموط ـ فرحان ـ نشط ـ ماموط ـ فرحان ـ ماموط ـ ماموط ـ فرحان ـ ماموط ـ مام

ALBATAB, s. m., espèce de marbre très-blanc, transparent, voiné, مرمرابیض.

ALBUGO, s. m., taie, tache blanche sur l'œil, ارعامُن ـ بياصة على العين

ALBUM, s. m., cahier de papier blanc, נייע,

ALBUMINE, s. f., substance semblable au blanc d'œuf, مثل بياض البيض.

قاضى فى بلاد ,ALCADE, s. m., juge en Espagne أسانيا.

ALCALI, s. m., sel tiré de la soude, ملح القلى قلى. Alcali volatil. Foyez Amnoniac liquide.

ALCALIN, adj., qui a des propriétés de l'alcali, لم بعض خصابص القلى.

ALCALISER, v. a., tirer l'acide d'un sel neutre, ne laisser que l'alcali, استحرج القلى.

ALCEE, s. f., espèce de mauve sauvage, نوع خباز بری.
ALCEIMIE, s. f., art chimérique de la transmutation des métaux, اعلم الكيوبيا

ALCHIMILLE, s. f., herbe. Voyes PIED DE LION.
ALCHIMIQUE, adj., de l'alchimie,

ALCHIMISTE, s. m., qui exerce l'alchimie, صانع

ALCOHOL, s. m., poudre très-sine, لححل.

Alcohol, esprit de vin pur, عروح العرق - روح العرق - ALCOHOLISER, v. a., réduire en poudre impalpable,

الكحل الكحل الكحل

ALCORAN, s. m., livre contenant les lois de Mohammed, القرآن.

ALCOVE, s. f., enfoncement dans une chambre pour placer un lit, متحادع النوم - مضجع; plur., متحادع النوم.

ALCYON, s. m., oiseau de mer, مُنقلة.

ALDEBARAN, s. m., étoile fixe de la première grandeur, près des hyades, الدبران.

بطران ـ مبہوج , Arxcar, adj. , gai , vif, dispos, agile :مبسوط ـ فرحان ـ نشط .

ALEGREMENT, adv., avec agilité, چابتها چابتها کی المناطقة عالم المناطقة على المناطقة ع

ALÉGAESSE, s. f., joie, ججم المحافظة مرور - بالمحافظة المحافظة ال والمقابلة | منحراز , ALENE, s. f., outil de cordonnier, poinçon منحارز , plur. منحاريز , plur. منحاريز

ماد بستانی ـ مُرْف , (Cresson) ـ مُرْف , ALENOIS adj. .رشاد

A L'ENTOUR DE, adv., sux environs, .دایرا ما دار ـ دار ما دار

مُولُل , ALENTODAS, s. m., plur., les environs اطراف و اکناف - جوار - اطراف

Alentours, ceux qui vivent habituellement avecquelqu'un, عاشية , plar., وجود, حصور في عير موضع ,indiqué ! الذين حواليه - حواشي , Prouver l'alibi , ALEP, ville de Syrie, - La _ Laml - La.

ALEPIN , adj. , natif d'Alep, علي . L'Alepin est petitmaitre, چلبی , exp. prov.

ALEATE, adj., vigilant, sur ses gardes, صاحبي فيم إ-صاحبي كلام خارج عها نحن فيم .فايق ـ نشط

ALEATE, s. f., alarme subite, see ,.

. جدول لقياس الزوايا | قوموا , Alerte , interj. ou adv. , debout , sur vos garde

ALEVIN, s. m., fretin pour peupler les étangs, . بساریت , سیک صغیر

. جاعة على السكندر ذو القرنين ـ الاسكندر, ه. مدير السكندر في المكندر في القرنين ـ الاسكندر ALEXANDRETTE, ville de Syrie, اسكندرون.

ALEXANDRIE, ville d'Égypte, اسكندرية. Qui est اسكندراني ,d'Alexandrie

رشا, ALEXIS, nom prop., شر

ALEZAN, adj., de couleur fauve, أشقرا , f. , أشقرا , ρl. , أشقر, Alezan doré, أشقر ذهبى. Alezan brulé .شفر أَذْهم. || Si l'on vous dit que la jument alezane a volé, croyez-le; les filles de l'air ne sont point soumises aux ان الشقرا إذا قالوا لك وlois ordinaires de la nature طارت صدّق منات الربير ما عليهن رباط

ALFONSIN, sim., instrument de chirurgie pour tirer les التر من الات الجواحة لاخواج الرصاص ,balles .جتاد ـ

ALGARADB, s. f., تعافس. Faire une algarade, مغه معد Albanz, s. f., science du calcul des propriétés des

علم الجبسبر, grandeurs représentées par des lettres,

ALGEBRIQUE, adj., de l'algèbre, جبرى.

Algement, s. m., qui sait l'algèbre, qui s'en sert, ..عارف بعلم الجبروالمقابلة ـ جبرتى

ALGER, ville, الحيزار,

ALOZAIRA, adj., d'Alger, خزايرى - جزايرى

ALGUE, s. f., plante marine de beaucoup d'espèces, قش البعر مند انواع كثيرة

ALIBI, s. m., présence dans un lieu autre que celui .ثبّت اندكان موجودًا في مُوضع اخر

ALIBITORAIN, s. m., propos qui n'a pas de rapport à اه chose dont il est question, عيسر كلام - تحجيم

ALEBOKON, s. m., ignorant, , 📞.

ALIDADE, s. f., règle mobile pour mesurer les angles,

. عقرب دليل , Alidade, aiguille de cadran

_ العلوبون , ALIDES, s. m., plur., descendans d'Ali

ALIENABLE, adj., qui peut être aliéné, بباع .

ALIENATION, s. f., vente, transport de la propriété . نقلة ـ مايعة , d'un fonds

منون - جنة , Aliénation de l'esprit, folie, جنون -. خُلُل العقل

شقاق _ عداوة Alienation des esprits, haine, شقاق

ALIÉNER, v. a., vendre, transporter la propriété, .0 نقل الى ـ .1 باء

.- I. مى الشقاق , العداوة بينهم , Alidnerle coeur - امال قلبم عن احد ـ عير عقلم في حق احد ابعد عن ٥٠٠ صدّ عن

. Aliener l'esprit, rendre fou, عصرب بعقله I. O. ـ "Son esprit s'est aliéné, صمتل في عقلم خلل ـ جنري اختل عقلم

ALIGNEMENT, s. m., action d'aligner, de mettre en

ligne droite, صف ـ تسوية ـ صف. Sa maison cet dans l'alignement de la mosquée, ادوم ـ جلجان ـ سدر ابيته في سواة . .الجامع

ALIONER, v. a., ranger sur une même ligne droite, ساوی بین ۔ سوی ۔ ۵۰ صف

_ أنصف , Saligner, v. r., se mettre en ligne droite .اصتف

. أقوات , plur. ; قوت , Aliment , s. m., nourriture Alimens, plur., tout ce qu'il faut pour la nourriture, .معاش _ اعذية , pl. ; عذا _ اكل , l'entretien du corps Aliment de l'esprit, قوت العقل. ∥ Prendre des . اقتات ـ تـقوت, alimens

ALIMENTAIRE, adj., destiné pour les alimens, رتب لسمر, Fixer une pension alimentaire, قرتبي .معلوم لاجل المعاش

ALIMENTER, v. a., nourrir, fournir les alimens .اطعم ـ . ١ عذى ـ .0 قات

ALINÉA, s. m., commencement de ligne; commencement d'un article marqué par un espace vide, .انتدا سطر ـ

ALIQUARTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre qui n'est pas exactement contenu dans un عدد متباین ,autre

ALIQUOTE, adj. (partie), terme de mathématiques, nombre contenu juste dans un tout plusieurs fois, عدد متداخل.

الزم الفراش , ALITER , v. a., reduire à garder le lit, الزم الفراش . Aliter (s'), v. r., garder le lit, الزم الفراش A. .طربي الفراش ,.ALIT#, adj

ـ فـوّن Alizari, s. m., racine sèche de garançe, فـوّن .شوش الفوة الياس

. بالرمز ـ بالكناية, rique, ارياح معلومة إلا ,rique ارياح معلومة الم .بتبغير هبويها

ميس , ALIZIER, s. m., arbre; en espagnol Almez

ALKEKENDJE, ou Coqueret, s. m., herbe, کاکنے. ALKERMÈS, s. m., confection de kermès, d'aloès, de

معجون القرمز, perle, de pomme, d'or, de santal, d'azur, معجون مناعة , ALLAITEMENT, s. m., action d'allaiter, دفاعة .

أرضع ALLAITER, v. a., nourrir de son lait, أرضع.

. نشط معبري (ALLANT, s. m., qui aime à aller ALLECHER, v. a., attirer par la séduction, po O. .طيّع ـ .0 جذب ـ

ALLER, s. f., passage entre deux murs parallèles, .دهاليز ,.plur , دهليز

Allée, espace entre deux rangs d'arbres pour se .مسارة - دروب ,:plur درب - شجرية ,

. ذهاب و ایاب ـ رواح و مجی . Allee et venue

ALLEGATION, s. f., citation d'une autorité, d'un أيراد شاهد ,fait

Allegation, proposition mise en avant, زعم.

ALLEGE, s.m., petit bateau qui suit un plus grand pour شحتورة صغيرة تتبع واحدة اكبر منها , Palleger ابتداكلام جديد وعلامته موضع فاصى عن الكتابة لتحيل عنها بعس الأثقال

> Allegen, v. a., décharger d'une partie du fardeau, خفف عند

Alléger, adoucir le mal, diminuer la douleur, .خفف ۔ مدی الوجع

Allegia, v. a., diminuer en tous sens, Lies

Allegorie, s. f., discoura, image qui exprime ou représente une chose et en fait entendre une autre, . تورية - رُموز . plur ; رُمَز - اشارة - كناية

رمزی ـ مکنی . ALLEGORIQUE, adj., de l'allégorie ALLEGORIQUEMENT, adv., d'une manière allégo-

ALLÉGORISER, v. a., expliquer selon le sens allégo-- I. كسسنى , rique, donner un sens allégorique ا دومة - ثهرة الميس , Lizz, s. f., fruit de l'alizier فشرشيا بمعنى الرمز والكنايت

Alliconiste, s. m., qui explique les allégories, .مفسر الكنايات

Alliguen, v. a., citer une autorité, un fait, un .a. روى ـ .O ذكر ,passage

Alléguer, mettre en avant, قدّم. Alléguer des raisons, قدّم هُــــــم Malléguer pour motif que,

ALLELUIA, s. m., mot hébreu dont l'Église se sert .الليلوباة بعني سبحان الله pour exprimer sa joie, الليلوباة ALLEMAGNE, s. f., lugi _ lugi 3.4.

.نيساوية

ALLEA, v. n., والقصبة ما بتشتغل (tayau en est bouché) الى أين O. Où allez-vous? ألقصبة Aller à pied, اراح ما شيا Aller à pied, البير بالسلامة راح راكباً, cheval

.I مضى الى - انطلق الى - راج الى - 0 قصد الى Muler de porte en porte, de pays en pays, حس مرّات الله عليه بطنه اربع خس مرّات. .0 دار,.0 طاف من باب الى باب,من بلادالى بلاد O. الم من A. ـ من S'en aller, partir, من من الم الم Allons - nous - en, قم نانروح. ∥ S'en aller chacun راح كل واحد الى بيتم - سيسرب chez soi, . حتى و صرب أمّه ا Va-t'en d'ici (avec l'expression de la colère et de la متر و صرب أمّه ا menace), انقلع من هون. § S'en aller en ſumée, . لا ذهب في الناطل

- هو مليح , Il va bien كيف حالك !allez-vous . هذا الدرب ياخذ الى البلد, chemin va à la ville | المالكردي - ما هو طيب ، Il va mal الموطيب Comment vont vos affaires? کیف شغلک . | Aller عدا الأمر بؤول إلى اتلاف مالك , Aller em à vous ruiner "تخربط - تخرّب الله الله مالك , mal, se déteriorer décadence, مال الى الحراب I. | Ainsi va le monde, حذا حال الدنيا - حيك الدنيا

. هدا الصبى ما يتقدّم في العلم , va pas مدا الصبى ما يتقدّم في العلم , va pas مدا الصبى ما يتقدّم في العلم , ا جاء على I., ou اجاء على Cet habit ne vous عليك ملَّ البدلة.

Aller, être séant, لبق A. Cela vous va bien (vous sied), عذا يلبق لك الك . ال Cela vous va mat, هذا ما يلبق لك

Aller, être sur le point de, 7), O. Il va mourir, رابي يهوت. | Tu vas partir, o ma chère ame, et tu me laisses blessé! را بع تروح یا روح و خلیتنی مجروح شوية الأخرى, Je vais vous parler tout-à-l'heure أ محل الذي , Au moment où il allait partir . بكليك کان بك يروح

Aller, en parlant d'une machine, مشه ۱. ـ مشه المتعلل... اشتعل ـ ساعتی نیشی ملیسیع Ma montre va bien, نیساوی ; plur., Ma montre va bien, ساعتی نیشی La pipe ne va pas bien (le ساعتم تشتغل طيب

ـ. 0. منتق ـ O. ملرش O. ملوش المعانق Aller par bas, ou sculement إ .فرّ غ ,استفرغ معدتم Aller à, aller vers, استفرغ بطنه العام ال un remède qui l'a fait aller quatre ou cinq fois,

> Aller (pour marquer l'étendue), aller jusqu'à, انصل الى ـ . A. بلغ المحلم . | Son terrain va jusqu'à la rivière, ارضم متضلة الى النهر. | Il alla jusqu'à frapper بلغ شرّة هذا الحدّ أنّه صرب امّد ,sa mère

Aller en pente, JL I. Aller en rond, ,13 O.

Aller à (se monter à), بلغ A. La dépense va à . Aller, en parlant de l'état de la santé : Comment mille piastres, شعر الكلفة تبلغ الف عرش.

O. Ce اخذ - ودى - . 0. واج الى ، 0. اخذ

Aller, aboutir, J; aor., يوول. Cette affaire va مذا الامريوديك الى خراب بيتك

Aller, saire des progrès, تقدّم. Cet écolier ne

طاوع نفسم, se laisser aller à ses passions, عاوع

Aller aux voix, all A.

Il faut aller à lui (s'adresser à lui pour cela), المرجع اليدفي من المادة

ال علكت ، ولا علك ال

منو هاد .. من هو هذا ?Qui và là?

Allons! allons! will will.

ـ اشر ما يجري هو ان ، Le pis aller c'est que I. || Allumer قاد, شعل, اصرم, اوقد, ولع النار Au pis aller انجس ما يصير, العن ما يكون هو ان ان کان ماصتے کی غیرہ باخذ هذا ,je prendrai celui-ci المرابحة التوم ,ALLIACE, adj., qui a l'odeur de l'ail, المرابحة

ALLIAGE, s. m., union des métaux, bb.

. حشيشة التومية , Alliaire , s. f., herbe

ALLIANCE, s. f., union par mariage, . Rechercher l'alliance de quelqu'un, . ٨ رعب في مصاهرتم

Alliance, confédération des états, Clabe _ 1 [اتفاق ـ

. خلط _ اختلاط , Alliance, mélange

.خاتم الخطوبة ,Alliance, bague de mariage

Ancienne alliance, de Dieu avec Abraham et les Juifs, العهد القديم, Nouvelle alliance, de Jésus-Christ avec les Chrétiens, عبدالعهد العبدال

ALLIK, s. m., joint par affinité, بالأهلية. -] متحد

Allié, confédéré, sales _ a jai _ _ e jur., شعوب متحد _ كلفاء Peuples alliés, كلفاء ALLIER, v. a., mêler, incorporer ensemble اوصل حبلة المناسنة, Allier, joindre par mariage .I قرن ـ

S Allier, v. r., s'unir à une famille, ماهر قرمًا. اتفق مع ـ اقترن ـ الحد مع . S'Allier, s'unir اجتهعب.

ALLITÉRATION, s. f., consonnance des mots, تسجيع. ALLOCATION, s. f., action de passer un article en تقييد, نفدة في الحساب, compte,

ALLOCUTION, s. f., barangue des généraux aux ا.خطاب, خطبة روسا العساكر على عساكرهم, soldats ALLONGER, Voyez Alonger.

ALLOUABLE, adj., qui se peut allouer, يُعْطَى. عَبِن لَ عَلِي ALLOUER, v. a., accorder, عَبِن لَ عَلِي اللهِ Allouer, approuver, passer une dépense en compte, قيّد في الحساب.

ALLUMER, v. a., شعل .. O. .. أشعل .. Allumer le feu une bougie, شعل الشيعة, الله I. | Il alluma dans son cœur le feu de l'amour divin, اضرم في قلبه نار المحبة الالهية. المحبة الالهية -Allumer les pas اصرم فأر الحرب - اثار الحرب

sions, هَيْجَ , اهآج اهوبت النفس. S'Allumer, v. pr., اشتعل التهب _ اضطرم اشتعل La guerre s'alluma, ثار الحرب O. ∦ Sa bile s'alluma (il se fàcha), طلع خُلقہ 🛦

ALLUMETTE, s. f., petit morceau de bois souffré . کبریت ۔ عود کبریت ، par le bout,

ALLUMEUR, s. m., qui allume les bougies, les . شقال الشهوع ـ صوى .lampes

. Les diflérentes allures du cheval , سُير _ مشــــوقا انواع سير النحيل

Cheval d'allure, bidet qui va l'amble, رحوان).

کنایة _ رموز ,plur., زمز ,ALLUSION, s. f., figure ـ اشار الى شي ـ اعنى شيكًا, Faire allusion à کنے عن شی

ALLUVION, s. f., accroissement du sol par le dépôt مروف , plur. , جرف , plur. تراكم الرمل او الطين في حافة الانهار

ALMAGESTE, s. m., recueil très-ancien d'observations astronomiques, عسطا.

. تنقویم ـ رُزنامت . Алманасн, s. m.,

Aloks, s. m., arbre des Indes, à bois odoriférant م عود قهاري ـ شجرة العود القاقلي ـ عود الماري -عود الند.

مبر, Aloes, drogue médicinale, صبر.

. ميار المعادن. ALOI, s. m., titre dea métaux, Homme de bas aloi, الإصل أ. جل وطع" الاصل

ALONGE, s. f., morceau, pièce, bout pour allonger, وصلة.

Alongement, s. m., augmentation de longueur, .اطالت ـ تطويل

ALLQNGER, v. a., rendre plus long; faire durer plus قابل التغيّر إ. Allonger la main, le bras اطال علول. ا مل مر بن O. , الملاب O. || Allonger le col pour regarder quelque chose, طل براسه على О. # Allonger un coup, Allongomoi le مد يك وضربه ـ تيملي و صربه . نولني طرف الحبل bout de la corde

S'Allonger, v. pr., devenir long, JU O.

S'Allonger, s'étendre, étendre ses bras, ses pieds, - ۱۸۱ مد يديه ورجليم - تهطع - تهطي - تهدد - امتد longez - vous suivant la grandeur de votre tapis, prov. (n'entrepre, على قدر بساطك مد رجليك nez rien au-dessus de vos moyens).

ALOPÉCIE, s. f., pélade, maladie qui fait tomber le [) بدا الثعلب ,poil

يومنذ_ حنيذ _ اذذاك في المدود - غسير المحسبة , Alterer l'amitié . افسسبد - غسبتر مذيك الساعة - هذاك الوقت - عند ذلك -وقتها _ يومها _ ديكها الساعة

.ف _ فاذن _ اذن _ اذن _ ...

Alors comme glors; expression proverbiale, c'està-dire : Dans cette conjoncture, on avisera à ce qu'il .0 عش المعاملة | ـ هــذاك الوقت نبقي ندبر حالنا ,faudra faire اللم يدبرنا ـ اللم كربم

شايل

.قنبرة ـ ابو المليم ـ دالوع . ALOUETTE, s. E. شقتل ,ALOURDIR, v. a., rendre lourd

ALOYAU, s. m., pièce le long du dos du bœuf. .قطعة لحم من ظهر البقر, من صلب البقر

ALPHABET, s. m., ensemble des lettres d'une langue . حروف الهجاء حروف المعجم - حروف الالف با

Alphabet, fig., élémens, commencement, ALPHABÉTIQUE, adj., de l'alphabet, selon son ordre . Ranger par ordre alphabétique,

. رُتب شياً على ترتيب حروف العجم

ALPHABÉTIQUEMENT, adv., d'une manière alphabé-على ترتيب, على كيفية حروف العجم, etique, دعلى

ALTERABLE, edj., qui peut être altéré, pais -

ALTERANT, adj., qui cause la soif, , A.....has -.معطش

Altérant, terme de médecine, remède qui change ادوا مغير, les bumeurs.

ALTERATION, s. f., changement en mal, تنغيير. Al-. تغيير الحبة _ نقص في الحبة , teration de l'amitié

من العاملة, Atteration, falsification de métal, عشر العاملة . زعل المعاملة

Altération, grande soif, , , b.

ALTERCATION, s. f., dispute, مشاجرة ـ مشاجرة ـ

Azzrani, adj., qui a soif, ... admbe.

ماتلفب ALTERER, v. a., changer l'état en mal, اتلفب . I. | Altérer le sens صار من ذلك نقص في المحبّة . حِرْف الكلام -. I عكس المعنى ,le texte

Alterer, causer une grande soif, inte

م زعل الدراهــــم , Alterer la monnaie

_ أنفسد _ . O فسد , S'Alterer, v. r., se corrompre دخل عليه نقص في عقله , Sa raison s'altéra . تغيّراً بصيوغة , Alose, s. f., poisson de mer très-bon اختل عقله_ا

> ALTERNATIF, adj., se dit de deux choses agissantes متعاقب _ بالدور _ دوري Pune après l'autre,

> معاقبة , ALTERNATION, s. f., action d'alterner .تعاقب

ALTERNATIVE, s. f., option entre deux choses, .Donner à quel اختيار ـ خيرة , تخيير بين شيبن ا

qu'un l'alternative, هذا و بين هذاك عيرة بين هذا انت المختار بين هذا ,Je vous offre l'alternative .و بين هذاك

ALTERNATIVEMENT, adv., tour-à-tour et l'un après .متعاقباً _ بالمعاقبة _ بالدور , Pautre

ALTERNER, v. a., faire à deux et tour-à-tour, عيون لوزية . تعاقب ـ ٨ عيل بالدور ـ تقلب

ALTESSE, s. f., titre d'honneur des princes, ـ عالى مقامكم , Votre altesse إ . سعادة الوزير, vizir .سعادتكم

ALTHEA, s. m. Voy. GUIMAUVE.

عاتني ـ متعظم , Altien, adj., qui a de la fierté, عاتني ـ متعظم .

,Alun blanc . شبّة زفرة - شبّة - جمر الشـــت شب طايع , Alun de plume ايس ...

ALUNER, v. a., tremper dans l'alun, .0 بل بها الشت ـ

ALVEOLE, s. f., cavité où est la dent, cellule de . بيوت , plur., ييت

AMABILITÉ, s. f., caractère d'une personne aimable, . شلبنة _ لطافة _ خفة الذات

.تُوْ ـ صوفانتر ـ صوفان , Amadou, s. m.,

AMADOUER, v. a., caresser pour attirer à soi, المايل تلطف بد ـ .0 اخذ بحاطرة ـ لاطف ـ

ـ قلّل لحيه , rendre maigre, عقل الحيه انحف - انحل - اضعف - ضعف

ا. .] رمي لحيد , Amaigrir, v. n., devenir maigre A نحف _ انسمل _ 0 صعف

ضعف _ سقم , منعف _ سقم.

AMALGAME, s. m., union des métaux à l'aide du mer-الختلاط , اسحاد المعادن بواسطة الزيبق , cure Amalgame, fig., union, melange, bla.

AMALGAMER, v. a., mêler du mercure avec des métaux fondus pour les unir, خلط العادن 0.

جع بين و بين ـ .0 خلط, Amalgamer, mélanger S'Amalgamer, v. r., Lizil - sarl.

AMANDE, s. f., fruit de l'amandier, bj., nom d'unité. - لوز, nom générique. Amande verte, لوز Gâteau d'amandes, نقلاوة . || Des yeux en amande,

لوزة - شجرة لوز, AMANDIER, s. m.,

Amant, s. m., qui aime avec passion une personne . Amant éloigné عاشق , plur. عاشق , Son altesse le d'un autre sexe عشائق , plur. عشائق . Amant éloigné de sa maîtresse, عاشق مفارق Les deux amans, ـ معشوقة, Une amante الحبيب و المحبوب .عشقت _ حسة _ محبوبتر

AMARANTE, s. f., plante d'automné d'un rouge pour-قطيفة _ مخملية _ سالف العروس _ لعل ,pre, لعل إصوب _ الشبّ مخملية _ سالف العروس _ العروس _ العروس ـ ال . قلبق اليهودية _ طنتور الجندى _ | ـ شب يهاني ـ شب ملبق اليهودية _ طنتور الجندى _ ا

مرسة _ سلبة , AMARRE, s. f., cordage pour attacher

AMARRER, v. a., attacher, ابط O.

Amas, s. m., assemblage de choses, عبشة _ المامة _ المام Mas ا . كومة حطب , Un amas de bois . كومة ـ كوم de gens, جع ناس. || Amas considérable de peuple, جم غزيروجع كـثير

AMASSER, v. a., faire un amas, حجع _ كوم O. Amasser du monde, جع الناس A.

- التم ّ نراكم S'Amasser, v. r., s'accumuler, نراكم اجتهم النحلق, Le peuple s'amassa, نكوم ـ تجهّع.

Amateur, s. m., qui a beaucoup de goût pour une - طلاب, plur., طالب - عواة , plur., عاوى, chose راغبين, plur., راغب في

AMAUROSE, s. f., cécité, goutte sereine, تُنْدُ

امراة مسترجلة, AMAZONB, s. f., femme guerrière Ambassade, s. f., charge, fonction d'ambassadeur, .سفارة - رسالة - وظيفة الرسول

Ambassadeur, s. m., envoyé d'une puissance auprès d'une autre, اسول من ملك الى اخر; plur.,

.سفير- الحيي - رُسُل

AMBIANT, adj., qui environne, be-

Ambidentae, adj., qui se sert également de ses ازدل ـ ذو اليدين ـ اصبط deux mains,

Ambigu, adj., à double sens, douteux, __ربيى .مشكّك ـ مُعرِّي ـ ملتبس المعنى

Ambicuité, s. f., défaut d'un discours équivoque, " ألتباس المعنى ما تعقيدة a plusieurs sens التباس المعنى ما تعقيدة

. بالتباس المعنى , .AMBIGUMENT, adv.

Ambitieusement, adv., avec ambition, edu.

Ambition, qui a de l'ambition, du de l'ambition, du de l'ambition, du de l'ambition, du de l'ambition.

Ambition, s. f., désir immodéré d'honneur, de طلب العلا - حبُ الرفعة - طهع - بعية ,pouvoir .طلب العلامة عالية, Noble ambition

بلدة فيها اربعة الافي نفس ,de quatre mille âmes ابتغى - O طلب - I. بغي المناه AMBITIONNER, v. a., بلدة فيها اربعة الافي نفس ۰ ۸۰ طهع می

Amble, s. m., sorte d'allure du cheval, حرج .مشيت الرحوان - چُبُقن

AMBLER, v. n., aller l'amble, ومشنى مثل الرحوان I. .0 راح چبقن -

.رُ حوارن

Ambre, s. m., substance odorante, عنبر - ند . Ambre [. کاربا - کہربا - کہرمان , Ambre jaune یا .عنبر خام ,gris بز كهر با ,(Bout d'ambre (pour une pipe ا

Ambasans, s. f., ambre jaune faux, كهر با مصنَّع Ambren, v. act., parfumer avec de l'ambre, بنحر بالعسر.

AMBRETTE, s. f., fleur, إذهرة لها رايحة الغنبر, Ambroisir, s. f., mets des dieux, mets exquis, .طعام مفتحر- امبروسيا

نقالـــــــ Ambulance, s. f., hôpitaux ambulans, عنالـــــة لرصا العسكر

AMBULANT, adj., non fixé, نقالي. Homme ambulant, qui va et vient sans cesse, الله إلى الماء.

AME, s. f., principe de la vie, نفوس ; pl., نفوس et . انفس, subst. fém. Ame végétative, qui fait croître les مذب سبرتم ـ اصلح حاله

plantes, النفس النامية, Ame sensitive des animaux, النفس الحيوانية. | Ame de l'homme, âme raisonnable, آلعقلية, النفس الناطقة, العقلية Qui a l'âme noble, شَريف النفس. || Les facultés de . قُوَى النفس l'âme,

ـ في دمتم , Sur mon ame, ذمت , Ame , conscience .علی ذمتی

Ame, souffle, vie, روح; plur., أرواح, subst. fém. ll a rendu l'âme, طلعت روحه. « Corps sans àme, روح. | Ma chère âme (expression de tendresse), يا روحي.

. انفس الموتا , Les dmes des trépassés

Ame, individu, نفس; plur., أنفس. Une ville

AMELIORATION, S. f., - loll - judi-

Améliorer, v. a., rendre une chose meilleure, اعدل ـ صلّح ـ اصلح

Amen, s. m., ainsi soit-il, أمير.

AMENDABLE, adj., qui a mérité d'être mis à l'amende, مستحق القصاص.

قابل التصليح , Amendable, qui peut s'amender AMENDE, s. f., peine pécuniaire, .Mettre à l'amende, faire payer l'a-.. o اخسند منه جربية ,قصاص .. و جرم ,mende O. || Amende pour un meurtre; prix que l'on paie pour échapper à la loi du talion, . Voyez GAGEURE.

Amende honorable, aveu public d'un crime avec أستنعفار عام ,demande de pardon

'AMENDEMENT, s. m., changement en mieux, . تصليح - اصلاح

AMENDER, v. a., rendre meilleur,

- نظم سير نسم S'amender, v. r., se corriger, صير

. حاب - اتى به الى - احضرة الى

AMÉNITÉ, s. f., douceur de caractère, בלפצ שיים ,لطافة ـ ظرافة ـ لين الاخلاق ـ

AMENUISER, v. a. Voyez Amincia,

مراً رق AMER, s. m., fiel des poissons,

.کلام مر

Amer, triste, douloureux, مُولم م مُولم م مُعتب م مُولم م منعتب م ا.قوى صعب على إن Il est bien amer pour moi de, AMEREMENT, adv., avec amertume, 3,1, ... Il pleura بكي بكاء شديدًا ,amèrement

للاد لاميريك , Amerique , s. f., le Nouveau-Monde , كاد الأمير نشا , fait l'empois , يكتم دنيا الجديدة turk).

ـ اميريكانــــ , Aminicain, adj., d'Amérique, من بلاد الاميريك

موار ـ مرازة , AMERTUME, s. f., saveur amère . حزن - عمّ , Amertume, peine d'esprit

AMÉTHYSTE, s. f., pierre précieuse, -.کرکهن - کرکهان

AMEUBLEMENT, 's. m., quantité et assortiment de meubles pour un appartement, فرش . . طقم بيت ـ فرش Аментемент, s. m., soulevement, نقوبم.

AMEUTER, v. a., mettre les chiens en état de chasser . عود الكلاب مع بعضهم على الصيد ,ensemble

Ameuter, soulever, attrouper le peuple, الناس, A. . حرّش النحلق ـ قوم الشعب ـ

S'Ameuter, v. pr., se réunir séditieusement, اجتهع ـ نعصب

AMPIGOURI, s. m., discours dont les mots présentent des idées sans ordre, et qui n'ont pas de sens déter-کلام مبہم ,miné

Am, s. m., avec qui on est lié d'une affection mutuelle, بصبع; plur., باما, تجما, بالماء, بهاد خليل محيين , plur., نحل محين , plur.,

AMENER, v. a., faire venir au lieu où l'on est, שובי בשלני, plur., יסר אים בי ויישבור, plur., יסר אים בי ויישבור, plur., أصدقاً. On connaît ses amis dans l'adversité, , prov. ∦ Ami sincère, الصديق في زمان العبيق رمعصب مغطص

. لطيف ـ انيس ـ حسن , AMIABLE, adj., gracieux A l'amiable, adv., sans procès, avec douceur, على طريق المحبسة و السهولة ـ بطريق المحبة , positif et figuré. Paroles amères, مُرّ, ومُرّ, positif et figuré. . بلطافة _ بحصة , AMIABLEMENT, adv.,

جر الفنيلة , AMIANTE, S. IB., جبر الفنيلة.

AMICAL, adj., qui part de l'amitié,

على سبيل الوداد - بحصبة , AMICALEMENT, adv. . بوجه المحمة ـ

AMIDON, s. m., pâte de fleur de blé sèche dont on

Amincia, v. a., rendre plus mince, ("ן ב יין פיין). AMIRAL, s. m., grand-officier des armées navales, قبطان باشا ـ امير البحر, commandant d'une flotte AMIRAUTÉ, s. f., dignité d'amiral, ב أمير بت البحو امارة البعير

AMITIÉ, s. f., affection mutuelle des amis, ـ صحبت ـ وڌ ـ وداد ـ مصافاة ـ موالاة _ موذة ـ L'amitié est indulgente, خات مداقة ما حُت Faire amitié à quel. # Faire amitié à quel-اظهر له المحبّة ,qu'un

ام الخلال - نانخت - نانحواة , Ammi, s. m., plante Ammoniac, adj., sel ammoniac, composé de l'acide marin et de l'alcali volatil, نوشادر ملي النشادر. روح النشادر, Ammoniac liquide.

Ammontaque (Gonne), وشق - أشق - أشق المناوشق -- عفو هــــام , Ammeria, s. f., pardon général مان - رای و امسان Aecorder une amnistie, اعطى الراي والامان للجهيع

قلل , AMOINDERE, v. a.

S'Amoindrir, v. pr., devenir moindre, قل I. . تعليل ,Amoindaissement, s. m., dimination طرى ـ رخى ـ الين AMOLLIA, v. a., rendre mou, طرى ـ رخى ـ ا ارتنجی I. الان I. مانکی I. مارتنجی I. مارتنجی I. مار رخو

S'Amollir, fig., عزمه عرقه مروّنه المتحقى عزمه AMOLLISSEMENT, s. m., action d'amollir, ترخية ـ تليين

AMONE, s. m., plante, L.

AMONCELER, v. a., mettre en monceaux, كستوم

AMORCE, s. f., appât pour attraper les poissons, طعم السكك.

Amorce, poudre dans le bassinet du fusil, دخيرة - بخار.

. تطبیعة , Amorce, ce qui attire

Amorce un hameçon, d'amorce un hameçon, طقم الصنارة.

دخر, Amorcer une arme

Amorcer, attirer par des choses qui flattent, طيّع O. – عدع A.

Amortir un coup, أخد. أخد. أخد.

Amortir une dette, طفع الدير، L

. انطفى _ . . ا خف نـ O. خ ن انطفى _ . . انطفى _ انطفى _ . . .

AMORTISSEMENT, s. m., rachat, extinction d'une rente, d'un droit, اطفا الطفاء

Amour, a.m., penchant, affection, مُعَدَّدُ وَ مَنْ مَا مَا مَا مُعَدَّدُ وَ مَنْ مَا مُعَدَّدُ وَمَا مُعَدَّدُ وَمَنْ مَا مُعَدَّدُ وَمَا مُعَدَّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدُّ وَمُعَدِّدُ وَمَنْ مُعِدُّ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدُّ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعِدُّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِيْكُمُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعَدِّدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُونُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُونُ وَمُعْدُدُونُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُونُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُدُ وَمُعْدُدُ وَمُعْدُدُونُ و

Amour de soi, désir de sa conservation, حت النفس ـ حت الذات.

Amour-propre, سفة معن بجد مسفن بجد مسفن بجد. Avoir de l'amour-propre, مسفن بخد ما المعند برايد المعند المع

Les amours, s. f. pl., l'objet aimé, بالمحبوب.

AMOURACHER (s') de, v. pr., بنطش بحث ـ انطق المنطقة ا

عاشت Amoureux de, adj., passionné pour, عاشت plur., عشق Devenir amoureux, عشاق A. || Il est très-amoureux d'elle, اهو قتيلها ـ هو قتيل هواها.

كون تحت العزل , AMOVIBILITÉ, s. f., كون

AMOVIBLE, adj., révocable, qui peut être destitué, العبل .

Амритвів, adj. et s., qui vit sur terre et dans l'eau, برّی بحری.

AMPHIBOLOGIE, s. f., ambiguité d'une phrase, - ابهام لبنا, لبنا الكلام.

Amphibologique, adj., à double sens, ambigu, مُبْهُم _ ملتبس _ لبسى.

AMPHIBOLOGIQUEMENT, adv., L.,

Amphigouri. Voyez Ampigouri.

Амритни́атав, s. m., lieu garni de gradins, مقعد بدرج.

AMPHORE, s. f., sorte de vase, زلعة; pinr., درلع متسع ـ واسع , AMPLE, adj., long, large, étendu

. بالكثرة ـ من وسع ـ متسعًا , AMPLEMENT, adv.

. سِعُدّ ـ وسع , AMPLEUR, S. f.,

Ampliatif, adj, qui étend, augmente, موسع.

AMPLIATION, s. f., double d'un acté, etc., صورة جمة أو غير ذلك

ANDLIFICATEUR, s. m., qui amplifie, exagère (iron.), معظّم _ محفّل _ مبالغ .تحفيل ـ توسيع

Amplifien, v. a., augmenter, étendre par le dis-.i زاد في ـ حفل - كبر عظم - وسع ,cours

فقفاقة

.قارورة Ampoulle, fiole, petite bouteille, كلام صحم, Ampourzi, adj., enflé (style), كلام AMPUTATION, s. f., قطع.

Amputer, v. a., couper un membre, قطع عضواً A. Amulette, s. m., figure, caractères que l'on porte sur soi comme prétendu préservatif, عوذة ـ تمايم , plur. ; تهيمت ـ حروزة , plur. ; حُرْز جايل ,Amulette suspendue au cou avec un cordon

Amusant, adj., qui divertit, مُبهر مُسلَّى. ـ سلاوة ـ تنزيه . Amusement, s. m., ce qui amuse .نسلی ـ تسلایت ـ تسلیت

ملاعبة , Amusement, tromperie

Amoser, v.a., faire perdre le temps, شغل عن الشيء A. الهبي , عوّق عن الشغل ـ

Amuser, faire passer le temps agréablement, Amuser, tromper, Ley.

S'amuserà, تواني, S'amuserà, .التهيت في الفرجة عن الشغل ,travailler

S'Amuser, se divertir, passer le tems agréable-.Je m'a . تنمتزه ـ انشرج ـ انبسط ـ تسلى في ment, muse à lire, اتسلى في القراية. | Vous êtes-vous انبسطتوا ?(dans votre partie de plaisir) أنبسطتوا ! Réponse (à quelqu'un qui n'y était point): کتا مشتهیک, اشتهناك ٥٠٠

AMUSETTE, s. f., and.

ارجاع الشي الى اصوله | AMYCDALE, s. f., glande près la racine de la langue, . اللوزنين , Les amygdales . لوزة - لوز الحلق .و بيان ساير احوالها | ; سنة _ اعوام , plur. , عام ، Ax, s. m., douze mois

AMPLIFICATION, s. f., extension du discours, plur., سنين ou سنوات . Voyez Année. Le jour de l'an, le premier de l'an, اسنة. || Tous les ans, _ مرة في سنتيس , Tous les deux ans إ علو ـ اعراق ـ مبالعة , Tous les deux ans ـ مرة في سنتيسن له هل قدر في السنة ,Il a tant par an المرابع السنتين لى سنة كاملة ,Il y a un an entier que je ne l'ai vu', منة كاملة . الأول L'an passé, عام الأول . Il y a deux ans با المفتد عام عام الاول.

> Anacande, s. m., fruit de l'anacardier, grand arbre des Indes, بلاد,

> Anachonère, s. m., qui vit seul dans un désert, . حبسا , plur ; حبيس - متوحّد - زاهد

> Anachronisme, s. m., erreur de date, contre la chronologie, غلط في التواريخ.

> ANAGRAMME, s. m., transposition des lettres d'un imot de manière à former un autre sens, نُعيبير مواضع Si cette - حروف الكلهة حتى يطلع غير معنى transposition consiste à retourner le mot, elle se ville, étant retourné, donne le mot , datte.

خرنوب الخمازير, Anagyris, s. m., ou Bois-puant عود منتن ـ حب الكلى ـ اناعوروس ـ

Analertique, adj., (remède), qui fortifie,

Analogie, s. f., conformité, تناسب.

مشاند , Analogique, adj., qui a de l'analogie متناسب ـ مناسب

_ مناسَبًا _ مشابهًا , ANALOGIQUEMENT, adv., . بالمناسبة

ANALOGUE, adj., qui a de l'analogie avec, .متناسب ـ

ANALYSE, s. f., réduction, résolution d'une chose ما dans ses principes, آسمال ما عاملال ما

اعراب الكليات, Analyse grammaticale des mots

Faire l'analyse d'un discours, le réduire dans ses par-استخرج زبدة الكلام واصل معانيه, ties principales

Analyse, terme de logique, méthode qui remonte des effets aux causes, des conséquences aux prin-الرجوع الى الاسباب بالنظر في الافعال و الى ,cipes الاصول بالنظرى النتايج

Analysen, v. a., réduire une chose à ses principes, استخرج اصول الشي - .0 حل - فصل

ANALYTIQUE, adj., حلى _ تفصيلي _ .

ANALYTIQUEMENT, adv., par analyse, Lilicai.

قَمْطة, Ananas, s. m., plante des Indes, son fruit, قَمْطة

. Anaplératique, adj., remède externe qui cica- قدم عقدم عقدامة. trise et fait revivre la chair, دوا مُقطب.

Anarchie, s. f., état sans chef, sans gouverne-عدم الحكم ,ment

ANARCHIQUE, adj., qui est dans l'anarchie .مديم العكم

مشتهى عدم الحكم

ANATHEMATISER, v. a., frapper d'anathème, סכן I. l'ancre, آم قلع المرساية .. 0. حلّ A. Anathème, s. m., excommunication de l'Église, قطع - حروم

Anaternz, adj., excommunié, بمحروم مغضوب Anatomie, s. f., art de dissequer les corps, |- אלינר שו علم التشرييح.

Anatomique, adj., de l'anatomie, نشريحي.

ANATOMIQUEMENT, adv., .حسب قوانين علم التشربيح

Anatomisen, v. a., disséquer, شرّع.

Anatomiste, s. m., habile dans l'anatomie, قبيع أ .عالم في التشريح

اباء ـ اجداد ـ جدود ـ سلف

Anchois, s. m., petit poisson de mer sans écailles, أجهل من جاراً. .سیک بحری صغیر - ملوحة - سنامورة

. فَدُما et فَدم , plur. , قديم

Ancien, qui occupait précédemment une place, الوزير السابق L'ancien vizir, سابق.

Les anciens, ceux qui vivaient avant nous, Les کلاوایل ـ القُدُما ـ الاقدمین ـ المتقدّمین anciens et les modernes, المتقدّمين و المتاخرين.

Anciennement, adv., dans les temps anciens, في قديم الزمان و سالف العصر والاوان - قديهـًا فيما مصى و تنقدّم من الزمان ـ

ANGIENNETÉ, s. f., qualité de ce qui est ancien,

ANCOLIE, s. f., plante, Luliani.

ANCRAGE, s. m., lieu où l'on pout jetter l'anere, حتى المرسى ,Droit d'ancrage ،مراسي ,plur ;مُرسي .حق المرساية ـ

Ancan, s. m., grosse pièce de fer pour arrêter les anarchie, vaisseaux, علوب, plur., علي et مؤساة ـ اهلاب eu ومساة ـ اهلاب ou - .o. وبط , Jetter l'anere . مواسى , plur. , مؤساية | م مُبغض الحكم - من حزب المبغضين الحكسم Lever القي , L رمي المرساية ـ ارخم الهلب

> ANCRER (s') v. pr., s'établir, s'affermir dans un em-. تيكن _ استيكن _ استقر في ploi,

بلاد الأندلس ,ANDALOUSIE, s. f., province d'Espagne

Andouille, s. f., boyau de porc farci, منبار.

. اندراوس , ANDRÉ, nom propre

ANDRINOPLE, s. f., ville de Turquie, w, 31.

Andronede, s. f., constellation, الأمواة المسلسلة.

ANDROSACE, s. m., on Androselle, s. f., plante,

ANE, s. m., جير; plur.) - جير) (dans la Haute-Syrie), Auckturs, s. m. plur., ceux de qui l'on descend, جحش; plur., جحاش. | Plus patient qu'un âne, اصبر من حــــا Plus ignorant qu'un ane,

جمشة _ حارة , ANESSE, s. f., قرام

Amentia, v. a., réduire au néant, فحت A. -انكليزية | ـ L محمى عن لوج الوجود ـ افنى ـ دمّر ـ اباد .اعاد للعدم

اضهحل ـ انضرب في المحق

مجنون بالانكليز, des Anglais _ تدمير _ محق _ ابادة , Aneantissement, s. m. المهملال.

. جنون في التقلد بالانكليز, plur., les Anglais; نكتة فوادر, plur., نادرة, نكايت و نكت.

جل جا, charge d'un âne, جل جا.

. مقل , phur., مقلة حديد , pêcher de crier ، شقايق , phur. شقيق نعاني . .شقايق النعيان بري

خَرِية _ خَرْنة ,ANERIE, s. f., مَا يَعْرَبة _ .

ARET, s. m., plante, -............................

Anávaisme, s. m., tumeur causée par l'ouverture ou la dilatation d'un artère, أنورسها. Anévrisme des vaissenax de l'œil, سَبُل.

ANTRACTURUX, adj.,

ABFRACTUOSITÉ, a. m., حوجة . انعواج -

. جر الزاوية , laire ، ملايكة , plur. ، ملك ملك , laire ، جر الزاوية . Comme un ange, adv., très-bien, 2546.

ملایکی ملایکی Amcallique, adj., qui tient de l'ange,

ANGÉLIQUE, s. f., plante, .حششة الملاك

ANGÉLIQUEMENT, adv., كالملا

Angine, s. f., maladie de la gorge, فأنف -. خوانيق et خنانيق بالعناق - خناقة

, plar.; وزاوية ـ وراني , plur. ; قرنة , plar. ا اويت قايية Angle droit, زاوية الية Angle droit, زوايا . زاوية منفرجة ,Angle obtus إ. زاوية حادّة

ARGLETERRE, s. f., région d'Europe, ב על כאל שלאבין . انگلترة ـ

Anglican, adj., de la religion protestente d'Angle-.من مذهب الانكليز, terre

Anglicisme, s. m., location anglaise,

Anglais, adj., d'Angleterre, انكليزي. Les Anglais

Anglomane, adj., imitateur zélé, admirateur outré

Anglomanie, s. f., affectation à imiter, à admirer

Angorsse, s. f., grande affliction, , plur. شَدّة - قلق عظيم - غصّة - عمّ , همّ شديد ANEMONE, s. f., sorte derenoncule, اشداید اشقایق النعار. Poire d'angoisse, espèce de baillon pour em-

. انکوریه ou انقره Amgona, ville,

ANGUILLE, s. f., poisson, -----En Syrie on dit en- ثعبان سيك ـ سيك حية .نونو_ سیک انگلیز_عنگلیس (core

Anguille sous roche, expression proverbiale et familière, chose dangereuse et cachée dans une affaire, تعت الساهي دواهي

Angulaire, adj., à angles, ذو زوابا. Pierre angu-

ANGULAIREMENT, adv., avec des angles, نزوایا

Anguleux, adj., dont la surface a plusieurs angles, له زوایا ـ ذو زوایا

عاقة ـ عايق ـ شبكة , ANICROCHE, s. f., obstacle ANIER, s. m., qui conduit les ânes, , ipjur., . حارة عد جارين

. شتلة النيل , Anil, s. m. , plantedont on tire l'indigo Animadversion, s. f., improbation, ذُمّ ـ سُدُمّة.

Animal, s. m., حيوانات , plur., حيوان . Animal raisonnable, حيوان ناطست Animal sauvage, وحوش , plur. وحش

Animal, au figuré, homme stupide, grossier, . بَقر ـ ثور ـ دُبّ ـ بهيم

ARIMAL, adj., qui appartient à l'animal, حيواني ANIMALCULE, s. m., فرتبات, plur., حوبنات

Animation, s. f., union de l'âme au corps, اتحاد الروح بالعبسد

Animen, v. a., donner la vie, أحيى.

. ملقة شعر _ | - نتحى _ قوى قلب احد , Animer, encourager حرض

.فـوم

Animer, donner de la vivacité, de l'éclat, ¿ . S'Animer, v. pro., s'exciter, s'encourager à, .قوّى قلبح ـ تـقوي على

S'Animer, prendre de l'éclat, ¿ I.

S'Animer, s'échauffer, A. Le cheval s'est animé, جي الحصان.

S'Animer en parlant, parler avec feu et avec احتد كلامه ـ حي في الكلام ,colère

Anıné, adj., échauffé, ביולים.

Animé (discours), où se mêle de la colère, .کلام حاڌ

Anime, vivant, حي ; plur., احيا . مُقد _ نُغضة , Animosité, s. f.,

ANIS, s. m., plante à semence chaude, ou ou .(Barbarie) حبة حلاوة ـ يانسون

م يضع , aor., وضع فيه بانسـون , aor. .0 خلط بد یانسون

ANTSE, adj., ...

. بشكل الحاقة , ANISETTE, s. f., liqueur faite avec de l'anis, يشكل الحاقة ابو يانسونة ـ عرقى , عرقى يانسون

منوى . Annal, adj., qui ne doit durer qu'un an للسنتر

مال مُسند . Annales, s. f. plur., récit d'évènemens année par مال مُسند . . توارینے السنین ۔ تواریخ , plur. ; تاریخ , année Annaliste, s. m., qui écrit des annales, Anneau, s. m., حُلَق ; plur., صُلْق. Anneau, bague sans chaton, ذَبُل ; plur., كُبُّتُ اللهُ المُعْتَبِس مَ ذَبُل اللهُ اللهُ عَلَيْهِ اللهُ عَلَيْهِ اللهُ

- خلاخيل , plur. خاخال , ANIMALITÉ, s. f., ce qui constitue l'animal عيوانية . de la cheville du pied بخاخال , جول et جول. Anneau qu'on se passe dans le nez, خزام.

Anneau, boucle de cheveux, غصن ; plur., خصن

; عام ـ سُنُوات et سنين , plur., سنة , annez, s. f., سنوات Animer, exciter, irriter, حول - اعوال , pl., احوال , pl., احوال , pl., احوال . Voy. An. Cette année, . سنة تاريخه La présente année منه السنة ـ السنة "L'année passée, المنت الماضية عام الاول "L'année passée الا née prochaine, تاجابة المقلة ـ سنة الجابة . من السنة للسنة - من حول الحول D'année en année, سنة هلالية ـ سنة فَهر بـــــة ,Année lunaire || Année astronomique, ou solaire, شبشة شيست. || سنبن الصبا Les belles années, celles de la jeunesse, Bonne année, année abondante, اسنة رخا. ∥ Je vous souhaite une bonne année (compliment d'usage au premier jour de l'an), مناركة ; réponse , ـ عليك ابرك السنين on ,الله يبارك فيك ـ.و انت سالم ,réponse ;كل سنة وانت سالم _ .وانتم طيبين , réponse ;كل عام وانتم طيبين ou , تعيشُوا إلى امثال امثالت ou تسنَّعاد إلى امثالب و انست بخير, réponse ; سنيسس عديدة وانت بحير,réponse;افتتاحكل سنة وانت بحير On dit encore à Alep, عقبا لكل سنة; réponse, الله بسلكك.

برّم الشعر ,Annelea, v. a., boucler les cheveux

كبربم الشعر, Annelure, s. f., frisure en anneaux . بشكل الحلقة

مال مضافي , Annexe, s. f., bien uni à un autre

Annexee, v. a., joindre, اسند الى ـ اضاف الى الم ANNEXION, s. f., terme de grammaire, أصافت.

Annihilen, v. a. Voyes Anéantin.

Anniversaire, adj. (fête), qui revient le même Anneau d'argent que les femmes se mettent au-dessus | jour chaque année, عيد سنوى. Jours anniversaires, إ ايام متوا فقة ,qui se correspondent d'année en année saire de sa naissance, نهار عدا هواليوم الموافق .من السنة ليوم مولودة

منادية , Annonce, s. f., avis au public, publication .اعلام ـ

Annoncea, v. a., faire savoir une nouvelle à quel-.اعلم, علم ب ـ خبرب ـ اخبرب, qu'un, Annoncer, prédire, نبى عن I.

Annoncer une chose agréable, ... المؤلف او الكاتب | - نبّد الناس على - اعلم ب Annoncer, publier . .نادی علیهم ب

Annonciation, s. f., fête, 8, Limil suc.

ARRUEL, adj., d'un an, ou qui revient tous les . حولي ـ سنوي ans ,

Annuellement, adv., par chaque année, في السنة ـ بالسنة ـ

ANNUITÉ, s. f., remboursement annuel d'une partie du capital, ajoutée aux intérêts, من دفع سئسسوى من .اصل المال مع الفايدة

Annulaire, adj. (doigt), quatrième doigt qui porte البنصر, rannean,

Annulaire, en forme d'anneau, بشكل الحلقة. مناسخ مبطل , Annulatif, adj., qui annulle, مبطل . Annulation, s. f., action d'annuler, يطسسال نسند - بطلان - تبطيل

ANNULER, v. a., rendre nul, July - let - udby -

. شرّف , ANCBLIB, s. f., rendre noble

ANOBLISSEMENT, S. m., Limited, S. m., Limited, S. m., Linday, S. m

مبل الطوفان (remède), qui opère sans causer de قبل الطوفان. دوا لين _ دوا يعهل في الجسد بغير وجع ,douleur . (arabe) qui s'éloigne des règles générales, mais qui est فرمان (Id.). soumis à certaines règles particulières, سالم.

Anomal, qui n'est assujéti à aucune règle fixe,

اختباط عدم نظام , ANOMALIE, s. f., irrégularité عدم الموافقة للقوانين او للقياس.

et جحاش , plur. چڪش , plur. په جائن et ; كرّ, (dans la Haute-Syrie) ـ جحشة , fém. بحوش . کرار ,plur.,

Anonnea, v. n., parler, lire en hésitant,

ANONYME, adj., sans nom d'auteur, من غير أسم

Anonyme, auteur qui ne s'est pas nommé, كاتم اسهد - مجهول الاسم

ـ سدّ النفس ,ANOREXIE, s. f., dégoût des alimens .سدم ـ عدم القابليت للاكل

; اذن ـ اودان, plur. ; ودن Anse, s. f., d'un vase

Anse, petit golfe, جونة ـ كُرُفز صغير.

Antaconiste, s. m., خصم; plur., أخصام.

ANTARCTIQUE, adj., méridional, جنوبي.

مابق Antracede en temps, وسابق ـ Antracede en temps. .مقدّم

, plur., شانقة, plur., شانقة, plur., مقدّمة _ سوابق

L'antécédent, terme de grammaire (dans un rapport d'annexion), المضاف.

لتقدّم, L'antécédent, dans un argument

ANTECHRIST, s. m., faux Christ, المسيح الدَّجال :الحدال ـ الدَّجَال

ANTÉDILUVIEN, adj., qui a précédé le déluge,

ANTENNE, s. f., longue vergue mobile qui soutient - (turc) سُرُن - رواجع , plur., adj., irrégulier, en, parlant d'un verbe les voiles, وأجع , plur.,

قرون حشرات, Antennes, cornes des insectes

ما يسبق ما قبل الاخور, adj., ما يسبق ما قبل الاخور.
ANTERIEUR, adj., مقدّم ـ أول ـ سابق

ANTÉRIEUREMENT, adv., précédement, الله عقدماً ـ اولاً

ANTHROPOPHAGE, s. m., mangeur de chair humaine, ياكل لحم انسان ـ معتاد باكل لحم الانسان.

ANTHROPOPHAGIE, s. f., action, habitude de manger les hommes, לישוט ב ולט שבים וישוט ב ולט ובים וישוט ואלים וישוט ואלים וישוט ואלים וישוט ואלים וישוט וישוט

ANTICHAMBRE, s. f., pièce avant la chambre, ANTILOPE, s. f., quad الرام, plur., ارضة يفوتوا منها قبل الوصول الى اوضة اخرى, plur., ارشا يقف على الباب , ANTIMEPRYTIQUE, adj . صد الرابحة النشنة النشنة الدخول .

Antichaetien, adj., opposé au christianisme, ضد الديانة المسيحيّة.

اثهد ديانة مخالفة للدين ANTICHRISTIANISME, s. m., اثهد المانة الدين المستحدية.

صد السلطنة. مسبق. Anticipation, usurpation, تعديسة. Anticipation

Par anticipation, adv., par avance, لقدام.

Anticipen, v. a., prévenir, devancer, سبق O.

Anticiper sur les droits de, على احدى.

Anticiper sur ses revenus, les dépenser par avance, انفق من مدخسول السنيسس المقبلسة وصرفه . قبض من مدخوله السنوى سلفاً وصرفه

ANTICONSTITUTIONNEL, adj., contraire à la constitution, صد قوانين المهلكة ـ صدّ الشريعة.

بوجسه مضادد , ANTICONSTITUTIONNELLEMENT , عضادد , اللشريعة و لقوانس الملكمة

ANTIDATE, s. f., date fausse et d'un jour antérieur à celui auquel elle est apposée, قاريخ مقدم . تاريخ مقدم

قدّم التاریخ ,ANTIDATER, v. a., mettre une antidate . اربع بتاریخ اقدم ـ

ANTIDOTE, s. m., remède qui préserve du poison, مد السمّ.

ANTIENNE, s. f., debut de chant, היד לו לויניעל.

Antienne, au fig., mauvaise nouvelle, בייני שפים.

دوا للحمي ـ دافع الحمّي , .ANTIFÁBAILE, adj. ,

Antihydropisie, adj., remède contre l'hydropisie,

ANTIETPOCOMDAIAQUE, adj., remède contre les hypocondres, Lizal Liza.

ANTIEXSTÉRIQUE, adj., contre les vapeurs, أوا السودوية.

, plur., وشا ANTILOPE, s. f., quadrupède, gazelle, رشا, plur., أرأم ,plur., ريم - أرشا

ANTIMETRETIQUE, adj., contre la mauvaise odeur, صد الرابحة النتنة.

- كعل جمسور, ABTIMOIRB, s. m., demi-métal محمل جمول الراشخت - كحل اصفهانى - انتهمون - جمول الراشخت - كحل اصفهانى اثيد

ANTIMOMARCHIQUE, adj., contre la menarchie,

من الكحل الجورAntimoine, de l'antimoine. انتيموني ـ

ARTIMATIONAL, adj., opposé aux mœurs de la nation, حد عوايد و اخلاق الشعب. Antinational, دمد الشعب مضادد للشعب.

ANTINEPHRETIQUE, adj., contre la colique néphrétique, دوا للقولني.

Antinomia, s. f., contradiction entre deux lois, مخالفة بين قانونين.

ANTIOCHE, ville de Sprie, انطاكية. Qui est d'Antioche, انطاكي

ANTIPAPE. s. m., faux pape, ابابا جدّال.

ARTIFATHIR, s. f., aversion maturelle, non raisonnée, خراهة خاقية.

ح مصادد , Antipathique, adj., opposé, contraire مخالف

ARTIPASTILLARTIEL, adj., bon contre la peste, .مانع للطاعون ـ ضد الطاعون

Antiennase, s. f., emploid'un mot, d'une locution en sons inverse, كلام بالعكش ـ كلام بالعكش ـ كلام

O. هجم عليد الليل إصدد ARTIPHTHISIQUE, adj., contre la phthisie, عليد الليل .السل

Antiphysique, adj., contre la nature, & .الطسعة

ANTIPODES, s. m., lieux, habitans de la terre dia-مصادة لعصها

ضد العفونة , ANTIPUTAIDE , adj. , contre la putridité مانع للعفونة ـ

ANTIQUALLE, s. f., chose antique, usée, de peu de عتاقة valeur.

ANTIQUAIRE, s. m., qui connaît bien les anti-عالم بالاثار القديية , quités,

عتاني pl. وتيق pl. عتيق; pl. عتاني pl. عتاني ـ قدما et قدم , قديم - قديم -

Antiquité, a. f., ancienneté, قديبية ـ قدّم. L'antiquité, les siècles reculés, علاحيال الخالية المتقدمين, L'ansiquité, les anciens . الاجيال الماضية

. سا , اثر قدیم , Antiquité, monument antique Antivanéaira, adj., contre le mal vénérien, .دوا للبيارك

ANTIKERMINEUX, adj., contré les vers, John Los Les vers, John Les vers, John Les vers, John Les vers (1988) de la contre les vers (1 ANTIVÉROLIQUE, adj., contre la petite-vérole, .دوا للجدري

ANTOROMASE, s. f., emploi de l'épithète pour le בשלבי ופשלים. nom propre, غلبة . Ex. : منابة , l'ami du Seigneur, pour Abraham.

ARTORE OU ANTITORÉ, s. f., plante antivénémeuse, . ترباق البيش ـ قيهق ـ شتلتر الســـ انتلة سودا و سيضاً

; معارة - اعوار , plur , عار , ASTRE, s. m., caverne ..مغایر ,.plur.

Anuiten (s'), v. réf., se laisser surprendre en che-ـ تعوی حتی هجم علیه اللیل min par la nuit, ـ

م خانسم م بجور ,Anus, s. m., bout du rectum ـ مقعدة عيو مثقوبة ,Anus imperfore . مُقـــــعدة .مقعدلا غير منـقوية

ANALETÉ, s. f., tourment d'esprit, A. | Je suis هُم | اقاليم وسكان من الارض Étre dana l'anxiété, مُعجر A. _ قلق من الارض روحي ضجرت, dans l'anxiété

> Aonista, s. m., temps indéfini qui peut en arabe فعل مصارع ,exprimer le présent ou le futur

> AORTE, s. f., grosse artère du cœur, .اوريطي

Aour, s. m., huitième mois de l'année grégorienne,

APPAISER, v.a., calmer, Sual - Sua - Appaiser Dieu, اهدى غضب الله Appaiser une per-ـ تلافي قلبم ـ ـ 0 اخد بحاطــــرة ,sonne irritée

.o. کری ـ .o. سکری ـ .A هدآ , S'Appaiser, v. réf ركن البحر, البحر, Lia mer s'est apphisée, المجار,

فامية , APANEE, ville de Syrie

Aranage, s. m., terres données par un souverain, .اقطاعات, plur. , اقطاع

Apanage, au figuré, خاصة; plur., , مواصر Ammagea, v. a., donner en apanage, اقطع ل APANAOISTE, s. m., prince qui a un apanage,

.كلام يقوله احد في نسفسه APATHIE, s. f., état de l'ame insensible à tout, גענין. APATHIQUE, adj., inscensible à tout, عبان ; pl., أعلى قلة الهُضَم , APEPSIE, s. f., impossibilité de digérer

مرای میل بری , aor., پرای میل میل میل بری , aor. لاحت لم أشجار من بعيد

S' Apercevoir de, v. pr., يقعر ب اشتلق على A. .0 حسّ بالامر ـ

APERÇU, s. m., première vue, 📈. Aperçu, exposé sommaire, المع.

Apenitir, adj., qui désobstrue, دوامفتر المعادد cinq racines aperitives, المفتحة . كلاصول الخيسة المفتحة

صفر, APETISSER, v. a., rendre plus petit, صفر.

APHÉLIE, s. m., la plus grande distance d'une planète au soleil, اقصى بعد سيّارة عن الشهس.

Aphénèse, s. f., retranchement fait au commen-. حذف شي من اول الكلهة ,cement d'un mot

APHORISME, s. m., sentence, maxime énoncée en peu de mots, رأى; plur., اراء. Les aphorismes d'Hippocrate, ارا بقراط.

APHRODISIAQUE, adj., qui excite à l'amour, .الشهوة

. زُبُد البوراق ,APERONITRE, s. m.,

APHTES, s. m., petits ulcères dans la bouche, La

. اقوال , . pl. , نوع تنفاج صغيرا بيض و احر ,(Apr, s. m. (pommed) Аргточен, v. a., affecter de pitié, على ... تحركت شفقته على . .0 رق قلبه ل

سكتى . Apoplectique, adj., de l'apoplexie, سكتى مهد ـ سوى . Apoplectique, adj., de l'apoplexie ا مندر الارض, Applanir la terre avec un cylindre مبتلى بالسكتة, plexie, سهل الامر, Applanir les obstacles. سقل بالمندرونة S'Aplanir, v. refl., تسهل.

APLANISSEMENT, S. m., June - Super. APLATIR, v. a., rendre plat, bd.

S'Aplatir, v. réfl., devenir plat, نطط .

APLATISSEMENT, S. III., Lud.

. تارك الدين _ مُونَد _ كفار et | قايم _ عديل, Qui est d'aplomb, bien droit .سيت

APOCALYPSE, s. f., livre du Nouveau-Testament, ابوكالبسيس ,O. _ ، O. _ ، O. _ ، Contenant les révélations de Saint-Jean الاح لہ ... 0 شاف كتاب ابو علمسيس - جلية يوحنا الانجيلي -

> APOCOPE, s. f., Tetranchement à la fin du mot, . حذف شي من اخر الكلمة

> APOCRYPHE, adj., suspect, livre, auteur, histoire, منك

> Apogúz, s. m., la plus grande distance d'un astre à اقصى بعد الشهس اوالسيارات عن الأرض, la terre .ارتفاع ـ اوچ ـ

> _اعلى الشرق_ , Apogée de la fortune, de la gloire اوج - ارتفاع

> Apologietique, adj., qui contient une apologie, .مدبحي _ محام

> محاماة APOLOGIE, s. f., justification, eloge, ـ . I. جي احدًا , Faire l'apologie de quelqu'un . مدح

APOLOGISTE, s. m., qui fait l'apologie, qui justifie, .مادے ـ حامی

مثل , Arozogun, s. m., fable morale et instructive, plar., امثال.

APOPETEGER, s. m., dit notable, آبول الحكيا

APOPHYSE, s. f., saillie sur un os, ...; plur., S'apitoyer, v. pr., خت مناسن ا منتن مناسن ا من مسلم. Apophyse inférieure, supérieure, .زایدة تحتانیة او فوقانیة|

Apoplectique, homme qui a des attaques d'apo-

ارتداد عن الدين ـ جد ـ كَفر, APOSTASIE, S. f., كُفر, APOSTASIE, S. f., .ترك الدين ـ

APOSTASIER, v. n., renoncer à sa religion, ففر O. _ .ارتدّ عن الدين ـ .0 ترك الدين

Аргонв, s. m., ligne perpendiculaire à l'horizon, Apostat, s. m., qui a apostasié, كأفرة; plur., كفوة

Apostème, s. m., enflure extérieure avec putréfaction, ذنبلة _ دماميل et دمامل; plur.,

عامل رجل صالح Aposter, v. a., mettre quelqu'un dans un poste fait l'homme de bien, عامل رجل صالح ,وصدل اكهن ل ,pour surprendre

ماشية , Apostille, s. f., addition marginale

Apostille, recommandation au bas ou en marge علامة .. وصية في حق كاتب العرض, d'un mémoire Apostillen, v. a., mettre une apostille à un mé-

- كتب على العرض توصية بحق صاحب moire, علم على العرض.

- رسولية , APOSTOLAT, s. m., ministère d'un apôtre .رسالة

Apostolique, adj., qui vient de l'apôtre ou du

Apostoliquement, adj., à la manière des apôtres,

APOSTROPER, s. f., discours adressé à quelqu'un ou à quelque chose, بلطاب

عزا, الله Apostrophe, trait mortifiant,

علامة حذى ,Apostrophe, petit signe d'élision . بعض الأحرف

APOSTROPHER, v. a., adresser la parole à quel-.خاطب ,qu'un

Apostropher, faire des reproches,

APOSTUME. Voyez APOSTÈME.

.تدمل ـ تـقيـ

تاليد.

APOTRÉOSER, v. a., mettre au rang des dieux, ~1. صيادلة ,pl., صيدلاني _ بياع الادوية ,pl.

في صورة المحمد إ. صناعة الصياد لقر Apothicairerie, art del'apothicaire

APÔTRE, s. m., disciple du Christ, حوارى; plur., رسول ـ حواريون ; plur., رسول ـ حواريون الرسل الاطهار. | Bon apôtre, expr. fam., qui contre-

APOZÈME, s. m., potion d'une décoction d'herbes ما طبين النبات, médicinales

APPARAT, S. m., pompe, aihib _ ii ;

APPAREIL, s. m., préparatif de ce qui a de la . جُهاز _ تجهيز , pompe

. زينة - وكبة - الاي Appareil, pompe, زينة -

عدّة , Appareil , instrumens , عدّة .

Appareil que l'on met sur une blessure, emplatre, عصابة _ رباط _ صهاد ,bandage

Appareillage, s. m., terme de mer, action d'appa-. حل القلوع, reiller

APPAREILLEE, s. f., voile mise au vent, Jalan et al APPAREILLER, v. a., joindre à une chose une autre - . A جع بين الشي و مثله ـ وفق h. -.0 قرند بېثلە

Appareiller, v. n., terme de mer, mettre à la voile, .0 حَلُّ القلوع

S'Appareiller, v. refl., se joindre avec son pareil, اجتهع بهثله ـ اقترن بهثله

الظاهر ال .الباين إن ـ

هية - صورة - ظاهر , Apparence, s. f., extérieur APOSTUMEN, v. n., se former en apostème, دَمَل En apparence, الظاهر En apparence, الظاهر عند الظاهر الطاهر عند الظاهر الطاهر الطاعر الطاهر ال هو في الظاهر, Il a l'apparence d'un brave homme Apornizose, s. f., deification, honneurs excessifs, ناس ملاح. ال Les apparences sont trompeuses, , Sauver les apparences الصورة تنغش ـ الوجه بغش faire en sorte qu'il ne paraisse au-dehors rien de O. | Pour متر, O. حفظ الناموس الظاهر, hlamable الناموس الظاهر O. عفظ الناموس الظاهر les apparences, par affectation, par ostentation, - لاجــــل الصورة - من شان عيون الناس إدكان APOTHICAIRERIE, s. f., magasin de drogues, الناس الكان . على عيون الناس Sous l'apparence de l'amitié,

امراة ذات بها و ,Une femme remplie d'appas هذا شي بعيد عن العقل ,une femme remplie d'appas امراة ذات .كهال و قد واعتدال | - هذا ما لم وجد ـ ما يحتهل ان يكون هذا ـ APPAT, s. m., aliment mis dans un piège, à un . طعبة _ طعم , hameçon _ حذا شي قريب للعقب للعقب المعادة . مذا شي يتصور في العقل

APPARENTER (s'), v. réf., s'allier à,

Аррапимент, s. m., action d'apparier, — і — і Аррапумія, v. a., је в. تزویج

Арранівн, v. a., unir par paire, accoupter, فتقار. Арранівня, v. a., unir par paire, accoupter, فتقار

dpparition, s. f., غيرو.

APPAROIR, v. n., être évident; il n'est usité qu'à رفع دعوة الى حاكم اكبر | l'infinitif et à la troisième personne; terme de pra tique : Il appert, قد تحقق.

Арраваїтав, v. a., se moutrer, d. Apparaître avec éclat, comme Dieu qui se montre aux | عدّ الصلدات I. hommes, ل تعجلي ل

ה (פֹס ב שנ"ג | Appartment, s. m., ensemble de pièces de suite, إزبيت - محلات, plur ; محل - جهلة اوض متواصلة ter à un joli appartement, منظومة الى طبقة منظومة.

APPARTENANCE, s. f., ce qui appartient à, ou dépend | MER, NOM. d'une chose, d'une terre, تابعة _ متعلقة; plur.. . توابع

ار. Ceci m'appartient لم تبع احداً -. 0. خصّ لم . عَيْطُ ل . . A زعق . . 0 صرم احدًا عنه ou أحدًا لك . [Ceci t'appartient مذا لي .. . المذا لي .. . المذا لي ـ يخص لي مند النصف. النصف appartient une moitié, A qui appartient cette jument? إبتبعني منه النصف . تَبْعى ,Elle m'appartient . يَبْع من هدة الفرس

Appartenir à une famille distinguée, الي ناس كبار.

ا يحق لد ان, appartient à, il convient à...., de, ايحق لد ان .من شاندان - يصلّع لدان -

. سُلطان النُّعسن , Les appas de la beauté . جواذب الا المان النُّعسن , Apparence , vraisemblance أحتمال - وجه

Appat, ce qui attire, مُن ـ تطبيعة L'appât du gain l'a séduit, سِمَا الكسب عَبَة.

.افتقر, S'Appauvrir , v. réf. ,

APPEAU, s. m., sifflet pour imiter le cri des oiseaux, .صفارة

APPEL, s. m., recours à un juge supérieur,

دعا الى , للقتال - طلب للبيدان , Appel, defi, اللقتال - طلب للبيدان , دعا الم Faire l'appel des soldats, عاكل واحد باسيد I.

APPRIANT, adj., qui appelle d'un jugement,

.O. دعا ـ سُبِّى ــ .O قال ل, APPELER, v.a., nommer ـ ايش يقولوا لهذا !Appartement, étage مناه الله الله الله Appartement, étage بيوت. Al Il le fit mon-. Poyez Nox ابش هو اسم هذا ـ كيف يسهوا هذا

S'Appeller, وَ عُلِي له مَ سُهِّي مِ دُعِي . Un homme qui s'appelait Hassan, جل يقولوا له الحسن, APPARTENIA, v. n., être de droit à quelqu'un, يسهّوة الحسن , يتقال له الحسن , يتقال له الحسن المسهد المسه

Appeller quelqu'un, lui crier de venir, la lui A.

Appeller au secours, استغاث.

Appeller, envoyer chercher, معث طُلُــــه A. _ .0 طلب ـ . .1 0 دعا ـ بعث خلفه

Appeller, attirer, en parlant de l'inclination, du devoir, کعا O. I.

témoignage, طلبه للشهادة o.

Appeller, recourir à un tribunal supérieur,

ـ تلقى احداً بالتصفيـــق ,A. Il a appellé au visir plaudir à quelqu'un رفع دعوته الى حاكم اكبر de la sentence du cadi, صفّق لمراما رضى بحكم القاصي . .فرفع دعوته الى الوزير

dre pour juge, أقامه قاضياً.

O. شكر الله على _ انسر ل | APPELLATIF adj. (nom), qui convient à toute l'es pèce, اسم الجنس! Ex.: Homme, رجل; arbre,

APPELLATION, s. f., appel d'un jugement. Voyez

APPENDICE, s. m., supplément à la fin d'un ouvrage, J.S.

عَلَق في, على APPENDRE, v. a., pendre à, يعلَق في.

APPENTIS, s. m., petit bâtiment appuyé contre un sans jugement, במלוב מבלוב הבלוב. بيت صغير مُسند الى بنا اكنر منه ,plus haut,

شقىل . APPESANTIR, v. a., ئىقىل

هذا المبلغ مخصص لمصروف السفر | O. ثقل, SAppesantir, v. ref., devenir plus pesant, عدا المبلغ I صار ثقيل ـ تثقل ـ

.I قل نشاطه ـ

S'appesantir, s'arrêter long-temps sur un sujet, ·o طال في الكلام _ اطال الكلام في ا

.ثقل .APPESANTISGEMENT, S. m., أقال

APPÉTENCE, s. f., اشتها _ شهولا

APPÉTER, v. a., désirer vivement par instinct, اشتهى.

Агре́тізьант, adj., qui excite l'appétit, __ محرك الاشتها

- مالى قابلية لـلاكل Je n'ai pas d'appétit, اشتها ـ الله اكل نفسس اكل . الله Cela ouvre l'appetit, . هذا يفتح القابلية - هذا يفتح النفس

Appetits sensuels, النفس المجاوات النفس

APPLAUDIR, v. a., battre des mains, صفق . Ap- اقام عليه الحكم ب On peut nous appliquer ce que

En appeller à quelqu'un (style familier), le pren- Tout le monde applaudit à son action, كل الناس فعلد

S'Applaudir, v. r., de quelque chose, s'en féliciter,

. . مشكر نفسيد. . S'applaudir, se glorifier, مشكر نفسيد. .طنّب في حاله ـ . مدم نفسه

APPLAUDISSEMENT, s. m., battement de mains, appro-. تلقّم بالقبول والتحسين _ تحسين _ تصفيق ,bation Appellation des lettres, هجاية - نسية الحروف Son éloquence obtint l'applaudissement universel, فوقع التلقّي بالقبول من النماس و العام لحسن

APPLAUDISSEUR, s. m., qui applaudit beaucoup,

APPLICABLE, adj., destiné à, صخصص - مخصص معتبر. Cette somme est applicable aux frais de route,

مطابق , Applicable, qui peut être appliqué, عطابق _ S'appesantir, devenir moins vif, موافق A. موافق . Cette loi n'est pas applicable à ce cas-ci, _ حلُّ المادة ما هـــي مقــام هذا القانسون ما هو موضع هدا القانون

> APPLICATION, s. f., action d'appliquer une chose مطابقة ـ وضع ,sur une autre

> منانة _ انتناء , Application, attention suivie, عنانة _ . جدّ ـ تقييد ـ تقيّد ـ اجتهاد ـ جهد

APPLIQUER, v. a., mettre une chose sur une autre, .يوضع ,.vulg ;يضع ,.aor ;وضع ـ طابق _ طَبَق .0 حَطَّ , وضع لزقةً على ,Appliquer un emplatre sur نفس _ قابلية للأكل ,Appliquer un emplatre sur Appliquer, destiner à, ل حصر ل عين ل - خصص ل مشك العقل, l'attacher à, العقل o. .0 حكسم بهوجب قانون Appliquer une loi, حكسم Appliquer une peine, ب عليسه علي 0. - هو بينهم مثل الدرة اليتيمة التي إpas apprécier و الله الله الله الله dit le proverbe المثل الم pliqua ces vers, قال فيد قول الشاعر.

S'Appliquer à, v. réf., apporter une extrême at-ا اهتنهد فی اهتنی ب tention à un travail, وهم , S'appliquer à la chose, sans porter de jugement. وهم , انتبه على ـ . 0. جدّ في ـ تقيّد A. لزم القراة و الدرس, à l'étude, ما لزم القراة و

o. _ اخذ لنفسه , S'Appliquer, prendre pour soi اتحذ لنفسه

APPOINT, s. m., complément d'une somme en une autre monnaie plus petite, غلاقة _ كسو.

APPOINTEMENS, s. m. pl., salaire d'un emploi, جامكية; عَلَمْ القرابة | علايف, plur., علوفة ـ جاكي et جوامك, plur. APPOINTER, v. a., donner des appointemens,

رتب له علوفة ـ اعطى جامكية

APPORT, s. m., lieu du concours de marchands de اسواق , plur. , سوق -

Аррокти, v. a., — I. Apporter des raisons قدّم جمج

ار العلامة.

Apposition, union de deux substantifs sujets d'une phrase, تبعية اسم لاسم. Ex. : Louis XVIII, roi de . لويز الثامن عشر سلطان فرنسا ,France

عـــارف APPRÉCIATEUR, s. m., qui apprécie,

Appareciation, s. f., estimation de la valeur d'une نشين - تقويم ,chose

مولف حاله إلى مط القيمة على APPRICIER, v. a., évaluer, مط القيمة على ما

Apprécier, connaître le prix, عرف قيمسة L . "كانس _ تألف _ . . A الف ['apprécier علي عنا الله عنا Vous avez donné la perle à qui sait l'apprécier عنا الله عنا ال متعود مع الناس, Apparvoise, adj., doux, familier اهديت الدرّة لمن يعرف قيمتها eux comme une perle incomparable que l'on ne sait | _ انيس _ .

لا يعرفوا لها قدر ولاقيمة إ

APPREHENSION, s. f., crainte, a...........

Appréhension, simple idée qu'on prend d'une

APPRENDRE, v. a., acquérir une convaissance, تعلم. Apprendre une science de quelqu'un, sous un .0 اخذ العلم من ,maitre

ر . بلغني أن J'ai appris que,

Apprendre, enseigner, al. Il lui a appris à lire,

Apprendre, informer de, ب اعلم ـ علــــم .خبر ـ اخبر ب

APPRENTI, s. m., qui apprend un métier, ; تلهيذ في صناعة _ صبيان , plur ; صبى يتعلم كار | مجع الذين يجبيبوا الزاد من بــــــرا , denrées .تلامىذ ,.plur

Apprenti, novice peu habile, غشيم.

APPRENTISSAGE, s. m., état, occupation de celui APPOSER, v. a., mettre une signature, un cachet qui apprend un métier, تعلم ـ صبينة. Faire l'apprendessus, على العمر علامته, على tissage , تعلَّم العمر العمر علامته, العمر dessus, على العمر علامته على العمر dessus, على العمر APPOSITION, s. f., action d'apposer, وضع الخصر Faire son apprentissage sur, s'essayer sur, جرّب نفسه في.

قجهيز , Appakt, s. m., préparatif, قجهيز

. تربية _ بهار , Appret , assaisonnement

APPRETER, v. a., préparer,

.0 حط بهار Appréter, assaisonner

Apprêter, donner l'apprêt, limer, polir,

S'Appréter à, v. réf., se préparer, مضر حاله, نفسه. On dit aussi dans le Kasraouan,

ولف ـ انس APPRIVOISER, v. a., سام

S'Apprivoiser, v. réf., se rendre plus familier,

APPROBATEUR, s. m., qui approuve,

APPROBATION, s. f., consentement,

Approbation, jugement, témoignage favorable, .استصواب ـ استحسان ـ تحسين

.استصوابي

rapport, ل مقارب.

APPROCHE, s. f., mouvement par lequel on avance . مرّن _ | Aux approches de la . تقدّم _ اقتراب _ قرب , vers . المصرته الوفاة تُذكر ,mort, il se souvint

APPROCHER, v. a., avancer vers, mettre proche, قدّم الى ـ قرب الى

من - . . Approche-toi d'ici, اقترب من - .0 دنـا من قدم لهون.

سندات Sa اقارب, Approcher, v. n., avoir du rapport, تقارب أتمها ,beauté approche de celle de sa mère ا ما يقاربه, Il n'en approche pas, الملاحة الملاحة این هذا و این هذاك

APPROFONDIR, v. a., rendre plus profond, creuser, .0 حفر ـ جون

.٥ غاص في , تبخر في , تعتني في ,استقصى في علم .مواكز , plur. ; مركز plur. ; مركز , plur. مراكز , plur. مراكز . A بحث الدعوة - حقق الشي - امعن النظوفي (fond, . A فحص الدعوة -

APPROPRIATION, s. f., action de s'approprier une استبلاك ,chose

APPROPRIER, v. a., conformer à, rendre propre à, .طبّق ,طابق على ـ وفق ل ـ حكم ل

S'Approprier, v. réf., usurper la propriété de, انعكز على عكازات. استيلك _ اغتلس _ اختلس.

ب الى نفسه ,Sapproprier un ouvrage

Approuven, v. a., agréer une chose, y donner son consentement, ب رضى A. أ

Approuver, trouver convenable, juger convenable, استحسن ـ استصوب

Approuver, autoriser par un témoignage authen-

APPROVISIONNEMENT, s. m., fourniture des choses تقديم الذخيرة ـ تهوين Approchant, adj., qui a de la ressemblance, du nécessaires à une armée, تقديم الذخيرة . تـقديم الموند, الزوادة ـ

APPROVISIONNER, v. a., كا جاب ذخيرة ,مونة الى

APPROXIMATIF, adj., تقريبي.

APPROXIMATION, s. f., calcul approché d'une quan-Approcher, v. n., s' Approcher, v.r., مقاربة A. | tité recherchée, تقريب مقاربة. Par approxi-. بالتقريب, mation

APPUI, s. m., support, im; plur., olim et

Appui, aide, protection, مُعين ـ ظهر Qui est - ما له مساعد - ما له احد - ما له ظهر , sans appui ـ مقطوع الظهر , Qui n'a plus d'appui . ما له مُعير . ظهَرة مقطوع. || Qui a de l'appui ou des appuis, A l'appui ـ ظهرة مشدود _ مشدود الظهر _ له ظهر تاسداً, تصديقاً لقولك Approfondir une science, y pénétrer plus avant, de ce que vous dites, تاسداً

Appui, ou point d'appui, centre de mouvement,

APPUYER, v. a., soutenir avec un appui, שند ب مسند على _ اسند الى Appuyer contre, ...

O. Voyez APPUI.

ـ استند على S'Appuyer, v. r., se soutenir sar, ياستند على , S'appuyer sur des béquilles انسند على ـ اتكى على

S'Appuyer sur, au fig., faire fonds sur, على على السكل السكل على السكل على السكل السكل على السكل السك Appuyer.sur, v. n., insister sur, بنهسک با Appuyer, peser sur, عص على مكرن على Appuyer, peser sur, عص

.خشن

Apre, ardent à, حريص على.

Apre (d'humeur), خشن ـ شرس. Humeur âpre, .طبع خشن - طبع شرس

. ىشراسة

Après, préposition de temps, d'ordre, de lieu, . Un an après il mourut, . فلما كان بعد سنة توقي الى رحة الله

Etre apres, occupé à ou de, أشتغل في.

ا و بعل ـ و بعد ذلك ,Après quoi, emsuite

Après tout, cependant, tout bien considéré, .بعد دا و دا۔ بعد کل دہ ۔ بعد هذا کله

Après coup, trop tard, بعدير.

Ci-après, dans la suite de l'écrit, الاتع بعد الاتعادة المادة ال ياتي ذكره تعصت

Après-demain, adv., le deuxième jour après le . بعد عدا ـ بعد بكرة ,jour présent

Après-dinée, s. f., espace de temps depuis le diner . بعد الغدا ,jusqu'au soir

Après-midi, s. f., espace de temps depuis midi -Après-midi, point intermé . بعد الظهر ,jusqu'au soir diaire entre midi et le coucher du soleil, العصر العصر العصر. ا . من العصريات ـ العصريات . Dans l'après-midi,

Après-soupée, s. f., le temps entre le souper et le coucher, العشيسيا . Dans l'après-soupée .من عشية

Après que, conj., ja se al .

Après, à la poursuite de, عُلُف الم

APRETÉ, s. f., qualité de tout ce qui est âpre, Voyez . شراسة _ حرص _ شدّة _ خشونة _ خصاصة شراسة اخلاق , Apreté de caractère

Apræ, adj., rude au goût, خَصَ . Apre au toucher, Apræ, adj., propre à quelque chose, اهل ل . .مستعدّ ل

Apre, rude, violent, شدید, Froid apre, יענ شدید, Apritude, s. f., disposition naturelle à, · .استعداد طبيعي لـ ميل طبيعي الي

> APUREMENT, s. m., reddition finale d'un compte, قطع العساب

APBRENENT, adv., مضانة - بخشانة - بخشانة - بحرس APURER, V. a. (un compte), مقطع الخساب ماوى ـ مايي ,.de عنهم Aquarique, adj.,

.قناء , plur., قناية et قناية , plur., قناء

AQUEUX, adj., de la nature de l'eau, مايح.

Aquilin, adj. (nez), courbé en bec d'aigle, .مقني

اربي شهالي AQUILOH, s. m., vent du nord, Aquilons, vents froids et violens, عاصفة. ARABES (les), peuple, العرب. Ce mot désigne pro-

prement les Arabes Bédouins, c'est-à-dire ceux qui, partagés en tribus, mènent une vie errante et indépendante. Les Arabes domiciliés dans les villes et soumis à la domination ottomane sont appelés, اولاد العرب.

Arabe, homme qui appartient à la nation arabe, £tes-vous Arabe .ابن هرب ـ من العرب ـ اعرابي ou Français? والا فرنساوي ou Français?

Arabe (arabique), عربتي. La langue arabe, ou لسان العربي _ العربية _ العربي _ seulement:1'arabe . Savez-vous l'arabe لغة العرب ـ اللغة العربية ـ .تعرف عربي ـ تعرف العربي

Arabe, homme dur, avare. Comme l'on ne dit point de mal de soi-même, les Arabes substituent à cette expression celle de پہود; plur., پہود, juif.

ARABESQUE, adj., dans le genre des Arabes, غلى زى العرب ـ على شكل العرب.

زواق العرب, ARABESQUES, s. m. pl., ornemens Ававтв, s. f., بإلاد العرب ما Дельтв, s. f., بجزيرة العرب ما بالد presqu'ile des Arabes).

Anabique, adj., عربي. Gomme arabique, c'est-à-dire, Gomme de , صهغ سناري ـ صهغ عربي Sennar, ville de Nubie, d'où l'on tire principalement cette gomme.

ARABISER, v. a., donner à un mot un air, une terminaison arabe, عرب.

Anabisme, s. m., locution arabe, لغوة عربية.

للغاية et عناكب, plur., عنكبوت et للغاية ; plur. , العنكبوت, Toile d'araignée, عناكسيت; plur. , مشاش , plur. , عش العنكبوت ملوس ـ نساج

Araignée de mer, poisson, عنكبوت.

. يغص الفلاحة , ARATOIRE, adj. ,

.قسى : plur. قوس : plur. قوس : plur. قوس Ambitmacz, s. m., jugement d'un différent par .حکم عرفی ,arbitre

ABBITRAIRE, adj., dépendant de la volonté, du choix d'une personne, اختيارى. Pouvoir arbitraire, despotique, يد قوية ـ قوة , Acte arbitraire, injuste, .تعدّي ـ طلم

ARBITRAIREMENT, adv., d'une manière arbitraire . صناية _ إخلاف الوجد الشرع _ باليد القوية , et despotique .ظلا۔

.عرفي , Aabitaal , adj. , d'arbitre

ABBITALLEMENT, adv., par arbitres, أعرفيا .

ABBITRE, s. m., libre arbitre, faculté libre de choi-. روسا ملايكة , plur , بيس ملايكة | أزادة مطلقة - اختيار كلي , plur , sir et de se déterminer

زوكيل عرفي arbitre, juge choisi par les parties, وكيل plur. , كلا , plur. , قضاة Prendre quelqu'un pour arbitre d'un différent, اقاموة قاضيا بينهم.

Arbitre, au fig., arbitre de, maître absolu de, .حاكم مطلق ـ يحكم كها يشا في

ARBITRER, v. a., juger en qualité d'arbitre, .0 حكم عرفياً في

ARBORER, v. a., فصب O. Arborer un drapeau, .نصب البيرق

,علم الاثار القديمة إ- هنا اجر, Arbousier, علم الاثار القديمة إ- هنا اجر .خط الاديب _ مشهش برى

مشهش بری ـ قطلب ,ARBOUSIKE, S. M., عشهش بری ـ

ou اشجار , plur., مجوزة ou . سجر ou شجر ,Nom collectif .اسجار

مشجوة صغيرة ABBRISSEAU, s. m., petit arbre, أحبوة صغيرة

مُعِرِةٌ صغيرة , Arbuste, s. m., petit arbrisseau

. اقواس et قسم , plur. , قوس , Anc, s. m.

. باب نصر ـ باب انتصار , Arc de triomphe

_ قوس النـــدافي , Arc à battre le coton .Veyez Ançon مندف القطن

واقته, ARCADE, s. f., ouverture en arc, واقته,

.قبوة , Arcade , longue voûte en arc

ARGANSON, s. m. Voyez Colophane.

ARGANUM - DUPLICATUM, s. m., sulfate de potasse, .سر المضاعف

ARC-BOUTANT, s. m., pilier en demi-arc qui sou-عواميد , plur ; عامود قنظرة , plur .

قوس القنطوة , ARCEAU, s. m., arc d'une voûte

. قوس قُدُ ح et قوس قُزُ ح . ARC-EN-CIEL, s. m.

ARGHAR (fil d'), s. m., fil de métal, . خيط من نحاس او غيرة من المعادن

ARCHANCE, s. m., ange d'un ordre sepérieur,

ـ حنايا , plur., خني ; plur., حنايا Pont اقواس , plur., قوس _ طاقات , plur., طاق d'une seule arche, قنطولا فرد قوس.

فلک نوم ـ سفينة نوم , Arche , vaisseau de Nod Arche sainte ou du Seigneur, chose dont il est dan-يشي محرم , gereux de parler ou de se mêler

تاسسوت, Arche d'alliance, coffre mystérieux, العهد.

ARCHÉOLOGIE, s. f., connaissance des antiquités,

ARCHER, s. m., homme de guerre armé d'un arc, .رماة , plur. ; رامي - صراب نشاب

archer, soldat de police, قواس ; plur., قواسة et

ARCHET, s. m., قواس; plur., اقواس. Archet de . قوس که نجة , violon

ARCHETYPE, s. m., original, modèle d'un ouvrage, .اصل ـ قالب

Archeveché, s. m., juridiction, territoire de l'ar-. كرسى المطرانية - ابرشية , cheveque

اراخسة , plur. دار الا برشية , Archeveché, palais de l'archeveque

ARCHEVÊQUE, s. m., prélat métropolitain au-dessus ـ روسا اساقفة , plur. ; ريس اساقفة مطارنیة , plur. ; مطران

ARCHIDIACONAT, s. .m., dignité de l'archidiacre, رياسة شيامسة.

ARCHIDIACRE, s. m., officier ecclésiastique au dessus des curés , شهامسة .

. ريس امرا عند النيسا ,maison d'Autriche

ARCHIÉPISCOPAT, s. m., dignité de l'archevêque, .مطرانية _ زياسة اساقفة

ARCHIFOU, adj., extrêmement fou, شين المجانين. ARCHIFAIPON, adj., fripon insigne, كبير المعاكيس.

ARCHIMANDRITE, s. m., supérieur, abbé supérieur d'un monastère,ربس دير.

ARCHIPEL, s. m., endroit de la mer où il y a beau-. .القطب الشهالي , Archipel | arctique موضع من البحركتبرالجزابر , Coup d'îles grec, بحرجزابرالروم. Les iles de l'Archipel grec, جزاير الروم

ARCHIPAÉTRE, s. m., premier curé, qui a la prééminence sur les autres, قيامصة ; plur. , قيامصة .

ARCHITECTE, s. m., qui possède et exerce l'art de معّهار _ بنا _ مهندس ,bâtir

ARCHITECTURE, s. f., art de bâtir les édifices, علم البناء _ العهارة .

ARCHIVES, s. f. pl., anciens titres, papiers impor-قراطيس _ دفاتر, tans

Archives, lieu où l'on garde ces papiers, ces titres, . خزنت الدفاتر - خزانة القراطيس

ARCHIVISTE, s. m., conservateur des archives, . حافظ خزانة القراطيس-امين على خزاين الدفاتر

ARCHONTAT, s. m., dignité d'archonte, أرخية.

ARCHONTE, s. m., magistrat d'Athènes, زارخن;

Ançon, s. m., pièce de bois qui sert à faire le corps de la selle, خشبة السرج. Partie élevée de l'arçon de devant, pommeau, قرابيس; plur., قرابيس Partie عبوس السرج, élevée de l'arçon de derrière, dossier قربوس والني -

Arçon, archet à battre la laine, le coton, , plur. ; مندف - اقواس , plur. ; قوس الندافة ARCHIDUC, s. m., titre de dignité des princes de la قوس النداف . Corde de l'arçon, Petit battant de bois qui frappe sur la. ARCHIÉPISCOPAL, adj., بمندفة القوس , corde إلى مندفة القوس , Table de l'arçon : planche placée entre l'arc et la corde, dans cet instrument, tel du'on l'emploie en Orient, طبلية القوس.

> ARCONNER, v. a., battre la laine, les bourres avec ـ ندف الصوف و الكـتكت ـ .0 ندف l'arçon, Noyes COTON.

ARCONNEUR, s. m., qui prépare la laine avec l'arçon, .نداق الصوق

ARCTIQUE, adj., septentrional, شهالي. Le pôle

ARCTURUS, s. m., étoile fixe du Bouvier, .الرامي

بحرقة - بحرارة , Andemment, adv., avec ardeur . برغبة كليتر ـ باشتياق كلِّم ـ

ARDENT, adj., en feu, allumé, ملتهب ما ملتهب - حار - محرق , Ardent, très-chaud, qui brûle الشهس حارة Le solell est très-ardent, حامي Ardent à, qui se porte avec véhémence à, Ardent en barre, e'est une chose qui vaut autant que de . كثير الرغبة في - حامي في - حريص على au gain, مصريات في العبّ, Ardent à la dispute, l'argent comptant, بات في الكسب Argent المحريص على الكسب .مصريات نايمة, mort, qui ne porte point de profit و مصريات نايمة, Ardent à l'étude مصريات في التعلُّم.

.مثل النار ـ حامي

A طلى A., لطن بالفضة - فضص ا L'ardeur du حرارة - حرّ, Anneux , s. f., chaleur مرارة , حرّ الشهس , soleil, حرارة

Ardeur, véhémence avec laquelle on se porte à اوانع فضة _ فضيات ا _ كشرة الرغبة _ حرارة _ حرص على , quelque chose . زود الأشتياق الي

Ardeur, activité, 8,10 - = == . imi.

شوكة, Andillow, s. m., pointe

ARDOISE, s. f., sorte de pierre de couleur bleuâtre, نوع جور لونه صارب الى الزرقة

عسر معدى, adj., difficile, épineux, عسر معدى .مشكل

فَوْفل, AREC, s. m., fruit des Indes

Andre, s. f., sable, مل برملة, plur., مال,

Arène, place où l'on combat, ميدأن. Descendre ا نزل الى الميدار, dans l'arène, نزل الى

ARIOMÈTRE, s. m., instrument pour connaître le ميزان الموايع ,degré de pesanteur des fluides

ARÈTE, s. f., les parties dures et piquantes des pois-. مُسكة - مُسك - سلسلة السيك , sons

أرغام , Angrmon, s. m., nicère du globe de l'œil, ارغام الم ـ ارغامونی ARCEMONE, s. f., pavot épineux, .شقايق النعيان بري

ARGENT, s. m., métal blanc, فضة. Argent filé, D'argent, qui est en قصب فضة .من فصة _ فصّى argent,

_ معاملة _ فلوس _ دراهم ,Argent, monnaie . اقام البرهان على ـ برهن عن , par argument , حنانم et قشور : on' dit aussi ; مصريّات ـ عُملة د ماعندی فلسوس ,t. pop. Je n'ai point d'argent رقيب _ Cela ne peut se faire qu'avec ما معي مصريات. de l'argent, ما بيصير كلا بالفلوس. « C'est de l'argent

Argent, richesse, bien, JL. Qui a de l'argent. مقرش _ عنك مصريات _ صاحب مال , Ardene, qui a beaucoup d'activité, de vivacité, riche, مقرش _ عنك مصريات _

ARGENTER, v. a., couvrir de feuilles d'argent,

ARGENTERIE, s. f., vaisselle, ustensiles d'argent,

ARGENTEUR, s. m., celui qui applique l'argent sur les autres matières, مفضص.

ABGENTIN, adj., qui tient de l'argent par la cou-مثل رضة الفصّة - مثل لون الفصة , leur, par le son

ARGILE, ş. f., glaise, terre grasse, molle, ductile et fine, ترأب الفحار - سجيل - طَفْسل . Argile لبن مريم ـ لبن العذرا ,blanche

ARCILEUX, adj., qui tient de l'argile, deb. Sorte de terre argileuse dont on se sert au bain, comme de . بُيْلُون , savon

Angor, s. m., langage particulier des filous, des gueux, كلام سيم.

ARGUER, v. a., accuser (de faux), تهم بزور I.

ARGUMENT, s. m., raisonnement par lequel on tire . براهین , plur. ; برهان _ قیاس , plur. و براهین

ـ دلایل , plur., دلیل Argument, indice, preuve, . برهان

Argument, sujet abrégé d'un livre, مضهوري.

ARGUMENTATEUR, s. m., qui aime, qui cherche à argumenter (se dit par ironie), أبو البراهير.

ARGUMENTATION, s. f., action, manière d'argumen-. تبرهن ـ برهند ,ter

ARGUMENTER, v. a., faire un argument, prouver

جاسوس , Angus, s. m., espion assidu et vigilant

ARGUTIE, s. f., vaine subtilité d'esprit, كلام باطل

ARCYRITE, s. f., marcassite d'argent, .مرداسنے ۔ مُرداسنک

ARIANISME, s. m., secte, hérésie d'Arius, . هوطقة اريوس - جاعة اريوس

مارض بابسة ,Terre aride بابس مارض بابسة ,ABIDE, adj., sec .عقل خبر مثهر, Esprit aride ارض قاحلة

ARIDITÉ, s. f., sécheresse, يبوسة _ قحولة.

Aridité, insensibilité, الحاسية عدم الحاسية.

. تعلم الطعن والصرب إجاء المعالم ARIENS, S. m. pl., sectaires d'Arius, اريوس.

ARISTARQUE, s. m., critique sévère, mais équi- إبندق على . . ناحث , table

ARISTOCRATE, s. m., partisan de l'aristocratie, متعصب بالشرفا الحكام

ARISTOCRATIE, s. f., souveraineté de plusieurs . تعبير مركب اتحكم جعيد اشراف على nobles ou privilégies . باقع الشعب

ARISTOCRATIQUE, adj.. qui tient de l'aristocratie, nui lui appartient, يغص حكم الأشراف.

. تجميز عهارة _ تجمير عسكر ,Aristoloche terre في المارة عهارة ـ تجميز عهارة ـ تجمير عسك , . زراوند مدحرج, طوبل , ronde, longue.

.ارسطاطاليس ـ ارسطو , ARISTOTE, n. pr.

ARISTOTÉLICIEN, adj., partisan de la philosophie ارسطاطالیسے ,d'Aristote -

ARISTOTÉLISME, s. m., philosophie d'Aristote, .فلسفة ارسطاطاليس

ARITHMÉTICIEN, s. m., qui sait l'arithmétique, عارف بعلم الحساب ـ معلم حساب.

A aithmetique, s. f., art de calculer, بالعساب A. قوائين علم الحساب, Les règles de l'arithmétique. ARITHMÉTIQUEMENT, adv., selon l'arithmétique, بهوجب علم الحساب

ARLEQUIN, s. m., farceur, bouffon dont l'habit est . خلابصة et خلابيص , phur., خلابوص et

ARLEQUINADE, s. f., bouffonnerie d'arlequin, خلصة.

ARMATEUR, s. m., celui qui arme un vaisseau en .صاحب مرکب قرصار، course,

الة حربية - اساحة , plur., تسلام , ARNE, s. f., حالة علّ الحرب, Les armes, l'armure complète, علق الحرب

كار الحصرب, Armes, plur., profession de la guerre كار العسكرية _

Armes, escrime, والصرب . Apprendre à faire des armes, à tirer des armes,

اطلق البندق على Passer par les armes, fusiller, على

. يالله بالله خذوا سلاحكم !Aux armes

: عسكر _ جيوش , plur., جيش , ARMÉE, s. f., عساكر ,.plur.

ARMEMENT, s. m., action d'armer un vaisseau,

عن حرب, L'Armement d'un soldat, son équipage _ the _ and.

Armement, appareil de guerre, par mer ou par

ARMENIE, S. f., ... You

ARMÉNIEN, adj., né en Arménie, أرمني; plur., . طيس أرمني Terre arménienne, bol d'Arménie, أرمن Pierre arménienne, pierre précieuse dans les mines de cuivre, حصر أرمني

ARMER, v. a., fournir, revêtir d'armes, البسد على حربد قلَّك بسيف

م الم عسكر - جنّد O. - ملم عسكر - Armer, lever des troupes,

م عبر مركسب Armer un vaisseau, l'équiper, عبر مركسب جهز مركب للحوب

Armer un fusil, آكب البند قية.

Armer contre, exciter à faire la guerre à,

S'Armer, v. r., se munir d'armes, تسلُّع. S'armer d'une épée, خيس المقاد S'armer d'une lance,

Voyez . كَذْنَـة _ فدادس , plur., فدّان _ افدنة | S'ar- " اعتقل بوسي mer de patience, صبر ٥. ـ الازم الصبر.

A main armée, adv., de vive force, avec des armes, . بالسف _ قهرًا

ARMET, s. m., casque, خودة ; plur., كُود .

ARMILLAIRE, adj. (sphère), vide composée de cer-كرة الفلك باطنها فاضى وهي مركبة من داه، علة دواير في شكل الحلق.

ARMISTICE, s. m., suspension d'armes entre les . نوع مكحلة متاركة - منع السلام بين المتحاربين , combattans ; خرستان - خزاین , plur. , خزانته . Armoire, s. f. بخرستانات, plur., خرستانات

علايم السب, Armoinies, s. f. pl., علايم

Armorter, v. a., mettre, peindre des armoiries . صور, نقش على الشي علابم نسب صاحبه, sur,

ARMOISE, s. f., herbe de la Saint-Jean, plante, . برنجاسف _ شويلا _ دمسيسة _ حبق الراعي

ARMURE, s. f., armes défensives qui touchent au corps, comme cuirasse, casque, على محاميد une dent, قبع , قلع سن A. اللجسد مثل زُردية وخودة

صنّاع اسلحم ـ عندقلي ـ عندقيجي

ـ خلوق ـ افاويد plur., افواة , plur. ; فوة ـ اطياب .عطري

Anomatique, adj., de la nature des aromates, qui en a l'odeur, عطرى مطيبي. Odeur aromatique, . را يحت طيبة

Anomatisation, s. f., mélange des aromates avec . تعطير _ تخليق _ تطييب ,des drogues

Anomatisen, v. a., mêler des aromates avec quelque chose, حيت - طيخ.

. ترتيب _ نظام , rangé, ايحة , Anome, s. m., principeodorant d'une plante

ARPENT, s. m., certaine étendue de terre, تدبير ـ طريقة ل ـ تساوى , et affaire فدن , plur ; فدان ـ مقدار معلوم من الارض .

ARPENTAGE, s. m., mesurage par arpent, ב قياس مساحت

ARPENTER, v. a., mesurer un terrain, قاس I. مقياس, A. Instrument pour arpenter مسيح -

ABPENTRUR, s. m., qui mesure la terre, . قيّاس ـ مسّاحين et مسّاحة , plur. ,

ARQUEBUSE, s. f., arme à feu et à rouet, خللت; _

ARQUEBUSIER, s. m., celui qui est armé d'une ar-حامل زنبلک ,quebuse

Arquebusier, ouvrier qui fait des arquebuses, صناع مكاحل.

عوج - قوس ARQUER, v. a., courber en arc, عوج -ـ تعوّج ـ تنقسوس Arquer, v. n., se courber انعوج.

ARRACHER, v. a., tirer par force, قلع A. Arracher

. Arracher, obteniravec peine, عند شيا نكل صعوبة الم Aamunina, s. m., qui fait et vend des armes, Arracher une parole à quelqu'un, לאכק, طالع كلية مسر، فه Arracher de l'argent à quelqu'un O. | Arracher la خطف فلوس من أحد |, pl. خطف فلوس من أحد الله O. و نتش O. | Arracher la vie à quelqu'un, أخذ روحه O. ∥ Arracher quelqu'un à .اخرجه من _ خلصه من , un danger

> S'Arracher à, v. r., se tirer avec effort de, . تحلص من ـ . ٨ خلص من

> ARRACHEUR, s. m., qui arrache (les dents), 5 . کلاسنان

> آرکش من ،ARBAGON, s. m., province d'Espagne .اقطاع الاندلس

> ARRANGEMENT, s. m., ordre, état de ce qui est ar-

.مساوية ـ صُلح , Arrangement, conciliation

Arrangemens, plur., mesures pour finir une

ARRANGER, v. a., mettre en ordre convenable, رتب , دبر اموره , Arranger ses alfaires , رتب ـ نظم Arranger une affaire, l'accommoder à l'amiable, . صرف المادة -. ٥ صرف بينهم - ساوى الامر بينهم Arranger en ordre les seuilles éparses d'un livre, .طبق اوراق الكتاب

S'Arranger, v. r., accommoder ses propres affaires, . Cela ne me regarde pas, اصطفل ـ دير امرة ـ تدبر arrange-toi tout seul, اصطفل المختنى اصطفل . السك لالسك S'arranger avec quelqu'un, pour) اصطفل معد ـ دير امره معد ـ تساوي معد اصطفل منك اليه Arrange-toi avec lui, افتصل .اصطفلوا مع بعضكم ـ

منظم ـ منظوم , (bien), منظم ـ منظم

ARRENTER, v. a., donner ou prendre à rente, . اکری و استکری ـ . ا اجرو استاجر

Arrérages, s. m. plur., revenus arriérés d'une rente, d'un loyer, متأخر.

مک ۔ توقیف ۔ حوشتر saisie, prise de corps, ـ لا تعتبر كلامه ميسوك , Qui est en état d'arrestation قبض .. .مقبوض ـ

Anner, s. m., jugement d'une cour souveraine, اشتكل عليه معني الكلام ال اوامر, plur.; امر- احكام , plur.; حكم - حكومة معل احدا تحت الترسيم ,Mettre aux arrets ٥٠ حاش

.قوم سنان الرمر Mettre la lance en arrée, منان Anneré, s. m., résolution de plusieurs personnes, .احكام ,.plur ; حكم جعية _ ما اتفق عليه الاراء خسلاص Arrêté de compte, réglement définitif, العصاب.

ARRÈTE-BORUF, S. m. Voyez BUGRANE.

ARRÊTER, v. a., empêcher d'avancer, de se mou-.وقف ـ اوقف ـ . 0 حاش ـ تـقف , voir

Arrêter, saisir au corps, ou par voie de justice, .1 مسك _ . 0 قبض على

ما اعتباد على ان Arreter, résondre que, استقر رايد على-اتفقوا على

. ماش للعدمة , Arreter, retenir à son service Arrêter le sang, l'empêcher de couler, قطع الدم. Arrêter un compte, le régler, بالمحساب A. ـ .خلص الحساب

S'Arrêter, v. ref., cesser d'aller, esser, aor., ـ وقف عندك ,Arrête-toi, ou arrête. وقف ـ يقف .قف ـ وقف

O. قعد _ اقام _ تعوّق م S Arreler, tarder, rester Nous nous sommes arrêtés chez lui quelque temps, اقهنا عنك ساعة _ قعدنا عنك شوية

ـ انتهى عن ـ امتنع عن ـ امتنع عن ـ S'arréter, se contenir, .انقطع عن - تهسك عن

اعتبد على S'Arreter à, se déterminer, se fixer à, على ا استقر رابه على ـ المتار ـ

o. حسب ـ . 0 نظر الى , S' Arréter à , avoir égard à , فظر الى . ARRESTATION, s. f., action d'arrêter quelqu'un, الا تعتبر الوجه الظاهر ـ لا تسنظر الى الظاهر | Ne vous ـ لا تحسب كلامه شني ,arrệtez pas à ce qu'il dit

ـ انشــــكل في Étre arrêté par une difficulté,

ABRHEMENT, s. m., action d'arrher, فرنة.

ARRHER, v. a., s'assurer d'une emplette par des عربسن , Arrher des marchandises عربسن احدًا على بصابع

ARRHES, s. f. pl., gages d'un marché, عربون оч .رعبون

متأخصر , Arriéré, s. m., paiement retardé, متأخصر متقاعد

ARRIÈRE, s. m., poupe, مُوْخُو,

الى خلف ـ الى ورا ـ لورا، ,En arrière, adv., الى خلف قصر ـ ناخر, Être en arrière, en retard, قصر

ARBIÈRE-BOUTTQUE, s. f., ورانى ورانى .حوش وراني ARRIÈRE-COUR, S. f.,

.مشيمة ـ برنس الجنين - خلاص .fætus

ساقة العسكر

ARRIÈRE-GOUT, s. m., dernier goût d'une liqueur, différent de celui qu'elle a d'abord, طعم ثاني.

.صف وراني .ARRIÈRE-LIGNE, S. f.,

ARRIÈRES-NEVEUX, s. m. pl., au fig., la postérité la plus reculée, اخر جيل.

_ فكراة مضيرة , Aratère-Pensée, s. f., vue secrète .نىڌ مكنومذ

ARRIÈRE-POINT, s. m., rang de points sur une .نانة, couture

. تجبر الخرالدفع, ABRIEBER, v. a., différer un paiement, خرالدفع S'arrièrer, v. réf., ne pas payer à l'époque, .تاخّر عن الدفع

- تنصلف ـ قصر , Sarrière ، demeurer en arrière .تاخر

ARRIÈRE-SAISON, s. f., l'automne, la fin de l'au-آخر اوان الخريف, tomne

ARRIMER, v. a., arranger la cargaison d'un navire, نظم وسقة المركب

ARRIVAGE, s. m., arrivée des marchandises, abord des vaisseaux, وصول المراكب, des vaisseaux

Arrivée d'un . وصول _ قدوم _ ورود , Arrivée d'un événement, وقوع - حدوث Compliment à quelqu'un sur l'arrivée d'un ami, اقتر الله عينك ; réponse, , réponse هناك الله بها اعطاك ـ الله يسليك الله يهنك.

ARRIVER, v. a., parvenir, وصل الى ; aor., إيصل ; parlant d'une rivière), اسقى ارضا (L. ـ . A قـــدم الى ـ انتهى الى ـ يوصُل , plus vulg. رش ماء على الارض .. o رش الارض , tre la ponssière , يفد , على - يبرد , aor ; ورد على , الى Arriver, en parlant d'un événement, مسقاة _ رشاشة ARROSOTR, s. m., مسقاة _ رشاشة . معل ل ـ I. عال ل ـ A. | Il m'est خزانة السلام ا حدث لي عسسارس arrivé un accident, خزانة

ARRIÈRE-FAIX, s. m., tunique qui enveloppe le مكونى عارض O. || Il m'est arrivé un grand malheur, اصابتنی مصیبت عظیت. | Il raconta ce qui lui était ARRIÈRE-GARDE, s. f., portion d'une armée mar- arrivé, ما جرى المجرى ال s'il ایش جری علیک _ ایش صار لک ?rivé | _ اواخر, plur. ; اخر العسکــــر , chant la dernière ار کان حصل لک من ذلک مضرّة, t'en arrive mal شف ما اجا على راسي , Voyez ce qui m'arrive ا ـ اتفى ان ,.... Il arriva par hasard que . Гоу. Навава. فاتفق من كاتفاق العجيب أن

> ARROCHE, s. f., plante rafraichissante, émolliente, ـ سُرِمُــون , nommée aussi Atriplex et Bonne-Dame .قطف _ سرمة |

- برهدلــة , Arrogamee arrogance

ـ رهدلة , Arrogance, s. f., orgueil, présomption

Arrogant, adj., hautain, fier, ב متكبّر - مترهدل . تجبر - تكبر - الرهدل Etre arrogant .متجبر

Arroger (s'), v. réf., s'attribuer mal à propos, .اڏعي

مير الشي مدوراً . ARRONDIR, v. a., rendre rond .دور ـ

. قوستع , S'Arrondir, v. ref. , augmenter son bien Arrondir, s. m., action d'arrondir, נינפיץ. Arrondissement, portion d'un pays, ¿; plur., .د پرة ـ خطوط

ARROSAGE et ARROSEMENT, s. m., action d'arroser, .سقى ـ ر*ش*

Arro- سقى I. Arroarroser un arbre, une fleur, اسقى شجرنا, زهرة Arroser. المقي de larmes, بل بالدموع O. ∥ Arroser un pays (en.

Arroser, humecter simplement la terre pour abat-

ـ ترسنحانـــة, Arsenal, s. m., magasin d'armes

Ansenic, s. m., demi-metal, poison, زرنيني. Arse-; فقاق الأصابع ,Articulation des doigts ، مفاصل إ- تراب الهالسك ,Articulation des doigts . عُقد ,... Arsenic jaune. | plur. مُقد , Arsenic jaune | ارهبج ابيض ـ طعم الفار ـ سمّ الفار Voyez ORPIMENT.

Ansentcal, adj., qui tient de l'arsenic, رئيشي . ART, s. m., méthode pour faire un ouvrage selon ـ افايس , pl. pl. ; فنور , plur. ; فن pl. pl. pl. وق . صنایع , plar. , صناعت

-Ou. حسر معرفة _ صُنعة _ صناعة , Ouvrage de l'art, opposé à l'ouvrage de la nature, .صنعة صدّ خلقة

Antène, s. f., vaisseau qui porte le sang du cœur شرابيين , plur. , شربان et شربان plur. , . صوارب , plur., وضارب _ روافز , plur., وافز _

شر بانی , Antériel, adj., qui appartient à l'artère أرضى شوكي , ARTICHAUT, s. m., plante potagère En Egypte, خرشوف En Égypte, جنارة ـ اردشوكة ـ .قنارية, barie

دا الفاصل , ARTHRITE, s. f., goutte aux jointures, لا الفاصل .نقرس ـ

ARTICLE, s. m., jointure des os, back; plur., مغاضل

مالكر - بالحيلة |, plur. ; وصل , Article, petite partie d'un discours ، مالكر - بالحيلة . . تراجم, , plur ; ترجة, Article hiographique . فصول شروط pl. شرط, Article d'un traité, d'un contrat .موادّ , plur. ; مادّة _

عند المات ـ عند الموت, A l'article de la mort .قوانين , plur. ; قانون الايهان , plur.

Article, partie d'oraison qui précède les noms, comme le, la, les, Jl. Les Arabes appellent leur ar-اداة التعريف, حرف التعريف, لام التعريف, خافا التعريف . الألف و اللام no

.اصناف

ARTICULAIRE, adj., qui a rapport aux jointures, . يخص المفاصل

, plur., مفصل , ARTICULATION, s. f., jointure des os

Articulation, prononciation mette, Liu.

Lisand Hamilton, deduction des faits, انفصل الاشيا ARTICULER, v. a., déduire par articles, فقسل. Il articule facilement, لسافه الله الله Il articule mal, avec difficulté, لسانہ ثقبل.

Articuler un fait, l'affirmer, le circonstancier,

. تعنّع _ صناعة , Artifice, s. m., art, industrie - حيل , plur. عيلة - مكر , plur. و مكر , Artifice انصنع.

Artifice, finesse, manière adroite de faire, ... صناعة

Artifice (Feu d'), s. m., composition de matières نصر يقة ـ حراقة شنلك ,inflammables

ARTIFICIEL, adj., eludu - due - due - due -منعة والاخلقة ?Estace artificiel ou naturel .مصنع

ARTIFICIBLLEMENT, adv., avec art, Lodilo.

ARTIFICIEUSEMENT, adv., avec ruse, artifice,

ARTIFICIEUR, s. m., صناع صوارينخ.
ARTIFICIEUR, adj., plein d'artifices, de finesses, مكار ـ صاحب حيلة ـ صاحب صناعة ـ محادع

ARTILLERIE, s. f., canons et tout ce qui y a rap-,مدافع port,

ARTILLEUR, s. m., die, plur., auch.

الصارى الذي ARTIMON, s. m., mât de la poupe, الفعارى في موخر المركب

ARTISAN, s. m., ouvrier dans un art mécanique, Article de marchandise, صنايعي ـ صانع ـ اهل حرفة | plur., صنف بصاعة ; plar., وصنايعية ; plar., عنايعي .اهل الحُورُف - اصحاب الصنايع ,artisans

Artisan, l'auteur, la cause, Jul _ ___. Artisan de troubles, حسراب فتن.

ARTISON, s. m., vers qui perce le bois, Antisonné, adj., rongé, troué par les vers, en par-ا العسوس, lant du bois

Antiste, s. m., qui travaille dans un art où le génie et la main doivent concourir, الحماء | معلم - استساد الحماء | .اهل صناعة بلزم فيها عهل العقل واليد

ARTISTEMENT, adv., avec art, تصناعة _ تصانعة. ARUM, s. m., plante. Voyez PIED-DE-VEAU.

Arum, autre espèce, مراخة على المادة.

Anuspice, s. m., prêtre qui consultait les mouvemens des victimes et leurs entrailles, عَرَافِ. -

As, s. m., point seul marqué sur une carte, أسر). . اس الديناري . As de carrenu . سک

ASARUM OR ASARET, S. M. Voyez CABARET.

ASCALON, Ville, ,, samak.

Ascarides, s. m. pk, petits vers, دود قرعي. ASCENDANT, S. CB., ponvoir, empire, abla.

طالع, Ascendant, signe qui monte sur l'horizon;

طالعہ, plar., طوالع . Il a un henreux ascendant

Ascendans (Les), les personnes dont on est des-Mul والاجداد, cenda

Ascension, s. f., action de monter, Jane -ارتفاع.

_ عيد الارتفاع , L'Ascension, fête des chrétiens .عبد الصعود

ارتفاعي ـ صعودي . Ascensionnel, adj., صعودي Ascrte, s. m., voué aux exercioes de piété, اهد

ASCETIQUE, adj., qui a rapport à la vie spirituelle, .زهدي

استسقا زقم , Ascite, s. f., hydropisie du bas-ventre استسقا بطني ـ

Ascitique, adj., maladed une ascite, مستسقى الزق extérieurs de la vié, عَشَيان. .مستسقى البطن ـ

Asclepias ou Dompte-Venin, s. m., plante, . نوع صد السهوم

شوقى , Asiatique, adj., qui est de l'Asie, شرقى.

Asie, s. f., une des quatre parties du monde, . بلاد الشرق _ الشرق _ اسيا

Asile, s. m., lieu établi pour servir de refage,

Asile, refuge, retraite dans l'infortune, _ _ _ _ _ ملاذ ـ ماحجاء

م قندول ASPALATHE, s. m., bois odoriférant, مقندول .دار شیشعاری

ASPECT, s. m., vue d'un objet, مطلّ مطلّ a un الم صورة مهولة ـ لم منظر مهول aspect terrible, الم pect de son maître il trembla de tous ses membres, ليا نظر إلى سبك ارتحفت اعضاء

ASPERCE, s. f., plante potagère,

Aspenden, v. a, arroser par petites gouttes, -.0 طرش احدًا بالماء - رش ماء على -.0 رش .طرطشه بالميتة

Asperger en soufflant de l'eau que l'on tient dans sa bouche, بنح على 0.

Aspenite, s. f., rudesse, dureté, .مساختـ خشونت

Aspersion, s. f., action d'asperger, שבר ב ולא ביים. مرشتر ASPERSOIR, s. m., مرشتر.

Aspéaula, s. m., plante, الوعر Aspéaula, s. m., plante, الوعر

قفر اليهود ASPHALTE, s. m., bitume de Judée, .جبر ـ جُر ـ قفر اليهوديت ـ

م بُرُواق _ سيراس ,Asphonelle, s. f., plante

Asphodèle, adj. (Lis), حام

ASPHYXIE, s. f., privation subite de tous les signes

Asphyxie, adj., frappé d'asphyxie, مشيار.

Aspic, s. m., petit serpent très-venimeux, إفعى; -Lan . حيّة سودا ـ ملك الحيات ـ افاعي , plur . ي عبون قتالة, Au figuré, yeux assassins, فاتك او d'aspic, homme dangereux par ses propos. .لسان افعی

منوع خزامه Aspic, plante, espèce de lavande, غوامه. Aspirant, adj., qui aspire à une charge, — lb; مريد ـ طلاب ,plur.,

ASPIBATION, s. f., action d'aspirer, logil - - -. اخذ النفس ـ شم الهوا

.موّت Aspiration, terme de grammaire, manière de prononcer en aspirant, الفظ من الحلق.

منافس , d'une grille

ASPIRER, v. a., attirer l'air avec la bouche, 0. اخذ النفس - 0. جذب مم الهوا

| ..o طلب ـ نافس في ـ اشتهي ـ اشتاق الى , على

0. لفظ من الحلق ,Aspirer, terme de grammaire Aspre, s. m., monnaie turque équivalent à 1 de ; عثمانية ـ عثماني , de piastre بية طهيت para بية عثمانية ـ .عثامنتر, plur.

Assa, s. m., suc médicinal, علتيث.

A. رزع ـ. O لطشه ب إرحلتيت منتر، بعنت منتر، مليت ou seulement, تلت et عليت.

Assa-dulcis, Lorez Benjoin.

Assaillant, s. m., agresseur, بادى بالشرّ,

Assaillant, qui assiége une place, مُحاصر.

Assaillia, v. a., attaquer vivement, على 0. Nous fumes assaillis d'une tempète, حكمتنا فرطنة.

Assaisonnement, s. m., mélange d'ingrédiens pour بهار - تتبيل - حياق - تبول - معادة معادة على المعادة على المعادة المع

Assaisonnen, v. a., accommoder, accompagner airs, יניביות (ironique). d'ingrédiens pour rendre agréable au goût, تبل بالملح و الفلفل و انواع البهار-

Assassin, s. m., qui tue par trahison,

فتك ـ قتل .Assassinat, s. m

قتيل ـ مقتول , Assassine, adj., عتيل ـ مقتول .

Assassinen, v. a., tuer de guet-apens, par trahi-.0 فتك _ .0 قتل ,son

مقتـــل Assassiner, ennuyer excessivement,

Assaut, s. m., attaque pour emporter de vive-force Aspiraux, s. m. plur., trous de fourneaux couverts | une place, בּבָּה . Donner l'assaut, בָּבָּה O. # Faire assaut d'esprit, تباهى بعقله.

Assemblage, s. m., جمع.

Assemblée, s. f., nombre de personnes réunies, Aspirer à, prétendre à, désirer ardemment, جعع - محصر - مجلس - حاعة - جعية. Former, convoquer une assemblée, عقد مجلس I. || L'assem-انفض الجلس, blée se sépara, انفض

> Assembler les fouilles .A جع ,طبّق اوراق الكتاب ,d'un livre

S'Assembler, v. r., se réunir en un même lieu, .اجتهع في

Assense, v. a., (porter) un coup violent, ـ بطش فيد ب ـ O. I. ضربه ضرب شديـــد ما Assa-fortida, espèce de gomme-résine, puante, صربه ضرب

> Assentiment, s. m., consentement, .حسن الرضا

> Asskora, v. a., mettre sur, dans un siége, . نقد _ اقعد على _ اجلس على

. يضع , aor. وضع , aor. وضع

۵ قعد علی ۔ . I جلس علی میں S'Asseoir, v. pr., قعد علی ۔ Assainia, v. a., rendre sain, فَعَد _ اتَّجُلــس , Asseyez-vous للبَّب الهوا ـ نظف اقعد _ اتَّعُد _ ا S'asseoir les jambes croisées, comme les tailleurs, O. || S'asseoir en affectant de grands || مُعد مرّبع ـ نرّبع

ـ اقعد ـ اجلس على Asseoir (Faire) quelqu'un, اقعد ـ اجلس

Assemmenté, E, adj., qui a prêté serment, فالح.

Assenmenter, v. a., exiger le serment de quel-. حلف - كلفه الى اليمين , qu'un

Assention, s. f., proposition qu'on soutient vraie, .زعم - دعوي

Asservir, v. a., assujétir, réduire sous sa puis-سخر ـ A. جعل تحت حكه ـ اخضع له Asservir, dompter, reudre esclave, أستعبد.

S'Asservir, v. ref., كا تعبد Voy. S'Assujétia.

عبودة _ استعباد , ASSERVISSEMENT , s. m. , servitude , عبودة .عبوديۃ ـ

.القاضي

قدر الكفاية, Assez, adv., autant qu'il en faut, قدر الكفاية. . ستيت - زبادي , plar. ; زبدية | - يقدى - يكفى - يكفى - حاجة , plar. ; وبدية | ـ بكفيني ـ حاجتي J'en ai assez, بُس_عندك . يقدّيني . || C'est assez d'allées et de venues, tenez-البيان و التحديد | حاجة تروح و تجي اقعد مستريح , rous tranquille C'est assez de rigueurs . بشک تروح و تجبی -بسك من الجفا جودي, couronne mon amour الوصل. Assez et plus qu'il n'est nécessaire, قدر ما یکفی و یزید. ∥ C'est assez parler de cela, خَلِينًا من هذا الكلام - دعنًا من هذا الكلام Ils ont assez de vivres pour السك من هذا الكلام عندهم من المونة ما يكفيهم سنة, on an,

Assidu, E, adj., qui est exact à, qui a une application continuelle à, مواظب _ ملازم _ مداوم . Être assidu à ses affaires, ماطب اشعاله . ال Être assidu à l'étude, اداوم الدرس. Être assidu auprès du . واظب, لازم خدمة الامير, prince

Assidutté, s. f., exactitude, application conti-.مداومة _ ملازمة _ مواظبة ,nuelle

. بالمواظبة _ بالمداومة , Assidument, adv.

Assieceant, e, adj., qui assiege, مُحاصر.

Assiźcza, v. a., faire le siège d'une place, ماصر. تحاصر, £tre assiegé

.صف ججارة الصيق على الصاط ب Assièger, environner.

Assièger, importuner par sa présence continuelle

Assıźcz, s. m., qui soutient un siége, متحاصر. Assirte, s. f., situation, manière d'être, alla. ما يبكند, اll ne peut se tenir dans la même assiette, ما بتم على حالة واحلة

.قاعل ـ قرا, Assiette, situation ferme et stable, Assiette, disposition de l'esprit, du corps, ala. Il n'est pas aujourd'hui dans son assiette ordinaire, ll n'a jamais اليوم ما هو في حالته الاعتيادية Assesseur, s. m., adjoint à un juge, البيسية الافتاء الافتاء الافتاء المنافقة المنا .عقله ما له قرار ـ عقله يتقلب من حال الى حال محون , plur. , صحون , plur. , صحون

> ملو الصحر، Assiette, s. f., plein une assiette, ملو قابل , Assignable, adj , qui peut être déterminé

> Assignat, s. m., billet d'état hypothéqué sur un . ورق.من الحكم عوض المعاملة ,bien

> Assignation, s. f., destination de fonds pour tel paiement, حوالة. Donner une assignation à quel-.اعطاه ورقد حوالد , احاله , حوّله على ,qu'un sur

- احسار قدام القاضي Assignation, citation, طلب, امر حضور إلى عند الحاكم

Assigner, v. a., placer un paiement sur un fonds, احال على ـ حوّل على ـ

Assigner, indiquer, designer, عير، - بيرو. عالى الشرع, Assigner, appeler devant le juge, دعا الى الشرع) مدعاً طلب الى المحكمة ـ .0 طلب قدام القاصى ـ استدعى للحضور قدأم الفاضي ـ

Assimiler, v. a., rendre semblable, présenter .عادل بین و بین ـ شبه ب عادل بین و بین

S'Assimiler, v. réf., se comparer à quelqu'un, نشبّه ب ـ شبّه نفسه ب

Assise, s. f., terme de maçon, rang de pierres,

مجلس قضاة , Assises , séances de juges

موتد تحت الضرب L'assistance, la موتد تحت الضرب. Assistance, s. f., présence, - اهل المجلس - الحاضرين , compagnie assemblée الجهاعة.

. رُح عبيت قلبي [. تابيد من السها, Assistance du ciel . عون - اسعاف ا Demander assistance à, ب استعان.

Assɪعדאאד, adj., qui est présent en tel lieu, أشي بيوت ; أحاضر. كلاس بالس - حاضرين et خضار , plur., كلاس .جالسين ١٥

.عبد انتهال العذرا_ | .معاون _ مساعد ,Assistant, qui assiste, qui aide . حضر القدّاس, la messe

Assister, aider, alle - ale . Assister les .علق على الفقرا . | conviennent ensemble على الفقرا . على الفقرا . Dieu vous assiste (à un pauvre auquel on ne donne rien), الله يعطيك. | Dien vous assiste (à une persønne qui éternue), صحة و عافية _ صحة, rép., .الله يعافيك ou صحتين ou على قليك

Assister (Se faire) de, se faire accompagner de, .0 اخذ معد, صحتد

م جعبت , Association, s. f., union de personnes .شركة

Associé, z, adj., qui est en société avec quelqu'un, شریک; plur., أُسُركا . Prendre un associé c'est se donner des soucis, الشركة دركة (prov.).

Associez, v. a., donner pour compagnon à اشرك ,ضم اليد

Associer à, prendre pour compagnon dans, اشرك أحدا في

. S'Associer quelqu'un, le prendre pour associé, نيم , رقد المادّة S'associer avec quelqu'un, faire une أشرك أحدًا .شاركه ـ تشارك معه ـ اشترك معه مناركه ـ تشارك معه. ا S'associer avec, fréquenter, hanter quelqu'un, meil, عُسَلَت عينه - 0. عشلت عينه - 0. عشلت عينه - 0. .انشترك معد ـ عاشره

. بجيب النوم | Assommen, v. a., tuer avec quelque chose de pe

ع. مقتل بضرب العصا ,sant, à coups de bâton

.0 قتل ـ شبع ضرب, Assommer, battre avec excès Assommer, au fig., importuner à l'excès, Assistance, aide, secours, عتى القلب _ موت _ | معاونة _ مساعدة . Va-t-en, tu m'assommes,

ملكار, Assonmant, E, adj., qui tue, qui ennuie, الملكاد, ...

Assomption, s. f., apothéose de la Vierge; fête des عيد ارتفاع العذرا إلى السها ـ عيد العذرا, chrétiens

Assortiment, s. m., convenance, union des choses . جع اشيا متنا سبة ـ مرافقة ـ ملابهة ,qui out du rapport

Assortiment, assemblage complet de choses qui

م الله اشيا Assortiment, marchandises de fonds, احلة اشيا جلة بصابع

Assontin, v. a., réunir des choses qui se con-رِوْنَق - جع اشيا موافقة لبعضها - وضب, viennent

طقم , fournir des choses convenables, طقم . شكل دكان بالبصابع ,Assortir un magasin

Assortir, v. n., et s'Assortir, v. rés., se convenir, ـ. ناسب ,وافق بعضه بعض ـ انطلي على بعضه .1 خال علمي

Assortissant, R, adj., qui assortit bien, qui con-.موافق ـ مناسب ـ منطلى ـ خابل vient à,

Assoupin, v. a., endormir à demi, عفل ـ نيم. نقس , Assoupir, disposer au sommeil

منيم, suspendre, adoucir la douleur, - نيم .هڌي ۔ سکن ۔ رقد

Assoupir une affaire, en empêcher l'éclat,

S'Assoupir, v. rés., s'endormir d'un léger som-

Assoupissant, E, adj., qui assoupit,

م غفوة , Assoupissement, s. m., sommeil leger . ثبات, Assoupissement long et profond. سنة

أنعافل عن Assoupissement, grande négligence, نعافل عن طبع ـ لين , Assouplin, v. a., rendre souple .أطرش , Assourd , v. a., rendre sourd A. طرش , S Assourdir, v. pr. , devenir sourd Assouvia, v.a., rassasier pleinement, شبع _ شبع. Assouvir, satisfaire une passion, علم علم 1.

A. شبع A. A. شبع A.

.شفى غليلم من احد ,Assouvir sa haine

منتفا الغيام ASSOUVISSEMENT, s. m., اشتفا الغيام ا اشباع الجوع

Assurétia, v. a., soumettre à sa domination, سخر - ادخل الى طاعتد - ٨ غلب - اطاع - ٨ فهر مَلُهُ شُعِ ، astreindre à quelque chose , عَلَمْ شُعِ ـ حَلَّمُ شَعِ . آلزمد شے ou ب مگفد شے ou ب ou الی

Assujetir, arrêter, fixer, فسك . . . نسك I. S'Assujétir à, s'astreindre à, u amei ell. احتمل - الزم نفسه ب

ASSUJÉTISSANT, adj., qui astreint, qui rend extrêmement sujet, صعب يزهستى. Cest un métier اهذا كار صعب عليك ,trop assujétissant pour toi, يحملك ما لا تطق

ضامن التحسارة ـ مسكورية ,plur. ; مسكور Assurtissement, s. m., contrainte, obligation de . تكليف - تصيي - قهر, faire une chose

Assurance, s. f., certitude, ناكيد _ المحقيق _ J'ai علامة مثل النجية لاشارة ما مذا عندي محقّق وماكّد, l'assurance entière de cela Assurance, sécurité, état où l'on est hors de péril, | Lieu d'as . امنية _ امن _ اطهينان _ امانة _ امان .موضع امان ,surance

سكورتا, Assurance, garantie des pertes éventuelles, اسكورتا . عهان , تعمين الخصارة ـ

. حاكر العلام . ثمات , قوة القلب , Avec as- أيات . Avec assurance, يقلب قسوى Donner de l'assurance, . ثتت, قوى القلب

Assurance, hardiesse prise en mauvaise part, .وقاحة

ماكد _ اكبد _ ثابت , Assune, E, adj., certain, عاكد _ .ما فبيه شك _ محقق

وجه قوى , Air assuré , ferme , hardi , قوى . Air assuré , نظر البد نظر من , Il le regarda d'un œil assuré ا لا يخاو

مر، كل بد ـ بلا شك ـ حقاً , Assurement, adv. Assure, v. a., affirmer, اكد الشي Je vous .وحياتك ـ صدّقني , en assure

ابقس ب Etre assuré, certain de quelque chose, ابقس _ ر. منيقـــر. Assurez-vous que, soyez persuadé que, . یکون عندک ماکد و محقق ان

S'Assurer d'un fait, حقق الشي.

مكر، ـ ثبّت Assurer, rendre ferme, sûr, مكر، ـ

Assurer, garantirdes pertes, قين النصارة. Assurer - توكل على على S'Assurer en, établir sa confiance en, .استوثق

S'Assurer de quelqu'un, se rendre sur de sa pro-. Lection, de sa coopération, عسسلک قلبہ I.

S'Assurer de quelqu'un, l'arrêter, مسك I. -.0 قبض على

Assureur, s. m., qui assure des marchandiscs,

ASTÉRIE, s. f. Voyez GIRASOL.

ASTÉRISQUE, s. m. (*), signe en forme d'étoile,

ב بد الربو, ASTHMATIQUE, adj., qui a un asthme, ב بد الربو مبتلى بصيق النفس - صيق النفس

ASTEME, s. m., respiration très-pénible, courte . ربو - صبقة نفس - صبق نفس - قصبة ,haleine,

ASTICOTER, v. a., terme populaire, tourmenter,

- نجرم , plur., نجم , Astre, s. m., corps celeste ا . نجم سعيد , Astre benin ، كواكب , plur ; كوكب

Autre malin, نجم نجس (Consulter les astres pour وصد لد _ . 1 كشف النجم لاحد , quelqu'an . بهالوین , plar. , بهالوین . Vor. Assertera. - بهالوین , plar. , بهالوین . قبوضة , Astriction , s. f. , effet d'un astringent . . انقباض

دوا قابض, (remède), دوا قابض. ASTROTTR, s. f., sorte de pierre, בָּתְ וֹעُوك . ASTROLABE, s. m., instrument pour prendre la hauteur des astres, إسطرلاب et اسطرلاب.

. نو _ هوا _ جُو _ الله ASTROLOGIE, s. f., art chimérique de lire l'avenir علم الفلك و النجوم ـ علم التنجيم ,dams les astres ASTROLOGIQUE, adj., ____.

ASTROLOGUE , S. M. ,

عارف بعلم الهية ,الفلك Азтволонг, э. т., Astronomie, s. f., science du cours et de la posi-علم الهية ـ علم الفلك ,tion des astres

.فلکم , Astronomie, فلکم , Astronomie

مشاطة ـ بلانة Dame d'atour, مناطق عادية المراة عادية المراة عادية Astronomiquement, adv., selon les principes de ا astronomie, المية ـ فلكياً

مكر ـ خديعة. ,Astuce, s. f., mauvaise finesse جاست ; plur. , مُبِيل Homme rempli d'astuce , .رجل عنك من الملعنة اربعين باب

ال لحملة _ بالمخادعة ASTUCIEUSEMENT, adv., عالحادية Astructeux, se, adj., qui a de l'astuce, בُבُأَع .تلبیس ـ شیطان ـ مکار

كرخانة _ ورشة, sous un même maître

ATERMOIEMENT, s. m., accommodement avec les . تساوى مع المداينية لمهلة ,créanciers

ATERMOYER, v. a., prolonger les termes des paie-.اعطى مهلة ـ .O اخذ مهلة للدفع .mens مهلة ـ العطى المادة على المادة الم

S' Atermoyer, v. pr., s'arranger avec ses créan- الشرّ و القساوة! ciers pour prolonger les termes des paiemens, تساوى مع المداينية لمهلة

. ناكر وجود الله , ATHEE, adj. ATHEISME, s. m., كانكار وجود الله. ATERITES, ville de la Grèce, Liui iu. ATHERTE, s. m., qui combat dans des jeux, &, --Athlète, homme robuste, Je _ seles.

ATLANTIQUE, adj. (Océan), تالظلات.

ATLAS, s. m., recueil de cartes géographiques, مجهوع رسوم البلدان

Atmograkaz, s. f., masse d'air qui entoure la terre,

ATOME, s. m., corpuscule indivisible; grain de .هاء _ ذَرَة , poussière en l'air, آة

معف _ ارتحا , ATOBIE, s. f., faiblesse, لحق _

مُلْم و حُلُل , Arours, s. m. pl., parure de femmes بينة الحريم -. Femme qui est dans ses plus beaux ـ امراة مُشْنْتُفُد , صايرة خصلة و عنقود ,atours

ATRABILATRE, adj., qu'une bile noire et aduste . نکد ـ شرس ـ سوداوی rend triste et chagrin

ATRABILE, s. f., bile noire, mélancolie, 1)....

ATRE, s. m., foyer, place où l'on fait le seu, .مستوقد

ATRIPLEX. Voyez ARROCHE.

ـ شدید ـ فاحش , énorme , excessif , خدید ـ ا عذاب شدید فاحش, Supplice atroce, عظیم _ کبیرا ATELIER, s. m., lieu où travaillent les ouvriers , وجل سوء للغائد, Homme atroce ا

Атвоскиямт, adv., d'une manière atroce, limbi. ATROCITÉ, s. f., énormité, bc.

. كباير, plur. كبايرة , plur. كباير,

laظم ما يكون من Atrocité, caractère atroce, ما يكون

ATROPHIE, s. f., extrême maigreur, هزال. O. قعد على السفوة , ATTABLER (s'), v. pr., السفوة O. ATTACHANT, E, adj., qui fixe l'attention, يرغب.

ATTACHE, s. f., lien, ce qui sert à attacher, وباط;

. اطلق الرصاص و اصاب العلام , plur., قيد . A l'attache, et atteignit le but, قيد ـ رباطات .مو دوط ـ مقتد

علاقتر ـ الفة , au fig., علاقة ـ

علاقة _ محتد _ مودة _ حُت _ اتحاد

Attachement, grande application, - zilie -.تنقيّد في ـ رُغبة في

منة (.0 شدّ ـ .0 ربط ATTACHER, v. a., joindre, lier, بطيسين سنة الم ربط الى , شدّ على , الى شجرة , Attacher à un arbre || Attacher à, suspendre à, علق علق الله Attacher ا علق في ـ الزق الي contre, appliquer contre, الزق الي . ا قید , Attacher par les pieds

Attacher, appliquer, lier par quelque chose qui .I. سبع العقل _ رغب I.

التزق ـ

S'Attacher, fig., s'appliquer à, ب اعتنسي يعلق ب تعيّد في S'attacher d'affection à quel-م وقعت في قلب محبة فلان - تعلق بهجبة فلان, qu'un مثبوت علم العالق العالق بنحد مته العالق العالم S'attacher au service de... مثبوت علم العالم - تیسک برای - تعلق برای دher à une opinion, رای -اعد العصب براي احد الله العصب براي احد هو شد يد العناية ـ هو متهشك بهذا الراي nion, . بهذا الراي

ATTAQUABLE, adj., qui peut être attaqué, بتحاصر يهكن الهجوم عليد ـ

ATTAQUE, s. f., assaut, حجلة - حللة.

ATTAQUER, v. a., assaillir, sle مجسم على O. -.I حبل على

Attaquer, être agresseur, بادى احدا بالشير المدا يالية

S' Attaquer à, v. pr., se prendre à quelqu'un, خبيرة. , ATTENANT, E, adj., "contigu, tout proche حك الشر مع ـ قارش احـــداً . تنعترض ل

أرابتلي بالمسرض Être attaqué d'une maladie, البتلي بالمسرط

ملت يك الى Atteindre, saisir, toucher de loin, كا الى صلت ATTACHEMENT, s. m., sentiment de vive affection, | _ | | | 0. Je n'y puis atteindre, ..ما متطول يدى اليم ـ ما بتصل يدى اليم

> - يصل , aor., وصل الع , aor., وصل بلغ من العهر, A. Il a atteint cinquante ans بلغ

Atteindre, attraper, joindre en chemin, الحقق به A. .لحقد - ادرك -

. بلغ طبقته ـ ادرك ـ . A لحق Atteindre, égaler, بلغ ما بلحق لد غبار , Il est bien loin de l'atteindre

Atteint (Être), frappé de, _ _ ____i. ـ انصاب بداء , في داء , انصاب بداء , في داء , انصاب بداء , في داء , . اعتراه داء _ ابتلي بداء العلق في ب Étre atteint de la peste الماء العراه داء _ ابتلي بداء العلق في انصاب في الطاعون

.مبتلى _ مُصاب, Atteint, frappé, affligé, مبتلى _

Atteint de, accusé de, بمتهوم Atteint et con-ملزوم الاعتراف ب vaincu, reconnu coupable, علزوم الاعتراف

صربة _ اصابت, ATTEINTE, s. f., coup qui atteint,

Atteinte (Porter), préjudice à, علم ـ نقص I. ثلم المحبّة, Porter atteinte à l'amitié,

ATTELAGE, s. m., chevaux, bêtes de somme attelées, مقارنة خيل ـ جلة دوات مكذنت معا ـ علقة

ATTELER, v. a., attacher des chevaux, des bêtes de ـ علق الحيل في العربانة, somme à une voiture . كدن النحيل الدواب في العربانة

ATTELLE, s. f., bande pour maintenir une fracture,

.متصل ب ـ قریب من

En البينها - لحينها - لوقتها , (en) attendant qu'il vienne, جينا. # En attendant ATTEINDRE, v. a., frapper de loin, اصاب الحينيا يحصل احسن من ذلك بالتعالية المالية العالم المالية الم

attendant l'heure du diner, |] - لوقت العسسدا الى وقت العدا

En Attendant, cependant, dans cet intérim, . في اثنيا ذلكك

ATTENDRE, v. a., être dans l'attente, _ . (استانی pour) بستنی , aor. , استنظر _ ناطرك هون ,O. Je vous attends ici نطر _ O. صبر ل انا صابرلک هون. || Ne me faites pas attendre, . Au moment où nous at التحليني استناك زمار. tendions de vos nouvelles avec sollicitude, nous avons reçu votre lettre, الى اخباركم reçu votre lettre, اذا كنا بابرک کلاوقات ورد علینا مزیز کـتابکـــ || Si vous avez besoin de nos services (disposez de nous), nous n'attendous que vos ordres, مهما لنزم لكم من النحدم مرهون على الاعلام , رهين كلاعلام موقوف على الأشارة

Attendre quelqu'un dans une embuscade, . تربط له _ .0 , بط له

Attendre, se promettre, espérer, نعشم ـ نعشم 0. - O. Je n'en atten کان عشهه , امله _ امل _ O. امل _ وهذا عشهنا بحسن dais pas moins de votre amitié, صهنا . # Ce que j'attends de vous, c'est que ألمول من محبتكم هو ان المامول من محبتكم هو ان - ما كنت اتوقع ذلك منك ,cela de votre part ماكان هذا عشهنا بكم

S'Attendre à une chose, compter qu'elle arrivera, متنقيد في شغله _ وآعي على `شعله , a son ouvrage أ. توقّع _ 0. كان لد في حساب عساباً ماكنت انوقع ذلك ,Je ne m'attendais pas à cela اب اکان لی هذا فی حساب Au moment où l'on s'y على غفلة, attendait le moins

S'Attendre à quelqu'un, compter sur quelqu'un, لاتعتبد الا,Ne t'attends qu'à toi seul اعتبد على .على نفسك

. رخص - رطب

Attendrir, au fig., rendre sensible à la pitié, à l'a-ليّن قلبد - حنن - رقق mitié, ليّن

S'Attendrir, v. pr., devenir tendre, صار رُخص I. - رق قلبه م. . . O. رق قلبه م. . S'Attendrir, s'émouvoir, I لان ـ .0 شفق ل ـ تحنن على ـ .0 حن على الد

ATTENDRISSANT, B, adj., qui rend sensible à la . يرقق القلب ـ مُحنن ,compassion

ATTENDRISSEMENT, s. m., sentiment de tendresse, شفقتر خنية ـ تحني

- نظراً ل, ATTENDU QUE, conj., vu que, puisque . بنا على ان _ كون

ATTENTAT, s. m., entreprise contre les lois, contre un souverain, عدوان - تهجم على.

ATTENTATOIRE, adj., جورى.

ATTENTE, s. f., انتظار استنظار L'attente est cruelle, الانتظار يرمى في الاصفرار, prov.

Attente, temps employé à attendre, أطعة.

Attente, espérance, opinion conçue d'un être, امل. Tromper l'attente, اختيب المل المراء . « Notre attente n'a pas été trompée, اما خاب املنا, Remplir وافق الامل ,l'attente

ATTENTER, v. a., entreprendre contre les lois, la vie, تجاسر على _ تهجم على . Attenter aux jours de - تجاسر على القصد بقـتل احـــــد ,quelqu'un تهجم على قنل احد

منتبه على ، ATTENTIF, adj., qui a de l'attention, Il est attentif معتنى ب ـ منتقبّد في ـ واعي على .دير بالك ـ اوعي Soyez attentif, اوعي

.بديران بال ـ بتقيد , Attentif, fait avec attention فحصص الضير, Examen attentif de conscience, . باجتهاد و تدقیق

ATTENTION, s. f., application d'esprit, على اعتنا ـ تقييد ـ تقيّد ـ ديران بال ـ بال ـ ATTENDAIA, v. a., rendre tendre, bon à manger, demande de l'attention, שבו שנו איי ביתוני שול Faire attention à, donner attention à, اعطي بالسبه ل

Attirer sur soi moi toute sorte d'attentions, معروف المراجم الربية المراجم الله المراجم المرا

ATTENTIVEMENT, adv., אוביים בי עוביים בי עוביים בי עוביים בי וויים וויים בי וויים ב

ATTÉNUATION, s. f. (diminution) des forces, ضعف _ نال _ تضعیف _.

Atténuation (diminution) des charges contre l'accusé, تلطيف المادّة:

ATTÉNUER, v. a., diminuer les forces, l'embonpoint, desei _ desei.

Atténuer les humeurs, حلّ - أجرى 0.

Atténuer, rendre moins grave, الطّف المادّة,

ATTÉRER, v. a., jeter par terre, صلى الأرض I.

Attérer, ruiner, accabler, affliger, خرب I.-O. ـ ادهش ـ اهلك

Attèrer, v. n., prendre terre, الى البر A.

ATTÉRISSEMENT, s. m., dépôt de terre fait par les
eaux sur leurs bords, قيوف, plur., قيوف.

ATTESTATION, s. f., témoignage par écrit, شهادة. ATTESTER, v. a., certifier, على مايك , غي بي A. Attester, prendre à témoin, مشهد ب.

ATTIEDIR, v. a., rendre tiède, פִתָּנ ... פֿיִתָּנ ...

.0 برد ـ .0 فتر ,.ev. و 8'Attiédir, v. pr

ATTIEDISSEMENT, s. m., نبرید ـ فتور، ATTIFER, v. a., parer, ربّن ـ لبس ـ زبّن . S'Attifer, v. r., se parer, تشنتف ـ تشنتف ـ تلبس .

ATTIRAIL, s. m., grande quantité de choses diverses, کرکبة ـ عفش.

Attirail de, réunion des objets nécessaires à , قد ما الطبخ . Attirail de cuisine, الات.

ATTIRER, v. a., tirer à soi, علا جذب البد المنالد البداستيالد المنالد البداستيالد المنالد البداستيالد Attirer quelqu'un dans son parti, مالد البداستعطف المنالد المناسخة المن

S'Attirer, se causer, حلب لنفسه 0. S'attirer des malheurs, بيات لنفسه مصابع

ـ ولع النار ,ATTISER v. a. (le feu), pos. et fig. ـ طعل النار اثار النار ـ A. شعل النار.

ATTISEUR, s. m., qui attise le seu, وُلاع النار.
ATTITUDE, s. f., situation, position du corps, قعدة .

ATTOUCHEMENT, s. m., ملامسة للمسلم.

ATTBACTIF, VE, adj., qui attire, جاذبی عجاذبی.

Force attractive, قوة جاذبة

جذب ـ جاذبية .. ۴., عبد ـ جذب ـ

ATTRAIT, 8. m., ce qui attire par l'agréable, جاذب; plur., جواذب.

Attraits, appas, سحطة - جال - شحططة القلوب القلوب. Ce visage plein d'attraits, ذلك المحبوب الذى اودع الله فيه جاذب القلوب الدايذ الدنيا الحبوب الذايذ الدنيا.

غش ـ فتر . ATTRAPE, s. f., tromperie,

ARTRAPER, v. a., prendre à un piége, المقع في الفرّ

.. م جَوَن ـ . 0 غـــــش ،ttraper ،tromper في العَمْرُك . . . اوقع في الفخ , في التَمْرُك

O. خطف منتش O. عطف O. خطف O.

Attraper, atteindre en courant, اعتراق مرض ــ . A حصل له وجع Attraper un mal, اعتراق مرض ــ . A حصل له وجع J'ai attrapé les fièvres, مسكتنى واخذتنى البردية.

ا J'ai attrapé un rhume, حصل لى , صارلي رشح التحصل لى . ترشحت

S'Attraper, v. pr., être trompé, انعش.

فتر ـ شرك Attrapoire, s. f., piége

ATTBAYANT, E, adj., qui attire par ses charmes, يسلب العقل _ مشحطط _ جاذب القلوب.

ATTRIBUER, v. a., imputer, rapporter une chose à, ل, حال الى, الى O. N'attribuez pas cela à l'ignorance, لا تنسب ذلك الى الجهل الحالم المالم fait, مالم

Attribuer, attacher quelque prérogative à, بمنزل ـ منزل ـ نسب لنفسه, S'Attribuer, v. pr., s'approprier لنفسه, منزل ـ منز

ابادهنجان. دامه منجان. دامه و بادهنجان. دامه و بادهنجان باده و بادهنجان باده و بادهنجان باده و بادهنجان باده و باده

Attribut, ce que l'on affirme ou nie d'un sujet, مُسنَد مُحكوم به محول صفة عجر المند اليه l'attribut, و المسند اليه المحتور المسند اليه المحتور المسند اليه المحتور المسند اليه المحتور المسند المحتور المسند المحتور المحتور

Attaibution, s. f., prérogative, مزبة

ما فى اليد ما فى الحكم, Ceci n'est pas dans vos attributions, ما يخسف . هذا ما هو مها فى حكيك , مها يخصك

ATTRISTANT, E, adj., qui attriste, مخم.

I. كسر الخاطو ـ O عة , ATTRISTER, v. a.,

S'Attrister, v. pr., s'affliger, انكسرخاطرة النعم Attrister, v. pr., s'affliger, مزور

ATTRITION, s. f., regret du péché par la crainte des peines, مسرة على الخطايا لاجل خوف العقوبة. ATTROUPEMENT, s. m., réunion, ألم إلم المتماع علم الم

ATTROUPER, v. a., لم م O. _ جع A.

S'Aurouper, v. réf., النتوا _ اجتمعوا ...

AUBADE, s. f., concert, نوبة. Donner une aubade à quelqu'un, عيلوا لد نوبة حقوا له نوبة.

- ڤوی ,Aubain, s. m., étranger non naturalisé .غریب

Aubaine, bien inattendu, عير من الله ـ سعادة

مطلعة النهار - الفجر, Aube, s. f., pointe du jour, الفجر, Aube, vêtement en toile pour les prêtres, تونية,

plur., کیتونت ـ کتونت ـ تون ,

AUBÉPINE, s. f., arbrisseau épineux, à petites fleurs odorantes, baies rouges, عضت مشجوة العضاء.

دارللىسافرين ـ خانات , Auberge, s. f., خان , auberge, s. f., خانات

ـ بادنجــان , AUBRAGINE, ه. f., melongène .بادهنجان

AUBIER, s. m., arbre. Voyez OBIER.

AUBIER, s. m., bois tendre, entre l'écorce et le vrai bois dans tous les arbres, سيكون مايين عشب المشجور والتحشب الصلب. قشر الشجور والتحشب الصلب

مرنشان Aubifoin, s. m., bluet, fleur, انرنشان .

AUBIN, s. m., t. de man., allure qui tient de l'amble et فوع سيرالخميل بين مشيد الرحوان والركض, du galop - كَرُج -

Aubin, s. m., blanc d'œuf, بياض البيض.

Aucun, B, adj., pas un, عا احد و لا واحد , plus vulg., اما في موضع , Dans aucun lieu ما في موضع , Sans aucune dépense , عاملاً ,

AUCUNEMENT, adv., أقط _ قطعًا _ اصلًا

AUDACE, s. f., hardiesse excessive, چسارة.

مه معاهة ـ وقاحة بالمعاهدة معاهدة معاهدة معاهدة لله معاهدة على المعاهدة ال

AU CIEUSEMENT, adv., بوقاهد - بجسارة

AUDACIEUX, SE, adj., , , , , , , , .

AUDIENCE, s. f., attention donnée à celui qui parle, استهاع ـ سهع ـ التفات الى Donnez-moi un moment اعطنى سهعك , اذنك , بالكك , اعطنى سهعك , اذنك

Audience, temps donné par un homme puissant A. كشر_ ازداد _ . I زاد en qualité ou en quantité, عواجهة _ ملاقاة _ مقابلة, en qualité ou en quantité Demander une audience à, استاذن احدًا في الملاقاة Augure, s. m., présage; signe par lequel on juge ما هي بشارة خير | Peut-on aujourd'hui avoir audience du ministre ا اليوم تنتيسر مقابلة الوزير ريهكن الملاقاة مع الوزير يصيراليوم الاجتهاع بالوزير-

Audience, séance de juges, مجاس.

L'Audience, l'assemblée, les assistans, والحاضر يور، اهل المجلس - العضار-

AUDITEUR, S. M., enla _ ening _ en.

Auditir, ve, adj., qui appartient à l'oule,القوة السامعة ,Faculté auditive

AUDITION, s. f., elimil.

AUDITOIRE, s. m., assemblée d'auditeurs, رالسا مغير.). plar., معالف. Auge, pierre creusée, auge de puits, الصدق على الفقرا. Auge de maçon, vais- اجران, جرون, plur., جُرن . اعطاه شيًّا على سبيل الصَدَقة |, plur ; قصعة , plur délayer le plâtre ; قصعة .قصع

وكالته الصدقات |-Auger, s. m., petits vases attachés aux roues hy drauliques (en bois), قادوس; plur., قواديس ._(En . بروش , plur. ; بُرْش , terre

.قادوس الطاحونة , Auget, bout de la trémie.

AUGMENT, s. m., addition, יְטֵוּנאיּ;.

Augmens, lettres accessoires, :

Augmentatif, ve, adj., t. de gram., particule, terminaison qui augmente le sens, حروف المبالغة. .القوق النامية , Faculté augmentative

AUGMENTATION, s. f., accroissement,) -٠ .نيو ـ زيادة في

Auguenzer, v. a., accroitre, زود ـ كثر

Augmenter, v. n., ou s'Augmenter, v. p., croître

Bon. طيرة ـ طاير ـ طير ـ فال ـ علامة ,Accorder une audience, de l'avenir . في الدخول اليــــــم ـ فال مبارك ـ بشارة ـ بشارة خير- اوعر ,augure اذر لم بالدخول اليم , بالملاقاة , في المقاملة # Avoir audience de quelqu'un , طير نحس , Mauvais augure علامة خير ا ـ قابل احسيداً ، Ceci est ـ فال ما هو ماییرِ ـ ما هو اوعر, A. de mauvais augure طلع الی مقابلتہ ـ اجتہع به ـ لاقی احـــدّا

> Augure, celui qui lisait l'avenir dans le vol des oiseaux, etc., عرّاف.

> AUGURER (bien), v. a., tirer un bon augure, فوّل ـ تفاّل ب. Augurer mal, tirer un mauvais au-تشام ب ـ تطيرب, من gure, نشام

> معظم - محترم Auguste, adj., grand, vénérable, معظم - محترم اجلا , plur., اجلا القدر- اجل

Aujouan'hur, adv., ce jour, à présent, ב النهار כא –

Aver, s. f. (de bois ou de pierre), pour donner à Demander l'aumône à, عمال حسنة لله من احد A. معاف مدود, plur. مدود, Faire l'aumône aux pauvres, أرمعلف مداود, Plur. مدود

ـ تصدّق على احد بشـــيي .Aumònea, v. a.

Aumônemie, s. f., charge d'aumônier, L.

Aumônier, s. m., prêtre attaché à un corps, à un grand, pour distribuer leurs aumônes, leur dire les .قسيس وكيل الصدقات ـ امام , prières

قياس بالهند ازة, Aunaga, s. m., mesurage à l'aune .قياس بالذراع

.حوراً رومية , Aune, s. m., arbre

AUNE, s. f., mesure de longueur, ذراع ـ هندازة; plur., & 51. Notre aune de trois pieds huit pouces (ذراع و ثلا ثمّار باع) est égale à une aune trois quarts de Syrie. (Le dera arabe est composé de vingt-quatre pouces arabes. Foyez Pouce).

I قاس الناس على نفسد عهن الناس مثله محجرد ما _ اول ما _ حينها _ عندما _ حالها _ | _ راسان _ راسن , AUNER, s. f., plante médicinale,

.جاسیم ـ جناح

L قاس بالذراع , با لهندازة , AUNER, v. a., قاس بالذراع , با . Long-temps auparavant, قبله عرن قبــــل .قبل بزمان

AUPARS, prép., tout contre, بِنْجُ مِ سِاكِةِ مِ - تسسنوهد - امات نفسم بالصوم وبقلة النوم إ. عند - بالقرب من - قريب ل - الى جانب Auprès de quelqu'un, à son service, عند الذات الدنياً (Auprès de , الدنياً) A. - بالنظر الى _ نظــــرا الى en comparaison de, النظر الى _ نظـــرا .بالنسبة الى

Aungole, s. f., cercle lumineux autour de la tête اكليل انوار على راس القديسين ,des saints

AURICULAIRE, adj., qui regarde l'oreille, اُذُنِّي. Le doigt auriculaire, ألنحنصر.

.قيصوم ذكر, نوع من الشيبة .AUBONE, s. f.,

AURORE, s. f., lumière avant le lever du soleil, عهال يطلع الفجر, L'aurore commence à paraître. فتجر عال بشق الفجور

قدّ مالي طاقة, Va sous d'heureux auspices, مالي طاقة, Autant que je puis, قال ـ طاير, Chant, etc., بقدراعهل مثلم على قدر الامكان ـ على قدر طاقتي ـ قدّ ما بقدر ـ | Sous vos auspices, sous امض على الطاير الميون عندي قدّ ما عندًك , votre bonne fortune, على السيك على السيك على السهك votre bonne fortune, عندي قدّ ما عندًك عندى مثلها عندك من الفلوس , من المصر بات | Sous vos auspices, avec votre faveur إ. بسعادتك ـ بقلًا مرتين _ الطاق طاقين , Deux fois autant | علم يديك _ تحت نظرك الشريف بموتن بهتنك العالية.

ار اخذت منسک ـ كانا ـ كيسساد. Et vous aussi vous partez, vous rendrai dix sois autant, كيانا ـ كيسساد وانت الاخر رايح.

فلهذا, c'est pourquoi, أفلهذا.

هذا بخيل العليسم إun est généreux, autant l'autre est avare, عندا بخيل العليسم , aussi savant que vous هوعالم قدك.

. بقدر ما الواحد سنعي فبقدر ذلك الاخر بحيل _ إ ـ حالًا _ في الحال Aussitor, adv., à l'instant, العال

Mesurer à son aune, juger les autres d'après soi, امن ساعته العال العال . Il se leva aussitôt et ساعة ان Aussitôt que, قام من ساعته و راح ,partit

Ausrèan, adj., rigoureux, pénible,

Austère, rigide, sévère, صارم - صعب. Visage AUPARAVANT, adv., avant toutes choses, قبل كل شي austère, عابس المعالية المحمد عابس Auparavant, adv., avant toutes choses, قبل كل شي Homme austère, dur, رجل قاسم. ∦ Homme de mœurs austères, dur .رجل زاهد ـ رجل صارم على حالم ,a lui-même Mener une vie austère, mortifier ses sens,

> ـ بالقساوة , Austèrement, adv., avec austérité با لزمادة _ بالزمد

> Austérité, s. f., rigidité, قساوة Des اماتته النفس بالصوم ,austérités, des mortifications و غير دلك. || Austérité de mœurs, détachement des - تجبّم, Austérité de visage, زهادة -كلوح الوجد

Austral, adj., méridional, قبلل جنوبي - قبلل على مقدار مسا ,Autant que s'il .مثل ـ بقدّ ما ـ قدّ ما ـ على قدر ما ـ بهقدار ما ان کان عہل دنا Auspicz, s. m., augure par le vol des oiseaux, leur a fait cela, j'en puis faire autant, ان کان عہل دنا الطاق ثلاثة ـ بقك ثلاث مرّات, Trois fois autant الطاق المان بعوض عليك الطاق عشرة , عشرة امثاله إ لد في ,Il a quatre pieds de large et autant de long Mussi, autant, ألعرض أربع خطوات وفي الطول مثلها | Il est | . بقد ـ (قدر pour) قدّ ـ مثل Autant العرض بقدّ ما حذاك سنحى ,على مقدارما حذاك سنحى

.مع ان

AUTRL, s. m., table pour les sacrifices, si, اعطى احدا رضاء , اقراره الشرعي ب . Lieu qui correspond à l'autel, dans d'agir ، مذابي . Lieu qui correspond une mosquée, lieu où se place l'imam, جمالي احد - إمحراب. Autoriser à, محاريب, plur.,

de nos jours, الوالدين.

Auteur d'une découverte, inventeur,

ماً لف _ مصنف , Auteur, فcrivain qui fait un livre, ما لف _ مصنف ابوالفرج, Aboulfaradj, l'auteur du livre des chansons, صاحب كتاب الأعاني

AUTHENTICITÉ, s. f., 300.

AUTHENTIQUE, adj., qui a l'autorité et les formes exigées par la loi, qui fait preuve, qui est légalisé, مشتهل على شرايط الصحة واللزوم - صحيح - شرعى Authentique, notable, معتبر ـ لازم الاعتبار. AUTHENTIQUEMENT, adv., أصحة _ شرعياً .

AUTHENTIQUER, v. a., un acte, y apposer une at-- وقع على الكتــــاب, testation, un sceau, يضع به ومنع خطم او ختهم على الكتا ب AUTOGRAPHE, adj., écrit de la main de l'auteur, Autographe impérial, écrit de la main. بخط المالف .خط شریف ,da sultan

AUTOMATE, s. m., machine qui imite le mouvement الته في صورة ـ اوطوماطــون ,des corps animés انسان اوعيرة من الحيوانات تشحرك من ذا تها . بقر ـ ثور ـ دتّ , Automate, personne stupide خريفي , Automnal, E, adj., de l'automne

خریف , Automne, s. m. et f., saison

voir de ses propres yeux, آلشاها عيانًا.

لا تسسيعهل لغيرك ما لا تربك لنفسك , Demander à quelqu'un | même , رضا ـ اذر,

D'autant que, parce que, الآن D'autant plus que, l'autorisation de, وطلب من أحد رضاة الشرعي ب O طلب من أحد رضاة الشرعي ب استاذر احداً في ـ

Autoriser, v. a., donner à quelqu'un le pouvoir permettre de, في, باذر لاحسست بافي A. -ADTEUR, s. m., la première cause de quelque , Δ. | Autoriser, revêtir de l'autorité, chose, قلد احدا بالامرو النهى Les auteurs | مانع ـ سبب ـ اصل ـ باعث Autoriser un usage par son exemple, le mettre en vigueur, عادة O.

ـ استقـر , S'Autoriser, acquérir de l'autorité

S'Autoriser de quelque chose pour faire de même, استند الى فعل عورة ليعهل مثله.

سلطان _ امر امر ونهج ,Autorité, s. f., puissance

Autorité, crédit, considération, اعتبار.

Autorité, opinion citée pour s'en appuyer, إلسناد; plur., عناسا et استناد _ استناد . Sur l'autorité de tel auteur, استناداً الى فلان.

مالقوة , Autorité (ط), adv., sans droit

Autoua, prep., aux environs, auprès, . حواليه _ حوله , Autour de lui . دار ما دار _ داير ما دار | من البازات, Autour, s. m., oiseau de proie, توع من البازات. Autoun, s. f., espèce d'écorce qui ressemble à la لطر, ,cannelle

آخرين , plur., وأخرين , fém., إخرين , plur., الخرين الواحد و الاخر L'un et l'autre, غير - الحارى et Autre chose,غير شي ـ شي أخر, Nous autres, vous autres, انتم الاخارى - نحن الاخارى . Une عير موة _ موة أخير موة مرة المرى Autre que, _ خلاف _ Une autre chose que celle-ci, , Un autre que moi السي غيرة ـ شي خلاف هذا الله عنه الله Autopsie, s. f., terme de médecine, l'action de عيرى - عيرى المحافقة المحا que moi, لا تعشق بدالي. ∥ Ne faites pas à d'autres AUTORISATION, s. f., action par laquelle on auto- ce que vous ne voulez pas qu'on vous fasse à vous-

م d'autres, expression d'incrédulité, الفسيري ـ لفسيري . هدف ثلج من جبل, roule des montagnes | واحد بواحد L'un après l'autre, قل هذا لغبرى | . هذاك اليوم ,L'autre jour بعد الاخو . سيول , plur., ناني _ اخر , Cest un pluie وخة مطر , pluie وخة مطر , plur. ثاني _ اخر autre Alexandre, هو اسكندر ثاني. | Les uns les autres, marquent réciprocité, بعضهم بعض . || Ni l'un ni l'autre, لا هذا و لا هذاك. Voyez Un.

AUTREFOIS, adv., anciennement, au temps passé, .تجرع الموارة Avaler le calice, avaler des couleuvres, إلى ما مضى و تبقدم من الزمان ـ سابقـــأ في قديم الزمان و سالف العصر و الوان

بنوع أخر , Autrement , adj. , d'une autre manière مدلي Comment pourrait-il en être .فير شكل ـ بطرز الحر autrement, lorsque nous sommes gouvernés par un prince aussi juste que كيف ولاوالحاكم علينا هو, السلطان العادل فلان

والاً ما ذا والآ, dutrement, sinon, sens quoi

AUTRE PART, adv., ailleurs, موضع عير موضع)-في .الى غير موضع (mouvement

collectiv., نعام Le ari de l'autruche, رعاب.

لانشتهي مقتني غيرك d'autrui, لا

- درونـــد Auvent, s. m., petit toit en saillie, حرونـــد .سقيفت . رفراني

Auxiliaire, adj., qui aide (en parlant d'un corps مناصر _ مساعد ,d'armée étranger

Auxiliaires, verbes qui servent à former les temps des autres verbes, افعال مساعدة لصرف غيرها. فر ليّر مار ليّر . - . الار , (stofie, du cuir

S'Avachir, devenir lache, sans vigueur, - - - -I. Cette femme a'est avachie, elle est devenue trop grasse, الأموالا عشرت ها الأموالا .

Aval, s. m., souscription d'un billet fait par un . نبو- نبجاح - ترقى ـ تنقدّم ـ ترقية ـ تنقديم ,tune صهانة في ظهـــر ,autre, promesse de la payer

AVALANCHE et AVALANCE, s. f., masse de meige qui

AVALASSE, s. f., torrent, chute impétueuse d'ean de

AVALER, v. a., e lita - Ll de C. Avaler avec facilité, الم بلع بسهولة ... O ساع A. ∥ Avaler de travers en buvant, شرق A. - يُشردق en mangeant, صَعْن O.

Avaler, boire une chose désagréable, & per.

مبلوع ,.AvaLé, adj., مبلوع

- مدندل ـ مُدل, qui pend un peu en bas, عدندل ـ مُدل

AVALBUR, s. m., ell.

AVALOIRE, s. f., grand gosier, مبلع,

AVANCE, s. f., espace de chemin que l'on a devant .سقتر , quelqu'un

طولة , Avance, ce qui se trouve déjà sait, préparé, طولة. دفع مقدم ـ سُلف , Avance, payement anticipé AUTRUCHE, s. f., le plus grand des oiseaux, نعامة; | Je vous ai fait une avance de mille piastres, أعطيتك الف غرش سلف. # Je suis en avance pour le paye-AUTRUI, a. m., انا متقدّم في الدفع . Ne convoite pas le bien ment الغير . ⊪ Recevoir, ou demander une avance d'argent, استسلف فلوس.

Avances, premières démarches pour un accommodement, باب ملے ۔ فتع باب. Faire des avances à quelqu'un pour se réconcilier avec lui, أعداً تطلب المالحة . || Faire des avances à quelqu'un - . ه فتع معم باب المحبة ,pour se lier avec lui, عبد باب Faire des avances aux hommes . باداة باظهار الحبة عرضت نفسها للرجال, S'Avaceira, v. n., devenir mou (en parlant d'une (en parlant d'une femme), عرضت

> D'Avance, adv., par anticipation (en parlant d'un payement), سلف ـ لقدام, D'avance ou par avance, dès le moment présent, من الان ـ لقدام , Je m'en .و من الآن افر حلفر حك , rejouis d'avance avec vous

AVANCEMENT, s. m., progrès, établissement de for-

Avangan, v. m., porter en avant, prévenir le temps

de, قدّم كرسي. Avancez une chaise, قدّم كرسي. Il avança son départ, قدّم سفره. || Avancer la main, ك. مدّ بك .قدم ,Mettre en avant إلى قدامي ,Avancer la tête pour regarder على السه على . Mettre en avant المعالية المعالي Avancer, faire aller plus vite, faire faire du progrès, Avancer un عَجَل الشعل _ روج _ . I نجع _ نجم .A قرب لخطاص الشغل ,ouvrage

م اسلف _ اعطى سلفاً . Avancer, payer d'avance . دفع لقدام

. دفع عن ـ يوفى et يَفِي aor., وفي عن أحد Avancer, mettre en avant, proposer comme vrai, a. _ ب الاعمى ب ـ . A. زعم نام فكر الاعمى ب ـ . A. زعم .حسب زعیک

Avancer quelqu'un, lui procurer de l'avancement, aider à sa fortune, أنهي ــ رقي.

ـ تنقدّم ـ قدّم , Avancer, v. n., aller en avant O. Avancez, vous qui êtes devant, سائل الى قدام ساعتٰی ,Ma montre avance ا .سوقوا با مقدمین مقدمت

cer en âge,تقدم في العبر, Avancer dans l'étude, L'ouvrage avance, il marche à sa العلم في العلم - الشغل صار على النحلوص ,قرب للأنتها ,an عهال يتقدم الشغل

S'Avancer, v. réf., se mettre en avant, تقدم. L ـ نبي ـ نرقى L ـ L ـ نرقى L ـ L ـ نرقع

AVANIE, s. f., tort fait de gaieté de cœur, _ = 2010 .ظلم _ عوانية

Avanie, vexation exercée par les Turcs sur les chrétiens, بلصة ـ بلص . Faire une avanie à quelqu'un, .0 بلص

Avant lui, قبل منه _ قبله . Avant lui .0 سبق أحداً في, Pairequelque chose avant quelqu'un . (Kasraouan) روج على احد في ـ Avant que, conj., ... قبل ما _ قبل ادر.

Avant, profondément, کجوا ـ داخلاً.

En Avant, الى قدام ـ لقدام . Qui est en

- رأس المركب, L'Avant, la proue d'un navire, الس المركب

dvantage, s. m., ce qui est utile, غايدة ـ خير; vous .صالح ـ منافع ,.plur ; منفعة ـ فوايد ,plur _ ما ينفعك شي , ne retirerezde cela aucun avantage ما تستفید منه شی ـ ما بطلع لک منه فایدة , خیر ما استفید منه شی ـ ما بطلع لک منه فایدة , خیر ا ا Retirer de l'avantage de, من افت فسيع من استفاد من. || Je ne trouverais pas à cela mon avantage, هذا ما بيخلصني Procurer de l'avantage à quelqu'un, افاد احدا A.

> Avantage, supériorité en général sur quelqu'un, . Accorder à quelqu'un des avantages, فصّل احداً على غيرة ـ قدّم احداً على أ

> Avantage, victoire, نصرة _ غلبة. Avoir l'avan-. ا غلب احدا - انتصر على احد العدا - tage sur, على احدا

AVANTAGER, v. a., donner des avantages à quel-ميزة مسس غيرة Avancer, croître, faire des progrès, تقدم . Avan- qu'un par-dessus les autres, فضَّله ,قدَّمه على غيره|

> AVANTAGEUSEMENT, adv., d'une manière avanta--Parler avanta . بخير - بوجد مفيد - مفيدا ¶ . و ذكر عن احد الخير ,geusement de quelqu'un J'ai entendu parler de lui très-avantageusement, .سهعت عند كل خير|

Avantageux, adj., utile, خير ـ نافع ـ مفيد. Cela est plus avantageux pour moi que de, هذا انفع لي , ا الحسن لي ميّا أن Ltre avantageux à, procurer de l'avantage à, أفاد أحداً A. ∥ Chacun sait ce qui الله واحد يعرف خلاصه الماد العرف الماد الماد العرف ال

Avantageux, qui sied, يلبنق _ لابق . Taille avan-. قامة عالية ـ قامة مرتفعة ,tageuse, élevée, noble

مدى لنفسر, présomptueux, مدى لنفسر شايف حالد ـ مرتفع

Avant-Bras, s. m., partie du bras, du coude au

اذرع, plur., ذراع, plur.,

.سوابق , plur., سابقت , Au figuré

ما قبل الأخر, .Avant-Dennien, adj., ما قبل

.طلايع

.طالع ـ طيلع ـ اخرج , Avoir en etait serrée ،طعم , ذوق لقدام , Avant-Gour, s. m. مطالع ـ طيلع ـ اخرج ce monde un avant-goût des béatitudes éternelles, .0 ذاق في الدنيا طرفاً او نوعاً من السعادة الابدية . مسب ذلک , A l'avenant, à proportion | اول امبارج _ اول امس |- اولة امبارحة ،Avant-hier soir . اول نهار البارح

Avant-Main, s. m., partie antérieure (d'un cheval), قدامية.

اول ليلة البارحة.

AVANT-PROPOS, s. m., préface, introduction, . فواتي , plur. ; فاتحت _ مقدمة _ ديباجة

ودع بصبر ایش ما صار | - فاین - لیام , plur. , اثنیم - خسیس - اشتحا الزمان الاتي L'avare n'acquiert point d'honneur, AVENIR, s. m., le temps à venir, باك ماسكة ما قدامد الا, Li a un triste avenir الزمن المستقبل الكتيد فتى شحيح مشقَّة و عناء | 0. بنحل بشي على احد, que chose envers quelqu'un وفر الأوقات, Être avare du temps, le ménager! .من هلتي و رايح ـ بعد الآن ـ في ما بعد إلعد | Être avare de sa peine, se ménager trop soi-même, .وفر داند من

. بخمل - لامة

Avarie, s. f., dommage arrivé à un navire ou aux marchandises, عوار حصل لمركب اولوسقه

مكيد عارض , aventure . أمعور , Avanik, E, adj., endommagé en voyage . بضاعة معورة Marchandises avariées,

.سلام عليك يا مربم ـ سلام الملاك للعذرا

Avec, prép., ensemble, conjointement, محية _ معبى . Avec moi . واتبا _ رُتبا _ ب _ مسسع ـ

poignet, عنز, plur., ونود اسفل ـ زنود إلى Dans les ani إ اكتنب بالقلم, في Écris avec la plume, محتبي Parle avec prudence, تسكلم بعقل. ¶ Il l'a tué avec le on dit aussi vulgairement, قتله بالخاجر, AVANT-COUREUR, s. m., qui précède quelqu'un, poignard, قتله بالخاج, qui annonce l'arrivée, قتله في النحاجر]. منجبر مبشير مبشير Les Algériens sont en guerre avec les Maltais, الجزاير حرب مع المالطية . الجزاير حرب Je vais avec vous, رح وبالاً - رح انت و ایاه النا,

AVEINDRE, v. a., tirer une chose du lieu où elle

كُندُ في Aveline, s. f., grosse noisette,

. حلو المنظر - ظريف, AVENANT, adj., qui a bon air, علو المنظر - ظريف

معبى المسير , AVENEMENT , s. m. , venue du Messie .ظهورالمسيح_

- توليسة , Avenement à une dignite supreme

AVENIR, v. n., arriver par accident, تأتي L جرى ـ L صار ـ A عرض ـ A حدث ـ اتَّفق ان ـ ایش ما صاریصیر, plur., اا en aviendra ce qu'il pourra; بخیل , Avans, adj., بخیل , plur., ایش ما صاریصیر

- من ألان و صاعد , A l'avenir, adv., désormais

Avent, s. m., temps avant Noël et pour se prépa-. Les Coptes disent : صيام الميلاد, Les Coptes disent - امساك _ جود الكف _ خسة .صیام کبهک

AVENTURE, s. f., accident inopiné, عارض; plur., Il lui est arrivé une موادث, plur., حوارض

_ ما جرى ,Aventure, récit de ce qui est arrivé قش عليد ما جرى لد, Il raconta son aventure. قصة المحاري لد, AVE-MARIA, s. m., salutation de l'Ange à la Vierge قص عليه قصته ـ

مخاطرة , Aventure , entreprise hasardeuse ,

Dire la bonne aventure, prédire ce qui arrivera à

quelqu'un, فتح الفال A. Diseur de bonne aventure, فتّاح الفال.

Mal d'aventure, mal au bout des doigts, صداع . الحد اقرارة ورضاة Prendre l'aveu de, الكلام | اصبعتى مصدوعة Prendre l'aveu de, الاصابع انصدعت اصبعتي __

- بالصدفة , D'Aventure ou par aventure, adv. . بالمصادفت

AVENTURER, v. a., hasarder, عرض للخطر 0. ـ .جازف ب

- خاطر ننفسم S'aventurer, v. réfl., se hasarder, حاطر ننفسم .0 خاض الاخطار

AVENTURIER, ÈRE, s., qui court les aventures, homme sans nom, sans fortune, طفشوني; plur., طفاشنة.

.على العياني ـ من غير مبالاة _ AVENTURINE, s. f., pierre précieuse semée de بجرة البرق ,paillettes d'or

منافذ , plur., منافذ , plur., منافذ

درب بين صفين اشجار يودي الى باب دار.

Avénna, v. a., vérifier et prouver la vérité de, .اكد - حقق - ثبت - اثبت الشي

AVERSE, s. f., pluie abondante et subite, عطر مطر نازل على عفلة مثل السيل ـ وبل ـ

منفرة م كراهسة , Aversion, s. f., haine, degout Prendre en . بغصة _ كراهية النفس _ نفار الطبع قلبي نافر مند , O. || Je l'ai en aversion بغص ـ

AVERTIR, v. a., informer de, ب اعلسم -Avertir عرف عن ,ب ـ خبر ـ اخبر ب ,عن quelqu'un de, lui dire de se tenir sur ses gardes, .نبهد على ـ حذرة من ـ انذرة ب

AVERTISSEMENT, s. m., avis pour se mettre sur ses . تنبيه Avertissement pour payer l'impôt, انتذار Aveu, s. m., reconnaissance d'avoir dit ou fait, De l'aveu de tous, il a eu l'avantage, أقرار _ اعتراف اعترفوا لد كلهم بالعلبة

Aveu, consentement, رضا _ قبول. Il a l'aveu de ses parens, لم الرضا والقبول من والديم. Est-ce de votre aveu qu'il parle ainsi? انت راضي لم بهذا

Homme sans aveu, vagabond, حيات - خليع.

AVEUGLE, adj., privé de la vue, _____; fém., -A اکمة ـ ضرير عمي et عميان ; plur. ; عَمَّيا veugle ou en aveugle, aveuglément, مثل الاعها. Devenir aveugle , عهى A.

Aveuglement, au fig., obscurcissement de la raison, عياء القلب. Le véritable aveuglement est celui de la raison, عا القلب القلب.

AVEUGLÉMENT, adv., fig., sans examen, مثل الاعها

+ Aveugler, v. a., priver de la vue, _ = _ _ . .عتى القلب والبصر , Aveugler, obscurcirla raison .كان العشق يعتى مند البصر, allée plantée d'arbres devant une maison, L'amour l'aveuglait, مند البصر S'Aveugler, v. réf., ne pas saire usage de sa raison, A. S'Aveugler, se tromper عہی ۔ صیّر نفسہ اعہی زين لنفسد المحال, soi-même, croire ce qui n'est pas _ الحال علل نفسم بالحال. | Ne vous aveuglez pas jus-. لاتزير لنفسك المحال و تظن انم , qu'à croire que

على العياني AVEUGLETTE (à l'), adv., على العياني

شرهان على ، Avide, adj., qui a un désir immodéré . شدید الطهم ـ حریص علی ـ طهاع فی ـ شره علی _ | .0 نفر قلبم من ـ . ۸ کره , aversion , avoir en aversion , Nous étions avides de nouvelles de votre part, كنا متلهفين على الحباركم [

AVIDEMENT, adv., avec avidité, بشرأهة.

- حرص - شراهة , Avidité, s. f., désir immodéré اكل بشراهة, باشتها كلّى, Manger avec avidité, طهع اكل ما لعبيلة ـ |

- اذلّ - رذل , rendre vil , méprisable , اذلّ - رذل اهان ـ وطي قدرة

Avilir, déprécier, بنحس ثهن الشي A. ترذل S'Avilir, v. pr., faire quelque chose de vil, ترذل. - افتكر في ـ تنبه على . S'avilir, devenir à bas prix, ما يكافرت نفسد اليد .0 رخص

مهين _ مرذل , AVILIBSANT, E , adj. , مهين

اهانت ـ ذل

fém. plur., مقسدانی - مسداری; plur., .مقاذىف

عوم بالمدرى, Avinonea, v. a., pousser avec l'aviron , رای - ظنون , plur ; ظنون , Avis, s. m., opinion ارا . A mon avis ارا . الله Quel est votre الله بالم avis? (que jugez-vous convenable de faire)? أيش هو المستحسن عندك المستحسن عندك ا .A. جع الأرا ,Recueillir les avis ا عندي هو ان Les avis furent différens, إختلفت الارا. الحقافة الداء المختلفة المادة se réunirent pour, على اتفق رايهم على.

Avis, conseil, شور, Avis bienveillant, تصيحة; . شوفان بری ,Folle avoine فرطهان | 0. شار علیه , Donner un avis à , شار علیه - شار عليد شور مناسب Donner de bons avis, سار عليد شور

Avis, avertissement de saire ou prendre garde, تنتيذ ـ انذار ـ نصيحة

- اعلم , علم ب الحبار. Donner avis de, informer de ین, ب خبّر ب, عربی Si nous pouvons vous être utiles en quelque chose, marquez-le nous; l'avis que vous nous en donnerez sara pour nous une agréa-مهها لزم لجنا بكم من الحدم عرفونا ,ble nouvelle بد الأشارة بشارة

avisk, E, adj., sage, prudent, عاقل.

Avisen, v. a., donner avis. Voyez Aventin.

Aviser à, prendre garde à, راستحرس من.

ما افتكرت فيد, O. || Je ne m'en suis pas avisé ما افتكرت ما حسبت هذا الحساب

AVILISSEMENT, s. m., état d'un être avili, ترذيل - المرابع - المرابع - المرابع المرابع - المرابع المر o. || De quoi t'avises-tu de, خطر في بالمرعلي بالم . ايش الجاك الى ان _ من اين جاء في بالك ان | زمدري AVIRON, s. m., sorte de rame de batelier,

AVITAILLEMENT, s. m., approvisionnement de vi-. تقديم المونة _ مُيْر ـ تزود, vres

.مون _ زود Avitaillement, v. a., faire l'avitaillement, - جدّد Aviver, v. a., rendre plus frais, plus net, -

متوى Aviver, fortifier,

Avivas, s. f. pl., maladie des glandes gutturales des chevaux, النحيازير التي تطلع للخيل.

الذي يتكلم عن صاحب دعوي امام القاصي

ـ خرطال ـ شوفار , Avoine, s. f., sorte de grain

ـ . A حصل لد الشي _ . I. ملكك . Avoia, v. a., .فيد - بد - معد - لد - عنك - حصل على الشي J'ai du bien, انا صاحب مال _ لي مال . الله As-ta de - معک مصربات - لک فلسسوس ?argent سكينتي معك ?plur., اعندك دراهم ا, plur., غير اعلام , tu mon couteau؛ علم طwis, nouvelle, علم علك ; .كل ما يهلكه , Tout ce qu'il a (tout ce qu'il possède) . ـ لى وجع الــــراس ,J'ai mal à la tête ا . الماس الراس الم الراس الم maladie que j'ai, المرض الذي اناحاصل عليم المرض الذي حاصل لي ما اجد من الغسسة Le chagrin que j'ai, . Qu'avez العدى من الغم _ (يجد, aor.) وجد) vous? ايش صاير فيك ـ ايش بك Je n'ai rien, . ا بي شي البي شي . || Qu'avez-vous que vous ne dites rien? , J'ai faim ما بالك ساكت ـ ايش بك ساكت ا Aviser à, faire réflexion à, فا جوعان, عطشان, الانكسر في الانتكسر في Quel âge avez-vous? ser au moyen de, ل . قبر طریقتر ا Aviser à ce que كي م سنتر عهد على الله على الله على الله على الله على الله ع لى معك كلية J'ai un conseil à vous donner, ما تكهل ـ ما بلغ الكهال إ Quand il n'aurait eu d'autre . لك عندى نصيحة qualité que d'aimer la justice et les savans, cela aurait ولولم يكن فيد الا محبة العدل, suffi à sa gloire J'ai eu de lui dix و العلها لكفاء ذلك شرفاً . بلت ,صح لى مند عشر عروش , piastres,

Avoir, verbe auxiliaire, 50. Javais écrit, . اكون كتبت J'aurai écrit, كنت كتبت

م الزم أن _ بك م المناس الم المناس الم المناس المن لازم اروح الى موضع ـ بدّى أطلع لبرًا

ici? فيد مية هورن. || Y a-t-il quelqu'un là-dedans? .ما فيه حدا غير فلار , Il n'y a qu'un tel إ. فيه حدا جوا Il y a en ce moment un bâtiment qui va partir, Il y a des اللان موجود مركب عن قريب بسافر و فيه ناس يحمنو gens qui croient, ا الاس مَن يظن Il y a un an que je ne l'ai vu, ılya الله من سنة ما شفتد ـ أي سندً ما شفته cinq ans que ton frère est parti, سخم على الخوك الدين merce, الله صاير وقف حال على المتجر , Il y avait, کان موجود ـ کان فید ـ کان Il y avait کان ماکان یا مستهعین الکلام ,autrefois un pêcheur قولوا نستغفر الله من الزيادة والنقصان حتى كان في قديم الزمان رجلَ صياد الني

Avoir, s. m., ce que l'on possède de bien, _ جيع ما پهلکر , Tout son avoir , مال _ مقتنى _ كل ما احتوت عليد يك - حيع ما حوت يك

٥٠ كان قريبا من ,ل - جاور , Avoisinea, v.a.

AVORTEMENT, s. m., accouchement avant terme, . طُرِّح - اسقاط الجنين

Avorter, v. n., accoucher avant terme, طرح A. ـ اسقط.

· Avorter, ne pas mûrir, en parlant des fruits,

Avorter, ne pas réussir, الله I. Notre projet est . إحت المادة - خاب املنا - فاتنا المقصود ,avorté Avorton, s. m., né avant terme, La

.ثير غيركامل ـ ثير ناقص , Avorton, fruit, plante. Avoué, s. m., procureur, کیل.

ما اعتسان با Avouea, v. a., confesser اقرّب ـ اقرّعلی نهسر ب

AXE, s. m., ligne droite qui passe par le centre d'un ـ خط مستنقيم بفوت على مركز الكرة ,J'ai à sortir, corps rond ا .واجب على ار., استكثر بحيركم مدار الدنيا ، Axe d'une مدار الدنيا ، L'axe du monde المحور البكرة, Axe d'un rouet, avec poignée, بيسوجد _ فيه _ في محور البكرة, Y a-t-il de l'eau poulie لولب الدولاب.

AXILLAIRE, adj., de l'aisselle, أبطي أ.

Axiome, s. m., proposition générale, incontestable dans une science, قاعد ; plur., قواعد.

AYANT-CAUSE, s. m., héritier, أراً.

Azédarac, s. m., arbre, أزادرخت. Azérole, s. f., petite cerise rouge et acide,

وزعرور. Azz, s. m., présure de petit-lait et de vinaigre, .نوع منفحة وهي دُو و خل

Azimut, s. m., cercle qui coupe l'horizon et le point vertical, السيوت; plur., تالسيوت.

Azun, s. m., minéral, كاجورد - لازورد.

لون سهاوي , ازرق , اخررت , dzur, couleur, bleu de ciel لازوردي.

- سهـــاوي , Azune, E, adj., couleur d'azur قبتر السها, La voûte azurée, le ciel الازوردي.

- خبز فطير , Azyme, adj., sans levain (pain) .عيش فطيرا

AZYMITE, s. m., qui se sert de pain azyme, .من اصحاب الفطير

BAC

B, s. m., seconde lettre de l'alphabet, التحسيرف. الثانبي من الالف باء.

Babel, s. m., ancienne ville, بابل Tour de Babel,

Babel (Tour de), grande confusion de laugues et d'opinions, إبلية الألسن و الأرا .

- غلبة ,BABIL, s. m., caquet, superfluité de parole, غلبة .

- قستوال ,BABILLARD, B, adj., qui a du babil کثیر علبہ ۔ فشار ۔ لقاش ۔ علباوی

ے کثر علبتہ ۔ .0 هذر BABILLER , v. n., caqueter . کثر الکلام ۔ .0 لقش کثیر ۔ فشر

BABINE, S. f., lèvres des animaux, امشفور شفتورة;

.شى جزوى ـ شى وجيز ,Babiole , chose puérile . شى جزوى ـ شى

BABORD, s. m., côté gauche d'un navire, جانب اليسار من المركب.

BABOUGHE, s. m., pantouffe en usage au Levant, بابوج . • بابوج

BABOUIN, INE, s., enfant badin, étourdi,
, ولد بليط ولد اطير

. نوع سعدان كبير, Babouin, gros singé

BABYLONE, s. f., ancienne et célèbre ville d'Asie,

• بعداد العنيقة ـ مدينة بابل

BAG, s. m., grand bateau plat servant à passer des voitures d'un bord à l'autre d'un fleuve, كبيرة مسطوحة لحيل العربانات من شط نهر العربانات العربانات العربانات العربانات من شط نهر العربانات ال

BAD

' Bacchanal, s. m., grand tapage, قرقعة ـ غوشة. Faire un grand bacchanal, خرب الدنيا L

يختص الحمر , Васніоив, adj., qui a rapport au vin عنية في مدح الخمر , Chanson hachique

ئوارق , plur.; زورق , Bachot, s. m., petit bateau . قايق صغير-

ـ شيرة بحر بة. Bacile, s. m., fenouil marin, تربير

BACLER, v. a., fam., fermer une porte par derrière avec une barre, الربس ou تربس الباب.

ـ خلّص الشّي بالعجلة ,Bdcler, expédier à la hâte .شقل ـ استعجل في خلوص الشي

BADAUD, s. m., homme qui est d'une curiosité frivole, هبالي et هبالي.

BADAUDER, v. n., niaiser, s'amuser à tout,

BADAUDERIE, s. f., action de badaud, مُبُالة.

BADIGEON, s. m., couleur blanche ou jaune dont on peint les mum, بدهنوا براسط او اصفر بدهنوا براسته الحيطان.

.0 دهن الحابط بلون ابيض , .. Badigeoner, v. a. . . أو اصفر

ـ يحب المزاح واللعب ,BADIN, E, adj., folâtre _ . مهرج _ مسخن _ كثير اللعب و المزاج

Badin, léger en parlant des choses, هزلی.

. مزاح _ لعب _ تهریج ,BADIMAGE, S. M. ,

BADINE, s. f., petite baguette, شهرویج; plur., قضیب ـ شهارینج

BADINER, v. n., Let A. _ Jos A. _ ...

Badiner, v. a., plaisanter quelqu'un légèrement, مازح احداً من منح مع

مصحكة _ هزل ,Badinerie, s. f., مصحكة

BAFETAS, s. m., toile de coton blanc des Indes,

BAFOUER, v. a., traiter injurisusement et avec mépris, بُهدل _ رُدَّل = شنير,

BAFRER, v. n., manger gouldment, كنسف في الأكل O.
BAFREUR, SE, S., grand mangeur, نساني.

BAGACE, s. f., canne à sucre passée au moulin, مصاص, collect., مصاص.

البشات ـ ابشات ـ ابشات ـ ابشات ـ كركبة ـ اثنقال ـ اجال ـ اجال ـ اجال ـ احال ـ احال ـ احال ـ احال ـ احال ـ احال ـ الحال ـ الحال ـ Plier bagage, an propre, اعزل ـ السق ٥. ـ المتحدث كوع السكة ـ عزل ـ السق ـ السكت كوع السكة ـ عزل ـ السكت كوع السكة ـ عزل ـ المسك كوع السكة ـ عزل ـ المسكد ـ كوم السكة ـ عرب ـ السكة ـ الس

BAGARRE, s. f., tumulte, bruit, غَافَةً لَـ عَافَةً .

BAGASSE, s. f., femme prostituée, عَمِنَةً لَـ قَصِيةً .

BAGATELLE, s. f., chose de peu d'importance, حوض; plur., صححة; plur., احواض; plur., تنتيش مصحكة; plur., تنتيش مصحكة; plur., ايجارات, plur., خروى مساخر telle, مسحدة المحالة.

BAILLEMENT, s. m., ac

مدينة السلام ـ بغداد, Bagnan, s. f., ville, عدينة السلام ـ

BAGHE, s. m., prison des forçats, des esclaves,

BAGUE, s. f., anneau avec pierre enchâssée, خاتم; plur., خواتم.

BAGUENAUDEA, v. n., s'amuser à des bagatelles, בּאוּעל.

.سنا _ قلوتة, BAGUENAUDIER, s. m., arbre, سنا _

BACUETTE, s. f., bâton menu, قصبات , plm., قصبان

مدكات, plur., مدكات.

ـ نوع صندوی , Bahut, s. w., sorle de cossère سبت.

, plur.; چوا , fém., اچر , Bai, e, adj., rouge-brun ; اجر ادهر , Bai-brun . جر

Ватв, s. f., petit fruit mou, à noyaux ou pepins,

. جونة ـ موردة , Baie, espèce de golfe, rade,

BAIGNER, v. a., mettre dans le bain, مستحق المحاص

Baigner, couler auprès de, عند , عول جرى حول , عند I.
Baigner, arroser, mouiller de, بل ب O. || Baigner de larmes, بل بالدموع

Se Baigner, v. pr., prendre le bain (d'étuve), استحم (Plier bagage, au figuré, déloger furti- اعتسل النتقع (Baigner, v. pr., prendre le bain (d'étuve), استحم (Baigner, v. n., tremper, انتقع (Baigner, v. n., tremper, عرال المسكف كوع السكّة عرال (Baigner, v. n., tremper, عرال المسكف كوع السكّة عرال (Baigner, v. n., tremper)

BAIGNEUR, s. m., qui tient des bains (des étuves), چامیة, plur., چامیة

BAIGNOIR, s. m., lieu où l'on va se baigner, موضع للتعسّل ـ معطس.

BAIGNOIRE, s. f., vaisseau dans lequel on se baigne, أحواض ; plur., حوض

BAIL, s. m., contrat de louage d'un immeuble, ایجارات; plur., ایجارات.

BAILLEMENT, s. m., action de bâiller, שילום.

Bailler, v. n., ouvrir involontairement la bouche, تشاوب.

. اعطى احداً شياً ,BAILLER , v. a. , donner

BAILLET, s. m., cheval à poil roux, tirant sur le blanc, حصان لونه اشقر مایل الی البیاض.

BAILLEUL, s. m., qui remet les côtes, les os cassés,

BAILLON, s. m., ce que l'on met dans la bouche, dans la gueule, pour empêcher de crier, de mordre, عُقل: plur., عُقلة.

O. حطَّ عقلة في الغم , BAILLONNER, v. a., ما عقلة في الغم .

Bain, étuve, حمات; plur., حامات. Prendre un bain (d'étuve), استحم . ا Compliment à quelqu'un qui sort du bain : نعيما (grand bien vous fasse!). Réponse, خلاك الله ينعم عليك. || Garçon de bain, دلاك. ∥ Maitre du bain, حامى الحيام ـ حامى.

Bain-marie, eau chaude dans laquelle on met un vase pour faire cuire les viandes ou les autres choses . فضلة النبيذ المخلوطة بقليل من العكر ما حار يصعوا فيه فراعاً فينضر ما في qui y sont, الفراغ من لحم او غير ذلك

BAIONNETTE, s. f., pointe au bout du fusil, . زغاية ـ حرُب , .plur ; حربة في راس التفنكة

Baīnam, s. m., fête turque, عيد ـ بيرام. Baīram à la fin du jeûne de Ramadan, عبد الفطر. | Grand Bairam, ou Courban-Bairam, qui se célèbre soixante-- العيد - عيد الكبير,dix jours après le premier عيد القربان _ عيد الاضحا

ع بوس كا بيادي, Baisemain, s. m., hommage, عبوس كا .سلام ـ تـقبيل , قبلة كلايادي

Baisen, v. a., appliquer ses lèvres ou sa bouche sur, قبل ـ .0 باس ـ .0 لثم

Baiser, terme bas et populaire, jouir d'une semme, . سخم - . A رقع - L فاك

Se Baiser, v. récip., se donner un baiser, الباوسوا BAISER, s. m., action de celui qui baise, – أثم قبلة بودس ـ قبلة خابن ,Baiser de Judas . بوسة ـ قبلة BAISEUR, SE, S., qui baise volontiers, بوأس. BAISOTTER, v. a. fam., baiser souvent,

Baisse, s. f., déchet des effets publics ou de com-. نزول , انحطاط اوراق الحكم والتجار ,merce

BAISSER, v. a., rendre plus bas, eds. Baisser les yeux, اطرق - ارخى عينــ Baisser la voix, .طاطا ,اسم ـ طاطا ,Baisser la têto, طاطا ,اسم ـ طاطا _ اتضع قدام احسد Baisser pavillon, céder, عسام ا اقر لاحد بالعلبة

[القتال و لم بين الغالب من المغلوب | - I. صار واطبي العالم العالب العالب العالب العالب العالب العالب العالب ال

. فزل السعر, Le prix a baisse, فزل السعر . Le prix a baisse فزل السعر . Le prix a baisse فزل السعر Les eaux ont baissé, المائة I. الله ILes eaux ont baissé, عاضت المياة . مالت الشهس الى الغروب ,baisse

Baisser, aller en diminuant, نقص O.

بغير مبالاة _ بغير اكتراث ,Tête baissée

Se Baisser, v. ref., se courber, ماطي _ انحني .طاطا ـ

BARSLÈRE, s. f., reste de vin mêlé de lie,

.وقص , BAL, s. m.

.مسخورة _ رقاص , Baladin, s. m., danseur, farceur BALAFRE, s. f., blessure au visage, sa cicatrice, .سلنٍ في الوجه ـ اثار,.plur ;اثر ضربت في الوجد | O. سَلْخِ الوجم, BALAFRER, v. a., faire des balafres, مَسْلُخِ الوجم 0. ٨ جرح في الوجد ـ

. مكانس, , plur., مكانسة ـ مقشة , plur., مكانس. BALAIS, adj. (rubis), لعل.

BALANCE, s. f., instrument pour perer, ميزان; قبّانته, Grande balance میزانات et موازین .برج الميزان, Balance, constellation,

.معدل حسا ب , Balance, état final de compte Emporter la balance, ارجر على عيرة A. | Mettre en balance, examiner en comparant, راجع ـ وازن. [ا . تشكَّك _ تحير في أمرة ,Etre en balance, irrésolu ا Qui est en balance, حيران.

BALANCEMENT, s. m., mouvement alternatif d'un corps qui balance, ارتجاح اهتزاز. Balancement des vagues, اضطراب الامواج Balancement du corps, ميل ـ تهايل

.عادل , BALANCER, v. a., tenir en équilibre

Balancer, faire mouvoir en balançant, D. Ba-. جوجع - مرجع.

Balancer, examiner, peser le pour et le contre, بيزن ,aor., وزن - وازن - قابل - راجح لمال بينهم La victoire fut long-temps balancée, طال بينهم

سک یونس ـ حوت یونس ـ حیتان ;plur., حوت إجام عالم عالم عالم Balancer, compenser une chose par une autre,

Balancer, v. n., pencher tantôt d'un côté, tantôt تيابل ـ تيابل a'un autre, مال ـ تيابل

Balancer, être incertain, الشكك . I. موت صغير, Baleinon, s. m., petit d'une baleine تعلب من رای الی رای - تحیری ما یصنع

Se Balancer, v. ref., se pencher d'un côté et d'un BALKINAS, s. m., membre de la baleine, زبّ الحوت autre, ماس _ اهتز في المشي _ تها يل ح . I. ماس _ اهتز في المشي _ تها يل ح . I. مال BALISB, s. f., pieu, fascine, etc., servant à indi-علامة يصعوها في مواضع , Se | quer un lieu dangereux علامة يصعوها في مواضع .الخطر من الانهار إو البحر إ تهرجسب الخطر من الانهار إو البحر إ تهرجسب

| رقاص الساعة ,BALANCIER, s. m., pièce d'une pendule, . ثىقالة الساعة ـ

Balancier, bâton de danseur de corde pour garder .ميزان الرقاص , l'équilibre

Balancier, machine pour battre monnaie, التر لصرب السكتر

BALANÇOIRE, s. f., pièce de bois ou corde pour se . جو جنحانة _ مراجي , plur. , مرجيحة ,

BALAUSTE, s. f., fleur du grenadier sauvage, juic .جنار ـ

BALAYER, v. a., ôter les ordures avec le balai, كنس O. Balayer une maison avec soin , nettoyer قدر ، ـ particulièrement les plasonds, corniches, et autres endroits élevés, تسف البيت.

.مكنس ـ كنّاس BALAYEUR, SE, S., سكنس ـ

BALAYURES, S. f. pl., عالت _ كناسة .:

BALBUSARD, s. m., aigle de mer, نسر البحر.

BALBUTIEMENT, s. m., action de balbutier, "-" . تلجلي - لجاجة - تهتهة

. تلجلج - تهته - دردش - تعتع - تهتم , besitant BALBER, ville de Syrie, علىك.

. بالوط جوم | Balcon, s. m. , saillie d'une fenêtre avec balustrade . ا خرجة شباك ـ درابزين خارج طاقة ـ شهنشين BALEINE, s. f., le plus gros des poissons de mer, الحمث الأمر A.

، قيطس , Baleine , constellation

Baleine, fanons de baleine, corne pliante, لحمة الحوث

ابن الحوت -

BALISTER, s. m., canne d'Inde, خيزران.

BALISTE, s. f., machine de guerre, ر .مجيانق et مناجق ,.plur

Balliveau, s. m., arbre réservé dans la coupe des شجرة بحارها على حالها ,bois, pour le laisser crottre ليا يقطعوا غيرها.

BALIVERNE, s. f., discours frivole, 1_____ \ ___ _ كلام باطل _ بجقة _ علكة

علك _ بجق BALEVERNER, v. n.,

BALLE, s. f., à jouer, ظابة; plur., طوب;

رصاص ; collect., رصاصة , Balle de plomb

Balle, paquet de marchandises lié et enveloppé, : فردة بصاعة ـ طرود ,plur. ; طرد بصاعة ـ شدة plur., فرادى. Voyez BALLOT.

BALLET, s. m., danse figurée, وقص رموزى

BALLOM, s. m., vessie pleine d'air et couverte de .طابة هوا و هي مثانة منفوخة عليها حلد ,cuir .قتت هوا , Ballon aérostatique

Ballot, s. m., gros paquet de marchandises em-بوالط, plur., عالوط مد شوالات, plur., شوال plur., شوال plur., عالوط مد plur., عالوط مد بالوط على plur., بالوط على plur., عالوط على plur., عالم على العلى ا .طرود ,plur., فرادى ;plur., فردة ـ Un ballot de coton, شوال قطري. ∥ Un ballot de drap,

Ballotten, v. a., une affaire, la discuter,

Ballotter, se jouer de quelqu'un, le renvoyer de اللاعب مع ـ مارخ Pun à l'autre,

BALLOTTEMENT, s. m., action de ballotter, ic, L. BALOURD, E, s., personne grossière, stupide, - ثقیل - اخشان , plur., خشمس - خشنی .دب ـ ثور ـ حار ـ قليل العقل

BAROURDISE, a. f., caractère du balourd; chose . كومة ومل في البحر |. حرنة - قلة عقل - خشونية , dite ou faite sans esprit,

BALSAMINE, S. f., plante, so , ulu - ilumin.

BALSAMIQUE, adj., qui tient du baume, shing

Balsamum, 's. m., arbre qui produit le baume, بُلسان ـ شجرالېلسم

BALUSTRADE, s. f., فرابؤين.

. صانع الحفاظات, hernies, شرفة, bernies الشرفة.

BALUSTRE, s. m., petit pilier, عامود درابزیس; .عواميد plur.,

BALZAN, adj., cheval qui a des marques blanches aux pieds, محجّل,

BALZANE, s. f., marque blanche aux pieds des chevaux, جرقة جوقة , collect, علي على Qui n'a point | Par bandes, جوقة . جرقة . de balzane (pied) , مطلوق . || Cheval qui a trois pieds avec balzanes et un pied droit sans balzane, ... Faire bande à part, se séparer de la société, محجل الثلاثة مطلوق اليمين

.ما هو من عصبتهم , من جاعتهم beade, الطفال , plur. , اطفال beade, من جاعتهم , من جاعتهم , من جاعتهم .ولد على البز- اولاد صغار, plur.; ولد صغير

. نوع خيزران, BAMBOU, s. m., sorte de roceau, نوع خيزران BANIA OU ALGRA ÆGYPTIAGA, s. f., plante, بأمية

BAN, s. m., proclamation de promesse de mariage, בصابة ملوكية. مناداة زواج

. نفى ـ نفية ,Ban, exil

BANAL, n, adj., commun, qui sert à tout le monde, . فرول للعام , Four banal . للعام _ عامّى _ معتاد

Banal, trivial, Sole - ale. Expression ba-كلهة عادية, من لغة العامة, nale, كلهة

.مُوّز , collect. , مورية , collect , موّز

موزة - شجرة الموز BANANIER, s. m., arbre, أموزة -

Banc, s. m., long siège, مرتبة _ صفة. Banc de تخوت , plur., تخت ـ دکک , plur., تخوت Banc en pierre ou en brique, and ; plur., - Lond

Banc, roche sous l'eau, منحور; plur., منحور. - جروفي , plur. جرفي رمل , plur.

BANCAL, BANGROCHE, s. m., à jambes tortues, .معوج الساقين

BANDAGE, s. m., bandes de linge, de cuir, etc., مُفاظات , plur., خفاظ pour fixer, خفاظ ,

BANDACISTE, s. m., qui fait des bandages pour les

BANDE, s. f., lien plat et large de fer, جلبة; plur., , باط , Bande, long morceau d'étoffe, جلب; plur. . عُصُبُ , . plur. , عصابة _ رباطات

Bande, troupe, مناصر, plur., سناصر - خياعة -ا جهاعت حرامية , Wie bande de voleure . جُوقت

Bande, parti, ligue, غصة; plur., عاعة - عصب. عبرة عرن عبرة . ∥ Il n'est pes de leur

Bande de chameaux, de mulets. Voyes FILE.

BANDEAU, s. m., bande qui ceint le front, عصالة; plur., عُصُتْ. Bandeau qui couvre les yeux, زفروى; plur., وفاريسف، Bandeau royal, diadême,

BANDER, v. a., lier, serrer avec une bande, عصب, ربط عينه, O. Bander les yeux, وبط عينه, O. Bander les yeux وبط عينه, O. Bander les yeux وبط عينه غیمی و رفوف عیند ـ

Bander, tendre un arc, وتُر القوس O. .قنب - : Bander, v. n., être tendu, اسل O: -

BANDEROLLE, s. f., sorte d'étendard, plur., اعلام

BANDIT, s. m., vagabond malfaisant, حرامي ; pl., ازبنطوط ـ زالة : حرامية BANDOULIBEE, s. f., bande de cuir, حالة التفنكة أو الكنبر أو غير ذلك .

BANGUE, s. m., chanvre des Indes, قنب هندي ـ .

BANLIEUE, s. f., étendue de pays autour d'une ville, et qui en dépend, ضاحية مدينة; pl., صواحى عوالى ديرة . اطراف ـ حوالى ديرة .

BANNE, s. f., grosse toile qui couvre un bateau, etc., خيخ ـ جنفاصة

BANNETTE, s. f., panier de petites branches, قوط ; plur., قوطة.

BANNI, z., adj., qui est en exil, مطرود; plur., منفى _ مسركل _ مطاريد

BANNIÈRE, s. f., enseigne, בוליק; plur., בוליק; plur., כוויה Se ranger sous la bannière de quelqu'un, se mettre de son parti, בישביי י, הש, כו בישביי י. ס. 10 دار مع – اعتصب ب. 0.

BANNIR, v. a., chasser d'un pays, انقى ماركل A. ـ يسركل ـ.

BANNISSABLE, adj., النفى النف

BANQUE, s. f., commerce d'argent, عسرفية ـ مصارفة

Banque, caisse publique, صندوق الصيارف.

BANQUEROUTE, s. f., faillite, قسل ـ كسرة.
Banqueroute frauduleuse, الكسار كاذب الكسراد الكسراد الكسراد الكسراد الكسراد الكسراء الكسراد الكسراء الكساد الكساد

.مكسور , BANQUEROUTIER , s. m. , مكسور

BANQUET, s. m., repas, وليمة; plur., ولايسم – ولايسم

- لوحسة , Banquette, s. f., banc rembourré, عدم المحسنة شعراً اوعيرة

Banquier. s. m., qui fait commerce d'argent, صیاری و plur., صیاری ـ صراف

BAPTÉME, s. m., sacrement par lequel on est fait chrétien, قالد عباد عباد معبودية معبودية المسير ال

Baptisen, v. a., donner le baptème, عيّد من من النبيذ . Baptiser le vin, لا مزج النبيذ بالم

Baptianal, E, adj., qui appartient au baptême, داهیدی . Fonțe baptismaux, جسبسری . المعهودیة

- يوضا المعهدان , D. p., وصنا المعهداني , المعهوداني

. يخص العهاد , .Baptistène ou Baptistane, adj. ورقة التنصير, Baptistère , s. m. , extrait baptistère . شهادة العهادة ـ جمة المعهودية ـ

BAQUET, s. m., cuvier de bois, بشخ حست علبة: plur., علبة

BARAGOUIN OU BARAGOUINAGE, s. m., langage embrouillé, inintelligible, برطية.

BARAGOUINER, v. a., parler mal, confusément,

BABAQUE, s. f., hutte, بيست صغير; plur., و بيوت صغار; plur., كوخ ـ الخصاص; plur., كوخ ـ الخصاص; plur., اكوانح

BARATTE, s. f., sorte de haril qui va en diminuant, par en haut pour battre le beurre, برميل طويل المحليب المفلد المحلود المح

BARATTER, v. a., remuer le lait pour former le beurre, منص اللبر, الحليب O.

.غش من قبطان مركب ,tron de mavire

BARBACANE, s. f., ouverture dans des murailles, قدام عينيه _ غصبًا عن ذقنه , bravade ; مزعــل للرمي _ فتحة , طاقة في الاسوار .مزاغل

Вавьке, adj., cruel, inhumain, قاسى; plur., ما لم حنية - قليل الرحة - قلبد قاسى - قساة

ـ موحش, au fig., sauvage, grossier, موحش .وحشية ,.plor ; وحشي

Barbare, impropre, en parlant d'un mot dur à .غير معتاد ـ غربب ,Poreille et inusité

Barbare (dans un sens analogue à celui que les Romains donnaient à ce mot), qui n'est point Arabe, qui ne connaît point la langue arabe, عجم ; plur., .عجهي ـ اعاجم

. بقساوة BARBAREMENT, adv., بقساوة

BARBARESQUE, adj., qui est de la Barbarie, .معارية ,.plur ;معريم

. وبرطوبل إ عدم حنية - قساوة , BARBARIR, s. f., cruauté . قساوة وحشية _ قلة رحة

Barbarie, état sauvage, نُوحَش Siècles de barba-- الجاهلية , rie des Arabes, temps avant l'islamisme ايام الجاهلية.

للاد الغاربة , BARBARIE, s. f., contree d'Afrique, يلاد الغاربة . بلاد العرب ـ

BARBARISER, v. n., pécher contre la laugue, .بربر ـ ٨ غلط في كلام ـ ٨٠ لحص في الكلام

BARBARISME, s. m., faute contre la langue, عجية O. .لحون, plur., لحن في الكلام-

خريسانة _ بزرخريسانة |, plur ; ذقر ، لحكم ; plur ; لحية ,BARBE, s. f., تحريسانة | امرد , plur., أمرد , Qui m'a point de barbe فقورن . ا كوسا _ كوسا _ كوسي Qui a très-peu de barbe, كوسا _ كوسا _ كوسا . ا مردان ـ .0 صقل بالوسخة barbes sont celles qui peuvent tenir | BARBOUILLER, v. a., salir, صقل بالوسخة dans la main, dont la mesure est une poignée, استحبط و وسنح Faire sa barbe, مير الذقون قبضــة تكون . از روط منت خبّص A. I. | Compliment à quelqu'un qui روط منت خبّص الله A. I. | Compliment à quelqu'un qui

BARATTERIE, s. f., tromperie de la part d'un pa- vient de faire sa barbe, ألله ينعم عليك; rép.: عليك الله ينعم شوك السندل, Barbe d'un épi

A la barbe de quelqu'un, en sa présence et par

قديسة بربارة _ بربارة _ Barbe, nom de sainte, قديسة بربارة _

Sainte-Barbe, endroit du vaisseau où l'on met la .محرن البارود ـ موضع البارود في المركب ,poudre

ـ دبح ـ قعبارون , Barbe-de-Bouc , plante , salsifis , .لحية التيس

Barbe-de-Chèvre, plante, أحية المعزة. Barbe-de-Jupiter, plante, علمة الراع.

Barbe-de-Renard ou Tragacanthe, plante qui donne la gomme adragant, قتاد.

BARBEAU, s. m., fleur. Voyez BLUET.

سك بابوچ ,BARBEAU OU BARBOT, s. m., poisson

كار الحلاقة, BARBERIE, s. f., art de raser, كار

لوع كلب لد, BARBET, s. m., chien à long poil, ما يوء كلب

حقّاف _ حلّاق _ مزبّن ، Вавыва, s. m.

BARBIFIER, v. a., احلق الذقر I. A.

BARBILLON, s. m., petit poisson à moustaches, قراميط , .plur ; قرموط

. شيوخ , plur., شيخ - اختيار, plur., شيوخ

Ваквотек, v. п., marcher dans la boue, рес في الطين.

ـ بربط, Barboter, agiter l'eau avec les mains, ـ بربط

BARBOTINE, s. f., semence, poudre contre les vers,

BARBOUILLAGE, S. m., abai _ bai_ _ ...

_ Barbouiller, faire grossièrement, لبحنا _ ليحند _

_ لنصبط في الكلام فبص , Barbouiller en parlant

BARBOULLEUR, SE, S., mauvais peintre, blum.

بدق - مذقن - مذقن . Bansu, z,adj., qui a de la barhe, يندقن بشخانير, plur., شختورة _ زوارق , plur. ; زورق _ ابو ذقن , plur. ثخانير, plur. شختورة _ زوارق ابوالذقون -

بلطي _ بلطية

Bardache, s. m., jeune homme qui se livre aux بشت _ ابنتر , pédérastes

ارقطيون , BARDANE, s. f., glouteron, plante, -راعي العميام, Petite Bardane عبّى عدني معكف BARDE, s. f., armure de lames de fer dont on couvrait autrefois les flancs et le poitrail des chevaux, صفايح حديد على صدورالخيل و اجنابها

Barde de lard, tranche de lard mince dont on en-شقة رفيعة من شعم خنزير veloppe ime volaille, شقة رفيعة Bardrau, s. m., petit ais, عن من يا; plur., بدفوني

الذي ابوة حصان وامد حارة

BARDELLE, s. £, sorte de selle de toile et de bourre, .جلال

BARDER, v. a., un cheval, le couvrir de bardes. البس الحصان صفايح حديد على صدرة واجنابه Barder une volaille, la couvrir de bardes de lard لف على الطيرشقة رفيعد من شعم عنزيو

BARDOT, s. m., petit mulet qui chemine à la tête بغل صعيريهشي في راس القطار ,طعه معد

BARGUIGNER, v. n., besiter,

et de noir, ابلن أ.

Barrolen, v. a., peindre de diverses couleurs, رنقش بالوان مستلفة

Baronetras, s. m., instrument qui marque la pe-.ميزان الهوا والطقس, santeur de l'air et le temps.

BAROQUE, adj., informe, irrégulier,

BARQUE, s. f., petit bateau, باق ; plur., باقارب ; plur., عادب BARRE, s. f., pièce de fer ou de bois, شوحية; BARRUE, s. f., poisson plat du genre du turbot, plur., شواحي. Barre pour fermer une purte, درباس; plur., دقور Barre de bois, _ عامود حديد ,Barre de fer seulement خشبة , plur., قصيب _ امحال ,phr., منحل _ حديدة قضبان ا

> Barre, ligne, trait de plume, alam _ ham; . شطب _ شحوط ,.. plur. ,

> Barre, entrée intérieure d'un tribunal, d'une as-. وسط ديوان _ وسط محكهة _ وسط جعية , semblée

> Barre d'or ou d'argent, تسيكة ; plur., عبايك Barre, banc de sable à l'entrée d'un port, d'une . کومد رمل بی بوعاظ نهر او مینا rivière,

Barres d'un cheval, endroit de la mâchoire où pose . موضع اللجام من فك اسفل النحيل le mors, النعل العالم من فك اسفل النحيل. BARREAU, s. m., sorte de barre,حديدة ـ خشت

> Barreau, lieu où se mettent les avocats pour phaider, leur profession, leur corps, موضع جعية المحاميين في الهجاكم وكارهم وجاعتهم

> BARRER, v. a., fermer avec une barre par derrière, . تربس ـ درس

. مرطش . . o رصد . . o شطب Barrer, raturer . Barret le chemin, clore le passage, سدًالطريق O. BARRICADE, s. f., sorte de retranchement, . كوانك , pl., كرنك _ متاريس , plur., متراس _ plur., إبرميل و plur., برميل عنه Bariz, s. m., petit tonneau, BARRICADER, v. a. (les rues), faire des barricades, O. Barri- سد الازقة ـ . A عهل متاريس في الازقة | Bariolé de blanc الاجم - ابرش . A. عهل متاريس تربس _ در بس fenêtre مربس ـ در بس.

Se Barricader, v. réf., se garantir avec des barri-عهل متاریس - کرنک ،cades

. بوابات المدينة

بتانی plur.,

Bas, s. m., vêtement des jambes, جُرُوب; plur., -. Une faire des petits, en parlant des animaux, جرابة - كلسات - جوارب paire de bas, جوز جرابسات. Mettre ses bas, L لبس جراباته

Bas, adj., peu élevé, edas, elds. Plus bas, قد قصير ,Stature basse إ . أوطع

سفلی _ نحتانی _ اسفل , Bas , qui est au-dessous Salle basse, بيث تحتانسي. | Le bas peuple ,جلد عنم مدبوغ _ حُور ,liure أ.ثهن بنص ,Bas prix السفلة _ آسافل الناس ¶ Qui est à bas prix, رخيست . ∥ Voix basse, |Parler à voix basse, | صوت خفى ـ حس واطى , Vue basse قند تُنكِلُم بالواطع , بصوت خُفسي Vue basse و .قصير النظر ', Qui a la vue basse النظر قصير

ـ ذليل ـ ادنيا , plur., دنى Bas, vil, méprisable, دنى ¶ . فعل قبير معل دني به Action basse . ضبيس En ce has monde, في هذا العالم الفاني الدني - كلية واطية ,Expression basse في الدنيا .لفظ خسيس

Faire main-basse sur les ennemis, les tuer tous, قتلهم قتل عام .

Le Bas, subst., la partie inférieure, اسفل الحبل. Le bas de la montagne, اسفل الحبل المفاد الحبل bas de la robe, ذيل الثوب; plur., اذبال الثوب Au bes, العت من الاسفل, ال Au bas de cet écrit, في ذيلم.

ـ بالشوبش, Bas, adv., doucement, à basse voix, Parler bas à quelqu'un, بالواطى _ بشوية شوية . تُبَتَّبُت معه - توشوش معه - وشوش احدا

A Bas, الى الارض _ لتحت . Mettre à bas, dé-.O هذ ,truire

العرق الابطى _ حبل الذراع _ عرش الباسيليق | Avec mouve. تحت Avec mouve.

ـ من فـوق الى تحست De haut en bas, peau bas, l'ôter, شال البرنيطة I. | Mettre bas, .I جاب

. دناك ـ دونيك , Là-bas

الدنيا, Les choses d'ici-bas, في هذا الدنيا . حطام الدنيا ,Les biens d'ici-bas امور الدنيا

. نوع رُخام أسود, BASALTE, s. m., sorte de marbre noir,

BASANE, s. f., peau de mouton tannée pour la re-

- مسهر اللون , BASANE, E, adj., à teint noirâtre اسهر اللون.

BASCULE, s. f., jeu d'enfant, مرجيعه. Faire la انقلب ,bascule

BASE, s. f., ce qui soutient le fût de la colonne, .قواعد , .plur ; قاعدة

Base, principe, fondement, [] اصول ,:plar ; اصل - اساس ومسند

BASER, v. a., appuyer sur, ينبي I. _ أسبس.

Se baser, v. pr., se fonder sur, بنبي على I.

عوطة , Bas-Fonds, s. m., terrain bas et enfoncé وطا.

Bas-fonds, fonds de mer où il y a peu d'eau, .موضع من البحر غير عميق

Baszlic, s. m., plante odorante, cordiale, cépha-ربحان - بادروچ - حُوك - حبق - حبقتر lique, .

Faux-Basilic. Voyez CLINOPODIUM.

Basilic, serpent fabuleux dont le regard tue, اصلال: ,plur ; صل _ افتر

. كنيسة كبيرة , Basilique, s. f., grande église, Basilique, veine de la partie interne du bras, . نقوش , plur., نقش , plur., نقوش

Basin, s. m., sorte de toile de coton très-forte, بفته هندئ

ـ اذيال , :BASQUE, s. f , pan d'habit , ذيلِ ; plur , ديلِ اطراف , plur , طرف الثوب .

BASSE, s. f., instrument, أنوع الة موسبقاً

Basse, les tons les plus bas, مركة _ بم.

BASSE-COUR, s. f., endroit où il y a de la volaille, حوش الفراع.

BASSEMENT, adv., au fig., d'une manière basse, vile, בני ביי .

Basses, s. m., plur., bancs de sable; rochers sous reau, الم الوصنعور تحت وجه الما.

Bassesse, action basse, حيل قبيع ـ فعل دنى . Plutôt la mort qu'une bassesse, المنية و لا الدنية

Basser, s. m., chien de chasse à jambes courtes, نوع کلب صیدی قوایه قصار.

Bassin, s. m., grand plat, صحن; plur., ومحن ; plur., وطشت; plur., وطشت ; plur., الكن _ طشوت

ا حواض , plur. عوض , plur. عوض , plur. ا حواض , plur. ا جرون et

Bassin, pièce d'eau, بركة ; plur., حوض - برك . فسأقى ; plur., فسأقى ; فسأقى .

Bassin de balance, كفت ميزان; plur., كفف .

Le Bassin; la partie inférieure du tronc humain, الحوضة ــ عور الجوفي الاسفل.

Bassin, 'belle plaine ronde entourée de montagnes, السحة بين جبال.

بركة معطس , Bassin d'un bein

BASSINER, v. a., chausser avec une bassinoire,

. هَبِل , Bassiner, fomenter en mouillant

BASSINET, s. m., partic creuse d'une arme à fou, où est l'amorce, عيت الذخيرة ـ جُرن ـ فالية.

Bassinoire, s. f., sorte de bassin pour chauffer le lit, الله تحاس لتسحين الفرش,

.مدينة ألبصرة Bassona, ville d'Asie,

BASTION, s. m., יעק ; plur., דור היווד ;

BASTONNADE, a. f., coups de bâton, عَلَقَة ; plur., وَعَلَقَة يَّا اللَّهِ عَمَا اللَّهِ عَلَيْنَ . Recevoir la bastonnade, علَيْنَ . Donner la bastonnade, صرب علقة . O. I. _ علية . O.

Bastringue, s. m., popul., bal de guinguette, خارة

BAS-VENTRE, s. m. Voyez ABDOMEN.

BAT, s. m., queue de poisson, خنب السبك.

BAT, s. m., selle des bêtes de somme, pour un chameau, رحال ; plur., المحل على ; plur., المحالة ; plur., المحالثة ; plur., المحالثة ; plur., عدالثة ; plur., بردعة ; plur. بردعة ; plur. بردعة ; plur. برادع ; plur. برادع ; plur. برادع ; plur. برادع . # Bât de bois seule-lement . سَهُر.

BATAILLE, s. f., عرب - عركة. Mettre en bataille, لقتال . O. ∥ Se mettre en bataille, للقتال . londië

تعارف مع .. BATAILLER, v. n., contester, disputer ـ تعالم مع ـ تعالم مع ..

BATAILLOW, s. m., troupe de trois cents à six cents fantassins, عاعة مشاة من ثلثهاية لستهاية.

ابن زنا بنادیق , BATARD, R, adj., né hors mariage, ابن حرام ابنادیق , plur., بنادیق

BATARDEAU, s. m., digue, اسد ـ حاجز للها.

; قابق مد قنج , plur. قنجة , BATEAU, s. m. , barque قنج , plur. قرابق , Grand bateau . شجاتيم , plur. قوابق

BATELAGE, a. m., métier, tour de bateleur, تزعبر

معدية , Batelet, s. m., petit baleau, معدية.

BATELEUR, s. m., charlatan qui amuse le peuple, BATENNIER, s. m., port مزعبر Bateleur, danseur de corde, joneur de farees, rie, العصا مشنخ, plus, plus, plus, s. m., action

شد الحيار, BATER, v. a., mettre un bât sur un âne, أحمد الحيار البردعة على الدابتة . 0.

BATIER, s. m., qui fait des bâts, برأدعى; phir.,

BATIMENT, s. m., pavire en général, مركب; plur., قيابس . قيابس. fém. plur., قيابس.

Batine, edifice, بناء ; plur. , بناء عہارة البنية . Batine, s. f., sorte de selle en toile rembourrée, جلال . Batin, v. a. , édifier, بناء .

Batir, terme de tailleur, condre à grands points, طوارى; plur., طوارى; plur., طوارى, Batterie, s. f., qu

BATISSE, S. f., Juliu _ Liv.

Batisseum, s. m., terme familier, propriétaire qui aime à hâtir, النا بحي.

BATON, s. m., morceau de bois long et maniable, المسود - فابسوت و بالبیت ; plur., تبوت - فابسون ; plur., عصاء - نبابید و عصاء - نبابید . العب النبوت , plur., العب النبوت , plur. و العب النبوت , Bâton crochu par un bout pour ramasser le djerid , عقالت , Bâton crochu بعرید و Bâton, canne, espècede javelot sanspointe , جرید و Tour du bâton, profit casuel et souvent illicite d'un emploi, مکسب طاری ,

BATORISTE, s. m., joueur de bâton, العيب النبوت. Batteur de Batonnen, v. a., donner des coups de bâton, الماء الم

Batonner, sayer, اشال المالية O.

BATCHNIBA, s. m., porteur du bâton d'une confrérie, يعامل العصاء شيخ.

BATTACE, s. m., action et temps de battre le blé, c, l, s.

BATTANT, s. m., chacun des deux côtes d'une porte, درفته علف ; plur., صلفة الباب; plur., فرد Porte à deux battans, فرد plur., با ب من درفتين

Battant, adj., celui qui hat, بار ب.

Mener tambour battant, maltraiter, زرّع

سار العسكر (armée), سار العسكر Marcher, tambour battant (armée), سار العسكر

BATTEMENE, s. m., action de battre, عضرب من على يد ـ تصفيق Battement de mains, القلب Battement de eœur, خفقان القلب Battement d'artère, وفز الشريان.

صدى , BATTE, s. f., instrument pour bettre , طوارى , plur. , طوارى

BATTERIE, s. f., querelle avec coups, عراكة عراكة

Batterie, plusieurs canons réunis et disposés pour tirer, مدافع مجهّ مدافع Dresser une batterie, مدافع O.

Batterie, pièce d'un fusil sur laquelle frappe le chien, مُقلَب. La batterie et le chien pris ensemble, المقلة _ المقال _ شقيق للدوسة _ La batterie et toutes les pièces qui y tiennent, عدّة الندوسة , عدّة الندوسة , عدّة الندوسة ,

Batterie de cuisine, عاس المطبيع.

BATTEUR, SE, S., qui sime à hattre, حسواب ـ

Batteur en grange, qui bat le hid, دراس القبع.

Batteur de pavé, oisif, vagabond, رسندا ل ; pl.,

BATTOIR, s. m., palette pour battre le linge, همدي . BATTRE, v. a., donner des coups, صرب O. I. _ Battre quelqu'un, le frapper, قتل O. = بريت - O. قتل Tu mérites d'être battu, تُستَاهل القتلة , Étre o. اكل صرب ـ اكل قتلة , battn

Battre les ennemis, les vaincre, Jac Y I. Être . ه ځسر ـ انکسر ,batta

Battre la mesure, la marquer, نوزن O.

.0 دق معاملة ـ

Battre le tambour, الطبل 0.

Battre un bois, le parcourir . فتش الحرش - .0 دار في الحرش

Battre la campagne, fam., déraisonner, . نقص الثوب , Battre un habit, le nettoyer

Battre la laine. Voyez ARCONNER.

Battre le blé, درس القبع O. Battre le briquet, . مقدم . . مقدم الزناد

Battre les cartes, خلط الاوراق 0.

Battre, v. n., éprouver un mouvement d'agita-. I. فز ـ . O. دن _ تحرك , I.

Battre , palpiter , نغف L O.

يصرب, رفزف بجناحه, Battre de l'aile, حينا . صقف ـ صفق . صفق . صقف . Battre en retraite, commencer à se retirer, ... Faire une chose tambour battant, au vu et au su A. فعل الشي قدّام عيون الناس ,de tout le monde

على الباه والعلم

.تمقاتل مع مقاتل Se Battre, v. pr., كاتل

Se Battre, v. récip., بنقاتل ـ تصارب.

BATTU, part., en parlant des yeux, غيون ناعسة. اطال لساقعل طريسيق مسلوك , Battu (chemin), frayé, .طريق سالكة

ملطوم من الامواج ,Bauu des flots

.مصروب من العواصف Ballu de la tempôte,

EATTUE, s. f., recherche du gibier dans un bois, أجرى الروال من فيه [.] BATTUE, s. f., recherche du سفتيش على الصيد, سفتيش على المسيد.

.تلييس

BAUDET, s. m., åne; au fig., ignorant, , : plur., جماش , plur ; جمش - حير

BAUDRIER, s. m., écharpe qui sert à porter l'épée. جابل ـ حالة السف

BAUGE, s. f., lieu fangeux où se retire le sangiler, . موضع وحل ماوي العنزير البرى | I.O. صوب السكة , Bettre monnaie, la fabriquer

> BAUME, s. m., herbe odoriférante, , , juni, ; plur., .رياحين

Baume, s. m., liqueur qui découle de certains arbres, بلسم - دهن البلسان - بلسان, plor., Baume de la Mecque, بلسان مكى Baume بلسم , Baume de Copahu . بلسم هندي , du Pérou بلسم اسرابيل Baume de Judée, التعقيبة.

مراهم , plur., مرهم , paume, onguent

BAUMIER, s. m., arbre qui porte le haume, ילשולים . شجر البلسم -

_ BAVARD, E, adj., qui parle sans mesure, عباق _ فشَّار ـ كثير الكلام ـ قوَّال ـ عَلَاك ـ لقاش ـ حذارًا ـ ، عَاتَّ .Bavard indiscret, qui parle de choses qui ne le regardent point, خسولي _ كثير علبة.

- هذیان - شقشقت اسان s. m., فیان - هذیان علكة - فشر- بجقة - هذر- كثرة الكلام - بقبقة Bavardage sur des objets dont on ne doit pas se mê-. كثرة غلبة _ طولة لسان _ فصول _ فوصلة , ler

BAVARDER, v. n., dire beaueoup de paroles inuo. لقش كثير ـ .0 فشر ـ . هذر ـ كقر الكلام o. - علک ـ Bavarder sur des choses . بجق ـ تفوصل ـ كثر غلبة ,dont on ne doit pas se mêler

BAVE, s. f., salive qui coule de la bouche, عربالة ر يوال ـ روال ـ لعاب

BAVER, v. n., jeter de la bave, _____, _

BAVETTE, s. f., petite pièce de toile que l'on met قطعة قهاش كنان اوخام ,BAUCHE OU BAUCE, s. m., anduit sur les murs, sur la poitrine des enfans . يحطوها على صدر الأطفال ليجرى عليها روالهم إ

BAVEUX, SE, adj., qui bave, أبو ربالة.

BAZAR, s. m., marché public en Orient, - -اسواق , plur ; سوق - بازار

. مُقّل _ مُقل ازرق , BDELLIUM, s. m., gomme

BÉANT, E, adj., ouvert, مفتوج. Qui a la bouche beante, فأتي حنكه.

.اولاد ,plus. إبر الزوجة - ابن الامراة | Brat, E, adj., (ironiquement), qui fait le dévot, بطوباوي مبارك مدعع لنفسد الديانة

Béat, terme de jeu, exempt de jouer ou de payer sa part dans un repas, طيشة

BÉATIFICATION, s. f., action de béatifier les morts, .تطویب کلاموات

BÉATIFIER, v. a., mettre au rang des Bienheureux, . مجعل من الطوبانيين

BEATIFIQUE, adj., qui rend Bienheureux, طوباني. BÉATITUDE, s. f., bonheur, félicité éternelle, .سعادة ابدية _ نعيم _ طوئبي

سنے - مسن, plur., ملاح, Une belle femme, un امراة ذات بها و كمال و قدو اعتسدال ذات يوم.

Beau, s. m., ليجا - المبيع - المبيع - المبيع - المبيع - المبيع ال

Beau, adv., en vain, الله فاباق على . Il a beau faire, بتعب بالباطل J'ai eu beau lui dire de عجزت اقول له روح, s'en aller, il ne m'a pas écouté ما سهم منبي.

ـ الطقس طيب اليوم , Il fait beau aujourd'hui الدنيا صحه

على مهلك . Tout-Beau, interj. fam.

En Beau, adv., sous un bel aspect, . بالوجه الحسن

ابوخلل ,Beau- En Barbarie كثير ـ شي كثير ـ كثيراً .Beau- En Barbarie ا ـ ناس كثير ـ كثيرين من الناس كثير ـ كثيرين من الناس

_ كثير مــــرات , Beaucoup de fois كثير ناس Bayen, v. n., regarder la bouche béante en con- أمرار كثيرة _ أمرار كثيرة _ أمرار عديدة Beaucoup plus savant templant, أعلم منه بكثير, A. | que lui منه بكثير A. | que lui أعلم منه بكثير انبهل المجاتب المجاتب المجاتب الم vous, يعرف أقل مُنك تكثير Il s'en faut beau-الفرق بعد وcoup.

> Brau-Fils, s. m., celui dont on a épousé le père, اولاد ,plur., ابن الزوج

Beau-Fils, celui dont on a épousé la mère,

زوج البنت _ صهر Beau-Fils, gendre, ورج

Brau-Frère, s. m., celui dont on a épousé la sœur, .اخو المراة _ عديل _ سلف

عدىل ـ سلف Beau-Frère, frère du mari, عدىل ـ عدى ـ اخو الزوج.

Beau-Frère, celui qui a épousé la sœur de, .صهر عديل ـ سلف ـ زوچ الاخت

BEAU-Praz, s. m., second mari d'une mère, زوج أم. Beau-père, père du mari, جو - عم - ابو الزوج. . حود عمر ابو المراة , Beau-pere , père de la semme,

Braupar, s. m., mât à la proue d'un vaisseau, الصارئ الذي على مقدم المركب

- حُسن - ملاحة - كياسة - حال , BEAUTÉ, S. M.,

BEC, s. m. (d'oiseau), مناقير; plur., مناقير

.سن القلم , Bec de plume . سن القلم , Bec de plume الولب الأنسيق, Bec d'alambic, الولب الأنسيق.

- تقاول مع Se prendre de bec avec quelqu'un, ح تقاول تشاجرمع

Tenir quelqu'un le bec dans l'eau, l'amuser de vaines promesses, أعاطل أحدأ; le faire attendre, .خلى احدا يستنظر زمان

BEC-DE-GRUE, s. m., plante. Voyez GÉRANIUM.

عد دجاجـــت لارض, Becasse, s. f., oiseau, كارض . جاجة قربيط - جاجة الحرش - دجاج العابة

يبكاسون ـ بكاسون Becassine, s. f., oiseau, يبكاسون

91

BEC-PIGUE, s. m., oiseau, عصفور التين; plur., توينيد ـ تويند ـ عصافير

BRI

BECHE, s. f., outil de jardinier, فأس ; plur., مَّةٍ ـ فاسات

A. فتر الارض بالرد. I. عزق الارض . A. م قلب الأرض بالم _

- نافع للصيدر, BECHIQUE, adj., ou pectoral, نافع للسعال.

BECONQUILLE, s. £, racine, -will . 3,5.

. نهوس , plur., نهوس مقراقدين , plur., plur. و تابيس مقراقدين , plur. و تابيس ما plur. و تابيس ما العربين , plur. ce qu'il leur donne à la fois, قد الطير لفراخه; Donner la becquée, (5) O.

BECQUETER, v. a., donner des coups de bec, .نقر۔.0 نقر

Se Becqueter, v. récip., نناقر.

BEDAINE, s. f. (comiquem.), gros ventre, مدود _ کرش کسیر _ بطن جتما _

خدام من خدامين الكنايس , BEDRAU, S. m., يناسب

یجهل فی با رمح و آیهشی قدام القسوس ... Bénouin, s. m., Arabe nomade, بدوی; plur., .البداوى ـ العرب, Les Bédouins, بدوية BECAIEMENT, s. m., vice de la parole, المراة - تاتية المراة الم طبطة - لكنة

BÉGAYER, v. n., articuler mal les mots, ... A. -.تيتم ـ تهتم ـ طبطم

Bźcu, adj., cheval qui marque toujours quoique . حماة المصان لا يهسي سنه مع انه متقدم في العهر, vieux, مصان لا يهسي سنه مع انه متقدم في العهر, Bacuz, adj. com., qui bégaie, الكن , Bez الكن ,.plur

امراة صاحبة صنع .E فراة صاحبة المراة المراة

نوع عرقية, Biguin, s. m., coiffe pour les enfans, نوع عرقية للاولاد.

BÉHÉN, s. m., racine, بهرا - بهران.

Béhen, arbre. Voyez BEN.

عجين مقلى , BRIGNET, s. m., pâte frite à la poële زلوبية - زُنْكُلة - زلابية - عومة

. ثباعم BRLANT, E, adj., qui bêle, ثباعم.

BELEDIN, s. m., coton du Levant, בשלת, על בי

معیعت د ثنا Bèlement, s. m., eri des meutons, نعیعت د بعي العنم

هر النشاب, BÉLEMNITE, s. f., pierre de lynx, جاد النشاب.

A. I. بُعُني ــ .0 ثنغا ــ معهم ,BELER, v. n., معهم

BEL-ESPRIT, s. m., qui affecte de l'esprit, . بالعقل

;قرقدون _ أبن عرس _ عرسة ,BELETTE, s. f., عرسة

plur., plur., plur., . كبوشة , اكباش , كباش

Bélier, machine pour renverser des murailles, .مناجق را.plur ; منجنيق

Bélier, premier signe du Zodiaque, أبرج الحمال. BELLA-DONA ou BELLE-DAME, s. f., plante vénéneuse, الحيرة.

Belle-de-Jour, s. f. Voyez Hémérocale.

BELLE-DE-NUIT, s. f. Voyez JALAP.

بنت الزوج , Belle-Fille, s. f., fille du mari

Belle-fille, fille de femme remariée,

.امراة كلاين _ كنتر Belle-fille, bru, امراة كلاين _

Belle-Mère, s. f., seconde femme du père, امراة كلاب.

- حهاية - ام الزوج , Belle-mère, mère du mari

Belle-Sœur, s. f., sœur du mari ou de la femme, م زوجة الاج ـ سلفة ـ عديلة, ou femme du frère اخت الزوج اوكلامراة

- بهسدو , BELLEMENT, adv., fam., doucement بشويد شويد

Bellerie, s. f., espèce de mirobolans,

متحارب , BELLIGÉBANT, E, adj., qui est en guerre Belliqueux, se, adj:, حربى - حربي d'où l'on a une belle vue, مُلَّية علية ; plur., علالي.

BER, s. m., arbre ou shicet d'Arabie, Moix de ben, البان - حب البان Huile دهن البان de ben, دهن

Bénéniction, s. f., نبرک مرکنی Donner sa bé-على مارك على .nediction

Bénédictions, grâces, faveurs du ciel, نعم ـ بركة; خيرات ـ انعام .. plur.,

Banarice, e, m., profit, منفعة ـ نفع plur., اقطاع , Rénéfice territorial ربح _ منافع.

Виженствя, у. п., от выпольный выпо

BENET, adj. s. m., niais, sot, uplur, plur., plur. . جدية _ محدوب _ دت م عبايط رام زعبط _

BÉNÉVOLE, adj. com., bien disposé, Ja... Sachez, lecteurs bénévoles, que, اعلموا بها سادة بها كرام ان. . مبارك - مبروك .. Binz, x, adj., مبارك

BÉNIGNITÉ, s. f., douceur, bonté, Lolu - ala -الطافة ـ افت

الطيف الطبع - سليم - رؤوف -

'Bémin, v. a., consacrer au culte avec des cérémo-کرس ـ قدس nies, کرس

Bénir les assistans, leur donner la bénédiction, اعطى البركة للجهيع - بارك على الناس

Bénir, faire prospérer, بارک. Que Dieu vous bé مرجمے - هزهر - 0. وزا اللہ مارک فرد. nisse, فيك فيك. | Que Dieu bénisse vos . بارك الله في هتكم ,soins

Dieu vous bénisse! (à quelqu'un qui éternue), رحم الله والديكم on اجركم الله ,réponse , رحكم الله على على على قلبك ,réponse , صحة _

Bénir, louer, rendre grâce, حد الله على O. -- على O. Nous bénissons Dieu de ce que, ا اله الحمد و المنة على ـ نشكر الله على الذي

BELVEDER, s. m., pavillon sur une maison, lieu [Eau bénite, ما مكرس _ ما مكرس _ ما مكرس _ . # Que votre بتبارك اسك _ بتقدس اسيك اسيك . بتبارك اسمك

BENTTER, s. m., بجري الما المقدس , ...

Benjamin, s. m., enfant préféré à d'autres, .محبوب - بنيامين

BENJOIN, s. m., gomme aromatique, جاوى .جاوري - بيور جُوري ـ

.مبارك , Benoir , nom propre

BENOITE, s. f., plante, 35, 141.

منكز , Breguieland, s. m., qui se sert de béquilles .ابوالعكّازات

عكّازات et عكاكيز, plur., عكّازة et عكازة. Bequillen, v. n., se servir de béquilles, نعكز

BERBERIS, s. m. Voyez Épine-Vinette.

BERGAIL, s. m., bergerie, إربية;. Au fig., le sein de l'église, مصرن البيعة المقدسة

اسفندليون - اسقندفليون Beace, s. f., plante, اسفندليون Benceau, s. m., lit d'enfant à la mamelle, se, , plur., أسرّة; plur., أسرّة. Berçeau suspendu; espèce de hamac, مرجيحة.

Berceau, lieu où a commencé une chose, -Benin, nionz, adj., doux, humain, בלא ולשיש L'Égypte fut le herceau des sciences et des arts, .مصركانت منبع العلوم و الصنايع

. صعر - عهد الطفولية - طفولية , Berceau, bas âge Berceau, voûte en treillage garnle de vigne, de عرایش , plur. ; عربش _ عربشة , jasmin , etc.

BERGER, v. a., mouvoir dans et avec le berceau,

علل بالحال - اوعد مواعيد باطلة -

Se Bercer de, v. rof., se nourrir d'espérances - تعشم بالباطل - اوحد ففسه بالباطسل ,vaines .نعلل بعسى ولعل ـ علَّل مُفسه بالمحال

BERGAMOTE, s. f., orange très-odorante, برتعان ذكي الرابحة

.نوع کیشری Bergamote, espèce de poire,

BERGE, s. f., bord élevé d'un fleuve, d'un fossé, etc., حافّة نهر او خندق مرتفعة

BERGER, RRE, s., []; plur., "la",

BERCERIE, s. f., lieu où l'on enferme les moutons, اصطبل العنم _ مواح العنم .

BERGERONNETTE; s. f., petit oiseau blanc et noir qui "Besoin urgent الحلي والحلل انت غنية عنها إنوع طير صغير ابيض و اسود Besoin urgent الحلي والحلل انت يتبع العنم

. كرفس BERLE, s. f., plante, ache d'eau, المرفس كرفس عشاوة البصر, s. f. عشاوة البصر, Berlue, s. f. عشاوة . ضيابة تحدث في النظر

BERNER, v. a., faire sauter quelqu'un en l'air par le mouvement d'une couverture, حطوا رجلا على لحاف مسكوا اربعتر اطرافه وحزوه فشلفوا الرجل في الهوا.

Berner, v. n., au fig., se moquer de quelqu'un,

تضحّک على ـ.0 سلخ احداً في الصحك. Branique, adv., t. pop., se dit à quelqu'un frus-بسقیک با کیوں ۔ هیہات ,tré dans un espoir

BÉRYL, s. m., ou AIGUE-MARINE, pierre précieuse, جر الازرق

BESACE, s. f., sorte de sac formant deux poches, خراج ,plur. ; خرج

BESACIER, S. m., حامل الخرج.

. کوزلک Besicles, s. f. pl., lunettes à branches, BESOGNE, s. f., ouvrage, travail, اشغال ; plur., . شغلة _ اشغال

وحوش كواسر , Besoin, s. m., manque de choses nécessaires, وحوش ـ حاجة ـ اعتبازات , plur. , اعتياز ـ عوزة ـ عازة احتياج , plur., احتياجات S'informer des besoins تبارد ,Faire la bête, dire ou faire des bêtises استفقده و لاحظم بكل ,Ge quelqu'un et y pourvoir أستفقده و . هذا كريهه , Cest sa bête noire . كريه مازشيا , Avoir besoin de . في وقت الحاجة 🛚 🗚 لزمه شي ـ احتاج الي ـ اعتاز شيا , الي شي _ كل ما تحتاج اليه, Tout ce dont tu auras besoin بيهامة ـ مثل الدب | J'ai besoin de vous الكرمك ـ كل ما تعوزة المجامة ـ مثل الدب المحالمة المعرزة الم

ما لي حاجة فيم Je n'en ai pas besoin, انا عاوزك || Je n'ai plus besoin de rien (j'ai pris tout ce qu'il me fallait), كفيت و وفيت Tu n'en as pas besoin ر ما انت مفتقر اليه. (tu en possèdes assez), ما انت العيرك , la parure, vous n'en avez pas besoin ملهوف الى شي ,Qui a un besoin urgent de الهفتُـ || Donner à quelqu'un ce dont il a un besoin pres-مايلزم ان, O. ∥ Il n'est pas besoin de, مايلزم ان Qu'est-il besoin ما بيحتاج الامرالي ـ ماهو لازم ان ـ ایش لازم ان de? .

. فقر _ عازة Besoin, indigence,

. شغل حاجة - ضرورة Besoin, nécessité naturelle, قصے حاجة, Faire ses besoins, satisfaire un besoin, حاجة .I قضى شغلد ــ

BESTIAL, adj., qui tient de la bête,

.مثل البهايم , BESTIALEMENT, adv.

BESTIALITÉ, s. f., commerce charnel avec les bêtes, اتيان البهايم

.طرش _ بهایم _ سعی BESTIAUX, s. m. pl., صعبی .طرش _ مواشى , plur. , ماشية , Bétail, s. m. Bera, s. m., fam., très-bête, بيم بالمرة .دت ـ مجدوب ـ

BÈTE, s. f., animal irraisonnable, ", plur., Bête ,وحوش , plur., وحش Bête . Bête féroce, وحش كاسو سباع, plur., سبسع plur.,

ـ بليد ـ بارد ـ بهيم Béte, personne stupide, ميد ـ . بفر ـ ثور ـ دب ـ مجدوب ـ جدبة ـ قليل العقل

Bête noire, au fig., personne que l'on déteste,

تانبول _ طهبول _ بطر, BETEL, s. m., plante BÉTEMENT, adv., comme une bête, sottement, BETHLÉEM, village de Palestine, محت ليت.

BÉTISE. s. f., défaut d'intelligence, action sotte, Faire ou dire des قلة. عقل _ برادة _ بهامة _ بلادة betises, على اجد ,betises.

BETOINE, s. f., plante sternutatoire, apéritive, .شاطرة ـ قسطران ـ بطونيكا ـ دانين الجدي

... שלפ , BETTE ou POIRÉE, s. f., plante,

BETTERAVE, s. f., bette à grosses racines de rave, شۇندر ـ سوندر ـ بنجر rafratchissante,

BEUGLEMENT, s. m., cri, mugissement du bœuf, de la vache, عجير الثيران والبقر, de la vache.

Beugler, v. n., mugir, عرّ ـ نقر I. ـ عرّ ـ I. ـ عرّ ـ I. Beurre frais, . بدة إلى الله على إلى Beurre fondu, إ بدة

BEURRIER, ÈRE, adj., qui vend du beurre, Bévue, s. f., erreur par ignorance, able.

BEY, s. m., seigneur turc, gouverneur d'une ville, d'une province, دیگوات, plur., تیک pl., .سناجق , plur., وسنجق _ بيهات

بلدة صغيرة وهي كلية احتقار, Bezoard, s. m., concretion pierreuse dans le corps pris, بلدة صغيرة وهي كلية احتقار de certains animaux, qu'on dit bonne contre le venin. جر بادزهر ـ بنزهير

- عوجة _ تعوّج Biais, s. m., ligne oblique, الحراق.

Biais, moyen détourné, عوجا.

De Biais , adv. , obliquement , أغير فأ معرّجياً .

BIAISEMENT, s. m., marche en biaisant, 25.

Biaisement, détour pour tromper, ملح; plur., عوج ـ محارفة ـ كُيُل

انحرف ما تعوّج , Biaisea, v. n., être, aller de biais الماك طريقة عوجا, Biaiser, employer la finesse تحارف على أحد ـ تلوع

Biaiseur, s. m., homme qui biaise, ملوء .

الناء صغير, Biberon, s. m., vase à bec pour boire في شكل الأبريق.

· Biberon, homme qui aime à boire, شُرَيب

BIBLE, a. f., l'Écriture-Sainte; livre de l'ancien et ط nouveau Testament, الكتاب القسية الكتاب كتاب العهد العتيق ـ كتا ب العتيقة و الحديثة . والحديد

BIBLIOGRAPHE, s. m., qui connaît'les livres, leurs عارف باسها الكتب و قيمتها , prix,

معرفة الكتب , BIBLIOGRAPHIE, S. f.

BIBLIONANE, s. m., qui a la passion des livres et مولع بالكتب عارى كتب ,les entasse

Bibliomanie, s. f., passion des livres, غية الكتب .تولع بالكتب ـ

BIBLIOPHILE, s. m., بنكا

عنظ خزنة الكتيب .. BIBLIOTHÉCAIRE, s. m., الطر خزنة الكتيب حافظ کنب - امس خزانتر کنب

BIBLIOTHÈQUE, s. f., lieu où il y a beaucoup de خزانة كتب عزنة كتب مكتبة , عنانة كتب عنانة كت يقر وحش _ نوع غزالة ,Biche, s. f., femelle du cerf ایل انثی

BICOQUE, s. f., petite ville ou place, terme de mé-

BIDET, s. m., petit cheval sans distinction, .كديش صغير

. نوع اناء للهاء Bidon, s. m., vase pour l'eau, الهاء الهاء

BIEN, s. m., ce qui est utile, avantageux, بيخ ; pl., صالح - منفعة - نفع - خيرات . Ceci est pour votre bien, خيرك شان خبرك مذا من شان خبرك . -خي-ر الناس عهومياً Le bien public, ا - الحير للاعظم , Le souverain bien . منفعة الشعب Cest un bien أ السعادة العظمي ـ النعهة العظمي مليح الى صارهيك ,que la chose soit arrivée ainsi || Faire du bien, être utile (en parlant de choses), A. || La saignée ne m'a fait aucun bien , الفصادة ما نفعتني اصلًا

جبيل - معروف - خبر Bien, services, bienfaits, جبيل احسان ـ مليسے ـ Faire du bien à quelqu'un, احسن البد ـ A. عهل معد خير

pas de bien à soi-même, n'en ferait pas aux autres, , prov. الى نفسد لم يحسن الى غيرة ; prov. .قابل الجهيل بالقبير Bendre le mal pour le bien, قابل || Nous avons fait du bien, on nous a rendu du mal, وأرعنا جيلاً قابلونا بصلى . [Paites du bien et jetez-le dans la mer (il ne sera cependant pas perdu), prov. ∥ Faire du bien à; إعهل خير و أرمه في البحر des gens qui ne le méritent point, مع فعل الجبيل غير اهله.

Bien, vertu, ee qui est louable, صلاح م خير. Homme de bieu, مجرد مجرد من التحديد BIENFAISANCE, s. f., inclination à faire du autres, libéralité, عدم عود من فعل التحديد ال الدال على الخبير, déré comme le faisant lui-même كفاعله

Bien, fortune, ce que l'on possède, U; plur., . نافع ـ طيب ـ مليح ـ خير] ; رزق ـ تلد ـ امتعة , plar. ; متاع ـ ملايل ـ اموال pl., وأزاق الملاك , pl., ملكف ـ ارزاق . Il n'a ni enfans ni biens, غيل معروف معروف عنا الله ولد و لا تلد ولا تلد والاتلد والا تلد والا تلد والا تلد والا تلد والا تلد بالله ولد والا تلد plur., . Por. Avora, s. اثار الدنيا - حطام الدنيا

قوى معدن _ قوى ملير , Très-bien . حسناً _ جيداً _ المسن , النقن في شي Faire très-bien une chose, أنقن في غنت والنقنت, Elle chanta et chanta très-bien, غنت والنقنت ار احسنت في عناها الله المسنت في عناها الله المسنت في عناها هو في عين الامير ـ هومقبولَ عنَّد الاميرُ . # Cest نعم ما قلت قلت حسنًا !bien dit! c'est bien pensé ـ هٰدا هو الصواب و الامر الذي لا يعــــابـــ تعم مارايت. Est-il bien de nous laisser ainsi man-. ميسوري هيك تخلينا بلا مُيتر ? quer d'eau

قوى _ كثير _ جدًا, Bien, beaucoup.

.مع أن ـ و لو أن Bien que, quoique,

Bien loin de, au lieu de, tant s'en faut que, فضلاعن.

. اعز الجهيع _ محبوب BIEN-AIME, adj. et s., BIER-AISE, adj., a sumed .. icali.

BIEN-DIBE, s. m., langage poli, בשתי ולצלח . فصاحة اللسان

ارغد عيش BIEN-ÊTRE, s. m., fortune aisée, ارغد .نعيم العيش _ لين العيش

Bien-Étre, situation agréable de corps et d'esprit,

BIEN-FAIRE, v. a., s'acquitter de son devoir, réussir, عهل مليح ـ احسن في شي A.

Bien-Faire, faire de bonnes œuvres, pratiquer la A فعل الخير, vertu

BIENFAISANCE, a. f., inclination à faire du bien aux

BIENFAISANT, E, adj., qui aime à faire, qui fait du . مُحسر ، فاعل الحير - خير bien, بقير ،

Bienfaisant (en parlant des choses), qui soulage,

BIENFAIT, s. m., bien que l'on fait à quelqu'un, . احسان _انعام et انعام plur., نعبة _ افضال bler quelqu'un de bienfaits, أغبرة بالاحسار. Ceci est un de vos bienfaits, هذا من بعص افضألك. ا Le bienfait ne se perd pas entre Dieu et les hommes. (On en trouve la récompense dans cette vie ou dans ||.العرف لا يذهب بير، الله و الناس , (l'autre .وضع الجميل في موضعه, Placer bien ses bienfaits, .وضع الجهيل في غير موضعة ,Placer mal ses bienfaits Les bienfaits sont souvent funestes au bienfaiteur, كليا تغرس في الفدّان بنفعك تنغرس ابن ادم يقلعك; prov. (mot à mot : ce que vous planterez dans un champ vous sera utile; mais si vous élevez un homme, il vous détruira).

BIENFAITEUR, TRICE, s., qui fait du bien, ولى النِعُم - فاعل الحير - منعم على - محسن الى انت ولى نعينني , Vous êtes notre bienfaiteur

املاك , pl., فلك , pl., فلك , pl., فلك الملاك , pl. , على الملاك , pl. , على الملاك , pl. , على الملاك , pl. , عقار ـ بيوت و اراضي ـ [

BIENHEUREUX, SE. adi., fort heureux, béatifié, .طو بانے _ شعدا ,plur., اسعید

BIENSEANCE, s. f., convenance, - - 1. Se tenir dans les bienséances, عسد في أديد O. || Garder les bienséances, sauver les apparences, .0 حفظ الغاموس الظاهر

BIENSÉANT, E, adj., ce qu'il sied bien de dire ou لانق _ مناسب _ واجب على احد ,de faire

Вішитот, adv., dans peu de temps, عرى قريب .بعد قليل من الزمان ـ عن قليل

BIENVEILLANCE, s. f., disposition favorable envers _ حسن اللفتة _ مبل إلى احسد , quelqu'un Il m'honore de sa محبة _ حسن الالتفات الى .اختلاف الالوان و عدم موافقتها لبعصهـــا Captiver المكرم علينا بحسن اللغتة المفتة المفتة المفتة المعلم اء ملک قلم , I. ملک قلم I.

BIENVEILLANT, adj., qui veut du bien, يريد الغمر

مقبول عند , Brenvenu, adj., regardé de bon œil Être bienvenu auprès de, être regardé de bon œil par, .I صارفي عين - .A حظم بحسون القبول عند

Soyez le bienvenu, compliment à quelqu'un qu'on - بكم , فيكم , reponse ; اهلًا و سهلًا , reponse مرصاً بك _ مرصاً بكم , rép., مرصاً , الف مرصاً réponse, حلّت البركة ـ مرحبتيسر، réponse, . حلى - صيعة - مصاغ rep., السلامة , مية سلامة - الله يبارك فيك

Bienvenue, s. f., heureuse arrivée, قــــدوم بالسلامة

حاعدً

Bikas, s. f., cercueil, تابوت; plur., تواسيت. Bière ouverte, espèce de brancard, نعش ـ خشبة; . نعوش plur.,

BIERRE, s. f., boisson faite avec de l'orge ou du blé, et du houblon, فقاع م يبرة. Bierre blanche, dans ابوزة , laquelle entre du millet

BIFFER, v. a., rayer, effacer l'écriture, O. . مُنعم م . . 0 رصد م خرطش م

BIGAME, adj., marié à deux personnes en même متزوج بامراتين ,temps

الزيجة بامراتين , BIGAMIE , 8. f.,

BIGARADE, s. f., grosse orange aigre et grenue, .نوع برتىقان حامص ـ كبادة ـ ترنيج

. صنف من الكرز, BIGARREAU, s. m., grosse cerise, BIGARREAUTIER, s. m., نوع شجرة كرز.

BIGARRER, v. a., rassembler des couleurs tran-- شوّه بالألوان المختلفة, chantes ou mal assorties, . جمع في الشي الوان منحتلفة وغير موافقة لبعضها

BIGARRURE, s. f., variété de couleurs tranchantes,

BIGLE, s. f., louche, Jes; fém., Jes; plur., رُغل بـ عُول ; fém., ازغل ـ حُول أ

.احول - .A زغل بعشم BIGLER, v. n.,

Brgot, · z, adj., dévot outré. متنسك

.منافق _ مظهر الديانة Bigot, faux dévot, منافق

BICOTERIE, s. f., dévotion outrée, تنسك.

.اطهار الديانة _ نفاق _ _ رياء , Bigoterie, hypocrisie . Buou, s. m., chose jolie, bien faite, نحفة; plur., ئىخف.

Bijoux, pl., petits ouvrages de luxe en métaux,

Bijoux, diamans montés, حواهر - حالى.

BLIOUTERIE, s. f., commerce de bijoux, בפשן באוד. BIJOUTIER, s. m., qui fait ou vend des bijoux, . جواهرجي - جوهري - جوهرجي

BILAN, s. m., état de l'actif et du passif d'un né-. حساب ما للتاجر و عليه , gociant

صفراً , Bile , s. f., humeur du corps; bile jaune, صفراً . Bile noire,

Bile, au fig., colère, خُلق. Échauffer la bile de duelqu'un, طالع خلقه.

صفرا وي , BILIEUX, SE, adj., qui abonde en bile, صفرا وي .

طاولة كبيرة بلعبوا عليها , jeu, لعبوا عليها BILLARD, s. m., jeu بطابات من سن الفيل

طابسة من سن ABILLE, s. f., boule d'ivoire, المابسة من سن .الفيل

BILLET, s. m., petite lettre missive, בנה ב ליו ,; plur., تذاكر; plur., تذاكر Petit billet inséré dans une lettre pour une affaire particulière ou que أمليكة , l'on avait oubliée

: "نسك مكّ Billet, promesse parécrit de payer, بتسكات ... plur..

و, قة معاملة , Billet, effet public

Billet, marque pour entrer dans quelque endroit.

- كلام باطل , BILLE VESÉE, s. f., discours frivole, كلام باطل .کلام بوش

. ىلبور. ـ

. صندوقة BILLON, s. m., mounaie mauvaise, défectueuse, صندوقة دراهم ناقصة ما تسلك

Billonner, v. n., substituer de mauvaise mon- _ عقد _ ربيح شهالي _ ... paie à la bonne, الصحاح, paie à la bonne . أزغل الدراهم -

Billor, s. m., tronçon de bois gros et court, وضم ـ قرأمي , plur ;قرمة

مشنع, adj., composé de deux unités, مشنع.

BINER, v. a., donner une seconde façon à la terre, I فلب الارض ثاني مرة

BIOGRAPHE, s. m., auteur de vie particulière, کلتب سیر۔ مترجم

BIOGRAPHIE, s. f., histoire de la vie des particu-. تراجم ,plur., ترجة _ سير; plur., سيرة

BIOGRAPHIQUE, adj., qui tient de la biographie, , plur., ترجة, Article biographique. يخص السير تراجم.

Errkoz, adj., qui a deux pieds, ذو رجلين. معزة _ عنزة Bique , s. f., chèvre , غنزة

Bis, n, adj., brun, en parlant du pain, de la pâte, اسهر يقال عن النعبز و العجين

اعدوا الغناء _ بُعاد Bis! interj., encore une fois;

Bisaïeul, E, s., père de l'aïeul, آبو الحدّ Mère de l'aïeul, أم الجدّ.

BISANNUEL, ELLE, adj., (plante) qui dure deux ans. .نبت يستقيم سنتين وبعد ذلك يهوت

مقاتلت _ منحانقة , Bisbille, s. f., querelle

BISCAÏEN, s. m., sorte de long fusil, alle ;; _ .نوع تفنك طويل

BISCORNU, E, adj., irrégulier, معوج _ معكوس Biscotin, s. m., biscuit rond, פֿ,ס,; pl., יּוֹבּ, וֹס,;

BISCUIT, s. m., pain cuit deux fois, blumi.

Biscuit, sorte de pâtisserie faite avec du sucre . Espèces de biscuits قراقبيش , plur. , قرقوشة بسكّر الف الف الف الف Espèces de biscuits , قراقبيش , . Biscuit en caisse, dans un papier,

BISE, s. f., vent sec et froid, vent du nord, مربسي

نوع من الحيام , Biser, s. m., espèce de pigeon .درغل ـ ترغل ـ

مرقشيطة القصدير, Bismur, s. m., demi-métal, مرقشيطة

Bisquain, s. m., peau de mouton en laine,

. نوع خرج اومخلاة Bissac, s. m., sorte de sac, BISSEXTIL, E, adj., année où il y a un jour de plus, سنة كبيسة

يسترنت _ لفلافة, Bistorte, s. f., plante

Bistouri, s. m., instrument de chirurgie pour .مشارط , plar. , مشرطة ـ مشراط , plar. , مشارط

BITUME, s. m., matière liquide, noire, inflammable, قفر ـ قار. Bitume de Judée. Voyez Asphalte.

Вітимінких, se, adj., قارئ.

Bryouag ou Biyac, s. m., garde de nuit dans un حُرْس العرضي بالليل ,camp et en plein air

BIVOUAQUER, v. p., terme milit., passer la nuit à l'air dans un camp, اللَّ تحت الطَّل I. A.

- مجنون BIZARRE, adj., fantasque, capricieux, مجنون ملاطيش , plur. ; ملطوش _ مشعور _ مشعسوط ف عقله خساط. Chose bizarre, extraordinaire, شي صد العادة - شي غريب.

BIZARREMENT, adv., d'une manière bizarre; . بشكل غربب - بنوع غريب - صد العادة

BIZARRERIE, s. f., caprice, humour biserre, .جنون - خياط العقل

Bizarrerie, singularité excessive.

BLAFARD, E, adj., d'une couleur blanche terne, ابیض کابے .pale

BLAIREAU, s. m., animal, نور المراقبة عناق المراقبة المر

BLAMABLE, adj., qui doit être blâmé, مسلام عليد ملام - مستحق الملام

مدمة _ ملام _ لوم , BLLLER, S. M., أوم

BLAMER, v. a., désapprouver, réprimander, 2 O. أُميّر احداً ب عيّب على احد ب ـ .0 ذمّ ـ

BLANC, CHE, adj., إبيضا ; fém., إبيضا ; phur. . Cheveux blanca, vieillesse, بيض

Blanc, propre, نظيف.

تعسيل ـ غسيل الاسلحة التي لها لمع مثل Armes blanches, انعسيل الاسلحة السيوف والرماح

. فوض كلامر اليه , Donner carte blanche

على بياض , En blanc, sans écriture

حصان بشرب Cheval qui boit dans son blanc, بشرب في بياصد

. بياض البيض البيض Blanc d'œnf,

نشان ابیض - علامتر بیطا ,Blanc, but,

. نسير الفراع , Branc, s. m., chair blanche

BLANC-Buc, s. m., jeune homme sans expérienca, غلام امرد ـ لسا ولد

BLANC DE BALEINE, s. m., cervelle de baleine pour منع الحوت ـ سن سيك la poitrine .

BLANC D'ESPACHE, S. M., craie, Lb.

Blanc-Signé ou Blanc-Szing, s. m., papier signé ورزق مختوم على بياص ,exe lequel on n'a pas écrit

BLANCHATRE, adj., tirant sur le blanc, ابيصاني مسيقي _ مايل إلى السياض

. نظافت . BLANCHEMENT, adv., en linge blanc.

BLANCHERIE, s. f., lieu où l'on blanchit, مبيضة.

BLANCHBUR, s. f., la couleur blanche, بيباط, La البياض, نصف , blancheur est la moitié de la beauté . ' . prov. ' الحسر .

BEANGHIR, v. a., rendre blane, ,

Blanchir, laver, عُسَل I. _ لَشَّدُ.

Blanchir le lin, la toile, leur faire subir un apprêt Qui les rend blancs, قصر - بيّص O. - بقصر. Toile de مقصور , (lin blanchie (le contraire de toile écrue

Blanchir, fam., justifier, faire paraître innocent, بيّص وجم احد ـ بيّص عرض احد

Blanchir, v. n., devenir blanc, ٨ رجع ابيس

Blanchir, vieillir, شأب I.

BLANCHISSAGE, s. m., action de blanchir du linge,

BLANCHISSEUR, SE, subst., qui blanchit la linge, المسال]

BLANCHISSERIE, s. f., lieu où l'on blanchit, مغسلة.

BLASER, v. a., user les sens, اضعف الحواس. Se blaser, être blasé sur, me plus sentin le goût de, .ما بقِّي يلتذ بالشي ـ ما بقي يذوق طعهـ الشي REASPHEMATEUR, s. m., _________.

BEASPRÉMATOIRE, adj. com., qui contient des .تجديفي , blasphèmes

BLASPERRE, s. m., parole impie, حيديف. جدول على الله BLASPHEMER, v. a., حالم

بياء حظة

BLAUDE, s. f., sorte de surtout de toile très-grosse, .نوع مشلح من الكتان التخين

Ble ou Bled, s. m., plante, _ . . Ble سرغل ,mondé et concassé

Ble noir. Voyez SARRASEN

Blé de Turquie. Poyez Mais.

BLENE, adj. com., pale, icol.

Bressé, E, adj., معروح - معروح , pl., . حصان معقر, Cheval blessé par la selle, جَرْهِ

BLESSER, v. a., donner un coup qui fait une plaie, A. Blesser, en parlant de la sella qui blesse le صار اسفر ـ اصفر ـ اصفر ـ اصفر ـ استراب من المقر المقر المقر المقراء على المناب dos d'un cheval, عقر.

ا قلم العيت Blesser l'honneur, l'amitié, علم العيت I. ـ انشلم صيته. Sa reputation a été blessée, ثلم الحبّـة. Blesser, faire du tort, ... O.

Se Blesser, v. réf., se faire une blessure à soi-. جرح روحه ,méme

Etre blessé, 7, Étre blessé par la selle . نعقر ظهرة ـ عقرة السرج ,(cheval)

نكت; plur., خكتة Petit trait d'esprit, شررل إجراح, جروح, plur., جروة جراحة ـ جروحات

liente, rafraichissante, عَنْلَةِ الْمِهَانِيةِ.

Blette, adj. f., (poire), انجاص مستوى بالزود BLEU, E, adj., de la couleur du ciel, [3,1] -ازرق سهاوي ـ کعلي

الزرقة, Bleu, s. m., la coulour bleue, الزرقة.

.محط الشبعة في الشبعدن, la bougie, محط الشبعة في الشبعد في المتابعة المتاب مايل إلى الزرقة

ارتی - زرق - زرقی - زرقی - ازرق - زرقی - ازرق - ازرق - زرقی - زرقی - ازرق - از الخيط م ارجع ازرق - ازرق - ازرق A. الخيط الله Bleuir, v. n., devenir bleu, I صار ازرق -

BLOC, s. m., amas, assemblage, كتلة; plur., .حلة ـ كتل

. قطع, plur., قطع plur. , قطع En Bloc, adv., sans compter, حلة _ مكو, حقة.

Brocus, s. m., état d'une ville, d'un port cerné, . مصار ـ صرب حلقية على بلد

BLOND, E, adj., entre le doré et le châtain clair, .شقر, fém., أشقر; plur., مقر

BLOND, s. m., la couleur blonde, الشقرة }.

BLOWDE, s. f., espèce de dentelle de soie, .تحریم من حریر

BLONDIN, E, adj., qui a les cheveux blonds اشقر الشعرا

ELONDIR, v. n., devenir blond, jaunir, اشقر __

صرب حلقية على BLOQUER, v. a., faire un blocus, يطرب حلقية على ...

BLOTTIR (SE), v. réf., se ramasser en un tas. s'aco. لبد _ O. کیش croupir,

BLOUSE, s. f. Voyez BLAUDE.

A. غلط في شع , BLOUSER (SE), v. r., se tromper

Bluet ou Barbrau, s. m., plante qui croît dans les ترنشان ,bles,

pl., شرارة ما المتعربة , BLUETTE, s. f., petite étincelle, ما المتعربة , pl.,

BLUTEAU ou BLUTOIR, s. m., instrument pour BLETTE, s. f., plante potagère, humectante, émol- passer la farine, مناخل مناخل ; plur., المنخال مناخل ; مناخيل, plur.,

> BLUTER, v. a., passer la farine par le bluteau, ه نحل الدقيق

موضع الذيحل, BLUTERIE, s. f., lieu où l'on blute, موضع النحل BOBÈCHE, s. f., partie d'un chandelier où l'on met

Bobine, s. f., espèce de fuseau ou peloton sur نوع مغزل او مكت يلفوا عليه ,lequel on dévide le fil

- غابــة صغيرة Bocaga, s. m., petit bois,

BOCAL, s. m., sorte de vase à col court et à ou-

انا واسع الفم قصير الحلقوم - قطرميز ,verture large .مرتعۃ ۔

_ بقر مخصے _ بقر مخصے _ اللہ Borur, s. m., taureau châtré, , La chair du bœuf, عرض. La chair du bœuf, الحم خشن - لحم بقرى

pide qu'un bœuf, أبلد من ثور, prov.

Bonémien, enne, s., Arabe vagabond, Tchinghianè, qui dit la bonne aventure, vole, etc., عجر ; plar., نورى - (Égypte). غجر; plar., نورى (Kasraouan). . برطّی ـ (Alep). ـ وربات , plur., قرباته . ـ له: (Damas). _ فال _ ...

Boire à A. Boire à longs traits, تجرّ O. || Boire goutte à goutte, ج بجرّ . A. # Donner à boire à quelqu'un, شرب قطرة قطرة ou faire boire quelqu'un, سقى ـ . ا سقى . | Compliment à quelqu'un qui vient de boire (grand bien الله بيننك . réponse : هنّاك الله عنناً (!vous fasse على قلك , rép., على قلك Boire à la santé. Voyez SANTE.

Boire, boire beaucoup de vin, المدام المدام . A. Homme qui a bu, شرب نبيذ _ I. سقى الحبقة mais qui n'est point tout-à-fait ivre, المُرَّ عاربي المُعْدَّ عادية المُعْدَّ عادية المُعْدَّ المُعْدَّ المُعْدَّ المُعْدَّ المُعْدَّ المُعْدَّلُ المُعْدِيلُ المُعْدُمُ المُعْدِيلُ المُعْدُلُ المُعْدِيلُ المُعْدُمُ المُعْدُلُ المُعْدُلُ المُعْدُمُ المُعْدِيلُ المُعْدِيلُ المُعْدِيلُ المُعْدُمُ المُعْدِيلُ المُعْدُمُ المُعْدُمُ المُعْدُمُ المُعْدُمُ المُعِمِيلُ المُعِلِيلُ المُعْمُ المُعْمُ المُعْم

Boire, au fig., souffrir, چَرِجْ.

Boire, en parlant du papier, , ti O.

plur., الخصشيش; plur., المخصفيش . بعاشيش

.مشرب ـ شرب Boirs, s. m., مشرب

Bors, s. m., substance dure des arbres, بلوع drogues médicinales, وبلوع plur., عود _ اخشاب. Un morceau, une pièce de bois, شمت ال Cet édifice est-il de pierre ou de bois? . Bois à brûler, من العبارة قبو و الا خشب سلم; plur., سلماً. || Faire du bois, ramasser du bois, سلحما.

. تنحوت , plur. ; تختوت .

Bois, lieu planté d'arbres, افغان ; plur. قالف ـ . حروش , plur. ; حرش

. Bois de cerf, cornes, قرور الايل

Bois de Brésil. Voyez Brésillet.

Bois de citron. Voyes CHANDELLE.

. بقم مرجاني , Bois de corail

. بقم حديدي, Bois de fer

. بقم قبرصے , Bois de rose, de Rhodes, de Chypre, Bois de Sainte-Lucie. Voyez MAHALEB.

Bois puant. Voyez ANAGYRIS.

Bois sain. Voyez GAIAC.

Boisage, s. m., le bois d'une boiserie,

Boisen, v. a, garnir de bois, عشف ـ دفيف. ارض كثيرة لاشجار , كثيرة لاشجار , كثيرة الاشجار , كالمراة الاشجار , كالمراة الاشجار , كالمراة الاستجار , كالمراة المراة الاستجار , كالمراة الاست

BOISERIE, s. f., ouvrage en bois plat qui revêt un mur, تخشسة.

Boiseux, se, adj., de la nature du bois, حُشْبَى. BOISSEAU, s. m., mesure pour le grain ou le sel, .نوع مِکیُل ـ امداد,plur ;مدّ

Boisselke, s. f., contenu d'un boisseau, J.

Boisson, s. f., liqueur à boire, عشروب مشروب.

Boltz, s. f., ustensile creux à couvercle, عُلْمَة; . حقاق et حُقيق , plur. , حُقّة - عُلْب , plur.

BOITEMENT, adv., action de boiter, -je.

BOITER, v. n., عرج O. A.

BOITEUX, sx, adj., qui boite, إعرجا; fém., عرجا; عرجان et عرج.

مدينة بخارا ,Bokhaba, ville de Tartarie

Bor ou Borus, s. m., petite boule composée de

Bol, jatte creuse, سلطا نية.

Bol d'Armé- نرأب _ طيري. Bol d'Armé-.طین ارمنی ـ تراب ارمنی nie,

BOMBARDEMENT, s. m., juil ...

BOMBARDER, v. a., jeter des bombes, بين صرب .0. I صرب قنابر ـ

Bombardier, s. m., qui tire des bombes, d'esprit, مسكين على نيت على نيت و plur., ي قنبرجي - صراب القنبر - صرّاب البهب

BONDASIN, s. m., étoffe de soie, בּוְשׁׁ טוֹן.

BOMBE, s. f., boule de fer creuse remplie de poudre, تَبِينَ ; plur., تُنْبِرة _ بُنْ ; coll., بِنْ _ ; plur. قنبر , collect. ; قناب

BOMBEMENT, s. m., convexité, قالت.

BOMBER, v. a., rendre convexe,

Bomber, v. n., j بر O.

- رؤوف _ خير Bow, adj., qui a de la bonté, يُووف _ . الله رؤوف رحيم , Dieu est bon . حليم

Les bons (opposés aux méchans), List الابرار - الصالحيين - اهل الخيو

Bon, qui a les qualités convenables, وطنيب; plur., , plur., عديل - ملاح, Un bon écu ريال صحيح - ريالات صحاح , ويال صحيح .

Bon, utile pour, مليح - طيبل - بافعل. Re-دوا نافع للسعال, mède bon pour la toux

Bon à, propre à (en parlant des hommes), اهل ل Bon au goût, طيب الذيذ ـ طيب.

قوى طيب _ عظيم ,Trės-bon,

Trouver bon, approuver, - يرى , aor., وراى مناسب - استحسن عنك شي .0 شافی مناسب

O. _ لت مكانم o. _ ثبت مكانم o. _ صيل o. .معدن _ عظیم _ طیب _ ملیح , Bon, adv., bien Dans la Haute-Égypte on se sert plus particulièrement du mot, -

. ياة _ يح! Bon! interj., telle que bah!

Tout de bon, adv., sérieusement, آمرین جست. . Ils se battent pour من حقا _ من صحيح _ من حق .قتالهم جد ما هو هزل ,tout de bon et non pour rire

Bon, s. m., consentement par écrit, ورقة رضا. BONACE, s. f., calme de la mer, ailé.

Bonasse, adj. com., simple, sans malice et de peu

سادچ ـ بسيط | .

Bonnon, s. m., friandise avec du sucre, ملتسات ,plur

BONBONNIERE, s. f., . shir ale.

Bon - CHRÉTIEN, s. m., sorte de grosse poire, صنف من الكيثري.

نطة _ قفزة , Bonn, s. m., rejaillissement, saut

Faire faux bond, manquer de parole, etc.

Bonde, s. f., pièce de bois qui retient les eaux d'un étang. سد.

Bonde, trou rond à un tonneau, ou tampon de بُخش البرميل اوسدادة, bois qui ferme ce trou ذلك البخش

I. قفز _ O. نظر , BONDIR , V. D. نظر , D.

. قاف: , BONDISSANT, E, adj.,

BONDISSEMENT, s. m., نط ـ قفز.

Bondon, s. m., grosse cheville de bois qui ferme la bonde d'une futaille, سدادة برميل.

BON-HENRI, s. m., plante. Voyez PATE-D'OIE.

BONHEUR, s. m., état, événement heureux, La -Le bonheur cé نصيب _ سعد _ سعادة _ بخت leste, السعادة السياوية. || Il n'a pas de bonheur, ا ما له نصيب _ ما له بنحث. ¶ Par bonheur pour lui, Prince بر من سعادته ان ـ بسعده ـ من بخته dont la présence porte bonheur, امير صاحب قدم. النصيب ب J'ai eu le bonheur de, ب النصيب.

BONHOMIE, s. f., bonté naturelle et simplicité, .مسكنت ـ سداجة

" Вол-Номмв, s. m., qui a de la bonhomie, בשול ב

BONIFICATION, s. f., amélioration, , low.

Bonification, remise, -

BONIFIER, v. a., améliorer,

Bonisier, saire une remise, + ... A.

عوض على أحد , Bonister, suppléer

, plur., عرقية _ طواقع , plur., طاقية , de calotte صباح الخبر, plur., عرقية _ طواقع , Bonnous, s. m., salut du matin عراقي إ- الله يصبحك بالحيسر - صبحك بالثنيسر اسعد الله ـ بسعد صباحك ـ صعاحكم سعيد (ces phraces servent de réponses les unes aux autres). On dit aussichtlep : مبة صباح صبحك. طالع الشي من عقله _ إ-Les Égyptiens emploient ensore les phrases sui - نهارك ابيص - صباحكم ابيسيص : vantes فهاركم مشرق - صباحك لبن

Dans le milieu de la journée, on souhaite le bon-أوقاتكم سعيدة _ اسعد الله أوقاتكم : jour en disant Donner, dire le bonjour à quelqu'un, de ا Rendre le bonjour, رد الصباح O.

Box-Mor, s. m., facétie, répartie fine, كلام مسخص . فکت , plur. نکتت ـ

BONNE, s. f., gouvernante d'enfant, כוֹנֵג - כוֹנצ' . BONNE-AVENTURE, s. f., vaine prédiction, plur., فالات. Dire la bonne aventure, فالات A. .I كشف بنحث احد ـ

Bonne-Aventure, aventure heureuse, -بنحوتات ,.plur

BONNE-FORTUNE, s. f., avantage inattendu, .سعادة _ نصيب _ بحث _ خير من الله

BONNE-DAME, s. f., plante. Voyez ARROCHE.

BONNEMENT, adv., ull .

Bonnet, s. m., vêtement de tête, قلوسة. Bonnet de nuit, تخفيفة الراس _ اسقوفية _ قلوسة , Bonnet pointu, قبوعة _ قبعة _ Bonnet à poil de ¶ قلباق _ قلبق , forme cylindrique ou pointue Bonnet sens poil, de forme cylindrique, au bas duquel est roulée une pièce de mousseline, قاوق; pl., . # Bonnet sans poil, rembourré de coton, ـ طنطور, Autre sorte de bonnet إ.قاوق ـ تـنبقية قراقر, plur., قراقرة , Bonnet de drap, espèce de calotte blanche intestins, قراقر, plur., قراقر ou rouge, autour de laquelle est roulé le turban, Bord مافية عافية ou حافية , plur., حافية Bonnet long, إطراف إ, Bord المكبوش - طرابيش , plur., طربوش

Qui a la tête près du bonnet (fig.); prompt à se يطلع خلقد قوام ـ سريع الغصب ,mettre en colère Prendre sous son bonnet, inventer, , 3 il.

. واحد من الكبار, Gros Bonnet, homme important BONNETERIE, s. f., art, métier du bonnetier, . صنعة الطرابيش

. كرخانة طرابيش Bonneterie, fabrique de bonnets, شيالة طرابيش. . ביום طرابيش , BONNETIER, s. m., marchand, Bonsoin, s. m., salut du soir, _ يسعد مساكم _ اسعد الله مساكم _ مساكم سعيد :مسّبكم بالخبير, et par abréviation الله يهسّبكم بالنحبيز on dit aussi à Alep, مية مسا مساكم (ces phrases servent de réponses les unes aux autres). || Dire le bonsoir à quelqu'un, على .

Bonré, s. f., qualité de ce qui est bon, a...............

Bonté, qualité morale, douceur, أفست, _ الطافة الطبع - حلم - حسن الشيم

Bonté, ce qui se fait par pure honnêteté, فضل . چیل _ مجابرة _ معروف _ خیر _ افضال Des hontés, ريال. || Remercier quelqu'un de ses bontés, O. | Il a eu beaucoup شكر فضله و جيلد و احساند de bontés pour moi, عيل معي مجابرة كلية Avoir la bonté de, على أحد Ayez la bonté de مر، فصلك قُل لي ou تنفصل على وقل لي, medire || Ayez la bonté de me donner l'encrier, la plume, كلف خاطرك ناولني الدوايتراو القلم

ـ بورق ـ بوراق , Borax, s. m., sel minéral ملم الصاغة.

BORBORISME OU BORBORYCME, s. m., vent dans les

, plur. , طرف , Bond , s. m. , extrémité d'une chose ـ حافة الحسيوس ,Bonnet de toile, espèce d'un bassin, d'une chaise ، طربوش مشهوط

- جاوز الحدّ, Bord de la mer, حافة الكرسي | les bornes, aller au-delà des bornes | حافة الكرسي ما له حدّ , Sans bornes إ . تجاوز الحدّ إ ـ شواطح , plur. , شاطع البحر _ سواحل , plar. البر Bord de rivière, شط النهر; plur., ألبر قليل العقل A l'autre bord de la rivière, Homme borné, qui a peu d'esprit, قليل العقل. A l'autre bord de la rivière, على قاطع النهر

Bord , ruban , frange pour border,

Bord, terme de mer, navire, مركب. A son bord. . في مړکند

BORDAGE, s. m., revêtement extérieur en planches d'un vaisseau, على المزكب, d'un vaisseau, حضف

BORDAT, ou mieux BERDÉ, s. m., petite étoffe d'Égypte en laine, צירנא.

Bondée, s. f., décharge de tous les canons d'un des côtés du vaisseau, مشجرية ـ عريشة من شجر اطلاق كل المدافع من بالمدافع من شجرية ـ عريشة من شجر الطلاق على المدافع من المدافع من المدافع ال .جنب الغليون

Bordées (conrir des). Voyez Louvoyer.

BORDEL, s. m., lieu de débauche, عبيب فساد.

BORDER, v. a., garnir le bord, être sur le bord, O. La praîrie qui کارن حول , جنب , علی حافث . المرج الواقع حول الغدير, borde l'étang

Border, orner le bord avec une frange, ____.

Border la côte, côtoyer la terre, بأنب البر.

BORDEREAU, s. m., mémoire de divers articles for-. مُدب, plur., حدبا, fem., احدب - قنبور | - تذكرة - علم بيان الدفع, fem., أحدب ورقد حساب

Pl., عاشية ـ داير Borde, عاشية Borde, عاشية Borde, s. f., ce qui borde, . Bordure de châle de cachemire, کنر ـ کنار

.شيالي , Bonéar, E, adj., du côté du Nord

اربح شهالی Bones, s. m., vent du Nord, دبیح

BORGNE, adj. com., qui a perdu un œil, jel; .فرد عين - عوران et عورا ; plur., فرد عين - عورا

وضع الحدود ,BORNAGE, s. m., وضع

BORNE, s. f., pierre qui marque les limites, جرة لبيان الحد

Bonné, E, adj., qui a des bornes, Journel.

BORNER, v. a., mettre des bornes. limiter. בב Se Borner à , v. réf., se contenter de , اقتصر على ا الله البشاة , Bosms, province de Turquie, فلأد البشاة.

BORNOYER, v. a., regarder avec un seul œil pour aligner, حَوْق بعينه

BOSPHORE, s. m., canal qui sépare l'Europe de l'Asie, et fait communiquer la mer de Marmara à la mer Noire, الخليج القسطنطيني.

Bosquer, s. m., petit bois, petite touffe de bois,

Bosse, s. f., grosseur au dos, à l'estomac, عدنة; plur., عدت , plur., اقتار Bosse de chameau, سنام _ أسنام et اسنام و plur., سنية; plur.,

ـ نفسفـة, elevure par suite de contusion, عسقـة ورم; plur., ادبسورة - أورأم Bosse sur un métal,

Bosseler, v. a. Voyez Bossuer.

ـ أبو قـتب Bossu, E, adj., qui a une bosse,

Bossurn, v. a., faire des bosses, de A.

Se Bossuer, v. pr., être bossué,

BOSTANGI, s. m., jardinier turc, ou garde des jar-. نُستانجية , plur., بُستانجي , dins du Sérail,

Bor, adj., pied bot, contrefait, جل مفصوعة. أفصع, Pied bot, homme qui a le pied contrefait, أفصع

BOTANIQUE, s. f., science qui traite des plantes et علم النباتات _ علم الاعشاب, علم النباتات _

BOTANISTE, s. m., qui s'applique à la botanique, .عارف بالنباتات ـ عشاب qui connaît les plantes, عارف بالنباتات

BOTTE, s. f., assemblage de choses liées ensemble, Borne, au fig., limite, حرمة _ شدُد , plur. , مربط Passer حدود , plur. , حزمة _ شدُد , plur. , عرمة _ botte de fagots, حزمة حطب. Une botte de radis, حزمة فجل.

Botte, chauseure élevée, جزمة ـ موزة; plur., جزمات et جزمات.

Botte, coup que l'on porte, عمرية علم . A propos de bottes, sans raison, عبلا سبب عبر اصل

BOTTELER, v. a., lier en bottes, مُشَدِّ شُده 0. ـ من من من من من من كُنُم آل مُزَم عن من من من المناسبة المنا

دكان القصاب Bottes à quelqu'un, السّر احداً الجزمات المجرمات

Se Botter, v. ref., تالبس الجزمات I.

Воттіва, s. m., qui fait des bottes, جزماتني.

Bottine de femme, غنان ; plur., بلغ ; plur., بلغ ; plur., بلغة ; plur., غنانة).

Bouc, s. m., تيوس ; plur., تيرس ...

Bougage, s. m., plante, Wing.

Boucan, s. m., lieu où l'on fume la viande, مسح الفرس بقبضة حشيش مفتول A.

Boucan, s. f., sorte d'anneau de méte

Boucanea, v. a., faire fumer et griller la viande, قدد اللحم على الدخان.

BOUCHE, s. f., آمة; plus régulier, ق ou مفة; plur., احتاك . الحتاك . الحتاك . الحتاك . الحتاك . الحتام على الحتاج في الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج في الحتاج في الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج الحتاج الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج الحتاج الحتاج في الحتاج في الحتاج في الحتاج الح

Faire venir l'eau à la bouche (fig.), exciter en parlant le désir d'une chose, اجرى الريق.

Bonne bouche, mets le plus exquis, انخرالطعام الذي عليه الكلام ويوكل في الاخر. Garder pour la bonne bouche, القي الى الاخر

Bouches à feu, canons, مدافع; plur., مدافع, plur., القم, plur., لقم

BOUCHER, v. a., fermer une ouverture, سَد مرش O.
Boucher un trou (fam.), payer une dette, سَد خرش .
Se Boucher, v. ref., se fermer, أُنسدُ

Bouché, E, adj., sans intelligence, המללפת ולפהל.
Boucher, Ere, adj., qui tue et débite les bestiaux,
قصّاب ـ جزّار

BOUCHERIE, s. f., lieu où l'on tue les bestiaux, دكان الجزار, Lieu où l'on débite la viande, مجزرة . دكان القصاب

Bouchon de paille, de foin; poiguée, de paille ou de foin tortillée, مُبِعِث مضيش مفتول.

Bouchonner, v. a., chilfonner, خُعُلَسَتَكُ جُعُلُسِتُكَ.

Bouchonner, frotter un cheval avec un bonchon, مسے الفرس بقبصة حشبش مفتول.

Boucle, s. f., sorte d'anneau de métal avec un ardillon, ابزیم; plur., بکلة ـ أبازیم.

بالدخار عديرة محلقة شعر ,Boucle de cheveux فديرة محلقة شعر ,Boucle de cheveux وأم على الدخار Boucle, s. f., تُمّ , plus régulier , فم الدخار .Boucle de cheveux prenant leur origine sur ،مقصوص ,plur. , مقصوص ,plur. , احذاك ,plur. , حدك مرابع النجام et النجام على النجام على الدخار .

Boucle, anneau en cuivre ou en corde qu'on met au nez des chameaux pour les saire obéir,

Boucle d'oreilles, تقلم; plur., تقلقات.

Boucles, v. a., mettre une boucle, حط ابزيم O.
Boucler, attacher avec la boucle, شبك الابزيم I.

Boucler les cheveux, les tourner en boucles, وبرم الشعر بشكل الحلق ـ . ٤ عهل الشعر عداير

Bouclier, s. m., arme défensive, ترس; plur., درق بالوس; plur., درق بالوس

Bounza, v. n., faire la mine par humeur, je.

BOUDERIE, s. f., action de bouder, ine jui

BOUDEUR, SE, adj., qui boude,

Bouden, s. m., boyau rempli de sang, de graisse, سُجُق - منبار محشى من دم و دهن. Boupoin, s. m., petit cabinet, 3.4.

الطير . - (Barbarie) غيس . - وحسل Bous, s. f., عيس . - وحسل ختم , في الطبر, S'enfoncer dans la boue, patauger, مناطبر انالتغلية المار علامة (Bouse dans les rues, انالتغلية المار علامة المارية Bousur, s. m., qui ôte la boue dans les rues, نزاح الوحل

Воиггант, в, adj., qui paraît gonflé, منفونه.

Bourrez, s. f., halenée, نفس; plur., أنفاس).

. هـواق م Bouffée, action passagère du vent, مواقع ما العام Bouffee, masse de fumée, منف المناه

O. كار، منفوج , Bourren, v. n., être enflé

Bourgerre, s. f., petite houpe pendante, شرّابة. السيدة بيضاً

Bouffe d'orgueil, عبنفوخ عبريله. Bouffe d'orgueil, ملان كبريله

Bouffin, v. a., enfler, نفنے O. + ورّم

BOUFFISSURE, s. f., enflure des chairs; au fig., du انتفاخ - نفخة ,style

قَشْرُ - مهرج , Bourron, s. m., celui qui fait rire, .مسخورة _ خُلُوم ،

. فَنُرْ ـ صناعة الحّاد الكام Bouffon المُعاد عناعة الحّاد الماعة العناء العنا pour faire rire, نهريج.

Bougeoin, s. m., sorte de petit chandelier, .نوع شعدان صغير

Bouoza, v. n., se mouvoir de sa place, تحرك.

Boucie, s. f., chandelle de cire, شيعة; collect., إشيعة. .شهوع ,plar., شهع

.مُقت ـ دايم بنقنق .. Bougon, ne, s.,

Bouconnen, v. n., fam., gronder, murmurer en-بربر ـ نقنق (tre ses dents

یغلی , BOUILLART, E, adj., qui bout,

مثل النار , Bouillant , vif , ardent

، مربرة - لبة liquide,

Bouillia, v. n., en parlant d'un liquide, على I; hachés et pilés, ensuite frite dans le beurre, ou cuite

inf., علياد. Faire bouillir un liquide, غليان || Faire bouillir, faire cuire dans l'eau, , . . O.

BOUILLOIRE, s. f., vase pour faire bouillir de l'eau,

Bouitton, s. m., rondeur, bulle d'une lieueur BOURUX, SE, adj., plein de boue, وحل موجل, agitée par le feu, تقيقة. Faire bouillir l'eau à petits bouillons, à gros bouillons, أغلى الماء علياناً خفيفاً ا، غلبانا شديداً ا

> مسلوقة , Bouillon, eau qui a bouilli avec la viande .زوم ـ موقد لحم ـ مُرَقة ـ

> BOUILLOS - BLANC, s. m., plante, ______

BOUILLONNANT, E, adj., فاير ـ ثاير .

BOUILLONNEMENT, s. m., état d'une liqueur qui غلیاں _ غلو _ غُلیت _ فوران ,bouillonne

BOUILLONNER, v. n., s'élever par bouillons, LE I. بقبق _ .0 فار _

BOULANGER, v. a., faire du pain, L.

. فرار سختاز ,.BOULANGER, èRE, s., غرار سختار

Boulangerie, s. f., art, métier de boulanger,

Boulangerie, lieu où le pain se fait,

: كرة _ أكرة _ طابة , Boule, s. f., corps rond, عالم _ أكرة _ طابة , لعب الكورة ,Jeu de boule كُور ,plur. كُور (كُرة pour كُرة) ال Mettre en boule, former en boule, كنكب _ كنتل

Bouleau, s. m., arbre, تبولا.

BOULET, s. m., boule de fer dont on charge un canon, کلکر; plur., کلک.

Boulet d'un cheval, jointure au-dessus du paturon, ;;; plur., , 1; i.

BOULETTE, s. f., petite boule de chair hachée, معققات , plur., معققات , d'oignon et de persil , الحم مسلوق , plur., عدققات Bouillie, s. f., lait et farine cuits ensemble; pâte عصفور عصفور . Boulette faite avec de la viande, du persil, de l'ail, des pistaches, du blé, dans un bouillon de viande, کُسیسة; en Égypte, . مفش کنب قدم ,Les Arabes aiment beaucoup ce mets. On dit livres . کمالة , كبّة كبتنا هي ربّتنا لولاكبتنا كنا متنا على en Syrie: c'est-à-dire: Boulettes! chères boulettes! ce sont elles qui nous ont nourris : sans elles nous n'existerions

. الماع كنب قدم, sard, ومتراس, BOULEVART, s. m., rempart, متراس, sard, حياع كنب قدم . اسوار , . plur ; سور _ متاريس , plur

Boulevard, allées d'arbres autour d'une ville, نوع جوب من شعر المعز اشجار مصفوفت صفين حول المدينة ـ داير المدينة BOULEVERSEMENT, s. m., renversement total, . خراب ـ انقلاب

وحلة _ رو لة إ Bouleverser, v. a., ruiner, mettre en désordre, . I. Il a tout bouleversé فلب مناسب - تخرّب من £tre bouleversé, خرب الدنيا

BOULEVUE (A LA), adv., vaguement, اعلى باب الله.). Boulimme, s. f., maladie, grande faim avec dé-.دا البطر, , ou plus vulg. وليوس , ou plus vulg.

Boulin, s. m., trou de colombier, ou pot de terre ; قادوس الحمام, pour servir de retraite aux pigeons قواديس ,.plur

BOULINE, s. f., corde amarréc sur un côté d'une . حبلة موبوطة في طرف القلع ,voile

Bouloza, s. m., instrument pour remuer la chaux, الة لخصّ الكلس

Bouquer, s. m., assemblage de fleurs, שונה למן . صحبة زهر ـ مربط ـ ربطة زهر

Bouquet, parsum du vin, إكاوة الشراب,

Bouquetière, s. f., marchande de bouquets, امراة تبيع باقات زهر.

plur., اوعل Bouquerin, s. m., bouc sauvage, .اوعال

Bouquin, s. m., vieux bouc, יֹנֶשׁת בּינֶפֿן. . كنماب عتيق , Bouquin , vieux livre de peu de prix .طقم _ بز, Bouquin, embouchure de pipe.

BOUQUINER, v. n., chercher, ramasser de vieux

. تعفیشت کنب Bouquinerie, s. f., نعفیشت

BOUQUINEUR, s. m., qui cherche de vieux livres, .معفش كتب

BOUQUINISTE, s. m., marchand de livres de ha-

BOURACAN, s. m., espèce d'étoffe en poil de chèvre,

.طبر, _ وحلة , Bourbe, s. f., boue, fange, علم ...

BOURBEUX, SE, adj., plein de boue, Jan.

Bourbien, s. m., lieux creux plein de bourbe.

.قير مثل الطين Bourbillon, s. m., pus épais, الطين . . كذنة , Bourde, s. f., mensonge

Boundon, s. m., grosse mouche, دبو, plur.,

BOURDONNEMENT, s. m., bruit des bourdons, des .وظ ـ طنين ـ زنين ـ زن مطنين ـ منين ـ من

BOURDONNER, v. m., bruire comme les bourdons, . وزوز ـ . I وزّ ـ . I وظّ ـ . I طنّ ـ . ا زنّ ا les mouches, قصت _ بلاق Boung, s. m., village considérable, قصت ح Lourg, عفو , plur., عفو , plur., كفو , plur., كفو , . ضَيْعة ; plur. , ضَيْعة

BOURGEOIS, OISE, s., habitant d'une ville, أبن بلد; plur., اولاد بلسد. Les bourgeois, les roturiers, Les gentilshommes et les bourgeois, العامّ ـ العامّة النحاصة والعامة ـ النحاص و العام

.مثل العامة, Bourgeoisement, adv.,

Bourgeoisie, s. f., qualité de bourgeois d'une ville, كون احد من اولاد البلسد. Réunion des bourgeois, حاعة اهل اللد

Bourgeon, s. m., bouton qui renferme les branches, les feuilles et les fruits, ;; plur., , !-الباليب , plar., ببلوب - عيون , plar., عين الباليب

Bourgeonné, z, adj., qui a des bourgeons, מֹלֹנָ

Bourgeonné, qui a des boutons sur le visage. في وجهه حات حم

BOURGEONNER, v. n., jeter des bourgeons, ; O. -٨ طلعت له عيون , لباليب ـ تزرّر ـ بُرُعم

Bourguépine ou Bourg-Épine, s. f., 2002.

BOURRACHE, s. f., plante potagère, annuelle, bé-. براوى ـ لسان الثور ,chique, cordiale

BOURRADE, s. f., coup de crosse ou du bout du . صربة , لطشة بقندق التفنكة أو براسها , fasil , الم Bourrade, répartie vive, دكّة في الكلام.

BOURRASQUE, s. f., coup de vent impétueux, . ثلقیحة _ ربیح شدید, عاصف

Bourrasque, au fig., caprice, mauvaise humeur, .ثارة _ تلقيحة

Bourne, s. f., amas de poils d'animaux quadru-¶ . كنكت , Bourre de soie وبــــر ـ شعر , Bourre de laine, , 5th.

لىدة , Bourre d'une arme à feu

Bourreau, s. m., exécuteur de la justice crimi-ملاد ـ ستان ـ مشاعلة , plur., مشاعلي علاد ـ ستان Bourreler, v. a., (en parlant de la conscience)

.قلق ـ وتبنج ,tourmenter

BOURRELET ou BOURLET, s. m., coussin rond et bourré, vide par le milieu, لواية.

منجد ـ صانع برادع و رحال و جلالات ,somme

Bourre, v. a., remplir de bourre, مشعر I. Bourrer un fasil, ご 0.

Bourrer, au fig., porter des coups, ¿; O. .. .0 لطش ـ .1.0 ضرب

كآپ كلام قاسى, brusques, dures

Bourrique, s. f., anesse, ",

دايم عضبان - صعب الاخلاق

Bourse, s. f., petit sac pour mettre l'argent, ; nlur., أكياس Sans bourse délier, أكياس.

. صبية - جلدة - كيس التنن Bourse à tabac, صبية -

Bourse, lieu où s'assemblent les négocians, مجهم التجار

Bourse, somme de cinq cents piastres,

. كسر البيط , ou بيض ou, كسر البيط .

Bourse à pasteur, ou Tabouret, plante astrip-.كس الراعي gente,

Boursien, s. m., enfant élevé dans un collége aux صبى يترتي في مدرسة على كيس frais de l'État, .الدولت

Bourson, s. m., petite bourse ou poche, نفنج في الكلام, Boursouflage, s. m., انفنج في الكلام

Boursoupler, v. a., enfler la peau, علني الجاد 0. Boursourle, adj., enflé, of - منفوح - وأرم

Bouscules, v. a., mettre sens dessus-dessous. .I قلب ـ . O عجق fam.,

Bouse ou Bouze, s. f., fiente de vache, de bœuf. .خثع

Bousillage, s. m., chaume et terre détrempée, .طين منحلوط بقش

Bousillage, ouvrage mal fait, تحسص _ الخبطة . Boussole, s. f., cadran à aiguille aimantée qui . بوصلة _ بيت كا برة , Bourne Lier, s. m., saiseur de harnois de bêtes de tourne vers le Nord, المرة

.مرشد , Boussole, au fig., guide, conducteur, عرشد ...

Bour, s. m., extremité d'un corps, ; plur., ,Le bout des doigts رؤوس ; plur., رؤوس ـ اطراف Passo-moi le اطراف الاصابع - رؤوس الاصابع bout de la corde, ناولني طَرف الحبلة Le bout Bourrer quelqu'un, lui adresser des paroles d'une pique, أس الحربة, « Le bout du nez, . طرف الانف J'ai ce mot sur le bout de la langue, اس الماني الكلية على واس لساني الماني الس لساني الساني الماني الساني الماني ال ـ راس بسسسراس - من راس الى راس Bourau, E, adj., brusque et chagrin, من أوَّله إلى أخرة إ- معفرت , Bout du turban pendant sur l'épaule, à la manière des habituns du Hedjaz, i is.

-Bout d'un châle, d'un mouchoir, اطرق مداب Bouteille noire, الطرق مداب Bout d'un châle, d'un mouchoir المسوداية مسوّدة عنبرية, Le haut bout d'une table, أس السفرة, Le haut | queur, عنبرية .ألصد, la place d'honneur, ألصد,

. بصاعة بايرة Au bout de l'année, في أخر السنة. Au bout de l'année. أخر de deux ans, بعد سنتير. | Au bout du monde, في اخر الدنيا

كُفْت _ أَشْقف , plur. ; شقفة _ حُصص , plur ; حصّة _ قُطْع Un bout de corde, قطعة عللة. || Un bout d'homme. un petit homme, قطعة , جل. A tout bout de champ, à chaque moment, كل ساعة.

Être à bout, dans le dernier embarras, بالة L Etre à bout, perdre patience, ما يقى له صبر ـ . ٨ طلعت روحه

Venir à bout de quelque chose, réussir, - . ٨ طلع راس في شي - انهى الشي الى الاخر A. Venir à bout طلع معه الشي .. I صبح معه الشي de ses desseins, عنال المراد . القصود عنال المراد الله المقصود عنال المراد الله المواد المالية الم Venir à bout d'une personne, l'amener à ce qu'on veut, ميل عقلم Venir à bout de ses ennemis A قهر اعداد - I غلب اعداد

.عقد الزهر du compte, adv., tout considéré, après عقد الزهر. .اخر دا و دونه ـ الحاصل , tout

A bout portant, على السلاح على السلام. التزرزر- الم Il l'a tué d'un coup de fusil dans la poitrine tiré à bout حط طرف التفنكة على صدرة و اطلق portant, الرصاص فقتله

لطلعة خلق _ خرجة Boutade, s. f., saillie, خرجة BOUTARGUE, s. f., œufs de poisson salés, של ניין. .مُستحر، ,excite les autres

BOUTE-FEU, s. m., , WI .

BOUTEILLE, s. f., vase de verre à goulot, "; ; plur., قناني , plur. ; قنينت ـ سلاحية ـ قزايز , plur. . فتابل , pi., فتيلة - خناصر, plur., خنصر , pi., فتيلة -

; حانوت ـ دكاكين , plur., دكار , Boutique, s. f., دكار , Bout, fin d'un temps, d'un ouvrage, etc., موانيت | plur., حوانيت. Garde-boutique, marchandise qui

BOUTIQUIER, s. m., ... L'a

Boutoir, s. m., instrument de maréchal pour parer الة البيطار لقطع حوافر النحيل, le pied d'un cheval, قطعة حوافر النحيل

> زمر العنزير - فنطيسة , Boutoir de sanglier, groin .زلطوم ـ

Bouron, s. m., bourgeon des arbres, des plantes, ; عقدة - لباليب , plur., ببلوب - ميون , plur.; عين pl., عقد , ;; plur., ازر ورد , Bouton de rose , أزر ورد Bouton d'habit, 1; plur., 1,11.

, دملة _ حبّة _ بثور , plur., بثرة , Bouton , pustule ; plur., John.

Bouton-D'Oa, s. m., plante, "...

BOUTONNER, v. a., mettre, passer les boutons, o شد الازرار - زرر - زرر o.

Boutonner, v. n., pousser des bourgeons, O. -نتت. Pousser des boutons, en parlant de fleurs,

Se Boutonner, v. réf., mettre ses boutons, تزر

Boutonné (Homme), adj., qui ne laisse point pé-منطوي في ذاته ,netrer ce qu'il pense

BOUTONNIER, s. m., qui vend ou sabrique des bou-. صانع ازرار - بيام الازرار, tons

BOUTONNIÈRE, s. f., entaille pour passer les bou-

BOUTURE, s. f., branche coupée d'un arbre, et qui عصن مقط ...وع , replantée en terre y prend racine, . يعرس في الارض فينبث

.اصطبل البقر, Bouyeare, s. f., étable à bosufs . بقار - راعى البقر, s. , عمار - راعى البقر, .

Bouvier, constellation près la grande Ourse, النقار _ العوا.

Boxen, v. n., se battre à coups de poing, יצל א. معے ; plur., أمعار , Corde à boyau, وثر; plur., شعاب. Le fleuve se divise en trois branches, اوتار ,.plar

BRACELET, s. m., bijou que l'on porte au bras, .اساور et اسورة ,plur., سوار

Bracelet, ce qui couvre, garantit le bras, دملي.

.شجرة لها اغصان كثيرة] ذراعي Brachial, E, adj., qui a rapport au bras, ذراعي

BRACMANE, BRAMIN, BRAMINE, s. m., prêtre ou براههة , plur ; برههن ـ برههان , plur ; plur

BRACONNER, v. n., chasser furtivement sur les מֹנְבּוֹן. ا.اصطاد في ارض بغير اذر صاحبها ,terres d'autrui

. جوجنے ou ارض غیرہ ou ارض عبرہ . Baaconnier

صياد بعبر ادن

BRADYPEPSIE, sam., terme de médecine, digestion . بطوّ الهضم , lente , faible et imparfaite

Brai, s. m., sorte de goudron, بيسساض .نوع قطرار

BRAIE, s. f., linge, قياط.

BRAILLARD, B, adj., qui parle haut, qui crie, مشاعل; plur., مشاعل جعيماع

BRAILLER, v. n., parler haut, crier,

BRAILLEUR, SE, adj., e- on on - e-

. نهيق الحيير , BRAIMENT , s. m., cri des ânes

BRAIRE, v. n., crier, en parlant des ânes, نَهُون A. .شهّنق - نهّق -

بص _ جر ,lectivement

Braisière, s.,f., vaisseau pour faire cuire à la .انا لشوى اللحم على الجهر,braise

هزّ راسه , Branler la tête , هزّ ـ إ ـ نعش ـ نقالة , Branler la tête ، هزّ راسه سربر.

تحرك [, Branchage, s. m., toutes les branches d'un arbre إغصان , فروع الشجرة

Branche, s. f., bois qui sort du tronc d'un arbre, فروع , plur. , فرع - غصون et إغصان , plur. ; غصن

Branches, familles issues d'une même tige; parties ; شعبة _ فرع , plur., فرع , d'une chose composée فرع , plur. مصران , plur. مصران , plur. وأرع , النهر بتشعب ثلاث شعاب

> BRANCHE-URSINE OU ACANTHE, s. f., plante, .شوكة اليهود _ عرفي _ كنكر _

> a des branches, عفوع BRANCHU, E, adj., qui a des branches, عمور ع

اهنزار ـ تطوح , BRANDILLEMENT, s. m.,

BRANDILLER, v. a., mouvoir de-çà et de-là,

Brandiller, balancer dans une brandilloire, جوجع

Se Brandiller, v. réf., se balancer avec une corde, تجوج - تطوح . Voyez SE BALANCER.

. حوجتانة, BRANDILLOIRE, s. f., balançoire, حرجتانة.

BRANDIR, v. a., balancer dans sa main avant de .0 هز في يك - .0 رج , lancer

Brandon, s. m., espèce de flambeau fait de paille,

Brandon, corps enflammé lancé par l'explosion du feu, alen; plar., den.

BRANLANT, E, adj., خاخال - المخالخ م

BRANLE, s. m., agitation de ce qui branle, ا .مشم المادّة ,Donner le branle à une affaire .هزّة Donner le branle aux autres, les mettre en mouve-Baaisa, s. f., charbon ardent, بصَّة ou بصَّة. Col- ment, غيرة الى . Se mettre en branle, .تحتوك

.أهتراز - هـز، BRANLEMENT, S. M., قالتراز

BRANLER, v. a., agiter, remuer, وعزع - حرك

تهزهز ـ تزعز ع ـ انهز Branler, v. n., être agité, تهزهز

Braque ou Brac, s. m., chien de chasse à oreilles

pendantes, فارى مازغارى المراكب والمراكب والمراكب المراكب والمراكب المراكب ال BRAQUER, v. a., diriger d'un certain côté, en ajus- إباع _ _ طول باء _ والله et والباء ... tant, کبب علی,

. حصنت _ اعهار , plur. ; عهر _ إ , pl. ; عضد _ اذرع ou اذرعة , plur. ; ذراع , plur. ; ذراع , Le bras et l'avant-.0 خلط, حرّك باليد .. 0 خصّ إربد le mot براند الاعلى و الزند الاسفل bras, plur. (356), qui signifie main, s'emploie aussi, par .معيل الفقاع _ معيل البوزة | extension, pour bras. Prendre entre ses bres une per احتصر . . O اخذ في حصنه ,sonne

Recevoir à bras ouverts, cordialement, avec | 3; الماع الموزة . joie, استقبل بالجنصري. Étra sur les bras, à la charge نوع صدرية للأولاد ,A. || Il lui est enfans في اكتاف احد ,de quelqu'un في عمدرية للأولاد ,A. || Il lui est انىڭ . فى د tombé sur les bras une facheuse affaire مِلْمَة عظيمة. || Se jetter entre les bras de quelqu'un, recourie à lui, عليه عليه aor., عليه الى ميقع ،

A Bras, adv., à force de bras, وابنال . Frapper الله الم à tour de bras, de toute sa force, ضرب بعزمه I..O Bras dessus, bras dessous, adv., وراع في ذراع على.

C'est par le moyen des bras que les mains peuvent agir (pour dire, protégez les talens, ils fleurissent), prov. | Quand son bres , بالساعدين تبطش الكفاري devint fort, il me terrassa (c'est-à-dire, devenu puissant, il n'a reconnu mes services que par l'ingratitude), إلما اشتد ساعك رماني, prov. . | Qui a les bras longs, qui a du pouvoir, du crédit, المويل الباع.

.معطف المرفق Le pli du bras,

Bras, division d'une rivière, شعبة.

خاجان.

يد كرسي, Bras de fauteuil.

BRASIER, s. m., feu de charbons ardens,

.مٺاقل ,.plur ، منتقل - کانون

braise, شوى على الجمر I.

BRASSÉE, s. f., autant qu'on peut contenir entre ses قدر منا بيسكه احد و يحيله بين ذراعية Bass, s. m., membre du corps humain qui tient bres, عليه بين دراعية والمعالمة المعالمة المع

Brassen, v. a., remuer avec les bras, mélanger,

BRASSERIE. s. f., lieu où l'on fait la bierre,

BRASSEUR, s. m., qui fait et vend la bière, فقاع _

Brassières, s. f., plur., espèce de camisole pour les

BRASSIN, s. m., cuve de brasseur, 8; 0.13. BRAVACHE, S. M., faufaron, itil _ , plus _ , and

BRAVACHERIE, s. f., jactance frivole,

BRAVADE, s. f., action, parole par laquelle on brave quelqu'un, جهرمة.

Brave, adj. com., vaillant, وأجميع et عبيجة; pl., , pl. ; جُذُع _ رجّال _ فحول , plur. ; فحل _ شَيِّعان. حذعان

Brave homme, homme bon, بجل طيب, ـ هو قوی , C'est un très-brave homme ا رئاس ملاح ناس ملاح

، بشياعة

BRAVER, v. a., affronter les dangers, la mort, ـ . A لا هاب الموت ـ . A لا خالى عن الموب إ , plur , خليسسج _ بوعساز , A . ما اهابد الموت. Braver la fortune, dans l'adversité, عازك الدمر في الشدايد

. تجهرم على احد , Braver, narguer.

عفية عليك ,Brasier, bassin de métal pour mettre la braise, |- Bravo, interj. l terme pour appleudir, (ou عافية Bravo! (c'est bien dit) BRASILLER, v. a., faire griller promptement sur.la سلِّم تحكث (pour الله بسلَّم (pour الله بسلَّم). | Brasiller promptement sur.la (ید pl. de ایدیاٹ est pour دیات) سلم دیاتک

.حذمنة _ قولا قلب _

- Banis, s. f., femelle du bélier, . نعجات et نعاج

Brebis galeuse, fam., personne dont la société est dangerense, in say sage. "

فرمانلي _ براتلي _ صاحب التقرير | Breche, s. f., ouverture faite à un mur, une clò , plur., شرم ـ خراقة _ فتحة في حابط ـ نقة. plur., مروم. Faire brèche à un mur, عابط ما مروم I خرق - .0 خرب, 0 هذ جانب من الحليط ـٰ الله Brèche à une lame, ثلة.

. انشلام الصيت , Breche à l'honneue

BRÈCHE-DERT, s. com., qui a perdu des dents de هتها , fém., اهتم ـ شرما , fém., اشرم ,

BREDOSHARMENT, S. m., Luda - Timber. BREDOUILLER, v. n., parler d'une massière peu disincta, sans articuler, بنهتم - لجلج - بلضم.

BARDOUILLEUR, SE, S., qui bredouille,متهتم - ماسجلے

.موجز ـ قصير , Barr, vE, adj., court

Bref, adv., enfin, en un mot, Joseph.

Bref, s. m., lettre du pape, 81,4.

Brins, s. f., quadrupède de Madagascar, - نوع لعب بالورش BRRIAN, s. m., jeu de cartes, .لعب البرلان

Baksil, s. m., ou Baksiller, bois rouge, -.بقم صبي

Licing, s. f., bijou, دندنش

BRETELLES, s. f. pl., sortes de sangles, .شيار

BRETAGNE (LA GRANDE-), l'île des Anglais, ، بوطانية العظما جزيرة الانكليز

اسياخ.

Baève, s. f., syllabe. prononcée rapidement, . جزو قصير من الكلهة - سبب خفيف [، pl. انعجة -

BREVET, s. m., expédition d'une grace royale. قرمان _ خط شريف _ براوات , plur. ; براة اخراف , Brebis , au fig. , chrétiens sous un pasteur ; براة ا

> Brevet d'invention, privilége accordé à un inven-تقاریر , plur., تقریر teur,

> BREVETAIRE, s. m., porteur de brevet du roi.

BREVETER, v. a., donner le brevet d'un office, اعطى احدا خط شريف , براة , فرمان

Breveter, accorder un privilége à un auteur pour une découverte; اعظم النقرير ـ قرّر.

BRÉVIAIRE, s. m., office de chaque jour pour les prêtres; livre contenant tous ces offices, كتاب صلوات الفرض - صلوات الفرض للكهنة Dire son bréviaire, صلى صلوات الفرض.

BRIBE, s. f., gros morceau de pain, בעול באיל. Bribes, au pl., restes des repas, الطعام . BRICOLE, s. f., partie du harnois qui s'attache au

. سبور , plur. ; سُبر م قايش , plur. ; سبور BRIDE, s. f., partie du harnois composée de la têtière, des rênes et du more, الجباع; plur., مجبه ou الجامات ou الجهة.

; سُرع ـ دزكين ـ اعنتر , plur. , عنان جدزكين ـ اعنتر plur., أسراع. Courir à toute bride, à bride abattue, مر السّرع , de toute la vitesse d'un cheval O. || Tenir en bride, dans le devoir, O. || Lâcher la hride à , cesser de retenir, السُرع I. || Rendre la bride à un chevel, رخى السُوع الدركين ـ L رخى العصان || Serrer la bride, tenir la bride courte à un cheval, شد للحصان. BRETTE, s. f., longue épée, الم ,شد الدركين ما plur., مشد الدركين ما Tourner bride, ادار الحصّان ـ الوي العنان

Barden, v. a., mettre, la bride à un cheval, etc.; au fig. , réprimer, الجم الجماد.

BRIDON, s. m., bride légère, قُطُ مُنْ

. با لاقتصار _ مقتصراً . BRIEVEMENT, adv.,

Brièveté, s. f., courte durée,

BRIFE, s. f., popul., gros morceau de pain, .كسرة كبيرة من الخبز ـ خابور خبز

BRIFER, v. a., popul., manger avidement, L. O. .I طوي ـ .A بلع ـ

. بلاع ـ خمام, Baireur, se, s., grand mangeur, بلاع ـ خماء

BRIGADE, s. f., troupe de soldats d'une même واحد بواحد - عربى عربى عربى إ'autre ; فرقة عسكرية من أوضة وأحدة , l'autre ورق , .plur. , فرق .

BRIGADIER, s. m., chef d'une brigade, وبيس فوقة. BRIGAND, s. m., voleur sur les grands chemins, قطاع طريق ـ حرامي

. أشنت _ كشتر العجوز , arbres | قطع الطرق , Baigandage, s. m., vol sur les routes Brigandage, déprédation, خلط المسطلة - " Brique, s. f., terre argileuse, moulée et cuite ou .نہب

mes pour aller en course, أغربة; plur., أغربة إداء cuite, غير مطبوع او غير مطبوع الماء العربة العربة الماء العربة العربة الماء العربة العربة الماء العربة العربة الماء العربة .مرکب قرصان ضغیر

.سعى , اجتهاد في طلب شي

Brigue, faction, parti, حزب ـ عصبة.

BRIGUER, v. a., poursuivre par brigue, rechercher avec ardeur, _____ A. _ . اجتهد في طلب

BRILLAMMENT, adv., d'une manière brillante, مثل النور الساطع - تحسناً

. صنحور , plur. , صنحر, plur. , الأمع - برّاق - منير , plur. , صنحور .بہتے ۔ با**ھ**ے

. امواح تلطم البرّ إلى الماس بولنت , Brillant, s.m., diamant à facettes. لسية, Barsz, s. f., petit vent frais, نسية, Barsz, s. f., petit vent frais

BRILLANTER, v. a., semer de faux brillants, 274. BRILLER, v. n., avoir de l'éclat, reluire, ـ .0 برق ـ . A لمع ـ . I صوى ,et plus vulg. اصاء . مسطع النور

BRIMBORION, s. m., chose de peu de valeur, .شي وجيز ـ لعبت ـ هلست

Bain, s. m., premier jet d'un végétal, tige d'arbuste, عرق; plur., عرق; plur., .شنلة , Brin de plante | .عيدار.

Brin, parcelle, قطع , plur., شقفة , et شقفت

Brin-à-brin, adv., successivement, un brin après

. نوع لقية القاضع BRIOCHE, s. f., gâteau, فوع لقية

BRIOINE, s. f. Voyez Couleuvage.

Baion, s. m., mousse sur l'écorce des chênes, des

séchée, طوب; collect., طوب. On dit aussi. , plur., قرميد _ قوالب طوب, plur., قالب طوب A. قطع الطريق, plur., قوالب طوب, Baigawdea, v. n., vivreen brigand, Baigamtin, s. m., petit vaisseau à voiles et à ra- اُجُرة - قراميد; collect., أُجُرة : Brique cuite ou non

BRIQUET, s. m., outil d'acier pour tirer du feu d'un BAICUE, s. f., poursuite vive, בובה ב וניגש, plur., ניונ plur., ניונ plur., בובה ב וניגש. La pierre du ,Battre le briquet صوانة عجرة القداحة ,Battre le briquet . ه قدح

> .طوّا لمّ Baiquereaie, s. f., lieu où se fait la brique, طوّا لمّ BRIQUETIER, s. m., qui fait ou vend de la brique, .طوالة , plur. ; طواب

. کسر , Bais, s. vn., fracture

BRISANS, s. m. pl., rochers, écueils à fleur d'eau,

Brisans, vagues qui se brisent contre la côte,

.کسر وقبة , d'un escalier, etc.

BRISE-RAISON, s. m., qui parle sans suite, المُعَامُّر اللهُ محينون ـ

Baiséas, s. f. pl., t. de chasse, branches rompues, éparses, servant d'indices, الشجادة في الشجادة الشجادة الشجادة الشجادة الشجادة المستحددة المستحدد المستحد المستحد سُنْدُس _ قياش مقصب _ ديباج | Suivre . عيدان مكسورة متفرقة على الارص للعلامة les brisées de quelqu'un, اتبع أثرة. آ Aller sur les ا عشم حالم في امر غيرة , brisées de quelqu'an عارض احدا

BRISEMENT, s. m., choc violent des flots contre la . لطم المويم ,côte

Brisement, au fig., vif repentir, attrition, -انكسار القلب

BRISER, v. a., rompre et mettre en pièces, ... I. .0 رضّ - I. حظم - O. دش - (énergique) كسّر-Briser les reins, fatiguer, كسر الظهر I.

Briser le cœur, affliger, القلب, الخاطر, الخاطر Briser ses fers, s'affranchir de la tyrannie, Briser ses chaines, se dégager d'une. prison, فک سیحنه و 0.

Se Briser, v. réf., se casser, être mis en pièces, تكشر - انحطم - انكسر

Se Briser ou Briser, v. n. (contre la côte), heurter la côte avec violence, لطم البر 0.

Baisoia, s. m., instrument à briser le chanvre, la مدق , paille,

BRISURE, s. f., partie brisée, كسو, phur., كسور. . . . نوع انا من خشب للنبيذ

نمني هنا و من هناك بي De bric et de broc, هنا و من I. باع واشترى, BROCANTER, v. a., vendre et acheter . . قالب - صارب - تسبّب - تسوّق -

BROCARD, s. m., raillerie piquante,

O. نقر احداً كلية Lancer un brocard à quelqu'un, نقر احداً كلية O. . I. صريد كلية ـ

> BROCARDER, v. a., fam., piquer par des parotes o. نقرة كلية _ نكت ,satiriques

BROGARDEUR, SE. S., fam., with

BROCART, s. m., étoffe de soie et d'or ou d'argent,

BROCHE, s. f., verge de fer pointue pour rôtir la viande, سينے; plur., اسياع.

BROCHÉE, s. f., - Ly

BROCKER, v. a., passer des fils de côté et d'autre, خش _ شخر

Brocher, écrire, composer à la hête, . حلد مورق , Brocher, couvrir un livre de papier, عبلد مورق

Brockes, s. f. pluriel, défenses du sanglier, انباب الخنزير الوحشي

سيك الكراكي , Brocker, s. m., poisson,

BROCHETTE, s. f., petite broche,

BROCHBUR, s. m., qui broche les livres, , קבל ני פי ארים. . تجليد بورة , Brochure, s. f., setion de brocher, تجليد

Brochure, livre broché, خيلت محلك بورق.

Brochure, petit ouvrage de peu de feuilles, .ورُ بُقات

BROCOLI, s. m., sorte de chou d'Italie, ou rejetons زنا بنيط , plur ; زنبوط - قليبات , plur

Brodrouss, s. m., chaussure,, plur.,

BRODER, v. a., tracer des dessins à l'aiguille sur Brode d'or, des étoffes, سُوِّج م طرَّر مُنْ Brode de vase de bois pour le vin, des étoffes, مُنْ مُوِّج م طرَّر مُنْ الله على الله على الله الله على الله e مزركيش - مشعّل بالقصب - مطرز بالذهب .معبركش

شعل الطارة - تطريز - طرازة , BRODERIE, s. f., قامارة - تطريز - طرازة . .طاراتي ـ طرّاز ـ شعّال BRODEUR, SE, S., .دُوســر ـ شوفان بتر*ی*

Вионскари, s. f., faux pas d'un cheval, зас

BRONCHEMENT, s. m., action de broncher, , BRONCHER, v. n., faire un faux pas, نعس A.

. تُعْتُورُ _ .0 عثر Broncher, au fig., faillir, ac O. _ Ji O.

BRONCHES, s. f. pl., vaisseaux du poumon qui re-.مجاري الرية ,coivent l'air

BRONCHIAL, B, adj., qui appartient aux bronches, يغص محاري الرية

BRONZE, s. m., mélange de cuivre, d'étain et de توچ ـ ثلاثـة معادن, zinc,

BROQUETTE, s. f., sorte de petit clou à tête, . نوع مسهار صغیر

. برشیمہ _ فرشہ pour nettoyer,

BROSSER, v. a., frotter, nettoyer avec une brosse, نظف بالبرشيهة . . مسر بالفرشة

. قشرة الجوز الخصرا, Brou, s. m., écale verte de noix, الخصور BROUET, s. m., sorte de bouillon, בת נק א.

BROUETTE, s. f., sorte de petit tombereau à une roue qu'un homme pousse devant lui, أنوع عربانة صغيرة بجرب واحد يسوقها رجل قدامه

BROUETTER, v. a., transporter dans la brouette, L حل في العربانة المذكورة

ے غوشة .. قرقعت , Bruit confus غَوْشٌ ، بِ Faire du brouhaha . غُوَثُهُ .

BROUILLAMINI, s. m., désordre, , בים.

BROUILLARD, S. m., vapeur, www.

ا۔ ورق الكدش ۔ ورق المص ۔ ورق خوشق ورق ميبس

. نفنان _ _ . O. مبص O. _ . . Baouillea, v. a., mettre pêle-mêle, مبص الخبط - 0 خلط - ختص

Brouiller deux personnes, les mettre en mauvaise ـ وقع العبنة بين ـ وقع بيسن , intelligence .1 رُمُح الفتنة بين

Se Brouiller, v. ref., se troubler en parlant , تخبيل .

Se Brouiller, v. rec., cesser d'être ami, أنعبن مع Se Brouiller, se couvrir de nuages, نُعُيم ـ غيّم Le temps s'est brouillé, لنعبث ألدنيا

BROUILLERIE, s. f., mésintelligence, auc.

BROUILLON, R. adj., qui brouille ou qui s'embrouille, خياص.

صراب فتر, Brouillon, s., qui seme la dissension, صراب .رمای فترن ـ

Brouillon, s. m., papier sur lequel on écrit d'abord pour mettre ensuite au net, ébauche, "-.نسو يد

BROUIR, v. a., griller les feuilles, les fleurs, etc., عرقت الشيس أوراق لاشجار Brosse, s. f., planche garnie de faisceaux de crin en parlant du soleil, عرقت الشيس أوراق . و کلازهار و غیر ذلک

> احراق الشيس اوراق الاشجار ,Baourssure, s. f., الحراق الشيس اوراق الاشجار او الازهار بعد أنجياد الندي علما

عقول BROUSSAILLES, s. f. plur., ronces, épines, عقول ـ .حسک

BROUTER, v. a., manger sur place les végétaux, . A. رتع - L قرض الحشيش

.هرس - سحق , Ввоченент, в. ш.,

BROYER, v. a., piler, réduire en poudre, , , A.

.0 هرس ــ BROYEUR, s. m., celui qui broie,

BROYON, s. m., molette pour broyer l'encre, . يد للسعة .

Bau, s. f., belle-fille, femme du fils par rapport à Brouillard, adj., (papier) gris et qui boit, ses père et mère, كُنَّة _ أمراة الابن; plur., كنايس

Baugnon, s. m., espèce de pêche, فوع خود .

نفنف المطر, BRUINER, v. imp., المارية

BRUIRE, v. n., rendre un son confue, 53 I.

BRUISSEMENT, s. m., bruit sourd et confus des va-.دوي الامواج ,gues

BRUIT, s. m., son, . Bruit, assemblage de sons

Bruit, nouvelle, خَبُر; plur., اخبرية ـ اخبار. Le bruit s'est répandu que, الخبر بـــان ـ شاع الخبر بان ـــــان.

.صيت _ سيعة , Bruit , renom .

A grand bruit, avec ostentation, بطشة كبيرة على السكت . A petit bruit, على السكت على السكت على السكيتي

مُحرق , BRULANT , E, adj. , مُحرق.

Baulk, s. m., odeur d'un corps qui brûle,

.محروق ـ شايط , Brale, adj., trop cuit, عصروق ـ شايط

BRULER, v. a., consumer par le feu, حرق I. O. Brûler, faire du feu de, شعل O. ـ عُقال I.

Brûler, v. a., être consumé par le feu, انحرق المعرق الشوق المعرق قلبد من الشوق المعرف قلبد الشوق ـ كوى قلبد الشوق ـ

Brûler, sentir le brûlé, bl. I.

Brûler, v. a., appliquer le seu sur une partie malade du corps pour la guérir; au sig., inspirer une passion violente, كوى القلب 1. كوكي.

BRULOT, s. m., navire plein de matières inflammables pour incendier les vaisseaux, حَرَّافَة.

BRULURE, s. f., impression produite par le feu, حرقة - كى - حرق Ce dernier mot s'emploie souvent par imprécation.

BRUMAL, E, adj., de l'hiver, ثثتوى.

BRUME , s. f. , brouillard épais , عيد _ ليط باب

BRUMEUX, SE, adj., couvert de brumes, مغيم ـ معتب

BRUN, E, adj., tirant sur le noir, أسهر; fém., بأبهر; plur., سُهر.

Brun, s. m., couleur brune,

A la brune ou sur la brune, adv., à la chute du jour, عند ميل النهار.

BRUNATRE, adj., tiraut sur le brun, أسهرا أنى مسهر, BRUNELLE, s. f., plante vulnéraire, منورية.

BRUNET, TE, adj., diminutif de brun, סייבית ou

Bauni, s. m., terme d'orfévrerie, partie polie et brillante, مصقول.

BRUNIR, v. a., rendre brun,

D. صقل Brunir, polir, lisser, صقل

أسهر , Brunir, v. n., devenir brun

BRUNISSAGE, s. m., Jan _ Jan.

Bauwisseur, se, s., qui brunit l'argent, صقال.

BRUNISSOIA, s. m., instrument pour brunir, polir les métaux, الة لصقل المعادر. _ مصقلة.

BRUSQUENTY, adv., vif et rude, خِشْن ـ خَشْني. بخشانة باخشانة .

BRUSQUER, v. a., offenser par des paroles rudes,

Brusquer, faire vivement et brusquement, لهوج زوّع- BRUSQUERIE, s. f., caractère de ce qui est brusque,

Вкіт, є, adj., qui n'est pas poli, الله صقيل ـ كا بعبله _ طُسُلة .

.خام, Brut, qui n'est pas raffiné, خام.

.غلث , Brut, qui n'est pas net

_ وحشى الطبع ,Homme brutal .وحشى _ مُوتحش

بحاقة - مثل البهمة

BRUTALISER, v. a., outrager de paroles brutales, .خشّن له ـ غلّظ له في الكلام ـ .0 شفر

BRUTALITÉ, s. f., vice du brutal, שامة _ فظاظة

Baute, s. f., animal irraisonnable, сър; plur., . Brute, homme stu- عجها - بهايم . بقر ـ ثور ـ دت ـ بهيمة ,pide

BRUYANT, E, adj., qui fait grand bruit, مقرقع. Lieu bruyant, dans lequel il y a heaucoup de bruit, .موضع فيه قرقعة , غوشة

BROYERE, s. f., arbrisseau, Lib.

BUANDERIE, s. f., lieu où l'on fait la lessive. مغسلة

BUANDIER, s. m., qui fait le premier blanchiment des toiles, قصار.

Всве, s. f., élevure sur la peau, شر _ فقفيقة ;

Buron, s. m., tumew maligne, عُبَة ; plar, سِنْكَ غدُد , plur. , عنا ـ

Buccin, s. m., coquille en forme de cornet, . نوع صدف في شكل البوق

BUCEPHALE, s. m., cheval de parade, Just

Виснв, s. f., gros morceau de bois, ac; plur., .زند حطب - حطبة - قرم

Buche, fam., homme stupide, خشية

Bucher, s. m., magasin où l'on met le hois.

Backer, pile de bois _______.

Bucheron, s. m., qui coupe le bois dans la forét. . کشار حطب - حطاب

BUCHETTE, s. f., menu bois, 33.5.

BUDGET, s. m., état de l'actif et du passif d'un . حساب مدخول البلاد و مخرجاتها ,pays

BUFFET, s. m., armoire pour le linge, la vais-BRUTALEMENT, adv., avec brutalité, موهشتان _ selle, etc., دولات; plur., בوالب ; غرستان _ دولات خرستانات ,plur.,

Buffle, s. m., quadrupède, جأموس; plur.,

. حلد كسلة ـ جلد جاموسي : Buffle, son cuir,

BUFFLETIN, s. m., jeune buffle, مجل جاموس

Buglose des الساري الثور Buglose des اکیوں ,bois

BUGRANE OU ARRETE-BOEUF, s. f., plante,

Buis on Bouis, s. m., arbrisseau, بقسر.

Buisson, s. m., touffe d'arbrisseaux, 礼ら. Buisson

BULBE, s. f., ognon de plante, عصل المراء على الم

. لغا, BULGARE, s., habitant de la Bulgarie,

. للاد البلغار, Bulgarie, s. f., province de Turquie, بلاد البلغار

Bulle, s. f., petit globule, غفاعة ـ نفاخة ; pl., . حباب , plur. , حَبُب - قـقاقيع

, piar.; براة _ كتاب من البابا, Bulle du pape

Bulletin, s. m., nouvelle, état de la situation journalière, يومية.

تهذکولا _ وریقت , Bulletin , petit billet

BUPHTHALMUM OU OEIL-DE-BORCY, s. m., plante, عرار - بهار - عين البقر

Buplèvaum on Oreille-de-Lièvae, s. m., plante, اذان الارنب - غير الله

. كنافس , plur ; كنفس , Bupreste, s. f., insecte

BURAT, s. m., bure grossière, غليظ . A. حظى بالمقصود - A. حصل على المطلوب إ, plur., مسر , plur., مصل على المطلوب الم مسوح

.مر. غير اعتبار ; مكتب , BUREAU, s. m., cabinet où l'on travaille, مكاتب ,plar.,

ليوار, , Bureau, compagnie, lieu où elle s'assemble, اقلام, ,plar وقلم ,Bureau d'un ministère مجمع -Commis des bureaux, بكتاب; plur., بكتاب

Bureau, table à écrire, حاولة للكتابة.

Burette, s. f., vase à petit goulot pour l'eau, le . نُرُ يَقات ,plur.,

قلم النقاش , Buam , s. m. , pointe d'acier pour graver , قلم النقاش .مناقيش , plar. , منقاش ـ

O. نقش O. Bunawaa, v. a., graver au burin, نقش O. Burnesque, adj., bouffon, عن مضحك - هزلي مسنحن

. بنوع مضحک .. BUBLESQUEMENT, adv.,

صنف طير , Busz, s. f., espèce d'aiseau de proie, صنف طير من الطيور الجوارح

Buse, au fig., sot, بليد الفهم _ بليد .

Busqué, adj., (Chanfrein), عنف أحدب النف العدب.

Bussaca, s. f., arbrisseau, عنب الدب.

BUSTE, s. m., représentation d'une tête, avec l'estomac, les épaules, صورة راس لوسسط لانسان.

ميس ـ نشار، Bur, s. m., point où l'on vise, ميس ـ . Atteindre le but, toucher le but, .. ه شرب قطرة قطرة و Tous cenx qui visent coups اصاب النشان _ اصاب

BURALISTE, S. m., qui tient un bureau de recette, n'atteignent pas le but, يرمج يصيب, prov. مطلوب _ مقصود _ قصد _ غابتر , But , fin proposée _ . الله المقصيد مراد . Atteindre son but, مراد _ .

De but en blanc, inconsidérément, brusquement,

O. عثر في جَرة , Buter, v. n., broncher, chopper (expressions irrégulières) اتعتر e الاقتسر ـ تعتسور ـ تفشكل _

Se Buter à, v. réf., se mettre obstinément dans la ر O. حطّ في راسه , tête

Butin, s. m., ce que l'on prend à un ennemi, vin, à la messe, أبريق; plur., أبريق ـ أباريق Le salut est un butin, c'est gagner beaucoup que d'échapper au danger, السلامة غنيمة, prov.

Butiner, v. D., faire du butin, שُنْم ב. ב عُنْم – ...

Butineux, se, adj., de la nature du beurre, عليل العيلسة, s. m., sot, stupide, تعليل العيلسة جدبة - ثور - دب - قليل العقل

Butte, s. f., tertre, גע סאבין; plur., ב זצל ב

- كان مستهدف لل , exposé à , كان مستهدف ال So mettre en كان تحت الصرّ م. كان هدفاً ل - استهـــدن ل ـ اعرض نفسه ل المسهدن ل ـ استهـــدن . جعل نفسه تحت الصر

BUVABLE, adj., qui peut être bu, ينشرب

Buveun, se, s., celui qui boit beaucoup, شربيب . يحب الدمعة _

BUVOTTER, v. n., fam., boire souvent et à petits

CAB

C. s. m., troisième lettre de l'alphabet, .حرف من الالف باء

CA, interjection pour commander ou encourager, . بالله ـ هنه

Ca, adv., ici, لنه. Cà et là, خلاء ومناك والمراكبة المراكبة المرا

CA, pron. pop., fam. cela, cette chose-là, أسارون , entre dans la thériaque السارون . fém., 52 _ Jia; fém., Ca.

من الناخية دي, DE-Ca, en de-ca, prép., de ce côté-ci, حي الناخية .من هذا الصوب ـ

- دا الوقت, maintenant, à présent, دا الوقت بقے ۔ ملق

من دا من Qur Ça? qui est-ce?

CABALE, s. f., art prétendu de commercer avec les . علم الروحاني ,esprits

Cabale des Juiss, tradition sur l'interprétation mystique de l'Ancien Testament, القَلَدُ أَلَّهُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَلِيمُ اللَّهُ اللَّلَّا الللَّا لَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا لَا ال

Cabale, complot, intrigue, "July" - 3 . فتر , plur., فتنة ـ دسايس , plur., دسيسة

CABALER, v. n., former des cabales, بعضب مع, ب .I رمي الفتنة ـ

CABALEUR, s. m., intrigant, July - colo.

CABALISTE, s. m., savant dans la cabale des Juifa, .احل القَلة

CABALISTIQUE, adj. com., qui appartient à la cabale des Juifs, القبلة , des

CABANE, s. f., maisonnette en feuillage, أخصاص ,plur., خُص - كينحان et اكواعر ,plur., . حلالت Cabane en feuillage où l'on dévide la soie, حلالت .

. سافر في البحر بالقرب من السواحل |. عيد المظلَّة , Fête des cabanes (pour les Juifs)

CAB

CABARET, s. m., taverne, lieu où se vend le vin, خيامبر ,.plur ; خيّارة

Cabaret, plateau, table où l'on met des tasses, .صدور , plur. ; صدر _ صواني , plur. ; صينية

Cabaret ou Oreille-d'Homme, s. m., plante qui

CABARETIER, ERE, s., qui tient cabaret,

CABAS, s. m., petit panier de jonc, مقطف; plur., مقاطف

CABESTAN, s. m., tourniquet pour rouler le câble, ,ملوی _ ملوة

CABILLE OU CABILEH, s. f., tribu des Arabes, des قبايل, plur. ; قبيلة , Abyssins

CABINET, s. m., petite chambre, plur., ومكتب. Cabinet, lieu de retraite et de travail, مختادع اوضة السرّ عجيرة مكاتب Homme de cabinet, d'étude, qui l'aime, رجل بحب الدرس,

Cabinet, lieu où l'on conserve quelque chose de .خزر. , plur. ; خزنة , plur.

Cabinet, secrets d'une cour; conseil intime, ديوان مدبرين الملكة

CABLE, s. m., très-grosse corde, يصل تخس, کومنٹ _ لیان _ حیال , plur.

CABLER, v. a., faire des câbles, التحال O. راس ـ دماغ ,CABOCHE, s. f., tête

CABOTAGE, s. f., navigation le long des côtes, .سفر في البحر بالقرب من السواحل

CABOTER, v. n., naviguer le long des côtes,

SE CABRER, v. réf., se lever sur les pieds de der-تـقنطر ـ .0 قام شاه ـ .0 شبّ rière,

Se Cabrer, au fig., s'emporter de dépit, de colère, .ا.شير من

طتر _ تجلية , CABRIOLE, s. f., saut léger . ففرة

CABRIOLER, v. n., faire des cabrioles, La

CABRIOLET, s. m., voiture légère à deux roues, عربانة خفيفة بجرحين

CABRIOLEUR, s. m., faiseur de cabrioles, ; i.i. من تحت لتحت _ بالخفى _ بالدسدسة _ إ _ كسنر ... و الخفى _ بالدسدسة _ الدسدسة ـ إ ـ كسنر ... خريدً.

CACADE, s. f., pop., décharge du ventre, فشنة. Cacade, au fig., folle entreprise, غرية.

CACALIA, s. f., ou Pas-de-Cheval, plante, טופן. CACAO, s. m., amande dont on fait le chocolat, de parler, בּוָכֵינֹא لوز الشوكولاتة ـ لوز مندي

CACHE, s. f., fam., lieu secret pour cacher quelque chose, تحصاية.

لتامة, Cache-Cache, s. m., jeu d'enfant, ملتامة.

CACHECTIQUE, adj. com., d'une mauvaise constitu-.مهراض ـ مهروض , tion

. كشير, CACHEMIRE, s. m., nom de pays

Cachemire, grand fichu de laine des Indes, شالات ou شیلاری ,plur., شال ترما ـ شال کشیری Forez CHALE.

CACHER, v. a., mettre en un lieu où l'on ne peut ختے , voir

زمام البلاد _ تربيع _ روك | اخفى _ . ا خفى _ . O. ستر, celer, couvrir, celer Cacher un secret, على امر الموى كشحصية على امر الموك المحدد الموك المحدد المحد ـ شلو- رمم , pl. , رمّت , CADAVRE , s. m. , corps mort خفی A. | CADAVRE , s. m. , corps mort و كنم , الخفي سرّأ Rien ne lui est caché, عليه شعبي عليه بال . - إخيف ; plur. , خيف , ـ شجر العرعر, Cache ton or, tes démarches et | CADE, s. m., grand genévrier, يخفى عند شي

اختفى من _ تخفى _ تختى . Se Cacher, v. ref. , CACHE, adj., secret, غُفْخً.

CACHET, s. m., petit sceau, خاتم; plur., خواتم Son empreinte, ختم; plur., الختام Rompre le cachet d'une lettre, فض النحتم O.

Саснетев, v. a., mettre le cachet, منتم O. Pain à cacheter, rond de pâte pour cacheter une lettre, . برشان

_ منصابة _ مخماً _ CACHETTE, s. f., petite cache, المخما

En cachette, adv., à la dérobée, en secret, الدسّ

... المزاج, CACHEXIE, s. f., depravation des humeurs

CACHOT, s. m., prison souterraine, basse et obs-.حبس الظلام, cure

CACHOTTERIE, s. f., manière mystérieuse d'agir,

CACIS, s. m., espèce de groseillier à fruits noirs, نوع ربياس اسود

CACOCHOLIE, s. f., dépravation de la bile, القلاب الصفرا.

CACOCHYME, adj. com., d'une mauvaise complexion, . كثير المواد الفاسلة - معلول

CACOCHYMIE, s. f., abondance de mauvaises hu-كثرة المواد الفاسدة ,meurs

CACOPHONIE, s. f., rencontre de sons, voix, désagréables, ننافر اصوات مشذوذ

CADASTRE, s. m., état des biens-fonds d'un pays, - حساب جيع الاملاك التي تشتهل عليها البلاد

ربت العرعر, Huile de Cade . شجر السندروس | استر ذهبك و ذهابك و مذهبك . Huile de Cade .زيت الزفت

CADEAU, s. m., présent, هدایا; plur., اهدایا.
Faire cadeau de quelque chose à quelqu'un,
الهدیم اهدی شیاً ل
الهدیم علی قدر, اله الهدیم علی قدر, الهدیم الهدیم الهدیم علی قدر, الهدیم علی قدر, الهدیم علی قدر, الهدیم علی قدر, الهدیم علی قدر,

CADENAS, s. m., sorte de serrure mobile, قفل; plur., اقفال.

CADENCE, s. f., mesure qui règle le mouvement,

Cadence, terminaison d'une phrase harmonique, ويقاع البقاع. Harmonie d'un vers, d'une période, نظام - ترنيم

CADENCER, v. a., rendre nombreux, agréable,

CADET, TE, adj., le plus jeune de deux frères, de deux personnes, أصغر في العبر.

Cadi, s. m., juge musulmau, قصالة; pl., قصاة; pl., قصاة. Cadilesker, s. m., juge supérieur, grand-juge

dans l'empire ottoman, قاضے العسكر.

CADMIE, s. f., espèce de suie métallique, الجياة.

CADOLE, s. f., loquet d'une porte, المقاطة الباب

CADRAN, s. m., horloge solaire, عباعة المحالة ال

Cadran horizontal, اساعة بسيطة (Cadran vertical,

Cadran, surface divisée par heures, وجد سامة. CADRATURE, s. f., terme d'horlogerie, assemblage

de pièces qui forment la répétition, leur place, عَمَّ الدَّقِ فِي السَّاعَةِ

CADRE, s. m., sorte de bordure de bois, autour d'un tableau, برواز داير; plur., برواس ـ براويز, CADRER, v. n., sonvenir, وافق ـ طابق على.

CADUC, UQUE, adj., cassé, vieux, عاجز عاجز ; plur., حُطرة ; plur., حُطرة

Mal Caduc, épilepsie, عدا الأرض .Tom- العبرع . Tom- العبرع . Qui a le mal caduc, منافق ـ مراى . Qui a le mal caduc, منافق ـ مراى .

CADUCEE, s. m., verge accoles de deux serpeats, اعماة بصورة حبيس ملتفين عليها

تجز ـ هُرُم , Caducitá, s. f., vieillesso débile . عجز ـ هُرُم

- کفرا , plue , کافر , Cafard, x, adj., hypocrite عمرای

CAFFAS OU CAPS, s. m., espèce de grand panier de branches de palmier, وقيفر, plur., وقيفار.

لبنان , plur., بُنِي ; plur., دُبنان , care, s. m., fève du cafier

Café (Liqueur), قهسوة. Après avoir pris le café, on remercie le maître de la maisen (à moins qu'il ne soit en deuil), en disant : قابوة دايية واصحابها سالة: réponse: دالله يسلك عباتك.

Café, lieu où on le prend, قهوق; plur., قهاوى, CAFETAN, s. m., robe de distinction turque, قفطار, plur., قفاطيس

CAFETIRE, s. m., qui tient café, qui en veud, قبوت et قبوت et قبولت. ـ قبوجية.

CAFETIÈRE, s. f., vase pour le café, بكرج; plur., اباريق القهوة عاريق الريق القهوة بكارج.

CAFFILA, s. f., caravane en Asie et en Afrique, قوافل, plur., قوافل

CAFIER, s. m., arbre qui porte le casé, شجر البن.

CAGE, s. f., petite loge pour les oiseaux, قفص , plur., وقفاص,

متراخمص , E, adj., paresseux, fainéant, متراخمص . قليل مروة ـ كسلان ـ رخوـ

حبان, Cagnard, poltron

CAGNARDER, v. n. fam., vivre dans la paresse, تكاسل ـ تراخص

CAGNARDISE, s. f., fam., paresse, مرحاصـــة - كسل ـ قلّة مروة

CAGNEUX, se, adj., qui a les jambes et les genoux tournés en dedans, معوج الساقين.

۔ میاری , Cagor, ی, adj., hypocrite, faux dévôt .منافق _ مرای

نفاق _ رياء _ مهاراة ، CACOTEBIE, S. C., قاراء _ مهاراة

CAMPER, s. m., feuilles de papier réunies, c'est proprement un cahier) كراريس , plur., كراس de cinq feuilles, vingt pages). _ عماعية (cahier de sept femilles). Ces mots s'employent, par extension, pour toute sorte de cahiers. | La gloire du négociant est dans sa bourse, celle du savant dans ses cahiers. مجد التاجر في كيسه مجد العالم في كراريسه

.دفاتر, plur. دفتر, plur., دفاتر.

CAHOS, S. m. Foyez CHAOS.

Санот, s. m., saut d'une voiture, божі.

CAHOTAGE, S. m., فنعم

CAHOTER, v. a., causer des cahots, acci A.

. سيت صغير . CAHUTTE, s. f., maisonnette

. قوايق , plur., قايق ; plur., قايق

CAILLE, s. f., oiseau de passage du genre de la per-ـ سُتِّر، coll., سُتِّنة ـ سيّان ; coll., سيّانة ; ـ سلوات , plur., سلاوی , plur., سُلُوی منفع. A Alep, on appelle سلوى, le roi de cailles, et , , la caille ordinaire. Dans le Kasraouan, on nomme la caille, فرة.

CAILLE-LAIT on GALLION, s. m., plante, غالبور. CAILLEMENT, S. m., انعقاد _ انعقاد _

.مصایب , plur. , مصیبة _ بلایا | _ جبن _ جد _ O. عقد , plur. , مصایب ,

. أيام سوء , calamiteux . انجهد - تعقد - انعقد العقد. واب , calamiteux النجهد Se cailler (sang), قرس الدم م. A. موس الدم . ∦ Lait يراعة ا المليب وايب - حليب مجبّن ا caillé (sans feu), مجبّن المليب وايب - حليب مجبّن المليب Lait caillé (avec feu), البرر (Syrie).

CAILLOT, s. m., masse de sang caillé, בְּלְּלֵבה ; کلط ..plar

CAILLOU, s. m., pierre très-dure qui peut étinceler sous le briquet, صُوان ; coll. , صوانة - صوان ; plur., Las.

Caimacam, s. m., lieutenant du grand-vizir, פֿאָפֿוֹס قايم مقام pour.

CAIRE (LE), capitale de l'Égypte, القاهرة عدينة مصر, CAICAIRE, adj. com., que le feu change en chaux,

. صناديق , plur., صندوق , coffre - خزندار, CAISSIER, s. m., celui qui tient la caisse امس الصندوق

Caisson, s. m., sorte de caisse sur des roues pour الذخرة , les munitions عجل لحهل الذخرة , ٠٠ .عر بانۃ

ملقم ـ تلطّف به ـ لاطفه , CAJOLER, v. a., flatter .حابل عليه ـ تــلّقه

. محايلة _ تيليق _ ملاطفة , CAJOLEBIE, S. f., محايلة _

CAJOLEUR, SE, S., La - Stylling.

- قُشب - دُمَان - دُمَان - قُطس ، Car, s. f., durillon یخند.

نزول - دحديزة , CALADE, s. f., terrain en pente CALAISON, s. f., profondeur d'un navire, عيق الركب

- صرمرأن, CALAMENT, s. m., plante (Calamintha), صرمرأ بقلة العدس - كلمنتون - حبقة التهساح - موتير قطرية, Calament, plante (Nepeta), قطرية.

CALAMINE, s. f., pierre calaminaire, جر سليماني جر التوتيا ـ

جر المغناطيس , CALAMITE, B. f., pierre d'aimant CALAMITÉ, s. f., grand malheur, יעדיה; plur.,

CALAMITEUX, SE, adj., malheureux, Temps

_ قلم , CALAMUS, s. m., (verus), roseau du Levant

قصب الذريرة, Calamus aromaticus, قصب

CALANDRE, s. f., sorte de grive ou alouette, .نوع ڏڄ او قنبر کبير

. سوس القهر , CALANDAR , S. f., ver qui ronge le blé, سوس CALANDRE, s. f., machine pour lustrer les étoffes, الدّ لصقل الاقبشد

CALANDRER, v. a., faire passer par la calandre, .o صقل القهاش بالالت المذكورة

ا.هر الحير, Pierre calcaire, الذي تقلم الناركلسا CALCANEUM, s. m., os, عظم العقب.

CALCEDOINE, s. f., agathe blanche, lu, shil.

تسكيس , CALCINATION, s. f., action de calciner,

.كلس , CALCINER, v. a., réduire en chaux

CALCUL, s. m., supputation, — L.

Calcul, pierre dans les reins, la vessie, 800 -

CALCULATEUR, s. m., ____.

CALCULER, v. a., compter, ___ O.

CALCULEUX, SE, adj., graveleux, G.

CALE, s. f., abri pour les vaisseaux, ماحا للراكب

CALE, s. f., petit morceau de bois ou pierre pour قطعـــة , soutenir un objet , l'empêcher de vaciller . خشبة او جرة تنحط تحب الشي لاثباتم

CALE, s. f., ou Fond de cale, la partie la plus basse d'un navire, خُن المركب.

. قرعة فارغة Calebasse, s. f., courge vide, قرعة فارغة

عربانة خفيفة , CALÈCHE, s. f.; carosse léger و ظريفت

CALEÇON, s. m., sorte de culottes de toile, مفشنے مفرشے ; là, مفرشے مفرشے . اللہ اداری اللہ اللہ باللہ ; plur., اللہ اللہ باللہ ; plur., اللہ باللہ ; plur., اللہ باللہ ; plur., اللہ باللہ باللہ باللہ ; plur., اللہ باللہ ب . لباسات , plur. , لباس , En Syrie , لباسات , plur. , لباسات .

CALEMBOUR, s. m., jeu de mots fondé sur une équivoque, نقط plur : انقاط .

چة باطلت, S. f., vains propos, علم المادة ا کلام بوش ـ

تراخص _ تبالد, Calendes-Grecous, s. f. plur., fam., temps qui aises, être indolent, تراخص _ تبالد ne peut venir, دهر الداهرين,

.متدمّر. _ مقشب _ CALENDRIER, s, m., table qui contient l'ordre des - تقويم - حساب ايام السنة ,jours de l'année

CALEPIN, s. m., recueil de notes, دفتر صغير; .دفاتر ,.plur

وطم القلوع , CALBB, v. a., baisser la voile, وطم القلوع

ثبت الشي يقطعة , Caler, assurer avec une cale خشية محطوطة تحتير

CALFAT, s. m., celui qui calfate, blui; plur., . قلافطة

مشاق القلفطة , CALFAT , s. m. , étouppe , مشاق القلفطة .

CALFATER, v. a., bals.

CALFEUTRAGE, s. m., ورق

CALFEUTRER, v. a., boucher les fentes avec du pa-.سد الشقوق بورق أو بغيرة ,pier ou autre chose

CALIBRE, s. m., grandeur, l'ouverture d'une arme à feu, grosseur de la balle, اعياد. Les gens de ce calibre. اهل هذا الشار. Il sont du même calibre, .هم في طبقة واحدة - عيارهم واحد

CALICE, s. m., coupe pour l'Eucharistie, . كۇروس et كاسات , plur.

Boire le calice, souffrir, رسالا مرب الكاس A.

Calice, terme de botanique, enveloppe extérieure . مغلف الزهرة _ كهام ,.plur ; كمّ الزهرة ,de la fleur أ CALIFAT, s. m., dignité du calife, تفلافة.

CALIFE, s. m., titre des premiers souverains qui succédèrent à Mahomet , تفليغ ; plur. , لفلغ .

A Califourchon, adv., jambe de çà, jambe de

Calin, enfant qui caresse pour obtenir quelque chose, مدلّل معني . Faire le câlin auprès de sa mère, تعنّع , تعلّل على امّد , mère

Caliner, v. n., ou SE Caliner, v. pr., prendre ses

معنظيم , CALLEUX, SE, adj., où il y a des cals,

CALLIGRAPHE, s. m., qui a une belle écriture, خطم عظيم - خطّاط

CALLIGRAPHIE, s. f., chair durcie, محسن الخط علم الم الخط علم الم . دُمان - دُحاس

CALMANT, s. m., remède qui calme les douleurs, دوا مسكن

CALME: s. m., bonace, شناخ.

.هدو ـ سكور. Calme, su fig., tranquillité, repos, هدو ـ سكور. Le calme n'est pas encore rétabli, عد ما راقت.

CALME, adj., tranquille, ساكن ـ ساكن. La mer est calme, رأكر.), البحر الكراء.

CALMER, v. a., rendre calme, apaiser, ... _ _ رهدى الغصب , Calmer la colère العدى العصب. . فطس , plur. ; فطسا , Se Calmer, v. ref. , أهداً , A. مدا , O. La mer s'est calmée, كرر البحر, O.

CALOMEL, S. m., stall just.

CALOMNIATEUR, TRIGE, s., qui calomnie, בֹּפֶׁים, مفتری ـ وشاة ,plur. واشي

افترا ـ قُذْف , CALOMNIE, s. f., fausse imputation لية ـ منجة. Les violences et les calomnies des mé-اصطهادات الاشرار والسنتهم الظالمة, chans,

CALOMNIER, v. a., attaquer par des calomnies -وشّی علی م . a نمّ علی م I. قذف فی حقد افتری بد ـ بشی مومنی بد الی فلان I رماه بالبُهُتان - تجني عليد

طلهاً ـ بالبهمة ال ـ بالزور . CALOMNIEUSEMENT, adv. بالنهيمة ـ

تُذُق _ نيبي - نيد و Calomnieux, se, adj., يُذُدُ CALORIQUE, s. m., principe de la chaleur,

CALOTTE, s. f., petit bonnet qui couvre le haut de اه دفدو, طرطو, plur., طراطير. Calotte de drap sur طرابيش , pl., طربوش , laquelle on roule le turban (عرفية, Calotte de toile qui se met sous la précédente, عرفية;

قصبت , CALUMET, s. m., pipe, قصبت.

. طواقے , .plur ; طاقیۃ ۔ عراقے , plur.

نقل رسم , CALQUE, s. m., dessin calqué

CALQUER, v. a., contre-tirer un dessin avec un transparent, نقل رسها 0.

CALUS, s. m., nœud des os fracturés, des articula-الحم معظم ـ عظم ,tions

Calus, au fig., endurcissement du cœur, ".

CALVAIRE, s. m., élévation plantée d'une croix. . Le mont Cal تل عليم صليب _ موضع الصلب

CALVITIE, s. f., état d'une tête chauve,

CAMABADE, s., com., compagnon, , فيق; plur., ; زميل _ أصحاب , plur. ; وماحب _ رفقا et أرفاق ب:ملا ,.plur.

CAMARD, E, adj., à nez plat et écrasé, فطس الأنف

شحم خنزير عتيق ، CAMBOUIS, s. m.

عوج _ فوس CAMBBER, v. a., courber, عوج _

Se Cambrer, v. pr., نعوج - تنقوس ..

CAMBRURE, S. f., alsel.

صدن و CAME, s. f., coquillage,

_ زيتون الأرض CAMELEE, s. f., olivier nain, كريتون الأرض .معزرون

Camélien, s. m., lézard qui change de couleurs, تاتا (Barbarie) ـ . حرباية _ حرباء ـ بُرُبختي

CAMBLOT, s. m., étoffe de poil de chevre, laine et . صوف _ محصر soie

CAMISOLE, s. f., chemisette, ;; plur.,

CAMOMILLE, s. f., plante odoriférante, .اقعوان

قرر _ فضيحة , CAMOUFLET, s. m., mortification كرضه , CAMP, s. m., lieu où séjourne une armée, .مُعَسِّكُم ـ

CAMPAGNARD, E, adj., qui demeure aux champs; فلاح ـ خلاواتمي

CAMPAGNE, s. f., plaine, champs, של يد ك A la campagne on est libre (on n'est point assujéti à l'étiquette), البرية حُرية; exp. prov. || Campagne, opposé à la ville, الصيعة. || Maison de campagne, .بيث في الضيعة

Campagne, suite d'opérations militaires pendant

سرحة العساكر ـ اسفار , pl., إسفر l'année ou moins, تجريدة ـ

Battre la campagne, déraisonner, نكلم بادير عقل. . جُرسة , Campanule, s. f., ou Gantelez, fleur

CAMPÈCHE, s. m., arbre d'Amérique, bois dur pour بقم مور, la teinture noire

Campéche, pour la menuiserie,

. نصب العرض , CAMPEMENT, s.m., action de camper محط العسكر , Lieu de campement

CAMPER, v. a., dresser un camp, فصب عرضه O. . مرزل _ O. عط Camper, 's'arrêter, محل

CAMPERE, s. m., gomme blanche, 196.

CAMPHRÉ, E, adj., où l'on a mis du camphre, مُكُوِّفُر ـ مهزوجُ بالكافورِ

CAMPHRÉE, s. f., plante médicinale de la famille . حشيشتر الكافور ـ كافورة des arroches,

CAMUS, E, adj., qui a le nez court et plat, الفطس - منظط الأنف

[اسافل الناس , CANAILLE , s. f., coll. , vile populace , . جعبدية _ اراذل _

CANAL, s. m., CANAUX, plur., conduit de l'eau, . قناية ـ قنوات , plur. : قناة

Canal, rivière factice, mer resserrée, عليخ; pl., خلحان

Canal, conduit dans le corps, مُعَجِّرى; plur., .معجاري

.واسطة , au'fig., voie, moyen,

CANAPÉ, s. m., long siége à dossier, a....

بطوط , plur., فيوط , plur., بطوط , plur., بطوط , . برك (Barbarie) - وز -

CANARDER, v. a., tirer sur quelqu'un d'un lieu où . ايام الشعري , constellation اطلق الرصاص على الاعدا من , l'on est à couvert .موضع أمان

ترنجي - حازار CANARI, s. m., serin,

CANCAN, s. m., popul. Foyes Quanquan.

CANCAMUM OU CANCAMB, s. m., espèce de gomme, لک بسر-کهکام

CANCELLER, v. a., annuller une écriture, L. CANCER, s. m., tumeur maligne qui ronge et dégé-سُرُطان _ رعاية _ اكلة , nère en ulcère

.برچ السرطار., Cancer, signe du zodiaque, سرطان بحرى CANCRE, s. m., écrevisse de mer, خرى . زلاطعين ,pl., زُلْعُطان _ سلاطعين ,pl., وسُلْعُطان CANDELABRE, S. M., June ...

ح بياض القلب CANDEUR, s. f., pureté d'ame, عياض القلب ـ .سلامة القلب

طُنَرُزُد مسكر نبات, CANDE, s. m., sucre cristallisé, تبات .قندة _

CANDIE, Ile, تريد ـ كريث

قندية. Candie . ville. قندية.

CANDIDAT, s. m., aspirant, prétendant à une charge, .طلاب et طلبة ,.plur ؛طالب

اسم القلب , CANDIDE , adj., qui a de la candeur .سليم القلب ـ

CANDIDEMENT, adv., avec candeur, — ... CANDIR, v. n. ou Se Candir, v. ref., se durcir,

رطً انشى _ بطّ باشك . CANE, s. f., femelle du canard, تطّ انشى _ بطّ الله عند الله فرير البط, CANETON, s. m., petit du canard, فرير البط

CAMEVAS, s. m., grosse toile claire, بضغاص .خيش

Canevas, plan d'un ouvrage, رسوم; plur., رسوم. CANICHE, s., chien barbet, كلب طويل الشعر, . يوم من أيام الشِعْرى, (jour), يوم من أيام الشِعْرى CANICULE, s. f., le grand chien, constellation, الشعرى اليانية.

Canicule, temps de l'influence supposée de cette

CANIF, s. m., petite lame pour tailler la plume, , plur. ; مُوس لبري الاقلام ـ مطاوى , plur. ; مطوة .(Kasrawan) عُو بسية _ امواس

CANIN, E, adj., qui tient du chien, L. Dent canine; faim canine, چوع کلیمی ـ ناب کلیمی ـ CANNAIR, s. f., lieu planté de cannes, CANNAMELLE, S. f. Voyez CANNE A SUGRE. CANNE, s. f., roseau à nœuds, قصة; collect,,

. بوص , collect. ; يوصة _ قَصُبُ

Canne, bâton, jonc pour s'appayer en marchant, عصاية - عُصى ; plur. , عصاية .

مصر _ قصب سكر , Canne à sucre عيدان , .plar ; عود قصب

ملتس القرفة , CANHELAS, s. m., dragée de cannelle CANNELER, v. a., creuser des cannelures sur une .خطط ـ . O نقش خطوط على ,coloane

قرفة سيلانية , CANMELLE , s. f., écorce du cannellier دارسيني, En terme de droguiste. قرفة ـ.

. لبلوية ـ بلبولة ـ بزبوز , Cannelle , robinet mobile CANNELLEER, s. m., arbre qui donne la cannelle, بشجر الدارسيني

CANNELURE, s. f., creux le long du fût des co-تخصريم - تخطيط ,lonnos

CANNIBALE, s. m., sauvage qui mange de la chair humaine; au fig., homme féroce, غول ; plar., عيلان Сыюм, s. m., pièce d'artillerie, مدفع; plur., O: I. صرب مندفع ,Tirer un coup de canon مدافع Canon, partie des armes à feu où l'on met la .مواصير , .plur ; ماصورة ,

Canons, règles, قانون; plur., قوانين. Les canons de l'église, قوانين الكنيسة.

CARONIAL, E, adj., réglé par les canons, قانوني. قانونية , CANONICITÉ, s. f.

CANONIQUE, adj. com., conforme aux canons, .قانوني

. بيوجب القوانين , CANONIQUEMENT, adv. CANONISATION, s. f., القديس الأموات.

منازل العسكر _ معط العساكر , cantonnées , منازل العسكر _ معط العساكر , cantonnées , منازل العسكر _ معط العساكر قدس الأموات, sainte,

CANONISTE, s. m., sevant dans le divit cenou; معلم القوانين

CANONNER, v. a., battre à coups de canon, O: L ضرب مدافع على

CAMONWIEW, s. m., qui sert le canon, et ou طبحة , plur. طبح

CANONNIÈRE, s. f., embrasure pour le canon, le fusil, کرانک ; plur., کرنک .

CANOPE, S. f., étoile,

Самот, s. m., petite chaloupe, , j; plur., , , , ;

CANTATE, s. f., sorte de petit poème en musique, نوع قصيدة للعنا

CANTATRICE, s. f., chanteuse, alle; plur., lie

CANTHARIDE, s. f., mouche venimeuse, base des ۔ ذراریے , plur. ; ذروح ۔ دُبّان هندی , vésicatoires ذرانيے , plur., ذرّنوح

CANTINE, s. f., coffret de voyage à compartimens, ىشتىتد

Cantine, cabaret, lieu où se distribue le vin aux خهارة ,soldata

CANTINIER, s. m., qui tient une cantine, CANTIQUE, s. m., chant en actions de grâces à la وloire de Dieu, تسبيح _ تسايير ; plur., يسايير . Canti مدایر , plur. , مذایحة _ انشانه , plur ; نشید que des cautiques, épithalame mystique de Salomon, نشيد الانشاد لسليهان بن داود

CANTON, s. m., étendue de pays, JU.

CANTONNÉ, E, adj., logé à demeure dans un can-نازل - حاطط , دما

CARTONNEMENT, . s., m., lieu où des troupes sont

CANTONNER, v. n., ou Sr. CANTONNER, v. réf.,

فرح ورم يحدث في طرف ,I. jarret des chevaux نوح ورم يحدث في طلق المنازل ـ O. عطّ في المنازل ـ O. عطّ في it العسكر في Faire cantonner des troupes, غزل العسكر

CANULE, s. f., petit tuyau au bout d'une seringue. .انبوية _ ماصورة حُقنة

CAP, s. m., promontoire, tête, أس, ; pl., رؤوس , ; Armé de pied en cap, fam., de la tête aux pieds, مسلح من راسه الى رجليد

CAPABLE, adj., qui a les qualités requises pour كفو ل _ كافي ل _ قادر على _ أهلل quelque chose, ا ـ ا قدر على . Etre capable de, فيد كفاية ل A. ∥ Vous n'êtes point capable الشي d'une semblable action (d'une mauvaise action), _ حاشاك ان تفعل ذلك _ما انت اهل لذلك . حاشا حُرمتك من ذلك

راس مال ou سهال ما المال C'est un homme dette, المال ou كفو C'est un homme capable, هذا كفو.

.قابل ل , Capable de, susceptible de

CAPACITÉ, s. f., largeur et profondeur d'une chose gui contient, سعة.

_ قدرة _ قدر العقل , Capacité , portée de l'esprit . كفاية, Capacité, intelligence, habileté, طاقة

CAPARAÇON, s. m., couverture pour le cheval, بابتخت - تخت مُلك - كرسي المهلكة | Riche caparaçon d'étoffe . نوع كوبان خفيف للخيل de soie (y compris un harnois), . کموث

CAPABAÇONNEB, v. a., mettre un riche caparaçon ـ وضـع الرخت على الحصان ,sur un cheval ريَّت الحصار. Cheval richement caparaçonné, حصان مرتحت

CAPE, s. f., manteau dont on se couvre la tête et . بُرنس _ طُيْلسان ,les épaules

Cape, capuchon. Voyes CAPUCHON.

. قوانيس , شرايع ملوك فرنسا | Rire sous cape, fam., rire en dessous, en cachette, . ه صحک من تحت لتحت

عراقب النصل.

قبیجی ـ قابیجی کا CAPICI, s. m., portier du sérail, CAPILLAIRE, adj. com., délié comme les cheveux, .شعرى _ رفيع مثل الشعر

CAPILLAIRE, s. m., on ADIANTE, genre de plante, , Capillaire, en terme technique کزیرة الب _ کُزْنَرة . برسیاوشان ou برشاوشان

CAPITAINE, s. m., chef d'une compagnie de gens de . رُوِّسا ,pl ; رييس , كبير جاعة من العسكر ,pl ; ; قبطار. مرکب, Capitaine, commandant d'un navire, مرکب plur., رتيس - قباطيدس.). (Capitaine du port, ريس المنا

CAPITAL, s. m., somme constituée; fonds d'une

- الذي عليد الكلام, principal, عليد الكادي عليد ربيسي - اصلي ااكبر. Crime capital, qui mérite la mort, اذنب عظيم يستحق القتل. Peine capitale, de mort, قصاص بالمسسوت. || Pêché capital, قلم طومار - ثلث, Lettre capitale الخطية رؤوسية Vorez MAJUSCULE.

CAPITALE, s. f., ville principale d'un royaume,

CAPITALISTE, s. m., qui possède de l'argent placé, .مترسيل - صاحب مال

فشار _ بقباني _ بقائي , CAPITAN , S. m. , fanfaron . قبطان باشا , CAPITAN-PACHA, s. m., amiral turc

CAPITATION, s. f., taxe sur chaque tête, בְּלֵבָה; . جزیت - خراج - جوالی ,plur.

يلطش الراس APITEUX, SE, adj., qui porte à la tête, يلطش يدوي - يصرب على الراس -

CAPITULAIRE, s. m., ordonnance des rois de France

CAPITULATION, s. f., traité pour la reddition d'une صلحاً, Par capitulation, شروط تسليم بلد , Par capitulation شروط تسليم بلد .

CAPITULER, v. n., traiter de la reddition d'une فف O. _ فف O. _ استولك . Capter les bonnes grâces de اتفق على . . o عقد شروط لتسليم البلد , place ملب الامان, Demander à capituler, سليم بلد o.

.قرراني , CAPON, s. m., joueur ruse

منافق , Capon, hypocrite à dessein

Capon, popul., lache, بار.

CAPONNER, v. n., user de finesse au jeu, בוֹתן; plur., إسر plur., إسر . Caponner, popul., dissimuler, نافق.

Caponner, montrer de la lâcheté, جبن O.

Сарот, s. m., être capot, être honteux, ضدر.

CAPOT, s. m., ou CAPOTE, s. f., espèce de manteau à capuchon d'étoffe grossière, كباكبد ; plur., كباكبد بابونجت - كرادين , plur. ; كُرُدون

CAPAE, s. f., bouton du câprier, ב قبّار _ كبّار بزر قبار.

CAPRICE, s. m., fantaisie, نطرة; plur., _ على كيف. Selon son caprice, كيف _ اهوا على هوالا

.على هوا النفس, CAPRICIEUSEMENT, adv., ـ مزنطر, CAPRICIEUX, SE, adj., sujet aux caprices, مزنطر ولد دلع ,Enfant capricieux, gâté . هوایی - حالاتی CAPRICORNE. s. m., signe du zodiaque, الجدي.

CAPRIER, s. m., arbuste dont les boutons donnent شجر الكبار - شجر القبار , les câpres .

قار القلم , Faux-Caprier, s. m., ou Fabago CAPSULE, s. f., espèce de boite, تقت ; pl., وقق. Capsule, ce qui renferme la graine des plantes, بيت البزر حقة البزر

Capsule, membrane qui enveloppe une articulation, لفصل إغشا المفصل, plur.; تعشياً.

CAPTATEUR, s. m., qui surprend par adresse un donateur, ففاؤ.

CAPTATION, s. f., action de capter, غفة.

CAPTER, y. a., gagner par voie d'insinuation, בربان; collect., قربان

استهال قلبه اليه داري خاطرة -. 0 عقم quelqu'un, CAPTIEUSEMENT, adv., بغرور.

CAPTIEUX, se, adj., qui tend à tromper par une لفّاف _ موقع , Homme captieux . بغرّ , belle apparence .خادع ـ

_ يُسرا , plur. ; بسير , plur. ; بسير

CAPTIVER, v. a., (l'esprit), اسبى العقل I. Captiver, assujetir, فسط O.

L ملک عقلہ, Captiver la bienveillance de

CAPTIVITÉ, s. f., esclavage, يُسْرِ _ سِيمِ _ أُسْرِ _ سِيمِ

CAPTURE, s. f., butin, a.i.e.

Capture, saisie, مسكت

CAPTURER, v. a., faire capture, prendre au corps, .0 قبص على _ .1 مسكك _ .0 أخذ _ .4 عنم

.CAPUCHON, s. m., vêtement de tête, طرطو, plur., , plur. ; قلوست ـ طناطير , plur. ; طُنْطور ـ طراطيرا

CAPUCIN, s. m., religieux de saint François, .کىوشىن

CAPUCINADE, s. f., plat discours de morale, de dé-, قسقسة

CAPUCINE, s. f., fleur potagère, بنان خنجر).

کته الله علم لهوقة , CAQUET, s. m., babil

تكثير غلمة _ لهوقة , CAQUETAGE, s. · m.,

_ لهوق _ كثر علية , CAQUETER , v. n., babiller .کاکی

CAQUETEUR, s. m., qui babille beaucoup, لهواي الم .لقّاش _ كثير علبة _

. فانّها _ فان _ إذ اند _ لأن , CAB, conj.,

. كهربا ـ كارم اصفر, CARABÉ, s. m., ambre jaune

CARABIN, s. m., jeune homme qui apprend la chi-.شاب بتعلم الجراحة , plur., شاب بتعلم الجراحة

نوع تنفنك قصير , CARABINE, s. f., fusil court

. حامل قربانة

CARACOLE, s. f., mouvement en rond ou demi-rond ورة ـ حلقة , que l'on fait faire à un cheval

CARACOLER, v. n., faire des caracoles, حقة الكاربية الكار CARACOULER, v. n., crier; se dit du pigeon-, .0 فاح الحهام - I. صاح الحهام

CARACTERE, s. m., marque, empreinte, La La .رسوم , .plur ; رسم

Caractère, les figures dont on se sert pour écrire ou pour imprimer, حرف; plur., حروف. Caractère, écriture de quelqu'un. 📥.

dبع النسار, , Caractère naturel de quelqu'un, . مقام , Caractère , titre , dignité .

Caractère, force d'ame, ". Homme à caractère, ferme dans ses sentimens , تُجُل صاحب نخوة ,

CARACTÉRISER, v. a., marquer le caractère de, عَبِّن - عرِّف - بصف زوصف زوصف

CARACTÉRISTIQUE, adj. com., qui caractérise, الذي بيتز الشي عن عبره - تعريفي - بياني

CARAFE, s. f., vase de verre ou de cristal, قنبنة بلو, قنانے , .plur

CARAFON, s. m., vase de bois pour mettre rafrai-. نوع علية لتبريد الماء, chir l'eau, نوع

.قنينة بلور صغيرة , Carafon, petite carafe

CARAFPB, s. m., juif qui s'attache à l'écriture et rejetto les traditions, قرابين, plur., قرابين

سكو مذوّب , CARAMEL, s. m., sucre fondu, brûlé, سكو مذوّب السكر محروق ـ

CARAT, s. m., terme de mounaie, titre de l'or; قراريط, plur., قراط ou قيراط poids de quatre grains, قراريط et قراطيط. Sot à trente-six carats, fam., très-sot, بهيم من دايرة ستة وثلاثير، قيراط

CARAVANE, s. f., troupe de marchands avec des chameaux, chevaux et mulets, en voyage dans le Lé-. خورشوف (Barbarie) - قرنين _ الحلاج , chaut ، قفول , plur. ; قفل _ قوافل , plur. ; قافلة , plur.

CARABINIER, s. m., cavalier armé d'une carabine, caravane de la Melke, la troupe des pélerins qui va

à la Mekke ou qui en vient, الحمج. CARAVANSKRAIL, s. m., نحانات, plur., خان . صير الشي فحها, د. مير الشي

CARBONNADE, s. f., wiende grillée accommodée .قادرمة ,ail: قادرمة

CARCAN, s. m., collier de fer pour attacher au po-. طوق حديد للبذنسي , teau

CARCASSE, S. f., ossemens décharmés, mais en core il se dit aussi) كرنسة ـ كركونة وil se dit aussi d'une personne très-maigre).

Carcasse, charpente de bâtiment, الواج مركب. CARDAMINE, s. f., cresson des prés, June, -قرة العين

ב פופעה, ב m., graine aromatique, ב פופעה . صهان - حت الهال - هال - هنل

CARDR, s, f., sorte de peigne pour carder, مُنْهُمُّة __ .مُشط لتسربيحِ الصوف

CARDER, v. a., peigner avec la carde, قردش ۔ میشق ۔ سر ہ

CARDEUR, SR, s., qui carde la laine, le coton, etc., ،مهشق _ مقردش

CARDIALGIE, a. f., douleur vive vers l'orifice supérieur de l'estomac, وجع شديد في رأس المعدة.

Gampaque, adj., propre à fortifier le cœur, نافع للقلب.

CARDIAQUE ou Agripaume, s. f., plante pour la .فراسيون القلب , cardialgie, etc.

CARDINAL, s. m., prélat de la cour de Rome, كاردينال مطران في مجهم البابا

GARDINAL, E, adj., principal, Les quatre .الجهات الاربسع ـ الخوافق ,points cardinaux Les vertus cardinales, مالفضايل المتبقدمة.

. مقام الكاردينال , CARDINALAT, s. m., مقام

CARDON, s. m., plante vivace, voisine de l'arti-

- الوحوش الجسوارح, Les animaux carnassiers المبيسر - الصيام الكبيسر .صوم الار بعين

CARÈNE, s. f., la partie inférieure d'un navire, النصف الاسفل من المركب الذي في الماء

CARÉNER, v. a., radouber, réparer la carène d'un bâtiment, برمرم, قلفط اسفل المركب,

CARESSANT, E. adj., qui aime à caresser, JaJa.

CARESSE, s. f., témoignage extérieur d'affection, تدليل ـ ملاطفت ـ علامت مودة

CARESSER, v. a., faire des caresses à, laclebl دفاتر , plur., دفتر صغير Caresser en frappant légèrement l'épaule دفتر صغير avec la main, al Label.

.وسقة موكب CARGAISON; s. f., d'un navire, وسقة موكب

CARGUE, s. f., corde pour carguer les voiles, حال ...plur ; حيل لطوي القلوع

CARGUER, v. L., trousser, accourcir les voiles. .I طوى, .0 لم جانب القلع

. CARICATURE, s. f., charge en peinture, اصور لا مسخورة

CARIE, s. f., pourriture des os,

. سوس ـ سوسة , Carie du bois, des blés

Se Carier, v. pr., se gater (os), مَ الله الدماغ I. Se carier ابهرتا الدماغ (ble, bois), سوس, سوس.

CARILLON, s. m. Foyez CARRILLON.

CARLINE, s. f., pleureuse dans les funérailles, ذَذَ اللهُ CARMAGNOLE, s. m., vêtement qui descend jusqu'au قطوش , milieu du corps

کر ملیتار، ,Came, s. m., religieux

. جبل الكرمل , en Palestine, اجبل الكرمل .

Larmin, s. m., couleur d'un rouge vif, لعلم.

CARMENAFIF, VE, adj., remède contre les vents, دوا مخرج کلارباح

ارساغ , ll y eut un grand carnage des habitans et des soldats, | plur., وساغ الساغ المائع ال . صارمقتلت عظيهة من اهل البلد ومن العسكر CARMASSIER, ÈRE, adj., qui ne se repait que de | - les.

· كواسر ، pl., واسر ، plur. ، جارح ; plur. ، جارح ; plur. ، كواسر ، pl. ، كواسر ، pl. ، كواسر ، canème, s. m., les six semaines d'abatinence avant

لون الجسد , CARNATION, s. f., teint de la peau, الجسد

CARNAVAL, s. m., temps depuis les Rois jusqu'au -Faire carnaval, se li الكريزة _ رفاع _ مرفع , Garême vrer aux divertissemens de ce temps, 5.

CARNE, s. f., angle extérieur d'une pierre, etc., قرانے , plur., قرنہ ۔ ارکان , plur. , رکن

_ دفتر المشتر , CARNET, s. m., petit livre d'achat

CARNIFICATION, s. f., changement des os en chair, أنقلاب العظم لحماً - تلحيم

CARNIVORE, adj. com., qui se nourrit principale-. ياكل اللحم _ غذاه لحم ياكل اللحم _ ment de chair,

CABNOSITÉ, s. f., excroissance charnue, الافتاحية CAROGNE, s. f., femme méchante, débauchée. شرموطة ـ عرصة ـ مُرُلا فلانية|

. نظو , plur., بظر , plur., بُظر , plur., بُظر , CAROTIDES, s. f. pl., les deux artères du cerveau,

CAROTTE, s. f., plante, אָנָן בּ בִּנְנָשׁ . .تتن بقجة _ حزمة دخان Carotte de tabac, تتن

CAROUBE, CAROUGE, s. m., fruit du caroubier en م خروبـة م خرنوب ou خروب. قرن خروب.

CAROUBIER, s. m., arbre d'Italie et d'Asie, . خرنوید ۔ شجرة خروب

CARPE, s. f., poisson d'eau douce, בוד ; collect., .شبابيط , plur ; شبّوط - بُني _ لبث

Carpe, s. m., partie entre le bras et la paume de وسغ اليد, En terme techpique, خنقة اليد, la main, خنقة اليد. En terme techpique,

CARQUOIS, s. m., étui à flèches, جُعْبة; plur.,

مربّع, s. m., figure à quatre angles droits, مربّع, معادن بالله ومعدن جر مصاجر , plur., محجر الله plur., معادن عدد في مثله , plur. بمعادن الله و الله بالله و الله و الله بالله و الله و trois, ثلاثة في ثلاثة ـ ثلاثة في مثله , Carré . اوفاق , ptur. , وُفق , magique

CARRÉ, ÉE, adj., مربع

CARREAU, s.m., pavé plat (en pierre, en marbre), ; قرميد مرتع , coll , بلاط , Carreau en brique ; بلاطة plur., قراميد. الارض Sur le carreau, قراميد. على البلاط

Carreau, verre carré, إلوج قزاز; plur., والواج, ورق ديناري Carreau, signe du jeu de cartes, درق ديناري Carreau, maladie des enfans, obstruction qui .مرض النفائر, durcit ot tend le ventre

Carreau, coussin, "Jai- sae; plur, sela. CARRETOUR, s. m., endroit où les rues, les chemins se croisent, مفرق الطرق, plur., مفارق Carrefour formé per deux chemins qui se croisent. .صلسة

CARRELAGE, s. m., ouvrage du carreleur, Lui. CARRELER, v. a., paver avec des carreaux, Lb_ .0 فرش کلازس بقرامید

رقع التواسيم, Carreler les souliers

CARRELET, s. m., grande aiguille carrée, מַיָּרִי, , مسلت نے میابر , plur.

Carrelet, s. m., poisson de mer qui a de petites نوع سیک بحری علیه نقط جر ,tachea rouges

CARRELEUR, s. m., qui pose les carreaux, .مرقع تواسيم ,Carroleur de souliers

CARRELURE, s. f., semelle neuve à de vieilles chaussures, بعل جديد,

بتربيع _ مرتعا, CARREMENT, adv., en carré, مرتعا CARRER, v. a., donner une figure carrée, ربّع Se Carrer, v. réf., marcher d'un air arrogant, .تبعدد في المشى - تبعصر- تنقصم

CARRIER, s. m., qui travaille dans les carrières, قطاع جر في المعادن

CARRIERE, s. f., lieu d'où l'on tire la pierre, Carrière, lice, lieu fermé pour courir, ill.; pl., Ouvrir à quolqu'un میادین , plur. , میادین une belle carrière, lui fournir une belle occasion de. ٨ فتر له باب حسن

ارخى _ اطلخ , Carrière (Donner), laisser aller, Se donner Carrière, v. réf., se réjouir, se laisser aller à dire ou faire quelque chose, , غلطة أ.

مَدّة , espace de temps, عُدّة ,

شغل ـ کار , Carrière, profession

Carrière des astres, الكواكب الكواكب.

CARRILLON, s. m., battement de cloches, .دق الاجراس

غوشت ـ دوشة , Carrillon , au fig. , fam. , tapage , غوشت

CARRILLONNER, T. a., When I'm 0.

دقاق الاجستراس , s. m., الجستراس , CARRILLOGINEUR, s. m.,

عر بانت , CARRIOLE, s. f., petite charrette couverte, عربانت .صغيرة بجرخين عليها خيمة

کاروصت , CARROSSE, s. m., voiture à quatre roues, .نوع عربانة ظريفة باربعة اجراب ــ

صانع كأروصات .. m., وصات

CARRURE, s. f., largeur du dos, aux épaules, عرض للاكتاني.

CARTE, s. f., plusieurs papiers collés, carton, قراطيس , pl., وترطاس ـ رقوقي ,pl., وَتَق ـ مقوّى Carte à jouer, ورق لعب, plur., أوراق. Un jeu de cartes, الشمسية ورق Battre les cartes, .0 خلط کلاوراق

ate, liste des mets, اشكال الطعام, als

Carte géographique, représentation linéaire d'un . ورقة رسم البلاد ,pays

Carte blanche, permission de se conduire comme on voudra, تصرّف , تصر يف كلي . Je vous donne لك التصريف الكلم في هذا المادة , carte blanche || Comnaître le dessous des cartes, avoir le secret d'une Tout ce " . مانًا في وارد مثل هذا التكليف, [rémonies] " . عرف باطن كلامر .. I عرف المنتجع وffaire, Brouiller les cartes, désunir, causer des divisions. .كل ما يقتصى تعريفه في هذا الوارد ,naitre من الفترى I. || Perdre la carte, se troubler رمى الفترى .ضيع المعقول - انعجق

CARTEL, s. m., desi par écrit pour un combat, .طلب للحرب, للحيدان

Cartel, traité d'échange des prisonniers, , sui على مبدالة السرا

قرطم ,nuelle

بغضاريف ,plur.,

CARTILAGINEUX, SE, adj., عضروفي.

مقو یات , pl., مقوی , carton, s. m., grosse carte

.علبة وزق , Carton , فية وزق .

. جلّد بالقوّي ... CARTONNER , v. a., ويُد

CARTOUCHE, s. f., charge d'une arme à feu, ; فشكت م فواشيك , plur. وفوشيك م عيار بارود .فشك ,plur.,

Canus, s. m., affection soporeuse, assompissement سکتة , profond

كراوية الماركة

CARYBDE en Scylla (Tomber de), prov., d'un péril مط في موضعه O. .وقع من داهية الى داهية, en un autre

Cas, s. m., désinence des noms déclinables, تغيير اواخر الاسها المعربد

. جرة _ _ حوادث , plur. , عوادث , عراد ـ _ _ _ . المحدفة , Cas fortuit عارض , Par . بالصدفة , cas fortait

Cas, fait quelconque, حال , plur., عالة احرال , CASERNER, v. a., loger dans des casernes, نَرِّل , سكن العساكر في قاعات | Voilà إ . في مثل هذا الحال .En pereil cas .واود ـ le cas, افرصنا ان المجال Posons le cas que, فرصنا ان Caseux, se, adj., de la nature du fromage, بجبني العسب اقتصا الحال (Suivant l'exigence du cas, الحسب اقتصا الحال).

qu'il sera nécessaire, dans ce cas, de vous faire con-

En ce cas, adv., alors, les choses étant ainsi, .مر، حبيث كذا ـ و الحالة هأن ـ ان كان هيك En tout oas, quoi qu'il arrive, الله على الله على الله

Faire cas de quelqu'un, عتبرة _ اكرمه _ اعزة. اله مند فلان قدر و اعتبار, Latelme, s. m., ou safran bâtard, plante an- Un tel fait cas de lui, اله مند فلان قدر و هذا لامير يعسبوني, Ce prince fait cas des savans, هذا لامير يعسبوني CARTILACE, s. m., partie dure, élastique, à l'extré- قيمة العليا. || faire cas des paroles de quelqu'un, mité des os, قرقوش. En terme technique, أهتجر كلامد إغضروفي. Ne faire aucun cas de quelqu'un, ما حسب له حساب ما علَّه شمًّا م استعقره

> CASANIER. ÈRE, adi., qui aime à rester chez lui, قليل الخروج

> LASAQUE, s. f., vêtement en manteau, نوع عبا أنقلب . Tourner casaque, changer de parti

> CASAQUIN, a. m., déshabillé court de femme, .تعفيفت حريم

در كة الله CASCADE, s. f., chute d'eau, الله على عدر كة الله الله الله على الله على

CASE, S. f., terme de jeu, place pour poser un pion, rofond, تسكتة; plur., تانت عبارة السطرنج | بيت جمارة السطرنج ; plur., تخانت - بيوت ; plur., عانات .

CASER, v. a., arranger les pions, o, O. -

نظم - رتب Caser, mettre en ordre, نظم

Se Caser, v. ref., s'établir, تاتد استقر ـ التاتد.

قاعة العساكر, CASERNE, s. f., logoment de soldats

ـ توطين العســـاكر ,Сыванемент, в. т., . نزول العساكر في القاعات

ابحر جرجان - بحر الحزز , CASPIENNE (Mer), s. f., بحر جرجان - بحر جرجان الحزز , Nous ne sommes pas dans le cas de semblables cé-

CABQUE, s. m., armure de tête, المُودَ ; pl., عُودُ. CASSADE, s. f., mensonge pour rire ou pour s'excuser, fam., جَجَّة; plur., جَجُد .

CASSANT, E, adj., sujet à se casser, سهل الكسر. CASSATION, s. f., acte juridique qui annulle un ju-

CASSE, s. f., fruit du cassier, sa moelle médicipale, قرفة حطية _ سايخة , Casse aromatique خيار شنبر . کسر , قنتر , Casse-Cou , s. m., endroit dangereux , CASSE-NOISETTE, s. m., instrument pour casser les noisettes, دقياق.

CASSE-Tête, s. m., chose qui exige une conten-. كسر رأس d'esprit, bruit qui fatigue, كسر رأس.

CASSÉ, E, adj., brisé, مكسّر - مكسّر - مكسّر المعادية Cassé, affaibli, مضعصع

عادز, Cassé, vieux, infirme, عادر

. كسر _ . . كسر _ . . Casser, v. a., briser

Casser, débiliter la santé, صعوب عصوب الصعف عصوب الصعف عصوب المحل المحلف. كالم من المحلف عصوب المحلف المحل A. فسنر جارة , mariage

Casser, licencier des troupes, . فرق , اصرف العساكر ـ

Casser, priver d'un emploi, وربي , عزل من , عزل من I. انعزل, Etre Cassé, destitué

Se Casser, v. réf., être brisé, انكسر. Lorsqu'une chose est cassée par accident, on dit en arabe, c'est-à-dire que, par la perte de l'objet, انكسر الشر cassé, un mal plus grave est détourné. Se casser (corde), انقطع الحبل.

Se Casser la tête, s'appliquer fortement à une étude, .کشر راسه

Se Casser le nez, ne pas réussir, انكسر انفر. CASSEROLE, s. f., ustensile de cuisine, sorte de . طناجر , plur. , طنجرة

CASSETTE, s. f., petit coffre, مندوقة صغيرا

CASSEUR, s. m., اكسار.

CASSIE, s. f., arbres à fleurs jaunes odorantes.

CASSIER, s. m., arbre, الشنبر خيا, الشنبر. Cassiopze, s. f., constellation, ذات الكرسي. حق رواید زکیة , CASSOLETTE, s. f., vase à parfums .مبخرة _

شكر خام , Cassonade, s. f., sucre non raffiné, مسكر خام. . كُسرة _ كسر الله _ كسر الله _ كسر الله _ Cassure, s. f., rupture, من الله على الل

CASTAGNETTE, s. f., instrument composé de deux morceaux de bois ou de fer creux et ronds, qu'on tient entre les doigts, et qu'on frappe l'un contre معاند _ فَقَنْشات _ ساجات , l'autre en cadence

- فَرِقْ , plur. , فَرقت , plur. , فَرق , plur. , فَرق الله عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَلَيْ الله عَ طوانف , plur. طايفترا

CASTOR, s. m., animal amphibie, .41

Castonéum, s. m., matière tirée du castor, .خصوة الجرد - جُنّد بادستر

. طواشي مغني Castrat, s. m., chanteur châtré,

CASTRATION, s. f., amputation des testicules, اخصا - تطويش

عرضية , CASUALITÉ, s. f., عرضية.

- مدخول براني , CASUEL, s. m., revenu fortuit .عارضي ـ براني

CASUEL, E, adj., fortuit, accidentel, __ = -.عارضي ــ عرضي

Casuel, adj., fragile. Voyez FRAGILE.

CASURLLEMENT, adv., par hasard, أعرضياً _ غيبياً.

CASUISTE, s. m., théologien qui résout les cas de conscience, تعلال المشكلات.

CATACHBÈSE, s. f., métaphore par abus des termes, .مغافرة التشبيه

CATACOMBES, S. m. pl., tombesux souterrains, . قبور تحت الارض ـ مغارات لدفن الموتا

.نعش مزیّن ـ

CATAIRE, s. f., ou herbe-au-chat, a حششة القط

الكنست الكسة الكسات الكسات الكسات الكسات (CATALEPSIE, s. f., espèce d'apoplexie avec immobi-نقطة , lité et respiration

CATALEPTIQUE, adj. com., attaqué de la catalepsie, _ בלשל און ביוני אול ביו .بد النقطة

. فهارس , plur. ; فهرس وفهرست -

CATAPLASME, s. m., espèce d'emplatre, actul.

CATARACTE, s. f., chute des eaux d'un fleuve. . يوش , plur. , منادل . En style sacré, pluies exces- affermir بوش . ميازيب , plur. , ميزاب , sives

Cataracte, humeur, tache sur le cristallin de l'œil. بياصة في العين ـ ما، ينزل على العين

قاثاطير ـ قاطائر | ززل ـ نزلة ، Caranams, s. m., fluxion d'humeurs بنزول , plur.

CATARRHEUX, SE, ON CATARRHAL, E, adj., accompagnede catarrhe; sujetaux catarrhes, كابوس إبد نزول ـ نزولي معتاد بالنزول ـ

CATASTROPHE, s. f., événement funeste, بنهایت سو . اخران سوء ,malheureuse

CATÉCHISER, v. s., instruire des mystères de la foi, علم قواعد الدين.

Catchiser, fam., endoctriner, bo; sor., bay. CATÉCHISHE, S. m., instruction sur les mystères de اتعلیم مسیحی ,la foi

CATÉCHUMÈNE, s. com., celui que l'on dispose au الميذ للعياد, bapteme

CATEGORIQUE, adj. com., dans l'ordre, à propos, إربيب أخصر. باعث ـ سبب ـ موجب ـ داعي ل , Cause , sujet . حسب مقتصا الامر ـ موافق ـ مناسب ـ في محله . جواب شانی Réponse catégorique, فا شانی .

. Répondre catégoriquement مناسباً _ مون بابد , sion مناسباً _ مون بابد النعش . Répondre catégoriquement رد جواب شانی ا.
CATHEDRALE, s. f., église principale d'un évêché,

ـراس الكنايس ,اول كنيسةً في أبرشيـــــة

كاطوليكية, CATHOLICISME, s. m., religion catholique

Catholicité, s. f., pays des catholiques. كلاد CATALOGUE, s. m., liste de livres, حتل فيرسة كتب . Catholicité, dootrine catholique. مذهب كالموليكي

.قاثوليقى _ كاطوليكى , Catholique, adj. com., CATI, s. m., apprêt des étoffes pour les lustrer, les

شلکت , CATIN , s. f., fam., prostituée , شلکت .

دوش القياش , CATIR , v. a., donner le cati, شاهيا

CATHÉTER, s. m., sonde creuse de chirurgie.

. حمل قاف , CAUCASE, chaine de montagnes d'Asie, CAUCHEMAR, s. m., oppression en dormant,

CAUSALITÉ, S. f.,

CAUSATIF, VE, adj., terme de gramm., qui rend plar., بلية _ مصابب , plor., بلايا . Catastrophe, fin raison de ce qui a été dit, سببي . Particule causative, .حرف سببي

CAUSE, s. f., ce qui fait qu'une chose est, علم ; plur., اسباب; plur., بسباب. La cause première, العلَّم المدية. Dieu est la cause première, la cause des causes, إللة هو العلة الأولى al Cause seconde, علمة ثانية Cause seconde . وعلم العلل علته مادية, Cause matérielle, علم صورية ا علت فاعلية, Cause finale, Catticonie, s. f., ordre, rang, خلَّة عالية علية عالية عليه عليه عليه و Catticonie, s. f., ordre, rang, في المان المان

الا m'a point fait cela sans cause, ما عيلم بلا سبب CATÉGORIQUEMENT, adv., à propos, avec préci- | Tous les jours il était battu à cause de cet enfant, وكان كل يوم ياكل قتلة من تحث راس هذا

Cause, procès, وعوى; plur., عاوى. En connaissance de cause, avec connaissance de cause, على بصيرة ـ على جليد خبر

Cause, intérêt, غرض. Prendre fait et cause pour ques, كوى I. م طلع من عرضہ ۔ تعصّب معہ ,quelqu'un آ جي احداً

قدّم كفيل بيان Fournir une caution, عند من شار بيان بدأ - لاجل من شار Fournir une caution . قدّم كفيل أعلى خاطو- لاجل خاطر- من شان خاطر- كرمال اطلق احداً بكفالة غيرة, بصهانة غيرة إ.من شان خاطرك ـ كرمالك ب A cause de vous لا نظراً لذلك _ نناء عليه الألك _ نناء

A Cause que, conj., "J' - "Je." Et pour cause, pour bonne raison, ما اصل على على على المالية المالية

CAUSER, v. a., être cause de, سبّب علّل د.

_ ساير , Causer, v. n., s'entretenir familièrement (Syrie) لقسش O. Causer de choses et d'autres, .نسامو ـ تحماكم ِ

A. _ كفل _ . . م صور ، _ . . . قعد ب CAUSERIE, s. f., action de causer, babil famil., qu'un, قعد ب لقش (Syrie) _ مسايرة

لقاش _ مساير , CAUSEUR, SE, adj., عليه

CAUSTICITÉ, s. f., au fig., malignité, penchant à .ميل للهجور شرّد اذية - شقا ,critiquer

CAUSTIQUE, adj. com., corrosif, brûlant, .محرق

ـ موذى ـ هاجي, satirique, عا موذى ـ مادى .شقع ـ شرير

فرسان et فوارس - خيّالة البيناكفة , plur., وفارس - غيّالة الله البيناكفة , plur., فرسان على الله على الله عنه الله الله عنه الله الله عنه الله الله عنه الله عنه الله الله عنه الله عنه الله الله عنه ال والعصلة _

CAUTELEUX, SE, adj., fin, rusé, فاكسف محايل ـ صاحب كل

. بصنعة م بلطافة , s. m., ulcère artificiel , كتى ; plur. , إصنعة م بلطافة

quer un cautère, فتر كيّاً ٨.

CAUTÉRIQUE, adj. com., qui brûle les chairs, محرق اللحم - اكال للحم

CAUTÉRIBATION, s. f., action de faire un cautère, کے ۔ کوی اللحم

CAUTÉRISER, v. a., brûler comme font les causti-

A. فترح كى , Cautériser, appliquer un cautère

CAUTION, s. f., répondant qui s'oblige pour quel-A cause de, مامن _ صامن _ صامن _ صانة , Bonne caution و A cause de كفيل _ صامن _ عامن _ عامن _ عامن _ # Élargir quelqu'un à la caution d'un autre,

> Être, se rendre caution de, A. ا کفا

Sujet à caution, douteux, dont il faut se méher, . بك كفيل ـ بده صامن

CAUTIONNEMENT, s. m., acte par lequel on cau-. كفالت _ صيانت _ تصيين , tionne quelqu'un

CAUTIONNER, v. a., se rendre caution pour quel-

CAVALCADE, s. f., marche pompeuse, personnes à .وكبتر - ركب - رماحة - بنيش , cheval ,

CAVALCADOUR, adj. (écuyer), qui a soin des che-. باش سیّاس السلطان ,vaux, des équipages du roi

; فرس , CAVALE, s. f., femelle du cheval, jument, ; جُورِة , plur. ; جورة _ أفرأس , plur.

CAVALERIE, s. f., troupe à cheval, Illia.

CAVALIER, s. m., homme à cheval, Jis; plur.,

Cavalter, adj, aisé, libre, مخلص

Cavalier, brusque, hautain,

CAVALIÈREMENT, adv., lestement, de bonne grâce,

Cavalièrement, avec hauteur, brusquerie, 14. Cautère, s. m., instrument, عكواً. Faire, appli- Traiter quelqu'un cavalièrement,

CAVE, s. f., lieu souterrain pour le vin, etc., . زرزمية _ قبو النبيذ _ مطر, ة

Cave, mise au jeu, سيال اللعب,

Veine-Cave inférieure et supérieure, les deux plus ـ وريد اجرف اسفل و اعلا ,gros vaisseaux du sang .عرق أجوف

مطهورة صغيرة _ قبو صغير , CAVEAU , S. m. , يعطيه و أنا

CAVER, v. a., creuser, miner, عدر A. _ is O. اكل الماء الصخورة O. L'eau a cavé le rocher, اكل الماء الصخورة Caver, terme de jeu, faire fonds d'une certaine o. حط رسيال في اللعب , عصل عند .

CAVERNE, s. f., grotte dans des rochers, sous terre, . اغوار , plur. ; غار ـ مغارات ou مغاير , plur. ; مغارة . كهوؤ , plur., كهوؤ , plur.,

CAVERNEUX, SE, adj., بيتلي مغاير.

CAVESSON, s. m., fer sur le nez des chevaux pour les dompter, بلام.

CAVIAL, s. m., œufs d'esturgeon salés, حبياري. CAVILLATION, B. f., fausse subtilité; مغالطة.

. جورة - خلو- تجويف , CAVITÉ, s. f., vide, creux CE, CET; fém., CETTE; plur., CES, La _ 15 _ (Égypte) عن _ fém., الله عن _ (Égypte) عن _ plur., . Cet homme دول (Égypte) - هــدول - هــولاه الراجل دة

Ce qui, إذا الذي . Ce qui me fiche, c'est que, · الذي يصعب على **د**وان

. كبّاد _ أترج بي Écoute ce que je te dis, rant, منا _ الذي السيع ما اقول لك. الديم ما اقول لك الدى قلته صحيح. الدى قلته صحيح . حسب قول الناس - على ما يقولوا

ما هذا _ای شه هذا _ ایش هوهذا Qu'ont-ce? . ولوكان ابنى, Fut-ce mon fils,

. تبهسکات , plur انا , C'est-moi منو هات م من هو Qui est-ce انت هو?Est-ce toi! انا هو.

هم قوى ناس ملاح, Ce sont de très-honnêtes gens Ce furent les Français qui assiégèrent la ville, الفرنساوية هم الذين حاصروا المدينة

ومن شان هذا _ ولاجل ذلك C'est pourquoi, و کیانک ۔

CECI, adj. démonstratif, cette chose-ci, Land (Égypte) #3.

Сźсітк, s. f., état d'un aveugle, Le.

CEDANT, R, adj., qui cède son droit, حقم مُسلَّم حقم. CEDER, v. a., laisser à quelqu'un, عنا لاحد o. ـ تخلّی لــه عن شی ـ .0 تـرک ـ خـــــلی ـ ـ تىنازل لەعن شىء. ٨ سىسىج لىم بالىشي .سلّم لاحد حقّه

Céder, v. n., se relâcher, J I. - bo O.

ر سلم نفسه Céder, se soumettre, se rendre, عسلم نفسه اذعن لحق م. Céder à la raison, خصع ـ اذعن Céder, anquiescer, ne pas résister, طاوع. Céder de ع من اكبر منه ses supérieurs, طاوع من

Céder, se reconnaître ou être reconnu inférieur, ـما لحق درجة احد ـ 0 حطّ لـــه في vaincu, . ه شهمسمد , اعترف لغيره بالظفر على نفسه ما لحق ، طبقته . Il ne le cède à personne en mérite, waypte) على نفسه الرجل, ou par contraction, مدر الزجل (Ægypte) على نفسه الرجل , ou par contraction, هذا الرجل . يهمطُ له في العلم ـ ما ياحكن درجته في العلم . science ' Céder, s'affaisser, کمط O.

CÉDRAT, s. m., espèce de citronnier, son fruit odo-

ارز لبنان ; collect., في الرزة , Chone, s. m., du Liban, ارز لبنان . د شاربين Cèdre ordinaire, de plus petite espèce, شاربيين .شربين

. نوع ليمون, "Gèdre, espèce de citron

صبغ الشربين, CEDRIE, s. f., résine du cèdre, صبغ , CEDULE, s. f., billet sous seing-prive, تبسك ;

CRINDAR, v. a., entourer, _ bla |. Ceindre d'une

م cointure, ونر مزم A. Célébrer un concile, le tenir, ونر مزم A. Célébrer un concile, le tenir, le diadême, prendre la couronne, إلى البس التاج , niser مهل العيد . A. عهل العيد . A. Se ceindre la tête d'un bandeau, أسه بعصابة, # Se ceindre les reins, se les serrer avec un cordon, (Évang.). # Se ceindre شد وسطه ب O. ـ شد وسطه ب d'une ceinture, نزذر.

CEINTRAGE, s. m., cordages qui ceignent les na-. حال حول المركب , vires ,

CEINTURE, s. f., ce dont on ceint le milieu du . فلوى ـ سهاوى (Syrie) ـ حزامات et حزامات Syrie) جزام زنار; plur., زنار Ceinture de cuir et à poche pour mettre de l'argent, کمر (Ceinture de ouir, sans céleste, على الهـــام من الله La colère céleste, poche, à l'usage des domestiques hommes, تسبته. ا Ceinture de soie, avec deux plaques en argent ou en or, qui se ferme par le moyen d'un crochet, garnie عزوية ـ عزويبة. quelquefois de pierreries, à l'usage des dames en , plur., غزب ما اعزب من اعزاب , Ceinture pour passerdans | plur., عزاب عزاب عزاب من المناصة , plur. بعزاب عزاب la coulisse des caleçons à l'orientale, د کک ; pl., د کک .

Ceiniure, endroit du corps où s'attache la ceinture, Lug.

CEINTURIER, s. m., qui fait et vend des ceintures .حزاماتی ـ زنانیری

خالة سف _ منطقة لحمل السبف _ الافتار . بيت المونة _ كرار ou كلار إذا ou دفا ، CELA, pron. démonstr., cette chose-là, اغه ou المونة _ كرار ـ ذلک _ د (Égypte) ع.

CÉLÉBRATION, s. f., de la messe, عبل القداس , braze), qui a des cellules, خللي. Célébration du mariage, الكلل علي الكلل الكلال الك d'une fête, عهل العيد.

CÉLÉBRE, adj. com., renommé par, بشهور ب. CELEBRER, w. a., louer svec éclat, حمد A. _ مدر CELUI, pro. démonstr., m. a., Sill. Ceux, plur. . Célébrer la puissance et la sagesse di- m. , الذين الذين أنخم مستجد . Célébrer la puissance et la sagesse di-بعظم قدرة الرب و مجد حكمته, vines

lui placer au côté, قلك بالسيف (Ceindre l'épée, عمل المجمع A. || Célébrer un mariage, le faire avec pour se ceindre de l'épée, المقلد بالسيف. ال Ceindre les cérémonies, المقلد بالسيف. الله Célébrer une fête, la solen-

Cheanarte, s. f., grande reputation, اشتهار.

CRLER, v. a., cacher, taire, عرن أحد , CRLER .داري, الحفي, خبّي عن

. كُرُفْس بستاني CELERI, s. m., plante potagère, . كرفس برى ـ بطرساليون ، Celeri sanvage

CÉLÉRITÉ, s. f., vitesse, as pui - ilas.

CÉLESTE, adj. com., qui appartient au ciel,

Céleste, qui vient de Dieu, WI Inspiration .غضب الرت

CELIBAT, s. m., état d'une personne non mariée,

CÉLIBATARR, s. m., qui vit dans le célibat, -; le; , plur., عزبنجمي , On dit aussi par ironie عزبنجم عزبنصة

CELLE, pron. fem., واللاتي; vulg., الفرر . Payez CELUL

CELLÉRIER, s. m., religieux qui a soin des provi-(חביר, ולצלו - وكيل المونة, CEINTURON, s. m., sorte de ceinture pour porter sions de bouche, חביר, ולצלו - وكيل المونة

CELLIER, s. m., lieu où l'on serre les provisions,

CRILULAIRE, adj. com., (partie du corps, mem-

CELLELE, s. f., petite chambre d'un religioux, . قلالي , plur. , قلاية

Cellule, cavité, loge, bla : Ula.

CELEB-CI, pr. dem. tn., | Sa .. (Égypte) \$3; plar., دول ـ هدول , vulg. , هولا _ قسسستستس , Célébrer la messe, la dire

CHLLE-CI, pr. dém. f., الله ـ (Égypte) دی; plur., ادی valg., عدول ـ هدول , هدول ولا

مذاكى ـ داك (Égypte) كا عدوك ـ مذاك ـ هذاك ـ مذاك ـ هذاك ـ مذاك ـ مذاك ـ مدوك ـ مدوك ـ مدولك ـ مدولك

CRLLE-LA, pr. dém. f., (Égypte) لوكي ، ديكها ، ديكها ، ولايك ، تاك ، هذيكي ; plur., ولايك ، تاك ، تاك ، ولايك ، بالو. comme pour le masculin.

CHERT, s. m., mélange de set, de soufre et de métaux en poudre, pour faire l'acier, etc., معادن وملح وكبربت لعبل البولاد اولغير ذلك معادن وملح وكبربت لعبل البولاد اولغير ذلك.

CHERTER, v. a., purifier les métaux au feu, ماتهر المعادن بالنار

CERDRE, s. f., poudre qui reste des matières brûlées, λίο, - auis.

معتاد الملتزم تــراب, restes des morts, معتاد الملتزم للمراب . Cendres, au plur., restes des morts, المراب

Cendre allumée, qui reste dans la pipe et avec laquelle en allume une autre pipe, زرزورة - زرزورة .

Cendre gravelée, du mare de vin, قلى الحير.

Cennaix, a, adj., couleur de cendre, مادى.

Cennaix, s. f., petit plomb pour la chasse,

مرمد, CENDREUX, SE, adj., مرمد

Скизакка, s. m., où tombe la cendre, ce qui la reçoit, الرماد.

Cknz, s.f., dernier souper de J. C. avec ses apôtres, عشا السيد المسيح السرّى مع تبلاميذة

CENOBITE, s. m., ancien moine vivant en communanté, واحب, ; plur., راحب).

CEROBITIQUE, adj. com., Carlis,

Сілотарня, s. m., tombenu vide dressé à la mémoire d'un mort, قبر خالي.

CRES, a. m., redevence annuelle en argent de biens qui relèvent d'un fief, الملك المادي لصلح المادي معتاد سنوى لصلحب

CENSAL, s. m., courtier dans le Levant, صهصار; plur., قلل مسهاسرة ; plur., دلال مهاصرة

CENSÉ, E, adj., réputé, الله الله كافد الله

CENSERIE, s. f., courtage en général ، حسورة ـ سيسوة

CENSEUR, s. m., garde des mœurs, مآذب. Censeur importun, chagrin, غذول (Censeur, critique équitable, منتقد منتقد للحث .. منت

Censeur, celui qui est chargé d'examiner les livres, فأحص الكتب.

CENSTER, RRE, s., propriétaire, حالت . Censier, qui tient une ferme à cens, مألتن .

CERSITAIRE, s. m., tenancier, qui doit cons et rente

CENSIVE, s.f., redevance quelconque due à un fief, معتاد الملتزم.

CEMBURABER, adj. com., qui mérite la cemsure, مستحقّ التوبيني

CENSURA, s. f., dignité de consour, وثبة الفاحص, Censure, repréhension, ملامة.

Censurer, déclarer erroné (un livre, une proposi-

میات , pL , میة ou مایة , pL , میات . Cent hommes , میتر رجل Benz cents , المیتر رجل , Trois cents , ثلاثمیت , et ainsi de suite.

ماية , CENTAINE, s. f., nombre de cent unités, عابة عامية واحد . Une centaine d'hommes مية واحد . GENTAURER, s. f., plante médicinale,

مشيشة القنطرية. Grande et petite centaurée, dant le roi Zohair commanda aux esclaves d'apporter . هذا والملك زهيرامر العبيد باحصار الطعام. العالم العبيد باحصار الطعام.

CENTENAIRE, adj. com., quia cent ans, ابن مایة سنة

CENTIÈME, adj. com., Jul.

CENTIME, s. m., centième partie du franc, وأحد من ماية يتركب منها الأفرنك

CENTON, s. m., poésie composée de vers ou fragmens pris d'un auteur célèbre, مركبت مركبة مركبة من اشعار بغسض بيوت او اجزا شعر مختلفة من اشعار المشهورة الشعرا المشهورة.

CENTRAL, E, adj., qui est dans le centre, busic. CENTRALISATION, s. f., tembre de l'indication de l'indication

CRNTRALISER, v. a., réunir en un centre commun, المستر في الوسط O.

CENTAR, s. m., point du milieu d'un cercle, etc., مركز وسط ; plur., مراكز Centre, lieu où les choses tendent naturellement, مرجع Centre, milieu d'une ville ou d'une armée, وسط قلب.

CENTAIPUGE, adj. com., qui tend à s'éloigner du centre, متباعد من الرسط, من المركز.

CENTAIPETE, adj. com., qui tend à gagner le cenire, مايل الى الوسط, الى المركز.

Centurion, s. m., commandant de cent hommes, راس میت ـ قاید مایة.

Czr, s. m., pied de vigne, عقل العنب, plur., دوالي.

CEPENDANT, adv., pendant cela, حابنها حوكدلك Cen
واما ماكان من فلان فاند ـ هذا و
mangedmes, cependant la nuit survint, اكلنا و شرنا المنا نحن كذلك هجم علينا الليل
طارة ـ المنا و شينها نحن كذلك هجم علينا الليل

dant le roi Zohair commenda aux esclaves d'apporter le diner, احذا والملك زهيرا مر العبيد باحصار الطعام. (Cependant Antar, après avoir mis en fuite les ennemis, revenait vers sa tribu, من هولاء و الماماكان من عنترفاند لها هزم الاعدا رجع طالب الماماكان من عنترفاند لها هزم الاعدا رجع طالب الماماكان عنترفاند لها هزم الاعدا رجع طالب المالال

CÉPHALALGIE, s. f., douleur de tête, صُداع.

CÉPHALIQUE, adj. com., qui appartient à la tête,

CERRUNIAS, s.m., pierre de foudre, جر الصاعقة.

CERBRE, s. m., chien des enfers à trois têtes,
ماب الجهام

CRRCRAU, s. m., cercle de bois, de fer, pour lier les tonneaux, جارة علي ; plur., حالة عليه .

CERCLE, s. m., figure dont toutes les parties sont à distance égale du centre, ايرة ; plur. دواير.

. جعيد _ محصر _ حلقة , Cercle , assemblée

Cercle vicioux, faux raisonnement où l'on donne pour preuve ce qu'il faut d'abord prouver, , , . . .

جلبته ـ اطواق , plur. , طوق , Cercle, cerceau طارة ـ

-.0. حط طارات على البرميل , CERCLER, V. a., البرميل 0. شد الواح البرميل بطارات

CERCURIL, s. m., bière, تابوت لليت; plur., تداست.

CÉRÉBRAL, E, adj., qui appartient au cerveau, .دماغي ـ مخيے

CERÉMONIAL, s. m., usage réglé pour les cérémo-. طقوس , plur., طقس _ قوانين , plur., قانون , plur. طقس و مناسك الكنسة , Cérémonial de l'église [Cérémonial, cérémonies entre particuliers, نكلنف.

CÉRÉMONIE, s. f., formes extérieures et religieuses منسک ـ طقس ; plur., ثنسک ـ طقس . Cérémonie, formalités observées dans les actions solennelles, pompe, اللام _ ركسة En cérémonie, avec appareil, .بوكية

Cérémonie, manière honorable de traiter, Maltre des احتفال - اكرام - تشريف - واجب -. تشريفاتجي _ والى ألتشريفات , ceremonies

Cérémonie, civilité importune, تلكف علمة ; plur. كافت _ تكالف . Entre amis il n'y a point de cérémonies, بين المحبين ما فيم تكليف Quand l'amitié existe, la cérémonie cesse, في المانية الماني Sans cérémonie, sans façons, الألفة سقطت الكلفة - من غير تكليف - من غير تكلّف , librement بلا تكلف

Cánámonieux, adj., qui fait trop de cérémonies, . كثير التكاليف يعيل تكليف متكلف بالتشريفات CEAF, s. m., quadrupède fauve, اربل ایل ایل Barbarie) لَيِّن. Espèce de cerf des déserts de l'Arabie, .بقروحش

طيارة , CERF-VOLANT, s. m., jouet d'enfant . أبو جعران, Cerf-Volant, escarbot

اطريلال ـ رجل العراب ـ

CÉRINTHÉE, s. f., ou MÉLINET, plante vulué-لسان العصفور جبلي ,raire

شحرية كر ; CENISAIE, s. f., lieu planté de cerisiers .كر ; CERISE, s. f., fruit rouge à noyau,

شجر الكرز, CERISIER, S. m.,

CERNÉ, E, adj., battu (en parlant des yeux), בִּעלרָ. CERNEAU, s. m., moitié de noix verte sans la coque, لب جوز ـ جوز مقشر ـ نصف جوزة خصرا مقشرة قلب حوزا

CERNER, v. n., entourer, Je , ja. ـ نقّ لت الجوز من القشر, Cerner des noix قسر حوز

Сватым, в, adj., vrai, indubitable, בולב ב ולאב _ رقيت . C'est une chose certaine, هذا شي حقيستي. || Renseignemens certains, علم اليقين _ يقيناً ,De science certaine إ. جليّة الخمر انا أعرف علم , Je sais de science certaine que اليقين ان

Etre certain de quelque chose, أيقرب . Certain de, assuré, بماكد على و موقن ب Je suis certain هذا عندي ـ انا على يقين من ذلك de cela, محقق و ماكد. | Je suis certain de votre amitié, انا ماکّد علی حبکم ـ حبکم عندی محقّق و ماکّد. Certain, quelque, بعسط . Certaine personne, Certaines بعض أسخساص; plur., بعض شخص choses, انبعض اشير Une certaine nuit, ذات لَّلَّمْ لَهُ عَصِ اللَّيَالِي

CERTAINSMENT, adv., en vérité, Las . saus lu. الكيداً _ بلا شكّ . Certainement, indubitablement "تعرف هذا اكيدًا ?Savez-vous cela certainement اكيدًا | Me connaissez-vous? تعرفني; réponse : certainement, Y. || Certainement je ferai cela (je veux absolument faire cela), من كل بدّ اعيله Certainement البتّ ما يكون لبر منفعة في هذا ,ilaura du profità cela . من كل بد , البتة يطلع لد منفعة من هذا - كزبرة خصرا , Carrauze, s. m., plante potagère

CERTIFICAT, s. m., écrit faisant foi de quelque . ورقته شهادة ـ شهادة على chose,

محقق .

لم يزِل يلتِ عليد حتى اجابد الى ما طلب التحقيق ـ شهادة ،CERTIFICATION, s. f., assurance Синтирия, v. a., témoigner, assurer, ۸ شهد پ

CERTITUDE, s. f., assurance pleine et entière. هذا عندي ماكد و محقق

certitude dans les choses du monde, ما يهدّي من الركص Il ne cesse de courir امورالدنيا ما يهدّي من الركص الركس لها قرار

Canumineux, sz, adj., qui tient de la cire, اكفينا شرك _ كف عنا شرك المركار.

قطع السخونة, Canuse, s. f., blanc de plomb, blanc de véruse, قطع السخونة .اسفیداج ـ سبیداج

.ماقوق الانسان ـ امنعام , plur., مُتر ـ دماغ

voau sele, عقل مشعور Corveau braile (homme cède, مسلم cède). ال emporté, entêté), مقل ـ وقع .

.منبار صغير , CERVELAS , s. m. , petit saucisson

CERVELET, s. m., partie postérieure du cerveau,

CREVELLE, s. f., partie blanche et melle du cervoau, زوز ou المنح - طوظ ou زوز ، Poy. CERVEAU.

CERVICAL, B, adj., qui appartient au cou, عنقى. CERVOISE, s. f., boisson faite avec du grain et des مزر, herbes

CERVIER (LOUP-). Voyes LYNX.

شيلان , plor., شال ـ نوع سهك , plate قياصرة , plate قيمسر , plor. شيلان , plor. شيلان , منقطع ـ مُنتهى , CRSSANT, z, adj., qui cesse

Cassation, s. f., discontinuation, ونقطاع.

CESSE (SAMS), adv., continuellement, יצל فيتور ... دایها ـ بلا انقطاع

cesse qu'il n'ait obtenu de lui ce qu'il sollicitait.

> Cessez , v. a. , discontinuer , يطَّل ـ . A. ـ قطع , Cessez ce discours, دع عنك هذا الكلام

كف عن _ انقطع عن _ افتر من , Cesser de, v. n., ۵ زال ـ . ه عدل عن _ بطل ـ خلى عند الشي _ الم الم الم الم البقي ـ علم البقيــــن ـ بطّلت أروح الى عنك Tai come d'aller chez lui, كنا عدلت عن الرواح الى عنك انقطعت عن بيتم الله n'y a nulle دوام - قرار, Certitude, stabilité, المادوات عن الرواح الى عنك القطعت عن بيتم n'a point cessé de dormir, أمازال ينام للم يُزل فايها . Céaumem, s. m., l'humeur jaune des oreilles, | Cessez de parler ainsi, בَكُلُ عَنْكُ هَذَا الكلام دع عنك هذا الكلام Cessez de nous tourmenter,

Faire cesser, قطع _ بطل A. Faire cesser la flèvre ,

CESSION, s. f., abandon, transport d'une propriété, تنخلّي عن _ ترك _ فوات _ معطم _ نقل , Craveau, s. m., substance molle dans le crâne

CESSIONNAIRE, adj. com., celui à qui on cède; celui Cerveau, esprit, jugement, عقل on كقد. Cer- qui accepte la cession, متسلم. Cessionnaire, celui qui

. و قف في بيث الشعر, s. f. , و قف

CET. Fores CE.

Cataca, s. m., grand poisson comme la baleine, سيك كسر نحو الحوت

Сатаял (ET), et le reste, الى أخرة; et par abréviation, الني

عقربار, Crrinac, a. m., ou Donadilla, plante, عقربار, اسقولوفندريون ـ حشيشتر الذهب ـ

جزيرة سيلان CEYLAN, île des Indes,

CHABOT, s. m., poisson d'eau douce à grosse tête

CHACAL, s. m., animal qui tient le milieu entre le واوي ـ چکال ـ ابن اوي chien et le loup,

- كل من هو , CHACUN, R, adj., chaque personne . Chacun de ces rois کل احد ۔ کل واحسسد Chaque chose, الكل ملك من خولا الملوك و Chaque chose, الكل من حويتكى على هوالا الملوك لل واحد الله والكل واحد الله على الله على والكل واحد الله على الله عل

به Chagain, s. sm., peine, affliction, كرب; plur., غيوم, Avoir du chagrin, غيرب المختمّ ـ كروب مروب عمّ ـ المختمّ بـ المعتمّ ـ المعتم ـ المعتمّ ـ المعتم ـ المع

جلد ساعري Chagrin, espèce de ouir, جلد ساعري.

CHAGRIN, E, adj., triste, abec.

Спаскимит, к, adj., qui afflige, ост.

CHAGRINER, v. a., attrister, ممر أعم أ.

. انْعَمِّ ـ اَعْـتم . Se Chagriner, v. réf. , أنْعَمَّ ـ

CRAINE, s. f., lien composé d'anneaux entrelacés, المسلة; plur., بانجير سلاسل ; plur., جنزير

Chaine, fils tendus sur un métier pour faire de la toile, قيام ـ قيام ـ قيام . Faire la chaine d'ane toile, سَدَى.

Chabre, at fig., continuité, Julu.

CELINETTE, a. f., petite chaine, عسلسلت صغيرة -

Cuatron, s. m., annom de chaîne, ازردیا; coll., خلقت السلسلت کلب ـ زرد.

CHAIR, s. f., pher., per.,

Chair, au fig., concupiscence, aiguillon de la chair, طالبتم الشهوة . Sentir l'aiguillon de la chair, شهوة . الشهوة . [Chair, opposé à esprit, corps مصد. [Les plaisirs de la chair, اللذات الجسدانية .]

Chaire, le nature humaine, تمثير به الطبيعة الطبيعة البشرية plars, بمثابر الشقال المقال المق

CHALAND, E, adj., acheteur, pratique d'un marchand, زبون ; plur., ربان ou ثبان مشتری ـ زبونات CHALASTIQUE, adj. com., remède qui relâche les fibres, دوا مرخم

CHALCITE, s. m., colecter fossile, معدنى. CHALDATQUE, adj. com., des Chaldéens, كلداني.

CHARDER, &. f., portion méridionale de l'Irak-Arabique, علاد الكلدانيس عكدة.

CEALDREN, adj., habitant de la Chaldée, كلدانى. Chaldéen, s. m., langue, الكلدانى الكلدانى الكلدانى; plur., شالات et شيلان.

Chale carve, avec un rond (بركة) au milieu, بركة. Chale de cachemire, بقيمة تارما. Chale de Perse à gran des raies,

CHALEUR, a. fi, qualité de ce qui est chaud, التحرارة العزيرية. La chaleur naturelle, مرارة عرارة عرارة عرف التحرارة العزيرية. || Chaleur de la température, مُوب عرب البوم الحرب المعرب المعرب المعرب عظيم المعرب عظيم المعرب عظيم المعرب المعرب عظيم المعرب المعرب

Chaleur, vive ardeur, حرارة. Parler avec chaleur, avec colère, تنكلم بحرقة Dens la chaleur du combat, القتال.

En chaleur, en rut, حايل عالب. Jument en chaleur, حايلت.

تحوت , phr., فخت ; phr., تخوت , phr., تخو

CHALOUPE, s. f., petit navire, [315]; plur., وأرقى ; plur., فلوكت , Chaloupe d'un vaisseau . صُندُل ۔ فلانک

Снацимели, s. m., tuyau de paille, _ = = = = = = = غاب ـ غالة _ قصية العنطة

.اطيط البعير , Cri du chameau , هتابـة من قصب ـ مزمار , Cri du chameau . CHAMADE, s. f. (battre la), demander à capituler. ,o طلب *ا*لأمان

د تنانو ، CRAMAILLER , v. n. , disputer avec bruit , ، چنانو ۔ تقاتل.

Se Chamailler, v. récip., se battre pêle-mêle, à بجمّالين ou جمّالة, plur. بجمّالة, plur. بحمّالين ou تخانقوا - تخانقوا - تخانقوا الله و prand bruit, se disputer, تقاتلا.

CHAMAILLIS, s. m., mèlée où l'on se chamaille, plur., , & .. قنال - مقاتلة - خناق

مزوّدٌ , CHAMARRÉ, E, adj., ornë de broderies, مزوّدٌ , CHAMARRER, v. a., orner de broderies, (3).

CHAMARRURE, s. f., manière de chamarrer, ornemens prodigués, زواق ـ تزويق.

Grand chambellan, بلجاب الجمال

CHAMBRANLE, s. m., ornement de bois ou de kassaba est de 6 dera et 1. Voyes Aune). عامودة pierre pour une cheminée, une porte, etc., عامودة خشب او جر في جانب مدخنتر او باب للزينتر

CHAMBRE, s. f., pièce d'une maison, ...; . وذا مدا واسع , champ وطات , plar. وارضة - جوزة - بيوت , plar. اوض. Chambre à coucher, بيث النوم Grande ميدان الحرب إ: محدع مجيرة Petite chambre, عبدان الحرب ا علالي , plur., علية , Chambre haute, علالي , plur., . اوصد تحتانية , Chambre basse اوصد فوقانيد ـ Chambre d'une arme à feu, من النحوزة.

الطارمة, Chambre d'un navire, ألطارمة,

Pemme de chambre, فراشة. Valet de chambre,

CHAMBRÉE, s. f., soldats qui logent ensemble, اوضة باشي ,Chef de chambrée . جهاعة ارسة

CHAMBAETTE, s. f., petite chambre, \$ _ 53 - 53 -CHAMBRIERE, s. f., servante, Tolia - Tille.

CHAMBAU, s. m., quadrupède qui a une bosse sur - حيال , plur., جيل - اباعر , plur., بعير , plur. الل, nom generique. Un jeune chameau, الل

CHAMMCISSE, s. f., sorte de lierre terrestre,

خهادر بوس , CHANEDRYS, s. m., plante sudorifique .کیادریوس ـ

CHAMELIER, s. m., qui conduit et soigne les cha-

CHAMELLE, s. f., femelle du chameau, ناقت ;

.كيافيطوس ، CHAMEPITES OU IVETTE, s.f., plante, ارايئ , pl., ويت , pl., ويت , CHAMOIS, s. m., quadrupède ..تبتل ـ بَدُن ـ اروى et

جلد ارویت , Chamois, peau de chamois, جلد ارویت

CHAMP, s. m., pièce de terre, عقل ; plur., عقول Champ :مزارع , plur., مزرعة _ عبطابي , plur. ; عبط de 400 kassaba (قصبة , plur., , plur.) فدادير)

Champ, étendue qu'embrasse une lumette d'ap-صربة نظارة proche,

Champ, sujet, matière, L. C'est un vaste

Champ de bataille, بموضيع الحسوب

Sur-le-champ, adv., sur l'heure même, YL _ - في ساعمة الحمال ـ من وقشم ـ في الحمال في الساعة _ من ساعته

.كل ساعة , A tout bout de champ, adv., علاما

Les Champs, la campagne, Sel - 3, Ful.

CHAMPATAR, adj. com., des champs, ... - yolo. Спамрисном, s. m., plantespongieuse, — lied |

. فقاع (Barbarie) - فطاري , plur. ; فطر -

.مبارز - اخصام ,plur., خصم

Champion, défenseur, _ حامح.

CHANCE, s. f., hasard, événement, bà - unio وجوة إلامو ي C'est la chance la plus probable, هذا هو الوجه الاقرب للعقل Courir Ja chance, hasarder, إيس ; aor., يأيس ,

CHANCELANT, E, adj., qui vacille, -, -مترجرج

Chancelant, adj., irrésolu, ...)__ متحيّر في أمرة

CHANCELER, v. n., n'être pas ferme, assuré, تحير في أمرة, Chanceler danssa resolution, أرتك _ انحل عزمه ـ

CHANCELIER, s. m., officier, chef de la justice, مُشِّ عُرُيع 0. .قاضے قضالا

- حامل الختام, Chancelier, celui qui a le sceau, حامل الختام .صاحب الختام

CHANCELLERIE, s. f., hôtel, bureau du chance-مكتب او دار صاحب ختام ,lier

CHANCEUX, adj., qui est en chance, en bonheur, لد نصب ـ لد بخث.

Chanceux, soumis aux chances, الريب . تبع النصيب ـ

CHANCIN, v. n., moisir, and A. - ...

تصویف عطنت , CHAMCISSURE, s. f., moisissure CHANCRE, s. m., ulcère, تاكولة.

. تاكولى , . CHANCREUX , se, adj. ,

عيد دخول , CHANDELEUR , s. f., fête catholique , عيد سيدنا عيسى إلى الهيكل وتطهير العذرا

CHANDELIER, s. m., ustensile, شبعدار, plur., .شهاعدین et شهعدانات

Chandelier, s. m., marchand, شياع.

اغاني , plur. , غانية ـ غنوة ـ غناني | Chandelle , s. f., mêche recouverte de suif. , plur., شیع شجهی ـ شیع دهنی ـ شیعة دهن

Силиріон, s. m., combattant en champ clos, شهوع المراكة. Chandelle de cire, شهع عسلى . Donner une chandelle à Dieu et l'autre au diable, se ménager entre deux partis, مسك الحبل من الطرفين I

بقم أصفر, CHANDELLE, s. f., bois jaune des Antilles, يقم أصفر.

CHANFREIN, s. m., devant de la tête du cheval, Raie blanche sur le خبيشوم _ مقدم رأس الفرس . ستالته , chanfrein

CHANGE, S. M., troc, alsh.

Change, lieu établi pour changer les espèces, .دکان الصيرفي ـ دار الصرف | _ حيـ

. بوالص , : plur ; بوليصة , Lettre de change

Change, droit du banquier pour ses traites, فرط المعاملة

Donner ou faire prendre le change à, tromper,

CHANGEANT, E, adj., - L.

CHANGEMENT, s. m., تغییر.

CHANGER, v. a. et n., فستبر. Changer d'habits, ا غير الكلام ,Changer de discours اغير ثيابد. ا . دل شیا نشی ر Changer une chose contre une autre Foyez TROQUER.

A. مسنے ۔ . I قلب ۔ حول A. الله خبرًا, Changer l'eau en vin, اقلب , حبول الماء خبرًا .قلمه قردًا _ مستحد قردًا ,Il le changea en singe

. صرف معاملة , Changer les espèces

Changer, v. n. n'être plus le même, تنفير. Le vent changea, نغسير الربسي . الاchanger de visage,

CHANGRUR, s. m., qui fait le change des monnaies, . صراف _ صيارف , plur., صيرفي

CHANOINE, ESSE, s., qui a un canonicat,

CHANSON, s. f., vers que l'on chante, عُنية; plur.,

CHANSONNER, v. a., faire des chansons contre

مهل عنانسي على احد , quelqu'un, مهل عنانسي على العنانسي .0 معا احدًا باعاني

CHANSONNETTE, s. f., petite chanson, אינה משביל . CHANSONNIER, ÈRE, S., faiseur de chansons, .مغني

درشير. عاملاة (Chansonnier, s. m., recueil de chansons, المدرشير.) عاملات سفنت كناب اعاني

CHANT, s. m., action de chanter, Ld. Chant, air, ا العمان , plur., ونعية مرا , plur., العمان , moduletion Chant, ramage des oiseaux, مناعالا الطيور .صياح الديك , Chant, cri du coq العبور الطيور I فحط الخبز . 1 شال قشفة الخبز Chant d'église, ترتيل Chant d'église, ترتيل I Chant d'église, ترتيل dans les mosquées, راذاریا.

Сидитант, и, adj., facile à chanter, _ "żż.

Силития, v. a., خنى. Chanter dans les églises, رتل. | Chanter dans une mosquée, رتل. | Chanter en parlant du coq, ماح I. || Chanter, en parlant de la cigale, des insectes, رتل. [Chanter, en parlant des oiseaux, فرد ـ فاغي

Chanter, louer, Ju - Ju A.

CHANTERELLE, s. f., corde la plus déliée, la plus aiguë d'un violon, جرکت _ زبر.

CHANTEUR, SE, S., List

CHANTIER, s. m., magasin de bois en pile, أ دکک طب , plur., صلب دکتر

Chantier, atelier, Les.

Снантав, s. m., qui chante à l'église, رتال _ أرشية ;.plur.

Chantre, poëte, شاعر; plur., أعدر.

. باب من حساب اقتب كاندير , Chanvar, s. m., plante annuelle, باب من حساب اقتب مشيش ـ مشيش ـ Filasse du ohanvre, عشيش ـ اتيل. | Graine de chanvre, chenevis, تيل. دیک مبعوج (Barbarie) ـ دیوک مخاصی |Breuvage ou pilules faites avec les feuilles ... شهدانتی du chanvre, نسط .

Chanvre batard, ou Galéopsis, عاليوبسيس راس الهر

CHAOS, s. m., confusion de toutes choses avant la .خاوية ou خوا creation,

- خصت ـ خلطة , grande confusion, قلطة ـ تحمد ـ لخيطته

CHAPE, s. f., large vêtement d'église en manteau.

Ehape, couvercle d'un alambic, غطا أنسة.

. برانیط , plur. , برنیطهٔ , careau, s. m.

Снарылат, s. m., qui dessert une chapelle, ;; اییة ,plur. امام ـ قسوس ,plur.

CHAPELER, v. a., ôter la superficie de la croûte,

CHAPELET, s. m., grains enfilés, accimo; plur., . سبّے, Dire son chapelet , سبتے مسابح Chapelet, bydraulique, قواديس. Voyez SCEAU.

. برانیطی ,.CHAPELIER, ERE, s.,

عز لة, Chapelle, s. f., petite église, تا

Chapelle, petite mosquée, أوية

CHAPELURE, s. f., croûte de pain ôtée en chape-اقشفت النصر, lant,

. نوع قلنسوة , CHAPERON, s. m., espèce de coiffure

Chaperon, le haut, le dessus d'un mur, اعلا حابط بشكل جلورر

CHAPITRAU, s. m., haut de colonne posé sur le fût, تاج عامود ۔ راس عامود

. تنظ , Vaisseau sur la cucurhite , تنظ .

CHAPITER, s. m., division d'un livre, الماريكات , إسورة من القراري , Chapitre de l'Alcoran أبواب, Chapitre de l'Alcoran ; plur., j........... | Chapitre, division d'un compte,

. جعبة الكهنة, Chapitre, assemblée de religieux,

CEAPON, s. m., coq châtré, دیک مخصر; plur.

ديك صغير مخصى , в. т., ديك صغير مخصى

Силмоняня, v. a., châtret un coq, ديك L

Cmaque, adj. com., tout individu d'une même es-[roïdal, ou Cirsium, ذنب السبع. ال Chardon à cent عشربا ـ قرصعنت ـ زرنستب , Chaque têtes, panicaut کی انسان کی انسان کی به .کل امرالا ,semme,

نوع عوبانگ , CHAR , s. m., sorte do voiture CHARADE, s. f., sorte d'énigme, ie .

CHARANÇON, s. m., genre d'insectes qui rongent le .دودة الفول - سوس القهيم grain,

: جيرة , Charbon ardent أ فحم جمر - فحم أرضي . نصم , الله Un petit charbon allumé, مصم . الرق عصد نار _ علم _ المرق _ علم المرق _ .جب لي نارة ـ جب لي بقت نار

Charbon, gros furoncle, tumeur pestilentielle, .دمّلة ـ زنطارية ـ فري جهر ـ شلعوطة

Charbon, maladie des blés. Voyes CARIE.

CHARBOHNER, v. a., noiscir avec du charbon, سود باللحم

CHARBONNIER, RRE, s., qui fait, vend ou porte du charbon, وتحام , plur., فتحام . Le charbonnier est mattre en sa maison, chacun est maître chez soi, .prov زالكلب في بيته سلطان

Charbonnier, magasin à charbon, حاصل الفحم. CHARBONHIÈRE, s. f., endroit où on fait le char-فحامة . bon.

.CHARGUTER, v. a., tailler, couper malproprement اهشم ha visade, هشه.

CHARCUTERIE, s. L. état et commerce de charcutier, بيع لحم الخنازير

. بياع لحم الخنازير , a , و CHARCHTIER , REE , s . , بياع CRARDON, S. m., plante, - - - - - - - - - - - - - - - -. Chardon-benit, حُسَكَة _ عقول _ خوث .وظايف ,:plur. وظيفة _ مناصب | Chardon de Notre-Dame, باداورد - شوكة المباركة chardon laité, chardon-Marie, الميال عليه المعالمة عليه المعالمة . ارضى شوكى بسترى . الصي شوكى بسترى . ا شوك الجال. Chardon aux ânes, chardon ram-عُهار بارود | Chardon hamor | . سلبين . سلبين الحيير

بيت العزية. ال Chardon à bonnetier, ou à foulon,

CHARDONNERET, s. m., petit oiseau, -- ili; -.بردون et مقنين (Barbarie) ـ دنورالا ـ زَقَيْقيمُ CHARDONNETTE, s. f., espèce d'artichaut sauvage. .شوك العلك - شكامي - خهلاون CHARGE, s. f., fardeau, اجال; plur., اجال.

Charge, ce que peut porter une personne, الجل الداتة, Charge d'un animal, شيلة الرجل. جولة الركب - تعبية الركب, Charge d'un navire | Navire de charge, こりゃしん

Charge, certaine quantité ou mesure, J.-. Une charge de bois, حطت عطب. || Demi-charge d'une bête de somme, moitié de la charge placée d'un côté et faisant équilibre à l'autre moitié, المُناق عا فردة المانية

Charge, ce qui nécessite une dépense, عُلُفْت pl., اثقال , pl., ثقل ـ تكاليف , plur., تكليف ـ كُلُف Soulager quelqu'un de ses charges, اغفَف عند لا ثقال. ا Il est à ma charge, il vit à mes dépens, على كيسم مو على رقبتم . Etre à charge à quelqu'un, l'incommoder, مُقل عليم. | Pourquoi ne venez-vous point chez nous? C'est pour ne point vous être à البش ما تجبي الى عندنا * حامل ثقلة , charge Ceci est à votre charge, عليك أغداً

Charge, obligation, condition onereuse, فكلنا: plur., تكالف. Imposer à quelqu'un une charge, الزمد بشي ـ كُلْغد بشي ـ كُلّْفد شيأ

تكاليف , Charges, impositions

Charge, office, dignité, منصب _ خدمة; plur.,

Charge, commission, ordre, حالة, _ باله Donner charge. Voyez CHARGER.

Charge, ce qu'on met dans une arme à feu,

Charge, choc de combattans, احيلة.

Charge, indice contre un accusé, بينة على المتهوم memoin à charge, شاهد صدّ المتهوم.

Revenir à la charge, faire de nouveau, ثنى. على شرط ان , A la charge de, adv.

CHARGEMENT, s. m., cargaison d'un vaisseau وسق مرکب

Chargement, acte qui constate la cargaison, علم الوسق.

CHARGER, v. a., mettre une charge sur, Jan. الدواب. شد للجال على الدواب. الدواب sur son épaule, کتفہ O.

شقل على ، Charger, peser sur,

Charger une arme à feu, , = 250.

Charger une chose de, y mettre trop de, ب شخر. Charger sa conscience d'une chose, s'en rendre

responsable devant Dieu, اَصَّل ذَمته شَا

د ثقل عليهم التكاليسف, Charger d'impôte, اتعب الخلق بالتكاليف.

حيل L, حيل على العدو L, حيل الم Charger, donner ordre, أمر ب O. Charger, donner commission, ومّل ـ وصّی ـ اوصی Charger .وكلم بامرة - فوض اليم أمرة , quelqu'un d'une affaire . وصانبي ان اسلم عليك "Ilm'a chargé de vous saluer

Charger un navire, وسق I. _ أوسق . Charger un navire de coton, أرسق المركب قطناً Charger une pipe, la remplir, عبم القصبة . القصبة . القصبة Charger trop une pipe, bourrer trop le tabac, لبد العليون.

Charger, accuser, نهم بـ I. Charger, déposer con-. شهد على tre, هم م

فشر _ خوط ا - زود Charger, représenter avec exagération, افشر ـ خوط ا .بالسغ في وصف الشي

Se Charger, v. ref., se mettre une charge, ميسلب العقل _ بيسطط _ حاق _ إلى المتحاط _ المتحاط _

Se Charger, s'obliger, s'engager à,مند على أخذا0. A. || Se Charger, prendre le soin, la ضهر، الشي _ ۔ تولّی کلامر ۔ توکل ب ۔.0 قام بِ conduite de, عن غيرة O. || Chargez-vous de baiser pour . فوبوا عنى قبلَّة ايادى,moi les mains de

شيال, CHARGEUR, s. m., qui charge, شيال.

Chargeur, propriétaire d'une cargaison, الوسق.

CHARIAGE, s. m., action de charier: salaire du نقل - تحويل - حولة - حق الحيولة ,voiturier

CHARLER, v. a., voiturer, Jo _ Jai O.

Charier, porter des glaçons, en parlant des ri-

عربانت _ عجلة , Charlot, s. m., voiture

Le Chariot, constellation. Voyez Ourse.

CHARITABLE, adj. com., qui a de la charité pour son prochain, محب للقريب. Charitable, qui fait l'au-.متصمتى على الفقرا - مُحسن الى الفقرا ,mone, المنقر || Charitable, qui part de la charité,

CHARITABLEMENT, adv., avec charité, Lang. -إنصدقاً.

CHABITÉ, s. f., amour de Dieu, all acc.

.محبة القريب, Charité, amour de son prochain, محبة Charité, aumône, صُدُقة _ حُسنة. | Faire des . تصدّق على الفقرا ـ احسن الى الفقرا ,charités

CHARIVARI, s. m., bruit confus de chaudrons, avec cris, lors du deuxième mariage d'une veuve âgée عيلولة ـ دربكتر القزان, parmi le peuple, عيلولة ـ دربكتر

. غاغة ـ غوشة Charivari , bruit , querelle , شاغة ـ شغة .

CHARLATAN, s. m., trompeur, hableur, bija -.فشار ـ كذاب

خراطة ـ فشر , CHARLATANERIE, s. f., فضراطة ـ

CHARLATANISME, s. m., caractère du charlatan,

Снавилит, в, adj., qui plait extrêmement, е.

147

CHARME, s. m., arbre, انوع شجرة كبيرة كبيرة . Charme, s. m., enchantement, محسد.

Charme, an fig., attrait, عاذب القلوب علارة

الدة. La nouveauté a du charme, الذة. كل جديد لد لذة. Charmes, beauté, كال و جال و بها و كيال . CHARMER, v. a., produire un effet extraordinaire par charme, سحم .

Charmer, au âg, plaire beaucoup, ravir, entralner, عدم هي العقل ـ I. ـ جذب القلب ـ I. ـ عصل العقل ـ شعط ط . Foy. Enchanter.

انسرل من فرح ل ,Etre charmé de, se réjozir de فرح ل مناه غابة المعظوظية ب انعظ ب مصل مناه غابة المعظوظية ب

CHARNEL, LE, adj., qui appartient à la chair, شهواني. Charnel, voluptueux, مشهواني.

CHARNELLEMENT, adj., selon la chair, ألحسد مدانياً.

CHARNEUX, SE, adj., composé de chair, الحيق. CHARNEER, S. m., lieu où sont les os des morts, دار عظام المرتى.

قوانين الملكة ـ شريعة . CHARNIERE, s. f., pièces de métal enclavées et mo-

. كثير اللحم - ملحم , CHARRU, R, adj., ملحم

CHARMURE, s. f., parties charmues, acc.

CHAROGNE, s. f., cadavre de bête, من _ منابع.

Снавренти, s. f., pièces de bois disposées pourêtre assemblées, شوحية ; plur., شوأهم.

Charpente, au fig., structure du corps, d'un ou_ vrage, تركيب ـ تركيب.

Снаврентия, v. a., travailler le bois, , ...

Charpenter, v. a., tailler maladroitzment la chair, مُشَّ

CHARPENTERIE, s. f., 8) النجارة.

CHARPENTIER, s. m., انجارين; plur., نجارين. CHARPIE, s. f., filament de linge usé, تالة

فتيلة, Bouchon de charpie, فتيك

معتجال ـ تراسين , plur., تسستراس , charrue . مدير العُربانة.

CHARRETTE, s. f., chariot à deux roues, نقالة

CHARRIER, v. a. Voyez CHARIER.

CHARROI, S. M. Voyez CHARLAGE.

نجار العربانات . Снаввом, в. т.,

نجارة العربانات ... Снаввонилов, в. т.,

ومحراث , instrument aratoire, عدادین , plur., فدادین محاریث , plur., فدادین . Manche, timon de la charrue, الفذان الفذان

Mettre la charrue devant les bœufs, faire avant ce qui doit être fait après, بالمندار, بالمقلوب, بالمندار, ميل بالمقلوب . A.

Charrue, étendue de terre qu'en peut mettre en valeur avec une charrue, ננון,.

CEARTRE OU CHARTE, s. f., anciens titres, سجلات و أورائي قديمة.

ـ قواعد المهلكة, Charte, lois constitutionnelles. قوانين المهلكة ـ شريعة.

Charte partie, acte entre le propriétaire du navire et celui des marchandises, الربّس و الربّس و التاجر.

CHARTRIER, s. m., lieu où l'on conserve les chartes, خزنته السجلات القديبة.

Chartrier, conservateur des chartes, حافظ خزنة

كُرم كلابرة , CHAS, s. m., trou d'une aiguille

GHASSER, s. f., action de chasser les bêtes sauvages, عيّة ـ قنص ـ صيد. Donner la chasse à un vaisseau, مركب A.

CHASSE-MOUCHE, s. m., petit balai pour chasser les mouches, عَشْد و plur., عَشْد مِ مَنْشَات .

- انبوبة, s. f., coffre pour les reliques, عانبوبة عند المنابع القديسين

ுChasselas, s. m., sorte de raisin, فُوع عشب

... CHASSER, v. a., mettre dehors; من يلعب مع القط بحيل تخترمشة O. Ghasser بمن يلعب مع القط بحيل تخترمشة quelqu'un d'un pags, ايفي , طرد احدا من البلاد . شاصله ط - كستنة , rie , دشر , طرد مور , عنك الخدام , Chasser un comestique . A دفع الرض ,Chasser on mal

ب. م. دفعر م. . . . دفع ، Chasser, pousser en avant .0 ساق

Chasser les bestieux, les faire marcher devant soi, .0 ساق الاعنام

... كمر الدتيسان Charrer les mouches, الدتيسان 0... كشكش الدمان

Chasser, poursuivre les animaux sauvages, tirer sur les oiseaux, عاد المطاد . I. ماد خصيد Bon chien chanse de race, les enfants suivent les exemples de leur père, من اشبه لباء فيا ظلم , peov.

. CHASSEUM, S. M.; fém., CHASSERMES, qui chasee, ماحب القمن القمن المادة. qui aime à chasser, عناص _ صياد.

CHASSIE, s. f., humeur gluente des yeux, CHASSIEUX, EUSE, adj., _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ ...

- Chaisis, s. m., ouvrage de menuiserie sur lequel on adapte du vitrage, de la toile, ou du papier huilé, مذب كلامما. . وراقة الشباك - شباك - برواز

CHARTE, adj. com., qui s'abstient des plaisire de la مغىف الذيل _ اعفا et اعفار و chair, عفيف الذيل _ اعفار و المعاني .طاهر النفس _

CHASTEMENT, adv., d'une manière chaste, Liss. CHASTETÉ, S. f., Lio.

Chasuble, s. f., sorte de vêtement de prêtre, effets, مناعة ما دكدكت منافعة أناعة المادكت المادكة الم . نوع بدلت للقسوس

CHAT, TE, s., animal demestique, Ed. ; plur., - كركر ـ زعسزغ , Chat sauvage سنور ـ قطط . provoque ordinairement à rire سنور ـ قطط qu'à l'apparence d'un péril auquel on a échappé, veiller le chat qui dort, réveiller une affaire assou- الموسيقا تنعش المسامع. pie, مسرك السماكس . || Quand on joue | Chatouilleux, se, adj., sensible au chatouille

avec le chat, il fant supporter ses égratignures,

Спатазена, e. f., fruit farineux, водо од. En Sy-

توتنة البحو _ توتيا , Chalaignes de mez, oursins , ليتم _ بحبرا CHATAFUERRAIR, s. f., lieu planté de châtaigniers, .شجرية كستنة _ شجرية ابوفروة

CHARLIGNIER, s. m., arbre qui porte les châtai-. شجر کستنت ـ شجر شاهبلوط ـ شجر ا بوفروق وgues

CHATASH, adj. m., couleur de châtaigne, . كلف , plur. , كلفا , fém., إكلف _ لون الشاهبأوط

CHATEAU, .s. m., forteresse, als; plur., plus. مصور , plur., قصر , plur., قصر

Chdteaux en Repagne, projets en l'air, حوس). CHATELAIN, adj., propriétaire d'un château,

CHAT-HUANT, s. m., sorte de bibou à plumage roux . بوم , collect. و بومت , raye

GEATTER, v. a., penir, - ale - ale.

Châtier, au fig., retoucher, corriger le style,

.قصاص ـ عقوبة ـ عقاب ،CHATIMENT, s. m., عقاب عقوبة CHATON, s. m., petit chat, delle.

Chaton : partie de la bague qui enchâsse le diamant, . Pierro ou diament enchâssée dans le cha-.فص الغماتم ,ton

CHATOUILLEMENT, s. m., action de chatouiller, ses

Chatouillement, impression agreable, إفتعاش.

CHATOUILLER, v. a., causer un tressaillement qui

_ انعش الحواس, Chatouiller, flatter les sens, انعش . Ia musique chatouille les orcilles, اطسسرب | Ré المن قرصتسم الحية من الحمل يخاني

ment, عيور - عيّار. Être chatouilleux, عار I. A. - trop chaud, شوّب. La pelisse me tient trop chaud, . ه قصع ـ تدكدك ـ تكركر ـ تدعدغ

شكل على الحركوك , aisément

Снаточант, и, adj., dont la couleur varie, ... قلاب اللون -

CHATRE, adj., privé de ses testionles, . فار القيين والكور, plur., | ges, طواشي - منصى - خصيان , plur. خصى .طواشية

Châtré, privé du membre et des testicules, CRATRER, v. a., ôter les testicules, çad I. .طوش ۔ .0 جب

CEATREUR, s. m., qui châtre les animaux, CHATTEMITE, s. f., qui a l'air doux, humble. flatteur pour tromper, بهتة. Faire la chattemite, ٨ عيل البهتة

. ولدت القطّة, CHATTER, v. u., faire des petits chats, CHAUD, E, adj., qui a de la chaleur, ,,, -, -, -, ـ مية سخنة , Eau chaude الى ـ حامي ـ حديد حار - حديد سخس , Fer.chand الميت حارة Endroit, appartement chaud, دانی Tai المجلة سخنة - رجلتي دفيانة , les pieds chands الشيس هارة ,le soleil est bien chand aujourd'hui ف Pleurar الشهس جرّ - اليوم الشهس حادّة chandes larmes, بكي بدموع حارة . H Chaud à l'estomac (comme vin, etc.), حار - آه.

Chaude (femelle), ناری ـ حامج . Chaude (femelle), .طالبتر ـ هابجة , ea rut,

Chaud, récent, مخر. Il le lui a rendu tout chaud, ردها عليد وهي سخنة

CHAUD, s. m., chaleur, مُوْب مر J'ai chaud مر حمي . A (je suis incommodé par la chaleur), انا حرّان تدفى عند النار, على النار, J'ai chaud (j'ai une chaleur conve- recevoir de la chaleur, انا مشوّب. . الشهس عهالين يتدفوا Tenir | الفروة تدفيني La pelisse me tient chaud |

- هون شوب وIl fait chaud ici إ. الفروة تشويني ـ اليوم شوب , susceptible, qui s'offense هنا حرّ اليوم شوب . القالم المعانية المعان

> Il souffie le froid et le chaud, il est tentôt pour, tantôt contre, ساعة علك ماعة Cela ne fait ni chaud ni froid, ينفع ولا يضرّ,

> CHAUDE, s. f., feu violent des verreries, des for-

سيلاد ، فرنجي _ زنقنة , CHAUDE-PISSE, s. f. , غنيا

CHAUDEAU, s. m., sorte de bouillon qu'on porte aux mariés le lendemain matin de leurs noces, مسلوقة الصيحة

CHAUDEMENT, adv., Lich _ Lieb.

. بهته _ بحوارة , Chaudement, avec ardeur

CHAUDIÈRE, s. f., grand vase pour faire chausser, زقزان - حلل , plur ; حلّة - مواعين , plur ; ماعون .قدور pl., وقدر - دسوت , pl., دست حقرانات , pl. - قزار صغير , CHAUDRON , s. m., petite chaudière . سُطُول , plur ; سطل

CHAUDRONNER, S. f., Lbull , J.

CHAUDRONNERIE, s. f., marchandise de chaudron-منجاسات nier

CHAUDRONNIER, ÈRE, s., qui fait et vend des chaudrons, des ustensiles de cuisine, سخاس.

CHAUFFAGE, s. m., provision de bois pour se chauf-مونتر الحطب - حطب الحريق , fer,

CHAUFFER, v. a., donner de la chaleur, ¿). Chauffez-vous les pieds, خليك عنا. || Chauffer de حَمِي الفرن , Chauffer le four إسخن الماء , l'eau

Chauffer, v. n., recevoir de la chaleur, O.

Se Chauffer, v. réf., s'approcher du seu pour en

منقل صغير معطا

CHAUPPERIE, s. f., forge où le fer se réduit en مستك الحديد, barres

Силигоча, s. m., four à chaux, جير. CHAUPOURNIRA, s. m., ouvrier qui fait la chaux, .کلاس ـ جيار

.قشوش

CHAUMER, v. a., couper, arracher le chaume, . م قلع القش

CHAUMIÈRE, s. f., petite maison couverte de . كيخان , plur., كوبر ـ اخصاص , plur. ; نُصّ , plur.

CHAUMINE, s. f., petite chaumière, בُصّ صغير.

CHAUSSÉE, s. f., levée de terre dans des lieux bas pour servir de chemin, جسورة; plur., جسورة. Chaussée, levée de terre au bord d'une rivière, d'un étang pour retenir l'eau, صيف.

CHAUSSER, v. a., mettre à quelqu'un des bas ou des لبس احداً الجرابات او الصرمة , souliers

Se Chausser, v. réf., mettre ses bas, ses souliers, A. لبس الجرابات او الصرمة

CHAUSSES, s. f. pl., vêtement d'homme depuis la . شخشور ـ لباس , ceinture jusqu'aux genoux

جرأبة. Chaussette, s. f., petit bas, جرأبة.

قلاشين , pl., قلشين , pl., قلاشين مست , Chausson en forme de bottine , تولیک ـ

CHAUSSURE, s. f., ce qu'on met aux pieds pour se - نعال , plur. ; نعل - احذية , plur. , ضعال , plur. . ثوب القدم

CHAUVE, adj. com., qui a peu ou point de che-صُلع , plur., وصلعا , fém., اصلع _ اجلي , ورع, plur.

درب سلطاني ـ شوارع , plar, شارع ,chemin وطاويط ,plar وطواط ـ خفساش ,plar درب سلطاني ـ شوارع ,

Excrément de chauve-souris. طُوَارِ الليل - طير الليل ا مسخنة للرجلي Excrément de chauve-souris employé dans la médecine arabe, عدستگ

CHAUVETÉ, s. f., état d'une tête chauve, ale _

CHAUVIR, v. n., serrer les oreilles contre la tête (se dit des chevaux), اقرر اودانه I.

- كلّس - جير CHAUX, s. f., pierres calcinées, جير Chaux vive, فورة إلى Chaux vive, كلس غير مطفى Chaux vive, فورة إلى Chaux eteinte, .کلس مطفی

CHAVIRER, v. a., renverser, El.

Charicer, v. n., se renverser, انقلب الم

Chef, celui qui est à la tête d'un corps, d'une er-.مقدم _ كبار , pl. ; كبير _ رُوسا , plur ; ربيس mée القدّم عليهم ou مقدّمهم المقدّم

.وجوة , plur., وجود تهية , plur., وجود

De son chef, de lui-même, de son propre mouve-_ من ذاتد _ من راسد _ من تلقا نفسه ,ment .من عقلم ـ مند لبالد

CMRF-D'OEUVRE, s. m., ouvrage parfait dans son genre, مَحلَّة; plur., مُلَّع . Chef-d'œuvre شغل عباقتر d'adresse

بنادر, plur., بندر, plur., بنادر,

CHEIK OU CHEIKH, s. m., chef arabe, عبين عرب, plur., مشاینے عربان. Cheik, chef de villinge, شینے ضیعت. Cheik, chef d'une corporation, .شينح الاسلام, Cheik, chef de la religion . شينح حرفة يرقار, Curlinorme, s. f., pierre, يرقار

_ ميرميــران _ طيران , plante , صيرميــران _ . Porez ÉCLAIRE.

Сиёмев (SE), v. pr., maigrir beaucoup, J. Э.О. CHEMIN, s. m., voie qui mène d'un lieu à un chauve par l'effet de la teigne, اقرع; fém., قرعا; autre, درب; pl., درب; masc. et fém., d, مرايق ou طرايق, ou طرايق. Chemth CWAUVE-SOURIS, s. f., quadrupède à membranes frayé, בשלה, plur., בני سكت _ "ט. | Grand

الدرب الذي باخذ الى Le chemin qui conduit à, الدرب الذي باخذ .مزرع قنبس ـ عبط قنب [11] . يــسودي الى , يسلك الى الموسع الفلاني passa son chemin, مار الى حال سبيله , O. | . قنُّس مشهدانق | 0. اخد دربم و راح Il se mit en chemin et partit, عند من اخد دربم الطريق, Montrer le chemin à, ول احدا على الطريق, O. A. سال احداً عن الطريق , Demander le chemin à | Perdre le chemin, متاع _ صبّع السدرب , O. _ .I صاع .1. صل عن الطريق

I. مشم في الطريق المستقيمة Aller le droit chemin, Le chemin battu, l'usage établi, الطريق المعتادة . | Faire son chemin, parvenir, avancer sa fortune, . Montrer le chemin, donner l'exemple, اعطم مثلاً! S'arrêter en beau chemin, quand le succès paraît sûr, ترقف في عزّ الطريق. « Couper chemin au mal, en arrêter les progrès, قطع المرض A. A. | Il me trouvera en son chemin, je le traverserai dans ses desseins, يجدني قدامه.

طرية اللبانة , Chemin de S.-Jacques , la voie lactée , علرية اللبانة , . Poyez Voie Lactée. أم النجوم -

مداخين , plur. , مداخية , CHEMINÉE, s. f.

CHEMINER, v. D., marcher, and I. _ , I.

En che- قيصاري , plur., قيص En chemisc, القييم. N'avoir pas de chemise, être très-pauvre, ما حيلته قييص (à la lettre, il n'a pas le moyen d'une chemise). || Vendre jusqu'à sa chemise, باع لحد القييص I. | On ne leur a laissé que . ملعوا بطاق القيصان , la chemise

Chemise de maille, arme défensive, زردية

.قيص قصير .CHEMISETTE, S. f.

CHENAPAN, S. m., vaurien, معتسر ابن حرام. CHENE, S. m., arbre, by

CHIME-VERT, s. m., arbre, اسندیاد ـ سندیاد. . بلوط صغير , CHENEAU , s. m., jeune chêne , بلوط

النحر الطعام, CHENET, s. m., ustensile de fer qui soutient le bois اكل و شرب الطعام, Bonne chère, grande chère الوان المواكيل المفتخرة _ |. منصب الاحطاب في المدخنة , المواكيل المفتخرة _ إ . منصب الاحطاب في المدخنة ,

CHENEVIÈRE, s. f., champ semé de chenevis,

ou شهدانی ou مهدانی ou

CHENIL, S. m., logement des chiens, _ JL. CHENILLE, s. f., insecte reptile, "3,3; coll., 3,3 . طواطر , plur. ; طرطر - الحاس , plur. ; أحس -

Chenille, tissu de soie velouté,

CHENILLE, s. f., ou CHENILLETTE, ou SCORPIOIDE. .ذنب العقرب _ عقر بانت , plante

CHENU, E, adj., blanc de vieillesse, בילוניים.

CHER, E, adj., tendrement aimé, عز بز عند ; pl., ou فحدوالي , .plur غالي - غال - اعزا et عزازا غالبين.

Cher, qui coûte beaucoup, , JE.

معلواني , Cher, qui vend à haut prix

Cher, adv., à haut prix, JE. Vous l'avez acheté bien cher, اشتربته عالى. || Il vous a demandé bien .سامک سوم ـ طلب منک کثیر ,cher

CHERCHER, v. a., se donner du soin pour trouver. .دعس على ـ .0 دارعلى ـ دورعلى ـ فتش على Envoyer chercher quelqu'un, معث خلف A. _ o. طلب شکل من Chercher querelle, ارسل دعاه # Chercher fortune, طلب رزق O. || Chercher retraite, طلب ماوي O. | Chercher midi à quatorze Le bien عاتل , beures , faire de mauvaises difficultés cherche le bien, le bien vient à celui qui en a déjà, , prov. مُرَّ لَهُ يُعطى ويزداد

_ أجتهد في _ A. _ في Chercher à, tâcher de, I. Chercher à se مهل جهاناً. المجربة بأوط I. Chercher à se . A سعم في اجتلاب الحبة ,faire aimer

CHERCHEUR, s. m., qui cherche, — Lb. Cher-طالب المجر الكريم, cheur de pierre philosophale, طالب CHERE, s. f., qualité, quantité des mets, _

à haut prix, , le.

CHERIF, s. m., descendant de Mohammed, ייייני; .شرفا et اشراقی , plur. , شرفا et شیدا , شرفا

Chérif, prince chez les Arabes et les Maures, .شريف

CHÉRIA, v. a., aimer tendrement, jol O. صحبوب ـ عزيز , CHERI, IR, adj.,

CHÉRISSABLE, adj. com., digne d'être chéri, مستاهل المحتة _ مستحق المعزلا

CHERTÉ, s. f., haut prix, Jo _ Jo.

.کاروبیم оп شاروبیم Сиквивін, з. т.,

CHERVIS, S. m., plante potagère, - حقيو - دنج ، CHÉTIF, IVE, adj., vil, faible, حقيو .ضعيف

CHETIVEMENT, adv. J.

CHEVAL, s. m., jo, nom collectif qui admet le pluriel, خيول . Préparez les chevaux , خيول . الداسوا عليهم ,Les chevaux les foulèrent aux pieds | اربعة رؤوس خيل ,Quatre chevaux | الخيل Quinze chevaux, کیمه مشر راس خیل .

Cheval (entier), وأحصنت ; plur., مُنسَدُ ه حلق الشعر | Barbarie) عود (Barbarie) - حصانات A de forme ramassée; ses oreilles ressemblent à des becs de calem, ses sabots sont ronds comme des dragmes; pointu, عصفورة; plur., مسهار مصافير; plur., Jonsqu'il hennit, peu s'en faut qu'il ne parle, مسامير, Cheville tournante, لولسسب, plur., الوالب حصان ادهم مليح ملهلم اذانه كالقلم حوافرة كالدرهم الوالب مصان ادهم مليح ملهلم اذانه كالقلم حوافرة كالدرهم المالية المال له اليد الطويلة في _ مهاز _ مدار الامور Choval qui n'est . كحيلان _ كحيل _ حصان اصيل ; عرقوب ـ كعاب , plur. , كدش , Cheville du pied و كديستش , plur. , عرقوب ـ كعاب عراقیب, .phur., کدش, plur., کدیش مصان مطوش , bongre || Cheval de main, المَدَك الله Gheval envoyé en pré حشور حاشية, Cheval qui a un ou plusieurs | la mesure ou la rime إ.قوّر sent sans harnais, pieds blancs. Voyez Pizn. | Monter à cheval, , A. | CHEVILLER, v. a., joindre avec des chevilles, .. بعبط بيسامير ا Rece-vous venu à pied يركب على الحصان .. - معزاية - عنزة ، Cuèvaz, s. f., semelle du bouc, حجيست ماشي و الاراكب

CHERRENET, adv., tendrement, أجسيت مَسُو واللاركب Chèrement, الجسيت مَسُو واللاركب Homme de cheval, ال خيالة , plur., فيال - فرسان , plur., فيارس . فرس البحر, Cheval marin, animal fabuleux, فرس البحر.

> Cheval de frise, pièce de hois hérissée de pointes, شكك فلكك

> CHEVALERESQUE, adj., digne de l'ancienne chevalerie; héroïque, فداوي.

CHEVALERIE, s. f., dignité de chevalier, 3,61.

CHEVALIER, s. m., membre d'un ordre de cheva-امرا , plar ; إمير , lerie

Chevalier d'industrie, escroc, نضاب.

CHEVALET, s. m., morceau de bois qui tient élevées les cordes d'un violon, تعنف الكونية.

Chevalet, supplice, 1,2.

CHEVELU, E, adj., qui a de longs cheveux, . راخم الشعور ـ ابو شعر ـ طويل الشعر

ذو شعر, Chevelu, qui a de petites racines, ذو شعر.

شعر مشعر مشعور , Chevelure, s. f.,

CHEVET, s. m., traversin, قيات ـ قلط.

, plur. ; شعر الراس , CHEVEU, s. m., poil de la tête nom d'unité, المعرة Cheveux sur le front des المعورة femmes, امدرج - طرة - فراة Raser les cheveux,

CHEVELLE, s. f., morceau de bois ou de métal

Cheville ouvrière, principal agent d'une affaire,

Cheville, tout ce qui, dans les vers, n'est que pour

Ménager la chèvre الحمر معزة ماعز . Sa chair معزة و المحمل مرة الحبل من الطرفين .

Craives, s. f., machine pour lever des fardeaux, الذَّ لرفع الاثقال.

Chèvre (La), étoile brillante de la constellation du Cocher, القيوة.

عصارة حشيشت مرّة للعاية , pl., جدى , petit de la chèvre , جداء pl. , جداء ou جديان

CHÈVAR-FEUILLE, s. m., arhrisseau, زهر العسل العسل. CHEVAREUIL, s. m., bête fauye, تيوس جللة.

مقازة , plur., مقازة , plur., مقازة

CHEVRON, s. m., pièce de bois, مُشبة.

CHEVROTIN, s. m., peau de chevreau corroyée,

CHEVROTINE, A. £., sorte de plomb, pour la chasse du chevreuil, رصاص لصيد التيس الجبلي.

CHIAOUX, s. m., جاویشیة, plur., جاویشیة.

CHIASSE, s. f., écume des métaux, مغورة المعادن, Chiasse, excrément des mouches, خرا الدبان, المحاج مكابرة, CHICAME, s. f., subtilité captieuse, معابرة كابر كابر, faire des chicanes, بالله عليد في ماقر ما المح عليد في ماقر ما المح عليد في ماقر ما المح

CRICANERIE, 6. f., mauvaise difficulté, القار المتاكد لجاج

CHICAMBUR, AR, A., et CHICAMIER, qui aime à chicaner sur tout, مناقر مكابر.

Сысикият, adv., بقذارة , ченадег, بقذارة , Сысикикт, adv.,

Carcoz, a. m., reste de bois ou d'os rompu, قطع, plur., قطع مكسور

- مسسوار Chicorin, s. sa., suc très-amer. .عصارة حشيشته موّة للعاية

CHIEN, a. m., quadrupède domestique, بلخ.

plur., بالاب. Plus avare qu'un chien,

بخل من كلب (prov.). # Chaque tribu a son chien,

mais ne soyez point celui de la vôtre, بالمحابك و (prov.). # Affames votre

chien, il vous anivra, فلا تكن كلب إصحابك بالمحابك بالاب المحابك بالمحابك يالمك يالمك

- کلب سلوقی - کلب صیدی . Chien de chasse زعر - صواری , plur ; صاری -کلب سلاقی

Chien, pièce d'un fusil, حقيق _ عنيا.

Le Grand Chien, constellation, الكلب الاكبر. Étoile brillante à sa gueule; Syrius, الشعرى اليمانية, الشعرى العبور.

Le Petit Chien, constellation, الكلب الاصغر الشامية. Étoile à sa partie postérieure, الشعرى الشامية. Cette étoile et celle de Syraus sont appelées par les Arabes, المختاسهيل et الشعريان.

- نجيل - ثيل - ثيل بيل . m., plante, لنجيل - ثيل عربي الأنجيل

CHIENNE, s. f., ملتة.

A. خری , CHIER , v. a. , خری

CHTEVA, 5E, 8., 1,

CHIFFON, s. m., vieux morceau d'étoffe, خلق; plur., ضوطوطة ـ خارق ; plur., ضرق . خالق.

شعبل ، Cheffonner, v. a., froisser du linge, etc., عبل دعبل

Ситеоница, żar, s., qui ramasse des chissons, апъ, plur., апъ,

CHIFFAE, s. m., caractère pour marquer les nombres, ق, plur., أرقام,!.

CHIFFRER, v. a., marquer par des chiffres, كما العدد O. Chiffrer, compter la plume à la main, كنب الحساب.

CHIGNON, s. m., derrière du cou, Li.

Chignon, cheveux que les femmes retroussent sur le derrière de la tête, صفاير.

CHIMBRE, s. f., monstre, عبد مالم وجود ...

Chimère, imagination vaine et sans fondement, اوهام , وَهم ـ خيالات , plur., خيال فاست.

Chimère, imagination vaine et sans fondement, ...

Chimère, adj. com., visionnaire (homme, especial particular de la completa de la complet

- وههى ـ خيالى ، Chimerique ، sans fondement . عبيالى ـ مالد اصل .

CHIMIR, s. f., art d'analyser les corps, ليميا _ علم الحمل الكيماوي

. אבש علم الحلّ ה. Cannique, adj. com.

.عارف بالعل الكيماوي .CHIMISTE, s. m., عارف

CHINA. Voyez Squine.

بلاذ الصير، CHINE, s. f., pays, بيلاذ الصير،

Сигнов, se, adj., de la Chine, صينى.

Сню, ile de l'Archipel, جزيرة ساقز.

CHIOURME, s. f., collectif, tous les rameurs d'une galère, نواتية العراب.

Снірка, v. a., pop., dérober, — 0. – 0. – 0. – 0.

CHIPOTER, v. n., faire peu à peu et lentement, vétiller, تلاکع.

Сигротив, s. m., qui chipote, Д.

CHIQUE, s. f., tabac à macher, دتمان للهضغ.

Сиодиналов, s. f., coup du doigt du milieu replié, et détendu avec force, iii; pl., iii.

(A. مصغ الدخار, CHIQUER, v. a., mâcherdu tabac,

Ситкоскарнатке, adj., qui est créancier par acte sous seing privé, حسات علامات.

CHIBOMANCIE, s. f., divination par l'inspection des mains, الشيام القيافة ـ علم الاسارير ـ علم القيافة ـ علم القيافة ـ علم الاسارير ـ علم ال

CHIROMANCIEN, NE, s., qui eserce la chiromancie,

ماهر بعلم كلاساريو- صواب سيميا- قايف

جراحي, CHIRURGICAL, adj., de la chirurgie,

علم الجراحة , S. f., علم الجراحة.

CHIRURGIEN, s. m., qui exerce la chirurgie, جرابحية, plur., جرابحي

Ситез, s. f. pl., toile des Indes bon teint,

CHIURE, s. f., excrémens des mouches, خرا دبان CHOC, s. m., heurt de deux corps, صدمة لطية ـ اصطدام

شوكولاتة, s. m., شوكولاتة.

Сноков, s. m., troupe de musiciens qui chantent ensemble, بعنوا سوا

Choeur, partie de l'église où l'on chante, حورس مدر الكنيسة.

طعهة ملايكة, Chœur, ordre des esprits célestes

Choisin, v. a., élire, prendre de préférence, انتخب اختار التخسب . Ils le choisirent pour chef, انتخبوه مقدّماً عليهم , Faire choisir, donner à choisir, . خبر .

نتقى , Choisir, treiller

CMOLAGOGUM, adj., remède qui fait conter la bile, حبّ الصفرا . Pilules cholagogues, دوا ينزّل الصفرا

CHÔMABLE, adj. com. (Jour), אנכן שלול. Chômage, s. m., repos, temps d'inaction, אושי.

سطّل Сномкв, v. n., ne rien faire, سطّل

Chomer, v. a., solenniser une sâte, عهل العيد A. مهل العيد .

تندروین ـ شکوریت CHONDRILLE, s. f., plante, تندروین ـ شکوریت . CHOPINE, s. f., mesure de liquides, demi-pinte,

تعتور من A. مثر به Chopper من العمر التعتور من التعمر الت

CHOQUART, E, adj., offensant, déplaisant, يغيط . موجب كدر الخاطر ـ ثقيل على الخاطر.

O. صدم ـ . 0 لطم , v. a., heurter

Choquer, déplaire, offenser, اعظر - اعاظ الحاطر - اعظره اعتباط من المحاطرة اعتباط من المحاطرة اعتباط اعلى عاطرة المحافق المحافقة المحافقة

Choquer, être contraire à, صدع A. ـ من صدح O. دفا صدع A. ـ منا صد العقل, Cela choque la raison مذا صد

CHORISTE, s. m., chantre du chœur, ou dans le chœur, مثية ; plur., أرشية أ.

CHOROIDE, s. f., tunique de l'œil où est la prunelle, قسم من العنبية ـ عنبية ـ طبقة العير.

Cmonus, s. m., chœur, خورس Faire chorus, fam., chanter ensemble, غنى سوا

Faire chorus, émettre ensemble la même opinion, مانفقوا مع بعصهم.

CHOSE, s. f., ce qui est, شي ; pl., أشياً . Quelque chose, شيأ

Chose, affaire, امر ـ حوابيــج ; plur., امور ـ عوابيــج plur., إمور

Chou, s. m., légume, کرُنب; collect., کرُنب. Chou pommé, مکوّر (Barbarie) مکوّر

CMOU-DE-CHIEN, s. m., mercuriale sauvage purgative, كرنب الكلب ملفوض الكلب.

.قرنبيط , CHOU-FLEUR , S. m. , قرنبيط

ـ نموع بومة ,CHOURTTE, s. f., oiseau de nuit أمّ قوبق .

CHOYER, v. a., ménager une chose, على استحفظ على Veiller avec grand soin à la conservation d'une personne, تقيد في سايس ـ دلّـــل Choyer ses enfans, ارتج اولاده في الدلال.

Choyer quelqu'un, ne rien dire ou faire qui puisse le choquer, عناطرة ـ دارى خاطرة ـ دارى المناسبة ال

Se Choyer, تدلّل. Il est nuisible de trop se choyer, کثرة التدلّل شي مصرّ.

CHRÊME, s. m., huile sacrée pour des sacrements, الميرون المقدّس ـ ميرون

نصاری ; plur., نصرانی ; chaettien, ne, adj., نصرانی ; plur., مسیحین

بطريقت مسيحية , CHRETIENNEMENT, adv.,

CHRETIENTE ([LA]), s. f., les chrétiens, النصارى النصارى

La Chrétienté, les pays chrétiens, البلاد النصرانية. Chaist, s. m., oint, le Messie, المسير

Christ, sa représentation sur la croix, الصلبوت الصلوب.

CHAISTIANISME, s. m., loi et religion du Christ, الدين المسيحي.

Chronique, s. f., histoire selon l'ordre des temps, تواریخ بناز; plur., تواریخ سند بسنة

Сивоніорів, adj. com., de longue durée, مزمن, Maladie chronique, مرض مزمن.

مورد , Chroniqueur, s. m., historien

CHRONOGRAMME, s. m., inscription dont les lettres numérales forment la date de l'événement rapporté, ماريني حادثة.

علم التواريخ . CHRONOLOGIB, S. f., science des temps . علم التواريخ . CHRONOLOGIQUE, adj. com. , يخص التحواريخ . CHRONOLOGISTE, s. m., qui sait, enseigne la chronologie; معلم تواريخ

CHRONOMÈTRE, s. m., instrument pour mesurer le مقياس الزمان, temps,

CERYSALIDE, s. f., seve, état d'un insecte qui passe du ver au papillon, شرنق; collect., شرنق.

CHRYSANTHEMUM, s. m., plante, בֹ (هر الصياغ) -بهار اربيان - اقعوان اصفر

CHBYSANTIN, s. m., bourre de soie . ביצעים.

CHRYSOCOLLE, s. f., matière détachée des mines de .تنكار ـ لزّاق الذهب , cuivre, d'or,

Chrysocolle ou Borax. Voyez Borax.

CHRYSOLITE, s. f., pierre précieuse, באבא ;.

. خبرماء التفاح - شراب التفاح التفاح الله و CHUCHOTER, v. n., parler tout bas avec quelqu'un, تبتبت مع ـ توشوش مع ـ وشوش احداً

وشوشة , CHUCHOTERIE , s. f. , شوشة .

Сиснотеин, se, s., qui chuchote, موشوش.

CHUT! interj., paix! silence! أش _ سكتة. Сните, s. f., mouvement de ce qui tombe, ава

.اشكرك يا ربّ ـ الشكر لله Chute d'eau, انحدار الماء ,Chute d'eau .وقعة ـ سقوط ـ des feuilles, انتشار الورق.

Chute, faute envers Dieu; الله عصبان الله .

gérés, كيموس - كيلوس ,

CHYLIFICATION, s. f., Usually ...

CHYME, s. m., bol alimentaire,

زيزان , plur. ; زيز ـ صراصر اجزيرة قبرس , Chypar, ile de la Méditerranée CI, adv. de lieu, de proximité, لنها. Ci-joint,

. ورق دخان ملفوف للشرب, Ci- mer أ. فيما بعد _ بعدة ، Ci-après الله مع هذا ر سابق Ci-devant, ابازایه - قدام , contre ابو حُديع - كركى - بولوج , collect. ; بولوجة - لقالق | ال اعلاة , Ci-dessus ال وراة , Ci-derrière الفيما تنقدم . بلارج (Barbarie) ـ ابو مَعازل ـ | Ci-dessous, المناع (Ci-dessous, ادناع الدناع (Ci-dessous, ابومَعازل ـ ال ici repose, جهنا مستربي

.من هنا و من هناك Par-Ci, par-là,

CIBOTRE, s. m., vase pour conserver les hosties, حقة من ذهب او فضة ليحفظوا فيها القوبان . المقدس

CIBOULE, S. f., post | Loud Land.

.اثار, plur., اثر الجرح, a. f., plur., اثار

CICATRISANT, E, adj., بنحتم.

CICATRISER, v. a., faire des cicatrices, بألر

- ختم - صب المنابع Cicatriser, fermer une plaie, حناب -

Se Cicatriser, v. réf., se refermer, en parlant d'une .0 صم - قطب - اختم - 0. ختم 0.

دوع حصر , Cicerole, s. f., espèce de pois-chiche, نوع حصر . CIGLAMEN. Voyez CYCLAMEN.

شوكران الماء, CICUTALBE, s. f., cigué aquatique, الموكران الماء.

Cidre, s. m., boisson faite de jus de pommes,

CIEL, s. m., cieux, plur. Vaste espace qui entoure .سَيُوات ou سياوات, plur., سياء ou

Ciel, Dieu lui-même, All. C'est un coup du ciel, ai. C'est un arrêt du ciel, هذه صربية من الله

افلاك , plur., فلك , plur., فلك.

Ciel, temps, ادنيا _ طقس _ هوا. Le ciel est serein, الدنسيا مغيَّمة. Le ciel est obscur, الدنسيا مغيَّمة الدنسيا مغيَّمة. Le ciel est obscur, الدنسيا مغيَّمة

> فند شهم , CIERGE , s. m. , grande chandelle de cire , فند .شهوع , plur شهع , شهعة _

, plur., صرصر - أبو دقيق , plur.,

CIGARE, s. m. et f., feuille de tabac roulée pour fu-

Сиссенк, s. f., oiseau de passage, ظقلة; plur.

نبات سام , CIGUE, s. f., plante froide et vénéneuse, سام , .شوکران ـ

. هُذَب العين _ شعر الجفري . CIL , s. m . , مكذب

CILICE, e. m., tissu de orin qu'on porte sur la chair, ,قیبص من شعو مسیر شعر به par mortification

. رمش العير. , CILLEMENT, S. m., action de ciller

CILLER, v. a., fermer les yeux, les paupières et les rouvrir tout de suite, رمش العبر, I.

. حشيشة الشقوقة, CIMBALAIRE, s. f., plante

رأس ـ شوشتر, Sommet, شوشتر).

Crment, s. m., brique, tuile pilée, sorte de mortier, خراسانی ـ خافقی.

Ciment, au fig., lien d'amitié, bu,

CIMENTER, v. a., joindre avec qu ciment, التحافقي ـ. O صبط بالخراساني

اكد ـ ثبّت ـ ا عقد . Cimenter, lier, affermir, عقد ا.

CIMETERRE, s. m., sabre recourbé, عيف ـ شاكســرية ; plur. , سيوف

CIMETIÈRE, s. m., lieu destiné à enterrer les morts, مقبرة ـ فساقى ـ قرافة; plur., مقابر

CIMIER, s. m., ornement au haut du casque,

CINOLIE, s. f., espèce d'argile, بيلسون. طين قيوليا

ونجفر et منجفر CINABRE, s. m. , بنجفر

Cinémation, s. f., réduction en cendres par le seu, عادة الاشيا رماد.

CINGLAGE, s. m., chemin que fait ou peut faire un vaisseau en vingt-quatre heures, غير مركب في الربع و عشرين ساعة.

CINCLER, v. n., voguer à pleines voiles, مارح A. _ السارـ I.

Cingler, v. a., frapper, فع A.

- نريرة - دارضيني .CINNAMOME, s. m., cannelle وضيئة - قونة التحلوة - قونة

Curq, adj. com., nombre ordinal, خیست , m. _ شیسیت , f. Cinq-cents, خیسیت

CINQUANTAINE, S. f., selection.

Cinquième, adj., nombre ordinal, خامس.

Cinquième, s. m., cinquième partie d'un tout, شیس ; plur., اخیاس ;

CINQUIÈMEMENT, adv., Lundi.

. CINTRE, s. m., voute, arcade, قبطرة _ قوصرة .

Cintre, arcade de bois sur laquelle on bâtit les voûtes, طاق موں خشد

.قنطر ـ قوصر , CINTRER, v. a., bâtir en cintre

.مقنظر _ مقوصر , CINTRE, adj.

CIRAGE, s. m., ce qui sert à cirer, دهير.).

. بلاد الچركس, CIRCASSIE, s. f., pays d'Asie, بلاد الجركس.

CIRCASSIEN, NE, adj., de la Circassie, چرکس; plur., شراکست, plur., شرکس ـ چراکست,

CIRCER, s. f., herbe de Saint-Étienne, عشونی.

CIRCONCIRE, v. a., couper le prépuce, عالم د.

مطهر - مختون - مطاهر ، CIRCONCIS, adj.

طهارة ,Craconcision, s. f., action de circoncire طهارة .

CIRCONFÉRENCE, s. f., ligne courbe qui termine le cercle, ايرة ـ استدارة.

علامة توضع على ,(Circonflexe, adj. (accent) يعض الاحرف.

Circonlocution, s. f., مالكلام).

Circonscription, s. f., ce qui limite la circonférence, "בבני ב"גני ב

CIRCONSPECT, E, adj., سيعتوز حربس

حرس, Сівсонярвстіон, s. f., prudence, retenue احتياط ساحتراز

حالت, CIRCONSTANCE, s. f., particularité d'un fait عال ـ. Les cir. كيفيتر الاحوال ـ احوال . Les cir. دواحق و متعلقات الامر ,constances et dépendances. لواحق و متعلقات الامر

حالة ـ وقت , Circonstance, occasion, temps, حقد ـ عالة ـ عال . ـ عالة ـ عال . عال

د الله و الدين ال

CIR

CIRCONSTANCIER, v. a., dire, marquer les circonstances, ابيّن جيع لاحوال.

CIRCONVALEATION, s. f., cisic; plur., cilc.
CIRCONVENIR, v. a., tromper par des détours,

مراوغ - تحايل عليد - حاول

CIRCONVENTION, s. f., tromperie, محايلة محاولة محا

Ciaconvoisin, E, adj., proche, environnant, الحوالي. Les lieux circonvoisins, الحوالي.

Circonvolution, s. f., ادورة.

. CIRCUIT, s. m., enceinte, tour, استدارة ـ داير

. Circuit, ce qu'on dit avant de venir au fait, عنا.

CIRCULAIRE, adj. com., rond, مستدير.

Circulaire, qui va en rond, دُوْرِي Mouvemens circulaires, جركات دُوَّر يِّب

Circulaire, s. f., lettre par laquelle on informe plusieurs personnes d'une même chose, ختاب كتاب المعربة على مند صورالي جلة ناس العديث مند صورالي جلة ناس

CIRCULAIREMENT, adv., en rond, أمستديراً.

CINCULATION, s. f., mouvement de ce qui circule,
سیران - جری - سری

CIRCULER, v. n., se mouvoir en rond, , 10 O.

Circuler, passer, couler, جرى. Circuler, passer de main en main, الله المار.

CIRE, s. f., matière produite par les abeilles, شهع عسلی. Cire jaune, شهع عافوری النجل ال

صدالاذان, humeur des oreilles, صدالاذان.

Cirer, appliquer le cirage, نهن O.

CIRIER, s. m., ouvrier en cire, شياع.

CIAON, s.m., très-petit insecte, قرصة صغيرة للعابدة

CIRQUE, s. m., ulan _ ulan.

Сізлішев, v. a., couper avec des cisailles, قرص I. Сізлішев, s. f. pl., gros ciseaux à longues bran-

Cisaille, rognures de métal, قراضة.

مقرأض , ches pour couper le métal

CISEAU, s. m., instrument d'arts et métiers, plat et tranchant d'un bout, منقاش مناقير, plur., مناقيش

Ciseaux, s. m. pl., instrument à deux branches tranchantes mobiles, مقرض ; plur., حقص . Ciseaux pour tondre les brebis, etc., مقارط ; plur., حام.

Ciseler, v. a., faire des ornemens avec le ciselet au métal, نقر لفقش O. نقر . نقر .

منقاش صغير, Ciselet, s. m., petit ciseau, منقاش

نقار ـ نقاش , CISELEUR, s. m.,

نقر۔ نقش ،CISELURE, S. f.

CISTE, s. m., arbrisseau qui donne le ladanum, شجرة اللادن.

قلاع et قلع , plar., قلعة et قلع

CITADIN, E, s., bourgeois, habitant d'une cité, أولاد المدينة, plur., الهدينة ـ مدنى.

ذكر قول بعض المصنفين. CITATION, 8. f.,

dلب قدام القاصي, dtation, assignation,

CITATOIRE, adj. com., طلبع.

تبلاد , plur., بلد , plur., بلاد ,

CITER, v. a., appeler pour comparaître devant le magistrat, مطلب قُدام القاضى ــ . 0 دعا الى المحكمة.

Citer, nommer l'auteur d'une nouvelle, دگر. Citer, alléguer, ذکر O.

Сітканк, s. f., réservoir souterrain d'eau de pluie,

CITOYEN, NE, s., habitant d'une ville, بلدي _____ اولاد ; plur., ابن بلد

- بادرفجبوہے۔ ، CITRAGON, s. m., ou mélisse . بقلہ لا ترجیہ ۔ ترنجاں ·CITRIN, E, adj., couleur de citron, לאָספנים. ليمونة _ ليمون , CITRON, s. m., اليمونة _

CITRONNAT, s. m., confiture d'écorce de citron, مربّة ليمون

. بليمور. , CITRONNÉ, E, adj.,

- ترنجان CITRONNELLE, s. f., plante, ou mélisse, بقلت الاترجية ـ بادرنجبوية

CITROUILLE, s. f., plante rampante, son fruit, قرع ـ يقطين , collect., يقطينة

يبخنع من لحم أرنب, CIVET, s. m., ragout de lièvre قط الزياد, CIVETTE, s. f., chat musqué, قط الزياد

Civette, liqueur tirée de cet animal, 36;.

CIVIÈRE, s. f., sorte de brancard sur lequel on porte des fardeaux à bras, عتلة.

. صافي مثل ما الصخرة , comme eau de roche أشعبي , comme eau de roche . يخص اهل البلاد ـ

Civil, opposé à criminel, البخق مصالح الناس .مع بعضهم

ر ادبب - محتشم - ادمى Civil; honnête, poli, دبب ادمى .شلع _ مادّب

.قومة اهل البلاد على بعضهم ,Guerre civile

فيها يخص CIVILEMENT, adv., en matière civile, مصالح الناس

دادب, avec civilité, politesse, عادب.

تادیب _ تانیس , action de civiliser . تعليم ـ

. dلع الضو, @ Il fait clair . ضوالقهر إ عبران . # Il fait clair الملع الضو .ادب ـ انست

CIVILISER, v. a., polir les mœurs, rendre sociable, . علم ـ ادب ـ انس

CIVILITÉ, s. f., courtoisie, شلبنت _ باد

Civilités; actions civiles, اكوام. Faire à quelqu'un اكرمد عايد الأكرام, beaucoup de civilités,

واضحاء جهاراً (Civismz, s. m., zèle dont le citoyen est animé, . تحوة _ غيرة

CLABAUD, s. m., chien de chasse qui crie beaucoup. کلب صیدی نتاح

CLABAUDAGE, s. m., criaillerie,

CLABAUDER, v. n., aboyer souvent; au fig., crier mal à propos, بنع A. _ صاح I. _ عبيط.

CLABAUDERIE, s. f., criaillerie importune, ble _ .صیاح ۔ تصدیعت

CLABAUDEUR, SE, S., qui crie beaucoup,

شبكتر من صفصاني , CLAIE, s. f., tissu d'osier, etc.

Clair, écla- مُصح _ نيّر . Clair, éclatant, luisant, لامع.

فيد صوكثير ـ نور jour, و أور Clair, qui a beaucoup de شفان , Clair, transparent

.Clair, qui n'est pas trouble, صافي _ رأيق. Clair,

.فاتر , peu foncé, فاتر

.سابل ـ رخو ـ مُرقى , Clair, peu épais

Clair, peu serré, Limies. | Gaze claire, برنجق خفيف

صاحم _ صافى , Clair, pur et serein

Clair, sonore, net, جهور.

Clair, facile à comprendre, مفهوم. Clair, évident, maniseste, معلوم _ واضح _ بابن, Il est bien clair que, من العلوم الواضر ان. | La chose est claire . الأن انضع الأمر, maintenant

Clair, s. m., clarté, lumière, ضو. Le clair de lune,

Clair, adv. Voyez CLAIREMENT.

Semer clair, de loin à loin, بحتر.

Tirer une chose à clair, au clair, rechercher la vé-.A فحص الامر - عرف حقيقة الامر , rité

CLAIR-SEMÉ, E, adj., ame o

CLAIREMENT, adv., d'une manière claire, la L

. بعيد عن بعضه , CLAIRE-VOIE (A), s. f., clair-semé

A claire-voie, dont les parties ne sont pas serrées مخرّم بشكل الشبكة, (comme panier, claie), مخرّم بشكل الشبكة

CLAIRIÈRE, s. f., endroit dégarni d'arbres dans une موضع فاضم من الاشجار في حرش forêt,

CLAIRON, s. m., trompette, , ", plur., .ابواق

. نصبرة _ نظر , CLAIRVOYANCE, s. f., sagacité

CLAIRVOYANT, E, Bdj., bi - ala.

CLAMBUR, s. f., grand cri, Lau _ _ _ _ ...

CLANDESTIN, E, adj., fait en cachette et contre les . خفتے _ مخفی _ محظور lois ,

CLANDESTINEMENT, adv., d'une manière clandes-خفية - بالمحتم - معظوراً ,tine,

CLANDESTINITÉ, S. f., ففت مفتد

CLAPIER, s. m., trou de lapin, ;; plur., , l.

CLAPIR (SE), v. réf., se blottir dans son treu, تعتم الأرنب في جحره

CLAQUE, s. f., coup du plat de la main, . صفعت , Claque sur la nuque لطشة بالكف

CLAQUEDENT, s. m., gueux qui tremble de froid,

CLAQUEMENT, s. m., bruit des dents, des mains, - صرير الاستسان . طرطقة الاسنان و الايادي تصفيق لا يادي - اصطكاف الاسنان

CLAQUEMURER, v. a., renfermer dans une prison etroite, حبس O. _ مسجر I.

Se Claquemurer, v. réf., .حبس حالم

CLAQUER, v. n., faire un bruit éclatant et aigu, Claquer des mains, صفق . اطرطق _ قرقع .صرر باسناند - اصطكت اسناند , des donis

تراقي , plur. , تراقي ; plur. , المسسس , l'attachent aux épaules و توقوة , plur. و المسسس , plur. المسسس نمريد كف I. O. Claquer quelqu'un sur la nuque, .۸ صفع

Faire claquer son fouet, faire valoir son autorité, .بين حک

CLAQUET, s. m., petite latte qui bat sur la trémie du . طرطقت طاحون , moulin,

CLARIFICATION, s. f., action de clarifier, يروية.

صفى _ روّق , CLARIFIER , v. a. ,

Se Clarifier, v. pro., , \$1, O.

CLARINE, s. f., clochette pendue au cou des ani-ـ جرس صغير معلق في رقبة الداتسة . maux . مجلحل - خلال

CLARINETTE, s. f., sorte de hauthois, 3,6;.

- نورانية - نور CLARTÉ, s. f., lumière, splendeur, - نورانية الفلنة ـ ذكاوة , Clarté de l'esprit . فطنة ـ Clarté du discours, تصريح ـ أيضاح. # Clarté de la vue, حد الصر

CLASSE, s. f., ordre, rang des personnes, des cho-. ا بواب , plur. , باب ـ طباق , plur. , طبقة , ses

Classe, salle d'étude, بيت للدرس. Classe, temps que dure une leçon, زمان الدرس,

CLASSEMENT, S. M., ترتيب,

CLASSER, v. a., ranger, تقب الاشياطبقات.

CLASSIFICATION, s. f., ترتیب.

معنبر , CLASSIQUE, adj. (auteur), qui fait autorité, معنبر معتبد ـ

فرجار, CLAUDICATION, s. f., action de boiter, فرجار

CLAUSE, s. f., disposition particulière d'un traité, شروط , plur ; شرط , d'un contrat

CLAUSTRAL, E, adj., appartenant au cloitre, ديرى.

CLAVEAU, s. m., ou CLAVELÉE, s. f., maladie contagieuse des brebis, فصل الغنم.

- الله من كلات الموسيقا , CLAVECIN, s. m. .صنطبر فرنجي

CLAVICULE, s. f., deux os de la poitrine qui

CLAVIER, s. m., rangée des touches d'un clavecin, .دسانين الصنطير الفرنجي

مفاتيع , plur., plur., مفاتيع

Clef d'un pays, place forte sur les frontières,

أقليد البحر, La clef de la mer, اقليد البحر (nom d'un des châteaux des Dardanelles).

CLEMATITE, s. f., plante, اليد سودا.

رافت _ رحة, CLEMENCE, s. f., vertu, جافت _ رافت

CLÉMENT, adj., qui a de la clémence, رجان (Se RIE, etc. dit de Dieu) – رجيم (CLÍN)

CLEPSYDRE, s. f., horloge d'eau, الماعة الماء.

CLERC, s. m., celui qui par la tonsure est entré dans l'état ecclésiastique, اکلیرکی ـ من کاکلیرس.

Clerc, celui qui écrit et travaille sous un homme de pratique, کاتب ; plur., کتبت بالی ; plur., صبی .

CLERGE, s. m., corps ecclésiastique d'un état, d'une ville, حاعثہ الکہنۃ۔

يعض الكهند او الكتبد , adj., يعض الكهند او

CLERICATURE, s. f., condition de clerc, d'ecclésiastique, كار الكانب أو الاكليركي.

CLIENT, s. m., qui a chargé un avocat de sa cause; protégé, غاية ـ غاية ـ چاية.

CLIGNEMENT, s. m., mouvement précipité involontaire des paupières, برققة العين _ رمش العين.

CLIGNE-Moserre, s. f., jeu d'enfans, dont l'un ferme les yeux, les autres se cachent, pour être découverts et pris par lui, يا دبور.

CLICKER, v. a., fermer l'œil à demi, عَيْن بالعين. Cligner les yeux, remuer les paupières, مش عينيد O.

. برقق عینید , Сыснотва, v. a.,

Climat, la température de l'air dans un pays,

CLIMATÉRIQUE, adj., se dit de chaque septième année de la vie humaine, سبوعى. Année climatérique, année fatale, سبنة قطوعية.

CLINCAILLERIE, CLINCAILLIBB. Voy. QUINCAILLE-RIE, etc.

CLIN D'OEIL, s. m., mouvement subit des paupières, طرفت - لحصة عين - رمشة عين.

ربیحان بری و CLINOPODIUM, s. m., faux basilic فانحیشک

CLINQUANT, s. m., petite lame de cuivre doré ou argenté, ... יفرار - ميس - بهرجار.

CLIQUE, s. f., gens reunis pour cabaler, کبشة هم حصبة. Lis forment une clique, عصبة.

CLIQUETIS, s. m., bruit d'armes qui se choquent, قرقعة السلام.

CLISSE, s. f., claie d'osier ou de jonc pour égoutter les fromages, شندة الجس.

مربوط ; CLISSÉ, E, garni de olisses

CLISSER, v. a., uldly b., O.

Crittonis, s. m., partie aupérieure de la vulve, كَيْن - قُنْب - زنبور المراة

CLOAQUE, s. m., lieu destinéà recevoir les immondices, égout, اللاعة ـ خترارة

, CLOCHE, s. f., instrument de métal pour sonner; فاقوس الجراس , plur., جرس _ نواقبس , plur., ناقوس .0 دق الجرس _ .0 دق الناقرس ,Sonner la cloche Cloche de verre, pour des plantes délicates, فَبَدّ من قواً

Cloche, ampoule sur la peau, بقبوقة على بقبوقة.

A Cloche-pied, sur un seul pied, على رجل واحدة.

CLOCHEMENT, s. m., action de boiter, عسرج.

CLOCHER, s. m., bâtiment élevé pour les cloches,
برج النواقيس عيارة كالماذنة.

CLOCHER, v. n., boiter en marchant, الجاد A. O. II ne faut pas clocher devant les boiteux عرج عند الكستين (ce proverbe se prend en arabe dans le sens de : Ne cherchez pas à finasser avec des gens plus fins que vous).

CLOCHETTE, s. f., petite cloche, جرس صغير. CLOCHETTE, s. f., fleur, إدر القاصي.

CLOUDIFORME, CLOUDIFORME, en briques, s. f., séparation en planches, en briques, عاجز , plur., بحواجز , plur., بحواجز

Сьоізонивв, v. a., séparer par une eloison, اقام حاجزًا.

CLOÎTAR, s. m., monastère, يدرون ; plur., پديرون ; plur., وراقات ; clottre, galeries avec cour au milien, دايرة حوش الدير

CLOITEER, v. a., بين في دير, I.

. כ מכ ואישם مثل الاعرج, adv., פ מכ ואישם مثل الاعرج). CLOPINER, v. n., marcher en boitant un peu,

. تصعفع من الاعرج المشي مثل الاعرج

CLOPORTE, s. m. , امّ على ــ حار قبّان. CLORE, v. a. , fermer, سدّ .

Clore, achever, ختم - کټل . ٥. - دغلق - انهي - ٥. ختم - کټل . د انهي - د احاط ب . ترب - احاط ب . ترب - احاط ب

A huis-clos, à portes fermées, مُعلَّقة.

CLOS, s. m., espace cultivé, fermé de murs, de haies, حكر عاكورة عيط مزرب

CLÒTURE, s. f., enceinte, جليس - تبرين.

Cloture, action de terminer, ختام.

Cloture, voeu de ne point sortir du couvent, النسكيرو الحبس المديد في الدير

CLOU, s. m., mbrceau de métal à tête et pointe, مسامير, plur., مسامير,

كبش قرنفل , Clou de girofle

- حبون , plur. ; جبت و Clou, furoncle , حبت الانسان .

. بطلینس _ عوینات , Clou de mer, coquillage

CLOURR, v. a., attacher avec des clous,

Clouer, garnir, orner de clous,

CLOUTERIE, s. f., fabrique de clous, معهل المسامير.

. بضاعة مسامير , Clouterie, commerce de clous

CLOUTIER, s. m., مسهرجي.

CLUB, s. m., assemblée,

CLUBISTE, adj., اهل المجمع.

CLUDIFORME, adj., qui a la figure d'un clou, في صوراة مسيار.

قراكوز, CLYMENE, s. f., plante

CLYSTRE, s. m., lavement, حقنة. Prendre un clystère, أحتقن

CLYSTÉRISER, v. a., donner un clystère à quelqu'un, عقّن ـ . احقن.

Coaccuse, R, s., accuse avec d'autres, متهوم مع. Coaccur, ive, adj., قهوى

COACTION, s. f., contrainte, عُصُّب _ قيم .

COADJUTEUR, s. m., adjoint et successeur désigné d'un prélat, نایب المطران.

COADJUTORERIE, s. f., المطران.

COAGULATION, s. f., action de se coaguler, ses effets, عبيد عاد

COAGULER, v. a., figer, عقّد _ روّب _ عقد.

Se Coaguler, v. pro., عجد . O. _ اندوب _ انعقد _ Se.

COALISER (SE), v. pro., former une coalition,

اعتصب, نعصب ب,مع ـ اتفق مع ـ اجتهع ب

COALITION, s. f., réunion, a..................

- شخير الصفــــادع .m., نـقيق العقُرق .نـقيق العقُرق

COASSER, v. n., crier, en parlant des grenouilles, .شخر الصفدع ـ . ا نق العقرق

حبوز القرر, coque du vers à soie, القرر, Cocox, s. m., coque du vers à soie .شرنيق , collect., شرانيق , plur., شرنيقت - قراً جمر يُخرجون منه الزرنيني , dont on tire l'arsenic بلاد نعيم _ بلاد عـــز (Cocagne, s. f., (pays de) . شجر النارجيل _ شجر جوز الهند إصاري مزكوز في الارض و على , Más de cocagne اراسه تحف معلقة من طلع اليه ياحد نصيبه COCARDE, s. f., nœud de ruban, bland -وردلامن حرير

Cocasse, adj. com., ridicule, مسخرة

Coccix, s. m., os à l'extrémité du sacrum, مُصْعُور. .قرمز _ حب القرمز, Coccus, s. m., ou Kernès اسندیار، , Coccus, chêne vert qui donne le kermès نوع عربانة, Cocme, s. m., espèce de voiture, تنوع عربانة مركب بسير على الانهار; Coche d'eau

شق _ حز , COCHE, s. f., entaille

COCHEMAR. Foyez CAUCHEMAR.

COCHENILLE, s. f., insecte d'Amérique, qui donne .قرمز ـ دودة القرمز, une teinture d'un rouge vif

COCHER, s. m., celui qui conduit un carrosse, .ماسك العنان _ سواق العربانة

_ ماسك العنان Le Cocher, constellation, ذوالعنان ـ مهسك الاعنة

Cochevis, s. m., alouette huppée, قويع

ـ مشيشت آلمعالق , Cochlearia, s. m., herbe .قوقلارس

Сосном, s. m., porc, قبق ; plur., فللف خنزیر هندی , Cochon d'Inde . خنازیر ، plur ; خنزیر . خنانيص , plur. ; خنوص , Cochon de lait

COCHONNER, v. n., parlant de la truie qui fait ses . تولد et تلد, aor. , ولدت الخنزيرة ,petits

ment, grossièrement un ouvrage, خَبُور _ سخيط.

حوز هندی Coco, s. m., fruit du cocotier, .فوفل ـ نارحسل

COCOTIER, s. m., arbre qui produit le coco,

COCTION, s. f., digestion des aliments, انهضام.

. طبخ - انضاج , Coction, cuisson

Cocv, s. m., celui dont la femme est adultère, -Cette dernière expres . قرّاد _ قرنان _ مُقرن _ معرّص | _ نسخم sion s'applique à un mari qui consent à l'infidélité de sa femme.

> - حال القرنان Cocuage, s. m., état du cocu, حال القرنان .قوادة _ تعريص

A. عهله قرنان _ استعرص . A. عهله قرنان _ استعرص

وادى سُقْر, Cocxxe, s. m., fleuve des enfers, أدى سُقْر,

_ كتاب الشرايع , Code, s. m., recueil des lois قانون نامه _ مجهوع القوانين

CODICILLE, s. m., addition ou changement à un .الحاق او تغيير في وصية ميت ,testament

CODILLE, s. m., terme de jeu, gagner codille, sans avoir fait jouer, كسب على السلبي I.

CODONATAIRE, adj. com., associé dans une dona-احد المتعاطيين , tion

المع الاعور, s. m., المعر الاعور).

COERCIBLE, adj. com., qui peut être contraint, qui peut être retenu, بُضُمُطُ _ يُقْهَر .

Coercitif, ive, adj., qui a le pouvoir de contraindre, حتمی ـ قهری.

. صبط _ قهر _ حتم , CORRCITION , s. f. ,

أزلى مع , Coetennel, LE, adj

Cogur, s. m., partie noble de l'animal, siége des ـ افيدة , plur. وفواد ـ قلوب , plur. وقلب , plur. وقلب , plur. وقاد ـ قلوب , plur. وقلب , plur. وقاد ـ قلوب , . قلبر يخفق , plur., مهر . Son cœur palpite ، مهجة الغصب _ خبصة. Faire des cochonneries, الغصب الغصب الغصب . إلا Qui a mauvais cœur, الغصب عبين القلب إ

ال علم اسود _ اسود القلب , Qui a le cœur noir ا .قلبد ابيص ـ سليم القلب ,Qui a bon cœur .خالص الفواد , Qui a le cœur sincère

Cœur, estomac, نفس _ قلب. Mal de cœur, دوخم القلب ـ وجع القلب . « Avoir mal au . .0 دانج _ يوجع , aor., وجعم قلبنت . دوير, A. || Faire mal au cœur فسم

Faire mal au cœur, au fig., causer du déplaisir, .0 مرق القلب

ح قولا القلب ـ قلب , courage, vigueur, حقولا القلب شجاع _ قوى القلب ,Homme de cœur مروة _ هيد ا الجنان ـ أوى الجنان ـ المحنان ـ المجنان ـ المحنان ـ cœur, عمرة المروة , Je n'ai pas le cœur de faire cela, مالي قلب اعبل هذا

- باطن النفس, intérieur, fond de l'âme, النفس صدر عقليب; plur., صدور Du fond du cœur, - Dieu con من صهيم القلب _ من صهيم الفواد - الله عارف بذات الصحور, nalt les cœurs .الله يعرف ما في القلوب

Cœur, milieu, intérieur, _ _ _ Le cœur de l'hiver, قلب الشتا.

de quelqu'un, ملك قلبه I. || Loin des yeux, Il se cognait les jambes coutre les chaises, كان يخبط . بسيقاند في الكراسي إ. بعيد عن الاعين بعيد عن القلب الكراسي العيد عن الاعين بعيد عن القلب المامين الكراسي المامين المامين القلب المامين الما هم قلب , Ils ne sont qu'un cœur et qu'une âme .سكنتر جل مع امراة , Prendre à cœur, s'intéresser | semble |. واحد و نفس واحدة o. حطوجدة في vivement à,

على ذهنه _ على العابيب, de mémoire, على ذهنه _ على على ظهر قلم ou على.

ماضو _ بطيبة الخاطر , De bon cœur , volontiers De franc cœur, من كل قلبي. | De franc cœur, بقصد حقيقي ونيتر صححة

. بكراهية النفس ـ من غير نفس , A contre cœur . جاعة ـ طوايف , plur., طايفة | Mon petit . يا قلبي , plur., طوايف .يا قليبي ,cœur

.ورق كبا , carte marquée d'un cœur, حررق كبا

.وجود معا , COEXISTENCE, s. f., أحود

.وُجِد معا , Coexister ensemble COPPIN. s. m., petit panier d'osier, ... plur., مقاطف

.صناديق , plur., وصندوق , COFFRE, s. m., COFFRE-FORT, s. m., pour serrer l'argent, 3, 5, ; .صندوق الهال ـ سحاحير .. plur.

. صندوق مغبر , COFFRET, s. m., petit coffre

COFFRER, v. a., mettre en prison, , I.

. سفرجل بری, Cognasse, s. m., coing sauvage

شجر السفرجل, COGNASSIER, S. M., اشجر

.قرأيب , plur., قريب , Cognat, s. m., parent قريب من ناحية النسا, Cognat, allié par les femmes

Cognation, s. f., parenté des cognats, эі, قرابة من النساء

Cognée, s. f., outil de fer en forme de hache, . فرّاعة ـ قدّوم ـ فؤوس , plur. ; فاس ا

COGNER, v. a., frapper pour enfoncer, etc., 33 O. 0. مارق ـ . 0 دئى ـ . 0 لطم Cogner, hourter

Se Cogner, v. ref., se heurter contre, - ildu -انظرق في ـ اندي في أنطرق أله اندي في اندي في الطوبي راسي في الخصية, Gagner le cœur contre cette poutre, عَبَدُ ـ قلب الطوبي الطوبي العامة . الطوبي العامة العا

COHABITATION, s. f., état des époux vivant en-

Cohabiter, v. n., vivre comme époux, عاش مع I. Сонявемся, s. f., union entre les parties, قاصالي المالية. COMÉRENT, E, adj., ملتصق.

COHÉRITIBE, 1ère, s., héritier avec un autre, شركا, plur., شربك في الارث.

COHÉSION, S. f., التصاق _ اتصال.

COHORTE, s. f., troupe de gens armés ou non,

Соник, s. f., assemblée tumultueuse, فلية خلق -جع كثير من الناس مع اختلاف الاصوات ـ زحة ـ Se tenir coi, حالم فعد في حالم 0.

Les quatre coins, jeu, عطفة وقساق Petite coiffe de toile, rue, عطفة واس النسا ح جنب النار, plur., عرقية ; plur., الأربع قراني , plur., عراقي , Au coin du feu .طواقي

البسم العامة - ordures مزيلة , ordures البسم العامة - مزيلة , ٥ لف لم لفتم

couper le bout des cheveux plus longs que les autres. .قصقص شعرها

Se Coiffer, v. réf., mettre sa ceiffure, en parlant ـ I. لست الربطة _ تعمنت الامراة , Tune femme Se coiffer, mettre son turban, البست كارنوطية .0 لف لفتد ـ تعيم

. التقا _ اتفاق _ موافقت _ مطابقة | _ انبليش ب Se Coiffer de, s'engouer de, انهوس ب

ملتقى _ موافق _ مطابق , point _ سعيد _ مُسعد , ملتقى _ موافق _ مطابق , Né coiffé, sous une bonne étoile طالعم سعيد.

.مزتر, Colffeun, s. m., مزتر, . COIPPEUSE, s. f., عناللت على المشاطب المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة المناسبة

COIFFURE, s. f., ornement de tête des femmes, نينة رأس الحريم. Coiffure, consistant en un simple mouchoir roulé autour de la tête, عصابته. | Coiffure plus épaisse en forme de turban, ربطسته. Cette dernière, en usage à ارنوطية _ قصدعلى Alep, est une espèce de gros bourrelet recouvert en châle de cachemire.) || Coiffure particulière à certaines femmes des montagnes de Syrie, consistant en une sorte de corne d'argent creuse et de forme évasée par .طنتورة _ فنجان _ طاسة , deux bouts.

Coiffure d'hommes. Voyez Bonner, Turban. (قرنة ـ زوايا , plur. زاوية , com, s. m., angle

Coi, Corre, adv., tranquille, في حالم عالي إلى إلى بالكري والنبي , plur., ركن - قرائبي , plur., ركن - قرائبي , نام; plur., ومانة , Coin d'un châle, fleurs dans les Coirra, s. f., voiles et ajustemens de tête de femme, coins, مشربة بالقرائي . ال Coin de rue, tournant de الله. || Les quatre coins de la terre, les extré-اربعة اقاطير الارس, parer la tête d'une femme, lui mités les plus éloignées de la terre, البعة اقاطير الارس . [Coin, portion de logis] اربعة اطراق كلارض _ البسهاكلارنوطية ـ عصّب راسها بالربعة اطراق كالرض _ الربطة ـ السها الربطة ـ Voy. Colfferun homme, réduit caché, البسها الربطة ـ المنافق . السها الربطة ـ

رقم حديد , Coin, outil de fer pour fendre . سُكة _ اسافن , plur., سفن _ شرويه , plur., شريه ; plur., شريه ; plur., سُكة _ اسافن , plur., سُكة ـ اسافن ,

> Coin, poinçon pour l'argenterie, sa marque, . حسن بـ مُعتبر , . Marqué au bon coin , fam . دمعة

> Coin, fer gravé pour frapper la monnaie, L; سكك , plur.

سفر جل , Corn ou Corng, s. m., fruit du cognassier Coincidence, s. f., état de choses coincidentes,

Coïncident, E, adj., qui coïncide, tombe au même

Coinciden, v. n., s'ajuster l'un sur l'autre; au fig., arriver en même temps, وافق _ طابق _ وافقار _ طابق

Coion, s. m., terme bas, poltron, lâche, ندل; . مخنث _ خنثی _ اندال ,plur. ,

Coionnen, v. a., t. bas, traiter en coion; se moquer de quelqu'un, استخنث

ح فلص , Coïonner, v. n., dire des coionneries مشق _ تهشقع

Colonnerie ou Colonnade, s. f., fam., bassesse de cœur, lâcheté, خنث.

Coconnerie, farce, Tube _ , min _ Tube. مجامعت - جاع - نكاح ، Coir, s. m., حانا - حام

Col, s. m., ou Cou, partie qui unit la tête aux . اعناني , plur. , عنق _ رقاب , plur. , رقبة , plur. , Foyez Cov.

Col d'un vetement, 1.5.

مقابلة الكتب ,ecrit avec son original خانق الكلب-قاتل الكتب Солситочи, в. Г., plante, ساتل الكتب COLCOTAR, s. m., résidu de l'huile de vitriol, .زاچ محروق ـ قلقطار

خطور, Gollation du matin, قرزمة الصيام إ عبط عضب. Gollation du matin, فطور, ـ اغتاط ـ . Se mettre on colère, صفة . قابل على , ب Mettre quekqu'un en colère, original علم خلقت ـ تخلّق. exciter la colère de quelqu'un, عناظم العناد ا طيلع خلقه ـ voy. Azzunza ; اثار عصبه ـ حتيج عصبه . عضبان بِ Qui est en colère . غضبان * Ap-برد الخلق - سكن , اطفى العصب, paiser la colère I Celui qui se laisse aller à la colère perd toutes ses qualités, من اطلع عصبد اضاع ادبه La colère est un commencement de folie, الغضب أول الجنور. La colère commence par la folie et finit par le repentir, اول الغضب جنون واخرة ندم . [La colère d'un ignorant se voit dans ses discours; celle d'un homme d'esprit dans ses actions, فضب الجما هل في .prov ; قولد و غضب العاقل في فعلد

.خلقائي _ عصوب , Colère, adj. com.,

Colenique, adj. com., enclin à la colère, .صفرا<u>وي</u> ـ

مساخر مستحروبات, COLIFICHET, s. th. , babiole, (Le singulier de ces mots n'est pas en usage).

COLIMAÇON, s. m. Forez Limaçon.

COLIN-MAILLARD, s. en., jeu où l'un des joueurs a les yeux bandes et poursuit les antres, autres . متسند عياشته

COLIQUE, s. f., maladie qui cause des tranchées, زمُه عوص , Qui a la colique ، قولنج _ معاص _ معيص . ساير له معاص ـ هو مهعوض Il a la colique ا

COLLABORAMETTE, TAXOR, 4., qui travaille de con- plur., plur. رفيق _ مساعد, cert avec un autre, مساعد

. رفيقا , plur. وفيق - زملا , plur. زميل , fonction لنفرية , fonction وفيق - زملا , plur. وفيق المسابقة والمسابقة و Collatinal, 2, adj.; parent hors de la ligne di-.قریب من بعید recte,

COLLATION, a. f., action de comparer la copie d'un

Collation, repas léger qui tient lieu du souper, يعويدة. Colletion prise le soir après un joune,

COLLATIONNER, v. a., comparer une copie à son

Соддатюний, adj., أو دل. Copie collationnée à أسنعة قو للت , l'original avec tout le soin possible على اصلها بعاية التدقيق و التحقيق.

COLLE, s. f., matière tenace pour coller, "Jusc غرا مرکب ,Colle forte . عرا _ سراس _ سيرس _ , من عصاب البقر Colle à bouche ou de peisson, بالوزة Colle de farine, غرا سيك

.خرطة ـ كذية , Colle, lourde menterie, تخرطة ـ كذية

جع الخراج, COLLECTE, s. f., levée des impositions Faire la collecte des impositions, .I جبى مال الميرى

Collecte, levée de deniers, تق مصريات. Faire une collecte, صربات 0.

COLLECTEUR, s. m., celui qui fait la collecte des . جامع الخراج - جباة , plur. , جامع الخراج -

Collectif, IVE, adj., se dit des mots qui au singulier désignent plusieurs, comme peuple, armée, .اسم جع نحو شعب و جيش

COLLECTION, s. f., recueil de choses qui ont du rapport entre elles, عبرعة ـ عالم

COLLECTIVEMENT, adv., dans un sens collectif, . جعاً ـ استغراقاً للجنس

Counton, s. m., compagnie,

Collège, lieu destiné pour enseigner, گسرسة;

Collicoun, s. m., compagnos en dignité, en

COLLER, v. a., joindre avec de la colle, الزبي , لصّن بالعرا ، Coller quelque chese contre un

الرق الشي في الحايط او الحايسط بالغرا . علق الشي الحايط بالغرا.

.سَيْرُس ـ غرى Coller, enduire de colle, صَيْرُس ـ

Se Coller, v. réf., être collé contre un mur, s'en tenir ai près qu'on y semble attaché, التصنى بالتحايط المادة عند التحايط المادة الم

Сомметте, s. f., petit collet de linge, تطویقة.

COLLET, s. m., partie du vêtement autour du cou, طوق ـ ازیاق ـ ازیاق ; plur., زیق ـ یافت ـ قبة ; plur., خاق ـ اطواق ـ Sauter au collet de..., saisir au collet, مسك من ازیاقه ـ المسك احدًا من اطواقه بمسك من النعناق ـ مسك من النعناق ـ مسك من النعناق ـ مسك من النعناق ـ مسك

رقبة الخروفي, Collet de mouton,

Соция в, adj., qui a un collier, с

COLLETZR, v.a., prendre au collet pour terrasser, ديّ ، في خناقد O.

Se Colleter, v. récip., se battre en se premant au eollet, مقوا في خنائي بعنهم 0.

Collier, cercle de métal qu'on met au cou des esclaves ou des animaux, طوق; plur., اطواق.

Collier, marque naturelle en forme de cercle, qu'on voit au cou de certains oiseaux, طوق. Pigeon à collier, جام مطوق

Collier, partie du harnois autour du eou, زنائی.

COLLINE, s. f., éminence de terre, علوة; plur.,
تلول et تلال; plur.; تلول علاوى

COLLEGUARD, IVB, adj., qui fond les humeurs,

COLLIQUATION, s.f., résolution, décomposition du sang, أنحلال الدم.

COLLISION, s. f., choc de deux corps, تلاطم,

COLLOCATION, s. f., action de ranger les créanciers dans l'ordre de payement, ترتيب المداينية للدفع.

مكالة _ مذاكرة , Colloque, s. m., entretien

COLLOQUER, v. a., placer, عبل في موضع A. ـ رتب ـ وضع.

COLLUDER, v. a., tromper un tiers par collusion, تنخاوز على ـ تنخامر على ـ خامر ـ بحاوز

Collusion, s. f., intelligence entre plusieurs pour tromper un tiers, مختامرة مشخاوزة

- خوز, COLLUSOIRE, adj. com., fait par collusion. مفعول بهنجامرة

COLLUSOIREMENT, adv., par collusion, ابتحاوزة . COLLYRE, s. m., remède extérieur pour les yeux, اکحال ; plur., اکحال . Style, instrument qui sert à appliquer le collyre sur les paupières, ميل ـ محل . Se mettre du collyre sur les paupières,

COLOCASIE, s. f., racine d'Égypte gluante, potagère, ناقلًا مصرى ـ فول مصرى ـ قُلقاس.

Солоняя, s. f., pigeon femelle, та

La Colombe, constellation, جامة نوح.

COLOMBIER, s. m., pigeonnier, בעק בשוח,

Côzow, s. m., le deuxième des gros intestins, قولون ـ عنتى البواب.

COLON, s. m., habitant d'une colonie,

COLONIE, s. f., peuplade d'émigrés, le pays où ils se sont établis, تجامة حاجة علي المجامة عاجمة عاجمة

COLONEL, s. m., qui commande un régiment, بلوک باشی

COLONNADE, S. f., rangée de colonnes, عرامید. COLONNE, S. f., pilier rond, عامود ; plur. , عوامید . ; plur. , عبود ـ

فرقة. عساكر, Colonne , division d'une armée.

. جداول , plur. ; جدول , Colonne d'un livre

COLOPHANE, s. f., sorte de résine pour frotter

الترمنتين ـ قلافونة ـ قلافونية الترمنتين ـ وفت الترمنتين ـ قلافونة ـ وفت الترمنتين ـ وفت الترمنتين الترمن

COLOQUINTE, s. f., plante, J.

COLOBANT, E, adj., ... J.

COLORER, v. a., donner de la couleur, J.

Se Colorer, v. pro., تلون

COLORIER, v. a., employer les couleurs dans un tableau, وضع الألوان ـ لون ـ زوى . COMBIEN, adv. de quantité, رصع الألوان ـ لون ـ زوى . Combien de fois? كم مرّة . Combien de fois? كم مرّة ! En co

COLORISTE, s. m., peintre qui entend bien le eoloris, مصور ماهر في الالوار.

ونی, COLOSSAL, x, adj., de grandeur démesurée عونی عظیم الجسم کالعفریت ـ

COLOSSE, s. m., homme ou statue gigantesque, شخص عظيم الجسم كالعفريت.

. كار الدوار ـ دوارة m., أm. كار الدوار ـ دوارة

COLPORTER, v. a., porter çà et là pour vendre, دار يسيع O.

COLPORTEUR, s. m., qui porte de côté et d'autre pour vendre, بسطاني ـ خردجي ـ حدّار ـ دوّار.

COLURE, s. f., grand cercle qui coupe l'équateur à angles droits, دايرة السهوت. Colure des solstices, الميت الا نسقسلاب. (Colure des équinoxes, الميت الاعتدال

COLUTHEA, s. m., ou BAGUENAUDIER, arbre, ألموتد .

Combat, s. m., action de combattre, مقاتلة على المقاتلة على المقاتلة المقا

. Combat, au fig., état d'agitation, ذزاع

Etre hors de combat, n'être plus en état de combattre, ما بقى لىد ڤوة يقاتل ـ . O خرج من القتال. مقاتل . Combattant, s. m., homme de guerre.

. محاهد في سبل الله ,Combattant pour la foi

دیر ـ بکم, Combien, lorsqu'on demande le prix, میر ـ بیر بایش ـ بایش ـ بایش ـ بایش ایش ـ بایش الرطل ـ بکم تبیع الرطل .

Combien, à quel point, أيش قد ـ قد أيسش. Si vous saviez combien je déteste le mensonge, لو تعرف قد أيش اكرة الكذب.

کم و کم ـ یا ما , Lombien, avec exclamation, ما جع مال !Combien il a amassé de biens! بیا ما جع مال !Combien de périls nous avons affrontés! کم و کم من !كلفطار خستناها

Сомвинальон, s. f., disposition des choses d'après un plan, تدبير – ترتيب – توفيق.

اتحاد, Combinaison, union intime

Сомвіния, v. a. disposer des choses, les arranger d'après un plan, وتنب _ دبّر _ وفق.

خاط - جع . Combiner, mêler

Armées combinées, جيوش متفقة.

تعریم ، Comble à vos bienfaits en.... و qui dépasse une mesure . افیص ، Mettez le comble à vos bienfaits en....

Comble, falte d'une maison, اعلا البيت ا

اغاية _ الهالم , Camble, le plus haut degré Le comble de l'infortune, تهام المصيبة. ∦ Pour comble de, pour surcroit, גָּ טֵונאֹ ll est au comble de ses désirs, الله عابة مناه في الده crimes sont au comble, العاصى بلغث حدما

De fond en comble, entièrement, "ILL_LK_ .من فوق إلى أسفل

COMBLE, adj. (mesure), remplie au-dessus des كيل معرم, bords,

COMBLER, v. a., remplir une mesure par-dessus les ازاد في الكيل - عرم الكيل , berds

Combler, remplir un vide, ab O.

Combler de biens, de faveurs, les prodiguer à, إمر ; plur., مكم _ اوامر, plur. ; plur. ; plur. , احكام عِهْرة بالاحسان - افاص عليد من النعب اجزل لد في العطاء اجزل عليد مالعطا

Combler la mesure, faire une nouvelle faute qui empêche le pardon, الذنب الذنب الذنب

Combustible, s. m., ce qui sent à entretenir le seu. .وقود ـ وقد

Combustion, s. f., action de brûler entièrement, احتواق کلی

Combustion, au fig., grand désordre, grand tumulte dans le peuple, dans un état, Être en combustion, ... I. || Mettre en combustion, اثار الفتنة في

COMEDER, s. f., pièce de théâtre, sulai usl كومدية نوع من اللعب عند الأفرني و فيه تذكر الرذايل والقبايرِ من الملاقي الناس وعايته انهم بوتدون عنها

C'est une comédie, une seinte, une hypocrisie, . حذا لعيون الناس - حذا لعب

Comédian, na, s., qui joue la comédie publique-العيب الكومدية العصد

COMESTERIE, adj., a., by _ _ John.

(الماكول _ المعاش , Comestibles , s. m. pl., vivres

COMÈTE, s. f., astre suivi d'une queue lumineuse, فحهة بذنب

Comique, adj. com., plaisent, risible, COMIQUEMENT, adv.,

Сомітє́, s. m., assemblée, چعیة.

قايد الجيش ـ حكام ; pl., ماكم ... والي , commandant de province اغوات , اعا plur., 84.

COMMANDE, s. f., ouvrage donné à faire exprès عيولة _ وصنة , pour quelqu'un

COMMANDEMENT, s. m., ordre du commandant,

Commandement, autorité, مكم - أمر. Il a le commandement, at a - la - la . | Ils کلہم تحت حکیہ ,sont tous sous son commandement . Commandement de troupes الكهم تحت بده ـ -Commandement d'une pro الحيش أقيادة الحيش vince, حكم _ ولاية. ¶Donner à quelqu'un le commandement d'une province, d'une armée, أحدا على بلاد اوجيش.

commandement, loi de Dieu, de l'Église, ومبيّة وصایا ,plur.

COMMANDER, v. a., ordonner quelque chose à quelqu'un, أمراحداً بشي O. Il lui commanda de le .امرة بقتلم ,titer

Commander, donner une commande à un ouvrier, . Commander un habit au tailleur, ومتى الخياط على بدلة

O. قاد الجيش, Commander une armée, la conduire Commander, v. n., avoir autorité, empire, . Le père commande à ses enfans, كلاب يحكم على اولاده

اشرف على, Commander, v.a., être élevé au-dessus, على

ـ يــا ما انبسطنا ! I. Cette colline commande la ville, nous nous sommes amusés رمسي على ـ هذه التلة ترمي على البلد

COMMANDERIE, s. f., bénéfice affecté à un ordre militaire, #, 61.

COMMANDEUR, S. M., jan.

COMMANDITAIRE, s. m., celui qui a une comman-.مضارب dite,

COMMANDITE, s. f., société de commerce dans laquelle l'un donne son industrie, l'autre son argent, . شركة مصاربة, Société en commandite مصاربة

Froid comme glace, بارد كالثلي. || Comme l'on dit, ا .كل شي له ابتدا لازم ان يكون له انتها , une fin إلى مثل الميث , Comme mort مثل ما يقولوا مثل حكايتك _ (Syrie).

وقت الذي كنت بدى اطلع دخل entra, لوقت الله عند الذي كنت بدى الله عنه الدى الله عنه الله على الله عنه الله عنه الله عنه علم الله عنه الله

في الأول في الانتدا _ |, S'il est homme de bien والحال , S'il est homme de bien . comme en effet il l'est, ان کان رجل صالح و الحال .هوكذا

للكان العدل أشاس الشرايع

Comme, en tant que, من حيث. Le conseil, A. Com-comme conseit, blesse l'amour-propre de l'homme, المرع في ـ التدى في ـ A. بدى ـ O. ـ بدا المحالة المحا ابتدى في البناء شرع في البناء mencer une bâtisse, النصيحة من حيث هي نصيحة تجرح كبر الناس Vous le voyez fier, comme s'il était un homme incom-يبدى بالأخر, mence par la fin, par où il devrait finir, يبدى بالأخر, mence par la fin, par où il devrait finir dire comme cela est arrivé, مار اقول لک کیف صار On fait le bien pour le bien, mais celui qui comil se dépêche! أيش قد بيستعجل. ∥ Comme il écrit | mais celui qui commence a plus de torts البش قد بيستعجل

اث ، قد انسطنا

Comme cela, comme-ci, comme-cà, ni bien ni mal, .کذا و کذا ۔ هیک و هیک

COMMÉMORATION, s. f., mémoire d'un saint le jour de la fête d'un autre, تذكار القديسين.

COMMEMORATIF, IVE, adj., 5,53.

COMMENÇANT, TE, s., qui est aux premiers élémens d'un art, d'une science, منتدى.

COMMENCEMENT, s. m., ce par où une chose com-راس ، اول _ بدایت _ ابتدا _ بدی _ بدور mence l. Tout ce qui a un commencement doit avoir Comme toi, عثلث مثلث (Egypte) لونك - (Tai lu le livre depuis le commencement jusqu'à la fin, -Le commen قريت الكتاب من اولد إلى اخرة Comme, adv. de temps, تصدر الكتاب, cement du livre وقت مسا ـ لل Heureux commen-Le commencement de ... افتتاح مبارك !Comme j'entrais, il ar cement محل الذي _ وقت الذي - راس السنة أو الشهير, Comme j'allais sortir, il l'année, du mois, إلى دخلت وصل في البدو, Au commencement . بدوالسنة اوالشهر

مَبدأ , Commencement , cause première , principe , مبدع ـ أصل ـ مُبدع . Dieu est le commencement et la fin Comme, conj., puisque, vu que, الله مبدأ ومنتها كل شير إ de toutes choses الله مبدأ ومنتها كل شير اله ميث أن. Comme la justice est la base des lois, crainte de Dieu est le commencement de la sagesse, .مىدا الحكية مخافتر الله

COMMENCEA, v. a., donner commencement à, . يبدى يقرا _ يبتدى يقرى , Il commence à lire صانكم _ حسبا ان _ كان , Comme si , تبدى يقرا _ يبتدى يقرا .

Commencer, faire d'abord, دی ها A. Il com-. يصنع في الاول ما كان لازم يصنعه في الاخر _ Je vais vous . يصنع في الاول ما كان لازم يصنعه في الاخر Comme, combien, يا ما _ ايش قد . Comme mence a plus de mérite. On fait le mal pour le mal, بالخيرو البادي اكرم و الشر بالشرو البادي اظلم Comme ما اسرع خطم ـ ما ارشقد في الخط !vite

. نحن في أول السنة

Commencer, v. n., らい A.

COMMENSAL, plur., COMMENSAUX, adj. m., qui mangent à la même table, باكل مع.

COMMENSURABILITÉ, s. f., rapport entre deux gran-مناسبة العدد أو القياس, deurs,

COMMENSURABLE, adj. com., en rapport de nombre, | فحصا الم الم الم فعال . ou de mesure, متناسب في العدد او القياس,

, ci; (Égypte). Comment en serait-il autrement lors-. كيف و لاو ?... gue

Comment, exclamation d'étonnement, Lie. . كيف صنع ذلك! Comment a-t-il fait cela!

Comment, employé pour faire répéter un discours | enfant, شننت الشننة المستنت المستن المستنت المستنت المستنت المستنت المستن المستنت المستنت المستن المستنت المستنت المستنت ال بنعم _ ایش _ اید _ کیف , qu'on n'a pas compris

Le Comment, la manière dont une chose est arri-الكنف , vée,

.مفوض _ موكل COMMENTAIRE, s. m., éclaircissement, observa- affaire, مفوض . tions sur un livre, شرح.

. تاول . Commentaire, interpretation maligne,

COMMENTATEUR, s. m., -, m, plur., -, m.

A. COMMENTER, v. a., faire un commentaire, vaise part, Jal.

COMMERÇABLE, adj. com., يتأجر فيه .

COMMERÇANT, E, S., بجات; plur., الجنا.

COMMERCE, s. m., négoce de marchandises, . Le commerce ne va pas السوق كساد - صاير وقف حال على المتجر Commerce d'argent, alle - de , ich.

Commerce, fréquentation, communication, منحالطة _ مشاكلة _ مصاحبة _ معاشيرة الحذ وعطاً. Il n'a point de commerce avec eux,

Cet homme ما بشاكلهم _ ما بخالطهم _ ما يعاشرهم | 0. - اخذ _ A. حعل اللهم _ ما بخالطهم _ ما يعاشرهم الله الله على الله الله على الله الله على الله الله على الله على الله الله على الله على الله الله على در). Commencer l'année par, est d'un bon commerce, d'agréable société, اعسام ـ بــدى الرجل عشرته مليحة | Nous commençons l'année الرجل عشرته مليحة | Le commerce des gens honorables procure de l'honneur, celui des hommes méprisables attire le mépris. Voyez cette peau qui a si peu de prix par elle-même, et que l'on baise respectueusement parce qu'elle est la compagne du livre من عاشر الاشراف عاش مشرفًا و معاشر, saint الأندال غير مشرف الاترى الجلد الحقير مقبلا

.دسست , Commerce , intrigue , کسست.

Commerce, union des sexes, منافة

.I. باع و اشترى ـ تاجر ، COMMERCER, v. n., جات المترى ـ تاجر

COMMERCIAL, E, adj., du commerce, S, 5.

كثرة غلىة _ فصول COMMERAGE, s. m., bavardage, علية غلية _

COMMÈRE, s. f., qui tient ou a tenu sur les fonts un

كثيرة علية , Commère , femme curieuse et bavarde , كثيرة علية .فصولية ـ

COMMETTANT, s. m., qui charge un autre d'une

COMMETTRE, v.a., faire (une faute), בלש خطبة .I جنے جنایة ـ

Commettre quelqu'un, le préposer à; commettre le soin à quelqu'un, tui confier le soin de, . Commettre, وكلُّم على الامر _ قوض اليه الامر إليه الامرا .. Commenter sur les actions, les tourner en mau nommer un juge, أقام قاضياً.

Commettre, compromettre, L O.

رمی بین , Commettre, brouiller deux personnes COMMINATOIRE, adj., تهدیدی.

COMMIS, s. m., employé dans un bureau, לויי ; , plur., كتبة et كتاب. Commis chez un marchand garçon de boutique, صبيان plur., صبيان plur.,

حنو القلب - رافت - رجة , s. f., عنو القلب

COMMISSAIRE, s. m., commis par un supérieur ou

par justice pour exercer une fonction, وكيل, plur., .على هينة ووسعة | Com | .شينج العمارة , Commissaire de quartier .وكلا missaire nommé par le gouvernement pour terminer سوالة ـ مباشر , une affaire spéciale

COMMISSION, s. f., l'opposé d'omission, J.c.

على مبلك _ على هيئتك | Si vous فحدم . plur. ; خدمة _ وصية ، quelque chose avez des commissions à me donner, disposez de moi, Je vous prie مهها يلزم من الخدم رهين الاعدم de me faire une commission, لنرجاك تنقضى لي Donner commission à quelqu'un de, عاجة أو غرض وصم احدا على إن

Commission, emploi qu'on exerce comme y étant .وكالتر _ وكلية , commis

Commission, réunion de personnes, 35,

.معلوم ـ حقى _ حوالة, Commission, droit prélevé

. مشوار, Commission, course de commissionnaire

مو المرسال خالص الاجرة , mission est payée

COMMISSIONMAIRE, s. m., chargé de l'achat ou du débit de marchandises, qui trafique par commission, . بيتاع شرًا ـ وكلا , plur ; وكيل

.عتال _ حال . Commissionnaire . portefaix

Commissionnaire, messager, June.

COMMISSURE, s. f., jouction, planning -

COMMODAT, s. m., prêt gratuit, مُرْض , صُنْت , قَرْض ,

COMMODE, adj. com., d'un usage utile et facile, en recherché, عادى _ دارچ , recherché فيه فكة _ هين _ سهل _ مليو _ عادى _ دارچ , parlant d'une chose ا الكلام الدارج بين الناس , Maison commode, muns de la langue هنستى ـ مناسب ـ فيه راحة ـ . ببت منظم , منظوم

مثل مشهور , جاري | Commode, d'une société douce, aisée, en parlant . سهل الاخلاق ـ مساير d'un homme, سهل

.ساهل .. مسامع, trop indulgent, مساهل .. COMMODE, s. f., meuble à plusieurs tiroirs, القلب المجود مثل الهم على القلب المحادثة والمحادثة على القلب المحادثة المحا .صندوق بادراج

ـ من وسع ـ بسهولة ـ براحة , Commoniment, adv.

Commontré, s. f., chose, état, moyen commodes, .وسعة _ حينت _ سهولة _ فكّة _ راحة

. فرصة , occasion , temps propre à , فرصة . Commission, charge donnée à quelqu'un de faire A votre commodité, à votre aise, sans vous presser,

. قرب , Commodité , proximité , قرب.

COMMODITÉS, s. f. plur., privés d'une maison, مهشم _ بیت الادب _ بیت الخلا ـ مستراح . كنىف _ ادبخانة _

Соимотюм, s. f., ébranlement, теје; _blid.

Commotion, agitation des esprits, ...

L بدل القصاص , Commuse, v. a., changer la peine COMMUN, adj., à quoi tous peuvent participer, عهومي _ للعام _ مشاع

Commun, dont l'usage appartient à plusieurs, . Tout eat commun entre nous مشترك من المراق , المراق Tout eat commun entre nous و المراق ال B الم كل شي بيننا مشترك - كل شي بيننا شركة ne veux rien avoir de commun avec lui, aucun rap-ما شاكلم ,port:avec lai

> .للعام _ عهومي Commun, d'un usage général, عهومي Commun, universel, عيومي Le bruit com-قول الناس عبوماً , قول العام هو ان , mun c'est que . كثير الوجود _ معناد _ عادة , Commun , ordinaire Cela est très-commun entre les gens de guerre, .هذا كثير الوجود ,هي عادة بـين العساكر

> Commun (Terme), usité, par opposition à terme Dicton, proverbe commun, counu généralement,

Commun, bas, opposé à noble, أواطي - قباً. Commun, qui se trouve en abondance, added - added -

Commun, médiocre, qui n'est pas de première

_ بطال , Très-commun, de pen de valeur, سكاجة . تصلق

Le Commun, la plupart, اعوام _ اغلب _ اکثر. اعوام الغاس, Le commun des hommes

Le sens commun, في المشترك المسترك ال

_ اشتراكا _ حلة _ ساء société . استراكا _ حلة _ ساء الاشتراك مركة على سبيل الاشتراك. Ils mangent en commun, ياكلوا جلسة Prier en commun, صلي جاعة. || Sur le commun, aux dépens d'une || Donner communication d'une affaire à quelqu'un, على اكتاف الخلق société, على اكتاف

villages, وكعي. Biens communaux, عال الروك.

COMMUNAUTÉ, s. f., société, معدة.

Communauté, société de biens entre plusieurs personnes, شركة . En communanté, en على سبيل الاشتراك _ شركة , commun

.ال. مُشترك Communauté, biens communs, گال.

COMMUNAUX, s. m. pl., pâturages des communes, ربيع الوسية

COMMUNE, s. f., corps d'habitans d'un village, des معنة أهل بلد ,bourgeois d'une ville

.تناول القربان القربا ارض الوسية , d'un village.

Communement, adv., ordinairement, לשלל Cest ainsi que l'on fait communément, العادة يعلوا كذا إfoi, العادة بعلوا كذا . # Communément parlant, c'est-à-dire, selon l'opinion commune, selon la saçon de parler ordinaire, المستفاض على السنة العامة هو أن

COMMUNICABLE, adj. com., qui peut se communi-. بيكن اشراك الغير فيد , quer (bien, pouvoir) .من مرض يطلع عليه , Communicable, que l'on peut dire

cation de, اطلع على ـ اكتشف على . | cation de على ـ اكتشف على . | cation de على ـ اكتشف على . مرض معدى , ذو عد .مرض معدي , ذو عدوة

Communicables, qui peuvent se joindre, en pariant des rivières, يقترن.

COMMUNICATIF, IVE, adj., homme qui se communique aisement, مهتزج مساير.

COMMUNICATION, s. f., action d'associer un autre .اشراك الغير في شي , à

Communication, connaissance donnée à quelqu'un اطلاعہ علیٰ شے ۔ اعلامہ بشی ، de quelque chose, اطلاع على سرّ ـ مساررة ,Communication d'un secret املعم على امر . Avoir communication d'une af-. يقف, aor., وقف على امر ـ اطّلع على امر اطّلع على امر اطّلع على امر ـ اطّلع على امر ـ اطّلع على امر ـ اطلع عل معاشرة, Communication, commerce, familiarité, المعاشرة

. Communication اخذ وعطا ـ سخالطت _ صحبت _ per lettres, مكاتبة _ مراسلة , Communication, passage, voie qui communique

d'un lieu à un autre, منافذ , plur. منافذ . Rompre les .سد المنافذ الى ... o. سد الطرق , communications Rupture des communications entre un lieu et un .انقطاع الدروب ـ انسداد المنافذ ,autre

Сомминия, v. a., administrer l'eucharistie, ਦ੍ਰੌ . ناولم القربان ـ

تنقرّب, Communier, v. n., recevoir l'eucharistie

شقرت _ تناول القربان COMMUNION, S. f., المحاول القربان

Communion, union de plusieurs dans une même

COMMUNIQUANT, E, adj., qui communique, טֿפֿג ל. COMMUNIQUER, v. a., rendre une chose communeà, اعطم احداً من اشرك احداً في

اوصل الشي الي , Communiquer, faire parvenir à , اوصل الشي الي اعدى احدا, Communiquer une maladie à quelqu'un

Communiquer, donner connaissance, communi-

-Communiquer par mes. بينهم اخذو عطا ـ خالط sages, July.

Communiquer, v. n., avoir communication en parlant de deux appartemens, ففذ لعص I.

Se Communiquer, v. réf., être communicatif, Se communiquer, en parlant d'une maladie, I. ∦ Ie feu se سرى مراك . اليم أو فيم المرض اتصل الحريق الى الجامع, communiqua à la mosquée COMMUTATION, s. f., changement de peine,

. بدل القصاص _ ملاطفة القصاص

COMPACITÉ, s. f., qualité de ce qui est compacte, .اكتناز ـ كثافة

COMPACTE, adj. com., serré, فكتنز _ كثن . COMPAGNE, S. f., and ..

Compagne, épouse, قرينة. Compagne, femelle d'oiseau, قللة.

. مرافقت _ رفقت , société, عرافقت _ . En votre compagnie, صحبة. || Pour aller شرط الرافقة, de compagnie, il faut se convenir, الموافقت

جاعة, Compagnie, corps, جاعة.

Compagnie, assemblée de personnes qui conversent ensemble, مجلس - جعية. La bonne compagnie, الناس ـ الاوادم. Il est en compagnie, il est avec du monde, عنده ناس ـ هو مع ناس. | Les personnes qui composent la compagnie, اهل المجلس

. حياعة عساكر , troupe, حياعة عساكر

De Compagnie, adv., ensemble, معبة - معبة

Сомрасион, s. m., camarade, فيبق, plur., الف _ اصحاب , pl. , وماحب _ لرفاق et رُفقا انبس ـ. Il faut connaître son voisin avant de prendre une maison, et son compagnon avant de se mettre en قابل النمط بالخط اوعلى الخط_ | الحبار قبل الدار و الرفيق قبل الطريق ,voyage

|| Les compagnons de Mahomet, شاحصاً. || Compagnon, égal, قرين; plur., أقرأن.

Compagnon, ouvrier qui fait son apprentissage, qui n'est pas maître, صانع; plur., وصناع.

COMPAGNONAGE, s. m., temps que l'on est comnagnon dans un métier, مدلا الصانع.

COMPARABLE, adi. com., qui peut se comparer, بهاثل مشامه مديد عيشتر ب يُقاس على Rien ne lui est comparable, ما له عاد الم ما لم نظير ما لم مثل ما يباثلم شي

COMPABAISON, S. f., مشابهة _ تشبه . En comparaison de, adv., النسة الي Par comparaison, eu égard à, par rapport à, نظراً إلى . Sans com-عالم مثلل paraison, hors de comparaison, الم ا ما لم شيد ما لم نظير. Sans comparaison, expression employée par civilité et par respect, lorsqu'on indique un rapport entre deux êtres dispropor-حاشا من التشبيد - من غير تشبيه , cionnés

.مقابلة _ معدل , Comparaison , confrontation , مقابلة _ .مقارنت , Comparaison, parallèle

أسم تفصيل , Comparatif, s. m., t. de grammaire COMPARATIVEMENT à , adv. , par comparaison , نظراً الى بعصهم _ بالنست الى بعصهم

COMPARER, v. a., examiner le rapport qu'il y a entre قارن الشي بالشي بالشي deux personnes ou deux choses, قارن قابل الشي على الشي ـ

Comparer, marquer un rapport de ressemblance, ب مبتم. Il le compare à un lion furieux, بشبهه بالاسد العصبان

Comparer, égaler, عادل يبر، Vous ne pouvez le comparer à ce grand roi, عنكي لم - تعادل بيند و بين هذا الملك العظيم - ما يهكن تشبهه بهذا الملك العظيم

عيل معدل الخطير Comparer, confronter les écritures

COMPAROTA, v. n., comparaître devant un juge, Compassion. Compatir, supporter avec indulgence les ند حضرني الشرع

COMPARAÎTRE, v. n., paraître devant un juge, en justice, حضر, تقدم قدام القاضي A. Faire comparaitre, حضر

COMPARTIMENT, s. m., dessin, partie disposée symétriquement avec d'autres, رسوم; plur., وسوم رسوم متْقابلة, Des compartimens أقسام, plur., أ اقسام منظبت. | Compartiment, dorures à petit fer sur un livre, جدول ذهب.

. حضور في الشرع , COMPARUTION, s. f.,

COMPAS, s. m., instrument, , L....... Par compas et par mesure, au fig., fam., avec beaucoup d'exactitude, على البيكار. | Avoir le compas dans l'œil, mesurer juste à la vue seule, البيكا, البيكا,

COMPASSEMENT, s. m., July Philip.

Compassement, au fig., régularité froide et affec-تنظيم ,هه

Compasser, bien proportionner, id.

Compasser ses actions, bien régler ses actions, .a مشى على البيكار ـ نظم سلوكم

Compassé, E, adj., fort exact, fort réglé dans ses actions, ses discours, إيُجل على السيكا,

Compassion, s. f., pitié, commisération, adida -ميت ـ ميت. Avoir compassion de quelqu'un, Par compère et par commère, par faveur, recom-بالخواطر, mandation | 0. حرّب على - . م رحم - . 1 شفق على احد . توجّع لِحال احد - L رق لد قلبد - تحسّن على ا مراجعة المام Ayez compassion des autres afin qu'on ait compas- المام ارجوا لترجوا ,sion de vous

.موأفقة , COMPATIBILITÉ , 8. f. , موأفقة

. كفو ل بو فيم كفاية | Compatitavec un autre, موافق ل, Compatible, qui peut être possédé يتفق مع , avec un autre

. المرجع الى كلاطبًا Voyez . توجّع ل . I. شفق على West d'autrui, المرجع الى

défauts, احتا.

Compatir, être compatible avec, اُنْفُق مع.

COMPATISSANT, E, adj., porté à la compassion, . حنون _ رقيق القلب _ شفوة ، على

COMPATRIOTE, s. com., qui est du même pays qu'une autre personne, اولاد, plur., اولاد Cest mon .هوابن بلادي compatriote,

COMPENDIUM, s. m., abrégé, مقتصر مقتصر.

COMPENSATION, s. f., estimation par laquelle on ـ تعديــل , compense une chose par une autre عوض عن En compensation de , معاوضة

COMPENSER, v. a., balancer le prix de deux choses عدّل, qui se remplacent

Compenser, réparer le mal par le bien, dédom-- وازن - قابل - عوض الشي على احد , mager O. Le gain de cette année compense la perte de مكسب هذه السنة عوض على المستبد السنة عوض على المستبد السنة عوض على المستبد السنة عوض على المستبد المس مكسب هذه السنة _ خسرة السنة الماضية القاس بالبيكار,Compasser, v.a., mesurer au compas, يوازن اويقابل اويسد خسرة السنتر الماصيتر

> COMPÉRAGE, s. m. fam., relation entre les parrain et marraine, etc., تششد.

> COMPÈRE, s. m., qui tient un enfant sur les fonts, اشبير.

> .محتال ـ شيطان , Compère , gaillard , éveillé , fin , محتال ـ شيطان .

Comparent, E, adj., qui est dû, qui appartient à,

. كانى , Compétent, suffisant كانى

_ كافى ل , Compétent, capable de, qui a le droit de

COMPÉTENCE, s. f., droit de confitre, مامند هذا ما يخصنني , Ceci n'est point de ma compétence COMPATIR, v. p., être touché de compassion des | La chose est de la compétence des médecins, sa compétence, il n'est point capable de cela, ما فد كفاية لذلك

Compitence, coneurrence, معارضة. Entrer en s'attache à lui plaire, مساير .عارض احداً ", compétence avec quelqu'un

Compéten, v.n., appartenir à, لتبع - O. خص O. لتبع - A. Tout ce qui lui compète et appartient dans la succes-كل ما يخص لم و سعم في المراث, sion

Compéter, être de la compétence, ¿ O. Cette هذا الأمر يخص , affaire compète à tel tribunal المحكة الفلانية

COMPÉTITEUR, a. m., cos; plur., plos. حامم COMPILATEUR, s.,m., qui compile, جأمم.

COMPILATION, s. f., amas de morceaux épars et réunis en corps d'ouvrage, مجهوع.

COMPILER, v. a., faire un amas de choses lues dans les auteurs, جهع.

شاکے , COMPLAIGNANT, E, S., شاکہ.

COMPLAINTE, s. f., plainte en justice; 3.4.

Complainte, chanson plaintive, . . .

COMPLAIRE, v. n., se conformer au goût, à l'humeur de quelqu'un pour lui plaire, أعجب أحداً - .0 الحذ بخاطرة - تلطف بم - ارضى احسدا من شان خاطرك Pour vous complaire, رأعي خاطرة . كوما لخاطرك _ اكواماً لخاطركم

Se Complaire en , v. réfe, se plaire en soi-même, en ses ouvrages, منعب بنفسه.

aux volontés d'autrui, وفقا الناس plur., وفقا إمتثال لكل ما يويدوه الناس Ayez la ملاطفت مراعاة الخاطسر مهاودة _ كلُّف خاطرَك اعبل هذا المناف خاطرَك الماس العروب أمن شأن خاطرك Par complaisance pour vous, ألعروب أمن شأن خاطرك • كرما لكث ـ

- متلاطف - مواعم خاطر الناس , Competence, capacité . Ceci n'est point de pour les autres . .صاحب معروف _ مبادر الى ما يرضى الناس

Complaisant, s., assidu auprès d'un autre, qui

COMPLÉMENT, s. m., ce qui termine, rend complet, علاقة ـ تُتَيّد ـ كيالة. Complément d'ane somme, غلاقة المبلغ.

COMPLÈTEMENT, s. m., action de rendre complet, تکیل ـ تنہیم

.على النهام والكهال, adv., النهام والكهال.

COMPLETER, v. a., rendre complet, حَمَّل - تَمَّم Compléter une somme, y mettre le complément, غلق المبلغ.

COMPLEXE, adj. com., qui embrasse plusieurs cho-. Argument com اقترانی ـ مقترن ـ غیر مفرد ,ses قیاس اقترانی plexe,

Complexion, s. f., tempérament, constitution du corps, خركيب العجسد - مزاج, Complexion, humeur, inclination, عليه ; plur., طبع - امزجة , plur.,

COMPLEXIONNE, E, (bien), adj., عسليم الحسد - مزاجم نحيف, Mal complexionné, معتدل المزاج . صعبف التركس

COMPLICATION, s. f., concours de choses de diffé-| rente nature, blish.

- Complice, adj: com., qui a part au crime d'un رفيق ـ شركا , plur., فيق ـ شركا ; وفيق ـ شركا ; plur., وفيق ـ شركا , complairance, على الذلب ; plur., وفيق ـ شركا

اشتراك في الذنب .s. f., اشتراك في

صلوة , COMPLIES, s. f. pl., prières après vepres,

COMPLIMENT, s. m., paroles civiles, salutation, Compliaisance, effet et marque de complaisance, مسلم . Faites mes complimens à M. un tel, - اقرا منى السلام على فلان ـ سلم لى على فلان Complaisant, E, adj., qui a de la complaisance القدوا منا مزية السلام بكل احترام الى Comالاحتشام - الحشهة

compliment, الله على عبارك ما اجاك ـ مبارك ما علت (Poyez Année, Arrivée, Baptème, Noce, etc.)

Complimens chantés en l'honneur des assistans dans une noce, منونة ـ هنهونة. Mauvais compliment, discours facheux, عكسة

. اصطلح مع ـ تساوى مع العناد اوز ـ تكليف Laissons . اصطلح مع ـ تساوى . فضنا من التكليف _ دعنا من الأوز , là les complimens COMPLIMENTER, v. a., faire compliment sur, .هني احداب

عيد لم , Complimenter quelqu'un pour une fête .مارک لد ـ

COMPLIMENTEUR, adj., qui fait trop de compli-. كثير الأوز ,mens

Compliqué, E. adj., mêlé avec d'autres en parlant d'une maladie, مختلط.

ملخبط _ غويص , embrouillé, ملخبط _

COMPLOT, s. m., mauvais dessein formé par deux ou plasieurs personnes, اتفاق على الشر _ رباطية COMPLOTER, v. n., faire un complot, conspirer, اتّفق على ـ ترابط على

COMPONETION, s. f., regrets, i.i.

L. _ قبل ،Composter, v. a., permettre, souffrir احتيل. Sa dignité ne comporte pas qu'il en use au-.العهد و الشروط | ما هو من مقامم أن يعمل خلاف ذليك , trement o. سلك مع الناس ,ref. مسبك الحيام , ragoût de pigeons قعد في أدبي مسبك الحيام . الحسن سلوكم و معاشرتم مع الناس ا .اساء سلوكم مع الناس ـ اساء الادب , اساء سلوكم مع يُدركم القهم _ يُدرك _ يُفهم _ ينفهم _ pris, ينفهم _ ينفهم _ ينفهم _ Compose, s. m., tout formé de plusieurs choses ou pris, مرکب parties,

. وفهه مفتوح ا, Cet instrument est composé de trois parties ركب

plimens d'usage en société, formules de civilités, الله مركبة من ثلاثة اجزا | Son armée فارن عسكرة ,était composée de Druzes et de Maronites Compliment, felicitation, تهنية. Je vous fais mon ادروز و موارنة Une file et deux garçons composent . بنت وصبيين هم كل عيلته , toute sa famille

صنّف _ الف . Composer un ouvrage d'esprit

Composer, inventer, broder un récit, , こ.

اظهر في وجهد خلاف ما في صهيرة

Composer. v. n. , s'accommoder sur un distérent,

Composer, capituler. Voyez CAPITULER.

. الّف الحروف للطبع , Composer, t. d'imprim.

COMPOSITEUR, s. m., qui arrange les lettres pour مولّف الحروف للطبع, en sormer des mois,

د وكيل عرفي , arbitre, عرفيل عرفي الم

.صاحب الحان, Compositeur de masique,

Composition, s. f., action de composer quelque chose, تركس.

Composition, préparation pour imiter un métal, des pierrerles , طبينے

Composition, action de composer un ouvrage d'esprit, ou cet ouvrage même, تصنيف ـ تاليف.

. مصطلح , Composition, accommodement

- بشوش , De bonne composition , d'humeur facile , بشوش سهل الاخلاق

بالامان و , Par composition, par capitulation

Сомроте, s. f., fruits cuits, مُبيعة. Compote,

En compote, adv., trop bouilli, meurtri, مخصوص. Comprénensible, adj. com., qui peut être com-

Compaénension, s. f., faculté de comprendre, Composen, v. a., faire un tout de plusieurs parties, فهسم - أدراك . Il a la compréhension facile, COMPRENDRE, v. a., contenir, renfermer en soi, دا استها على استها على استها على استها على استها المتري على استها المتريت بعشرين بعشرين وفيد وفيد الاستها الاستها المستها المستها المستها المستها المستها المستها المستها المستها المستهادة المستهادة

او ما طلع سوا , او طلع الحساب ناقص ملك A. منظن ب اله الماه المحساب ناقص الحساب القص الحساب التناه ما الحاط به علماً ما اكتناه ما الرك المحساب معناه الحساب علم الحساب علم الحساب الدركوا فعواة و لا يفهموا معناه prement pas le sens, المهموا معناه الحساب المحساب ال

Comprendre, mentionner, ذكر O. Il n'a pas compris ceci dans la note des dépenses, ما ذكرهذا في ما دكرهذا والماريف.

COMPRESE, s. f., linge sur une plaie, مفافة.

Comparassisitaté, a. f., qualité de ce qui est compressible, قابلية الانعصار.

COMPRESSIBLE, adj. com., , ,

COMPARMION, S. S., Joseph L. J.

COMPARMER, v. a., presser avec violence; حصر و O. ــ مين على مان على مان على المنتفع على

Comprimer des factieux, au fig., les contenir, الشقيا 0.

COMPROMETTRE, v. a., exposer quelqu'un à chagrius, à une peine, أطأ احداً O. Compr vie, خاطر بنفسه ـ عرض نفسه للهلاك Compromettre, v. u., convenir d'arbitres

Se Compromettre, v. réf., s'exposer inconsidérément, prendre part à une action répréhensible,

COMPROMIS, s. m., soumission à l'arbitrage, acte qui la contient, کلا محمل القامة وکلا القامة المحمد COMPTABILITÉ, s. f., محملسة

COMPTABLE, adj. com., assujelli à rendre compte,

معدود, Comptair, adj. et s. m., argent en espèce, معدود معددة ـ نقد ـ

Comptant, adv., en espècee, ترعقف ـ الله على ال

COMPTE, s. m., supputation, nombre, باسعه عدد. Paire ses comptes, régler ses comptes avec quelqu'un, عد ما المال المالية الما

Compte, papier sur lequel est derit un compte, قايمة الحساب ـ علم الحساب علم الحساب علم الحساب . Compte de recette et de dépense, أرمام الايراد و المصروف . Compte, an fig., récit, rapport, خبر ـ بيان . Rendre compte de ce qui a été fait, على بيان . 3, 0.

Mettre sur le compte de quelqu'un, lui attribuer, الله O. Prendre sur son compte, se charger de faire, d'exécuter, المخذ عليه الامر ... توكّل في الامر ... و المخذ عبل الشي المرب عبل الشي دري المرب عبل الشي دري عبل الشي دري المرب المرب

A votre compte, suivant votre opinion, على قولك.

Au compte de, sur le compte de, pour le compte de, aux frais de, على كيس - على . Sa nourriture let son habiliement sont à votre compte, عليك و ليسك . عليك و على كيسك .

Sur le *compte* de, au sojet de, ق حقّی. Qu's-t-il dit sur mon compte? أيش قال في حقى.

Trouver son compte à, faire son compte de, retirer du profit, من استفاد من استفاد من التنفع من استفاد من المناد المناد بعناد على المناد المنا

Tenir compte de quelque chose, اعتبر. Il ne tient pas compte de ce qu'on lui dit, ما يعتبر كلام الناس.

Faire compte de quelqu'un, l'avoir en considéra-د مسب له حساب اعتبره , tion, عبرة .

Au bout du compte, adv., enfin, après tout, و اخرده - النهاية - و الحاصل

sur, en déduction de, آصل.

A bon compte, رخيص, Homme de bon compte, olic _ عنال و die _ عنال و die _ عنال صاحب .أمبر. -

COMPTER, v. a., nombrer, calculer, ____ O. _ أخفى ما عنك من الهم م . A كظم إ حاسب احداً , Compter avec quelqu'un عد الخفى ما عنك من الهم م معد . Planche à compter , تحاسب معد

مد له دراهم نقدیة ـ . O. نقد له دراهم نقدیة . il compte partir demain, امعتهد على السفر تكرة

Compter, estimer, réputer, عد ـ Compter. . Compter لاعد شيا ـ لاحسب شيا . الاعد شيا

_اتــكل على , faire fond sur, على على ا .اعتبدعلي

من يوم الذي , A compter du jour où

COMPTOIR, s. m., table à tiroir (en Levant, coffre à tiroir) des marchands, pour compter et serrer l'ar-خزند - صرافد , gent

.مكتب . Comptoir de négociant

Compulser un registre, en prendre communication en justice, کشف علم دفتر I.

COMTE, ESSE, s., dignité au-dessus du baron, اسم شرف فی مهالک الافرنی اعلی من اسم بارون.

.ارض صاحبها له اسم كونت , COMTE, s. m.

مدقوق , Concassé , adj., brisé par morceaux , مدقوق . CONCASSER, v. a., briser, 30 O.

CONCAVE, adj. com., creux et rond en dedans, cert, نوباتي ـ الاتي . مققر۔ اُجوؤے ۔ مجوّف

. تجويف _ قعرة , Concavite, s. f.,

اعطى احدا الشي ، Concense, v. a., accorder الماد الما . سمح له بالشي

.سلم , Concéder, accorder, terme de logique. . جع _ ا جتماع _ ضم _ انصهام , Concentration , s. f. , انصهام _ انصهام _ .

Voyez Concentrer.

جع في موضع وأحد, Concentren, v. a., réunir, عام A-Compte, s. m., المبلغ O. Concentrer sur quelqu'un toutes ses affec-.0 حط کل محسته فیم رtions

. كرر , rendre plus actif (un sel), كرر

الحقم عضيه

Se Concentrer, v. réf., être triste, mélancolique,

Concentar, z, adj., qui ne communique pas ses nensées, منقبض في معالم ,

CONCENTRIQUE, adj., cercles concentriques, qui ont un même centre, دوایر لها مرکز واحد.

CONCEPT, s. m., idée, simple vue de l'esprit, تصور

Conception, s. f., action par laquelle le fœtus est conçu dans la matrice, حالة عصل.

Conception, faculté de concevoir, de comprendre, .ادراك _ فهم

Concernant, prepos., sur, touchant, فبما بخص

CONCERNER, v. a., regarder, avoir rapport à, بعلق ب ـ O. عصر Pour ce qui concerne telle . و بخصوص المادة الفلانية اقول ان , chose, je dirbi que

CONCERT, s. m., harmonie de voix, d'instrumens, . نوبة - اصوات والات متفقة - سهاع

اتفاق _ اتحاد , union, اتفاق _ اتحاد .

. بانفاق , De Concert , adv., d'intelligence

CONCERTANT, E, s., qui fait sa partie dans un con-

مدتر ـ مربوط , Concerté, E, adj., résolu

مصنع , étudié, affecté, مصنع.

CONCERTER, v. a., répéter ensemble un morceau de . كرر العنا أو النوبة مع غيرة ليحسنها ,musique

Concerter une entreprise avec, بط الامر مع , O. _ تداول معه على الامر ـ دير الامر مع

Se Concerter, v. récip., conférer ensemble, تداول مع احد على امر

CONCESSION, s. f., don, octroi fait par un souverain, un seigneur, عطائ, plur., عطائ

Concession, figure de rhétorique, par laquelle on accorde un point que l'on pourrait disputer, تسليم.

CONCETTI, s. m , pensées brillantes , mais fausses , . بهرجة

. ينفهم ـ ينصور في العقل, CONCEVABLE, adj. com., ينفهم CONCEVOIR, v. a., devenir grosse d'enfant, . A حلت الامراة علت الامراة

.ادرك ما A. منهم A. ادرك ..

Concevoir, exprimer, A. Concevoir les condi-أ.شرج الشروط شرحاً واضحاً, tions en termes précis (ها الجملة تركيبها بشع, Cette phrase est mal conçue) السال السال

une grande joie, حصل عندي من ذلك فرح عظيم. ال Concevoir de l'amitié pour, نعلق قايم بحصته .وقم في قلبه محبّة فلان

CONCIERGE, s. com., portier, بوأب. Concierge d'une prison, ...

CONCIERGERIE, s. f., fonction, logoment de con-محل السجان - محل البواب , cierge

CONCILE, s. m., assemblée légale de prélats, .مجامع , plur ; مجع مطارنت

CONCILIABULZ, s. m., gens qui complotent, L = جعية اشقيا

CONCILIANT, E, adj.,

personnes, مصالح مصلح . Conc Conciliation, s. f., action de concilier des per-

|- Conci مصالحة - موافقة - اصلاح الحال , Conci أنوفية , liation de choses contraires,

CONCILIER, v. a., accorder ensemble des personnes, - اصلح الحال بينهم - ساوي ,صالح بينه-Concilier des choses con-

ا تفق مع Se Concilier, v. rél., s'accorder, عدم التفق المام تساوى مع ـ وافق بعضد

Concilier, attirer, acquérir à quelqu'un l'amitié, كسب إحدا الحية العزة , العزة , l'estime ,

Se Concilier, v. pro., gagner, obtenir, Se concilier l'amitié, les bonnes grâces de quelqu'un, امالد اليد ـ استعطف عليد ـ اكتسب محتند || Se concilier les esprits, امال الناس البح. || Chercher à se concilier les esprits, استيال الناس البح.

Concis, adj., court, resserré, مختصر موجز - اختصر الكلام ـ اوجز في كلامك ,Soyez concis لا تطيل الكلام

ایجاز فی الکلام , s. f., مالکاد

CONCITOYEN, NE, s., citoyen d'une même ville Concevoir, éprouver, ثن بلد واحدة A. J'en ai conçu | qu'un autre, من بلد واحدة. C'est mon concitoyen, .مو ابن بلدي

> CONCLAVE, s. m., assemblée de cardinaux pour ديوان الكاردينالية لانتخاب الياما ,élire le pape

> CONCLUANT, E, adj., qui conclut, qui prouve hien, برهان قاطع ,Preuve concluante . قاطع ـ مُقنع

> CONCLUBE, v. a., achever, terminer, قصع I. -. Conclure un discours par, تهم ـ کټل ـ انهـــي O. ∥ Conclure un traité, en arrêter ضم كلامه ب les conditions, أعقد عقد عهداً .0.

.والحاصل ايش هو ـ و ايش النتيجة Conciliateur, s. m., TRICE, f., qui concilie les

-.0 بث لامر ـ اقنع O.-

Conclure, proposer les fins de la demande (en parlant d'un avocat), طلب ان O.

juges ont conclu à la peine de mort, حيوا عليم الناس احتماع الناس المحموا عليه. Il y a un grand concours de monde . [Ils ont conclu à la mise en liberté dans cette maison; il y vient beaucoup de gens القصاة بالمت du prévenu, حكموا للهتهوم بالاطلاق.

Conclusion, s. f., fin d'une affaire, d'un discours, ختام ـ نهايت

Conclusion, conséquence d'un raisonnement, نتایج , plur., نتجة

.طلبة , Conclusions, demande

CONCOMBRE, s. m., plante potagère, fruit gros et .معنى نحو رحمة و كرم | Concombre mince, dont . فقوص ـ عجور ـ خيار , la peau est comme cannelée, اقتاً عقاية عقاية. ا قشا الحيار - عجور الحيار , Concombre sauvage,

CONCOMITANCE, s. f., accompagnement d'une chose ملازمة _ مصاحبة , accessoire avec la principale

ملازم, Concomitant, E, adj., qui accompagne, ملازم.

- استوا, Concondance, s. f., rapport, convenance . Concordance grammaticale, مرافقت مطابقت مطابقة. || Concordance de l'adjectif et du substan-مطابقة النعث و المنعوت, tif,

CONCORDAT, s. m., convention, accord en matières ecclésiastiques, کنایسے.

CONCORDE, s.f., union de volontés, de cœurs, - اتحاد ـ صلح ـ وفق ـ اتحاد ـ صلح ـ وفق ـ CONCORDER, v. n., موافق ـ اتفق مع

- شاركم في العيل - ساعد احداً على العيـل الى كُذ ,Il n'a concouru en d'une somme, d'un nombre, كَ عَل اللَّهِ عَلَّم اللَّهُ عَلَّم اللَّهُ عَلَّم اللّ rien à cette affaire, ما لم يد في ها المادة.

تسابق على

. عن الشي التقي بعصم - تقابل Concourir, se rencontrer. .تلاقي ـ

الحاد في العيل _ مساعدة

التقاء , rencontre . التقاء

- ازدحام - زحام , O. Les | Concours , affluence de monde , حكم ب ازدحام هذا الست مطروق كثيرا

Concours, pour un prix,

Concret, ète, adj., fixé, coagulé, ععقه.

Concret (terme), qui exprime la qualité unie au sujet, comme clément, généreux, etc.; opposé à terme abstrait, comme clémence, générosité, etc., نعت اواسم صفة نحورحيم وكربم مقابل لاسم

Concretion, s. f., amas, تنجمتع.

CONCUBINAGE, s. m., commerce illégitime d'un - تســرى, homme et d'une femme non mariés الفدّ الرجل مع الامراة من غير زيجد .

CONCUBINAIRE, s. m., qui a une concubine, عنك معظية ,سُرِية ـ معتظي

CONCUBINE, s. f., qui cohabite avec un homme سُرَية _ محاظم , .plur ; محظية ,sans être sa femme .سراری plur.,

CONCUPISCENCE, s. f., pente au mal, aux plaisirs .هوى النفس _ شهوة sensuels et illicites,

CONCURREMMENT, adv., ensemble, 1, __ __ __ __ __ __ __ __.

CONCURRENCE, s. f., prétention de plusieurs à Entrer معارضة جلة ناس بعضهم في ـ معابرة في عارضه اعترضه في concurrence avec, اعترضه في concurrence avec, اعترضه العرضه العرضة عارضه العرضة عارضه العرضة العر

Jusqu'à concurrence de, jusqu'au complément

معارض _ مغازغ Concurrent, E, s., compétiteur, غازغ اخصام , plur., خصم ـ طلاب , plur. وطالب ـ إلى ; plur. وطالب ـ اخصام , plur. خصم ـ طلاب , plur. وطالب منع ساير الطلاب, Il a écarté tous les concurrens

CONCUSSION, s. f., exaction, ظلم , pl., اختلاس اموال الناس ـ بلصة ـ مظالم |, Concours, s. m., action d'agir conjointement

> Concussionnaire, s. m., qui exerce des concus-منحتلس اموال الناس ـ ظالم sions منح

.مشتهل على شرايط الصحة و اللزوم ,d'authenticité في المادي على شرايط الصحة و اللزوم ,Condamable , adj. com., repréhensible (chose) مستحق اللوم ,(Condamnable (personne . مُنكر

CONDAMNATION, s. f., jugement qui condamne Passer condamnation, con-.اعترف بالخطاراقر بعيب venir du tort, اعترف بالخطاراقر

CONDAMNER, v. a., donner un jugement contre. ب على احد ب O., استجل Ils le condamnèrent à la mort, تعلم بالموت , المحلوا , مكبوا علم بالموت ,

. نفى _ انكر Condamner, désapprouver, rejeter, نفى _ انكر انكرت عليد ذلك الفعل, J'ai condamné son action || Ebn Ishak est de ceux qui ont condamné la chimie, ابن اسحاق من جلة من نفي الكيميا.

Condamner, fermer une porte, سدّ بات O.

Se Condamner, v. réf., avouer, reconnaître sa اقر بذنبه _ اعترف بالخطا , faute

CONDAMNÉ, E, adj., alje محكوم عليه

تشخیر ـ تكثیف . CONDENSATION, s. f., عثیر ـ تكثیر ـ ت

CONDENSER, v. a., rendre plus compacte, plus کثف ـ ثخرر, serré,

CONDESCENDANCE, s. f., complaisance qui fait qu'on مراعاة _ تنزّل _ تنازُل ـ تنا Avoir de la condescendance pour مطاوعت _ مهاودة جد مشتبلت على ,Acte bien conditionné مصبوط العالم على مشتبلت على ,Acte bien conditionné مصبوط العام على على ا راعي خاطرة

CONDESCENDANT, E, adj., adj.,

CONDESCENDRE à, v. n., se rendre à la volonté, ـ طاوع احدًا على شي aux sentimens d'autrui, ـ طاوع - هاوده - . A سهم لدب ، - تنزّل لد في شي .راعي خاطرة في شي

CONDISCIPLE, s. m., compagnon d'étude, ارفاق et رفقا ,: plur. , رفيق في التلهذة

- شار - طبیعت CONDITION, s. f., nature, état, علی -Telle est la condition de l'homme, . هكذا شان بني ادم - كذا هو حال الانسان

ـ شروط , plur. شرط , plur. شرط .0 اخذ خاطرة في Plur., شرايط Quí a tontes les conditions . شرايط O.

Condition, état de l'homme quant à la naissance. . اساك اصل Homme de condition, de haute condition, ـ من الاصايل ـ من ذوى البيوت ـ رجل اصيل ـ ذو حسب و نسب ـ من الاكابر و الاعيان

(plur. qui s'emploie aussi dans le langage vulg. comme sing.) || De basse condition, واطمي الاصل - رجل دنتي

على قد بساطك مد , doit vivre selon sa condition . .prov ; رجلیک

راب ـ خذمتر Condition, état de domesticité, تاب ـ خان. O. || Chercher une خدم عند أحد - فتش على من بستخدم مالم باب, Qui est sans condition, افتش على باب .(Turk) قبو سز ـ

Condition, clause, charge, مُرط, pl., أمرط, Im-.0 فرض عليم شروط, poser à quelqu'un des conditions اب ب بشرط ان م بادر ان A condition que, ابحیث ان م

CONDITIONNÉ, E, adj. (bien), qui a les conditions - كامل الاوصاف _ في غاية ما يكون requises, - منظوم - ضاغ - محكم - كامل في حيّع احوالم مرابط الصحة. || Mal conditionné, المرابط الصحة فه نقص

CONDITIONNEL, LE, adj., qui renferme une condi-.شرطي _ تحت الشرط ,tion

CONDITIONNELLEMENT, adv., avec condition, تحث الشرط بالشرط

CONDITIONNER, v. a., donner à quelque chose les - كهل جيع احوال الشـــ , qualités requises الحكم صنعته

CONDOLÉANCE, s. f., témoignage de douleur; compliment de condoléance, نعزبة. Faire compliment de - عزى احدا في condoléance à quelqu'un sur,

Condon, s. m., le plus grand des oiseaux, .نوع طيروهو اكبر الطيور - ربي

CONDUCTEUR, TRICE, s., guide, اليسل; plur., سوّاق _ سايق , Conducteur d'animaux هادي _ادلا .قايد ـ

.0 دل احداً على الطريق , Condurage, v.a., guider احداً لـ I. Conduire, mener quelqu'un à, chez, ودي احدا الى ـ .0 اخذه الى . Conduire quelqu'un, l'accompagner par honneur ou pour sa وصّله إلى sureté jusqu'à un endroit, وصّله الى

Conduire les animaux, en les chassant devant soi, نساق O. Conduire les animaux, en les menant par la .O قاد , bride

اجرى الماء من موضع الى , Conduire l'eau Conduire, diriger des ouvrages, des affaires, دبر. Conduire, diriger, commander, قياد . . قياد . Conduire une armée, قاد العسكر, Conduire une maison, دبرامور البيث.

La raison le conduit, يتبع عقلم نے عقلہ یہدیہ. ـ يتبع أهوبت النفس ,Les passions le conduisent يطاوع نفسه Sa cupidité le conduisit à, le porta à, .جلد الطَّهم الى

Se Conduire, v. réf., agir bien ou mal, سلك 0. انجزا ... I. Voyez SE COMPORTER.

CONDUIT, s. m., canal, tuyau pour le passage d'un fluide, مجارى; plur., مجارى. Conduit ali-.المرى , mentaire

اتفقوا ـ تعاهدوا]. دداية ـ دلالة, CONDUITE, s. f., action de guider, اتفقوا ـ تعاهدوا Conduite, action de mener quelqu'un à, de l'ac-. توصيل الى - اخذ الى - تودية الى - compagner, Conduite d'affaires, direction, تدبير أمو.

O. ∦ Être sous ضبط , Avoir la conduite de ان في صبط و la conduite de

ر سيرة - سلسوك Conduite, manière d'agir, -

Mauvaise conduite, سيرة ردية. | Il a bonne conduite. معاملته مليحة Homme de bonne con-محبود لا فعال مشكور لا عيال كسر، السيرة , duite || Suivant la conduite que vous aurez, que vous tiendrez, الحسب السلوك الذي تسلكم Tenir une . تراذل مع أحد, conduite indécente envers quelqu'un

CONDYLE, s. m., éminence des articulations des os. , Condyle . نتوة عظام المفاصل _ عظم سهسهاني jointure des doigts, عقد لاصابع; plur., عقد الاصابع.

CONDYLONE, s. m., excroissance de chair,

Cône, s. m., pyramide à base circulaire, .مخروطات ,.plur

.جوز صنوبر, Coree, pomme de pin

CONFECTION, s. f., action de composer des drogues . تركيب الادوية, pour médicamens

معاجين, pl., معجون, pl., معاجين " Confection d'hyacinthe, ياقوت Confection d'alkermès, معجون القرمز

Confection, action de saire, Je.

.تهام _ تكهيل , Confection, achèvement

CONFECTIONNER, v. a., faire, achever, J. A. -

CONFEDERATION, s. f., lique, alliance, " - alac" -اتفاق.

CONFÉDÉRÉ, E, adj., saleta _ , saleta

CONFÉDÉRER (SE), v. récip., se liguer ensemble,

CONFÉRENCE, s. f., entretien sur une affaire, مداولة ـ مجلس كلام على امر ـ محادثة |

CONFÉRER, v. a., comparer deux choses,

اعطے احدا منصباً, Conférer, donner des honneurs

Conférer, parler ensemble d'une affaire, Il faut . تشاور في امر - تحاكي - تداول على امر | اللهيرة حسنة , Bonne conduite . مشوة - معاملة que j'en confère avec mon associé, إلدى اشاور شريكي في هذه المادّة.

CONFESSE. Voyez CONFESSION.

اقر _ اعترف ب Confesser, v. a., avouer, د اقر اعترف المنافقة المن Confesser, ouir une confession, . مسهع الاعتراف

Se Confesser, v. pro., اعترف بذنويم.

Confesseur, s. m., prêtre qui a pouvoir d'enten-ابو اعتراق , dre une confession et d'absoudre .معلم اعتراف

. اعتراف Confession, s. f., aveu,

CONFESSIONNAL, s. m., siége du confesseur, . كرسم الاعتراف

CONFIANCE, s. f., espérance ferme en quelqu'un, en quelque chose, وكِلَّه بالامر _ فوض البه الامر Mettre يتوكّل عول _ اتّكال على . Confier une place à sa confiance en Dieu, الوكل على الله.

Confiance, assurance que l'on prend sur la probité. la discrétion de quelqu'un, أعتباد ـ ثبقة. Avoir confiance en quelqu'un, على صدق أحد بر ; aor. , بن المربي Prendre confiance en quelqu'un, أستامن إحدا , Personne de confiance, en صاحب امانت _ امین , qui on peut se confier, انسكل على نفسم , Homme de confiance, qu'on emploie en soi-même الميوثق بم dans ses affaires, معتبد. | Envoyez-nous votre homme .ارسلوا لنا معتهد محبتكم ,de confiance

De confiance, par confiance dans la discrétion, la من باب النقة, probité de quelqu'un

Confiance, sécurité, hardiesse, ثنات القلب. Confiance, présomption, ____.

Confiant, présomptueux, Audi Care.

CONFIDENMENT, adv., en confidence, ين السرّ . بيني و بينك - من باب الثقة

CONFIDENCE, s. f., part donnée ou reçue d'un se-،ساررة بالشي .. اخبرة بالشي سرا , que chose

CONFIDENT, E, adj., à qui l'on confie ses secrets, .صاحب السردامين السردكانم سر

CONFIDENTIEL, LE, adj., dit en confidence, CONFIDENTIELLEMENT, adv., d'une manière confi-في السرّ - سراً ,dentielle - عـ

> CONFIRR. v. a., commettre à la fidélité de quel--con استامنه على _ . . ٨ امن احداً على شي , qu'un - أودع عنك وديعسة, fier un dépôt à quelqu'un . Confier ses se-استحفظه امانتر استودعه امانتر الملعة على المرابة Secret confié à plus de deux كل سار جاوز, personnes est bientôt divulgué, الاثنين شاء

> Confier une affaire à quelqu'un, l'en charger, اولى , ولى احداً المنصب ,quelqu'un

> _ استوثق ب Se Confier en . v. ref., se fier à . ب استامند_ امند Cest une faiblesse que de se confier en الشقة. بكل الناس عجز tout le monde, الشقة. بكل الناس fier en mettre sa confiance en, faire fond sur, Se confier یا اعتہد علی ۔ 'نوکل علی ۔ اتسکل علی en la providence de Dieu, اتوكل على الله Se confier

صورة , Configuration, s. f., forme extérieure

CONFIGURAR, v. a., figurer l'ensemble,

CONFINER avec, v. n., toucher par les limites, ٠.اتصل ب ـ تاخم

Confiner dans, v. a., reléguer dans un lieu, .0 ترك في ـ L نـفي الي ـ L حذف الي

Se Confiner, v. ref., se retirer dans une solitude, .انىفرد ـ اىتعد

Confins, s. m., extrémités d'un pays, разі; . sing. , مدود ـ تغم , sing. , تحم

CONFIRE, v. a., faire ouire des fruits dans le sucre, خلل ، Confire dans du vinaigre ، وتبي .. . ه عُهُل مرتا Fairo confidence à quelqu'un de quel ، مساررة || Fruits confits dans le vinaigre, المخال

CONFIRMATOR, IVE, adj., qui confirme, مثبت ـ مثبت ـ مقرر ـ مقبق ـ مقرر .

CONFIBMATION, s. f., ce qui rend plus ferme, plus stable, בולים ב שלעת ב שלעת Confirmation dans une dignité, [قرار _ أبقاً].

Confirmation, preuves dans le discours, تحقیق _ تاکید _ اثبات

Confirmation, sacrement de l'Église qui confirme dans la grâce du baptême, تشبيت ـ سرّ الميرون.

CONFIRMEN, v. a., rendre plus stable, affermir, مَبَتْ ـ اثبتْ ـ اكّد ـ اقر ـ قرر . Confirmer quelqu'un dans sa dignité, dans son gouvernement, اقرّه على عبله . ابقى احداً فى منصبه . Confirmer, donner des preuves, des assurances, اثبت ـ حقّق ـ اكّد .

- ثبت A. Étes-vous confirme? منے سر الميرون انٹ مثبت الميرون . اندت الميرون .

Se Confirmer, v. réf., se rendre plus ferme, Mi. Se confirmer, devenir plus certain, jässi.

COMPISCABLE, adj. com., qui pout être confisqué, biri.

CONFISCATION, s. f., action de confisquer, oud l'action de confisquer.

Courriseur, s. un., qui fait et vend des constures, des dragées, خُلُواني ; plur., حُلُوانية ; plur., مُلُوانية , plur., علاوانية ,

Confisquen, v. a., adjuger au fisc par condamnation, انضبط الميرى O. Etre confisqué, انضبط.

CONFITEOR, s. m., prière avant la confession,

Conformer, v. a. sucre, au miel, مربّاء, plur., على على المربّاء, plur., على على على المربّاء, plur., على المربّاء والمناسبة والمناسبة

CONFITURIRE, a. m. Foyez Confidena.

CONFLACATION, s. f., embrasement général, incendie, عريقة.

CONTLIT, s. m., contestation entre les juridictions اقعا فصل الدعوى sur le droit de juger une cause, شقاق ـ الله s'éleva entre eux un conflit de juridiction, ماربينهم شقاق و ادعى كل واحد لنفسه فصل الدعوى الموادية الموادية النفسة الموادية الموادية

CONFLUENT, s. m., jonction de doux rivières, مصبّ نهرفی نهر اخر ـ ملتقے نهرین.

CONFONDER, v. a., méler des choses ensemble, ضلط O. Ne confondez pas l'innocent avec le coupable, لا تخلط البرى بالمذنب.

Confondre, convaincre en couvrant de honte, عند الد بخريد I. ـ الله بخريم. Dieu le confonde, جالله بخريم

Confondre, réduire à ne pouvoir répondre, افحم .

Se Confondre, v. réf., se troubler, تختل

Сонгоннатіон, s. f., manière dont un corps organisé est conformé, تركيب ـ تكوير.

درافق عطابق. Conforme, adj. com., semblable, موافق عطابق. Conforme, convenable, موافق عناسب.

CONFORMEMENT, adv., d'une manière conforme, بحسب على موجب بهوجب بوجب . Conformément à vos ordres, على موجب الوامرك . Conformément aux usages, حسب العوابد . حمل العوابد .

وفق مع , ل , Confonme à , دفق مع , ل وفق مع , على . طابق مع , على .

et les con
Se Conformer, v. ref., se soumettre, se rendre

conforme à, تبع ـ وافق A. ـ المقال الامر ـ المقال ـ A. ـ بيونجسب

Pour que l'on s'y conforme, بيونجسب

I Lorsque notre présent ordre vous sera parvenu et que vous en aurez pris connaissance, conformezvous-y et prenez bien garde de vous en écarter en rien, all equel equel

CON

Conformité, s. f., rapport entre des choses conformes, مطابقة _ موافقة.

Conformité, soumission à la volonté de Dieu, متابعة الشية الله.

على موجب, Conformement à, جمسو على المجاه

مقوى, Confortatif, vb, adj., qui fortifie.

CONFORTATION, s. f., corroboration, בقوبة.

Сомрантавита, s. f., relation ou qualité de confrères, de compagnons, أخوية.

CONFRÈRE, s. m., membre d'une compagnie, d'une association religieuse, בל; plur., اخوان Les confrères d'un artisan, ceux qui exercent le même métier que lui, اخواند في الصناعة ـ اولاد صناعته.

اخربة رهبان ، CONFRERIE, a. f., اخربة

CONFRONTATION, s. f., action de confronter des témoins, des accusés, مواجهة أجتهاع بين و بين Confrontation, examen d'écritures, de passages, مقابلة.

CONFRONTER, v. a., mettre en présence pour interroger, بنا الماد الماد

Convus, adj., mélé, brouillé, sans ordre, bedée مخابط ما ملخبط به المخابط و المخابط و

انا خیلان منک او Lorsque notre présent ordre vous sera parvenu et Je suis confus de vos bontés, انا خیلان منک کشرة احسانک الی و vous en aurez pris connaissance, conformezvous-y et prenez bien garde de vous en écarter en rien, خل من احد من احد التحق. الستحق منک کشرة احداد التحق التحقی ا

Confus, embarrasse, trouble, مخصراً.

بغير نظام ـ خلطاً , Confusément, d'une manière confuse من غير تاكيد. Je m'en souviens confusément من غير تحقيق ـ . فايق عليه ولكن من غير تاكيد

CONFUSION, s: f., mélange confus, embrouillement, مناهد علمت المختلط المناهدة. Mettre tout en confusion, المناهدة 0.

Confusion, honte, ignominie, خبزی ۔ کسفة.

Confusion, honte par modestie, تالخ ـ ايم ـ

Donner congé à un locataire,ال يعزّل Donner congé à un domestique, le renvoyer, دشر الخذمتكار.

- ودّع , Prendre congé, saluer avant de partir - ودّع ا نحذ نحاطر O.

CONGEDIA, z, adj., ماذون لم بالاتصراف. CONGEDIER, v. a., donner permission de se retirer, اذن لم بالاتصراف ـ اصرف

Congetation, s. f., action du froid qui gèle les liquides, عقد عقد عجود

CONGREER, v. a., عقد حيّد.

Se Congeler, v. ref., عيداً _ انعقد _ انجاد

CONGRETION, s. f., amas d'humeurs, ביש לבלל ינוג.

CONGLOBATION, s. f., terme de rhétorique, accumulation de preuves, جع دلايل كثيرة.

CONGLOMÉRER, v. a., amasser, A.

CONCLUTINATION, s. f., action de rendre gluant, تصيير الشي مثل الدبق.

صيرمثل الدبق الدبق CONGRATULATION, s. f., تهنية .

CONGRATULER, v. a., féliciter,

CONGREGATION, s. f., compagnie, جاعة . Congrès, s. m., assemblée de ministres pour traiter des affaires de leurs états, مجيع وزراً ملوك.

Congres, assemblée des représentans des États-Unis d'Amérique, ديوان نوّاب الشعب بالاميريك . Congau, B, adj., suffisant, convenable, الذيق . Réponse congrue, précise, على . الله مضبوط . الام مضبوط . الله على . الله . الله على . الله . اله

لياقية, Congnuité, s. f., convenance, لياقية

CONGRUENENT, adv., pertinemment, בيوفة.

COMITERE, adj., arbre dont le fruit approche de la figure d'un cône, مخبرة ثهرتها في شكل جوز الصنوبر دوطي مخبروطي . COMIQUE, adj., en forme de cône, مخبروطي . عنوبري المخبروطية ـ صنوبري

ئونى ـ خُدْسى ، CONJECTURAL, E, adj.

CONTECTUBALEMENT, adv., per conjecture, بالفرصية _ بالتخوين

A. قطع عقلم ان ـ خين ـ توهم , blement 1. قرن ـ وصل , CONJOINDAE, v. a., unir Conjoints, a, adj., uni, joint, متصل. Conjoints, au plur., les époux, الرجل و امراته.

CONJOINTEMENT, adv., ensemble, عبوا _ جلت, الموصول و CONJOINCTIP, IVE, adj., t. de grammaire, موصول الموصول ا

CONJONCTION, s. f., union, ... اقترار..

. حرف العطف ، Conjonction, t. de gramm.

Gonjonction, rencontre apparente des astres, وال المجتماع Trouver les conjonctions des astres au moyen de, استخرج الاجتماعات ب.

CONJONCTIVE, s. f., membrane, le blanc de l'œil, الماتحم ـ بياضة العين

CONJONCTURE, s. f., occasion, rencontre de circonstances, أحوال; plur., احوال.

un verbe est susceptible, الفعل الفعل الفعل. Conjugai-son, manière de conjuguer, paradigme, ميزان plur., اوزان ; plur., اوزان الفعل على وزن هذا الفعل على وزن هذا ك.

CONJUGAL, E, adj., qui concerne le mariage, le mari et la femme, تزويجي . Violer la foi conjugale, كفان حقيقة التزويم .

Conjugale, adv., selon l'union conjugale, بيوجب الزيجة

CONJUGUER, v. a., faire subir à un verbe les différentes variations grammaticales dont il est susceptible, فكر تصريف الفعل ـ صرّف الفعل 50. Verbe qui se conjugue sur un autre, comme un autre, éab على وزن أخر.

Conjuration, s. m., qui conduit une conjuration,

Conjurateur, prétendu magicien qui conjure les démons, les tempêtes, عزام.

معاهدة _ موامرة على قتل الامير

Conjuration, paroles magiques pour conjurer les عزایم , .plur ; عزیه = نعزیم , demons

. تضر ع Conjurations , prières , و .

Conjunt, s. m., membre d'une conjuration, متفق على الشرد متعاهد متعصب من العصبة تصرع الى اجد, Conjunea, v. a., prier instamment . ناشل اللد اقسم عليه بالله Onjurer au nom de Dieu, عليه بالله .استقسم ـ عزم على ، Conjurer les démons

Conjurer, au fig., détourner par prudence, 5, O. _ تدارك.

. بير معارف , sance , اتفـــــق , sance , اتفـــــــق . Conjurer la . تعاهد , تحالف , تعصب مع ناس على perte de quelqu'un, عيل على على ملك A.

CONNAISSABLE, adj. com., qui est aisé à connaître, سهل المعرفة

علم ب ـ معرفة, CONNAISSANCE, s. f., idée, notion على بك, عهدى بك انك شقى un méchant, الى علم بذلك إلى انك شقى. Je n'ai point connaissance de cela عرف الشي ,Prendre connaissance | Connaître parlatement une chose, عرف الشي de quelque chose, عبر العرفة إ- احاط علياً ب Faire connaître quelque chose à ا اعله ب عرف احدا ب , aor., يقف Qui a une grande connais- | quelqu'un, وقف على , aor., يقف , aor. وقف على منعوة عن الدخول, refusa l'entrée, il se fit connaître إلا .خبير في الأمور منعوة عن الدخول En connaissance de cause, فعرّفهم بنفسم إ- بجلية خبر على بصيرة ، . بهعرفد كلية

هو خبير في الأمور , Acquerir des les affaires ،معلومات _ فنون , plur. ; فن _ علم connaissances, اكتسب معارف. Il a beaucoup de . عرف المعلومات وفنسون كثيرة ,connaissances عنانا علم كثسير.

الم معارفة مع ـ عرف احدا , lui , العنادة عاد الم معارفة مع ـ عرف المدا . les objets , وعى - رُشْد - بصيرة . Il n'a pas sa connais-. تهتّع ب ـ اكتشف على الم Avoir sa connais هو وأعى على نفسه sance, وعي على نفسه; vulg., يوعي; vulg., يوغي Connatire de, juger d'une affaire, وعي على نفسه . . فحص كلامر - أعدم الرشد , Perdre la connaissance et le sentiment

CONSURATION, s. f., conspiration, او الحسواس إ- اتنفاق . || Perdre connaissance, s'évanouir, Reprendre . عشى عليه _ غَشى عن رُشك _ . ٨ عبى استفاق من غشوته ـ وعي من غشوته ,comaissance

> . تعارف _ معارفت _ معرفت , Connaissance , liaison . Cette personne n'est pas de ma connaissance, -Faire con ما هو من معارفي ـ ما لي معه معارفة naissance avec quelqu'un, معنى العارفي. # Faire faire عسرون connaissance à quelqu'un avec un autre, الحدا ب, مع الحدا ب, مع connaît, معارف; plur.; معارف. || Nous étions amis, nous ne sommes plus que de simples connaissances, . كنا اصحاب صرنا معارف . Вп pays de connais

CONNAISSEMENT, s. m., la déclaration de la charge du vaisoeau, تعريف الوسق.

CONNAISSEUR, SE, adj., qui se connaît à ou en quel-اهل خبرة - عارف ب خبير ب في إلى المحارف بالمحارف بالمحارف بالمحارف بالمحارف بالمحارف بالمحارف المحارف المحارف

CONNAÎTRE, v. a., avoir une notion, une idée d'un

Connaître, avoir une grande pratique, une grande

Connattre, discerner, distinguer les objets,

Connaître quelqu'un, avoir quelque habitude avec

Connattre, cobabiter even une fomme,

Se Connaître, v. réf., se juger soi-même, أرنسم , C. Il n'est rien de plus Étre consacré prêtre ذائق روحه ـ . ا عرفي نفسه لأشي أصعب, difficile que de se connaître soi-même Depuis que je على الانسان من معرفة نفسم me connais, depuis que j'ai l'usage de ma raison, .من يوم الذي فقت على الدنيا

Se Connaître en, à, s'entendre en, être en état de لم معرفتر ب كان عارف ب I عرف كان عارف الد خبر في - كان خبير في , ب - . ه فهم في -معرول ب . Connu sous le nom de

.أمير الحبوش , CONNETABLE, S. m., chef des armées CONNEXE, adj., qui a de la liaison avec une autre .مقترن ـ مقرون , chose

CONNEXION, s. f., ou CONNEXITÉ, liaison, rapport اقتران ـ مقارنت , de choses

CONNIVENCE, s. f., complicité par tolérance et dissimulation du mal qu'on doit et peut empêcher, , Connivence, complicité, انغييض ـ محاباة ـ موالسة متفق مع ,Qui est de connivence avec اتفاق.

COUNTYER, v. n., participer au mal qu'on doit et غيض عن أحد في العد الله peut empêcher en le dissimulant, والس ـ حابي احدا في ـ

نوع ودعم کبیرة , Conque, s. f., grande coquille, ودعة ـ جزعة ,Conque de Vénus

Conquérant, s. m., qui fait, a fait des conquêtes, ابوالفنوحات ـ فاتمِ الغنوم.

Соночения, v. a., acquerir par les armes, Дій А. اكسب البلاد ـ . ا ملك ـ

I. ملک, استیلک القلوب, Conquérir les cœurs . تجاوبف لاذن Conquas,s.f.pl.,cavités de l'oreille, ; plur., فنح ; plur., conquérir, فنح . بلاد مفتحة , Pays conquis . فتوحات et فتوح CONSACRANT, adj. m., qui sacre un autre, رأسم.

CONSACRER, v. a., dédier une église, un autel, un کرس کنیست او اوانیها ,calice à Dieu

Consacrer ou sacrer un évêque, un prêtre, o.

Consacrer, dévouer, sacrifier son temps, sa vie, .o صرف اوقائد او عيرة في ses soins, sa fortune à بذل حبك أو مالع في

Consacrer, sanctionner, en parlant de l'usage اسلک - اثبت

Consacrer un mot, le déterminer à une signification particulière, مخصع.

Consacrer, prononcer la consécration de l'eucha-قدس القربان ristie, القربان

Se Consacrer, v. réf., se dévouer, se donner tout entier à, قدّم كل ذاته Se consacrer à Dieu, تعتد للم

Consanguin, E, adj., parent, frère du côté pa-.قربب ,ابح من کلاب ,ternel

Consanguinité, s. f., parenté du côté du père, قراية من كلاب

CONSCIENCE, s. f., sentiment intérieur du bien et ـ صهایر, .plur ; ضهیر ـ ذمم , .plur ; ذمّۃ , du mal , plur., سرأيع Examen de conscience , - صفا الضيير, Bonne conscience | . فحص الصهير , Mauvaise conscience أ.ذمَّدُ صالحة _ ضير صافي ذمتر متقلقلت, Conscience troublée, ذمتر ديت. Il y a conscience, c'est conscience, تُطيّة; vulg., خطية أن تعشه, C'est conscience de le tromper, خطية الا تعمل Ne fais pas cela, il y aurait conscience, لا تعمل , Faire conscience de quelque chose وهذا خطتة O. || Je me fais conscience شاف الشي حرامًا عليه de cela, اشوفد حسرام علم " Un homme de conscience, مجل صاحب ذمة Avoir une conscience large, ne pas être scrupuleux, لد ذمة واسعة. || En ع في ذمتم , conscience, sur ma conseience, en vérité, علم ذمتم إ

Consciencieusement, adv., avec conscience, L. J.

Consciencieux, se, adj., qui a la conscience dé-.صاحب ذمة ,licate

.طلب للعسكرية

Conscrit, adj., porté au rôle militaire, للعسكرية.

Consécration, s. f., action par laquelle une eglise, un calice est consacré, نكريس.

ارتسام ـ رَسْم ـ رسامة , Consecration d'un prêtre Consécration, action par laquelle le prêtre consa-تقديس القربان, cre à la messe

. برصا كلى متنزها عن كل اعتصاب و اصطرار | Cinq jours متنا بع - متوالى , dans l'ordre du temps consécutifs, ایام متوالیات - plus vulg. , | Prendre le consentement de , اخذ رصاة . ایام متوالیات . .خهستر ایام علی بعصهم

CONSECUTIVEMENT, adv., de suite, التسوالي على بعضهم.

CONSEIL, s. m., avis donné à quelqu'un, أجابد الى ما طلب _ قبل سوالد | مورة المالية ا ا اشوار, :plur ; شور مشورة - نصابح ; plur ; نصيحة . بالنبعية ,Demander conseil à la juste liaison des propositions entre elles من شورى, على موجب ذلك Par consequent, استشار من احد , Par consequent ا , شـــاورة. ∥ Sans demander consoil à personne , Tirer une عير مشاورة احسد. Tenir conseil avec, نتيجة plur., بن غير مشاورة احسد استدل بالشي على ¿Jai un conséquence de ا صربوا بينهم مشورة ـ تشاور مع ـ شاوره استدل دلك عندى نصيحة, conseil à vous donner Celui qui ne pense pas aux conséquences عواقب Donner de bons conseils بدى انصحك نصيحت من لم بحسب , n'a point d'ami dans le monde ،شار عليه شور مليے _ . ٨ نصحہ Donner de mauvais conseils, ردى العواقب ما له في الدهر صاحب الشار عليد شور ردى , Cela peut .اصحاب ,plur. وصاحب الشور ـ شوار ـ

gent les affaires, ديوان _ مجلس مديرين. Conseil عقد الجلس, Assembler le conseil

صاحب شور۔ ناصح

Conseiller, juge, ou membre d'un conseil, .من ارباب مجلس الشرع ـ من ارباب الديوان - من ارباب ديوان السلطان, Consciller d'état, السلطان, Consciller d'état السلطان وزير من وزرا القبّد

اشار عليه ب Conseil, ب اشار عليه ب .0 شار عليه ب ـ

راضم ب-قابل, Consent, باضم باست Consent Consent, باضم باست المستحدد المستح CONSENTEMENT, s. m., acquiescement à, Lo, -Avec le consentement des deux parties, Cette action doit être faite de plein . برضا الطرفير consentement, sans être aucunement déterminée par يكون هذا الفعل مفعولا ,Consacutir, IVE, adj., qui se suit immédiatement la force et la nécessité, يكون هذا الفعل مفعولا

> Consentir à, v. n., acquiescer à quelque chose, A. Jy consens, قبل ـ ارتضى ـ . 4 رضى ب,عن . ارضیت ـ قبلـــت Consentir à une demande,

> Conséquement, adv., d'une manière qui marque

Conséquence, s. f., conclusion de propositions,

consequences, suites d'une action, عاقبة; plur., بهكن اند بنتي avoir de fâcheuses conséquences, يهكن اند بنتي من ذلك اصوار شتى الله Cela ne peut avoir que . ما تكون العاقبة كلا خير, Conseil, assemblée de gens qui délibèrent, diri- d'heureuses conséquences

على موجب ذلك ,En Conséquence

وأجب الخاطر, (personnage), وأجب الخاطر Affaire de .واجب لاعتبار ـ ثـقيل ـ خاطرة لازم ـ - مهتة ـ امر مهم ـ امسر ثقيسل , consequence مشير , consequence امسر مهم ـ امر ضروری. اً De peu de conséquence (homme),

منار بد الاعتبار بد Affaire de peu de consé- | Se Conserver, v. pro., ne point vieillir ou se gâter, .0 قعد استقام .. ٨ ظل على حاله . ٨ تم على حالم [. امر غير ضروري - امر خفيف , يسير , وجيز , quence || Sans conséquence, عمر اعتبار || Se Conserver, avoir soin de soi, se ménager لا يعتبر.

Conséquent, s. m., deuxième proposition d'un enthymème, terme de logique, ¿ ¿ ¿.

rapport d'annexion), المضافى البيد المضافى البيد

Conséquent, E, adj., qui raisonne, agit conséquemment, عقل ... Conséquent dans ses discours, كلامه موافق لبعضه Conséquent dans ses .اعياله موافقة لبعضها ,actions

Par conséquent, adv., donc, par suite naturelle et ment, d'un arrêté; سبب, plur., أسباب. ـ بناء على ذلك ـ و من ثمّ ـ فاذن , nécessaire على موجب ذلك

. حافظ , CONSERVATEUR , TRICE , 8.

CONSERVATION, s. f., action de conserver, ses effets, . La conservation de l'individu, . السلامة, La conservation de la vie, قا الشخص

CONSERVATOIRE, s. m., école gratuite de musique, .مدرسة الموسيقا

. يصور. , Conservatoire , adj. , qui conserve . . يصور.

ربصال ـ مرتبة, fleurs, de racines

Conserve, navire qui fait route avec un autre, Aller de conserve, مركب بسير مع غيرة رفقة .I ساروا المركبين رفقة ,صحبة

CONSERVES, s. f. plur., sorte de lunettes pour con-نوع عوينات, server la vue, نوع

Conserver, v. a., garder avec soin, .. تقيد على , في _ استحفظ على

Conserver, mettre en réserve, ذخر ، 0. - بحسب العواقب _ بتامل , pection و صان من O. _ pection بعسب العواقب _ بتامل . . Conserver sa reputation, حفظ من مفظ الناموس. O. نظر الى ـ تامل الشي السعر ment, سامل الشي المحتورة و O. القر الى ـ تامل الشي المحتورة و O.

ما فرّط في

.ساپس نفسه _ بوغي , aor. ; وعي لنفسه

CONSIDENCE, s. f., affaissement, L...

CONSIDÉRABLE, adj. com., qui doit être considéré, Le Consequent, terme de grammaire (dans un remarquable, معتبر معتبر . Personnage .من الكبار ـ له صورة considerable,

> Considérable, grund, nombreux, عظيم. Somme, مبلغ عظيم ـ جيش عظيم ، armée considérable

Considerablement, adv., beaucoup, كثير _ יز بادة. Considérant, s. m., motifs énoncés d'un juge-

Considération, s. f., action de considérer, d'exa-Cela . تنامل في _ نظر في _ ملاحظة _ اعتبار ,miner mérite considération, هذا واحب الملاحظة.

. حسب العواقب, Consideration, circonspection Il n'apporte aucune considération dans ce qu'il dit ni ما يحسب العواقب لا في اعياله ,dans ce qu'il fait .ولاني كلامد

_ مراعاة . Consideration, égard pour quelqu'un, COMBRAVE, s. f., confiture de fruits, d'herbes, de , A votre considération, en votre considération, ـ كرما لكث ـ اكراماً لخاطركم ـ رعاية لكـم En consi, من شان خاطرك ـ كوماً لخاطرك - نظراً الى حسن خدمته deration de ses services, اعتبارا لحسن خدمتم

> Consideration, estime, معزّة _ اعتبار. Qui jouit de لم اعتبار عظيم , beaucoup de considération Qui n'a nulle المحتبر و محترم و معزز و مکرم consideration, من كابت كا.

Considérément, adv., avec prudence, circons-

Considérer, v. a., regarder, examiner attentive-

Considérer, estimer, lal,

.0 حسب

Considérer, examiner, réfléchir sur, peser, ـ تامّل في ـ تامّل ـ .0 نظر في ـ افتكر, تفكر في O. Considérer les conséquences, .0 نظر في العواقب ـ .0 حسب العواقب

CONSIGNATAIRE, s. m., dépositaire de consignation, عنك امانت مودوعت مستوكع

Consignation, s. f., dépôt juridique d'argent entre ا - امانة - تسليم شرعى eles mains d'un notaire, امانة مال مودوع عند احد

أمر ـ وصية , COMBIGNE, s. f., ordre

Consigne, punition militaire, désense de sortir, "ترسيم ـ يزك. Mettre à la consigne, aux arrêts, . جعل تحت الترسيم ـ يزك

Consignen, v. a., mettre une somme en dépôt, .اودع مال عند ـ سلم

. جبران الخاطر | - .0 ذكر Consigner dans un écrit, mentionner فكر قيد الشي في الدفتر.

Consigner, donner ordre à une sentinelle de, واسى ـ الحذ خاطرة ـ سلى ـ عزى O. Consigner | cours, des soins, حتى العمارس على ان quelqu'un à sa porte, désendre au portier de le laisser مجبر قلبد أو خاطرة | 0. outrer, امرالبواب ان لا يدخلم Consigner un soldat, le mettre à la consigne. Voyez Consions.

Consistance, a. f., épaississement, בּרָנָהָּ. Consistance, solidité, dureté, علامة.

Consistance, état de stabilité, de permanence, .قرار ـ ثبات

. Maison consistante en deux pièces, .دار محتویت علی بیتین

حامد, qui a de la consistance, عامد

.عين مبلغاً لوفا الدين O. | à son paiement, عين مبلغاً لوفا الدين. aor., يقف على Cela consiste à chercher la . أكل ـ قطاعة , plur. ; قطاع ,denrées قطاع ,plur هذا موقوف على تفتيش الحق ,vérité

Considérer, avoir égard à, الشجاعة هي ال المجاعة المجاعة الله المجاعة اجعل السعد الأكبر ان, le bonheur suprême à,

> ۔ ترکب میں Consister, être composé, formé de .تعین ۔ احتوی علی

> CONSISTOIRE, s. m., assemblée du pape et des cardinaux, مجهع البابا و الكاردينالية. Consistoire, assemblée de ministres ou de vieillards protestans, مجهع مشاينح العاندين

> Consolable, adj. com., qui peut être consolé, پتسلم ۔ پتعزّی

بسلم _ يعزى , Consolant, B, adj.

CONSOLATEUR, TRICE, s., personne qui console, Le consolateur des جابر القلب _ مسلّم _ معزّى - مفرّج الكربات - جابر القلوب المنكسرة ,affligés مفرج عن كل محزون

Consolation, s. f., soulagement donné à l'afflic-- مواسالا - تعزية - تسلّم - سلولا - تسليت , tion

فر مة , Consolation, satisfaction,

Consolum, v. a., adoucir l'affliction par des dis-

Se Consoler, v. ref., avoir moins d'affliction, تسلم ۔ تعزی

CONSOLIDANT, s. m., remède qui affermit et cica-محتم _ مقطب , trise les plaies

CONSOLIDATION, s. f., action par laquelle une dette est consolidée, تقرير عبلغ لوفا الدين.

Consolidation, état d'une plaie qui se cicatrise, تقطيب - اختمام - ختم الجرح

CONSOLIDER, v. a. (une plaie), ختم _ قطب.

مكر، _ أكد _ ثبت _ فرر , Consolider, affermir, مكر، Consolider une dette publique, assigner un fonds

CONSOMMATEUR, s. m., celui qui consomme les

Consensation, s. f., achèvement, ויל ביל Consensation, s. f., entreprise secrète de plusieurs, .کیالہ ۔

.استعيال , Consommation , usage

انقضا الدمور

Consommation, débit, distribution de marchandises, نفاق ـ بيع. Foyez Débit.

Consonné, s. m., bouillon de viande très-cuite, .مرقة

O. بزق على الكول من الكول من الكول . بهداومة _ بثبات الصبح اللحم حتى . Paire consommer de la viandé طلع مندكل الدسم وصارموقة

.0 اكل ـ . ٨ فرغ من

قرار في المحيث _ وفا , Homme con- tance en amitié, كامل . Homme con-رجل کامل فی ,قراری فی ,sommé en quelque ahose, COMSOMPTIF, IVE, adj. (remède), qui consume les دوا اکال ,humeurs, les chairs

Consomption, s. f., état des choses qui se consu-. افنا ـ تلافى ـ احتراق , ment par le seu

انوع من دا السل , Consomption , sorte de phthisie إنوع من دا السل نشفار.

Consonnance, s. f., accord agréable de deux sons, موافقة اصوات

plur., قافية , plur. , قوافي.

Consonne, s. f., lettre qui n'a point de son sans preuves certaines, בقَّق _ اكَّد _ اثبت. حرف من إحرف الأفرنيج ,le secours d'une voyelle لا ينقرى الااذا اجتمع ببعض احرف التحريك. ي بروج , plur. ; برج , lation du zodiaque . حرف مشدود أو مضاعف Consonts, s. m. pl., ceux qui ont le même intérêt,

رُفقاً. اذان العهار

حبر ادهش _ ادهل ا .متفق مع عبر ناس على شر ـ متوامر, manvais dessein

.موامرة , اتنفاق ناس على شر

CONSPIRER, v. a., être unis pour un même dessein,

Conspirer, faire une conspiration contre l'état, le اتفق معه على قتل لا مير او شبيه ذلك ,prince . توامر معد ـ تعصب بد ـ

- .0 بصق علمي Conspuer, v. a., cracher sur, صق علمي

Constamment, adv., avec constance, persévérance,

Constance, s. f., vertu qui affermit l'ame contre ثبات القلب _ جلد _ صبر , Consommer , détruire les vivres par l'usage , la douleur , l'adversité , عبات القلب _

Constance, persévérance, مداومة عزم. Cons-

CONSTANT, E, adj., qui a de la fermeté dans le ـ صابر على المصابب, malbeur, les tourments, .ثابت القلب

ـ ماكّد ـ محقّق ، Constant, certain, indubitable .مثبوت ـ ثابت

مدارم - مستهر, Constant, invariable, persévérant صاحب عزم ـ على عزمه , Constant dans ses desseins - constant en amitié, قي - لحب وفي - constant en amitié, مقيم على العهد ـ لدقوار في المحمد

.استنبول _ قسطنطنة, ville, قسطنطنة

CONSTATER, v. a., établir la vérité d'un fait par des

Constellation, s. f., assemblage d'étoiles auquel on a supposé une figure, صورة; plur., صورة. Constel-

A. ثبت _ أتضي A. Conster, v. n., être certain, Constranation, s. f., étonnement avec abattement - حبرة - دهشت - اندهـــال , de courage - جاجم - سنفيتون ،Comeoude, s. f., plante انكسار القلب.

CONSPIRATEUR, s. m., qui conspire pour quelque | Constenner, v. a., étonner et abattre le courage,

CONSTIPATION, s. f., difficulté d'aller à la selle, . يبس البطن - انقباض البطن

Constipé, E, adj., qui va difficilement à la selle, . بطنه منقبض _ بطند يابس

يبس الطوي CONSTIPER, v. a., resserrer le ventre, البطوي قبُّص البطن _ يبس المعدة _

Constiture, v. a., composer un tout de choses réunies, بكّب, Le corps et l'âme constituent l'homme, عهارة - تعمير الانسان مركب من جسد و نفس ناطقسة ـ الجسد والنفس الناطقة ما الانسان

A. جعل , Constituer , faire consister en , عجل A.

Constituer, établir, جعل _ اقام A. Constituer حعله وكيله ـ اقام وكيلًا , quelqu'un son procureur Constituer quelqu'un prisonnier, lach, colonier, col ـ حبس ـ I.

. كُلُف أحدًا ,Constituer quelqu'un en frais رتنب له شيا , Constituer une pension à quelqu'un .معلوماً في السنتر

Constitué, adj. (Bien), de bonne complexiou, . Mal constitué, صلب البنية . ضعيف المزاج - ضعيف التركيب

CONSTITUTIF, IVE, adj., qui constitue essentielle-ذائع _ مقوم , ment une chose

تركيب ـ تقويم, Constitution, s. f., composition Constitution, lois fondamentales d'un état

. قوانين المهلكة - قاعدة الشرايع

Constitution, réglement, loi, نظام De nouvelles constitutions, عيض المات مُحد

Constitution, creation (d'une rente), ترتيب.

- مزاج , Constitution, complexion de l'homme, . بنية ـ تركيب الجسد

Constitutionnaire, s. com., soumis à la consti-تابع للشريعة, rution

Constitutionnellement, adv., selon la constitu-. بوجب الشريعة ,tion,

. מיניום, Constructeur, s. m., muscle qui resserre, מיניום.

CONSTRICTION, s. f., resserrement, ביה.

Constructeur, s. m., celui qui construit un vaisseau, مدّاد عيار. Constructeur, qui construit un . معيار _ بنا , فظار .

CONSTRUCTION, s. f., action de construire,

Construction, au fig., arrangement des mots selon les règles et l'usage du discours, تركيب الكلام.

I. Con-.أنشى _ عهر _ O. مدّ ,struire un vaisseau

ركب الكلام, Construire, arranger les mots,

CONSUBSTANTIALITÉ, s. f., unité et identité de substance, terme de théologie, اتحاد الجوهر.

CONSUBSTANTIEL, LE, adj., de même et seule sub-متحد بالجوهر مع ,stance

CONSUBSTANTIELLEMENT, adv., d'une manière con-. بعلجب لاتحاد الجومسري ,substantielle

CORSUL, s. m., envoyé d'un état dans un pour la protection du commerce, etc., وقنصل plus, قناصل.

قنصلي , Consulaire, adj. com., du consul

CONSULTANT, s. m., qui donne avis et conseil,

CONSULTATION, s. f., conférence pour consulter .مشورة ـ مشاورة , sur une affaire, une maladie

Consultation, avis donné par un avocat ou un médecin, شسور. Consultation, avis demandé, استقصا.

CONSULTATIVE, adj. f., (voix), droit de dire son avis sans qu'il soit compté dans les délibérations, صوت. CONSTITUTIONNEL, LE, adj., conforme à la cons- Il a voix consultative dans le conseil, של الصوت فقط في المشورة بعني بيكند بشير على احسل مرافق لقوانين الملكة ـ شرعي, titution, à ses lois

. خرافة, Conte de bonne femme . حكاية مصنوعة المجلس بها يستحسنه من كلامر و لكن رايسه ما ينحسب في جع الأرا

CONSULTER, v. a., prendre conseil, avis ou ins-راجع, شاور احداً - استشار من احد, شاور احداً -.راجع كتاب اللغة, Consulter le dictionnaire,

تشاوروا في Consulter, v. n., délibérer sur, نشاوروا تشاور معد في

شاور حاله ـ شاور نفسم Se Consulter soi-même, شاور حاله ـ شاور باكل ـ برعى Consumant, E, adj., qui consume, باكل ـ برعى CONSUMER, v. a., dissiper, détruire, افني . ll a consumé son bien en prodigalités, اتلف مالد وروحه بالاسراف

Consumer, employer son temps, ses forces sans . مرف , انفق ,صيّع اوقائد على , في réserve

Consumer, en parlant de l'action du feu sur les corps, النارعي; aor., ترعى Etre consumé par le .احترق ,feu

Consumer, en parlant d'un mal, أصنه. La maladie et le chagrin le consument, اصناه المرض و الهم المرض Se Consumer, v. réf., dépérir par le chagrin, la maladie, أنضنني.

CONTACT, s. m., attouchement de deux corps,

COMTAGIEUX, SE, adj., qui se prend, se communique par contagion, يعدى _ مُعدى _ مُعدى . Ma-ـ مرض له قولا السريان و العدوة ,ladie contagicuse . ا سرى الـ O. I. عدا Etre contagieux, امرض سارى الـ CONTAGION, s. f., communication d'une maladie,

.اخصام , plur. , خصم ـ طلاب , plur. , طالب , plur. و با , plur. و با , plur. اخصام , plur. اخصام , plur. و با contagion à quelqu'un, اعدى احداً من المرض العدي من مرض الحد

CONTEMPLATEUR, TRICE, s., qui contemple de la منامّل في _ مطالع على ,pensée

CONTEMPLATIF, IVE, adj., adonné à la contempla-- صاحب مطالعت , tion par la pensée (homme), عالمب . Contemplative (vie, متامل في الامور الالاهيات بظري , (philosophie

CONTEMPLATION, s. f., action de contempler des نظر في ـ مظالعت على _ مشاهدة (yeux ou de l'esprit | تامل في ـ

CONTEMPLER, v. a., considérer attentivement avec الغن الى . Con- نظر الى ، Con- الفلا الى ، les: yeux du corps templer avec les yeux de l'esprit, فظـــو في O. _ .طالع على ـ تامّل في

CONTEMPORAIN, E, adj., du même temps, .من عصر ـ

CONTEMPORANÉITÉ, s. f., existence de personnes .وجود في عصر واحد ـ معاصرة, dans le même temps CONTEMPTEUR, s. m., qui méprise,

Contenance, s. f., capacité, a....

. مية _ حالت, posture, علة _ علم. Faire bonne contenance, montrer de la résolution, -Perdre conte | اظهر الثبات _ اظهر الجلد _ ثبّت nance, quitter sa contenance ordinaire par embarras, ـ تغيرت احواله ـ . I صاعت نحانته احواله ـ تختل.

CONTENANT, E, s. m., adj., qui contient, renferme .متصیّن ـ حاوی ـ محتوی علی en soi,

CONTENDANT, s. m., adj., concurrent, adversaire,

CONTENIR, v. a., comprendre, renfermer dans un - احتوى على - اشتهل على - تصل على العدى من احدى من احدى على المتهل على المادي على الماد O. Ce اخذ ـ . A ساع ـ يسع ,aor., وسع ـ . I حوى هذا الكتاب يشتيل Contamination, Contaminer. Voyez Souillure, livre contient dix chapitres, يشتهل ا عشرة فصول Cette bolte contient (il y a de-CONTE, s. m., narration, تعلية حاوية. Contefaità plaisir, dans) un retl de raisins secs, حايجة حاوية

tient (elle est de la contenance de) deux ratis, او بها عنك من المال. .هله العلبة يسع فيها رطلين , تسع رطلين

Contenir, retenir dans les bornes, dans le devoir, محادل فيد ـ منازع فيد , O. Contenir, réprimer ses passions , puté ضبط ـ O. صبط ـ منازع 4 ردع نفسم من امویتها

. شدة المنازعة , pute , صبط نفسم . . O حاش نفسم , pute , شدة المنازعة , Se contenir, a'abstenir des plaisirs, 1,100 - is I. -0. كف عن اللذات

CONTENT, B, adj., qui a l'esprit satisfait, L. Content de ، واضح بشي ـ مبسوط من Content de son état, أراضى بحاله, آ Content de quelqu'un, , Content de pou, رضيان عليد ـ مبسوط من احد . أخصام , plur. , خصم , Content de soi-même المنسوع _ قانسسج معجب بنفسد ـ متعجب في ننفسه

شاجرة _ مجادلة _ منازعة | Être content de, être satisfait de, agréer, consen-. A رضى بشى ـ . A رضى على احد ـ ابنسط من tir, CONTENTEMENT, s. m., satisfaction, plaisir, Lo, . Contentement انشراح - راحة القلب - انبساط de peu, ou de ce que l'on a, تنفأ .. وكتنفأ .. اكتنفا .. وكتنفأ .. الكتنفا .. وكتنفأ .. وكانتناعت المانية الم Contentement est richesse, القانع غني ـ الاكنفا عنى الكاكنفا . # Donner du contentement, فرّج سارضي. ∦ Contentement de soi-même, بعجب.

CONTENTER, v. a., satisfaire, rendre content, . Chercher à contenter ، صحبير مبسوطاً ـ أرضي رأضي. || Contenter l'esprit, en parlant d'une raison, d'une preuve, اقنع

Contenter, apaiser quelqu'un spar un don, عبر خاطره . O. Contenter des per .i قضى شهولا ـ اعطى النفس هواها ,sions, des désirs Se Contenter, v. ref., se mtisfaire, مرأدة I, Se contenter, s'en tenir à ce que l'on a fait, en demeurer là, ب كفاء الشي ـ اكنفي ب I. | Contentezvous de ce que vous m'avez déjà fait, لَفَاكِفِ مَا مفيف _ وارع _ ورع , Se contenter de peu, ou de nence, عهلت معى الى الان

CONTENTIEUSEMENT, adv., تهنازعة.

Contentieux, se, adj., qui est ou peut être dis-

CONTENTION, s. f., dispute, débat, منازعت _ Se Contenir, v. ref., se retenir, se moderer, ne pas محادلة _ مشاجرة العام كافحة _ محادلة _ مشاجرة العام ال

> . شدة الفكر , Contention , forte application de l'esprit CONTENU, S. m., ...

O. مقص على احد نصة ١٠٠٠ مكى CONTER, v.a., narrer, CONTESTABLE, adj. com., qui peut être contesté, .فبد خلاق

Convestant, adj. et subs., qui conteste en justice,

CONTESTATION, s. f., debat, dispute,

CONTESTER, v. a., disputer, débattre quelque منازع احدًا على ,chose en justice on autrement .اعترصه في ـ تشاجر معه على ـ خالفه على

.منازع فيه , CONTESTÉ , adj.

Conteun, se, s., qui reconte, 🗘 🏎.

كذاب, menteur, اكذاب.

CONTEXTURE, s. f., tissure, enchaînement de parties, غصاب

Contigu, E, adj., touchant immédiatement, .متصل ب ـ ملتصق ب ـ ملاصق ل

Controurré, s. f., état des choses contigues, ملاصقة - التصاق - اتصال

CONTINENCE, s. f., vertu de s'abstenir des plaisirs . امتناع عن الشهوات ـ هفة ـ ورع ,de la chair

CONTINENT, s. m., terre ferme qui n'est pas toth - البر الاكبر, Le continent, بسر البر الاكبر البر المسل - البر المتصل

CONTINENT, E, adj., qui a la vertu de la conti-

CONTINGENCE, s. f., casualité, Joan - dos. CONTINGENT, s. m., part que chaoun doit fournir معتة ـ فابب ,ou recevoir

CONTINGENT, adj., qui peut arriver ou ne pas arri-.قى الغيب ,ver

CONTINU, E, adj., dont les parties s'entretiennent, متواصل.

Continu, dont la durée n'est pas interrompue, دایم . حي دا بهة , لازمة , Fièvre continue . مستهر ـ مداوم ـ . عشرة ايام متواليات, Dix jours continus)

CONTINUATEUR, s. m., auteur qui continue l'ou-مكيل ,vrage d'un autre

CONTINUATION, s. f., action de continuer, וستهرار .مواظمت ـ مداومة ـ

Continuation, chose continuée, 34.

CONTINUEL, LE, adj., qui dure sans interruption, دايم.

من عير انقطاع ـ داييًا , CONTINUEZARMENT, adv. بلا فتور ـ على الاستهرار ـ

من غير انتظام , CONTINUEMENT, adv.,

CONTINUER, v. a., poursuivre, achever une chose . تشنج - تقلَص ـ تقبّص - تكتّع ا, Continuer un travail . تتم ـ كيّل Continuer à, continuer de, faire une . إِكَمِلُ الشَّعَلُ - داوم على - ادمن على chose sens interruption, لم بزل عاملاً - استرعلي - واظب على

Continuer, prolonger, J. Continuer à quelqu'un la possession de quelque chose, ادام له الشي ما الشي الشي الشي لم الشي لم الشي الم ابقى احدًا في منصب , على منصب , ابقى احدًا في منصب , charge ,

ما انقطع .. .0 دام Continuer, v. n., durer, ما انقطع ..

مواصلة ـ اتصال ,parties

مداومة ـ دوم , Continuité, durée continuelle CONTORSION, s. f., mouvement violent des mem-انعواج الاعضا - تلوى hres et des muscles,

دایرة ـ تدویر ,Contoua, s. m., circuit

Contourné, e, adj., de travers, mal tourné, . عرجا, fém. ; اعرج _ معرج

Contourner, v. a.; marquer les contours, . منع ، صور . ٥٠ رسم الدواير

CONTRACTANT, adj. s. m., partie qui contracte, متعاهد ـ متشارط ً

CONTRACTER, v. a., faire un contrat, une conven-. Con تشارط معه على _ تعاهد على _ I. عقد Con tracter un mariage, عقد النكاح, Contracter une alliance (par mariage), ماهر (faire un traité) تدين ـ اندين ، Contracter des dettes ، عقد عهدا ارتكب الدين ـ

. تعود على , Contracter, acquérir une habitude انعدى من المرض, Contracter, gagner une maladie .اعتراد الموص ـ

عاشر - اختلط مع , Contracter, former des liaisons وقعت بينهم المحبّة ,Contractor amitié . انشبك معر .عقدوا بينهم محبة ـ

Contracter, resserrer, raccourcir les nerfs, , star . قبض ۔ كتّع ۔ شنّے ۔

Se Contracter, v. ref., se resserrer, se raccourcir,

CONTRACTION, s. f., raccourcissement des nerfs, . Contraction spas . تعلّص - كيّس العصب انشنج , medique

Contraction, réduction de deux syllabes en une, ـ حذف بعض الأحرف لاختصار الكلهــــــــ ادعلم . مداعهة الحروف

CONTRADICTEUR, s. m., solice.

CONTRADICTION, s. f. action de contredire ou de - ابطال قول باخر - مصاددة - مخالفت , Contravier , s. f., liaison non interrompue des contrarier مخالفت المخالفة المخال . Impliquer contradiction, être contradictoire; ا .صادد بعضه ـ ناقص بعضم ـ خالف بعضم Il y a contradiction entre ces deux propositions, القول الاول يُعطل الاخر

CONTRADICTOIRE, adj. com., dont l'un contredit

l'autre, متخالف _ متاقص _ متضادد. Contra-مضادد ل مخالف ل مخالف ل dictoire à, opposé à, ل مناقض ل. || Jugement contradictoire, rendu après . حكم بعد المرافعة والمخاصة, Paudition des parties.

CONTRADICTOIREMENT, adv., d'une manière contradictoire, المضادرة. En présence de toutes les par-. بحضور الاخصام - بعد المرافعة والمخاصية , ties

CONTRAIGNABLE, adj. com., qui peut être con-يُلزَم - ملزوم ,traint

CONTRAINDRE, v. a., obliger quelqu'un par force à faire quelque chose, على - اكرة احداً على - الجاة الى - اكرة . On l'a con الزمه ب , ان ـ . I عصب احداً على traint par force à faire cela, ذلك خصبوة, اكرهوة على ذلك. الجاته الصرورة الى ان La nécessité le contraignit à بن الحات الحات العاربة الى ال الزمته العازة أن ـ Il fut contraint de se rendre, التزم أن يسلم نفسه.

Contraindre, gêner quelqu'un, l'obliger à s'abstenir de quelque chose, منع أحداً عن A.

Contraindre, au fig., serrer, mettre à l'étroit, عسف ـ صيق على

Se Contraindre, v. rés., se forcer, se retenir, .غصب على نفسه ـ I. عصب نفسه

CONTBAINT, E, adj., serré, mis à l'étroit,وجه غير طلق ,Air contraint

CONTRAINTE, s. f., violence faite à quelqu'un, Par contrainte, اعتصاب - عصب - الزام - اكراء [.جبرا و قهرا _ كرما _ عصبا _ بالدتوس _ بالعُصّب .من غير اغتصاب, Sans contrainte ا

Contrainte, gêne éprouvée quand on est trop serré, .عسف _ ضيق

Contrainte, gêne dans le style, -ime.

Contrainte par corps, ou par saisie de biens, [امر ليكرة الرجل على وفا دينه ويقبص عليه اوعلى كل ما يهلكه أن عاند عن الوفا

ضار , Contraire, nuisible, ضار .

CONTRAIRE, s. m., عكس مخلاف ما خلاف ما كالمادي . Los . الأصداد, contraires

Au Contraire, adv., tout autrement, d'une ma-ـ بالعكس ـ بالضدّ ـ بالخلاف ,nière opposée . بخلاف ما , Au contraire de ce que . بالمقلوب

CONTRARIANT, E, adj., qui aime à contrarier, .جگر ـ عندي

CONTRABIER, v. a., dire ou faire le contraire d'un . ه طلع له من خلاف - صادد - عاند - خالف , autre - عاكس امر احد, faire obstacle, عاكس .اعترضم ـ خالفہ

Se Contrarier, v. réf., être opposé, se contre-ـ فاقض, خالف بعضه ـ تصادد ـ صادد بعضه , dire , Vos paroles se contrarient بناقص _ تناقص . اقوالكث متضاددة - اقوالكث مضاددة بعضها

CONTRARIÉTÉ, s. f., opposition entre deux choses . مخالفت _ مضاددة , contraires

Contrariété, obstacle, empêchement, ali, pl. .عوایق ,.plur ; عایق-۔ موانع|

CONTRASTE, s. m., opposition, différence de fi-.اختلاف ـ تباین ـ فرق , gures, etc.

CONTRASTER, v. a., faire un contraște, ... الختلف - تباین من

CONTRAT, s. m., convention notariée, 3; plur., و کتاب میں Contrat de mariage, کتاب نکار. || Faire le contrat de mariage, 0. كنب الكتاب

CONTRAVENTION, s. f., infraction à une loi, مخالفة الشرايع

CONTRA-YERVA, s. f., contre-poison, antidote contre قونطرابر با ,la peste

CONTRE, prépos. qui marque opposition, Se -. اعلى ـ صدّى, Contre moi على الله . | Ta es pour lui على moi je suis contre, انت معد و انا ضا . | Parler tèrent contre lui, قاموا عليه , || Contre son opinion,

ایم اید ـ صدّ راید ـ صدّ راید ـ صدّ راید . وجهير، الأمر - الذي معد و عليه

contre la sienne, بيتي جنب بيته.

سير العساكر بخلاف ما اظهروة للاعدا [. علق الشي في الحاب لله على contre la muraille, Ci-contre, بازاید

دشان ثانی , s. m., troisième officier d'une à la vaisselle d'argent, نشان ثانی ... , بالاتك , dotte,

O. حط نشان ثاني , que عادل قاوم , compenser عادل عادل. نوع الة موسيقا, Contre-Basse, s. f., instrument .مدافع منصوبة صدّ مدافع ,autre

صد السحر, autre

A CONTRE-COEUR, adv., malgré soi, à regret, .من غير خاطر - كرها - بحسرة

CONTRE-Coup, s. m., répercussion d'un corps sur . امر بالصد (عكس الصربة و انتكاسها _ ردّة الصربة, un autre, Contre-Coup, au fig., suite, effet pour quelqu'un الذي يتبع غيرة إعاقبته ترجع ,Le contre-coup en tombera sur vous lls furent tous renversés par le contre-coup. اعليك O. I. خرق بالصد إ - اتباعد راحوا في رجليـــ م .راحوا في جرَّند او في صحايفه

CONTRE-DANSE, s. f., sorte de danse, قصةً

مكر صد مكر ... CONTRE-FINESSE, s. f., مكر

. عكس _ صد Contar-Foat, s. m., mur servant d'appui à un que chose, عكس _ . حايط مبنى الاسناد عيرة ,autre,

. عدل _ ميزان _ موازنة , Contrac-Indication, s. f., indications contraires autre علامة ضدّ غير علامة, aux autres

قابع ـ عكس الشعر, Contrae-Jour, s. m., endroit où le jour ne donne du poil,قابع ـ عكس الشعر بضدّ الضو , pas à plein

. بالعكس ـ على القابم | Comtar-Lettre .s. f., acte secret par lequel on déroge à un acte public, كناب سترى لابطال كتاب

CONTRE-MAÎTRE, s. m., qui commande sous le maître, terme de marine et de manufacture, . ريس الصناع في الكرخانات - فايب رييس البحرية | Ma maison est . جنب - عند . البحرية المحرية ا CONTRE-MARCHE, s. f., marche d'une armée, Contre, à, غ على على . Attacher quelque chose contraire à celle qu'elle paraissait vouloir faire,

CONTRE-MARQUE, s. f., seconde marque à un ballot,

CONTRE-MARQUER, v. a., mettre une contre-mar-

CONTRE-MINE, s. f., mine pour éventer une autre,

CONTRE-MINER, v. a., faire des contre-mines, O. _ لغم الأرض ليلاقسى لغوم الاعدا و ينظلها العدا و ينظلها O. _ ٨ عيل لغم صد لغم الاعدا

CONTRE-MUR, s. m., mur de soutien, حابط مبنى . جنب حابط اخر لیشتی و بیکند

CONTRE-ORDRE, s. m., révocation d'un ordre,

CONTRE-PARTIE, s. f., partie que chante ou que ما يعنيه أويدقه joue celui qui accompagne un autre, ما يعنيه أويدقه

CONTRE-PERCER, v. a., percer en sens contraire,

CONTRE-PESER, v. a., contre-balancer, servir de وازن ـ عادل ـ ثاقل ,contre-poids

CONTRE-PIED, s. m., au fig., le contraire de quel-

CONTRE-Poids, s. m., poids qui contre-balance un

CONTRE-POIL, s. m., le rebours, le sens contraire

A Contre-Poil, adv., en sens contraire au poil,

CONTRE-POINT, s. m., point opposé d'ouvrage à النبيث ـ تصريب l'aiguille,

فنبت _ ضرب étoffe,

Contre-Pointer, opposer une batterie à une autre, . حررمدافع على مدافع الاعدا

CONTRE-Poison, s. m., antidote, remède qui détruit l'effet du poison , ضد السم.

CONTRE-PORTE, s. f., seconde porte, باب ثانی. CONTRE-POSER, v. a., mal porter sur un livre de

CONTRE - PROMESSE, s. f., promesse opposée, .وعد بالصدّ ـ صدّ وعد

.قيّد الشي في الدفتر غلطاً ,marchand

Contag-Révolution, s. f., retour à un gouvernement détruit par une révolution, حبحسة - ا قومة ناس ليرجعوا الاموركها كانت في الأول

CONTRE-RÉVOLUTIONNAIRE, adj., contre la révolu-.ضد القومة, aion,

Contre - Révolutionnaire, partisan d'une contre-متعصّب مع الناس القابيين ليرجّعوا , révolution بلامور الى حالها الاول

CONTRE-RUSE, s. f., تالم صدّ على.

ختم صغير موضوع جنب الختم الكبير, grand

Contre-Seing, s. m., seing à côté d'un autre, امضاء ثاني

rel, عكس المعنى . Contre-sens d'une étoffe, عكس المعنى . مالمقلوب , Contre-Sens, adv., en sens contraire _ بالعكس _ السكا كساد. Qui est à contre-sens, . تنكلم باشيا متضاددة | Enfant qui vient au monde à contresens | معكوس .منكوس

جواب ـ رد كلام ـ نقص كلام | Contribusion v. a., signer comme secrétaire, حواب ـ رد كلام ـ نقص كلام | Contresigner, mettre أمضى تحت ـ علم تحت ..من كل بدّ ـ ما فيه كلام ,sur une adresse de lettre le nom d'un ministre, etc., | culté, من كل بدّ ـ ما فيه كلام pour indiquer que cette lettre vient de lui, وصع على مكتوب نشان المحرو

.امصار ,plur., مصرا tra- مصرا ; plur., مصار ,plur., مصار ,plur., مصار ,plur.,

موانع , plur. , مانع , Contre-Pointen, v. a., piquer des deux côtés une | verse le succès d'une entreprise .تعطيل ـ عوايق , plur., عايق ـ

> A Contre-Temps, adv., mal à propos, en pre-من عير محلم في غير وقته ,nant mal son temps من غير وقت

> CONTRE-VERITE, s. f., paroles, propositions à كلام بالعد, prendre en sens contraire, كلام

> CONTREBANDE, s. f., commerce prohibé, chosedont ـ ساعة مُحْرُجة ـ نفاذ , la vente est défendue Qui ، شي يَسَق ـ بصايع , plur. ; بصاعة مهنوعة est de contrebande, پَسُق ـ مهنوع ـ مَحرج , Faire ا نفذ بصابع من غير كهرك la contrebande, نفذ . En contrebande, اتعاطى البضايع المهنوءات من ورا الكهرك

> CONTREBANDIRE, REE, s., qui fait la contrebande, متعاطم بصاعة محرجة

> CONTREBOUTER, v. a., mettre un pilier, un étai, .سند بعامود

> CONTREGARRER, v. a., s'opposer directement à - عاكس امرة - صاددة - عارض احداً ,quelqu'um

> CONTREDATER, v. a., mettre une autre date, غير الناريني

CONTREDIRE, v. a., dire le contraire, L'il O. نقص كلامه ـ . A طلع لد من خلاف في ما يقول | Contrac-Sans, s. m., sens contraire au sens natu

> Se Contredire, v. réf., dire des choses contradic-- فَيْرَ كُلَامُهُ ـ تَـكُلُمُ بَكُلَامُ صَدَّ كِلَامُهُ لَاوِلُ (toires المُحَالِّ (toires المُحَالِّ المُحَا

CONTREDIT, s. m., réponse contre ce qui a été dit,

CONTREDIT (SANS), adv., certainement, sans diffi-

CONTAZE, a. f., étendue de pays, ziat; plur., - اقطار, .plur ; قطر- بلداني , plur ; بلاد - نواحي

CONTRE-ÉCHANGE, s. m., échange mutuel, مقايصة.

CONTREFAÇON, s. f., fraude en contrefaisant un livre, une étoffe, تزوير ـ تنقليد.

CONTREFACTEUR, s. m., qui contresait un livre, .مزور ـ مقلد , des étoffes, etc.

CONTREFAIRE, v. a., imiter, copier, surtout pour تلد .ridiculiser

Contrefaire, déguiser, غير. Contrefaire sa voix, غير صوته

Contresaire, rendre difforme, خبط _ قبر . .قلد - زور Contrefaire, faire une contrefaçon, قلد - زور Contresaire l'écriture, ازور الخط

Se Contrefaire, v. ref., deguiser son caractère, أسف الم - آسف I. اظهر خلاف ما في باطنه ـ اخفى طبعه

CONTREFAIT, E, adj., imité, falsifié, Julia _ .زور - مزور - تقليد

.lacz - ملخبط , difforme , mal fait , ملخبط .l

CONTREMANDER, v. a., révoquer un ordre ابطل الامر - غير الامر

CONTRE-ÉPREUVE, s. f., dessin tiré sur un autre et qui marque les mêmes traits, mais à rebours, صورة مطبوعة عن رسم فيطلع كل ما فيها بالقلوب عها هوفي الرسم الاصلي

CONTRESCARPE, s. f., pente du mur extérieur du جهة برانية من جدار الخندق , còté de la place مقائلة للقلعة.

CONTREVALLATION, s. f., fossé et retranchement autour d'une place pour empêcher les sorties de la خندق ومتاريس حول قلعة لمنع اهلها, garnison عن الخروج و الهجوم على المحاصرين.

CONTREVENANT, E, S., obal wille.

. كثير الفصول على الناس _ فصولي ا-Contrevence à, v. n., agir contre une loi, un en . ه عهل بخلاف - خالف العهد او القانون , gagement درفته شباک برانیة

CONTRIBUABLE, adj. com., qui doit contribuer aux الذي عليه المال ـ دفاع ,impositions

CONTRIBUER, v. n., aider à , avoir part à , . ٨ سعى في المصاحمة - ساعد, عاون احدا على

Contribuer, payer les contributions, les impôts, اده taxes, الم دفع المال م. مط ملك ما

CONTRIBUTION, s. f., levée de deniers, impôts, . تيكا ليف , .plur ; تيكليف _ فردة _ مال

Contribution, taxe, livraison de denrées imposée par l'ennemi lors d'une invasion, d'une conquête, . Imposer des contributions, . رمی, وضع علیهم غرامات

CONTRISTER, v. a., affliger, donner du chagrin,

CONTRIT, R, adj., très-affligé de ses fautes, par . ندمان على عطية لاجل محبة الله , amour de Dieu

Contrition, s. f., douleur des péchés par amour de Dieu, ندامة كاملة.

CONTRÔLE, s. m., registre de vérification d'un rôle, . دفتر لتسقيق دفتر اخر ـ رُزنامة ,d'un registre

Contrôle, marque sur l'argenterie qui a le titre, qui a payé les droits , دمغت.

CONTRÔLER, v. a., mettre sur le contrôle, قتد.

. وضع الدمغة على , Controler, marquer du contrôle كثر الفصول, Controler, au fig., critiquer, censurer Il ne. تنفوصل على الناس _ . 1 عدّ سيات الناس _ ما هو فصولي , contrôle point les actions des autres .على الناس

CONTRÔLEUR, s. m., officier qui contrôle, . Contrôleur d'ar ماحب دفتر التحقيق ـ زُزنهجي

Contrôleur, qui se mêle de consurer, Jaie

CONTROUVER, v. a., inventer une fausseté pour . Chose con-commander, s. m., sorte de volet extérieur, nuire à quelqu'un, صنع ـ أخترع ـ لفني . Сhose con-مكاية مصنوعة, troavée,

CONTROVERSE, s. f., débat sur des opinions, . مناسب - تحسّن عنك - استحسن - استلاقي ا , Controverse religiouse . مجادلة - مباحثة - مناظرة مباحثة عن احوال الاحتقاد في الامور الدينية

فيه مجادلة ,Controversé, E, adj., discuté, contesté, قايد مجادلة ماحث عند ـ مجادل فند ـ

Controvensiste, s. m., qui s'occupe de contro-مباحث _ مجادل ,verses

CONTUMACE, s. f., défaut de répondre, de compa-عناد عن الحضور ـ عصيان الشرع ,raltre en justice . · Contunace ou Contunax, s. com., accusé qui ne -معاند عن الحضور- عاصم الشريعة, comparaît point .هربان

Contus, sa, adj., meurtri, sans entamure, .مدشدش ـ مضعضع

CONTUSION, s. f., meurtrissure, معضعة _ شعفعة _ دشة _ . ضربة من غير شق

CONVAINGANT, E, adj., qui a la force de convaincre, .مُلزم ـ مقنع

Convaincre, v. a., persuader, réduire par le raisonnement, par des preuves évidentes, à convenir d'une vérité, الزمه لرايه ـ اقنع احدا بالدلايك . Convaincre un accusé, عليه عليه, اثبت اثبت عليه Ètre convaincu de (accusé), علية A. || Ètre convaincu, persuadé, عنك محقق و ماكد.

Se Convaincre, v. réf., s'assurer de la vérité, de اتحقق الشي ,la réalité de

santé, افاقتر من مرض - جهة الصحة. Il est en con-- عال بتنشنش من مرضه عال بتنشنش من مرضه اللم يعافيك - اللم يسليك : réponse

قايم من الفراش ـ

, Juger convenable لايق ـ مناسب ـ موافــــق .1 لاق عنك_

CONVENABLEMENT, adv., d'une manière convena-.كالواجب - كها ينبغي - بؤهد مناسب - موافقاً ,ble, -. 0 قام بواجبه, Traiter quelqu'un convenablement .عاملہ بالواجب

Convenance, s. f., rapport, conformité, ملايية ـ مناسبة ـ موافقة

Convenance, bienséance, مناسبة . Il n'y aurait point de convenance à, إما هو مناسب ان - المعروف Convenances, bienséances de société, , Il sait les convenances الواجسب - الادب , يعرف الواجب Raisons et convenances humaines, . حركته ولياقة بشرية

CONVENIR, v. n., reconnaître une chose, en de-اتفق مع احد بالراى ـ اقر ب meurer d'accord, الجتمع في ,على ـ اجع على ـ الجع على ـ que, اجعول علم أن Îl faut convenir que, الابد من الاجتهاع في ان الدين المن الاجتهاع الله ال . صحيح قولك vous dites,

Convenir, faire une convention, se mettre d'accord - تشارط معم على - اتفق معم عليه de, ابتنى معدان ـ .0 شرطالشي عليه ـ .0 شرطه على ـ I: بنی امرة معد علی ان ـ .0 ربط معد ان ـ Comme nous en sommes convenus, تعاهدوا على الم Comme nous en sommes convenus, Comme nous إ.كها صار الشرط بيننا ـ كها تشارطنا en sommes convenus en nous quittant, کہا تفارقنا. ـ تشارط معم على الثين ,Compliment à quelqu'un | | Convenir d'un prix عهال بتوجّم الى العافية | Ils étaient convenus de se trouver dans tel endroit, كانوا رابطين مع بعصهم أنهم بلتقوا في موضع Convalescent, a, adj., qui relève de maladie et اتفقوا على أن , Ils convinrent de se rendre au palais المتوجه الى العاقبة - متجه للصحة ,retourne à la santé , Convenable, adj. com., sortable, qui convient, ابتنوا ان يتوجهوا الى دار الامير- nous sommes convenus, البنا صار البناء على ذلك تم الأتفاق.

Convenir à, avec, avoir de la conformité, du rap-. ناسب ـ وافق port,

ـ . ٨ صلح ل ـ . ٨ لبق ل ـ . ٥ كان مناسبا ل ـ ا من ال . Ces discours-ne, vous conviennent pas تقارب, point ما يصلح لك هذا الكلام - ما يحق لك هذا القول. . واهب خدام, Vous convient-il Convers, adj., religieux servant هذا الكلام ما هو من إسيمتك. de parler ainsi (osez-vous hien)? أ, بلغ من قدرك - Ils ont eu une con كلام _ (Syrie) ملاقشة _ محاكاة | _ جاء من قدرك ان تتكلم بهذا الكــــلام ـ صار بينهم كــــلام , vous ne versation ensemble . يحق لك , يصلح لك هذا الكلام lui convenez pas pour gendre, ما تصلح لبنته Entrer en conversation avec quel-"عالت كفو لبنته و Cette charge ne lui convient pas, qu'un, فاتحد بالكلام. Faire tomber la conversa-- . A فترج سيرة شي quelque chose, هذا المنصب ما هو خُرُجه ـ ما يصلح له هذا المنصب الجرى ذكر الشي مذا ما بيخلصني (Celane convient pas à monintérêt, اجرى ذكر الشي الهذا ما بيخلصني المدا الما يتحلمني المداما المعلمة الما المعلمة الما المعلمة الما المعلمة الما المعلمة الما المعلمة المعلمة الما المعلمة المع ا Chacun sait ce qui convient à ses intérêts, l'éloquence, جرى ذكر البلاغة I.∥ Le style de con-ـ الكلام العادئ , Si cela te convient, prends- versation, le langage familier .كل وأحد بعرف خلاصه الحكي الحكي الدة Cela est trop cher ان كان هذا خرجك خدة الحكي ecla ne me convient pas, هذا غالى كثير ما هو خرجي. . تصاحب مع ـ (Syrie) ـ اینبغی لک ان تعمل کذا, Comme il convient, convenablement, کہا بنبغے.

Se Convenir, v. ref., avoir du rapport ensemble, يتغير .ناسب بعصد _ وافق بعصه

. בולה ב فلب _ انقلاب _ استحالة , Convention, s. f., accord, pacte de deux ou plu- forme | ; شرط على شي _ اتفاق على شي , sieurs personnes plur., عهد ـ شروط; plur., عهد ـ شروط; Faire une convention avec quelqu'un, عهل معه شرط على A. ع رجوع عن المناهي ـ توبة , O. || Sous la con- avec amelioration شرط عليه .ان ـ تشارط معه على بشرط ان , vention de

.شرطی _ اتفاقی , tion

CONVENTIONNELLEMENT, adv., sous ou par con-. بالشرط - اتفاقياً , convention

Conventuel, adj., qui est du couvent, נא, ט. Conventuellement, adv., en communauté et selon

على موجب قوانين الدير,les règles du couvent

CONVERGENCE, s. f., état des rayons, des lignes qui vont en s'approchant, تقارب _ افتراب.

دمتقارب, Converge, qui converge, متقارب:

Converger, v. n., tendre et se réunir au même

Conversation, s. f., entretien familier, こうしー

Converser, v. n., s'entretenir familièrement, . القش مع ـ تحاكى مع ـ تنكلم مع ـ تحدث مع | Il convient d'agir إ. ينبغى أن الله الله الله الله الله الله الله

Convensible, adj. com., qui peut être converti,

Convension, s. f., transmutation, changement de

Conversion, changement de foi, 5, -رجوع الي الأيهان

Conversion, changement de mœurs, de sentimens,

CONVERTI, E, adj., qui a réformé sa vie ou em-CONVENTIONNEL, LE, adj., qui suppose la conven- brassé une autre religion, שֹׁוֵעִי . Converti à la foi راجع الى الايهان, catholique

Conventible, adj. com., qui peut être changé contre, ينفلب. Billet convertible en ar-Conventualité, s. f., état d'un couvent, ديربة gent, أديربة بدالم دراهيًا .

CONVERTIR, v. a., changer une chose en une au-. tre. اقلب ما I. Convertir l'eau en vin, اً قلب الماء خيراً Convertir une pièce d'or en paras, - I صرف الذهب و اخسة بدالم مصاري الخذ صرفة الذهب مصاري

.قافلتم زاد_قومانية ـ ذخيرة | Convertir, faire changer de mal en bien, قافلتم ردة, رجعه عن المحارم - تو به عدل احدًا عن المناهي Convertir, faire changer de croyance, 5, 0. -مراكب حرب تسير مع مراكب السجار لتعفرها إرده الى الابيان, Convertir à la foi, رجّع الى . وتحميها او عساكو تنعفّر قافلته الزاد و القومانية | ردّه عي الرفض و ادخله الى الدين الحقيّقي ـ .ردة الى حصن البيعة المقدسة -

مراكب حرب تعفرها [. I نفي الرفس و دخل الى الدين الحقيقي .۸ رجع الی ایہان

ارتجع عن ـ ٨٠ رجع عن المناهي

Se Convertir en, se changer en, Jan. La montagne se convertit en or, انقلب الجبل ذهباً.

- تغيير , Convertissement , s. m., changement .قلب ـ احالة ـ صرف ـ بدال

Conventisseur, s. m.; qui réussit à convertir les infidèles, هادى الصالين.

CONVEXE, adj. com., courbé à l'extérieur; l'opposé de concave, مقبّب ـ محدّب.

CONVEXITÉ, s. f., مدنة.

Conviction, s. f., effet d'une preuve évidente, d'une vérité sur l'esprit, الزام ـ اقناع.

ـ تاكيد ـ تحقيق Conviction, preuve certaine, عندی محقق و , Jai la conviction que اثبات

CONVIÉ, s. m., prié à un festin, معزوم

CONVIER, v. a., inviter à, عا الى شى O. Convier .دعا الي الأكل ـ .I عزم للغذا ,a un repas

Convive, s. com., qui est invité et se trouve à un repas avec d'autres, ندماء; plur., ماد.

CONVOCATION, s. f., action de convoquer, ב ובו امر بالاجتهاع ـ جع

Convoi, s. m., cortége d'un corps qu'on porte en cérémonie à la sépulture, جناز جنازة.

Convoi, provisions pour un camp, une place,

Convoi, vaisseaux, soldats qui escortent des provi-ـ خَفَظَة ـ خَفَر ـ عَـفَـر , sions, des bâtimens

Convoi, réunion de bâtimens marchands escortés جلة مراكب تجار مع, Se Convertir, v. ref., changer de croyance, par des bâtimens de guerre, جلة

CONVOITER, v. a., désirer avec avidité, avec une Se Convertir, changer de mœurs, نساب، O. - passion déréglée, الشجى المتهى . A. طبع فى ـ المتهى . A.

CONVOITISE, s. f., d. d. l.

CONVOLER, v. n., se marier en secondes noces, .تنزوّج ثاني مرّة

Convoquen, v. a., faire assembler par autorité ju-.امر بالاجتهاع ـ . ٨ جع , ridique

CONVOKER, v. a., escorter pour protéger, . وافق لاجل الحماية ـ عفر

Convulsir, IVE, adj., qui se fait avec convulsions, . بتلوى _ بالتواء الاعصاب

ملوع , Convulsif, qui donne des convulsions

CONVULSION, s. f., mouvement violent et involon-ـ نلوي ـ التواء كلاعضــاب , taire des muscles لقولاً.

Convulsion, au fig., grand mouvement, emporte-. لقولا , ment

CONVULSIONNAIRE, adj. com., qui a des convul-مبتلى بالتوا الاعصاب - هذا, sions, مبتلى

CONYSE, s. f., sorte d'herbe aux puces, __ طباق منتن حضيشة البراغيث

COOBLIGÉ, E, s., obligé avec un ou plusieurs ملزوم مع , autres dans un contrat

مساعد على شي ـ فاعل مع ,qu'un

.مساعدة , Cooperation, s. f., action de cooperer اقباط ou قبط , plur. , قبط , secte jacobite , قبط , plur. , قبط ou اقباط العد , احداً في فعل او على شي

COOPTATION, s. f., admission extraordinaire dans un corps, غلخال اتخال.

COOPTER, v. a., admettre quelqu'un dans un corps, en le dispensant des conditions nécessaires, عناف المعادة الم ادخل احدًا في جاعة من غير بحث

. بلسم التعقيبة, COPAHU, s. m., baume

COPAÏBA, s. m., arbre du Brésil dont on tire le co-. شجرة بلسم التعقيبة , pahu

ابو يقظان ـ ديوك , plur. , ديك copal, s. m. , gomme d'une odeur agréable qui en إديك plur. , ديوك .سندروس بلورئ ,tre dans le vernis

.عنبر سایل , COPALME, s. m., résine liquide

COPARTAGEART, E, s., qui partage avec un autre dans une association, متقاسم.

COPEAU, s. m., éclat de bois enlevé en le coupant, نشارة ,Des copeaux شرتية .

COPHTE. Foyez COPTE.

COPIE, s. f., écrit fait sur un autre, imitation, . صُور , plur. ; صورة - نُسَنِي , plur. ; نُسَنَعَة

COPIER, v. a., faire une copie, .0 اخذ صورتہ

Copier, au fig., imiter les actions, etc., عنبع A. .قىلىد ـ .0 نقل ـ

Se Copier, v. rés., se répéter, مكرر العمل او لكلام

Сорівизвивит, adv., abondamment, بكثرة.

. كثير ـ جزيل , COPIEUX, SE, adj., abondant .و في - وافر

نسانج , plur. ; ناسنج , copiste, s. m., qui copie ; ناسنج , plur. ; کتب د وراق . .مقلد , Copiste, qui imite

تندور , Copropriétaire, adj. com., qui possède par indi- sa parure, غندور.

ـ مشارك . Coopenateur, trice, s., qui coopère avec quel- vis une maison, etc., avec un autre مالك الشي بالشركة مع غيرة

COPTE ou COPHTE, s. m., chrétien égyptien de la

:اللسان القبطي , Copte, ancienne langue d'Égypte : COPULATIF, IVE, adj., qui lie les mots, عاطف _ . Et, conjonction copulative, واو العطف

COPULATION, s. f., coit, asalan.

COPULE, s. f., mot qui joint l'attribut au sujet, ما يجهع بين المبتدا والحبرو المسند و المسند! ليه .رابطة ـ

(Barbarie) بروك (Barbarie) ـ (Barbarie)

Coq-A-L'ANE, s. m., discours sans suite ni raison, كلام بلا معنى ا

; قشر الجوز , Coque, s. f., écaille d'œuf ou de noix plur., قشر البيض - قشور ألم OEuf à la coque, ـ جوز القز ,Coque de ver à soie بيص برُشت .شرانق , plur., شرنقت

Coque du Levant, baies des Indes, qui enivrent العنسوت, et tuent les poux, سم الحنسوت .طعم السيك

Coquelicor, s. m., petit pavot des champs à fleur شقيق ـ شقيق ـ خشحاش برى rouge,

نوع شقيق ـ هوأبة ، COQUELOURDE, s. f., plante

. سعال کلیج , Coqueluche, s. f., rhume

. طنتو, .Coqueluchon, s. m.

COQUEMAR, s. m., vase pour faire bouillir l'eau, اباریق , plur. ; ابریق - کوکوم

کا کنے Coqueret ou Alrekendje, s. m., plante, کا کنے حت اللهف Son fruit,

Coquet, TE, adj., qui cherche à plaire, à donner مدلل _ معجباني _ مغني de l'amour,

Coquet, qui fait l'agréable, qui est recherché dans

Сооивтва, v. n., faire le coquet, ینفنج علیتنغندر ـ تعاجب ـ تدلل على

Coquetien, s. m., marchand d'œufs, de volailles, بياع بيض و دجاج

Coquetier, petit vase pour manger les œufs à la . طُروف , plur. ; ظرف ,

COQUETTERIE, s. f., manières, paroles employées à معجبنة _ دلال _ عنر , dessein de plaire, d'attirer Faire des coquetteries à quelqu'un, على أحد .تدلل عليم ـ

. غندرة , Coquetterie, parure affectée.

Coquillage, s. m., petit poisson testacé, coquille, .ودعة ـ محارة ـ قوقع

COQUILLE, s. f., coque ou enveloppe des lima-اصدافي , pl., صدف - صدفة - ودعة , pl., زقشر البيض و الجوز, Coquille d'œuf ou de noix .قشور ,.plur

O. - برم - .0 صفر المنظر; plur., عاسر , O. - مبدل - O. مفر المنظر , Coquin, E, s., voleur, fripon ابن حرام - حرامية , plar., حرامي -

خسران, Coquinerie, s. f., action de coquin, .فعل ابن حرام

دماس ـ دمان, Coa, s. m., durillon aux pieds, دماس ـ دمان ابواق , pl., بوق _ نغير , pl., واق _ ابواق , pl. CORAIL, pl. CORAUX, s. m., sorte de plante ma-. نسد - مُرْجان , rine

CORALINE, s. f., plante marine, .كشتر العروس

. صياد مرجان, Corail, pecheur de corail CORALLIN, E, adj., couleur de corail, مرجاني.

CORBEAU, s. m., gros oiseau à plumage noir, غرأب; ـ قيقـــان , plur., قاني ـ اغربة ou غربان , plur. ou خان Plus lent que le corbeau de Noë, .prov ; ابطى من غراب نوح

CORBEILLE, s. f., panier d'osier, بسلل , plur.

Corbeille, bijoux, etc., donnés dans une corbeille a une mariée, هديت العربس للعروس

CORBILLARD, s. m., char à transporter les morts, عربانة لنقل الموتا

CORBILLON, s. m., petite corbeille, نوع لعب, Corbillon, sorte de jeu, نوع

CORDAGE, s. m., assemblage des cordes pour la manœuvre d'un vaisseau, احبال. Cordage, corde, . نوال , Cordage fait de roseaux , نوال CORDE, s. f., longs fils entortillés, مبل; plur., امراس , plur. , امراس - حبسال , Corde à paits l. ∥ Corde à boyau, أرشية, plur., شا ـ حبل الدلو . اوتار , . plur وتسر , pour les instrumens de musique اللات; plur., تيلات; plur., تيلات

Corde , au fig. , la potence , قفنة _ , قنشة ..

حدول, s. m., corde pour aligner, حدول.

CORDELER, v. a., tresser, tordre en corde,

مرس صغير ,s. f., مرس صغير .

CORDER, v. a., faire de la corde, فتل الحمل O. CORDERIE, s. f., lieu où l'on fait les cordes, art de les faire, عالت.

. نافع للقلب Cordinat, R, adj., qui conforte le cœur, نافع قلبي , Cordial, au fig., qui procède du cœur, قلبي

iCORDIALEMENT, adv., tendrement, de tout son من صهيم الفواد ـ من القلب ,cœur, affectueusement . بخلوص المحبّد و صدق الوداد ـ

CORDIALITÉ, s. f., affection sincère et tendre, .صدق و صفا ـ خلوص ـ محبة القلب

CONDIER, s. m., qui fait et vend la corde, Совден, s. m., tresse, ruban, ", plur., Cordon de caleçon passes بند _ قياطين دكك , plur. , ذكة , dans une coulisse à la ceinture

صف عساكر, Cordon, suite de postes militaires. Cordon, bord façonné autour d'une pièce de monحبل السرة , Cordon ombilical

CORDONNERIE, s. f., métier de cordonnier, اسكا فية. CORDONNERIE, s. m., petit cordon, مغير ويطان عثير.

CORDONNIER, ère, s., qui fait et vend des souliers, des bottes, صرماتی اسکافی ـ اسکافی ـ خراز ـ اساکفتر .

Condouan, s. m., peau de chèvre préparée, سختيان. Cordouan blanc, peau de brebis préparée, خُور, plur., حُورُة.

.قرطبة , CORDOUE , ville d'Espagne .

ماکن _ عاسی _ مجلّد , CORIACE, adj. com.

Coriace, au fig., difficile, dur, avare, قزین. Corraczz, adj., qui a la consistance du cuir, جلدی.

CORIANDAB, s. f., plente dont la graine est aromatique, carminative et stomacale, تابل ـ كزبرة. Semence de coriandre, جلجلان.

CORIZE, s. f., écoulement muqueux du nez, وكام. CORNE ou SORBE, s. m., fruit très-acide du sorbier, غييرا.

CORMIER OU SORBIER, s. m., arbre très-beau, à bois très-dur, المجبور الغميرا.

CORNORAN, s. m., oiseau aquatique, בוט ולט. CORNAC, s. m., conducteur d'éléphant, قايد الفيل. CORNALINE, s. f., pierre précieuse, transparente, rouge, وهنية; plur., مقايق.

- قرنان ـ مُقرن , CORNARD, s. m. fam., cocu

Cheval cornard, qui fait entendre par les naseaux un bruit indiquant qu'il est poussif, عمل يطلع مناخيرة حس يدلّ على ضيق نفسه.

CORNE, s. f., partie dure, qui sort de la tête de quelques animaux, قرن; plur., نطحة (Barharie). Coup de corne, نطحة Donner un coup de corne à, نطح A.

Corne, partie dure d'un pied non fourchu d'animal, أحوافر; plur., حوافر Corne de pied fourchu, أظلف.; plur., ظلف

Porter des cornes, être cocu, مرف عروب عرص المحقوب المحقوب و Corne de Chr, s. f., plante sauvage et cultivée, رجل العراب الطريلال عرب الايل

CORNÉE, s. f., première tunique de l'œil, et qui renferme toutes ses parties, قرنية العبر.

CORNEILLE, s. f., oiseau du genre du corbeau, plus petit, غراب صغير; plur., وزاغ ـ قراب معير ou زانى

CORNEMENT, s. m., tintement dans les oreilles, طنین و دوی فی کلاذان.

Connemuse, s. f., instrument à vent champètre, composé d'une peau enflée et de tuyaux, ë,.

CORNER, v. n., sonner d'un cornet, نفنح البوق O.

Corner (oreilles), طنّ O. Les oreilles me cornent, تَطُنّ

CORNET, s. m., petit cor, petite trompe,

دواية حبر, Cornet, vase pour l'encre.

Cornet, papier roulé en cornet, قرطاس; plur., قرقة ورق ـ قراطيس.

نوع لبس الراس للنسا, CORNETTE, s. f., coiffure, النوق الراس للنسا, s. m., celui qui corne, نافنح البوق.

CORNICHE, s. f., ornement en saillie au-dessous d'un plafond, زق ـ قوصرة; plur., أفريز ـ رفوف; plur., وقت ـ confire, ضغبوس; plur., ضغبوس.

- قراصية - قرانيا , CORNOUILLE, s. f., fruit rouge المام - قرانيا - قرانيا .

CORNOUILLER, s. m., arbre, شجر القرانيا. . دو قرر., CORNU, r., adj., qui a des cornes Cornu, au fig., mauvais, faux, en parlant d'une raison, d'un raisonnement, عاطل في فاسد.

COROLLAIRE, s. m., ce qu'on ajoute de surabondance pour prouver, دليل بُقدَّم لزبادة التاكيد.

Corollaire, conséquence tirée d'une proposition,

نتابج ; plur. ; تليجة - توابع ; plur. ; تابعد . CORONAL , s. m., ou FRONTAL , os , العظم الأكليلي . CORPORAL , s. m., linge carré sur l'autel pour poser le calice , l'hostie , ثفافة ; plur. , شوشفة . شوشفة .

CORPORATION, s. f., association autorisée de gens de même profession, تحرف بالماري ; plur., حرف بالماري ; plur., ب

بشرى ـ جسهانى ، Corporel, opposé à spirituel بشرى ـ جسهانى ، Corporellement, adv.

Corporition, s. f., action de rendre le corps aux esprits, terme de chimie, تجسيم.

Совровінівя; v. a., donner un corps à ce qui n'en a pas, ۔

CORPS, s. m., substance étendue, impénétrable, عبد ; plur., عبد ; plur., جسم - اجساد ; plur., جسم - اجرام , إبدن - جسم - بيدن - جسم - ابدان , plur., ابدان .

Le Corps, le tronc de l'animal, الجثّم البدن. البدن بلا روح - جثث ; plur., جثّة ; plur., بدن بلا روح - جثث ; plur., جيفة

Corps, au fig., portion d'armée, فرقت عساكر.

Corps, globe, disque des planètes, جرم; pl., اجرام,. اجرام,. اجرام, partie d'habit du col à la ceinture, بدنة. Corps, épaisseur, solidité d'une étoffe, سيك

قوة , force intérieure du vin , قوة .

A Corps perdu, sans crainte, avec ardeur, من غير مبالاة.

J'ai fait cela à mon corps défendant, malgré moi, قائم و بالصورة . Je l'ai tué à mon corps défendant, en défendant ma personne, الافع عن نفسي الدافع عن نفسي Corps pour corps (répondre de quelqu'un), تقابصوا بالبدين.

مسخن _ نکته , Drôle de corps , plaisant , مسخن

CORPS-DE-GARDE, s. m., soldats posés en un lieu pour faire garde, مُعْدُر مَا هُرُس مِا هُرُس مُورِّد .

Corps-de-garde, lieu où se tiennent les soldats de garde, مفر بيث الحرس.

CORPS-DE-LOGIS, s. m., partie de maison formant appartement séparé, مسكن ـ قطعة من الدار.

Computence, s. f., grosseur, جسامة.

CORPULENT, E, adj., gros, مجسم ـ جسيم.

CORPUSCULE, s. m., petit corps, atome, 5.

Connect, E, adj., où il n'y a pas de sautes, مافيه علط ـ صحيح ـ مصبوط

CORRECTEMENT, adv., sans faute, but le.

CORRECTEUR, TRICE, s., qui corrige les fautes, مُودَّد مُصلَّح . مُصلَّح . مُصلَّح . مُصلَّح . مُصلَّم mande, مُودَّب .

CORRECTIF, s. m., qui a la vertu de corriger, de tempérer, كاسو مصلي.

Correctif, adoucissement au discours, pour faire passer quelque chose de trop fort,

CORRECTION, s. f., action de corriger les erreurs d'un ouvrage, בשבים - בישום.

توييخ , Correction, reprimende, action de châtier, توييخ .

- Correction, qualité de ce qui est correct, pureté de langage, تهذيب الكلام - صحة - صبط.

CORRECTIONNEL, LE, adj., Jil.

مناسبتر , Correlation réciproque مناسبتر . . تساسب ـ .مناسبة ـ موافقة , les personnes

o. تاب عن , من _ رجع عن d'un défant , ناج عن , من _ رجع عن , من لا وعل pour le commerce , اخذ وعطا بينه وبين فلان اخذ وعطا ,el العند وبين Correspondance, commerce de lettres, Link مواسلة _ Lier une correspondance entre deux per-. . .. اوصل بينهم حبايل المراسلة , صعده

CORRESPONDANT, s. m., négociant en correspondance عيل; plur., عيل avec un autre

Correspondant, celui avec qui on est en corres-مكاتب ,pondance de lettres

CORRESPONDANT, E, adj., qui se correspond, .متىناسى ـ متىقابل

CORRESPONDRE, v. m., répondre de sa part, par sentimens, par actions, قابل ـ وافق. Correspondre à l'affection de, الما محبته بمثلها.

. . تراسلوا - تكاتبوا - كاتب احدا

Cornespondre, se rapporter à, répondre par sy-مرف - غير L'an de l'hé- texte, يعرف - عبر L'an de l'hé-. سنة . . . المسيحية الموافقة لسنة . . . الهجرية , gire وافق بعضه - تنقابل - تناسب ,quement

CORRIDOR, s. m., galerie étroite, passage entre des chambres à droite et à gauche,

CORRIGER, v. a., êter les défauts des choses, . قاصى ميرطل , مرتشى , Juge corrompu . فاسد ا السدام . Corriger une personne d'une mau . raise habitude, من العادة الردية ـ اتابه من العادة الردية . Corriger, reprendre, châtier, Ji.

L كسر حَلَّا الشي , قوة الشي Se Corriger, v. ref., s'amender, المناعة عدل المناعة et المناعة عدل المناعة et المناعة عدل المناعة عد

Connessentation, b. f., repport entre les choses, مروض سيراله عند عند مناه . Préceptes utiles pour s'instruire et se corriger, حِكُم مفيدة للتعليس Se corriger والتهذيب و النقويم و التاديب ا Se corriger النهذيب و النقويم و التاديب

CORRICIBLE, adj. com., _____.

مقوى ـ مشدد, adj., مقوى ـ مقوى

CORROBERATION, s. f., action de corroborer, . تنقویت - تشدید

شدد ـ قوى . CORROBORER, v. a., fortifier CORRODANT, E, adj., qui ronge, 1 - 181.

CORRODER, v. a., ronger peu à peu, JO.

Connor, s.m., préparation du cuir, らいろ. - . كنزع - افسد , Cornompre , v.a., gâter , alterer , منزع - افسد Corrompre l'air, افسد الهوا, Corrompre la

.انشر اللحم ـ نزع , عفن اللحم ,viande

.أوقع _ أفسد , débaucher une femme, أوقع _ أفسد Corrompre, gagner un juge, un officier, etc., à prix d'argent ou autrement, شا۔ برطل, O. Présent Se laisser ، وشوة _ برطيل , Se laisser .ارتشى ـ تبرطل ـ . مقبل البرطيل ,corrompre

Corrompre, tronquer, altérer un passage, un

Se Corrompre , v. réf., se gâter, غسر انفسد ٨. Se Correspondre, v. régip., se rapporter symétri- Se corrompre (eau, visnde), انشر - انتزع A. || Se corrompre (viande), نعفن.

CORROMPU, E, adj., gáté, של בלושת ב Eau, ـ مُبِتَ منشَحة ـ مُبِّتَ ميشحة بِ Corridor avec des viande corrompue وهليز , pl. دهليز

کیم منشے , منزوع , معفن ۔ مُید منزوعہ. Corrompu, en parlant d'une personne, des mœurs, سارف - اکال , Corrode , adj. , qui corrode , اکال CORROSION, s. f., action du corrosif, CORROYER, v. a., apprêter le cuir, دبغ O.

- جلودى , a. m., qui apprête le cuir, حبلودى

.هليون بوى ,CORREDE, s. f., asperge sauvage لـ نظم حالم _ ثبقف حالم ـ قوم سيرتم _ ناذب

CORRUPTEUR, TRICE, s., au fig., qui corrompt les mœurs, l'esprit, le goût, مُفسد Corrupteur d'un مُالدتِ ـ قرطاس الدتِ ـ قرطاس الدت ـ الذار الدتِ ـ قرطاس الدت الدت ـ قرطاس الدت ـ .مبرطل ـ راشي juge,

Correction of the conference ruptible, قابلية الانفساد.

. تسخر, Etre pris de corvée, المخرز . # Etre pris de corvée فانسى - قابسل للانفسساد مس في منه في قاضم يقبل الوشوة , البرطيل

pales de la substance, putréfaction, النفساد ـ فساد العام ا انتزاع ـ عفوند ـ

. أفساد, Corruption, action de corrompre, أفساد. .فساد, Corruption, au fig., dépravation, فساد

Corruption . changement vicieux dans le texte d'un .تحریف - تغییر - عکس ,livre

Corruption, moyens de corrompre un juge .,شوة _ برطيل

Coas, s. m. pl., cornes qui sortent des perches du قرون الايل ,cerf

CORSAC, s. m., espèce de renard de Tartarie, .قرصق

COBSAGE, s. m., la taille des épaules aux hanches , Corsage délié البدن من الاكتاف الى الأوراك قد مثل الرمج - خصر نحيل

CORSAIRE, s. m., commandant d'un vaisseau armé en course, قرصاري.

مرکب قرصان, Corsaire, vaisseau armé en course, مرکب Corsaire, au fig., homme méchant, dur, inique, .طبراب مراكب

COBSELET, s. m., petite cuirasse, נְּלָנָהָּ CORSET, s. m., vetement, زبون - صديرى. Совтиех, s. m., suite nombreuse de personnes qui beliers, تدلاطش. مواكب , plur. موكب , accompagnent un grand . En grand cortége, محافل . وكبة en grande pompe, باحتفال عظيم - بالالاي

Contuse, s. f., plante odorante, astringente,

Corvéable, adj. com., qui est sujet à la corvée

CORVER, s. f., travail gratuit et force, CORRUPTIBLE, adj., qui peut se corrompre, Faire travailler à la corvée, prendre par corvée,

Je lui ai ، بلسة . سخوة ، Je lui ai Connumerion, s. f., alteration des qualités princi- donné la corvée de venir ici, سخورنه الحجي لهون. ال کے الی میں , Donner une corvée à quelqu'un , مستخبرہ الی شہ

> CORVETTE, s. f., vaisseau léger pour aller à la dé-بنقاير ,.plur ; نقيرة ,couverte

> CORYPHER, s. m., chef d'une secte, celui qui se distingue le plus dans sa profession, ربيس.

. Cosaqyes, s. m. pl., peuple, القزاق.

Cosmerzoux, adj. com., qui sert à embellir la peau, ما بستعهله الحريم لتنعيم الجلد و تحسين لوند Cosmogonte, s. f., système de la formation du راى في ترنيب العالم ,monde

Cosmographie, s. m., qui sait la cosmographie, .عارف برسم الدُنيا

COSMOGRAPHIE, s. f., description du monde entier, . رسم الدنيا

Cosmologie, s. f., science des lois du monde phy-. علم قواعد الدنيا, sique

Cosmologique, adj. com., de la cosmologie, . يخص قواعد الدنيا

Cosmopolite, s. m., citoyen du monde qui n'adopte .كل البلاد بلادة ـ من كل الارض ,pas de patrie

: Cosse, s. f., enveloppe de certains légumes, قشر; . اعهاد , plur: , عَبُّد - خَرُوب - قَشُور , plur: أَ

Cosser (Se'), v. récip., se battre, en parlant des

Cosson, s. m., petite vermine qui gâte le blé سوس العلة

كثيراً لقشر , Cossu, z , adj., qui a beaucoup de cosses

شد معمر البس ،Costume, s. m., manière d'habillement COSTUMER, v. a., habiller suivant le costume, لبس كسم مناسب

على جنب ال Cote, s. f., marque numérale pour l'ordre des pièces, تعلامة

ou colère, نظلَع فيد بعضب ou colère, صلع = صلع , plur., فظر اليد, تطلّع فيد بعضب آره ما اعتنى باحد ملى على فلحية الحيد الاعتنى الحدد ما اعتنى باحد ملى على فلحية الحيد الحدد العدم الاعتناق العدم صفع الجبل , Coteau, s. m., penchant d'une colline لتح عليه . التح الجبل , quelqu'un , le presser vivement .مطلع ـ جانب الجبل . | Côte ou Coteau, penchant d'une montagne جانب الحيل.

. صلوع , plur., وصلعة ; ناحية - شقة , plur. وصلوع ; plur. وصلعة) pl., _ ich - ich - corea, v. a., marquer par lettres ou par nombres وضع عليد علامة ـ علم على ـ إشر, des pièces أ.صوب ـ جهة ـ اطراف , plur., طُرُف ـ جوانب Le côté droit, le côté gauche, e luyel . أحسبة - جاعة , famile . من كل جانب الشيال ... De tous côtés بانب الشيال Ils s'en allèrent les uns d'un côté les autres d'un Côrzza, adj. (pilote), qui conuaît les côtes, .خبير, عارف بالسواحل الله راحوا لجهة و ناس لجهة اخرى , antre . فسطان تحتاني Celui-ci agrippe d'un côté, celui-là d'un autre, COTILLON, s. m., jupe de dessous, فسطان تحتاني .0 حبّ الفسطان | Il est du côté الى أى صوب راح :côté est-il allé du jardin, هو صوب البستان, Ce côté-ci du fleuve, . فرص على كل واحد - تفريد | L'autre côté du fleuve | . هذا الصوب من النهر . I. قسيط Li و Cotisen, v. a., taxer par cote, قاطع النهر - هذاك الصوب من النهر mettre l'épée au côté, فيسالع بالسيف.

. جوانب , plur. , جانب - اجناب , plur. , جوانب

.واحد منهم على قدر مالم |, plur. ; plur. وجد منهم على قدر مالم . و من وجه أخر, D'un autre côté, جهة _ وجوة

Cossu, an fig., riche, متيسر مسوط م متيسر. Côté, parti, مقرش مسوط عرب عرض. Se ranger du côté de, 0. شدّ ظهره ـ تعصّب بد ـ . A طلع من غرضه العلم في Costal, a, adj., qui appartient aux côtés, صلع عن عرضه العلم من عرضه العلم عن عرضه العلم عرضه العلم عرضه العلم عرضه العلم عرضه العلم عرضه العلم عرضه عرضه العلم عرض العلم عرض العلم عرض العلم عرضه العلم عرض العلم عرض العلم عرض العلم عرض العلم عرض

على جانب _ بجانب _ جنب م A Côlé, prép., جنب A côté de moi, على جانبي ـ جنبي Mettre quel Costus, s. m., arbrisseau des Indes, ressemblant que chose à côté d'une autre pour les comparer, o. || Sur le côté, couché, renversé,

De côté, par le côté, adv., de biais, obliquement, Côzz, s. f., os courbé et plat placé obliquement منحرفاً على شقة. Regarder de côté, avec dédain

et اصلع et اصلع. Côte sternale, vraie côte, Mettre de côté, en réserve, خلى على ناحية خبر اصلع et اصلع Laisser de côté, abandonner, ne pas s'occuper صلع كاذب, Côteasternale, fausse côte, صلع صحيح ـ . لطرح شيـــا, plur., فرسوفي. ا Côte à côte, près d'une chose, d'un homme, شرسوفي. ــ

Côtelette, s. f., côte séparée d'un mouton,

COTERTE, s. f., société, compagnie de quartier, de

De quel Aimer les cotillons, au fig., aimer les femmes, من مُيّل وهذاك من ميل

Сотіватіоя, s. f., action de cotiser, impôt par cote,

. فرض عليد ا

Côté d'un animal, de l'aisselle à la hanche, بنج ; Se cotiser, v. réf., عطّ على فلسه المادة على ال Ils se cotisèrent chacun suivant ses moyens,

Coron, s. m., bourre du cotonnier, ... Net-

اسقاط الجنين , Nettoyer le coton avec le plur. , نفساوات , Fausse couche الجنين , Nettoyer le coton battu ـ اسقطت الأمراة , espèce de rouet , حلي القطن Celui qui إ. حلي القطن , espèce de rouet , دولاب A. طرحت الأمراة Toile المحادة nettoie le coton avec cette machine, حلام Toile de coton, قطنيت . ال Coton d'écritoire, . لفايف, plur. ; لفافة | Fourré, rembourré de . ليقة _ صوفة الدواية مرتج في الدلال, Élevé dans du coton, مرتج في الدلال, Coton, duvet, poil follet, زغب

COTONNER, v. n., se couvrir de coton, devenir mol et spongieux, قطري.

.مقطري , Cotonneux , se , adj. , مقطري.

COTONNIRA, s. m., arbuste qui produit le coton, .شجر القطري

Côtoxen, v. a., aller côte à côte de quelqu'un, ـ تبع Côtoyer, aller le long de, لاصــــق .1 سار بالقرب من

Cotaet, s. m., petit faisceau de morceaux de bois .حزمة حطب

COTTE, s. f., jupe, نسطاری.

زرد ,نازر دید الله زردیت

COTULA, s. f., plante voisine des camomilles, نوع بابونج - ويتناديك الحوان

COTYLEDON, s. m., ou Nombril de Vénus, plante, .سرّة الارض انثى ـ اذان القسيس ـ اذان القاصى Cou, s. m., partie du corps qui joint la tête aux . اعناق , plur., عنق _ رقاب , plur., وقبة , plur. Rompre le cou à quelqu'un , کسر رقبته I.

مغرب ـ غرب , l'occident, عرب. روح نام | الشهس عند المعيب, (soleil), عند المعيب. الشهس عند العياب, العروب.

.تخت ـ سرير , lit

; نَفْساء , Femme en couche اليام النفاس , couches أنجَّد , ندَّف القطن , Femme en couche اليام النفاس

Couche, linge dont on enveloppe un petit enfant,

.دهنة , Couche , enduit ,

Couche, se dit des choses mises par lit, [5]; طبقت ـ طاقات , plur. , طاق ـ راقات , plur.

COUCHÉE, s. f., lieu où l'on couche en voyage, .قوناقات , plur., قوناق _ منازل , plur. , منزل

. فوم _ رقاد , Coucher , action de se coucher , فوم _ رقاد م الله الكورب . Coucher du soleil, des astres, عروب _ عروب . ∦ مياب moment du coucher du soleil, المغرب!. ﴿ Houre intermédiaire entre le coucher du soleil et minuit, .العشا

COUCHER, v. n., passer la nuit dans un endrait, .بيت ـ . ١. ١٠ بات ـ . ٨ نام

رقد في الفرشة, Coucher, v. a., mettre au lit, رقد في الفرشة, O. Coucher, étendre de صطَّر نوم , نيّم في الفرشة _ | - زرّادة _ قيص حديد , O. Coucher, étendre de . نيم ـ رقد ـ مدد ,son long

> L. رمى على الارض, Coucher, renverser par terre A. بطب على كارض, Coucher la face contre terre .عرج - ميل Coucher, incliner, ميل

. قيد في الدفتر, Coucher par écrit, قيد

ارشد البدالك المحلة _ حرّر عليه ,Coucher en joue Coucher en joue, au fig., avoir en vue, قب ل O. Se Coucher, v. ref., se mettre au lit, الم في فرشنه A. - رُح ارقد ، Va te coucher الصحيع - .0 رقد -

ے تیدد , Se Concher , s'étendre de son long , ایدد (تسطّع) تشطّع ـ (سطع) . شطع ـ وقد , نام بطوله | - زغر , Chien couchant, sorte de chien de chasse, عن المسلّع الله عند المسلّع الله الله الله . [Se coucher sur le dos, منخصع , capon , سلبت ط ـ استلقى . [Se coucher sur le dos , منخصع) Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., ربص Le temps des ventre, comme les bestiaux, les chiens, etc., ربص

O. | L'eau coule par le plasond dans l'aples oiseaux, on dit, جثم O.

Se Coucher, astre, بن عرب 0. - عاب I.

COUCHEUR, SE, s., qui conche avec un autre, عند الجرة بتنقط المجرة المادة الما . صحيع - توام مع غيرة

L سال . . ا نطف اوقوق - طاطوى - كوكو ، Covcov , s. m. , aiseau - (Barb.), طکوک.

COUDE, s. m., la partie extérieure du bras où il se plie, کوع ; plar., کوع د کیعان , Endroit معطف المرفق , opposé au coude, pli intérieur du bras .عوجة , Coude, angle , détour

Counin, s. f., mesure de longueur, كُرَاع ; plur., .ذراع ماشيي ـ اذرع

COUDOTER, v. a., heurter quelqu'un du coude, دفش ، ٥٠ دفسش ، ٥٠ زني بكوع

COUDRAIE ou COUDRETTE, s. f., lieu planté de شجریت بندی ,condriers

COUDER, v. a., joindre avec du fil passé, La.

Condre, au fig., rassembler, ajouter l'un à l'autre des passages de livres, , نفة.

Cousu, z, adj., bich.

شجرة البندق, s. m., noisetier, شجرة

حلد خنز ير , Courne, s. f., peau de pourceau, جلد خنز ير.

قفف , plur. قفت , plur. قفف.

COULAGE, s. m., perte de vin, etc., par écoule-سيمان, سيمان

COULANDIENT, adv., d'une manière coulante, aisée,

ـ حارى ـ سايل , qui coule على مارى ـ سايل سايسم. Nœud coulant, qui se serre et se desserre, abit.

Coulant (homme), aisé en affaire, John.

.سهل, Coulant, en parlant du style, facile, مسهل.

COULER, v. n., se dit du liquide qui suit sa pente,

partement, يكف البيت (prét., وكف).

Couler, en parlant d'an vase d'où le liquide sort, عند المناب ال . Cette jarre coule ، قطر - نقط - . A رشح - . O زرب

Couler, en parlant d'une chandelle, d'une bougie,

Couler, glisser doucement, en parlant de choses de la main, échapper de la main, انياص من البد. Voyez GLISSER.

Couler, au fig., passer (temps), مضم O._ مضم I. Couler, partir de l'esprit, du cœur avec facilité, .I سال

ببس أو وقع Couler, en parlant de la vigne, يبس العنب من اول انعقادة

A. غرق ـ . ا عطس , Couler bas

Couler, v. a., passer à travers une étoffe, etc., .صفي **ـ** روق

Couler, verser dans un moule une matière fondue. .0 سکب ۔ .0 سب

Couler, mettre adroitement en quelque endroit, ادخل الشي بلطافت في, بين , parmi quelque chose, O. Couler, dire doucement, adroitement, زحلق.

. عطس _ غرق , Couler à fond un navire

Couler, au fig., un sujet, en dire tout ce qu'on peut en dire, شفت.

- .0 خرب احدا , Couler une personne, la ruiner خرب بيتد.

ادخل نفسه بين , Se Couler parmi des personnes انسل ودخل بينهم ـ

Se Couler, se laisser glisser le long de, ارخى ففسه بلطافت من.

Couleur claire, الوان, plur., الوان. Couleur claire, mauvaise, qui n'est pas unie, الون كدر. | De toutes d'un quadrupède, البطة, Donner des coups de pied, couleurs, de toutes saçons, اشكال والوان.

couleur, drogue pour teindre, غبيغ ـ صباغ; pl., .لون _ اصباغ

Couleur, teint, لون الوجه. Changer de conleur, تخطف لوند ـ تنعير لوند

. صورة Couleur, au fig., apparence,

COULEUVEE, s. f., serpent, La. Avaler des cou-أحجرع المرار, leuvres, souffrir des désagrémens

كرمة بيضا, Couleuvage ou Baioine, s. f., plante . هزارُجُشان ـ فاشِرَی et فاشر۔

مدفع طویل ,COULEVEINE, s. f., long canon - موبة اللحم , Coulis, s. m., suc de viande, معربة اللحم .مرقدٌ لحم

Vent coulis, qui se stisse à travers des sentes, coupe, تنفنكة مُجَّرِة . تنفنكة مُجَّدِين Vent coulis, qui se stisse à travers des sentes, الزمير داخل من شقوق

Coulisse, s. f., rainure de chassis ou volet pour le مجری ـ زیتر mouvoir en glissent,

Coulisse, impli pour passer un cordon, une cein-. بیث دکتر ; ture de caletata , etc.

مقطع , COULOIR, s. m. f passage

معجاری , pl., معجاری , canal de la hile COULDINE, s. f., vase pour faire passer un liquide, .مصفاية _ راووق

ou se dessèchent quand le raisin commence à se nouer, قضى مرادة I. _ عيل غرضه الله II a manqué son فاتته ـ راحت من يك ـ 0. فاتد عرصه , coup أما يقع أوبيبس من حبات العنب عند الانعقاد Coup de pointe, علعنة. || Donner un coup, || Il tira une perdrix, manqua son coup et tua son . فرس جملة فراح ضربه شلش وقتل كلبه , Donner un | chien فراح ضربه شلش وقتل كلبه , I. O. مربه o. | مبطه _ O. بطش فيد – O. لطشه , coup violent *. داهية , atterre | ا. أكل قبتلة - ". 0 أكل صرب , Recevoir des coups Il a reçu cent coups de bâton, أكل مية عصاً. | Coup ط و الكرا الكرا , Coup de pied و الكرا , والله و d'ocil à quelqu'un pour lui faire signe الكه مشط , . بصبص عليه ا O. || Coup de pied وفسه , O. || Coup de pied .

Coup, frappement, دقة ـ دق. It frappa trois دى الباب ثلاث دقات, coups à la porté,

Coup de sang, حربة دم, Qui a un coup de sang, .مصروب الدم

. بجراحة _ صربة _ طعنة , Coup , blessure .

ر ربع عاصف _ ربع شدید Coup de vent, تلقحقة.

coup, décharge des armes à feu, طائق عموب مطائق. Tirer un . ضربة مدفع _ منافع ,Coup de canon , Coup de fusil صرب مدفع , coup de fusil Tirer un coup de :قواسة _ صَربة , طلق تنفنكة fusil, صرب تنفنكة - قوس قواسة. | Fusil à deux

طائق , Coup, action de jouer, طائق.

Coup, en parlant du brait que fait une baguette . نـقرأت , plur. ; نـقرة , sur une caisse

. طرقة _ القا_ رمية , Coup , jet ,

Coup de main, attaque subite, حجبة _ حسية.

Coup de théâtre, changement subit, انقلاب.

; عهل ـ افعال , plur. فعل , coup, action, dessein Mauvais قصد _ مقصود _ غرض _ مراد _ اعهال ,pl., coup, vol, meurtre, عہل ردی _ دقتہ ردیۃ Coup COULPE, s. f., faute, péché, قطية; pl., إلطشة. de tête, action étourdie, الطشة المادية Coup de désespoir, , COULUBE, s. f., les grains de la grappe qui tombent عهل من أيس من السلامة . Il a fait son coup خاب عن المقضود.. الخاب امله ـ حُرم عن مرادة _ إ - صربة ، Cour, s. m., choc, son impression.

Coup de foudre, de massue, coup imprévu, qui

. Lancer un coup- نظرة ما نظرة مالة , Lancer un coup-

Porter coup, tirer à grande consequence, آثر, دفعۃ ۔ مرلا Coup, fois,

فى فرد مرة Tout d'un comp, tout en une fois, . A coup sur, certainement, في مرة وأحسدة ـ A coup sur, sans craindre . بلا شک من کل بد des choses contraires, باطهينان Après coup, quand il n'est plus temps, بعد _ بعدين " Pour le coup, pour cette fois, حقاً المرة دى. || Coup sur coup, immédiatement l'un après l'autre, tout de suite, , Tout à coup . بلا انقطاع _ على بعضه عورا بعضه soudainement, ابغتتر على عفلة Tout à coup il - و اذا بواحد داخل عليه ,voit entrer un homme ما لاقسى لا ورجسل دخسل عليسه . ما احس لا و رجل داخل عليه . الصر الا و رجل داخل عليه encore une fois, کہاری مرة A tout coup, souvent, مُل مولاً ,tout instant, à chaque fois,

COUPABLE, adj. com., qui a commis une faute, un crime, لد ذنب مدنس d. C'est vous qui en serez . ويال هذا على رقبتك coupable,

دحاد ـ قاطع , COUPANT , E , adj . , qui coupe , حاد ـ قاطع .

قطعية ; Coupe, s. f., bois coupe

قطع الأشجار, Coupe, action de couper le bois, قطع La coupe des pierres, اقطع وتحت الاجهار. Coupe, action, manière de couper les habits, etc., ۔ تفصیل

COUPE-GORGE, s. m., lieu où l'on assassine, مهالک , plur. , مهلک

. كۇوس , s. f., vase, كاس ; plur., كۇوس

COUPE-JARRET, s. m., assassin de profession, قتال فتلي

جاز, Course-Rose, s. f., vitriol martial ou de fer, . Voyez VITRIOL MARTIAL.

A. Couper قطع A. Couper , en morceaux , قطع, || Couper avec des ciseaux , . و ربطهم ازواج ازواج | Couper ses moustaches . قصقص - . 0 قسم 0.

.قص اجنحة الطير, Couper les ailes القص شواربه ألمسي من الله بالكوروبة المنحة الطير, Coup du ciel, événement imprévu || Couper trop, rogner trop, قرط عليم || Parez le pied de ce cheval, mais ne lui coupez pas trop de اقطع حافر هذا الحصان الالاتقرط عليه .corne || Couper, tailler suivant les règles de l'art une فصل , étoffe, etc.

> A. Couper les قطع , Couper les ennemis, فرق بين الأعدا , Couper les secours, قطع وصول الزاد ,Couper les vivres . قطع المدد منع وصول الزاد الى ـ A. || Couper les chemins, la - اخذ عليهم الطرقات و المذاهب , retraite المربق النجا - 0 سد عليهم الطرق قطع السحونة, Couper chemin à la fièvre.

> ¶ .قطع القلم , Couper, surcouper une plume. القلم . Plaque d'ivoire ou d'os sur laquelle on pose la plume pour la couper, مقطع.

خلط النسذ بالماء , Couper du vin avec de l'eau

I. خصبي _ طـوش Couper, châtrer,

اختصر الكلام , Couper court, abréger un discours ..قصر الكلام _

Se Couper, v. ref., s'entamer la chair, جرح روحه A. Se couper avec un couteau مناسكينة.

Se Couper, se contredire, نتكلم بكلام مضادد بعضه.

.غلب , Couper hras et jambes, faire grand tort

Coupener, s. m., sorte de très-large couteau de .ساطور ,boucher

COUPEROSE, Voyez Coupe-Rose.

Couperosé, adj., (visage), rouge, bourgeopné, .وجد فید حبات و نقط حهر

Coupeum de bourses, s. m., الشال _ طرار.

Couple, s. f., deux choses de même espèce réunies, .ازواج , plur. ; زوج - اجواز , plur. ; جوز

Couple, s. m., époux, ازواج.

COUPLER, v. a., joindre deux à deux,

Couplet, s. m., nombre de vers faisant chaque partie d'une chanson, دوار; plur., ادوار.

Coupoin, s. m., outil pour couper et rogner, مقطع.

.قبوة , Coupole , s. f. , intérieur d'un dome , قبوة . Coupole, dôme, قبّت; plur., فيأت et قبأ. Coupon, s. m., petit reste d'étoffe ou de toile, . فصل , plur. , فصلة

Coupuna, s. f., séparation, division dans un corps .شق ـ قطع ,continu

Coupure, blessure, جرح; plur., جروح.

Coun, s. f., espace découvert entouré de murs, - فسحة الدار - حيشان et حواش ,plur., حوش ساحة عصص الدار

.السعر الحاصر الحاصر الحاصر الحاصر الحاصر. دار السلطان ـ دار السعادة ـ مقرّ الملك و الحاشية الباب كلاعلى ـ

Cour, suite d'un grand seigneur, d'un prince, العَشم والخدم ـ حاشية.

Cour, le souverain, son conseil et ses officiers, . Homme de cour, الدولة _ الملك و ارباب الدولة .من حشم الملك - ملازم الباب الاعلى

Cour, an fig., respects, احترام. Faire la couraux grands, لازم باب كلاكابر. Taire la cour, flatter, اظهرلها ,Faire la cour à une femme " تبلَّقَد تبلقاً المحمة واستيال قليها البد

.معوّج مقنطر منصلي | محكه معوّج مقنطر منصلي | Cour, siège de justice, les juges, [.ارباب مجلس الشرع - مجلس الشرع الشربف Cour du roi Pétaut, maison pleine de confusion où chacun commande, مضعنة.

مروة _ قوة قلب , Counage , s. m. , force d'ame - جسارة - شجاعة ،Courage guerrier ، عزم - هت o. des courbettes, شد حيله _ قوى قلبه , Prendre courage المجراءة - عزمه ي Perdre courage, شجع ... المجع عزمه ي ما لى قلب انظر هذا ,voir cela , الم

_ تشبّع _ علا _ لا _ الشدة , Courage ! interj., قوى قلك

COURAGEUSEMENT, adv., Telemi.

COURAGEUX, SE, adj., qui a du courage; - جسور - قوى القلب - شجعان , plar., شجيع ا بطال , piar. , بطل

دسرعة , Couramment, adv., facilement

GOUBANT, s. m., le fil de l'eau, الماء. .طيّار et اليّار , Courant, terme de marine

- هذا الشهر ,Le courant, le mois qui court في ثلاثة شهرة .Le 3 du courant الشهر الجاري

Courant d'eau, canal, ruisseau d'eau vive, .ماء جاری ـ مجاری,:plur ; مجری الماء

Courant du marché, le prix actuel des deprées,

Courant des affaires, les affaires ordinaires, .جاري العادة

في دور شهر نيسان, Dans le courant de mois d'avril, _ عنك خبر من , Qui est au courant de, qui sait, .عارف ب

Соовант, в, adj., qui court, s'écoule, جأرى. دراهم معامل بها ,Monnaie courante

· Coursaver, s. f., maindie de l'homme, du cheval, . تيبس ـ نيکسير, provenant de grande fatigue

. COURBATU, adj., (cheval), متبيس

COURBE, adj. com., en arc, qui n'est pas droit,

Courses, v. a., rendre courbe, Sion L - 300. Se Courber, v. réf., au fig., plier, céder à la vo-الم خصم ل ... O. حط ما lonté d'un autre

Se Courber, devenir courbe, انعوج _ انتخابي التحالي . Coursette, s. f., terme de manége, Faire

Courbettes, s. f. plur., au fig., salutations humbles, انگسر قلمد انکسر قلمد. | Je n'ai pas le courage de | intéressées, تذلل عزمد انکسر قلمد lau fig., ramper, تذلل ل.

COURBURE, S. f., place - lissil.

COUREUR, SE, S:, leger à la course, .رکيص ـ رکاض

Coureur, qui va et vient, jeune libertin, vaga- اعط العصب اوغرا العصب العرب العصب العرب العصب العرب ا معتر - مفندل - دوار - زالل , bond ,

COUREUSE, s. f., prostituée, づら.

COURGE, s. f., plante cucurbitacée,

. لين _ اسهال البطن | -. Covara, v. n., aller avec vitesse, وكص ـ ركص الفرس .I. Faire courir un cheval جرى O. || Courir ensemble, en parlant de اسرع الى سلاحه, Courir aux armes.

I. شاع الخمبر بات, Courir, en parlant d'un bruit, شاع الخمبر بات . Faire courir le bruit que, .اشهر , اشاع الخبر بان

ـ مجدّ في طلب , Courir après, poursuivre طلب, A. Au fig., rechercher avec ardeur, تبع

ا جرى, Courir, eau, temps

Ses appointemens courent toujours, المعامل بها علوفستم تشتغل دايها.

Courlis, s. m., ou Courlieu, oiseau, كرلي. COURONNE, s. f., ornement de tête, Juli; plur., تيجان, plur., تاج - اكاليل

Couronne impériale, plante, كليل الملك.

. کعکة , Couronne , pain

.ملک _ دولة _ سلطنت , Couronne , royaume

COURONNEMENT, s. m., cérémonie pour couronner

العة ـ تنتوبج ـ تكليل, les souverains Couronner, v. a., mettre une couronne sur la tête

ترج - کلل

تتری ـ تتر ـ بریدی ـ برید

; plur., شنع , Courroie pour chaussures قايش . بنود , plur. ; بند _ شسوع

Courrouger, v. a., irriter, mettre en courroux,

Se Courrouter, بعض A. عظام المناقل من المناقل من المناقل من المناقل من المناقل من المناقل من المناقل ا

Courroux, s. m., colère, عضب عضب فصبان , En courroux – قد

Cours, s. m., flux, جرى. Cours de ventre,

Cours, monvement des astres,

Cours des affaires, مشهر مشهر . Nous verrons تشوق كيف , quel cours prendra cette affaire المابقي , chevaux qui cherchent à se devancer يتحول الامر

Cours, vogue d'une chose à la mode, عية

.مهر , جرى الآيام , Cours du temps

مَدّة , Cours , durée ,

Cours, leçons, درس ـ درس. Il a suivi mon واظب على الحصور لتدريسي, cours avec assiduité

الدراهم ,O. || La monnaie qui a cours سليك

أجرى , Donner cours

جرى ـ ركص د ركس Couris, s. f., action de courir, جرى ـ ركم مشوار, Course, voyage, prix d'une course.

مَدّة , course, au fig., durée de la vie, مُدّة.

Course, incursion, ". Faire des courses, قوصن A. I. || Faire la course sur mer, غار على

- جواد Coursier, s. m., grand et beau cheval, .حصان عظيم المخلقة

- قووش, canon à la proue d'un navire, قووش .مدفع الغراب

Couper court, abré-مقتصر -قصير, abré-Couronner, mettre la dernière perfection à , كهار , ger, trancher, قطع A. ∦ Rester court, muet, inter-COURRIER, s. m., qui porte en hâte les dépêches, dit, سيخ A. من الكلام ... A. خوس الكلام ... aor., صبط محكياً Tenir de court, وعبط O. | Tenir COURROIE, s. f., lien de cuir, سير; plur., حسيور ; court en bride, اللجام, Tout court, sans . A court de, qui a besoin, s'asseoir dessus, مسأند ; plur., مقعد ـ مسأند ; plur., مشعد ـ مسأند ; pl. عاوز ـ محتاج ائي

COURTAGE, s. m., entremise, négociation de cour-. سيسرة - دلالة ,tier

COUNTAUD, s. m., écourté, de taille grosse et قصير نكث ,courte

ضيق نفس , COURTE-HALBINE , 8. f. , ضيق فنفس .

COURTE-POINTE, s. f., sorte de couverture, شغل أبرة

COURTIER, s. m., entremetteur dans les ventes, couteau, canif, عُوْبُسية (Syrie). .سهاسرة , plur. ; سهسار - صهاصرة , plur. ; صهصار

; جليس الملوك , Courssaw, s. m., attaché à la cour معاشر الملوك - ملازم باب السلطان - جلسا ,plur., Courtisan, qui cherche à plaire, assidu par inté-

ret, Jalan.

COURTISANE, s. f., femme prostituée, un peu .قهرمانة , considerable

. Countisen, v. a., faire la cour à quelqu'un par in-- تلطّف بد ـ تظرف بد ـ داخل ـ سابر, المعرف .

- ظریف , Courtois, sz, adj., affable, gracieux .بشوش ـ شلبي ـ لطيف

COURTOINE, s. f., civilité, honnêteté, alli _ شلبنة ـ لطافت ـ ظرافة

. كثير الكلفة | Cousin, s. m., moucheron incommode par son برغش _ بعوض _ فاموس , bruit et ses piqures بق ـ

Cousin, z, s., issu de frères, أبن عم. Cousin, issu de sœurs, خالة

Cousins, au fig., pl., bons amis, en bonne intelhigence, محبتين.

ولدية العم, Cousinage, s. m., parenté entre cousins, ولدية العم القرابة التي بين اولاد مم ـ

Cousinina, s. f., rideau de gaze contre les couins, ناموسیة

Coussin, s. m., sac rembourré pour s'appuyer ou

مقاعد. Coussin, oreiller, امقاعد

Cour, s. m., ce qu'une chose coûte,

اعطیک ایاد بالثین, ,vous le donne au prix coûtant الذي واقف بد علتي

Coutrau, s. m., lame emmanchée pour couper, امواس , plur., موس ـ سكاكين , plur., سكير.

Etre à conteaux tirés, سكاكين بينهم ضرب سكاكين.

Courans, s. m., épée large et plate à un seul tran-. يطقان ,chant

COUTELIER, s. m., faiseur de couteaux, COUTELLERIE, s. f., métier, art du coutelier, .صنعة السكاكيني - سكاكينية

COUTER, v. n., être difficile à faire, à dire, .0 ما دان عليد ـ .٨ صعب على ـ .0 شق على وقف عليدب, être acheté, obtenu à prix de, عليدب مَلْف عليه عليه . Combien vous coûte ce livre? Mon voyage m'a بكم واقف عليك هذا الكتاب ـ سفرى كلفني مية غبرش coûté cent piastres, تنكلفت على سفري, تكلّف على سفري مية عرش COUTEUX, su, adj., qui cause de la dépense,

. نوع قیاش کتار ، Couril, s. m., toile forte عوايد, plur., عادة plur., عوايد على جارى العادة - حسب العادة , Seion la coutume ¶ Se défaire d'une coutume, خرق عادتّم O. ∥ Avoir coutume de. Voyez ÉTRE ACCOUTUMÉ.

Coutume, ce qui a passé en obligation, en enga-عادة _ سبر , gement par une pratique fréquente

Coutume, droit municipal ou particulier à un pays, autorisé par l'usage commun, عادة ـ معتاد عواید ,plur.

اعتیادی, Coutume, فعد, adj., selon la coutume, اعتیادی.

.معود على ـ

COUTURE, s. f., action, façon de coudre, خياطة.

. نباتة, Couture, rang de points à l'aiguille, نباتة

.اثار, plur. ; اثر جرح ; plur. , اثار

Battre à plate couture, complètement, i. I. I كسرهم كسرة فاحشة

COUTURIER, ÈRE, s., qui travaille en couture, خياط.

Le muscle couturier, عصلة الخياطية.

Couvée, s. f., œufs couvés à la fois, منخف إزصوص ـ فقسة ، Les petits qui en sont éclos . قرقة plur., صيصان.

COUVERT, s. m., ديورة; plur., كيورة).

Couven, v. a., se dit de l'oiseau qui échauffe ses ous en se tenant couché dessus, وقد على البيض O رقد ـ . O. قرق , En parlant de la poule .حضن

O. Il couve صهر شرّ , O. Il couve une maladie, في باطنه مرض خفى. | Le feu couve النار مخبالا تحت الرماد, sous la cendre

COUVERCLE , s. m., لفظ ; plur., عطادة .

COUVERT, s. m., ce qui couvre une table à manger, .طقم سفرة

couvert, enveloppe d'un paquet, مغلف.

معلقة وشوكة, Couvert, cuiller et fourchette seuls, معلقة وشوكة. مر، م الحمل الحمل العمل A Couvert, adv., à l'abri, الحمل الحمل الحمل العمل ال

Ître à couvert, se mettre à couvert de, من من A.

. احتمى من ـ استامن من ـ .0 كان في امان من ـ

ا چي من ـ امّن , امن من L جي من ـ امّن امن عن Mettre à couvert de مكنوم _ مختبى ، Couvert, z, adj., caché

Convert, fermé par un couvercle, ¿ ...

مغیم , Couvert , obscur , مغیرم .

.لابس ـ مزين , Couvert, vêtu, paré

Couvert, désendu, €.

. نفث الدم | Mots من الحياني - كامن , Couvert, au fig., dissimulé, أنحتاني - كامن

, plur. , الغاز , plur. , الغاز , plur.) معتاد ب,على Parler à mots couverts , الغاز , plur. , الغاز

. البس ثوب العار-متشر بالخزى ,Couvertdehonte متشر بالجلال مظلل بالجلال مثلك متشر بالجلال.

COUVERTURE, s. f., ce qui sert à couvrir, Couverture de laine, حرأم. ¶ Couverture de coton, # .ملاحف , plur. ; ماحفۃ ۔ لحف , plur. ; لحاف Couverture de sopha avec franges, قباس. ∦ Couver-. كوابين , plur. ; كوبان , plur. وابين ,

- فرخة رقادة , Couverse, s. f., poule qui couve, المرخة وقادة .دجاجد قرقاند

COUVRE-PIED, s. m., couverture pour les pieds, لحاق

. بنا سطوح, Couvre les toits, بنا سطوح,

Couvain, v. a., mettre une chose sur une autre pour la cacher, de Couvrir, mettre une chose en grande quantité sur une autre, عطمي _ غطر . ¶ Couvrir .0 طمّ بالتراب ,de terre

I كسے العربان , Couvrir , revêtir les pauvres

Couvrir, cacher, dissimuler, ستر . - . ففي . Le tambour est venu et a couvert le son des flûtes, _ جاء الطبل عطم علم النايات , phrase proverb., حباء الطبل عطم علم النايات جا الطبل اخفى اصوات النايات

. مان ، Couvrir, défendre عي . مان . مان . . . د

. عشر ـ . اطاح ـ ـ اقفز ـ . O علا , Couvrir, saillir

Se couvrir d'un pré-

texte, أحتّج بجمة , على جمة . Se Couvrir, s'obscurcir, ينفيم م ينفيم ليا. Le temps s'est تنعيب الدنيا, couvert

Se Couvrir de gloire, اتشح بالجلال.

. حرقفم , (os), حرقفم.

CRABE, s.m., crustace, زلاطعين; plur., زلاطعين; .بزاق

CRACHEMENT de sang, s. m., maladie de poitrine,

.0 تـفل ـ .0 تف ـ .0 بزق

. كثير البزاق - بزاق

حزة - شق , Crachoir, s. m., vase, boite pour y cracher, Cran, s. m., entaille, حزة - شق تـفلدان _ مبزقة _ متـفـة

CRACHOTEMENT, S. m., Liste.

.قرعة الانسان _ _ . أ. تفقف CRACHOTER, v. n., cracher peu et souvent, فرعة الانسان _ _ . CRAIE, s. f., pierre blanche et tendre, .طباشير الخياط

CRAIGNANT, s. et adj., فأيف.

. ضفادع , plur., وصفدع السم المخاف من , plur., عنفادع , plur., عنفادع , عن اتقى ـ . A خشى ـ وخف ـ . A فزع ـ tomber, اخاف لا اقع. ¥ Faire craindre une chose a quelqu'un, رزّة; plur. إرزّة; Craignez la mé-lentre un gond, زرّة; plur. إرزز, chanceté de celui à qui vous avez fait du bien, . تعتير _ دناسة _ تعكيس _ فلت |prov. arabe. || Craindre; اتق شر من احسنت اليه est perdre, c'est-à-dire, celui qui est timide ne réussit point dans ses entreprises, أنهرك في المحارم الهيبة خبيبة. ا الله الله Ne le craignez point, ما عليك مند

.دنس ـ معتّر ـ معكوس ـ معكوس ـ اتّنقى ، Craindre, respecter, révérer ۵۰ هاپ

.قرقوشة , dent مخوف , CBAINTE, s. f., appréhension, peur فزع ـ خشية ـ مخافة.

CRAINTIF, IVE, adj., timide, peureux, فزق _ neufs, وقزق . .وخفان ـ فزعان

.لون القرمز ـ فرمزي , Cramoisi, adj.

. قرقطة الاسنان, . Campe, s. f., sorte de contraction convulsive et les dents, قرقطة الاسنان. douloureuse de la jambe, Jie. Avoir une crampe, CRAQUETER, v. n., craquer souvent et à petit bruit, انعفل.

. توقة _ عقفا _

Сваснев, v. a., jeter dehors la salive, יסיש O. – Свамроннев, v. a., attacher avec des crampons, v. о. – بقات O. – بقات O. – بقات O. – بقاق Se Cramponner, v. réf., s'attacher fortement à, بقاق في ـ تعربش على ـ كلّب البزاق ـ براة

CRANE, s. m., boite osseuse du cervenu, is; جاجم , plur., جهجمة , crâne, tête

- مُقل م عشر, Crane, au fig., fam., fou, tapageur, مُقل م

وقاح, plur., وقاح). Crapaud, s. m., animal venimeux, amphibie,

CRAPAUDINE, s. f., plante, سيدريتس.

Crapaudine, morceau de métal creux dans lequel

CRAPULE, s. f., vile et continuelle débauche,

CRAPULER, v. n., vivre, être dans la crapule,

CRAPULEUX, SE, adj., qui aime la crapule, فلاتي

CRAQUELIN, s. m., pâtisserie qui craque sous la

CRAQUEMENT, s. m., son de ce qui craque, قرقعة مخاف.

Crainte, respect, قرقطت زقزقت.

De crainte de, que, conj., اللّا خوفاً من ,ان , Crainte du bruit en se rompant, en

se heurtant, قرقع. Craquer, comme des souliers

مُهْيُص _ فشر _ O. فشر O. فشر Craquer, au fig., habler, در الله الكوران . Craquerie, s. f., hablerie, عرطة - فشرة الكوران . Craquerie, s. f., hablerie

CRAQUETEMENT, s. m., convulsion qui fait craquer

العقا. (قرط من قرط من قرط من من العقاب عند من العقاب فرقط من العق

حذف حوف موافق (Crase, s. f., t. de gram., elision, حذف حوف المادة الماد CRASSE, s. f., ordure attachée au corps, نرور الم هبرية ـ حُزاز, Crasse de la tête. وسنر

قذارة ـ لامة, Crasse, an fig., fam., avarice sordide .خسا**سة** ـ

CRASSE, adj. f., épaisse, grossière, عليظة. Ignorance جهل عليظ, crasse,

CRASSEUX, SE, adj., وُسنح - وُسنح.

قذر لليم من خسيس , avare sordide, مقذر الليم عند الليم عند الله عند الله الله عند ا

CRATERE, s. m., bouche d'un volcan, أفم جبل فار, الزينة _ إ. أوم جبل فار,

Chavate, s. f., linge qu'on met et noue autour .محارم , .plur ; محرمة الرقبة , plur

CRAYON, s. m., substance pierreuse pour dessiner جرة للرسم ـ ميل ججر. Crayon de mine de plomb, أقلم رصاص

Crayon, au fig., premier essai, رسم. Chavonnen, v. a., dessiner, o.

مطلوب لاحد من غيرة, CREANCE, s. f., dette active Créance, foi, confiance, اعتقاد _ اعتباد . Nous vous prions de donner créance à tout ce qu'il vous المامول ان تعتهدوا حسن ,dira de notre part الاعتماد على جيع ما ينبيكم به من جافنا

. تنسيه سرى Créance, instruction secrète,

CRÉANCIER, ÈRE, adj. et s., à qui on doit de l'ar-, plar. وماحب الدين - صاحب الحق , gent -Pour être déli. مداينية, plur., مدايني - اصحاب حتني نخلص ,vrés des instances de nos créanciers .من مطالبة أرباب الديون

- خالق - خلاق ، CRÉATEUR , s. m., qui crée .مبتدع ـ صانع ـ باري

تعدث ـ مصنف Créateur, au fig., inventeur, مصنف وأضع _ منحترع _

.سداجة ـ تصديق ، Caentiante, s. f., وايجاد خلق - خلق - Caentiante, s. f., مداجة -. برا - .0 كلق | ,plur. ; بريّة - خلايق ,plur. ; خليقة - محلوقات .خلقة ـ برايا

Créature, protégé, homme qui doit sa fortune à . جراق ـ شراق ,un autre

مطرقة خشب . CRECELLE, s. f., moulinet de bois, مطرقة

- صقيرة CRECERBLLE, s. f., oiseau de proie, نتاك الهوا

CRECHE, s. f., mangeoire des bœufs, des brebis, معالف , plur. , مُعَلَف _ مداود , plur. , مُدُود

CRÉDENCE, s. f., petite table des burettes, المايدة الموضوعة عند المذبح ليحطوا عليها اوعية القداس

تصديق, CRÉDIBILITÉ, s. f., raisons pour croire, تصديق. Carrit, s. m., réputation de solvabilité qui rend un emprunt facile, مكنة Ruiner اعتبار _ صيت _ مكنة le crédit de quelqu'un, کسر عرضه I. || Lettre de وثيقة ـ تيسك , crédit, pour toucher de l'argent .ورقة لدفع دراهم لحاملها ـ

Crédit, autorité, pouvoir, considération, ... Homme كلام مسهوع _ اعتبار-كلام نافذ_ طولة بد رجل نافذ للاحكام مسهوع الكلام de grand crédit, رجل كلامد مسهوع و مقبول ,Il a du crédit auprès de

م فكك _ بالدين A crédit, adv., sans payer, بنكك _ . بالطلوق _ بالنسبة

CRÉDITER, v. a., inscrire une dette acquittée ou قيَّد في دفـُترة مبلغاً وصل من احد او مبلغاً (due .سيدفع لاحد

Créditer quelqu'un sur, lui donner une lettre de .اعطاة ورقد حوالد على احد ,crédit

قانون الایهان, CREDO, s. m., symbole de la foi, قانون الایهان

مصدّى, CRÉDULE, adj. com., qui croit facilement, .سادج ـ غشيم ـ

- أوجد من العدم, s. f., être créé, مخاسوق; plur., Carra, v. a., tirer du néant, مخاسوق

. يعسع , aor. , وطمع ـ أحدث , créer , établir , ثيامة

.معلق الدست

رشاد بسناني ـ حرف بستاني alénois قيماق ـ زُيدة ، Caeme, s. f., partie épaisse du lait ، وشاد بسناني ـ حرف بستاني . Crème re قشطة _ بيراط , Crème re cuite, W.

Crème, au fig., ce qu'il y a de meilleur, מָּשׁתְ. A. طلع لم زبدة ، CRÉMER, v. n.,

. بياعة قشطة , CRÉMIÈRE , s. f. , qui vend de la crème ,

CRÉMENT, s. m., augmentation des syllabes dans la formation des temps, etc., حرف زايد, plur., .حروف زواید

CRÉNEAU, s. m., dents, vides égaux par intervalles au haut des murs d'une citadelle, كرنك; plur., , plur., افريز ـ شراريف , plur., شرّافت ـ كرانك .افاريز

CRÉNELER, v. a., faire des créneaux, façonner en . حزز - . A عهل شرار بف - . I خَرَم . A.

. حفر الارض افرنجي مولود في الدنيا ,colonies de l'Amérique العجديدة.

CRÉPE, s. f., pâte, تكلنى

- كريشة Crepe, s. m., étoffe claire, frisée, قره برنجق.

O. برم الشعر, GREPER, v. a., friser

mur, تليبس. Crépi de mortier mêlé de paille, اليبيس. . CRÉPIR, v. a., enduire un mur, سيّع ـ ليّس.

CRÉPITATION, s. f., bruit du feu qui pétille, تكتكة

CRÉPU, B, adj., très-frisé, crépé, عجعد _ عدد _ نقرة المعدة, Creux de l'estomac مكنفش مه Qui a les cheveux crépus, main, كف البيد. المعنفش معلف معلف المعالمة مكنفش الشعر اجعد الشعر

CREPUSCULE, s. m., lumière qui précède le solail .فافوش ـ طرشقة ـ بعبج ـ فقعة | levant, ou suit le soleil couchant jusqu'à la nuit .ضو قبل طلوع الشهس او بعد عرو بها ـ شفق ,close, Carsson, s. m., plante aquatique,

(Kasraouan) حدّة _ كُرُسون _ قرة العين _ رشاد الماء | CREMAILLIERE, s. f., instrument de cuisine, . Cresson نعناع الماء _ جرجير الماء _ نهنام _ نهامة _

> CRÈTE, s. f., excroissance charnue sur la tête des نوارة الديك ـ اعراف , plur. , عُرف وgallinacées . هذرية _ عفرية _ (Barbarie) فلفلة البروك _ Crête, huppe sur la tête des oiseaux, des serpens, شوشة.

> Lever la créte, au fig., fam., s'enorgueillir, s'en faire accroire, وفع شوشنه. Baisser la crête, perdre de وطي شوشته son orgueil, de ses forces,

اعلى الجبل _ راس الجبل إلى الجبل. طنتور الجندي , CRETE-DE-Coq, s. f., plante

CRÈTE, s. f., ile, كريد.

.أبو عرف , CRÈTÉ, adj., qui a une crête

مقصور فرنجي , CRETONNE, s. f., sorte de toile CREUSER, v. a., caver, rendre creux, ... A. -- . Creuser la terre, منبش كالارض, Creuser la terre . حفر المدادة و معارات المدادة ال

. قور , Creuser, vider

Creuser, au fig., approfondir une chose, une affaire, أمعن النظير في. Se creuser la tête, اتعب فكرة.

CREUSET, s. m., vase pour fondre les métaux, . بواطق , plur., بُوطقة ـ بوادق , plur. بُودقة plur. بُودقة , plur. بُوطق , plur. بُوطق , plur. بُوطق

> CREUX, SE, adj., qui a une cavité, مجور - مقور عهيق , Creux, profond.مجوّف - فارغ ـ

> Esprit creux, homme visionnaire, ملطوش. Pensée . فكر باطل ,creuse

> CREUX, s. m., cavité, جورة م فراغة. Creux de la ا Creux dans lequel s'emboite un os, قعوظ.

> CREVASSE, s. f., fente de ce qui crève, عُمُّمُ ـ

Crevasses, maladie du cheval, بجأنان. O. شق ـ فقع , CREVASSER, v. a.,

Se Crevasser, v. ref., se fendre, أنشؤ

اشحند بالجراحات, s. m., grand déplaisir, grande dou- de blessures, تأسحند بالجراحات - كسر قلب - فقع قلب dépit, حسر قلب .کرب

CREVER, v. a., faire rompre avec effort, فقع A. .0 فزر ـ بقي ـ . ٨ فقا ـ فقع ـ فرقع ـ .0 شق ـ Crever un œil, ابخص عيند _ A. _ قلع عيند _ Ccla crève les yeux, est évident, اهذا اظهر من الشهس froissement de deux solides, قرق.

Crever, v. n., se rompre, s'ouvrir par un effort . حراج - منادية منادية A. Crever فقع - فزر - تفزّر - انبعج - انفزر, violent, منادية . فقع من الضحك de rire,

O. طق , Crever, mourir de mort violente, mourir .A. I فطس ـ

Se Crever, v. ref., manger avec exces, إقرق _ زيَّق أ السفلق. قتل حاله من كثرة التعب, Se crever de travail, Car, s. m., voix haute et poussée avec effort, .0 زجرة - عيّط على - غوّش على , voix و Cri d'oi- رصياح - عياط - صراح - صرخت - زعقت seaux, صياح - صوت. || Jeter un grand cri, .برّج ـ نادي على شي, que chose إ .غوشة, Des cris, du broit . عطيمة plur., إن العبونة _ زلاعبط; plur., إنعطة , plur., . عياط ـ عوشة ـ مخانقة , Pousser des cris de joie , إلعط , Cris d'af- testant , هناين aliction, ولويل; plur.; ولولة, Pousser des cris ولول ,d'affliction

CRIAILLER, v. n., fam., crier souvent, pour rien, .كثر العياط ـ ماتي

CAIAILLEAIE, s. f., fam., cris répétés, عمانية ـ .كثرة عياط

CRIAILLEUR, SE, S., qui criaille, كثير العياط.

عارف بامور السياسة | Calant, z, adj., qui excite à se plaindre haute

. سياسي ـ ذنيي | - صراخ - قوار, CRIARD, E, adj., qui crie souvent بعباع _ جعجاع

CRIBLE, s. m., instrument percé de trous pour nettoyer le grain, غرابيل; plur., غرابيل.

Saibles, v. a., nettoyer avec le crible, غربل.

Cribler, percer comme un crible, خربق Cribler

مغربل, CRIBLEUR, s. m., qui crible

. نزالة, CRIBLURE, s. f., reste du grain criblé, نزالة

CRIC, s. m., machine à roue de fer pour lever des التر بدولاب حديد مسنن لرفع الأثقال, fardeaux

CRIC-CRAC, exprime le bruit d'une fracture, du

CRIÉE, s. f., proclamation de vente d'un bien,

CRIER, v. a., jeter un ou des cris, Ju I. -. O. Voyez Cai صربه - عيط - . A زعق

Crier, rendre un son aigre par le frottement,

. عيّط Crier, se plaindre hautement, avec aigreur, عيّط Crier après quelqu'un, le réprimander à haute

Crier, proclamer pour vendre ou retrouver quel-

CRIERIE, s. f., fam., bruit fait en criant, con-

. براج _ منادى , Caieua, se, s., qui crie, proclame مَوَذُن , Crieur de mosquée, qui annonce la prière

plur.; قباحة , Plur.; etion méchante ذنوب , plur. , ذنب _ اجرام , plur. ; جرم _ قبايح

CRIMINALISER, v. a., rendre criminel, ווויניים. CRIMINALISTE, s. m., instruit sur les matières cri-ـ متبقر في علم الامور السياسيت. minelles,

CRIMINEL, LE, adj., qui a rapport au crime,

. صد الشرايع, Criminel, contraire aux lois,

. مُذنب م مُجرم , Caiminel, s. m., coupable

CRIMINELLEMENT, adv., d'une manière criminelle,

Criminellement, qui est en matière criminelle, . في دعوة متعلقة لامر السياسة.

CRIN, s. m., poil long et dur, سبيب.

CRINIRE, s. f., tous les crins du cou, معوفة.

CRIAR, s. f., moment périlleux et décisif, عُشَدُة . قطوع

Crise, changement subit dans une maladie; effort de la nature contre elle, قطوع بالحجران. Il a une crise à subir; s'il y résiste, il est sauvé, عليه قطوع عليه قطوع.

CRISPATION, s. f., resserrement dans les parties qui se contractent,

بلورى , CRISTALLIN , adj. , عبلورى

CRISTALLISATION, s. f., عليد النجهاد عليه

CRISTALLISER, v. a., congeler, réduire en cristal, مير مثل البلور - جد

Se Cristalliser, v. pro., devenir comme le cristal, مثبتة زفرة L. Alun cristallisé, مثبة زفرة .

CRITERIUM, s. m., marque à laquelle on reconnaît la vérité des objets intellectuels, اشارة.

تحت اللم ، CRITIQUABLE, adj. com.

CRITIQUE, s. f., art de juger d'un ouvrage d'esprit, علم البحث.

Critique, dissertation, discussion, عباحثة عباد . Critique, censure maligne, حباء قدح

Caitique, s.m., celui qui examine, juge, explique les ouvrages d'esprit, בין בים בין.

Critique, censeur qui trouve à redire à tout, عدول ـ قادح.

. בבלים, CRITIQUE, adj. com., de la critique,

Critique, dangereux, en parlant d'un jour qui amène une crise, يوم باحورى. Circonstances critiques, adversités, امور صعبة _ قطوعات _ شدايد.

CRITIQUER, v. a., examiner un ouvrage, عامث عن المحت عن

Critiquer, censurer, اعذل O. I.

CROASSEMENT, a. m., cri du corbeau, نعيق. ــ . نعيب الغراب

CROASSER, v. n., ¿ sei A. _ vei A.

CROC, s. m., instrument à pointes recourbées, خطّاف _ قراقل , pl., قرقل _ كلاليب, plur., خطّاف _ خطاطيف . Croc à retirer le seau d'un puits, خطّاف _ قاشوشة

Croc en jambe, صگ Donner un croc en jambe, مگ

Спосик, adj. com., courbé et tortu,

CROCHET, s. m., petit croc, تقافة; pl., عقاقيف و تقافة; pl., مشبك. Crochet, agraffe, كلاليب, المتال لوضع جله عليها, Crochet de porte-faix, المتال لوضع جله عليها.

Étre aux *crochets* de, vivre aux dépens de, کان علی کیس فلان O.

CROCHETER, v. a. (une porte), بالباب بالكلابة.

CROCHETEUR, SB, S., porte-faix qui se sert de crochets, שבול ב שבור

CROCHU, K, adj., recourbé, tortu, معوّج معقف عمقالة. Bâton crochu pour remasser le djérid, معقالة.

CROCODILE, s. m., animal amphibie, تهام ; plur., پاسیر

CROCUS, s. m., safran, sa flour, كركم.

CROIRE, v. a., estimer une chose véritable, صدّقی . Croire en Dieu, بالله ، Croyezmoi, مدّقنے .

ازداد, A.; en parlant de l'eau, etc., انتشا من من من من من المنتشار و Croire, estimer, penser que, منجم و ما يقطع ,L Je ne crois pas que حسب ـ توقم عقلی ان

محاهدة , CROISADE , s. f. , ligue contre les infidèles , Caoisé, s. m., celui qui partait pour la Terre-.محاهد, Sainte

CROISÉE, s. f., ouverture dans un mur, طاقة; plur., طوق. Croisée, la menuiserie qui garnit cette ouverture, شباسیک , plur., شباسیک.

CROISEMENT, S. m., فشیک

CROISER, v. a., mettre, disposer en croix, مُبِّك ـ Croiser les mains sur la poitrine (position respectueuse), ختف يديه ـ تكتف الحيد الكتف. ال Croiser les jambes en s'asseyant à la turque, نربّع. || Croiser les jambes en s'asseyant à la manière européenne, ا علق فختال. ∥ Demeurer les bras croisés, oisif, قعد بطال

. قطع السكة, Croiser, traverser un chemin, قطع السكة. Croiser, tordre légèrement les fils, برم O ربع, Croiser, mettre à quatre marches une étoffe,

Croiser quelqu'un, le traverser dans ses desseins, .تعرّض لد ـ عارضد ـ عطل عليد

Croiser, rayer avec la plume, بطب O.

. قرصون Croiser, v. n , faire une croisière, قرصون.

CROISETTE, s. f., plante, בתוחה בו במוחה.

CROISEUR, s. m., capitaine qui croise, ניסור.

قرصنة, Caoisière, s. f., action de croiser.

. صولحبان - جوکان, Caoissance, s. f., augmentation en grandeur, balle, une houle, صولحبان انتشا۔ نہو۔ طول

CROISSANT, s. m., figure de la nouvelle lune, .اهلة , plur. ; **دلا**ل

متزاید, CROISSANT, E, adj., qui croît

CROIT, s. m., augmentation du bétail par la géné-.تنکاثر ۔ نہو , ration

. لوّث بالطين _ | . . ٨ نشا _ ازداد _ ١. نهى ، Crottre, augmenter

A. کشر ـ ازداد ـ . از اداد ـ . A.

Crottre, être produit, pousser (plante), نبت O.

ازداد علما وحكمته, Crostre en science et en sagesse,

Caoix, s. f., ligne formant quatre angles; gibet en croix; sa figure, صلبار, plur., صلبار.

Croix, au fig., affliction envoyée par le ciel, . بلایا , plur ; بلیت ـ تجارب , plur ; تجربة |

Signe de croix, علامة الصلب. Faire le signe de croix, ملب على وجهه.

CROIX-DE-JÉRUSALEM, s. f., plante, حرفة الصلب. CROQUANT, s. m., homme de néant, misérable, .اشقیا , .plur ; شقے

CROQUANT, E, adj., qui croque sous les dents, يقوط تحت الاسنان _ يقرش

CROQUE-AU-SEL (manger à la), s. f., sans autre assaisonnement que le sel, فقط 0.

O. موش (CROQUER, v. a., manger, موش) O.

O. قرش ، Croquer, v. n., faire du bruit sous la dent, رش ، O. .0 قرط تحث الاسنان ـ قرقش

CROQUET, s. m., pâte croquante, قرقوشة; plur., .قراقيش

CROQUIS, s. m., esquisse, رسم.

CROSSE, s. f., bâton pastoral d'un évêque ou d'un .عكاكيز ,plur., عكا زة ,abbé

تَندُق _ كرنيفة, courbe du fût d'un fusil, عَندُق _ كرنيفة Crosse, bâton courbé par le bout pour pousser une

Chossé, E, adj., ; Le - Lo.

CROSSER, v. a., pousser avec une crosse, .0 نوب بالعبوكان

.وحلة - طيرن CROTTE, s. f., houe,

Crotte, fiente de certains animaux, پعری; coll., tion , زبَّل; plur. , زبَّل; plur. , زبَّل; Caoitae , v. n. , devenir plus grand , کبر , Caoitae , v. a. , couvrir, salir avec la crotte, وَحَل

Se Crotter, v. réf., تُوْمَل يَ الطّين ـ تُومَل .CROTTIN, s. m., fiente de cheval, زبلة ; coll.,

CROULANT, E, adj., qui croule, qui tombe, ...

CROWLER v. n., tomber en s'affaissant, bas O.

CROULER, v. n., tomber en s'affaissant, فبط O. ـ

CROUPADE, s. f., saut du cheval, نطّة.

CAOUPE, s. f., partie postérieure du corps des animaux, خجز; plur., كفول واعجاز; plur., كفول Croupe d'une femme, expression familière, عجز; plur., دفي.

En Croupe, adv., par derrière, sur la croupe, الفرس. Mettre en croupe, مكتفلا على كفل الفرس. Qui est en croupe, اردف ـ اكتفل .

راس جبل, Croupe de montagne

CROUPE, E, adj., qui a une belle croupe, أبوكفل.

CROUPERRE, s. f., longe de cuir sous la queue d'une bête de somme, طفر, et plus régul. ثفر; plur., اثفار - يرطيز برطيز , plur., برطيز ...

Скоиріом, s. m., le bas de l'échine, صُفّ. Ćroupion des oiseaux, زمكّي.

CROUPIR, v. n., se corrompre, en parlant du liquide en repos, عطن ما مكست الماء من طول المكث الماء من طول المكث

Croupir, aufig., croupir dans, demeurer long-temps, استير على ا

CROUPISSANT, E, adj., نايم .

قشيفت , Caoustille, s. f., petite croute de pain , قشيفت .

CROUSTILLEUX, SE, adj., un peu libre, خالف.

CROUTE, s. f., partie extérieure du pain, etc., tout ce qui se durcit sur une chose, الشَّهُ _ قَشْرُةً .

CROUTELETTE, s. f., petite croûte, قشيفة.

CROUTON, s. m., morceau avec beaucoup de croûte, قطعت خبز بكثير من القشرة.

CROYABLE, adj. com., qui doit, qui peut être cru,

CROYANT, E, s., qui croit sa religion, مودرع.

CRU, s. m., terroir où croit quelque chose, مؤدرع.

CRU, E, adj., qui n'est pas cuit (viande), نق.

Cru (fruit), فقر. الاحتام.

أ. تُقيل على المعدة ,Cru, difficile à digerer

Cru, dur, choquant, en parlant d'un discours, قساوة. Cruauté d'une maîtresse, أهما عند المادة.

CRUCHE, s. f., vase de terre ou de grès à anse et ventre large, بالاس ـ جُرار; plur., جراز; plur., بالاليص; Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se casse, أكل مرّة نسلم المجرّة,

ملو بلاص, CAUCHEE, s. f., plein une cruche, ملو بلاص.

– جُرِّة صغيرة , Cauchon, s. m., petite cruche .اكواز , plur., كوزة

CRUCIFIEMENT, s. m., action de crucifier, — ...

CAUCIFIRA, v. a., attacher à une croix, — O.I.

CAUCIFIX, s. m., représentation de J.-C. mis en croix, صورة المصلوب.

Caudité de ce qui est cru, خجاجة مُوقًا - نُعُ م -

Crudité, indigestion, humeurs crues dans l'estomac, اخلاط فجّة ـ وخية.

Crudité, au fig., discours durs, حكلام فاسي.

CAUE, s. f., augmentation, از بادلا _ ازدیاد

Crue, croissance, طول.

CRUEL, LE, adj., قاسى ; plur., قُساة . Maitresse cruelle pour un amant, جافية على العاشق ـ قاسية . Être cruelle, الجفا , الجافة مين الجفا .

قاسى ـ مُر Cruel, amer, dur, قاسى ـ مُر

Cruel, insupportable, douloureux, مؤلم ـ موجع ، CRUELLEMENT, adv., avec cruauté, قساوة

.من غير حساب, CRUMENT, adv., sans ménagement, حساب. CRUBAL, adj. (muscle), all all access Artère شريان الفخد, crurale, شريان

CRUSTACÉ, ÉE, adj., couvert d'écailles ou d'une .ذو قشر, enveloppe dure

CUBATURE, s. f., méthode pour trouver le cube, تكعس.

Cube, adj. com., cubique, حكقب ـ كعبى

CUBE, s. m., solide à six faces carrées égales, کوپ , .plur ; کعب ۔ مکقب

كىانة, S. f., plante médicinale des Indes, كيانة کبابۃ صینی ۔

CUBIQUE, adj. com., du cube, — -.كعبي

Cubirus, s. m., os triangulaire de l'avant-bras, .زند اسفل

CUBOIDE, s. m., os du pied en forme de cube, .كعب الرجل

. حشيشت القبال, Cucubale, s. f., plante rampante Cucurbitacé, és, adj. (plante), de la forme de la courge, صنف القرع.

دودحت القرع , (vers) القرع . Cucumbitains, s. m. (vers). قرعة, Cucumbith, s. f., vaisseau pour distiller, قرعة.

CUEILLETTE, s. f., récolte annuelle des fruits, جع وتحصيل الاثهار ـ جناء

Cueillette, collecte pour les pauvres, اله

CUEILLIE, v. a., détacher des fleurs, des fruits de leur tige, جنّ I. – قطف I. Cueillir des lauriers, remporter des victoires, طفر على لاخصام . . .0 بطش بالاعدا

CUEILLOIR, s. m., panier pour cueillir les fruits, مقاطف , plur. , مقطف .

اسوت , plur., اطياز , plur., طيز | plur., مُلعقة , plur., اسوت , plur., اسوت . . Une grande cuiller, معلقة ـ ملاعق .خاشوقة ـ مغرفة

ملو معلقة, s. f., plein une cuiller, ملو معلقة

. جلود , plur. , علم , plur. , جلود , plur. , جلود , . کون ـ جلد يقر , Cuir de vache

CUIRASSE, s. f., principale partie de l'armure qui couvre le corps, درع _ زردية; plur., دروع).

CUIRASSÉ, E, adj., مدرع ـ مزرد.

Cuirasser, v. a., revêtir d'une cuirasse, $3_{11} - 5_{12}$. CUIRASSIER, s. m., cavalier revêtu d'une cuirasse, .لابس درع

CUIRE, v. a., préparer par le feu, de O.

Cuire, faire murir, يضع أ.

Cuire, faire du pain, خبز.

A. نصبح ـ استوى A.

Cuire, causer une douleur âpre et aigue, حرق O.

عيني تحموقني ,O. L'œil me cuit هتّ ـ .I كوى ـ . تهت عيني ـ |

محرق _ بكوى Cuisant, E, adj., aigu, piquant, شدید ـ

cuising, s. f., lieu où l'on apprête les mets, مطبخ; . صناعة الطبنج , L'art de la cuisine . مطابخ

Cuisinen, v. n., faire la cuisine, d. O.

طباخين , plur., طباخين , Cuisiniea, s.,

Cuisse, s. f., partie du corps de la hanche au . أوراك , plur., ورك _ افتحاد , plur. , فتحد , jarret

Cuisson, s. f., action, façon de cuire, طبينح

. حرقار, Cuisson, douleur du mal qui cuit, حرقار.

. فاضولي Cuistre, s. m., pédant grossier, فاضولي.

.مستوى ـ طايب , Cuit, B, adj., qui a été cuit

ـ أصفر, Cuivaé, E, adj., de la couleur du cuivre, .نحاسى

. صفر منحاس , Cuivre, s. m., métal

ـ ادبار , plur., ذبر ـ مقعد , plur., دبار

قعور, plur., قعو, plur., قعور .عقب ــ

مكر سى CUL-DE-JATTE, 8. m.,

زقاق سدّ عير نافـــــذ ،CUL-DE-Sac, s. m. تدريبة ما تنفذ.

. بورمة, s. f., fond d'une arme à seu, بورمة.

CULBUTE, s. f., saut fait cul par-dessus tête, تقلت ـ تقلت ـ تقلت. Faire la culbute, .0 مرب تقلبة

CULBUTER, v. a., renverser cul par-dessus tête, .1 قلب ـ شقلب ـ كركب

Culbuter, v. n., tomber en faisant la culbute, .تكركب ـ تشقلب

کر کنة, Culbutis, s. m., amas confus

Culée, s. f., masse de pierres pour soutenir la جع جارة لاسناد وتهكين قنطرة , poussée d'un pont

CULOT, s. m. fam., de.nier ne, خر عقب. رأقوبة, Culot, dernier éclos d'une couvée,

لبسه سروال, CULOTTER, v. a., mettre en culotte CULOTTE, s. f., vêtement de la ceinture jusqu'aux genoux (en drap), سروال ـ سراوبل; plur., سروال ـ سراوبل; plur., شراویل. Culotte en toile ou cuir, تبان

Plur. , تبابير. Porez PANTALON.

CULTE, s. m., honneur rendu visiblement à une عادة, divinité.

CULTIVABLE, adj. com., propre à la culture, قابل الحراثة - حرث

CULTIVATEUR, s. m., qui cultive la terre, أ .زراع ـ فلاح ـ

Cultiver فلح كلارض - .0 خدم كلارض , Cultiver خدم ـ رتبي , des plantes

.منكاش ـ هلال, Cultiver les sciences, les arts, مارس العلوم tiver l'esprit, عليه كلادب ما Cultiver l'amitié de quelqu'un , l'entretenir , محبّنه القبي على محبّنه Curée , morceaux d'une bête donnés aux chiens , .داري خاطره

Pays cultivé, ارض معهورة ـ ارض عامرة . Qui a ادبب _ منحرج, l'esprit cultivé,

CULTURE, s. f., travaux nécessaires pour cultiver, . خدمة - تربية - فلاحة - حراثة

Culture d'esprit, しい.

Cumin, s. m., plante ombellisère à graine digestive, : بسقیک یا کتوبی , Je t'arroserai, cumin کتوبی ex. prov. qui veut dire : jamais.

Cumulativ, ive, adj., جهعي.

CUMULATIVEMENT, adv., Les.

Симицев, v. a., réunir, جهع A.

طياع ـ شرط , adj. com. , avide , شرط .

طهع ـ شراهة , Cupidiré, s. f., désir immodéré, ما

CUPIDON, s. m., l'Amour, -

. نزج , CURAGE, s. m., action de curer

CURATELLE, s. f., charge et pouvoir de curateur, ولاية, Curatelle d'un legs, وكالة

CURATEUR, TRICE, s., administrateur de biens, . متولى الوقف, Curateur d'un legs, وكلا, pl. , وكيل

"توكّل لم يامورة Étre curateur pour quelqu'un, اتوكّل لم يامورة

علاجم , Curatir, ive , adj. , appliqué pour guérir, علاجم. CURATION, s. f, traitement, " Le .

. ورس ـ كركم , Curcuma, s. f., safran d'Inde, ورس ـ كركم

مداواة - براة , Cure, s. f., traitement pour guérir, امداواة - براة ,

خورية, Cure, benefice, fonctions d'un cure, خورية.

زخورى, Cure, s. m., pretre pourvu d'une cure, خورى خوارنة ,plur.

CURE-DENT, s. m., instrument pour se curer les , plur., خلال ـ مساویک , plur., خلال ـ مساویک Cultiver, v. a., donner les soins nécessaires pour Lucie. Ce que le cure-dent tire de la bouche,

CURE-OREILLE, s. m., instrument pour nettoyer

.غنيمة , Curer , s. f. , butin

. حصة من الصيد تعطم للكلاب

CURER, v. a., nettoyer quelque chose de creux, ماک اسنانه A. Se curer les dents, مناک اسنانه O. ـ

Se curer les المخلل اسناند _ سوك اسناند oreilles , نکش اذانہ o.

CURRUR, s. m., qui cure, qui nettoie, - iji -.خرابشتي ـ سراباتي

CURIAL, E, adj., qui concerne une cure, ou le .خورتی, curé

. باعتا ـ برغبة , adv., عاتا ـ برغبة .

Cuazeux, sz, adj., qui a l'envie de savoir, d'apprendre, بناغب.

Curieux, rare, extraordinaire, عجيب ـ غريب قوغي _ ببجع _ فون _ ارادني , plur. متفرّج _ بهحت بتفرّج _ بجع ـ . فصولى _ كثير غلبة _ مداخل , Curieux, indiscret الفوارس, étoiles qui sont sur sea ailes se nomment, أفوارس. كثر غلبة _ داخل, Étre curieux, indiscret Curieux, amateur de curiosités, فاشق المتحف المتحف المتحفد المتحد المتحد المتحد المتحد المتحد المتحد المتحد المتحد المتحد الم CURIOSITÉ, s. f., désir d'apprendre, عبة,

Curiosité, désir blâmable, indiscret de savoir les . كثران علية _ فصول _ مداخلة , affaires

. المودى , plur., فرج , plur., فرج , lindre , عامودى . عجابب وغرابب عجابب وغرابب .تحف , plur. و تحفد ـ

CURSIVE, adj. et s. f., courante, en parlant de l'é-. تحرير عجلة , criture

CURURES, s. f. plur., ordures d'un égout, d'une mare qui ont été ourés, سرآب.

CURVILIGNE, adj. com., formé par des lignes مركب من خطوط منهنية , courbes

CUSCUTE, s. f., ou Barbe-de-Moine, plante, -, A. CUTANÉ, ÉE, adj., de la peau, Sale.

Cove, s. f., sorte de grand tonneau, ., 5; plur., Grande cuve pour la . خوابی , plur. , خابیة ـ دنان .طيغار, teinture.

داية صغيرة, Cuveau, s. m., petite cuve, المايية صغيرة.

ملو الدنّ , Cuvée, s. f., contenu d'une cuve

Cuven, v. n., demeurer dans la cuve et y fermenter, على النبيذ في الخابية L

A. نام مخورا , Cuver son vin, dormir après avoir bu CUVETTE, s. f., vase pour se laver les mains, کن ـ طشت ـ طست [

دست للغسيل, Cuve pour la lessive, دست للغسيل. CYCLAMEN, s. m., ou Pain-de-Pourceau, ייביפר מתנא ـ عرطنيثا ُ ـ وُلف ـ قرن الغزال ـ اذن الارنب ـ

Cucle, s. m., cerqle, période d'un certain nombre d'années, دور; plur., أَدُواْر.

CYGNE, a. m., oiseau du genre de l'oie, اردفي;

Les Cygne, constellation, الدجاجة _ الطاير Les

CYLINDRE, s. m., solide rond, long et droit, عامود _ اسطوانت

. مندرونة , Cylindre, gros rouleau pour aplanir

CYLINDRIQUE, adj. com., qui a la forme du cy-

CYMBALE, s. f., instrument d'airain, actioسنب - صنوج ,plur., صنبح

CYNIQUE, adj. com., secte de philosophes sans pu-شرذمة الفلاسفة الكلييين , dear

Cynique, impudent, obscène, كثير المجون والوقاحة

Cwwisme, s. m., doctrine des philosophes cyniques, مذحب الفلاسفة الكلبيين

.وقاحة - مجون Cynisme, impudence,

CYNOCRAMBE, s. m. Voyez CHOU-DE-CHIEN.

.اذان كلارنب ـ اذان الشاة ـ اذان الغزال

CYPRES, s. m., arbre toujours vert, -.سروقا

جر السفنجة, CYSTHEOLITHE, s. m., pierre marine, CYTHÉRÉE, s. f., Vénus, ј.;

شجرة النحل - قصاص , CYTISE , s. m., arbrisseau , صاحبرة النحل -

n

DAM

D, s. m., quatrième lettre de l'alphabet français, ابع حرف من كالف با.

DACTYLE, s. m., plante graminée, فجيبل.

DADAIS, s. m., nigaud, بهلول مجذوب.

DAGUE, s. f., espèce de poignard, سکین; plur., خنجر سکاکین; plur.,خنجر سکاکین

DAIGMER, v. n., s'abaisser jusqu'à vouloir bien, تفصّل ـ تنزل . Si vous daignez vous informer de nous, اب تفصلتم وعن احوالنا سالتم .

DAIM, s. m., bête fauve, ظبى ; plur., طبا.

DAIS, s. m., poêle en ciel de lit, عَلَمْ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَمُ اللَّهُ اللّ

DALLE, s. f., tablette de pierre, بالولج چر بالاطة; plur., الواج

ملقة, tranche de poisson, حلقة.

DALMATIQUE, s. f., vêtement des diacres, حلّة الشيامسة في القدّاس.

الشام ـ دمشق , Dawas , ville de Syrie

DAMAS, s. m., étoffe de soie à fleurs,

Damas, sabre ou lame qui viennent de Damas,

.دمشقية , Damasonium , s. m., plante

DAMASQUINER, v. a., incruster l'or ou l'argent dans le fer ou l'acier, على الذهب على الدهب الذهب على الدهب على الدهب على الدهب على الدهب الدهب على الدهب ال

DAN

مشغول , s. m. adj., (linge), مشغول

DAMASSER, v. a., faire une étoffe en façon de Damas, شغل A.

DANE, s. f., femme mariée, تست; plur., ستات ; plur., فلس الطاولة عامة ; plur. فلس الطاولة عامة ; plur. فلوس Jeu de dames, فلوس الصامة . العب الصامة . المطلع صامة

المجانة, DAME-JEANNE, s. f., grosse bouteille, تحجانة.

DAMER, v. a., mettre une dame sur l'autre, du dla cula.

.غندور , DAMERET , s. m. , coquet

ـ دُفَّدَ الصامة ـ طاولةً ـ صامة ... DAMTEE , S. m. . . رقعة الصامة .

DAMIETTE, ville d'Égypte, ثغر دمياط.

Damnable, adj. com., qui mérite damnation,

DAMMATION, s. f., condamnation du pécheur à l'enfer, الهلاك للابدى ـ قصاص الجهنم.

مِن اهل الجهنم ,DAMNÉ, E, adj., qui est en enfer ما الك ـ من اهل النار ـ .

ادخل الجهنم DAMNER, v. a., punir de l'enfer, مجل الجهنم . I. Damner, canser la damnation, ستب الهلاك الابدى.

DANDIN, s. m., sans contenance, منحَلُوع منحَلُوع DANDINER (SE), v. ref., marcher en se balançant,

و منحافة _ اخطار , pl. , بخطور , pl. , pl. , بخافة _ pl. , مجالك , pl. , مهالك و , pl. , مهالك و , pl. , مهالك و , pl. , عنداو و , pl. , pl. , pd. , p

الماطر بنفسيد. ال Celui qui se met en danger ne mérite point d'éloges, lors même qu'il échappe, On n'atteint ses اليس المخاطر بهجمود و لو سلم fins qu'en s'exposant à des dangers, من لم بركب کلاهوال لم ينلکلامال

مع خطر - فيد خطر , DANGEBRUSEMENT , adv. , عطر -خطر, DANGEREUX, SE, adj., qui met en danger, مخصف.

موذى , à qui l'on ne peut se fier, موذى DANIEL, n. p., July.

Dans, prép. de lieu et de temps, ¿ - . Il est dans la chambre, هوفي الأوضة. || Il arrivera dans peu, پیصر عن قریب Il entra dans la maison, البيست. Bans trois jours d'ici, .من الى ثلاثة ايام ـ بعد ثلاثة ايام

DANSE, s. f., mouvement cadence du corps, وقص - منجلة . Danse des derviches tourneurs, وسياع.

تحت المجل ـ . DANSER, v. a., وقص , 0. - با جبل على الم

Faire danser quelqu'un, au fig., lui donner de رقص, l'exercice, de l'embarras, وقص).

Danseur, se, s., qui fait profession de la danse, .جنکی ـ رقاص

. بهالوین , plur. , بهلوان , panseur de cordes عوالم , plur ; عالمة , plur ; plur والم غوازی , plur. ; خازیة ـ

. نهر طونه , DANUBE , s. m., fleuve

DARD, s. m., long bois ferré en pointe, حربة.

شوكة, Dard, aiguillon des reptiles, شوكة.

DANDAMELLES (détroit des), يوغاز اسلامبول.

.0 زرق ب

DARTAR, s. f., maladie de peau, قُوبة; plur., . جذام ـ جونية ـ جذمت ـ قوابي

بتارینے En date de, توارینے.

DATER, v. a., mettre une date à, خارّج.

. نوع من المخفص , DATIF, s. m., terme de gram. DATTE, s. f., fruit du palmier; quand elle commence à se former on l'appelle, نيني. Une fois formée, mais encore verte, رامنج Mure et fraichement cueillie, عَلَب _ بُلُح : plur., رطاب, Sèche, وَسُب ب Si elle est rabougrie . انهرة _ قسبة _ on la nomme, بلسے, On nomme aussi بلسے, une sorte de datte qui ne mûrit jamais.

Dattes sèches pressées dans des boites, 8, 2 -.تهر معفس

DATTIER, s. m., palmier qui porte les dattes, .نخلة ـ نخل

. جوز ماثل , DATURE, s. f., plante

DAUBE, s. f., sorte de ragoût, نوع ببخشى.

DAUCUS, s. m, carotte, جزر جبلي - جُزر جبلي Dau-شقاقل كربدى - نوع من الجزر الجبلي, cusde Candie

دلفير، ـ دارفيل , DAUPHIN, s. m., poisson

أبن بكر , Dauphin, fils ainé du roi de France .سلطان فرنسا

DAVANTAGE, adv., plus, plus long-temps, וكشر. .داود النبي النسيل و الملك التجليل , Davin, n. p., ليا المحلك التجليل

DE, prép. de rapport, de lieu; adv. partitif, etc., ne s'exprime pas en arabe, ou se rend quelquefois par عن ـ ب , etc. Morceau de pain, , Il est parti de nuit قطعته خبز المعالمة من خبز ا J'ai entendu dire de vous الليل عسافر بالليل que, اسبعت عنك أن Il a parlé d'éloquence, Je suis satisfait de votre conduite, انكلم في البيان DARDER, v. a., lancer, بانا مبسوط من سلوكك | - O. رشق احدا ب Vous êtes aimé de tous, De Marseille à Paris, انت محبوب من الكل سريليا الى باريس. | Une porte de bois, كتاب صلاة , Un livre de prières باب خشب. DARTREUX, sz, adj., مجذامي. السلطان (Les chevaux du roi, السلطان السلطان السلطان (السلطان المعلم) المحتدد الم

ا من طرف , De par, adv., par l'autorité, au nom de . باسم ـ من قبل ـ

۔ کستواری , Dk, s. m., instrument pour coudre . کشتبان ۔ کستبان

Dé, solide cube marqué de points pour jouer, . کعاب , plur. ; کعب _ زهر _ زين _ زاقته

تخلص ـ . . فرغ ـ . . خلص _ فتح مينا ,DEBACLE, s. f., débarrassement d'un port Débacle, rupture subite et écoulement des glaces d'une rivière, انحلال الجليد وسياح المياة.

عفليقة, Debacle, revolution

DÉBACLER, v. a., débarrasser, A.

. تعالجنا كثير و بعلى انتهينا على ان , que الساحث المياة بعد الأنجهاد ,Debdcler , v. n. , عالجنا كثير و بعلى انتهينا على ان

DÉBALLER, v. a., désaire une balle, en tirer quel-ـ تعالَجِ معم على شي ـ جادل ـ نـــازع 0 فكف,حل الاحال و اخرج منها شيأ .que chose ,

DEBANDADE (A la), adv., sans ordre, شُدْر مِدْر.

DÉBANDEMENT, s. m., action de débander des troupes, نشتیت.

DEBANDER, v. a., détendre, أرخى.

Débander, ôter une bande ou le bandeau, .0 حلّ الرفروف ـ .I شال العصابة

Se Débander, v. réf., se détendre, ارتخى.

Se Débander, se disperser sans ordre, تُشْنَتُ.

DEBAPTISER, v. a., changer de nom, בُيّر كُلُ سم.

DÉBARBOUILLER, v. a., ôter ce qui salit,

Se Débarbouiller, v. rés., se nettoyer le visage,

. عسل وجهه . . A مسے وجهه . . O عرک وجهه

DÉBARQUÉ, s. m., (Nouveau), étranger nouvelle-.واصل من جديد ـ غريب, ment arrivé

DEBARQUEMENT, s. m., - lh(1) ...

DÉBARQUER, v. a., faire sortir d'un vaisseau, اخرج, طلع من المركب

A. طلع من المركب Debarquer, v. n., بالمركب

Débarbas, s. m., cessation d'embarras, овъ. Ils sont partis, c'est un grand débarras, و خلصنا منهم

Débarrassement, s. m., صلاص - تخليص المناسبة.

DÉRARRASSER, v. a., tirer d'embarras, ôter es qui embarrasse, صاحف من من عتق O. Nous sommes débarrassés de ce soin, اكتفينا مؤنته Débarrasser un endroit, فصّع , فرّغ المكان , Débarrasser quelqu'un, cesser de le gêner, على ثقلة عنه I.

Se Débarrasser , v. réf., être débarrasse, أنعتل من

A نزع الدقر, DEBARRER, v. a., ôter la barre او الدرباس من الباب.

مجادلة _ منازعة , DEBAT, s. m., contestation, عنازعة معالجة. Après bien des débats nous avons conclu

ב יוון ש معم على DEBATTRE, v. a., contester, ۸ بعث عن شي

Se Débattre, v. rés., s'agiter beaucoup, Se débattre comme un animal égorgé, هرج I. اختبط - ٥٠ خيط - تهارج -

DÉBAUCHE, s. f., déréglement, abandon à tous les -So li فسوق _ فسق و فساد _ انهیاک ,plaisirs vrer à la débauche, أنهيك في المحارم.

DÉBAUCHÉ, E, adj., abandonné à la débauche, .معاکیس , plur. ; معکوس _ فاسق _ منہیک

DÉBAUCHER, v. a., jeter dans la débauche, corrompre la fidélité, عكس - أفسد I. Débaucher, entraîner a des parties de plaisir, عندل ولف ـ فندل.

Débaucher, faire quitter le service de quelqu'un, .ولف _ افسده عليه

DEBAUCHEUR, SE, S., مُفسد.

DEBET, s. m., dû par arrêté de compte, silie.

DÉBILE, adj. com., faible, ம்ஆம்.

. أضعاف _ ضعف , f. , ضعف _

DÉBILITÉ, s. f., faiblesse, ضعف.

Débilitea , v. a., affaiblir, أضعف.

. ترويج - رواج - بيع - نفق ، DxBIT, 8, m., vente Marchandise de débit, سلعة نافقة. ﴿ Marchandise

qui n'a point de débit, اسلعت كاسدة Il n'y a point منار على O. Déborder, sortir d'un vase, en parlant de de débit (le commerce ne va pas), كالسوق كساد السوق Plus pâle qu'un marchand lorsqu'il n'y a point de dé-اكثر اصفراراً من التاجر يوم الكساد, bit

عارضة الكلام, déclamation, عارضة

DEBITANT, E, S., EL.

روج ـ نفق ـ I. باع Debiter, v. a., vendre, باع الماعة. O. ∥ Ne الج ـ O. الله O. الله O. الله O. الله Ne pas ètre débité, کسد O. || Le drap ne se débite .كساد صابر على الجوم , point

. فرق Débiter, répandre, فرق

Débiter , déclamer , عرض 0.

· DÉBITEUR, TRICE, s., qui doit à quelqu'un, غربم ـ مديون

DÍBLAI, s. m., enlèvement de terre, etc., تعزيل المكان ـ شيل التراب

عزل DEBLAYER, v. a., débarrasser, عزل

Disloquen, v. a., faire lever le blocus, .0 فك الحصار

DÉBOTAE, s. m., mauvais goût d'une liqueur après . طعم ردي يبقى في الفم بعد الشرب l'avoir bue,

Déboire, au fig., dégoût qui suit le plaisir, &. نكاية ـ نعنيف , Deboire, mortification.

DEBOITEMENT, s. m., bala La.

Dénoiten, v. a., disloquer un os, خَارُع ما A. ـ خُارُع.

DÉBONDER, v. a., ôter la bonde, . منزع السدادة

DÉBONNAIBE, adj., doux, حليم الطبع.

ثوران صفرا , Débord, s. m., débordement de bile , أوران صفرا .فوران الصغرا ـ

O. وفص طلبته _ O. وقع خايباً _ طفح , DéBORDEMENT, s. m., action de déborder .فيض _ طغيان

DEBORDER, v. a., ôter le bord, شأل الداير I. Déborder, v. n., ou Se Déborder, v. pro., sortir . A فتر صدره ما اف . . I فاض . . ا طغی . . A طفر مدره ا . . ا

l'eau qui bout, , 6 O.

Déborder, v. a., avoir plus de longueur que, .0 كان اطول مر،

. قلَّع الجزمة, Debottes, v. a., tirer les bottes, قلَّع

فتع ـ تسليك .DéBouchement, s. m.,

Débouchement, moyen de débit de marchandises, .تصوبر ىصاعة

DÉBOUCHÉ, s. m., moyen de se désaire des mar-.طريقة لترويج البصايع ـ تسليع ,chandises

Débouché, au fig., expédient, طريقة; plur., . ا بواب , .plur ; باپ ـ طرايق

Débouché, extrémité d'un défilé, مخترج.

Déboucher, v. a., ôter ce qui bouche, — — — . A فتر ما شال السداد

Déboucher, v. n., sortir d'un défilé, خرج O.

DÉBOUCLER, v. a., فك الابزيم O.

DÉBOURBER, v. a., الخرج من الوحل.

DÉBOURRER, v. a., ôter la bourre, شال اللبدة I.

A. فتح عينه _ علم Debourrer, au fig., former,

DÉBOURS et DÉBOURSÉ, s. m., argent déboursé, مَضَارِ بِف , plur ; مصروف _ فلوس مدفوعة

Deboursement, s. m., دفع دراهم.

Dénourser, v. a., tirer de sa bourse pour payer, ۸ دفع من کیسه

واقف ـ قابم. Debour, adv., sur ses pieds, droit, واقف ـ. O قام واقف ـ يقف , aor., وقف , de cenir debout · .استوی قابیاً ـ قام وقفه

قم , Debout! interj., lève-toi.

ربيح معمالف , Vent debout

DÉBOUTER, v. n., déclarer déchu d'une demande,

DÉBOUTONNER, v. a., faire sortir les boutons des o. فَكُ الأزرار - ارخى الأزرار , boutonnières

Se Déboutonner, v. réf., parler sans gène,

DÉBRAILLER (SE), v. réf., se découvrir avec indé-دومدو, عشف صدره ما اللج cence, عشلم I.

Débaidé, e, adj., sans bride, مين غير لجام. Débrider, v. a., ôter la bride, مُلَّتُ اللَّجِامُ 0. ـ العشركليات I. Sans débrider, sans interruption, العشركليات. .بلا انقطاع

Débris, s. m., restes d'un vaisseau, d'un édifice, احيل. ـ ردم بـیت ـ الواح مرکب ـ بواقی ـ بقایا .خراب بیت

Débris, au fig., restes de la fortune, d'une armée, بواقي _ بقايا

فواصل ـ حتات

DÉBROUILLEMENT, S. m., Ja.

DÉBROUILLER, v. a., démêler, remettre en ordre, .نظم - .0 حل

Debrouiller, au fig., éclaircir une affaire, une _ دل علي 0. question, عل المشكلات ـ . اكشف O. على A.

DEBRUTIR, v. a., commencer à polir les glaces, .٨ بدي بصقل المراة

Débusquement, s. m., كرش اخراج ـ كرش.

Désusquer, v. a., chasser d'un poste, -.o کرش من مکان

اول طابق, s. m., t. de jeu, premier coup, مطلع , Début , commencement d'un discours , مطلع .

DÉBUTANT, E, S., といい.

. لعب اول طابق

Débuter, au fig., commencer, دى A.

من الناحية دى Deça, prép., de ce côté-ci, د من الناحية .من هذا الصوب

DECACHETER, v. a., ouvrir ce qui est cacheté, .0 فض الختم ـ . ٨ فننب النحتم

DECADENCE, s. f., déclin, blace . Aller en décadence, امال الى الزوال I. _ 3 وال مال الى

Décagone, adj., à dix angles et à dix côtés, .معشر الاضلاع

DÉCALOGUE, s. m., les dix commandemens de la loi ـ العشر وصابا ـ وصابا الله العشر ,donnée à Moïse

DECAMPEMENT, s. m., levée d'un camp, ב أرتحال

DÉCAMPER, v. a., lever le camp, До, А.

Décamper, au fig. fam., déloger, عزل Décamper, o. ومط ما و o. فرک , se retirer promptement, s'enfuir

صرب العنق ـ قطع الراس, s. f., سابعة ـ عطم الراس.

- ضيّع الراس, DECAPITER, v. a., couper la tête, صيّع الراس .I صرب العنق _ . I ,مي الرقبة|

Décede , v. n., mourir de mort naturelle, نُوفِي. Décèles, v. a., découvrir une chose, une per-.0 خان احداً ـ. 0 باح بالسرّ ـ . اكشف ,sonne cachée

DÉCEMBRE, s. m., dernier mois de l'année, کانون اول

DÉCEMBENT, adv., avec décence, باحتشام .مثل الناس - كها بليق - بادب

DECENCE, s. f., honnêteté extérieure, الياقة, Décence, convenances, عاليا.

Décennal, e, adj., qui dure dix ans, ou qui مدّنه عشر سنوات ,revient tous les dix ans, الدو, Début, au fig., commencement d'une affaire او يعود كل عشر سنوات ا

DÉCENT, E, adj., conforme à la décence, DÉBUZER, v. n., jouer le premier coup, إلى الله عناسب لايق عناسب المرافق اللادب و الحشية عناسب المربق المناسب décent, , 33 I.

DECEPTION, s. f., tromperie, نشر.

DÉCERNER, v. a., ordonner par autorité publique, .0 حكم , .0 أمر له ب

رفاة , Décès, s. m., mort naturelle,

DECEVANT, B, adj., trompeur, رياخ - آك.

DÉCEVOIR, v. a., tromper par des apparences spécieuses, مَوْ O. Decevoir les espérances de quelqu'un, المله المله المله Son espoir a été déçu, عَبِّ المله المله DECHAINEMENT, s. m., emportement extrême, فقتم _ فرغ . .ثوران ـ هيجان

O كله لكية | 0. حل السلسلة, v.a., détacher la chaîne, السلسلة o. .0 فك الزنجير

Déchalner, au fig., exciter contre, .حرک علی

Se Déchainer, v. réf., السلاسل A.

Se Déchainer, au fig., s'emporter contre, على I. .0 ثار على ـ

DECHANTER, v. n., changer de langage, rabattre de courante, בישי ח. ב (נصت - 0. בישי ח.). son orgueil, de ses espérances, رجع عها کان فیہ A. I. Trouver à la couleur, ذُلُّ و تواضع في الكلام بعد التكبُّرـ . لاقى خلاف ماكان في ظنه déchanter, لاقى خالف

Décharge de bateaux, charrettes, تفريغ.

طلاق , Décharge d'armes à feu,

Decharge, acte par lequel on décharge d'une obli-.خلاص, gation,

Décharge, déposition des témoins en faveur d'un accusé, شهادة للهتهوم. Les témoins à charge et à .الشهود الدين بشهدوا للهتهوم و عليه décharge, الشهود

Décharge de la conscience, تحليص الذمة.

DECHARGEMENT, S. m., J__________. تفريغ الوسق.

فسر م الم شرح م الم عند م Déchargea, v. a., ôter la charge, حط عند م. الم شرح الم . حوّل الاحهال - فزّل الحهل عن

. فضّے _ فرّ غ Decharger, évacuer, فضّے

Décharger sa douleur , کشف وجعه I. Décharger sa conscience, خَلُص ذَمته. || Décharger sa bile, يقطع القلب م. O. - مقاع عصبه على احسد م. O. - يقطع . ٨ فش خلقه

مرفع عند ما عليه مليد مفع عند ما عليه مليد مند مليد مند ما عليه ما عل سلَّه من الطلب _ ابرى ذمته من

Décharger, soulager, خفف عند.

اعفى إجدا عن Décharger, dispenser, اعفى اجداً

_ اطلق _ . اطلق _ I. طلق _ Décharger une arme à seu

Decharger un coup de poing, شيطه مشط 0._

. برر ـ برى . Decharger d'une accusation

Décharger, éjaculer, فاض I.

Se Décharger, v. réf., mettre bas un fardeau, .0 حط عن ظهرة الحمل

فوض البد الأمر, Se Décharger, se reposer sur

Se Décharger, se jeter dans, en parlant de l'eau

Se Décharger, devenir moins foncé, en parlant de

عرى من اللحم _ انحل ,DECHARNER, v. a.,

Décharné, e, adj., fort maigre, شخت.

DECHAUSSER, v. a., ôter la chaussure, . ه خلع نعله او جراباته

Se Déchausser, v. réf., اخلع مذاء.

Déchaussé, adj., يغيان.

Decheance, s. f., perte d'un droit, تضبيع حق .

Décezt, s. m., diminution d'une chose en qua-.انحطاط - نقص - بوار ,lité, en valeur

ينقرى ـ يتغسر , Déchiffrable, adj. com.

Déchiffer, v. a., lire, قرأ A.

_ بين , Dechiffrer, expliquer ce qui est obscur

DECHIQUETER, v. a., découper par taillades, .شقشق _ مزّق _ شرمط _ حتحت

DÉCHIQUETURE, s. f., taillade,

DÉCHIRANT, E, adj., qui déchire le cœur,

DECHIREMENT, s. m., בּלנִים ב "בּלנִים".

DÉCHIRER, v. a., mettre en pièces sans trancher, ـ .0 خربي ـ .0 شني ـ مزني ـ شرمط ـ .0 شرط شقشون. Déchirer avec les ongles, en parlant des A. نهش A.

. قطّع القلب, Déchirer le cœur,

,(Donner une déchion (mufti), أستفتاه شي , au mufti مزق عرضه _ . 0 خرق فاموسه _ . A طعرن في عرضم . خرق _ شرطة , Déchtaure, s. f., شرطة .

DÉCHOIR, v. n., tomber dans un état moindre, .تصعصع ـ انحط ـ ٨٠ نقص

Dźciwź, z, adj., d'un caractère ferme, באֹנים -.صاحب عزم ـ مايس

DÉCIDÉMENT, adv., d'une manière décidée, dad مهاناة | Décidément, que voulez-vous بعسستن تتبت على ايش - والحاصل ايش بتريد

Décides, v. a., porter son jugement sur une .0 حكم ـ ". فطع ـ .0 بت الراي في امر, chose . O. شداً _ انشد , L'intelligence ne peut décider que Dieu ait telle ou telle Déclamer des vers الظنون ما تقطع في الله انه كذا وكذا صورة, figure ا Décider une difficulté, ملع المشكلة A. _ .I جزم کلامر

Décider quelqu'un à, المله عليه.

.شهادة من المرار , Décider en savour de quelqu'un, مكم له , Décider en savour de quelqu'un. فصل . .I قضى على

Se Décider, v. réf., prendre son parti, عزم على I. .اعتهد على ـ ازمع على ـ

de dixaines, etc., contre, ظهر على. عشرة عشرة

DÉCIME, s. m., contribution de la dixième partie des biens, المال.

في العشرة.

. برهان قاظع ,Preuve décisive .قاطع

Discision, s. f., jugement, حكم ـ حكومة; plur., معرّب الفصل دعوى ـ قطع مشكلة ـ بت امر ـ احكام

Décision donnée par le musti sur une question propo-Déchirer, médire de quelqu'un, قدم فيه , A._ _ sée, فتوى; plur., فتاوى , Demander une décision افتاه في الامربان.

Décisivement, adv., La - La.

DECLAMATEUR, s. m., qui déclame, حشادى مبالغ , Déclamateur qui exagère . خطبب.

خطابة ـ شدو ,Déclamation, s. f., عشابة

_ مهانية _ مالعية , Déclamation, exagération

DECLAMATORE, adj. com., qui ne renferme que des déclamations, مهاتي.

Déclamen, v. a., réciter à haute voix, colo.

. مانے , Déclamer, v. n., invectiver

. تعريفي , DECLABATIF , IVE , adj. ,

DÉCLARATION, s. f., acte, discours pour déclarer, . Déclaration de guerre تصريبي ۔ تعريبسف . Décider, terminer un différent, فصل الدعوى I. المصرب المعارات

- اشهر الحرب عسسسلى, Décider de, v. n., disposer de, كم فى O. - clarer la guerre, .صرح بالعمرب على

.اقرّ ب ـ اشهر ,Déclarer, révéler

Se Déclarer pour, v. réf. , لهبر ل A. Se déclarer

Se Déclarer, se faire connaître الشهر إنسفسه م

A. طهر م بان A. بان Se Déclarer, parattre (maladie), بان A. م DECLIN, s. m., état de ce qui penche vers sa fin, Etre sur son انعطاط _ حبوط منقص _ اخر _ زوال اقاصص واحداً . Etre sur son الح الى الزوال , déclin

DÉCISIF, IVE, adj., qui décide, حقيى - DÉCLUMABILITÉ, e. f., qualité d'un mot déclinable, انصراف الاسم - اعراب

مُغُونِب منصوف Declinable, adj. com.,

Déclinaison, s. f., manière de faire passer les noms par les cas, اعراب الاسها ـ تصريف الاسهاء.

Déclinaison, éloignement des astres de l'équateur, التحراف أو ابتعاد الكواكب عن خط الاستوا .

Déclinatoire, s. m., انكارى . Déclinatoire, adj., ي الكارى .

Décliner, v. n., déchoir, pencher vers sa fin, الروال I. عبط - انتحط 0. مبط التحل 0. Décliner, en parlant des astres, انتحرف.

Décliner, v. a., terme de gram., عرّب الأسم ـ عرب الأسم ـ عرب

Décliner, ne pas reconnaître une juridiction, انكر . ٨. نكر الحكم

Décliner son nom, se nommer, نسټى نفسه. Decliverté, s. f., pente, عدور.

Décocher un trait de satire, عرب احدًا كلية I.O. عرب احدًا كلية O. ـ عرب فيه O.A.

Dicoction, s. f., bouillon de plantes et drogues, ماء نبات ـ طبيخ النيات ـ مطبوح

DECOLUZER, v. a., défaire la coiffure, a. A.

- a. a. b. a.

DECOLLEMENT, s. m., اعل الغوا ...

Décorrea, v. a., couper le cou à quelqu'un, قطع راس A.

Décoller, détacher ce qui était vollé, انعبل الغرا ، O. Se Décoller, v. pro., se détacher انعبل الفك . Décoller , v. a., عدال كشف الصدر . I.

Décolorer, v. a., ôter la couleur, فسنح اللون من اللون من اللون عند اللون من اللون عند اللون عن

Se Décolorer, v. pro., se ternir, perdre sa couleur, انفسن لوند I. کبی Decolore, e, adj., terne, كابى.

DÉCOMBRER, v. a., ôter les décombres ا شال الردم, I.

DÉCOMBRES, s. m. plur., ركم.

Décomposen, v. a., réduire un corps, حلّ 0. ـ مَلّ التركيب 0.

Décomposer, su fig., décomposer un raisonnement, un discours, l'analyser, فقل.

DÉCOMPTE, s. m., déduction sur une somme à payer, معنى دفعة الذي يقتضى دفعه - حصم مصم - خصم - خصم -

DECOMPTER, v. a., rabattre sur une somme, o. _ شال من I.

seins, غکس مطل ملی افسنے افسد I.

Déconcerter quelqu'un, lui faire perdre contenance, le troubler, خبل 0. منزى - 0. لخم مانت المنابعة الم

Se Déconcerter, v. réf., se troubler, لنخترى انخزى ...

. كسوة , Déconfiture, s. f., désaite, ruine

Déconseille, v. a., persuader de ne pas faire, مار عليه بان لا بعمل الشي ـ رجّع عن 0.

DÉCONTENANCER, v. a., faire perdre contenance, غير أحواله - التخم - 0. لخم

' Déconyanua, s. f., malheur, عليه عليه المالية . ما اصابه.

Décorateur, s. m., مزخوف.

Décoration, s. f., ornement, زخوفة ـ زينة.

Décoration, marque de dignité, علامة شرفي.

Décoration, v. a., détortiller, ممل برمة الحبلة.

Déconen, v. a., orner, خرف - زبّن - زبّن الم . نقصان القهر - هبوط القهر | - الناموس الظاهر , Décoaux, s. m., bienséance . مفظ الناموس الظاهر, Garder le décorum . هيبت Découcher, v. n., coucher hors de chez soi, .۸ بات برا

Découcher, v. a., faire découcher quelqu'un, بیتد برا ار فی غیر فرشته

DECOUDRE, v. a., défaire la couture, فتتق O. Se Découdre, v. pro., انفتىق.

En découdre, v. n., fam., en venir aux mains, تقاتلوا - تحاربوا

Décousu, z, adj., sans ordre, sans liaison, غير مسلسل ببعضه _ غير مصبوط

DECOULANT, B, adj., سايل.

DÉCOULEMENT, s. m.,

ال ـ . I.A. جرى Decouler, v. n., couler .0 زرب

Découler, au fig., avoir sa cause dans, من يتج من O. الشجاعة [0.] DECOUPER, v. a., couper en morceaux, Découper en petites parties des étoffes, du papier, .قصقص ـ .0 قصّ

DECOUPLER, v. a., détacher ce qui est couplé, dé- رجد ; aor., عشف _ الجيد . T. o. مل مرق بين الأثنين 0. مل م

I. كشف راسم, صدرة, tête, la gorge ل طوبل القامة, Bien découplé, de belle taille, عامل القامة صاحب قد واعتدال

مقص , Découpoir, s. m., ciseaux

DÉCOUPURE, s. f., taillade, chose découpée, .قصقوصة

Découpure, action de découper, تقطيع.

ببرد الهية - بخيد ,Décourageant, E, adj., عيرد الهية -

. فتور ـ تبريد الههة ـ انكسار القلب

قلل اعتباره _ بوز _ خرفي فاموسم [] كسر القلب , Decourage بوز _ خرفي فاموسم [اخيد - برد الهية -

. قل اعتباره _ انثلم صبته | . O بردت ههته _ . A. خهد ، Se Decourager, v. pr. منهد . A. خهد ، A. عنها المناره ع .0 فترت مهتد ـ انفل عزمد ـ انكسر قلبد

DÉCOURS, s. m., décroissement de la lune,

فتىق. Decousure, s. f., endroit décousu, فتىق

DECOUVERT, E, adj., مكشوقي. Lieu découvert, .مکان شرح ـ موضع فرچ ,agréable

مكشوف با A Découvert, adv., sans être couvert على الكشوق.

A Découvert, manisestement, أشكارا - جهاراً.

Découverre, s. f., action de découvrir, كشف. Découverte, invention, eluri - ایجاد - ایجاد

DÉCOUVRIR, v. a., ôter ce qui couvre une chose,

.كشف العطا عن الشي ـ .i كشف الشي Découvrir, dégarnir de forces, de secours, exposer .اعرض للاخطار - خلى بلا محامي بالخطار - aux dangers

Découvrir, parvenir à connaître ce qui était caché, II découvrit . اطلع على _ يقف aor., وقف على en lui des dispositions guerrières, شمة فيه رأيحة

.اظهر ,Découorir, révéler

Se Découvrir, v. réf., انكشف. Se découvrir la

_ اظہر نفسہ , Se Découvrir, se faire connaître بين نفسه

Se Découvrir, être indiscret, فصبح روحه A.

Décrasser, v. a., ôter la crasse, عسل الوسنخ I.

Décrasser, au fig., polir un homme grossier, هندم.

DECREDITEMENT, 8. m., تبويز

DÉCRÉDITER, v. a., ôter, faire perdre le crédit, - I. کسر عرصه به I. ثلم صیته l'estime, etc., کسر

Se Décréditer, v. réf., perdre son crédit,

Décrépit, в, adj., vieux et cassé, هرم.

DÉCRÉPITATION, s. f., pétillement du sel dans le آکتکت الملے, feu, تکتکت

Décrépiter, v. n., pétiller, تكتك.

عجز ـ هرم DÉCRÉPITUDE, s. f., vicillesse extrême, عجز ـ هرم. DECRET, s. m., ordonnance, حكم; plur., ما . Les décrets du ciel, أمر - قصا -المقادير - الامر المقدّر - القضا والقدر - امرالله

Décaétea, v. a., décerner un décret, ordonner, .0 امر ـ .0 حكم ـ .1 قضى

Décai, s. m., cri public pour désendre le débit d'une marchandise, le cours d'une monnaie, etc., مناداة بنهي بضاعة أو نوع من المعاملة

Décri, au fig., perte de la réputation, جرسة. . فضيحة _ هتيكة _ انكسار العرض

Décasea, v. a., défendre le débit d'une marchandise, le cours d'une monnaie par un cri public, . فادى بنهي البضاعة أو المعاملة

Décrier, au fig., ôter l'honneur, la réputation, I. كسر عرضه م. . . فضر مدك ، Pestime ، فضر

DÉCRIRE, v. a., peindre par paroles, فوصف; aor. , بصف.

Décrire, tracer, رسم O.

Décrocнен, v. a., قلُّ الشي المعلق ... О. – مصَّص باسم قدّ بس إ ... о. – الشي المعلق ... I شال الشي من

Décroissement, s. m., انتقاص ـ نقصان.

انتقص ـ . O. نقص , Décaoltaz, v. n., diminuer . تصاغر ـ . I خس ـ

DÉCROTTER, v. a., ôter la crotte, A.

DECROTTEUR, s. m., pull - lun.

DECROTTOIRE, s. f.,

سقص , s. f., فقص.

. ا عسل الخيط الخام قبل صبغه L.

DECRUSER, v. a., faire bouillir des cocons de soie . مَوْض ـ تعويض حسارة | غلى جوز القرّ في الماء ,pour les dévider avec facilité, الماء لينحل العزل بسهولة

عشرة أضعاني , Decuple, s. m. et adj.

Décuples, v. a., rendre dix fois plus grand. . صيّر الشي قدر ماكان عشرة اضعاف

_ استحقر _ احتقر , DEDAIGNER, v. a., mépriser ما حسب لد حساب أما اعتنع في استخف ب Dédaigner de, v. n., ne pas vouloir par mépris,

.من قلّة اعتبارة لاحد ما اراد ان ـــ كبرت نفسه عن

المتحقار, Dedaigneusement, adv., باستحقار.

مستحقر , Dédaigneux , se , adj. ,

DEDAIN, s. m., mépris, استحقار.

Dédale, s. m., labyrinthe, تيم.

مجاً ـ داخل , Dedans , adv., dans l'intérieur

DEDANS, s. m., intérieur, John. Le dedans de la maison, البيث

DÉDICACE, s. f., consécration d'une église, سم _ . تكريس كنيسة ـ تخصيص كنيسة باسم قديس

Dédicace, épitre pour dédier un livre à quel-خطبته بسالة الي من أمدي له الكتاب ,qu'un .مدية كتاب ـ

DÉDICATOIRE, adj. com., contenant la dédicace, .لاجل احدا كتاب ـ مُهدى

مرس عند من Déméa, v. a., consacrer au culte, مس O. ـ كرس ـ .

Dédier, adresser un livre par une dédicace, .۸ جعل کتابه علی اسم ـ امدی کتاب

DÉDIRE, v. a., désavouer ce qu'une personne a dit ou fait pour nous, نکر ه. مذب م. کذب

.رجع في كلامه ـ .٨ رجع عن كلامه

رجوع في الكلام, DEDIT, s. m., rétractation, ارجوع في الكلام,

Dédit, peine convenue contre celui qui se dédit, مبلغ معلوم بين المتعاهدين يدفعه الذي يرجع الحكادين المتعاهدين يدفعه الذي يرجع عن كلامد

DÉDOMMAGEMENT, s. m., réparation de dommage,

DÉDOMMACER, v. a., indemniser, عوض عليه

. Dieta vous dédommagera d'un autre مرض خسارة. ال Se défaire d'une chose, la vendre عرض خسارة الله يعوض عليك من غير باب معده

Se Dédommager, v. réf., J... O.

DÉDOUBLER, v. a., ôter la doublure, قال البطانة I.

Dédoubler, séparer en deux, قسم قسيين I.

بعد حسم ألمروق ,Déduction faite des frais

شرح, Déduction, énumération,

Dédurae, v. a., rabattre, مسم 0. - محض 0. -.۸ طرح

A. شرح ـ . 0 قص , Déduire , narrer en détail

Déduire, inférer, ما استستج من استستج من استستج من استستج من التستج من التس

Dépachen (SE), v. réf. fam., s'apaiser après la .o رائق من غصبه colère

Dépaillance, s. f., ame - simé.

. ناقص القوى BEFAILLANT, E, adj., qui s'affaiblit,

Défaillant, s., qui ne comparaît point sur l'assi-.متاخر عن الحضور - مخالف , gnation

Dźvallia, v. n., dépérir, s'affaiblir, نقبص О., انتقص قوتد.

Défaillir, se pâmer, ¿ L. - عليه عليه عليه المنافقة المناف Défaire, v.a., détruire ce qui est fait, فرب LO. ا فسنے الزاہجة. A. Défaire un mariage, نزع ـ Défaire un nœud, فكث العقدة 0.

التصر على . . I كسر Defaire, mettre on déroute, كسر التصر على أنكسر, Etre défait

Défaire, débarrasser, ம விக்.

Défaire, maigrir, exténuer, السقم _ أصعف _ ا . 'عيّر - انحف - اصني - صعّف

Défaire, au fig., effacer par plus d'éclat, de .0 فاق , beauté

Se Défaire, v. réf., se débarrasser de, انعتاق من يضاض مرن Se défaire d'un ennemi, le faire mourir, .مجيب ـ مدّعي عليه الله الحلك عدوة فتخلّص مند واستراح من شرّة Se désaire de, se désaccoutumer de, ترك 0. _

. آباع

صعيف ـ متغير , Dérait, E, adj., amaigri, abattu . كسولا , DÉFAITE, s. f., déroute

Défaite, débit, vente, سيعة. Qui est de défaite, سهل البيع

Défaite, excuse, 🚉; plur., 🚑. Mauvaise défaite, 33, U a

Défalcation , s. f. , déduction , ميل ـ حسم . L شال من ۵۰۰ مسم Déralquer, v.a., déduire, مست 0۰۰ DEFAUT, s. m., imperfection, час; plur., эле . Quiconque verra : نقصة ـ نقص ـ ses propres défauts ne s'occupera pas de ceux d'au-.من ابصرعيب نفسه اشتغل عن عيب غيرة (trui

.قلة ـ عدم ـ نقص , Défaut , manque , privation . - مخالفة, manquement à une assignation, تناتحرعن الحصورا

An défaut de, adv., au lieu de, en place de, عوص عن

قلَّم قبول , ع. ٤٠ , عبول .

DÉFAVORABLE, adj. com., منكوس ـ مخالف.

DEFAVORABLEMENT, adv., عنكوسا - بهخالفة

DEFECTIF, IVE, adj., (verbe) qui n'a pas tous ses modes et temps, فعل غير كامل الاحوال.

Direction, a. f., abandonnement d'un perti, . تتخلية - تتخلَّى عن - توك

DÉFECTUEUSEMENT, adv., , just - use.

DÉFECTURUX, az, adj., qui a'a pas les qualités requises, ناقص _ معبوب معبوب . Verbe défectueux . فعل فاقص , (comme عزا , رضى , فعل .

عيوب , plar. , عيوب , plar. , عيوب .نقصان ـ نقص ـ عوار ـ

Dépendante, adj. com.,

Désendeur, neressa, s., opposé à demandeur,

- دافع عنم , Derendre, v. a., protéger, soutenir

Ason محامي عن ـ .I حيى ـ .O نصر ـ .O رد عند corps défendant, مدافعًا عن نفسه Défendez vo-انصر اخاك , tre frère, qu'il ait tort ou raison, prov., , عاية _ مراعاة | Défendre quelqu'an, l'excuser | . ظالمًا و مظلومًا Défendre, garder une place forte, حافظ ۔ .I حهی

Défendre, empêcher de, منع عن A. Defendre, probiber, interdire, حرّم - حرّم -نهي عن I. منع - A. On aime le fruit défendu, ـ كل مهنـوع متبــــوع ـ كل مهنـوع حلــــو احت شي للانسان ما منع

Se Défendre, v. réf., repousser par la force, .دافع عن نفسه

ـ امتنع من Se Défendre, s'excuser de faire, صنع من .اعتدر من

ـ بر نفسه ,Se Défendre de , se disculper, nier احتیے بان, A. Il se défendit en disant que نکر.

Se Défendre, se tenir en garde, se garantir, الحترس من _ استحرس من

. مدافعت , Défense, s. f., protection, soutien الاستنحوان بولد الأمان , Prends ma désense, Dieu la mère de la sûreté . محامية - حياية - صيانة #.خذ بيدى الله ياخذ بيدك ,prendra la tienne استعد للهدا فعة تحصن احترس,mettre en défense

Defense, justification d'une inculpation, ننب ية.

. فہی ۔ منع ۔ تحریبے , Defense , prohibition مجاوية , Défenses , au plur., réponses en justice احتجاجه.

_ فامات Défenses, longues dents de sanglier, . ناب , sing ; انياب

تحصير. , Désenses, ce qui met les assiègés à couvert, تحصير. DEFENSEUR, s. m., qui défend,

Dérensir, ive, adj., fait pour désendre, دفاعي. Dépensive, s. f., مدافعة. Être sur la défensive, ne faire que se défendre, حافع ـ حامى.

- ميتشل , Déférant, R, adj., qui condescend

- امتشال , Déférence , s. f., condescendance

Dérérent, s. m., terme de monnaie, marque de la imlo المعاملة, fabrique

Déférer, v. n., céder, لاعم _ امتثل ل. Déférer, donner, علم لِ - أولى احداً ب اعطى . Déférer le serment à quelqu'un, حلف .

Déférer. Voyez Dénoncer.

Défenant, v. a., (un cheval), شال نعل الفرس I. Se Déferrer, v. réf., perdre son ser, en parlant d'un cheval, تحصفي.

. أفحم, Déferrer, v. a., rendre muet, confus, أفحم

ابلحة - استدعا للهيدان - طلب للهيدان. Porter استدعى احدا للهيدان, un défi à quelqu'un, I. رمى اباحة ,القى اباحة عليم ب , في

DÉFIANCE, s. f., crainte d'être trompé, שׁנָה שׁנָּי La défiance est استحوار مذر - استخوان -DÉFIANT, E, adj., qui craint qu'on le trompe, لا يامن احداً ـ مستخون ـ متوهم ـ ظنّان

Déricit, c. m., ce qui manque, שقصان ـ خصس .نقص ـ

Défier, v. a., provoquer au combat, faire un - استدعى للهيدان - O. I. عا للقتال , defi I. Il sera oui en ses défenses, ومنى القي اباحة عليه ـ O. طلب للشرا يستهع في Il sera oui en ses défenses احتجاج à la course tous ceux qui se présenteraient, رمي اباحد في الركص على اي من كان

Defier quelqu'un , le braver , أستهتر.

Se Défier de, v. réf., avoir de la défiance de, ما اس ـ احتذر من ـ تحرّس من ـ استحرس من - استخون ـ .0 شك في - .0 ظن السوم في ـ لا تظرّ، في . Il faut se défier de tout le monde . خور .. الناس كلا سوءًا |

. شوة Défigure, v. a., rendre difforme, gâter, شوة عكس ـ هشم الوجه

Defile, s. m., passage étroit, مطيق.

Défiler, v. a., ôter le fil, لميط المخبط O. I. ـ . فرط عقد لولو ,O. Défiler un collier de perles فرط

Défiler, v. n., passer à la file, les uns après les |.0 فات واحد بعد واحد او ناس بعد ناس autres

شع محدود Défini, s. m., chose définie, عصدود.

DÉFINIR, v. a., déterminer le temps, le lieu, les . bornes , عدّ عدّ 0.

عرّف ـ عرّف ماهيتر الشي

DEFINITIF, IVE, adj., qui décide, ידה .

En Définitive, adv., par un jugement définitif,

. ولاخر - والحاصل, En Définitif, enfin

Définition, s. f., explication de la nature d'une . تعریفات , plur., تعریف chose, etc.,

Définitivement, adv. Voyez En Définitif.

Déflagration, s. f., combustion, أحتراق.

Dépleuria, v. n., perdre sa fleur, هيط زهرة O. _ . پېس زهره

.اسقط الزهر , Désteurir , v. a.

DÉFLEXION, s. f., détour de sa route naturelle, انحراف ـ ميل

زياح البكورية, DEFLORATION, s. f., dépucellement ازالت البكارة ـ

ازال البكارة , Derlorer, v. a., ôter la virginité .0 اخذ الوجه - ازاح البكورية

Défonces, v. a., ôter le fond d'un tonneau, ـ. O شـــق كارض A. Defoncer la terre, خفس .I عزق الأرض

Se Déformer, v. ref., انعكس.

Défourner, v. a., ôter du four, اخرج من الفرن.

DEFRAI, s. m., وفع المصروف.

Déprayer, v. a., payer la dépense, حمل الكلفة I. . ٨ دفع المصروف ـ

Défrayer, amuser une société, قالجهاء. DÉPRICHEMENT, s. m., , , , , , , , ; ; c.

DÉFRICHER, v. a., cultiver une terre inculte, .0 عمر الارض - احيى الارض - ١٠ عزق الارض

عيار الارض , Défricheur, s. m., عيار الارض

Defriska, v.a., défaire la frisure, رخم الشعر I. Déproncer, v. a., défaire les plis, e, d. -- يسط وجهست , O. Défroncer le sourcil بسط وجهست , Définir , expliquer la nature , l'essence d'une chose .0 حل عقدته

DÉPROQUE, s. f., dépouille, تشليحة.

DÉFROQUER, v. a., ôter le froc, _____.

Se Defroquer, v. ref., quitter le froc, Moine désroqué, حالب شالع.

متوفى ـ هالك ـ متنتج ، DEFUNT, E, S., mort les musulmans ne se servent de ce dernier مرحوم mot qu'en parlant de leurs co-religionnaires).

DEGAGE, E, adj., libre, pela.

DEGAGEMENT, S. m., which - " : Taling".

_ منفذ سر _ باب سر Dégagement, issue secrète, آس باب منفذ

DÉGAGER, v. a., retirer ce qui était engagé, 0. فكّ ـ خلص , Dégager , débarrasser , délivrer . اطلق ـ . . I عتق Dégager un soldat, le rendre libre, عتق ا Dégager, donner une issue,

Dégager sa parole, la retirer, عنال يك I. Dégager sa promesse, y satisfaire, وعلا علا المادية على المادية على المادية على المادية على المادية على المادية على المادية ا

Se Dégager, v. réf., مغضاً.

DEGAINER, v. a., سحب A. _ سل O.

DEGARNIR, v. a., ôter ce qui garnit, ce qui orne, عرى ـ . A نزع كلاداوات ـ . I شال الزبنة , العدّة | انخفس , Se défoncer , v. réf. , perdre son fond Deformen, v. a., gater la forme, שב I. - إ.سيّج. Dégarnir un arbre, en ôter les branches inu-قلم الشجوة, tiles,

. Se Dégarnir , se vêtir légèrement , تخفف

- خسارة - خراب DEGAT, s. m., ravage, ruine, على الله على . Faire du dégât dans une province, البلاد I. (pour خرب البلاد). ∥ Ils ont fait un dégat خربوا الدنيا ,épouvantable

DÉGAUCHIR, v. a., ôter l'irrégularité du bois, صلَّح الخشب. DÉGAUCHISSEMENT, S. m., بشطالح المناسخ المناسخة المن

DECRL, s. m., fonte des neiges, de la glace, سياح الثلج - حلّ الثلج - ذُوبان الجليد. Dźgren, v. a., fondre la glace, la neige,

. حلَّل , ذوب الجليد - سبِّيع الثلج

Degeler, v. n., ou Se Dégeler, الثلج I. _ . تحلل , انحل الجليد

DEGENERATION, s. f., Limil.

تُغيّر عن طيبة اصله ,Degenere, v. n.,s'abatardir Cet homme a dégénéré, il vaut . انحط عن قبهته السابقة ,moins qu'il ne valait autrefois

.سدّم نفسه ـ 0. سدّ النفس ـ قرّف السقلب Dégénérer en, changer de bien en mal, سدّم نفسه ـ 0. ٥. أل إلى -

Degingande, en, adj., مخطع.

0. عل من الدبق Déglura, v. a.,

Déglutition, s. f., action d'avaler, וִיגע פ.

O. نىتىق ـ تىقتى ، Degobiller , v. a.,

Décoisen, v. a. et n., ... I.

Se Dégoiser. Voyez SE DÉGOURDIR.

DEGORGEMENT, s. m., تنفريغ.

. ازال الورم, کلانشفاع, Deconfler, v. a., ازال الورم

DEGORGER, v. a., déboucher,

Dégorger, v. n., se déhoucher, سلك O.

استفرغ ـ فرغ , s'épancher فرغ ـ فرغ . مدعوك , Disgourdi, R, adj., expérimenté, مدعوك

مفتول.

DEGOURDIR, v. a., ôter l'engourdissement, بعش A.I. .انعش -

Dégourdir, au fig., fam., façonner une personne, .1 فستل ـ ٨دعك

Se Dégourdir, v. ref., se défaire de son engour-أنتعش ـ O. صحّر dissement,

Se Dégourdir, se défaire de sa simplicité, فنوعينه A. .تشطر ـ .0 صحٍ ـ

. انتعاش , Découndissement , s. m.

Dégout, s. m., manque de goût, d'appétit, سدم, عدم الذوق وكلاشتها ـ قرف ـ ـ

Pégoût, aversion pour une chose, pour une personne, ملل من _ كواهة _ قرف. Éprouver du dégoût . تقرّف مرى, Dégoût de l'étude القرّف مرى,

Dégoût, déplaisir, قبر.

.كربح ـ مقرف , Degoutant, E, adj.

Découté, E, adj., qui manque d'appétit, قرفاري

ـ چلبي المزاج ـ ملول , Dégoûté , difficile , délicat ركيك المزاج

- أقرف , Découten , v. a., ôter le goût , l'appétit ,

أقرف من, Dégoûter de, donner de l'aversion pour,

Dégoûter de, faire qu'on ne trouve plus à son .0 صدّ عرى goùt

Se Dégoûter de, v. réf., prendre du dégoût pour, ٨ مل ـ تىقرف من ١٠٠٠ قرف ـ ٨٠ زهد ـ ٨٠ زهق .4 زعل من ـ

Se Dégoûter, perdre l'appétit, سدم A. ـ قرف I. Dégouttant, E, adj., qui tombe goutte à goutte, وسبيفه بقطر, Son sabre était dégouttant de sang . قاطر .بالدما

O. قطر , Dégoutter, v. n. , tomber goutte à goutte انفه ينقط دم , Le sang lui dégoutte du nez . سقط ـ | L'eau dégoutte dans la chambre, البيت يكف DÉGRADATION, s. f., destitution honteuse d'un .حط عن المقام ,grade

.خرأب , Dégradation d'un édifice ترذيل ـ ذل Degradation, avilissement, نرذيل ـ ذل.

Dégradation, affaiblissement des couleurs, de la . نقص بالتدريج ,lumière

DEGRADER, v. a., démettre d'un grade avec ignominie, حط عن المقام ,0.

Dégrader, déshonorer, avilir, اذَلَّ عن أَلْ عنه اللَّهُ عنه اللَّهُ اللَّهُ عنه اللَّهُ عنه اللَّهُ اللَّهُ ا Dégrader, faire du dégât, خوب I.

Dégrader, affaiblir insensiblement les couleurs, انقص, قلّل بالتدريج, la la la mière,

Se Dégrader, au fig., s'avilir, نرذل.

O. فك DECRATER, v. a.,

DÉCRAISSEMENT, s. m., خسيل ـ ازالت الدهن.

DÉGRAISSER, v. a., ôter la graisse, les taches de graisse, غسل مازال, زوّل الدهري I. Il mangea des fruits pour se dégraisser la bouche, اكل فواكم ليزيل .عن فهد زفرة الطعام

DÉGRAISSEUR, s. m., June.

سلالم , plur., سلم ـ درج , plur., سلالم Degré, marche d'un escalier, درجة; collect., ين ; collect., ين

رنبة ـ درجة , Degré, grade

.درجة , Degré, division d'une ligne,

Par degrés, petit à petit, بالتدريج. Au plus haut العاية _ الى ابعد غاية , degré, au fig.,

Dégnéen, v. a., ôter les agrès d'un mavire, .I شالم ادامات المركب

DÉGRINGOLER, v. a., descendre vite et malgré soi, تکرکب ـ کعوت ـ ۸۰ کوت

رقق ـ I. ـ وقق ـ Dreckossin, v. a., diminuer, وقق ـ المرقق.

.قتل المسيح , Degrossir , au fig. , commencer à éclaireir une le Christ . affaire, نوّم المادّة.

DÉGUENILLÉ, E, adj., dont les habits sont en lam-منخرقن _ مخلقن ,beaux

DEGUERPIR, v. a., abandonner un héritage, .0 ترك كارث

Déguerpir, v. n., fam., sortir d'un lieu par crainte, انكسموا , انقلعوا من هون

DÉGUERPISSEMENT, s. m., abandon d'un héritage, .ترك ارث

I. طرش DEGUEULER, v. D., vomir, مارش

DÉGUISEMENT, s. m., état d'une personne déguisée, تنكير - تخفية - تبديل

تدليس, Déguisement, au fig., dissimulation, تدليس.

Déguisan, v. a., travestir, نسكر. On le déguisa en marchand, البسوة زي تاجر.

Déguiser, cacher sous des formes trompenses, ll déguisa son chagrin, et fit bonne. خبّع .اخفى الكيد واظهر الجلد, contenance

۔ تبدل ۔ تنکر , Se Déguiser, v. réf., se travestir تُنكُّر بزي النسوار. ,Il se déguisa en femme .تخفي لبس زي النسوان ـ

Se Déguiser, se montrer autre que l'on n'est,

فراقة, DEGUSTATION, s. f., essai,

Déhances, E, adj., qui a les banches rompues, .منحَلَوْع ـ مخَلّع

Déharnacher, v. a., شال عدّة الفرس I.

DEHONTE, B, adj., بلا حيا ـ وقع بالا

Denoas, s. m., la partie extérieure, عارج. Dehors, au plur., fortifications extérioures,

Dehors, apparence, ظاهر.

Denors, adv. de lieu, prép., hors de, ј. Par من برا ـ من خارج ,debors

Déicide, s. m., crime des Juiss en faisant mourir

DEIFICATION, s. f., auli.

DÉIFIER, v. a., mettre au rang des dieux, J.

Déisme, s. m., croyance à l'existence d'un dieu, ـ القول بالوحدة المطلقة, sans révélation ni culte اعتقاد بوجود الله و نكرجيع الاديان

Désste, s., qui reconnaît un dieu, et rejette toute - النقلع - قابل بالموحدة المطلقة , Déguerphosez d'ici, religion révétée انقلع - 0. فرك . par force .معتنقد بوجود الله و ناكر جيع الادبان

DÉLATEUR,

DÉLATION, s

DÉLATION, s

DÉLATION, s

DÉLATION, s

DÉLATION, s

DÉLATION, s

DÉLATEUR,

DEJECTION, s. f., excrémens,

DEJETER (SE), v. réf., se dit du bois, etc., qui travaille, qui se courbe, فَضُور O. Déjeuné ou Déjeunes, s. m., فطور.

O. Paire فطر O. Paire فطر O. Paire فطر O. وسط O. فطر déjeuner, donner à déjeuner,

DEJOINDRE, v. a., مثق ـ فرق بين O.

Se Déjoindre, v. réf., se séparer, انشــق ـ افترق.

Drivoura, v. a., empêcher de réussir (un projet), عكس المطل عطّل علم الماد علم الماد الما

DE LA, adv., de cela, أمن هذا . Il s'ensuit de là que, من خلك أن _ ومن ذلك بستلزم أن . De là, de l'autre côté de, من هناك . Au-delà, par-delà, الناحية الثانية ديكها _ من الناحية الثانية ديكها _ من الناحية الثانية الصوب من النهر هداك الصوب من النهر . Au-delà de la mer, ورا البحر, المول المعلم المالية المعلم ا

بخراب .. صعضعة بـ s. m., خواب ... وكالم

DÉLABRER, v. a , déchirer, mettre en maquais état, خرب ، ضعضع ـ مرّق . ـ خرب ، ضعضع ـ مرّق

Délacea, v. a., défaire le lacet, عنت الحية 0. ـ ارخى القيطان

DÉLAI, s. m., remise, مهلة. Donner un délai, امهل المهل المهاد. || Demander un délai

DELAISSEMENT, s. m., abandonnament, تخلّی.

DELAISSER, v. a., abandonner, عن المخلّب عن المخلّب عن المحلّب عن

DELASSEMENT, s. m., repos, הבון ביים. استراحة - استراحة - الماراحة - الماراح

DÉLASSER, v. a., ôter la lassitude,

Se Dėlasser, v. réf., prendre du repos, استراح.

Délatien, Take, s., démondateur, عواني ; plur., عوانيد

- DÉLATION, s. f., dénonciation, عوأن.

DÉLAYANT, adj., (Remède), qui rend les humeurs fluides, معملًا

DELETENENT, s. m., Ja.

Délater, v. a., détremper dans un liquide, على 0.

DELECTABLE, adj. com., agréable, didis

Délectation, s. f., plaisir qu'on savoure, ilici.

A. ـ شرح قلبه ـ . O سور Dalecter, v. a., réjonir, سور ما مرح قلبه ـ . O.

Se Délecter, v. réf., prendre beaucoup de plaisir à, ب غَنَّا ـ التَّادُ عَالَةً الْعَالِمُ الْعَالَةُ عَالَى الْعَالَةُ عَالْعَالَةُ عَالَى الْعَالَةُ عَالَى ا

DÉLÉGATION, s. f., commission pour connaître, agir au nom de, ביוויג.

Délégation, acte qui donne pouvoir à une personne de recevoir une somme d'une autre, عوالله.

Delecue, s. m., charge d'agir au nom d'un autre, وكلا, plur., وكلا , plur., وكيل ما زواب

Délégué, porteur d'une délégation, تحوالة.

ـ وگل ـ نسوّب , Dalekoura, v. a., rommettre اقام وكيلا

Deleguer, assigner des fonds,

DELESTAGE, S. m., التصبيرة.

DÉLETER, v. a., ôter le lest, مُوتِّع تصبيرة المركب مقتل DELETER, adj. com., qui cause la mort, مقتل

مُتلف _ قاتل

DELIBERART, B, adj., مشاور.

Délibératif, ive, adj., qui tend à persuader ou à dissuader, نصحى: Vaix délibérative, suffrage compté dans les délibérations, opposé à voix consultative, الراى المحسوب والمعتبر في جم الارا.

DÉLIBÉRATION, s. f., discussion entre plusieurs pour prendre une résolution, בمشاورة مشورة.

Délibération, résolution, ii.

Délibéré, s. m., ordonnance, באה – أمر

DÉLIBÉRÉ, adj., aisé, libre, عازم مختلص De propos délibéré, أعيداً عيداً عيداً عادم

Deliberement, adv., d'une manière délibérée,

الذيذ مِ مَفْتَصُر اللهِ اللهِ DÉLIBÉRER, v. n., consulter en soi-même ou avec الذيذ مِ مُفْتَصُر اللهِ اللهِ اللهُ الل

DźLICAT, z, adj., agréable au goût, مفتخر

مدلّل Délicat, efféminé, مدلّل

Délicat, difficile à contenter, نظليٰ.

Délicat, difficile à juger, conduire,

Délicat sur l'honneur, ماحب نحوة . Délicat dans

ses procédés, espe ale area délicatore

DÉLICATEMENT, adv., avec délicatesse, بلطافة, في الدلال Elevé délicatement. بخفة:

Délicatement, v. a., traiter, élever délicatement, رتبي في الدلال ـ لاطف.

Délicatesse, s. f., qualité de ce qui, de colui qui est délicat (voy. les différens sens de délicat), قطافة على المناه ا

Délicatesse, mollesse, انعومة _ دلال.

Délicatesse, légèreté, adresse, ais.

. انتقل من . . 0 خرچ من _ عزّل ارقة _ نحافة ي Délicatesse, faiblesse, ténuité

Délicatesse, finesse, فأمة _ رقة

Délicatesse, sensibilité excessive;

معروف Délicatesse de procédés,

ـ هناء ـ لذَّة ـ تـنعَم ،DELICES, s. f. pl., plaisir . نعيم ـ لذَّات و مسرّات

Délicieusement, adv., بكيال اللذة _ بتنقم .

DÉLICIEUX, SE, adj., extrèmement agréable, لذيذ ـ مفتخي

DÉLICOTER (SE), v. pers., défaire son licou, قشط الرسن عن راسد.

Delie, B, adj., grele, mince, وفيع - رقيق Taille déliée, رقيق, رخصر ناحل.

شاطر_ رفيع Délié, au fig., fin, subtil, عيماطر_

O. عل ما DELIER, v. a., défaire le lien, فك O. عل O.

Délier, au fig., absoudre, La O.

DELINQUANT, s. m.,

DELINQUER, v. n., contrevenir à la loi, וֹנֹיִייַ.

Déline, s. m., égarement d'esprit causé par la-maladie, فذي - تنصريف. Être en délire, هذي I.

DELIT, s. m., orime, خطاء; pl., دنوب; pl., دنوب DELIVEARIOB, s. f., action de mettre en liberté, خلاص ـ مُتَــق ـ اطلاق.

Délivrance , livraison , نسليم .

Dalivae, s. m. Voyes Arrière-Faix

DELIVER, v. a., mettre en liberté, عتق _ اطلق I.

Delivrer, affranchir d'un mal, مقص من المجتبى - خاص من

Délivrer, accoucher, blu - sel

Délivrer, mettre entre les mains,
Se Délivrer, v. réf., se débarrasser, acco

Se Délivrer, v. réf., se débarrasser, accoucher, صاحف ۵. ـ مانخان

DELOGEMENT, s. m., לישניט - וידישור בו וידישור.

DÉLOGER, v. a., faire quitter un logis, une place, انحرج من ـ عزّل

Déloger, v. n., quitter un logement, un lieu, انتقل من ـ ۵. خرج من ـ عزّل.

تخاین DELOYAL, E, adj., sans foi,

DeLOYALEMENT, adv., منانة.

DELOYAUTE, s. f., infidélité, perfidie, ביובה.

DELPHINIUM, s. m. Voyez PIED-D'ALOUETTE.

عصلة الذالية, (muscle), عصلة الذالية.

DÉLUCE, s. m., débordement universel des eaux, طوفان , grande inondation

DEMAGOGIE, s. f., faction populaire, عصبة الشعب.

DÉMACOGUE, s. m., chef, membre d'une faction | tun, الجوج - هلكان. - ربيس عصبية من الشعيب ب واحد من العُصُب

O. حلّ قياط الولد ,DÉMAILLOTTER, v. a., عاط الولد

اكلان _ رعاية _ حكت _ نغلان Chair, ياكلان _ رعاية _ حكت _ نغلان Chair, ياكلان _ رعاية _ . بكرة _ غدا oà l'on est, أ

. بعد غدا ـ

DÉMANCHER, v.a., ôter le manche, ملع القبضة A. Démancher, v. n., avancer la main vers le chevalet du violon, قتب يك إلى مشط الكهنجة.

Se Démancher, v. pr., تخلعت القبطة المادة

Se Démancher, v. pr., aller mal, المخربط العكس service, عَلَوْع مِ خَلَوْع مِ خَلَوْع مِ العَالَم الع

DEMANDE, s. f., action de demander, chose demandée, طلوب مطلوب.

- مسایل , plur., مسیلت , Demande سوال; plur., سولات, Un livre par demandes et par . كتاب سوال و جواب reponses

Demande, action en justice, _ dl. _ LESI. DEMANDER, v. a., prier quelqu'un d'accorder, التهس من - ٨٠ سال - ٥٠ طلب من احد

Demander, questionner, المداعن A. Demander des nouvelles , استخبر عن شي Demander! المستخبر أستسبى إلحدًا , quelqu'un son nom

Demander, désirer, vouloir, طلب O. - 1,1-O. Quelqu'un vous demande, قصد طالبك ne demande qu'à jouer, ما مقصودة الا اللعب, Il ne demande pas mieux; il sera très-content de cela,

Demander, exiger, اقتضى!. Cela a demandé

اقتضے اذلک , beaucoup de peines et de travaux الى اتعاب كثيرة و عنا شديد الى اتعاب كثيرة و عنا شديد beaucoup de soin et de précaution, هذا بك تقبيد و ديران بال

Demander, quêter, مسل A. _ الله A.

DEMANDEUR, SE, s., qui demande souvent, impor-

DEMANDEUR, DERESSE, s., qui demande en justice,

DÉMANGRAISON, s. f., picotement entre cuir et

DÉMANGER, v. n., avoir la démangeaison, 60. Après-Demain, adv., dans deux jours, اكل ما ري _ إبعد بكرة A. La main me démange, . يدي تاكلني ـ يدي ترعاني , **تحكّن**ي

هد اسوار قلعت , Démantèlement , s. m. , عد اسوار قلعت .

DÉMANTELER, v. a., abattre les fortifications, .0 هذ الأسول

DÉMANTIBULER, v. a., rompre, mettre hors de

. انهشم _ تخلوع _ تخلع _ Se Démantibuler, v. pr., انهشم _ DÉMARCATION, s. f., ligne servant de limite, .وضع الحدود

DÉMARCHE, s. f., manière de marcher, .مشية _ مشي

مطوة , Démarche, pas, procédé, conduite .سلوک - اعبال , plur. ; عبل

A. فسنر النكاح, DEMARIER, v.a., rompre le mariage DÉMARQUER, v. a., ôter une marque, شال العلامة.

DÉMARRER, v. a. et n., détacher, partir, de O.

Démarrer, v. n., changer de place, . ۸ برج من موضعہ

DÉMASQUER, v. a., ôter le masque, كشف وجهة I. .ازاح الغيا عن

. كشر الصوارى, Démater, v. a., rompre les mâts خناقة _ منازعت , Demale, خناقة _ منازعت , Demale

DÉMÈLER, v. a., trier et séparer ce qui est mêlé,

O. Démêler les theveux, سَرِّح الشَّعر, Démêler les theveux . # Démêler du fil , سَرِّح الْمُعِيطُ الْمِعْلُمُ الْمِعْلُقُ الْمُعِيطُ الْمُعِيطُ الْمُعِيطُ الْمُعِيطُ الْمُعِيطُ الْمِعْلُمُ الْمُعِيطُ الْمُعِ

Déméler, distinguer, reconnaître, مَيْن ـ مَيْن ـ مَيْن ـ مَيْن ـ Déméler, contester, quereller, عرف على شي . Qu'avez-vous à déméler avec lui?

Démêler, débrouiller, éclaircir, کشف I.- مثر A.

Se Déméler de, v. réf., se tirer de, ثخلُص من. Démembrement, s. m., نُقسيم.

Demembren, v. a., diviser,

DÉMÉNAGEMENT, s. m., transport des meubles d'un logis à l'autre, يعزيل ـ انتقال ـ تعزيل.

Déménagen, v. a., transporter des meubles d'un logis à l'autre, عند التقل من بيث الى بيث المرحل, انتقل من بيث الى بيث المرحل.

Démence, s. f., folie, aliénation, عنون عبد حبنون عبد المختلف العقل . Tomber en démence, ملك في العقل الختل عقلم , Démence (Sa), v. réf., s'agiter, اختلط المختلط .

DÉMENTI, s. m., action de nier ce qui a été dit par quelqu'un, تكذيب

Démenti, au fig., fam., désagrément de ne pas réussir, مَينة.

Démentia, v. a., dire à quelqu'un qu'il a menti; prouver le contraire, — ŠŠ.

Se Démentir, v. réf., so dédire, عنى كنىي فقيدة. Se Démentir, au fig., s'écarter de son caractère, حاد عن I.

Déntaire, s. m., ce qui fait perdre l'estime,

DEMERITER, v. n., agir de manière à perdre la bienveillance, l'estime, عدم الاستحقى . A. -A. عدم الاستحقى . A. I.

DÉMESCAÉ, E, adj., extrême, صابح عن القياس عارج عن القياس

ـ بافراطـ من غير قياس ,Dźwesonatacerr , adv., للغايث.

So Démettre, v. réf., se défaire de sa charge, من الله عن عن عنه عن عنه عن عنه الله عن عنه كاله

شيل الغرش , DEMEUBLEMENT, s. m., شيل الغرش

. اشال الفرش,D±maubles,مال الفرش,D±maubles . عرّى البيت من الحوايس وكاثاث .

DEMEURANT, E, adj., qui demeure,

.والباقى ـ وما بقى . Au demeurant, adv., au reste

DEMEURE, s. f., habitation, באושלט; pl., העולט, pl., העולט, DEMEURE, v. a., faire sa domeure, העלט O.

Demeurer, rester, بقى A. Demeurer court, interdit, انقطع عن الكلام ـ توقف Demeurer à ne rien faire, فعد بلا شغل

Dent, a, adj. sing., la moitié d'un tout, فضائي ;
plur., فضائي Dans la conversation on supprime le
plus souvent le ifinal che ce mot, et l'on prononce : مُنْصَ الله Demi-heure; أَنْصَ الله الله وقبة ... الماعة و نص الماء و الماء

م النص و النسسص ، A demi, adv., à moitié ، مصروق ، A demi-brûlé ، نص على نص

تصف دايرة , BEMI-CERGLE, s. m., انصف

DEMI-CIRCULATRE, adj., حضف دايروي

مفكوك. مخلوع , Démis, ع, adj., disloqué, عنطوع ...

Dimission, s. f., acte par lequel on se démet d'une charge, تنازل عسف عزل نفسه عنازل.

DÉMISSIONNAIRE, adj. com., متنازل عن المتنازل عن المت

DEMOCRATE, s. m., attaché au gouvernement populaire, تابع الحكم الجههور.

DEMOCRATIR, s. f., gouvernement populaise, قيام, التحريبور بالتحكم

DEMOCRATIQUE, adj. com., المجمور ... DEMOCRATIQUEMENT, adv., اتبعًا لحمكم الجيهور ...

.دمریت ـ ست ـ ستیتت

DÉMOLIB, détruire, هدم 0. ه. 0. هرب م. 1. Dánolition, s. f., حدم.

عفاریت , plur عفریت , DEMON , s. m., diable شیاطیرن , .plur ; شیطان ـ

Démon, enfant vif, pétulant, by - by; DEMONIAQUE, adj. com., possédé du démon, .مسکون ـ مصاب ـ ملبوس

ما له انسانية , Démonstrateur, s. m., celui qui démontre, l'homme, ما له انسانية. معلم _ مبين

DÉMONSTRATIF, IVE, adj., qui démontre, qui indique, _ ckl _ ckl . Pronom démonstratif, .اسم كلاشارة

Démonstration, s. f., preuve évidente et convain-ابضاح - دليل واضع ,cante

Démonstration, marque, témoignage extérieur, اظهار ـ توريم

Démonstration, leçon d'une science expérimen-تعليم بتورية الاشيا التي ينكلم عنها المعلم ,ıale,

Démonstrativement, adv., d'une manière évi-بدليل واضر ,dente

DÉMONTER, v.a., désassembler les parties, ... O. Démonter, an fig., déconcerter, خبدًا.

Démonter un cavalier, le renverser par terre, . كركبه الى الأرض - ١٠ قلبه عن السرج

انفك Se Démonter, v. réf., se désassembler, تخلخل ـ

Démontransur, adj. com., qui peut être démontré, قابل الدليل.

Démontres, v. a., prouver d'une manière évi-.0 دل على ان - اثبت - ارضح - بين dente,

علم واورى , Démontrer, faire une legen

DÉMORALISER, v. a., corrompre les mœurs, .خسر ـ افسد ـ ١٠ عكس

Démondre, v. n., lâcher ce qu'on tient avec les

DEMOISELLE, s. f., fille d'une famille honnôte, dents; se départir d'une entreprise, حيّب - أرخى .عڌي عن ـ

.I شال الذخاير من , Démunia , ôter les munitions

A. فترح ما کان مسدود بحابط, م عدّى عن _ أرنى DÉNANTIA (SE), v. p., عدّى عن _ أرنى

DÉNATTER, v. a., مضفور ماكان مضفور 0.

Dénaturé, e, adj., contraire à la nature, .ضد الطبع

Dénaturé, qui n'a point les sentimens naturels à

DÉNATURER, v. a., changer la nature, l'acception, . حرّف - افسد - غيّر - . 1 قلب

ב נבתון, Dénégation, s. f., action de nier, ב נבתון .نكارية

Deni, s. m., refus d'une chose due, בּוֹטוֹג בּוֹטוֹג -مابالة الحق Déni de justice, ما بالة

DÉNIAISER, v. a., rendre plus fin, فتل O.

DÉNICHER, v. a., ôter des oiseaux du nid, .0 اخذ افرام الطيرمن العش

Dénicher quelqu'un, découvrir su retraite, نكش O.

Dénicher, v. n., au fig., fam., s'évader, 🚄 O.

Denten, s. m., monnais de cuivre valant le douzième d'un sol, فلس ـ سحتوت; plur., فلوس

Deniers, monnaie de compte, somme d'or ou d'argent , دراهم.

DEMERA, v. a., nier un fait, L. - A. - A. - A.

Dénier, refuser, عن شي I.

.ثلب ـ تعيير ـ

DÉNIGRER, v. a., chercher à diminuer la réputation de quelqu'un, le prix de quelque chose, عليب عليه ـ . A بخس ـ .0 حط قيسة الشي ـ . I ثلب ـ .0. A طعن في عرض أحد

DÉNOMBREMENT, s. m., compte en détail, La .مداد ـ

Dénombrer, v. a., compter, ביב I. ביבין.

DÉNOMINATIF, IVE, adj., غُلَيى ـ تعريفي

DÉNOMMER, v. a., désigner,

DÉRONCER, v. a., faire connaître à l'autorité, بلّغ الحاكم شيًا ـ اعلم الحاكم ب Dénoncer quelqu'un, faire contre lui une dénonciation perfide, سعى به عند ـ نعاون عليه A.

Dénonciateur, s. m., qui dénonce, مُبلِّعه مُبلِّعه مُبلِّعها على عواني ـ ساعي

Démonciation, s. f., déclaration, délation, موان ـ تبليغ الحاكم

DÉNOTER, v. a., indiquer, اشر ملى على ـ اشر الح.

Dénouement, s. m., solution, fin. ختام.

Dénouer فُسَك ... O. حل O. Dénouer les membres, les rendre plus souples, ليّبر.

Dénouer, démêler une affaire, مُحلّ 0. _ كشف I. Dénouer la langne, faire parler, اطلق لساند

Se Dénouer, v. réf., se défaire, en parlant d'un nœud, گختاً ـ انفک ـ انتخا

Se Dénouer, devenir plus souple, الإدراء I.

Se Dénouer, se démêler, في انكل ـ انكشف.

DENBÉE, s. f., tout ce qui se vend pour la nourriture; marchandise, יולב; plur., سلّع, plur., سلّع.

DENSE, adj. com., épais, فيف _ شبك.

ك افت _ سهاكة , s. f., تكافت _ كثافة _

سنّة تتحاخل مننة تتحاخل المنة تتحاخل المنة مناه المحافظ المحا

Dent, tout ce qui a la forme d'une dent, نسن; plur., اسنان. Les hommes sont égaux comme les dents d'un peigne, الناس كاسنان المشط.

Etre sur les dents, harassé de fatigue, — طابب A. Coup de dent, trait de médisance, العجم A. Coup de dent, trait de médisance, النفجع Avoir les dents longues, être affamé, الفجع Avoir une dent contre quelqu'un, الفجر من اللبد ملان من في قلبه جرح من الهفة, Pour la dent creuse, pour la première faim, اللهفة, Parler des grosses dents, fortement, avec menace, في قلبه جرح من اللهفة. المستحر Montrer les dents à quelqu'un (fig.), lui faire tête, كشر عن اسنانه لللب كشر عن اسنانه, المنانه, مساله, الكشر عن اسنانه, الكشر عن اسنانه, الكشر عن اسنانه, الكشر عن اسنانه, مستحر الكلب ـ كشر عن اسنانه, الكشر وي الكلب ـ كشر عن اسنانه, الكسود الكلب ـ كشر عن اسنانه وي الكلب ـ كشر عن السنانه وي الكلب ـ كشو عن السنانه وي عن السنانه وي الكلب ـ كشو عن السنانه وي عن الس

DENT-DE-CHIEN, s. f., plante, يزاز الكلب ـ يزاز الكلب.

DENT-DE-LION, s. f. Voyez PISSENLIT.

DENTAIRE, s. f., plante, בהיישה צו שמות ביים.

DENTAIRE, adj. com., des dents,

DENTALE, adj. f., (lettre) qui se prononce à l'aide des dents, حرف سنّي.

كدشت ـ نېشة , Dentee , s. f. , coup de dent , عبد الم

DENTELÉ, E, adj., en forme de dents, باسنان ـ .

DENTELEA, v. a., faire des entailles en forme de dents,

DENTELLE, s. f., ouvrage à jour, de fil, de soie, مُخرية ـ شبيكة.

DENTIFAICE, s. m., remède pour les dents, دوا للاسنان. DENTISTE, s. m., chirurgien qui s'occupe de ce qui concerne les dents, של שיילו.

DENTITION, s. f., sortie naturelle des dents,

DENTURE, s. f., ordre des dents, وسنَّ الاسنال -

DÉNUDATION, s. f., état d'un os à découvert, السرع في عجّبل _ انجز _ العظم . الكشاني عظم _ نعربة العظم . Dépécher quelqu'un, se d

Dénuement, s. m., privation, בתחונה ב ברח ברחונה.

Dénuer, v. a., priver, dépouiller de, ברח ברח ברח ברח ברחונה בינה ברחונה ברח

DÉNUÉ, E, adj., dépourvu, عادم عديم. DÉPAQUETER, v. a., فتح A. - فك O.

Dépareiller, v. a., ôter l'une de deux ou plusieurs choses pareilles, عكس اشبا متالّفة.

DÉPARER, v. a., rendre moins agréable, شُوَّة.

Déparier, v. a., ôter une chose de la paire,

. بطل بحكى ,Déparler, v. n., fam.

سفر ـ رحيل ، DEPART, S. m.

DEPARTEMENT. s. m., division d'un pays, واقليم ; plur., عهل اقسام ; plur., عهل القاليم ; plur., اعهال العبال العب

Départe, v. a., distribuer, على المقسم بيس على .

Départir, donner, عطست اعطب المحارب ا

Se Départir, v. réf., s'écarter de, عن المحاد عن المحقدة المحقدة عن عن المحقدة المحقد

Dépasser, devancer quelqu'un, O.

DÉPAVER, v. a., ôter le pavé, البيلاط قلع الجمارة.

Dépayser, v. a., tirer quelqu'un de son pays, الحرج من بلادة ـ طفّش

Dépayser, au fig., dérouter, نوة

Dépécement, s. m., تقطيع.

Dépecer, v. a., mettre en pièces, ëd.

Dépêche, s. f., lettre d'affaires publiques, تحارير, plur., يتحارير, الدولة

Dépèchen , v. a. , faire promptement , شِهَل عَجَل ـ انجز

Dépêcher quelqu'un, se défaire de lui, حَجَلُ هَلَاكُم اللَّهِ عَجَلُ هَلَاكُم اللَّهِ عَجَلَ هَلَاكُم اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّاللَّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّ

Dépeindre, v. a., décrire et représenter par le discours, وصف; aor., يصف.

Dépendance, s. f., sujétion, طاعة. Il est sous موتحت حکمک-هوتحت بدک، votre dépendance . قياده في بدک

Dépendance, état d'une chose qui dépend, relève d'une autre, انتساب ـ تبعيّة ـ علاقة ـ تعلّق.

Dépendances, au plur., tout ce qui fait partie de, qui appartient à, بتعلق به علقات ـ ما يتعلق به منتسبات ـ لواحق.

Dépendant, e, adj., personne qui dépend d'une autre, מבים בא ביבים.

Dependant, chose qui dépend de, ب متعلق ب موقوف على , ب منوط ب تابع

Dépendre, v. a., détacher une chose qui était pendue, شال الشي المعانق I.

 ا۔ لیس ذلسک تحت حکمی و لا تصرّفی ما لي بد في ذلك

Dépendre, s'ensuivre, تبع ٨.

Dépendre, en parlant d'une personne, être subor-.0 کان تحت حکم , تحت ید , donné à , عن 0.

- مصاریف الشرع , Dépans , s. m. pl. , frais , Condamné aux . خرج المحكهة - الكلفة - المصروف dépens, مسجّل عليد خرج المحكمسة . Aux dépens de, aux frais de, على كيس.

Aux dépens de ma vie, ولو هلكت , Aux dépens de son honneur , مع نـقص عرضه. # Rire aux dépens de quelqu'un, على أحد.

Dépense, s. f., argent dépensé, مصروف, plur., ـ نفقة, Argent pour la dépense, خرج ـ مصاربف خرجية. || Je n'ai point d'argent pour faire ma dé-.ما معی نفقت ما عندی خرجیت , pense

Dépense, office, lieu où l'on serre la garniture et la fourniture de la table à manger, دولاب.

Dépensen, v. a., employer de l'argent pour ache--ter, صرف L O. - انفق - اخرج - L O. مرف . Tai dé-بنكلفت مية, pensé cent piastres pour mon voyage غوش على سفرى.

Dépansiea, èas, adj., qui aime trop la dépense, .صرّ یف ۔ مسرف ۔ دولتے

DEPENSIER, s. m., celui qui fait la dépense de la .وكيل النخرج, communauté,

DEPERDITION, s. f., perte, ישיביים.

Dépéair, v. n., s'affaiblir, se ruiner, صنني Α. ـ .تدمّر ـ . ٨ تلف ـ تخرب ـ .0 ضعف

DÉPÉRESSEMENT, s. m., état de ce qui dépérit, . خراب _ دمار _ صنا

DEPETRER, débarrasser, فأص

Se Dépêtrer, v. réf., se délivrer, تخطص.

خراب اللاد

DÉPEUPLER, v. a., dégarnir un pays d'habitans, خرب البلاد ـ صير البلاد قفرة

. أقفر , Se Dépeupler , v. pro.

لتف الشعر, Dépilation, s. f., action de dépiler, نتف

Depilatoire, s. m., drogue pour dépiler, i.

Dépiler, v. a., faire tomber le poil, l'ôter, .نتف الشعر ـ L نتف

Dépister, v. a., découvrir en suivant les pistes, . تبع اثاره فكشف عليه

- جكارة - قهر, Dipit, s. m., chagrin avec colère رغم . Il a fait cela par dépit, Pour vous faire dépit, عسسل هذا من قهرة لارعامك ـ جكارة فيك ـ نكابة فيك

ـ وغيا عن ـ غصباً عن En dépit de, maigré, ب على رغم انفد.

DEPITER, v. a., causer du dépit, كل I. _ בكف I. .ارغم ـ اعاظ ـ

Se Dépiter, v. rés., اعتاظ ـ استنكى ـ انكاد .

Déplacea, v. a., ôter une chose de sa place, .حوّل شيّا من محلد ـ I شال شيأ من محلّه

. Se Déplácer, v. ré£, انتقل الى غيرموضع.

في فير محمله , DEPLACE, E, adj., عليه فير

- شيل الشي من محلم , DEPLACEMENT , s. m., محلم انتقال.

ـ ما اعجبه الشي , DÉPLAIRE, v. n., ne plaire pas استكوة شيّاً - استقبر شيأ

Déplaire, donner du chagrin, offenser, - -اغاظ!. Il me déplait que, اغاظ! Ne vous en déplaise, عن أذنك

Se Déplaire, v. réf., se trouver mai dans un lieu, . ضاقت نفسه في هذا الموضع - ما طاب له الموضع

DÉPLATSANT, E, adj., qui déplait, فيرمقبول.

Déplaisant, qui fache ou chagrine, مغم.

عُمّ ـ قبر ـ عبن DEPLAISIR, s. m., chagrin, عبر ـ عبن ا افتم النغبن ـ النقبر ,Eprouver du déplaisir فتم ـ النغبن ـ النقبر . الفتر النغبن ـ النقبر ,Eprouver du déplaisir إ اساء الى Causer du déplaisir à quelqu'un, اساء الى

 A. قلع الغوس من الارض و نسقله الى غير موضع L. فرد , DÉPLIER , v. a., étendre ce qui était plié, غرد . .0 نشر ـ افرد

Déplissen, v. a., défaire les plis d'une étoffe, .1 فرد الطنات

محتزن ـ برثع لد , Déplorable, adj. com. DEPLOBABLEMENT, adv., تنابعة محزنة.

Déplorer, v.a., plaindre beaucoup, مزن على A. . تاسف على ملى ملى على م

Déployement, s. m., action de déployer, L.........

Déployer, v. a., étendre, déplier, فسط O. -.I فرد _ .O نشر

. اظہر - اوری , Déployer, montrer

. بدع , Déployer son éloquence

DirLové, E, adj., étendu, عفرور مفرور . Rire à gorge déployée, aux éclats, کرکع.

Drplume, e, adj., qui n'a plus de plumes, d'un corps, نقبة. منتوق الريش

DÉPLUMER, v. a., ôter les plumes, au fig., dépouiller, نتف الريش I.

DEPOLIE, v. a., ôter le pôli, أزال الصقلة.

DÉPOPULATION, S. f., بأراب.

DÉPORTÉ, Ε, adj., banni, منفف.

DÉPORTEMENTS, s. m. pl., mauvaise conduite, .سلوك ردى ـ فسق , mauvaises mœurs

L. نفی , Déporter , v. a. , bennir au loin

DEPOSANT, E, adj., qui dépose et assirme en jus-شاهد , tice

- عرى _ شَلْحِ من المنصب Déposea, v. a., destituer, معرى -

Déposer entre les mains de quelqu'un, lui con-.ودع , اودع عنا - استودعه شيا - سلهه شيا ، فودع ,

Dépaser une dignité, بنازل عن المنصب

Déposer, laisser, former un dépôt (en parlant de

DEPLANTER, v. a., arracher pour planter ailleurs, | liquides), חייי, O. ב 'נُرسّי . L'eau a déposé au fond du vase la terre qu'elle contenait, ركز, ربص .رسب التراب في العقب ا

> Déposer, dire en témoignage que, المبيد بارارية A. DÉPOSITAIRE, s. com., à qui on a confié un dé-.مستودّع ـ امنا , plur. امين , pôt

בלנה, Deposition, s. f., destitution,

. شهادة , Déposition, ce qu'un témoin dépose

Déposséden, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il pos-.o اخذ من احد ما له ,sède

DÉPOSSESSION, B. f., JUL isl.

DEPOSTER, v.a., chasser d'un poste, طرد من مركز A. كسليم ـ وداعت , Dépôt, s. m., action de déposer, تسليم ـ وداعت

ودبعت ـ وداعة, Depôt, ce qui est mis à la garde de; امانة ـ ودايع ,plur.,

مستودع ـ حاصل , Depôt, lieu où l'on dépose

Dépôt, lieu où restent des soldats, des recrues

Dépôt, sédiment des urines, des liqueurs, de l'eau, .طين - رسوب - راسب

Depôt, amas d'humeurs, تعمية.

DÉPOUILLE, s. f., peau de serpent ou de ver,

Dépouille, butin, سلس; plur., الله عنية ـ اسلاب. Dépouille mortelle, corps de l'homme mort, .حسد مانت

Dépouillement, s. m., état de ce qui est dépouillé, .نعرّي

. كشف , Dépouillement, extrait, état abrégé _ قشط الثباب Depoulter, v. a., deshabiller, الثباب

Dépouiller, ôter la peau, سالنج O.A.

Dépouiller un os de chair, un arbre de feuilles, جرّد العصن عن الاوراق ـ جرّد العظم عن اللحم. مصل Dépouiller, recueillir les fruits de la terre, محصل Dépouiller ou se Dépouiller de, au fig., quitter, .0 ترك ـ ٨٠ خلع

Dépouiller, extraire un compte, etc., کشف I. عرى عن Dépouiller, priver, عرى

.من اليوم الذي ـ منذ ما ـ ما حرم نفسه Se Dépouiller, v. réf., se priver, من اليوم الذي ـ منذ ما ـ ا نعری نفسہ عن Se dépouiller de ses habits, نعری . ه شلنح ثیابه ـ

Dépourvoir, v. a., dégarnir de ce qui est néces-.اعدم ـ اعوز ـ اخلى من اللوازم ـ نقص , saire

خالی من ـ منفص , Dépouavu , E , adj. , dégarni , .معدوم ـ عاوز ـ خلتي ـ

DEPOUAVU (AU), adv., sans être préparé, alé Le. كالى من اللوازم, Qui est pris au dépourvu

. فسأد , DEPRAVATION , s. f. , corruption ,

.فأسد , Dépravé, E, adj., gâté, فأسد

افسد , Dépanyea , v. a. , pervertir

وافد _ وكلا , plur. , وكيل | دعابي , Departcatif, va , adj. , en forme de prière

DÉPRÉCATION, s. f., t. de rhétor., figure contenant un souhait, كعا .

DÉPRÉCIER, v. a., mettre une chose, une personne يوكس et يكس; aor., يوكس et يوكس . ٨ بخص ـ

Déprédateur, adj., انهاب.

DÉPRÉDATION, s. f., pillage, بسلب _ باس.

DEPRESSION, s. f., abaissement, انحطاط الخفاض

Dépaier, v. a., révoquer une invitation, confre-. بطل العزومة ,mander

Déprimen, v. a., rabaisser, mettre au-dessous de Dépaisen, v. a., ôter du prix, témoigner qu'on fait المتقرد نقص من السعر, peu de cas de, المتقرد نقص من

ازاج بكارتها . . . فتح بنت ازاج بكارتها . ا اشيته عيانة , مخريطة , Depuis le Caire jusqu'à mauvais état منذ سنة ـ من مدّة سنة الشياة). ا . ساعة مخريطة ـ ساعة ملخبطة , Depuis le premier Montre dérangée ، من مصر الى رشيد .من كلول الى كلخر ,jusqu'au dernier

se dit des sentimens, des opinions, ودع, aor., ويع Depuis peu, من مدة قريبة. Depuis quand? یمن ای متی ـ من متی متی ـ من متی متی ـ من متی

منذ أن Depuis que, conj., depuis le tems que, منذ

DÉPURATIF, IVE, adj., remède propre à dépurer le دوا مروّق , sang

_ Dépuration, s. f., action de dépurer, בינ פ אָפ .تصفية _ تنقية

DÉPURATOIRE, adj. com., qui sert à dépurer,

- سقىسى - روق Drivara, v. a., rendre pur, قى ا

Députation, s. f., réunion de députés, وُفد رئسل _ وكلا

Député, s. m., envoyé, إسول; plur., رسُل

DÉPUTER, v. a., envoyer avec commission un dé-ارسل ـ وقد ,puté

. قلع الجدر, DERACINEMENT, s. m., علم الجدر.

DÉRACINER, v. a., arracher de terre avec des ra-.قلع من الجدر - . ه قلع الجدر , cines

Déraciner, au fig., ôter entièrement, استاصل.

DÉRAISON, s. f., défaut de raison, في يقدر بف قلتر عقل.

Déraisonnable, adj. com. (chose), qui ne s'ac-خارج عن حيطة الصواب, corde pas avec la raison, . قليلَ العقل, Homme déraisonnable . مخالف للعقل _

بطريقة مخالفة للعقل ,.DEBAISONNABLEMENT, adv.,

DÉRAISONNER, v. n., tenir des discours déraison-.خَرُوْ nables , خُورُوْ

DEBANGE, E, adj., qui n'est pas en ordre, busho DEPUIS, prép., منحر بط _ Depuis un an, منحر بط _ Dérangé, homme dont les affaires sont en

_ انقلاب النظام , DEBANGEMENT , s. m. , désordre

انحات عقدانه - Derangement de مرمتة - شعططة - قلقلة - الخبطة ا انخرام , اختلال العقل ـ خلل في العقل , l'esprit انخرام , اختلال العقل ـ خلل في العقل . ال المحراف المزاج Dérangement de la santé,

. ثقلة, Dérangement, importunité.

هزوا ب النظام ـ قلقل ،DERANGER , v. a., déplacer مرمت ـ خر بط _ لخبط . Déranger, mettre en désordre, محمد .I قلب ـ

Déranger quelqu'un, l'importaner, le détourner . اشتقاق [. . ه منع احدا عن اشغالـــ ، de ses affaires اتعب سرّة ـ ثقّل عليد

Déranger la santé, حرف المزاج I. L'eau de ce المخلاط . pays a dérangé ma santé, مُنِت على مُنِيت المُخدِث على مُنِيت المُخدِث على المُخدِث على المُخدِث المُخدِث المُ حك اللاد

Deranger les mesures, عكس , افسد التدبير , 1. Se Deranger, v. pro. (santé), أستقاقي ـ مشتق . Se deran- autre مشتق . استقاقي ـ ger (montre), کے تابعہ ا

Se Déranger, en parlant d'un homme qui devient مدر من _ اشتق من 0. déréglé dans sa conduite , أنعكس أ.

انحرف _ معدوم الطحال ,DERATE, adj., sans rate, alerte .نشط ـ

ا. بالثاني ـ ثاني مرة , DERECHER, adv., de nouveau من غير نظام ,Dinzgle, a, adj., contraire aux règles, من غير نظام . Déréglé, contraire à la morale, معكوس ـ فاسد

اخركلية . Le dernier mot أخر نفس . M Le dernier mot أخركلية . Le dernier mot أخركلية . Deréglement ordinaires, انقلاب النظام معدم النظام , Déré glement du pouls, اضطراب المفصل.

Dźaśczement, adv., sans règle, بعدم ترثيب.

م أفسد , Dérecter, v. a., mettre dans le désordre .I خرب نظام

SE DÉRANGER.

O. وط Dirides, v. a., ôter les rides, فرط O. Derider, au. fig. , rejouir, أيسط.

Se Dérider, v. réf., quitter son air sérieux, انفوط

Déaision, s. f., moquerie amère, هزو. Tourner en .استهزی ب dérision,

DÉRISOIRE, adj. com., fait avec dérision,

DÉBIVATIF, IVE, adj., qui sert à détourner les humeurs, تحويلي.

DÉRIVATION, s. f., origine d'un mot tiré d'un autre,

Dérivation, détour des eaux, des humeurs,

DÉRIVE, s. f., détour de la route, t. de marine, انحراف _ حُبِّد عن الطريق

Dźszvź, z, adj. (mot), qui tire son origine d'un

Déarvez, v. n., venir de, tirer son origine de,

Dériver, s'écarter de la route, حاد عن الطريق I.

Dériver, v. a., faire dériver un mot, أشتق ـ حول , Faire dériver des eaux , استخرج

DERME, s. m., la peau de l'homme, علم.

DERNIER, ÈRE, adj., qui est après tous les autres, après lequel il n'y a plus rien, كأ. Jusqu'au dernier, Demeclement, s. m., (de mœurs), المن و فساد والم المرحم المنافع و فساد والمرحم المنافع و المرحم ا

> Dernier, précédent, ماطسي. L'an dernier, Le mois dernier, عام كلاول ـ العام الماضـــي الشهر الماضي!

Dernier, extrême en bien ou en mal, أخر. Le اردى الناس ,dernier des hommes , le pire de tous الناس ,1. نهانة ـ ابلغ غاية ـ اخر درجة Le dernier degré, v. réf., انفسد ـ انعكس . Foyez | | Le dernier degré اخيراً - في الاشر, adv., اخيراً - في الاشر

DERNIÈREMENT, adv., il n'y a pas long-temps, . بهذا القرب _ ما له زمان

في خفية , Dérobée (A La), adv., furtivement

Dérober, v. a., ôter la première enveloppe des fèves de marais, فمنص

Dérober, voler en cachette, نشل O. موقديد. O. Décober, soustraire à la vue, cacher, __ii.

Se Dérober, v. réf., se sauver de quelque chose, عن على على عن Se dérober, quitter une compagnie sans être vu, انسل ـ انسرق.

Dźnonk, n, adj., secret, خفت. Escalier dérobé,

Heure dérobée, prise sur le temps du travail, ساعة سرقة

DÉBOGATION, s. f., action de déroger à une loi, منحالفند - تعدية الأوامر ,un acte

DÉROGATOIRE, adj. com., qui déroge à un édit, un acte, مختالف.

DÉROGER, v. n., faire quelque chose de contraire à un acte, un édit, خالف ـ نعدى الأوامر.

Déroger, faire: quelque chose qui fait déchoir de ment, ما نزع صلاح الالته العدّلة العدّلة. la noblesse, عر A.

Dźnoidia, v. a., ôter la roldeur, au fig., _______ .٨ طبع

DÉROULLER, v. a., ôter la rouille, au fig., polir, façonner, جلي I.

Se Dérouiller, v. ref., se palir,

. Dénouter, v. a., mettre en long ce qui était roulé, O, Dérouler un peloton de فرد

. بحر . كر الخيط من الطابة . . ٥٠ كر الطابح . 6١

. هزيهة ـ كسبرة Draoure, fuite de troupes défaites, هزيهة ـ كسبرة. .I کسر , Mettre en déroute

Détoute, désordre des affaires, ruine, line. DEROUTER, faire perdre à quelqu'un sa route,

Dérouter, déconcertor, tompre les mesures,

. فليز ـ دبر , La derrière

De Derrière, خلفاني - وراني. Porte de derrière, au fig., fanx-fuyant, échappatoire, صغاص.

·· Sans devant derrière, le devant à la place du der-.متقدم ومتاخر. بالمقلوب, riète

Derrière, prép., خلف - ارو.

Denvice , s. m., pauvre religieux ture, درویش; .دراو بش. , plur.

.Des, mot composé de de et de les. Voyez DE.

Des, quelques, بعض.

Dis, prépos., depuis, من _ Dès que, aussi-.اول ما _ عند ما , tot que

من حيث , Dès que, puisque

ازال عند العلط , Disabuser, v. a., détromper نبهد على حقيقة الشي

Se Désabuser, v. réf., se détromper, es; aor., بوغي, plus reg., يعى, Se désabuser d'une chose, re-. I عرف ان الشي باطل , eoanaitre qu'elle est vaine

Désaccord, s. m., désunion, المقانق ـ المحالف ...

Désaccondan, v. a., détruire l'accord d'un instru-

. فرق بير. DESACCOUPLER, v. a., désunir, فرق بير.

Désaccoutumen, v. a., faire quitter l'habitude, ابطل العادة.

_ بطل العادة , Se., Désaccoutumer, v. . set., العادة . .I خرق. العادة

DÉSACHALANDER, v. a., faire perdre les chalands, .ضيع الزناين

لَيِس بحسن Dásagaranze , adj. com. , qui déplait , البس بحسن .مکروہ ۔ غیر مقبول ۔

. بطريقة عير حسنة . Desagreablement , adv.

Disagnément, s. m., défaut de la personne, du . مسلخت ـ نشو یه visage

قرف Désagrément, sujet de chagrin, de dégoût, .شي مکرولا ـ

DESAJUSTER, v. a., فزع A. ـ النظام ـ A. ـ النظام ـ I. سقى ـ أروى Désaltéres, v. a., ôter la soif, اسقى ـ أروى

.A دفع العطش ـ

.So Désaltéres, wréf., وي . A. _ فلم على الم

- حل المرساة Disangre, v. n., lever l'ancre, .0 حل

.خرية _ غبر _ خيبة , Desappointement, s. m. .اطرار , plur. , ضرر علب ; plur. , ضرر علب ; plur. , اطرار , .اخزي ـ خيب ـ

d'appareiller, طوى القلوع I.

قرق بين الألف و الفر, Désapparier, v. a., فرق DESAPPRENDRE, v. a., sale sile Al

DÉSAPPROBATEUR, TRICE, s., 7 133.

Désapprobation, s. f., action de désapprouver, .مواخذة _ مذمّد _ افكار

Désappropriation, s. f., renoncement à la proriété, كالملاك priété,

SE DÉSAPPROPRIER, v. réf., renoncer à la proo. فات الملك . o. ترك الملك . o.

DESAPPROUVER, v. a., trouver mauvais, blamer, . انكر عليه شيئا ـ استوحش ـ اعاب ـ استقبح

Désarconner, v. a., mettre hors des arcons, .1 قلب عن سرجه

Désarconner, au fig., fam., confondre dans tine الحزي , dispute

DÉSARGENTER, v. a., عنال الفصة 1.

DÉSARMEMENT, S. ER., Juli soil.

DÉSARMER, v. a.; éter les armes, Jul icio. . I شال من , Desarmer un vaisseau . قلع السلام ـ. المركب المعافع وساير الالآت

سكن الغصب حدى الغصب

Désarmer, v. n., poser les armes, cesser la guerre, .i رمى السلاح ..O حط السلاح

Desarroi, s. m., desordre, مله عربة علم المحطنة .

DESASSEMBLER, v. a., فك O. _ اضاً I.

مصابب, pl., مصاببة, pl., مصابب

. بوجه سوم , DESASTREUSEMENT , adv.

DESASTREUX, SE, adj., funeste,

Désavantage, s. m., infériorité dans la concur-. عدم المعادلة _ خسارة ,rence

- خسارة - خسران Desavantage, prejudice, -

Désavantageusement, adv., рас. Juger de O. شافه بعين النقس, v. a., terme de mer, le contraire | quelqu'un désavantageusement, شافه بعين النقس

> DÉSAVANTAGEUX, SE, adj., qui cause du dommage, du désavantage, مضوّ ـ مخسّر.

Désaveu, s. m., dénégation,

DESAVEUGLER, v. a,, tirer de l'aveuglement, de ـ L كشف عن بصرة ستر العمال L'erreur, عَذب احدًا من العيا

Désavourr, v. a., nier, J. A.

Désavouer quelqu'un, déclarer qu'on ne lui a pas .انكر عليه الشي donné ordre de faire,

Désavouer, ne pas reconnaître pour sien, repous-. ه جحد ـ . I رفض ـ . I نفي . ser

DESCRILER, v. a., ôter le scellé, le scenu, .I شال الختم

Desceller, détacher ce qui est scellé en plâtre, . ۸ خلع

. انتساب ـ نسب , Descendance, s. f., extraction DESCENDANTS, s. m. plur., postérité, .ذراري ,:plur زرّية

DESCENDANT, E, adj., qui tire son origine de, .سلالة ـ من نسل

DESCENDRE, v. n., aller de haut en bas, ניל I. _ Désarmer, au fig., calmer la colère, la vengeance, مبط _ انحسدر O. Descendre de cheval, . حوّل ـ نزل , ترجّل عن الغرس

Descendre, aller en pente, عدر عالم الدعدر.

Descendre de, tirer son origine d'une race, .0 كان من ذرية ـ انتسب الى ـ .0 خرج من

الخفص.

Descendre, faire une irruption à main armée,

Descendre chez, dans, (en parlant de la justice), aller sur les lieux, كبس I.

Descendre la garde, en êtrerelevé, انقام من الغفر. Descendre, v. a., transporter en bas, نزّل

Descente, pente par laquelle on descend, دحديرة - نزول.

Descente, irruption d'ennemis par terre ou par mer, š, と ou ぶん

Descente, visite des lieux par autorité de justice, محلَّ على محلَّد.

عنق ـ (Turk) دَبَدّ ـ أَدْرة ,Descente, hernie ـ فتق ـ (Turk) مسقوط ,Qui a une descente .مقبول ـ مقروق ـ ابو دَبّد ـ

A la descente, adv., au moment où l'on descend, عند النزول.

.وصفى Descriptif, ive, adj., qui décrit, وصفى

DESCRIPTION, s. f., discours qui peint,

فتح لاجال , Désemballage, s. m.,

Dasemballe, v. a., défaire une balle, en tirer ce qui était emballé, с. А.

Désembarquement, s. m., שלון מיי וארלים. Désembarquer, v. a., tirer hors du vaisseau, ... וביר איי מיי מעליי.

Desempare a, v. a., abandonner le lieu où l'on est, ورك الموضع 0.

Désemparer, v. a., rompre les manœuvres, les mâts d'un vaisseau, كسر صوارئ و قلوع مركب.

Désempeser, v. a., ôter l'empois du linge, ميتم النشاء.

DEMEMPRISONNER, v. a., اخرج من الحبس.

Désenchainer, v. a., السلاسيل 0. Désenchantement, s. m., حل السحر.

Désenchanter, v. a., détruire l'enchantement, le prestige, حلّ من السحر . O. حلّ السحر.

Désenfler, v. n., ou Se Désenfler, v. réf., cesser d'être enflé, منش الورم . . . فش الورم.

Désenflure, s.f., cessation d'enflure, o.d..

Désenvere, v. a., ôter l'ivresse, ...

Désenivrer, v.n., cesser d'être ivre, فاق من السكر Désenwuxen, v.a., chasser l'ennui, طرد الزعل A. مطرد الزعل A.

Se Désennuyer, v. réf., se divertir, نُسلَى.

- ازال السعلة و الرشح ... Désenneumen, v. a., .خلص من الزكام

Désenhouer, v. a., تازال البحة الم

Désensevelie, v. a., اكشف الكفن عن الميت. Désensorcelement, v. a., guérir de l'ensorcellement,

Désensorceler, au fig., guérir d'une passion, ندم, من المفي ال

Désensorcellement, s. m., من سيحر.

DESENTETER, v. a., عن رجّع عن .

Diskar, s. m., lieu désert, inculte, بربة; plur., بادبة مصارى; plur., صحارى; plur., مصورا مار; plur., شول مقفار, plur., قفر موادى

ـ خالی من السُکان ,Dźseat, e, adj., inhabité .قـفر- مهجور

DESERTER, v. a., abandonner un lieu,

Deserter, v. n., quitter le service militaire sans congé, هرب من العسكرية O.

DÉSERTEUR, s. m., qui a déserté, , la.

Déserteur, qui abandonne une société, la foi, la bonne cause, خابن

DÉSERTION, s. f., action de déserter, هرببه.

DÉSERPÉRANT, E, adj. qui jette dans le désespoir,
يقطع لاياس.

Dásespéne, e, adj., qui ne donne aucune espérance, من غير رجاً

Désespéré, qui n'a plus d'espoir, الرجا الرجا الرجاء.

Désespéré, furieux, الليزيان. Il chargea l'ennemi en désespéré, ثبن باع نفسه بابخس ثبن المجلم حلم من باع نفسه بابخس ثبن المجلم في المجلم المج

Désespérément, adv., éperdument, avec excès, من غير عقل.

Désespérer, v. a., tourmenter, affliger vivement, اعتم الحلك. Désespérer, réduire au désespoir, رمى للاياس I.

Désespérer de, v.n., perdre l'espérance, لم قطع الأمل. من ـ قطع الدياس ـ قطع الرجا ـ قطع العشم . أيس من ـ قطع الأياس ـ قطع الرجا ـ قطع العشم . O. Quand on désespère d'obtenir une chose, on se résigne à s'en passer, من أيس من شي غنه . استنفى عنه .

Se Désespèrer, v. réf., se tourmenter, s'agiter dans la douleur, LEJ.

DÉSESPOIR, s. m., perte de toute espérance, اياس - أياس Être au désespoir. Voyez ÊTRE DÉSESPÉRÉ, SE DÉSESPÉRER.

Désnabillé, s. m., vêtement de chambre de nuit, البس النوم _ تخفيفة.

Déseabiller, v. a., ôter les habits, les ornemens, شلَّعهُ ثيابه ـ قلَّع حوايعه

Se Déshabiller, v. réf., مثلع ثيابه A.

مهجور - خالی ,Déshabité, z, adj.,

ابطل العادة , Déshabituer, v. a., désaccoutumer, ابطل العسسادة , réf., عادته عادته . I. O.

Déshérence, s. f., droit sur une succession vacante, على مخلفات من غير ورّاث.

DESHERITER, v. a., exhéréder, منع من ارث A. ـ ا حرمه الارث I.

Desnonnête, adj., فأحشر

DÉSHONNÊTEMENT, adv., فاحشاً.

منیکت فصیحه عار , Deshonneur, s. m. عنیکت فصیحه می عار . شیر

Desmonorable, adj. com. , يعر .

Déshonorant, E, adj., فاحش ما فاضح . Déshonoran, v. a., perdred'honneur, كسرالعرض 1.

Deshonorer une femme, فضح A. ـ فتك I.

Designatif, iva, adj., qui spécifie, مبيّر.

DÉSIGNATION, s. f., dénotation d'un être par des signes précis, בולולة - بيار.

Designation, nomination et destination expresse, نعيين.

Désignes, v. a., dénoter par des signes précis, بيّر،

Désigner, destiner à , marquer précisément,

Disinconponen, v. a., séparer une chose d'un corps, act die O.

Désinence, s. f., terminaison des mots, أواڅرالكلم.

Désinfatuea, v. a., désabuser un homme infatué, ابطل الغرور

DÉSINFECTER, v. a., ôter l'infection,

Disinfection, s. f., action d'ôter l'infection, أنظهير الهوا

ال. Drisintinessi, e, adj., qui n'est pas mû par in-خالص العلاقة ـ عديم الغرص, الغرض الطلاقة ـ عديم الغرف.

DÉSTRTÉRESSEMENT, s. m., détachement de son عدم الغرض _ نزاهة _ تنزّه ,propre intérêt

Désintéressément, adv., sans vue d'intérêt, .من غير غرض

Désintéresser, v. a., mettre hors d'intérêt en in-. اساء الى احد ـ . م عهل معم قلت معروف _ | عوض عليم حتى لا يبقى لم غرض في , demnisant ¥5U1.

لطّل العزومة , Desinviten, v. a., مطّل العزومة .

plur., امنية _ مرام _ مرام _ مرام , plur., [.شهوة _ بُعية _ رُغبة _ مقصود _ مطلوب _ اماني _ اشواق , plur., شوق , plur., اشواق , plur. سلَّك السكة | Setisfaire son désir اشتياق _ اتواق , plur. وتوق de voir quelqu'un, بل شوقه من Quiconque من ترك الشهوات, Borne ses désirs, vivra libre, من ترك الشهوات عاش حرا

Désinance, adj. com., qui mérite d'être désiré, يشتائ اليه

Désire, v. a., souhaiter, avoir désir, اشتهى ـ أشتهى .موجب كسرالنحاطر Vous اشتاق الى ـ تهنى ـ .0 رام ـ . ۸ رغب في vous êtes sait bien désirer (à quelqu'un qu'on n'a pas vu depuis long-temps), اوحشت réponse : : réponse : اشتقنا عليك _ الله لا بوحشني منك وانا بالاكثر

Désireux, adj., مشتهى مشتهى.

ـ تعدید عن ـ تــرك Desistement, s. m.,

_ تنازل عن , v. ref., renoncer à, ينازل عن المنازل عن .0 ترک ۔ عدّی عن

ـ من وقتها ,Džs-Lors, adv., dès ce moment من هذا الوقت.

Désoszin, v. n., ne pas obéir à, عصبي على أحد I.

. كا عقى والديم Désobéir à ses parens, خالف ـ O. DESOBEISSANCE, s. f., ablich _ _____.

Dźsobeissant, z, adj., qui désobeit, _ _ alp. _ عقوق ـ مخالف.

من غير معروف ,Desobligeamment, adv.

Désostructe, s. f., disposition à désobliger, قلتر معروف

عديم المعروف, Désobligeaut, E, adj. (personne), عديم . يكسر الخاطر - معمّ , (Desobligeant (chose, action

L كسر خاطرة , Désoblice , v. a. , faire du déplaisir , كسر خاطرة

Désonstructif, adj., qui guérit les obstructions, .دوا مفتع للسدد

Désonstruer, v. a., détruire les obstructions, A فتے السدد

Désobstruer, dégager ce qui embarrasse une rue,

قلة الشغل , DESOCCUPATION , S. f. , قلة الشغل

عبر شعل Desoccure, B, adj., desœuvré, عبر شعل .فاضي

DESOEUVAE, E, adj. et s., علا ماندال على الماندال على ال

DÉSCRUVREMENT, s. m., limit d'ac.

DESOLANT, R, adj., qui afflige, -

Desolateur, s. m., qui ravage, detruit, خراب. عَمَ شَدِيد , Désolation, s. f., extrême affliction .کابة ـ حزن

Désolation, ruine entière, بارے خراب.

_ مكسور الخاطب , affligé, صليور الخاطب _ .حزين

مدمّر - خربار, Désolé, ruiné, ravagé, مدمّر - خربار,

Désoler, v. a., affliger, عم ـ أحزن 0.

.دمر _ O. I. خرب Désoler, ravager, خرب

Désopilatif, IVE, adj., (remède), فسلك .

Désopilation, s. f., débouchement d'une obstruc-. فتے ۔ تسلیک , tion

DESOPILER, v. a., ôter les obstructions, les opila-A. فتح السدد ـ سلّك ، A.

Désopiler la rate, au fig., faire rire,

مغرط , Dzsordonne, a , adj., excessif , مغرط .

. غير منتظم , Désordonné , sans ordre

Désordre, s. m., défaut d'ordre, renversement, . لخبطة - انقلاب - عدم النظام , confusion

Désordre, déréglement de mœurs, انهاك ـ

Désordre, pillage, dégat, بغراب ـ نهب Désordre, trouble, embarras d'esprit, إضطراب. Désordre, discorde survenue entre des personnes شقاق , unies .

DESORGANISATEUR, s. m., qui renverse l'ordre, .خارب نظام

Disorcanisation, s. f., lide-lide lives خراب التركيب.

DESORGANISER, v. a., détruire l'organisation, .خرب التركيب _ O. I. خرب النظام

DESORIENTER, v. a., pos. et fig., באון ב 'נפּץ '

A فتح ته serrer les dents, من هذا الوقت _ فيها بعد A من هلّق ورايع ـ من الان وصاعد . . نزع العظم , Désossement, s. m.

A. نزع العظم , Désosera , v. a. , منزع العظم .

DESPOTE, s. m., qui gouverne arbitrairement, افكَ الجِهرة 0. .ظالم _ جاير

Dasportique, adj. com., absolu, arbitraire, בּוֹנֵית .مطلق ـ

. بظلم - بجور ,DESPOTIQUEMENT, adv.

DESPOTISME, s. m., pouvoir absolu, arbitraire, . حكومة مطلقة - ظلم - جور

DESSAISIR (SE), de, v. réf., abandonner, ارخي -

ترك - تسيب, s. m., بنيث - ترك. مقلل ملحه , DESSALÉ, E, adj., moins salé, معلل ملحه

Dessalé, s. m. fam., homme rusé, , &.

DRESALER, v. a., ôter la salure, rendre moins salé, نقص ملحه - اذهب الملوحية

DESSANGLER, v. a., défaire, lâcher les sangles, ارضى الحزام - .0 حل الحزام

DESSECHANT, E, adj. (vent), فيم

DESSÉCHEMENT, s. m., __________. Dessécher, v. a., mettre à sec, is

Se Dessécher, v. réf., e I. - e A.

- مراد - نية , Dessein, s. m., intention, projet ـ كان فى نيتى اروح ,J'avais dessein d'aller. قصد . کان فی خاطری اروح اورح .0 همّ ب ـ . I نوي ـ .I عزم على ـ اعتهد على ان

Dessein, plan d'un ouvrage, رسم. A dessein, adv., exprès, عبدأ - قصداً - بالقصد - من غيرقصد - بلا قصد ,Sans dessein عامداً

DESSELLER, v. a., ôter la selle, شأل السرج I. يك ماسكة _ مقربط , Desserre, s. f. (dur à la), ياك ماسكة _ مقربط . DESSERBER, v. a., relächer, جبح _ في أ. Des-

نقل _ فاکهة , DESSERT, s. m., fruits, etc.,

DESSERTE, s. f., edul.

DESSERTIR, v. a., ôter la monture d'une pierrerie,

DESSERVANT, s. m., qui dessert une église, un bénéfice à la place d'un titulaire, فأيب

DESSERVIR, v. a., faire le service d'une cure, .0 خدم کنیسة

Desservir, ôter les mets, mets, mil ll I.

Desservir quelqu'un, lui nuire, médire de lui ـ I. رمى في أحسسد , auprès de ses supérieurs یشی, aor., وشی بد الی فلان ـ . ۸ سعی بد عند

منشف - مجفف - ميتس - DESSICCATIF, IVE, adj., منشف

Dessiccation, s. f., فيفيت.

DESSILLER, v. a. (les yeux), ouvrir les yeux; au fig., détromper, فينتح عينيه.

. ישפות ב תשה , Dessix, s. m.,

. مصور - رأسم , Dessinateur, s. m.,

صور - .0 رسم DESSINER, v. a., مسور -

262

قطع جواة حافر الدابد.

Dessouder, v. a., ôter la soudure, مفك اللحام O. قصى نحبه ال Se Dessouder, v. réf. , مالفک لیا الفک

طير السكر من راسه , DESSOULER , v. a.,

. . تحت م التحتاني DESSOUS, s. m.,

Le dessous des cartes, au fig., fam., le secret d'une بالله لد أو عليد ب L. affaire, المخبّع l. Il y a dans cette affaire un dessous de . خصص ل ـ عين ل Avoir le dessous, le الغرض له تحتاني . désavantage, بناخ I. - بنقهقر - غلب.

تعت ـ اوطى من Au-dessous, prép., plus bas, من اوطى رون - الحوان. Au-dessous, moindre en nombre, en durée, ¶ .دون مقامك , Au-dessous de votre rang ا دون Par-dessous, عن تحت الصدة, En-dessous, sous main, .س. الحت لتحت لتحت الحدث. الله De-dessous, qui est dessous, .تحناني

علو ـ اعلى ـ الغوقاني . DESSUS, s. m.,

Dessus, surface, وجه, qu'on prononce en Égypte, . الظهارة Le dessus, opposé à la doublure, وش

Le dessus, au fig., l'avantage, فاقة. Avoir le dessus, l'avantage sur, فاق على 0. غلب ما 3. اغلب ما 1.

Dessus et au-dessus, prép., فوق ـ على Pardessus, sur, على . | Dessus, outre, على الله على . لك الك. Là-dessus, à ces mots, dans le moment, عند ذلك.

مقدور ـ مقدّر ـ قضا وقدر DESTIN, s. m., fatalité, المقادير ,Les destins ، مكتوب

Destin, sort particulier, ce qui arrive aux hommes, aux choses, en bien ou en mal, قسية ـ نصيب.

DESTINATION, s. f., emploi pour un objet déter-. تعيين _ اختصاص , miné

مقصود, Destination, but proposé, مقصود.

ترك - تجريد عن إd'une opinion, d'une passion, عند - مكتوب مقدّر. Destinée, s. f., destin, المكتوب مقدّر . Des- أقسية - نصيب - ما كُتب على الجبير، -.فرقة عسكر _ ال .قلّة نصبب _ سوء بخت ,tinée malheureuse

- Dessolen, v. a., ôter la sole, گان مقدّر على C'était ma destinée, قنور حافر الداته Subir sa destinée, استوفى ما كتب عليد , Finir sa destinée,

> DESTINER, v. a., prédestiner, déterminer la - قدّر الله لد أو عليد شياً ,destination d'un être o. - كتب الله له النصيب ب A. - بعل ل

اعد , Destiner, disposer en idée de l'emploi de

Destiner, v. n., projeter, قصد 0. عزم على ما 1. Se Destiner, v. ref. , لعد نفسه لي اعداً

مُقدل _ معيّر ل , DESTINE, E, adj., préparé pour, - ل مخصص Cet homme était destiné par la pro-كان نصيب هذا الرجل انم , vidence à

DESTITUABLE, adj. com., jej _ lej _

- عاوز - فارغ , DESTITUE, R , adj., dépourvu de .څالی من

DESTITUER, v. a., déposer, Jje O. - كاخ 4. غزل DESTITUTION, s. f., غزل.

.مُفسد _ هادم _ خَوَّاب , s. m. , خَوَّاب .

DESTRUCTIBILITÉ, s. f., Jimes l'.

DESTRUCTIF, IVE, adj., مفسد ـ هادم ـ مثلف .

الادة _ اتلافى , DESTRUCTION, s. f.,

DÉSUÉTUDE, s. f., anéantissement par le non-usage, انتسا.

DÉSUNION, s. f., séparation des parties, .افتراق

.شقاق افتراق , Désunion, au fig., mésintelligence

DESUNIE, v. a., disjoindre, فورى ما I. _ فورى O.

Désunir, rompre l'union, la bonne intelligence, ارمى الشقاق بين

Se Désunir, v. réf., se séparer, انفصل ـ افترق.

DÉTACHEMENT, s. m., état de celui qui est détaché

تجريدة عساكر , Détachement, troupe de soldats

Détacher, v. a., ôter les taches, "les l'estacher, v. a., séparer, bào I.

Détacher, délier, défaire ce qui attache, عُلِّ 0.

Détacher, mettre séparément pour quelque dessein, جرّد - 0. عزل - افرد.

Détacher quelqu'un d'une opinion, d'une passion, أرجّع أحداً من

Se Détacher, v. réf., se séparer, انفرد عن ـ انعزل عن ـ انعزل عن

Se Détacher, se délier, أَسْفَكُ _ الْحَلِّ .

Se Détacher d'une opinion, d'une passion, , d'une passion, A. Se détacher du monde, نترك الدنيا o.

Détaché, E, adj., isolé, منفرد.

Détail, s. m., circonstances, particularités d'une affaire, مفصّل تنفصيل. L'affaire avec tous ses détails, المادّة بكافّد اعراضها.

En Détail, avec toutes les circonstances, بالتفصيل

En Détail, par parties, par petites mesures (en parlant de la manière de vendre ou d'acheter), عالتقطيع

Détailler, v. a., raconter une chose en détail, مرح الامر شرحًا مفصّلًا . . ا حكى بالتفصيل

Détailler, vendre en détail, باع بالتقطيع I. Détaille, adj., circonstancié, مفصّل

Ditailleus, s. m., qui vend en détail, قطاع . متسبّب.

Détalea, v. a., ôter, resserrer la marchandise, شال البضاعة I.

Détaler, v. n., s'enfuir, فرك O. _ هرب O. _ هرب

Deteindre, v. n., se déteindre, perdre sa couleur, فسخ A. ـ مُل مال O. موش O. Mon gilet a déteint sur ma chemise, معدربتى حلّت على قبيصى.

Dételea, v. a., détacher les chevaux attelés, ملّ الخيل O.

Détendre, v. a., ôter les tentures, شال الستاير I. Détendre, lâcher ce qui était tendu, خارخي.

Détenia, v. a., retenir injustement ce qui n'est pas à soi, حاش د اختاس O.

منحاش, Détenu, B, adj., prisonnier, صلحاً.

.مربض بالفراش, Détenu au lit

DETENTE, s. f., pièce du ressort d'une arme à feu, pour le faire partir, خبرك وقاص زناد البندقية _ زنبرك Garde, pièce qui entoure la détente, استار, Détente, action de ce ressort, دخي

Detenteur, Trice, s., qui possède un bien sans droit, ماسک _ مختلس _ مفتلس

Détencen, v. a., nettoyer, . idé.

مشراب ـ خسران ، f. ب فسراب ـ كراب ـ شراب .

Détériorer, v. a., dégrader, خربط - خربط.

Déterminant, E, adj., قاطع _ قاطع

Déterminatif, ive, adj., qui détermine la signification d'un mot, مبيّن المعنى ـ تعريفي.

ے حزم ۔ نیة ، Determination, s. f., resolution عزم ۔ حزم ۔ Quelle est votre determination عزم

. بيان معنى اللفظ ,Determination du sens d'un mot

ميل الى Determination, tendance prise d'un côté, ميل الى

- محكوم به Determine, e, adj., statue, fixe, محكوم به . .معيّن ـ مقرّر

.شديد العزم _ جسور , Determine, hardi

Déterminé, effréné, بلا لجام.

Déterminé, qui a peu de solution, en parlant d'un problème, منهى.

.قصية مسورة , (proposition), قصية

DETERMINEMENT, adv., résolument, absolument, مطلقاً عازماً

Déterminément, courageusement, ;

Determiner, v. a., décider, באן י ב قرر O._ .I قضى ب

Déterminer, porter vers, de Ja I., Ja.

الزم الى Déterminer, faire prendre une résolution, الزم الى

مِيْلُ الى ـ امال الى ـ الجي الى ـ ١٠ حل على ـ

Déterminer, donner à un mot une signification . بين معنى اللفظ - عرف اللفظ .

Déterminer de , v. n., on Se Déterminer à , v. réf., ازمع على _ اعتهد على _ ١٠ عزم على _ ١٠ حتم على .

.منبوش _ خارج من القبر,.Detrenne, E, adj.,

Déterre, v. a., exhumer, tirer de terre, فبش O.

.طلع من الارض - اخرج من الارض -

Déterrer , au fig. , découvrir , كشف I.

Létersif, IVB, adj., (remède), دوا غسال.

شنيع ـ بُكرَة , Détestable, adj. com.,

کر یہا , Détestablement, adv.

كراهة , Détestation, s. f., كراهة

A. گرة ـ . O. بغض DETESTER, v. a., بغض

DÉTIRER, v. a., étendre en tirant, L. O.

DÉTISER, v. a., (le seu), ôter les tisons du seu, شال قطع الحطب المشعولة, les couvrir de cendres وعطاما بالرماد

DETORATION, s. f., terme de musique,

تورة Détonation, inflammation subite avec éclat, قورة

DÉTONER, v. n., s'enflammer avec éclat, ju O.

DÉTONNER, v. n., sortir du ton, a O.

Détordre, v. a., déplier ce qui est tors, عور الحقق _ _ ا. O. أو 1.

Se Détordre, v. pers., (le bras, etc.), se faire mal au bras par la tension violente d'un muscle, . مخدل ذراعه ـ التوى ذراعه

Détorquen, v. a., donner un sens forcé à une _ على ـ شنع في ـ شنع على ـ الشنع في ـ شنع على ـ الله phrase, مسنح المعنى A.

Drons, E, adj., (fil, soie), مفرود (membre) منحدول

Déronse, s. f. violente extension d'un muscle, خدلة. Poyez Extorse.

.0 حل - .0 فرد , a., كا فرد ... DéTORTILLER, v. a.,

Déroux, s. m., endroit qui va en tournant, .عوجۃ ـ عطفۃ ـ

Détour, chemin qui éloigne du droit chemin, . Nous avons fait un long détour عوجة ـ دورة ـ لفت ـ عَرِجنا عوجۃ کبیبرۃ ـ درنـا دورۃ کبیبرۃ لفينا لفة كبيرة

Détour, au fig., discours qui semble regarder une autre matière que celle qu'on veut traiter, - i.

Détour, subtilité, ولأب.

Détour, subterfuge, جَة; plur., جَج.

بواطبى القلب, replis secrets du cœur, بواطبى

Dérounnen, v. a., écarter, tourner ailleurs,

L صرف عن ـ حرّف عن ـ ابعد عن

مرزف الكلام, Détourner le sens

Détourner, dissuader, صسرف هسر، I. -رجع عن

. حول Détourner, soustraire avec fraude,

Détourner, distraire d'une occupation, Lhe ... للاهي احداً عن - الهني احداً عن - . ٨ شغله عن Détourner, v. n., quitter le droit chemin,

.I. مال, انحرف من الطريق المستقيم

Se Détourner, v. réf., prendre un chemin plus long que le chemin ordinaire, عنف لف لفة 0. Se détourner du droit che-عقب عوجة _ .0 دار دورة min, fig., والعق ـ I. عدل عن الحق L.O.

DETRACTATION OU DETRACTION, s. f., شناعة.

DÉTRACTER, v. a., médire avec violence, O.

DÉTRACTEUR, s. m., als

DETRAQUER, v. a., dérégler, déranger une ma-خربط عطل . . I. عطل. خربط عطل .

cheval, عكس I.

Détraquer, au fig., détourner d'une vie réglée, I عکس ۔ خسر

Détarme, s. f., couleur délayée avec de l'eau et لون محلول بالماء و الصمغ , de la gomme

DETREMPER, y. a., délayer dans une liqueur, .0 حل - نبقع - ۸۰ نقع

. ضيّع البولاد, Detremper, ôter la trempe de l'acier, ضيّع ردل, Detremper, au fig., ôter l'énergie de l'âme, ردل, Ditaese, s. f., péril, embarras, peine d'esprit, .حصر ـ ضيقة ـ شدّة

Détriment, s. m., dommage, שיתן - בישון פ .مضرة

En Détriment, terme d'astronomie, dans un signe opposé, سخالف.

Dérroit, s. m., bras de mer entre deux terres, plur., بواغيز , Détroit, passage entre des mon-امضيق , tagnes

DETROMPER, v.a., listed, and listed.

. نزل عن كرسي الملك ,. Вітвония, v. a.,

Détraoussen, v. a., défaire ce qui était troussé et أرخمي ,le laisser .pendre

- عَرى - شَلْح , Détrousser, au fig., fam., voler قشط.

O هدّ ـ . O هدر Détaurae, v. a., démolir, ruiner, هده O. .1.0 خرب ـ

انتشا, الم محق I. قرض العسكر ,Détruire une armée Son armée fut détruite, انقرض عسكرة.

. أهلك , Détruire, ruiner, au fig.

Se Détruire, y. réf., se tuer, قتل نفسه O.

Se Détruire, tomber en ruine, خِربِ A. - بُخْرَبِ A. - بُخْرَب DETTE, s. f., ديون ۽ plur., دين ۽ Perdu de

dettes, واقع تحت حيل الديون, Dettes actives et الديون التي له و عليه, passivas

DEUIL, s. m., habits noirs, cortége, ornemens, et

Détraquer, faire perdre les bonnes allures d'un tout ce qui caractérise la tristesse à l'occasion de la mort de quelqu'un, عزا ـ حزن على ميث. Qui est en deuil, جزنان. | Prendre le deuil, السواد . محزن عليد ـ لبس ثياب العزا عليه ـ

> اثنين ائنين ائنين اكنين اكنين اكنين Deux à deux, ها . افراد ازواج , Un à un, deux à deux ازواج ازواج .

DEUXIÈME, adj. com., ثانى.

DEUXIÈMEMENT, adv., טונגו.

DÉVALISER, v. a., voler quelqu'un,

DEVANCER, v. a., gagner le devant, précéder, .قدّم ـ .0 سبق

Devancer, au fig., avoir l'avantage, d' O. -.0 سبق

الذي كار، قبل , Devanciea, èae, s., qui a précédé - الاقدمين, Nos devanciers, nos ancêtres, سالف .السّلف

إلوجه القدّامي, DEVANT, s. m., partie antérieure, . قدام, Devant, prép., opposée à après, derrière, قدام. .قبال _ قصاد _ تجاة , Devant, vis-à-vis,

لاقى له _ استقبل _ تقدم الى ,(Au-devant (aller - Par من قدام , O. Par-devant راح الى ملاقاته devant, en présence, ابتحضرة.

Ci-devant , adv. , précédemment , أيقاً ...

فراب DÉVASTATEUR, TRICE, S., خراب.

تخراب بلاد , Divastation, s. f., عراب بلاد

DÉVASTER, v. a., خرب I. O.

- شرح - تبسيط DEVELOPPEMENT, s. m.,

Développe, v. a., ôter l'enveloppe, شال المغلف I. Développer, déployer ce qui était enveloppé, .0 بسط ـ .0 فرد ـ .0 نيشر ـ .0 مدّ

Développer, au fig., éclaircir, expliquer, A. . آ کُشف ـ اوضح

Se Développer, v. réf., s'étendre, تنشر امنة. Se Développer, s'éclaireir, انكشف _ انكشف . Dayenia, v. n., סור בונ O. De panvre qu'il . ایش صار فیه ?Qu'est-il devenu

Dévergondé, adj., الم عليل على .

.0 فحر

عند, Par-devers, الي Par-devers.

Déverser, v. n. et a., iucliner, متيل ـ 1. مال .

Déverser (répandre) la honte sur, فضح A.

Dévètia (SE), v. pr., בישׁל הו . مشلح ثیابه

.زوغ - انحراف

Déviden, v. a., mettre le fil du fuseau en éche-/.كوّف ـ صربص ـ سلك ـ .0 حل الغزل ,voau Dévider, mettre les écheveaux en pelotons, کتّ O.

DEVIDEUR, SE, S., احلال الغزل.

.كوافي ,plur., كوفية

الورقة مبلغ قدرة كذا _ احاد عن Dévier, v. a., écarter de la route, الورقة مبلغ قدرة كذا _ احاد عن العام الع زوع عن

Dévier, v. n., et Se Dévier, v. réf., s'écarter de la .I حاد عن ـ . O. I زاغ عن route, حاد عن - 1.

Devolution, s. f., acquisition d'un droit dévolu, .فاتع الفال ـ

- عرف الغيب DEVINER, v. a., prédire l'avenir, . م فتح الفال

Deviner, juger par conjecture, مزر ـ I. عزر. . فسر اللغز, Deviner une énigme

تتعتن بيان المصاريف اللازمة

.هشم الوجه ـ خرمش الوجه , DÉVISAGER, V. B., المشم الوجه ـ DEVISE, s. f., figure allégorique, accompagnée de مرى سبغية ٨. paroles, pour exprimer une pensée, un sentiment, Dévorer, consumer, détruire, JO. - 3, A. -.رموز , .plur ; رمز

Devise, mot choisi qu'on s'applique, قاعدة. استحمل البهدلة _ تجرّع البهدلة | - اسهال البطن - لين , ב. البهدلة الب

- طبعته مسهولـــة , Il a le dévoiement .انسهال الله بعد ما كان فقيرًا صارعتياً ,était, il devint riche

ـ . Dévoile, v. a., ôter le voile, اكشف الوجه A. وقع البرقع - كشف الغطاعن الوجه م. م خلع الحبيا , v. pr., أبرقع العطاعن الوجه الم

> DEVOIR, s. m., ce à quoi on est obligé par la loi, لوازم, pl., ولازمة - حقوق , plur., كوازم , pl., وكان Derniers . وأجب على C'est mon devoir, وأجب اكرام الاموات, devoirs, honneurs funèbres

Devoir, thême, version donnée à un écolier, مثالة. DEVOIR, v. a., être obligé à, إلتزم ب.

Déviation, s. f., détour, écart, אום ביל ב בעל ב Devoir, être obligé par honnêteté, פָבִּי عليه . بنبغی انه _ بحب , aor.

Devoir. avoir des dettes, J ale _ J tlie _ . Paul doit à Pierre cent france, ال بولص عليه لبطرس ماية افرنك . ∥ Il m'est dû par لى على فلان خمسين ,un tel cinquante bourses Dévidora, s. m., اكيس مَرْبُص مِطَيّار محلّة العزل Je reconnais devoir au porteur de ce billet عندي و لازم ذمتي الى ناقل ها، la somme de, في

Dévolu, E, adj., échu par droit, ايحق ال

اُدَعی, s. m. (jeter un) sur, prétendre à, .ابتغي ـ

DÉVORANT, E, adj. (en parlant d'une bête),

Appétit dévorant, جوع شديد. Feu dévorant,

- أفسترس , DEVIS, s. m., état de dépenses à faire, قايمة DÉVORER, v. a., déchirer sa proie

Dévorer, au fig., lire avidement, اگل O. ـ

Dévorer un affront, en cacher le ressentiment,

Que مسكين _ فقير , O. | | Pauvre diable, misérable صاش دموعه , Que .I حبس دموعد ـ

:الأرض نهبا

ادتین _ ناسک _ متعبد , Dévor, x, adj., pieux

في تصرّف ـ في يد , A la dévotion de

Dévoué , E , adj. , donné sans réserve , مقدّم ذاته ل . ا

Dévouement, s. m., abandonnement entier aux volontés, au service d'un autre, لنقديم الذات ل

DÉVOUER, v. a., dédier, consacrer, j.i. O. -قدم ـ اهدى.

Se Dévouer, v. réf., se consacrer entièrement à .قدّم ذا نه ل , quelqu'un

Divoyen, v. a., causer le dévoiement, ... , lud, lud, ... البن الطن -

DEXTÉRITÉ, s. f., adresse, "Illiania"

DET, s. m., chef du gouvernement de Tunis, م بعضرة حاكم الجزايراو تونس d'Alger,

.سلس _ بوال , DIABETES, s. m., frequence d'urine ; شيطان ـ اباليس; plur., ابليس ، Drable, s. m. . Comme عفاریت , plur., عفریت ـ شیاطیر، , plur. رمثل القرد - مثل الشيط-ان un diable, خط الزاوية | . تشيطن _ تعفرت ,Devenir diable ، مثل العفريت Enfant diable, ولد بليط. Faire le diable (enfant), عالط.

Faire le diable contre quelqu'un, faire du pis qu'on peut contre Iui, عبل معد عبايل الشياطين A. O. ||Tirer قال فيه قول الشياطين, O. ||Tirer le diable par la queue, avoir de la peine à vivre, . C'est là le diable, c'est الشيطان وراة الشيطان ce qu'il y a de facheux , ألداهية , Faire le diable à quatre, s'emporter, faire du vacarme, عهل البدع A. مسكين , I. || Bon diable , bon garçon خرب الدنيا ـ ... مجعل بتحادثوا ,Méchant diable, fin et malin فيبث. personnes إ ولد طيب م

ـ جاك الشيطان ايش بتقول ?diable dites-vous Un coursier qui dévore l'espace, بنهب العما ايش بتقول ـ العما اي quelqu'un au diable, le maudire, لعربي A. ∦ Que le منطف ك الشيط الشيط الله diable t'emporte, DÉVOTEMENT, adv., بتعبد عبرك المجيك نكبة ـ يقصف عبرك المجيد عبادة عبدك ـ يتعبد المجيد المجي انكسي من هنا. || Mentir comme tous les diables, I كذب مثل الشيطان.

DIABLEMENT, adv., fam., יל טולצי.

شيطنت , s. f., شيطنت.

DIABLESSE, S. f., zilhim.

DIABOLIQUE, adj. com., du diable, ביש מושלים.

. شرير, Diabolique , très-méchant

DIABOLIQUEMENT, adv., چنطانیا _ شیطانیا ...

DIAGONAL, E, adj., همامسي.

DIACONAT, s. m., le second des ordres sacrés, .درجة الشهاس

. شهامسة , plur. شهاس انجيلي , Diacae, s. m. DIADEME, s. m., bandeau royal, عصانة الملك . يدل على المرض, DIAGNOSTIQUE, adj. com., يدل . علامة علامة مرض , plur., علامة .مستقيم من زاوبة الى زاوية ,.DIAGONAL, B, adj., DIAGONALE, s. f., ligne qui va d'un angle à l'autre,

من زاوبت الى زاوبت , Diagonalement, adv. DIALECTE, s. m., langage d'un pays, d'une ville, dérivé de la langue nationale, گغوة _ لغة.

منطيقي , . Dialecticien , s. m. ,

علم المنطق , DIALECTIQUE, s. f.,

DIALECTIQUEMENT, adv., منطيقياً

- سؤال و جواب - مخاطبة ،DIALOGUE, s. m., مثوال على طريق السوال و الجواب.

DIALOGUER, v. a., faire parler entre elles plusieurs

DIAMANT, s. m., جورالالماس. Roudre de diamant, ككاكة الماس.

ـ جواهرجـــى , Deamantaire , حواهرجـــــ , Deamantaire . .حكاك ـ جواهري

'Dramangariton, s. m., médicament fait avec des perles, color médicament fait avec des

قطرى , DIAMÉTRAL, E , adj. , قطرى

DEAMÉTRALEMENT, adv., directement (en parlant الحكومة de choses opposées), יו עוצל ב בי אול בי DIDAO

DIAMETRE, s. w., قطر, plur., اقطار.

Diapason, s. m., étendue de voix du has en haut, الطامة الكبرى.

DIAPHANE, adj. com., نَبِّر مَ شُفَانِي ...

. نيوة ـ شفوف , Diaphanéité , a. C. .

DIADERINIE, s.m., électuaire de dattes, معجون التهر,

Diaphoretique, adj. com., qui purge par les sueurs, مُعرَّة.

منقش ,DIAPRE, adj.,

DIABREE, s. f., dévoiement, خرب البطن البطني البطني

. ترباق الاربعة. m., علام المحتال DIATESSARON, s. m.,

DIATRIBE, s. f., critique amère, أبد

DICTAME blanc, s. m., herbe vulnéraire, sudorifique, etc., بقلة العزال, Dictame de Crate, بقلة العزال.

DICTATEUR, s. m., souverain maginirat unique, ولي الأمر كلم.

DICTATURE, S. f., ولاية الأمر,

Dictrin, a. f., ce qu'on dicte pour êire écrit,

DICTEA, v. a., prononcer mot à mot pour faire écrire, قرى عليه ـ املى عليه ـ A.

Dicter, au fig., suggérer, القرب.

Dicerion, s. f., discution, choix des mots, באיני (الكلام

- ترجان ـ كتاب لغة ,Bictionmaire, s. m., ناموس اللغة قاموس اللغة.

Ducrow, s. m., mot piquent, mot sentencieux, مثل ـ اقوال, plur., مثل عادوال

مضيون , Diczux , s. m. , dispositif d'un jugement. .الحكوما

DIDACTIQUE, adj. com., نعليهي.

Diate, s. f., régime de nourriture, געע אלע.

Diete, abstinence, ldal au land.

Diète, assemblée des états, جعية.

DIETETIQUE, adj. com., ايخص تدبير الطعام.

Les dieux, Tall.

DEEU-DONNE, surnom, All Las _ All Las.

DIFFAMANE, B, adj., & Like - Cilb.

DIFFAMATEUR, s. m., خاک _ فاضح

. day في العرض ـ هتيكت .. DIFFAMATION, s. f.,

DIFFAMATORER, adj. com., ai.

بالخلاف ,.DIFFÉREMMENT, adv.

DIFFÉRENCE, s. f., فرق اختلاف . Quelle différence entre eux! هيهات بين هذا و بين هذاك ! Faire الله مترمن ـ . Quelle différence . مترمن ـ . Quelle différence . مترمن ـ . Quelle différence .

Différence, excès d'une quantité sur une autre, فرق _ تفاوت.

O. فرق بين O. DIFFÉRENCIER, v. a., distinguer, بين O. DIFFÉREND, s. m., querelle, خلف

ا بينهم فرق ، Différe ، عنباير مختلف ـ منباير ـ بشقه ، متعاير ـ مختلف ـ منباير ـ بشقه

استوعب دعوة أخّر ، Différen, v. a., remettre à un autre temps أخّر . Digérer, v. n.

ـ تيهبّل عن ـ تعرّق عن Différer, v. n., tarder, ن عن ـ توانى عن ـ بلا تاخير, Sans différer

. قوة هاضهة اختلف .. تفاوت ـ تباين , Différer, être différent . تغاير ـ تتغاير ـ تت

DIFFICILE, adj. com., بعب معب و gestion, الهضام مستصعب على الفهم . Difficile à comprendre, عمل الفهم . شكل الفهم . Étre difficile pour quelqu'un, مُشكل المشكل المشتود . Homme difficile, بجل صعب المقدة وقات ردية المستحق المستحق . اوقات الشدة واوقات ردية

DIFFICIEBRENT, adv., - بعبعوبة - بعبعوبة

عيبر ـ صعوبة , DIFFICULTÉ, S. f.,

Difficulté, endroit difficile à entendre, عقوبة عند الشكل في الشكل عليد معنى الكلام. الشكل في الشكل عليد معنى الكلام

Difficulté, obstacle, عاقة عاقة عاقة. Cette difficulté ne devrait-alle pas être levée? السا ماكانت إلى العقدة إلى العقدة إلى العقدة إلى العقدة المتنع عن إلى العقدة المتنع عن إلى العقدة المتنع عن الفلوس الكورية الك

DIFFORME, adj. com., laid, وحش - ميسوخ.
قبس الصورة - شنيع الصورة - بشع - سيج.
كتير الصورة - شنيع الصورة - بشع - سيج.
كتير الصورة - كتير الصورة - كتير الصورة - سياجة الصورة - كتير الصورة - كتير الكلام - DIFFUS, x, adj., prolixe, مطويل في الكلام - DIFFUSEMENT, adv., يتطويل -

DIFFUSION, s. f. (des fluides), المنالة في الكلام, Diffusion (du style), اطالة في الكلام

DICÉRER, v. a. (des alimens), هجم I. Difficile à digérer, على المدة.

Digerer, souffrir patiemment, آجترع - احتيال.

Digerer, examiner, discuter avec soin une affaire,

. انظبني , Digérer, v. n., onire, t. de chimie

مجهوع فتاوى ,Digeste, s. m., requeil de décisions

Digestire, ive, adj. مهتّم, Faculté digestive, قولا هاضيا.

DIGESTION, s. f., انهضام De bonne disestion, هضم انهضام De difficile digestion, اسريع لانهضام

. زهر الكشاتبين Dagitale, s. f., fleur, زهر الكشاتبين

Digne, adj. com., qui mérite quelque chose, أهل ل ـ مستاهل ـ مستحقّ.

Digne de lui, conforme à son caractère لابنق لدربد. Fils digne de son père, ابن معادل لابيد.

رجل فاصل, Digne homme, très-honnête homme, ناس ملاء ـ

الستحقاق Dicnement, adv., selon ce qu'on mérite,على قدر

. کہا بننعی Dignement, très-bien, noblement,

DIGNITAIRE, s. m., من ارباب المناصب . Les grands dignitaires, اكاير, اعيان الدولة.

DIGNITÉ, s. f., mérite, importance, عظمة - عظمة . Dignité dans les manières, هيبة - وقار, Parler avec dignité, تنكلم بهيبة.

Dignité, charge, منصب ; plur., مناصب _ منبة

رفعة _ علو ,Dignité, élévation

DIGAESSION, s. f., ce qui est hors du sujet principal du discours, كلام خارج عن الكلام لاصلى ـ عندان ـ اعتراض.

I. | Prendre فاس جبع جهات البنا , plur., | d'un édifice ; جسر ـ سدود I. | Prendre

DILAGEBATION, s. f., تيزيق _ تيزيق.

مزّع _ مزّق DILACERER, v. a., déchirer, مرزّع _

DILAPIDATION, s. f., dépense désordonnée, .تبذير

.سلب المال Dilapidation, vol de deniers publics, اسلب المال ...

بعزق المال DILAPIDER, v. a., dépenser follement, ابعزق المال

Dilapider, voler les deniers publics, JUI ____ 0.

DILATABILITÉ, S. f., blail.

DILATABLE, adj. com., عنسط ماليات .

امتطاط ـ انبساط ـ ارتخا ، DILATATION , s. f. , اختراط ـ البساط ـ البساط ـ البساط ـ البساط ـ البساط ـ

DILATER, v. a., étendre, bu O. _ bo O.

A. شرح القلب, fig., القلب A.

Se Dilater, v. réf., occuper un plus grand espace, . انسط ـ امتط ـ .0 فرش

DILATOIRE, adj. com., qui tend à dissérer le jugement, أمهالي

. برهان قاطع , DILEMME, s. m., argument

.سرعة , Diligemment, adv.

عَجلة ـ الشاط , DILIGENCE , s. f., promptitude , فقى المادة الما أستعجل ,Faire diligence, سرعة

. طلب , Diligence, poursuite

عر نة Diligence, voiture

DILIGENT, E, adj., expéditif, مسربع ـ نشط

ـ صاحب هبت , laborieux , عامب عبت ـ

O. حض - استهم - عجل DILIGENTER, v. a., عجل - 0. Se Diligenter , v. pro. , استعجل

يخص الطوفان, nne, adj., يخص الطوفان

DIMANCHE, s. m., premier jour de la semaine, فهار الاحد _ يوم الاحد

عشو, plur. , عشو, plur. , عشو.

DIMENSION, s. f., غيفية , plur., plur. - احوال جهة; plur., تجهة Prendre toutes les dimensions ses dimensions, au fig. , تندبر دبر امره.

Dimen, v. n., jenel i i o.

. نقص _ قلل , DDMINUER, v. a., amoindrir

Diminuer, v. v., devenir moindre, نقص 0. ـ .1 قل ـ انتقص

. تصغيري , DIMINUTIP, IVE, adj.,

. أسم التصغير, .DIMINUTIF, s. m.

Diminution, s. f., amoindrissement, ב نقص .تنقيص

Diminution , rabais , انحطاط _ خسس .

DINATOIRE, adj. com., qui tient lieu du diner (dé-. فطور عدایی ,(jeuner

ادجاچ هندی, DINDE, s. f., poule d'Inde, مندی.

دیک هندی ,Dindon, s. m., coq d'Inde

دیک هندی صغیر , DINDONNEAU, s. m., میک هندی

غدا, Diner, s. m., أعدا

Dines, s. f., diner, lieu où l'on dine, lac-.موضع يتعدُّوا فيم

Diner, v. a., ننفذى. Faire diner, ou donner à

من لا برشية , Diocesain, E, adj., du diocese

ابرشية , Drockse , s. m. , ابرشية .

DIPHTHONGUE, s. f., terme de gram., réunion de كلهة اصطلاحية للنحويس, deux voix en une syllabe معناها اتحاد صوتين

DIPLOMATIE, s. f., science des rapports, des inté-علم اصطلاحات, rêts de puissance à puissance, علم اصطلاحات المالك بين بعضها

DIPLOMATIQUE, s. f., traité du droit des gens, .حقوق واجبة على الام بيس بعضها

بغص اصطلاحات المالك , Diplomatique , adj . بغص اصطلاحات Le corps diplomatique, les ambassa-.وكلا المهالك , deurs

. برأولت , plur. ; براة , DIPLÔME, s. m. , برأولت على قول فلان , Au dire de , على قول باك على على المعالمة على المعالمة المعالمة على المعالمة المعالمة

Draz, v.a., قال O. _ ذكر O. J'ai entendu dire que, مِيْز إ .سهعت يقولوا _ سهعت من يقول _ سهعت ان || On dirait qu'il pleut, كانها تهطر C'est bien dit, . تلاميذ ,Le poète a fort bien dit plur. , سلم تبكث ـ نعم ما قلث que, إلى الشاعر اذا الله المراذ المراد المراد المراد المراد المراد إلى المراد ما لها فايدة بدك تروح ,dire, il faut que tu partes || Trouver à dire, qu'il manque quelque chose, trouver à reprendre, قال فيه Vouloir dire, بن يقول. الا Vouloir dire, عبل يقول . بعني _ اعني ou اي O. ∥ C'est-à-dire, وقصد يقول ـ Dire, avertir, (voix surnaturelle), نقف I. Quelque chose me dit que, احدّثتني نفسي بان Se Dire, v. réf., se prétendre, ادعى انم

ـ يُقال له ـ يُدي , Drr, ق , adj., surnommé, يعال له ـ يُدي ـ الله عند الل .مالقب ب

دوغرى ـ مستقيم ـ عدل , DIAECT, B, adj., droit فطاب ,Discours direct

DIRECTEMENT, adv., שב عدل. Directement opposé, entièrement opposé, مضادد بالكلية.

مرشد ـ مدبر ,DIRECTEUR , TRICE , s.,

Directeur, qui a soin de la conscience de quel-معلم ذمة ,qu'un

Diazerion, s. f., action de diriger, וניצע ב ו לומור. .كار. في ضبطه Etre sons la direction, sous l'autorité de, عبيطه .وكل أحدا عليه, Mettre sous la direction de quelqu'un, سلوك _ سبر , Direction , manière de se conduire . اصل النحلف, Pomme de discorde . فتنة إعلى سواة ، Pomme de discorde . توجّم ـ ميل الى Direction, tendance vers, أرشد ـ دبر, Diriger, v. a., conduire, régler, أرشد ـ دبر Diriger, tourner vers, الى عنوب الى الماكة الى الماكة الى الماكة الله الماكة ال .I صرف الى

DIRIMANT, adj. m., (empêchement), qui rend nul un mariage, داعي يفسنح الزبجة.

مَدّى . Disant, (Soi-) adj. m., se prétendant DISCALE, s. f., déchet dans le poids par suite d'é-. نقص في وزن الشي بعد يبسه, vaporation

Discennement, s. m., إنبيز افراز.

- فرزن - I. فرز I. - فرزن -

Disciple, s. m., qui apprend d'un autre, غلها:

Disciple, qui suit la doctrine de, olar, اصحاب سقراط, Les disciples de Socrate اصحاب.

.قابل التعليم , Disciplinable, adj. com.

DISCIPLINE, s. f., instruction, issue.

Discipline, éducation, عاديب _ ادب

قوانین , pl., قانون , pl., تانون , pl., قانون , pl., .نظام ـ ترتيب

Discipline, fouet, b, plur., plur., l.

Disciplinea, v. a., instruire, علم ב علم.

Discontinuation, s. f., انقطاع عن الشيء.

انقطع عن _ بطل _ قطع , v. a. , عنا _ بطل .

Discontinuer, v. n., cesser, انقطع.

DISCONVENANCE, s. f., aulia ila.

Disconvenia, v. n., nier, ne pas demeurer d'ac-.استنکر ـ . A نکر ,cord

.غبر معدّل, Discond , adj. , qui n'est point d'accord . تسنافر منافرة ,Discordance, s. f.

.منافر ـ متنافر , Discordant, E, adj.

غير مطابق Discordant, au fig., incompatible, غير مطابق .متبنافر ـ

مناق م شقاق , Discorde , s. f., dissension , مناق م علم الم

DISCORDER, v. n., être discordant, نافر.

Discoureur, s. m., grand parleur, کثیر الکلام leau discoureur, qui affecte de bien أبو هاذور ـ بلصام ,parler

تكلم في , عن , Discouria , v. a., parler sur, de, عن الكلم في , Discourir, ne dire que des choses frivoles, في المحالية ا .0 لقش ـ

Discours, s. m., مدیث ـ کلام, Plus nul qu'un discours sans effets, اقل من كلام بلا فعل; prov.

Discours oratoire, harangue, ad - - dd.

البويز ـ قلَّد اعتبار ـ خيول .Discrent, s. m., البويز ـ قلَّد اعتبار ـ خيول Tomber en discrédit, تبتوز _ تبتوز _ تبتور 0.

DIS

Discrimente, z, adj., bla - , larel al la. DISCRÉDITER, v. a., 19 - 19.

DESCRET, ÈTE, adj., avisé, retenu dans ses paroles, عاقل ـ رزين ses actions, عاقل

كنوم السرّ ـ امين , Discret, au fig., fidèle au secret . برزانة ـ بعقل , Discretement, adv.

Discriction, s. f., circonspection, retenue, יוֹנה, . User d'une chose avec discrétion استعيله بالمعروق

Discretion, fidélité à garder les secrets, السرّ La discrétion est le caractère des honnêtes gens | السترمن صفت الاحرار - الاسرار عند الاحرار من كتم سرّة, discrétion est la clef du succès, بلغ مراده.

ملى فرصه , Discrétion , adv. , à volonté , فرصه Se rendre à discrétion, سَلَّهُوا انفسهم من غير مشارطة

A la discrétion de, à la volonté, au jugement de, .تحث طرّ۔ تحت امر

DISCULPATION, s. f., בית פון.

برر ييس وجه احد Discurper, v. a., justifier, عما اتلافي دعوته ـ

Se Disculper, v. ref., عدام احد بيض وجهد قدام

Discursize, adj., ناتج . Faculté discursive,

Discussir, ive, adj., qui dissipe les humeurs دوا مصرف الاخلاط

Discussion, s. f., examen, مباحثة.

Discussion, dispute, مشأجرة. Avoir me discus-ـ تعاليم مع ـ تقاول مع , sion avec quelqu'un تشاجر مع

Discutza, v. a., examiner avec soin, A. . باحث ـ

Distat, в, adj., qui parle élégamment, DISERTEMENT, adv., abei.

DISETTE, s. f., manque de vivres. Le - Les -قلة ـ جدب

DISEUR, s. m., פאב ב בון Beau diseur, . بلضام Diseur de honne aventure, الفال. الفال .

DISGRACE, s. f., perte des bonnes grâces, Tomber en . فزول من العين ـ سقوط من النظر ـ . ا نزل من عين الملك - سقط من نظر الملك , disgrâce

Disgrace, malheur, مصيبة - داهية. Ses gens ont فنف enveloppés dans sa disgrâce, في إنساعه الموا في .رجليد

DISGRACIER, v. a., priver de ses bonnes grâces .اسقطه من نظره ـ . ٨ خصب على [

Disgracia, R, adj., qui a quelque chose de difforme, مهسونه.

Disgracie, tombé dans la disgrace, منصوب عليه .فازل من العين ـ ساقط من النظر_

. سياجة Disgracieusement, adv., عبياجة

DISGRACIEUX, se, adj., désagréable,

DISJOINDRE, v. a., séparer, فقر L. ين I.

. تنحاضل _ تفسّز _ انفصل , .. So Disjoindre , v. pr. , انفصر

Dissoucess, ave, adj., Liboli. Proposition disjonctive, منفصلة

DISTORCTION, a. f., Judil.

. خلع العظم ,Dislocation, s. f. ,débottement d'un os, مخلع العظم

Disloquen, v. a., déboîter les os, فكف O. -.خلوع - خلع - ٨٠ خلع

. تخلوع _ تخلم _ انفك , Se Disloquer, v. ref. مخلع _ مخلوع , Disloque, B, adj., démis

DISPARATE, s. f., manque de rapport, ב مصادرة قلة مناسةً|

مصادد , Disparate , adj. com. , contraire , عصادد

Disparizé, s. f., différence, [5].

DISPARITION, s. f., بغطوس - غياب.

Disparaitre en s'en-

fonçant, عطس I. Disparaître sous terre (eau),

.اختفى ـ . I غاب Disparaltre, se cacher Disparaître, cesser d'être, J; O.

Dispendieux, se, adj., très-coûteux, بتكلف

DISPENSAIRE, s. m., traité de la préparation des re-. كتاب في تركيب الادرية , mòdes

Dispensaire, lieu où l'on prépare les remèdes, بيت تركيب الادوية

قسّام ـ مفرّق .. Dispensateur, Trice, s.,

- تغريـــق Dispensation, s. f., distribution, . تقسيم

Dispensation, préparation des drogues pour le . تعضير العقارات, mélange

DISPENSE, s. f., exemption, Dispense, permission de, J Ja, Julas.

.فرق على

Dispenser, mettre en ordre, ,;

اعفى عن ـ سامح من . Dispenser, exempter de ناستقال من ـ اعتفى عن . Se Dispenser de , v. réf. . Disiransa, E, adj., exempté, שישפב לא

Dispersen, v. a., répandre çà et là, عثر _ بدَّك O. .فرق -

بدد شهلهم - شتث بدد شهلهم المعادية Disperser, séparer, dissiper, Le vent dispersa les vaisseaux, . شتت الربح المراكب

Etre disperse, se disperser, تفرق _ قرق.

Dispension , s. f., تشتیت

Desecurate, adj., dont on peut disposer, בלשת, .تحت البد

اشیلول Dzeros, adj. m., léger, شیلول. رتب ـ نظم , Disposer , v. a., arranger متى ـ حضر ـ اعد , Disposer, préparer Disposer, engager à faire, مَيْل ل.

Disposer de, v. n., faire ce que l'on veut de, .الصرّف في

_ تحصر ل , Se Disposer , v. réf. , se préparer à , ل .استعدّ ل

Dispose, B, adj., intentionae, قاصد. Mal dis-Bien disposé, قاصد خمير Bien disposé, قاصد ردى .ما له كيف ,disposé

استعدادی , Dispositif, ive, adj., qui prépare - نص , Dispositif, s. m., prononcé d'un arrêt, ت مضهون فتوأ

Disposition, s. f., arrangement, שניי ב ישלוס. . حال , Disposition , situation

. كيف _ مزاج, Disposition, état de la santé, حيف _

خاطر ـ قصد , Disposition , volonté

_ يد _ حكم , Disposition, pouvoir, autorité, يد _ تحت ید ـ فی ید به En la disposition de, یو ـ تصریف . في تصريف ـ في حيطة تصرّف ـ تحت حكم ـ | ـ 1 فسم على , بين , Compenser, v. a., départir, في تصريف ـ || Laisser une somme à la disposition de quelqu'un, ابقى المبلغ تحث طلب فلان

استعداد طبيعي ل قريحة, Disposition, aptitude Il reconnut en lui des dispositions. شم فيه رابحة الشجاعة, courageuses.

Disposition, sentiment à l'égard de, ______ خاطر

تدسير - تهيا - تحضير Disposition , preparatifs , ـ تهيتي ل ـ تحضر ل Faire ses dispositions pour, دتر امره ل.

. شروطات, Dispositions, conventions d'un acte, شروطات.

قلة التناسب . DISPROPORTION, S. f.,

ابطل التناسب . Disproportionner, v. a., ابطل التناسب التناسب

acya التناسب, B, adj., عديم التناسب.

DESPUTABLE, adj. com., פּֿיָג נֹלוֹם.

DISPUTE, s. f., débat, مجادلة _ مباحثة . . .

.مقاتلة _ خناقة , Dispute, querelle

ـ خانيق إحدا , Disputer, v. n., être en querelle

| - تقاتل مع - جادل - تقاول مع - تحانق مع .تنحاصم مع ـ تشاجرمع

Disputer une chose-à quelqu'un, y prétendre con-منعادعة إ ـ نافسه في ـ نازع احدا على curremment avec lui, منعادعة .خاصه على ـ سابقه على

Le disputer à, ou disputer de, avec, l'égaler,

Disputer sur, agiter une question, نحث عن A. .باحث عرب ـ

الفع عن ـ مانع عن عن الكافع عن ـ مانع عن الكافع عن الكافع عن الكافع الك قاتل عن ـ

Se Disputer, v. pro., une chose, y prétendre con- فروغ . . تنافس على ـ تسابق على , curremment

DISPUTEUR, s. m., qui aime à disputer, à con-اتلاف المال ـ تبديد ا .شکلی ,tredire

Disque, s. m., corps d'un astre, جرم; plur., .اجرام

Disque, centre d'une fleur radiée, terme de botan., عين زهرة.

ايرة , d'optique.

تشریح Dissection , s. f. , پشریک

.بذر ـ فرق ـ ٥٠ نشر

. شقائ _ فتر, plur., فتنت , Dissension , s. f., فتنت , plur., Dissequen, v. a., مشرّح.

DISSERTATEUR, s. m., - ml, - ml, .

DISSERTER, v. n., discourir, ... -.تكلم في ـ . ٨ بحث عن

.مخالف _ معاند ,dominante

Dissimilaire, adj. com., qui n'est pas de même غير مجانس, genre

ـ قلة مجانسة , Dissimilitude, s. f., différence, حيانسة اختلاه

- اخفا ما في الضهير - مكر ، Dissimulation , s. f. , مكر

مخادع _ مكّار , Dissimula, R, adj., fin , artificieux , مخادع _ مكّار . DISSIMULER, v. a., cacher sa façon de penser, etc., .0 كتم , اخفى ما في صهيرة

Dissimuler, seindre de ne pas voir ou ressentir,

مُسرف _ مُبذّر , Dissipateur , Trice, s., prodigue DISSIPATION, s. f., action de se dissiper, בנשט -

Dissipation, action de dissiper son bien, etc.,

Dissipation , évaporation , نصاعد .

Dissipation, état d'une personne dont l'esprit est - صياع الفكر - تشتيت العقـــل dissipe, .ظيشان العقل

اللف _ بدد Dissiper, v. a., consumer, disperser, کاتلف _ بدد - اثلف ماله, Dissiper son bien, شتت - فرق - اثلف ماله Disque, grandeur d'un verre, d'un champ, terme بذر, بزر, بعزق, Dissiper une armée, Dissiper les اشتت , بدّد شهلهم ـ قرق العسكر DISSEMBLABLE, adj. com., فيرمشابه مختلف العبيسم, nuages, ازاح العبيسم, العبيسم Dissemblable, adj. com., عبرمشابه مختلف ـ I. كشف العمّ , Dissiper le chagrin , مدى الفتن | المتلاف ـ فرق ـ قلّة مشابهة , Dissemblance ,s. f. , ـ اذهب الغم ـ . I. جلى الغم ـ . A طرد الغسم - بعزق Disseminea, v. a., repandre çà et là, عرف الغسم ا .l فرج العم

شنت العقل, Dissiper, distraire, détourner l'esprit, شنت العقل . Dissiper un homme, طيش العقل ـ صيّع الفكر ـ le jeter dans une conduite dissipée, فندل.

Dissiper, distraire du chagrin, L...

Se Dissiper, v. pr., s'en aller, se perdre, La A. . ا صاء الفكر - تشتّ العقل - . اطاش العقل - dissipe,

طايش العقل, Dissips, a, adj., livré aux plaisirs, طايش شاتت ـ

ـ فاسد ـ فاسق Dissolu, E; adj., débauché, فاسق ـ كلام فالت , Discours dissolu زاني _ فلاتي

. ينحصل , Dissoluble , adj. com.

DISSOLUMENT, adv., أاسدأ

DISSOLUTIF, IVE, adj., dissolvant, المحلل.

DISSOLUTION, s. f., séparation des parties, July 1. Dissolution d'une société, ابطال الشركة الكال الشركة Dissolution d'une société, ابطال الشركة lution d'un mariage, انفسائر الزيجة.

منفرق _ _ زنا _ فسق و فساد , Dissolution , débauche

DISSOLVANT, E, adj. et s., مذوِّب معلّل مناوَّب

عدم المطابقة, Dissonance, s. f., عدم

.غير موافق _ غير مطابق , Dissonant, E, adj.,

Dissoudre, v. a., pénétrer et diviser un corps, اذوّب - .0 حل liquéfier, ذوّب

Dissoudre, au fig., détraire, بطل _ بطل

Se Dissoudre, v. pr., آنچآ O. Se dis-رجل من الأكابر إ ـ تفرّق ـ تشتّت , soudre, se séparer, se rompre .م بطل ـ انفسنحِ

- رجّع عس Dissuadea, v. a., détourner de, .0 رد عرن

DISSYLLABE, adj. (mot), de deux syllabes, كلية مركبة من جزوين

DISTANCE, s. f., espace entre les objets, les lieux, .ميز - بين Quelle est la distance d'Alep . مسيرة _ بعد _ مسافة مسيولا حلب قد ايش من هــــون ici? ابش قد من هون الى حلّب - ابش قد من هون الى حلّب de ce village à Paris est de trois milles, اعد عد الصيعة عن باريز مسافة ثلاثة اميا*ل*.

Distance (des temps), 33.

. بعيد , DISTANT, E , adj. , éloigné , بعيد

DISTENDRE, v. a., causer une tension violente, 0 شد بالزود

DESTENSION, s. f., état des nerfs trop tendus, .زود انشداد الحص~

DISTILLATEUR, s. m., qui distille des liqueurs, خراج العنبري

تنقطير - تخريج ، Distillation , s. f.

DISTILLER, v. a., tirer le suc, l'esprit par l'alambic, ما مقطر, Eau distillée, قطرد اخرج

. نقط _ قط و Distiller, v. n., tomber goutte à goutte, فقط -

.معيل التقطير , DISTILLERIE, S. f., يعيل التقطير

منفصل ـ مييز ـ ميتاز ، Distinct, E, adj., séparé

Distinct, clair, net, ייאיש ב יואיט.
DISTINCTEMENT, adv., ב ייאישוט ב ייאישור ב ייאיש

مفرق _ ميز . Distinctif, IVE, adj.,

. تهييز ـ فرق , Distinction, s. f., division

Distinction, dissérence, présérence, prérogative, "نفصيل - تمييز - ميازة , singularité avantageuse Faire distinction, ميّز عن غيرة . || Homme de distinction, de mérite, رجل فاضل الصل. الله Homme de distinction, d'une naissance ou d'un rang élevé,

. تهييز ـ بيان Distinction , explication ,

.ميز ـ I. فرز , Distinguer , v. a., discerner

. فضل على Distinguer, élever au-dessus des autres, فضل علم

Distinguer, mettre de la dissérence entre, diviser, عيز ـ .0 فرق بين

Distinguer, caractériser, marquer la différence,

. أكرم , Distinguer, traiter avec distinction

Se Distinguer , v. ref. , se signaler , اشتهر ـ نبير . DISTIQUE, s. m., sentence en deux vers, . بيتين شعر

Distorsion, s. f., contorsion d'une partie du corps, التوي جانب من البدن

DISTRACTION, s. f., inapplication, inattention, . C'est une dis سهو _ سروح العقل _ شتات العقل traction de ma part, منى سَهو J'ai eu une distraction, سهبت.

.شيل ـ تفريق , Distraction , superation .

Distralaz, v. a., séparer d'un tout, مثال مر.ي I.

Distraire, détourner l'attention, ... -عدّة امرار , Ce spec- A diverses sois ، الاهي , الهي احداً عن ـ . ٨ شعل البال التهبيت في الفرجة, tacle m'a distrait de mon ouvrage

عن الشغل.

أ. اخذ من الدراهم ,Distraire, détourner de l'argent سلى , Distraire , amuser

Se Distraire , v. réf. , se divertir , تسلَّى ـ تنفسِّر . DISTRAIT, E, adj., Être distrait, la O.I.A.

Distribuer, v. a., départir, بين I.

وزّع على - فرق على -

Distribuer, diviser, ranger, قسم L. نظم ما قسم.

.I صرف اموال السلطان بخلاف اواموة |- انقسم Se Distribuer, v. pro., se partager .تغرّق

مفرق , .. Distributeur , Trice , s. , مفرق

Distrainutir, ive., adj., دُنقسېمي. Justice distri-.قسهة الحق bulive,

- تفریق - قسم - تفسیم Distribution, s. f.,

. Distribution , chose quelconque distribute , تنفرقة عطية , plur., الله . Faire des distributions aux .0 نشر, فرق على الفقرا, pauvres

DISTRIBUTIVEMENT, adv., ביביים.

DISTRICT, s. m., étendue de juridiction, les, pl., .تنخوم , .plur ; تخم _ قصا _ خطوط

. اقوال , plur , قول , Dir , s. m., mot

دوا مدرّ, Diunetique, adj. com., دوا

. من عند الله ـ بالقوة الالاهية ـ الاهيا , Diunnal, s. m., livre d'église pour chaque jour .عنداق

. بومى , DIURNE, adj. com.

· DIVAGUER, v. n., s'écarter de la question agitée, . حاد عن اصل الكلام ـ .0 نطّ

DIVAN, s. m., conseil du Grand-Seigneur, conseil en général, ديوان.

DIVERGENCE, s. f., inlac - apli.

DIVERGENT, E, adj., عتباعد.

منوع _ متنوع _ مختلف , Diveas, z, adj.,

عدة _ شتم _ متعدد Divers , signifiant plusieurs , عدة _ شتم _ .

متنوعاً ,DIVERSEMENT, adv., متنوعاً

. نوع , Diversifier, v. a., varier

Diversion, s. f., action de détourner, alelie -ـ A شغل احداً عن Faire diversion, صسرف L صرف عن - لاهي احدا عن ا

DIVERSITÉ, s. f., تنوع

Divertin, v. a., distraire de, צלב, عن ك.

Divertir les depiers du roi ou de l'état, les employer à un usage différent de leur destination,

A. شرر الخاطر - سلم ، اطرب , Divertir, récréer Divertir, derober, سرق O.

- انشرے _ تبحیر _ Se Divertir, v. ref., se rejouir,

Divertissement, s. m., plaisir, معيد _ عنية انشراح ـ

مقسوم , Dividende , s. m., nombre à diviser, مقسوم

Divin, E, adj., צו אב.

يفوق الطبيعة, Divin, au-dessus de la nature, يغوق DIVINATION, s. f., art prétendu de prédire l'avenir, عيافة - فتنح الفال - علم التحزير

DIVINATOIRE, adj. com., ويعمز يرى.

DIVINEMENT, adv., par la puissance divine,

.قوى ملير , Divinement, très-bien

DIVINISER, V. a., JJ.

. لاهوت-الوهية, Divinité, s.f., essence, nature divine, الاهوت-الوهية Divinité; faux dieu, ما ; fém., ألهة , plur., آلهة قسم I. – قسم I. فسم Diviser, v. a., partager, séparer, قسم قسم الكتاب الى ,Diviser un livre en trois chapitres .ثلاثۃ فصول

Diviser, au fig., mettre en discorde, فرق بين ٥. .I رمى الشقاق بين ـ

.معلم الله يقرق - انقسم Se Diviser, v. ref., se partager, معلم انشقب.

Diviseur, s. m., nombre par lequel on divise un באָן; plur., כאיל ; .مقسوم عليه _ قاسم ,antre

انقسام ,DivisibiLité, s. f., انقسام

.بنقسم , Divisible , adj. com. ,

Division, s. f., séparation, partage, .تفریق _ تنقسیم

فتئة ـ شقاق Division, désunion,

Division, règle d'arithmétique, تقسيم.

Division, distribution du discours par parties, .تجزية - تقسيم

- اجزا , plur., جزو , plur., اجزا , Division d'une armée , قســـــ فرقة عسكه

طلاق , Divorce , s. m. , طلاق

Divorce, au fig., renoncement volontaire, نارك

dlق , DIVORCER, v. a.,

طالق _ مطلق , Divoncé, E, adj., عالق _ .

DIVULGATION, s. f., icia _ icia.

اعتقادي , la religion افشي ـ اشاع ـ اذاع ـ اعلى , la religion اعتقادي .

Etre divulgué, ذاع I. ــ ألم على I. ــ ألم الم عشر, fém., عشرة ; fém., عشر

عاشر , Dixième, adj. com.

DIXIÈMEMENT, adv., I, ile.

.عشور , plur., عشر المال , DIXME, s. f. , المار

عشرات , plur. عشرة , Dizaine, s. f.,

.شين عشرة , Dizenien , s. m., chef de dix

Docile, adj. com., قابلُ التعليم عليه . Etre docile aux avis de quelqu'un, أصنعي أليه.

DOCILEMENT, adv., adv.,

اطاعت , S. f., تعالى .

Docte, adj. com., (homme) savant, علامة _ عالم.

DOCTEMENT, adv., بعلم

Docteur, s. m., promu au doctorat, ב ربيس

مشاینے, plur., شینے, plur., مشاینے

Docteur, médecin, حكيا; plur., إحكيم.

رباسي, Doctoral, E, adj.,

. يخص التعليم ـ تعليمي . Doctrinal, E, adj.

DOCTRINE, s. f., érudition,

Doctrine, maximes, sentimens, enseignemens, . Doctrine chré-. تعليم مسيحي ,tienne

DOCUMENT, s. m., preuve, renseignement, .دلایل , .plur ; دلیل ـ

SE DODINER, v. réf., avoir grand soin de soi,

Dono (Faire), v. a., dormir, с.

Donu, E, adj. fam., gras, -, л

Dock, s. m., chef de la république de Venise, ربيس مشيخة البندقية

DOGMATIQUE, adj. com., qui regarde le dogme de

Dogmatique, sentencieux,

DOGMATIQUEMENT, adv., d'une manière dogmatique, Las.

Dogmatiquement, d'après la raison et l'expérience,

DOGMATISER, v. a., enseigner une doctrine fausse,

Dogmatiser, parler par sentences, ____ I. -

DOGMATISEUR, s. m., متام.

متهذهب Dogmatiste, s. m., متهذهب

DOCME, s. m., point de doctrine servant de règle, . اعتىقاد _ قواعد , pl. , قاعدة _ تىقالىد , pl. , تىقلىد أ. مُفيد , pl. , تىقلىد أ. مُفيد , Docte , qui contient beaucoup d'érudition ,

Dooue, s. m., chien à grosse tête, كلب جعاسى دراوس ; plur., درواس ـ

Doigr, s. m., عالم المبعث et أصبع ; plur., وأصابع أ Doigt de Dieu, son action, اصبع الله Donner sur les doigts, fam., châtier, أدّب. Avoir sur les doigts, être châtié, تادّب. ∥ Le bout des doigts, Savoir sur le bout du doigt, المنامل ـ البنان عرف الشي قوى ملير, عن ظهر القلب , très-bien Montrer du doigt quelque chose à, الفطام الومى لم prov. .الي شي , عن شي

DOIGTER, v. a., hausser et baisser les doigts sur un instrument, لقب لالتالي على كلالة.

لعب الاصابع على الالة, DOIGTE, s. m., العب الاصابع على الالق

.كيس للاصبعة, DOIGTIER, s. m., تيس للاصبعة

DOIT ET AVOIR, s. m., terme de commerce, actif et passif, مالذي عليه و الذي له .

Dor, s. m., tromperie, لغش ـ دغل.

DOLER, v. a., aplanir, Jam A. - A. A.

شکوی . Dolkance, s. f., plainte, شکوی.

Doléances, au plur., représentations au roi,

رفع شكوى للملك

DOLEMMENT, adv.,

DOLENT, B, adj., شاکع شاکع.

ماش , Dolle, s. m., plante, ماش

DOLIMAN, s. m., habit turc, 440.

DOMAINE, s. m., bien, fonds, ملك ; plur.,

التزام ـ ارزاق , plur. , رزق ـ املاك

Le domaine (de l'état) , التزام ـ ميرى.

Dôme, s. m., قتة; plur., قتب

Domesticité, s. f., محدمة.

كظم الغيظ ,et colère خدمة ,plur., خدمة et colère .اجير ـ خُذام

Domestique, adj., de la maison, بيتى.

. بيتولئي ـ مانوس , Domestique , privé (animal) .

.منزل _ مسكن DOMICILE, s. m., منزل _

. توطن م .. O سكن O. بيوطن . . Domicilien (SE), v. réf., سكن

.متوطن ـ ساكن ، Domicilié, B, adj.

DOMINANT, E, adj., blum _ ule.

.قاهر ـ حاكم , Dominateur, s. m.,

Domination, s. f., puissance, בُسْلُط مِ حَكُومة امارة _ ملكك. La domination est douce à savourer, il est amer de s'en sevrer, الرضاع المارة حلوة الرضاع

DOMINER, v. a., avoir autorité sur, de 0. -استولی علی ـ تعلب علی ـ تسلط علی

ارمي على - اشرف على بـ Dominer, être plus haut, تلته ترمي على القلعة ,Unebauteur domine le château

Dominer, être le plus apparent, le plus fort, يغلب عليه البياض , I. Le blanc y domine غلب على

DOMINICAIN, E, adj., عبد كلاحد ...

DOMINICAL, z, adj., du seigneur,

عدى, Dominical, qui marque le dimanche المدي.

خسارة مصرة _ ضرر , Dommage, s. m., préjudice - خطية ـ ضيعانه ـ حيف عليه , C'est dommage ا ياخسار . || C'est dommage de nous être donné tant de peine, تعبنا الميف على تعبنا C'est au négligent à souffrir le dommage qui résulte de sa négligence, المفرط اولى بالخسارة , prov.

DOMMAGEABLE, adj. com., مضر.

DOMPTABLE, adj. com., e.d.

DOMPTER, v. a., subjuguer, réduire à l'obéissance, .اخضع ـ . ٨ قهم ـ . ٨ قهر ـ ستحر - اطاع

Dompter, surmonter, غلب I. Dompter ses pas-A. Dompter sa قهر شهوانه ـ . A قهع النفس, sions, فنمتكا بـ Domestique, s. com., serviteur, غذمتكا

Dompter des animaux, leur ôter leur férocité,

. قاهر, .. Dompteur, s. m.,

DOMPTE-VENIN ou ASCLÉPIAS, s. m., plante, .ضدّ السهوم

plur., عطية _ وهبة _ هبة , plur., هدية ـ عطايا; plur., هدية ـ عطايا العقل منحة من الله - العقل وهبة من الله , lde Dieu هدية منع البك , Cest un don que je vous fais | Faire don de , ألب شناً , Don de pièces de monnaie fait aux musiciens dans une fête, à la mariée dans une nôce, لقط ـ نقط . || Faire ce don de pièces de monnaie, نقط على المعنيين.

DONATAME, s. com., à qui on fait une donation, معطم له

DONATEUR, TRICE, S., ede _ sade.

DONATION, S. f., be - and.

لكن _ أمالى _ يبقى _ بقى _ أمال _ Donc, part., المال

ـ مشارق , plur. , مشارق , plur. و مشارق , .مناظر , plur. ; منظرة

Donnant, в, adj., qui aime à donner, так DONNER, v. a., faire don, اعطى إحداً , لاحد الشي -اكرم ,انعم عليم ب - يهب ,aor., وهب ل -, Dieu lui a donné des enfans بخسش _ . O. من عليد رزقه الله اولادًا. "Donner une place à quelqu'un انعم عليم بهنصب - قلَّك بوظيفة - اعطاه منصب .سلم , Donner, mettre entre les mains

ا جاب ۔ قدم Donner, apporter, présenter, عباب ۔ ا . ا سقى , Donner à boire ، هات . اعطى اعطى Donner, payer, دفع ـ اعطى A. Combien me ایش قد تعطینی فی هذا ?donnez-vous de ceci! Donner, causer, بلج 0. - قدات المداقة على المداقة على المداقة على المداقة المد

Donner, accorder, octroyer, chillian A. Donner sa fille à quelqu'an, اكس, انعم عليه ب . رُوجه بہنته ۔ ازوجه بنته , marier à

ا .اصرف أو قالله في ,Pemployer à اصرف أو قالله في المحاوة الم ما واقف ,coule pas فرق كلاوراتي العراقي . | coule pas

Donner, rapporter abondamment, en parlant des arbres à fruits, طرح A. عاب اثهار I.

Donner sur, v. n., avoir vue sur, طل على ما. ـ .I رمی علی ـ .I کشف علی ا

Donner contre, heurter, فطسم في O. Donner contre un écueil, الظم في عقبة. Donner dans le عرفع في الشرك, panneau, se laisser tromper انطلي عليم الكذب

Donner, charger l'ennemi, على العدو L A. فنر بابل احدث, Donner jour à, faire naître, عابل المحدث A. I. كرش Donner la chasse, poursuivre,

La donner belle, vouloir en faire accroire, .1 كذب على ـ .1 طلى على

انشبک فی Donner dans le jeu, etc., s'y livrer, ف .اللعب

.وهاب , DONNEUR, s. m.,

Dont, part., الذي L'homme dont vous parlez, La femme dont le fils est الرجل الذي تتكلم عنه . الأمراة التي ابنها مريض ,malade

. سيك لوند كلون الذهب, Dorade, s. f., poisson

DORADILLA, s. f., plante. Voyez Cétérac.

ع الستقبل Donénavant, adv., désormais, على المستقبل

من هلّق و رابح ـ من كان و صاعد. - Dorer, v. a., enduire d'or, بالذهب مَرِّة بالذهب ـ 0. لطن بالذهب ـ ذهّب. Dorer la pilule, au fig., مالى له الشي . Dorer

صلي الحكاية, un refus,

Dorer, éclairer de ses rayons (soleil), ذقب

Se Dorer, v. pr., jaunir (moissons), أصفر السبل.

Done, adj., couleur d'or, ذهبي.

DOREUR, s. m., 4 - 4.

DORLOTER, v.a. fam., traiter délicatement, .سابس ـ نظم ـ

Se Dorloter, v. ref. , مايس نفسه ـ نظم نفسه ـ

DORMANT, E, adj., Lau dormante, qui ne

Les sept Dormans, martyrs, فعاب الكهف. DORMEUR, SE, S., oil.

sabot, نام مثل الميت Avoir envie de dormir, منعسان, A. || Qui a envie de dormir, نعسان.

Dormir, au fig., agir negligemment, نعس A. -. منام ـ تهامل في

Laisser dormir, laisser une chose sans s'en occuper, خلى المادة نايهتـ .0 ترك

Dormir, être mort, ننتيح.

DORMIR, s. m., ieq.

DORMITIF, IVE, adj., منيم _ منيم.

DORONIC, s. m., ou DORONIQUE, s. f., plante, | ada |.

.درونیج - درنیج - درانیج

DORSAL, E, adj., du dos, S, &b.

DORTOIR , s. m., منيم النوم ـ منيم. DORUBR, s. f., طلية ـ طلية.

Dos, s. m., toute la partie postérieure du corps, .متن ou نحارب, Dos du chameau, ظهور, plur. ظهر .قفا اليد ـ ظاهر اليد ـ ظهر اليد اليد ـ Le dos de la main, عنا اليد ـ عنا اليد ـ عنا اليد ـ عنا اليد ـ عنا اليد I Le dos d'une lettre, ظاهر الكتاب. ■ Se coucher ـ استلقى على ظهرة ـ تُسُلقــــي sur le dos, Faire le gros dos, faire l'homme imo. | Mettre نفش روحه _ تبعدد _ ادّعٰي O. | Mettre .امين الكهرك _ كهركجي | O. || Qui a bon و الكهرك _ كهركجي. dos, qui est riche, capable de supporter, جامد الظهر. #Mettre à dos, faire un ennemi, إعيل له عدوا Tourner le dos, fuir, ولَى الدبــر, Dos à dos, الظهر في الظهر. ∥ Mettre dos à dos, sans avantage .ساوی بینهم Pun sur l'autre, ساوی

جلوں , Dos d'un toit, dos d'ane

.وزن ـ قدر ـ مقدار Dose, s. f., mesure,

Dose, prise d'une drogue, المُذَة.

Doser, v. a., mettre les doses, جزى.

Dossien, s. m., partie d'une chaise, etc., pour .طهرية ـ ظهر soutenir le dos, عليه وية

اوراني , Dossier, liasse de papiers

Dot, s. f., bien apporté par la femme en mariage, Dormir, v. n., סלג ב. A. ב O. Dormir comme un مال الامراة Dot, suivant l'usage des Arabes, c'est-àdire, ce que le mari donne à la femme en l'épousant, .صداق ـ مهر

> Dot, pension, établissement de secours, زاتب; ,رواتب plur.,

مهری Dotal, E, adj., de la dot, مهری.

. تههير ـ ترتيب رواتب , Ботатіон , s. f.,

Dotation, fonds pour doter un établissement, . اوقانی , plur. ; وقف

ـ رتبل مهر Doten, v. a., établir une dot, مهر A. ـ رتبل

DOUAIRE, s. m., don du mari à sa femme s'il pré-ارث كلامراة لزوجها _ مستحل ـ صداق ، décède

DOUATRIER, s. m., qui se tient au douaire de sa mère, et renonce à la succession de son père, وارث مال امه و تارک میراث ابیه

Douaire s. f., veuve qui jouit du douaire, ارملة.

; كهرك _ دواوين , plur., ديوان , Douane, s. f. plur., عقاطعة _ كيارك Droits de douane, عوايد الكرك ـ معلوم الديوان

DOUARIER, s. m., fermier, الديادا - معلم الديادات

Douanier, commis, الحيوان.

Douanier, garde contre les contrebandiers, se الديوان.

Double, adj. com., qui vaut, pèse deux fois, qui ۔ مضاعف ۔ قدرہ مرتبن , est composé de deux . ذو معنيين , vulg. , مجوز , . A double sens ، مُزُوج

مطبق , Double , épais , مطبق .

Double, opposé à simple, fleur double, .زهر مكبّس ضدّ طاقي

عظیم جدًا , Double , de plus grande vertu, عظیم

- دو وجهيد . Double, au fig., dissimulé

L'homme ماكر - خابن - موجهن - ذو لسانين double dit au voleur: Volez; et au maître de la mai-ذو الرجهين بقول للسارق, son: Surveillez votre bien .(.prov) اسرق و لصاحب المنزل احفظ متاعك

سخة ثانة

ـ قـدرة مرتبن Le double, une fois autant, ـ قـدرة , plur.; صعف _ الطاق طاقين _ الواحد اثنين .اضعافيا

عهل الشي طاقين , Mettre en double

Doubleaux, s. m. plur., solives pour soutenir les شواحي, planchers

Doublement, adv., pour deux raisons, en deux . بنوعیں ۔ من وجہیں , manières

Doubler, v. a., mettre une doublure, נשל,:

- صاعف, donner ou mettre le double, صاعف o. حط الطاق طاقين

. مَوْج - عدى, passer au-delà, عدّى LOUBLON, s. m., mounaie, دبلوري.

. طانتہ , s. f., تطانتہ , Doublube

عنب الذيب, Douce-Amère, s. f., vigne sauvage, عنب الذيب .حلوة مرّة ـ

مايل الى الحلاوة ,.Douczataz, adj. com.

DOUCEMENT, adv., d'une manière douce, . برقة _ بلطافة _

بالهدو ـ من غير طشتر Doucement, sans bruit, غير طشتر .شوید شوید ـ

. بلطافة _ برشافة , Doucement , délicatement .

Doucement, lentement, sans précipitation, . Aller dou على رواقتر ـ شوبت شوبت ـ على مهل cement, faire doucement, تانی.

ے علی قدّہ , Doucement, médiocrement bien, کذا و کذا ۔ میک و میک

Doucement, commodément, agréablement (vivre), في الرخا ـ في نظام

. برخاوة , Doucement, mollement, lâchement

Doucement! exclamation qui contient une sorte على مهل شوية, de réprimande ou de conseil, .طول روحک

متحالية , Doucerette, s. f., fam., (femme), عبالية.

Douceneux, se, adj., doux sans être agréable, على.

Doucer, TE, adj., diminutif de doux, عيليوة

Douceur, s. f., "La douceur du sucre, ـ وداعة , Douceur de caractère . حلاوة السكر إلا إزيد بكثير , Au double , boaucoup plus . اصعاف , Douceur du visage الطافة الطبع _ رافة _ حلم نعومة الجلد ,Douceur de la peau . بشاشة الوجه الله بوفق _ كلُّه برفق _ كلُّه برفق Parler avec douceur, كلُّه

ارى خاطرة ـ لاطفه Prendre par la douceur, دارى خاطرة ـ

عذوبة الكلام, Douoeur dans les paroles, dans le style, عذوبة

. حلاویات, friandises, کالویات.

.فكة, Douceurs, petits profits,

Les douceurs de la vie, نعيم العيش العيش. عازل الأمراة , Dire des douceurs à une femme

Douces, s. f., eau versée d'un lieu élevé sur une partie malade, صبّ ماء على وجع

.0 صب الماء على الوجع, v. a., على الماء على ا

موصوف ب_ مزين ب, Douz, adj., pourvu اصدق الرجل , Doura, v. a., donner un douaire .زوجته

Douer, avantager, orner de, عليه ب O. -.جهل ب- زبن ب - ٥٠ خص ب

تحيف _ ناعم _ طرى, Douillet, TE, adj., délicat

Douillet, qui nime ses nises, . Li.

بطانبية, DOUILLETTE, s. f., sorte de vêtement, يطانبية.

بنعومت , Douillettement, adv.

plur., ه. f., (du corps) ; plur., وجع - الم عم - حزن (de l'esprit) - أوجاع ,plur.,

. بانین ـ بحزن ـ بوجع ,Douloureusenent, adv., بوجع

- موجع - اليم - وجيع , adj. , عرجع - اليم .محزن - مولم

Doute, s. m., ميث - شكف - ريب . Comment as-tu pu mettre cela en doute? كاتنعتاظ كيف حصل لك الشك في هذا! Beaucoup de doute provient du zèle qu'on prend pour la défense de la vérité, , prov. كثرة الشك من صدق المحاماة عن اليقين. _ من غير شك _ ما فيد شك .. Sans doute, adv., .من كل بد ـ بلا شك

ارتاب في م O. مشك في Douten, v. n.,

Se Douter, v. ref., soupçonner, عثم الرتاب عليه المرتاب عليه المرتاب ـ ب صّ I. Je ne me doutais pas qu'il agirait ainsi, . الاقدم _ كبار الله الله الله الله الله الله الله يعمّل هذا quelque chose, حش بشي.

DOUTEUSEMENT, adv., دشک .

عت الشك , Douteux, sx, adj., incertain . فيه شك _ مشكوك _ تحث الربب

.مشبولا _ مشتبح , Douteux , ambigu .

.دفون , plur., دنون , plur., دنون .

. مار, Doux, cz, adj., d'une saveur agréable

عاذب, sans amertume, sans piquant, etc., ب ـ ما عذب ـ ما فراث ,Eau douce عـذب ـ غشاوة الانحوا معتدل , Température douce ، موية حلوة Doux au toucher, ناهم.

. عسكري يقاتل فارسا وراجلاً - حليم الطبع , Doux de caractère, humain, bénin . Paroles douces, style doux. . نوع مجرفة لشيل الرمل من كانهار | - وجه بشوش Air doux, agréable . كلام عذب .نظر ذابل , Un doux regard ∥ .وجه حسن

Doux, flexible (métal), البرى.

Doux, léger (châtiment), قليل ـ خفيف ـ قليل,

.طايع

Doux, agréable, ملو - حسر. Voix douce. .صوت رقيق

.سالک Doux (escalier), qui ne fatigue pas, نبيد حلو, Vin doux, qui n'a pas cuvé ورقة محبة, Billet doux,

Tout doux! interj., ne vous emportez pas,

.ساير, Filer doux,

. A la dou- اثني عشر ـ طزينة . A la dou-. بالطزينة _ مرطرط , zaine , très-commun

Douzz, adj. com. , اثنني عشر.

Douzikma, adj. com., عشر; fém., .ثانية عشرة

ثانی عشر ,Douzièmement, adv., ثانی

plur., چیر مشاین , plur., شینی plur.,

DRACHME on DRAGME, s. f., monnaie ancienne; ou gros, 8º partie de l'once, دراهم; plur., دراهم). ملبس , Danger, s. f., ملبس

Drageon, s. m., bouture, bourgeon qui part du pied d'un arbre, فرع - فرويح, plur., فرخ ; plur., فرع - فرويح; plur., .فروع

Daagon, s. m., monstre fabuleux,

Le Dragon, constellation, الثعبان ـ التنين.

Dragon de vertu, fam., أفة

Dragon, tache dans la prunelle, dans le diamant,

Dragon, soldat qui combat à pied et à cheval,

- جرافت DRAGUE, s. f., pelle pour tirer le sable, جرافت

I شال الرمل ـ I. جرف DRAGURR, v. a., curer DRAMATIQUE, adj. com., fait pour le théâtre, et représentant une action tragique ou comique, کلام منظوم مبکی ام مصحک

DRAME, a. m., poême pour le théâtre, قصيد. اجوام , plur., جوم , plur., جوم , plur. ـ (Barberie).

Drap de lit; pièce de toile dans le lit pour cou-; شرشف ـ شرشوفة ,En Syrie ملاية فرش , .شراشف ,.plur |

Tailler en plein drap, au fig. fam., avoir tous les moyens de succès, فصّل في العريض. Étre dans de

DRAPKAU, s. m., enseigne d'infanterie, יייעניט, plur., بيارى. Se ranger sous les drapeaux de quelo. دخل تحت بیری qu'un,

Daapea, v. a., couvrir de drap, غطّى بالجويد. Draper, railler, médire, البسر.

Draper, habiller une figure, كسم.

DRAPERIE, s. f., manufacture, commerce de drap, Draperie, draps . بيع و شرا الجوم _ كرخانة جوم اصناق الجوير, divers

Draperie, terme de peinture, représentation des habits, كسم

DRAPIER, s. m., fabricant, marchand de drap, . جوخية , plur., جوخي

DRASTIQUE, adj. com., actif et violent (remède), .دو! فعال

- حرف مشرفی ,DRAVE OU DRABA, s. f., plante .قنا بري

Datche, s. f., marc de l'orge, ينفل الشعير.

DRESSER, v. a., lever, tenir, faire tenir droit, رفع راسم . O. Dresser la tête فصب ـ اقام ـ . A رفع ا قرن اذانه ـ قنش دانيه ،Bresser les oreilles المقرن اذانه ـ قنش دانيه ، Dresser un lit, le monter, تخت بكر. | Dresser une tente, نصب خوسة. || Dresser un piége, .دور الي

Dresser, aplanir une allée, مهشى اساوى م كوى القياش Dresser du linge, le repasser, كوى القياش Dresser un busset, une table, رض الأوانع, O. . .رض الطعام

Dresser des batteries, prendre des mesures pour, .نصب متاريسه

un contrat, حرّر الكتاب.

علم ,Dresser, instruire, façonner, علم . Dresser, v. n., se hérisser, se dit des cheveux, ۵ قت شعر الراس

O. قام , Se Dresser, v. pr. , قام

. تراجيس , plur. ; ترجان , Daogman, s. m.

DROGUE, s. f., ingrédiens pour purger ou teindre, .عطری

شي ردى ـ رذالة, Chose mauvaise, شام ردى ـ رذالة DROGUER, v. a., donner trop de médicamens, خبّص في الادوية

Droguer, falsifier, مثثر O.

DROGUERIE, s. f., toute sorte de drogues, ", Lac. DROGUISTE, s. m., عطار,.

Dagir, s. m., ce qui est juste, ے". Faire droit à .اعطى كل واحد حقد ـ اجرى الحق , chacun,

Droit, jurisprudence, loi, فقم ـ شريعة. Droit naturel, ناموس طبيعي. || Droit civil, règles entre les citoyens, حقرق الشعب, Droit des gens ou public, des nations civilisées entre elles, حقوق واجبة على الطوايف بين بعضها

Droit, pouvoir légitime, prétention fondée; ce qui Ne vous liez. حقوقي, pl. حقوقي, Ne vous liez point avec celui qui ne vous donne pas autant de droit qu'il s'en donne à lui-même, لا يرى ـ J'ai droit là للك من الحق مثل ما يرى لنفسه dessus, الى حقى في هذا Il a droit à des égards, . المب شرك المراعاة الدار , Dresser vers, tourner vers المراعاة الدار , A bon droit, avec raison شرك .انكان حق وكلا باطل , A tort ou à droit ، بالحق

Droit, imposition, taxe, عوايد ـ معلوم. Droit کہارک , plur , کہارک _ مکس , plur , کہارک ا Droit sur les fermes, عيلة . || Droit sur l'emplacement des maisons, حرالبيوت. | Payer les droits, .دفع العوايدا

Droit, adv., directement, الأغرى _ سوا _ عدلاً _ استبقام في مشيه Dresser | Marcher droit, faire son devoir, مسوّد Dresser | Dresser un plan, une minute d'acte, .0 سلك سلوكاً حسنا

. مستقيم ,DROIT, E, adj., ce qui va en droite ligne زاویت قایمهٔ Angle droit, عدل

على صلح - واقف - قايم , Droit, debout, على صلح -مستقيم ـ حقاني , Droit, au fig., judicieux, juste,

على نيته ـ خالص .Droit, sintère

Droit, opposé à gauche, أيون. La main droite, اليد اليني - يد البين.

La droite, s. f., الميهنة ـ اليهين.

A droite, adv., اليهين _ يعنا . Se tourner à droite et à gauche, ذلفت بيين و شيال.

DROITIER, ÈRE, S., [...].

DROITURE, s. f., équité, rectitude, استقامة _ أستقامة. En droiture, adv., par la voie directe, ordinaire, . بالطريق المستقيم ـ بالوجه المعتاد

DEOITURIER, ERE, adj., qui aime l'équité, رشيد. مسخون م نكتة , Daole, adj. com., plaisant مصيك

.فاجر ـ معتر , Dnole, s. m., mauvais sujet بنوع مصحک _ نکشة , Dadlement, adv

تنكيت , DRÔLERIE, s. f., chose drôle,

DaoLESSE, s. f. fam., femme de mauvaise vie, فأجونا _ عجرية

DROMADAIRE, s. m., chameau coureur,; العبي الأثني عشر Barbarie). Courrier جل هيري - هجون العبي monté sur un dromadaire, اهجان ; plur., جانة.

Dav, E, adj., vif, حامد.

Dru, touffu, planté près à près, عليف ملتف ملتف مزنوق -

Dru, en parlant de la pluie, عزير.

متفقين إعلم أن العلب على واحد | Davsz, s. com., habitant du mont Liban, sectateur .دروز, .plur ; درزی de Hakem

Dubitatie, ive; adj., qui exprime le doute,

Duc, s. m., première dignité de la noblesse,

. يخص امارة الامرا , Ducar , E, adj. ,

DUCHÉ, s.' m., terre domant le titre à un duc, التزام و مقام امیرکلاموا.

DUCHESSE, s. f., semme d'un duc ou dame qui ست حربم امير الامرا او امراة ,possède un duché .متلزمتر

لير. _ يتطرق , Ductile, adj. com.,

ليانة _ ليان , DUCTILITE, s. f., اليانة _

قهرمانتر , Duègne, s. f.

Duel, s. m., combat singulier, اثنين اثنين Duel, terme de gram., ثثثية. Un mot au duel,

متقاتل مع , Durliste, s. m., coupable de duel

Duelliste, qui se bat souvent, .المقاتلات

DUMENT, adv., selon la raison, les formes, في غاية ما يجب _ على موجب القوانين

DUNE, s. f., monticule sablonneux le long des . كوم رمل على ساحل البحر - رمال , côtes

Duodenum, s. m., le premier des intestins grêles,

DUPE, s. f., qui est trompé, facile à tromper, Il me prend .زباین ,plur., زبون ـ غفلة ـ عشیم pour une dupe , يستاعشهني . ¶ Il a été dupe de cette انطلى عليه الكذب والحيلة, ruse, de ce mensonge اذا كانوا اثنين Sur deux associés il y a une dupe, اذا كانوا اثنين

جور. ـ . 0 عش ـ . 0 غف O. ـ عشر المعروب . . . 0

غش ـ غس . Duperte, s. f., عش ـ

DUPLICATA, s. m., expédition double d'une dépê-

.اطباق ـ انطوا ، DUPLICATURE, s. f., اطباق

DUPLICITÉ, s. f., état de ce qui est double, .كون الشي مزرج

.منافقة Duplicité, au fig., mauvaise foi, منافقة.

DUR, E, adj., ferme, solide, _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ . Pierre dure فاشف _ عاسى _ بابس _ ماكن لحم ماكن ـ لحم عاسى , Viande dure إ . جر صلد Dur, inhumain, insensible, أسى _ قاسى _ قاسى . Paroles dures, جانى _ عديم الحاسة _ صعب . صارم على حالم , Dur à lui-même . كلام قاسى

Dur, dissicile, incommode, صعب ـ متعب. Dur à digerer, عسر الأنهضام. || Dur, facheux à souffrir, .صعب ـ مر

Dur, austère, rude (vie), معب متقشف Dur, apre, rude au gout, عضر.

Dur, peu coulant (style), كلام وأقف. Dur, sans grice, lourd, اسامر ـ ثقيل.

Tète dure, براس ماكن _ راس بابس Oreille سهم ثقيل ,dure

Dur, adv., entendre dur, سهع ثقيل A.

.يبقى ـ يدوم ,DUBABLE , adj. com

فى على مالى DUBANT, prép., قى غى د

ابيس ـ نشف ـ DURCIR, v. a., فشف ـ بيس.

Se Durcir, v. pro. , فشف A. _ ,

Dune, s. f., la terre, le pavé, المالدة - الأرض الصلدة المالدة المالد . ثام على كالرض, Coucher sur la dure

Dunz-Mènz, s. f., membrane extérieure qui enve-أم جافية, loppe le cerveau

اسهال الدم _ دیسانطریا _ |. Longue durée, durée éternelle, مُدَّ ،. Longue durée ، اسهال الدم _ دیسانطریا بقا ۔ دوام

جانی ـ جفع , Traiter quelqu'un durement. بقساوة

Dunen, v. n., continuer d'être, استقام. Durer long-temps, دأم O. _ بقى A. Durer (en parlant d'un objet qui fait un long usage), استقام ـ ضابن.

Durer, souffrir long-temps,

تُشوفِيت ـ صلابة, Durrk, s. f., fermeté, solidité, عام Durre . . ببوسۃ ۔

Dureté d'oreille, ouie dure, ثقل السهع.

Dureté, manière de peindre sèche, sans grâces, عُقَالَة.

. وقوف الكلام , Dureté de style

قساوة ـ شراسة , Dureté , insensibilité , inhumanité

يبس ـ قصاحة ـ صعوبة اخلاق ـ

. ربش ناعم ,Duvet, s. m ., menue plume

Duvet, premier poil des joues, du menton, اغذار.

.وير, coton sur la peau des fruits, وير.

. كثير الريش الناعم , :Duveteux, se, adj

DYNAMIQUE, s. f., science des forces qui meuvent علم تحريك الأجرام, les corps

DYNASTIE, s. f., suite de souverains d'une même famille, دول ; plur. , دول

DYSPEPSIE, s. f., digestion laborieuse, terme de médecine, عسر الانهضام.

صيقة نفس , Dyspnez , s. f. , difficulté de respirer , صيقة نفس .عسر التنفس ـ

نزيف, DYSSENTERIE, s. f., espèce de flux de sang

. عسر البول . Dysuniz, s. f., difficulté d'uriner

E.

EBA

E, s. m., cinquième lettre de l'alphabet français, التحرف النخامس من كالف باء

EAU, s. f., ماء; plur., علية; plus vulgairement, مية ou مُيّبَد Eau pure, eau de fontaine, terme de médecine, ماء الفواكد, Eau des fruits, ماء الفواكد Eau de raisin, d'abricots, de prunes, خُشُلُف.

. بزابيز, Eaux, pl., jets d'eau, cascades

Eau-de-vie, عرق ב - عرق. Eau forte, الماء الغالب. Eau, sueur, قرق. Qui est en eau, عرقان. Lâcher de l'eau, pisser, أسلام وية - رين ماء . كيتر ملية - رين ماء . كيتر ملية المدهدة ويقال المدهدة المدهدة ويقال المدهد

EBR

فشب الم بنوس EBENE, s. f., bois noir, المنوس.

شجر لا بنوس , ÉBÉNIER, S. M.,

خراط ابنوس EBÉNISTE, S. D., خراط ابنوس

ÉBLOUIA, v. a., priver de la vue par trop d'éclat, - .0 اخذ البصر - .1 خطف البصر - زعلل النظر ع**طيش - جير** البصر - عشى العين - عبش العين تعمير - انعبش , Etre ébloui . تعمير - انعبش

Ehlouir, au fig., surprendre l'esprit par une apparence brillante, اخذ العقل ـ ادهش ـ ابهل O. Éblouir, séduire, غرّ O.

EBLOUISSANT, E, adj., يدهش ما ينحطف البصر. EBLOUISSEMENT, S. m., état de l'œil ébloui, عششة. Éblouissement, difficulté de voir par trop d'éclat ou par une cause intérieure, اعشا.

Éboucssèment, au fig., surprise, séduction, амд. Éволская, v. a., crever un œil, , э́с.

Eborgner, au fig., ôter une partie du jour à une fenêtre, عكس فور شباك

· ÉBOUILLIA, v. n., diminuer à force de bouillir, خش من کثرالغلی A.

ÉBOULEMENT, S. m., s.e.

ÉBOULER (S'), v. n., فيط O. _ يَحْ O.

ÉBOULIS, s. m., chose éboulée, bla.

EBOURGEONNEMENT, S. m., نقليم لأشجار.

تخفيف الشجر من الفروع , ÉBRANCHER, v. a., قلم الشجر من الفروع ,

ÉBRANLEMENT, S. M., Ejeje - Ejeje.

ÉBRANLER, v. a., donner des secousses, وغرع - زعزع ... المقر ...

SEbranler, v. ref., branler, تتعتع - تزعزع المادة.

S'Ébranler, commencer à se mouvoir, t. militaire,

ÉBRASEMENT, s. m., élargissement, с

ÉBRASER, v. a., élargir, em-

Ématchea, v. a., לאם ... Étre ébréobé, ... أثار

EBROUEMENT, S. m., Jes - Pier.

EBROUER (S'), v. pr., ronfler par frayeur, souffler avec force, en parlant d'un cheval, عفل ٥٠ جفل . EBRUITER, v. a., divulguer, اشاع - افشى.

S'Ebruiter, v. pr., شاع I. ـ تقرقع ـ Pour que cette affaire ne s'ébruite pas, الملاتتقرقع هنا المادّة. Észurri, z, adj., مفشى

ÉBULLITION, s. f., élevures, taches rouges sur la peau, عليان الدم Ébullition du sang, عليان الدم

Ebullition, état d'un liquide qui bout, على ـ عليان.

ÉCACHER, v. a., écraser, خمن A. ـ مدس مدرس مدرك . . . 0. خبص

ECATILE, s. f. (de testacés), تباغة عند السلحة. السلحة. الدaille de tortue, السلحة السلحة. الدوب Ecaille de poissons, فلس السيك عند السيك ; plur., فلوس السيك .

فقى فلوس السهك . ÉCATLLEB , v. a. , ôter l'écaille , فلوس السهك . قشر السيك

S'Écailler, v. réf., tomber par écaille, تنقشر. ÉCAILLEUX, SB, adj., composé d'écailles, أبو فلوس

Ecale, s. f., coque, écorce, قشرة.

قشر, Écaler, v. a., قشر.

ÉCARBOUILLER, v. a. popul., écraser, رشدش.

قرمزى ـ اجر , £ ÉCARLATE, S. f.,

ÉCARLATINE, adj. f. (fièvre), حراء عراء .

. فرشخة _ تبحلق العيون ,ÉCARQUILLEMENT, S. M., فرشخة _ تبحلق العيون ,ÉCARQUILLER, v. a. fam., ouvrir trop (les yeux) . فرشنج سيقاند , Écarquiller les jambes . بحلق عينيه

ÉCART, s. m., action de s'écarter, ابتعاد . Faire un écart (cheval), قفز الى الييس او الشهال . I.

A l'écare, adv., à part, أعلى عالم الحية ـ منفرد ألم على جنب على عن جنب على المناب على المناب على المناب على المناب على المناب على المناب المناب على المناب المناب المناب المناب المناب المناب على المناب ال

" بناعد البنعد عن بعصه S'Écarter, ne plus joindre, عن بعصه عن بناعد البناعد عن بختور الفريق A. _ يعد عن الفريق عن A. _ يعد عن الفريق المربق المربق الفريق المربق الفريق المربق الفريق المربق المربق الفريق عن الفريق المربق الفريق المربق الفريق عن الفريق المربق ال

. موضع خلوة , Un lien écarté

Ecclesiaste, s. m., a Lal - Lal.

Ecolésiastique, adj. com., qui appartient à 'église, کنایسی.

Ecolisticoux, s. un., قش ; plur., وقسوس ; eolloct., اكليروس .

.مثل القسوس

ÉCERVELE, E, adj. et subst., étourdi, .ملطوش ـ مجنون

ECHAFAUD, s. m., assemblage de bois, . Échafaud pour placer des spectateurs, . تنحوت , plur., تنحت _ منظر مصنوع من دفوف Échafaud pour exécuter les criminels (gibet), مشنقتر

ÉCHAFAUDAGE, s. m., construction des échafauds iour bâtir, نصب الصقالات عصالات.

Échafaudage, au fig., grands préparatifs pour peu de chose, كركبة. .

ECHAFAUDER, v. a., تصب الصقالات 0.

S'Échafauder, v. réf., saire de grands préparatifs کرکب pour peu de chose, کرکب.

عيل صبري, plur. , سواميك - سواميك بالم إراح من البال إنسهاك - سواميك , plur. , سوماك - خوازيق plar., حسامیک

ÉCHALASSEMENT, S. m., بنسنيد العنب.

ÉCHALASSER, v. a., (la vigne), بند العنب ـ . سُومك الكومة

ECHALOTE, s. f., plante, بصل صغير.

ÉCHANCRER, v. a., vider en arc, 13.

ECHANCRURE, s. f., 8 نىقو ير

بدل ـ مقاوضة , ÉCHANGE , s. m.

En Échange, adv., à la place de, عوضه _ بداله. من فاحية أخرى En Échange, d'un autre côté, من فاحية .من وجه اخر-

ECHANGRABLE, adj. com. , يُبدُل .

ECHANGER, v.a., faire un échange, بدل شياً بشي L قاوض احداً في شي, بشي -

شقاة , plur., القي الراح , plur., شقاة

ECHANTILLON, a. m., Samd; plur., plur., _ . اشرا , Des | plur. ششنی مینتر مروضة ما شکال , plur ; شکل فchantillons d'étoffes, اشكال القهسساش

عينة حنطة , Echantillon de blé , عينة حنطة , Echantillon de blé , عينة حنطة , المساطر القياش القياس القياش القياش

ÉСНАРРАТОІВЕ, s. f., défaite, subterfuge, ла باب للخلاص ـ حيلة ـ مخلص ـ

ECHAPPER, v. a., éviter, نفذ مري I. L'échapper . نفذ من داهية عظيمة ,belle

Échapper, v. n., ou S'Échapper, v. pro., s'évader, .O. Cheval échappé فرك _ انطلق _ انسل _ . A فلت . افلت , Laisser échapper لي حصان فالت

Échapper de, échapper à, sortir de, n'être pas L نفذ من ـ . م نصل من ـ . م خلص من L Échapper au danger, نفذ من الخطر. [Échapper du naufrage, خلص من الغرق. || Cette parole m'est échappée, من منع منع هفوة Parole échappée, هفوة لسان. « Toute parole échappée est relevée, الكل ساقطة لاقطة; prov. [Échapper à la Echapper de la mémoire, ما أدركه النظر , pl., | vue , ما أدركه النظر , plur. , عازوق ـ أوتاد , Echapper de la mémoire , عدمت الصبرـ

> S'Échapper, v. réf., s'emporter inconsidérément, .0 سقط في حق احد ـ اساء الادب

حسكة _ شوكة, ECHABDE, s. f., épine, éclat de bois,

ÉCHARDONNER, v. a., Jesel A.

ÉCHARPE, s. f., large bande d'étoffe en baudrier, .شربطــ محنزم ــ وشاح

Echarpe, bandage pour soutenir le bras, 🕉 🎉. En Écharpe, adv., soutenu par une écharpe, .معلق

En Écharpe, de biais, de travers, منحرف .

ÉСНАВРЕВ, v. a., faire une large blessure, ама I. قرض Echarper, tailler en pièces, عشم _ I. _ عشم.

ECHASSES, s. f. plur., اعكاز البهلوان. Monté sur des échasses, guindé, خشامني.

ÉCHAUBOULURES, s. f. plur., غففقة;

. لقية قاضي , Échauda, s. m. , pâtisserie

ÉCHAUDER, v. a., mouiller avec de l'eau chaude, ос. Voyez Силт.

S'Échauder, v. réf., au fig., être attrapé, أنسيط. ÉCEAUDOIR, s. m., مسيط.

ÉCHAUFFAISON, 8. f., 85.

ÉCHAUFFANT, z, adj., حامی مشوّب مامی مشوّب داده. ÉCHAUFFEMENT, s. m., action d'échauffer, تدفیة السخین.

Echauffement, état de ce qui est échauffé, قرارة المحرارة المحرد في المحرد الم

أوغر, Echauffer, allumer la bile, أوغر.

S'Echauffer, avoir trop chand, prendre un échauffement, نَسُوَّب.

S'Échauffer, s'animer, se mettre en colère, اشاط I.
- رجم هـ الحمية - اخذنت الحمية - S'échauffer au jeu, بالمعنى على الله المعنى المعن

فيعاد الدفع , Échéance, s. f., terme de paiement ...وعدة .

ÉCHECS, s. m. pl., jeu, شطرنج مطرنج. Faire marcher les pièces au jeu d'échecs, نقل O. || Échec et mat, مات مات.

Bchec, au fig., perte considérable, المضارة.

Tenir en échec, empêcher d'agir sans péril, محضد I.

ÉCRELLE, s. f. (de bois), بسلم خشب; plur.,
سلم تسليك et سلم تسليك et سلم تسليك.

Echelle de corde, سلم تسليق.

Echelle, port du Levant, مينا الشرق; plur., اساكل plur., اساكل plur., اساكل

فرجة, Échelon, s. m., degré

ÉCHENILLER, v. a., ôter les chenilles, اشال الدود, ÉCHENILLER, v. a., ôter les chenilles, اشال الدود ÉCHEVERAU, s. m., fil, soie, etc., pliés et repliés, . خراع كتّان _ ذراع خيط ـ شلّة قطن ـ شلّة حرير . ÉCHEVELÉ, E, adj., qui a les cheveux en désordre, . نائر الشعر _ منفوش الشعر .

ÉCHEVIN, s. m., مليخ البلد.

ÉCHINE, s. f., épine du dos, سلسلة الظهر. Échine, partie de l'animal depuis le milieu des épaules jusqu'au croupion, قلوة الظهر,

ECHINER, v. a., عال ظهر ، I.

Éсніпорнова, s. f., plante, فوفل.

Éснімория, s. m., plante, эде.

طاولة, وقعت الشطرنج . телериян, в. т., едине

Bchiquier, en Angleterre, juridiction qui règle les affaires de finances, محكية مال الخزنة

ÉCHIUM, s. m., plante. Voyez VIPÉRINE.

فرکی ـ رکّاء, répétition du son, درگاء صدی ـ دوی الله plur., یواغی ـ دوی الفی ـ دوی الفی ـ دوی الفی ـ دوی ـ دوی ـ دوی ـ دوی الفی ـ داوی ـ دوی ـ

Écho, au fig., celui qui répète ce qu'un autre dit, acle.

ÉCHOIR, v. n., arriver par cas fortuit, tomber en partage, عصد المرابع على ; aor., يقع I. ـ مصد 0. مالد ... نالد ... نالد ...

Échoir, en parlant d'un terme qui échoit ou d'une lettre de change, حكم O. Ce qui est échu de nos appointemens, المترتب لنا من علوفتنا.

ÉCHOURR, v. n., donner contre un écueil, sur un bus-fond, طر ف ... О لطم

Echouer, au fig., ne pas réussir, بطسيل 0. ـ ما صبح معم

A. قطع راس الشجر, Écimea, v. a., couper la cime

ÉCLABOUSSER, v. a., faire jaillir de la boue sur,

فرطشة , a. f., غرطشة.

روًاد, plur., وإيد العسكر Passer comme بروقي , plur., وأد ا البرق O. | Plus prompt que اسرع من البرق l'éclair, اسرع

ECLAIBAGE, 8. m., تنوير

ECLAIRCIR, v. a., rendre clair, moins épais,

ـ قلل العدد, Eclaircir, diminuer le nombre

Eclaireir une couleur, en diminuer le fonce, قرقع من الصحك. . ه فتع اللون

جلتى ـ بهتى ـ باهى صرح ، Éclaircir , au fig. , rendre clair , intelligible , صرح . Eclaireir un doute, le résoudre, . فورساطع ما A. | Éclaireir une difficulté, وفسط الشك . فسر الشي - اوضر الشي - .0 حل المشكلة

Éclaireir quelqu'un, l'instruire d'une vérité, . بير له الحقيقة

S'Éclaireir de, sur, أستفهم الشي جيداً.

ÉCLAIRCISSEMENT, s. m., explication de ce qui est . نصريح - بيان - تفسير, obscur

Eclaircissement, explication dans une querelle, .0 قام صدّ ـ .0 خرج على , pour savoir de quelqu'un ce qu'il a dit ou fait, et avec force dans quelle intention, استفهام.

مرميران كبير و صعير , ECIAIRE, s. f., plante . حشيشة الخطاطيف - بقلة الخطاطيف

ECLAIRER, v. imp., faire des éclairs, ورق O.

Éclairer, illuminer, . L. Des torches les éclai-. والمشاعل تضيهم في اللبل ,raient pendant la nuit

Eclairer, au fig., înstruire, donner de l'intelli-. نور العقل _ فهم , gence

Eclairer, épier la conduite, أعرقبه - تبع أحداً. . صرى له ـ نور له qu'un,

. Bclairer, v. n., étinceler, برقی O. - برقی I.

ـ فهامت , ECLATRE, E , adj., instruit, intelligent, .صاحب الفهم

ÉCLAIREUR, s. m., soldat qui va à la découverte,

ÉCLANCHE, s. f., فخمد عنم .

ÉCLAT, s. m., partie d'un morceau de bois brisé, .شوند ـ كسور , plur ; كسر ـ قطع , plur ; قطعة

. جلا ـ رونق ـ صيا. Eclat, lucur brillante, lustre, Eclat, splendeur, gloire, . Eclat, magnifi-.وكية _ طنطنت , cence

Éclat, scandale, grand bruit, مُشة. Rire aux éclats,

ÉCLATANT, E, adj., qui a du lustre, de l'éclat,

Eclatant, qui brille, Lumière éclatante,

يررب _ مطنطر , Ecletant, qui fait un grand bruit, يررب _ ÉCLATER, v. n. et pro., se briser par éclets, 🗚 فقع ـ 🙃 طق ـ تفرتك

Éclater, avoir de l'éclat, briller, A.

Eclater, faire un grand bruit, ... O. - did -.0 طق ۔ تقرقع

Eclater, au fig., s'emporter en injures, blamer

.اشتهر ـ . اشتهر ـ . . مظهر ملك A. ـ علم Eclater, devenir public, Éclater, montrer son ressentiment à découvert, .اظهر المه

ÉCLECTIQUE, adj., qui adopte les meilleures opinions, منتخب

ÉCLECTISME, s. m., maire aimis.

Eczzpse, s. f., (du soleil), كسوف الشهش .خسوف القير Eclipse de la lune,

. افكسان , Éclipse, au fig., obscurcissement المسوس, donner, apporter de la lumière à quel- Éclipse, absence subite, momentanée, ماسوس المسوس المساوس

ÉCLIPSER, v. a., cacher un astre, L.

Relipser, au fig., effacer, على على على الخفى ا

مَيْرِةٌ, bâton plat pour fixer les fractures, جَبِيرةٌ,

ECEOPÉ, adj., bam.

فقس. ـ I. فقص بالات المحتفظة عند المحتفظة المحت

فتّع , s'épanouir (fleurs), فتّع

Eczoe, commencer à parattre (jour), 7 0.

فقصة, s. f., action d'éclore, فقصة.

.سدود ,sz, s. f., تست , plur., عدد

Ecole, manière d'un écrivain, d'un poète, d'un peintre, acuio.

École, faute, ablé.

الكتاب, غدر الكتاب الك

Economie, s. f., règle dans la dépense, المفى على المخاب المحتال المح

Economie, épargne, توفيز Faire des économies sordides, فلفس.

Economie politique, تدبير الهلكة Economie rurale, تدبير الفلاحة. Économie végétale, تركيب النبات.

Economie, au fig., harmonie des parties, des qualités du corps, des dus.

Economique, adj. com., de l'économie, сущий.

- بتوفير - بندبير . Economiquement , adv

وفر, Économiser, éparguer, وفر

قشور , plur ; قشر , Écorce, s. f., قشر

الوجه الظاهر, Scorce, au fig., superficie.

Econgna, v. a., ôter l'écorce, قَشُر.

Econcern, v. a., ôter la peau, ... A.

Ecorcher, déchirer la peau, blesser légèrement, شعط I. ـ محط على Je me anis écorché la main, حقر السري طهر الفرس.

Ecorcher par le frottement, mas A.

Écorcher, faire une impression désagréable, es A. Écongnesse, s. f.,

ECORCHEUR, s. m., qui écorche les bêtes,

Éconchune, s. f., endroit écorché de la peau, شمائة مائة مائة مائة مائة مائة المختلفة المختل

Éconnen, v. a., rompre la corne, les angles, کسر القرب I.

ÉCORRIFLERIE, S. f., äbel - allab.

ECORNIFERUR, SE, S., parasité, blul.; plur., . طغيلي _ لقاليق , plur. , لقلوق _ سلأبطة

Écossen, v. a., tirer de la cosse, فصور.

ÉCOSSEUR, SE, S., , pacie.

Écor, s. m., quote-part de dépenses de table, . Écot, dépense pour un repas, .مصرفية _ حق كلاكل

Écourn, v. a., couper la queue, هُ فَظْمَ ذَيِل Écoulement, s. m., mouvement de ce qui écoule, . جريان - سيلان - نزز

Ecoulement, au fig., (des billets d'état), تشفيت. S'Écoulez, v. n. pro., couler d'un lieu dans un autre, سال مال مار A.

S'Écouler, passer, (temps), مصى I. برح A. انصرفوا , تنفرقوا الناس , S'Ecouler, (foule, argent) . تصفى المال ـ

Écourter, v. a., rogner court, قرطم, Écourter les cheveux , زعر , # Écourter un cheval , un chien , lui .فصر ذيل وأودار , couper la queue, les oreilles

فرضع تنصّ , Ecoura, s. f., lieu où l'on écoute Etre aux écoutes , تنصُّتْ _ ثصنت.

Boouter, v. a., ouir, سيع 🚣 🚉 🚉

Ecouter, prêter l'oreille pour ouir, نصت 1. ـ اسكث الدنيا معصورة

Écouter, donner audience, consentement à quelqu'un, l'entendre avec plaisir, استبع ل.

Écouter la raison, écouter quelqu'un, suivre son اصغى الى احد - اعتبر كلامه - . ه ذعن للحق avis, . اسهم منه ـ

S'Écouter, v. réf., avoir trop soin de soi, كراريس درس]. سايس نفسد - اتاخذ في نفسه

ECOUTILLE, s. f., ouverture dans le tillac d'un לעבה - كتابة ! . باب , فتحد في سطم السفينة , vaisseau

فرقة السي داخل المدفع ,Ecouvillon, s.m., فرقة السي داخل المدفع المادة ا manière de former les lettres , خط ، Écriture entre-

Écaan, s. m., sorte de meuble pour garantir de . حايل للنار ـ دروة Pardeur du feu,

ÉCRASER, v. a., aplatir et briser par le poids, . فرس , Ecraser en frappant عفس , ـ . دهک O. ـ , ق٥ 0.

Écraser, au fig., détruire entièrement,

Ecraser, surpasser, bis A. - A. A. Ecnasé, z, adj., trop aplati, مفعوص مطسط. ECREMER, v. a., ôter la crême, الحذ قشطة اللس 0. ECREVISSE, s. f., poisson testacé, ... بالطعيس, plur., سلاطعين. Écrevisse de mer, .عين السرطان ,Yeux d'écrevisse . سرطان بحرى Ecrevisse, signe du zodiaque, برج السرطان. فريح و قال , v. n. pr. فال , فدي فال , Écrier (S'), v. n. pr.

ÉCRIN, s. m., coffret où l'on met des pierreries, .سفط جوامر

ÉCRIRE, v. a., former des lettres, بنة O. Écrire, ۔ کنب مکتسوب, faire une lettre, une missive , Pen écrirai à monsieur un tel حرّر مكتسوب قد كنب ان, Il est écrit que, إكاتب فلان في ذلك ران مقدران Son caractère est écrit sur son .طبعه مكتوب على جبينه ,front

Ecrire, composer un ouvrage, فألف.

ÉCRIT, s. m., acte portant promesse on conven-کنابۃ ۔ کناب , tion

Ecrit, livre, کتاب; pl., کتاب.Écrits, pl., ouvrages d'un auteur, قاليفات , pl. , تاليفات. [Écrits, leçons] cahiers d'école écrits sous la dictée d'un professeur,

ÉGRITEAU, s. m., inscription en grosses lettres,

ECRITOIRE, s. f., الله عدوالة ...

ECRITURE, s. f., caractères écrits, كالة. Écriture,

lacée, خطَّ معَلَق . | Les sept genres d'écritore arabe, انواع الخطَّ السبعة او السبعة اذلام.

L'Ecriture, la parole de Dieu, les livres saints, كتب الله ـ الكتاب المقدس

.دفاتر التاجر, Ecritures, livres de négoce, دفاتر التاجر.

ÉCRIVAILLEUR, ÉCRIVASSIER, s. m., mauvais écrivain, المائن عنال.

فرق البرية, s. m., trou de la vis, غرق البرية. فرت السجور, acte d'emprisonnement, تقييد السجور. في المسجود المسجود المسجود في المسجود المسجود

ECE WEER, v. a., inscrire sur le registre des prisons, local de la company de la compa

ÉCE (ا شال القشفة, v. a., ôter la crotate, شال القشفة I. فرام القشفة على القشفة I. فرام عند على القشفة عند القشفة القسفة القشفة القشفة القشفة القشفة القشفة القشفة القشفة القشفة القشف

ريالات, plur. ريال, plur. ريالات, s. m., moanaie d'argent, ريال, plur. ريالات, فمبات, plur. خمب نعم به بالمان

plur., پختور ; plur., دبار ; plur., دبار ; plur. ; دبر –

Eczeczi, au fig., chose dangereuse, 31.

(en porcelaine) ـ سکر وجة ـ طاسة , en porcelaine) ـ المانية ; ptur., وجادي ـ المانية . وجادي

فريم مربّم مربّم مربد العدد ا

Écume, s. f., espèce de mousse sur les liquides,

Ecume, scorie des matières fondues, bave, عُرِيْد , plur., رَعُاوي , plur., رَعُولُا (Barbarie).

Écomen, v. n., jeter de l'écome, وغِي ـ أرفِي ـ أربد ريّم ـ أزبد.

تهرمر من العيط, Écumer de rage, la faire éclater . ارغي و ازبد من العيظ۔

Ecumer, v. a., ôter l'écume; قشط الربهة I. ـ قشط الربهة O.

Ecumer, au fig., prendre çà et là, قط O.

Ecumer les mers, faire la piraterie, Ecumer.

Ecumeur, s. m., de mer, pirate, בֿהוֹל.

Écumeur de marmite, parasite, التحال التكلا

Écumeux, sz, adj., qui jette de l'écume, ...

Écumoras, s. f., ustensile de cuisine, ב مرعاة - مرعاة .

ÉCURER, v. a., nettoyer, frotter, الأعكث بالرماد . A. جلي ـ I.

ÉCUREUIL, s. m., petit animal, باجنس.

ÉCUREUR, SE, S., orași.

ÉCURIE, s. f., lieu où l'on loge les chevaux, اخور اصطبل الخيل

فرالة, chevaux, طوالة.

Écusson, s. m., écu des armoiries,

Écuyen, s. m., gentilhomme-servant d'un chevalier, d'un prince, سلحمدار. Grand-Écuyer, le chef des écuries d'un prince, أمير أخور.

Ecurer, qui enseigne à monter à cheval, ركبدار.

EDEN, s. m., paradis terrestre, ונש عدن.

EDERTA, E, adj., Julius .

EDENTER, v.a., rompre les dents كسر لاسنان.

ÉDIFIANT, E, adj., qui porte à la vertu, موجب العبرة ـ موجب الاقتدا به

ÉDIFICATEUR, s. m., qui fait un édifice, شُشْت

ÉDIFICATION, s. f., action de bâtir des temples, . بنابة الهداكل.

Édification, au fig., action de donner le bon exemple, عطية المثل الصنالي.

ÉDIFICE, s. m., bâtiment, -li; pl., xii - どうしゃ.

EDIFIER, v. a., bâtir un temple, ابنے هيکلا I.

Édifier, porter à la vertu par les exemples ou le discours, Lalo Sta Lale! Edifier, satisfaire par les procédés, أرضي.

ÉDIT, s. m., ordonnance, امر سلطانی; plur.; اوامر.

.مباشر لطبع كتاب غيرة , EDITEUR , s. com., عباشر لطبع

Eпітіон, s. f., publication, impression, — іл. ـ تربية ـ ادب ـ تاديب, s. f., تربية ـ ادب

تربية الاطفال ,Éducation des enfans . ترباية _ رباية || Celui qui prend soin de l'éducation de ses enfans من اذب اولادة ارغم حسادة,triomphe deses envieux

رتج و أدّب, Donner de l'éducation

EDULCOBATION, s. f., ala.

EDULCORER, v. a., adoucir avec du sucre, ÉFAUFILER, v. a., tirer le fil du bout coupé d'un ruban, d'une étoffe, نسل I.

EFFACER, v. a., ôter les traits, les marques, [... I. ا طلس ـ I. Effacer la mémoire de, ou ef-ازاج من البال- ازال من البال, facer de la mémoire, ازاج من || Effacer la heauté, la détruire, || || Effacer | ازار الخطايا ,les péchés

Effacer, raturer, Land O.

Effacer, au fig., surpasser, ada ada.

S'Effacer, v. pr., is S'effacer, se mettre en عالخر, arrière

Effaçure, s. f., ce qui est effacé,

EFFARER, v. a., troubler, البش ـ حوابع ـ عيب وعى انسان للبش ـ حوابع ـ البش ـ عوابع ـ البش ـ عالمة ـ الم .0 لخذ عقلہ

في دنية اخرى ـ غايب العقل

Еггавочения, v. a., effrayer, Jän – خنفر – خندر. Effaroucher, au fig., donner de l'éloignement, .شرد القلوب من

S'Effaroucher, v. réf., s'épouvanter, عفل I. -.0 نغر من

حقیقے , EFFECTIF, IVE, adj., réel EFFECTIVEMENT, adv., حقاً ـ بالحق.

ـ تيم ـ حقق _ EFFECTURE, v. a., mettre à esset,

Erréminé, E, adj., faible comme une femme, مخنث - خُنثُم

.صير مثل النساد خنث , EFFÉMINEB , v.a., amollir EFFENDI, s. m., et ÉFENDI, monsieur, maître, .افندية , plur. , افندي

EFFERVESCENCE, s. f., mouvement intestin d'une . فوران ـ تكتكة , liqueur par l'action d'un acide

.فورار , Effervescence, au fig., émotion vive, فورار .

Errat, s. m., produit d'une cause, exécution, لا فعل من , .Il n'y a point d'effet sans cause .فعل مير سبب. En effet, effectivement, récilement, مير سبب Pour cet effet, ou à cet effet, كاجل ذلك المجل الم الاجل نهام ذلك. l'effet de, pour l'exécution de quoi A quel esset? pourquoi? à quelle intention? الك عهل في ـ اشتغل ,Faire effet, agir الذي قصد الم #.A عبل في _ اثر في , اثر في ... اثر Produire un grand effet sur les spectateurs, leur plaire, ا بسط الحصار. | Produire un grand effet, faire naitre o. || Produire صدر منه نفع عظیم un très-mauvais effet, منه صرر عظیم 0.

بوليصة _ ورقة معاملة , Effet de commerce, billet

اثاث البيث, Effets, au plur., meubles, hardes, اثاث البيث

S'Effeuiller, v. pro., وقع الورق; aor., يقع.

EFFICACE, s. f., force, vertu, 5.

مؤثر _ فقال _ نافذ , Efficace , adj. com. , مؤثر _ EFFICACEMENT, adv. . iii.

Efficacité, s. f., efficace, force, ale : ".".

EFFICIENT, z, adj., (cause) qui produit certain علة فعالة ، effer

Efficie, s. f., figure, représentation d'une peronne, صورة; plur., صورة. Exécuter en essigie, قاصص صورة انسان عابب

.كسرباب اوخلاف من حرامي dérober طويل مهصوص EPPIE &, z, adj., grand et mince .مسفوط،

EFFERER, v. a., defaire un tissu fil à fil, نسل I. A. M. SEffeler, v. pron., s'en aller par fil, نسل A. LIFE E OQUER, v. a., effiler de la soie pour faire de .I نسل .. O مشق الحرير و ععده ا

أستهول لامر استعظم لامر المتعظم لامر المتعظم المرا maigre au المتهول الامر استعظم الامر المتعظم المرابع المتعظم المرابع المتعظم المرابع المتعظم المتعظم المتعظم المتعظم المتعلق المتع point d'avoir les flancs creux et abattus, مزل ـــا . سقم الحصان

مر غير ضابطة _ : EFFLANQUÉ, E, adj. fam., qui a les flancs creux ; مر غير ضابطة ... maigre, مسزول. Efflanqué, grand et maigre, بطويل مثل العود

Effleuren, v. a., enlever la surface, Enlever la surface, El.

ذكر من الجيل اذنه

Effleurer, ôter les fleurs, الزهور I.

EFFLEURIR, v. n., tomber en efflorescence, جنزر.

EFFLORESCENCE, s. f., terme de chimie, enduit salin, semblable à de la moisissure, qui se montre à la عِنْزُرُةُ surface des métaux , خ

Efflorescence, éruption sur la peau, L.

.کسر , Effondren , v. a., briser

عكر, .EFFONDRILLES, s. f. pl., عكر.

ا اجتهد في ـ . A سعم في . . EFFORCER (S'), v. pr.,

L بذل جها في ـ A ميل مية في ـ

S'Efforcer, s'industrier pour, عليل علي العالم.

. Faire tous ses efforts pour, عزم على كلّ جهل كتر . A. ا بندل هيند في ـ . ا مندل مهجند في ـ . Nous avons fait inutilement tous nos efforts, ل اتعنا جهدنا صے معنا. || Je fais tous mes efforts, et je ne puis ۔ جهدی بدرس ما بتعلـــــم ,apprendre ای ایک ادرس ما بتعلم ای ای ایس ما بتعلم ایک ادرس ما بتعلم تيطا في قبودة قطعها ,scs liens

EFFRACTION, s. f., rupture faite par un voleur pour

مزعج _ مفزع - مخيف - يعنون ـ EFFRATANT, B, adj., فَجَل _ جَفَّل _ خَوْف _ فرَّع , Effrater, v. a., فرَّع .0 خصّ ـ .I وهر ـ أرعب ـ أ

ارتعب ما جفل ما A. م فزع ، S'Effrayer, v. réf. . S'effrayer d'une chose, s'en étonner,

. جفلان ـ فزعان ـ موهور , Effrayé, e, adj.

بلا لجام ـ هابج , Errnéné, E, adj., sans frein, جاله ـ هابج

EFFRÉNEMENT, s. m., absencede tout frein,رفع الحيا_

وعب من خوف م فزع ,Erraoi, s. m., frayeur

EFFRONTÉMENT, adv., La li-, .

ב עללה _ , פובה Erfronterie, s. f., impudence, בעלה _ . فنجرة _ قلته حا

EFFROYABLE, adj. com., qui cause de l'effroi, مخون _ مهول _ مرعب _ مفزّع

EFFROYABLEMENT, adv., Lie.

EFFUSION, s. f., épanchement, بانصال. Effusion de sang, الدماء.

Ession de cœur, انفتاط لقلب.

د متساوی , EGAL , B, adj. , pareil , semblable , عتساوی ۔ سوا۔ مثل بعصہ ۔ قرین ۔ نظیر ۔ معادل ۔ مساوی هذامساوي هذاك ,Celui-ciestégalàcelui-là فردشم | - ههتر - مجهود - سعى - جهد ,Celui-ciestégalàcelui-là . وعاية خاطر ـ مراعاة خاطر ـ اكوام ,déférence لا .هذا و هذاك فرد شي ـ هذا مثل هذاك ـ ـ اكرمه ـ لاحظه , Avoir des égards pour quelqu'un الكهم مثل بعضهم ـ كلهم سوا هذا سواتين , commun

.طبعه دایها بذاته ,دوه

فرد شي ـ سوا ـ مثل بعصه ,Egal, indifférent Cela m'est égal, je ne . الل شي عنك سيوا . من جيلة وجوة A différens deards من جيلة وجوة A différens deards من جيلة وجوة l Cela m'est égal, employé pour témoigner qu'on ne regrette pas la mort d'une personne, son départ, la perte d'un objet quelconque, اللقرد .لا اسفا عليد - للهفاين - للهفا - للجهنم -

ÉGAL, s., ÉGAUX, pl. m., de même qualité ou - ليس له نظير , Sans égal . امثال - اقران , condition ما لد مهاثل - ما لد مثيل

ÉGALEMENT, adv., d'une manière égale, -Également, autant, aussi, إِنْسُوبِة _ بِالسوبِة . وكذلكك.

ساوی بین عادل بین , EGALER, v.a., rendre égal .ساوي ـ

Égaler, être égal à, عادل ـ قارن ـ ساوى. Elle égale sa mère en beauté, تعادل اتها في الملاحة.

.مهد ـ ساوی Bgaler, rendre uni,

S'Egaler, v. pr., s'assimiler à, بشبه نفسه ب

ÉGALISATION, S. f., يُسوبة الأقسام.

في القسية , ÉGALISER , v. a., égaler la part , عاوى القسية . - ساوى كلارض, rendre uni (le sol), ساوى كلارض .مټد

. نسوية _ مساواة _ سوية . EGALITE, S. f., يتسوية

. انبش ا اعتبر . Avoir égard à, cousidérer . حساب اعتبار ____ O. Égards, marques d'estime, de

Cela est égal entre nous, nous le partagerons en راعى خاطرة. الا N'avoir point d'égards pour quel--qu'an, ما راعي خاطرة ـ ما عدّ لد خاطر, Per ـ خاطرة لازم , sonnage à qui l'on doit des égards .سوتى ـ مههد ـ مساوى . Bgal, uni, de niveau Rgal, toujours le même, بذاته. Son caractère est صاحب خاطر لي - صاحب خاطر Traiter quelqu'un avec les égards convenables, قام بواجبه O. || Par فرف عاطرك - اكراماً المخاطرك , égard pour vons الخرأ الى Eu égard, ayant égard, انظرأ الى.

من قبل ذلك , A cet égard, adv., sous ce rapport

ـ من قبل ـ بخصوص A l'égard de, quant à, . 🖟 A l'égard de, envers , في حتى 🖟 A mon égard , . في حقم A l'égard de, en comparaison de, . بالنسبة الى

ÉGAREMENT, s. m., erreur, désordres, Ju. Egarement, alienation d'esprit, خلل في العقل. غَمَى القلب ـ غيد ـ غرور, Egarement de cœur ÉGARER, v. a., détourner du droit chemin, . صبيعه الدرب - توهه عن الطريق Egarer, au fig., lol.

Egarer, perdre quelque chose, ناء منه الشي O. - عيّع الدرب, S'Egarer, v. pro., se fourveyer, بالدرب O. Quiconque a طاح _ . 0 تاة عن الطريق _ . 1 صل des aveugles pour guides, s'égarera indubitablement, .prov وقد يصل من كانت العبيان تهديه

SEgarer, au fig., errer, عنل ازل ـ ا. عنل المازل. S'Égarer, se perdre (chose), si O. _ clos I. ÉGARÉ, E, adj., حيات.

Egare, au fig., bors de la raison, خال.

ÉCAYER, v. a., réjouir, Luil - Jul.

S'Égayer, v. pron., جنت _ تكيف . S'égayer, plaisanter., se mettre à faire des folies, مزح A. ـ EGARD, s. m., considération, circonspection بطر O. [Commencer à s'égayer après avoir été affligé,

جاية ـ درقة , Éoide, s. f., au fig., désense

ECLANTIER, S. m., arbuste, عليق الكلب _ نسرين.

EGLANTINE, s. f., fleur, جلنسرير.

Ecuse, s. f., temple, كنايس; plar., كنايس.

L'Eglise, l'assemblée des fidèles, البيعة المقدسة.

فنا الرعاة _ قصيدة , s. f., غنا الرعاة _

Écoisen, v. n., parler trop de soi, 🗻 O.

النائمة تفصيل الذات ,Ecoisme, s. m.,

Écoiste, s. com., ami & Tay L.

Écongra, v. a., couper la gorge, ¿. A.

Égorger, ruiner quelqu'un, كالماك.

ÉCOSILLER (S'), v. pr., حلق حالق الذبح .0 بتر من الصراخ

Écout, s. m., conduit des eaux de la pluie, .مياز بب ,plur.,

Egout, réceptacle d'immondices, الموعة ـ الأعة; . بالوعد _ بلاليع ,plur.,

Écoutten, v. a., faire écouler l'eau goutte à goutte, نقط الماء _ قطر الماء

ECRATICNER, v. a., خربش ـ خرمش I. خدش ـ خربشة ـ خرمشة, ÉGRATIGNURE, s. f. Quand on joue avec le chat, il faut souffrir ses égra-الذي يلعب مع القط يحهل خربشاته, الذي الذي العب مع القط يحهل خربشاته

O. فرط ـ . 0 فرك الحت , v. a. , قرك الحت , O.

بطران EGRILLARD, a., بطران

أنساع _ توسيع | .0 دق , Egrucen, v. a., briser, mettre en poudre

مدی , ÉGRUCEOIR , s. m. ,

ב על כ مصر _ مصر , ECYPTE, s. f., nom de pays الديار المصرية - الاقليم المصرى - برمصر - ارض مصر الاقطار المصرية-

الاولى بعد انتخاأيد Egyptien, habitant, natif d'Egypte, من مصر مصرى. ـ مصاروة et مصارى , مصريين , plur., مصرى اولاد مصر, :plur این مصر

قلبل الحيا , adj., العيا .

فروج المنى . ÉJACULATION, s. f., خروج

ÉLABORATION, s. f. (des humeurs, du sang), . تحكيم الدم - انضاج المواد

ÉLABORBR, v. a., terme de médecine, préparer, - انضر المواة, (les humeurs, le sang), انضر المواة

- تحكم الدم, (humeurs, sang), حكم الدم . ٨ نصحت المادّة :

ÉLAGURA, v. a., ébrancher, مُلَّم الشجبار - قلم .نظف شحرة

Élaguer, au fig., retrancher d'un écrit les choses .ازال - I. نفى عند العاطل .inutiles

ELAGUEUR, S. m., كساح.

وثبة, ELAN, s. m., mouvement subit,

ÉLANCEMENT, s. m., impression d'une douleur su-. نحرة _ نعزة , bite

ÉLANCER, v. n., produire des élancemens, نغز A.

o. عجم - يثب , aor., وثب , ref. وثب , or.

انطبق على ـ اندفع على ـ انزرق على ـ

طوبل رقيق , ÉLANCE, B, adj., haut et mince, طوبل قامة مثل الرمح ,Taille élancée

ÉLARGIR, v. a., rendre plus large,

أطلق , Elargir, mettre en liberté اطلق .

S'Elargir, v. pr., اتسع.

ÉLARCISSEMENT, s. m., augmentation de largeur,

اطلاق من الحسر Elargissement, mise en liberté, اطلاق من الحسر.

وصلة, ELANGISSURE, s. f., largeur ajoutée à, وصلة

ÉLASTICITÉ, s. f., qualité d'un corps qui a du - كشاشة , ressort, qui se redresse après la pression قوّة تحوّلية مثل كيفيتر رجوع القوس الى حالتم الخوي القوس الى عالتم الخوية القوس الى عالتم القوس الى عالتم القوس

> ÉLASTIQUE, adj. com., qui réagit après la pression, تحوّلی ای اذا انحنی برجع الی حالتہ کاولی

.ماء قفا الحيار , ELATERIUM , S. M. ,

ELECTEUR, s. m., وماحب الانتخاب; plur.,

ÉLECTIF, IVE, adj., انتجابي.

ÉLECTION, s. f., action d'élire, انتخاب.

يخص اصحاب الانتخاب, على في في المحالب الدين المحالب الدين المحالب الدين المحالب المحا

ÉLECTRICITÉ, s. f., propriété d'attraction des corps frottés, الذبية تظهر في الاجسام عند دعكها.

ÉLECTRIQUE, adj., - غجر.

ÉLECTRISER, v. a., développer, communiquer la faculté électrique, احدث في الشي الجاذبية.

Electriser, enflammer les àmos, جنيج.

ÉLECTUAIRE, s. m., opiat, معجبون ; plur.,ون , معاجين

ELECAMMENT, adv., غارافة.

ÉLÉGANCE, s. f., قطرف على Élégance du langage, فصاحة و بلاغة علم افت الكلام Élégance de la taille, دشاقة القامة

ÉLEGANT, 2, adj., طريـــف. Style élégant, قدرشيق. Taille élégante, قدرشيق.

رثابی ELEGIAQUE, adj. com.,

ÉLECIE, s. f., poème tendre et triste, مرثاة ; plur.,

ELEMENT, s. m., corps simple, عنصر عليه ; pl., اركان ; plur. , ركن ـ عناصر

Elément, au fig., chose, lieu, etc., qui plait le plus, بيت أنسس Il est dans son élément, هو في بيت أنسه ـ هو في موضعه.

Élémens, au pl., principes d'art, de science, قواعد ـ اصول ـ مبادى.

ÉLÉMENTAIRE, adj. com., qui appartient à l'élément, طبیعی - عنصری

Élémentaire, qui contient les élémens, lol.

ELEMI, s. m., gomme,

ÉLEPHANT, s. m., فيل ; plur., أفيال أ.

ÉLEPHANTIASIS, s. f., sorte de lèpre, جذام .داء الفيل

ÉLÉPHANTIQUE, adj., infecté de lèpre, معجذوم.

ÉLÉVATION, s. f., exhaussement, والفاع والفريان. Élévation de l'hostie, وفع القربان. Élévation de la voix, ارتفاع التفاع الصوت (ارتفاع القطب). الشاع القطب (ارتفاع القطب).

Élévation du style, sa sublimité, sa noblesse, شرق العقل. Élévation d'esprit, ارتفاع شان الكلام. Élévation d'âme, عظم هية ـ علو هية Élévation de sentimens, علو المهمة ـ شرق الاراء.

تلال , plur. تلل , plur. تلال , plur وتلل .

ÉLÈVE, s. com., celui qu'on a instruit, تلهيذ; plur., شرائع _ تلاميد.

نشو, Elève, celui qu'on a élevé, نشو.

ELEVER, v. a., hausser, وفع A. ـ علَّى .

شيد ـ . I. بني Elever, batir, بني

Riever, au fig., procurer de l'élévation, وفع من من الله عند الله الله عند الله عند

.i نہی ۔ ارتقی ۔ ترقی ۔ ارتفع ،.s'*Élever*, v. pr. انتشی ۔ .o قام صدّ ,S'élever contre .انتشی ۔

S' Élever, s'enorgueillir, A.

S'Elever, survenir, naître, قام ــ تانى 0. مشا ــ 0. قام ــ تانى A.O. في مدن الله من 0. مثار الهوا ــ فار العبار. ثار العبار.

S'Elever, commencer, التدى.

فرتفع ـ عالى ÉLEVÉ, adj., baut, مرتفع ـ

Bien élevé, qui a reçu une bonne éducation, اوادم, plur., أوادم. ÉLEVURE, s. f., pustule, bouton sur la peau, מָּפָּן; plur., יָמָּפְן.

ÉLIDER, v. a., terme de grammaire, حذف I. S'Élider, pron., انحذى.

ÉLIE, nom propre, الياس.

قىنى ئىخىبة , Exigibilité, s. f., capacité d'être élu ، ئىخىبة .

ÉLIGIBLE, adj. com., qui peut être élu, بننتُ . ÉLIMÉ, adj., usé, الله.

انبرُى ـ . A بُلى ،ELIMER (S'), v. pr., s'user, بُلى البرك

ÉLIMINATION, s. f., خراج.

ÉLIRE, v. a., choisir, انتخب _ اختار.

ÉLISION, s. f., عذف حرف

ÉLITE, s. f., ce qu'il y a 'de meilleur, غنبرة; plur., عنابر.

ÉLTXIR, s. m., liqueur, اكسير.

Elizir, au fig., ce qu'il y a de meilleur, خلاصة.

ELLE, pr. f., هُنَ ; plur., ELLEs, مُنْ.

بلغا . plur. خربق أبيص وأسود . plur. بلغا . ELLEBORINE, s. f., plante, مرموزة ـ دمشقية . ÉLU, E,

ELLIPSE, s. f., suppression de mots, تقدير ـ كلمة مقدرة

ELLIPTIQUE, adj. com., نقديرى.

ÉLOCUTION, s. f., manière de s'exprimer, غنط _ كلام

ELOGE, s. m., مدح Faire l'éloge de quelqu'un, مده A. مده عند الناس A. مده

ÉLOIGNEMENT, s. m., action d'éloigner, de s'éloigner, ابتعاد _ بعد _ ابتعاد .

Eloignement, absence, عباب ـ بعاد. العد , Eloignement , distance ÉLOIGNÉ, adj., ישיג. Les pays les plus éloignés, أقصى البلاد.

ÉLOIGNER, v. a., écarter, ابعد يعد في الجاء . Éloigner, retarder, différer, عبر زمار.

Eloigner, au fig., alièner les cœurs, فيتر القلوب عن .

نقر القلوب عن القلوب عن القلوب عن المال القلوب عن

S'Éloigner, v. réf., s'absenter, مبعد عس A. ـ مبعد عس الله على ال

S'Éloigner, s'écarter, نباعد عن S'éloigner de son devoir, نباعد عن 0. غير منه قصور , نقيصة .

S'Eloigner de, concevoir de la répugnance , كرة A.

S'Éloigner, paraître éloigné, אוני ישנע A. ÉLOQUEMMENT, adv., משטובה.

ELOQUENCE, s. f., تبيان - فصاحة - ببيان المحرحلال, L'éloquence est une magie permise, البيان سحرحلال المحلفة للهائد الرجل فصاحة لسانه الرجل فصاحة لسانه

ÉLOQUENT, E, adj., فصيح; plur., إبليغ _ فصحا; plur., بليغ عليغا

. مصطفی ـ مختار ـ منتخب . . ELU, E, S.,

ELUDEA, v. a., rendre vain, مرغ A. ـ ابطل ـ . A.

قان عن ـ حاول , Eluder, éviter avec adresse في الماركة عن ـ حاول O. I.

ÉLYSÉE, s. m., terme de mythologie, جنان.

Émail, s. m., composition appliquée sur un métal, مینا ــ زرنشان.

Email, variété de couleurs, نقش.

فقسش Emailler, v. a., orner d'émail, نقسش O. ـ القراز وكب بالمينا.

Emailler, décorer de fleurs, زين بالزهور.

فقاش , ÉMAILLEUR , s. m. , نقاش .

أشتقائ _ ورود _ صدور EMANATION , S. f. , عدود _ صدور .

Emanations, odeurs, vapeurs qui émanent de, روایح او ابخرة طالعت من . EMANGIPATION, s. f., acte qui émancipe un enfant,

EMANCIPATION, s. f., acte qui émancipe un enfant, عتاق الولد من القصر.

ÉMANCIPER, v. a., mettre hors de tutelle, bors de la puissance paternelle, عتق الولد من القصر I. S'Émanciper, v. rés., prendre trop de liberté, تحاسر. S'Émanciper, sortir du devoir, des bien-.0 خرج من القانون séances

EMANER, v. n., découler, ,,, od. Emaner, s'élever de, de de A. _ ose A. EMARGEMENT, S. m., تقييد في الهامش. EMARGER, v. a., porter en marge, مُتِد في الهامش. EMBAILLONNER, v. a., mettre un bâillon, Lo.

. حزم , حزم البصآيغ , EMBALLER , v. a., خرم البصآيغ . EMBALLEUR, s. m., حزام البضايع.

EMBARCATION, s. f., petit navire, فاوكة _ مركب. EMBARGO, s. m., désense faite aux navires de sortir

۔ تصریع علی خسروچ من مینسسا ,du port منع المراكب عن الخروج من المينا

EMBARQUEMENT, s. m., انزول بالبراكب.

. فرى النجار الصبك في Embarquer, engager dans une affaire, شبك في 0.

S'Embarquer, v. ref., عنزل مالمركب I.

انشبک فی S'Embarquer, au fig., s'engager dans, انحشى في ـ

ـ المحبطة, au fig., confusion de choses, عبطة . كركبة

. حيرة , Embarras, irrésolution, trouble d'esprit, عيرة . تشويش البال ـ خيلة

Embarras, peine causée par une multitude d'affaires, تقحد - علمة - علما.

Embarras, affaire facheuse, L. Se trouver dans l'embarras , انبلش عالي انبلش البلاث ا qu'un dans l'embarras, بلشه في دعوة ردية " C'est un embarras qui m'est tombé sur le corps, علية وانبلشت فيها

. تعسبة , plénitude , تعسبة .

- تباهسي - تبغسدد Faire de l'embarras, .0 نفش روحه

.ملتک _ معوق _ محير . Embarbassant, B, adj., ملتک _ معوق _ EMBARRASSER, v. s., empêcher la liberté des mouvementa, عوق _ لبتك 0. _ لخم Embarrasser quelqu'un , lui donner beaucoup d'affaires , وعجوة O.

Embarrasser, au fig., mettre en peine, donner de .شوش باله مشوش عليه م حير Pirresolution, شوش د احتار في امسرة , incertain احتار في المسرة , اشتكل عليه كلامرا.

Embarrasser, rendre obscur, embrouillé,, pis O. ا عقد الكلام, Embarrasser le style عربق. Phrase embarrassée, كلام واقف.

S'Embarrasser, v. réf., s'inquiéter de, مكل هية I. الا تهكل هــة, Ne vous embarrassez de rien, S'embarrasser de , éprouver de ما علیک من شی اه غلب من La peine de, علب من

عند العقدة, Voici où l'auteur s'embarrasse, عند العقدة

S'Embarrasser, s'emplir, نعبي.

SEmbarrasser, éprouver de la gêne, Li. Il s'embarrassa les pieds dans une corde et tomba, Le filet إلى تعربق في حبلة , تشركل في حبلة و وقع ما عوايق , plur., عايق , تعربق في حبلة , تشركل في حبلة و علقت الشبكة في s'embarrassa dans les pierres, .Kel,

> EMBARBASSÉ, adj., gêné, في ملتك _ ملتك . الا Embarrassé dans ses habits, مابوك في ثيابه.

> مستحير - حيران Embarrassé, irrésolu, en peine, مشوش البال .. Je ne suis pas embarrassé pour faire ما يصعب على عبل هذا cela ا

EMBAUCHAGE, S. m., فيأبن.

EMBAUCHER, v. a., prendre un ouvrier, un soldat ولف الصنايعية و العسكر, par adresse

EMBAUCHEUR, S. m., Louis.

EMBAUMEMENT, 5. m., busi- iblis.

EMBAUMER, v. a., remplir un corps de baume,

Embaumer, parsumer, remplir de bonne odeur, عطر - بخر

جَـّل ـ حسّن ـ زبّن Enbellir, v. a., orner, جَـّل ـ

Embellir, v. n., devenir beau, O.

SEmbellir, v. pro. , تزيّر، _ تجهل.

D'EMBLÉE, s. f., tout d'un coup, Jol

وموزى , EMBLEMATIQUE , adj. com.

Embleme, s. m., figure symbolique, , , ; plur., .اشارة ـ رموز

EMBOITEMENT, s. m., (d'un os dans un autre), تعشيق العظم

Emenoîten, v. a., enchâsser des ais l'un dans l'autre, عشق الراح

. تعشق في , مع , botter , v. pr., مع

ETURE, s. f., endroit où les choses s'em-معشق ح bolic کے bolic کے

EMESO EISME, s. m., intercalation d'un mois, d'un

Emmo Lismique, adj. com., intercalaire, EMED ONPOINT, S. M.,

EM BOUCHER, v. a., mettre à la bouche un cor, une o. زمر ب pezze, برس

Emboucher, au fig., instruire de ce qu'il faut . لقن ـ لقم القام القام

SEmboucher, v. pron., (rivière) se jeter dans,

EMBOUCHOIR, ou EMBAUCHOIR, s. m., instrument . قوالب , plur. ; قالب , plur. ; قوالب , plur.

Esseuchure, manière d'emboucher la flûte, le

. فم مدفع , ouchure d'un canon

. بواغيز ,plur.; بوغاز,plure d'un fleuve;

EMBOUQUER, v. a., entrer dans, طل في , الى O. .انحشر في ـ

Емвоиввев, v. a., اوتحل

Embourber, au fig., fam., engager dans une mau-ورط, vaise affaire

S'Embourber, v. pro., La, A. - La, - "-.A علة , في المحل

EMBOURSER, v. a., صطّف الكيس 0.

EMBRASEMENT, S. ID., - | Limit Jis ...

اشعل النارفي.

S'Embraser, v. pro., التبعب اشتعل

EMBRASSADE, s. f., fam., قىلة ـ حصنة ـ

Embrassement, s. m., action d'embrasser, בישור, معانقتر ـ حُصن ـ

Embrassemens, pl., conjonction de l'homme et de اهاع, la femme

EMBRASSER, v. a., serrer, étreindre dans ses bras, المتصن - عانق - 0. صم الى صدرة

Embrasser, au fig., environner, Uhlal.

 Embrasser, contenir, وسع A. - حوى المدوى على المدود ال .وسع عليه الارض و السهوات, ciel et la terre

تعانى ـ تعاطى , Embrasser, entreprendre

. تعصب مع _ انضم الى Embrasser un parti, انعصب

S'Embrasser, v. récip., تعانىق.

EMBRASURE, s. f., ouverture pour le canon, طاقته للهدفع

EMBROCATION, s. f., نطيل ـ نطول.

EMBROUILLEMENT, s. m., confusion , خبص الخبطة.

EMBROUILLER, v. a., mettre de la confusion, -Style em شَوْش المخبط - 0. خبص - عرقل - شبك brouillé, كلام معقد.

S'Embrouiller, v. ref., se mêler, s'embarrasser, تشربک ـ تشبک ـ تعرفل ا

S'Embrouiller, perdre le fil de ses pensées, التخم

Емввимя́, в, adj., chargé de brouillards, лет.

EMBRYON, s. m., fœtus naissant, بنير.

طلع , Embryon de fruits, de plantes, etc.

EMBUCHE, s. f., فتح - شرك . Dresser des embûches à, しょい I.

Embuscade, s. f., کبین - فنج En embuscade, .متكين - رابط لاحد - مكين

EMBUSQUER, (S'), v. réf., se mettre en embuso. ربط لم الطريق - تربط - اكير، -.٥ كير، . 0. ÉMENDER, v. a., corriger, _____.

ÉMERAUDE, s. f., pierre précieuse, ביתכל.

ÉMERGENT, adj., شاقـق.

EMERI, s. m., pierre pour polir, - will - will .سنفرلا _ سفيولا _

EMERILLON, s. m., oiseau, نوع صقر صغير.

ÉMÉRITE, adj. m. (professeur), pensionné, re-.متقاعد _ عتيق , traité

Emmasion, s. f., apparition d'une planète en sortant de l'ombre qui l'éclipsait, ظهور.

Emersion, élévation d'un solide au-dessus d'un hors,أخراج - أبراز. عوم , fluide.

EMERVEILLER, v. a., étonner, خرع A. - حير - A. .1 دهل

S'Émerveiller, v. réf., e'étonner de, نعجب من اندهل ـ انخمرع ـ

نصب له قبضة _ | مطرش ,Émérique, adj. et subst., vomitif .طرطير المقبِّي , Tartre émétique .مقيَّم

أظهر ـ أعرض , EMETTRE, v. a., exprimer

أبرز, Emettre, produire, أبرز.

EMBUTE, s. f., sédition , قومة ـ فتنة

نظم اثاث بيتم | Emika, v. a., frotter un corps entre les doigts pour le mettre en petites parties, فركف ـ فشفت 0. ـ .0 فث

ÉMIETTER, v. a., réduire du pain en miettes, - فتفت الخبز - .0 فت العبز - فتت العبز

ÉMIGRANT, E, adj., طافش.

ÉMIGRATION, s. f., وطفشاً

. طافش ـ هاجرِ Emicar, z, adj.,

ÉMIGRER, v. n., abandonner son pays pour se fixer o. هجر بلادة - 0. متير بلادة - 0.

ÉMINCER, v. a., couper par tranches minces,

ÉMINEMMENT, adv., au suprême degré, alul -اعلا ما يكون

وایے ,.plur

Eminence, titre des cardinaux, نبافة

EMINENT, E, adj., élevé, فيف _ عالى _ د

ÉMINENTISSIME, adj., très-éminent, titre des car-كلى النيافة, dinaux

أمرا , plur., أمير , plur., أمرا

EMISSAIRE, s. m., envoyé secret, uj,; plur.,

Émission, s. f., action d'émettre, de pousser de-

Emmagasiner, v. a., فزن O.

O. لَف في القياط .. قيط .. Emmaillotten, v. a. ,

EMMANCHEMENT, s. m., jointure des membres, de انعشيق الاعضا , leurs parties

Eмилиснев, v. a., mettre un manche, عطيد О.

د تر _ وفق , Emmancher , ajuster

S'Emmancher, v. pr., s'arranger, إنفق أ.

EMMANUEL, n. pr., July salie

Emménager, v. n., S'Emménager, v. pr.,

EMMENER, v. a., as 35 0.

EMMIELLER, V.R., uland _ can _ bad o.

Emmiellé, e, adj., (discours) d'une douceur affectée, ... كلام مدهوبي.

Emmuselea, v. a., mettre une muselière, געה ליקה. Émollient, adj., (remède), دوا ملين.

Éмосимент, s. m., profit, avantage casuel, ...

EMONCTOIRE, s. m., glandes,

ÉMONDER, v. a., couper les branches superflues d'un arbre, قص زوايد الانصال 0. ـ قلم الشجر - . ٨ فرع فرع .

نرد . A کسے ۔ . A فرع . Éxorton, s. f., agitation, mouvement dans l'âme, اصطراب _ روعة _ حركة .

EMOUCHER, v. a., débarrasser des mouches, les chasser, الدبان 0. سنا الدبان الدبان 0. كش الدبان الد

EMOUCHOIR, s. m., instrument pour émoucher,

EMOTIORE, v. a., aiguiser, O..

EMOTTERUR, S. M.,

قدم السيف على اعدم السيف على اعدم السيف على العدم ا

force, au fig., ôter la force, Lise'l.

A. حفى السيف Pr., عنى السيف A.

SE mousser, au fig., فعف 0. _ JI.

فرم الناس Emouvoir le peuple, l'exciter à la révolte, الناس Émouvoir le peuple, l'exciter à la révolte, الناس في في في الناس Emouvoir la colère, l'exciter, المالع خلقه حرك النحسب

Emozevoir quelqu'un, lui causer de l'émotion, مرك فيد الشفقة ـ . 0 راع ـ حرك .

الشفقة بيد الشفقة عرك والتاع ـ تحرك الشفقة الشفقة عرك ـ ارتاع ـ تحرك الشفقة الشفقة الشفقة الشفقة المناع الشفقة المناع ال

Emparker, v. a., garnir de paille, کسی تبن I. Emparker, remplir de paille, حشی تبن I.

EMPARELEUR, s. m., uml lima.

EMPAREMENT, S. m., Disco

خوزق EMPALER, v. a., خوزق

EMPAN, s. m., espace entre les extrémités du pouce et du petit doigt écartés, شبرار; plur., أشبار. Empan, espace entre les extrémités du pouce et de l'index écartés, فـتر.

Empaqueter, v. a., o.

S'Empaqueter, v. réf., s'envelopper, فالتف

EMPARER (S'), v. pr., se saisir de, غدا 0. ـ مسك ـ . O ضبط ـ استولى على I. On s'empara de ses biens, الحذوا مالد ـ ضبطوا ماله المذوا مالد ـ II s'empara de la ville, المخذ الملد ـ II ملك الملد . المناء الملك الملد . المناء الملك الملد . المناء الملك الملد .

S'Emparer, au fig., asservir, dominer, على الملك I. _ على السلط على السلط على السلط على النصب. [8] S'emparer de l'esprit de quelqu'un, ملك عقله ماكك عقله.

Емратемент, s. m., تعجين. Empâtement de la langue, ثقلة اللسان.

Емрател, v. a., rendre pâteux, عَجَن . Empâter la langue, ثقل اللسان.

EMPAUMER, v. a., recevoir une balle, la renvoyer, oc.

Empaumer, au fig., se rendre maître de l'esprit de quelqu'un, سحر A. _ عقله I.

Empaumer une affaire, la bien conduire, د تبر الأمر.
EMPECHEMENT, s. m., obstacle, عايق; plur., مانع ـ عوايق.

EMPRCHER, v. a., منع عن A. ـ عن 0. ـ ماق عن - 0. Que rien ne vous empêche de venir, يحصل لكم عايق عن المجيى

امتنع عن S'Empécher de, v. réf., se défendre, منع عن المسلم عن من , عن منا نفسه عن A. Je ne puis m'empêcher de rire, ما اقدر المسك من الصحك من الص

емрвідня, s. f., le dessus du soulier, وش النعل . وجه التاسومة _ لبس النشابة ريش, (flèche), لبس النشابة سُلطان سلاطين ـ قيصر, s. m., سُلطان سلاطين

EMPESAGE, s. m., البويش

برش ـ نشي , EMPESER , v. a., mettre de l'empois .روي بالنشا ـ

. ثـقبل , Empesé, adj., guindé, lourd

. بواش , EMPESEUR , s. m. , بواش

EMPESTER, v. a., infecter de mal contagieux, افسد ـ اعدى الناس من مرض

Empester, au fig., fam., répandre une odeur fé-انتن ,tide

ـ عربق ـ عنقل , EMPRTRER, v. a., embarrasser

تشركل ـ تعرقل ـ تعنقل . تعنقل ـ تعنقل . S'Empêtrer, v. pr., ينشركل ـ تعرقل ـ تعنقل . EMPETRUM,'s. m., plante, ו ثل العذبة.

Емрилье, s. f., pompe affectée, — такві Louer quelqu'un avec em-جَفَة _ طَشَة _ تَفْخم _ مدحه و طنب فيد , phase

EMPHATIQUE, adj. com., منفوير.

EMPHATIQUEMENT, adv., Zie.

غروقت, EMPENTÉOSE, s. f., bail à longues années, ے , (bail à perpétuité).

EMPHYTÉOTE, s. m., qui jouit de l'emphytéose, .صاحب غروقة

Eмрвуте́отіque, adj: , مغورق.

EMPIÈME, s. m., amas de pus ou de sang épanché, .نزول دم

. تعدى ـ جوران , EMPIÉTEMENT, S. m. , نعدى ـ جوران

Empiéten, v. a., usurper sur le terrain d'autrui, .0 جار على ارض غيرة

Empiéter, au fig., entreprendre sur les droits de . تعدّى على ـ تجرّى على , quelqu'un

.I حشي

S'Empiffrer, v. pr., manger beaucoup, devenir انفزر من لاكل ـ ترفس , extrêmement replet .

EMPILEMENT, s. m., , , ,

EMPILER, v. a., mettre en piles, o. O.

EMPIRE, s. m., puissance, autorité, ______ .قدرة _ سلطان

.سلطنت , Empire, domination , monarchie , سلطنت .

Empire, étendue de pays, ميالك , pl., ميالك.

EMPIRER, v.n., devenir pire, عار اردى من كلاول I.

. اشتد مرضم , Sa maladie empira . زاد في الاذاء ـ

- صيّر اردى, Empirer, v. a., faire devenir pire هذا ثقل مرصه, Cela a empiré son mal, وَد في الأذاء

Empirique, adj. com., qui ne s'attache qu'à l'expé-تنجر بے rience,

Empirisme, s. m., connaissance pratique de l'em-- علم المجسرتب, pirique, médecine empirique, .طب مجترب ـ طب تجتربي

EMPLACEMENT, s. m., place, موضع.

Emplacement, action de placer, وضع.

EMPLASTIQUE, adj. com., ou EMPHRACTIQUE, دوا مسدّد, (remède) qui bouche les pores, دوا

لزقت _ لصقة , s. m., تلوقة _ كاز

Емриетти, s. f., achat, 3, 4.

EMPLIR, v. a., ملا ـ ملَّى ... A. ملا ـ ملَّى

.امتلا ـ تعبّع ـ تهلّی . S'Emplir, v. pr.

EMPLOI, s. m., usage, استعيال. Faire un bon em-.استعمل الشي بالمعروف , ploi de

وظایف, pl., وظفت خدمة , pl., وظایف EMPLOYÉ, s. m., qui a un emploi, غليفة;

.اصحاب , plur.

EMPLOYER, v. a., donner un emploi, de l'occupa-.اعطم وظیفت ـ شغّل ,tion

Employer, se servir de, استعيا. Employer son EMPIFFERE, v. a., faire manger excessivement, argent, son temps à, عبرف مالد و أوقائد في I. Employer dans un compte, un état, y comprendre, .دخل في

S'Employer, v. réf., s'occuper à, s'appliquer à,

. ۱ سعم في ـ اعتنم في

ا. I مسك _ . . O كيش _ . . قبض , Enpoigner , v. a. , . فقش -

. بوش ـ نشاء , Empois, s. m., colle d'amidon

EMPOISONNEMENT, s. m.,

Empoisonner, v. a., ستم - ستم - I. EMPOISONNEUR, SE, S.,

EMPOISSER, v. a. Voyez Poisser.

EMPORTÉ, E, adj., violent, قلف _ قلف.

قصور بذلك (EMPORTE-PIÈCE, s. m., instrument pour découper, فصور بذلك .مشوط

EMPORTEMENT, s. m., mouvement de colère, Emportement d'une passion,

EMERORTER, v. a., enlever d'un lieu, et0 اخذ معد ـ ـ قال

Erreporter, attirer après soi, بحت A. - بحق O. Emporter, effacer, I.

اجد ب orter, arracher, enlever avec violence, بنجاء

أستعار ,(pour s'en servir) طفر ب A. Emporter (pour s'en servir) استعار السنعار . . تغلب على _ استولى على . place, يغلب

Emporter, jeter l'âme dans un excès, bil-لنفس منج النفس L' Emporter, avoir le dessus, علب I.

L' Emporter, exceller, , j' 0.

L'Emporter, peser davantage, de A.

SEmporter, v. réf., se mettre en colère, bliel -.انحهق ـ . ٨ غضب _ تحلق

SEmporter, s'abandonner, ne pouvoir plus être .0 ثار - .I ماچ « عدم O.

Empensione, v. a., imprimer une figure sur, češ .وضع علامۃ علی ۔ ۸ طبع علی -

ביים וולת, s. f., impression, marque, ולת, plur.,

ا . ختم , Empreinte d'un sceau . داغ _ علامة _ اثار | _ بذل المقدور و صرف المجهود في _ اشتعل في Empreinte des pas, اثر الاقدام.

EMPRESSÉ, E, adj., James _ , alc.

EMPRESSEMENT, s. m., ap - aple - aple -عهل هيّة في , Mettre de l'empressement à استعجال Remercier quelqu'un de son empressement, .استكثر بخيرة عن غيرته اليه

بادر في رب ـ استعجل في S'EMPRESSER, v. réf., في بادر في المتعجد المتعجد المتعجد المتعجد المتعدد المتع Nous nous نهّ ص ميل هيّة في ـ A., نهّ ميل هيّة empresserons de l'envoyer, نقدّم ارساله. ¶ Nous ما يحصل منا منا العصل منا العصل منا العصل منا العصل منا العصل منا العصل العصل

EMPRISONNEMENT, s. m.,

EMPRISONNER, v. a., صبح I. _ صبح O.

EMPRUNT, s. m., action d'emprunter, argent قرض _ قرضة _ سُلْف emprunté,

Emprunt, chose empruntée, postiche, جال عيرة , plur., حوارى . Beauté d'emprunt , عارية .فصل مستعار ,Vertu d'emprunt ا

EMPRUNTER, v. a., demander et recevoir un em-ـ استسلف من ـ اقترض من , prunt (d'argent) . Emprunter une chose ندیّن من _ استقرض

Emprunter, tirer d'ailleurs, .

EMPRUNTE, E, adj., qui n'est pas naturel,

.مستقرض, Empaunteur, se, s.,

انتن ـ نتن ـ دتن EMPUANTIR, v. a., انتن

EMPUANTISSEMENT, s. m., ... L.

EMPYRÉE, s. m., partie la plus élevée des cieux, .فلك كلافلاك

EMPYREUME, s. m., qualité désagréable d'une drogue brûlée, شياط.

.مباراة ـ معايرة ـ غيرة ,EMULATION , S. f. , غيرة

.مبارى ـ خرما, pl., غريم Emulz, s. com., concurrent, عربه

ÉMULSION, s. f., potion rafraichissante, blanche,

في البلد, En ville, في البلد, Ex, prép. de lieu, de temps, En été, كراهة , En haine, كراهة , En règle, الصيف. ∦ En règle, كندُر ـ حصا لبان ـ لبان ـ بخاخبر, .plur ; بخور En sage, comme ! .بهوجب, En vertu de ! .مصبوط un homme sage, عاقل جل عاقل.
§ S'en aller en fumée, الباطل A. | Je l'ai vu en venant ici, En partant il me dit, اشفته و أنا جايسيي , عال , الله all parla en tremblant, .تکلم و هو پرجف

En, particule relative, عن - من En voulezvous? ترید اعطیک منه. || Ne m'en parlez pas, لاتكليني عنهم

أنقلاب, ÉNALLAGE, s. m., terme de grammaire, . كلازمنة في النحو

.وضع داير, ENCADERMENT, S. m.,

ENCADBER, v. a., وضع داير, aor., يضع

.0 حط في قفص , ENCAGER, v. a.,

Encaissement, s.m., d'un chemin, ביב וושל וויש.

ENCAISSER, v. a., mettre en caisse, قالصندوق. . نهر حافاته عاليات, Rivière encaissée

. نظام _ سلسلة _ ارتباط | I باع بالمزاد, Vendreàl'encan حراج, ... النباط | المراح Encan, s. m., حراج باع حراج ـ

. جنزر - زنجرا . عاشر لا جرام - عاشر لا رذال, S'Encanallera, v. ref.

ENCAQUER, v. a., mettre dans une caque, en-عفس ـ . I. كبس tasser, presser,

s'Encastelen, v. pr., عافر الدابة L. ENCASTELURE, s. f., douleur dans les pieds de devant des chevaux, causée par l'étrécissement des talons, وجع يحدث في إيادي الحيل لصيق عقب الحافر

ENCASTREMENT, S. m., (june: .

ENCASTRER, v. a., enchasser, joindre, [300.

.من شهع , Encaustique, adj.

ENCAUSTIQUE, s. f., دهين بشهع

ENCRINDRE, v.a., entourer, - blal.

Enceinte, adj. f., grosse, حُبِلَى; plur., حبالى کنٹ حاملة . J'étais enceinte de toi .فكف

داير ـ حظيرة , Enceinte, s. f., cloture, circuit, ENCENS, s. m., parfum, gomme aromatique کنک ou فتق ـ

Encens, au fig., flatterie, بخور.

ENCENSEMENT, s. m., بنخير.

. بخر , Encensen , v. a. , بخر .

. فخم , Encenser , au fig. , flatter .

Encenseur, s. m., louangeur, 7 13.

ENCENSOIR, s. m., غبخرة ; plur. ; مجهرة - مباخر , -ce dernier mot est usité sen شورية ـ مجامر , ce dernier mot est usité sen lement pour l'encensoir dont on se sert dans les églises.

.كهنوت , Encensoir, au fig., l'église ou l'autel Mettre la main à l'encensoir, entreprendre sur l'au-تعدى على الكنيسة ,torité, les droits de l'Église

Donner de l'encensoir, des louanges outrées, .0 نفنج فی

בו בול בבול , Enchainement, s. m., fig., suite, liaison

- قيد , Enchainen , v. a. , lier avec une chaine , عيد

Enchainer, au fig., captiver, I.

Enchaîner, lier des idées, etc., d., O.

Enchantement, s. m., effet de la magie, Détruire un enchantement, فكف السحر 0.

غاية السرور - حيرة , Enchantement , ravissement . ENCHANTER, v. a., ensorceler par la magie, A. .4 رقی

Enchanter, séduire, A.

Enchanter, ravir en admiration, J. -O. Il enchanta سلب العقل _ ادهل _ حير _ . I سطل لذذ كلاذار., les oreilles par l'harmonie de ses chants, لذذ كلاذار ابهر العقل, Enchanter l'esprit, بالحالد!

Encuanté, E, adj., soumis à quelque enchante-.منسحر ـ مرصود ـ مسحور , ment ا

Enchante, au fig., merveilleux,

. قوى مبسوط , Enchanté, transporté de joie . في غاية السرور

Enchanteur, eresse, adj., (personne), ... يحير العقل , (chose, lieu) . ساحر - سحار

ENCHASSER, v. a., وضّع. Des perles الولو منصّد في مرجان , enchâssées dans du corail

مزاد, Enchère, s. f., offre au-dessus d'une autre, ا . 0 حط الشي بالمزاد , Mettre une chose à l'enchère Mettre enchère, ازاد I. _ الله Mettre enchère

Enchérir, au fig., ajouter à ce qu'un autre a fait, le surpasser, فاق على ٥٠ ـ اذاد على ١٠.

Enchérir, v. n., devenir plus cher, زاد ثینہ I. ـ ازداد سعرة.

Enchérissement, s. m., haussement de prix, .زود کلاسعار

ENCHÉRISSEUR, s. m., عزود.

S'ENCHEVÉTRER, v. pr., (cheval), ... Enghifernement, s. m., embarras dans le nez, causé par un rhume, زكام.

O. سد المناخير ـ I. زكم , ٥٠٠ ENCLAVE, s. f., chose enclavée, شي داخل في شي . Enclave, limites, bornes, حدّ عاجز; plur., .حدود

ENCLAVEMENT, S. m., JESI.

ENCLAYER, v. a., enclore, enfermer une terre .ادخل , دخل ارض في ارض , dans une autre

ENCLIN, B, adj., L Jula.

ENCLORE, v. a., clore de murs, حيط على.

ENCLOS, s. m., espace contenu dans une enceinte . حاكورة - حكز - حلقة , de mears, etc.

EMCLOUER, v. a., piquer le cheval en le ferrant, حبر جامد, رخو .0 اخذ عليه ـ .0 شك الحصان

. برشم , Erzelouer un canon

. حاوى العلوم , Etre entre l'en- toutes les sciences مسندال . عاوى العلوم , العلوم , Etre entre l'en-

.صاربين السندال و المطرقة ,clume et le marteau || Remettre sur l'enclume, طرق . || Lorsque vous êtes enclume, supportez, c'est-à-dire : souffrez le malheur avec patience, إذا كنت سنداناً فالقي; prov.

ENCOFFRER, v. a., وضا الصندوق , عتبى في الصندوق. Encoffrer, mettre en prison, ... O.

Encoignume, s. f., coin, angle, ,,; plur., .قرانی , .plur ; قرنت ـ ارکان

.رقبة الحصار، S. f., الحصار،

.سحنة _ هنة , Encolure , au fig. , air , عنت _ ...

عابق ـ مانع Encombar, s. m., empêchement, عابق ـ

ENCOMBREMENT, s. m., انسداد.

Encombres, v. a., embarrasser de décombres, etc., .0 سدّ ـ .0 لخم ـ .I ردم

خلاف ـ صد ، Encontre (A L') de, prép.

_(لساعة) لسا _ الى الار., ENCORE, adv. de temps, الساعة)_ ا. كان متسلط ايضا , Il régnait encore ايضاً - بعد Il vit encore, الساعايش ـ يعيش ايضاً. # Il durera encore, ایستقیم ایضاً. ⊮ Vous dormez encore, الساك نايم _ بعدك نايم _ الساك نايم _ بعدك نايم , Pas encore الي الان ما حضر ـ لشا ما اجا ,venu .ما...لشا ـ لشا

_ كيان _ ايضا , Encore, de nouveau, de plus

Encouragement, s. m., بنقوية للقلب. رغَب _ شجّع _ قوى القلب ,ENCOURAGER, v.a., Encounin, v. a., attirer sur soi, mériter, tomber en, وقع في _ استاهل _ I. جلب على نفسه, Encourir la disgrâce, وقع في عضب.

ENCRE, s. f., مداد عبر. Encre épaisse, claire,

. محبرة _ دواة _ دواية كتابة , Encrier, s. m.,

ENCYCLOPÉDIE, s. f., ouvrage où l'on traite de

ENCYCLOPÉDIQUE, adj. com., qui comprend toutes les sciences, محتوى على جيع العلوم.

ENDÉMIQUE, adj. com., particulier à un pays,

S'Endetter, v. réf., faire des dettes, ا ركبه الدين

ـ تحث الدين ـ مديــون ,ENDETTÉ, adj., عليه ديون ـ عليه ديون

Endeven, v. n. pop. Voyez Enragen.

.معفرت, Endiable, B, adj., enragé, معفرت.

ENDIABLER, V. D. Voyez ENRAGER.

S'ENDIMANCHER, v. ref., fam., mettre ses plus beaux babits, יلبّس ـ أطقم.

ENDIVE, s. f., plante, a.s.

ENDOCTAINER, v. a., instruire, ala ed I.

ENDOMMAGEMENT, s. m., حسرر اذي.

ENDOMMAGER, v. a., causer du dommage à une chose, صتر اذّى O. – سايل (Syrie).

مدهاز, Endormeur, s. m., enjôleur

Endormir, v. a., faire dormir; fig. fam., amuser pour tromper, نَوْم ـ نَيّم ـ رقّد.

S'Endormir, v. réf., commencer à dormir, فغل O. A. _ نام _ A.

S'Endormir, manquer de vigilance, d'attention, عقل ٥٠٠ عقل.

ENDORMI, E, adj., engourdi,

Endormi, au fig., lent, paresseux, juisi.

Endosse, s. f., fam., le faix, la peine d'une chose, نفقلت نف

ENDOSSEMENT, S. m., iegus day day day

ENDOSSER, v. a., mettre une chose sur son dos, od dos, od dos, od dos, od dos,

Endosser un billet, موليصة.

Endosseur, s. m., celui qui a endossé un billet, موقع على قفا بوليصة ـ صامن

ـ امکنته , plur., مکان , plur., مکنت , plur., مطارح , plur. , مطارح ,

Endroit, l'opposé de l'envers, وجه, qu'on prononce en Égypte : وش.

Ennuit, s. m. , دهان. Enduit de plâtre, دهان. #Enduit de mortier et paille, تالييس.

ENDURANT, E, adj., patient, أسا صبور - حيل أسا.

ـ قشى , Endure Tur, insensible dur, insensible فشى .

Endurcir, accoutumer à la peine, عود على.

S'Endurcir, v. pro., devenir dur, تندمن ـ نيتس Mon âme s'est endurcie par les souffrances comme mes تدمنت ففسى بالمشقّات كها, الدمنت ففسى بالمشقات كها. تدمنت يدى بالشغل.

S'Endurcir, s'accoutumer à la peine, à la fatigue, lizar de l'acc et al. 10.

S'Endurcir an crime, au vice, استبلد على استبلد.

ENDURCISIEMENT, s. m., dureté de cœur, قساوة .

.0صبر علی,ENDURER, v. a., supporter a vec patience .استحیل ۔ احتیل

Endurer, souffrir, کابد ـ قاسی.

فروة - قوة - شهامة , Énnagie, s. f., force, courage

ENERGIQUE, adj. com., مقوى ـ شهم ..

. تقوّة _ بشهامتر Energiquement, adv.,

ÉNERGUERNE, s. com., possédé du démon, enthousiaste, _ _ مطوش _ مصاب.

ÉNERVER, v. a., affaiblir, لخام المعنف المعنف.

SÉnerver, v. pr., خہل 0.

ÉNERVÉ, z, adj., faible, خامل.

Enfance, puérilité, الدنة.

ولد ـ اطفال , plur., اطفل ، ENFANT, s. com., ولد

صبيان , plur. , صبى , Enfant , garçon , صبيان , plur. , . بنية _ بنات , plar., وبنت , Enfant, fille إ. ولد -اولاد, Enfants, postérité, الصغوري, Enfants . نحل ـ نسل -

مولود , Enfant, au fig., produit par,

de l'enfantement, عللة على المخاص Etre dans les douleurs de l'ensantement, طلق A. _ مخص A.

EMPANTER, v. a., Jo; aor., Ju.

ولدنت ـ صغرنت ... EMPANTILLAGE, S. m., تامدنت ـ صغرنت ...

طفلی ـ صغاری ،ERFARTIN, E, adj., رافلی ـ صغاری.

رش بدقيق , Poudrer de farine وش بدقيق .0 رش دقیق علی -

Venir la gueule enfarinée, au fig. fam., inconsidtrément, جاء مثل الثور .I.

ENFARANÉ, E, adj., au fig. fam., prévenu d'une .معهم برای . opinion

سقر - جحيم - جهنم . Breen , s. m., مقر

EFERMER, v. a., mettre, fermer en un lieu, O. I. قفل عليه _ I. حجس في

Enfermer, environmer, - lal.

SErs fermer, v. réf., entrer dans une place pour la défindre, rester, أنصصر في

S'Enfermer, se retirer dans son cabinet pour ne اختلی, voir personne

ENFERRER, v. a., percer avec un fer, 40. SEnferrer, v. réf., se jeter sur le fer, انشک انشک S'Enferrer, au fig. fam., se nuire à soi-même, . تعجق . . 0 لط نفسه

ENPILADE, s. f., longue suite de,

Estilba, v. a., passer un fil par un trou, ورط . Enfiler une aiguille, Enfoncer, v. n., aller au fond, entrer dans, ورط . النحيط في الابرة عمل في الابرة . العمل المناسبة العمل المناسبة المناسبة العمل المناسبة العمل المناسبة المناسبة العمل المناسبة ال .سَلَس لولو ـ I. نظم , نظم لولو ـ

o. سلک طریق , Enfiler un chemin, le suivre . متبع طريق -

Enfiler, engager dans la perte, جورن. S'Enfiler, v. réf., s'enferrer, تجبون.

و الحاصل - اخيراً , Enrin, adv., après tout, à la fin, أحيراً

ـ أشعل ـ A. شعل معالية ENFLAMMER, v. a., allumer, شعل معالية .الهب

Enflammer, au fig., exciter les passions, اضرم الغضب, Enflammer la colère, اضرم الغضب I. أحرق الدم Enflammer le sang, l'échauffer, أحرق ولع ـ اشتعل S'Enflammer, v. ref., prendre feu, ولع .التهب ـ

ENFLECHUARS, s. f. pl., t. de marine, سلم تسليق. ENFLER, v. a., remplir de vent, نفنج O.

Enfler, au fig., enorgueillir, وَفَعَرِ مَا 0. Enfler la dépense, قرى القلب. Enfler la dépense, .I حشى الحساب

S'Enfler, v. pr., انتفغ.

Enster, v. n., تورم - انتفخ I. - رم Faire en-مورم - ورمان - وارم - ورم Enfle, ا. ورم , fler,

ENFLURE, s. f., tumeur, e, plur., electrical.

Enflure du cœur, du style, انتفاج.

Enfoncement, s. m., ce qui paraît le plus reculé, le plus éloigné dans un lieu enfoncé, 56.

ENFONCER, v. a., pousser vers le fond, faire pénétrer bien avant, قوط عيق . Enfoncer une .0 عط في الموبة _ عطس في الما ,chose dans Yeau ا Enfoncer une chose pointue dans, ب شكُّ 0. ـ .0 دق خازوق , O. ∥ Enfoncer un pieu غرزني 0. ∥ 20 عرزني

. بقي _ . I. كسر Enfoncer, rompre,

Enfoncer, v. n., aller au fond, entrer dans, طهست رحله في الطين, Enfiler des perles, pied enfonça dans la boue, ابرة مضهوم فيها خيط On enfonce ici (à عرزت رجله في الوحل - اصم مسبحة ـ صم شيالة لولو, les grains d'un chapelet cause de l'humidité du sol), هورن بيغور.

S'Enfoncer, v. réf., pénétrer plus avant, تجبّون - دخل الى جوا O. S'enfoncer dans, se livrer entièrement à, نعبّق في الله عبان الله عبا

S'Ensoncer, entrer dans, en parlant d'une chose pointue, غرز ـ انشك في A.

Enfonceur de portes ouverles, s. m.,

. تقوّى _ قوّى _ قورى ENFORCIR, v. a. et n., قوّى

Enfoura, v. a., cacher, نفر في I.

ENFOURCHER, v. a. fam., monter à cheval, jambe de çà, jambe de là, افرشي على الحصان.

O. حطنی الفرن ، ENFOURNER, v. a., الفرن ، O.

O. خان العهد, Entraeindae, v. a., violer, rompre, خان العهد

.0 نـقص العهد ـ تعدى الشرايع ـ

ENFROQUER, v. a. fam., faire moine, _____,

O. هرب ـ . I. فرب . O.

الله علاقة في ذلك Ergack, s. m., lié par un engagement, مشبوك aor., على.

- مأزوم Engenu . Il est engagé, impliqué dans cette affaire, Engenu . S'Enge

Engageant, E, adj., qui attire, يستبيل.

Engagement, s. m., obligation, promesse; אפּ; plur., אָני באָפל ב מאָפל.

انشباك في العسكر, Engagement, enrôlement . شكة _ وقعة .

Encage, v. a., mettre en gage, عند شيأ عند I.

Engager, donner pour assurance, رهن I. .

شبك قلبه, Engager son cœur, aimer.

Engager dans, impliquer dans, على 0. الله 0. الله 0. الله 0.

Engager, obliger à, الزم.

Engager, déterminer par la seule persuasion, ميل دعاء استهال ميل

Engager, inviter, دعا O. عزم L.

.0 شبك في العسكرية, Engager, enrôler

Engager le comhat, مرك الشر.

Engager une querelle, طلب الشكل o.

S'Engager, v. réf., promettre, s'obliger à, صهن ـ التزم ـ تعبد ـ الزم نفسه ب A. S'engager au service de, تعبد بنجدمة .

S'Engager, s'emplir d'humeurs, عتبي من مواد.

S'Engager, s'enrôler, اشبك نفسه في العسكر.

تعنقل معلق _ تعلق _ تعلق SEngager, s'empêtrer,

S'Engager, s'enfoncer, entrer trop avant, S'Engager, s'embarrasser, s'engager imprudem-

ment et trop avant dans une affaire, انشبک _ تورط

O. حط في قراب, عام ... و محل في قراب ...

ENGEANCE, S. f., race, زریعة ـ جنس. C'est une maudite engeance, هنگ زریعة ملعونة.

قهطلص ـ قياسات , Piur. ; قياس ـ Excelure , s. f. , قياس ـ ويأسات , عراق العجلد ـ دحاس ـ

ENGENDARA, v. a., produire son semblable, ولد,

O.کان سبب ولد, être cause ولد, O.

S'Engendrer, v. pr., être produit, نُولَد _ وُلِكَ

O. رص السبل O.

Engin, s. m., instrument, 31.

O. طبّم الى ـ I. حشى فى Englober, v. a.,

ENGLOUTIR, v. a., avaler, pl. A.

Engloutir, au fig., absorber, ابتلع.

O. دهن بدبق , ۳. a., دهن بدبق 0.

Engongement, s. m., embarras dans un canal,

Engonone, v. a., boucher le passage d'un fluide,

S'Engorger, v. pr., se boucher, se remplir, ورر, ۸. _ تعبّع _ انسدّ

Engousment, s. m., אין ב مكا برة.

ENGOUER (S'), v. réf., s'entêter de, انبلشب.

ENGOUFFRER (S'), v. pr., غار في O.

Engourdir خدر . ا خدل . . . Engourdir اخرر الهرة . Engourdir الهرد الهرة .

. ه خدل ـ انخدل , SEngourdir, v. pr., انخدل ـ انخدل.

S'Engourdir, au fig., فتر 0.-0. فيل 0.-0. فيل A.

EMGOURDI, E, adj., غادر خادر. فَدران - خادر خادر. فَدُرُن ـ خيود - خادر.

ENGRAIS, s. m., pâturage gras, ce qui engraisse les mimaura, . ile.

Engraisser, rendre sale, crasseux, ;;

Engraisser et S'Engraisser, v. pr., devenir gras,

Engraisser des terres, بنبنع - لبناخ.

ENGRAVER (S'), v. pr., s'engager dans le sable (baleau), لبث ـ لبُص ـ A. لبث .

ENGRENZA, v. a., mettre du bled dans la trémie, مثّى عين الطاحونة فبح

Engrener, v. n., ou S'Engrener, v. pr., (en parlant des dents de deux roues), دخل في بعضه 0. ــ نخلق

ldan الدانة شعير, Engrener, nourrir de grains, او شوفان

A. شرع في أمر A.

ENGROSSER, v. a. fam., Jin.

SENGRUMELER, v. pron., se mettre en grumeaux,

SEnhardir, v. ref., pular.

EMHARNACHER, v. a. Voyez HARNACHER.

ENIGMATIQUE, adj. com.,

ENEGENTIQUEMENT, adv., ألفزأ

تعيية _ معيّى ـ الغاز , plur. ; لغز , £ Éniome , s. f. ; تعيية _ معيّى ـ الغاز , plur ; معرّورة ـ .

ENIVEANT, B, adj.,

Enivrement, s. m., ,

Enivaen, v. a., rendre ivre, أسكر.

Enivrer, au fig., سطل ـ اسكر I.

S Enivrer, v. réf., سكر A.

ENJAMBÉE, s. f., فشخة. Faire de grandes enjambées, فشخ فشخات كبار.

ENJAMBEMENT, s. m., sens qui porte sur deux vers, انقسام لفظة في بيتين من الشعر.

I. فشخ _ فشخ _ جلب ، ...

ENJEU, s. m., mise au jeu, رسيال اللعب ـ رهن, Retirer son enjeu, au fig. sam., sortir d'une affaire sans perte, غلص لا له و لا عليه A.

.وصى ب ـ .0 أمر ب . ENJOINDRE, v. a.,

ENIÒLEUR, SE, adj., كُولُ سِعَالًى.

ENJOLIVEMENT, S. m., وخرفت _ تحصيف.

ENJOLIVER, v. a., فتعنى _ نخرف _ .

.مزخرف _ مُتَحَف _ ENJOLIVEUR, SE,

ENJOLIYURE, s. f., تتحيفة.

بشوش ـ خلامي , Enjoux, E, adj.,

ENJOUEMENT, s. m., בולשל ב ויישל ב וי

تشبیک , Enlacement , s. m. , تشبیک.

ENLACER, v. a., فتك.

Enlacer, au fig., surprendre, eta.

ENLAIDIR, v. a., rendre laid, عشق مسني A.

Enlaidir, v. n., devenir laid, صار بشع

ENLÈVEMENT, S. m., فطف - سلب - شيل - سلب.

EnLeven, v. a., lever en haut, فع A. ـ شال ـ A. شال ـ I.

Enlever, prendre de force, ravir, sal 0. -

ا خطف I. _ بالس O. Enlever quelqu'un à sa fa-

mille (en causant sa mort), فتجع أهله فيه A.

| La mort lui a enlevé son fils, انفجع في أبنر.

| Enlever des marchandises, les acheter toutes à la

hâte, عنا البصابع I.

Enlever, faire disparaître, ûter, الشال I. ـ قام م I. قلط I. قشط

Enlever, charmer, المشال ـ العقل O.

S'Enlever, v. pr., être ôté, الشال ـ النقاط .

ENLUMINER, v. a., colorier, الوق ـ لون .

Enluminer, rendre le visage rouge, ورد الوجه .

ENLUMINEUR, SE, S., ماروق ـ ملون .

ENLUMINUME, s. f., نقشة ـ تلوين .

ENNEMI, E, adj., اعدو المنهان; plur., و اعدا اعدا اعدا الرق الرق . Grand ennemi, اعادى المدو عاقل . Mieux vaut sage ennemi que sot ami, عدو عاقل . اخير من صديق جاهل .

ENNUI, s. m., בילה.
ENNUI, s. m., בילה.
ENNUYANT, E, adj., مزعل.
ENNUYER, E, adj., وعلان.
ENNUYER, v. a., امل - زعل.

S'Ennuyer, v. ref., (a) L. - J. A. - ... A. برم من - .. A

ENNUYEUSEMENT, adv., بنوع مزجل. Enonce, s. m.; chose époncée, وعمر

ÉNONCE, s, m.; chose énoncée, شرح – زعم. ÉNONCER, v. a., exprimer sa pensée, شرح. A.

S'Enoncer, v. pr., s'exprimer, فعلم ما مطلاح S'énoncer en termes choisis, élégans, تنكلم باصطلاح في في في المناسخ والعبير بليغ

ÉNONCIATIF, IVE, adj., خبری

ÉNONCIATION, s. f., expression, bal.

كبر نفسه , ENORGUEILLIA, v. a., كبر

SEnorgueillir, v. ref, , انتفخ م

مفرط - كبير - عظيم , Enonus, adj. com, مفرط - كبير - عظيم , Péché énorme, عن الحد

فوق الحدّ ـ للغاية ـ كبيراً ، Enormeners, adv., أغلم ـ كبر أيد ـ قطم ـ تعلم ـ كبر .

ENQUÉRIR (S'), v. pr., محث عصد ه. م

Enquera, s. f., recherche judiciaire, حجث ـ

A بحث عن Enquerir, s'enquerir, عن على رعن ـ فتش ـ

. بالى ,SEnqueter, se soucier.

ENQUÈTEUR, s. m., juge commis pour les enquêtes, ضعاً عند المادة الماد

ENRACINER, v. a., Jul.

Enraciner, v. n. et S'Enraciner, v. pr., prendre racine (habitude, opinion), יוֹסע – ועֹנִים.

ENRACE, E, adj., qui a la rage, fougueux, المسال مستكلب مكلوب مكلوب كالمبال. Devenir enragé, السعون ما الستكلب ما Manger de la vache enragée, fig., العنا والعنا .

ENRAGEANT, E, adj., qui fait enrager, יַשִּבּע.

ENBAGER, v. n., être saisi de colère, avoir du dépit, انقهر انگاد. A. معر انگاد. Faire enrager quelqu'un, lui causer du dépit, قهر سعرن A. ـ انگی ماکر تکابت فیک ، Pour vous faire enrager, مجاکر

ENRAYER, v. a., empêcher de tourner (une roue), ضبط, منع الجرب عن الدوران.

Enrayer, v. n., fig., s'arrêter, وقسف; aor.,

ENREGIMENTER, v. a., Jumpe, deve l'in.

- قيد في الدفتر - ستجل ,e.a., ارتم في الزمام .

S'Enrhumer, v. pr., استنهوای S'Enrhumer, v. pr., مرشع مزکوم.

ENRICHIR, v. a., rendre riche,

Enrichir, orner en general, ;. Enrichir de

pierreries, رضع , كلل بالجواهر, Enrichir une lan-ـ وتسع اللغـــة, gue, y ajouter des expressions, I. زاد في لغة

S'Enrichir, v. ref., devenir riche, اثهول ما استغنى العوذ بالله , Il n'est rien de pire qu'un gueux enrichi .من شحاد تول

SEnrichir, devenir plus orné, يُسرُ بِين.

SEnrichir, devenir abondant, en parlant d'une langue, انسع

. زود الكيال و الغني , EMRICHISSEMENT, S. m., ENRÔLEMENT, S. m., _____ llemanne l'Enrollement, S. m., دخول في العسكر

. هو علم يتعرف مند تحصيل المال EMBÖRER, v. a., écrire sur le rôle des gens de . كتّب عسكر . . O كتب في العسكرية , 844re SEneroler, v. ref., ... lem le bas 0. ENBOREUR, S. m., Junel ENROUEMENT, s. m., = = = = = .

. مبغور مذبور الضوت , ENROUE, E, adj. صدّى . . ENROUILLER, v. a., صدّى

SErr ouiller, v. ref., Lan A. _ 530. EMROULEMENT, s. m., wil.

ENROULER, v. a., rouler une chose dans une autre, .0 لف ني

زحف الرمل , ENSABLEMENT, s. m., amas de sable, زحف . كەمتەر مل-

ENSABLER, v. a., faire échouer sur le sable, لبَص المركب في الرمل - بلَّط المركب في الرمل SEnsabler, v. pr., لبص A. _ لبص

EMSANGLANTER, V. a., ماترج بالدم - صرّج بالدم . Ensanglanter les mains, بالدم بالدم.

ا. نشان ـ اشارة ـ علامة , ENSRIGNE, s. f., marque A telles enseignes que, la preuve en est que, و الشاهد لذلك ـ و الدليل على ذلك

_ اعلام , plur. ; علم _ رابة , plur. و اعلام .بيرق

Marcher sous les enseignes, au fig., suivre le parti دخل تحت بيرق ,de

Enseigne, tableau figuré à la porte d'un marchand, .علامة

_ بېرقدار, Enseigne ou Porte-Enseigne, s. m., .صاحب العلم

Enseignement, s. m., ישלבת.

Enseignen, v. a., instruire, montrer une science, علم. Enseigner à lire à quelqu'un, عليه القراية. C'est une science qui enseigne à gagner de l'argent,

.عرّف _ علّم _ . O دلّ على Enseigner, indiquer Ensellé, adj., (cheval) qui a le dos un peu en-،مسرچ , fonce

ENSEMBLE, adv., اجلة _ معاً _ سوا . Nous irons ensemble, أنروح سوا

ـ جلت , Ensemble, , s. m., réunion, harmonie, حلت اتفاق

Ensemencer, v. a., e., A.

Ensevelin, v. a., envelopper un corps mort dans .كفر. ـ .I كفر, un drap,

S'Ensevelir, v. réf., se plonger dans, غرتى فى A. S'ensevelir sous les ruines d'une ville, se faire tuer en o. ∦ Étre مات تحت نراب مدینتر , la défendant enseveli dans le sommeil, غربى في النوم. « Enseveli . عاطس في بحرالنسيان ـ منسى الذكر, dans l'oubli

Ensorceler, v. a., A.

Ensonceleur, s. m.,

Ensorcellement, s. m.,

Ensuite, adv., après, عبد المرابع الم

S'Ensuivar, v. pron., être après, L. O. -. متبع

S'Ensuiore, dériver, procéder de, نستج من I. ـ تعصل ـ .0 صدر

ENTABLEMENT, s. m., saillie du mur sous le toit,

ENT

S'ENTABLER, v. pron., se dit du cheval dont les hanches devancent les épaules, بيجر.

Entaché de . Entaché de lèpre, مهسرى بالبرس. | Entaché d'avarice, مهري بالبخل.

. فرض - حرّة - شقوق , plur., شق , ENTAILLB, s. f. , فرض - حرّة - شقوق ENTAILLURE, s. f., jo.

A. فهم ب, في _ عرف | أول قطعة , ENTAME , s. f. , premier morceau coupé , قطعة . الم ENTAMER, v. a., faire une petite déchirure, une o. شق _ I. لطم , petite incision

Entamer, ôter une petite partie d'un tout, .0 اخذ من ـ ٨٠ قطع من

Entamer, commencer une affaire, بدى ما الأعى ا'entendu, le capable, الذعى .۵ شرع في

Entamer un bataillon, كرم O.

Se laisser entamer, fig., سلي بلس.

ENTAMURE, s. f., petite incision,

من جهة مأهو ـ من حيث , En TANT QUE , conj. ENTASSEMENT, s. m., amas, ניكوبم.

. كڏس ـ كردس ـ كور ـ كور ـ كوم , ENTASSER , V. a. , ور

ENTE, s. f., greffe, scion d'arbre greffé sur un autre .فرع مطعم _ تطعيم _ طعهة ,arbre

ENTENDEUR, s. m., fam., (hon), ماحب فهم,

ENTENDRE, v. a., ouir, مهم A. J'ai entendu dire que, اسبعث أن _ سبعث يقولوا أن Entendre A حضر القداس ,la merse

.أستهم , Entendre , prêter l'oreille ,

Entendre, comprendre, فهم A. Il entend le turc, Donner à entendre, laisser entendre , سهم

Entendre, être habile, savoir, al. - عرف A. - عرف I. .٨ فهم ب, في ـ

Entendre dur, être un peu sourd, اسبعه ثقيل. إستحسن

Entendre, v. n., prétendre, avoir intention, .اراد ـ .0 قصد

Entendre à, consentir à, بنج بي ه.

S'Entendre avec, v. récip., agir de concert, . Vous vous entendez avec lui, . انث رابط معم _ انث متفق معه

SEntendre à, ou L'Entendre, savoir faire,

ENTENDU, E, adj., oui, 5,......

.مفهوم , Entendu , conçu

معلم _ صاحب فهم , Entendu, intelligent, habile م فهيم ـ Entendu en affaires, فهيم ـ أ

Bien entendu, bien ordonné, منظوم.

Bien entendu que, conj., à condition que, avec - ولكن من المفهوم ان ,cette restriction que .بشرط ان

- من ألمفهوم , Bien entendu, adv., sans doute .معلوم

ENTERTE, s. f., interpretation, J. A double entente, ذو معنيين. ∥ L'entente est au diseur, . صاحب الكلام اخبر بالمعنى .prov

ركب ـ . O بطم ـ طعم شجرة , ENTER , v. a., greffer ENTERINEMENT, s. m., בقرير.

Enterrement, s. m., funérailles, جنازة.

Enterre un mort, رزور. ، L. Terre un mort

Enterrer, au fig., enfouir en terre, فزرع I. -.I طهر,.O طم بالتراب ـ خبى

Enterrer quelqu'un, lui survivre; effacer sa réputation et la faire oublier, قبر O.

معند ـ مُقل ـ عنيد , adj., عند ـ مُقل ـ فيد ENTETEMENT, S. m., Jie _ sie,

Entèten, v. a., faire mal à la tète, כֿפֿיל, בֿיָל.

Entêter, au fig., donner de la vanité, י فْفْخ O.

S'Entêter, v. pr., s'opiniâtrer, عند ماند I.

S'Entêter de, s'engouer de, نبلش ب انبلش ب A.

ENTHOUSIASME, s. m., mouvement extraordinaire de l'âme, النفس محية ما هيجان النفس جية.

Enthousiasme, admiration outrée, אביי לוצר. Enthousiasmer, v. a., ravir en admiration, ביים. S'Enthousiasmer, v. réf., ביים I.

ENTHOUSIASTE, adj. com., admirateur outré,

ENTHYMÈME, s. m., argument composé de l'antécédent et du conséquent, برهان مقتصر.

Ентісня, в, adj., opiniâtrément attaché à,

ENTIEA, ÈRE, adj., complet, نهام ـ نام ـ کامل. Tout entier, علی . # Entier, auquel on n'a rien gâté, dont rien n'a été ôté,

قل ـ عنيد , Entier, opiniâtre

Entier, qui n'est pas hongre, فحل.

- بالاصالة - بالكلية - كلّيا ،Entièrement, adv. . بالمرّة - بالكهال والتهام

Extité, s. f., ce qui constitue l'être,

Entonneau, v.a., verser dans un tonneau, سكت 0. - مسكت البتية عنى البتية عنى

Entonner, chanter le commencement d'un air, بدى يغنى.

Entonnoir, s. m., 5.

ENTORSE, s. f., violente extension et relachement des nerfs, ملخمة التوا ملخمة

Entorse, au fig., action de détourner le sens d'un texte,

ENTORTILLEMENT, s. m.,

ENTORTILLER, v. a., envelopper en tortillant, י,כף 1. فق O.

S' Entortiller autour de, v. réf., s'attacher par des tours à, التف على التف على I.

ENTOURER, v. a., ceindre, عنَّا 0. ـ بالحاط ب 0. ـ كنف

S'ENTR'ACCUSER, v. récip., Juil.

S'ENTR'AIDER, v. récip., justil L'isle L'isl

ENTRAILLES, s. f. pl., intestins, alas ; pos. et fig.

S'ENTR'AIMER, v. récip., j.

Entrainant, E, adj., bban.

ENTRAÎMEMENT, S. m., انجذار.

ENTRAÎNER, v. a., traîner avec soi, في مصطلط O. بدر على O. بدر O. Entraîner à, porter à, على I. احمل على المستحديد المستحدد المس

Atraver, au fig., arrêter le mouvement, embarrasse la marche des affaires, عوق _ ربط _ عقد.

S'ETR'AVERTIR, v. récip., , sees de lai.

ENTAVES, s. f. pl., liens aux pieds, قيد عجار; plur., عبد عسانك ; plur., كُسُنك عبد والله ; plur., شكالات ; plur., شكالات ; plur., شكالات ; plur., شكالات .

Entral, au fig., obstacle, عايق; plur., عوايق Entral prép., بين - ما بين Je vous le dis entre nous ... اقول لك بيني و بينك

ENTRE-LLER. Voyes ENTR'OUVRIE.

S'ENTRE LISER, v. recip., laughi.

S'ENTRE-LOQUER, v. récip., | L'aller.

S'ENTRE-CHAITRE, v. recip., isle .

ENTRE-CÔT S. m., morceau coupé entre les côtes,

S'ENTRE-COKR, v. pr., se blesser les pieds en marchant, صرب رجل على رجل في مشيد

Entre-couper, v. a., couper en, ou par divers endroits, قطّع,

ENTRE-DEUX, S. M., July - Lynn, I ...

S'ENTRE-FRAPPER, v. récip., juil.

S'ENTRE-MANGER, v. récip., منابع

S'ENTRE-NUIRE, v. récip., مضروا بعصهم.

S'Entre-Percer, v. récip., جرحوا بعضهم.

S'Entre-pousser, v. récip., أيدا فعواً

S'Entre-Quereller, v. récip., انشاكلوا.

S'ENTRE-REGARDER, v. récip., نظروا الى بعضهم.

S'ENTRE-RÉPONDRE, v. récip., ' أحجاوبوا

S'ENTRE-SECOURIR, v. récip., ward justime.

S'ENTRE-SUIVRE, v. réc., L'illus, L'ill

S'ENTRE-TAILLER, v. réc. Voy. S'ENTRE-COUPER.

S'ENTRE-TOUCHER, v. récip., adel I.

S'ENTRE-TUER, v. récip., par se .

ENTREGEAT, s. m., saut, id.

ENTRÉE, s. f., عبور ENTRÉE, s. faire son entrée, خطلة عبور .

Entrée, droit de séance, droit d'etrer,

Entrées, au plur., premiers mets, أوايل الأطعية.

Entrée, droit payé en entrant, معلوم . Vo: DROIT.

ابتد _ اوّل , Rntree, au fig., commencement

Entrée, occasion, ouverture, باب مدخل Donner entrée à ، باب ل .

Entrepaites (Sur ces), s. fi plur., خلک عند ذلک .

S'Entr'Egongen, v. récip., אויי אויי א. בייל A. Entreprendre, em
ENTRELACEMENT, S. m., בייל בייל A.

ENTRELACER, v. a., شبک مقد ـ علق ـ حبک ـ عقد ـ

ENTRELACE, adj., - مشتبك - معلق - ENTRELACE, adj., حماشرة اللحم تطع من به المحمد فنزير Entre Entre Entre

ENTREMÉLEA, v. a., خلط O. Collier d'or entremêlé de corail et de perles, ملدوم فيم ملدوم فيم . اللولو والمرجان

EMTREMETS, s. m., ce qu'on sert après le rôti, avant se dessert, ما يوكل بعد المشوى و قبل النقل .ENTREMETTEUR, se, s., أوسط _ واسطة .

ـ تواسط ـ توسّط بين S'ENTREMETTRE, v. réf., ـ تواسط ـ توسّط بين ـ دخل بين

ENTREMISE, 8. f., حواسطة ـ مواسطة ـ وساطة ـ على يد ـ بواسطة .

Entr'ouvair, v. a., قتع فتعة A.

SEntrouvrir, v. ref., علي عند الفتع قليل .

Entrepose, v. a., t. de commerce, mettre dans un entrepôt, اسلّم في حاصل.

Eнтакрот, s. m., magasin de dépôt, احاصل.

ـ فدب ـ مندبا ,BNTAEPRENANT, B, adj., hardi .مهارس الامور العظام ـ جسور

ENTREPRENDRE, v. a., prendre la résolution de faire quelque chose, مُصرع فى _ لهتم ب _ . . قصد A. _ قصد A. _ قبيم على . Entreprendre au-dessus de ses forces, ميل نفسه ما لا بطيف.

Entreprendre quelqu'un, le persécuter, le railler, مسك في I.

Entreprendre sur, usurper, جار عسلی O. ـ جار عسلی Entreprendre sur la vie de, عیل علی قتلد.

Entreprendre, s'engager à faire quelque chose à certaines conditions, ماشور ما العالمي .

Entreprendre, embarrasser, rendre perclus un bras, لتتع ـ فبتل A.

ENTREPRENEUR, SE, s., qui entreprend à forfait un édifice, une besogne, معهار _ مباشر

ENTERPRIS, E. adj., embarrassé, perclus, مختبل.
ENTERPRISE, s. f., ce qu'on a entrepris, عناطى.

. مقاصد , plur. ; مقاصد , Entreprise , dessein

. تعدّى ـ جر , violence, تعدّى ـ جر

0. فات الى جوا ـ .0 دخلَ الى .0 وات الى جوا ـ .0 دخلَ الى ... ـ الى جوا O. Donnez-vous la peine d'entrer, الدخل Faire entrer, تفضّل الى جوا.

Entrer en condition, se faire domestique, خدم O.
Entrer en goût, en prendre pour quelque chose,
بدى الشي يعجب

Entrer dans, se mêler d'une chose, d'une affaire, المحلة على الله على المحلة على المحلة على المحلة المحلة وما يخص الكلفة, Quant à la dépense, je ne veux y entrer pour rien, هذا ما بعرف فيه هذا ما بعرف فيه على المحلة وما يخص الكلفة.

ENTRESOL, s. m., étage entre le rez-de-chaussée et le premier, معد عليه البيث البيت والفوقاني والفوقاني

Entre-temps, s. m., intervalle de temps, عصون -

Entartenia, v. a., arrêter et tenir ensemble, ос.

Entretenir, fournir à la subsistance, علَّف الكلفة او النفقة عام بهعاشه الكلفة او النفقة المحظم بكل ما يلزمه bomme, أمراة على كيس رجل المراة على كيس رجل.

Entretenir, parler à, خاطب الحدث. Entretenir quelqu'un de, faire part de, معد في الم عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله يواعيد باطلة الله يواعيد باطلة

S'Entretenir, v. pr., converser, تعدث مع S'entretenir avec Dieu, penser à Dieu, ناجي.

. S'Entretenir, se conserver, استقام S'entretenir Envenimer l'esprit, قوم النفس.

dans une pensée, على فكر ـ وقف على فكر . O. S'Entretenir, se fournir des choses nécessaires, صرف على نفسه في تحصيل اللوازم

S'Entretenir, v. récip., se tenir réciproquement, نيسكوا في بعصهم.

منادمة ـ مذاكرة ,ENTRETIEN, s. m., conversation منادمة ـ مذاكرة ,Mettre l'entretien sur محادثة ـ .

Entretien, subsistances et vêtemens, كلفة.

.مصروف Entretien, dépense pour entretenir,

Entretien, conservation d'une chose,

Entrevoir, v. a., A.

ENTREVUE, s. f., مواجهة _ مقابلـة. Avoir une entrevue avec, اجتهع به _ تلاقى معه _ قابله.

ENULA-CAMPANA. Voyez Aunée.

ENUMERATION, s. f., تعدید.

ÉNUMÉRRA, v. a., dénombrer, Je I.

ا عار عــــلی ، Envania, v. a., usurper استولی علی شی عدراً.

ENVAHISSEMENT, s. m., قارة.

ENVELOPPE, s. f., tout ce qui enveloppe, garantit, ملف. Enveloppe de lettres, ملفت مكاتب. الاستخاصة المعلقة على المعلقة المعل

Envelopper une caisse avec des feutres, البَد الصندوق, Envelopper une caisse avec des feutres, لبَد الصندوق.

Envelopper, embarrasser, علية عليه ().

Envelopper, comprendre dans, شهل في A.
A.
غ لع I. Ses gens ont été enveloppés dans sa disgrâce, ابباعه راحوا في رجليه.

I. صرب حلقية العدو, Envelopper l'ennemi

Envenimen, v. a., infecter de veniu. ... O.

Envenimer un mal, une plaie, les rendre difficiles à guérir, زمرن الجرب لقل المرض 1.

Envenimer un discours, une action, قلّب الكلام.

Envenimer l'esprit, قرّم النفس.

Envens, s. m., le côté le moins beau d'une étoffe, .قفا

. ضد ألعني , Envers , sens contraire .

A l'Envers, adv., du côté de l'envers, le al Le. - بالضد - بالمندار , A T Envers, en sens contraire

. بالعكس ـ بالمقلوب

A l'Envers , le dessus dessous , فوق المحت .

A l'Envers, en désordre, مشقلب. Esprit à l'envers, faux, عقل بالمندا, Tête à l'envers, troublée, راس بالقلوب.

فى حقى _ نحو , Envers, prép. , فى حقى _ .

.غيرة في بعضهم

.O. حسد احدا على شي

Envie de dormir, شهوة - خاطر. Envie de dormir, ا منعس ـ نعس . | Avoir envie de dormir, نعاس ـ نعس A. | Qui a envie de dormir, نعسان. | Envie d'apprendre, ا رغبت في العلم. | Prends-le si tu en as envie, فيك فيك ال كان عينك فيد Si vous en avez envie, ان كان لك خاطسر!. | Pai envie de pisser, بدّى اشتح - انقطّع وسطى - على شخاح

Envie, signe dans le corps apporté en naissant,

Envie, petit filet qui se détache de la peau autour des ongles, نسرة.

ENVIER, v. a., Le lac lac I. O,

شماد , plur. عاسد _ حسود , plur. , عاسد.

Environ, adv., à peu près, تقريباً ـ نحو.

ENVIRONNER, v. a., entourer, - bland -حوط كنف احتاط ب

Environs, s. m. plur., lieux d'alentour, عقطف ورق العنب إ حول Environs, s. m. plur., lieux d'alentour .اطراف و اکناف - حوالی

[نظر في وجد - . 0 نظر الى - تامّل ,Envisager , v.a. ا . نظر الى العواقب, Envisager les conséquences. Exvor, s. m., ارسالية - ارسال.

S'ENVOLER, V. M., , U I.

SEnvoler, au fig., passer, فات O. _ مضم المناسبة O. _ .

.مُوسل _ رُسل , plur. , إرسول , plur. , مُرسل _

Envoyé, messager, Jun.

ENVOYER, v. a., dépêcher à, ou vers, ارسل الى الح Envoyer, donner ordre ودّى الى ـ . A بعث الى ر ارسل ـ انفذ الى ـ 0. ندب الى d'aller, ابعث ـ ارسل ـ انفذ الى Envoyer chercher quelqu'un, عثث غلفه.

ÉPACTE, s. f., supplément de jours ajoutés à l'année ایام مصافت , lunaire pour l'égaler à l'année solaire الى السنة القبرية.

. كلب سلاق اندلسي , ... EPAGNEUL, E, S.,

اربعة اصابع سيكه , Epais de quatre doigts مسيك الربعة اصابع سيك . Porter envie à كثيف متكاثف عبي ،Epais, dru, serré, كثيف متكاثف

Epais, gros, grossier, يعلظ عليظ علية.

Epais, (en parlant d'un liquide), جامد ـ خائر.

Epais, au fig., pesant, lourd, ثقيل. Il a l'esprit épais, عقله ثقيل.

ـ ثنحانة ـ ثخن ـ سُهك . f., خانة ـ ثنحانة لَّاكُلُّهُ. Épaisseur, état de ce qui est dru, serré, فتر ـ غياء. Épaisseur des ténèbres, au fig., .شدة الظلام

Epaisseur, milieu, وسط.

ÉPAISSIA, v. a., rendre épais, فخري مشر عشر المنافقة ـ جـد ـ

Épaissir, v. n., et S'Épaissir, v. pron., devenir

ÉPAISSISSEMENT, B. m., condensation, نكاثف.

قطف ورق العنب, s. m., بنعا ورق

- زُول غلافق الكــــرم , ÉPAMPRER, v. a.,

Éранснемент, s. m., au pos., — — — — і. Epanchement, au fig., épanchement du cœur, انفتاح القلب - انعطاف.

ÉPANCHER, v. a., verser doucement, — O.

. افاص الانعام , Epancher les graces .

Epancher son coeur, ou S'Epancher, se confier, s'ouvrir, فش A. منتع قلبه مله A.

ÉPANDRE, v. a., فرق

ÉPANOUIR, v. a., réjouir, شرح A.

S'Epanouir, v. pro., s'ouvrir (fleurs),

S Epanouir, au fig., se dérider انفرط.

EPANOUISSEMENT, s. m., au propre,

انفراط, Epanouissement, au fig.

EPARGHANT, E, adj., trop menager, פֿֿֿֿפֿׁ – ﻣﻮﻓּֿׂׂׂ,

EPARGNE, s. f., parcimonie, المساك .

User d'épargne, être d'une épargne sordide, دندق الفس ـ فلفس.

. توفير, Epargne, menagement.

ÉPARGNER, v. a., économiser, ménager, وفر. Votre cheval vous épargne la dépense d'une monture de louage, يحمانك بوفر عليك كرا دابة Épargner le sang, الدما الدما.

Épargner quelqu'un, ne pas le traiter avec trop de rigueur, شفق على A.

Epargner une chose, l'employer avec réserve, قيد, تنفيد على ـ توقى في ـ خلّى ـ ابقى ـ ابتعبل بالعروف.

Epargner une chose à quelqu'un, ne pas Épanon, s la lui faire souffrir, كفاة شرّالشيي I. || Epargner la peine, وفر التعب On nous en a épargné La peine, وفر التعب Deperon de Eperon de

S'Epargner, v. pro., ménager sa peine, وفر نفسه.

بذر ـ فرق ـ بعزق . ÉPARPILLER, v. a., فرق ـ

Épars, ع., adj., dispersé, مُتفرَّق. Les cheveux épars, المعرها منشور على وجهها.

ÉPART, S. m., jonc,

ÉPARVIN, s. m., maladie du jarret dans le cheval, نسقیط فی عراقیب الخیل.

EPATE, E, adj. (nez), انف انطس المادة.

EPAULE, s. f., فتانى; plur., كتافى. Articulation qui joint le bras à l'épaule, مناكب, plur., مناكب. المناكب plur., عناكب plur., عناكب و المنافع بالمنافع المنافع O. || Plier, haisser les épaules, عنا كتافع اكتافع O. || Prêter l'épaule, aider, عنا كتافع O. || Porter sur ses épaules, être ennuyé de, عالى اكتافع اكتافع اكتافع المنال على اكتافع المنافع المنافع المنافع الكتافع الكتافع

فعة كنف EPAULÉE, s. f., coup d'épaule, دفعة كنف.

EPAULEMENT, s. m., rempart de terre, סדור וחיים.

Épaule, v. a., disloquer l'épaule, خلع الكتف A. Épauler, assister, ساعد

ÉPAULETTE, s. f., galon sur l'épaule, شریط علی الکتف.

ÉPEAUTRE, s. m., espèce de froment , نوع قهر. ÉPÉE, s. f., سينے _ سيوف ; plur., سينے _ اسينے _ اسيان

ÉPELER, v. a., قجّبي _ قجيم.

ÉPELLATION, s. f., art, action d'épeler, المحالية.

ÉPENTHÈSE, s. f., insertion d'une lettre dans un mot, اصافة حرف في لفظة.

ÉPERDU, E, adj., حيران ـ واله ـ مدهى. ÉPERDUMENT, adv., عافراط . شديداً ـ بافراط .

نوع سهك صغير بحرى .EPERLAN, s. m., في عسهك صغير بحرى

: مههاز ـ شوک , collect. , شوکتر , Éревон , s. m. , شوک plur. , مهامز

Eperon d'un vaisseau, منطيح مركب.

.مسندة _ تعلم الحابط Eperon de muraille,

ـ . A نعش بالشوك ـ حيّز . ÉPERONNER, v. a. . 1. دكر, وكر الحصان عيّز الحصان بالركاب

بياع الشوك _ صانع مهاميز , EPERONNIER , S. M., بياع الشوك _ صانع مهاميز

بازات , pl. باز , EPERVIER , s. m. , oiseau de proie , بازات , plur , بواشق , plur , باشق ,

Éрнѐрив, s. f., arbrisseau, . али.

ـ يومى ـ ابن يومسه ,EPHEMERE, adj. com. .غير دايم ـ غير ثابت

EPHÉMÉRIDES, s. f. pl., تقویم

عطرى ـ بهار , ÉPICE, S. f., اعطرى ـ

ÉPICÈNE, adj. com., t. de gram. commun aux deux sezes, مطلق على المذكر و ألمونث.

EPICEB, v. a., عط بهار, 0.

Epicer, au fig. fam., taxer des frais très-haut, زود في المصاريف.

EPICERIE, s. f., تارات ـ بهارات.

Épicien, ène, s., عطّار.

ÉPICURIEN, NE, s., adonné aux plaisirs, يطنانى .

ÉPIDÉMIQUE, adj. com., وافد _ وبابع.

Éріпевме, s. m., première peau, ;

راقب _ . 0. وقب _ ترصد _ . 0. وصد _ . EPIER, v. a., مراقب

.(Kasrawan) وكّد ـ ترقب

ÉPIERRER, v. a., شال الاججار I.

خربة, EPIEU, s. m., حربة.

ÉPIGASTRE, s. m., partie, supérieure du bas-ventre, أس المعدة

EPIGASTRIQUE, adj. com., يغض اعلا المانة.

ÉPICLOTTE, s. f. Voyez LUETTE.

قدحى, EPICBAMMATIQUE, adj. com., قدحى.

شاعر قدّان , si m., شاعر قدّاني.

Éріскамми, s. f., poésie terminée par un trait mordant, un mot piquant, قدم ـ شعر أجرة قدح. Lancer des épigrammes contraquelqu'un, مقدم فيم.

Еріспарив, s. f., inscription, devise, образования.

ÉPILATOIRE, adj. com., dii. .

ÉPILEPSIE, s. f., mal cadac, o......

ÉPILEPTIQUE, adj. com., qui a l'épileprie, &

ÉPILER, v. a., بتف الشعر, I. ـ تف.

ÉPHOGUE, s. fr, fin, bonclusion, ails.

EPILOGUER, v. a. fam., consurer, حيّب على .

ÉPILOGUEUR, s. f. fam., إلى الم

ÉPINARDS, s. m. pl., herbage,

ÉPINE, s. f., arbrisseau piquant, شوكة مشوكة ... شوكة ... شوكة من شوكة ... شوكة الطابعة الطابعة الطابعة العام المالية الطابعة الطابعة

ا بلشة, Epine, au fig. fam., embarras, difficultés, علية . Epine au pied, grand emharras, علية المتابعة . والمتابعة المتابعة الم

ـ برباریــــس ,ÉPINE-VINETTE, s. f., plante امیرباریس

ذو شوك , Epineux, se, adj., ذو شوك.

Epineux, au fig., difficile, عصب - صعب.

ÉPINGLE, s. f., دبابيس ; pl., دبابيس . Tirer son épingle du jeu , العجيس . Á.

Epingles, au pl., fig., présens, هدية.

فياع دبابيس , ÉPINGLIER, ÈBE, s., بياع

EPINIÈRE, adj. fem. , بخص سلسلة الظهر.

عيد ظهور السيد المرسيع, EPIPHANTE, S. f., Lête, عيد العطاس

Ергедоом, s. m., membrane qui couvre les intestins, ثوب.

Errous, adj. com. (poète), شاعر حوادث. Poēme خاسي. قصيد شعر جاسي.

. Episcopal, 18, adj., اسقىفى.

ÉPISODE, s. m., action incidente, الحادث.

شي , Erisonique , adj. com., حدثي .

Épispaştique, adj. com. (médicament), qui attire les humeurs, حرا ستحاب.

Erstolatan, adj. com., انشابی Style épistolaire. اسطلاح کانشا ماشی , Auteur épistolaire اسطلاح کانشا . صاحب انشا منشی

ا۔ کتابہ علی قبر میںت ÉPITAPHE, s. f., .عنوان قبر

EPITHALAME, S. M., وأواج ... Éрітнетв, s. f., adj., сі; plur., січе. Éрітомв, s. m., abrégé,

Épitre, وسايل, pl., پرسالة, Épitre, .قصيدة ,discours en vers

فصل البهايم - جايحة , ÉPIZOOTIE, S. f., قصل البهايم -ÉPLORÉ, E, adj, en pleurs, باكم. EPLUCHEMENT, s. m., تنقة.

ختن ـ عربس , Nouvel époux نیش ـ نقم . فکن ـ عربس . . نظف ۔ فلی , Éplucher, ôter la vermine, les ordures Éplucher, au fig. fam., rechercher les défauts avec malice ou avec grand soin, ضبط على _ نخسس 0. ادقق , حرّر على ـ. Celui qui épluche les autres est من غربل الناس , épluché lui-même rigoureusement بخارة; prov.

ÉPLUCHEUR, SE, S., _ ain _ ain. أوسائه ـ قشور EPLUCHURES, s. f. pl., أوسائه ـ EPOINTER, v. a., casser la pointe, كسر الراس I. EPONGE, s. f., قبضية.

EPONGER, v. a., مسے بالسفنجة A.

EPOPEE, a. f., قادثت مشهورة تواریخ , plur. ; تاریخ , Époque, s. f. , تواریخ , S'Epouiller, v. ref., List.

ÉPOUMONNER, v. a., fatiguer, فطر القلب O. S Époumonner, v. rés., se fatiguer, انفط, تكليل ـ زيجة , Epousailles, s. f. pl., fam. ـ قرينت ـ جوزة , vulg. ; زوجة , Épouse, s. f. . حليلة ـ حرمة

Épouséz, s. f., celle qui vient d'être, ou qui doit etre bientôt éponsée, عروس _ عروسية; plur., محصل عنك سرور, Éprouver de la joie الاقى _ ٨. عرايس.

لزوج مع - تزوج , EPOUSER , V. a. , تزوج

التصق مع , ب, Epouser un parti, une opinion, ب . نعصّب مع , ب ــ

ÉPOUSSETER, v. a., ; عنف _ نفط . ÉPOUVANTABLEMENT, adv., 1,4.

- خيال , EPOUVANTAIL , s. m. , chose qui fait peur , خيال . تخويفة

ÉPOUVANTE, s. f., terreur, عب منتقد مرعب. ÉPOUVANTER, v. a., مضن 0. - بارعب - أرعب S' Épouvanter, v. ref., , = il. ا بعل ـ حليل ـ جوز , vulg. ; زوج , حليل ـ حليل .

ÉPREINDRE, v. a., exprimer le suc, pas I. ÉPREINTE, s. f., douleur du ventre, асів. EPBENDRE (S'), v. pr., بولع ب

ÉPRIS, SE, adj., passionné pour, &, ب مولع ب Elle le ; ولهَى , fém. ; ولهان _ مغرُم,مغروم فى , ب laissa épris de sa beauté, اخلته مفتون بجيالها.

ÉPREUVE, s. f., essai, expérience, ... تجربة; plur., تجارب et تجارب. A l'épreuve, qui résiste, على تجربة. | C'est à l'épreuve qu'on connaît si un homme mérite le respect ou le mépris, عنسد كلامتحان يُكرَم المر. او يُهان (pris cœurs sont des boites fermées; l'epreuve en est ان القلوب صناديق مقفلة ولامفاتيحها la clef, بلا التجاريب

Épreuve, seuille tirée d'une planche, d'une estampe pour en corriger les fautes, تجبرية.

. تجربة _ محن , plur. , محنة , Epreuve, calamité أمتحن - جـبرّب Éprouver, v. a., essayer Éprouver, faire expérience, connaître par expérience , راز _ جرّب _ اختبر , O.

وجد _ قاسي - كابد (un mal), عبد الماسي - كابد EPTAGONE, s. m., figure à sept angles, نفد, نفاد المال . Épuisement des finances, المنف. في المنفيذ المنفذ المال المنفذ ال

Epuiser, prendre tout l'argent, les vivres, etc., دُفُون.

Epuiser la matière, tout dire, استوعسب استقصى فى 0.

S'Épuiser, v. réf., détruire son tempérament, مسفَّت نفسه ـ نشف نفش .

A. نفد ـ A. فنع A. فناع A. منفد ـ A.

ÉPURER, v. a., صفى .. طبر

. تصفى _ نطبر , SEpurer, pron.

حبة الملوك - شبرم , Plante مجبة الملوك - شبرم .

EQUARRIR, v. a., La. A.

ÉQUARRISSRUR, s. m., qui tue et dépèce les bêtes, مشاعلي.

خط لاستواء , EQUATEUR, s. m., خط الاستواء

ÉQUATION, s. f., différence de l'heure de la peudule et de l'heure solaire, فرق ما بين الساعة و . . ما بين الشهس

Equation, manière de réduire à moyen terme les mouvements inégaux, تعديل الحركات.

Equation, formule d'algèbre, علم الجبر, في علم الجبر, ÉQUERAB, s. f., instrument, عدول ـ زاوية .

EQUESTRE, adj., (atatue), صورة راكب.

EQUIANGLE, adj. com., الزوايا الزوايا كالمناد على على المناد على المناد

EQUILATERAL, adj., متساوى الاضلاع. EQUILIBRE, s. m., موازنة ميزاد، ميزاد،

على سنجه En équilibre, اعتبار وزن ـ سنج العيزان .

Equilibre, au fig., égalité, معادلة موازنة. Équinoxe, s. m., اعتدال معدل النهار و الليل المعدل ا

أعتدالي ,Equinoxial, B, adj., اعتدالي.

ÉQUIPAGE, s. m., suite de valets, etc., عيلة ـ

عفشتر انقال, Équipages, bagages

عربة, Équipage, carrosse,

Equipage, ceux qui montent un bâtiment, معاش عاش . عدية

Equipage, choses qui servent à équiper, قلة. # Équipage d'un cheval, طاقم الفرس طقم, طاقم الفرس.

ÉQUIPÉE, s. f., action téméraire, saus succès, فلتة. ÉQUIPEMENT, s. m., action d'équiper, تقديم اللوازم

Equipement, objets nécessaires pour équiper, علَّ ـ لواز.

Équiper, v. a., pourvoir de tout ce qui est nécessaire, بكل ما احتاج اليه ـ اعد ـ جهّر, saire, بكل ما احتاج اليه ـ اعد ـ جهّر عبارة, العاق. Équiper une flotte, تأسرى ماكان يحتاج اليه, SÉquiper, se pourvoir ميشر ـ عيش ـ عيش ـ عيش ـ عيش ـ

.معادلة _ مساواة , EQUIPOLLENCE, s. f.,

ÉQUIPOLLENT, E, adj., Jales _ comles.

فادل ـ ساوى . EQUIPOLLER , v. n. et a., عادل ـ

Équitable, adj. com., conforme à l'équité, حقى. Équitable, qui a de l'équité, عادل.

EQUITABLEMENT, adv., ישנל.

EQUITATION, s. f., art de monter à cheval, عنيك التخد

ÉQUITÉ, s. f., justice, alla _ Jac.

.معادل _ مساوى _ مقاوم , ÉQUIVALENT , E , adj. , معادل _

شي بساوی غیرة _ عوض , EQUIVALENT, s. m., عوض

.ساوی ـ عادل , Équivaloir, v. n.

مرية _ كلام له معنيين . Équivoque, s. f.,

فومعنيين , Equivoque, adj. com., à double sens

Equivoque, qui prête à des jugements opposés, قيد شكّ ـ مشبوة.

شجر الاسفنـــدان EBABLE, 5. 110., arbre, العرب العرب

ERAFLER, v. a., écorcher légèrement, علط I. _ traces, ثار _ سلوك A. ERBER, v. n., vague

ERAPLURE, S. f., abla _ abas.

ERAILLER, v. a., (des étoffes), نفش O.

S'Érailler, v. pr., انتفش.

ERAILLÉS, adj., (yeux), عيون حر

تواریخ , plur., تاریخ , ÈRE, s. f.,

ÉRECTION, S. f., action d'ériger, d'établir, أقامة.

Erection, action de parties qui s'élèvent, son effet, terme de médecine, انتصاب.

EREINTER, v.a., الظهر I.

S Ereinter, v. réf., 8 بنكس ظهر على الكساء على الكساء

فكسور الظهر _ محلول ,ÉBEINTÉ, E, Adj.

ERETHISME, s. m., بشدّ العصب .

Exco, part., donc, ., 51.

ERCOT, s. m., petit ongle du pied des animaux, کلّاب او ظفر الدیک _ مههاز _ عقر

.عاهة الحبوب, maladie des grains,

alid - فاقر - قامر, chicaner عاتل - فاقر - قامر, alicaner

.مناقر ـ مقامر . ERGOTEUR, s. m.

L'ÉRIDAN, S. m., constellation, النهر - نهر اردن التعلق ال

Énigen, v. a., élever, établir, نصب ـ اقام). Ériger en, جعل A.

SÉriger en, v. réf., and Jac A. - S. S. S.

ÉBIGONE, s. f., constellation, ألسنبلة.

Erminette, s. f., outil de charpentier, כולפם. .

ERMITAGE, s. m., habitation d'un ermite, от ...

בונב - נובר, ERMITE, s. m., solitaire, בונב -

ÉROSION, s. f., كا.

Éлотоманіе; s. f., délire d'amour, сі Іваній.

ـ صالل ـ دوار, EABANT, E, adj., vagabond . طفشونی

ERRATA, S. M., فهرسة العلط. ERRATA, S. M., pl., voies, ERRES, S. f. pl., ou ERREMENS, S. m. pl., voies, races, ماؤك.

ERRER, v. n., vaguer de côté et d'autre, Julie I.

.0 دار - ١ هام - ١ طفش -

Errer, se tromper, قطط العقر A. _ علط ما العقر I. _ ألّ

EBREUR, s. f., fausse opinion, يَصْلَالُ عُرُورِ عَيِي .

علطان من يظنّ C'est une erreur que de croire, علطان من يظنّ

Errour, faute, méprise, غلطة علمة.

Erreur, déréglement, ضلالة.

ERRONÉ, E, adj., Jlu - Jlu.

.كَشْنُى _ كَرْسُنة, Ens, s. m., vesce noire,

﴿ كُولًا _ نوع جرجير, Éaucague, s. f., plante

בועסוד, adj. m., عالم ...

ERUDITION, s. f., Lab.

طفحة - خروج , ÉAUPTION, s. f., t. de médecine

Éruption d'un volcan, فورة.

شقاقل, ÉRYNCE, s. m., panicaut, شقاقل.

ÉRYSIPÉLATEUX, SE, adj., چوی.

ÉAYSIPÈLE, s. m., tumeur inflammatoire sur la peau, ورشكين ـ حرة ـ جوة .

ESCABEAU, S. m., OU ESCABELLE, f., al.

عهارة ESCADRE, S. f., قارة.

جاعة خيالة ـ طابورخيالة , Escaddon, s. m., خاعة خيالة ـ

ESCALADE, S. f., معبطة ـ شعلقة .

ESCALADER, v. a., imale _ imale _ imale .

ESCALIER, s. m., جالم - درج; plur., سلالم.

. زوغ ـ . . خطف ـ . . ا حوى Escamoter, v. a., حوى

ESCAMOTEUR, s. m., بحاوى _ مزعبر, pl., pl., .

ESCAMPER, v. n., s'enfuir, oc.

ESCAPADE, s. f., ali.

ـ جعلان , بابر جُعُل , Escarbor, s. m., insecte جُعُل , pl., جعلان ابر زبل اله خنافس , pl. خنفسة

. بهرمان ـ باقوت جرى ESCARBOUCLE, s. f., بهرمان

VSVE.

Restrictory, e. m., duranta, Land & . Alica . مصوون

For community : + 1 . 1. milit ושלא כב לשונ יין אין אווי יין אוויייותו

Parament, a fl., mine de finné de cite d'ann plant. بطابط المتعندي مهر فالعبة المتحاصة

Bananeras, e. m., prang , Lin - iji

رشامن - فابع - وافت ريانه ، و روسه

tomens . . m. rada houts

PARAMETER, . 1. VAYAZ BARAMANBE.

فَشُوةٌ الْجِورِ , Paratite our les places , م. أ. و Paratite our les

Partent, s. m. 'A uni, Vages Sessensess.

Partanne, et me, arrident qui fait de l'éclat avec MANAK, Auga. Pairk on exclandre, quereller, Breamvier, 4. m., Lysye.

Factors, which come, Suc; plane, June. Sai dit is mon entene de émecur, et il s'est mis trop à son وقلت لعبدي اجلس فانكي , ميس

plan, alleo,

FACENCHIPPE, S. M., IAM., qui prend hardiment رليدل , wans demander

FACIMPTE, 5, m., remies, retenue sur un paye-. فرط , ment avant l'échéanee

عامل الدراهم , Vaccompte ، عامل الدراهم , Vaccompte ، عامل قر بانت , Koumerre , e. f. , copèce de carabine , قر بانت

Federate, s. f., gene qui escortent, ,ås.

Касиятки, v. a., accompagner pour protéger, sée.

الصيل, a. m., فصيل.

Kacatak . s. f. art de faire des armes. علم الطعن والصرب ـ فن لدب السيف ,مسايفة

. تطاهر , Facture des armes , ينطاهر .

. جادل , Exerimer, an disputer

. تعاطی ، S'Exerimer de, v. roll., savoir so servir de, نعاطی ا

المسر بالمعروب المسرب المسرب Rangon, a mi, fligare, Lie

Business , R. A. , and Links L. Laule ---- O. Estanguente, s.f.,

Especial a man . Lie - all Happene der terrege . ى تحسون تلاثة ايام مسرون معالم Diago Horgen de trois journe Enguere wielle . Lame

Especial, 1. a.,

النداس - اليانية به الدولات

Essucana, adj., d'Espagne, _____.

Espagnotitus, & L, ferrure de femètre. .حديدة شدك

. شجرة منشورة اتصانداعل حيط بعد المستعدد المستعدد Espercia, s. L., plante,

: صنف _ الواع , plur., توع , sorte, وتوع . اصفاق , .plar.

Portausce, s. f., Jol; plur., Jol - - , Trom-المنتب - خيب المله المعالم ال لاتخرج النفس من لامل ,seule met fin à l'espérance ا منى تدخل في الاجل. ¡ On jouit plus de l'espé سرور الناس بالامال, rance que des biens mêmes اكثر من سرور هم بالاموال

Esrenza, v. a., إجار ما المال ما المال ما المال la bonté du prince, يرجو من كرم الامير Espérer en Dieu, ماليا, جا. بالله

Farent, adj., aloge ...

. بليط ـ شيطان ـ فحير , Espritate, adj. com.,

شيطنة _ فحاحة , f., أيطنة _ شيطنة _

حواسيس , plur., جاسوس , Espion, s. m.

ESPIONNAGE, S. 10., Junger.3.

Espionnes, v. a., _____.

EMPLANADE, s. f., تحسف.

توقع _ امال , plur ; امل Espoia, a. m. sans pl., أمل

Espair, s. m., substance incorporelle, روح; plur.,

ارواح. القدس Le Saint-Esprit, اروح القدس القدس. الدين الدي

Esprit, vertu, puissance surnaturelle qui opère dans l'âme, ورح - روحانية

.عفريت الميت الميت.

Esprit, intention, pensée, يبال ـ نية . Il lui vint à l'esprit, عبا في بالد قام في بالد خطر في بالد . Esprit, sens d'une phrase, معنى .

Bsprits animaux, قوى حيوانية. Reprendre ses esprits, حواسه وعى على روحــه 0. ـ مواسه حواسه.

Esprit, âme, روح - نفسس Rendre l'esprit, de de اروحه ۸.

Bel esprit, art de bien dire, المحرّب في Bel esprit, art de bien dire, المحاسف. || Bel esprit, art de bien dire, المحاسف. || Bel esprit, celui qui possède cet art, المحاسف || Bel esprit, celui qui possède cet art, المحاسف || Esprit في المحاسف || Esprit في المحاسف || Esprit في المحاسب المحاسب

Esprit, vivacité d'imagination, العقال خاوة العقال فطنة دقة الافكار ذهن

Esprit, t. de chimie, fluide très-subtil, روح الملسع, Esprit de eel, روح الملسع, Esprit de vin, alcohol, اروح العرقي Esprit de vitriol, acide sulfurique, روح الزاج.

ESQUICHER (S'), v. pr., éviter de, اغ عن O.

Esquir, s. m., قوارب; plur., قوارب. Esquille, s. f., éclat d'un os fracturé, شطية عظم

Esquinancie, s. f., alia.

Esquisse, s. f., ébauche, رسم.

ESQUISSER, v. a., o... O.

Essai, s. m., épreuve, تيجرية.

Essai, composition littéraire, عالت,.

Essai, portion, qui sert à juger de son tout, ششني.

حك العدن, Essai pour juger le métal, مك

. بو بسبات , Coup d'essai , premier essai

Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles, ثول ـ قول Essaim, s. m., volée de jeunes abeilles, ثول الماد نحمل

Essaim , multitude , سرب; plur. , سرب.

Essayra, v. a., éprouver, au prop., 🕹 🕳 O.

Essayer, au fig., جرّب.

S'Essayer, v. réf., e'éprouver, عش نفسہ O. ـ جرّب نفسہ.

Essayer, v. n., tâcher, اجتهد.

حكاك المعادن, ع. m., العادن.

ESSENCE, s. f., ce qui constitue la nature d'une chose, الشي الشي دائة.

Essence, huile très-subtile, عطر ـ دهن. Essence de roses, عُطر.

ESSENTIEL, LE, adj., qui est de l'essence, ذاتى.

Essentiel, important, nécessaire, عليه عليه عليه عليه والمستحدث عليه عليه المستحدد المس

Essential, s. m., le principal, Jul.

Essentiellement, adv., par son essence, ינוֹשׁ ...

Essentiellement, d'une manière importante,

.سفود _ محور Esszeu, s. m., مفود _

اخذ في العلو ـ انطلاق ـ ارتبقاً Esson, s. m., اخذ. اطلق Donner l'essor, انطلق Donner l'essor, ا C. نشر Essonen, v. a., exposer à l'air, شر

Essuie-Main, s. m., فوطة; plur., فوطة; plur., منشفة و plur., مناشف. Essuie-Main avec frange effiloquée, محتارم; plur., محتارم

Bssuyer, au fig., souffrir, قاسی. Nous avons essuyé
un coup de vent, عاصف.

.الشرقى ,Vent d'est شرق .Est, s. m., شرق

سد , Estacade, s. f., digue

ESTAPETTE, s. f., courrier, alexan.

ESTAFIER, s. m., grand valet, coquin, شطّر;

خماشة _ جرح ,s. f., جرح .

مجهع ناس يشربوا نبيذ و ESTAMINET, s. m., مجهع ناس يشربوا نبيذ

.صورة طبع ,ESTAMPE, S. f., صورة

ESTAMPER, v. a., d. A.

ESTAMPILLE, S. f., مطابع - حتسم - مُهر, S. f., مطابع - حتسم -

ESTIMABLE, adj. com., אُعزّ _ مستحقى الاعتبار.

ESTIMATEUR, s. m., مثهبس Juste estimateur,

ESTIMATIF, IVE, adj., تنشيني.

ESTIMATION, S. f., " Liman, " ..."

ESTIME, s. f., cas que l'on fait de, عتبار معزّة . Un tel a beaucopp d'estime pour lui, اله عند فلان قدر و قيه الحطّت قيهتم عند المحطّت قيهتم عند . التحطّت قيهتم عند . هانت نفسم عليم ـ تحاقرت نفسم الميم .

Estime, conjecture, تخين.

ESTIMER, v. a., faire cas de, اعتبر اعز,

Estimer, fixer la valeur de, سقر - ثهن . Ils seront estimés d'après les prix courans, يتشهنوا على النهان السعر الحاضر من البضايع .

Estimer, présumer, خة.

SEstimer, v. réf., من عَدَّ نفسه I.

Estiver, v. n., passer l'été, فقيقاً.

Estoc, s. m. (frapper d'), et de taille, طعن و ضوب.

ESTOCADE, s. f., coup, Lisb.

صدر, Sa partie extérieure معدة.

ESTANDE, S. f., élévation en planche dans un ap-

partement, مُفُفّ; plur., صفف. Estrade en pierre hors de l'appartement, مصطبة, plur., بماطب

طرخون , Estragon, s. m., herbe

شاكربة, Estramaçon, s. m., ancienne épée, شاكربة.

ESTRAPADE, s. f., supplice, البكرة الوجيعة.

.سقط عجز ,ESTROPIER, v. a.,

Estropier, au fig., défigurer, عطَّل .

S'Estropier, v. pr., نسقط.

ـ اكتع , Estropié du bras مُسقط . Estropié du bras افشل الصع , Estropié du pied افشل الصع , Estropié مفصوعة , افشلة . يد مكتوعة , فشلة . رجل مفصوعة , فشلة

Esturgeon, s. m., حرى.

Esule, s. f., plante, شبرم.

..واو العطف _ و,.ET, conj.

ET CETERA, s. m., 8 في En abrégé, النج En abrégé.

اصطبل _ زريبة .ETABLE, S. f.,

ETABLER, v. a., مربط في زريبة O.

ÉTABLI, النجار, table d'artisan, اطاولة النجار.

قرر اثبت - مكن Etapuri La., rendre stable, حكن - قرر اثبت . فرد اثبت لمعاش . Établir, donner un état, رتب لد معاش

une fille, زوج بنت.

Etablir une loi, un usage, وضع ـ اقــام . 0.

قرر ـ اثبت , Etablir, prouver, قرر.

أسيس ـ وطبع Etablir, fonder,

Etablir, régler, نظم ، Etablir, régler.

أقام ـ . A. جعل Etablir, nommer, instituer, جعل

Établir, exposer un fait, شرح A.

S'Etablir, v. ref., se monter un établissement, أَتُثُ

S'Elablir, se fixer, النوطن _ استهكن.

S Établir, passer en usage, عاد قادة I.

ÉTABLISSEMENT, s. m., action d'établir, اقامت التحليم ـ التحليم ـ

Etablissement, poste, état, بعناش _ معاش.

عمارة _ إبنية , plur., غيارة _ إبنا , plur., عمارة _ البنية .

Etablissement, institution, نظام ـ ترتيب. Etablissement, commencement, انشاء.

طبقة ـ ادوار ,.plur ; ور , ÉTAGE , s. m. , عبد الم

فوف , plur. , وفوف , plur. , وفوف ,

ÉTAI, s. m., نفهة ـ تفية.

قزدير - قصدير ETAIN , s. m., métal , مقزدير

ÉTAL, s. m., table ou boutique de boucher, مزار ـ دكان جزار.

ÉTALAGE, s. m., exposition de marchandises; au fig., parade, قرش بصاعة

ETALKA, v. a., exposer, عرض ٥.; au propre et au fig.

فحول , plar. فحول , plar. فحول

Étalon, modèle de poids et de mesures fixé par la

اصل کیل ووزن شرعی اها

ETALONNEMENT, S. ED., Delo e legio e legione.

ÉTALONNER, v. a., marquer les poids et mesures conformes à l'étalon, والكوزي والكيل O.

ÉTAMAGE, s. m:, نبييض.

فبيض النحاس, s. m., سلحنا سيم.

ETAMINE, s. f., tissu pour passer les poudres, les liqueurs; bluteau, مناخل, plur., مناخل. Passer par l'étamine, کنی O., au propre et au fig.

Etamines, s. f. plur., terme de botanique, filets chargés des poussières fécondantes, الملع النبات.

Etamines, organe sexuel mâle de la plante, de la plante,

ÉTAMURE, s. f., étain pour étamer, قصدير. ÉTANCHEMENT, s. m., action d'étaucher, ses effets, قطع

ÉTANOMER, v. a., arrêter l'écoulement du sang, etc., نشف م المجز السيلان م المجر المجلس المجر الطها الدم قطع العطش م المجرد الطهار المجرد الم

شَبِّع ذهبا , Étancher la spif de l'or, de la vengeance شَبِّع ذهبا . ا شفی علیلہ من .

ETANÇONNER, v. a., سند حابط بسهم.

عدران , ETANC, عدير - مستنقع ما، , ETANC, s. m. , عدران , عدير - مستنقع

Éтарв, s. f., аваж; pl., стана. Éтат, s. m., disposition d'un être, Jla; plur.,

ETAT, s. m., disposition d'un être, احوال الموجودين. Ceux qui se trouvent en état de mort spirituelle, عالم عالم الموجودين او الحاصلين في حال الموحانسين الموحانسين

État, registre, liste, دفتر; plur., وفاية ـ دفاتر; plur., علم ـ قوايم

Etat, train, dépense, كلفة. Grand état de maison, باب كبير

كار - صناعة , Etat, profession

État, empire, دُولة _ سلطنة, plur., دُول État, pays, ملكة, plur., عبالك .

Etat, gouvernement, مُكَمَّ. Maximes d'état, المحكمة. | Les conseillers d'état, المحكمة المحك

. روسًا العسكر, ETAT-MAJOR, S. m., وسًا

ÉTATS-GÉNÉBAUX, s. m. plur., جاعة وكلا المهلكة.

. نوع كلبتين لضبط الاشيا, . ETAU, s. m., انوع

ÉTAYEMENT, S. M., Jim - Jimi.

شکج ـ سند . O سند , ETAYER , v. a., مند .

Eri, s. m., bui _ _ auin _ Juin. Cet été, ميفيد الصيفية D'été, حفيد.

في .ETEIGNOIR, s. m., مطفى

ETEIHDAH, v. a., طفي الفيد الفواد المناسبة المن اباذ ـ . ٤ قرض ,عصم

الطفع , S'Eteindre , v. ref.

الوا - بيارق , plur , بيرق , ETENDARD , s. m. , بيرق بيرق العصيان Etendard de la révolte, الربة العبيرة Arborer l'étendard de, شال بيرق I.

. . فرد O. فرد ETENDRE, v. a., déployer, فرد O. ـ O. Étendre du linge pour le faire sécher, .نشر القياش

O. مقد ـ مط ـ طول Etendre, allonger, elargir, مط ـ طول O. مقد ت .0 سط ـ

Etendre sur le carreau, رمى على الارض I. Etendre, donner plus de surface, e....................... .وسع ـ عظم , Etendre, augmenter - انتشر ـ انفرد S' Étendre , v. ref. , se déployer , .امتد

S'Étendre, s'agrandir, اُنْسع!

0. دام , SÉtendre, durer

S'Étendre, aller jusqu'à, atteindre, النصل الي. Son mauvais destin s'est étendu jusqu'à nous, شأمته أتصلت البنارعيت علينا

ـ تيد ه شطي , Etendre tout de son long انبطح ما S'étendre sur le ventre, بشطر السطح الماد الشطر الماد ال || S'étendre sur le dos, || S'étendre, étendre les bras comme en s'éveillant, تبطيط ـ تبطى.

ـ اطـال الكلام في S'Étendre sur un sujet مال في الكلام

. وسالة في سبب العلل D'une utilité plus مديد _ وأسع , ETENDU, adj., أعم فايدة , étendue

انساط ـ سعة ـ امتداد , s. f., انساط ـ سعة ـ استداد , ÉTENDUE , s. f. , انساط ـ سعة ـ استداد , عند المتداد , عند ا اطالة _ طول , Etendue , longueur , اطالة _ .طول _ مدّن Etendue, durée, المول _ مدّن

.مقدار ـ انساع ـ سعة ،Etandue de pouvoir, etc. L'ÉTERNEL, s. m., Dieu, الله الأزلى الم - سرمدى - ازلى - ابدى ETERNEL, LE, adj., د

ÉTERNEILEMENT, adv., U; W _ LI. ادام الى الإل ـ ابد . ETERNISER , v. a. , عالى الإل ـ ابد . ETERNITÉ, s. f., ابد - ازل De toute. فرر کانزل éternité,

لندة طويلة , fort long temps , عندة طويلة , عند المراجع المرا

Éтевника, v. a., , , L. Compliment à quelqu'un qui éterpue. Voyez Benin.

ÉTERNUMENT, S. m., Lbo.

. A قطع راس الشجرة . . A فطع راس فلك الأثير ETHER, s. m., ciel, فلك الأثير.

روح العرقي مع الزاج, liqueur, ورح

قوأيعي ,ÉTRÉRÉ, E, adj.

ETHIOPIE, s. £, بلاد الحبش.

Éтніоріки, ик, adj., соліссі., соліссі.,

ÉTRIORS, s. m., mélange de mercure et de soufre.

.; يـبق مخلوط بكبريت ـ حبشي المعدني

ETHMOIDE, s. m., os du crâne, العظم الغربالي.

ÉTHOLOGIE, s. f., traité sur les mours, les ma-.كتاب في علم الاخلاق ,nières

. لامع ـ قدّا ح نار, ETINCELAUT, E, adj.

ETINGELER, v. n., briller, L. A. .. i ... A. A. A. A. A. A. A. .I طار الشرار من ـ

شرر عه شرار ,plur وشرارة ,et شرار ETINCELLE, s. f., au propre et au fig.

ÉTINCELLEMENT, S. IB., _ ...

s'Érrozza, v. pr., وضعف [. s' [لنبات وضعف] ETIOLOGIE, s. f., traité des causes des maladies,

.مقرقم ـ صعبف , ETIQUE, adj. com. , maigre

Bique, attaqué d'étisie, مسلول.

Fièvre étique, الدق.

ور جط عنوان على .e. Etiqueter, v. a.,

Etiquette, s. f., petit écriteau, عنوان. Etiquette, cérémonial, قانون ; plur., قوانين. Etisia, s. f., maladie, السل

.اقهشة , plur. ; قهاش , Etoffe, s. f.,

Etoffe, au fig., mérite, condition, باب.

Éтоггк, в, adj. (bien), bien vêtu, etc.,

ETOILE, s. f., astre, كوكب; plur., كواكب , plur., كواكب .

Etoile, sort, حظ ـ طالع Bonne étoile, بخت ـ حظ مالع سعيد Mauvaise étoile, شوم ـ سو بخت ـ طالع نحسس.

Étoile, marque blanche sur le front d'un cheval,

.غرة (litt.) - صبحة - نجية بيصا - ملال

ذو نجوم ـ مكوكب, ÉTOILE, E, adj.,

.مشعور , Éloilé , fèlé .

بدرشین ETOLE, s. f., ornement de prêtre, بطرشین بطرشین plur., بطرشین

ÉTONNANT, عجيب مدهش يعجيب . C'est étonnant, عجيبة .

ÉTONNEMENT, s. m., surprise, عبرة . Faire une exclamation d'étonnement, مُعَيِّدُ مُعَالِّدُ .

ETONNER, v. a., ادهش ـ ادهش ـ ادهش ـ عبر .

S'Étonner, v.pr., être surpris, ستعجب المحقد العجب ـ اندهل ـ اندهش ـ اغدة العجب.

S'Etonner, trouver étrange, استغرب.

ETOUFFADE, s. f., ragoût,

ETOUFFANT, E, adj., يفطّس.

ETOUFFEMENT, s. m., difficulté de respirer, نفطيس - صيقة نفس

Éтоприя, v. a., suffoquer,

Etousser, gener la respiration, عَبْق و عَهْم القلب. Etousser la douleur, خام الوجع الخفى وكتم الوجع

Etouffer une affaire, etc., أنيُّم المسَادّة I. O.

قطع ـ ابطل Étouffer, faire cesser, قطع ـ ابطل

ـ . A زهق , Étouffer, v. n., respirer avec peine . . فقع من الضحك .Étouffer de rire . ضاقت نفسم

Éтоирголя, s. m., ustensile, в.

فشانی ,ÉTOUPE, s. f.,

ولَّع النار ,Mettre le feu aux étoupcs, au fig., ولَّع النار

ÉTOUPER, v. a., سدّ بهشانی O.

ÉTOUPILLE, s. f., Til.

ÉTOURDERIE, s. f., caractère de l'étourdi, طياشة طيارة ـ

Btourderie, action d'étourdi, فـنّرة. C'est une étourderie de ma part, صارمني فـترة.

فيارة , ÉTOURDIMENT, adv., بطيارة.

Étrourdissement , دوّج کرنج Étre étourdi, کرّج کا کر دونج کار کرنج کار کراند کار کراند کار کراند کار کردند کار

Etourdir les oreilles , صوز ـ طيّش I. Être فرور (فصور فيّش ـ فرق في étourdi , assourdi ,

Etourdir, causer de l'étonnement, گبتی. Être étourdi, تختر

هدّى , نوم الوجع Etourdir la douleur, هدّى

S' Etourdir, v. pr., s'entêter de, lice,

o. نوك من باله به S' Etourdir sur, se distraire de

. بطيش ETOURDISSANT, E, adj., يطيش

ÉTOURDISSEMENT, s. m., ébranlement du cerveau,

Etourdissement, au fig., trouble, تخصل.

ETOURNEAU, s. m., oiseau, j,j;; plur.,j,i,

ÉTRANGE, adj. com., غربب - خارج ص العادة. Trouver étrange, استغرب.

ÉTEANGEMENT, adv., ileles 3.

ETRANGER, REE, adj., بعريب; plur., باعواب et Bien accueillir les étrangers, برانى ـ اجنبى ـ عرباء کلامورالبرانية,Les affaires étrangères اکرم الغریب

83

Etranger, que l'on tire du dehors, بلج.

ززابر ـ حطّار , plur ; خاطر , plur وزوار , plur وزوار , plur وزوار ,

Etranger, qui n'aspoint de rapport à , خارج عن خارج عن L'Étranger, le pays étranger , أبرا . # Faire venir de l'étranger , أبراً . 0.

ÉTRANGLEMENT, S. m., فنة.

ÉTRANGLER, v. a., نخنق I.

Etrangler, v. n., أختنق . Étrangler en mangeant trop vite, عَصَر O.

اکوان ; plur., دو qui est ; کون ; plur., دوجودات ; plur. ; موجود _ کابنات ; plur. ; کابن گلبن : گلبنات ; plur. ; کابنات . گلبنات .

L'Étre, l'existence, الوجود.

ÉTRES, s. m. plur., (d'une maison), تقاطيع بيث. ÉTRÉCIE, v. a., ضيّق.

ETREINDRE, v. a., شد O. _ خزق I.

شد ـ حزقة , ... شد ـ عزقة ... ÉTBEINTE, s. f.,

ÉTRENNE, s. f., présent au commencement de l'année, بخشیش ـ عیدیة.

Etrenne, premier débit, première recette, استفتاح. ÉTRENNER, v. a., donner des étrennes, بخشش Étrenner, acheter le premier, منح

Etrenner, v. n., recevoir le premier argent, استفتر).

ÉTRIÈRE, s. f., courroie qui attache l'étrier, زخم; plur. , زخم.

قَشْق _ محسة _ جبرة , f., قشق _

- تَبْر - .0 حَس - قَشَق , .ETRILLER, v. a., وَشَق - 0. جبر الحصان

Étriller quelqu'un, le battre, le faire payer trop cher, الله O.

ÉTRIVIÈRE, e. f., courrois qui porte l'étrier, ازخمة ـ سيور, plur. زخمة للكاب Donner les étrivières, fouetter, صربه سوط I.

Étrivière, au fig., traitement déshonorant, الهدل.

Donner les étrivières, بهدل.

Éтпоіт, в, adj., peu large, בرج ـ صيّق.

Etroit, intime, اصادى.

فحکم , Etroit , strict

.على العيق ـ في العيق ,'A l'étroit, adv.

ÉTROITEMENT, adv., à l'étroit, فلى الضيق.

فحكياً ـ جداً , Étroitement, extrêmement

على التدقيق , Etroitement , au fig. , à la rigueur , على التدقيق . Etroitement , expressément , على كل وجه

ÉTROR, s. m., terme popul., - قَلُوط - عَلُوص ـ عَلُوص ـ عَلُوص ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلَوس ـ عَلُوس ـ عَلَوس ـ

ETUDE, s. f., travail, application, مطالعة على درس. So livrer entièrement à l'étude des sciences, انصب على درس العلوم.

Étude, soins, جهد اجتهاد. Mettre toute son étude à, فل كل جهائ

. تصنّع ـ مصانعة , Etude, artifice, affectation

Etude, cabinet, مكتب.

ÉTUDIANT, s. m., écolier, عليذ ـ مطالع .

فتقى ـ متقون , ETUDIÉ, z, adj., fait avec soin, متقى ـ متقون.

Etudié, feint, affecté, مصنع.

ETUPLER, v. a., درس O. و طالع ـ . Étudier sous quelqu'un , عن اعلى احد O. ||L'homme qui étudie finit par surpasser le savant (qui se repose), الدارس يغلب الفارس.

Étudier, observer avec soin, اختبر.

S Étudier à, v. pr., ق جد في 0. _ را جبه المجتهد. فيت م في البارة, في البارة . Étui à aigaille, قال البارة . Éruve, s. f., lieu qu'on échauffe pour faire suer,

ÉTUVÉE, s. f., viande, poisson, cuits de certaine manière,

ÉTUVER, v. a., laver en frottant, باطلی بالکی ب

ETYMOLOGISTE, s. m., عارف باصول الكلام. EUCHARISTIR, s. f., مقدس فربان مقدس . EUCHARISTIQUE, adj. com., ايخص القربان . EUCOLOGE, s. m., عناب صلاوات .

EUFRAISE, s. f., plante, فراسيون. EUMÉRIDES, s. f. pl., furies, موانية جهنم.

. طواً شية , plur. ; طواشي , em., طواشية ,

- عافث - عافث , Plante, فعافث - عافث - عافث . ترمنان - طباق - اوقطار بون.

Eupukmisma, s. m., trope, تعربض.

عذوبة نعم Euphonie, s. f., son agréable, عذوبة

Euphonie, ce qui rend la prononciation facile, coulante, Lillium.

EUPHOREQUE, adj. com., וيخص سهولت اللفظ.
EUPHOREE OU EUPHOREIER, s. m., arbrisseau de
Mauritanie, لوبانته معربية فرفور فربيون.
EUPHRATE, nom de fleuve, "نهر الفرات

EUROPEEN, NE, adj., عربى; phur., افرنجى.

بلاد کلاوربا ـ بلادکلافرنج , EUROPE, s. f., بلادکلافرنج. Eux, pr. pers. pl. , هُـمَّ .

ÉVACUANT, ÉVACUATIF, IVB, adj., (remède), دوا منقّی.

Évacuation, s. f., décharge d'excréments, etc., واز التنفراغ ـ براز

Evacuation d'une place, خلو قلعة , تخلية , تخلية . Évacuer , v. a., faire sortir , استفرغ ـ اخرج . Evacuer, sortir de , خرج من ـ اخلى . S'ÉVADER, v. pron., s'enfuir, equ.

EVALUATION , s. f., estimation , نقوبم ـ تشينة

Évangélique, adj. com., انجيلي.

ÉVANGELIQUEMENT, adv., Justille ...

في الحال المذهب الانجيلي , Evangelisen, v.a., كا الحال المذهب الانجيلي .

Évangéliste, s. m., فجيلي.

انجيل, plur., انجيل, plur., انجيل, Mot de l'Évangile, chose qu'il faut دربع بشاير croire, كلهة من الانجيل.

EVANOUI, adj., على عليه عليه البُحوان م عُفِي عليه . S'Évanouia, v. pro., tomber en défaillance, على عشى م عليه م عشى م عشى عليه عنى رشك م عشى عليه عليه عنى رشك م عشى عليه

S Évanouir, disparaître, عاب عن العين العين 1. ـ عاب عن العين 1. ـ عاب عن العين 1. ـ عاب عن العين الع

ـ غشيان , Évanouissment, s. m., défaillance • بُحران

Evanouissement, disparition,

ÉVAPORATION, s. f., (de l'humidité), נים פגע.

Évaporation, légèreté, (d'esprit), غنة عقل.

Évapona, E, adj., étourdi, طايش مخيول. Évaponen, v. a., soulager (son chagrin), هنتس هيّه ٨.

SÉvaporer, v. pro., se résoudre en vapeurs,

S Évaporer, (tête), عقلم الماش عقلم I.

EVASEMENT, S. m., Lible.

Évasen, v. a., élargir l'ouverture, فلطنح. Évaser un arbre, وسّع شجرة.

S'Évaser, v. pr., s'ouvrir, Lieble.

Evasir, ive, adj., qui sert à éluder, محاولة.

. جواب محاولة ,Réponse évasive

Evasion, s. f., fuite, هريبة.

Évèché, s. m., قفية.

Évent, s. m., تنبيهة. Donner l'éveil, بتب

فايق _ نبيد , adj. , vif. , غايق _ فايق .

Evriller, v. a., tirer du sommeil, ایقظ منتجی ایقظ منتبد

أشرح , Éveiller, égayer.

S Eveiller, v. ref., cesser de dormir, فأق I. ـ منعمى ـ انتبد ـ استيقظ من النوم ٨.

EVÉNEMENT, s. m., issue, succès, اعاقبت الخروس. الخوارض ; plur., عارض A tout événement, fait, accident, حوادث المدتت المحال ; plur., حوادث المحصل المحصل A tout événement, apprase adverbiale, quoi qu'il arrive, على كل حال الله على الله ع

EVENT, s. m., (tête à), عقل طايش ـ عقل خفيف. Mettre à l'évent, exposer à l'air, هوّى. Donner de l'évent, introduire de l'air, نقس.

فراوح ,plur., مروحة , plur., مرأوح

EVENTAILLISTE, S. m., مراوح.

Éventaire, s. m., plateau d'osier, قفص.

Éventé, e, adj., léger, طایش عظایه. Il a l'esprit éventé, عقلہ طایر

EVENTER, v. a., faire du vent avec un éventail, בת צה العساكر . قرح - هوى

Bæposer au vent, قوى. Éventer le grain, le remuer pour lui donner de l'air, هُوَى الْعَلَّة.

Eventer, découvrir, کشف ۱. Éventer la mine ou la mèche, کشف المختبی

ÉVENTOIR, s. m., gros éventail, месель.

ÉVENTRATION, s. f., sortie accidentelle des viscères, בُروج الأمعاء.

ÉVENTRER, V. a., البطري O.

EVENTURL, LE, adj., عارضى - غيبي.

.اساقفىت , . plur. ; plur. ; اساقفىت .

S'ÉVERTUER, v. rél., s'efforcer, قارف.

. Éviction, s. f., termede droit, حلع واحد من متاع.

ÉVIDENNENT, adv., [ed].

ÉVIDENCE, s. f., وضوح البضاح البضاح الفهر. Mettre en évidence البضاح الفهر الفهر الفهر الفهر الفهر الفهر الفهر

Evident, E, adj., عالم واصح - طاهر. Ètre ou devenir évident, النسيس - التصح Il est évident que, من المعلوم الواصــــ ان.

ÉVIDER, v. a., faire sortir l'empois du linge, شال النشا I.

قور, Évider, échancrer, قور.

بلوعد المطبخ , . EVIER , S. m. , بالوعد المطبخ .

ÉVINCER, v. a., déposséder, ... A.

A. هذر من, عن - تجنب - اجتنب به A. فررمن, عن - تجنب - اجترز عن - احترز عن - احتراز عن - احتناب الزذايل و اقتنا الفضايل به الزذايل و اقتنا الفضايل به المناب الزذايل و اقتنا الفضايل به المناب الزذايل و اقتنا الفضايل به المناب الزذايل و المناب المنا

Éviter un coup qu'on vous porte, زاغ عن الصربة, & Éviter, v. récip., تجانبوا.

Évocation, s. f., استدعا ـ احصار.

ÉVOLUTION, s. f., mouvement de troupes, عركة العساكر

Evoquer, v. a., appeler, faire apparaître, احضر امر برفع دعرى الى الى الحضر. Ex, prép., ci-devant, أسابقا. Ex-général, سابقاً.

Exact, a, adj., ponctuel, مضبوط صاغ - مُدقَّق. Exact, fait avec exactitude, مضبوط (C'est l'exacte vérité, عبن الحق

EXACTEMENT, adv., بتدقيق و تحقيق ـ بصبط. Exactement semblable, مثلد طبق.

ظالم _ بلاض , s. m., ظالم _ بلاض

EXACTION, s. f., ind.

EXACTITUDE, s. f., attention ponctuelle, حَافِهُ _ تدفيق _

Exactitude, précision, justesse, عميم عصبط.

.افراط ـ مبالغة .f., عبالغة

Exagene, x, adj., qui exagère, مبالغ.

كبر ـ عظم ـ بالغ في ,Exagena, v. a.,

EXAGONE, S. IR., مسدّس.

EXALTATION, s. f., élévation (au pontificat), ارتفاع كے

Bxaltation , exagération , تعظيم . Exaltation , cha-احاسة , leur d'imagination

وفع م فخم م عظم EXALTER, v. a., vanter, منافع م Exalter, porter à l'enthousissme, أحس ند حهي. Examen, s. m., فحص - بحث. Examen de con-دواير متوسطة و منحتلفتر المراكز افحص الصبير باجتهاد ,science attentif et scrupuloux .و تدفيق

EXAMINATEUR, S. M., Co.

A. فتش ـ فتش , Examiner , v. a., faire l'examen , A. Examiner une affaire, فحص لامر . # Exa-ستر على _ دقق على _ miner avec soin, éphucher, على _ دقق

تاتل. Examiner, considérer attentivement,

. احث عن Examiner, discuter, الحث

Exaspération, s. f., jali.

اعاظ ـ زهن , Exaspéaza , v.a., irriter

. للغايد اعتاظ ـ . A. زهق A. _ فاتتاظ . S'Exaspérer, v. pron., s'irriter, وفق A. _ فاتتاظ .

الجاب ـ استجاب EXAUCER, v. a., باجاب

EXCAVATION, S. f.,

EXCAVER, v. a., creuser, A.

.فايص ـ زايد ,Excada, عنايص ـ زايد ,Excada, عنايص ـ زايد ,excada

_ تجاوز _ تعدى , Excensa, v. a., outre-passer يدى: I. O. Une somme qui excède cent piastres,

مبلغ بزيد على مية عرش, بنيف عن مية غرش.

المك _ اتعب, Excéder, fatiguer, importuner, المكث _ اتعب

.اهلک من الضرب, Excéder de coups

S'Excéder, v. pron., faire quelque chese jusqu'à اهلک نفسه _ فرهد , l'excès, l'extrême fatigue, اهلک نفسه _

. بفصل ـ بشرقي .EXCELLEMMENT, adv.,

Excellerge, s. f., degré éminent de perfection, . جودة _ فضل _ سهو _ نيافت

Excellence, s. f., titre d'honneur au-dessous "نهاويل , phur , نهويلة | A son Excellence . جناب _ حضرة , phur , نهاويل الى جناب حضرة وزير ,...le ministre de

. نشافت , Per excellenment , تشافت .

EXCELLENT, E, adj., très-bon, حِيْد - عظيم نبيذ عظيم ,Excellent vin فايق

عَظْیم جداً , EXCELLENTISSIME , adj., très-excellent , عظیم جداً كلي النيافة, Excellentissime, titre d'honneur,

. فاق على غيرة .Exceller, v. n.

Excentrique, adj. com., se dit des cercles engagés l'un dans l'autre et à centres différents,

شلاف _ سوى _ غير _ الا , Excepté, prép., hors

استشنى ـ اخرج عن , Exceptes, v. a., فرج

EXCEPTION, s. f., Limin. A l'exception, excepté, كلهم قاطبة , Sens exception ، ماخلا - خلا عن

فرط ـ زودة; Excks, s. m., ce qui passe les bornes; .خروج عن الحدد افراط ا

.افراط _ انهاك , Baces, debauche

ظلم ـ تعدى ـ شأة ، Exces, violence.

ـ بالزود ـ بكثرة A l'exces, adv., outre mesure, كثرة

= زايد, Excessir, ive, adj., qui excède les bornes, وأيد خارج عن الحدد مفرط

شدید , Excessif, violent

. فوق المحمد - للعاية - بالزود , Excessivement , adv. , عادوة Excipea de, v.n., على المتربع

Excitatif, vx, adj., propre à exciter,

EXCITER, v. a., faire matere, provoquer, . حرک

Exeiter à, ou contre, animer, els, el 2000 . A. | Exciter au combat, حصّ على ـ حرّض على قرّم الناس على ,Excitor le pouple contre ، نخمي استهم على الدرس, Exciter à l'étade!

Exciter, occasioner, -

Exclamation, s. f., cri, ضرخة. Exclamation de surprise, شهقية. | Exclamation de crainte, etc.,

Exceure, v. a., empêcher d'être admis, ais A.

Exclure, expulser, نفى من I. || Exclure, écarter, ابعــــد I. | حرم من I. _ ابعـــد I. _ حرم الشي

Exclusif, ive, adj., عبره مانع لغيره . مخصص مخصص

EXCLUSION, s. f., منع A l'exclusion de, دون. EXCLUSIVEMENT, adv., à l'exclusion des autres,

Exclusivement, non compris, غير محسوب

EXCOMMUNICATION, s. f., egg - cog.

Excommunitie, R. adj., ozzec.

EXCOMMUNIER, v. a., separer des fidèles, pa I.

EXCORIATION, s. f., écorchure, خاسر – جمعی ...

Excorire, v. a., écorcher, خاس A. – جمعی A.

ExcREMENT, s. m., jej.

باشر الشي بنفسه بالمسار الشي بنفسه بالمسار الشي بنفسه بالمساري المساري المسار

Excretion, s. f., sortie naturelle des humeurs, رُشْح , خروج الموادّ

EXCRETOIRE, adj. com, , رشاح - للرشع . Excrossance, s. f., ربادة لحسم .

Excussion, s. f., irruption, غارة.

Excursion, au fig., digression, عن الغرض. Excusable. adj. com., معذور.

معذرة ـ اعتذار ـ عصصصح ـ المعذرة ـ Dans les excuses entrent souvent des mensonges, الله الكذب Excuse, prétexte, الله الكذب . إلى المعاذر يشوبها الكذب . بطالة , بطالة , بطالة , بطالة . بعد باردة , باطالة , بعد باردة , بعد باردة , باردة , باردة , بعد باردة , باردة , بعد بار

Excuser, v. a., justifier, disculper quelqu'un, تلافی دعوته ـ برّر ـ أعذر

Excuser, admettre les excuses, عثبل عذر A. Excusez-moi, انت غير مواخذ, rép., غير مواخد . أعفى عن , Excuser, dispenser de

. بيس وجهه - تبرر SExcuser, v. ref. , se justifier

ـ اعتـــدو من S'Excuser de, se dispenser de, صاحبة عندو من استعذر من

S'Excuser sur, على - احتج على احتذر على - احتج

ملعون ـ مكروة Execuable, adj. com., horrible, ملعون ـ مكروة

Exécrable, extrêmement mauvais, أردى جدأ.

EXÉCRABLEMENT, adv., أَنْوع ردى جَدًّا

Execuation, s. f., horreur extrême, کراهة. Avoir en execration, کراهة

Exécration, imprécation, عند.

A. کره Exécuen, v.a.,

Executable, adj. com., پُعهُل.

EXÉCUTER, v. a., mettre à effet, ليد هـ عيا الموقع الموقع

Exécuter, saisir les biens, ا ضبط الأموال 1.0.

Executer, saire mourir, قىتل O.

S'Exécuter, v. réf., faire les sacrifices nécessaires, اهلک نـقسه.

EXÉCUTEUR, S. M., qui exécute, منفذ الأمر. Exécuteur testamentaire, اوكيل على الوصية. Exécuteur des hautes œuvres, مشاعلي. Exécuteur des basses œuvres, سراباتي.

Executif, ive, adj. (pouvoir), qui fait executer, منفذ لاحكام.

له Execution, s. f., امصا الامر ـ نفاذ الامر ـ عهل الله الله ـ النهاد الله ـ تكهيل الله الله الله الله الله ال

قتل , Exécution , peine de mort قتل.

Executorax, adj., terme de pratique, معيول بد _ موجب العيل بد

Exemplaire, s. m., livre, غضن; plur., نسني.

EXEMPLAIRE, adj. com., qui peut servir d'exemple, , مليح المثال ـ معتبر

EXEMPLAIREMENT, adv., بوجه معتبر.

(cheval). محبورد (cheval). Exemple . امثلت , plur. ; مثال _ قواعد , plur. ; قاعدة à imiter, مثال مثل الله imiter, مثال مثل الله Il est l'exemple des gens de bien, هو قدولا لاخيار و اسولا الابرار, Exemple à éviter, عبرة , عبرة . | Faire un exemple sur, عبرة . 1. . Servir d'exemple, خلاة عبرة لهن يعتسبر A. تبع اثر, سنَّة, I. ¶ Suivre l'exemple de ا قاعدة خط ,Exemple d'écriture اقتدى بد ـ Exemple, chose pareille, مثل. || Citer un exemple, أورد شاهداً.

Par exemple, adv., St. Comme par exemple,

اغاوات, s. m., sorte d'officier, اغاوات, pl., غاوات. معانی عن , Exempr, adj., qui n'est point sujet à, معانی عن Il est ما عليد - سالم من - منزلا عن - يعلو عن exempt de blame, ما عليد ملام. || Exempt de crime, برى من الذنـــب Nul n'est exempt de, لا يتحلو احد عن

EXEMPTER, v. a., ...

Exemption, s. f., privilége qui exempte, EXERCER, v. a., dresser, former à, حدرب على -

.عود على ـ علم

Bxercer, mettre en exercice, رأض O. Exercer un . جرّد الفرس, cheval .

Exercer un. نصرف فی حقد, Exercer un من قبر | Exercer l'hospi ، مارس صناعة _ عيل كار , art talité, اكرم الضيف. « Exercer sa cruauté sur, بطلب كثير ال Exercer une charge الظهر قساوة قلب في Exercer la patience de quelqu'un, la mettre à l'épreuve, متحن صبرة.

S'Exercer à, v. ref., s'instruire à, ياتيرن على الم تدرب علــــ

يؤذوا احدا |, Exercice, s. m., action par laquelle on s'exerce

ـ مستدمن , Qui est en exercice . ادمان ـ رياضة

.ميا,سة _ عيل _ فعل ,Exercice, pratique Exercice d'une charge, غدامتر بوظيفة.

Exercice, peine, fatigue, نعب.

EXHALAISON, s. f., , le: ; plur., -1, le:

EXHALATION, s. f., opération pour faire évaporer, .نصعيد

ـ تصاعد منم بخسست و EXHALBR, v. a., الساد عند بخسست .0 فاح بروایع طیبته ـ . ۵ طلع مند روایع

Exhaler sa colère, sa douleur, ما فشر خلقه A. S'Exhaler, v. ref., صاعد من A. S'exhaler (en parlant d'odeurs agréables), عبق A. - عنق O.

EXHAUSSEMENT, s. m., élévation,

EXHAUSSER, v. a., élever, على A.

EXHEREDATION, s. f., أرث منع من ارث.

EXHEREDER, v. a., déshériter, كارث A. قدّم ـ A. عرض , Exhiber, v. a., montrer

Exhibition, s. f., représentation de, عووض .تقديم

موعظة _ لرغيب , Exhorizon, s. f.,

EXHORTER, v. a., engager à, فَ بِ وَعَظْ بِ وَعَظْ بِ aor., فير ب مار عليه ب في O. Exhorter au combat, Exhorter à la mort, أنخى الى القتــــال شجّع على الموت. EXHUMATION, s. f., مبث من قبر,.

Exhumen, v. a., déterrer un corps, أخرج ميث

ـ ثـقـــل , Exigeant, E, adj., qui exige trop

Exicence, s. f., besoin, مقتضى. L'exigence du .مقتضى الحال, ده

Exigen, v. a., demander de droit ou de force, O. Exigez de vos gens qu'ils طالبه ب قرط على رجالك أن لا ne molestent personne, تروض استدمن S'Exercer, se mettre en exercice, تروض

Emiger, obliger à , اقتضى Cent là ce qu'exige de vous votre charge, كذا تقتضى وظيفتك

Exicipie, adj. com., Lily.

EXIGU, x, adj. fam., fort petit, غنور. قليل منزور EXIGUITE, s. f., petitesse, قلة منزورة

Exil, s. m., bambissament, نفى Exil en terme métaphorique ou mystique, غربة الحين الحين الذين في عربة المائة والمائة المائة والمائة المائة والمائة وا

Exité, 2, adj., cià - dom.

Exizea, v. a., bannir, it I. - L.

6'Exiler, v. rel., an fig., - said.

Existant, E, adj., Joseph.

موجود , . f. به Existence

. يوجُد , عدد , وجد _ .0 كان , exieten , v. n., etre

REGIE, s. m., danxième livre du Pentatenque, سقو الشروج

بزيادة ـ فوق السدّ ,Exoasitamment, adv.,

EXORBITANT, N, adj., excessif, will like ...

استقسم - عزم ملى ,ه. كله المتقسم المتقسم المتقسم المتقسم المتقدم المتقسم المتق

استقسام - تعزيم , Exoncum, a. m.,

EKORCISTR, 4. 10.

.مطلع الكلام ـ فاتحة , Exonon, a. m. , مطلع

Exostora, s. f., tumeur osseuse, בּלְנֵבנּ שַּׁבֶּבּי. Exostanqua, adj. com., extérieur, de.

Exorique, adj. com., étranger,

Expansimizers, s. f., faculté de s'étendre, ρής

.امتداد ـ

يفرش , Expansiste , edj. com. , qui peut s'étendre , يفرش . بيتگ

EMPAWAIY, EVE, adj., qui a la force de s'étendre ou d'étendre, غيسط أو يسلط الم

EXPANSION, s. f., état d'un corps qui se dilate, blumil.

Exparenza, z.a., mah.

تغرّب ـ L طفش بعض المعرّب ـ S'Expatrior, عد sil.

Expectage, z, adj.,

EXPECTATIVE, a. f., attente fondée, انتظار

EXPECTORATEON, a, علي (romède), البائم (EXPECTORATEON, a. L., تخيم

· Expédiza, v.a., dépêcher, hêter l'exécution de, عَجَل ـ انْجِز ـ رُوج ـ شَهَّل.

Expédier quelqu'un, terminer promptement son affaire, انجز امرة ـ عَجَل عليه بقندا امرة

Expédier, tuer promptement, قلم.

Expédier, envoyer, J.

Exekortif, IYE, adj., prompt,

EXPEDITION, s. f., envoi, آرسال - آرسال.

Expédition, entreprise militaire, تجريدة.

. صورة جمة Expédition, copie d'un acte, محورة

Expéditionnaire, s. m., copiste, كاتب.

plur., تجربت , plur., بتجربت , plur., تجارب . Une longue expérience étend la raison, تجارب زبادة في العقل , prov. | Les expériences sont infinies ; التجارب ليس لها نهاية , prov.

Expérience, connaissance acquise par l'usage, نجرة. Qui a de l'expérience, مجرّب الأمور. | Sans expérience, مجدّد عشيم.

Experimental, e, adj., قبريي.

Experimenté, a, adj., جبرب الأمور - خبير.

EXPERT, E, adj., versé dans un art, مأهر.

Bapert, nommé pour faire un examen, اهل خبرة

Expertise, s. f., examen des experts, کشف. استنعار کفار " تکفیر ایستعفار کفار" استنعار کفار ایستعفار کارد

تكفيرى ـ استغفارى . Explatorae , adj. com. , دنگفيرى امر بالتحضور في الشرع, EXPIER, v. a., réparer une faute par une peine, tions, والمحضور في الشرع. . كـفو عن ـ استنغفر من , ل

Expiration, s. f., échéance, fin, .فروغ _ فراغ

EXPIRER, v. n., mourir, وحم 0. Lapirer, au fig., finir, الآيت الوعدة I. ـ علص ـ A. . الم فرغ ـ

EXPLETIF, IVE, adj. (mot), de trop, خابد -أشباعي.

.بتفسر , Explicable , adj. com EXPLICATIF, IVE, adj., [].

تعبير _ عبارة , Explication , s. f. , interpretation , . تـفسير ـ

Explication, éclaircissement, استفهام. . وأضير , Expricite, adj. com., clair, formel

EXPLICITEMENT, adv., en termes formels, .بكلام واضح

ارًل _ فسّر _ عام , interpréter ارگل ـ فسّر _ .صرّح ب مرّن ب عرّن Expliquer, déclarer

S'Expliquer, v. pro., s'exprimer clairement, بين , فسر ما في صهيرة

SExpliquer avec quelqu'un, avoir un éclaircissement avec lui, حكى مع I. _ استفهم منه الشي _ I. Exploit, s. m., action de guerre signalée, . افعال , plar. ; فعل

- امر حصور قدام القاضي Exploit d'assignation, امر بضبط _ مسك Exploit de saisie, طلب.

EXPLOITABLE, adj. com., qui peut être exploité, . بستخرج

. يُضبُط, Exploitable, qui peut être saisi, يُضبُط.

Exploiten, v. a., abattre, saçonner, débiter les استخرج الحطب,bois

Exploiter, faire valoir par ses mains, الشنفل. Ex-مرث الأرض ploiter une terre, حرث الأرض O.

Exploiter, v. n., faire des exploits, des assigna-

EXPLORATEUR, s. m., qui va à la découverte, أيد. Explorateur, espion, جاسوس.

طلقت ـ ثورة , EXPLOSION , s. f., éclat , قررة .

.سفر ساعة إلى بلاد برا ,Exportation, s. f., اسفر ساعة ال

EXPOSANT, E, adj., عارض أمرة.

Exposant, terme de mathématique, جدر.

.منهى _ أعراض _ معروض , Exposé, s. m.,

Exposen, v. a., mettre en vue, عرض ـ أورى O.

Exposer, placer, tourner vers, عرض ـ وجّه O. .مقابل القبلة ,Exposé au midi

. بين ـ . A شرح - . O عرض , Exposer, expliquer Exposer, mettre en péril, عرض للخطر. Exposer un enfant, le laisser dans la rue, محى طفل في سكة .I. Exposer un criminel, اقامه للناس. Le promener

جرّس ـ جرّص par la ville, جرّس

- خاطر بنفسه S'Exposer, v. ref., se hasarder, حاطر بنفسه .تعرص ل ـ عرض نـفسـ ل ـ جازف

عروض ـ عرض , s. f. , action d'exposer, عروض ـ

عرض - بيان - شرح , Exposition , explication ترك , Exposition, abandonnement d'un enfant .طفل في سكة

Exposition, situation relative aux objets, db.

تجريس _ اقامت للناس , peine , تجريس _ (promenade par la ville).

ـ قاصد ـ مرسال ,Expais, s. m., messager .(a pied) سعاة , plur. , ساعى

Expars, adv., à dessein, بالقصد أ- قصداً - أعيداً .من غير قصد ـ سهو ـ غلط ,Sans le faire exprès

EXPRESSEMENT, adv., formellement,

- كلام نبر, بليغ , Expressif, ive, adj., énergique

ـ ابلغ ,Plus expressif .شديد التعبير ـ كثير المعنى .

Expression, s. f., action d'exprimer en serrant,

عبارة ـ لفظ , Expression , terme , فعارة ـ

Expression, représentation des traits, des passions, تيان ما في النفس ـ هية,

EXPRIMER, v. a., tirer le suc en pressant, sant, l.

. بين ما A. مرح ما لفظ ب Expriner, énoncer . الفظ ب A. مرح الفظ Bien exprimé, الطيف اللهان وظريف الالفاظ

Exprimer, représenter, dénoter, فطق ب 0. ـ وصف

S'Exprimer, v. pr., s'énoncer, ننگلم.

Ex-Paoresso, phrase adv., avec toute l'attention possible, بالعنية.

.اخذ اموال الناس , s. f., ساخد اموال الناس .

0. اخذ اموال النأس ,EXPROPRIER, v. a., الخد اموال النأس

EXPULSER, v. a., من عد الخرج من A.

EXPULAIF, IVE, adj., دافسع الظاهر. Faculté expulsive, دافست الظاهر. قولا دافعة

EXPULSION, s. f., وفع ـ الخراج ـ الخراج ـ

مفتخر_ عظیم _ زکی Exquis, a, adj., excellent,

Exsiccation, s. f., desséchement,

Exsuccion, s. f., action de sucer, от.

EXSUDATION, s. f., غرق - رشيح - نزّ. EXSUDER, v. n., sortir en forme de sueur, نزّ

EKSUDER, v. n., sörtir en forme de sueur, نزماء.

EXTANT, z, adj., terme de pratique, qui est en nature, אָנָאָּ.

EXTASE, s. f., ravissement d'esprit, السطال الدهال. Ètre ravi en extase, النصل النصل النصرع السطل النصرع النصر السطل النصر السطل النصر النصر

Extase, état de maladie, شابش.

Extasté, z, adj., مسطول مدهول.

EXTASIER (S'), v. pr., tomber en extase, انسطل _

EXTATIQUE, adj. com., انسطالی ـ اندهالی. EXTENSEUR, adj., باسط.

EXTENSIBILITÉ, s. f., Lu _ la".

Extensible, adj. com., qui peut s'étendre, يهتدّ ينسط.

EXTENSION, s. f., étendue, augmentation, و توسع المتداد ـ توسيع

.أرتخا , Extension, relachement.

Extension, explication dans un sens plus étendu, نوسيع ألمعنى ـ تفسير.

EXTÉNUATION, s. f., affaiblissement, etc., هزال – هزال .

Exténuation, terme de pratique, "L'aldre de

EXTÉNUER, v.a., affaiblir, اضعف اضنى اسقم.

Exténuer, terme de pratique, عنفف الطف.

EXTÉRIBUR, a., et EXTÉRIBUR, B, adj., de -

خارج ـ براني. A l'extérieur, adv., en apparence, في النحارج ـ . في النحام.

Extérieurement, adv., جار ב من خارج.

مدمر مبيد ... EXTERMINATEUR, S. M., مبيد

EXTERMINATION, S. f., Piles.

EXTERMINER, v. a., détruire, ווור ב دمر.

EXTERNE, adj. com., جرانی ـ خارجی.

EXTINCTION, s. f., ldbl _ ldbl _ dbs.

Extinction, remission d'un crime, المحى الذنب.

Extinction d'une race, فراغ. Extinction d'une race, انطفا سلالة

EXTIRPATEUR, S. m., Julian.

EXTIRPATION, S. f., , start - luring.

EXTIRPER, v. a., arracher, détruire, قلع A. _ استاصل ـ قلع جدر.

EXTORQUER, v. a., prendre par force, O.

EXTORSION, s. f., exaction, zed. - ulm.

EXTRACTION, s. f., origine, lol.

Extraction, action de tirer, - أستخراء.

EXTRADITION, s. f., remise de criminels à leur . تسليم مذنبين الملكهم, souverain

برد لا يُطاق _ برد شديد للعايث , Extraire extrême استحرج - اخرج , برد لا يُطاق _ برد شديد للعايث , d'un livre des passages, نقل من كتاب O. || Extraire la racined'un nombre, استخرچ جدرعدد. || Extraire, .شرح مصهون كتاب _ لخص _ المحتصر, faire l'abrége EXTRAIT, s. m., ce qu'on extrait d'un livre, Des extraits, des morceaux choisis. منقول من كتاب tirés de, المنتخمات.

Extrait, analyse, abrégé, منحتصر - تلخيص.

.دهن ـ روح , Extrait, terme de chimie

EXTRAJUDICIAIRE, adj. com., hors des formes de la عرفى _ خارج عن قوانين الشرع ,procédure

EXTRAJUDICIAIREMENT, adv., sans observer les formes judiciaires, عرفيا ـ على غيرقوانين الشرع. - خارج عن العادة , EXTRAORDINAIRE, adj. com., عن العادة غريب ۔ غير معتاد.

Extraordinaire, s. (dans les comptes de dépenses), .طاري

خارجا عن العادة ,Extraordinairement, adv. بنوع غريب ـ فوق العادة

EXTRAVAGANCE, S. f., folie, جنوں - جناں. _ ملطوش _ مهروس , ExTRAVAGANT, E , adj. , fou , .مجانين ,plur. ; مجنون

. صد العقل, Extravagant, contre la raison, صد

.دردش ـ . I هذی ـ هاتی .Extravaguer, v. n., هاتی

EXTRAVASATION OU EXTRAVASION, s. f., طفع.

EXTRAVASER (S'), v. pr., sortir des vaisseaux, ۸ طفے

Extraeme, adj. com., très-grand, excessif, שُايِة ا عاية السرور, Joie extrème, غاية السرور, Froid

Extrême, qui ne garde aucune mesure, ضارح عن الحد

Extrême, s., opposé, ಎ. Les deux extrêmes, les . الافراط - امدان متقابلان , extrêmes

L'Extrême, le plus haut point, قالنهانت _ الغانة .

- مسير المرضى, Extrement, عسير المرضى Donner l'extrême-onction à un malade, ٨ مسح المربض بالزبيث المقدس

للعايد ـ جدا Extrêmement, adv., العايد ـ

Extraémité, s. f., bout, طرفي; plur., اطرافي. أخرة , le dernier moment d'une affaire , _ بنا الخر الأمر . Extrémité, le dernier moment de la vie, .هوعلى المحرنفس , Il est à l'extrémité المحرنفس Extrémité, excès, عايد ـ Extrémité, vio-.ظلم ـ شدّة ,lence

Extrémité, le pire état où l'on puisse être réduit, اشد العيق _ عز العيقة

Extrinsèque, adj. com., qui vient du dehors, اجنبي ـ خارجي

EXUBÉRANCE, s. f., surabondance, נָיוֹנאָ:

EXULCÉRER, V. a. Voyez ULCÉRER.

. نذيرة _ نذر , Ex-Voro , s. m. , عند يرة _

ÉZAN, s. m., appel à la prière chez les musulmans, کلاذان

ÉZOTÉRIQUE, adj. com., caché, obscur,

F.

FAC

 ${f F}$, s. m., sixième lettre de l'alphabet français, .حرف الفاء وهو السادس

. كهون قرماني , FABAGELLE, s. f., plante قتار البقلة, PABAGO, s. m., plante, قتار

FABLE, s. f., chose feinte, inventée pour instruire .أمثال plur., مثل plur., مثال

Fable, fiction, chose controuvée, .حكاية مصنوعة

الساطير الأوليين La Fable, les fables de l'antiquité, اساطير الأوليين Fable, risée de, مزو ل.

FABLIER OU FABULISTE, S. M., JANE ... השלم صاحب كرخانة, ה. m., معلم صاحب كرخانة.

FABRICATEUR, s. m., حانع ـ صانع . Fabricateur de fausse monnaie, زغلى.

FABRICATION, S. f., Jac _ aim.

ـ كرخانة, FABRIQUE, s. f., lieu où l'on fabrique, .معيل

FABRIQUER, v. a., faire, Jos A. - aire A. مغبون عليد ـ محسور مند | 0 دني كييا ,Fabriquer de la fausse monnaie اصطنع . أخترع , Pabriquer , au fig. fam. , inventer .

FABULEUX, SE, adj., feint, من قبيل الاكاذيب والاساطير

مصنف امثال , FABULISTE, S. m., امشنف

FACADE, S. f., face, as 19.

- وأجهة _ وجوة , plur., وجم , FACE, s. f., côté قوأعد , plur.

.وجولا ,.plur ; وجه ,plur وجولا Face, superficie des corps, وجه

FAC

Face, au fig., état des affaires, احال. Faire face, être tourné vers, قابل.

Faire face, être en état de satisfaire à ses engage-.0 قام بها علیہ ,mens, etc.

Face à Face, adv., l'un devant l'autre, وجمد بوجه .الوجه في الوجه ـ

En face, adv., en présence, مواجهة. En face de, vis-à-vis de, قال عني مقابلة عند عماد عنال Sa maison est en face de la mienne, بيتد مقابل بيتي.

FACETIB, s. f., bouffonnerie, تنكست _ مضحكة; . تهریج ـ تناکیت ,plur.,

FACÉTIEUSEMENT, adv., تشنكت.

FACETIEUX, SE, adj., bouffon, مهرج - منكت .مسخن

FACETTE, s. f., petite face, (,); plur., ,)!. ·سُودن _ اعاظ , FACHER , v. a., mettre en colère , اعاظ .-- حردان عليه, Qui est faché contre quelqu'un ۔ عصبان علیہ ۔ متسودن ,مسودن علیہ ,منه

A. معب على ــ O. غم Pacher, causer du déplaisir, معب على ــ O. .. II me ما هان عليه _ O. شق عليه _ II عزّ على -ا بيعز علية إلى - Qui est faché de quelque chose, .محسور على شي

Se Fâcher, v. pro., prendre du chagrin, se mettre _ اغتاظ _ المحذ على خاطرة _ انعتم من en colère, إقاعدة Face, facette, côté d'un polyèdre, ألحبة _ تسودن مند , Se facher contre quelqu'un . تسودن Il s'est القهر عليه _ . A حرد عليه _ انحسر منه. الخذته الحمية وراح, faché et est parti,

FACHEUX, SE, adj., qui chagrine, معمّ مصعب معمّد.

Facheux, SE, adj., qui chagrine, معمّد.

Facheux, importun, مكدّر.

Facheux, d'humeur bizarre, صيّق.

FACILE, adj. com., aisé, الهين عامل عنه المقرب ... Afin qu'il soit facile à tout le monde de se le procurer, السهل اقتنارة على الجبيع ... (Caractère facile, qui se laisse aller facilement, المربع المبل

FACILEMENT, adv., imagle.

FACILITÉ, a. f., سهولة. Facilité de mœurs,

FACILITER, v. a., ما ميد ميد عليه عليه عليه الله FAÇON, s. f., manière dont une chose est faite, sa forme, عبل عبل عبل عالمة.

Façon, travail de celui qui a fait un ouvrage, عمل مشغل عبد البد. Prix de la façon, عبد شغل. إلتفصيل و النحياطة, Paçon d'un habit, التفصيل و النحياطة

. هية , Paçon , air , mine ,

Façon, sorte, manière d'agir, de saire, etc., شكل - وي. A la saçon des Arabes, ذي العرب المطلاح, Façon de parler, على زى العرب.

Façon, invention, composition, فنينف.

Façon, manières contraintes, emberrassantes, دهنالد تكالين; plur., عنالين الماثل الما

Façon , soin excessif, بدُع

Façon, afféterie, بعددة ـ دلاعة.

De façon que, de sorte que, ف. En aucune façon, أيدًا _ أعاً.

FAÇONHER, v. a., faire, donner la façon, صنع A. ـ منع.

زين - نظم - وضب , Façonner , orner , وقب .

A. شغل ,Façonner , labourer

Façonner, former, accountumer,

Façonnier, kar, adj., qui fait trop de façous, صاحب تكليف عاصب تواني

FAG-SIMILE, a. m., imitation d'une écriture, تقليد خط

Facteur, s. m., commis chargé de négoce, وكيل.
Facteur, faiseur, صانع.

Facteur, celui qui porte les lettres, [...

Facteur, quantité dont un produit est formé, loul loc!

FACTICE, adj. com., صفناعی مصنعت. Est-ce naturel ou factice? كلت و كلا صنعة.

FACTIEUX, SE, adj., بمن أهل العصب.

تغفر, Faction, s. f., guet d'une sentinelle, غفور

Faction, parti, cabale, عصبت = قسم; plur., . فرق ; plur., فرقة = عصُب

تعفير, Factionnaire, s. m., qui fait faction, عفير

FACTORERIE, s. f., bureau des facteurs des compagnies de commerce, مكتب حاعات التجارفي الهند

FACTOTON OU FACTOTUM, s. m., j.

مصرّم - بيان, FACTUM, s. m., mémoire,

علم ,FAGTURE, s. f., mémoire d'un marchand, مشترا أو بيع بضاعة

FACULTATIF, IVE, adj., qui donne la faculté, اقتداري.

FACULTÉ, s. f., puissance, vertu naturelle, قولاً طبيعية; plur., قوى Les facultés de l'âme, قوى النفس.

Faculté, facilité pour bien faire, مقدرة.

Faculté, propriété naturelle des plantes, خاصّة; plur., خاصّية ـ خواصّ

Faculté, droit, moyen de faire, قدرة . Je n'en ai pas la faculté, خلك ذلك.

جاعة على , corps de savans, علية على.

Facultés, pl., biens, talens, moyens, ressources, عقدرة

FADAISE, s. f., bagatelle,

Fadaise, ineptie, برادة. Dire des fadaises à quelqu'un, تبارد عليم. FADE, adj. com., insipide, ما لم طعية. الله الله الله En style plus ékevé, تنفد . Fade, au fig., qui n'a rien de piquant, بارد . ما لم طعة

FADEUR, s. f., qualité de ce qui est fade, تنقاهة.

Padeur, au fig., manque de grâces, برادة برادة و Fadeur, louange fade, تباؤ Dire des fadeurs à, تدالع على و تبارد على

FAGOT, s. m., حررة حطب عرمة حطب. Fagot, au fig. fam., sornette, عرفاعة على الماطيل عرادة

FAIENCE, s. f., sorte de poterie, عجبى.

FAIENCERIE, s. f., fabrique, commerce de faience,

FATENCIER, IÈRE, S., يباع العجري.

FAILLI, s. m., qui a fait faillite, تناجر مكسور.
FAILLIBILITÉ, s. f., sujétion à l'erreur, كون تحت

قابل للفلظ ـ تحت الغلط . FAILLIBLE, adj. com., خت الغلط ـ FAILLIB, v. n., faire une faute, une erreur, آل لـ المطى المطلح .

Faillir, finir, manquer, نقص ـ انتهى 0. Faillir, faire faillite, انكسر

FAILLITE, s. f., banqueroute non frauduleuse, کسرة تاجر. Il a fait faillite de cent mille piastres, انكسر عن ميتر الف غرش.

Faim, s. f., جوعة - جوع Qui a faim, مجاعة - جوع Qui a faim, nous المجاعة عندا من الحجوع Mourant de faim, الكلب , Faim canine المختال من الحجوع , Celui qui compte sur le pain d'autrui, peut avoir

من اتّبكل على زاد غيرة طال, faim très-long-temps من اتّبكل على زاد غيرة طال, faim très-long-temps عادم الطعهة ـ ما لد لذّ

FAINEANT, E, adj., بليد و ; pl., كسائى , pl., كسلان ـ بليد . FAINEANT, E, adj., بليد . تكاسل . FAINEANTER, v. n., بللد .

بطالة _ كسل _ بلادة , s. f., غالة _ كسل _ بلادة .

A. صنع ـ سوّى ـ . A فعل ـ . A عهل . . A صنع ـ سوّى ـ . A. فعل ـ A. وسنع ـ سوّى ـ . Qu'en ferai-je? ايش اعهل الحيلة ـ ايش العهل ـ ايش العهل . ايش العهل ـ ايش العهل . ايش العهل . ايش العهل . صربه و ما قصر . القسر . و ما قصر . و ما ق

O. Faire دار دورة , Faire un tour de promenade ۱۰ مبار ,مشی قدر ساعت , J.

. ملّع الفرشة, Faire un lit, صلّع الفرشة. Faire un lit, ملّع الفرشة و نظّها المناس الأوضة و نظّها المناس الأوضة و تطّبها المناس المناس

Avoir à faire de, احتاج الى اعتاز Je n'en ai que faire, ما لى حاجة فيم

Faire, contrefaire, faire semblant de, عيل مير موحه كأند - عيل روحه. Faire l'ignorant, عيل حالد غشيم حالد - عيل حالد غشيم عيل حالد مربص, Faire le malade, عيل حالد مربص.

Faire, composer un nombre, عنوا عدل.

Faire, publier, répandre, قال O. اشهر On le faisait mort, قالوا عند الشهروا عند الله ميث

Faire, causer, attirer, سبب الـ 0. _ ل جلب ل ـ 0. _ كان سبب I. _ د مصل له من ـ ـ ـ مصل له من الحفوظية , حصل له من ذلك غاية المحفوظية , Faire de la peine , سرة ذلك .

Faire, joint avec des infinitifs, خَلَى ـ جعل Je. Je vous ferai donner par lui, حَلِي المِعلِي المِعلِي المُعلِي المُعلِين المُعلِ

الخليد بعطيك المحتفى الخليد بعطيك الخليد بعطيك المحتفى المحتف المحتفى المحتف المحتف المرالخياط الله يعمل بدلة المرالخياط الله المحتفى الخياط بعمل بدلة المحتف الخياط بعمل بدلة المخترة بعمل الشيء المحتوة بعمل المحتوة ب

Faire de l'eau, lâcher de l'eau, موية الله موية. Faire ses besoins, ou seulement faire, قضى شغل ـ I. زام صرورة I.

Paire, prendre, recueillir, جع A. _ A. _ O. Faire du bois, جع حطب . ∦ Faire des provisions, تزوّد _ اخذ ميرة.

Faire eau, avoir une voie d'eau, انتخرق المركب. Paire, être séant, صلع A. - ملق A. الماق المام الماق المام المام

Faire, demander un prix, بعر سام مل من الله عندا ... O طلب سعر ... Combien vous a-t-il fait ce livre? الكتاب ... الكتاب ... الكتاب ... الكتاب ... Qu'est-ce que cela me fait? مند على مند ايش على مند ... ايش على مند ... ايش بيد فع ... اليش بيد اليش بيد فع ... اليش بيد فع ... اليش بيد فع ... اليش بيد ا

C'est fait de nous, nous sommes perdus, الكناء. C'en est fait, tout est fini, صلحاء علص.

Faire bon pour quelqu'un, ضهن A. منظل عند A. منظل عند Se Faire, v. passif, être praticable, convenable, لاق A. مار عنها I. Cela ne peut se faire, هذا ما بيصير

Se Faire, avoir lieu, صار I. - مصل A. Si la paix و fait, حصل الصلح ال.

تعود على _ اعتاد على Se Faire, s'habituer, على _ اعتاد

Se Faire, devenir, صار I.

Se Faire, se bonisier, _ I.

Se Faire fort, repondre de, تُوكِّل ب

Se Faire, v. pr., s'exécuter, نفذ A. _ تم I. Se Faire, embrasser un état, عهل A. Il s'est fait charpentier, تعلَّق بكار النجارة عهل نجًار.

. Homme *fait*, dans l'âge mûr, كامل Fait, رجل كامل. cuit, mûr, مستوى.

Fait à, habitué à, على متعود على.

Bien fait, d'une taille bien proportionnée, حسن قبير الخلقة. Mal fait, الخلقة.

FAIRE, s. m., manière de faire, Je _ eio.

بصير - يعهل , Faisable , adj. com. , possible , يصير -

ديك برى ـ قيرِ . Faisan, s. m., oiseau

FAISANDEAU, s. m., jeune faisan, فريح قيج.

FAISANDER, v. a., faire acquerir du fumet au gibier, ذَبِل الطير.

FAISANDERIE, s. f., بيث القيج.

FAISANDIER, s. m., بياع قيج.

FAISANE, S. f., قيجية.

.خزمة, FAISCEAU, s. m., amas

FAISEUR, SE, S., UFE - 2 ...

FAIT, s. m., action, فعل ; plur., وافعال et ; plur., عيلة splur., عيال اعبال Sur le fait, en flagrant délit, عيدة مبينة

قضایا ; plur., قضیة مجری ; plur., وقعمت وقعمت وقایع ; plur., وقعمت وقعمت وقایع ; plur., والحاصل والحکی الزّبد

. خرج - غرض, Fait, ce qui convient à quelqu'un, خرج - غرض. Cela n'est point mon fait, ما هو خرجي.

. حاصل ـ قسم , Fait , part , avoir

Dire à quelqu'un son fait, مند حاف ما خاف

; plur., exploits, بطوة ; Hauts-faits, s. m. plur., exploits, مرايا ; Hauts-faits, par ironie, crimes

Voies de fait, violences, بضرب.

Etre au fait, bien instruit, عرف جيدا 1. Mettre au fait, عرف ب الخبر ب فقم عقب على المناسبة على

Prendre fait et cause pour quelqu'un, مُدُدُ طَهرة.

- من المعلوم - في الواقع .De *fait*, adv., ea effet .ulaقية

En fait de, adv., en matière de, مفيها يختص .

Si fait, adv., fam., oui, على ـ اى نعم .

Tout-à-fait, adv., entièrement, عالمرة .

FAITE, s. m., d'un édifice, مشرف ; pl., مشارف .

Falte d'un arbre .

Falte, au fig., le plus haut degré, عابة.

FAIX, s. m., ثقل ; pl., اثقال ; pl., الحال ; pl., الحال ; pl., الحال ; plur. ; plur. ; plur. أفقر ; plur. أفقر ; plur. أفقر .

FALAGA, s. f., instrument de supplice , تفقد .

FALAISE, s. f., côte escarpée garnie de landes à sa

FALAISE, s. f., côte escarpée garnie de landes à sa base, قيوني; plar., قيوني.

Falbala, s. m., bande d'étoffe plissée, تعريبي. Fallacieusement, adv., بغش.

FALLACIEUX, SE, adj., trompeur, الماش.

FALLOTA, v. imp., être de nécessité, de devoir, المراكبة المناه المناه

FALSIFICATION, s. f., تزوير, اغطى - زعل - تزوير, FALSIFIER, v. a., contrefaire, زور, Falsifier, alterr par un mauvais melange, عثن 0.

- لفرد مدينه مليح ، A. عند ما الفرد . Bien famé, عمينه مليح . الله Mal famé, عمينه ، الله المدينة الم

FAMELIQUE, adj. com., ملهوف. FAMEUX, sz, adj., renommé, مشهور.

Familiariser, v. a., accoutumer, عود على . Se Familiariser, v. pro., s'accoutumer, تأنس ب. Je suis familiarisé avec les combats, الغث الحرب . الغث الحرب . Se familiariser avec des personnes, سلك مع ـ اندمج مع . مع . استانس . . . سلك مع ـ اندمج مع .

Familiarité, habitude, انسة _ اعتباد.

FAMULIER, ŁEZ, adj., qui a une habitude avec,
انیس

Familier, qui a des manières familières avec, متدلّل على.

. كلام سابر, Langage, style Samilier

افین - سهل Familier, devenu facile par l'usage, مین - سهل دملک حارس Esprit familier, sorte d'angegardien دملک حارس En user familièrement avec quelqu'un, قد لل علی تدلیل علی.

FAMILLE, s. f., les personnes d'un même sang, Jai.

Famille, race, maison, ابيت الله. Enfam de famille, من بيت الابر-ابن الناس.

Famille, toutes les personnes d'une même maison, عيلة.

FAMINE, s. f., disette, بعماعة - مجاعة.

بر بارى (plur. ; فرانيس , plur. ; فرانيس , plur. ; فرانيس , Fanal , feux pour éclairer les côtes , فرانيد القري

FANATIQUE, adj. com., passionné jusqu'à la fureur pour la religion, etc., شديد الغيرة على الدير.

حرّك فيد الغيرة على الدين ... FANATISER, v. a., صيّر غيور على الدين ـ.

FANATISME, s. m., zèle outré en matière de religion, etc., غيرة زايدة في كل شو.

ورق ناشف يسقط من , FANE, s. f., feuille sèche إلشجر

اذيل ـ نشف , fletrir, اذيل ـ المعادية .

Faner, tourner et retourner le foin, قلُّب.

Se Faner, v. réf., se flétrir, نشف A. _ فبل O.

. ناشف ـ ذبلان . FANE, E, adj.

FANFARE, s. f., concert de trompettes, etc., نوبة. Sonner des fansares, دق نوبة. O.

شكار روحد - مطنب في حالم , هياص - مطنب في ارمياص - فشار -

.فشار _ مهيصة , f., قسار _ مهيصة

FANFRELUCHE, s. f. fam., bagatelle, alla.

وجل ـ ملان وحل . FANGEUX, SE, adj., اوجل

FANON, s. m., peau qui pend sous la gorge du taureau, غنطلة البقر _ لغود, plur., طنطلة البقر _ لغود

Fanon, barbes de baleine, عريش ألحوت.

Fanon, poils aux boulets des chevaux, ثنة.

FARTAISIE, s. f., esprit, idée, بال عاد Il lui vint en fantaisie, عالم في باله O.

Fantaisie, désir, goût, خاطر مراد ـ خاطر ـ مراد ـ خاطر . A ma fantaisie, على كيفه

Fantaisie, caprice, وسواس.

FANTASQUE, adj. com., capricieux, bizarre, موسوس ملطوش ـ هوايي ـ حالاتي - FANTASSIN, s. m., soldat à pied, قراب ; plur., قرابة ـ راجل ـ قرابة

FANTASTIQUE, adj. com., chimérique,

FARTÔNE, s. m., vaine image, كيال م غيال عندال عند .

FAON, s. m., petit d'une biche, لش، ; plur., لشراً.

جعيدي, FAQUIN, s. m., homme de néant, جعيدي.

. فنادرة , plur. ; غندور , Faquin, élégant

FARCE, s. f., ce avec quoi l'on farcit,

Farce, chose bouffonne, مضحكة ـ حكاية مضحكة ـ عاية مضحكة.

مسنحن ـ نُكتى FARCEUR, s. m., bouffon, قشهر ـ مسنحرة ـ مهرج

. سراجا , FARCIN, s. m., maladie

FARCIR, v. a., remplir, حشى I. Concombres farcis, حيار محشى

Se Farcir, v. ref., se remplir l'estomac avec excès, ما يا المشير وحد المادي.

FARD, s. m., poudre, pâte pour peindre la peau, أسفيداج ـ حسن بوسف ـ حهرة.

Fard dans le discours, زوانی.

Fard, dissimulation, تُصنَّع.

FARDRAU, s. m., اجال; plur., اجال.

FAEDER, v. a., mettre du fard, بالوجه بالوجه على 0. دون الوجه على Se. farder, وزق - حقّف على الوجه الوجه.

Farder, donner un faux lustre, déguiser, زُوَّق - وَقَى

زرق اللي كلامه Farder un discours, طلى كلامه

جن , coll., جنى ; coll., جنى ,

. حركش ـ نخصص بده. بدير Farfouiller, v. a., مركش ـ

FARIBOLE, S. f. fam., ", aming - lyldyl.

FARINE, s. f., دقيق - طحين. Farine de sésame, دقيق - كهاجة, Farine de première qualité, اطحينة

|| Farine de seconde qualité, طحين. || Farine de troi-

sième qualité mélée de son, خوشكا Fleur مكتل, Fleur de farine de froment, fraicheur ou netteté, مكتل سپيد

FARINEUX, SE, adj., de la nature de la farine, .ذو دقيق

FARINIER, s. m., marchand de farine, يياء دقيق. . اضجر - ازعج | وحشى - موتش , FAROUCHE, adj. com., sauvage .نافر ـ

FASCICULE, s. m., ce qu'on peut porter d'herbes . باط حشيش ,sous le bras

PASCINATION, S. f., all _ _ ___.

جراز, plur. ; جرزة حطب , FASCINE, s. f., بحراز

FASCINER, v. a., ensorceler, al. A.

Fasciner, au fig., charmer, A.

FASEOLE, s. f., légume, کفنک.

FASTE, s. m., vaine ostentation, اهوء جيمة.

كتب الاخبار, Pastes, au pl., registres historiques, كتب الاخبار

.دفاتر الوقايع - تواريخ -

FASTIDIEUSEMENT, adv., 1, -----

Fastidizux, se, adj., qui cause de l'ennui, مُصْعِبر, jour, مُصْدِة.

FASTURUSEMENT, adv., FASTURUSEMENT, adv.,

FASTURUX, SE, adj., qui a du faste, خجة.

قلحس ـ رقع , FAT, adj. et subst. , impertinent, sot

.احيق ـ

FATAL, R, adj., marqué par le destin, محتوم -. كلاجل المحتوم , L'heure fatale . مُقدّر

. سوء _ نحس , Fatal, funeste, malheureux

.مدهب القدرية, FATALISME, s. m., doctrine

FATALISTE, s. m., qui attribue tout à la fatalité, قدرية ,plur., قدري.

| القصا والقدر, FATALITE, s. f., destine inévitable, .تقدير ـ

FATEMITES, s. m. pl., princes descendans d'Ali, الخلفا الفاطييين.

FATIGANT, E, adj. , ستغب

FATIGUE, s. f., ____.

FATIGUÉ, E, adj., t. d'arts, sans légèreté, sans

. تعبان , Fatigué , las ,

FATIGUER, v. a., donner de la satigue, أنعب. Je .انا تعبان ,suis fatigué

Fatiguer, an fig., ennuyer, importaner, J. -

Se Fatiguer, v. réf., se lasser, تعب A. _ كلّ تعبث و أنا أروج Je suis fatigué d'aller et de venir, وأنا أروج

Fatras, s. m., amas coufus, عُشُ ـ عَاشَى. Fa-.حشو و تطویل ,tras de paroles

FATUITÉ, s. f., impertinence, בּוֹבה ב,

FAUBOURG, s. m., partie d'une ville au-delà de ses حارة برانية ـ صواحي مدينة, plur.; صاحية .صوایع , .plur ; صابیع برانی ـ

FAUCHAISON, s. f., temps où l'on fauche, .زمن الحش

FAUCHÉE, s. f., ce qu'un faucheur coupe en un

FAUCHER, v. a., couper avec la faux, , , . O. -.I قصل

FAUCHEUR, s. m., مقال _ عشال _ ...

FAUCILLE, s. f., ame - Jei - Jose; plar.,

صقور, plur., صقر, plur. صقور, .(Barbarie) طير الحرّ - بازات, plur., بازا

لزيته, FAUCONNERIE, s. f., تازيته.

.صقار ـ بزادرة , plur. بازدار , FAUCONNIER, s. m. FAUFILER, v. a., faire une fausse couture à longs points, شلل

Se Faufiler, v. réf., au fig. fam., s'insinuer, زبق I. Se Faufiler, se lier, ما أنشبك مع

FAUSSAIRE, s. m., qui fait de fausses écritures,

FAUSSEMENT, adv., contre la vérité, بالكذب.

عوّج ـ . I. تُسنى FAUSSER, v. a., courber Fausser, enfreindre, violer, فأن O.

Fausser la compagnie, la quitter, ne pas s'y trouver après l'avoir promis, كُذَّب الجيعية.

. صوت عالي , FAUSSET, s. m., voix aigue,

Fausset, brochette pour boucher. خلال.

FAUSSETÉ, s. f., qualité de ce qui est faux; chose fausse, 19; - 4,35.

.منافقة, duplicité, hypocrisie,

FAUTE, s. f., péché, manquement contre le devoir, خطايا,.plur.; خطية - خطا - ذنوب ,plur.; ذنب Ce n'est pas مفوة _ زلّة _ عيب _ قصور _ نقص _ ma faute, ما هو ذنبي _ ما لي ذني الذنب ما هو على

.هفوة _ زلت علطت , Faute, erreur

Faute, disette, manque, قلة _ عدم _ نقص. Une chose nous fait faute, ناقصنا شي On eut faute de لقلَّة الفلوس , Faute d'argent . قلت الحنطة , blé من عدم المقدرة ,Faute de moyens العدم الفلوس ـ Sans faute, adv., immanquablement, عرب كل بد FAUTEULL, S. M., كرسى; pl., وكراسى. FAUTZUR, s. m., qui favorise un parti, une opi-.معين ل ـ داعي العصب, nion,

FAUTIF, IVE, adj., sujet à faillir, اتحت العلط. _ مغلوط _ ملان غلط , Fautif, plein de fautes .سقيم

- مزعفر, adj. com., qui tire sur le roux, مزعفر .اشهل ـ ورد

Bêtes fauves, plur., cerfs, daims, biches, la. .طير الديوث, FAUVETTE, s. f., oiseau, طير الديوث.

FAUX, s. f., instrument pour faucher, مقصال _ منحل

Faux, s. m., le contraire du vrai, كذب. Faire un faux, produire une pièce fausse, rendre un faux té-. ه شهد بالزور - قدّم خط مزور , moignage

A faux, adv., faussement, injustement, en vain, في الباطل

اطل - كاذب, sse, adj., contraire au vrai, عاطل - كاذب ما لم اصل - من غير اصل - زور - كذّاب -Fausse nouvelle, غبر بلا أصل Fausse doctrine, ال شهادة زور , Faux témoignage المذهب باطل Fausse alarme, جة كاذبة.

Faux, mal appliqué, غير مظانق.

كذاب ـ عملى ـ مصنع , feint, contresait, عملى ـ مالي Fausse المجوهر عهلي , مصنع , Faux diamant عش monnaie, ادرأهم زغل - كبيبا - قلب Fausse clef, كتاب مزور عن لسان ,Fausse lettre المقتاح مقلد ا .هجوم مكر ـ حصار مكر ,Fausse attaque أ.احد Fausse porte, باب کاذب، Fausses enseignes, اشاير مكو!. || Fausses manches, manches par-dessus les autres, اکہام عیرة.

Faux, postiche, " عيارة _ عيارة . Faux cheveux, .شعر عيارة

Faux, discordant, غاذ.

- بوجهين - موجهن - بوجهين - بوجهين .ماكر ـ ذو لسانين

FAUX-ACCORD, s. m., faux ton, غذاذ.

FAUX-BOND, s. m., (Faire), manquer à ses engage-. خالف الوعد, mens

FAUX-BRILLANT, s. m., بنهوج.

. ضربة خايبة, FAUX-Coup, s. m., ou coup faux, ضربة خايبة.

.مصروف كذب, s. m., بمصروف

FAUX-FEU, s. m., amorce qui brûle sans que le . تكذب, coup parte

FAUX-FRAIS, s. m., plur., petites dépenses, .مصروق عالك

FAUX-FRERE, s. m., traitre, انح خاين.

FAUX-FUYANT, s. m., endroit détourné pour s'évader, عطف.

Faux-Fuyant, fam., défaite, 🚓; plur., 🚁. . ضد النور , FAUX-JOUR , s. m. , lueur fausse

ضرات كييا ـ كيماوى , FAUX-MONNOTEUR, S. m., ومرات كييا .صناع معاملة زغل ـ قلبزان ـ

عثار _ عثرة , Faux-Pas , s. m. , pas mal assuré , قار _ عثار .

Faux-Pas, au fig., faute, ");.

. كرمشة , Faux-Pli, s. m., pli déplacé

.قسيس زور ,FAUK-PRÉTER, 5. m.,

. نے کذاب , FAUX-PROPHÈTE, s. m.

FAUX-SEMBLANT, s. m., apparence trompeuse, بهتد - اظهار خلاف ما في الباطن - صورة

شهود , plur. و أور , plur. بشاهد و المعالمة , plur. افصال , pl., grace, bienfait, ضعال ; pl., افصال . انعام ,:plur نعم ـ

Faveur, marque d'amour de la part d'une femme, Les faveurs d'une femme, sa قبول _ اشارة حب possession, J. Accorder ses faveurs, .0 حاد بالوصل

.قرب _ قبول _ معزّة _ جاه , Faveur, bonnes graces ال est en faveur auprès du prince, هو في عبين الأمير معزة عند الامر على Perdre la faveur du prince, نزل من حين الامير I. || Prendre faveur, I. O. علا شانه

.سلطت _ عز , Faveur, crédit, puissance

. كثير الأولاد_ولود_ ناسل , Il a obtenu cet emploi nération مظهر , Paveur, protection . كثير الأولاد_ولود ـ ناسل - اخذ المنصب بقوة الظهــــر , par faveur الخواطر الخواطر Aujourd'hui la faveur l'emporte ابناء الدهر ما بقيمون الفصل sur le mérite, . واسع - كثير الثير البتوفيق الله Par la faveur divine, الظهر الثير الثير التيمون الظهر

A la faveur de, adv., بواسطة. A la faveur de la .و ستر عليه الليل ـ تحت الليل إ

من شار، En faveur de , adv., en considération de , من شار، . نظرا ل _ رعاية ل _

En faveur de, au profit de, منفعة . J. Il décida en faveur d'un tel, حكم لفلان.

FAVORABLE, adj. com., propice, موافق. Vent fa- racines, دقيق. ر بیر موافق , عدل ,vorable

. نافع Favorable , avantagenx ,

FAVORABLEMENT, adv., قبول. Traiter quelqu'un عامله بالذي احسن , favorablement

FAVORI, TE, adj., ------

Favori, s. m., qui tient le premier rang dans les faveurs d'un prince, نديم ; plur., أندما .

A. قبل , Favorsezz, v. a., traiter favorablement, قبل A. مقبول عند لامير , Il est favorisé du prince

ـ ساعد ـ اعان ـ وفسق Favoriser, aider, وفسق .0 شد ظهره

Favoriser, être favorable à, عال الي _ وافق I. كان ببيل الى هذا الراي الجائد الراي ببيل الى هذا الراي المائة الراي ببيل الى المائة الراي المائة الراي المائة الم اکرم علیه ب , Favoriser quelqu'un de, lui accorder مابيه بـ المقصّل عليه بـ . Les grâces dont tu as favorisé les scrviteurs, كلانعام المشفصل بها على عبادك

FEAL, plur., FEAUX, s. m., fidèle, terme de chan-.صادق ، cellerie.

FEBRIFUGE, s. m., qui chasse la sièvre, .دافع للحمي

FEBRILE, adj. com.,

FÉCALE, adj. fém., de l'excrément, برأزى.

عكار ـ طحل , FECES, s. f. pl., lie, طحل .

FÉCOND, z, adj., qui produit beaucoup par la gé-

Fécond, fertile, مخصب ـ مخصب.

مكثر, Fécond, qui produit beaucoup (auteur),

Fécond, qui fournit beaucoup (sujet, matière),

FÉCONDANT, E, adj., qui rend fécond, تلقير لقام - تخصيب , s. f., سيت

FÉCONDER, v. a., rendre sécond, fertiliser, _ = _ =

.كشرة لأولاد ـ خصب ، Fecondite, s. f.

FÉCULE, s. f., partie farineuse des graines, des

Fécule, sédiment de liqueur, , &c.

FECULENCE, s. f., sédiment des urines,

FÉCULENT, E, adj., chargé de lie, عكر مترسب. كار مترسب. كار يتجادى, FÉDÉRATIF, VE, adj., de l'alliance, اتحادى. FÉDÉRATION, s. f., alliance, اتحاد متفق متحالف. FÉDÉRÉ, E, adj., allié, متفق متحالف. FÉE, s. f., divinité imaginaire, مَنْهُ.

Féérie, s. f., art des fées, très-beau spectacle, صنع الجن ـ سحر.

Feindre, boiter, عرج مدر مر عرج O.

FEINTE, s. f., artifice, مكر مكر ميلة FÈLER, v. a., fendre, شعر A.

Se Féler, v. pro., أنشعر

عقل مشعور ، Cerveau fêlé ، مشعور ، Cerveau fêlé ، تنهنية . FÉLICITATION , s. f. , compliment ، تنهنية . FÉLICITÉ , s. f. ، هناء عناء عنادة ـ هناء . FÉLICITE , v. a. , complimenter , ب. هنى ب . Se Féliciter , v. réf. , s'applaudir de , ل مرح ل . استبشر ب .

EKLONIE, s. f., perfidie, خيانة.

فلوكة, Félouque, s. f., petit bâtiment.

انشعار, FRLURE, s. f., fente, انشعار.

FEMBLLE, s. f., إنشى plur. , أنشاية ـ اناثى . FEMBLE, s. adj. , مُونَث

. أمرأة مزوّجه , Femme , opposé à fille , أمرأة مزوّجه .

FEMMELET, s. m., homme efféminé, رجل خُشُى FÉMUR, s. m., os de la cuisse, عظم الفحد. FENAISON, s. f., temps auquel on coupe les foins, زمن حش الحشيش

FENDEUR, s. m., بازاع حطب.

FENDRE, v. a., diviser, couper en long, شق O. _

A. _ فلع _ A. فرع I. Fendre du bois

. فرع الحطب

Se Fendre, v. ref., s'entr'ouvrir, انشق.

نشف الحشيش, FENER, v. a., sécher le foin, شيف الحاصفية

FENÊTRAGE, s. m., les fenètres, شبابیک.

Fenerae, s. f., ouverture pour donner le jour, روازن, plur., روازن.

Fenetre, sa fermeture en bois et verres, شبّاک , plur., شبانیک

- شَيرة ـ شهر FENOUIL , s. m., plante aromatique . . بسباس ـ رازبانے

ت بنف من , Fenouillette, s. f., sorte de pomme التفار التفار

u a un mur pour regarder, درخوس , pl., درخوس , Fentes, gerçures des rochers, des mines , فلع شنلیا حست - حلبة , Fenuganc

FÉODAL, E, adj., qui concerne les fiefs, سیادی FÉODALEMENT, adv., سیادیاً

Féodalité, s. f., droits de seigneurs à foi et hom-mage, تسييد, سيادة على الشعب.

en fer, s. m., métal, عديد. Morceau de fer, outil en fer, قديد الله Chaque être trouve dans son espèce l'instrument de sa destruction; le fer même est détruit par la lime, حتى جنسم حتى لم الحد من جنسم المسلم المرد المرد المرد المرد المرد المرد المرد بارد, c'est aire des efforts inutiles. I Tête de fer, homme de fer, opi-

robuste, قوى, | Sceptre de fer, gouvernement très-dur, حدید ...

Fer d'une pique, d'une flèche, etc., نصل; plur., . نصول et نصال

Fers, au pl., chaines, menottes, زنجير; plur.,

Fers, au fig., captivité, أسر - أسر. Fers, engagement d'amour, بشارة ,

صفير _ صفيحة بيصا _ تُنك , Fer-blanc, s. m. نصف دايسرة , Fer à cheval, demi-cercle

.شكل ملال

Fer de cheval, plante, ... انعل الحصار. Fer de cheval, just; plur., list _ (Barbarie).

. مکری Fer pour repasser,

.سنگری , Ferblantier , s. m.

FÉRIE, s. f., jours où l'on ne travaille pas à cause des fètes, ايام بطالة.

من غير نزاع ,Féria (Sans coup), sans combat, من غير نزاع . O لم ما الم الم الم و FERLER, v. a., plier (les voiles), طوى FERMACE, s. m., prix du loyer, مثق الأبيجار.

FERME, s. f., bail ou louage d'un bien, etc., Donner ou prendre à ferme. Voyez التزام _ أيجارة AFFERMER. || Ferme de certains droits ou marchés .اقلام , .plur ; قلم

- التزام, domaine, bâtimens loués à ferme, التزام (turk) جفتلک

FERME, adj. com., qui tient fixement, ا ثبت , Tenir forme, faire ferme ماكر. _ ثابت , Un regard ferme, ماكن _ ثابت , Un regard ferme . نظر من لا ببخاف

.ماكن _ قوى Ferme, fort, robuste,

.ماكر , _ صلد , Ferme, compacte et solide

Homme ferme en ses قصد حقيقي , Homme de fer, Ferme dessein, أسم ماكن_ مقل عند , miâtre, عند desseins, حزم صاحب عزم.

Ferme, droit et solide (esprit), رزير، _ مكير، Ferme, énergique (style), بلبغ.

. بشدة _ بحزم , Ferme , adv. , fortement ,

. الشدّة ! Ferme! interj., courage

FERMEMENT, adv., avec fermeté, invariablement, بحزم _ محكها _ بثبات

FERMENT, s. m., levain,

Ferment de haine, sujet de haine, اسب عداولا

ERMENTATIF, IVE, adj., بخير.

FERMENTATION, s. f., mouvement interne d'un liquide qui se décompose, اختہار.

Fermentation, au fig., agitation des esprits, هيجان.

FERMENTER, v. D., entrer en fermentation, Fermenter, au fig., s'agiter, & I.

. Fermer unc porte ، عَلَوْ ، _ . I عَلَوْ ، _ . I قَفَل _ قَفَّل . Fermer un livre, غلق بات مكر باب lls fermèrent leurs اطبق , طبق كتـــاب greniers, جروا على انابرهم O. ∥ Fermer la main, ا .غيض عينيد , O. | Fermer les yeux فطبق يك Fermer les yeux sur quelque chose, faire semblant de ne pas la remarquer, على, على أغضم ا || Fermer la bouche à quelqu'un, le réduire au silence, أفحم , Fermer la bouche à quelqu'un, ou l'engager à fermer les yeux sur quelque abus, انتهد ا Fermer ses habits (en signe de respect), - " -لهلم ثيابه.

Fermer, plier, de I. Fermer une lettre, .طوی مکتوب

O. بط , Fermer, lier

Fermer, boucher, clore, سد O. Toute voie de طريق النجاة في وجههم ,salut est fermée pour eux Ferme, constant, inébranlable, عسدود متين ما مسدود . « Fermer le chemin, au fig., ôter les moyens de succès, الباب ـ سدّ عليه الطرق ـ سدّ الباب ... Fermer, v. n., انسكّر ـ انقفل

Se Fermer, v. pro., انطبق _ (en parlant d'une fleur) صمّر (en parlant d'une plaie) ـ طبّق O. ـ حمّد I.

"ל בינה בריבה. Frameta, s. f., état de ce qui est ferme, solide, ילה בינה.

Ferrure, acti

Fermeté, assurance, courage, بأبات القلب عنهامة القلب عنهام القلب عنهامة القلب عنهامة القلب عنهامة القلب عنهامة القلب عنه

.عزم - حزم , résolution invariable , عزم - عزم .

FERMETURE, s. f., ce qui sert à fermer, J.

FERMIER, IÈRE, s., qui presid à serme, متأجر

FERNOIR, s. m., agrafes, etc., مشبک

FERNAMBOUC, s. m., bois de Brésil, بقم.

Fénoce, adj. com., (bête), کواسر, plur., کواسر چاری پر پر پر پر پر پر اور کی باری داری باری

رجل قاسى مثل الوحش, رجل قاسى مثل الوحش. Péroce (homme), مقللة المتراس المتراث المتراث

FERRAILLE, s. f., vieux morceaux de fer, عيق.

تعبرة كلية. Zèle fervent. عبرة كلية. Erranailler, v. n., faire du bruit en frappant des في حمرارة . Erranailler, v. n., faire du bruit en frappant des في الماس . Zèle fervent. عبرة عبرة عبرة كلية . Franciller, v. n., faire du bruit en frappant des في الماس . Zèle fervent . عبرة عبرة كلية .

عاتل, Ferrailler, au fig., fam., disputer, عاتل.

FERRAILLEUR, s. m., qui aime à se battre, مثل العبادة النص. النصل النصل

FERREMENT, s. m., عديد.

FERRER, v. a., garnir de fer, عديد البس حديد.

انتن ـ دنس ـ دنس منعل A. النقل من A. النقل ـ المنطر A. المنان ـ بُيطر I. Cheval qui n'est pas ferré, Fesser, v. عدى المحمان ـ فيان حفيان حفيان حفيان حفيان حفيان علم حفيان علم المنازع ال

Ferrer la mule, compter plus cher qu'on n'a payé, ورّد في السعر.

Homme ferré à glace, fam., capable de très-bien répondre ou de se défendre, رجل فحل.

بياع أشيا من حديد ,FERRONNIER , S. m. , عديد .

FERRUGINEUX, SE, adj., SLL.

- حدید ,FERRURE, s. f., garniture en fer, عدید تابیس خدید

. نعل _ هذایة, Ferrure, action de ferrer

FERTILE, adj. com., abondant en, fécond, (terre),

- كثير الاثهار - مثهر - مخصب - خصيب - مربع

- كثير البركة Esprit fertile, qui produit beaucoup et facilement, عقل مثهر.

Sajet fertile, موصوع وأسع

. بكثرة , FERTILEMENT , adv. , avec fertilité ,

FERTILISER, v. a.,

FERTILITÉ, s. f., بخصب.

FÉRULE, s. f., terme de collége, palette de bois pour frapper les enfans dans la main, Los Wes.

Être sous la férule de, au fig., être sous la puissance, كان تحت سُلطان O.

- فيرولة - عشبة السكسينج ,Féaule, s.f., plante - فيرولة - عشبة السكسينج , كفّ العروس

بحرارة - بشدة FERVENMENT, adv., بحرارة -

- مجتهد ـ ملتهب في العبادة , Fervent, e, adj. مجتهد ـ ملتهب في العبادة . Zèle fervent

غيرة ـ حية ـ حرارة , Ferveur, s. f., ardeur, zèle عيرة ـ حية ـ حرارة ـ تحدق النيت ـ شدة ـ tion, عرارة في العبادة

Fesse, s. f., partie charnue du derrière de l'homme, افراک , plur., فلک ; plur., فلکة اردانی, plur. ; دنی.

FESSE-MATHIEU, s. m. fam., usurier, مُرابِي. ـ دنس.

FESSER, v. a. Voyez FOURTTER.

FESSIER, s. m., les fesses, الطيز - الكفل - العجز, Les fessiers, les muscles des fesses, عصل الكفل المجادة المعالية الم

.وجهه عهّال يفور ,Le feu lui monte au visage ولايم ,pl., ولايم ; pl., ولايم الدور ,Le feu lui monte FESTON, s. m., faisceau de branches ornées de fleurs . حزمت افراع بزهور و فواکه ,et de fruits

الزهر.

Fre, s. f., solennité religieuse, عيد ; pl., اعياد . Célébrer une fête, عيل العيد Nous sommes en fête aujourd'hui, نحن معيدين اليوم. Fête-Diou, fête م عيد القربان المقدّس, du Saint-Sacrement عد العسد

. حراقة ـ نار مصنعة إ عايدة ـ عيد لم Souhaiter à quelqu'un sa fête, حراقة ـ عايد عليد. Complimens à l'occasion d'une fête : عليك ابرك لا عياد: réponse : عليك عليك ـ و انت سالم : réponse ;كل سنة وانت سالم ـ وانث بخير: réponse ;سنين عديدة وايام مديدة الله يسلك: répouse ; عقبا لسكل سنتر ـ

Féte, réjouissance publique avec foire, ages plur., مواسم . Fête, réjouissance particulière, ورج ; au feu , مواسم مواسم . .افراح , plur.

Faire . فرحة - اكرام , Faire fête à quelqu'un, lui faire un accueil empressé .اکرم قدومہ ـ .۸ فرح بہ

Se faire fête de, se promettre du plaiair à, جبعبة FETER, v. a., chômer, célébrer une fête, عيد. Fétèr, bien accueillir, اكرم.

مَكْرَم , Fati, z, adj., bien reçu partout, مكّرة.

FETFA, ou mieux FETVA, mot arabe qui vent dire فتاوي , plur. وقتوي , décision d'un musti

منتر, FÉTIDE, adj. com., منتر

.قشة , Frtu , s. m. , brin de paille , قشة .

بقدم من عينيد الشرر, Feu fait avec des com- feu, الر, Feu fait avec des combustibles, نار (fém.); plur., يوقيد ـ نيران Mettre le feu à, ضرب النار في I. O. ∥ Prendre feu, اخذت النار فيم. ∥ Le feu prit à la poudre, النار في البارود Prendre feu, au fig., s'ani-

Feu de paille, ardeur passagère, نار قشر. Mourir à petit feu, languir avec douleur, منني A. || Jeter de ولع النار, l'huile dans le feu, entretenir la discorde قطع مثل المار, FESTONNER, v. a., découper en festons Mettre les fers au feu, commencer vivement une affaire, عط وجال في O. | N'avoir ni feu ni lieu, être vagabond, لا له لا بيت و لا غيط . | Faire feu des quatre pieds, employer tous les moyens de suc-فار حوا ,Fen d'enter, très-vif اعمل كل جها cès ا ا الله عيدية , Feu d'artifice , الله عيدية , Feu d'artifice ,

> Feu, incendie, مريق. Au feu! exclamation pour avertir qu'il y a un incendie quelque part, , U.

Feu, supplice, حرق.

. قوائے , plur. , قُوبِه ; plur. ,

Feu, famille, بيبوت; plur., بيبوت.

Feu, luenr des flambeaux, des torches, Pécher

Feu, coup d'arme à feu, اللق اللق الله الله . Faire feu, مسرب مدافع ـ طلاق رصــاص ـ (avec un fusil) قوس ـ اطلق الرصاص على . صربوا المدافع

. صاعقة , Feu du ciel

Fou, remède brûlant, cautère, كج . Appliquer le feu à, کوی 1.

. حرارة مصرقة مار, ebaleur, ardeur, عرارة مصرقة احتد في كلامه النكلم الحرقة,Parler avec fea et colère الحتب Le feu de l'amour, غار الحتب. الFeu, vivacité de . نارية _ ذكا العقل _ توقد الذهن Yesprit,

Feu, brillant éclat, ضيا. Il a les yeux pleins de

Feu, e, adj. sans plur., defunt depuis peu, مرحوم. Fens mon père, إلرحوم ابى Voyez Difunt.

اوراق , plur., ورق شجر, plur., اوراق جورق , cell., ورقت , cell., ورقت , cell., ورق . ورق _ أورق . Se garnir de feuilles . أوراق . Plur. إلى احتد _ أخدته الحبية . Se garnir de feuilles

O شك للزيجة, Fiancer, promettre en mariage, أرانعب مثل الورقة, Trembler comme la feuille .O خطب البنث ل - |, plur ; ورق - ورقة , خطب البنث ل - |, plur ; ورق - ورقة , خطب البنث ل - إ (Égyp.). افرام , plur., فرج ورق - (Syrie) طراحي الباق , plur. , وصفيحة فصّة أو ذهب ; coll. , فيعا ; plur. , الباق , صفایح , plar.

FEUILLET, s. m., partie d'une seuille de papier | - il; plur., ill. . نصف الورقة, contenant deux pages,

FEUILLETER, v. a., tourner les feuillets, قلب الورق

تسة , FEUILLETTE, s. f., tonneau

. كثير الأوراق _ مورق , Fzuillu, adj.,

FEUTRE, s. m., étoffe non tissue, faite en foulant الماسيد , plur ; بالدة ـ لتاد ـ لبد , plur ; plur لتادة ـ لتاد الماسيد , plur) . O دق خازوق , I. Ficher un pieu ركز | البد الصندوق , I. Ficher un pieu

FEUTRER, v. a., garnir de feutre, البد

FEUTRIER, s. m., qui prépare le seutre, JU.

Fève, s. f., légume long et plat, فول. Marchand de fèves , فوال

.شرنقهٔ ـ جيز , Fève, nymphe de ver à soie

جوة في , Fère, maladie de la bouche du cheval .فم الفرس

فول صغير, Fèverole, s. f., petite fève de marais .قطانىة ـ ىقلة ـ

شهر اشاط , Février, s. m., اشهر اشاط .

مدينة فاس ,FEZ, ville

F1! interjection qui marque le mépris, le blame, الله يَقْبُحك على هذا الفعل ـ توه عليك

عربة بالكرا, Fiacre, s. m., carrosse de louage, اعربة بالكرا.

Fiançailles, s. f. plur., promesse de mariage devant un prêtre, شبكة الزواج . Bague de fian-çailles, اخطبة عاتم الخطوبة . Rompre les fiançailles, renvoyer la bague, أرجع الخطبة.

FIANCÉ, E, adj., qui a fait promesse de mariage, .خطیب _ مخطوب ل _ مشبوک

FIARCEB, v. a., s'engagerà épouser, " bà O. انشبك للزيجة -

FIBRE, s. f., filamens déliés dans les chairs, ليفتر;

ـ شروش , plur., شرش , plur., شروش

بالياني ـ بشروش ـ شرشي ,FIBBEUX, SE, adj.,

O. ربط بالدُبارة, Figeler, v. a., lieravec de la ficelle,

FICELLE, s. f., petite corde de fils, 3,45 -خط قنب

FICHE, s. f., petite pointe de fer,

. فشم Fiche, marque de jeu, فشم .

Ficher, v. a., faire entrer par la pointe, خَيْش ـ

FICHU, s. m., moucheir de cou, منديل ـ طرحة. FICTIF, IVE, adj., qui n'existe que par supposition,

.موجود بالاسم فقط_اسم من عبرجسم

تصنيفة , Fiction , s. f. , invention fabuleuse .

Fiction, mensonge, - كذب.

.وداعة, Fideigommis, s. m., تواعة

FIDÉICOMMISSAIRE, s. m., مستودّع.

Fiderusseum, s. m., كفىل.

صداقة ـ ضبط, Fine Litte, s. f., exactitude, vérité, صداقة .صدرق ـ

Fidélité, loyauté, régularité à remplir des engagemens, صدق _ أمانت _ وفاء. Fidelité en amitié, , Garder fidélité à ورار في المحبَّد ـ وفا إلى المحبِّد ـ وفا ٨ حفظ عهل _ حفظ حقم

FIDÈLE, adj. com., vrai croyant,

Fidèle, qui garde sa foi, loyal, ed - ala -Fi . صادق _ امنا , plur. ; امين _ مُقيم على العهد dèle à ses promesses, وفا ال n'est pas fi-في الوعد ما لم رباط, dèle à ses promesses

Fidèle, conforme à la vérité, مضبوط - صحيح Finklement, adv., d'une manière fidèle, Louis . Servir quelqu'un fidèlement, مسكتم البردية [Il a eu une atteinte de fièvre, ٥٠ خدم خدامة صادقة

FIEF, s. m., domaine noble, relevant d'un autre, .اقطاع ـ زعامت ـ التزام

Firse, z, adj., désigne le suprême degré dans le س مرامی قراری ,Fripon fieffé فسراری ,vice ب اكبر الفلاتية.

Fire, s. m., liqueur jaunatre, 5. Vésicule qui مرارة contient le fiel,

.حقد _ مرار , Fiel, haine, aigreur

- بُعر - زبل FIENTE, s. f., excrément d'animaux, بُعر - زبل الرق ,Fiente d'oiseau, سواد.

FIERTER, v. D., j I.

SE FIER, v. pr., avoir de la confiance en, مرار المر, O. Je ne me , وثق به ما استامند . آمند . مانی امین من طرفک ما بستامنک fie pas à toi, Se Fier sur, en, اعتبد على _ اتبكل على الاستاد على _ التبكل على ا

Firm, ene, adj., hautain, orgueilleux, نافنے منخارہ عالی ـ مفتخر ـ متکتر ـ متعجرف ـ شامنح . شریف _ عزیز _ عظیم , Fier, noble, grand

FIRREMENT, adv., Lieu.

. تصوير - رسم | نفخة _ كُبر _ هجرفتر _ شخفة . FIERTE, s. f., شخفة عزة النفس , Noble fierte

Fizvar, s. f., maladie, حُقِيّ ; plur., تُعَات ـ . صُور, ... La chaleur de la fièvre, حرارة الحتى ... plur., صُور حتى باردة , Fièvre précédée de frisson . السخونة حتى دايمة , Fièvre continue . بُردية _ حتى نافضة _ Fièvre d'accès, مجى لازمة Fièvre جے دایرہ مطردہ ۔ جی مطردہ , périodique, réglée # Fière intermittente, جي دايرة غير مطردة . # Fiè-Fièvre tierce, سخونت مثلَّثت ـ عب Fièvre مِزُوقة, figure, جي التهابية, Fièvre inflammatoire . ربع # Fièvre chande, حبى محرقة. || Avoir la fièvre, .0 جنح - إساخن - محموم ، Qui a la fièvre سخن - انحم ا ـ الحدثم السحونة, Gagner la fièvre | المحنان أ

الحيي الحيي Il a eu trois accès de تواصلت السخونة ثلاث مرّات , fièrre,

ـ ضربة, inquiétude, émotion violente, صربة .اضطراب

Fièvreux, se, adj., qui cause la fièvre,

;مزمار _ صفارة , FIFRE, s. m., petite flute très-aigue ; .مزامير ,.plur

FIGEMENT, S. m., Jugar _ Jial.

.تقرس ـ ٥٠ عقد

Figue précoce, النيري, Figue précoce, النيري, الم . صُنّيرة _ صبر Figue que porte le figuier à raquette,

. شجر بة تير, Figurale, s. f., lieu planté de figuiers, شجر بة تير,

Figuier à ra- شجر نين. Figuier à raquette ou figuier d'Inde, صبار.

FIGURATIF, IVE, adj., qui est la figure, le symbole de quelque chose, رمزی ـ معنوی. Plan figuratif,

FIGURATIVEMENT, adv., إلامز _ معنو يا .

FIGURE, s. f., forme extérieure, image, 3,00;

. مز _ اشارة Figure allégorique ,

.وجوة , plur., وجه ; plur., وجوة

Figure mathématique, espace renfermé dans des lignes, شكل; plur., اشكال.

Figure de pensées, مجاز في المعنى. Figure de .مجازفی الکلام ,mots

Figure, carte de jeu sur laquelle est peinte une

I. صار له صورة , Faire figure, jouer un rôle brillant

Figunement, adv., par métaphore, أيجار

Figuran, v. a., représenter la forme, صوّر, Figurer, représenter allégoriquement, اشار الى ـ اشر.

. Figurer avec, v. n., avoir de la convenance avec, ناسب

Figure, métaphorique,

Fil, s. m., brin long et délié de lin, de soie, etc., لميذ به الميز به الم

Fils de la Vierge, fils qui voltigent en l'air, عاب الشيس.

Fil de perles, collier, عقد لؤلؤ سلك لؤلؤ.

Fü, tranchant, محد. Passer au fil de l'épée, وضع, بذل فيهم السيف ـ قتلهم قتل عام.

Fil, courant d'eau, all experses ...

Fil, au fig., suite de choses, d'une affaire, d'un discours, مساق ـ سياق.

Donner du *fil* à retordre, de l'embarras, expr. fam., أوحل.

De fil en aiguille, d'une chose à une autre, من الخيط للهخياط.

Finesse cousue de fil blanc, facile à découvrir, ميلة ما تسلك ـ شي الاينطلي.

FILAGE, s. m., manière de filer, غزيل.

FILAMENT, s. m., petit filet long et délié, شِلْش البِفة ـ شرش.

ذو ليف , FILAMENTEUX, SE, adj.,

تغزّالة, Filandiane, s. f., qui file par métier, غزّالة.

FILANDRES, s. f., fibres dans la viande, البانى - البانى اللحم

FILANDARUX, SE, adj., rempli de filandres,

قنب ـ مشاق ، FILASSE , s. f. , قشب

FILASSIER, IÈRE, s., qui façonne ou vend la filasse, مشاشق.

FILATURE, s. f., lieu où se prépare le coton, etc., معيل الفتالة.

صفوفی; plur., صف و File, s. f., suite, rangée, صف و plur., مفوفی A la file, عد واحد بعد واحد en file, اصطفوا صفاً و قطار . File de chameaux, de mules, وقطار الت.

FILER, v. a., faire du fil, غزل I. Machine à filer le coton, دوالیب; plur., والیب Coton filé, soie filée, عزل حریر

Filer, låcher peu à peu, رخى I.

Filer, v. n., s'étendre en filets, بسحب A.

Filer, fam., s'échapper, انسل 0.

Filer, aller l'un après l'autre, سار, I. Faire filer des troupes sur un pays, سيّر عساكر الى بلاد.

Filer, au fig. fam., conduire, diriger lentement, دَبْر لامر بصنعة, Filer une intrigue, دَبْر لامر بطافة.

Filer doux, agir avec douceur, par crainte, المحذفي الناعم

تخيط فتلت عسالة , Filet, s. m., fil delie

Filet, ligament sous la langue, شعب اللسان.

Filet, fibre, عرش; plur. , الياف, plur. , الياف, التور, plur. , التحم ظهر الثور, partie charnue du dos du bœuf, التحم ظهر الثور,

Filet, ligne, trait, ad- - de; plur., bed.

Filet, petite lame, صفيحة.

Filet, petite quantité, quelques gouttes, قليل عليه المواتبة على . Un filet de vinaigre, رَشَّة ما شوبة على .

. حس رفيع , Filet de voix, petite voix

Filet, rets, فقع مشبكة. Coup de filet, capture, ce que l'on prend en une fois, ميدة.

Filets, pl., pièges, embûches, مصيدة; plur.,!

تغزال, FILEUR, SE, S., qui file, غزال

FILIAL, B, adj., qui est du devoir du fils, حُبُوى مُحَبِدٌ لابن البنين Amour filial, محبد لابن البنين

.مثل البنير, FILIALEMENT, adv., مثل

FILIATION, s. f., descendance, انتساب الى.

Filiation, dépendance d'une église, نعلّق.

Filiation, relation des fils au père, بنية.

Filiation, au fig., suite des idées, متابعة الافكار.

FILIÈRE, s. f., outil d'acier pour filer les métaux, مستحبة. Passer par la filière, au fig. fam., passer par une épreuve difficile, أنقرص.

FILIGRANE, s. m., ouvrage d'orfévrerie à jour, مصاغ مخترم.

القندول ,FILIPENDULE, s. f., plante, القندول

FILLE , s. f. , enfant du sexe féminin , بنت ; plur. , بنتے , Ma fille . بنتے .

Fille de joie, prostituée, قحماً ; plur., بقحاب - قحاب.

Fille d'honneur, près des princesses,

Petite-Fille, fille du fils, بنت كلابن. Petite-fille, fille de la fille, بنت البنت.

FILLETTE, s. f. fam., petite fille, نيية.

FILLEUL, E, s., la personne qu'on a tenue sur les fonts baptismanx, أبن أو بنت المعهوديسية , fém., فليونة

Filoselle, s. f., grosse soie, كتكت الحرير.

Fixov, s. m., qui vole par adresse, مشال ـ طرّار

FILOUTER, v. a., voler avec adresse, صرق O. ـ مرق I.

.سرقة, Filouterie, s. f., action de filou, سرقة.

Files, s. m., enfant mâle, ولد, pl., ولد, plur., وابن ا والبن Petit-file, file du file, ابنين الابن الابن الابن الدرسة المناسكة المناسكة

تصفية ,. Filtration, s. f.,

FILTRE, s. m., tout ce qui sert à filtrer, la.

Filtre, breuvage pour exciter à l'amour, معجون العشق.

FILTRER, v. a., charifler, مصل ـ مصل ـ مصل ـ

Filtrer, v. n., couler, ترشيح I. A.

FILURE, s. f., qualité de ce qui est filé, فعزل.

Fin, s. f., terme, ce qui termine, تنها ـ نهام ـ اخرد ـ منتها ـ

Faire one fin, au fig. fam., prendre un état, اشتغل شغل

Fin, but, خاية _ غاية.

. أجل _ وفاة 'Fin, mort,

في كلاخبر, A la fin, adv., enfin, غي كلاخبر.

Fin, a, adj., délié, mince, رفیع ـ رقیق. Étoffe fine, خصر ناحل Taille fine, قهاش رفیع ا خبرة دقیقه بناعیة, Poudre fine, خصر رقیق لا خبرة دقیقه Laine fine et moelleuse, صوف ناعم

.من العال ـ خاص , Fin, excellent en son genre

عيّار ـ مكار ـ شاطر, Fin, ruse, adroit

Fin, délicat (en parlant de l'esprit), وفيع -معنى دقيق. Pensée fine, معنى دقيق. ∥ Le fin de la chose, أصل كامر.

اخِر۔ اخبر۔ اخبر۔ اخبر۔ اخبر۔ اخبر۔ اخبر۔ ا

Final, qui dure jusqu'à la fin de la vie, لاخر العير.

Cause finale, ce qu'on a pour but, عايد عاد.

FINALEMENT, adv., enfin, اخر, النهاية, Pl., وأخر.

Finance, s. f., argent comptant, دراهم نقد.

Les finances, au plur., trésor public, خزنة مال الميرى ـ بيث المال.

FINANCER, v. n. et act., مال A.

FIMANCIER, IÈRE, s., qui manie les finances,

راوغ ـ تحايل FINASSER, v. n., اوغ ـ

FINAUD, adj. fam., fin, rusé, ثبيث ; pl., أبض. FINAMENT, adv., يلطافت _ بصنعت _ برفاعة .

FINESSE, s. f., qualité de ce qui est fin, قاعة _ رفاعة _

Finesse, délicatesse dans les choses d'esprit,

خيل ; plur., كيلت مكر ; plur., كيل ترك المطارة عند اهل الشطارة شطبارة الحيل . قرك الحيل الحيل قي قرك الحيل .

Entendre finesse à quelque chose, y donner un sens malin, استخرج من الكلام معنى دقيق.

Les finesses d'une langue, d'un art, فنجر عبوند فيد القابق اللغة ، Fixea, v. a., d

Fixi, E, adj., terminé, مكهّل ماركة. Le fini, s. m., terme d'arts, النقال.

Finia, v. a., achever, لتهم - كهل - خيا - خلص - نتهم - كهل النقن A. Finir, mettre la dernière main à, النقن A. Il ne finit point de parler, ما يخلص من كلامه Pour en finir, صتى نعطص الحال - حتى نعطص .

A. - مخلص - . A فرغ A. - بناهى - انتهى ـ انتهى ـ انتهى ـ انتهى ـ انتهى المحلم المحلم

Finir, mourir, اقضى اجله I.

FIOLE, s. f., petite bouteille de verre, قارورة; plur., فتيلة ـ قوارير, plur., فتيلة ـ قوارير

FIRMAMENT, s. m., le ciel, سهاء. Firmament, sphère bleue où les étoiles fixes paraissent attachées, فلك الثوابث.

Firman, s. m., ordre du grand-seigneur, فرمان والاست. فرامير، et فرمانات

Fisc, s. m., trésor de l'état, الميرى ـ بيت المال . Fiscal, e, adj., الميرى ـ بخص بيت المال . Fissure, s. f., قسان ـ ـ أنفسان ـ .

. ناصور ou ناسور ـ زر Fistule, s. f., ulcère, أ

FIXATION, s. f., détermination du prix, etc. تحديد تعيين.

. ثبوت, Fixation, terme de chimie,

Fixe, adj. com., qui ne se meut pas, ثابت. Les étoiles fixes, الثوابث DEil fixe, ouvert et immobile, عين مبطقة

Fixe, certain, arrêté, déterminé, مقرّد مقرّد معيّن المبلغ معلوم معيّن Somme fixe, مبلغ معلوم المبلغ معيّن المبلغ معيّن المبلغ معيّن المبلغ ا

FIXEMENT, adv., بثبات. Regarder fixement, نجر عبوند فید

Fixen, v. a., déterminer, قترر محدّد عين. Fixer, rendre fixe, invariable, قترر - ثبّت.

Fixer les regards de quelqu'un, devenir l'objet de son attention, استيال نظرة.

Fixer, regarder avec attention, فجّر, فنجر عيوند في المخص في المخص في المخص في المخص

Se Fixer, v. réf., s'arrêter à, اعتبد على اعتبد على

Fixité, s. f., propriété de n'être point dissipé par le feu, ثبوت ـ صلانة.

FLACON, s. m., petite bouteille, فتيلة - قزازة; plur., فتيلة. Flacon d'argent à gouleau étroit et long avec bouchon percé de plusieurs trous, مرشة.

FLAGELLATION, s. f., فالسياط .

FLAGELLER , v. a., fouetter, عجلد O.

FLAGEOLET, s. m., petite flute, أمر- زمارة.

FLAGORNERIE, s. f., flatterie, تبليق ـ منافقة. FLAGORNEUR, sz., adj. fam., qui flagorne, منافق. fait, عيلته على علية .

FLAIRE, s. m., odorat, شم.

I. كرف _ شهشم O. _ شه O. _ كرف _ 1.

. أستنشق _ O. _ شم O. مثم O. _ أستنشق _ O. _ أستنشق .

. فلینکے , FLAMAND, E, adj., de Flandres

FLAMANT, s. m., oiseau, فحاف

.مشاعل , plur. , مشاعل , plur. , مشاعل , plur. , مشاعل . شهعدار. , Flambeau, chandelle, bougie, chandelier, شهعداً

.شهوع , plur. ; شهع ـ

.مصباح, Flambeau, au fig., celui qui éclaire, مصباح.

Flamber, v. n., jeter de la flamme, شعل O. _ .التبب

FLAMBERGE, S. f., -i...

FLAMBOYANT, E, adj. , براق.

FLAMBOYER, v. n., jeter un grand éclat, سطع A. .0 برق ـ

FLAMME, s. f., partie lumineuse du feu, Lui: plur., — Les flammes de l'enfer, . ثار الجعيم - لهيب الجهنم

.نا, الحب , Flamme, au fig., amour

. نشتر , Flamme, lancette

. شرر , coll., شرارة , coll. , شرر , coll. , شرو

FLANC, s. m., بنج; plur., اجناب De flanc, كنف الجبل , Le flanc d'une montagne على جنب. Flancs, au plur., sein, أحشاً.

Se battre les flancs, faire beaucoup d'efforts inu-قاطع في الطيار - اتعب جها tiles, وعامة

. بلاد الفلينك , FLANDRE, s. f., pays

FLANDRIN, s. m. fam., fluet et élancé, وغزوع;

. حوالک ما حستک ، FLANER, v. D.

. Flanquen, v. a., terme de fortification, se dit de la | عطف. Fléchir les genoux, وبرك O.

- I. حجى - دارى . En flagrant délit, sur le partie qui en désend une autre, حاصر . En flagrant délit

Flanquer, appliquer un coup, A. O.

Se Flanquer, v. réf., se mettre dans une assemblée, . Se flanquer dans la boue, .وقع في الوحل

FLAQUE, s. f., petit amas d'eau, مستنقع ماء.

FLASQUE, adj. com., mou, رخو - مرهوط,

FLATTER, v. a., louer pour séduire, تياق _ مآلق. . حلم - زوق Flatter, peindre en beau, حلم - زوق

Flatter, traiter avec trop de ménagement, e,!.

دلل ـ تدلل على ـ حايل Flatter, caresser, حايل Flatter de la main, al ubb.

Flatter, délecter les sens. نَدُدُ مِن O. ـ نُدُنُدُ.

s Flatter, faire espérer, بعشم ب

Se Flatter, v. réf., se croire du mérite,

Se Flatter, se persuader, espérer, عرب O. _ غربي.

FLATTÉ, E, adj., peint en beau,

FLATTERIE, s. f., louange exagérée, تيليق.

ميلق _ موارى , FLATTEUR, SE, S., qui flatte

FLATUEUX, SE, adj., qui cause des flatuosités,

FLATUOSITÉ, s. f., vent qui sort du corps, ربح ALÉAU, s. m., pour battre les grains, مدة .

. قبة الميزان, Fléau, verge transversale d'une balance, قبة الميزان.

Fléau, barre de fer mobile derrière une porte, .متراس

Fléau, mal, châtiment du ciel, الله; . صربة من الله - بلايا , plur., بلية - دواهي , plur.

FLECHE, s. f., سهام ; plur. , سهام ; plur. , بشا ـ بنان plur., انبال Ailes d'une flèche, اذن السهم.

FLECHIR, v. a., ployer, courber, حنم I. - ثني المارية I.

آري ـ خنري منازي . التربي ـ خنري . Fléchir, émouvoir, toucher de pitié, Flechir la colère de quelqu'un, أهدى عصبه. ال laisser fléchir, ,., I.

Fléchir, v. n., se ployer, se courber, انثني.

Fléchir, au fig., s'abaisser, se soumettre, L. O. . 🛦 خصع ـ

Fléchir, v. n., ne pas persister dans ses sentimens, .ارتغمي

FLECHISSEUR, adj., adde.,

FLEGMATIQUE, adj. com., qui abonde en slegme, بلغهي.

Flegmatique, au fig., froid, 3,6.

بلغم , FLEGME , s. m., pituite

Flegme, au fig., froideur, برود.

FLECMON, s. m., tumeur pleine de sang, خيرجل.

FLECMONEUX, SE, adj., شيرجلي.

LETRIR, v. a., faner, ذَلَل.

I. ـ عتك I. ـ عر Flétrir, au fig., déshonorer

ا كسر القلب , Plétrir l'ame, l'abattre

FLÉTRI, E, adj., déshonoré, repris de justice, مفصوح - معرس

Fletri, fané, فايل ـ ذيلار.

Se Flétrir, v. pr., se faner , ذيل O.

FLÉTRISSURE, s. f., état d'une chose flétrie, دول

Flétrissure, marque d'un fer chaud sur l'épaule d'un criminel, داغ المذنب.

Flétrissure , déshonneur, فعنيحة.

.أزهار: et زهور , plur. , وهرة , et إهرة . نواو بر, .plur زنوار - انوار , plur زنور , plur d'arbre ا .زهر , Eau de fleur d'orange . ما زهر , ¶ Fleur de .سلاوى | _ زهرة استنبولية , Constantinople ou de Jérusalem .زهرة الصليب

.عنفوان ـ عز,plus vif éclat

رعرعة _ نصارة Fleur, fraicheur, velouté, lustre, اعرعة _ نصارة Fleur, élite, عنبرة.

زينة _ رونق , Fleur, ornement du style

م الس مساوي A fleur, au niveau

FLEURAISON, S. f., تزهير

FLEURETTE, s. f., petite fleur, 3,.

Fleurette, au fig., fam., cajolerie, زهورات. غازل ,Conter fleurettes à

مزقر _ زاهر, FLEURI, E, adj., qui est en fleurs, مزقر

Fleuri, au fig., frais, orné, اهر;

عيد الزيتون, Paques fleuries

FLEURIR, v. n., pousser des fleurs, יבֿן - ; בֿרָ בּי

. Fleurir, au fig., être en crédit, en honneur, . لنبغ

مزهر, FLEURISSANT, E, adj., fleuri, مزهر

FLEURON, s. m., زهرة.

FLEURS-BLANCHES, s. f. plur., maladie des femmes, .رطوبة النساء

FLEUVE, s. m., grande rivière, نهر; plur., إنهار et انهر. On dit بحبر, en parlant de quelques grands fleuves, tels que le Nil, le Tigre, etc.

FLEXIBILITÉ, s. f., تنانة.

FLEXIBLE, adj. com., souple, سهل العطوفة _ لتربي.

FLEXION, s. f., état de ce qui est fléchi, انحناً.

. صرّاب مراكب ,FLIBUSTIER, S. m., صرّاب

Flocon, s. m., tousse de laine, كوكة. Flocon de neige, رقعة ثلج

FLORAISON, s. f., تزهير

. صندل , FLORENCE , s. f. , étoffe de soie

FLORENTINE, s. f., satin façonné de Florence,

FLORISSANT, B, adj., au fig., en vogue, en hon-Fleur, au fig., temps de la plus grande force, du neur, نابغ _ زاخر _ في عسر . Ville florissante, .مدينة معهو لا, عامرة

FLOT, s. m., vague, موج, plur, امواج, A flot,

Flot, petite houppe de laine ou soie, شَرَابة; pl.,

FLOTTAISON, s. f., partie d'un navire qui est à fleur d'eau, ما يساوى وجه الماء من المركب.

FLOTTANT, E, adj., الماء من المركب.

Flottant, au fig., incertain, متهاوج.

FLOTTE, s. f., vaisseaux réunis, قياوج.

FLOTTEMENT, s. m., ondulation, تهاوج.

FLOTTER, v. n., surnager, الماء وجه الماء الم

FLOTTILLE, s. f., petite flotte, قميارة صغيرة. FLUCTUATION, s. f., variation, mouvemens,

FLUETUEUX, SE, adj., adj., adj., adj., adj., alj., mince, opena - dezi.

FLUET, TE, adj., mince, opena - dezi.

FLUEURS, s. f. plur., opena - deje.

FLUEURS, adj., adj., alj., alj., plur., alj., plur., alj., al

FLUTE, s. f., instrument de musique, غابة; plur., مزمار ـ شبابة ـ عاب

FLUX, s. m., mouvement d'élévation de la mer,
مد وجزر البحر البحر الهربان ـ ملا و حسر البحر
البحر الهالي و البحر الهربان ـ ملا و حسر البحر
البحر écoulement, سيسلان البطن ـ البطن البطن البطن ـ البطن البطن البطن البطن البطن البطن البطن البطن البحرى البحرى

Foi, s. f., vertu théologale, ايهان. Article de foi,

Foi, religion, croyance, دین ـ امتقاد ـ ایهان ـ دین.
Foi, probité, régularité à tenir sa promesse,
تنبة خالصة ـ صدق ـ امانت . Bonne foi, a parler franchement,

De honne foi, en bonne foi, à parler franchement,
تقاص النية ـ سليم القلب . || Qui est de bonne foi, qui ne
cherche pas à tromper, سليم القلب .

Foi, assurance, parole, وعد _ قول Engager sa foi à quelqu'um, إ. عاهل اعطاء قول Yioler sa foi, اقام على العهد _ حفظ العهد الا Violer sa foi, خان حق التزويج Violer sa foi, كنان حق التزويج O.

معوّل عليه ,Digne de foi شقة. Digne de foi عليه معوّل عليه . Ajouter foi, croire اهل ثقة. Ajouter foi à un mensonge, انظلي عليه الكذب

Faire foi, attester, ب, ه شهد على .Ce qui fait foi de cela, c'est que, وتصديق ذلك ال

Ma foi, par ma foi, expression adverbiate pour affirmer, فی حظّی ـ علمی ذمّتی ـ فی ذمّتی و دبنی ـ .

Foirile, adj., l'opposé de fort, ضعيف. Être le plus foible, عجز من , عن Etre le plus foibles, figurément, qui manque de moyens, المحقيف Poible de caractère, قصير الباع Tabac foible, qui a peu de goût, خقيف . كنام ركك.

Foible, s. m., partie foible, أعيب. Avoir un foible, un penchant pour, مال نحو I.

FOIBLEMENT, adv., فعض.

FOIBLESSE, s. f., débilité,

.غشوة _ غيان , Foiblesse , évanouissement

Foiblesse, manque, défectuosité des choses morales, ركاكة ـ قلّد ـ نقصار.

. نقايص , plur. نقيمة , plur. نقايص , Avoir de la foiblesse pour مال إلى ,

Foiblie, v. n., perdre de sa force, de son cou-انفل عزمه م I. وُهُم rage,

FOIE, s. m., viscère, كبد; plur., كالد . Ce qui est bon pour le foie est mauvais pour la rate, la folie, ابجرت عليها .prov ; ما ينفع الكبد يصر الطحال

Form, s. m., herbe sèche, بايش بايش.

Foire, s. f., grand marché public à époque fixe, مواسم , plur. ; موسم - سوق

Foire, popul., cours de ventre, لين البطن.

Fois, s. f., nom qui désigne le nombre des actions, طرق , .plur ; طريق _ مرار et مرات , .plur ; مرّة (Syrie) _ فود مولا . Une seule fois, قطرة Toutes les fois que, اللَّهُ Plusieurs fois, اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ Lattaquie est deux fois aussi grande que Djeblé, اللادقية تطلع قد جبلة مرتبير. ∥ De fois à autre, de بعض مرار _ بعض الاوقات , temps en temps

A la foir, tout à la fois, en même temps, La .سوا _ حلت

Foison, s. f., sans plur. ni article, A foison, adv., abondamment, کثیر ـ بالزوف

Foisonner, v. n. fam., abonder, J.

For ou Fou; fém., Forrs, adj., qui a perdu l'esprit, مجنون. Devenir fou, جن A. | Rendre fou, Rendre fou (d'amour), سوسر , l Être fou de quelqu'un, l'aimer beaucoup, جرن على A.

.مخلوع , Fou , gai , badin ,

.الفيل Le fou, au jeu d'échecs,

. بطران - خلاعي . Folatar, adj. com., badin

FOLATRER, v. n., badiner, jouer, .0 بطر ـ .۸ لعب

Folis, s. f., démence, ilia - جنون -

- لوثلة, imprudence, faute de jugement, ـ لوثلة قلة عقل _ ,عونة

خلاعة , Folie , propos gais , خلاعة .

.غرأم, Folie, passion excessive,

Folies, plur., excès, écarts de conduite, غبايث

A la folie, adv., éperdument, الجنار. Il l'aime à

Folio, s. m., sans plur., page, مفعة. In-folio. livre composé de feuilles entières pliées en deux, كتاب في الكامل.

FOLLEMENT, adv., نجنان.

FOLLET, E, adj., un peu fou, badin, ocides.

Poil follet, duvet, premier poil, غب موفي .عذار ـ

. حفریت Esprit follet, sorte de lutin, عفریت

. نار في السياء, Feu follet, sorte de météore.

قشر الحت , Follicule, s. f., enveloppe de grains, قشر الحت

FOMENTATION, s. f., remède appliqué extérieure-. کیاد ۔ تھییل , ment pour adoucir, fortifier, résoudre

FOMENTER, v. a., appliquer une fomentation,

شاغل , Fomenter, au fig. , entretenir

مقرش ـ صاحب رسيال , Fonce, B, adj., riche Foncé, habile, consommé dans une science, Fonce, en parlant d'une couleur, فامق .

Foncer, v. n., fondre sur, على 0.

FONCIER, IÈRE, adj., qui concerne le fonds d'une .أرضى ,terre

Foncièrement, adv., au fond, July 3.

Fonction, s. f., action pour s'acquitter du devoir . شعل _ خدمتر _ وظيفة , d'une charge

Fonctions des viscères, تحركات.

FONCTIONNAIRE, s. m., adie, plur., .اصحاب وظایف

قرار _ قعر , Fond, s. m., l'endroit le plus bas, قرار _ Fond d'un vase, عُقب.

Fond, au fig., l'essentiel, la base, l'el.

Fond, ce qu'il y a de plus caché, باطن. Du fond من صيم القلب, du cœur,

Fond, ce sur quoi on travaille, موضوع. Fond d'une étoffe, d'un châle, أرضيةً.

Faire fond sur, compter sur, على النَّكُلُ على

.غرى Couler à fond, ruiner, غرى

Couler à fond, épuiser en discutant, شفث استوهب استوهب استوهب

A fond, adv., profondément, tout-à-fait, أجيداً.

De fond en comble, تبالمرة - كلّيا - من فوق لتحت Au fond, adv., dans le principal, en effet,

. في الحقيقة - في نفس الأمر - في باطن الامر ,

FONDAMENTAL, E, adj., أساسى. C'est là le point fondamental de la religion, هذا أساس و مسند

- واضع - ماسيس , Fondateur, trice, s., صاحب بناء

FONDATION, s. f., action de fonder,

Fondation, fonds légués pour un usage louable, وقف, plur., أوقاف

Fondation, au fig., commencement, ابتدا.
Fondé, z, adj., chargé d'une procuration, موكّل
Bien fondé, mal fondé, qui a ou n'a pas de fondement, ما لد اصل لـ لد اصل.

- أساس, Fondetion, base, قواعد, plur., قواعد, plur., قواعد

Fondement, au fig., motif, principe, lol.

Fondement, l'anus, مقعد.

FORDER, v. a., jeter les fondements d'an édifice, وضع كلاساس ـ السس

.اقام مهلکت , Fonder un empire

Fonder, instituer, donner des fonds pour un établissement, اوقف ـ وقف ـ اقام ـ . جعل ا

Se Fonder, v. pr., s'appuyer sur, استند الي

FONDERIE, s. f., lien où l'on fond, حسبک عسبک.

FONDEUR, s. m., qui fond les métaux,

FONDRE, v. a., rendre fluide (les métaux), مبكت O. Fondre (choses grasses et autres), حتّل المخلاط, Fondre les humeurs, دُوب مال المحل المحل A.

Fondre, meler, blis 0.

Fondre, v. n., diminuer d'embonpoint, أنحلً معف O.

Fondre, tomber impétueusement sur, attaquer, مجم على ١. ـ ولح على القص على على ٥.

- I. ذرفت عيوند بالدموع ,Fondre en larmes كاد يذوب من شدة الدموع .

Fondre', v. n., et Se Fondre, v. pr., se liquéfier, انسبک .. انسبک .. ساز

Se Fondre, s'abimer, se perdre, ішіл. Voyez S'Авімка.

FONDAIÈRE, s. s., ouverture à la surface de la terre,

. غوار, Fondrière, terrain marécageux,

Fonds, s. m., le sol d'un champ, أرضية. Fonds de terre, أرض ; plur., أراضى ألاك. | Biens fonds, biens réels, عُقار ـ أملاك.

Fonds, capital d'un bien,اصل المال ـ رسهال, ـ اصل المال ـ رسهال, ـ مال . Fonds, biens, argent, مال

Fonds, marchandises d'une boutique, بضاعة.

.وسع _ كثرة , Fonds , au fig., abondance

Fongus, s. m., excroissance charnue, زأيدة لعيبة].
Fongus hématoïde de l'œil, وردينج

FONTAINE, s. f., eau vive sortant de terre, - نبع عيون; plur., عيون.

Fontaine, édifice pour fournir de l'eau, -

قسطل. Fontaine avec bassin et jet d'eau, petit château d'eau, فسقية ـ شادروان; plur., فساقي .

Fontaine, vase pour garder l'eau, robinet, حففية.

Fontaine de la Tête, ou Fontanelle, s. f., بافوج بافوج.

FORTE, s. f., action de fondre, خابات ـ فركبان

Fonte, mélange de métaux , سبع معادن ـ توج.

FONTIGULE, s. f., petit ulcère artificiel, &.

FONTS de Baptême, s. m. pl., vaisseau pour baptiser, جرن ألمعبودية.

FOR-INTÉRIEUR, s. m., conscience, ضهير ـ ذمّت المجابي ـ براني . FORAIN, E, adj., du dehors, اجنبي ـ براني

. ضراب مراكب . FORBAN , s. m. , صراكب

قدّائ فى مركب المجمر, galérien, مجرم . - مجرم . Travailler comme un forçat, travailler beaucoup, محط .

Force, puissance, قولاً عنوالله عنوال

Force, contrainte, عصب ـ عصبانية عصب ـ عصب ـ عصب ـ عصب ـ عصب

زهاوة كلالوان.

- صلابة ـ قوة , Force d'une place , مناعة الحصن . Force d'une place , مناعة الحصن

Force, énergie, courage, المولا عروا عنهـ ـ موولا عنهـ ـ موولا عنهـ ـ مدلا عنهـ ـ مدلو ـ مدلا عنهـ ـ مدلو ـ مدلو

أ التعبير, Force, energie dans la signification . و كثرة المعنى. ر قورة قاهرة , Force majeure, puissance irrésistible فرة قاهرة . Force du sang, mouvement secret de la nature entre parens, حتّية الدم La force du sang se fit sentir en lui, حتّ الدم على الدم.

Maison de force, prison,

. جنود ـ عساكر, Forces, au plur., troupes

Force, adv. fam., beaucoup, کثیر.

A force de, adv., امن كثرة ـ من كثر ما م. A force de pleurer, من كثر ما بكى A force d'être assis on s'ennuie, النسان القعود يزعل الانسان n'ebtiendrez cela qu'à force de peine et de travail, ما تنال ذلك الابشدة التعب و العنا

۔ بالغصب ۔ خصبًا ,.De force, par force, adv . جبرًا و قهراً

A toute force, absolument, من کل بسبد کل جہاگا

قوة و اقتدارا , De vive force

FORCEMENT, adv., par contrainte, Lose faite forcement, عصبة.

Forcené, E, adj., furieux, وزالل مجنون - رالل

FORCEPS, S. m., كلاليب.

I. عصب على شى , Forcer, v. a., contraindre à , يشعب على شيء الحانى الى ,Cela m'a forcé de , هذا الزمنى ان _

Forcer, prendre par force, في السيف. Forcer .

une ville, ملك البلد بالسيف. Forcer une femme,
افتعل فيها عصباً ـ قهر الامراة

I. کسر, Forcer, rompre

I. عكس , Forcer, fausser

Forcer un cheval, le mener avec violence, نعترس على فرس

Fonce, E, adj., affecté, sans naturel,

Force, détourné, faux, معكوس.

Forcé, gêné, حصر.

Force, outre, خارج.

Forctionz, v. a., exclure le terme étant passé, عنمه عن شي لفرت الميعاد المعاد عن المعاد الم

Forgrusson, s. f., exclusion faute d'avoir fait à temps, افوت الميعاد.

Foren, v. a., terme d'arts, percer, joà I.

Forestier, àre, adj., qui concerne les eaux et forêts, خلاوى.

FORET, s. m., instrument pour percer, نُرِمة .

احراش , عامرش ما عابة , plur., تحرش المادة , Fonter , s. f.,

FORFAIRE, v. u., prévariquer, ... 0.

FORFAIT, s. m., crime énorme, جرم عظیم . جرم عظیم ; plur., کبایر .

FORFANTERIE, s. f., habiterie, abl ou abl .

.كور الحداد , FORCE, s. f., عاصداد

. پنسبک , FORGEABLE, adj. com.

Forger, au fig., controuver, عنع ولف A.

Se Forger, v. réf., se former (des idées),

منف لنفسه

Forgeron, s. m., 3152.

التحديد, والتي التحديد, Forgeur, qui controuve, مولّف الكذب.

FORMALISER (SE), v. pro., s'offenser de, توغوش من.

FORMALISTE, adj. com., façannier, vétilleux,

عادة _ قوانين , plur., وقانون , plur., عادة _ قوانين , plur., عوايد

FORMAT, s. m., dimensions d'un livre, قدر كتاب عندان المعامة عندان المعامة عندان المعامة المع

FORMATION, s. f., action de former, de se former, de se former.

Formation , terme de mathématique , action d'élever à une puissance , ثقويم .

Formatrice, adj. f., terme de phymique, مُصوّرواً .

FORME, s. f., شكل; plur., اشكال FORME, s. f., شكل; plur., اشكال و plur., صورة مدية مطاهر Forme extérieure, عثورة En forme de dialogues, على طريق السوال و المجواب

.قوالب, plur., قالب , Forme, moule, قالب

Forme, manière d'être, saçon d'agir, de parler selon les règles, قانون; plur., قانون, plur., قواعدة En forme, suivant les formes requises, عسب القوانين.

Par forme de, adv., par manière de, بنوع.

Pour la forme, adv., pour les formalité seules, الاجل الصورة ـ لعيون الناس ـ قدام الناس.

صریح - مُعیّن , FORMEL, LE, adj., exprès, précis, صریح - مُعیّن . FORMELLEMENT, adv., أساناً - مُعیّناً

- كون , Foansia, v. a., donner l'être et la forme - كون منع ـ O. جبل ـ صور

Former , produire , ابدئ ا

Former, concevoir (un projet), فوی نیت عنع علی I. -

. صور . . A. صنع Former, figurer, façonner, فسور - . A.

Former, faire, disposer, مَهُ هَالَ اللَّهُ كَالُم اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ

Se Former, v. pron., prendre, recevoir la forme, انكور. _ نصور

Se Former, s'instruire, نعلم. Se former sur un modèle, اقتصدى ب

يصور الشي Se Former une idée, يصور الشي

FORMIDABLE, adj. com., redoutable,

FORMULAIRE, s. m., livre de formules, de formelités, انهودج ـ دستور العهل ـ كتاب قوانين.

FORMULE, s. f., forme prescrite, modèle des actes, ا . صوراة بهين , Formule de serment . صوراة _ قانون Formules préliminaires, phrases d'usage au commencement des lettres, etc., عباجة.

FORNICATEUR, TRICE, s. ;; plur., ;: -; .-FORRICATION, S. f., U;

FORT, s. m., lieu fortifié, مصون ; plur., مَلَّتُف الاشجار, Fort, le plus épais du bois, . شطارة عن في Fort, ce en quoi on excelle, شطارة عن المارة عن المارة عن المارة عن المارة المارة عن المارة عن ا

.وقت شدة _ أشدّ _ عز,gré

تشديد م قوى Foer, عربية بالمانية Foer, عربية م robuste, يشديد م قوى ...

Fort, grand et épais de taille, تنحين ـ متعانى. Fort, épais en matière, capable de résister, ـ قهاش تخيبن Etoffe forte, épaisse, ماكن ـ .قهاش سیک

.ملتف , Fort , teuffu

Fort, bien fortifie, محصن _ منبع

Fort, rude, difficile,

شدید ـ قوی , Fort, puissant.

Beurre . تنن ثقيل , سُرْت , حامي . Beurre .سهن زننج , fort

رضا أمواة , Vent fart, vent femme ، شديد , Vent fart, vent femme ، مرض ثقیل ,Forte maladie اربی شدید ,violent میل شدید ,inclination

ـ شديد التعبير (expression), شديد التعبير .Il lui a écrit une lettre très-forte en ma fa-. كتب لد مكتوب مشدّد بحقناً ,veur

Fort, dur, offensant, قاسی.

Fort, habile, ماهر ـ شاطر.

Se faire fort, s'engager à, ب قعد ب 0.

A plus forte raison, بالعوى. A combien plus . كم بالحرى, forte raison

شديدا _ بقوة , Fortement, adv., شديدا _ بقوة .

FORTERESSE, s. f., قلع; plur., قلع.

دوا مقوى , (remòde), دوا مقوى . FORTIFICATION, s. f.,

FORTIFIER, v. a., entourer de fortifications,

.شدد ـ قرّى , Fortifier , donner plus de force

. تسقوى Se Fortifier, v. ref., devenir plus fort,

FORTUTT, R, adj., qui arrive par hasard,

FORTUITEMENT, adv., par basard, par cas fortuit, مصادفتر

FORTURE, s. f., destin, basard, - - - - -Si # عارك الدهو, Braver la fortune. الدهو كا الدهو, Fort, endroit le plus fort, temps du plus haut de ان اسعفنی زمانی ,دهری la fortune me seconde . سعد ـ بخت ـ دهر موافق Fortune favorable, ... # . بسعادة ـ على نصيب , A la bonne fortune de - قلته نصيب - دهر مخالف , Fortune contraire سوم بخت. ∥ La bonne et la mauvaise fortune, la الرخا و الشدّة , prospérité et l'adversité

> Fortune, avancement, établissement en honneurs, . Faire une baute fortune دولسست _ قسسول حصل الدولته الكبيرة

Fortune, condition, Ja.

Fortune, biens, Jl.

Bonne fortune, bonnes grâces, faveurs d'une

Bonne fortune, bonheur imprévu, -

FORTUNÉ, E, adj., heureuk,

.Fosse, s. f., trou en terre, احفرة.

Basse fosse, cachot absour et profond,

Fossé, s. m., fosse en long, خنادق; pl., خنادق.

Fossette, s. f., creux au menton, aux joues, Fossette aux joues, غيّازة . Fossette aux joues, نـقرة _ عوزة au menton; طابته الحسر. | Elle a des fossettes aux .عقد ایدیها مطهورات ,jointures des doigts

Fosaile, adj. com., معدنى.

EOSADYAGE, S. M., ----

Fossoyen, v.a., creuser la terre, فحصف A. مفرد. براي منظر المنظلة الم

Foundroyer, v. a., frapper de la foudre, صعق A.

Foudroyer, au fig., ruiner, renverser, محتق A.

Fouet, a. m., مقرعة ; pl., عقارع , plur., مقارع ...

Faire claquer son fouet, au fig. fam., se faire valoir, عبل قلبه

FOURTER, v. a., شيط .. O. جلد ـ O. عبر به سوط ـ. O. عبر به سوط ـ. Toocane, s. f., plante, بطارس ـ سرخس

Fougus, s. £, mouvement violent, emportement, ميجاد, _ دفعة.

Fougue, enthousiasme, 4

. ثور لا , Fougue, ardeur, impétuosité,

شديد الحية ـ عابر, Fougueux, sk, adj., شديد الحية

FOUILLE, s. f., travail fait en fouillant la terre, غداش ـ مغر

FOUILLE-MERDE, s. m., scarabée; جُعُل ; plan,

FOUILLER, v. a., creuser pour chercher, عفو O. ـ O. مفور O. نبش مد O.

. فنش ـ . O. نبش حوابجه ـ فتشه . Fouiller quelqu'un

Fouiller, au fig., sonder, A.

Fouine, s. f., sorte de belette, قرقدون.

Fours, v. a., creuser, A.

Four, s. f., presse, multitude de personnes., تمام ـ زجة

Foule de choses, اشيا جلة اشيا.

Foule, préparation aux étoffes, تنصبط ـ قصر. En foule, adv., en grand nombre à la fois, أَوْا جُا FOULER, v.a., presser, écraser, عبل O. _ سکر O. _ محس ـ کبس O. Fouler aux pieds, المان O. Fouler le blé, l'orge, etc., opération faite par des bêtes de somme et qui remplace le travail du batteur, حرس القريح Fouler, opprimer, surcharger d'impôts, ثقل عليهم, التكاليف

Fouler, donner un apprêt aux étoffes, قصر 0. ـ قصر 0. ـ مُسَمَّد

. ـ O. ـ هرس O. ـ موسوطة, O. Il a le poignet foulé, حبك مرضوصة و O. ـ كبس مقصرة, Fouleaie, s. f., où l'on foule les draps, مقصرة.

FOULDIRE, s. f., bloom.

قصار, FOULON, s. m., قصار.

Fourque, s. f., poule d'eau, الجأجة الماء.

Foulure, s. f., contusion d'un membre foulé, هرساً.

, Four à chaux افران , Four , فرن , Four à chaux افران , Four pour la poterie ، كلاسة ـ قيس جهر

ماكر ـ خاين . Fourse, adj. com., trompeur, ماكر ـ

مكر ـ خون , Fourberie, مكر ـ خون .

. - О صقل . . А مسح الحديد , коиавта, v. а., مسح الحديد О. ـ علم I.

Pourrisseur, s. m., سيوفي.

Founsu, в, adj., attaqué de fourbure, шем.

FOURBURE, s. f., maladie aux jambes du cheval,

FOURCHE, s. f., instrument à tige ou manche, et à deux ou trois branches, مصبع.

FOURCHETTE, s. f., ustensile de table, شوكة; plur., ملاقط , plur., ملاقط شوك.

Fourchon, s. m., branche de fourche ou de fourchette, سرآ, ـ سنّة,

مفلوظ , Founchu, adj.,

Fourgon, s. m., charrette, عربة بارود عربة بارود عربة .

Fourgon, perche pour remuer la braise dans un four, محراك. La pelle se moque du fourgon; prov. deux personnes ridicules se moquent l'une de l'autre, .

Joseph Jo

FOURGONNER, v. n., remuer, گرگ.

Fourmi , s. f., insecte, نیل ; plur., نیل . Fourmi rouge, سیسی; plur., سیاسم.

FOURMILLERB, s. f., Lat om - Ly.

FOURMILLEMENT, s. m., picotement, ".".

.نټل ـ

FOURNAISE, s. f., sorte de grand four, أتون , pl.,

کور _ کوائیں , plur. , کائوں , plur. کور _ کوار , plur. , کیر _ اکوار ,

Fournée, s. f., le contenu d'un four à pain, مُعزِّة.

المل الاداة عملان , Pouni, عامل الاداة عملان .

. فران , Founnier , s. m. , فران

. موضع الفرن, FOURNIL, S. m.,

Fournia, v. a., pourvoir de ce qui est nécessaire; قدم اللوازم. آدى ـ جَهَز ب ـ قدّم اللوازم les moyens de, انهضد للشيء.

Fournir, parsaire, achever, كيّل.

Fournir, subvenir, contribuer à, عان أحداً على العان احداً.

Fournir, v. n., suffire, فيد كفاية ل

Founnisseun, s. m., qui entreprend la fourniture, مؤانة; plur., موانة.

FOURNITURE, s. f., ce qui est fourni, ב مؤونة

Fournitures de tailleurs, boutons, ganses, etc.,

FOURRAGE, s. m., edle.

FOURBACER, v. a., couper, amasser du fourrage, الد مالة العلف O. مالة العلف

, plur., ورايد ـ جَهَاع العلف , Founnageun, s. m., فالعام البياء . رواد

FOURREAU, s. m., gaine, étui, عهد; plur., عهد ; plur., عهد ; plur., علاف .

قنب, Fourreau d'un cheval, قنب.

ادخل ـ . O دش , Fourner, v. a., introduire

Fourrer, au fig., fam., faire entrer dans une affaire, مشى A. عشر I. Fourrer dans l'esprit, عط فى رأسه O. || Fourrer son nez partout, حشر حاله فى كل شى

Fourrer, donner en cachette et souvent, -; .

Fourrer, inserer mal à propos, عشر O. _ هشر I. Fourrer, garnir de fourrures, تطري بفروة.

انحشر فی ـ Se Fourrer, v. réf., s'immiscer dans, انحشر فی ـ عشر حاله فی ـ احتشی فی , ب ـ اندحش فی ـ حشر حاله فی ـ احتشی فی , ب . تداخل

Se Fourrer, se couvrir d'habits chauds, [imail.

مبطن ب Fourne, e, adj., garni, بمطن

مخصفي ـ مغطى . Fourré, couvert, caché, مخصفي ـ مغطى

FOURREUR, s. m., i.

Fournier, s. m., terme militaire, sous-officier qui cherche les logemens et distribue le pain aux soldats, باش متفرقة.

FOURRIÈRE, s. f., (mettre en) saisir, retenir, صاف I. O.

. فراوى , plur. ; فروة , plur. وراوى .

FOURVOYER, v. a., égarer, "iç".

Se Fourvoyer, v. pron., s'égarer, & A. I. O.

FOYER, s. m., atre, مستوقد.

Foyer, au fig., siège principal, J..........

Fancas, s. m., rupture aveç bruit, éclat, désordre,

. خاغت _ رجة _ طشّة

. كسر ـ . 0 دش O. يكسر ـ . Fracasser, v. a., briser en pièces,

FRACTION, s. f., action de rompre,

Fraction, terme d'arithmétique, parties égales de l'unité, کسور.

FRACTIONNAIRE, adj., (nombre) qui contient des fractions, كسرى.

FRACELE, adj. com., aisé à rompre, à se détruire,

Fragile, au fig., sujet à tomber en faute, معيف ـ سريم الزلّة.

FRAGILITÉ, s. f., qualité de ce qui est fragile,

Fragilité, facilité à tomber en faute,

- اجزا ; plur., جزو ; Frachest, ه به., moreona ; جزو ; plur., قطع ; pkur., قطعت

Fanz, s. m., altération par le frottement, برو .

Frai, multiplication des poissons, son temps, كثير و زمن البسارية.

Frai, petits poissons, يسارية _ صير.

FRAICHEMENT, adv., Fraichement, adv., Physical Property .

ما له زماري, Fratchement, depuis peu,

.طواوة م برودة Faricheua, s. f., frais agréable,

Fratcheur, vivacité, nouvesuté du coloris, جدّبة مهدّبة ـ أنصارة ـ زهوـ

Fraicheur, maladie essusée par un froid bumaide, طوية.

Fraichie, v. n., devenir fort (vent), أشتد أ.

- رطب ،Frais, che, adj., médiocrement froit وطب الهوا برودة ، L'air est frais والهوا برطب القلب

Frais, fort et favorable (vent), - Lub.

Frais, recent, طری ـ جدید Pain frais, اطری ـ جدید Beurre frais, تابین طری

Frais, qui n'a pas été fatigué ou employé, بعبقة ندر

.رطب, Frais, humide

Frais , délassé , مستربع.

زاهی ـ نصر , Frais de coloris .

برودة ـ طراوة , Faats, s. m., froid agréable , عبرودة ـ طراوة

- كلف , plur., خلفة , Faais, s. m. pl., dépense في plur., مصاويف , plur., مصاويف على . مقدا على ـ المصووف على .

. توت ارضى ـ توت فرنجي . FRAISE, S. f.,

. توت شوكى ـ ثهرة العليق ... Frankouse, s. f.,

عليق , FRAMBOISIER, s. m., عليق.

- حرّ, FRANC, CHE, adj., libre, sincère, loyal - حرّ, الله القلب - سليم القلب - سليم القلب - سليم النبة . خالص النبة

Franc, qui a les qualités requises, entier, granc, hardi, aisé, r.i.

Franc, sans mélange, عالم.

Un franc mauvais sujet, معتر خالص.

- خالص من - سليم من ،Franc, exempt de مكتوب خالص ،Lettre franche de port ،معفى عن مر، الكرا ،

قطعة بعشرين صلدى .Franc , pièce de vingt sols معتوبين صلحى.

FRANC, adv. Voyez FRANCHEMENT.

. فرنىج , coll. ; فرنىجى , coll. ; فرنىج

FRANÇAIS, E, adj., Solution.

En bon français, adv., franchement, clairement, بالمفتوح.

Parler français, s'expliquer nettement, بالمفتوح.

Parler français, avec autorité, menace, -:

. مهلكة فرنسا , FRANCE , S. f.

FRANCHEMENT, adv., avec sincérité, خلاصسة. Franchement, librement, باطلاق.

Pranchement, avec immunité, ____.

Franchia, v. a., sauter par-dessus, فن O. Franchir, passer au-delà, passer hardiment, خطى I. - دغه من A. || Franchir les obstacles, نعدى, تعباوز الحدة, Franchir les limites, تعدى, تعباوز الحدة

. عفو , Franchisk, s. f., immunité

Franchise, droit d'asile, La.

Franchise, sincérité, candeur, خلاص نيـة. صدق ـ سلامة قلب.

. صيّر فرنساوي . FRANCISER , v. a. ,

Se Franciser, v. réf., ورنساوى I.

France, s. f., tissu d'où pendent des filets, سجائی۔شراریب۔ هذاب.

FRANGIPANE, s. f., pâtisserie,

Franker, z, adj. qui fait une impression vive, يوثر في العقل _ يشكع

FRAPPEMENT, s. m., -

FRAPPRA, v. a., donner un ou plusieurs coups, بنت I. O. Frapper à la porte, بالباب يدقرا الباب يدقرا الباب يندق - الباب يندق الباب يندق - الباب الدين الباب الباب

Frapper monnaie, معرب معاملة و صرب سكة _ صرب.

Frapper juste, atteindre le but, — [...].

.ادر في Frapper, faire impression sur, ادر في الم

Frappé, E, adj., bien fait, عيد.

Fraque, s. m., habit étroit, لبس صيق.

FRASQUE, s. f., action extravagante,

أخوى , FRATERNEL, LE, adj.

مثل الأخوة , PRATERNELLEMENT , adv.

- خاوی - تواشی - واشی ، Fraterwisser, v. n., تخاوی . تخاوی

خوة ـ أخوبة ,Faaternité, s. f., غوة ـ

FRATRICIDE, s. m., meurtre, قتل لانم.

. قاتل اخاع , Fratricide , meurtrier de son frère , قاتل

مكر عش , FRAUDE, s. f., tromperie

FRAUDER, v. a., tromper, مُشن O.

تعشاش .FRAUDEUR, SE, S., شاشد.

مغشوش ـ غش , Frauduleux, fait avec fraude مغشوش ـ غش . Franx في مسلوك ـ درب سكة , (chemin) مسلوك ـ درب مسلوك ـ در

FRAYER, v. a., marquer un chemin, نتر سكة A.

Frayer, froler, frotter contre, 50.

فتح لنفسه طریق ,Se Frayer un passage

FRAYEUR, s. f., épouvante, ضوف _ وهرة.

FREDAIME, s. f., folic de jeunesse, جهالة الصبا

FREDON, s. m., roulement dans le chant, 3).

Fredonner, v. a., faire des fredons en chantant, درج في العنا

فرقاطة, s. f., navire de guerre, فرقاطة.

Frein, s. m., mors, الجام; plur., مجم

Frein, au fig., ce qui retient dans le devoir, حاجز منط صابطة. Mettre un frein à sa langue, منط لسانت O. || Ronger son frein, n'oser faire éclater son dépit, كظم I.

Frein du prépuce, متك. Frein de la langue, قيد, رباط اللسان.

FRELATER, v. a., falsifier, عش O.

FRELATERIE, s. f., alteration, عش البضايع.

Farle, adj. com., faible, fragile, ...

Farlon, s. m., grosse mouche ressemblant à la guèpe, زنبوط - زنابير ; plur., زنبوط - زنابير ; plur., وتبور - ي

FRELUQUET, s. m., homme léger, frivole, اطير.

Faterra, v. n., trembler d'agitation, ارتج ـ ارتعد ـ في - ارتجف ـ . 0 رجف

Frémir (eau prête à bouillir),

. اضطرب من الغيظ, Frémir de colère

FRÉMISSEMENT, s. m., émotion, tremblement, عرجفان ـ ارتعاد.

ديـــش بودائ , Franke, s. m., grand arbre, المجرة السان العصافيـــر - Graine de frêne, السان العصافير.

FRÉNÉSIE, s. f., égarement d'esprit,

Frénésie, au fig., emportement, جنة _ عزرنت.

FRÉNÉTIQUE , adj. com. , atteint de frénésie, مسرسم مسرسم . به دا السرسام

.معزرن, Frénétique, furieux,

Frequemment, adv., souvent, בית בי אבית לילים.

Fréquence du pouls, كثرة. Fréquence du pouls,

Fakquent, E, adj., qui arrive souvent, عترد الوقوع.

FREQUENTATION, s. f., commerce d'habitude, salmis.

FREQUENTER, v. a., avoir un fréquent commerce avec, اختلط مع عاشر. Fréquenter, visiter souvent, تردد الى عنك عن Fréquenter un endroit, الفي لموضع I.

Frequenté, E, adj. (chemin), عرب مسلوک. Maison fréquentée, بیت مطروق

اخوة , s. m., اخوان المحافظ و ; plur., اخوان المحافظ و . Votre véritable frère est celui qui vous donne de bons conseils, و خوك من صدقك في ; prov. || Souvent votre véritable frère n'est pas celui qui est né d'une même mère que vous, ورتاح لم تلك المك رضيع الح من الرضاع و الح من الرضاع.

Faesque, s. f., peinture sur la muraille, تصوير

FRESSURE, s. f., le cœur, la rate, le foie et les poumons, ; "Le.

FRET, s. m., lousge d'un bâtiment, مركب.

اکری مرکب. Fréter un bâtiment, le prendre à louage, استکری مرکب.

.برعص ,FRETILLANT, E, adj., يرعص

وعص, FRÉTILLEMENT, s. m. fam., رعص

FRÉTILLER, v. a. fam., s'agiter vivement, a. A.

FRETIN, s. m., menu poisson, بسارية.

Fretin, au fig., choses, êtres de rebut, بواز

FRIABILITÉ, s. f., amlia.

FRIABLE, adj. com., qui se peut aisément réduire en poudre, مشر.

FRIAND, E, adj., qui aime les bons morceaux,

لذيذ ـ طعم , Friand , délicat au goût , لذيذ .

FRIANDISE, s. f., amour des bons morceaux, celuila.

Friandises, sucreries, etc., حلاويات.

FRICASSÉE, s. f., viande fricassée, قاورمة.

O. طبنح قاورمة, v. a., قاورمة

Friche, s. f., terre inculte, ارض بلا فلاحتر ـ ارض بلا فلاحت . شراقي

تهریخ ـ تفریک ,Friction, s. f., frottement

FRICTIONNER, v. a., faire des frictions, مونح O.

FRILEUX, SE, adj., عبراد.

FRIMAS, s. m., grésil, brouillard, froid, حببابة ـ شفشائ

FRINGANT, B, adj., fort éveillé, بطران. Faire le fringant, بطر O.

•Fairea, v. a., chiffonner, gâter, عَفْش ـ دَعْتُك. Friper, manger goulument, خمّ I.

Friper, au fig. fam., dissiper (son bien) en débauches, صرف مالد في الفسق I.

FRIPERIE, s. f., vicilles hardes, عتقية.

Se jeter sur la friperie de quelqu'un, en médire, افتكر القديم.

FRIPIER, ère, s., عتىقية; plur., عتىقية.

FRIPON, NE, s., voleur adroit, fourbe, .محتال ـ شرطية ,plur.

Fripon, adj., qui a l'air coquet, éveillé, دنس ـ

.۸ نصب علی

FRIPONNERIE, s. f., فصب _ بنصب; pkir., .مناصب

FRIRE, v. a., قلي I.

انقلی , Frire , v. n. , انقلی

.مُقلِّي , FRIT, E, adj., مُقلِّي

FRISE, s. f. (cheval de), t. de guerre, pièce de bois garnie de pieux ferrés, شلك فلك (جرخ فلك). Frise, s. f., ornement d'architecture, أفريز; plur., افاريز.

- جعد الشعر, FRISER, v. a., boucler les cheveux, حعد الشعر .0 برم الشعر

Friser, v. n., être frisé, النبرم, نسبسب الشعر, Priser, v. a., effleurer, عنس مسر الله الله عنه الله Farsé, adj., Jex.

FRISSON, s. m., tremblement causé par le froid, نفصة _ نفاض , Frisson de fièvre . قفقفتر _ عشتر . قشعر ية _ وعشتر , Frisson de peur . بودية _

ارتعاش, FRISSONNEMENT, s. m., أرتعاش. FRISSONNER, v. n., avoir le frisson, إرْنُعش إ.

FRISURE, S. f., mining.

FRITILLAIRE, s. f., plante, مشيشت الحجل

FRITURE, s. f., action et manière de frire,قلية ـ مقلى , Friture, chose frite

FRIVOLE, adj. com., (chose), Jdl. Homme fri-برجل خفيف العقل vole,

Farvolite, s. f., caractère de ce qui est frivole, اكرمش اللس بالكي. .خفت _ حفق

Faoc, s. m., habit de moine, أثوب الراهب عبس وجهه - قطب وجهه الثوب الراهب. I. 0. تنزک کهنواند, Quitter le froc

FROID, E, adj., privé de chaleur, عبارد.

- بارد, Froid, plat, sans intérêt, sans expression, .من غير معنى _ بلا طعهة _ مقتل

Froid, qui ne garantit pas du froid, فيفف.

FROID, s. m., l'opposé de la chaleur, אָכ Avoir أنا بردان, O. || J'ai fioid, برد froid, gagner du froid, برد الله عليد ملعوب O. || J'ai fioid, انا بردان الهوا بارد - الدنيا برد , Il fait froid

Froid, au fig., air sérieux et composé, ابرود.

على البارد A Froid, adv., sans mettre au feu, على البارد. EROIDEMENT, adv., en exposition froide, של לאיני. Froidement, au fig., d'une manière sérieuse, ré-. بېرود , servée

. بروديت برادة From Eur, s. f., accueil froid, پروديت ال y a de la froideur entre nous, بينه و بينه برودية

برد _ برودة الطقس ,s. f., برد _ برودة

FROISSEMENT, s. m., ضرضة.

FAOISSER, v. a., meurtrir, رضوض).

.مرمط , Froisser , chiffonner

FROISSURE, s. f., قدم.

FRÔLER, v. a., toucher légèrement, is I.

FROMAGE, s. m., جبنة ـ جبن. Un fromage, فالب جبن

FROMACERIE, s. f., zila.

FROMENT, s. m., la meilleure espèce de blé, . Proment concassé, bouilli, séché, -Froment bouilli simplement, برعل البلة. | Froment bouilli simplement ment encore tendre et grillé légèrement au four, .فريك

FROMENTACEE, adj., (plante), منات قوحه الم Froncement, s. m., (des sourcils), نعرقص .الحواجب

FRONCER, v. a., plisser menu du linge,

- عرقص الحاجب, rider le sourcil, جاقص الحاجب

FRONCIS, s. m., plis à une étoffe, ...

FRONDE, s. f., e La.

FRONDER, v. a., jeter avec une fronde, .I حذف بالمقلاء

Fronder, au fig., blamer, critiquer, Le . Frotteur, celui qui frotte les hommes au bain, . صراب مقلاع ,FRONDEUR, s. m., عسراب

Frondeur, au fig., qui blame, بعيب

. كبيس , Frottoir de bain , مسحة , suyer مسحة . Frottoir de bain . كبيس .قورة

.وجه العسكر, Front, face d'une armée, وجه

Front, grande hardiesse, وقاحة. Il n'a pas le ما له وجه يدور, front de se montrer publiquement بين النساس. ∥ Il n'ose plus lever le front, له واس بنشال. | De quel front oserais-tu ابای وجه نظلب مند lui demander?...

.من قدام , De front , adv. , par-devant

في صف واحد - سوا De front, côte à côte, أي

FRONTAL, adj., مخص الجبهة . Voyez Coronal.

حدود ميلكة ,Faontière, s. f. , limites d'un état, حدود ميلكة .

Frantière, adj., (place), نُغور; plur., تُغور;

FRONTISPICE, s. m., face de bâtiment, apla.

اول الكتاب, titre de livre, اول الكتاب.

FRONTON, s. m., ornement au frontispice d'un édifice, au-dessus d'une porte, قوصرة.

FROTTAGE, s. m.,

FROTTEMENT, s. m., collision de deux corps qui se frottent, حکث ـ تلاطم.

FROTTER, v. a., toucher en passant et repassant dessus, حک من من المنافق من من O. Frotter le linge en le lavant, عمل معك براعك Frotter pour polir, nettoyer, ___ A. || Frotter les hommes au bain, | | Lalal. .دلک ۔ کیس

Frotter, enduire, oindre, بين بي O.

Frotter, au fig. fam., battre, قشر I.

. بقال _ خصري _ م Se Frotter, v. pr., fam., au fig., s'attaquer à, | _ خصري احتک فی

Se Frotter contre, v. réf., ب عثماً. Se فرك راخليم, frotter les mains

FAOTTEUR, s. m., celui qui frotte les planchers,

دلاک ۔ مکتس

FROTTOIR, s. m., ce qui sert pour frotter ou es-

أثبار, . FRUCTIFICATION, s. f.,

Fauctifien, v. n., au propre et àu fig., أثير . Faire fructifier son argent, l'employer avantageusement, شعل مصرياته.

مفید _ مثیر , FRUCTUBUX , 6E , adj. , مفید _

FRUGAL, E, adj., qui se contente de peu pour sa nourriture, زهيد لاكل ـ منقشف.

Frugal, simple, peu abondant (repas), فيف

FRUCALEMENT, adv., avec frugalité, فشقشت.

FRUGALITÉ, s. f., qualité de ce qui est frugal, فشافته

. تقشف _ زهادة , tempérance , تقشف _ زهادة .

يعيش من النبات, FRUCIVORE, adj. com., النبات

; plur., فواكه , plur., فواكه ; plur., الهار.

Fruit, au fig., résultat, تُهرِقْ.

ـ منافع , plur., منفعة , plur., منافع Quel fruit en avons-nous retiré? ايش استفدنا منه

Fruit, enfant, عل _ ولد, Jusqu'à ce que cette femme soit délivrée de son fruit, وتتع الضع ها

FRUITIRA, s. m., lien où l'on conserve le fruit, سبت الفواكد.

فاکہانی ۔ فکہانی ، Fruitier, qui vend des fruits,

Fruitier, adj., qui porte du fruit, مثهر.

FRUSTRATOIRE, adj. com., -......

FRUSTRER, v. a., priver, حرم م لي

Fugitif, IVE, adj., qui est en fuite, -.ماء جاري ,Onde fugitive هربان ـ طافش

Fugitif (ouvrage d'esprit), いん.

-. 0 بعد عن -. O هرب من O. عن عدد عن -. O هرب اجتنب الرذايل, Fair le vice, اجتنب

. شرد _ أنهزم , Puir, v. n., courir pour se sauver .0 هرب ـ . I فرّ ـ

. حاول Fuir, différer, éluder,

O. مرّ ـ . I. فرّ O.

Fuir, couler par une felure, L. Fuir, laisser couler le liquide, مُنْعِ مَ لَقَطُ A.

Se Fuir, v. ref., au fig., مرب من نفسه O.

هرّب . Mettre en fuite . فرأر _ هروب . Mettre en fuite .I هزم -

FULMINATION, s. f., promulgation des bulles, منادية اوام البابا

أنشعال , Fulmination , explosion per le feu

Fulminer, au fig., s'emporter, ______. [...].

Fulminer, en parlant de l'explosion faite par le feu, .انشعل

FUMACE, s. m., action d'exposer à la fumée, .تدخين

مدخن, عبر Purant, z, adj., qui jette de la fumée, مدخن. Fumán, s. f., vapeur qui sort des choses brûlées. رخان.

Fumées, au plur., vapeurs qui s'élèvent au cer-.دخنة ـ بنحار ,veau

.A. شرب دخّان, Fumer, prendredu tabac en fpmée, شرب دخّان A.

Fumer la terre, y répandre du samier, بَل كَارُض.

Eumer, v. n., joter de la fumée, مَضَى.

Funzaon, s. m., charbon qui jette de la fumée, .قعم ردی

ذ كاوة - رايحة - طيب , FUMET, s. m., odeur, بيعة - طيب FUMPTERRE, s. f., plante, silin - allin.

شريب دخان, Funera, s. m., اشريب دخان.

Funeux, se, adj., qui envoie des vapeurs à la tête.

Fumier, s. m., زبالة _ زبل. Endroit où l'on jette امزيلة ,le fumier

Funication, s. f., June - "

FUMISTE, s. m., ouvrier qui empêche les cheminées de fumer, منظم المداخس.

FUNAMBULE, s., danseur de cordes,

FUNEBRE, adj. com., des funérailles, جنايزي.

FUNÉRAILLES, s. f. pl., obsèques, silie; phur., .جنايز ا

. بخص الجنازة , FUNERAIRE, adj.,

FUNESTE, adj. com., sinistre, 63, - me -

A Fur RY A MESURE, adv., à mesure. Jel Jel. FURET, s. m., petit animal du genre des belettes,

.عريسة _ عرسة

فتشر ر ـ تصيد , chercher , فتشر ر ـ تصيد

FURRUR, s. f., frénésie, colère violente, . عصب شدید ـ جنان ـ

. مسعور - مجنون - ها بج معان - دایج Furibond, E, adj., عشهرة - بایج التحال - داید التحال الت

ـ غولـــــ au fig., femme méchante, غولـــــ -امراة ردية الاخلاق للغاية

. نعشہرة , Furirusement , adv. , avec furie

FURIEUX, SE, adj., en furie, حايج .سعران

.شدید , Furieux , violent

دمّلة عبد الله Furoncle, s. m., clou, تبدّ عبد الله الله

Furrir, IVE, adj., qui se fait à la dérobée, . بالخفى . في الدس

Fuativament, adv., à la dérobée, - шей . ماليخفية

FUSAIN, s. m., ou Bonnet à Prêtre, arbrisseau, افونهوس عرقية الراهب

Fuszau, s. m., petit instrument pour filer, مغزل; plur., معازل. Fuseau pour tordre le fil, مجرم; pl., مبارم.

Fusiz, s. f., fil autour du fuseau, شهوطة; pl., .شياميط

Fusée, pièce d'artifice, فشاكة. Fusée volante درکاوی ـ ابو قصبة ـ صواريني ,plur., صارويم Fusen, v. n., se répandre, انتشر.

ذوبان ـ سيحان . Fusimilité, s. f., نوبان ـ سيحان

FUSIBLE, adj., qui se peut fondre, .يذوب

FUSIL, s. m., briquet, قدّا حة.

. بندى , plur., بندقى , plur., بندى ـ بارود , plur., بارودة ـ مكاحل , plur., مكحلة Fusil à un coup, تنفنكة الندقية مغردة Fusil à un coup, تنفنكة deux coups, بندقية مجوزة Un coup de fusil,

Fusilien, s. m., famasin armé d'un fusil, . حامل محمل بواردية , plur., بواردي

All's بارود , Fusil مالای بارود , Fusil مالای بارود , Fusil مالای بارود , المالای بارود , الم Pusillea, v. a., tuer à coups de fusil, على البندي على الم

FUSION, s. f., liquéfaction, سبک اذاید ـ سبک. شجر بزر قطونا ,Fuster, s. m., arbrisseau . ضرب المقارع . Fustigation, s. f., Fustigen, v. a., و بالمقارع I.

Fur, s. m., bois sur lequel on monte un fusil, un . خشب طبنجة _ خشب بندقية , pistolet

. طول العامود , Fdt de colonne

FUTAIE, s. f., forêt composée de grands arbres, أحراش ,plur., حرش

FUTAILLE, s. f., tonneau, ,, s; plur., ,, is. قياش قطن وكتان FUTAINE, s. f., étoffe, الماسات شيطًان - فطن , Furé, E, adj., fin, فطن. . باطل ـ هفي , Futile, adj. com., frivole.

FUTILITÉ, s. f., frivolité, 36s.

Futua, a, adj., à venir, مستقبل _ آتے. .الزمار المستقبل, Furun, s. m., terme de gram. Le futur, celui qui va se marier, عريس. La fu-

عرايس , plur. ; عروس - عروسة ,

FUYARD, E, adj., -, la.

G.

GAB

G, s. m., septième lettre de l'alphabet français, الحرف السابع من الألف با

GABARE, s. f., bateau large et plat pour remonter الله rivières; navire de charge, قيايس ; plur., قيايس .مرکب حولة ـ

O. خلط بالموبة, GACHER, v. a., détremper, ميرى الملح O.

GAC

ملاحة, lieu où l'on vend le sel, ملاحة. GABION, s. m., sorte de panier, قبفت, plur., . قنفف

GACHE, s. f., pièce qui retient le pêne, Lub -

GADOUE, s. f., matière fécale, أخرا.

صایته طویلهٔ ,GAPTE, s. f., perche avec un croc فی راسها خطّانی.

GAGE, s. m., ce qu'on livre pour la sûreté d'une dette, رهن; plur., رهن الشي عند احد . Mettre en gage, عند احد الشي عند احد المطينة . A. || Je lui ai donné cela en prenant en gage un objet de même valeur, اعطية عطا الرهن . Sur gages | . هذا في حرز مثله .

GAGER, v. a., donner des gages, عُلُوفَة لَا اللهِ عَالَوْفَة .

تراهن معم على ـ راهن يراهن Combien veux-tu gager? من ايش لايش

مراهن GAGEUR, SE, S., qui gage souvent, مراهن

.مراهنة _ رهان ,GAGEURE, S. f., صاحبة

GAGNART, z, adj., qui gagne, — كاسح - كابح.

GAGNE-DENIEB, s. m., porte-faix, etc., شيّال ...

GAGNE-PAIN, ce qui fait gagner la vie à quelqu'un, البين العبش Le filet est ton gagnepain, زفك باب رزفك.

GAGNER, v. a., faire quelque gain, بسك I. _ المنت كسبان و A. Gagnez-vous ou perdez-vous و المنت كسبان و On vante le marché quand on y a gagné, المنت مند إلى المنت المن

Gagner, se rendre quelqu'un favorable, اكنسب المعلق المصر استهلك ما الله مرق المصر استهلك ما القاض القاضي . Gagner un juge, le corrompre, برطل القاضي

Gagner, acquérir, obtenir, فافر ب فلم A., فال منال A. ـ على ملك A. Gagner la béatitude éternelle, ظفر بالسعادة كلابدية, Gagner l'affection de quelqu'un, ملك قلبه, I.

انعدى من المرض المرض المعادي من المرض المرض المردبة , Il a gagné la Levre المتراة المرض المحدثة المرض (Gagner pays, fuir, مربي

Gagner quelque chose sur quelqu'un, obtenir de, ارضى أحداً ل المنى أحداً ل المنا أحداً ل المنا أحداً ل عبان عنه.

Gagner, faire des progrès, تقدّم. Le poison gagne, pénètre, السم مرى, من السرك A. Le feu gagne la maison, اتصلت النارالي البيت.

Gagner, mériter, استحق ـ استهاها.

Gagner, arriver à, وصل الى A. وصل فى ـ وصل الى A. Gagner chemin, قطع الطريق Gagner du temps, différer, قطع الزمان A.

Gagner les devants, gagner quelqu'un de vitesse, مبقه O. ـ عليد - (Kasraouan).

GAI, E, adj., joyeux, بطرَان - بحبوح - مبسوط. Visage gal, وجه بشوش.

Gai, qui rejouit, clair, bien situe, مثبر منه منهج القلب القلب القلب القلب القديسيس Gaiac, s. m., arbre, حطب القديسيس خطب القديسيس.

GAIMENT, adv., avec gaité, blumily.

Gairá, s. f., belle humeur, تکیّف ـ انبساط ـ یکیّد Se mettre en gaité, نکیّد:

Gatté, paroles; actions folâtres, مَعْنَاهُ عَلَيْ عَلَيْ الْعَبْرِينِ.

Gatté, vivacité, مُشَاطُةً

. بساطنة , enjouement du style , بساطنة .

De gatte de cœur, من غير مقتصى.
GAILLARD, x, adj. fam., joyeux,

Gaillard, un peu libre, شوبة خارج - فالت شوبة. Gaillard, hardi, éveillé, مخلّص.

Gaillard , sain , dispos , عبسوط . شط _ مبسوط .

GAILLARDEMENT, adv., joyeusement, تخلاعة.

. بطر _ خلاعة , GAILLABDISE, s. f. fam., galté, تعلم علاقة .

- كلام فالت , Gaillardise, paroles un peu libres كالم فالت .

Gain, s. m., profit, مربح مكسب مكسب. Gain, heureux succès, victoire, نصر طفر.

Galnz, s. f., étui, غلاف; plur., علف , وتراب علف , plur., قرابات

بياع قرابات, m., تياع قرابات.

GALA, s. m., sete, festin, وليمة; plur., ولايم

جر اللبن , باللبن , ALACTITE, s. m., ou pierre de lait, جر

بطرف _ بطرافته , GALAMMENT , adv. , بطرف _ بطرافته .

. خُولنجان, GALANGA, s. m., plante,

Homme gulant, homme qui cherche à plaire aux dames, غنادرة; plur., غنادرة; plur., عايق عنادرة; plur., عياق. Femme galante, qui a des intrigues de galanterie, قهرمانة.

de bon gout, عظريف مشلبي. كاريف مشلبي. Vert galant, vif, alerte et robuste, على أبري فكم

GALANT, s. m., amant, معشوق . معشوق.

طرافة , Galanterie, ي f., agrément, etc., غرافة

Galanterie, manières agréables, empressement auprès des femmes, قىغازلة النساء ـ غندرة.

مسابرة الحريم, Galanterie, commerce amoureux, مسابرة الحريم

هدية, Galanterie, petit présent, عدية.

GALANTIN, s. m., ironiq., ridiculement galent, متغند.

ـ قناوشق , GALBANUM, s. m., plante; sa gomme .قصنی ـ قنت

GALE, s. f., maladie de peau, جرب. Plus méchant que la gale, اعدى من الجرب (prov.).

GALÉGA OU GALEG, s. m., rue de chèvre, plante, سداب التبس.

.على راى جالينوس , GALENIQUE , adj. com. , على را

GALENISHE, s. m., doctrine de Galien, رای جالینوس الطبیب

GALÉNISTE, adj. com., will a sels-

راس البر علم جلم , plante, جلم البر علم البر علم البر علم البر علم البر علم البر علم البر البر البر البر البر

GALERE, s. f., bâtiment à voiles et à rames, بأورة; plur., آغرية,

مركب الججر, punition des malfaiteurs, مركب المجرمين

عداب, au fig. fam., état, travail pénible, عداب.

. يجرى ما يجرى Vogue la galère! risquons!

GALERIE, s. f., longue pièce d'un hâtiment, مجشى. الله Galerie, allée de communication ارواق. الله Galerie, balustrade qui règne autour d'un minaret, شرفة.

Galerie, au fig., auditeurs, العضار.

ـ قدّانی, GALÉRIEN, s. m., condamné à ramer, مذنب محکوم علیه بالقدنی

GALET, s. m., caillou, حصاة البعصر.

GALETAS, s.m., dernier étage, أخر طبقة. Galetas, logement misérable, يُخْنَ.

قرصة , GALETTE, s. f., gateau plat, قرصة

GALRUX, SE, adj., qui a la gale, إجرب ; fém., جرباه مياربان مياربان بياربان عبرباه ; جرباه

Brebis galeuse, au fig., منزة جرباء.

GALLLER, s. f., nom de pays, بلاد الجليل.

طبين فعلات لحم , GALIMAPRÉE, a. f., محبين

.غلىد

.غلابيسين ; pl., غلابيسين , غلابيسين ; pl., GALIOTE, s. f., long bateau couvert, قنجة; plur., براش , plur. ; بَرشد ـ قنْج

.عفص , GALLE , s. f. (noix de), عفص

GALLICAN, NE, adj., qui concerne l'église de France, . يخص الكنيسة الفرنساوية

GALLICISME, s. m., قبل فرنساو ية

GALLIQUE, adj. com., tiré de la noix de galle, .عفصي

SALLIUM, s. m., plante, غالبون.

GALOCHE, s. f., chaussure très-élevée en bois, .قىاقىب , plur. , قىقاب

. شريط , GALON, s. m., tissu épais de soie ou fil Galon d'or, أنديشت صفــرا. ∥ Galon d'argent, اندیشت سیما

صط شريط ,v. a., محط شريط .O.

GALOP, s. m., allure d'un cheval qui court, . رکض -

GALOPADE, s. f., ass.

(كض , GALOPER, v. a., mettre un cheval au galop O. رکض مر A. رمي O. Galoper, v. n., aller le galop GALOPIN, s. m., petit commissionnaire,

معتر, Galopin, popul., homme de néant, معتر.

GAMBADE, s. f., saut, نطة.

GAMBADER, v. n. fam., saire des gambades, Li O.

GAMBILLER, v. n. fam., remuer sans cesse les .0 هز رکبه jambes

GAMELLE, s. f., grande écuelle, مأجور; plur. .قصعۃ ۔ مواجیر

Samin, s. m. fam., marmiton, عيسال صحوري.

ا دايرة , s. f., table des notes de musique, .الموسيقا

Chanter la gamme à quelqu'un, au fig. fam., le

Changer de بهدل, Changer de مهانية _ réprimander, lui dire des injures, بهدل. gamme, au fig., changer de conduite, انقلب.

> GANAGRE, s. f., mâchoire inférieure du cheval, . فك اسفل الفرس _ حنك الحصان

> تنبل , Ganache , au fig. fam., qui a l'esprit lourd . ثقيل الدم ـ

. اكلة ـ عطبة , e. f. , عطبة .. آكلة

SE GANGRENER, v. pron., ... A.

GANSE, s. f., cordonnet de soie, d'or, شيخ -قطاند.

GANT, s. m., ce qui couvre la main et les doigts, .كفوق

Souple comme un gant, traitable, soumis, 3, La کار اول مَر ، En avoir les gants, être le premier à , مَا اللهِ اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى ا Jeter le gapt, au fig., défier, للقتال o. .o برز له ـ حرك الشر مع ,Ramasser te gant

جرسة, GANTELÉE, s. f., ou Campanule, plante, جرسة GANTELET, s. m., sorte de gant revêtu de fer,

.كفوق حديد.

. بضاعة كفوف , GANTERIE, s. f.,

بياع كفوف , ه , همياع كفوف.

- فوة الصبّاعين - فوة GARANCE, s. f., plante, . رُفاس

. صامر ل - كفيل , GABANT, s. m., caution

Garant, au fig., auteur dans lequel on a puisé un fait, un passage, سند.

GABARTZ, E, edj., مكفول ـ مكفل.

_ كفالت, GARANTIE, s. f., obligation de gagantir, عفالت ضيانة. Garantie repentir, ضيانة. prov. arabe, pour dire : Il ne faut jamais répondre de per-

GARANTIR, v. a., se rendre garant de, كفل o. ـ .0 قعد ب ـ ۸ مین ـ تکفل ب

O. صار من من Garantir de , préserver , صار من

Se Garantir, v. ref., نفسه المتهيمن ـ . I. حي نفسه

Gance, s. f., prostituée, خاطية خاطية. CARCON, s. m., enfant male, صبيان, pl., صبيان, en boutique, العاصل. . أعزاب , plur. , عزب , garçon , célibataire صَبِيل , plur., وصبى ; plur., صبيل GARÇONNIÈRE, s. f., fille qui fréquente les gar- בُرَاس البرا. .صبية ,cons

حرس - حراسة , GARDE, s. f., action de garder .تولى الحرس ـ . ه حرس, Faire la garde

Garde, gens de guerre qui sont la garde, حرس . .غفر ـ حُرّاس

ـ طوف La garde, le guet, ceux qui le font, .عسس

أمرالة "محرس, Garde, femme qui garde un malade, أمرالة "محرس المريض وتداريه

Garde, commission de garder, Lia - Liela. Donner en garde. Voyes Confirm.

Garde, protection, عراسة _ جاية. A la garde de Dieu, الله عراسة الله Que Dieu l'ait en sa . حفظم الله _ حرسم الله تعالى ,garde

Prendre garde, avoir soin, avoir l'œil sur, . توقّی فی ـ L دار بالد علی ـ يوعُی ,.aor وعی علی اوعُي ـ دير بالك ـ احذر Prenez garde à vous, اوعُي ـ دير بالك ایاک و الفرس ,Prenez garde à ce cheval یا اصنحی ـ . Etre sur ses gardes, بالك و الفسسوس ـ ر ملى حسسذر (O. ∥ Se mettre sur ses gardes مان على حسسذر ر مدرة O. ∦ Mettre quelqu'un en garde contre, استخفر الله ,Je n'ai garde استخفر الله ,Il n'a garde استخفر الله هو اشطر من ان ان de (il est trop fin pour), هو اشطر من

Se donner de garde, éviter, se précautionner, . حاسب على نفسه ـ . ه حذر من

قبطت , Garde d'une épée, d'un poignard قبطت.

(حيارس , GARDE, s. m., homme chargé de garder . وقاف , Garde de douanes . حافظ مرّاس , plur. اطراف , GARDE-AVANCÉE, s. f., terme de guerre, .الغفر

GARDE-BOIS, S. m., when I would

GARDE-BOUTIQUE, s. f., ce qui reste long-temps

. صارس , ناظر الصيد , m., عالم الطر الصيد . GARDE-Côte, s. m., milice qui garde les côtes,

. حامل ختام , S. B., مامل ختام , GARDE-DES-SCEAUX, S. B., حارس السلطأن . GARDE-DU-CORPS, S. M., السلطأن السلطان . GARDE-FEU, s. m., احاجز للنار.

SARDE-Fou, s. m., balustrade, حرابزین - حاجز. .وكيل الخرج - مخزنجي .GARDE-MAGASIN, S. m., خدام مربص, GARDE-MALADE, s. com., خدام

GARDE-MANGER, S. m., 195.

GARDE-MARINE, s. f., garde de l'amiral, قبطان باشا

خزند الفرش, GARDE-MEUBLE, s. m., فرند الفرش SARDE-NATIONALE, s. f., عفر اهل البلاد.

GARDE-ROBE, s. f., lieu où l'on serre les hardes, خزنته الملبوس ـ صندوق اللبس ,ces hardes

.مُستراح, Garde-Robe, lieu d'aisance, مُستراح.

GARDER, v. a., conserver, bia A. - - - -. حفظ هيبته , Garder sa gravité . استحرس على

Garder, retenir, حاش و Gardez. Gardez داه عنبكت ـ ابقيد معك , cela pour vous

ابقى الى Garder, réserver pour un autre temps, ابقى الى .غير وقث

Garder, rester dans, قعد كي 0.

o. نطر مرس A. عرس مورس Garder, veiller à la garde de Garder une forteresse , حافظ القلعة , Garder un ma ا داري المربض - .0 عال المربض , lade, عال المربض troupeau, رعي الغنم

Garder, protéger, A I.

Garder, préserver d'un mal, مفظ من A. Dieu m'en garde! (je n'ai point commis cette faute), استنعفر الله ـ حاشا وكلا استنعفر الله ـ حاشا وكلا . الله لا يروبنا ـ الله لا يقدّر ـ بعيد عنا , pareil malheur

Garder, observer, Lia A. Garder la bienséauce,

A لزم السكوت , Garder le silence حفظ الناموس A En donner à garder, fam., en faire accroire, الحرير الماء. .۵ ضحک علی

La garder bonne, attendre l'occasion de se venger, کے متے I. Je te la garde bonne, خذ منے على ما يجيك.

ـ وعى لنفسه, Se Garder, v. ref., se préserver de, منافسه بن مندر مسسري A. Gardez-vous bien de faire, ـ بالك ثم بالك من انكف تعهـــل .O. || Garair une boutique لدم القطن بالمعزل الحدر ثم التحذر, اياك ثم اياك , اصحا .من انک تعمل

GARDEUR, SE, S., qui garde des animaux, وأعي;

ز حارس _ حافظ , GARDIEN , ME , s. , qui garde plar., نواطير; plur., نواطير Que Dieu pro-الله يستر الكرم من tège la vigne contre son gardien, من ,prov. الناطور

GARE! impératif, interjection pour faire déranger _ بالسك _ ايّاك _ اصحا _ اوغى , ou menacer راسک - ظهرک

GARE, s. f., lieu de sûreté pour les bateaux sur les ماجا للبراكب في الأنهار, rivières

GARENNE, s. f., lieu peuplé de lapins, بنيط الأرانب. SE GARER, v. pro., رتجنب عن عربي.

CARGAMELLE, s. f., popul., gosier, علق.

SE GARGARISER, v. pron., se laver la gorge, . لنعوغو ب - **تبخي**ض

فشر GARGARISME, s. m., liqueur pour se gargariser, ما مدير للتعرعر

. فشر _ . O. خرط | GARGOTAGE, s. m., popul., mets malpropre

شانة زفرة , GARGOTE, s. f., cabaret sale

. زفر, GARGOTER, v.n., manger, boire sans propreté, طباع وسنر, GARGOTIER, ERE, s., qui tient gargote

مانت | GARGOUILLE, s. f., endroit d'une gouttière où l'eau . فم مجرى ,tombe

_ كركبة , GARGOUILLEMENT, s. m., bruit de l'eau, حركبة

GARGOUILLER, v. n., popul., نصور.

. GARGOUSSE, S. f., عهار بارود للهدفع

GARRIR de, v. a., pourvoir de tout ce qui est nécessaire pour la commodité, l'ornement, la conservation, la défense, حَمَّةُ ب Garnir des lampes, ا عبر القناديــــل ا Garnir un fuseau, .ومنتب , شكل الذكان بالبصايع _

o. فرش البيت , Garnir , meubler une maison مفروش , GARNI, E, adj., meublé, مفروش.

مزير , Garni, orne

GARNISON, s. f., soldats qui gardent une place, .محافظين

Garnison, gens qui gardent une maison, des meubles saisis, حوالة _ معينين.

GARNISAIRE, s. m., homme en garnison chez un عوالة, débiteur

GARNITURE, s. f., ce qui sert à garnir, orner, .کلفٹ _ عدٰۃ

مُورك ممحرك محارك . مارك . GARROT, S. M., GARROTTER, v. a., lier fortement, مط . 0. علم ، 0.

اکتف پدیه وقید رجلیه ـ

خراط , GASCON , NE , adj., fanfaron , خراط .

حرطة, GASCONNADE, s. f., fam., fanfaronnade, خرطة

GASCONNER, v. n., fam., dire des gasconnades,

GASPILLAGE, s. m., ينذير.

GASPILLER, v. a., dissiper, ابذر, صيّع المال

مبذ, ... GASPILLEUR, SE, S.,

_ معدة , Gaster, s. m., le bas-ventre, l'estomac

GASTRIQUE, adj. com., stomacal, قبخص العدة.

GASTRONOME, s. m., dellis

GATRAU, s. m., espèce de pâtisserie ronde et plate, وقرص بيالية, plur., أقرأص Gâteau fanillaté au miel et aux amandea, ذراتيية ـ بقالوة

قرص عيدل, gaufre d'une ruche, قرص عيدل.

Part an gdteau, au profit, صبيب . قسم - نصبيب

نجار متعوس , GATE-Bois, s. m., manvais menuisier, نجار

GATE-ENFART; s. com., Well .

GATE-MENAGE, s. to., تبلغب البيت

GATE-MATIER, s. m. fam., منالكون صنعة.

GATE-PARER, s. m., mauvais auteur, تلائ ورق

GATER, v. a., endommager, mettre en mauvais فاهد ـ خربط ـ عطّل ـ . A نزع ـ تلف ـ افسد ـ خسر ـ . اعطب ـ خسر ـ . اعسر ـ . اعطب ـ خسر ـ . اعطب ـ .

لَوْثُ ــ عكس Gdaer, salin, عكس

Gatter, corrompre, au prop. et عبير آنو. با أسلط. Gatter par trop d'indulgence, ceresser trop,

Se Gager, v. pr., perdre ses bonnes qualités, انفسد ـ لفعكس.

عَبِّنَ _ اِنْتَوْعِ , Se Gâter, se corrompre , عَبِّنَ _ الْتَوْعِ , يَعْفَى _ الْتَوْعِ . (fruita, viande, etc.) _ المترى _ لا لا لا لا لا لا له م لا يُعْمَ _ لا يُعْمَ ل لا يُعْمَ ل م الله عنه عنه الله عنه

Se Gater ou être gaté, être détérioré, نُعطُّل يَّا عَدُونِ مِنْ الْمُعْرِبِ مِنْ الْمُعْرِبِ مِنْ

.معقري , Gâté , pourri , corrompu

ولد خاسر ولد دلع _ ولد مدلًل , Gdte (enfant)

GAUCHE, a. f., le côté gauche, غيبال ميسوق . A gauche, du côté gauche, الشيال . A gauche, du côté gauche.

A gauche, de travers, à contre-sens, بالقلوب.

GAUCHE, adj., opposé à droit, ايسر شهالي المشركين ميد الميشركين ما ال

Gauche, su fig. fam., ridicule, maladroit, غشيم ـ قليل الشطارة ـ

Gauche, mal fait, mal tourné, عموني.

· المندار, GAUCHEMENT, adv. fam., avec maladresse بالمندار - عقلّت صنعة ـ

GAUCHER, ÈRE, s., qui se sert ordinairement de-la main gauche, أعسر ما أشؤل.

فشومية , GAUCHERIE, S. f.

صغراً , GAUDB, s. f., herbe qui teint en jaune, صغراً .

رقاقة, GAUFER, s. f., pâtisserie,

قرص شهد , Gausre, rayon de miel

GAUPRER, v. a., empreindre, طبع O.

عصابِم طوبِلة, s. f., perche, عصابِم طوبِلة.

GAULER, v. a., تباعدا بالعماية O.

GAz, s. m., fluide aériforme, روح

. برنجي _ قر , s. f., étoffe très-claire, قر عجل _ .

Gaze, au fig., voile, سنر.

.غزلان , plur., غزال , plur., غزلان

شخبر, S. m., شخبر.

ورقة خبرية , GAZETTE, 8. f., عبرية.

GAZZEUX, sz, adj., de la nature du gaz, روحى.

.خضرة , Gazon, s. m.,

- تغريبد الطبيسير, GAZOUILLEMENT, 5, 111., ومناعاة الطير

GAZOUILLER, v. a., غرد ـ ناغى.

GEANT, E, s., عون ; plur., اعوان ; pl., مثل العون . A pas de géant, très-vite, مثل العون

GÉLATINE, s. f., substance animale gélatineuse,

هلامي , GELATINEUX , se , adj. , هلامي .

GELÉE, s. f., grand froid qui glace, جليد. Gelée blanche, صرّ, (Barb.).

Gelée, suc, jus coagulé, قبلة مجلدة , أربي موقة مجلدة , plur., ربوب. Espèce de gelée composée de moût et de farine, خبيصة.

GELER, v. a., endureir par le froid, علم . Il وكلد, علم لنعاا.

تصلّد ع O. _ علّد . Geler, v. pr. , عمل O. _ علّد . انا بردان کثیر Je gèle, j'ai très-froid, انا بردان

. فروجة برية GELINOTTE, s. f., oiseau, فروجة

.برج الجوزا , GEMBAUX, s. m. pl., constellation

Génia, v. n., soupirer et pleurer, L'O. - JI.

GÉMISSANT, E, adj., باير

. نواح ـ أنين "GENISSEMENT, S. M.,

GEMMATION, s. f., bourgeonnement, "Line".

ملے معدنی ۔ ملے اندرانی (set), ملے معدنی ۔

شقیل _ یزغل _ یزنق _ . شقیل _ ثنقیل ..

GENCIVE, s. f., chair qui entoure les dents, لحم , قيد الاسنان _ لثات et ثنار , plur , لثة الاسنان

.شرطى _ قواس , Gendarke, s. m.,

GENDARMER (SE), v. pr. fam., s'irriter, تعزرن تغشير.

GENDARMERIE, s. f., le corps des gendarmes .شرط ـ جلاو زة

GENDRE, s. m., qui a éponsé la fille de quelqu'un, , plur., حافد ـ صهر ـ جوز , vulg., زوچ بنت اختان , plur. ; ختن ـ حفدة

عداب, s. f., torture, عذاب

عسف _ ضيقة, Centrainte, ضيقة أنعب فكرة ,Se mettre l'esprit à la gêne, زنقة ـ.

GÉNÉALOGIE, s. f., imi _ mi. Généalogie de ميلاد يسوع المسيح .J.-C.

GÉNÉALOGIQUE, adj. com., نسبي

GÉNÉALOGISTE, s. m., qui dresse des généalogies, نساية.

GRNER, v. a., incommoder, importuner, عُلَى -.ثىقل عليد

Géner, contraindre les mouvemens, زنج ; I. يك مفتوحة ـ كرام , plur. مسف _ صيق على , Gener, tenir en contrainte Géner, embarrasser les mouvemens, حَبُكُ.

آنعب قلبہ , Se Géner, v. ref. , se donner de la poine .I زنق روحه ـ

Général, e, adj., commun à un grand nombre, اعمّ فايدة ,D'une utilité plus générale .عامّ _ عهومي | Devenir général, عمّ على الكل O.

Général, s. m., qui commande une armée en .صاری عسکر ۔ سر عسکر ،chef

Général, le plus grand nombre, کشو.

في الاكثر ـ بالجيلة , En général, adv.,

مقام سرعسكر, GENERALAT, 8. m., مقام

. مِالْتِجِيلَة _ عيوما , GÉNÉBALEMENT, adv.

GÉMÉRALISER, v. a., rendre général, تعر O.

ريس وسا العساكر, a. m., وسا العساكر,

عهومية ـ عهوم Généralité, s. f., وعهومية .

Généralités, au plur., discours sans rapport pré-.کلام عام ,cis au sujet

GÉNÉBATIF, IVB, adj., مولد. Force générative. قوة مولدة

Génératif, d'où découlent toutes les conséquences, .اصلي

- تناسل , Génération , s. f. , action d'engendrer . . توليد

Génération , postérité , descendans , آرِيّ أَنْ.

ابنا الحسر - امم , plur. , امة , Génération , peuple , أمة تسولد, Génération, ordre naturel de la génération تناسل ـ

Génération, espace convenu de trente ans, جبيل .ا جال ,.plur

بهروة _ بكرم , GENEREUSEMENT, adv.

صاحب مروة , Généagux, sa, adj., magnanime ا ماحب نخوة ـ Il n'est point généreux d'abandon-ما في المروة ان نتخلي عن هذا ner cet homme, ما

; كربم - اسخيا , plur. , النجيا , كربم - النجيا ,

Généreux, de bonne qualité, عيد.

جنسى , Gánéaique , adj. com مروّة Génénosité, s. f., grandeur d'ame, .سخا _ جودة _ كرم , Générosité , libéralité . GENÊT, s. m., arbuste, زنية _ وزال. Genêt d'Es-

pagne, à fleurs jaunes odorantes, نام نحسيل. GENÉVAIRA, 5. m., arbrisseau, كوكلان - عرعر -

.شجرة السندروس ـ ابهُل Çéwir, s. m., esprit, démon, جنّ ; coll., جنّ ; شیطان - جات , plur.

ملک حارس, Génie, ange tutélaire

Génie, caractère propre d'une langue, Jul.

Génie, talent, disposition naturelle, قربيحة. Il a le sénie du mal, يؤذي الناس , يؤذي الناس , génie du mal

هية عالية ـ عقل , esprit élevé في عقل الله علية عالية ـ عقل الله عليه عليه الله على الله عليه الله عليه الله الله عليه الله عليه الله على الله عليه الله على الله عليه الله على الله

. كواسة _ حلاوة | _ براعة , Génie, inspiration, faculté de créer . ذو قريحة ,Qui a du génie . قريحة

.الهندسة, Génie, art de l'ingénieur.

GENIÈVAE, s. m., graine du genévrier, . حب العرعر - حبّ الكوكلان

GENISSE, s. f., jeune vache, Les.

GÉNITAL, E, adj., تناسلي . Faculté génitale, صمالارص . جغرافيا ـ علم رسم الارص الم اعصا التناسل, Parties génitales, قوة مولك ا

شفور ـ جرّ , Gźwitte, s. m., terme de gram., جَدِّ . .

GÉNITOIRES, s. f., pl., parties génitales du mâle, .مذاكر

GENOU, s. m., زُكُب; plur., بُرُكِبة A genoux, على الركب.

Demander à genoux, au fig., en grâce, humble-. تواقع على الركب و النهس ment,

خاتم سليمان . GENOUILLET, s. m., plante

ا جناس et جنوس ; plur., جنس et اجناس البشر, Le genre humain

Genre, gout particulier d'un peintre, etc., غية. . نظم , Genre, style, manière d'écrire, نظم . Genre, terme de grammaire, جنس.

GERS, s. plur., fém. après l'adj., masc. avant, domestiques mâles, زلام - اتباع, sing., خدمة - زلية Gens, personnes, ناس ـ قوم. Bonnes gens, honnêtes gens, نأس ملاح.

Gens de, Jal _ wol. Gens de lettres, اهل الشرايع ,Gens de loi اهل الادب. ¶ Gens d'affaires, اصحاب الشغال Gens de bien, .اهل خير ـ اهل عرض

جنسیانگ - جانطیان ، GENTIANE, s. f., plante

وثنع GENTIL, s. m., paien,

.كوتس - ظريف - شلبي ، GENTIL, LE, adj., joli, GENTILHOMME, s. m., noble, شریف plur., اشراف.

عبادة الأوثار, , GENTILITÉ, s. f., idolàtrie, مبادة الأوثار, - طرافت ـ شلبنت, GENTILLESSE, s. f., agrément

. بكواسة , Gentiment, adv. fam.

وكعات, plur., وكعة et ركعة), ct وكعات

Géodésie, s. f., almll de.

جغراف ou رسام لارض, GEOGRAPHE, s. m., وسام لارض

GEOGRAPHIE, s. f., علم وضع البـــلاد الم

جغرانی Géographique, adj. com., جغرانی.

. معلوم السجار, GeôLAGE, s. m., droit dû au geôlier,

GEÔLE, s. f., prison,

GEÔLIER, s. m., concierge d'une prison,

Géomance, cie, s. f., divination au moyen de points traces au hasard, ضرب الرمل.

رمّال ـ ضرّاب رمل , Geomancien, ne, s., لمال ـ ضرّاب.

Géomantique, adj. com., de la géomancie, , 1.

Géomètre, s. m., مهندس.

GÉOMÉTRIE, s. f., science des علم الهندسة.

GÉOMÉTRIQUE, adj., de la géométrie, هندسي.

. بهندسة , Géométriquement, edv.

جرجس ,GBOBOB, u. p.,

كرجستان ،GEORGIE , s. f., كرجستان

CEORGIEN, adj., كرجى.

Grantium, s. m., ou Buc de Gaue, plante, ועל וען عي.

GERBE, s. f., faisceau de blé coupé, اجرزة.

وبط السبل, GERBER, v. a., mettre le blé en gerbe, وبط السبل

GERBO, S. m., ou GERBOISE, petit quadrupède, ويرابيع; plur., يرابيع

GERCE, s. f., vermine qui ronge les habits, عشد. Gerce qui ronge les meubles, سوسة الموسة والمعادة ronge les livres, اسوسة الموسة المو

GERCER, v. n., faire de petites crevasses, شق O. Se Gercer, v. pr., الشق

GERÇURE, s. f., petite crevasse, فلح . شقى -

Gérer, v. a., administrer, دبر.

شواهين , plur. , شاهس , ciseau , شاهين , plur. ,

GERMAIN, NE, adj., issu de frère, ויין عم لزم!. Germain, issu de sœur, أبن عمة لزم!.

GERMAIN, s., allemand, columnia

GERMANIQUE, adj. com., גאבים, וلنيساوية.

GERMANDRÉE, s. f., plante (grande ou aquatique),

المقورديون كامادريوس الماء. Germandrée (petite), ou petit chêne vert, بلوط كلارض كامادريوس.

GERME, s. m., partie de la semence dont se forme la plante; première pointe de verdure, خابث ـ زاع ـ نائدة ـ

Germe, au fig., semence, cause, اصل ـ بزر! Faire éclore les germes d'une révolution, انشا اصول الفتنة.

GERMER, v. n., pousser le germe au dehors, وزع ـ نيث O. ـ نيث A.

نبوت ـ تزريع . f., عنوت ـ تبوت .

Gésier, s. m., deuxième ventricule des oiseaux granivores, قرانص , on قونصة , plur. , قوانص.

GESSE, s. f., plante légumineuse, انوع جلبان. Gesse sauvage, ou Gland de terre, قلبق اليهودية. GESTATION, s. f., temps de la portée des femelles, مدّة الحبل

GESTE, s. m., mouvement du corps, de la main, des bras, اتشبير - حركة - ايها - وما.

.وموى , Gesticulateur, s. m.

.وما ,.GESTICULATION , S. f.

شبر ـ اومى الى Gesticules, v. n., faire des gestes, طبر ـ اومى الى الم

- تدبير لأشغال ,Gastion de gérer د تدبير للأشغال .

GIBBEUX, SE, adj., bossu, باجدب.

صدية, s. f., courbure en bosse, عدية.

GIBECIÈRE, s. f., bourse, sac pour la chasse, مُنْهِر عَضِ يطَةً

GIBELOTTE, s. f., fricassée,

.بيث بارود, GIBBBRE, s. f., boite aux cartouches, عبيث بارود

مشنقة, Gibet, s. m., potence, مشنقة.

.صيدة _ صيد , GEBIER , 8. m. , عيدة

خرج المشقة, Gibier de potence

GIBOULÉR, s. f., oudée de pluie mêlée de grelle,
رشة مطر مع بُرُد

GIBOYER, v. a., chasser, Jodel.

GIBOYEUR, s. m., عيّاد.

GIBOXEUX, se, adj., abondant en gibier, كثير الطير و الوحوش.

GIGANTESQUE, adj. com., qui tient du géant,

.منفوع , Gigantesque , au fig. , emphatique .

GIGOT, s. m., cuisse, قضاً; plur., كافخار.

۰۰ هز رُکُبه ـ حرّک رجلیه ،Gigotten , v. n. ,

GILET, s. m., sorte de corset, صديرى ou صدرية; plur.-, صداري

مسخرة - مضحكة , Diais مسخرة - مصحكة .

GINBLETTE, s. f., pâtisserie dure en anneaux,

- زنجبیل, GINGEMBRE, s. m., plante des Indes, عنزبیل

GENGUER, v. n., reer, but O.

زرانی ; plur., زرافت , GIRAPE, s. f., caméléopard GIRANDE, s. f., ou Girandole, amas (de jets d'eau, de fusées réunies), القدّ,

Girandole, chandelier à branches, بشيعدان, pl.,

جارة الماس , Girandole, assemblage de diamants جرشس , s. m., pierre précieuse, جبرشهسي.

GIROFLE, s. m., épicerie, قرنىفل. Clou de gi-. كبش قرنفل rofle,

Giroflée jaune, منشور, Giroflée jaune, .خيري

GIROFLIER, s. m., arbre qui donne le girofle, . شجر القرنفل

Graon, s. m., partie du corps depuis la ceinture jusqu'aux genoux, étant assis, چېز plur., پېښوز

تراب الفحار الكنيسة, الكنيسة, Giron de l'Église, sa communion, تراب الفحار المنيسة GIROUETTE, s. f., les S.

.مهدود , Grsafr , z , adj. , étendu ,

GISEMENT, s. m., (des côtes de la mer), بوهيع سواحل البحر

CI-GIT, ici est, ههنا مستريح

مارى , Gire, s. m., demeure

Glte, bas de la cuisse du bœuf, اسفل محضدة البقر. صر, GIVAE, s. m., gelée blanche, صر.

GLACE, s. f., eau durcie par le froid, _ _ ـ ثلج .بوز ـ جليد

, plur., مراة ـ مراية , cristal pour se mirer .مرايا ه مراء

Glace, liqueur glacée, مثبرى مثلج.

ورود, au fig., air de froideur, indissérence, عبوود .قوارى , Ferré à glace, au fig. fam., très-habile, قوارى Rempre la glace, su fig., hasarder le premier une démarche, etc., فتر باب A. || Cœur de glace, très-

اللب قاسي, dar GLACER, v. a., congeler, جند - ثلج

فشف Glacer, au fig., intimider, refroidir, Glacer v. n. ou Se Glacer, v. pr., se prendre par le froid, جد ـ ثلج O.

O. صقل, Glacer, lustrer

. صنعة و معيل الموايات , E . و GLACEBIE, a. E .

. ينشف , GLACIAL, B, adj., au prop. et au fig., ونشف

.بحر الثلي - البحر المنجيد ,La mer glaciale

GLACIÈRE, s. f., lieu où l'on conserve la glace,

GLACIS, s. m., talus, نزلة.

GLAÇON, s. m., قطعة ثلج ... GLAÏEUL, s. m., plante, كسيفون ـ دلبوت .

GLAIRE, s. f., humeur visqueuse, يلال مشفقة.

. بياض البيض Alaire , blanc d'œuf,

GLAIREUX, SE, adj., plein de glaires, مشغث.

- طير. ابليز ,GLAISE, adj. f., terre forte et grasse

GLAIVE, s. m., épée tranchante, -i....

لم القش - تصييف , GLANAGE, s. m.,

. بلوط م بجم , GLAND , s. m., fruit du chêne , بلوط م

Gland, ornement qui imite le gland, j. Gland de شراً ستر به soie, flot,

.كيولا _ حشفة , Gland, extrémité de la verge

قلبق اليهودية, Gland de Terre, s. m., plante, قلبق اليهودية يلان , Gland de mer, coquiffage, بيلان.

GLANDE, s. f., partie molle, spongieuse, qui sert à la sécrétion des humeurs, الوزة.

. كات ي الم Glande, tumeur, عندة ـ فاح

GLANBULE, s. f., petite glande, فاح صغير.

الوزى, GLANDULEUX, SE, adj., كوزى.

GLANER, v. a., ramasser les épis après la moisson,

<o. قش م. ٥٠ لم القش مستف متبف

.لتام القش ـ صياني ،GLAHEUR, s. m.,

GLAMILER, s. f., ce que l'on glane, Lie.

عوى ـ . ا صوى GLAMA, v. n., crier,

بيصوى . General at, adj., qui glapit

GLAUX, s. m., herbe, بيلحا قشيشه.

GLISSADE, s. f., mouvement du pied qui glisse, قة.

GLISSANT, E, adj., sur quoi on glisse aisément, مزلّة, Pas glissant, مُراتي

ولقة ـ تزليق .GLISSEMENT, S. m., ولقة

GLISSER, v. a., mettre, insérer adroitement, تحش ۵۰. دش ۸.

Glisser sur, faire une impression légère sur, ما اثر فيد

Se Glisser, v. pro., s'insinuer, se couler doucement sans être vu, زبق ه. ـ انسل ـ انسل ـ انسل . Il se glissa dana l'appartement, إنسل و فات الى جوا.

GLISSOIRE, s. f., endroit pour glisser, צוני.

ــ كرات , plur., كُرة , GLOBE, s. m., corps rond كُور ; plur., كُورة

GLOBULE, s. m., گرة صغيرة.
GLOBULEUX, sz, adj., composé de globules, كُرى.
GLOIRE, s. f., hopneur, estime, réputation méritée, عقر م عقر م عقد . C'est au prix de

longues veilles qu'on acquiert la gloire (littéraire), من طلب المعالى سهر الليالى gloire, من طلب المعالى سهر الليالي I. || A Dieu appartient la gloire éternelle, الله المويد و الشنا السرمد.

. جلال _ اتبه ، Gloire, éclat, splendeur

Gloire, béatitude céleste, تجلالة.

Gloire , orgueil , vanité, قضوة . Se faire gloire de , افتخر ب.

GLORIEUSEMENT, adv., بعبد مرباد

GLORIEUX,SE, adj., qui s'est acquis, qui mérite de la gloire, عجبد - معزّر - معرّر - معرّد -

Glorieux, qui jouit de la gloire essete, لبلبه.

Glorieux, plein de vanité, مفتضر متعظّم ،

GLORIFICATION , s. f., عجبد .

GLORIFIER, v. a., rendre honneur et gloire, عظم مقبد. Glorifier Dieu, عظم مقبد

Se Glorifier, v. vél., بافتخىر ب.

GLORIOLE, s. f., vanité, منفخة.

تنفسير, GLOSE, s. f., commentaire

. فسر , GLOSER, v. a., faire une glose, فسر

Gloser, cinsurer, interpréter en mal, J.

GLOSEUR, SE, s., qui glose sur tout , معبّر.

ترجان, GLOSSAIRE, s. m., dictionnaire, ترجان.

GLOSSATBUR, s. m., qui explique un texte, مترجم

. قتحة الحلق, s. f., fente du larynx, قتحة الحاق.

GLOUGLOU, s. m., bruit d'une liqueur versée dans une bouteille, قلق.

ىكاكى . GLOUSSEMENT, s. m., cri de la poule, ئَرُقُ

نقنى ـ .0 قرى ,(GLOUSSER, v. n., crier (poule) .كاكى ـ

Gouverneme. خرى ـ طعهة . Gouverneme. طرز ـ سبر الفرنج . Dans le goût européen . على سبر الفرنج . Gouverneme . على طعهة فرنجية ـ Gouverneme

GOUTER, v. a., discerner les saveurs, ذاق O.

Goûter, au fig., essayer, ذاق O. – جرّب استحسن.

Goûter, approuver, استصوب استحسن .

Goûter, sentir, jouir des plaisirs, استطعم بالمناه

Goûter, avoir du goût pour, اعجبه الشي اعجبه الشي اعجبه الشي Goûter, v. n., manger (quelques heures après le diner), تعود O. Goûter (avant le diner), تعود الله العصر Gouten, s. m., repas entre le diner et le souper,

أكل العصر. (Goûter (entre le déjeuner et le diner), العصر. [العصر, Temps du goûter (après midi), العصر.

ت دمعة, Goutte, s. f., petite partie d'un liquide, عمد المرة قطرة . ¶ Une goutte, un قطرة . يُطفت , peu, مُطفت .

Goutte, adv., au fig., rien, شي. Ne voir goutte, الينظر شيأ.

Goutte, maladie qui attaque les jointures, المفاصل المائل المائل

GOUTTEUX, SE, adj., في الماكث الماكث

GOUTTIÈRE, s. f., tuyau pour faire couler les eaux de pluie des toits, قصبة; plur., مزاريب; plur., مزاريب, GOUVERNAIL, s. m., timon mobile pour gouverner un navire, دفّة

Tenir le gouvernail, au fig., régir, gouverner, ساس ٥٠. مىتبر.

GOUVERNANTE, s. f., femme qui a soin d'un enfant, قمانة. Gouvernante, femme qui a soin d'un ménage, أمينة.

GOUVERNEERT, s. m., constitution d'un état, ceux qui gouvernent, ڬं.

- حکومت, Gouvernement, manière de gouverner. تدبير ـ حکم

Gouvernement, charge de gouverneur, مكم - ولاية. Donner à quelqu'un le gouvernement d'un pays, قلا ولاية اللاد

Gouvernement, territoire dépendant d'un gouverneur, عاليا.

GOUVERNER, v. a., régir, conduire avec autorité, مبط على O. Il gouverne ses فيط مبلكتم بذاتم O. Il gouverne ses د يباشر صبط مبلكتم بذاتم بالده بنفسه

Gouverner, administrer avec épargne, دَبِر.

Gouverner, conduire, mener, قاد O.

Gouverner, faire l'éducation, avoir les soins cenvenables de, حبّر داری ـ ربّی.

Ganverner, avoir grand crédit sur quelqu'un, le mener, قاد ـ تسلط على ـ استولى على O. Se laisser gouverner par quelqu'un, على ذقت ببد احد.

Gouverneur, intendant, administrateur, مد بر.

Gouverneur, chargé de l'éducation, معلم مرتى (natte).

GRABAT, s. m., petit et méchant lit, شوشرة (natte).

GRACE, s. f., faveux volometrice, فعمل ; ph, أفصال . GRADATION,

- قبية ; plut. , مغم م الحصال . Baire à quelqu'un la grâce de, بنام عليه ب النعم و اكرم عليه ب . Grades, s. m.,

their grâce d'accepter, على بقبول , Plut. البد منك ان تهن على بقبول , Gradin, s. m.,

- كثاب من فصلك . Gradins, au pl

Grace, secours de la divinité, تعنى; plur., منعر plur., مرحة بالا و الله و الفيقة عنه . Par la grace de Dieu, avec la grace de Dieu, الله و الوفيقة عنه الله و الوفيقة عنه الله و الوفيقة عنه الله و الفيقة الله ينعم الله ينعم عليه خال النعبة الله بالتوبة عن ذلك . الله ينعم عليه بالتوبة عن ذلك . الله ينعم عليه بالتوبة عن ذلك .

Grace, bonnes graces, amitié, faveur, محبّة. Il est en grace auprès du prince, il est dans les bonnes graces du prince, الأمير شأيفه مرفى عين الأمير شأيفه مرفى عين الأمير الله الدي المربي الله المربي الله المربي المربي

Grdce, agrément, خلاوة على Se donner des المترد تهايل. De bonne grâce, volontiers, بطيبة خاطر. De mauvaise grâce, à contre-cœur, كرهًا.

GRACIABLE, adj. com., الطرافة العقور.
GRACIEUSEMENT, adv., عظرافة الطرافة.
GRACIEUSETE, s. f., عظرافة الطريف المالية المالية العقورة المالية المالية

Gradation, s. fr, augmentation successive, تدریح ـ مدارجة

ومرتبة , 6. m., degré d'houseur, مرتبة ; plur., درجة ـ مقامات , plur. ومقام ـ مراتب

GRADIN, s. m., petit degré, مرجة المراجة

Gradins, au plur., hancs au-dessus les uns des autres, عرري.

Gradue, augmente par degres, مقسم بدرج, Gradue, augmente par degres, مدرّج,

لد مقام, un élève qui a pris un degré, لد مقام.

Graduel, Le, adj., qui va par degrés, تدریجی. Graduellement, adv., par degrés, بتدریج.

GRADUER, v. a., diviser, augmenter par degrés, قسم بدرج - درج

اعطى درج , Graduer, conférer les degrés

. فصلة طعام زفر, GRAILLON, s. m., restes de mets. odeur de graillon, أرايحة زفوة

Gaair, s. m., semence du blé, etc. , عَبِّم عِنْدِ عِنْدِ عِنْدِ . plur., حبوب. Les grains, le blé, l'orge, etc., العلال ما العبوبات.

Grain, fruit de plantes, حبّ د جبّ ; plur., چرب . Grain de raistr

Grain , poids , soixante-douzième partie d'un gros , petite partelle , قيتر ; plur. , قيتر .

Grain de vent, براج معاقبة

Gaaine, s. f., semence de plantes, بزرة; coll., plur., بزور, plur., بزر

Mauvaise graine, au fig., fam., manvais sujet, بزرة ملعونة.

ـ شُختم ـ ادهان , Grasser, s. f., دهن ; plun دسم.

Geaissen, v. a., oindre de graisse, دهن مدقق 0.
Graisser, salir, زفر

Graisser la patte, au fig. fam., payer pour cor-برطل ـ .0 دهن ,rompre

.0 عرك الظهر , Graisser les épaules, batonner

GRAISSEUR, sk, adj., دهنی ـ دهنی. .

GRAMEN, s. m., plante, ثيل.

Graminée, adj., de la nature du grameu, عم العهة ou عم العما. .من جنس الثيل

- أجرومية, Grammaire, s. f., règles d'une langue, اجرومية .صرف و نحو ـ علم النحو

نحاة , plur., نحوى , plur., نحاة ,

GRAMMATICAL, adj., de la grammaire, فحوى.

.شرف _ علو _ عظية _ حسب قوانين النحو ,GRAMMATICALEMENT, adv., علية _ حسب قوانين

GRAND, E, adj., fort étendu dans les trois dimensions, عظيم ـ كبار, plur., غليم ـ الشرف , plur., عظيم ـ كبار, plur., المعالى ـ الشرف , grand المعالى ـ الشرف , de taille, طویل Homme grand, اطویل ارجال طویل

رجل عظیم, Grand homme, qui a de grands talens, رجل عظیم. Grand, excessif, remarquable dans son genre, عظیم. Grand crime, عظیم. | Un grand ولية عظيمة , Un grand repas ا برد عظيم ,froid

لها قدر و قيمة _ الذي عليه الكلام, Grand, principal, important

اصلی ۔ کبیر ۔ راس ۔ رؤوسی

Les grands, الكبار Les grands,

في الكامل, de grandeur naturelle, في الكامل. فى الكبير, En grand, d'une manière grande, غي الكبير. . کثر خیرک , Grand merci, adv.

.عراجين , plur., عرجون _ | .محكهة كبيرة , Grand-Consert, s. m., tribunal GRAND-MAITRE, s. m., chef, ربيس

GEAND-OEUVEE, s. m., la pierre philosophale, .جمر الفلاسفة

جد ـ اب لام ـ اب الاب . GRAND-PARE, s. 181., بالام ـ اب الام ـ اب O. شكك المركب, grappin, قاضي العسكر, grappin, قاضي العسكو O. SRAND'CHAMBRE, s. f., أول المجارية المجارية المجارية المجارية المجارية المجارية المجارية المجارية المجارية الم

ن بادة , Grandement, beaucoup

جدة ـ ام لاب ou ام لام . Grand'Menz, s. f., ملا الم الم

قداس كسير, S. f., قداس

GRAND'RUE, s. f., rue principale, السكة الكسيرة.

GRAND-ONGLE, s. m., oncle de l'oncle ou de la tante,

GRAND'TANTE, s. f., عَهْدُ العَهْ ou عَهْدُ العَمْ

عظية, GRANDESSE, s. f., qualité d'un grand, عظية.

GRANDEUR, s. f., qualité de ce qui est grand, . كبر ـ عظم ـ كبرة

Grandeur, excellence, sublimité, noblesse,

عظم , Grandeur, énormité

Les grandeurs, au plur., les honneurs, les digni-قدرلا _ رفعة ,sance.

Grandeur, tout ce qui peut être diminué ou ang-.مقدار ,menté

عظیم , Grandiose, adj. com., sublime

GRANDIR, v. n., croître en hauteur, devenir grand, .A كبر _ .O طال _ طول

Grandissine, adj. fam., عظيم للغايث.

GRANGE, s. f., bâtiment où l'on serre les gerbes, . انابر, plur. ; انبار ـ جرون ; plur. ; جُرن

جر صوار, GRANIT, s. m., pierre fort dure, جبر صوار،

GRAPPE, s. f., grains en bouquets pendans, عنقود; زباط ,; plur., عناقيد , grappe de dattes

GRAPILLON, s. m., petite grappe, مخصلة.

GRAPPIN, s. m., ancre à quatre becs, ____; pl., مشک الهلاب. Jeter le grappin sur, s'emparer de الهلاب.

· GRAPPINER, v. a., accrocher un vaisseau avec le

GRAS, SE, adj., qui a beaucoup de graisse, مُدهن . تطنزر,Devenir gras à lard, ناصح سيان, pl., وسين pl., ناصح سيان, Devenir gras à lard وسين ا Rendre gras à lard, خنزر.

Gras, sali, enduit de graisse, زفر.

Gras, tenace, fertile (terre), أرض دسية.

Geas (jours), sù les chrétiens mangent de la viande, ايام الزفر

جابا ـ مجانا . Je suis رَفْر ـ . Paire gras, manger gras, وفر ـ . اكل زفر . Je suis القرفان من الزفر . Gratis, au

Gans, s. m., partie grasse de la viande, endroit charnu, محس ماك. Le gras et le maigre d'un morceau de viande, والهبر الشخم و الشخم و المائل. الشخم السائل. المائل

Gras-double, membrane de l'estomac du bœuf,

فى الهنا , GRASSEMENT , adv. , à l'aise , لنها .

Grassement, généreusement, بزبادة.

GRASSET, TE, adj. fam., un peu gras,

Grasset, s. m., jointure de la cuisse à la jambe,

.وقور ـ صاحب وقار ـ بقلة الكسسرم , GRASSETTE, S. f., plante . حشيشة الدهن . حشيشة الدهن

Grasseyzment, a. m., الدعة في حرف الراء.

GRASSETEUR, SE, s., qui grasseye, خالدغ _ الثغ

GRASSOUILLET, TE, adj., diminutif de grasset, معفلل.

- خذنی معک , GRAERHON, s. m., plante بلسک ـ مصفی الراعی

Gratification, s. f., don, libéralité, انعام المخشيش

Gratifier, v. a., بانعم عليه ب الكرم, انعم عليه ب الكرم. التعم على ب التعم على ب التعم ال

GRATIN, s. m., se qui demeure attaché au fond du poèlon, قعر القلّ

.غراتيولا, Gratiole, s. f., petite digitale,

ـ بلاش ـ من غير اجرة , Gaatis, adv., sans frais حاما ـ محاما

من غيراثبات, Gratis, au fig., sans preuves, عبراثبات.

GRATITUDE, s. f., reconnaissance d'un bienfait, عرفان الجهيل - شكر الاحسان - حد

GRATTER, v. a., frotter avec les ongles, کک O.

Gratter, racler, enlever, مُحَمَّلُ وَمُعَلِّلًا عَمْلًا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهَا عَلَيْهِا عَلَيْهِ عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِا عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَل

قوابے محکم ، GRATTELLE, s. f., maladie

مقاشط , plur., مقشط , plur., مقاشط ,

Gratis ou sans و Gratis ou sans (Gratis ou sans) من طيبة المخاطر - بلا اجرة - مجان

اباطل, Gratuit, sans fondement,

Gratuitement, adv., de pure grâce, الفضلا عباناً

Gratuitement, sans fondement, الملك .

GRAVATS. Voyez GRAVOIS.

شقال, plur. , تُقال, plur. , تُقال, GRAVE, adj. com., pesant

Grave, au fig., qui agit, parle avec sagesse, وقور ـ صاحب وقار.

Grave, bas et profond (ton), حسّ جرم.

قلى الخمر, (cendre), قلى الخمر.

. مرمل GRAVELEUX, SE, adj., mélé de gravier, مرمل

. بد الحصوة , Graveleux, sujet à la gravelle, بد الحصوة

- Graveleux, au fig., fam., trop libre (discours), کلام فالٹ ـ کلام خارج

. حصوة , GRAVELLE, s. f., maladie

. بوقا, GRAVEMENT, adv., avec gravité, بوقا,

GRAVER, v. a., tracer avec le burin, فقش Q.

Graver, an fig., imprimer fortement dans la mémoire, dans le cœur, أرسخ. Se graver quelque ohose dans la mémoire, مفظ الشبيي A. # Ge que l'on apprend dans la jeussesse se grave bien dans la mémoire, العلم في الصغر مثل النقش في الحجر.

نقوش, منقش منقش (de petite vérole), منقوش منقش منقش منقش البيدري.

GRAVEUR, S. M., artiste qui grave, نقاش.

. حصري . GLIVIER, S. m. , حصري

GRAVIR, V. a., monter, grimper avec peine, لله على المعالى . Gravir une montagne, لله على جبال الحابط على الحابط العابط العابط

Gaevitation, s. f., action de graviter attribuée à la matière, ميل _ آنجذاب

Gaavité, s. f., pesanteur, عُلَقَل _ ثُقَال .

صَطَّم, au fig., importance des choses, عُظَّم تُــقلُ

Gravité, qualité d'un personnage grave, وقار عبية ـ عيبة ـ عيبة

Ganviter, v. n., tendre et peser vers un point, مال الى ـ . 0 ركز الى

Gravoia, s. m., partie grossière du plâtre, حصري. Gravois, menus débris de murs démolis, دبش.

GRAVURE, s. f., art de graver, منقاشة.

Graoure, ouvrage du graveue, نقش ـ نقش.

ـ رُمّان على وصائ على كيفي A mongré, selon man gott.

مولدى مالدى معلى خاطرى مالدى مالدى على خاطرى ـ على خاطرى ـ على خاطرى ـ الوصاد ما العجبة ، على خاطرة مالدى العجبة ،

Gré, reconnationance, استكثار الخيره شكر. Servir gré ou bon gré à quelqu'un de, الله على - 0. عد احداً على ملي ونم نام احداً على بنائي O. ∦ Servir maurais gré, على - 0. Gazc, quz, adj. (ancien), يوناني . Gree moderse, رومي . وداره . . .

. بلاد الروم , Gazca, s. f.

GREDIN, 4. m., gueun, Capaja.

Gaázaanve, s. m., oo qui sort à gréer un valassen, اداوات , لوازم المركب.

GRERA, v.a., munir un vaisseaude manutuvres, etc., معمر المركب سرجهز المركب بجييم الادارات.

Gréer, prépares, معمر

Garra, s. m., bureau où l'on expédie les actes d'un tribunal, مكتب ألحكاء

Greffe, s. f., ente, مطعم سطعم فرع مطعم ...

Gaerren, v.a., enter, الشجر dan الشجر ...

GREFFIER, S. m., eller, James, de J., Commenter, S. m., Sir Horizon, S. M., Sir Horizo

GRÈLE, adj. cotz., long et mince, قيق Lintestins gréles, امعا دقائي.

Grelle, aigu, faille (voix), صوب رفيع

GRELE, s. f., pluie gelée, بُرُد

Cakek, عب adj., marqué de la petite vérole. منقش بالجدري ـ منقور بالجدري.

حصب بُرُد , Gutson, s. m., grain de grêle

Gazzer, a. m., boule de métal crease et liruyante, اجاء ; plur., جاحور

Attacher le grelot, au sig., fam., se hasarder le pre-

GRELUCHOE, v. n., trembler, البُرْد 0. GRELUCHOE, s. m., fam., amant secret, محبوب من قلت مجوالس . GRÉMIL, s. m., plante

GRANADE, s. f., fruit du grenadier, زُمُّانة; coll.,

Grenade, boule de métal creuse, pleine de poudre, قنبرة ـ كُلّة مثل الرُمانة.

GRENADIER, s. m., arbre du Midi qui donne la grenade, شجرة رُمّان. Grenadier à fleur double qui ne porte point de fruit, شجرة جُلنار. # Fleur double de ce grenadier, جُنّار _ جُلنار.

Grenadier, soldat qui jette les grenades, صرّاب قنسببر. Grenadier, soldat d'élite, منتخب.

GRENADILLE, S. f., fleur, زهرة كالم

- خردة , Grains de métal فردة . خردق .

Grenat, s. m., pierre précieuse rouge, عقبق ـ عقبق.

GRENAUT, s. m., poisson à grosse tête, سيک .

GRENELER, v. a., faire paraître des grains sur le cuir, عبّب

GRENETIER, ERE, s., qui vend des graines, بياع الحبوب.

GRENIER, s. m., lieu où l'on serre les grains, ; هُرى ـ انابر, plur., انبار ـ شون ; coll., شونت plur., أهرا, plur., اهرا

اخر طبقة, Grenier, dernier étage.

صفدعة , Grenouille, s. f., animal aquatique وصفادع , plur., عقرق ـ صفادع ,

GRENOUILLÈRE, s. f., lieu où les grenouilles se retirent, نقرة صفادع.

GRENOUILLET, s. m., plante, שלאהן שלים.

GARNOUILLETTE, s. f., espèce de renoncule, القيق الما.

GARNU, E, adj., plein de grains; bien grenelé,

Greau, liquide figé en grains, مرمّل. Miel grenu, عسل مرمّل.

جمر بلاط, Gaza, s. m., pierre qui sert à paver, بجر بلاط,

عَبِّر ـ بُرُد رفيع , GazsıL, s. m., menue grêle

رملة, Gaèvz, s. f., plage sablonneuse, رملة.

O. ضر , GREVER, v. a., faire tort

Grever, charger d'un impôt, حہلہ التکلیف I.

. تخربش , GRIBOUILLAGE, s. m. , mauvaise écriture

. أضرار, ; plur. ; ضرر, GRIEF, s. m., dommage reçu

شكوى, Grief, plainte pour un dommage, شكوى.

GRIEVEMENT, adv., IJA - Lieuly.

et اطفار , plur. ; ظفر , Gaiffe, s. f., ongle crochu Coup مخاليب , plur. ; مخلاب _ مخلب _ اطافير قتخرمش _ خرمشة , de griffe d'un chat

Griffe, empreinte d'un nom, ختم.

GRIFFER, v. a., which I. - which.

GRIFFON, s. m., animal fabuleux, عنقا.

GRIFFONNAGE, s. m., mauvaise écriture indéchiffrable, مخربش - تخربش - كتابة ملخبط. Excusez mon griffonnage, j'écris précipitamment, ...طرعجلة لا مواخذة, لا تواخذني بعكاشة الخط

GRIFFORNER, v. a., écrire mal, خبط ـ خربش ـ لخبط.

Gaignon, s. m., (de pain), morceau de croûte bien cuite, قراقیش ; plur., قرقوشة عیش .

GRIGNOTER, v. a. pop., manger en rongeant, о. О.

جعيدى ـ خسيس , Gaigou, s. m.,

GRIL, s. m., ustensile pour faire griller, عصبّع مصبّع.

Étre sur le *gril*, au fig. fam., dans une situation douloureuse, نتقلّى على النار

Gaillade, s. f., viande grillée, على المصبع على المصبع.

GRILLAGE, s. m., garniture de fil de fer, محترم ـ

GROUELERR, v. a. pop., remuer, D.

Groutiller, v.n., et 'Se Growiller, v. réf., fourmiller, se remuer, عص, A.

GROUPER, v. a., mettre en groupe, ינייי,

Se Grouper, v. pr., former un groupe, اللة.

GRUAU, s. m., orge, avoine mondée et moulue grossièrement, شوفان أو شعير مقشر و مطحون جريشا

Gavz, s. f., oiseau de passage, وَعُرَكِي _ وَزَعْرَافِيقَ plur., خرانيق , plur., غُرنوسي _ كراكي ,plur.). والتر البنابيين لرفع لاهجار ,machine

O. قرش ـ . . فر فر ما فرس ـ

GRUMBAU, s. m., portion de sang, de lait caillé.

GRUMBLER (SE), v. pr., devenir en grumeaux ביב.

GRUMELEUX, se, adj., qui a de petites inégalités,

Guz, s. m., endroit d'une rivière où l'on passe à pied, مقطع عنون . Passer une rivière à gué, عَرْب . O. || Sonder le gué, عَرْب.

Guéable, adj. com. (rivière), ينخاص.

ضرفت ـ خلقة , Guenillen , خرفت ـ خاقة .

. خليقة , Guentlon, s. m., petite guenille

Guenipe, s. f. sam., coureuse, prostituée,

Guenon, s. f., singe femelle, ë.

Guenuche, s. f., petite guenon, قريدة.

Guzpe, s. f., mouche carnassière, زنبور د زنبوط; plur., زنبور د زنابير.

Guène, Guènes, adv., pas beaucoup, مالا قليل

- ضنين. Il n'y a guère de bonne foi dans le monde, ما في الدنيا امانة الا قليل Il n'a plus guère à vivre, ما في العبر الا قليل. || Il n'y a guère que lui, عا في الا هو, الما في الا هو, الما

ارض محمروثية ,Guénet, s. m., terre labourée عامودة ,Guénidon, s. m., porte-chandelier عامودة ,شيعدان

ـ اشفى , Guénia, v. a., délivrer de maladie .طبّب ـ ابرا ـ I. شفى

ا طاب ، Guérir, v. n., recouvrer la santé مرأ ـ اشتفى ـ استراح ـ استعدل مزاجم .

Se Guérir de, v. pr., au fig., se dit des passions, des erreurs, برأ مرب A.

Guenson, s. f., recouvrement de la santé, cure, شفا ـ برو. أشفا ـ شفا ـ برو. أشفا ـ شفا ـ برو الشفاء شقا الله يعافيك شر ان شا الله يعافيك ; rép.: ما عليك كلا العافية féliciter quelqu'un de sa guérison, on lui dit: الله يعافيك: rép.: الحمد لله على العافية .

. يُشْفُى , . Guébissable , adj. com

.مشفى العليل , Guerisseur, s. m., العليل ...

مطرح صغير, Guérite, s. f., loge d'une sentinelle, منظرة

GUERRE, s. f., différend à main armée entre deux pays, بعارب. Faire la guerre à, باله عارب. ∦ Petite en guerre avec nous, جرب من عبر غش عرب. ∦ Boane guerre, guerre faite pour s'exercer, ملعب الله Boane guerre, guerre faite sans ruse, معرب من عبر غش Nom de guerre, sobriquet, بعال. ∦ Paire la guerre à, railler, contrarier, ماكس

Guennien, žas, sdj., qui appartient à la guerre,

Guerrier, qui aime la guerre, qui la falt, حربيعي;

Guerrier qui combat pour أحد بجية . Guerrier امجاهد ,la Foi

Guzr, s. m., action d'épier, ترصد _ ترقب . ترقب , Faire le guet

Guet, soldats qui épient, عسس عسر الليل عشس.

. كلية سم Mot du-guet, mot pour se reconnaître, كلية سم .

Guet-apens, embûche dressée pour assassiner بالخيانة, De guet-apens مطرح خونة

جراب للرجلين, GUÈTRE, s. f., sorte de chaussure, - ترصد - تر تط ل - لبد Guetter, v. a., épier, - الرصد - تر تط ل . توقب

GUEULARD, s. m., qui parle haut et beaucoup,

GUEULE, s. f., bouche des animaux, . نتم , vulg. ; فم

فم , Gueule, bouche, ouverture

. للعة, s. f., fam., grosse bouchée, ملعة.

. كلام زفر, Gueulées, plur., fam., paroles sales

عيط عجع, Gueuler, v. n., crier, عيط.

Gueusaille, s. f., fam., canaille, جعيدية.

A. شحد A. Gueusea, v. n., fam., mendier

GUEUSERIE, s. f., au fig. fam., action vile, منع GUINDER, v. a., hausser, منع A. .,ذالة_

صعالیک ; pl., صعارک ; gueux, se, adj., pauvre شتحاد ـ

Gueux, vagabond, coquin, مجرم.

Cur, s. m., plante, دبق.

GUICHET, s. m., petite porte dans une grande, . بويبة ـ خوخة

. باب دولاب, guiohet, porte d'armoire, باب دولاب.

GUICHETIER, s. m., portier du guichet,

GUIDE, s. m., qui accompagne pour guider, دليل; .lck. ..rulg

مدتر _ مُوشد, Guide, qui donne des avis, مدتر _ مُوشد. ailن ـ دزكين , Guides, عنان ـ دزكين .

Guiden, v. a., conduire dans un chemin, .0 دل على الطريق،

Guider, au fig., diriger dans une affaire, diriger,

Guidow, s. m., enseigne, بيروى.

. بيرقدار, Guidon, officier qui le porte,

. كر ; أسود , Guigne, s. f., sorte de cerise

Guignen, v. a., regarder du coin de l'œil entr'ouvert, حَوَق

Guignon, s. m. fam., malheur,

علامة صورتها كذا « Guillemets, s. m. pl., » اعلامة

. نظراً بن , Guillerd , éveillé , نظراً و . .

GUILLOTINE, s. f., machine pour trancher la tête, مخرطة

. انتقطع راسه , GUILLOTINE, B, Rdj., مانتقطع

A. قطع راسه , a., ما على A.

GUIMAUVE, s. f., espèce de mauve blanche, .غسل _ خطه _ خطهية

.محرمة الرقبة, Guimpe, s. f., fichu, محرمة

- كلام عتو, E, adj., affecté (style), عتو .کلام عسف

Se Guinder, v. pr., affecter de l'élévation, . I. O.

GUINGUETTE, s. f., petit cabaret, بيث طنب .خيارة

GUIRLANDE, s. f., couronne, seston de fleprs, اکالیل ,plur., اکلیل زهر

بنک _ زی GUISE, s. f., manière, façon d'agir, نک _ . Chaque pays a sa guise مناطر - كيسسف , Je ferai à ma guise كل بلأد لهسسسا زى اميل على كيفي

فى زى En guise de, à la façon, à la ressemblance, ئى .قيتارة , Guitare, s. f., instrument de musique عصبت الذوق (nerf), عصبت الدوق.

.الذايقة ـ ذوق , Gustation , s. f. , Guttural, E, adj., du gosier, حلقے. GYMMASE, s. m., lieu d'exercice, ياضة. GYMNASTIQUE, s. f., art d'exercer les corps pour علم الرباضة, les fortifier.

Gymnastique, adj. com., de la gymnastique, باضم .

GYMNOSOPRISTES, s. m. pl., anciens philosophes indiens nus, qui menaient une vie très-austère, .فلأسفة متقشفين

GYNÉCÉE, s. m., retraite des femmes, GYPSE, s. m., pierre calcaire, جبس GYPSEUX, sz, adj., de la nature du gypse, جبسى

Η.

HAB

H, s. m., lettre de l'alphabet, حرف الهاء. اله الله الله Ha! interj. de surprise, d'étonnement, له _ ها. Ha! interj. de douleur, 81-41.

Habile, adj. com., terme de jurisprudence, qui . يحق له أن a droit, ..

ـ ماهر ـ عايق ـ شاطر , Habile, capable, adroit .صاحب معرفة

Hubile, savant, ماهر ـ خبير ـ معلم ـ حاذق. Devenir habile dans une science, نَيْهُو فِي فَنَ

شهلول , Habile, alerte, expéditif,

بيعرفت _ بشطارة ,HABILEMENT, adv.

المطارة , Habileté, s. f., intelligence, adresse, المطارة ـ مهارة ـ معرفت ـ عياقت ـ حذق

HABILITÉ, s. f., aptitude à succéder, ் நித்த.

البس _ كسوة , HABILLEMENT, s. m., vêtement

Habiller quelqu'un, I. O. کسے البسد ثیابد . | Habiller, donner un habit .كسى الفقرأ, Habiller les pauvres ا

Habiller, au fig., donner les mœurs, le costume, لبسه زی ـ طقم

HAB

. آبس ـ . I. عكس Habiller, maltraiter de paroles, S'Habiller, v. ref., se vêtir, لبس ثيابه A. S'Habiller, se donner un habit, انكسى.

S'Habiller, mettre des habits plus recherchés que - تهندم - تنظم , ceux qu'on porte ordinairement تلبس.

- ثياب, s. m., vétement, ثوب; plur., حاثيا تبدّل ـ غير ثيابہ , Changer d'habits . كسوة ـ بدلتُ # Habit habillé, هندمت. | Fermer ses habits en signe

HABITABLE, adj. com., qui peut être habité, معهور ـ مسكون ,Habitable, qui est babité بينسكن الربع المعهور, La terre habitable الربع

HABITACLE, s. m., demeure,

خزانتر البوصلة, Habitacle, armoire de la boussole HABITANT, в, adj., qui demeure, ", plur., بالر بالمرب الماري , Dlur., قاطن ـ سكان Les habitans d'un اهل اللاد, pays

مساكن , pl., مسكر , thabitation, s. f., demeure

Habitation, terme de prat., compagnie charnelle, .عشرلا

HABITER, v. a. et n., faire sa demeure en, .0 سکن فی

ا عاش مع , Habiter, connaître charnellement عوايد, plur، عادة , plur، عوايد Habitude passée dans le caractère, خصلة; plur., L'habitude est une seconde nature, العادة طبع خامس La nature l'emporte sur l'habitude, الطبع غلب التطبع التطبع التطبع التطبع et le caractère de, تطبع - تخلق باخلاق ا Quitter une habitude, s'en défaire, خرنی عادتہ .0 عبر عن عادتنہ ۔

المحمة , liaison, commerce de galanterie, محمة .معاشرة _ الفتر _

.عبى _ مُقت _ حقود | ميت , Habitude du corps, son air, son maintien, عبى _ مُقت _ حقود . تخانير الجسم

HABITUEL, LE, adj., passé en habitude, اعتبادى. . بالعادة , HABITUELLEMENT, adv., par habitude HABITUER, v. a., accoutumer à, عود على. S'Habituer, v. ref., s'accoutumer à, ينعود على. الله المعتاد على المعتاد على المعتاد على المعتاد على المعتاد على المعتاد على المعتاد .متعود على

HABLER, v. n., parler beaucoup avec vanterie, .0 خرط ـ فشر ـ .0 فشر

اخرطة ـ فشر , HABLERIE , s. f., vanterie

خراط ـ فشار ,BE, S., فشاط ـ خراط ـ

- فراعة, s. f., instrument tranchant, - فراعة . فؤوس , plur., فأس ـ بلط , plur. ; بلطة

HACHER, v. a., couper en petits morceaux, o. O. . فرم ناعم ناعم _ نقم Hacher en menus morceaux, فرم Hacher, au fig., couper par petites phrases, قطع الكلام.

قدوم.

الحم مفروم ـ حشو , s. m., viande hachée , عشو ـ مفروم ـ الحم نحشب الفرم , HACHOIR, s. m. table pour hacher, مشب الفرم . .سكين الفرم , Hachoir, grand couteau pour hacher AGARD, adj., الل ، HAGARD

HAIE, s. f., clôture de ronces, d'épines, etc., سياج - زروب ; plur., زرب

Haie, rangée, صفي.

En haie, en ligne, côte à côte, في الصف Se mettre en haie, اصطف.

Haīn, interj., cri des charretiers pour animer les .حا, chevaux

ـ خلقة ـ خرقة , HAILLON, s. m., guenillon .شرامیط , plur. ; شرموطت

. حقد _ بغضة _ كراهة , HAINE, s. f., inimitié, عمله _ . . كراهة _ مُقت , Haine, répugnance, aversion

HAINEUX, SE, adj., naturellement porté à la haine,

HATR, v. a., الغطر A. _ رائعط O. Il le hait fort, يهوت مند

HAIRE, s. f., chemisette de crin pour se mortifier, قیص من شعر۔ مسیح شعر

. كريه ـ مكروة HATSSABLE, adj. com., كريه

HALE, s. m., impression de la chaleur qui jaunit, .حرق الشهس _ شوب ,sèche ,

انفاس , plur., نفس ـ تنفس . HALEINB, s. f., Prendre haleine, المحذ نفس ـ تنفس Retenir son haleine, جس نفسم I. || Mettre hors d'haleine, قطع النفسسس. ﷺ Être hors d'haleine, . بنحارة في تهر ,Il a l'haleinemauvaise انقطع نفسد

. ضيقة نفس , Courte haleine, asthme

Haleine de vent, soussle léger, نسية.

En haleine, en exercice (cheval), محبرود. En haleine (homme), مستدمن. ∦ Cheval qui n'est pas en haleine, ربيط, Mettre un cheval en HACHETTE, s. f., marteau avec un tranchant, haleine, عَرِدُ الْعَصَانِ. || Se mettre en haleine (che-.استدمن , (homme) . . انجرد ,

Touir en haleine, en incertitude, خاتى فى الحيواة.

Tout d'une haleine, au fig. fam., sans intermission, في نفس في

A perte d'haleine, longuement, القطع النفس De longue haleine, طويل

HALER, v.a., rendre basané, حرق مشوّب I.
HALER, e, adj., الشهس من الشهس وجمّر بحبنل الملكة الملكة الملكة والملكة الملكة الملكة

HALETER, v. n., respirer péniblement en soufflant, علم المبث A. – علم المبث A. المبث

HALLE, s. f., place publique couverte pour le marché, سوق; plur., أسواق.

HALLEBARDE, S. f., pique, مزراق ـ حوبة ـ رميح.

HALLEBARDIER, S. m., qui porte la hallebarde,
مزارقي

HALLIER, s. m., buisson, خلة.

Halo, s. m., couronne luminense autour des astres, مفارة ـ مالتـ

HALTE, s. f., pause, lieu où l'on s'arrête, محطات, plur., محطات. Faire halte, وقف وقف aor., يقف 0.

وقف _ قف _ قف . وقف . وقف .

HAMAG, s. m., sorte de lit suspendu, فوشة معلقة . HAMEAU, s. m., عبياء ; plur., وضيعة ـ صوبعة .

HAMEÇON, s. m., petit crochet pour prendre le poisson, صنارة ـ سنارة

Mordre à l'*hameçon*, au fig. fam., se laisser séduire, انتر

HAMPE, s. f., bois d'une hallebarde, عصابت عصابت المزراق

HANCEE, s. f., partie du corps de l'homme, du obeval, etc., où s'ambolte la cuisse, ورك ; plur., عرقفت أوراك

HANBBANE, s. f. Voyse Jusquiame.

Hangan, s. m., دری ا

HANKETON , 4. m. , insecte, نوع خنفس.

اعاشر, Hanter un lieu, اعاشر L | Dis-moi qui tu hantes, je te dirai qui tu es, عبى المرم لا تسل و انظر قرينه.

مصاحبة , HANTISE, s. f. fam., frequentation, معاشرة.

HAPPBR, v. a., saisir, لقف A. ـ خطف L. ـ عفيق I.

HAQUENÉE, s. f., jument qui va l'amble, رووانة. HAQUET, s. m., عربانة طويلة.

HABANGUE, s. f., ada; plur., ed.

HARANGUER, v. a. et n., بالخ - بلخ O.

Hanas, s. m., lieu destiné à loger des étalons et des juments, ces animaux réunis, اصطبل خيسال . موضع لتربية الخيل.

HARASSER, v. a., fatiguer à l'excès, لوش ـ أنعب (Kasraouan).

HARCELÉR, v. a., provoquer, على .

Harceler, importuner, tourmenter, عند على ـ

ازعل.

Harceler, fatiguer par des attaques, عاكس على عالم على على الم

HARDES, s. f. pl., tout ce qui sert à l'habillement, حوابع.

Hardi, effronté, مفيد معناه ـ وقع ـ سفيد . الحياء ـ وقع ـ سفيد الحياء ـ ال

Hardi, grand, extraordinaire, عظیم عالی

ا جسارة ، HARDIESSE, s. f., courage, témérité جمارة . جمراً الله . Avoir ، la hardiesse de جرأة . بيكن تنهجم ب د تجسّر على , بيكن تنهجم و تعيل هذا !hardiesse de . يهكن تنهجم و تعيل هذا !

ـ قلة الحيا , Hardiesse, impudence في الحيا . . وقاحة ـ سفاهة Hardiesse, au fig., pensée, expression sublime, فكرة, كلية عالية.

HARDIMENT, adv., 8, Lucy.

HARRNO, s. m., poisson, رنکت فسیلے. Hareng saur ou fumé, فسینے مدخن Hareng peck ou pec, nouvellement salé, sans être encaqué, فسینے مہلے,

Pressés comme des havengs, au fig., très-serrés, مكبوس مثل الفسيني.

HABERGERE, s. f., marchande de poissons, ""...

HARGNEUX, SE, adj., querelleur, d'humeur chagrine, عناقر, adj.

Haricot bariolé, لوبية. Haricot bariolé,

Haricot, ragout de mouton et de navets ou de pommes de terre, عناصر صانع.

.فرس ضعيف مُقرقم ,HABIDELLE , s. f. , مُقرق مُقرق .

HARMALE, s. f., plante, محرمل.

الحان , HARMONIE, s. f., sons agréables réunis - العان العا

Harmonie, au fig., accord, اتفاق ـ موافقة. ظرافة الألسن ظرافة الألسن .

Навмоние вермент, adv., بنوع مطرب _ باتنفاق .

HARMONIEUX, SE, adj., حسن _ لذيذ للسبع _. Voix harmonieuse, مُطرب.

Навмоніцив, adj. com., qui produit de l'harmome, مطرب.

HARMONIQUEMENT, adv., selon les lois de l'harmonie, قاعدة للاتفاة.

HARBACHEMENT, S. m., ليخيا الطقيم الخيل

HARNACHER, v. a., mettre le harnois à un cheval, لتحييل Cheval richement harnaché, مرتحت.

Harnois, s. m., équipage de cheval, de carrosse, عدّة – طقم

Harpagon, s. m., (sur) clameur pour arrêter, موش بخيل بالمعادية HARPE, s. f., instrument; عود ـ جنك ; plur.,

HARPER, v. a., saisir, على الم

Se Harper, v. récip., اتقابصوا.

HARPIE, s. f., monstre fabuleux; au fig. fam., femme criarde et méchante, عمر باية ـ شلقة.

HARPON, s. m., خطَّاف ; plur., خطاطيف.

HARPONNER, v. a., et e lbeet l. I.

HASARD, s.m., fortune, sort, بيض ـ شخب.

Hasard, cas fortuit, صُدفة; plur., صدف Le hasard fit que, اتفق من الانفاق العجيب ان (Cest un coup de hasard, عمر صدفة).

Hasard, risque et péril, , be; plur., , led.

Par hasard, adv., fortuitement, عمادف.

Au hasard, à tout hasard, pour voir ce qui en en arrivera, للنصيب.

A tout hasard, par précaution, الاستحراس.

من غيرقصد ,Au hasard, sans dessein, sans réflexion من غير تامّل ـ على باب الله _

De hasard (chose), qui n'est pas neuve, qui est de rencontre, علقاً.

HASARDER, v. a., exposer au hasard, بخاطر ب خاطر ب خاطر O. Hasarder une phrase, l'employer contre l'usage, القى الكلام , Hasarder un mot, le risquer, القى الكلام , I. || Hasarder une proposition, la mettre en avant, من الكلام .

Se hasarder, v. réf., s'exposer, ضاطر بنفسه.

HASABDEUSEMENT, adv., : المخاطرة.

Hasandeux, se, adj., hardi, courageux, صخاطر, Hasardeux, périlleux, خطر حطر.

HASE, s. f., femelle du lapin, du lièvre, ارنبة.

HATE, s. f., vitesse, précipitation, المتعبل. Faire hâte, se hâter, استعبل.

En hdie, à la hate, adv., ابعجلة _ بالعجل.

HATER, v. a, faire dépêcher, Jes.

Se Hâter, v. pr., se dépêcher, استعجل Nous nous gance, انكلم بعتو, hâterons de vous l'envoyer, منادر بارساله Haut la main, عنادر بارساله

HATIF, IVE, adj., précoce, عاجل.

HAUBANS, s. m. pl., cordages qui tiennent les mâts, عبال تشدّ الصواري.

HAUSSE, s. f., terme de commerce, augmentation de valeur, إيادة سعر

Haussement, s. m., action de hausser, eis.

Haussement des monnaies, des effets, des denrées, يزايد الاسعار.

HAUSSER, v. a., rendre plus haut, lever en haut, وفع ـ علّى A. Hausser les épaules, fam., signe de blâme, وفع اكتافه, A.

Hausser, élever, augmenter, وُوَّد

Hausser, v. n., devenir, être plus grand, علا I. O. Se Hausser, v. pr., s'élever, أرتفع

HAUT, s. m., hauteur, علو . Cette maison a cent coudées de haut, خدا البيت لد في العلومية ذراع.

Traiter du haut en bas, avec mépris, أحتقر.

HAUT, E, adj., élevé, عالى مرتفع Moins haut que, اعلا من اعلا من اعلا من A haute voix, يصوت عالى. الم

Haut, au fig., éminent, excellent, سنى ـ منبف ـ منبف.
ـ الصدر Le haut bout, الصدر

Haut, profond, en parlant de l'eau,

Hout, au fig, sublime (style), كلام سامى.

Haut, grand, magnanime, عظيم.

Haut, fier, orgueilleux, خامنج شامنج .

عظیم - زاید , Haut, excessif en son genre

بالعالى _ باعلى صوت, HAUT, adv. , à haute voix

Le prendre *haut*, au fig. fam., parler avec arrogance, تنكلم بعتور

Le porter haut, au-dessus de son état, عظم قدرة.

Haut la main, avec autorité, d'assurance, العدام.

Il est en haut, il est. الى فوق ـ. فوق haut, il est. الى فوق ـ. فوق .. اطلع الى فوق .. اطلع الى فوق

HAUT-BORD, s. m. (vaisseau de), غلبون

شخاشير, .pl. شخشير, pl. شخشير, pl. شخشير, pl. بشخشير, Pl. بشخشير, MAUT-FOND, s. m., place où la mer est peu profonde, خوص.

HAUT-GOUT, s. m., (de), qui a un goût relevé, piquant, کثیر البهار.

. سرع ـ وجع کلارض , HAUT-MAL, s. m., mal caduc ـ عاتبی ـ متعظّم , HAUTAIN, E, adj., orgueilleux . منخارہ عالمی

HAUTAINEMENT, adv., יָדֹשׁלָּאַ.

- مزمار - ارغل ،HAUTBOIS, s. m., instrument ارغل .Jouer du hautbois زمر .Jouenr de haut-زمر .j.Jouenr de haut-

HAUTE-FUTAIE, s. f., bois dans toute sa hauteur, اشجار على طولها.

HAUTE-LUTTE, s. f., (de), adv., d'autorité, أقهراً.

HAUTEMENT, adv., au fig., hardiment, عاطلاق الشاءا.

. بقوّة , Hautement , à force ouverte

HAUTESSE, s. f., titre du Grand-Seigneur, سعادة سلطان العثيانلي.

HAUTEUR, s. f., étendue en élévation, ale.

بتلال , pl. , تللة _ علوة , Hauteur, éminence, colline

.عين ,عياقة الماء, Hauteur de l'eau, sa profondeur

Hauteur, au fig., fermeté, قوة.

Hauteur, arrogance, fierté, عتو _ كبر.

Hauteur, elévation d'un astre, إرتفاع, أ.

سپو ـ علو, Hauteur, grandeur d'âme, de courage مندو ـ علو,

الخلقة, adj. com., pale, maigre, تخت الخلقة.

الحرق - نشف . Havin , v. a. , dessécher , فشف المرق الم . صامر يوما , pl., trope ومينا , Hivar, s. m., port de mer fermé et sur, مينا .مير،

السار بحر, Petit golfe, بحر,

HAVER-SAC, s. m., sorte de sac en peau, .مخالي , .plur ; مخلاة _

انت ـ يا هو ـ هيه Hž! interj. pour appeler , هيو ـ عبا الله اني كل جعة , Hébdomadaire, adj. com., قي كل جعة .

اضاف الطافي , Hébengen , v. a.

HEBETE, E, adj., stupide, منبلم. Hаветен, v. a., rendre stupide, أبهم.

HÉBBAÏQUE, adj. com., عبراني ـ عبرى.

HÉBRAISANT, s. m., qui s'attache à l'étude de l'hé-. مولع بدرس اللسان العبراني, breu

عبراني HEBREU, s. m. sans f., juif, عبراني.

.العبرانية ـ العبرى, Hébreu, la langue hébraïque. Hébreu, au fig., fam., chose inintelligible, عبرى.

HÉCATOMBE, s. f., sacrifice de cent bœufs, .ذبيعة ماية ثور

HÉGIRE, s. f., fuite de Mahomet, servant d'ère aux mahométans, تاريخ الهجوة. L'année 396 de سنة ستونسعين و ثلثهاية لتاريخ الهجرة ,Phégire .سنترست وتسعين وثلثهاية الهجزيتر ـ

HÉLAS! interj. pour se plaindre, 81.

-قنس - راسن - الانيون HELENIE, s. f., plante, عناس . زنجبيل شامي

Hiller, v. a., appeler, les I. O. _ Ci A.

HÉLIANTHÈME, s.f., plante, شهسية. HÉLIAQUE, adj. com., (astre) qui se lève ou se فجية تطلع او, couche dans les rayons du soleil . تغيب بين شعاع الشهس

.عبدة , plur. ; عابد الشهس.

Hélioscope, s. f., lunette pour regarder le soleil, externes, خارجية المجادة .نظارة شهس

HÉLIOTROPE, s. m., ou herbe aux vertues

. Grand helio إ. تسنوم ,Petit heliotrope . دوّار الشهس

. نوع بشب Héliotrope, sorte de jaspe, بنوع بشب

HÉLLÉNISME, s. m., tour, locution grecs, لعولا يونانية

HELLENISTE, s. m., versé dans la langue grecque, عالم في اللعة اليونانية.

HÉLOSE, s. f., rebroussement des paupières, ائقلاب قبب العينين.

احم أحم العم العم Hem! interj. pour avertir, احم

HÉMAGOGUE, s. m., remède pour provoquer les règles et le flux hémorroidal, دوا لاجتلاب دم الحربم.

HEMATITE, s.f., pierre, جرالدم. Foy. SANGUINE.

سوسر، برى برى: Hamérocale, s. f., espèce de lis,

HEMICRANIE, s. f. Voyez MIGRAINE.

نوع من الكزير يشبه HEMIONITE, s. f., plante, بنوع من الكزير ،لسان کلایل

HÉMIPLÉGIE, s. f., maladie, فالح

نصف الدنيا, Hémispuène, s. m., moitié du globe, نصف .نصف ڪرة الارض ـ

HÉMISPHÉROIDE, adj., de la figure de l'hémisphère, .نصف کری

مصراع, HÉMISTICHE, s. m., moitié d'un vers,

انفث الدم , s. f., منفث الدم , HEMOPTYSIE

HÉMORRAGIE, s. f., perte de sang par le nez, par . رعانی ـ نزونی , نزی دم , une plaje ,

HÉMORROIDAL, E, adj., qui a rapport aux hémorroïdes, بواصيري _ باسوري . Flux de sang hémor .سيلان باسوري roidal,

HÉMORROIDES, s. f. plur., dilatation de la veine ـ بواصير ,.plur ; باصور ,hémorroidale de l'anus Hémorroides sèches, بواسير ; plur., بواسير . Hémorroides sèches Hémorroïdes internes, بواسير صُمّ, غير سايلة

HEMORROIDALE, s. f., plante, ...

HENNIB, v.n., Uband land. - A.-

HENNISSEMENT, s. m., cri du cheval, ليخيل المجلدة عليه المجادة المجا

Нёратіque, adj. com., du foie, كبدى.

جنصة ـ ابيباتيكة, f., plante, عنصة ـ ابيباتيكة.

- Hépatique, fleur primanière, نوع شقيني.

HÉPATITE, s. f., ou HÉPATITIS, inflammation du foie, ذات الكد ـ كناد

HEPTAGONE, adj., qui a sept côtés et sept angles,

Héanut, s. m., officier chargé de proclamer, الاى جاوش Héraut d'armes, منادى.

Herbage, s. m.; toutes sortes d'herbes, مشيش. Des herbages, تصفيرة

Herbage, pro qu'on ne fauche pas, מעד; plur.,

حشايش , plur. حشيشة ـ حشيش , HERBE, s. f., ـ مشد; plur., اعشاد. Herbe à coton, herbe aux cancers, المتلة القطري Herbe à la coupure ou au charpentier. Voyez MILLE-FEUILLE. || Herbe à l'épervier, ou Hiéracium, عريشة. ∦ Herbe au chat. Voyez CATAIRE. | Herbe au lait. Poyez GLAUX. | Herbe aux cuillers. Voyez Cochleania. | Herbe aux épices. Voyez Nielle. | Herbe aux gueux. Voyez Clamatite. # Herbe aux mites, Wd. # Herbe aux perles. Voyez GRÉMIL. | Herbe aux poux. Voyes Starbisaigne. | Herbe anx puces, Psyllium majus erectum, عبدية _ Poyez Conten. ॥ Herbe aux teigneux. Voyez BARDANE. || Herbe de Saint-Christophe, Actée à épis, عبد المسيع المسيشة عبد المسيع Herbe à Robert, ابرة الراعي Herbe Paris. Poyes RAISIN DE RENARD.

خضرة . HERBETTE, s. f.,

. كثير العشب, HERBEUX, SE, adj., بكثير

Herbier, s. m., collection de plantes sèches, مجوع حشایش یابسة.

الم العشايش .f., شياستاله العشاية

HERBORISER, v. n., chereber des herbes, des plantes, بمشايش عشايش O.

HERBORISTE, s. com., qui connaît, vend des plantes médicinales,

ابوزید ۔ عنتر, Hercule, s. m., homme robuste ۔ عنریت ۔ جبّار ۔ عفریت ۔

Hercule, constellation, الجاثى على ركبتيه.

HERE, s. m., (Pauvre), مسكين.

Heaedite, s. f., droit de succession, خلافة ـ

Hérédité, biens laissés en mourant, خلفات.

Hénésianque, s. m., auteur d'une hérésie, صانع الهرطقة.

Hénésin, s. f., proposition fausse, contraire à un système adopté, خلف _ بدحة _ هرطقة.

Hénétique, adj. com., qui appartient à l'hérésie, qui la professe, هرطوقی ; plur., plur., -- روافض et ارفاض ; plur., افضی - هرتوقی خارجی ; plur., خارجی

Hérisser (Se), v. pron., se dresser (cheveux, poils), بنّفش ما قبّ النّفش عند النّفة المنافقة المنافق

O. نفش و. Herissea, v. a.

Hénissé, E, adj., difficile à manier,

مشكك , qui présente des armes serrées, مشكك.

للان, Hérissé, couvert, plein, ملان.

Hźnisson, s. m., animal couvert de piquanis, قنافذ, plur., قنفض.

Hearssonne, s. f., fomme theheuse, القيفسندة

Héritage, s. m., ce qui vient per succession, ميراث ـ ارث.

HÉRITER, v. u., recueillir une succession, 19; انا وارئد ,Phérite de lui بيرث .l.

. رجال الدهر ـ قريع الدهر الدهر Hériter, au fig., imiter ses parens dans leurs vertus ou leurs vices, حفلفاً.

الذي عليد الكلام |, plur. وارث Hérite, وارث الذي عليد الكلام |, plur. الذي عليد الكلام |, et ورثة et ورثة. Héritier présomptif de la couronne الموصى لد بالملك بعد السلطان

HERMAPHRODITE, adj. com., qui a les deux sexes. . خرنسي ـ خناث , plur. ; خنشي ـ ذكر و انشي معا HERMÈS, s. m., nom, مرمس.

HERMÉTIQUEMENT, adv., très-bien (fermé), مسدود طبب مسدود بطين الحكية

HERMINE, s. f., animal rare, blanc, à queue agir, توقف. Hésiter, être incertain, indécis, أحقار. قاقوم ,noire

HERMINETTE, s. f., hache de menuisier, قادوم. HERMITAGE, S. m.,

HERMITE, s. m., solitaire, سوّاح, plur., plur. . حبيس ; plur. , حبيس

HERMODACTE, s. f., plante, الطباع الط اصابع هرمس.

HERNIE, s. f., descente de boyaux, فتاق. ادرة - فتق ; plur., أدرة - فتوق .Hernie intestinale, ادرة معايية.

ا يهود تابعين , Hérodiens, s. m. pl., juifs sectaires .هيرودس

Héroi-Comique, adj. com., qui tient de l'héroique et du comique, اجد مخلوط بهزل.

Hénoide, s. f., épitre en vers, قصيدة.

.عظیم ـ فداری

بشياعة , adv., بشياعة

.تحمادة ـ علو مينز ـ

صیاد سیک ـ دنگلت , Henon, s. m., oiseau

Hźzos, s. m., homme illustré par une très-grande valeur, بطل ; plur. , إبطال Le héros de son siècle ,

Héros, principal personnage d'un récit, عبيد ـ

الف _ ثلع , HBRSACE, s. m., علف _ شابع

ـ ثلع, s. f., instrument de laboureur,

HERSER, v. a., passer la herse dans un champ, .0 سلف ـ .۸ ثلع ـ .۸ حرث

HERSEUR, s. m., qui herse, احراث.

. توقف ـ توقیف ـ كنة .. Hesitation, s. f.,

HÉSITER, v. n., être embarrassé, lent à parler, à

HÉTÉROCLITE, adj., irrégulier, bizavre (homme, .ملطوش _ غريب ,esprit),

Hétérodoxe, adj. com., رخضالف للحق المخالف ال

. مخالفة للدين الحق . Heterodoxie, s. f., قصال

HÉTÉROGÈNE, adj., de différentes natures,

Hetenogeneite, s. f., والطباع الطباع المنالف

HÉTAE, s. m., arbre qui perte la faine, الربي -. شجر عيش السواح

HEUR, s. m., bonne fortune, bonheur, Jan; plur., سعودات. H n'y a qu'heur et maiheur en ce .الدنيا سعودات و نصوسات .monde

HEURE, s. f., تداسة; plur., تاحات. Quelle heure - حكم الساعة , اربعة , est-il? Quatre heures ـ ایشُ وقت الدنیا , اربع ساعــــــات Héroine, s. f., semme courageuse, ألساعة في الكم , في كاربعة المراة شجيعة . امراة شجيعة . Vous viendres à trois Hźnoique, adj. com., qui tient du héros, بطلع - heures, الساعة في الثّلاثة, "Hest l'heure de se retirer, حَلَّ وقت الرواح Heure dérobée, سرقة. Heures perdues, heures de loisir, # Employer mal les وقت فصاوة الشهامة , vertus du héros وقت فصاوة الشهامة , plur وقت المجاوة ا , Bonne houre المرفى اوقاتم في الباطل ,Bonne houre temps convenable, وقت , ا A la bonne heure, à

Heure! في وقتها ـ في وقته Heure! indue, qui ne convient pas, غير وقت. ال Mauvais quart - d'heure, temps d'embarras, de douleur, الساعة ملعونة. A cette heure, présentement, الساعة ملعونة الله في هذه الساعة ,A l'heure qu'il est, à présent الساعة إلى هذه الساعة . الساعة الس A la bonne heure, soit, bien, dub. | Tout à l'heure, ا .شوبت أخرى ـ كهان شوبة ,dans un moment Tout à l'heure, il n'y a qu'un instant , تُوا . ∥ De bonne heure, tôt, pas tard, بوقت ـ بوقت . | Il est encore de bonne heure, على على (Alep) ـ (Égypte). کہان الوقت بدری۔ (Kasraouan) بعد بگیر ا Il se lève de bonne heure, يقوم بكير. ∥ Il dine de bonne heure, يبكر بالغيدا Venez chez moi de bonne heure, بكّر على الله se couche de bonne heure, ينام بكير ـ بنام على وقت (Kasraouan). الساعة الاخيرة Dernière heure, la mort, الساعة الاخيرة. ..من ساحة لساعة D'heure en heure,

Heureusement, exclam., par bonheur, الحيربة الله الذي ـ مليح الى ـ الحهد لله الذي ـ

Heureux, propice, favorable, عيد عيد.

Heureux ascendant, عالع سعيد Jour heureux,

المار مبارك الهار سعيد الهار مبارك الهار سعيد علامة غير الهار مبارك الهار علامة غير الهاد الهاد

عظیم , Heureux, bon, excellent

Heureux, justifié par le succès, 🔑 U.

D'heureuse mémoire, سعيد الذكر.

HEURTER, v. a., rencontrer durement, ללק o.
Se heurter l'un contre l'autre par accident, تلاطم . [8].
Se heurter (à dessein), تصادم.

Heurter, contrarier, عالف ـ ضادد Heurter la raison, ضادد العقل.

Heurter, frapper à la porte, الباب 0. ـ مرق الباب 0. ـ مارق الباب 0.

HEXAGONE, adj. com., à six angles et six côtés, مسدّس الزوايا

Hiatus, s. m., prononciation gênée par le choc de deux voyèlles, ثـقل اللفظ.

Hibou, s. m., oiseau nocturne, بومة _ بوم.

Hrc, s. m. fam., nœud, difficulté d'une affaire, عقدة الداهية عقدة الداهية و كانتجار العقدة خرى النجار , prov.

HIDEUSEMENT, adv., ببشاعة .

- قبيع المنظر, Hideux, se, adj., borrible à voir. بشاء.

بلسان صغیر۔خان صغیر ،Hıèble, s. f., plante .سنبوقت بڑیۃ۔

Hiène, s. f., animal, ضبع - ضبعة; pl., صباع, صبع المبارح - البارح) امبارح - امس, البارح المبارح المبارحة - (البارح) امبارح المبارحة والبارح) المبارحة المبارحة المبارحة والمبارحة المبارحة المب

Aréracion, s. m., plante, عربشة.

HIÉRARCHIE, s. f., ordre et subordination des anges et des degrés de l'état ecclésiastique, طُغية; plur., علفيات.

Hierarchie, degrés entre ceux qui ont l'autorité, رتبة , plur., درجات د رتب , plur., زتبة

HIERARCHIQUE, adj. com., de la hiérarchie, رتبى.

HIERARCHIQUEMENT, adv., שלט موجب الرتب

HIÉROGLYPHE, s. m., figure, caractère symbolique
qui a un sens mystérieux, المصريين القديم المصريين القديم المخاصة المناسبة المن

HIRONDELLE, s. f., oiseau do passage, سن, pl., بخطائف ـ سنونت ـ سنونوة ـ سنونو ; plur., خطاطيف

Hissen, v. a., t. de marine, hausser, وفع A.

Hisroire, s. f., narration de faits, سيرة ; plur., تواريخ ; plur., تواريخ .

Hisrorie, adj., enjolivé, مزخرف.

HISTORIEN, s. m., qui écrit l'histoire, مؤرّع المعاب بالمعاب تاريخ

Нізтовіттв, s. f., petite histoire, علية.

HISTORIOGRAPHE, s. m., nommé pour écrire l'histoire, کانب الوقایع ـ کتبة, plur., کانب الوقایع ـ کتبة

Historique, adj., de l'histoire, يخصّ الثواريخ.
Style historique, sans ornement étranger, style qui convient à l'histoire, كلام بسيط لايق لكتابت كالم التواريخ.

Historique, adv., d'un style, d'une manière historique, بنوع لابق لكتابة التوازيخ ـ بالبسيط.

Histrion, s. m., baladin, farceur, خابوص.

HIVER, s. m., saison, اشتوقاء شتوبة مين Quartier d'hiver, مشتوق مشاق الله D'hiver, شتوق HIVEBNER, v. n., passer l'hiver, شتى.
Ho! interj., pour appeler, انتُ ـ باهو. Ho! pour témoigner l'admiration, يه ـ هوة.

HOM

Ho! ho! interj. d'indignation, ولك.

Hoche, s. f., coche, entaillure, בּיֹכָי; plur., בֹלָפָי; hochequeue, s. m., oiseau, בֿלֹנְוֹנִנִייִבּיבּיבּיבּ.

Hochequeue, v. a., remuer, בֿלֹיבי.

HOCHET, s. m., joujou d'enfant (avec des grelots),

Hoin, s. m., terme de pratique, héritier, وأورث plur., ثوارث

Holai, s. f., héritage, وراثنة. Hola, interj., adv., pour appeler, هولا ـ باهو. Holà / adv., tout beau, assez, مس ـ على مهل. Mettre le holà, apaiser une querelle,

HOLLANDE, nom de pays, بلاد الفلهنك. HOLLANDAIS, SB, adj., وفلهنكي; coll., فلهنك . HOLOCAUSTE, s. m., sacrifice où la victime était consumée par le feu, ضحية; plur., بمحرقة ـ صحايا,

HOMARD et HAUMARD, s. m., grosse écrevisse de mer, اربیان ـ زلعطان بحری ـ سلاطعین بحری ـ Homalie, s. f., instruction sur la religion, موطقة, plur., قداعظ

Homicide, s. m., meurtre, قتل قتيل. Homicide, meurtrier, قاتل; plur., قُـتَال. قاتل ـ مقتل. وعنا المالية.

HOMMAGE, s. m., devoir du vassal envers le suzerain, وأجب طاقة. Prestation d'hommage à un souverain, بيعة.

Hommage, soumission, respect, علام المترام على المترام على المترام الله المترام الله المترام الله المترام الله المترام الله المترام الله جناب المترام الله المترام الله جناب المسلمة, adj. f., qui tient de l'homme par la

Hommasse, adj. f., qui tient de l'homme par la taille, les manières (femque), أمراة مسترجلة.

|, plar., انسان - رجال ,plar., رُجُل ,plar., انسان - رجال . Dans le style élevé on dit, أس . En Syrie, on se sert quelquesois du mot, زلام; plur., زلام, Voyez الناس ـ البشر, GENS. Les hommes, le genre humain . رجّال , Homme de coeur, ferme ال .بني ادم ـ ا بشری , De l'homme وجل صندیسد. ا 🗚 🖟 🖟 🖟 🖟 🖟 🖟 ا dessus des forces, de la portée de l'homme, خارج عن حيطة البشر- خارج عن الطاقة البشرية الا الانسة, Vieil homme, mauvaises inclinations ا الله Bon homme , homme faible et doux , حجل نعجة مسكين. | Mon homme, celui qui me convient, ا رجل يليق لي , يصلح لي المجل المحالم لي المحالم لي qui j'ai affaire, à qui j'en veux, غربيى. || Leur homme, celui qui leur convient, مجل يصلي لهم الم Homme d'affaires, qui fait les affaires إ: فقيم , Homme de loi , légiste إ . رجل قصّا اشعال plur., فقيا , Homme de lettres, إديب ; plur.; Homme à, capable من اصحاب الادب ـ ادبا de, گفول HI est homme à tout, propre à tout, هو كفو لكل شي .∥ Il n'est pas homme à s'enfuir, ا ما هو من الذين يهربوا . ∥ Il n'est pas homme à ما هو مين يستحيل البهدلة ,supporter un affront بكفاية _ متجانس Homogens, adj. com, de même, بكفاية _ المتجانس . .مجانس

Honogeneite, s. f., Juiles.

HOMOLOGATION, s.f., confirmation d'un acte par la justice, تقرير شرهي.

Homologura, v.a., confirmer en justice, قرَر شرطاً.

Homonyma, adj. com., terme de grammaire, de

même nom, avec des sens, des natures différentes, ينها اسبها متفق في الصورة مختلف في المنا المبها متفق في العنوس. Je suis votre homonyme, je porte le même nom que vous, خلال سيتك المالية

Hongara, v. a., châtre (cheval), طواشی.

Hongara, v. a., châtrer un cheval, موسلاد المجار, ال

Hongaon, z, adj., , ler.

Honnéte, licite, احسب علال. Gain bounéte,

Honnéte, conforme à la biennéance, حشم ـ عشم

اوادم, civil, poli, ادمى ـ انيس; plur., اوادم ـ شلبى ـ د. Les honnètes gens, les gens de bonne société, كلاوادم.

Honnéte, plausible, spécieux, بلبق مناسب. Honnéte, suffisant, proportionné à la valeur, مناسب مناسب فيد الكفايد.

ابن ناس , (qui est d'une) Honnéte naissance . ابن اوادم.

HONNATUMENT, adv., d'une maniere bienséante, عالم المراجب ـ بحشية.

بصلاح - بخبر, Honnétement, avec probité, بصلاح -

Honnétement, avec civilité, بادب ـ بانسة Parlez مناكم بادب ـ احكى مثل الناس.

Honnétement, suffisamment, passablement, کفاید.

Номматеть, s. f., pureté de mœurs, de manières, - الصد. Honnéteté, modestie, المد.

Honnetete, politesse, civilité, تسنا ـ تنبلث ـ المنتا ـ عنبال ـ الحتشام ـ الدب ـ المتشام ـ المناب ـ ا

Honnétetés, manières obligeantes, officieuses,
معروف اكرام معروف. Raire beaucoup d'honnêtés à quelqu'un, اكرام زايد.

Honnétaté, bienséance, اهشیة الس

Honnéteté, conformité à la vertu, probité, مالات

Honnéteté, présent, ルムs.

Honneun, s. m., gloire, estime, reputation, 5 -

Acquérir de l'hon- neur de me le dire, کہا نیفضلتم. ﴿ Faites-nous neur, اكنسب العز اll en est sorti à son honneur, l'honneur de diner avec nous, اكنسب العز العنيا. إ Notre hon- Si vous voulez nous faire l'honneur de venir nous بسلامت عرضه neur n'a pas été compromis, او حرمتنا باقية علينا Pour votre honneur, pour votre réputation, انت مشرّف : Mettre à couvert l'hon- réponse الاجل حسن سيعتك. neur de quelqu'un , ستر عرضه Perdre quelqu'un | d'honneur , الضيوف [. .] خرق حرمته ما I فضحه الم المتكه . Faire honneur à un repas, y bien man-I. || Tenir à honneur, ا I. وفي الدير, , Se faire honneur de الشعر تنشريفا له الدير . الشعر تنشريفا له s'en tenir honoré, فتخر بأ. || Ce sera un honneur pour moi, يكون لنا بذلك الاقتخار . Il veut par là se faire honneur auprès de vous, بدّه يرمي Honneur à celui qui se connaît . جريدة قدامك .الفاتحة في صحايف من يذوق روحه ,lui-même

Le point d'honneur, النخوة. Sentimens d'honneur, امرولا _ نخوة L'honneur ne nous permet pas ما من المروة أن نتخلى عنه ,al من المروة ان

Honneur, probité, Jo. Homme d'honneur, D'honneur, sur mon البن حرّة - احرار, plur., حرّ . في ذمتي ـ على ذمتي . homeur

Les Honneurs, les dignités, المناصب _ المعالى . Honneur (des femmes), pudicité, La. Femme sans honneur, أيلة عيا Jaloux de l'honneur des .شديد الغيرة على النسوان, femmes,

احترام, Honneur, marque de vénération, d'estime - اكرام العظيم - اكرام العظيم - اكرام الكرام -عظهوا قدره و بتجلوه ـ اكرموه عابة الأكرام ,neurs [اكراما ل , Par bonneur pour, en l'honneur de .تعظيما ل

ما بقى له راس بنشال ال . تشرّفت لعندكم l'honneur d'aller chez vous, ما بقى له راس بنشال الله . Faire à quelqu'un l'honneur de, ميب عار, Honte, opprobre, عبب عار. C'est une honte ب عليك يا Comme vous m'avez fait l'hon- pour vous, عبب عليك الله الله الله عليه بيد. الله أوسال Le feu vaut mieux que

۱۰ ان کان تریدوا تحضروا تشرفوا معلکم ,voir ; شرفنا ,Faites-nous l'honneur de venir nous voir

قام باكرام ,Faire les honneurs d'une maison ger, شرّف السفرة. || Faire honneur à une dette,

HONNIR, v. a., convrir de honte, נאנל.

بشرِّف. Honorable, adj. com., qui fait honneur, . باهم , Honorable, splendide

Amende honorable, aven public du crime, اقرار الذنب

HONORABLEMENT, adv., بشرق.

. باكرام, Honorablement, avec un accueil distingué, Honoraire, adj., qui a les honneurs d'une place, .صاحب مقام شرفی

HONORATRE, s. m., ce que l'on paie aux méde-. حلوان ـ معلوم ,cins, etc.

Honorea, v. a., rendre honneur et respect, וكرم .عظم قدر ـ

Honorer, avoir beaucoup d'estime pour, ;. 1.

.شرو Honorer, faire honneur à, شروف.

Honones (على), طلتشريف.

Honorifique; adj. com., qui consiste dans les شرف , honneurs rendu

HONTE, s. f., trouble causé par l'idée du déshon-مستحا _ حُجُل _ حيا _ حُجالة _ خزى neur, Honneur, chose qui honore; expression de poli- Avoir honte, مخجل ـ استحى A. | Faire honte, منظع العذاو, Dépouiller toute honte المنظم العذاو, Il me fera l'honneur de m'écrire التشريف. . بكا تيبه A. | Il. est accablé de honte, رفع الحيسا ـ J'ai eu | . يواصلني بهشرفاته ـ يشرفني بهكا تيبه

la honte, النارخير من العر, f Courte honte خزو.

Honteusement, adv., avec ignominie, بالعار.
Honteux, se, adj., qui cause de la honte, du
déshouneur, عيب عار مفصر فاحش

Honleux, qui a de la bonte, قع مستعلى المخجّل كا فتحسلان. N'étes-vous pas honteux? ما تستعى الله المناس ال

Honteux, que l'on doit cacher, ينستر. Parties honteuses, مسافلة الانسان ـ العورة.

HOPITAL, s. m., maison pour recevoir les malades, les pauvres, les fous, مفزّع مهول; بيهارستان ميارستان المرضى, plus vulgairement, مرستان الموسى.

Hoguer, s. m., mouvement convulsif du diaphragme avec bruit, حزفته ما عزوقته. Il a le hoquet, صاير له عزوقته.

Horame, adj. com., qui a rapport aux heures, se fait par heures, بالساعة _ يخص الساعات.

HORDE, s. f., peuplade, قوم; plur., أقوام

أافاتي , hour. أفق , plur. أفاتي , Hoaizow , s. m. أ

Нодіzонтак, в , adj. , parallèle à l'horizon , افـقى

امحاذیا للافتی, adv., محاذیا اللافتی

Horloce, s. f., Jelm.

Horzocza, żaz, s., اعاتنى; plur., plur.

Horlogerie, s. f., art de faire des montres, كار الساعاتية

برا ـ خلاف بHoamis, prép., hors, excepté, عبر ـ الا

اقربان مقدّس ـ quelqu'un d'après l'inspection des astres, lors de sa hostile, adj. c maissance, عداوى . Tirer l'boroscope de quelqu'un, عداوى . Hostilement, a

HORREUR, s. f., saisissement de terreur, عنورع. Avoir horreur de, رعبت.

Horreur, abomination, chose horrible, شغته ـ شنعة.

Horreurs, an plur., choses déshonorantes, actions Bétriesantes, الشياء معرة. Dire des horreurs de quelqu'un, médire de lui, نشتع فيه.

. هول _ كبر _ عظم ,Horreur, énormité, مول _ كبر

Horreur (en parlant de choses qui l'inspirent), هول; plur., اهــــوال لــــاد; plur., اهــوال الحرب.

- هایل ,Horreur (adj. com., qui fait horreur مفزّع ـ مهول

Horrible, extrême en mal, عظيم _ شنيع.

بنوع مهول ـ بشناعة ، Hobriblement, adv. , بنوع مهول ـ بشناعة

.قشعرة الجلد , Horritation, s. f., علجاً

Hors de la ville, برّا - خارج Hors de la ville, برّا من البلد - خارج المدينة . المثل المقور - طاير العقل ـ عايب العقل .

Hors, excepté, Ju _ V.

Hors d'œuvre, digression, حاشية; pl., حواشي. Hors-d'œuvres, petits plats avec le potage, اصحن طعام تنحط على السفرة مع الشربة.

دار ماوی Hospica, s. m., retraite, asile, دار ماوی

Hospitalité, به Hospitalité, مكرم الضيوف _ مُآوى الغربا

ـ ايوا الغربا ـ قبول الصيف .Hospitalité, s. f. . .صيّف ـ اصافي ـ أوى ,Donner l'hospitalité .ضيفة

قربانته Hostie, pain consacré ou destiné à l'être, قربانته قربان مقدس.

Hostile, adj. com., qui annonce la guerte, l'inimitié, عدأوى.

بعداوة , Hostilement, adv., en ennemi

Hostilité, s. f., action d'ennemi de peuple à peuple, شرّ - تعدية - معاداة

Hostilité, incursion, 3,6.

المحين , pain إن المحين , Hore , Esse, s., qui tient auberge , المحين المنزل , ساحب الدار, Hôte, qui reçoit chez lui un étranger مصيف.

Hôte, qui est logé, qui a reçu l'hospitalité, ضيف; . خُطار , plur. , خاطر - صيوف , plur. , خُطار

Hôrel, s. m., maison de prince, de grand, .قناقات , plur., قناق _ دور , plur.

دار للغربا, Hôtel, maison garnie, دار للغربا.

دارشيخ البلد, Hotel de ville, maison commune, دارشيخ Hotel-Dieu, hopital des malades, بيت مرضى. منزل - خان - وكالة , Botellerie , s. f. , auberge , عان - وكالة , plur., قفة ـ أقفاص , plur., قفص , pl., .قفف

. حشيشت الدينار , HOUBLON, s. m.,

.مجرفت , Hour, s. f., instrument d'agriculture

O. جرف الارض , v. a., جرف الارض

. فحم أرضى , Houille, s. f., charbon de terre

.أموأج ,plur., موج ,plur., موأج

Houleux, se, adj., بالامواج المعالم

HOULETTE, s. f., bâton de berger, عصالة راعي.

HOUPPE, s. f., touffe de fils en bouquet, en boule, .شرار بب , plur. ; شرابة

Houri, s. f., femme dans le paradis de Mahomet, . حور بات , plur., حورية

- طراحة, s. f., couverture du cheval, - طراحة ;غطا الفرش, Housse, couverture de meubles, خطأ . اغطية et غطي , plur.

Houssen, v. a., nettoyer avec le houssoir, is; A. HOUSSINE, s. f., baguette, قضيب.

Housson, s. m., balai de branches, de plumes, زعافة.

.شرّابد الرامي , Houx , s. m., arbuste استربدیا ـ بادلان ـ محار Houx freion , bousson , arbuste semblable au استربدیا ـ بادلان ـ محاراً اس بری myrte,

HUCHE, s. s., grand cossre pour pétrir et serrer le

Huke, s. f., terme de chasse, cris pour effrayer les bêtes, تحاغة.

Huée, au fig., cris nombreux de dérision, www. HURR, v. a., faire des huées après le loup, غاغا على الذيب

Huer quelqu'un, خصک علی A.

HULLE, s. f., liqueur grasse et onctueuse, :: Huile de lampe, tirée du sésame, | Marchand d'huile, تات زيات

Huiles, au plur., essences onctueuses, = = ادهان , plur. ; دهن.

Jeter de l'huile sur le feu, au fig. fam., exciter les I. رمی زینت نی نار۔ هینج النفسسوس Passions , فیه رابعیة Thuile, le travail, la méditation , فیه زيت القنديل.

.ميرون , Saintes-Huiles , le chrême , ميرون

HUILER, v. a., oindre avec de l'huile, .0 دهن بالزيث

HUILEUX, SE, adj., gras, مزبتى ـ دسم.

. ماعون زيث Huile, هماعون زيث.

Huissien, s. m., garde de la porte chez un roi, uń ministre, etc., حاجب; plur., چاپ.

, plur., رسول محكية , plur.,

Hurr, adj. com., ثهانية; fem., فيانية.

شانية ابيات شعر , Hultain, s. m., pièce de vers HUITAINE, s. f., huit jours, ثهانية أيام.

Huitikme, adj. com., nombre ordinal, பி. , plur. , ثوري ; plur. , .اثهان

HUITIÈMEMENT, adv., أنامنا .

Hultan, s. f., coquillage marin, 3, coll.,

. نوع بومة _ بولا Holotte, s. f., espèce de hibou, بومة _ بولا

السانع ـ بشرى , Humain, B, adj., de l'homme راس العصد, tête de l'humérus منون مشفوق, l'humain, sensible à la pitié, وأس العصد .رحوم ـ رقيق القلب

ــ السفر , Les humains , s. m. pl., les hommes الوري.

HUMAINEMENT, adv., suivant le pouvoir, la capa-. حسب طاقة البشر _ بشريا ,cité de l'homme . نشفقة , avec bonté , عنفقة .

على العادة

HUMANISER, v. a., inspirer des sentimens, donner des mœurs conformes à l'humanité, أنسر.

Humaniser, rendre plus favorable, ليّر.).

S'Humaniser, v. pr., تائس.

HUMANISTE, s. m., qui sait, enseigne les huma-.معلم العلوم للادبية , mités

ـ بشريـة, Humanité, s. f., nature humaine, ـ . Au-dessus de l'humanité أسوت _ انسانيـــة , Payer tribut à l'humanité, فوق طاقة البشو mourir, وفي حق الطبيعة. || Payer tribut à l'humanité, faire une faute, ¿; I.

- منو القلب, douceur, sensibilité, القلب حنية ـ شفقة ـ ,افة

Humanités, au plur., études jusqu'à la philoso-علوم الادب, phie,

HUMBLE, adj. com., qui a de l'humilité, modeste, .متواضع _ نفسم صعيرة _ منكسر النفس

Humble, plein de respect, de désérence, خاصع. حقير, has, مقير.

HUMBIAMENT, adv., بتواضع _ بانكسار . HUMECTANT, B, adj., qui ratraichit, _______. O. بل ـ رطب , v. a., rendre humide

HUMER, v. a., avalor, بشف L. – فش, L. Humer .0 شمّ الهوا Pair,

Humeral, s, adj., qui a rapport à l'épaule,

Humenus, s. m., os da bras, منكب منكب La

HUMBUR, s. f., substance fluide dans les corps organisés, خلط; plur., خلط الناوية السوس vicieuse, peccante, مادة فاسدة موادة, plur., أمادة فاسدة موادة qui découle du nez dans les rhumes de cerveau, Les quatre humeurs du corps (le sang, مادّة ;كامية la bile, la pituite, la mélancolie), اخلاط الم . كلاربع طبايع وهي الدم والصفرا و البلغم و السودا | Humainement parlant, selon les idées communes,

> Humeur, disposition de l'esprit, du tempérament خاطر - كيف (accidentelle) - مزاج - طبع (naturelle) . القام Qui a l'humeur douce, Qui a l'humeur الطيف المزاج ـ لطيف الطّبع sombre, ميقوت ـ مقت Humeur facheuse, aca-Bonne المشراسة اخلاق - طبع شرس , نكد humeur, کیف. || Belle humeur, کیف. || En belle ا على الحشيشة _ في كيفه _ متكيف humeur, Mettre en belle humeur, گيّف. ا Mettre en mauvaise humeur, خربط کیفه ـ فقس En mauvaise humeur, فقسار. ∥ Prendre de l'humeur, فقسار. م. ـ الم Qui est de mauvaise humeur. تخويط كيفد_ contre quelqu'un, منه _ زعلان منه . ¶ Être اله نفس _ له كيف _ له خاطر ان , en humeur de Les-vous en humeur d'aller vous promener, -Il n'est pas d'hu. الك خاطر تروح نشم الهوا ما هو مين يستحيل ,meur à souffrir un affront

> Humeur, petite bouderie, نبويزة. Humour, boudlas خلق, caprice, طلعة خلق.

> HUMIDE, adj. com., dep - dep. - iceje. Chambre humide, بيت رطب.

الرطوية العزيرية, (radical), الرطوية العزيرية.

في الرطوبة , HUMIDEMENT , adv. ,

Huminitt, s. f., مرطوبة S'imprégner d'hu-.ترطب _ تنڌي ,midiad

الطويات, Humidités, au plur., sérosités, pituites, وطويات.

HUMILIANT, E, adj., Jak.

Humiliation, s. f., état de celui qui est humilié, حطته موان ـ ذل

اذلال ـ امانت ـ حطة

Humilier l'orgueil أهان _ اذل . Humilier l'orgueil de, کسر نفسہ I.

اتذلّل لم ـ. I. ذل ل S'Humilier devant quelqu'un, ا .تخصّع لد ـ ٨٠ خصع لد ـ

HUMILITÉ, s. f., vertu, انكسبار. .خضوع

Humilité, désérence, soumission, .خضوع

Humoral, E, adj., qui vient des humeurs, خلطى. HUNE, s. f., sorte d'échafaud au haut du mât, . قفص في طرف الصاري ـ غابية ـ قصعة الصاري HUPPE, s. f., touffe sur la tête des oiseaux, شوشة الطير

ـ ابو الربيع ـ هدهد , Huppe, s. f., oiseau .طبر اباسل (Barb.) سب

الر شوشة, E, adj., qui a une huppe, أبو شوشة.

Huppé, au fig. fam., apparent, considérable, من الثقال - من الكيار - نافش

Hune, s. f., tête coupée de sanglier, de saumon, راس الخنزير وخلافه ,de brochet

HURLEMENT, s. m., cri lugubre et prolongé du اعوى بالمقلوب, loup, du chien,

, عوى بالمقلوب , HUBLER, v. a.,

, plur., خص - اكواج, plur., كوبر, plur., .اخصاص

- جربانی HYACINTHE, s. f., pierre précieuse, معجون , Confection d'hyacinthe . ياقسوت خاقا الباقوت.

Hyacinthe, fleur. Voyez JACINTHE.

HYADES, s. f. plur., constellation, cinq petites معرفة حفظ الصحة إ stoiles formant la tête du Taureau, et dont la plus

النهيسة كواكب التي على , brillante est Aldébaran وجد الثور وانورها الدبران

HYDRAULIQUE, a, f., science du mouvement et de la Humiliation, action par laquelle on humilie, résistance des fluides, art de conduire et d'élever l'eau, .فن رفع الماء ـ علم سير المياة و وقوفها

> Hydraulique, adj. com., qui sert à élever l'eau, ناعورة , Machine hydraulique . يخص رفع المياة plur., نواعير . Voyes Rous.

HYDRE, s. f., serpent d'eau douce, - 41

Hydre, monstre fabuleux; au fig., mai qu'aug-- مليت ,mentent les efforts faits pour le détruire

L'Hydre, constellation australe, الشجاع.

HYDRIE, s. f., cruche, جَرَة.

HYDROCELE, s. f., tumeur aqueuse autour des testicules, قلطة.

.قصعة الله, s. f., plante, الله . اصل الماء , HYDBOGÈNB, s. m., gas

HYDROGRAPHIE, s. f., description des mers, .رسم البحور و وصفها

HYDROMEL, s. m., breuvage d'eau et de miel, .شراب العسل

Hydropнoвe, adj. com., qui a les liquides en horrenr, attaqué de la rage, علبان عايف من الماء.

HYDROPHOBIE, s. f., horreur pour les liquides, . كلب _ خون من الماء , rage

Нудворіонь, adj. com., _ _ _ _ _ _ .معصون

HYDROPISIE, s. f., enflure causée par l'epanchement des eaux, مُرن ـ استسقا. Hydropisie de poilurine, استسقا الصدر

HYDROSTATIQUE, s. f., connaissance de la pesanteur des liquides comparée à celle des corps solides, معرفة ثقل الموايع بالنسبة الى ثقل الجوامد

HYGIÈNE, s. f., manière de conserver la santé,

عرس بالمستارة (Hxmen, s. f., mariage, عرس بالمستارة المستارة المس

Hymen, membrane, pellicule au col de la vulve des vierges, جاب البكورية.

انقلاب, plur., مدایح ; plur., مدایح ; plur., مدایح ; plur., انقلاب ; plur., انقلاب ; plur., مداید ; plur., مدا

HYPERBATE, s. f., inversion de l'ordre naturel de la construction des phrases, פי שלאס ת ולצלח ת ולצלח ת ולצה האלבות האינות ולצה האלבות האלב

Hyperbole, t. de math., القطع الزايد.

HTPERBOLOIDE, s. m., solide, مجسم زاید

HYPERICUM, s. m., plante. Voy. MILLEPERTUIS.

Hypocondaz, s. m., parties latérales de la partie supérieure du bas-ventre, خاصرة ; plur., حاوات يالمراقين . Les deux hypocondres ، المراقين.

Aypocondre, adj., qui se croit malade, ملطوش.

Hypocondranguz, adj. com., des hypocondres,
بخص الخواصر

Hypocondriaque, au fig. fam., atrabilaire, triste, مودأوى.

الرحم الرحم البحم البحم

Hypostase, s. f., terme de théologie, personne, اقانيم; plur., اقانيم

Нуротнёнизе, s. f., côté opposé à l'angle droit dans un triangle, دثر زاویت قایهت فی شکل مثلث. Нуротнесліве, adj. com., qui a droit d'hypothèque, له حق علی الرهینت وثبقی.

Нуготні Que, s. f., droit d'un créancier sur les immeubles, وثيقة.

Hypotheque, chose hypothéquée, נפט; plur.,

Нуротне́ QUER, v. a., donner pour hypothèque, د وثق ـ A. رهن الشي عند I.

Hypothèse, s. f., supposition, فرصية عباس. Hypothèse, adj., fondé sur une hypothèse, فرصى ـ قياسى.

Hysope de Garigue-Voyes HÉLIANTHÈME.

· Hysteralgie, s. f., douleur dans la matrice, مرض الزحم.

Hystkaique, adj. com., qui a rapport à la matrice, يخصّ النسا, Pilules hystériques, يخصّ الرحم.

IDE

1, s. m., neuvième lettre de l'alphabet français, الحرف التاسع من الالف باء.

افى نفس الموضع, Isin, Isinem, latin, au même lieu, القلق المجاهة, plur., القلق plur., القالق المجاهة, plur.,

Ісинеимон, s. т., petit quadrupède, ئىسى; pl.,

Ici, adv. de lieu, en ce lieu-ci, المُون على (Syrie) الله الدنيا ، Ici-bas, dans ce bas monde . الله على الدنيا ، الله الدنيا ، Ici-près, à côté, عنا قريب

Jusqu'ici, jusqu'à ce moment, الى كان. D'ici à huit jours, من كان الى ثهانية ايام.

ICONOGLASTE, s. m., briseur d'image, كسّار الصور, ICONOGRAPHIR, s. f., description, connaissance des images, des monumens antiques, معرفة الصور و الاثار القديمة الشخوص و الاثار القديمة

Ісомосварні qui adj. com. , qui appartient à l'iconographie, يخص علم الشخوص .

ICONOLITER, s. m., adorateur des images, عبّاد الصو

Iconorogia, s. f., explication des images, des monumens antiques, تنفسير الأثار القديمة.

Icrans, s. m., débordement de bile qui cause la jaunisse, يُرقًار,

Ictrialque, adj. com., qui a la jaunisse, به برقان.

Ictérique, qui guérit la jaunisse, نافع للبرقان.

Ingal, a, adj., sans plur. m., qui n'existe que dans
l'entendement, خیالی ـ تصوری

.بالاسم ـ خيالي , Idéal, chimérique,

IDE

IDEAL, s. m., beauté, perfection idéale, عاية الحسن.
IDEALISME, s. m., système de ceux qui voient en
Dien l'idée de tout, اى جاعة من الفلاسفة ان كل شى فى صورة الله

Idéalisme, système de ceux qui pensent que nous ne connaissons les objets que par nos propres idées, et non par les sens, منافر الفلاسفة الفلاسفية المنافرة في عينه المنافرة المنافرة

Idée, ce qui occupe l'esprit, ce qu'il perçoit lorsqu'il pense, افكار; plur., وفكر مراى العقل plur., وفكر مراى العقل Quelle idée vous occupe? مايش تفتك اليش في بالك

Idée, dessein, esquisse, رسم.

Idée creuse, vision chimérique, تخيّل عنال ـ تخيل Des idées, des choses sans réalité, حيالات ـ اشيا باطلة المادة.

Idée, esprit, بال ـ خاطر. Il lui vint à l'idée de, ابال ـ خطرنی بالد ان O.

Idée, souvenir, فكرة I'ai quelque idée de l'avoir بنالى انى شفتد, عند الني شفتد.

Idée, forme, modèle des choses, مورة.

Une idée, très-peu, تطفت.

IDEM, adv., le même, مثلم عشرها.

JDERTIFIER, v. a., comprendre deux choses sous le même idée, ب آور ب I.

S'Identifier, v. réf., confondre son être avec, ب محتًّا.

IDENTIQUE, adj. com., le même, יבוֹני.

Identique, qui ne fait qu'un avec un autre, ביבי.

IDENTIQUEMENT, adv., d'une manière identique, ارذال التحاد.

וספאדודב, s. f., qualité de ce qui est identique, ذائمة ב' الذات ـ ذائمة

Identité , ressemblance , مشابعة .

الغات , plur. , غائي plur. , تغاني .

IDIOPATRIE, s. f., maladie propre à quelque membre, لعض للاعضا علَّة مخصوصة لبعض للاعضاء.

Іріот, ж, adj., stupide, ابله ـ أبله ـ أبل

IDIOTISME, s. m., locution particulière à une langue, تُغونًا.

Idiotisme, absence d'idées, غياب الفكر.

تنعاشم - عبدة , plur. ; عابد الاصنام , adj. com. ; عابد الاصناء . عباد عابد الدينة . عباد عباد الدينة .

Idoldtre, au fig., qui aime avec excès, مجنون بحتب.
Inolitara, v. n., adorer les idoles, عبد الاصنام,

Idoldtrer, v. a., au fig., aimer avec passion, جرآ.

عبادة الاصنام , IDOLATRIE, s. f., عبادة الاصنام .

Idolatrie, au fig., amour excessif, غوام.

IDOLE, s. f., statue d'une divinité, صنم; plur., اوثان, plur., وثن ـ اصنام.

Idole, au fig., objet de passion, دِين . قصيدة الرعاة

I#, s. m., arbre vert, نوع شجرة نشبه السرو.
التجي , IGWARB, adj. com., qui n'a point étudié, التجية ال

الري, غه, adj., de la nature du feu, نارى.

عباد النار, IGNIGOLD, s. com:, qui adore le feu, عابد النار عابد النار.

Іджітіон, s. f., état d'un métal rougi au feu, اجرار فی النار.

IGNOBLE, adj. com., bas, vil, qui sent la basse extraction, عند الله ; plur., إردال عنها عنها الماد ; plur., الماد ال

IGNOBLEMENT, adv., געלולג .

IGNOMINIE, s. f., grand déshonneur, פישביב ב عار,

IGNOMINIEUSKMENT, adv., avec ignominie, بغار. Traiter ignominieusement, بهدل.

IGNOMINIEUX, SE, adj., qui porte l'ignominie, مقضے _ بعر فاحش.

قلة معرفة ـ جهل ،. IGNOBANCE , s. f., له

ICNORANT, E, adj., qui n'a point de savoir, d'étude, جاهل; plur., جهال,

Ignorant, qui ignore une chose, un fait, غبى; plur., إغبياً.

غشم حالد ـ عمل حالد غشيم , Faire Pignorant . تنغاشم ـ

ופו ובאל. IGNORANTISSIME, adj. com., très-ignorant,

ادر, pron. m.,هو.

جزاير, plur., جزيرة , plur., جزاير.

اعظام الحوضة, ILES, s. m. pl., os du bassin, عظام الحوضة.

ILZUM, s. m., le dernier des intestins grêles, اخر الامعا الدقاق.

العي الذكور . ILLAQUE, adj. , يخص العي

الشريعة, ILLEGAL, E, adj., contre la loi, عند الشريعة.

ILLEGALEMENT, adv., contre les lois, les formes, بغير قانون ـ مصادداً للشرع

LLLÉGITIME, adj. com., qui n'a pas les conditions requises par la loi pour être légitime, غير شرعي.

Illėgitime, injuste, déraisonnable, غير حق.

من غير حسسق , ILLEGITIMEMENT; adv. . بخلاف الشرع و القانون .

الشي غير شرعي LLEGITIMITÉ, s. f., عبر شرعي غير شرعي المعرفة, المعرفة, المعرفة, المعرفة, المعرفة المعر

ILLICITE, adj. com., qui n'est pas permis,

.حرام .

ILLICITEMENT, adv., أمترام معرماً

لير مُحدّد, ELLIMITÉ, E, adj., sans limites, عير مُحدّد.

ILLISIBLE, adj. com., qu'on ne peut lire, غير مقرى

ILLUMINATION, s. f., lumières disposées avec symétrie pour une réjouissance, قيد ـ وقدة.

Illumination, au fig., lumière extraordinaire que Dieu répand dans l'ame, ألهام من أورانية.

ILLUMINÉ, E, adj., éclairé, Jelj.

Illuminé, s.m., hérétique visionnaire, مدّعى كالهام.

ILLUMINEA, v. a., répandre de la lumière sur, اضاء ـ إنار ـ نور

Illuminer, faire des illuminations, عربين البلد عند السلام المقدد المستعدد المستعدد

انارالعقل، Illuminer, ansig., échairer l'ame, l'esprit, انارالعقل.

ILLUSION, s. f., apparence trompeuse, غرور. Vous vous êtes fait illusion, احتلک زین لک الحال الحال.

| Des illusions, des imaginations chimériques, اصغاث احلام - تخیلات.

اغرورى ـ يغر , adj com. بغرورى ـ يغرب.

LLUSOIREMENT, adv., בעפול .

ILLUSTRATION, s. f., ce qui illustre une famille, نشریف.

ILLUSTAE, adj. com., célèbre pour le mérite, la noblesse, جليل; plur., اجاًد الجاد مشهور ـ شهير ـ اجاد الجاد بالم

الشهر صيتد, rendre illustre, الشهر صيتد الشهر علية السيد ال

ALLUSTRISSIME, adj. com., très illustre, titre, جليل الكلى الشرف و الجزبل الاحترام ـ

. جزيرة صغيرة ,ILOT, s. m., petite ile, جزيرة

يتصورف العقل , adj. com., المقل المعادية

INAGINAIRE, adj. com., idéal, sans réalité, خيالى - تختيلي

IMAGINATIVE, s. f., faculté d'imaginer, قوة غيالية.

ואסואאדוסא, s. f., opinion peu fondée, chimère, estation, estation, estation, estation, estation, estation, estation estations, estation estations, estation estations, estation estations, estation estations, estation estation

Imagination, fantaisie bizarre, idée felle, لطشة - يال.

Imagination, faculté d'imaginer, de se représenter les objets, عقسال عقوق خياليت ـ تخيّل ـ تصور ـ عقسال

IMAGINER, v. a., se représenter quelque chose dans l'esprit, تصوّر الشي Le plua grand qu'on puisse imaginer, المعظم الذّي بهكن يتصورني العقل الدّي بهكن يتصورني العقل المترع Imaginer, inventer, اخترع

וא א . m., ministre de la religion chez les mathométans, סור, i, plur., בּייה ווייה. l.

IMABET, s. m., bôpital, 3, Le.

IMBÉCILEMENT, adv., 314.

. سالم من الدنس _ | - سخيف العقل , IMBÉCILLE, adj., faible d'esprit _ مجدوب _ هبل , plur. , اهبل _ بلم , plur. , ابله .مغفل ـ عسط

يصير من كل بد _ لازم , d'ètre, de réussir استخافة العقل , all d'ètre, de réussir و يصير من كل بد _ لازم , عاطة _ هالة _

ואפנות ווא ביים, במשב ווא ביים, במוש ווא ביים ווא ביי Iмвівек, v. a., abreuver, mouiller, ш. " . م نقم ـ .0 بل

S'Imbiber , v. pron. , devenir imbibé, انتقع ـ البل - الله عند . S'imbiber d'humidité, de rosée, .تنڌي

ומשום, s. f., בונדום.

الخبطة ـ السامة المعامنة المع

Imau, a, adj., pénétré d'une doctrine, d'un principe, ملان من Lorsqu'il est imbu d'ane idée, ـ لما ملا فكرة من شي ـ لما دخَّل شي في عقله اذا ط في راسه شي

IMITABLE, adj. com., qu'on peut, qu'on doit imi-. مين التباع - مكن التقليد - يقتدى به , ter

Imitateun, TRICE, S., ب مقلّد ـ مقلّد الم principal mérite est au modèle, quelque parfaite que soit l'œuvre de l'imitateur, و أن الفضل للببتدي و ال المس المقتدى

تقلیدی , Imitatie, ive, adj., qui imite

IMITATION, s. f., action par laquelle on imite - Timita منهعل ب - اتباع - اقتدا ب - تقليد عدم القياس ـ عظم , اتساع غير محدود | مثل ـ اتباعا ل ـ على نظيرة , tion, à l'exemple de Imitation, chose imitée, نقلد

Imitation de Jésus-Christ, livre de piété de Thomas A'Kempis, كلاقتدا المسيحي.

. مقارات ; plur., عقار _ | تهثل ب _ اقتدى ب _ اتبع _ . A تبع تبثل به في عبايله ـ

. قلد . Imiter, suivre un modèle

غير مدنس ,IMMACULÉ , E , adj. , sans tache de péché , غير مدنس

IMMANGEABLE, adj. com., しなり.

IMMANQUABLE, adj. com., qui ne peut manquer

من كل بد من اللازم,. IMMANQUABLEMENT, adv

immatérialité, s. f., غير هيولانية.

. غير هيولاني , .Immatériel , Le , adj

تقیید . Immatriculation, s. f.

الخر, Immatricule, s. f., enregistrement, registre, IMMATRICULER, v. a., enregistrer sur la matricule, قيد في الدفير

Immédiat, E, adj., qui est produit, qui agit sans .من غير وأسطة ,intermédiaire

Immédiat, qui suit ou qui précède sans intervalle, .متلاحق ل-متواصل ب- يلى - تابع-اقرب اليه IMMEDIATEMENT, adv., غير وأسطة . Immé-

IMMÉMORIAL, E, adj., dont l'origine très-ancienne .قبل كل تاريخ ـ لا يعرف له زمن ,est inconnue . زمان منسى الدكر, Temps immémorial

INNENSE, adj. com., d'une grandeur démesurée, غر محدولا عير متغامي - بلا قياس ,sans bornes

Immense, très-grand, عظيم.

Immensement, adv., וكثير ـ جداً.

IMMENSITÉ, s. f., grandeur, étendue immense,

Immensir, ive , adj., fait par immersion , نعطیسی.

IMMERSION, s. f., בשלפת).

IMMEUBLE, adj. et s. m., bien en fond, maison, اراضي , plur., علك ; plur., علك ; plur., علك ; plur., واضى ; pl., واضى ; pl., واضى ; pl., ملك

- مزمع ,Imiter quelqu'un , عبايله عبايله عبايله عبايله Immirer quelqu'un , عبايله عبايله المنابه عبايله المنابه المنا قريب الوقوع.

41

ואמונדוסת, s. f., action de s'immiscer dans, הداخلة, adj., qui ne se meut pas, בשואם.

Immobile, au fig., ferme, inébranlable, ثابت.

Immobile, à adj., qui concerne les immeubles, عقارى ـ املاكى .

Immobilité, s. f., عدم الحركة عدم الحركة .

Immoderées, ع, adj., excessif, عنظد الذكر, Il lui nelle والمرط المناس المناس المناس المناس المناس المناس في مدحه المناس في مدحه والدايم المناس في مدحم والدايم المناس في مدحم والدايم المناس المناس في مدحم والدايم المناس في مدحم والدايم المناس في مدحم والدايم وال

ושה ושה וואס בו Immodenement, adv., avec excès, שולי, ו

عير متضع , adj. com., sans modestie قير متضع , plur., قليل حيا ـ سفها , chose immodeste , قلّد حيا ـ سفاهة , contre la pudeur , عقامة .

ותות ; plur., מלוגו ; plur., מלוגו ; plur., הלוצו ; plur., הלוצו

مضتحى, IMMOLATEUR, S. m.,

قدم ذبيحة للد ـ A ذبح بعد السعدة.

Immoler, au fig., sacrifier à, ل قرب ضحية ل ـ قرب عند المادة الم

S'Immoler, v. pr., se sacrifier, عند الملك نفسه اكراماً لم الماك نفسه اكراماً لم الملك نفسه الكراماً لم الملك نفسه الكراماً لم الملك نفسه الكراماً لم الملك نفسه الكراماً لم الملك الملك

افیه عیب ـ فیه عوار ـ نجاست. , plur., وسنے ـ وساخة وسنے ـ وساخة وسنے ـ وساخة الم

IMMORAL, E, adj., contraire à la morale, فاسد عد لادب ـ صد تاديب الأخلاق.

Immoral, sans mœurs, sans principe de morale, دى الأخلاق ـ فاسد.

INNORALITÉ, s. f., opposition à la morale, مخالفت لتاديب لأخلاق.

. عديم الغرض - إرداوة الاخلاق , Immoralité , manque de morale .

Immortaliser, v. a., rendre immortel dans la mémoire des hommes, خاّد ذكر.

S'Immortaliser, w. réf. , علَّد ذُكرة _ تَخلُّد .

Immortalité, s. f., espèce de vie perpétuelle dans le souvenir des mortels, تخليد الذكر.

ـ حياة , Immortalité, état de ce qui est immortel . دوام النفس , L'immortalité de l'âme , بقا ـ دوام

IMMORTEL, LE, adj., qui n'est point sujet à la mort, باقى ـ دايم ـ لا يهوت.

Immortel, dont la mémoire est ou doit être éter. nelle, مُخلَد الذكر.

IMMORTELLE, s. f., plante, المرالدايم.

IMMUABLE, adj. com., qui ne change point, لا يتغير التحويل ...

ابلا تغيير, IMMUABLEMENT, adv.,

آ مُعافاة, Immunité, s. f., exemption, privilége, مُعافاة, plur., مزايا.

عدم التغيير, Immutabilité, s. f.,عدم

IMPAIR, adj. com., פ"עם השפע . Voyez PAIR.

IMPALPABLE, adj. com., qui ne peut se sentir au toucher, الأيُلُس.

. ناعم للغاية, Impulpable, très-fin, ناعم

الایغفر ، Impandonnable, adj. com.

IMPARFAIT, E, adj., qui n'est pas achevé, parfait, complet, באָנ "שׁל ב' בי באַנ "וֹל"ס.

Imparfait, qui a des défauts, des imperfections, فيه عيب ـ فيه عوار.

IMPARFAIT, s. m., terme de grammaire, comme : il aimait, فعل مضارع و معه كان أحجو كان بيحت. IMPARFAITEMENT, adv., غير كاملاً

I MPARTABLE OU IMPARTACEABLE, adj. com.,

IMPARTIAL, E, adj., qui ne s'attache par préférence aux intérêts de personne, عالى من التعصّب باحد عليه الغرض ـ عديم الغرض ـ عديم الغرض ـ

.من غير غرض , IMPARTIALEMENT , adv. , غير غرض

عدم الميل الى ـ عدم العرض , Impartialité, s. f., عدم التعصب مع ـ

IMPASSE, s. f., cul-de-sac, zahe; plur., ché. .زقائي سڌ

IMPASSIBILITÉ, s. f., all acousties.

IMPASSIBLE, adj. com., non susceptible de souf-. غير متالم - ما يتألم - غير قابل للالم . france

IMPASTATION, s. f., substances en pâte,

Suppor- بغير صبر _ بقلق , Suppor-ما صبر على الشي , ter une chose impatiemment

IMPATIENCE, s. f., פֿגה פייר. L'impatience est une impiété, la patience est toujours récompensée, .من لئے کفرومن صبرنال

IMPATIENT, E, adj., قليل الصبر. Il était impatient d'arriver, ما کان بصدی ای متی بصل ای Je suis impatient de vous revoir, مجاوری بتری انا مشتائی الی رویاکم. غاية الشوق

Impatient, qui ne peut supporter le joug, الإيطية. IMPATIENTER, v. a., faire perdre patience, اعدمه الصبر ـ اعيل صبره

.من غيرحس S'Impatienter, v. pron., perdre patience, n'en من غيرحس avoir point, عدم الصبر ـ L صابق صدره A. ـ A. S'impatienter, se fâcher, التي ما قلسيق عبوب , ; plur., عبب ـ نقايص , ,Ne vous impatientez pas, je vais | plur., اخذتم الحسة اسبر انا جاہے , venir

S'IMPATRONISER, v. pron., fam. iron., s'établir dans une maison et finir par y dominer, - نهلک ا انسلطری - نهلک

IMPAYABLE, adj. com., fam., qui ne peut trop se payer, ... Y.

عصبة عن الخطأ _ عصبة ,s. f., عصبة عن الخطأ _ .من باب التسلط و الوقاحة | IMPECCABLE, adj. com., incapable de faillir. منزه عن الخطاء معصوم

Impénétrabilité, s. f. (des corps), كون الشي . لا يدركه الهلاك معموم عن نفاذ عيوه فيم بعد من الادراك , crets

IMPÉNÉTRABLE, adj. com., qui ne peut être péné-لايدخل فيد ـ لاينفذ فيد ـ لايتكن منه الديد . زردية لا تنفذ فيها الرماح, Cuitasse impénétrable, Impénétrable, au fig., qu'on ne peut commitre لايدركم الفهم - لايدرك - لا يُعرف, (chose)

Homme impénétrable, dont on ne pent découvrir les pensées, بعيد الغور.

IMPÉNITENCE, s. f., endurcissement dans le péché, . عدم التوبة _ قلة الندم

IMPÉNITENT, E, adj., endurci dans le péché. غير نادم على خطاباة ـ غير تابب.

IMPÉRATIF, IVE, adj., qui exprime le commande-. حتی _ امری , ment

. نئامر ، IMPÉRATIVEMENT, adv.

IMPÉRATOIRE, s. f., benjoin sauvage, [5]

ALDE - LIBIT - LIBIT - ALDE

IMPERCEPTEDLE, adj. com., qui ne peut être aperçu. لا يدركم النظر ـ لا يُدرك

IMPERCEPTIBLEMENT, adv., insensiblement,

ما فيه خسارة , IMPERDABLE, adj.,

نقيصة ـ نقص , IMPERFECTION, s. f., défaut

.فير مشقوب ـ فير مشقوب مشقوب. IMPERFORM, B, adj., IMPÉRIAL, B, adj., de l'empereur, de l'empire, .سلطاني

IMPÉRIALE, s. f., dessus d'un carrosse,

Impérieusement, adv., avec hauteur,

IMPÉRIEUX, SE, adj., altier, hautain, סביבית.

Impéniesante, adj. com., qui ne peut périr,

قلت معرفت ـ غشومية ، IMPERITIE, s. f.,

Імривийлься, adj. com., qu'un fluide ne peut tra-شكة | - لا ياتر فيه الماء - لا يقطع فيه الماء , traversor للايشفذ فيد الماء

. نسفاهة , IMPERTINEMMENT, adv.

IMPERTINENCE, s. f., alie. Faire des imperti-ـ تلايق فيه ـ تراذل معه quelqu'un, ـ تلايق اساء الادب في حقد ـ سفّه معه

. سُفها , plur , سفيه , adj. , منفها , plur , سفها

IMPERTURBABLE, adj. com., qu'on ne peut troubler, لا يتخبّل - لا تتغير احواله - لا يبالي لا تتغير احواله - الا يتخبّل - الا تتغير احواله - الا يتخبّل - الا يت

IMPERTURBABLEMENT, adv., שי مبالاة Savoir quelque chose par cœur imperturbablement, عرف الشي جيدا على ظهر قلبه

منال, obtenir

Larstmant, Eyedj., qui obtient, ביועל.

IMPETRATION, s. f., obtention,

IMPÉTRER, v. n., obtenir, JUA.

LMPÉTUEUSEMENT , adv. , avec impétuosité, אָבֿג'ל .

IMPÉTUROX, SE, adj., violent, شدريد.

خلقي , Impétueux (homme), emporté, خلقي.

شدّة , tuenx

ـ شدّة النفس , Empésuosité, extrême vivacité

O. نفش روحه, l'homme d'importance) كفرة plur., كفرة المستقد ا et كفار. Discours impie, كلام كفر. Action impie, . فعل مخالف للدين _ فعل كافر

كُفْر, S. f., كُفْر.

IMPITOYABLE, adj. com., sans pitié, ماله حنية .مالد رجة

من غير رجة ,Impitoyablement , adv. , غير رجة .

IMPLACABLE, adj. com. (homme), дел У -.0 جلب بضايع الى Ressentiment, debors. شديد الحقد - لا يقبل المسالحة ابدا

colère implacable, وعل لا يُشفى الميهدأ وعل الا يشفى LMPLICATION, s. f., engagement dans une affaire,

.مضاددة , Implication , contradiction ,

IMPLICITE, adj. com., compris dans une proposition, c'est-à-dire qui en est tiré par induction, فاتبح من نض الكلام.

. ناتجاً من نص الكلام ,IMPLICITEMENT, adv.

IMPLIQUEA, v. a., engager, embarrasser dans, .0 شکك في

فيد مصاددة ,Impliquer contradiction, en renfermer .ضادد بعضه ـ

IMPLORER, v. a. (quelqu'un), عالي أحد اليابية. Implorer, demander, Jim A. _ Lub O. | Implorer la clémence du vainqueur, طلب الأمان من المجان الم IMPÉTRABLE, adj. com., terme de droit, qui se peut plorer le secours de, מו أله المعاونة ـ استعانى به المعاونة ـ استعانى به المعاونة ـ استعانى به المعاونة ـ استعانى به المعاونة ـ المعاون

IMPOLI, E, adj., sans politesse, بعروا جب المجارة قليل أدب

IMPOLITESSE, s. f., علة واجب قلة الدب م قلة الدب عن المام ا ـ فَلَل الأدب في حقم, des impolitesses à quelqu'un اساء کلادب فی حقہ

IMPORTANCE, s. f., ce qui rend considérable une chose, ثقل _ ضرورية _ عُظم. Chose d'importance, Chose de امر ثـقيل ,عظيم , ضروري _ شي مهم السيح المعالمة peu d'importance, خبر ما تحت خبر Homme d'importance, de qualité, de sayoir, de capacité, Reire ماحب مقام - رجل ثقيل - رجل عظيم

> Important, r, adj., qui importe, qui est considérable, , pl., مهية, Chose importante عظيم - ثقيل - مهم

> . متعظم , qui fait l'homme d'importance, متعظم ΙΜΡΟΚΤΑΤΙΟΝ, s. f. (de marchandises), שָּׁלֹבֶיּ .بصايع

> IMPORTER, v. a., faire venir des marchandises du

Importer, v. n., usité à l'infinitif, à la 36 personne, ¶. بهم , يلزم أن , A. Il importe de لزم - .0 هم ۔ مافی مانع ,N'importe, cela ne doit pas empêcher .ما في باس . | Qu'importe, qu'est-ce que cela fait? | ما في باس. | Qu'importe, qu'est-ce que cela fait? اوهم ا ما على ايش يجسري السريم الما على ايش الم ما عليه , Cela lui importe peu, ما على بالى .ايش عليك انت ?Que t'importe ما على باله IMPORTUN, E, adj., fâcheux, incommode (chose), . ثـقيل ((personne) _ معم _ يصبحو _ صعب

Être importun à quelqu'un, l'incommoder, le gêner, . أنقسل على . Pai peur de vous être importun. الخاف المقل علك

IMPORTUNÉMENT, adv., IlEd.

IMPORTUNER, v. a., incommoder, fatiguer, dé-Il m'a importuné, مَلَيْتِ مند مَلَنَى ابداً Je ne de toute impossibilité, آمليتِ مند مَلَنَى ابداً. ما ارید اثقل علیک بmportuner, ما ارید اثقل علیک || Nous venons vous importuner pour une affaire, .جايين نصدع راسك - جايين نوجع راسك تصديع الراس ـ ثقالة ـ ثقلة بي Імровтинть, s. f., . Il m'a accablé d'importunités, .دوخني

IMPOSABLE, adj. com., sujet aux impositions, عليد دفع مال للهيري ـ عليد تكاليف

IMPOSANT, z, adj., qui imprime du respect, —la .صاحب هیست و وقار ـ موقر ـ

IMPOSER, v. a., mettre dessus, وضع على; aor.,

Inposer des contributions, etc. , غرامة I. .I رمى عليهم تكاليف <

Imposer une peine, une punition à quelqu'un, . قضى ، . 0 حكم عليه ب

Imposer à quelqu'un une chose fâcheuse ou disti-كلُّفه الى شي, بشي -كلُّف شيأ - سخَّرة ب cile, ب Imposer à quelqu'un un fardeau au-dessus de ses ميله ما لا يطيق , forces

Imposer un nom,

Imposer, imputer à tort, تهم ب I.

Imposer le respect, la crainte, عبار لم هيبة I. . فلها حضر هابود الناس

- امرة بالسكوت, Imposer silence à quelqu'un,

En imposer, mentir, غش O. _ على I. الزم نفسه ب S'Imposer à soi-même une chose , الزم نفسه .کُلُفُ نَفسہ ب ۔ .0 حکم علی نفسہ ب ۔ ـ فرد , plur., فردة , plur., فردة , plur. تكليف; plur., تكاليف Imposition sur des marchandises , مكنز . Foyez DROITS.

شرطونية , Imposition des mains

Impossibilitré, s. f., בכח, قلة צואם Cela est

Impossible, adj. com., qui ne peut être, פאַע מאלעו - Si vous voulez مستحيل - محال - لا يستطاع être obei, n'exigez point ce qui est impossible, اذا اردت ان تطاع فلا تطلب ما لايستطاع المادة الردت التيستطاع est impossible, ما بيصير ما يبكن Il est impos-.هیهات آن کان بقی برجع,sible qu'il revienne jamais الما يكنك تعيل هذا, Il t'est impossible de faire cela .غير مستبعد أن , Il n'est pas impossible que ا

ـ مفترى , Impostrur, s. m., qui en impose .كذاب

IMPOSTURE, s. f., calomnie dans l'intention de افترا _ فرية ,nuire

نفاق _ مراياة , Imposture, hypocrisie

; تكليف حوالة ـ مال Impor, s. m., droit imposé, المال جوالة ـ مال plur. , مكس ـ رسوم , plur. , رسم ـ تنكا ليف Mettre des impôts sur, رمى تكاليف على الناس, رمى تكاليف

Імротемт, к, adj., jale _ baú.

IMPRATICABLE, adj. com., qu'on ne peut faire, ما بيصير - لا يُعمـــل Chemin impraticable

ا ال المربق لا ينهشي فيد ـ طريق عير سالمك طبع هذا الكتاب بعهل فلان , Maison impraticable, qu'on ne peut habiter, mé par les soins de اليسكري. | Homme impraticable, qu'on ne peut fréquenter, رجل لا يتعاشر.

IMPRÉCATION, s. f., malédiction, souhait fait contre quelqu'un, على احد ـ لعنة. Faire des imprécations contre quelqu'un, عليه الد ك O. I.

IMPRÉGRABLE, adj. com., qui peut être imprégné, . يختلط ـ يُخلط

IMPRÉGNATION, s. f., bla _ blail.

IMPRÉGNER. v. a., charger une liqueur de particules étrangères, ublà 0.

S'Imprégner, v. pron., اختاط.

Imprégner, au fig., pénétrer, remplir d'une opi-ملا فکرہ من شے , nion

اخل غير ميكن ـ لا يوخذ . IMPRENABLE, adj. com., اخل غير ميكن عدم البطلان مع طول , Impaescaiptibilité, s. f. , عدم البطلان اللدة

IMPARSCRIPTIBLE, adj., أيبطل الدا الدابيطل الداب

IMPRESSION, s. f., action d'un corps sur un autre, .تاثیر ـ اثار ,:plur ; اثر

أثر, Impression, au fig., effet produit sur l'esprit "Ces paroles ne lui ont fait aucune im-على البديهة الحدا الكلام ما اثر فيه ,ما عهل فيه ,pression , على البديهة الخدا الكلام ما اثر فيه ,ما ما قطع فيد.

. بصم ـ بصبة , Impression , empreintes sur la toile , بصم ـ بصبة Impression d'un livre, effet de l'imprimerie, طبع. أثر فيه, Impaession nea, v. a., faire impression sur, أثر فيه. قلة الحساب. IMPRÉVOYANCE, s. f., ساب

IMPRÉVOYANT, E, adj., - Land - Elys -غافل ـ قليل التدبير.

شي صاير على عفلته

.كتاب مطبوع , s. m., كتاب

IMPRIMER, v. a., faire une empreinte (sur des étoffes), بصم O.

A. Ce livre a été impri-Imprimer, communiquer (le mouvement), عز O. -.I حل على الحركة ـ حرّك

Imprimer des sentimens dans l'esprit, le cœur, احدث ,ادخل في قلبه _ . A طبع في عقله _ .Imprimer la crainte, خُوني. | S'imprimer dans l'esprit .اثر في النفس ـ انطبع في النفس

.صناعة الطبع

۔ مطبعہ , Imprimerie , lieu où l'on imprime , .دا, الطباعة

ואיוש _ مطبعج . Imprimeur, s. m., طباع _ مطبعج.

IMPROBABLE, adj,, بعيد عن العقل Regarder أستىعد ,comme improbable

تعد عن العقل , s. f., العقل.

IMPROBATEUR, TRICE, adj., homme, chose, ב לוא -.سس المذمة

مذنة . Improbation, s. f., مندنة.

قلة الذمة , Improbité, s. f., défaut de probité, قلة الذمة .

IMPROMPTU, s. m., sans plur., vers faits sur-lechamp, شعر مرتجل. Chose quelconque faite sans préparation, بدیهة ـ بداهة. | En imprompto,

IMPROFRE, adj. com., qui ne convient pas, n'est _ كلية عير لايقـــة , pas juste (expression) کلهة فی غیر موضعها

. في غير محلَّه على غير وضع ,.IMPROPREMENT, adv. IMPROPRIÉTÉ, s. f., auli als.

Improuver, v. a., blåmer, צא O.

شاعر مرتجل , IMPROVISATEUR, TRICE, s., شاعر مرتجل.

IMPROVISER, v. a., composer et réciter sur-le-_ انشد ارتجالا _ ارتجالا _ التجالا _ champ des vers, 0. قال الشعر على البديهة

على غفلة _ بغنة , A L'IMPROVISTE, adv., على على الم مر، غير عقل ,IMPRUDEMHENT, adv., غير عقل.

laraudent, e, adj., qui manque de prudence, قليل الاحتياط ـ قليل العقل.

- تزك الاحتياط - قلة العقل ... النظر في العواقب ...

تعير بالغ , .Impunian, adj., غير بالغ

ווע בולם , effrontément , בעל בה .

IMPUDENCE, s. f., effronterie, مفاهد _ قام _ قام _ IMPUDENT, E, adj., effronté, وقع ; plur., وقام ; plur., سفها

IMPUDEUR, s. f., בلَّة حيا

Impudicité, s. f., vice contraire à la chasteté; שׁנוֹב בּ فساد ـ مهارة.

عاهر ـ فاسق . (personne), عاهر ـ فاسق . Jeter des regards impudiques sur, دنس نجس . القداليها بعين الفسق و العهارة . القراليها بعين الفسق و العهارة . كلام دنس . كلام دنس . كلام دنس .

IMPUDIQUEMENT, adv. , יששר,

Impuissance, s. f., manque de pouvoir, عجز Être dans l'impuissance de, عجز ص

Impuissance, incapacité d'engendrer, انحلال.

ـ من غير قدرة ,IMPUISSANT, E, adj., saus pouvoir عاجز

Impuissant, incapable d'engendier, رُجُلُ مرخى.

IMPULSIF, IVE, adj., qui agit par impulsion, عاعث.

Force impulsive, قوة باعثة

Ικουισιοπ, s. f., mouvement communiqué par le choc, נפֹשב".

Impulsion, au fig., instigation,

IMPURI, E, adj., qui demeure sans punition, بلا قصاص ـ ساهل ـ غير معاقب. Sa mort est demeure impunic, أهب دم هدراً

IMPUNITÉ, s. f., manque de punition, عدم القصاص.

Impun, n, adj., immonde, سجن ـ سنك.

متحلوط , Impur, altéré , corrompu par le mélange متحلوط , . عير محالص ــ معشوش ــ

ا دنس ـ نجس ـ داعر , Impur, impudique

IMPURETE, A. f., ce qu'il y a d'impur, de grossier, d'étranger dans un corps, ביוגה.

Impureté, au fig., impudicité, عناسة ـ دناسة ـ دعارة ـ دعارة

IMPUTATION, s. f., déduction d'une somme sur une autre, במשם – במשפה.

Imputation, accusation same preuves, تهية. Il m'a charge d'imputations calemnieuses, ارماني بالمحال. I.

IMPUTER, v. a., attribuer une chose à quelqu'un, عما للشي الى O. Imputer à négligence, etc., أسب الى تهامل.

Imputer, acouser de, بنهم احدا ب I. تهم المدا ب Imputer, terme de finance, appliquer un paiement à une dette, صدى المدنى من I., حدنى من O.

INABORDABLE, adj. com., au propre et au fig., لا ييكن القرب منه.

- لا يقرب اليسم، بيكن الوصول اليد. Lieu inaccessible, منوضع منيع, Lieu inaccessible الايهكن الوصول اليد المحتوية المحتو

اغير معتاد , adj., عاد المحتاد المحتا

الله مروّق كسلان. INACTIF, VE, adj., indolent, قليل مروّق كسلان. INACTION, s. f., الطالة . Qui est dans l'inaction, وقعد بطال Rester dans l'inaction, ابطال

المدناط, المدناط, المدناط, المدنانة ال

الا يقبل, com., لا يقبل.

لا يباع

افتتاح, adj. com., qu'on ne peut allier, professeur, افتتاح. لايتفق مع بعصد ـ لا يختلط مع بعصد

INALTÉRABLE, adj. com., au propre et au fig., لا بعتريه التعيير ـ لا يتغير.

عدم الاضاعة , s. f., عدم الاضاعة .

Inamissible, adj. com., t. de théologie, צ יביים צו. .aca Wisellité, s. f., listing

لا بُعزل, (fonctionnaire), لا بُعزل لله المعالمة المعالم ابيط لشدّة عبل النارفيم منصب لاينعزل صاحبه, Emploi inamovible. لاينعزل بلا روح ـ لا روح له , INANIMÉ, B, adj.

INANITION, s. f., faiblesse causée par le jeune,

الايدركه النظر - لايلك الماليك المالي INAPERÇU, E, adj., qui n'est pas aperçu, באַת ملهوج. INAPPLICABLE, adj. com., qui ne peut être appli-عير مناسب - لا يلبق ل, qué,

قلة الاحتهاد, INAPPLICATION, s. f., inattention, INAPPLIQUÉ, E, adj., qui manque d'application, قليل الاجتهاد.

INAPPRÉCIABLE, adj. com., dont on ne peut connaitre le prix, لا يعرف لد قيهة ـ لا يثهن Inap-لا يقدّ, préciable, qui ne peut être évalué, لا يقدّ,

INAPTITUDE, s. f., désaut d'aptitude à , de capacité قلة استعداد ـ قلة فهم ـ قلة صلاح ,pour

lmarticulé, e, adj., غير متهيز.

. الا يهكن الهجوم عليد , INATTAQUABLE, adj. com. ماكان في حساب - غير معهود . INATTENDU, E, adj. ، عام - We see all and a see all see - all غافل.

INATTENTION, s. f., defaut d'attention, sli قلة لأنتباء شتات العقل ـ قلَّم ديران بال

افتتاهی, INAUGUBAL, E, adj., de l'inauguration,

أنقص _ فلتم _ عيبة Inauguration, s. f., cérémonie religieuse du cou-

INALIENABLE, adj. com., qu'on ne peut aliener, ronnement, رسم - مبايعة. Inauguration d'un inonument, تنكريس. || Inauguration d'une chaire de

. كوس - . O رسم , UNAUGUBBB, v. a., dédier

INCALCULABLE, adj. com., لابدركم الفهم

Incandescence, s. f., état d'un corps pénétré de feu jusqu'à devenir blanc, كون الشي حارًا حقيم يرجع ابيس لشدة عهل النارفيد

INCANDESCENT, E, adj., qui est en incandescence,

INCANTATION, s. f., cérémonies des prétendus magiciens, نعزېم.

INCAPABLE, adj. com., qui n'est pas capable, - عاجز عن ـ لا يقدر على ـ ما له مقدرة ب ما هو كفول ـ لا يخرج من يك , لا يطلع من يك ان ما فيد كفاية ل_

Incapable, exclus par la loi, privé par elle de لا يقدر على ,certains avantages

Incapable de, pris en honne part, الا يكنم ان. Vous êtes incapable d'une semblable action, . حاشا حرمتک من ذلک-حاشاک من ذلک

عدم كفاية , INCAPACITÉ , s. f. , défaut de capacité , عدم INCARCÉRATION, s. f.,

INCARCÉRER, v. a., t. de pratique, emprisonner, .0 سعجن

اچر ـ جوری ,Incarnat, E, adj.,

الون احر- لون جوري INCARNAT, s. m., كون

INCARNATIF, vz., adj. (remède), qui réunit, fait revivre les chairs, دوا مُلتَم

INCARNATION, S. f., Sign

INCARNÉ, E, adj., عبد

S'INCARNER, v. pr., se revêtir d'un corps de chair, تجسد.

INCARTADE, s. f. fam., insulte brusque, extrava-

Incendiate, adj. com., auteur volontaire d'un incendie, معدري

عربة ، حربة المربة Incendie, s. m., عربة المربة ال

INCENDIER, v. a., brûler, mettre le feu à, حرق I. ـ موب النار في

INCERTAIN, K, adj., douteux, عبير مثبوت . تحت الشك . تحت الربب

Incertain, variable, بقلّ ـ متقلّب.

Incertain, qui ne sait pas, غير محقق الا بعرف ـ غير محقق.

Incertain, s. m., ce qui est incertain, عاطل

INCERTITUDE, s. f., état d'irrésolution, قيرة. Être dans l'incertitude, أحقر المارة. ﴿ Jeter dans l'incertitude, مَقْر .

Incertitude, état de celui qui ne sait pas, إرتياب

.عدم تحقيق - عدم اليقين -

الله تبات ـ تقلب ، Incertitude, inconstance . الله تبات ـ تقلب . IMCESSAMMENT, adv., sans delai, من غير عاقة .

Incessamment, continuellement, بلا انقطاع.

INCESTE, s. m., conjonction illicite entre parens an degré prohibé, صنع الفاحشة مع الاقارب.

الفاحشة ، Incestueusement, dans l'inceste بالتحرام . ألحرام ، ألحرام . ألحرام . ألفاحشة .

INCESTURUX, SE, adj., qui commet um inceste, عانع فاحشة مع الهرابة. Incestueux, où il y a iuceste, مرام ـ فاحش

Інсіренивит, adv., par incident, عرصياً.

INCIDENT, s. m., chose qui survient, عارض; pl., عوارض.

Incident, mauvaise difficulté dans les diputes,

Incidente, adj., qui survient, معثرض. Proposition incidente, جهلة معترضة.

Incirconcis, r., adj., qui n'est pas circoncis, فافا.

INCIRCONCISION, s. f., terme de liturgie, état du cœur qui n'est pas mortifié, القلب.

اجلة كلام, s. f., t. de rhét., petite phrase, جلة كلام. INCISER, v. a., couper en long, شق O.

INCISIP, IVE, adj., propre à diviser les humeurs,

Dents incisives, dents de devant, المسنان المقادم.

INCISION, s. f., coupure, taillade en long, شق.

Faire de légères incisions à quelqu'un derrière les oreilles, pour lui tirer du sang (pratique usitée en Orient), اشطب دانيه سطب احداً.

INCITATION, s. f., impulsion au mai, تحریک للشر, INCITER, v. a., induire à faire quelque chose, حرک علی ـ ـ ـ ـ جل علی ـ

عيروا جب, Incivit, a, adj., qui n'est pas bienséant عيروا جب. خشني ـ قليل ادب, Incivil, qui manque de civilité . قليل الانسة ـ

أيقلمُ ادب, adv., بقلمُ ادب.

Incivilisé, adj., قوم ماعندهم علم و لا أدب.
Incivilité, s. f., manque de civilité, chose contraire à la civilité, ألَّد أدب ـ قلت أنسة.

Inclimence, s. f., rigueur (d'une saison), 3.4.

Inclination, s. f., état de ce qui n'est pas perpendiculaire, ميل د أنحراث.

Inclination, s. f., action de s'incliner, الحجاء.
Légère inclination de tête, اشارة بالراس.

Inclination, affection, amour, تميل الى ـ عُدَى.

Inclination, disposition, pente naturelle à, عرى ـ عرى ـ المالية ال

INCLINER, v. a., pencher, courter, سفله ا. ـ عني المتال ـ المتال

Incliner, v. n., avoir du penchant pour, pencher d'un côté, عال الى I.

INCLUS, E, adj., renfermé dans, own List.

Vous recevrez ci-inclus un billet adressé à un tel,
eloub dir, eloub est even de rendre l'incluse à un tel,
elouba, dure d'incluse à un tel,
elouba, dure d'incluse à un tel,
elouba, dure d'incluse à un tel,
elouba directed de rendre d'incluse à un tel,
elouba d'incluse d'inclus

INCLUSIVEMENT, adv., y compris, أعساب .

INCOMERENCE, s. f., qualité de ce qui est incohérent, מלופה.

Inconérent, в, adj., qui manque de liaison. غير ملاصق ببعصد عير مطابق.

וע אָבהע וווע Incombustible, adj., צי אָבהע. צו.

قلة امكان قياس , Incommensurabilité, s. f., قلة امكان

INCOMMENSURABLE, adj. com., qui ne peut être mesure, ضارج عن القياس.

INCOMMODANT, E, adj., qui incommode, بعلي.

INCOMMODE, adj. com., fâcheux, مكدر على معتر منظومة, ما فيها راحة, Maison incommode, المدا تعب عليك.

Cela est fort incommode pour vous, هذا تعب عليك Incommode, qui est à charge, importun, عثعب متعب

Інсонию в, в, adj., un peu malade, عضوک _ مخستک _ مشوش

INCOMMODEMENT, adj., in 1, 1.

المون المو

Incommoder, causer une indisposition, متوش على المتوسى . O.

Incommoditie, s. f., peine que cause une chose incommode, نعقلة ـ تشويش الخاطر ـ تعب.

ـ وعكة ـ تشويش , Incommodité, indisposition .علل , plur. علّة

Incommodité, défaut de commodité, أقلة رأحة.

INCOMMUNICABLE, adj., غيرة فيد INCOMMUNICABLETÉ, s. f., possession saus crainte de trouble légitime, مكنة.

INCOMMUTABLE, adj. com., qui ne peut être légitimement dépossédé, א يمكن تغييرة شرعاً ـ مكين.

- وحيد - فريسد , INCOMPABABLE, adj. com., ما له نظير .ما له شبيم - ما له مثيل - ما له نظير

تنافر ـ منافوة ,Incompatibilité, s. f., antipathie عدم اتنفاق ـ قلة وفق ـ

اغير موافق الا يتفق مع , Incompatible, adj., manque de compétence, s. f., manque de compétence, قلة كفاية ـ قلة خصوص

ما يخصّه الشمسي , Incomparent, E, adj., ما هو كفول الم

INCOMPLET, ETE, adj., wil.

اغير مركب ,Incomplexe, adj. com., غير مركب

خروج عن حيطة. Incomprehensibilité, a. f., خروج عن حيطة

Incompathensible, adj., qui ne peut être compris,
الم عن حيطة الادراك ـ لا يسعه العقل الحارج عن حيطة الادراك ـ لا يسعه العقل المراك ـ لا يدرك المراك المراك له المراك . Homme incomprehensible, dont on ne peut comprendre la conduite, les procédés, الا يُعْهَم .

Incompassible, adj., qui ne peut être comprimé, ينحصر لا ينحاز.

السلوك ردي ـ سوء سلوك , Inconduite, s. f., عساوك

INCONGRU, z, adj., au fig. fam., contre les convenances, عيب ـ غير لايق ـ غير مناسب.

Incongru, qui pêche contre les règles de la syn-غلط ـ غير مضوط , naxe

INCONCAUEMENT, adv., - usu _ usu.

INCONGRUITÉ, s. f., au fig., faute contre la bienseance, le bon seus, عقل عقل عقل الله عقل عقل عقل الله على الله عقل الله على الله ع

incongruité, faute contre la syntaxe, غلط.

inconnu, e, adj., غير معروق ـ مجهول.

Inconnu, cherché (quantité), مطلوب.

Inconséquence, s. f., défaut de conséquence, قلة مطابقة _ قلة موافقة

Inconséquence, discours, action imprudente, .مستر ـ قلتر عقل

ses propres principes, ______ _ .اقواله او اعهاله غير مواقعقد لبعصها

Inconsidération, s. f., légère imprudence, בה, צ تنسيز ـ. J'ai fait cela par inconsidération .صار مني فترة

اروحانية | Inconsidéré, e, adj., imprudent, étourdi . خفیف العقل ۔ قلیل التیفکر ۔ من غیر تہییز Dire une chose inconsidérée, فنتر في كلامه O.

الا جسم له | - بلا اعتبار - بلا تهييز, Inconsidéaément, adv. . صار مند فترة ، Il a agi inconsidérément . بغير تنفيكو الا يتعزى ـ لا يتسلى . الا يتسلى . الا يتعزى ـ الا يتسلى . .لا يقبل سلوة عن

من غير تعرى .Inconsolablement , adv. , عير تعرى . من غير ثبات ,Inconstamment, adv., عبر ثبات.

قلة ثبات, Inconstance, s. f., facilité à changer, قلة ثبات انقلاب _ قلة قرار _

INCONSTANT, E, adj., sujet à changer, قليل ثبات قلاب ـ

. INCONSTITUTIONNALITÉ, s. f., عنالفة للشريعة. - غير شرعي , adj., عير شرعي -غير موافق لقوانين المهلكة

acontestable, adj. com., عدم قبول البرطيل | لا يبكن النزاع فيه البرطيل البرطيل المناسبة لاينكر

- من غير نسزاع ,Incontestablement, adv., .من غير اعتراض

خير منازع فيد عير منكور , Incontesté, B, adj., عير منازع Incontinence, s. f., l'opposé de la continence انهاك.

Incontinence d'urine, July

INCONTINENT, E, adj., qui n'est pas continent, .مذہبک

- في الساعة, adv., aussitot, خوالساعة ف الحال

تسر مناسب , Inconvenable , adj. com. , ساسب

Inconvénient, s. m., conséquence, chose fa-Inconsequent, E, adj., qui agit, qui parle contre cheuse, ضرو - مضرة; plur., הייתור, Il en peut résul-بیکن بنتے منہ جلة اصرار,ter plusieurs inconvéniens S'il résulte de là quelque inconvénient pour vous, ll n'y a pas. إن حصل لك من ذلك مضرة ما فيه ضرر ـ ما فيه باس , d'inconvénient

INCORPORALITÉ, s. f., qualité des êtres incorporels,

INCOBPORATION, s. f., ادخال ـ تدخيل.

Incorporet, LE, adj., qui n'a point de corps,

ادخل الي, في الديرية Incorporer, v. a., mêler, réunir, ق . ب جع ب ـ

S'Incorporer, v. pro., اتحد مع.

INCORRECT, E, adj., bound is a sale.

INCORRECTION, s. f., ble _ but ali _ ite ـ عناد عن التوبة, s. f., تعناد عن قلة للانعدال.

ـ لا يتوب ـ لا ينعدل, com., لا يتوب ـ لا يتوب لا يقبل الأصلا.

INCORRUPTIBILITÉ, s. f., qualité d'une chose in-.عدم الانفساد ـ قلة تنغيير ,corruptible

Incorruptibilité, intégrité d'un juge, - سلاح.

INCORRUPTIBLE, adj. (au propre), ציישייע ביישייע -

Incomputation, s. f., terme de physique, état de ce qui ne peut se corrompre, قلّة انفساد.

Incrassant, e, adj. (remède), qui épaissit le sang, les humeurs, دواً مجيّد.

INCREDIBILITÉ, s. f., ce qui fait qu'on ne peut croire une chose, تطرح عن حيات خارج عن الشي خارج عن التصديق

INCAMBULE, adj. com., qui ne croit pas aisément, قليل التصديق.

Incrédule, qui ne croit pas aux mystères de la religion, قلمل الايهار.

Inchédulité, s. f., répugnance à croire, قلت

incrédulité, manque de foi, فلة الايهان.

incaéé, E, adj., غير منحلوق.

INCROYABLE, adj. com., qui ne peut être cru, ניים ביין.

.عظیم _ زاید ,Incroyable , excessif , عظیم _

INCRUSTATION, s. f., application d'un corps sur une surface pour l'orner, (صوة).

INCRUSTER, v. a., revêtir (une muraille) de, بالحايسط بالذهب او الفصة.

Incubation, s. f., action des ovipares qui couvent des œufs, قاد على بيض.

.كابوس ,Incube, s. m., cauchemar

Inculpation, s. f., تهمة.

Inculper, v. a., accuser d'une faute, تهم ب I.

INCULQUER, v. a., imprimer une chose dans l'esprit à force de la répéter, عير محدود A. - bornes, غير محدود . INDÉFINIMENT, adv.

INCULTE, adj. com., qui n'est pas cultivé, יו אין בי וועל.

Inculte, au fig., qui n'est pas poli, sauvage,

INCURABILITÉ, S. f., L substitution of the last of the

INCURABLE, adj. com., qu'on ne peut guérir, cela acid.

Incurie, s. f., défaut de soiu, اهيال.

Incursion, s. f., irruption, قارة.

INDE, s. f., pays, sight.

أبيلة, Inde, couleur bleue,

الا ينكشف , Indébroulllable, adj. com., نكشف

. بقلت ادب ـ بلا حشية , Indecemment, adv.

Indécence, s. f., manque de décence, علم أدب, Indécence de décence علم الماء الماء

INDÉCENT, E, adj., contraire à la décence, à la bienséance, فاحش ـ خارج ـ عبب.

Indecrippearle, adj. com., qu'on ne peut lire, déchissrer, لا ينقرأ.

INDÉCIS, E,adj., qui n'a pas été décidé, وأقف المستحير حاير عارم.

Induction, s. f., état, caractère d'un homme indécis, قلة العزم ــ حيرة.

عدم الانصراف _ بناء , s. f. , بناء .

Indeclinable, adj. com., qui ne peut se décliner (nom), غير منصوف.

Indecrottable, adj. com., qui ne peut se decroter, لا ينهسي.

Indécrottable, au fig., d'un caractère très-difficile, لا تنصل عقدتم ـ شوس الاخلاق

.دوام ـ عدم الزوال ,Indérectibilité, s. f., الزوال

Indérectible, adj. com., qui ne peut cesser d'être (se dit de l'Église), ذايم ـ لا يزال.

Inderini, z., adj., dont on ne peut déterminer les bornes, غير محمدود.

וחם غير "בבואר Indéfiniment, adv., אם غير "ב

Indefinissable, adj. com., qu'on ne saurait définir, الا يهكن تفسيرة ـ لا يُعرَّف.

INDÉLÉBILE, adj. com., qui ne peut être effacé, الاينهمي ال

.عدم أنهجا ـ عدم محمى .f., عدم أنهجا ـ ואם בים, عليم, dedommager, בפים, عليה . عوض عليد المخسارة , Indemniser quelqu'un de sa perte الاجل Pour m'indemniser de ce que j'ai soussert, لاجل مكافاة الصرر الذي تعملته

Indemnité, s. f., dédommagement, בפשי

Indépendamment, adv. (malgré), مع . Indépen-مع هذا كله, damment de tout cela, malgré tout cela, مع هذا كله. In- اعدا ـ غير In- عبر In- In-و غير ذلك , dépendamment de cela, en outre عدم العلاقة ب ـ حُرّبة, Independance, s. f., عدم العلاقة .غير متعلق ب نه ما لد علاقتر ب avec,

.من غيراعتنا بد ـ بتيه avec froideur, خالص avec froideur, من غيراعتنا بد ـ بتيه .مستقل ـ قايم بذاته ـ ما هو تحث حكم ـ

INDESTRUCTIBILITÉ, S. f., الخصورات عدم الخصورات عدم الفنا.

قلة اعتنا ـ خلو البال ـ تيم , rente الا يفني ـ لا يخرب ,INDESTAUCTIBLE , adj. com . الأيضاء ـ لا يخرب - قلة الحزم , Indetermination , s. f. , irresolution تقلب الراء

INDÉTERMINÉ, E. adj, indéfini, كتر محدد. _ غير معتهد على شهر Indéterminé, irrésolu, على شهر على .موکوک

Indéterminé, de valeur variable ou inconnue, .غير مقرّر

minéc, vague, La.

.فهرسة كتاب, table d'un livre, فهرسة كتاب. .السبابة ـ الشاهد, doigt près du pouce, السبابة ـ الشاهد. Index, catalogue des livres prohibés à Rome, .سيان الكتب المحرمة

INDICATEUR, TRICE, adj., qui indique, געל. دليل, Indicateur, qui fait connaître un coupable, دليل مخبر, مبلغ الحاكم -

Indicateur, doigt. Voyez INDEX.

بنا الفعل للرفع, INDICATIF, s. m., mode du verbe, بنا الفعل .الرفع ـ

INDICATIF, IVE, adj., qui indique, JY) -.ىدل على

INDICATION, s. f., action d'indiquer, signe qui in-دلایل , pl., دلیل _ اشارة _ بیان _ دلالة , pl., دلایل .

دلایل , plur. دلیل , INDICE, s. m., signe

INDICIBLE, adj. com., qui ne peut être exprimé, ـ يعجز عن وصفه اللسان ـ لا يعبَّر عنه بلسان . لا بوصف

ואסובא, אב, adj., de l'Inde, בים; plur., هنود היד בינף, s.f., toile de coton peinte, בינף

Indifféremment, adv., d'une manière indissérente,

من عير فرق , Indiffereinment, sans faire distinction على وجه السوية ـ.

INDIFFÉRENCE, s. f., état d'une personne indiffé-

INDIFFÉRENT, E, adj., qui se fait bien de manière ou d'autre, qui n'est ni bon ni mauvais en soi, . Tout cela est indifférent, هذا كله سوا , ما فيه فرق , Le choix entre les deux est indifférent, کلائشنین سوا فلک کلاختیار. || Chose, action indissérente, qu'on peut saire ou ne سوا عندي أكور. Indifférent d'être assis ou debout, موا عندي أكور. .قاعد و کلا قایم

> Indifférent, qui touche peu, dont on ne se soucie pas, البال ما هو على البال . Il m'est indifférent que vous vous fâchiez, اذا غصبت ما على بالي Parler de .نسامر ـ تلحاكبي ,choses indifferentes

Indifférent, qui n'a point de penchant pour, d'attachement à rien, البال طينا بال عتنا ب خلتي البال . فقر _ فاقتر , Indicence, s. f., pauvreté,

Indicene, adj. com., qui croit naturellement dans un pays, بلدى.

Indigene, qui habite un pays des l'origine, وابن البلاد, plur., اولاد

INDIGENT, E, adj., très-pauvre, فقير محتاج; plur., اصعاليك , plur., ومعلوك ـ فقرا

INDIGESTE, adj., difficile à digérer, عسر الهصم عسر الهدة .

Indigeste, au fig., mal expliqué, mal conçu, غير وأضر

Indigestion, s. f., coction imparfaite des alimens, مشية عن المناسبة المنا

Indionation, s. f., colère, غيث _ غضب.

INDIGNE, adj. com., qui ne mérite pas, المين المين المين المعنى. Faire du hien à des gens qui en sont indignes, عير اهله Présent indigne de vous, qui ne mérite pas de vous المحدية ما هي من مقامكم, من شانكم Action indigne de vous, qu'il ne vous convient pas de faire, عبل ما هو لايق ما هو مناسب لشانك عبلك عبد عليك

Indigne, méchant, très-condamnable, حن المناطقة على المناطقة المن

וות ביל ב , כיל ו Indignement, adv., très-mal

INDIGNER, v. a., exciter l'indignation, المناط التنسب المناسبة.

S'Indigner, v. pro., ضضف A. - اعتاظ A. المسخط من A. الاسخط المادة A. المسخط المادة A. المسخط المادة A. المسخط المادة الم

Indignité, chose indigne, outrage, عيبية . شى فاحش ـ شى قبيم.

Impico, s. m., plante; couleur bleue qu'on en tire, نيل _ نيلة

اشار الى ـ اشر به الله ـ اشر الى ـ اشر الله ـ اشر الله ـ اشر O. Indiquez moi la maison de, د الله على بيت فلان

INDIRECT, E, adj., qui n'est pas direct, منحرف _ انحراف _

Indirect, blâmable, غير مرضى. Des voies indirectes, de mauvais moyens, طر بقة عوجاً.

INDIBECTEMENT, adv., منحرفا. Il récita ces vers qui s'adressaient indirectement à l'émir, انشد معرضاً بالامير

الا يتهيز, Indiscennable, adj. com., لا يتهيز

Indisciplinable, adj. com., indocile, עַדוֹני.

من غير نظـــام ,E, adj., من غير نظـــام . قليل الطاعت للحكم.

INDISCIPLINE, s. f., manque de discipline, قلّة طاعة للحكم ـ قلّة نظام

INDISCRET, TE, adj., qui n'a pas de discrétion, de prudence, على العساب ما له صابط الحساب . كلام بغير محاسبة. Paroles indiscrètes, قليل الحس . Indiscret, qui se mêle de ce qui ne le regarde pas, فضولي.

ـ فاشة ,Indiscret, qui ne gardé aucun secret لا يكتم السر ـ يفشى السر.

Indiscartion, s. f., manque de prudence, de réserve, فضول ـ قلّد محاسبة ـ قلّة ضابطة. Indiscrétion consistant à né point garder le secret, عدم كنهان السرّ

ـ بقلة صابطـــــة , Indiscarttement , adv. , من غير حساب.

منروري ـ لازم , Indispensable, adj. com

Indispensablement, adv., בי אל על הב בי אל ייני.

مخسننگ , Indisposé, e , adj. , légèrement malade مشوش ۔

Indisposé, fàché contre, حضبان عسلسي .

INDISPOSER, v. a., fächer, اغضب على اعتم المحقود.

Indisposer, mettre dans une disposition moins favorable, عثير على

Ludisposition, s. f., maladie légère, בשלבה – المحراف المزاج - تشويش

Indisposition, éloignement pour, disposition peu . فصب على _ تعيير خاطر ,favorable

مافيه كلام, Indisputable, adj. com., incontestable, مافيه عدم انفسام _ قلة انحلال , s. f. , علم انفسام _ . INDISSOLUBLE, adj. com., qui ne peut se dissoudre (au prop.), Jai. 1.

Indissoluble, au fig., لا ينصر _ لا ينحل. Attachement indissoluble, الفصال بعتريها انفصال.

. بلا انفصال ـ بلا انحلال , Indissolublement, adv. - غير باين - غير صربح , Indistinct, B, adj غير ميز.

INDISTINCTEMENT, adv., d'une manière indistincte, -Indistinctement, sans faire de distinc. عير بيان .س غيو فرق ,tion عبو

: شخص ب أفراد , plur., فرد , Individu, s. m., فرد . انفار , plur. ; نفر _ اشخاص , plur.

نفرى , INDIVIDUEL, LE, adj., de l'individu مخصوص للشخص _ مفرد

بيفرد ـ نظراً للشخص ,INDIVIDUELLEMENT , adv. , صفرة الماراً المناسخة . كل واحد بهفرده Chacun individuellement, الم

اغير منقسم , Indivisé, عبر منقسم , adj., qui n'est pas divisé, .من غير قسهة , Par indivis, adv., sans division عدم الأنقسام ,s. f., التعالية Indivisibilities

الا ينقسم , Indivisible , adj. com.

.ستر القصور _ - من غير انسقسسام ,INBIVISIBLEMENT , adv. , مستر القصور ـ ا .من غير انفصال

ALDIVISION, s. f., alimaist sec.

عيرطايع , Inpocile, adj. com., difficile à gouverner, عيرطايع .عاصي ـ صعب ـ عنيد ـ

الحب يستر بذيله القصور المعوبة - عصيان - عدم طاعة , على المحب المحتال المحتوبة المعوبة - المحتوبة المح INDOLEMERT, adv., 3).

INDOLENCE, s. f., nonchalance, inscusibilité, بلادة - قلة مروة - قلة حية

INDOLENT, z, adj., nonchalant, insensible à tout, .قليل مروة ـ قليل ههة ـ بلدا , plur. , بليد

Indolent , qui n'excite pas de douleur, غير موجع. INDOMPTABLE, adj. com., au propre et au fig., الا ينطبع. Homme d'un caractère indomptable, رجل لا يلين , لا ينطبع Courage indomptable, عزم لا ينفل]

INDOMPTÉ, E, adj., qu'on n'a pu dompter, fou-۔ غیر مصبوط ۔ عاصبی ۔ شہوس ,gueux, sauvage .غير منضبط

INDU, E, adj., contre la raison, l'usage, . نغير وقت , A heure indue . ضد القانون

ما فىد شكف _ اكبد , adj. com. , ما فىد

امر اغير شك ، Indubitablement, adv.

INDUCTION, s. f., conséquence vraisemblable tirée de, استدلال _ قياس _ نتيجة. Tirer induction de استدل على الشي ب

Induction, énumération des faits particuliers pour en tirer une conséquence générale, أستنقرا.

INDUIRE, v. a., porter, pousser à, يحل حيل على .I. Induire en erreur, tromper, علط Ne nous induisez pas en tentation, بيا تحفلنا تجاريب

Induire, inférer, tirer une conséquence, استدل على الشي ب- استنتج من

INDULGEMMENT, adv., ac.

INDULGENCE, s. f., sans plur., facilité à pardon-رخصة _ حسر التغاضي _ مسامحة , ner, à excuser

Indulgence, rémission des péchés par l'Église,

INDULGENT, E, adj., qui a de l'indulgence, . L'amitié est iudulgente مسامح _ اهل سياح

. صد القانون ,... INDUMENT, adv

INDUSTRIE, s. f., adresse à savoir faire, travail, .كد ـ حرفت ـ معرفت ـ شطارة ـ صناعت

Industrie, commerce, سبب متجرد. Chevalier d'industrie, الصّاب حُيل محتال. INDUSTRIEL, LE, adj., produit par l'industrie, شعل اهل الصنايع ـ كدّى

Industriel, qui vit de son travail, من اهل الصنايع.
INDUSTRIER, v. n., ou S'INDUSTRIER, v. pron.,

INDUSTRIEUX, SE, adj., qui a de l'industrie, de l'adresse, حرك. Celui qui n'est pas industrieux ne gague pas de quoi vivre, من لم يحترف ; prov.

INÉBRANLABLE, adj. com., לו بتزعزع - ثابت البنات. INÉBRANLABLEMENT, adv., ثبر عبر عنومة - ثبات المفاور و أبد المفاور المفاور

.قلة امكان وصف ، INEPPABILITÉ, s. f., وصف

INEFFABLE, adj. com., qu'on ne peut exprimer par des paroles, ومف ـ لا يمكن وصفه.

INEFFICACE, adj. com., sans efficacité, مين غير فعل المحالات المح

Terrain inégal, qui n'est pas uni , عير مستوى عير مسوق. Homme inégal, d'humeur inégale, رجل لا يدوم على حال, يتقلّب من حال الى حال الحدوم على حال, يتقلّب من حال الحدوم على حال ملخبط , Style inégal الله علام ملخبط . Style inégal الله علام علام الحدوم على الحدوم على المنابع المن

عدم مساواة اختلاف المتلافي. Inégalité de terrain, عدم مساواة المتلافي. Inégalité d'hu-

meur, تقلّب الأخلاق. #Inégalité d'une couleur qui est mauvaise, كدورة

INELIGIBLE, adj. com., الأيكن التخابه. INEPTE, adj. com., sans aptitude à, قليل الذهن عديم المفهومية ـ

Inepte, absurde, احقد العقل عصال. العقل على العقل على العقل العقل. المدينة المعقل على المدينة المدينة

INERTE, adj. com., sans activité, عديم الحركة.
INERTIE, s. f., inaction, résistance au mouvement,
عدم حركة

IMESPERÉ, E, adj., عير منتظر.

اصد العشم , العشم . INESPÉRÉMENT, adv.

الا بتقاوم بثهن , Inestimable, adj. com.

من كل بدّ ـ من غير مفرّ, .Inévitablement, adv. عبر مضبوط . ـ غير مضبوط .Inexact, e, adj., sans exactitude .غير صحيم

TINEXACTITUDE, s. f., فلة صحة على قلة صبط. ما لم عذر ـ غير معذو . . INEXCUSABLE, adj. com.

عهله غيرمهكن ـ لا يصير,.INEXECUTABLE, adj. com قلة نفاذ , INEXECUTION , s. f. , manque d'exécution عدم اتهام ـ

INEXERCE, E, adj., qui n'est pas exercé, عشيم INEXORABLE, adj. com., qu'on ne peut fléchir, کا بلیر, د کا بُهداً عصد

INEXOBABLEMENT, adv., عير رحهة. - قلّد خبرة - قلد تجربد, INEXPÉRIENCE, s. f., عشوميد.

INEXPERIMENTE, E, edj., اعشيم ـ قليل الخبرة . INEXPLICABLE, adj. com., ابتفسر ـ كا بِتفسر اللسان . الا يوصف ـ لا يوصف ـ لا يوصف ـ

INEXPUGNABLE, adj. com., معين _ منيع .

INEXPUGNABILITÉ, s. f., ici.

عدم انطفا , INEXTINGUIBILITÉ , s. f. , اعدم

INEXTRICABLE, adj. com., فينكشف ٢.

الا يهكن ـ ما بيصير, adj., يهكن ـ ما

INFAMANT, E, adj., qui déshonore, פֿלֹפּיק - مُعَر. INFAME, adj. com., flétri par la loi, l'opinion,

.معجرس - مهتوك

. فاحش ـ قبيع Infame, honteux, indigne,

Lieu infame, de prostitution, موضع فسق.

Infante, s. f., flétrissure imprimée par l'opinion ou la loi , متيكة _ فصيحة .

۔ شي عار ۔ عــزارة , Infamie, action infame شي فاحش , قبير

کلام فاحش, سفیم, Infamies, paroles injurieuses, کلام فاحش, سفیم

.عساكر مشأة , Infanterie, s. f., fantassins

INFANTICIDE, s. m., meurtrier d'un enfant, פֿוֹיל طفل.

Infanticide, meurtre d'un enfant, قتل طفل.
INFATIGABLE, adj. com., ليكل و لا يهل و لا يهل عليه المالية على المالي

.من غير كلال , IMPATIGABLEMENT, adv.

قليل الوفا ـ خين , plur., خابن ب S Infatuer, v. pr., s'entêter de أ ـ انبلش ب

مفتخر بنسبد I. Infatué de sa noblesse, مفتخر بنسبد

INFÉCOND, E, adj., اغير مثهر قليل الأثهار.

INFÉCONDITÉ, s. f., stérilité, اعدم الأثهار.

INFECTER, v. a., empuantir, انتر.

اعدى الناس من , Infecter, corrompre par contagion من الناس ــ Infecter l'air, اسرى , عدى المرض الى الناس ــ افسد الهوا

Infecter, corrompre les mœurs,

INFECTION, s. f., puanteur, ביונה.

انفساد ـ عفونة , Infection, corruption

انتج من ,Ixrénen , v.a. , tirer une conséquencede استنتج من ـ استنتج من ـ

اسفل ,Inferieur, E, adj., place au-dessous, اسفل .

افرنا ـ دون ـ ادنا ـ دون ـ Inférieur, au-dessous, moindre, اقل ـ اوطى القل عدداً القل عدداً . Inférieur en nombre, أقل مند علم ـ اقل مند علم ـ اقل مند علم ـ القل مند علم ـ القلم .

Inferieurement, adv., au-dessous, دون).

ـ دناولا ،Inversiorité, s. f., rang de l'insérieur كون احد دون غيره في المقام او اقل مند علّها و نحو ذلك

اجهنهی INFERNAL, E, adj., d'enfer,

Infertile, adj. com., sterile, غير خصب.

INFERTILITÉ, s. f., stérilité, בשני בשני .

Infester, v. a., piller, ravager par des incursions, غار على A.

Infester, incommoder, tourmenter, على المراقبة.

INFIDELITE, s. f., déloyauté, trahison, ביליב.

Infidélité, état de ceux qui n'ont pas la vraie foi,

Infinèle, adj. com., déloyal, qui ne garde pas قالیل الوفا۔ خیبی , plur., خابیں, la foi, Infidèle, qui n'a pas la vraie foi, كافر plur., كفّار

أغير مصبوط , inexact , غير مصبوط .

من غير صبط _ بخيانة , INFIDELEMENT, adv.

Infiltration, s. f., = 2.

INFILTARA (S'), v. pr., passer comme par un filtre,

A. قطع الماء في _ . 0 دخل في _ . A رشح . السفل _ الاني , . INFIME, adj.,

INFINI, E, adj., qui n'a point de bornes, أير متناهى الم

Infini, qui n'a ni commencement ni fin, كالداول Y

Infini, sans fin, تبالد نهاید .

Infini, innombrable, يُعدّ - لا يُعدّ

A l'infini, adv., sans fin, عير نهاية.

ב كشير جدًا ,Infiniment, adv., extrêmement. للعامة.

Infinité, s. f., qualité de ce qui est infini, عدم التحديد.

عدة كثيـــوة , Infinité, grand nombre عدة لا تحصي

ואדואודוד, s. m., t. de gramm., ישור, pl., ישור,

INFIRMATIF, IVE, adj., qui rend nul, مبطل.
INFIRME, adj. com., d'une faible constitution, va-

létudinaire, عاجز عليك عليك له infirmes, اهل العاهات.

Інгамия, v. a., invalider, أبطل.

INFIRMERIE, s. f., lieu destiné aux malades, محمل المرضى

. ناظر الرضى , ... INPIRMIER , ERE, s.,

A. عيل فيد ; علَّم عامة , Infirmuté, s. f., mal habituel , عامة , علك . الك , علك .

Infirmité, au fig., faiblesse, فعف.

. نقص , Infirmité, imperfection .

INFLAMMABILITÉ, s. f., - Laul.

INFLAMMABLE, adj. com., qui s'enflamme aisément, ملتهب.

INFLAMMATION, s. f., action qui enflamme un combustible, التهاب احتراق.

Inflammation, ardeur aux parties échauffées du corps, التهاب _ جرارة _ نارية

INFLAMMATOIRE, adj. com., qui cause l'inflammation, التهابي حار التهابي التهابي عار ورم التهابي

INFLEXIBILITÉ, s. f., caractère de l'être inflexible, تجتر _ صعوبت _ قساوة

INFLEXIBLE, adj. com., qui ne cède à aucune compression, ג'יאָניי.

Inflexible, au fig., qui ne se laisse point émouvoir, fléchir, بلین حجب کا. Constance inflexible, عزم ثابت, شدید

INFLEXION, s. f., passage d'un ton de voix à un autre, نهزة صوت.

Inflexion, déclinaison, conjugaison, عنصريف.

Inflictif, ive, adj., qui est ou doit être infligé, مُكُمِّيّ

INFLICTION, s. f., condamnation à une peine, حكومة بقصاص

INFLICER, v. a., imposer une peine, un châtiment, قاصص ب ـ . . حكم بقصاص على احد

INFLUENCE, s. f., action supposée des astres sur les eorps terrestres; action d'une cause qui aide à produire un effet, اثر ـ تاثير ـ ملطان ـ حكم ـ اثر ـ سلطان ـ مسلطة.

INFLUENCER, v. a., exercer une influence, عهل فيم

Luylun, v. n., agir par une vertu secrète, faire impression sur, غَبْرُةً.

In-Folio, s. m., livre à feuilles pliées en deux feuillets , کتاب في الفرخ.

ا. فحص دعوى , Information, s. f., t. de pratique ..العلم الوهبي .La science infuse .وُهبي إ استفهام .Information, action de s'informer, العلم الوهبي استخمار.

Informations, recherches pour découvrir la vérité, Prendre des informations . تنفتيش _ فحص _ بحث sur la matière d'un procès, sur les mœurs des parties, . فحص, بحث عن كيفيثر الدعوى وعوايد الاخصام .ليس له صورة , INFORME, adj. com.

INFORMÉ, s. m., terme de pratique, information, بحث ـ استقصا

INFORMER, v. a., avertir, instruire, بخا-. عنك خبر, Bien informé, عنل جبر ب Je ne suis pas informé de | . واقَف على جلية الخبر ما عندی خبر بذلک cela,

Informer, v. n., t. de prat., faire une informa-A. فحص ... بحث عن الشي . A. بحث عن الشي استفهم الشي 'S'Informer, v. pr., s'enquérir de, - S'informer à quelqu'un de quel. - استخبر من احد عن شــــي , que chose . مسآل احداً عن شعر

INFORTUNE, s. f., malheur, désastre, בוֹבֶּאַ, .مصایب , plur., مصیبت - دواهی , plur.

Infortune, adversité, בני Infortune, mauvais . نحوستر _ شأمة , sort

מועל וייבים, ב IMPORTUNE, E, adj., malheurenx .طالعہ نحس ـ

ناكث العهد, transgresseur, ناكث العهد .متعدى الشرايع ـ

ا تكث العبد , INFRACTION , s. f. , transgression , عند العبد , .تعدية الشرايم

. بلا منفعة ـ من غير ثهرة , IMPRUGTUEUSEMENT, adv. INTRUCTUREZ, SE, adj., qui ne rapporte point de . نعشيم _ غير شاطر _ Sa . غير مغير - غير مفيد _ غير نافع ، Sa . نعشيم _ peine a été infructueuse, تعب بلا فابسدة راح تعبد سُدا.

INTUS, E, adj., donné par la nature, _ _ _ _

INFUSER, v. a., faire tremper, macérer dans un liquide, نقع . . . مُنقع.

Infusion, s. f., liqueur dans laquelle certaines . نقوع ـ نقيع , substances ont séjourné

Infusion, au fig., manière dont les facultés surnaturelles sont infusées dans l'ame, ألهام _ لهجة.

S'INGÉNIER, v. pr., chercher dans son esprit des . احترف _ تحايل لنفسه , moyens de succès

مهندسیر، , plur. ; مهندس , naise.

Ingenieusement, adv., avec esprit, בַּיָביץ.

Ingánieux, sz, adj., qui annonce du génie, יגيم. Ingénieux, plein d'esprit, d'invention,

Ingénu, ב, adj., naïf, simple, בולק; plur., . بسيط ـ سدج

ـ سداچة, s. f., franchise, naīveté, ـ سداچة .هوچ

سداجة, adv., عسداجة.

S'Ingéner, v. pr., se mêler de, أندحش.

INGRAT, E, adj., qui ne reconnaît pas les biensaits, . فاكر المعروف _ ناكر الاحسان

Ingrat, au fig., stérile, خسيس.

INGRATITUDE, s. f., manque de reconnaissance, L'ingratitude dégrade l'homme, نكران المعروق .من لم يعرف الاحسان ما هو انسان

Ingrédient, s.m., ce qui entre dans un mêlange, . اجزا , plur. خزو

Inguénissable, adj. com., よりひ.

المنتص الأرنية , Inguinal, a, adj., de l'aine, المختص الأرنية .

غير ماهو ـ غير كفو ,INHABILE , adj. com . , incapable

عدم كفانة , INHABILETÉ, s. f., manque d'habileté, عدم كفانة قلت شطارة

THEABITABLE, adj. com., المُشكّر.

inhabité, e, adj., عير مسكوري.

INHÉRENCE, s. f., jonotion, باتحاد ب

Імикавит, в, adj., joint inséparablement à, ملتجم .لازم ـ متحد بـ

INHIBER, v. a., defendre, على ..

انهى ـ تحريج , LNEURITION, s. f., desense

Inmosperatien, ène, adj., qui n'aime pas à donner Y. ياوي العربب - لا يكرم الصيف, كالعربب - لا يكرم الصيف . بلاد ليس فيها ماري للعربب Pays inhospitalier, - قلة ماويية الغربيب . INHOSPITALITÉ, e. f., علية الغربيبة

.عدم ايوا الغريب

.مالد انسانية ـ

نقساوة _ قاسياً , Inhumainement, adv.

INHUMANITÉ, s. f., cruauté, i, im.

INHUMATION, s. f., enterrement,

Іннишия, v. a., enterrer, с., Э О.

Inimaginable, adj. com., لا يتصور

Inimitable, adj. com., slam Y.

. عداوة عند بعدة , Inmitie, s. f., haine, عداوة عند المارة المار

عكم مفهونية . Inintellicialitté, s. f. ,

الا ينفهم ـ لا يُفهَم , Inintellicible, adj. com., الم ينفهم ـ لا يُفهَم .

اثيم , adj. com., injuste (personne), اثيم ظلم ,Chose inique . قليل العدل _ ظالم

بظلم - باثم , Iniquement, adv.

.بسلامة قلب _ | زائسم , Iniquité, corruption de mœurs, péché, بسلامة قلب _ ا اثام , plur.

. אפני ולה אפק ית הו ב lettre ini. בעני ולה אפק ית הו ב lettre ini. בעני ולה אפק ית הוא בים וויים וו الول حرف الكلية علما

. دخول في الاسوار . f. , ع الاستعادية

INITIATIVE, s. f., SIL. Prendre l'initiative à , Innocence baptismale , فقا الصير - طهارة - عصة | - بادي احسسداً ب Innocence baptismale , . مفتحِ معد باب, کلام

السر, E, adj., السر المخل في السراكة.

INITIER, v. a., admettre aux cérémonies se-ادخل في الاسرار, crètes, etc., الخطل في الاسرار,

INJECTER, v. a., introduire une liqueur avec une seringue ou la bouche dans une plaie, dans les .ادخل في . . o. بتر - . o بل ب veines ,

Injection, s. f., **.

INIONCTION, S. f., commandement, jul; pl., elag. - شتم ب شتیمة , INTURE, s. f., insulte de paroles . بهد له Injure, insulte de parole ou de sait, سبة || Pardonner à quelqu'un les injures qu'on en a reçues, Faire injure ،سامحه بها عمل من النقص في حقه à quelqu'un, lui faire tort, ظليه. || Les injures du liealل الزمن, temps,

O. ــ بنت O. ــ شتم O. ــ منت O. ــ منت O. ــ منت O. INJURIEUSEMENT, adv., أيسبة - ببهدلة.

INJURIEUX, SE, adj., outrageant, . نقصان للعرض - نقص في حق

INJUSTE, adj. com., contraire à la justice, db. Qui n'a pas de justice, طالع ـ ظالع Ye n'ai point été injuste à votre égard , عا ظلتك.

INJUSTEMENT, adv., 4b.

INJUSTICE, s. f., manque de justice, violation du مظالم , plur. , مظلمة _ جَوْر _ ظلم , plur. , مظالم

لا ينقرى , Inlisible, adj. com., qu'on ne peut lire

السيعي ـ غزيري, Iwwé, E, adj., né avec nous

Innocemment, adv., sans dessein de faire du mal, מנו שת פשר הל ב של ב sans fraude ni tromperie, בול שנו ב של ה ולה ב של ה ווא ב ולה ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב

Innocence, s. f., état de l'accusé innocent, تبرية

ـ سداجــد, candeur, simplicité, حــد .سلامة قلب

Innocence, état de celui qui est exempt de fautes, العصبة الميلادية

ا ـ سادج ـ على نيته ،Innocent , candide , simple , على نيته عيد قتل العطفال, Fête des Innocens

LINOMBRABLE, adj., Jaz L L Leon L L

.مرر غير عدد , IMMOMBRABLEMENT, adv., غير عدد

الداسم , sans nom , بالداسم , Innomé et Innominé , s , adj. , sans nom , الداسم . בש ב בולים, s. f., chose innovée, בולים. ובה ع - احدث - ابدع , v. n., وكالم المحروب ال

IMOBSERVATION, s. f., manque d'obéissance aux .قلة حفظ الشرايع .Tois, etc.,

ابلا شغل , Inoccuré, adj., ملا شغل.

.مطقم الجدري . INOCULATEUR , s. m. , مطقم الجدري

INOCULATION, s. f., communication artificielle de القير الجدري - تطعيم الجدري , la petite vérole INOCULER, v. a., communiquer la petite vérole par inoculation, رطعم الجدري.

INODORE, adj. com., sans odeur, al Land, Y. فيض الماء ـ عرفي الاراضى . INONDATION , s. f. , فيض الماء ـ عرفي الاراضى . کثرة Inondation, au fig., grande multitude,

INONDER, v. a., submerger par débordement, cou-. غطى الماء كلارض - غرق الماكلاراضي , vrir d'eau Inonder, au fig., envahir, & A.

ـ غير مظنـون , Inopiné, E, adj., imprévu ماكان في حساب

ואט שלה ב من غير ظن ', Inopinément, adv. .ما سهم احد بهثله ـ ما انسهم احد بهثله ـ Inoux, z, adj., Inquier, ère, adj., qui a de l'agitation, du - قلق _ مصطرب الحاطر - مشعول الفكر ,trouble بالي عنسدك . Pétais inquiet de vous , قلقان . | Je suis très-inquiet de vous et de mon frère, . تقیید - کتابه اکل قلبی و فکری نحوک و نحو اخسسی || Nous n'avons pas cessé d'être inquiets de vous, قید فی دفتر ا N'en soyez pas inquiet. الم نزل نهدس فیک

قُلْق في الليل.

المايش, remuant, inconstant, مايش.

يشغل الفكر, .Inquistant, a, adj., يشغل

A. شغل الفكر, Inquiet , مشغل الفكر . Inquiéter, troubler dans la possession, faire de la

peine, على على مارعج مانكد على , peine - . ه قلق ما اصطرب , S'Inquièter, v. pron. S'inquiéter de, اشتغل فكرة _ نكّد على نفسه هدس فيه ـ . I مكل مهه O. ∦ Ne vous inquiétez de لا تهكل هم ,rien

INQUISTUDE, s. f., agitation de l'âme, بلبال _ ۔ هادس ـ اصطراب ـ ههوم , plur. ;هم ـ قلق Nayez point . اشغال الفكو - وسواس - شعل البال ا . لا يكون لك فكرة _ لا تنفتكر , d'inquiétude أطهان. Être sans inquiétude,

Inquietude, impatience, inconstance, .طيش العقل

inquisiteur, a. m., مفتش , plur., . فضاة

Inquisition, s. f., tribunal qui recherche et punit ceux qui ont des sentimens contraires à la foi, . محكمة التفتيش والقصاص في امورالدين

Insaisissable, adj. com. , لا يضبط كل.

المعشوب موذى INSALUBBE, adj. com., malsain, معشوب موذى

INSALUBRITÉ, B. f., -131.

اقلة الشبع , Insatiabilité, s. f. , فلة الشبع.

INSATIABLE, adj. com., qu'on ne peut rassassier, . لا يشبع - لا يقنع

.من غير شبع Insatiablement, adv.,

INSCIEMENT, adv., sans savoir, הני غير علم .

Inscription, s. f., mots, etc., gravés sur, ביל בו Inscription, action d'écrire sur un registre,

INSCRIRE, v. a., mettre aur un registre, بنخ O:

S'Inscrire, کنب اسه 0.

Inscrutable, adj., مغضر ٧.

אני שער באני באני און אר ב'Insçu, adv., אני שאר באני באני באני באני באני באני און איני און איני איני איני איני O. دس ـ ادخل , دخل بلطافت ـ دوبيات , pl., دوبيات , o. .حشرات کلارض ـ

مصاب - مجنون Insense, e, adj., fou,

صد العقل, Insensé, contraire à la raison, صدة العقل. וא ברא ולבו בות ותו ותו ותו ותובו Insensibilité, s. f.,

INSENSIBLE, adj. com., qui ne sent point, عديم الحس

Insensible, qui n'est point ému de compassion, aux re-عديم الشفقة _ عديم الرحمة لا يؤثر فيد التعزير ,proches

Insensible, imperceptible, Y.

Insensiblement, adv., peu à peu, قليلا قليلا قليلا.

Inséparable, adj. com., qu'on ne peut séparer, .لا ينفرق

من غير انفراق , Inséparablement, adv. حشم في الدخل في العقلية Insknen, v. a., mettre dans, וא באדוסת, s. f., ונבול Insertion d'une lettre dans une autre par un techdid, ادغام, terme de

Insidieusement, adv. , چنداع.

grammaire.

Insidizux, sz, adj., qui cherche à surprendre, مخادع

Insidicux, qui tend à tromper (chose), خداعي. عظیم _ مشتهر , Insienz , adj. com., remarquable Insignifiance, s. f., qualité de ce qui est insigni-.عدم معنى ,fiant

Insignifiant, E, adj., insipide, qui ne signifie .بلا طلاوة ـ بلا طعية ـ ما لد معني , rion ,

INSINUANT, E, adj., qui a l'adresse de s'insinuer, .كلام بحصل المحبّة, Paroles insinuantes, رفيع וא בישל, ווא insinuer, בישל. propre à insinuer, בישל.

INMINUATION, s. f., ce qu'on dit pour capter la . مُعسر - مُفلس | Insinua - كلام لتحصيل محبّة السامع , bienveillance

tion, chose que l'on veut insinuer, faire entendre à .كلام براد تاثيره في عقل السامع ,Pauditeur

Insinuan, v. a., introduire adroitement, , A. A.

Insinuer, au fig., faire entendre doucement, .فتهم الشي

النقل في عقلم , Insinuer, faire entrer dans l'esprit S'Insinuer, v. pr., دخل في O. S'insinuer indis-| crètement partout, حشر حالد في كل شي o. | ـ ملک عقله , S'insinuer dans l'esprit de quelqu'un اسم, تحت O. || S'insinuer dans ses bonnes . هسعى في تحصيل محبّته .. . ملك قلبه , graces

INSIPIDE, adj. com., sans saveur, L.

اللا طعية _ بارد (personne, discours), يالا طعية _ بارد . .من فير طعم , Insipidement, adv.,

ומוד dea , s. f., בוג des.

INSISTER, v. n., faire instance, appuyer fortement .الح عليد بالطلب ـ. I لج في sur, في المحتلقة المحتلفة ال

Insociable, adj. com., avec qui l'on ne peut الا يتعاشر _ وحشى , vivre

Insolation, s. f., exposition au soleil, נֹשׁמָשׁתּי. .سفاهت ـ بفرعنة , Insolemment, adv.

Insolunce, s. f., effronterie, manque de respect, ـ Dire des insolences à quel. وقاحة ـ سفاهة ـ فرعنة . تراذل معد في الكلام ـ سفد معد ,qu'un

INSOLENT, E, adj., effronté, qui perd le respect,. .سفها , plur ; سفيد ـ وقاج , plur ; وقع - مفرعن Insolent, orgueilleux ,متجبر متكبور.

صد العوايد, adj. com., contre l'usage, ضد العوايد. قلة الحلال , Insolubilité, s. f., فلة الحالك.

Insoluble, adj. com., qui ne peut se résoudre, se لا ينحل ,dissoudre

.عسر _ افلاس , Insolvabilité, s. f., عسر _ افلاس INSOLVABLE, adj. com., qui n'a pas de quoi payer, Insommen, s. f., privation du sommeil, ב قلة نوم _ |

. خلد الدال . تهامل . £ . الدال . غلد الدال .

Insouciant, E, adj., qui ne se soucie, ne s'affecte ما على بالحرمن شي - خالى البال - متهامل de rion, لما على البال - مناسبة Insoumis, z, adj., غير طايع.

INSCUTENABLE, adj. com., qu'on ne peut soutenir, . لا يتحامي عند

Insoutemble, qui ne peut se supporter, إيطاق . INSPECTER, v. a., examiner comme inspecteur, کشف علی

TESPECTEUR, s. m., qui a inspection sur, יוֹם, plur., , Li. Impecteur de marchandises aux douanes, ديدبان - کشاف

INSPECTION, s. f., action de regarder, d'examiner, .کشف _ نظارة _ نظر

وسوسة , Inspiration, s. f., suggestion, conseil Inspiration . الهام رتباني Inspiration . شور chose inspirée (par le ciel), أوحى ـ ألهام ـ لهية الهام ـ اله . أغوا الشيطان, Inspiration du démon,

_ شمّ الهوا Inspiration, aspiration de l'air, الهوا اخذ النفس

Inspiren, v. a., faire entrer (de l'air) dans les .o نفنح في م شهم هوا ,poumons

Inspirer, au fig., faire naître une pensée (en parlant de Dieu), وهي اليه الشي ـ الهمه الشي . Paroles inspirées par Dieu, الله موحَى به من الله. اا Etre inspiré, رباني التهم بالهام رباني C'est le dé-

Inspirer, faire naître dans l'esprit ou le cœur, حت , تحريك إلى الشر_اغوا , I. Inspirer la crainte de المدث في عقله امال القلب البه Inspirer de l'amitié, خَوْفه من

عدم قرار - قلة ثبات , INSTABILITÉ, s. f., ما له قرار - غير ثابت ، Instable, adj. com،

Installation, a. f., action de s'installer, ابمجورد الطبع الستقوار.

Installation, mise en possession d'une charge, . تجلیس فی منصب

Installea, v. a., mettre en possession d'un office, حجلس في منصب

S'Installer, v. pron., (dans une maison), استقرّ في

INSTAMMENT, adv., avec instance, جُمِعُاجِدٌ. Je vous prie instamment de, اترجاک رجا کلّی ان. ارجا کلی INSTANCE, s. f., sollicitation pressante, رجا کلی instances à . ابرام ـ الحاح ـ لجاجة كلية ـ اللب شرعي , Instance, poursuite en justice, طلب شرعي.

Instant, E, adj., pressant, موزم. Prière instante, -Besoin instant, حاجة كلية, Péril ins الرجاكلي tant, خطر حاضر.

Insтант, s. m., moment, ... - - - - - - - - - - - .. , A chaque instant في لحظة وأحدة A chaque instant والمدنة كل ساعة. | J'attends d'un instant à l'autre des lettres منتظرين ساعة بساعة وصول مشرفاتكم ,de vous الماعسة, A l'instant, à l'heure même, تساعسة - خوج من وقته , ll sortit à l'instant في الحال بتوا کان هون Je vais vous le donner à l'inntant,

Instantané, E, adj., qui ne dure qu'un instant ما بور ساعته , . ابور ساعته qui est produit à l'instant même.

. فوأت , Instantantite, s.f., existence instantance. A L'Instan, adv., de même que, مثل.

- محرّك الى الشر, Instigateur, Trice, s., الله الشر

INSTIGATION, s. f., sollicitation à faire le mai,

Instruct, s. m., sentiment, mouvement natural qui dirige les animaux dans leur conduite, leur affection, etc., عبل طبيعي _ طبع Par pur instinct, timent irréfléchi, انبعاث الطبع.

Instinct, conscience du bien et du mal, نيييز. المبيعي , .Instinctif, ive, adj

IMPTINCTIVEMENT, adv., per instinct, بالطبع بهيل طبيعي - بهجرد الطبع

INSTITUER, v. a., établir quelque chose de nou-رتب م. A. جعل ما اقام ما يصع , aor. , وضع , .0 سرتي ـ

Instituer, établir en fonction, en charge, جعل A. . جعل وارثأ ـ اقام وارثأ .

Institut, s. m., manière de vivre sous une règle, قوانين , plur. ; قانون , cette règle

Institut, corps de savants, d'artistes choisis, ديوان علها فرانسا ,Institut de France ديوان علهاء . .وأضع مرتب Instituteun, Taice, s., qui établit, وأضع Instituteur, celui qui donne les premières instructions à un enfant, معلم. Instituteur, maître de pen-معلم كتاب, sion,

Institution, s. f., action d'instituer, chose insti-. ترتیب _ نظامات , plur., نظام _ وضع , tuée

וא ברנים, Instructeur, s. m., qui montre l'exercice, יאנים. قاضي , Instructeur, juge qui instruit un procès موكل كتابة دعولا

- مفید , Instructif, ive , adj. , propre à instruire مفيد للتعليم

Instruction , s. f. , éducation , تعليم . Instruction préceptes, تعليم; plur., تعليم. أ Des instructions . تعالیم ادبیت , morales

Instruction, connaissances données ou acquises de .علم _ افادة , faits, etc., science

Instructions, au pl., ordres donnés à un envoyé, .اوامر

Instruction, dans un procès, tout ce qui précède بحث دعوى قبل الحكم ,lo jugement

Instruire, v. a., enseigner, donner des leçons, ו بلحى على I.

. Instruire, donner des connaissances utiles, كاناد. Instruire, donner des connaissances utiles, كاناد Instruire, donner des préceptes pour les mœurs,

> Instruire, informer, donner counsissance de, . مرّف ب ـ خبر , اخبر ب ـ اعلم ب

> Instruire, mettre un procès en état d'être jugé, ٥٠ کنب دعولا

> SInstruire, v. ref., نعلم. Chercher, aimer à s'instruire, مغب في العلم A.

. صاحب معارف ـ عالم , Instruit, ع, adj., savant ווא באון i plur., באל בי ווא באון i plur., באל

Instrument, au fig., moyen, personne, chose qui sert à une fin, قاسطة.

Instrumenten, v. n., faire des actes, des procèso. كتب جة او صورة دعوة او غير ذلك ,verbaux , etc. الا يغرق ، Insubmergible, adj. com., يغرق كا.

INSUBORDINATION, s. f., تعلی - معیان -قلة طاعة

عاصمي - مخالف الاوامر, Insunonponné, E, adj., .عير طايع ـ

عدم نجاح - خيبة , m., عدم نجاح -

.من غير كفاية , Insuffisamment, adv.

INSUFFISANCE, s. f., sala aca aligni aca. A لاجل قلة بصاعتي و cause de mon insuffisance عدم استطاعتي.

اعير كافي , Insuffisant, B, adj., غير كافي.

.من اهل جزيرة , Insulaire, adj. com.

INSULTANT, E, Rdj.,

INSULTE, s. f., mauvais traitement de fait ou de _ بهدلة سر أهانت , parole avec dessein d'offenser نقص في حق ـ جرسة. Hors d'insulte, à l'abri d'une فی امان surprise,

Insulter, v. a., faire insulto, عدل على I. ـ .

Insulter, atlaquer ouvertement, vivement, .0 هجم على ــ

. نقص في حقد Insulter à , manquer à ce qu'on doit à , عقب في حقد . Insulter à la raison, العقل خالف

INSUPPORTABLE, adj. com., intolérable, שלשל צ' .ما ينطاق

Insuncés, s. m. plur., ceux qui s'élèvent contre une autorité, حصاة _ خوارج.

S'Insurgen, v. pron., se soulever, عصم على L .0 قام على ـ

- لا يكن الظفر بد , Insurmontable , adj. com. . لا تغلب

Insuanection, s. f., soulèvement d'un peuple قومة شعب على حكم, contre un gouvernement

. يخص قومة الشعب . INSURRECTIONNEL, LE, adj. , .قومي ـ

INTACT, E, adj., entier, pur, Son honneur est resté intact, علية علية . Sa réputation est intacte, ما انشلم صيته. || Homme intact, , جل ما عليه كلام

INTARISSABLE, adj. com., qui ne peut se tarir, . لا ينزح

الله السنة السنة

INTÉGRART, E, adj., qui contribue à l'intégrité, مكتل.

INTÉGRE, adj. com., d'une probité incorruptible, .صالح - مستقيم - عادل

Intégrité, s. f., probité, vertu incorruptible, استقامة ـ صلاح

Intégrité, état d'un tout complet, d'une chose . معتد _ كهال ,saine

اغشية , plor. غشاء , s. m. اغشية , plor. اغشية . INTELLECT, s. m., entendement, . تنفهّی , Intellectif , ive , adj.

INTELLECTUEL, LE, adj., qui est de l'entendement,

INTELLIGENCE, s. f., faculté intellective, عقل; .افهام , .plur ; فهم ـ ذهن ـ عقول ,plur

Intelligence, compaissance approfondie, compré-- hension nette et facile, معرفة - فهم Pour l'intelli- ما ينهضم Pour l'intelligence des termes obscurs, كالفاظ.

> Intelligence, bonne intelligence, accord, amitié, اتفاق - محتة

> Intelligence, substance spirituelle, 793. Les intelligences célestes, les anges, اللايكة.

> Intelligence, communication entre personnes qui s'entendent, correspondance, كاتبة _ اتفاق . Ils هم متفقييي ,sont d'intelligence pour vous tromper Avoir des intelligences avec les يغشوك ennemis, بيند وبين لاعدا مكاتبة. Il a des in-لح جواسيس في المدينة, telligences dans la ville, .هو متفق مع ناس من اهل المدينة ـ

> INTELLIGENT, E, adj., capable de raisonner, d'entendre, عاقل _ عاقل.

> Intelligent, habile, سبيہ ـ خبير . Intelligent en assaires, كقضا شغل

> Intelligible , adj. com. , مِنْفَهم مفهوم . A haute et intelligible voix, عالى .

واضحاً ـ صريحاً , Intelliciblement, adv.

INTEMPÉRANCE, s. f., vice opposé à la tempérance, .طولة لسان, ,Intempérance de langue.قلة عفاني

.افراط ـ فرط , excès فرط ـ افراط ـ

.منهك في اللذات ـ شيق .. [INTEMPERANT, E, adj., امعكوس _ مفرط , Intemprat, e, adj., déréglé, معكوس _ مفرط .

INTEMPÉRIE, s. f., déréglement de l'air, des saisons, - شدّة البرد او الحرّ او الارباح - انقلاب الهوا قلة اعتدال الهوا

INTEMPESTIF, IVE, adj., qui n'est pas à propos, .في غير وقتله

امانة ـ نظارة ـ مباشرة d'intendant,

INTENDANT, E, s., préposé à la direction de cer- . A. مباشر ـ كواخي , plur. , كخيا Intendant .امنا , plur ; امين ـ نظار , plur ; ناظر des douanes, امين الكيرك.

INTENSE, adj. com., grand, fort, شدید _ بالغ. شدّة (Intension, s. f., force, véhémence, شدّة).

شدة _ مالغة , Intensité, s. f., force, activité

Intenten, v. a., commencer une action, un procès contre, الاعى عليه ما A. ـ عليه الاعلى ا الاعلى الاعلى

ایش فی نیتک تعمل ?vous intention de faire ایش فی خاطرک تعمل ـ ایش ای خاطرک تعمل ـ منع شرعي عن التصرّف في مالم | Quelle était votre intention en باى نيت ? ا وایش کان عاید مرادک من هذا الکلام ,parlant ainsi [Les actions se jugent d'après les intentions, qu'un, منع الحدا عن شي A. _ حرمد الشي ـ A. منع الحدا النيات: Interdire un officier, lui défendre d'exercer sa charge, انيت شرّ ـ نيت رديت , Mauvaise intention

عهل الشي لاجل فلان, considération ou pour lui, من شاند.

ואדבאדוסאאב, adj., qui à une intention, פֿוֹסיג Mal intentionné, قاصد الردى. Bien intentionné, .قاصد خير

انعجم لساند عن رد الجواب . . . بهث القصدى Intentionnel, le, adj., de l'intention, عبد العجم العبد الع INTERCALAIRE, adj. com., inséré dans, ajouté à, مضافي.

INTERCALATION, s. f., addition d'un jour à février des années bissextiles, اضافة يوم في شهر اشباط المعاوي الصافقة يوم في Voyez Embolisme.

ادخل في

انشقع فيه

A. Intercepter une lettre, قطع _ . I. قطع _ . A. منع النور ,Intercepter la lumière المنع النور . A.

منع ـ جزر, Interception, s. f.,

شفعا , plur. شفيع , plur. أشفعا ,

Intercession, s. f., prière pour intercéder,

INTERCOSTAL, E, adj., qui est entre les côtes, .بين الصلوء

Intercutané, e, adj., entre la chair et la peau, بين اللحم والجلد

Interdiction, s. f., suspension des fonctions, .منع

Interdiction, défense de disposer de ses biens,

INTERDIRE, v. a., désendre quelque chose à quel-Interdire au public . " Interdire au public Faire une chose à l'intention de quelqu'un, à sa l'entrée d'un lieu, جبر على موضع O. || Interdire un homme, lui désendre par justice de disposer de منع احدا بوجد شري عن التصرف في ,ses biens مالد

Interdire, déconcerter, troubler, افحم Demeurer interdit, النقطع عن الكلام كانّد الجم بلجام

INTERDIT, s. m., censure ecclésiastique, . حرم ۔ امتناع

INTERDIT, adj., celui qui est en état d'interdiction,

.مخبل _ باهث _ حيران, Interdit, déconcerté INTERCALER, v. a., insérer, ajouter, اضاف الـ استفدي الـ Intéressant, e, adj., qui inspire de l'intérêt,

الدخل في المخل في المخلوفي المتعدد الم

شغل مصرباته ـ . 0 حط مصرباته بالفايدة . Intéressé à, qui a de l'avantage, de intérêt له علاقة في ـ لم فايدة في ـ لم صالح في Pintérêt à, فايدة

INTÉRESSER, v. a., donner un intérêt, faire entrer dans une affaire pour avoir part au succès, نفع .دخل في ـ اشركم في المكسب

Intéresser , inspirer de l'intérêt , عب استيال ـ رغب. O. I. Une خص ـ . ا عني اntéresser غرض مختص في صالحنا ,affaire qui nous intéresse ايش بخصّك هذا ,En quoi cela vous intéresse-t-il أيش بخصّك Intéresser, toucher, émouvoir, .حرك فيد الشفقة

S'Intéresser à, v. pron., prendre intérêt à, embrasser les intérêts de, عار على I. A. _ فب في A. S'Intéresser, prendre part duns une affaire, تداخل في

INTÉRÊT, s. m., ce qui convient à l'utilité, etc., Dans l'intérêt de vos أنفع من خير مالي ما افادة enfants, من شان خير اولادكث. | Dans l'intérêt de votre réputation, حسن سهعتـــك Intérêts, affaires . من شان حفظ ناموسك مصالح , plur., مصالحة , choses importantes عرض ; plur., أغراض . § Ses intérêts me sont aussi chers que les miens, اغراضه كاغراضه.

Intérêt, part dans une affaire, profit que l'on en espère, فايب علاقة عرض. Je suis sans intérêt مكتوب بين السطور المالي علاقت في هذا المادة , dans cotte affaire, مالي علاقة في هذا ا سرط عليه , Mettre quelqu'un hors d'intérêt

ــ رغبت فيه , Interest que l'on prend à quelqu'un عيد , عليه , عليه . Prendre intérêt à la joie de quel-ـ انسر لسرورة ـ . A فرح لفرحه ,qu'an, à sa tristesse .انـعمّ لعهد

Intérêt, ce qui attache dans un ouvrage d'esprit, لذة

.طهم ـ حرص , Intérêt, cupidité

Placer son argent à مرابحة _ ربي _ فوايد , plur. , مرابحة _ ربي _ فوايد . Placer son argent à # Emprunter à intérêt, تديّرن بالمرابحة, بالفايدة

INTERIEUR, E, adj., qui est au dedans, ... - ild. ,Commerce intérieur. داخل ـ جواني بالاسباب البحوانية

L'Intérieur, s. m., le dedans, pensées secrètes, .سريرة

Intérieur, le dedans d'un pays, opposé à l'extérieur, . وزارة الأمور الجوانية ,Ministère de l'intérieur . جواني فى الباطر., والباطر., الباطر.

امدة عدري , Dans مدة عدري , Dans l'intérim, ق مل المدة . || Il gouverna par intérim, تولى الحكم في مدة عياب الحاكم

Інтивлестіон, s. f., terme de grammaire, صوت; اصوات , plur.

Interjection, terme de pratique, action d'interjeter . رفع دعوي , appel

INTERJETER, v. a. (un appel), appeler d'un juge-. م رفع دعوي الي ment,

INTERLIGNE, s. m., espace entre les lignes, .بين السطور

INTERLIGNER, v. a., mettre des interlignes, .وسّع بين السطور

INTERLINÉAIRE, adj. com., écrit dans l'interligne,

INTERLOCUTEUR, s. m., personnage introduit dans . مخاطب ـ. مسامر ,un dialogue

. لاجل استفهام دعوى ,. Interlocutoire, adj

INTERLOPE, adj., qui trafique, qui se fait en يخص التجارة المهنوعة ,fraude

. حكم باستفهام دعوى ... INTERLOQUER, v. a., أخسل , Interloquer, embarrasser

INTERNÈDE, s. m., divertissement entre les actes, .لعب بين اقسام كرمدية |;فاي

Intermede, substance jointe à une autre pour la distiller, Ludg.

INTERMÉDIATRE, adj. com., qui est entre deux, وأسطة ـ متوسط

INTERMINABLE, adj. com., لا ينظهى ـ لا يفرغ.
INTERMISSION, s. f., discontinuation, انقطاء.

INTERMITTENCE, s. f., interruption (du pools), انقطاع النبص بهدة زمان.

intervalle, غَسُر ترجه adj., qui cesse et reprend par intervalle, غَسُر قارة يعود بظهر. Fièvre intervalle تارة ينقطع و تارة يعود بظهر. Interpréter, explique termittente, ترقي دايرة ـ حمّى عبّ Interpréter, prendre

INTERNE, adj. com., داخل ـ داخلی . Remède interne, جوانی

INTERNOMCE, s. m., celui qui remplace le nonce, ilium وكيل البانا.

INTERPELLER, v. a., sommer de répondre sur un fait, اقبل عليه بالكلام و طلب الجواب.

INTERPOLATEUR, S. m., ____.

انخال ـ تحشية ، ٤٠٤ انخال ـ الانتال الانتال التنال التنال

INTERPOLER, v. a., insérer un mot, une phrase dans un texte, في حشى في الماد المشيق في ٥٠.

Interposer, v. a., mettre un corps entre deux, בפֿע بين ـ وسَط

Interposer la médiation de quelqu'un, جعله واسطة. Interposer le nom de quelqu'un, خكرة الجاب ذكرة I.

قارش المادة , S'interposer comme médiateur . دخل بين ـ توسّط بين ـ توسّط بين ـ توسّط بين ـ توسّط بين

S'Interposer, se placer entre, دخل بيني 0.

Інтепромітюм, s. f., situation entre deux corps, deux choses, دخول بين.

.مواسطة , Interposition , au fig.

النفسيرى ـ تاويلى ، المارى ـ المارى ـ

تفسير ـ تاويل ، Interpretation, s. f.,

INTERPRÈTE, s. m., trucheman, قرجان; plur.,

Interprete, qui explique un discours, un songe, un présage, مُسْر,.

Interprete des désirs, des sentimens de quelqu'un, موكل بتفهيم مواده و شرح ما في قلبه

INTERPRÈTER, v. a., traduire d'une langue dans شر ـ ترجم.

interpréter, expliquer ce qui est obscur, فسر.

Interpréter, prendre en bonne ou manvaise part un mot, une action, let.

Interantions, s. m., temps pendant lequel il n'y a pas de roi, مدة زمان بين ملك و ملك اشرة عياب الملك .

INTERROGATIF, IWE, adj., qui sert à intersoger,

INTERROGATION, s. f., question, demande, سوالي. Epoint d'interrogation, استفهام المستفهام المست

اله عن شى مال A. Interroger quelqu'un sur quelque chose, ماله عن شى الله عن شى الله عن شى الله عن ال

Імтиномени, v. a., empécher la continuation d'une chose, عطّل .

INTERRUPTION, s. f., Edu - aldei - eliadi.

التقاطع . f., التقاطع.

INTERSTICE, s. m., petit intervalle, المالة.

INTERVALLE, s. m., (de temps), قدّة (de lieu)
مدّة (de lieu). Intervalle entre deux cheses, interstice,
مُكُلُ ـ مابين

INSERVENIE, v. n., entrer dans une affaire, s'en mêler, شارش. Intervenir comme mé-

| O. || Faire inter من من من المناسط بين - المناسط بين المناسط المناط المناط المناط المناسط المناسط venir le nom de quelqu'un, جاب ذکر I.

Intervenir, terme de pratique, demander à être reçu dans une instance, قى دعوة 0.

Intervenir, avoir lieu pendant la durée de, .0 صدر في مدلا

الفتر _ صحمة اكيدة وساطة_ دخول في _ مداخلة , INTERVENTION, s. f. , قائدة . توسّط ـ مواسطة ـ

INTERVERSION, s. f., renversement d'ordre, انقلاب نظام.

INTERVERTIR, v. a., déranger, renverser l'ordre, .I قلب

INTESTAT, adj., qui n'a pas fait son testament, .من غير وصية

مات من غير ان يوضي مات من غير ان INTESTIN, E, adj., interne, qui est dans le corps . Guerre intestine, guerre civile, في الاحشاء ـ باطني قيام الشعب على بعضهم.

השלונים, plur., השתלונים plur., השלונים . المعا الغلاظ , Les gros intestins . امعاء , .plur ; معى ــ . الأمعا الدقاق, Les intestins grêles,

البخص الامعاء , adj. , علم المعام ال

INTIMATION, s. f., action par laquelle on intime. .تعریف شرعی ـ طلبت للشرع

INTIME, adj. com., qui a, pour qui l'on a une . بلا خوف Il est خواص , plur., خاصة ـ خاص est هو من اخص احبابنا ,de nos plus intimes amis

مسية اكبدة , Amitie intime, très-étroite, .محتند كلية

Persuasion intime, intérieure et profonde, عسيسة; plur., دسايس, . تحقيق كُلِّي

INTIME, E, s., défendeur en cause d'appel, مَدَعُي عليه _ محامج في دعولا .

التي تذكر في الكومدية المجتاب التعالية الكومدية التعالية التعالية الكومدية التعالية ار Etre intimement persuadé, منك موكد ومحقق إن

INTIMER, v. a., signifier, déclarer juridiquement, . أمرة ب , Intimer un ordre عرفه شرعًا ب

O. طلبه للشرع ,Intimer, assigner

Intimidation, s. f., مُغُو بِفُدُّ.

اخجل ـ خون ... اخجل ـ المتعلقة المتعلق

Intimité, s. f., liaison intime de deux personnes,

ואדודטבב, s. m., titre d'un acte, שיפורים.

INTITULER, v. a., donner un titre, الماق _ لا يطاق _ و المحتول . Intolenable, adj. com., المحتوا . لا بنطاق

INTOLÉRANCE, s. f., défaut de tolérance, .قلة الاحتمال

INTOLÉRANT, E, adj., qui n'est point tolérant, قلبل الاحتيال.

Intonation, s. f., note chautée, الحصر; plur., ،اصوات , plar. ; صوت _ الحان

INTRADUISIBLE, adj. com., W.

INTRAITABLE, adj. com., d'un commerce difficile, .وحشي ـ لا يتعامل

Intransitif, ive, adj., (verbe), neutre, 23 -.غبر متعدي

INTRÉPIDE, adj. com., qui ne craint point le dan-. لا يخاف - جسور - ذو بطش ,ger

ا بجسارة - ببطش ،INTRÉPIDEMENT, adv., بجسارة -

جسارلا ـ بطش , s. f., مسارلا ـ بطش.

INTRIGANT, E, adj., Julia - Lale.

INTRIGUE, s. f., pratique secrète pour réussir,

Intrigue, embarras facheux, مُبِعِمة.

ألفتر ,Intrigue de galanterie

جلته الحوادث, Intrigue d'une pièce de théâtre

INTRIGUÉ, E, adj., embarrassé, علبار. INTRIOURA, v. a., embarrasser quelqu'un, , is.

Intriguer, v. n., faire des intrigues, نسر O. S'Intriguer, v. pr., se donner beaucoup de peine pour reussir, اتعب علام التعاليل pour reussir, اتعب التعاليد التع

Intrinskour, adj. com., réel, qui est en soi, قابم بنفسه ـ حقيقي.

Intrinsequement, adv., مقبقا _ القبقالية . المقبقال المالية ا INTRODUCTEUR, FRICE, S., Jac.

Introductif, ive, adj., qui sert comme d'entrée, افتتاحي.

.تدخيل ـ

. باب ـ مدخل , Introduction , acheminement مقدّمہ _ فاتحة , Introduction , exorde , preface Introduction, terme de procédure, commencement de procédure, بدو دعوة.

Introduine, v. a., donner entrée, faire entrer, دخيل ـ ادخل

أبدى, Introduire, donner cours, commencement اجرى عادلا، I. A. Introduire un usage بدى ب .0 سڙي سنڌ ـ

S'Introduire, v. pr., entrer, Ja 30. S'Introduire, (usage), جرى I. A.

: بدو القداس ـ فاتحة , Intracit, s. m., INTROMISSION, s. f., しはらし.

Intronisation, s. f., installation d'un évêque, . جلوس , تجليس اسقف

اجلس اسقف , (un évêque) اجلس اسقف. الا يوجد , Introuvable, adj., الا يوجد

Intraus, E, adj., introduit par force, par ruse, צ' يشغير . .دخيل

Intrausion, s. f., action de s'introduire sans droit, .دخول بغير حق

INTUITIF, IVE, adj., qui s'aperçoit intérieurement et indépendamment du secours des sens, حصورى.

Intertion, s. f., vision de Dieu, comme les bien-معاينة الله ,heureux

Intuition, perception interne indépendante des ادراك بعير الحواس ـ نظر عقلي ـ مكاشفة ,sens النظر العقل _ _ لفظر العقاب المناسبة المتاتبة ا عاير، الله عيانا, Voir Dieu intuitivement, ألله عيانا

Intumescence, s. f., عالمتالح.

INUSITÉ, E, adj., عير معتاد عير ساير. Mot inu-اللهة غريبة ,غير مستعلمة ,sité,

INUTILE, adj. com., غير نافع ـ بلا فايدة. Tous .ما هو لازم ,saire

> - אל فايدة - من غير نفع ואדור Inutilement, adv., בי על علبث وانا ناطره ,Je l'ai attendu inutilement . سُدا , الماكان أبجسي, Il s'est fatigué inutilement,

> Inutilité, chose inutile, superflue, باطل perfine, مُعَى باطل. Invalide, adj. com., infirme, qui ne peut tra-

> wailler , عاجز , plur., عاجز

Invalide, au fig., sans validité (acte, contrat),

INVALIDEMENT, adv., sans validité, שׁלשׁלֹּי.

INVALIDER, v. a., rendre nul, invalide (un acte, etc.), , Invalider la prière, l'ablution أفسد _ الطـــل ··· o نُـُقُصُ الوضو_ افسد الصلاة

INVALIDITE, s. f., manque de validité, قلة صحة. عدم التغيّر - قلة تغيير ، Invariabilité', s. f. , عدم التغيّر - قلة

INVARIABLE, adj. com., qui ne varie point,

من خير تنغيير , Invariablement, adv.

Invasion, s. f., Struption, \$. Faire une inva-.i غار على ,sion

INVECTIVE, s. f.', expression injurieuse, discours amer, véhément, شتيه مسبة.

INVECTIVER, v. a., dire des invectives, ביי O. -

- حشک علی ، Invoctiver contre, v. n. INVENDABLE, adj. com., EL J.

INVENTAIRE, s. m., rôle, mémoire, état, dénombrement par écrit et par article, علم بيان.

INVENTER, v. a., trouver, imaginer quelque chose ابتدع _ اوجد _ اخترع _ ابدع , de nouveau

افنری ـ اخترع با Inventer, controuver, supposer INVENTEUR, TRICE, s., e بادع _ بادع _ مختر ع _ مبدع _ بادع _ .

INVENTIF, IVE, adj., qui a le génie d'inventer, مبدع.

ואיצאדוסא, s. f., action d'inventer, ב וְנָבּוֹפ أتبداع.

بدایع , plur. , پدیعة , plur. , بدایع اختراعة ـ ايجادات , plur., ايجاد ـ

INVENTORIER, v. a., mettre dans l'inventaire, . قيد . . 0 كتب في علم البيان

INVERSE, adj. com., pris dans un ordre renversé,

INVERSION, s. f., transposition, changement d'ordre ordinaire des mots, تقديم الكلام و تاخيرة. أجادً في طلب الحقيقة . Investigazeur, s. m., تجادً Investigation, s. f., recherche suivie de la vé-بحث _ فحص _ جد في طلب الحقيقة , rité,

Investir, v.a., donner l'investiture de, Elivestir vesti de la charge de gouverneur d'Alep, متسلم حلب

ا حتاط بالبلد, Investir, environner, cerner une place .1.0. جبرب حلقية البلد ـ

ا عزم على الشياطيون , Inveguer les, démons , عنوم على الشياطيون . Inveguer les, démons , عنوم على الشياطيون . صرب حلقة البلد

INVESTITURE, s. f., mise solenpelle en possession d'une place, عبلقة.

- قديم بر مزيس , enraciné, مزيس -.متهکون

INVÉTÉRER, v. n., et S'INVÉTÉRER, v. pers., .0 عتىق

الا يقهر , Invincible, adj. com.

. برهان قاطع , Argument invincible

Invinciblement, adv., d'une manière invincible. . Prouver invinciblement que من غير اقهـــار .برهن الشي ببرهان قاطع ـ.٥دل بدليل واصر على INVIOLABILITÉ, s. f., qualité de l'être inviolable, .حرمة

INVIOLABLE, adj. com., qu'on ne doit jameis vio-

امن غير نقص ،. Inviolablement, adv

ENVISIBILITE, s. f., jump of the ..

لا يرى Invisible, adj. com, qu'on ne peut voir, لا يرى ا عايب عن الانصار. Il se rendait invisible aux yeux كان يعيب عن ابصار الناس ,des hommes

امن غير أن يرى Invisiblement, adv., يرى

Anvirarion, s. f., sction d'inviter à un diner etc., بعزومة - عزيية

Invitation, action d'engager à faire, L.S.

INVITER, v.a. , prier de se trouver à un diner, etc., .كلُّف للغدا ـ .0 .1 دعا للغدا ـ .1 عزم للغدا

Inviter, engager à, porter à, الحالك L.Q. -.I چل علی

JEVOCAMON, s. f., πάθετω!. Invocation des dé-.هزایم , .plur ; عزبیت , mons

INVOLONTAIRE, adj. com., sans la participation de . بغیر مراد ـ غیر ارادی la volonté,

.Arvolontalament, adv., 53 | 1 sec., adv.,

استغاث . Invoquer, v. a. , appeler à son secours

غير مشبه للحق , Invraisemblable, adj. com.,

.INVENTERMILANCE, s. f., défaut de vraisomblance. قلة مشابهة الحق

- ב שולה عن الأجواح . Invertinantity . 5. f.

INVULNÉBABLE, adj. com., qui ne peut être blessé, بعير صبط - من غير تربيب إلا يؤثر فيد السيوف و لا الرماح - لا يُجرُح - مجتب LONIEN, NE, adj., grec, يونانج.

بلاد اليونان , IORIE, s. f., بلاد اليونان

IPÉCACUANHA, s. m., racine d'un violier d'Amérique qui sert d'émétique, عرق الذهب المطرش. IPSO-FACTO, adv., par le seul fait, بنفس لامر.

IRASCIBLE, adj. com., qui s'irrite aisément, سربع التخلق

ـ سوسان م سوسُن ، Iais, s. m., plante liliacée, سوسان م سوسان - شرش الطيب, Sa racine, فرم بنفسج - ايرسا . لا يَعْفُر ا باسيين بحرى ,Sorte de petit iris sauvage ا ابرسا Iris , arc-en-ciel , قوس قدح.

داير البوب , cercle qui entoure la prunelle, داير البوب .

IRONIE, s. f., raillerie, a.

Inonique, adj. com., هزوي.

IRONIQUEMENT, adv., השדקל על שו

Inoquois, E, adj., intraitable,

IRRADIATION, s. f., émission des rayons de lumière, du soleil, مُعشعة.

IRRÉCONCILIABLE, adj., qui ne peut se réconcilier, Y. Inimitié irré-عداولا شديدلا , دايسة , conciliable

. لا يقدر أحد على مقاومتم ـ لا يتقاوم | _ بغير مصالحة , Ianéconciliablement, adv. .من غير اتفاق

IRRÉGUSABLE, adj. com., qu'on ne peut récuser, . لا يُرفض _ لا يُردّ

ا بغير تفكر, IRREFLECEL, E, adj., fait sams reflexion لا ينقص , IRREFORMABLE, adj. com.

INRÉFRAGABLE, adj. com., qu'on ne peut contredire, irrécusable, غير مرفوض کرلا يُزك ـ غير

عدم نظام ـ قلة ترتيب ، Tandgolante, s. ٤., بعير قانون , Landoulien , Ant , adj. , contre les règles , بعير قانون .صد القانون

Irrégulier, qui n'est pas réglé, عير مطبوط IRRÉVOCABLE, adj. com., qui ne peut être révo-.غير منظوم

IRRÉGULIÈREMENT, adv., فيو نظسسام

الا دبانة . Inneligieusement. adv

IRRÉLIGIEUX, SE, aoj., contraire à la religion, .ضد الدين

من دير دير. , Irreligieux, qui n'a point de religion .ما لد دیانت ـ ما لد دین

الم دوا _ لا يتداوى , IBBEMEDIABLE, adj. com. من غير مداواة , IRREMEDIABLEMENT, adv.

IRRÉMISSIBLE, adj. com., qui ne peut se pardonner,

من غير غفران , Irrémissiblement, adv.

IRRÉPARABLE, adj. com., qu'on ne peut réparer (perte, dommage), لا يتعوص

ا فلط لا يَصلُح ـ ذنب لا ينهدى Faute irreparable, حيث لا ينهد حذب لا ينهدى المعلم الم . لا عليد كلام ـ لا يلام

من غير ملامة , Innepreneusiblement, adv., غير ملامة IRBEPROCHABLE, adj. com., שוב ב ما عليه عثاب ـ لا بعاب.

من غير عيب , من غير عيب . IBRÉSISTIBLE, adj. com., à qui on ne peut résister, IRRÉSISTIBLEMENT, adv., Luci.

Innésoru, z. adj., qui a peine à se résoudre, à se یقدّم , جلاً و پؤکّر ا خری _ متردّد فی امره ,determiner تردد في امرة - تحيّر في امرة . Étre irrésolu . حيران -.قلب الراي في ـ

Ennésozution , s. f. , incertitude , ביעל - ניענא قلة أدب , Innévéaence, s. f., manque de respect .قلة احترام ـ |

וביצונים, IBREVEARNT, E, adj., contre le respect, שנצולים. .قلة مراجعة , f., قلة مراجعة

. لا يُرُد - لا بتغير - لا بتراجع ,que

.من فير مراجعة مراجعة ...

IRRIGATION, s. f., arrosement per rigoles, عبد التراس بالترع الترع بالترع الترع الت

IRRITABILITÉ, s. f., qualité de ce qui est irritable, مُنْحَدُ عُدُالِيةً

IBBITABLE, adj. com., qui s'irrite facilement (nerf), سهل الهياج (humeur, caractère), سهل الهياج (غرغر

ا павітант, к, adj., qui rend acre, irrite, موغو

Irriter, provoquer, exciter, حَرَكَ. Irriter l'appétit, احرَك الأشتها الاستهاء الاستهاء الاستهاء الاستهاء العضب ا

S'Irriter, v. réf., se mettre en colère, انتباط .

اعارة على بلاد, IBRUPTION, s. f., عارة

ISABELLE, adj. com., de couleur jaune-blanchâtre, lèm., Yet. Zell (Turk).

Isacone, adj., à angles égaux, الزوايا الخوايية. Ischion, s. m., os, عق الفخد.

Iscaunetique, adj. com., propre à guérir l'ischusie, نافعر لانقطاء البول

ISCHURIE, s. f., suppression totale d'urine, انقطاع البول.

ISLAMISME, s. m., mahométisme, cy.).
ISMAEL, n. pr., lupland.

ISMAELIENS, S. m. pl., secte, aulal.

Tsockle, adj., triangle à deux côtés égaux, متساوى الساقين.

- Isochrone, adj., mouvemens isochrones, d'égale durée, حركات مدّتها واحدة لا تتغير.

IsoLE, E, adj., soul, منفرد:

Isole, à qui personne ne s'intéresse, متروك.

Isolement, s. m., انفراد.

بهفرده بالانفراد , ISOLEMENT, adv.,

أفرد .Isoler , v. a., افرد.

S'Isoler, v. res., se separer de la société, أنفرد.

ISBAELITE, adj. com., juif, يهودى; coll., يهود. Issu, z, adj., مولود. Il est issu de la race de,

ام مولود It est issu de la race de, مولود Issu, عنتسب الي. ∥ Issu de has lieu, دنتي الاصل

Issue, s. f., lieu par où l'on sort; expédient pour se tirer d'affaire, منفذ , plur. , مخرج

Issues, plur., les dehors, les environs d'une ville,

اخرة ـ عاقبة ـ اخرة ـ عاقبة . Que Dieu donne une heureuse issue à ces affaires, ألله يجعل عاقبتها خيراً .

Issues, extrémités, entrailles d'animaux, قَشْتُ

Isthme, s. m., langue de terre resserrée entre deux mers, السان ارض بين بحرين

بلاد ابطاليا ,s. f., ايطاليا .

ـ طالیانـــــی ،ITALIEN, NE, adj., d'Italie من بلاد ابطالیا.

L'italien, la langue italienne, اللسان الطالياني. ITEM, adv., أيضاً.

مكرر, Itenatif, ive, adj.,مكرر.

ITERATIVEMENT, adv., plusieurs fois de suite, par intervalle, تبردد.

ITINÉRAIRE, s. m., mémoire de voyageur; note des lieux où l'on passe, שלים שלים באת בילוי שלים באונים לעלים.

IVE, IVETIE OU CHAMERITYS,S. f., plante, שלים בילוים בילוים בילוים לילוים בילוים בילוים לילוים בילוים בילוים

سکاری , plur., سکاری , IVBB, adj. com. . Sortir de l'ivresse, صحا من من . ٥٠. ٨. .دهشة ـ سكر , Ivresse, exaltation, délire

IVROGNE, adj. com., sujet à l'ivrognerie, ביאלא, .مصرّ على شرب الخير ـ شرّ بب نبيد ـ سكرية , IVARESSE , s. f. sans plur. , état de celui qui est ivre , plur. , IVROGNERIE, s. f., habitude, action de s'enivrer, اصرارعلي شرب النحهر ـ سكر.

J.

JAI

J, s. m., dixième lettre de l'alphabet français, الحرف العاشر من الف ياء

Jabot, s. m., poche membraneuse des oiseaux . حواصل , plur. ; حوصلت

Jabot, morceau de mousseline plissé qu'on met à a fente du haut de la chemise par parure, قطعت هايون مكوبة في قبد قهيص للزيند

. كاكمي _ . . JABOTTER, v. a. fam., babiller, غي

JACHÈRE, s. f., terre en labour qui se repose, ارض مرتاحة

سنبل , JACINTHE, s. f., ou HYACINTHE, plante, (Alep) خزامة

JACOBÉE, s. f., fleur, يعقوبية.

يعاقبت , pl., يعقو بي , pl., يعاقبت قايل بطبيعة واحدة , JACOBITE, s. m., sectaire .بعقريي

JAGTANCE, s. f., vanterie, علبة _ . فشار _

JADE, s. m., pierre, جريشم.

. في قديم الزمان _ في الزمن الماضي . Jadis, adv. JAILLIE, v. n., sortir impétueusement (eau, etc.), O. Faire jaillir, برز ـ . م نبع ـ . ا نبط ـ . 0 نفر le feu jaillissait de ses yeux, الخرج ـ استنبط يقدم الشرار من عينيم

JAILLISSANT, z, adj., z il - il.

JAL

JAILLISSEMENT, S. m., بروز ـ نبط ـ نبع .

JAIS, s. m., substance bitumineuse solide, d'un noir luisant, نوع هجر اسود لامع.

Jais, espèce de verre, خرز.

Jalap, s. m., Merveille du Pérou, Belle de nuit, شت الليل.

Jalap, racine purgative, اجلابا _ جلابا.

pl., وتد , pl., s. m., bâton planté pour aligner, وتد .علامة ـ اوتاد

JALOHNER, v. a., planter des jalons, اوتاد 0. JALOUSER, v. a., être jaleux de, عار من I. A. .0 حسد ـ

Jalousie en عبرة , s. f., envie عبرة . Jalousie en غبرلا , amour

Jalousie, treillis, volet à claire voie, جغر -

JALOUX, sz, adj., envieux, عاسم; pl., عاسم. Jaloux (en amour), غيران ميران. ا Être jaloux, ماد A. || Celui qui n'est pas jaloux est un âne, , prov. ∦ Il est jaloux de sa femme من لا يغار جار ıl est jaloux de tous ceux qui يغار على أمراته يعار على امراته من كل من parlent à se femme, يعار على Jaloux, désireux de, attentif à, قاصصت . له خيراة على , في ــ راغب في .

Jamais, adv., en aucun tempa, أبدأ - قط - اصلاً العالم. العالم ا

JAMBAGE, s. m., ligne, barre d'une lettre ou autre chose, رجل, ; plur., عرجُل.

JAMBE, s. f., partie du corps, du genou jusqu'au pied, ساق, plur., ساقات et القصل. Les jambes d'un cheval, البعد الحصان عنوايم الحصان العصان. العصان عنوايم العصان إلى Jambes de devant, يدين duel., رجلين, وأحلين, وأحلين وأحلين

Casser bras et jambes à quelqu'un, fig., علم ابو السيقان الحسان, (bien), المحسان, pl., مطاوى, pl., مطاوى, pl., مطاوى, مطوق المستقدة في المستقدة ال

اینکچاری, Janusairr, ه. m., soldat ture) اینکچاری: اینکچاریت.

JANTE, s. f., pièce de bois, partie du cercle d'une roue, قطعة خشبة من دايرة جريه.

JANVIER, s. m., premier mois de l'année,
کے ۲ کانون ۲ ـ شہر کانون الثاني

بلاد الفرفور عزيرة يابونيا ,Japon , s. m., pays بلاد الفرفور عزيرة يابونيا .

JAPORAIS, SE, adj., من بلاد الفرفور.

JAPONAIS, SE, HUJ., DE POR DE P

JAPPEMENT, S. TR., Sec.

عرى عرى JAPPER, v. n., aboyer,

JARDIN, s. m., بستان , plur., بستان , plur., بستان , plur., فيط و , jeter des pierres dans le jardin de quelqu'un, au fig., prov., l'attaquer indirectement, حسم على المحافي . JARDINAGE, s. m., jardins réunis, وجناين .

خدمة, Jardinage, art de cultiver un jardin, خدمة الجناين.

اشتغل في بستان ,JARDINER, V. B.,

JARDINET, s. m., petit jardin, قينة صغيرة.

JARDINIER, RRE, s., qui cultive un jardin, عيطاني _ بستاني _ بستنجي _ جنايني

JARDON, s. m., tumeur calleuse au jarret d'un cheval, نسقيط في عواقيب المخيل.

JARGON, s. m., langage corrompu, خانة.

JARGONNER, v. n., parler un jargon, وطن O.

JARRET, s. m., pertie postérieure da genou, معطف الركبة ـ لبتد الساق ـ بطن الساق.

Jarret, endroit où se plie la jambe de derrière des enimaux, عرقوب ـ كرعوب.

JARRETIÈRE, s. f., ruban, courroie pour la jambe, ياط للساق.

وز ذکر ,Jans, s. m., male de l'oie

Jaser, v. n., causer, babiller, شکی ـ . O. دش J. . (Syrie). O. لقش ـ

Jaser, révéler un secret, افشي السر].

JASERIE, s. f., fam., babil, caquet, حقّ.

JASEUR, aE, a., qui jase, indiscret, دشاش.

- ياسهين التعريسش , Jasmin , arbuste , ياسهين التعريس . Jasmin d'Arabie , ياسهين

JASPE, s. m., pierre, بشب ـ بشب.

JASPER, v. a., bigarrer en imitant le Jaspe, نقوش مثل البشم ـ.

. نَـقُوشة _ لون اليشم , JASPURE, s. f.,

JATTE, s. f., vase rond et sans rebord, النجر, plur., بالطائية, Jatte de porcelaine, سلطائية, Voyez Écuelle.

.ماو انجم , JATTEE, s. f., plein ine jatte,

JAUGE, s. f., juste mesure d'un vaisseau fait pour .عبار ـ كبلة ,contenir des liqueurs ou des grains

JAUGEAGE, s. m., action de jauger, 1

.معلوم العيار, Jaugeage, droit pour jauger, معلوم

JAUGER, v. a., mesurer la capacité, عاير.

كيّال, JAUGEUR, s. m., celui qui jauge

مصفر , JAUNATRE, adj. com., qui tire sur le jaune, مايل الى الصفرة ـ

JAUNE, adj. com., اصفر, fém., أصفر; plur., اصفر فاقع ,Jaune foncé, صفر

.(Barbarie) فص السص

- اصفرار - صفرة , Le jaune, اصفرار - صفرة .صفار

صفر, JAUNIR, v. a., rendre jaune,

ا. ا صار اصفر - اصفر اصفر اصفر المعار اصفر المعار JAUNISSANT, E, adj., qui jaunit, مُصفَور.

JAUNISSE, s. f., maladie causée par la bile répan-رُ يُقارى ,et par corrupt. ; يُرَقارى ,due

JAVART, s. m., furoncle au bas de la jambe des

chevaux, يجبّ تطلع في اسفل قوايم الخيل . JAVELER, v. a. (les bleds), اجزر الغلة و خلاها على الأرض لينشف الحب

عربة ـ زاقة , JAVELINE, s. f., dard

. حراب , plur. مربة , JAVELOT, s. m., dard

JAVELLE, s. f., blé coupé laissé sur terre par petits غلَّة محصودة متروكة على faisceaux pour sécher, بالارض لتنشف

JE, pron. de la 1re personne, انا صهير المتكلم. JE-NE-SAIS-QUOI, s. m., chose qu'on ne saurait dé-.شي ما اعلم ما هو, finir

JEAN, nom propre, lia, - lia.

الله _ ياهوا , Jéhovan, s. m., nom hébreu de Dieu المعي, s. m., le second intestin grêle, المعي الصايم.

شكوى ـ بكاية , Jérémiade, s. f. fam., plainte

JÉRICHO, ville, La, 1.

JERUSALEM, ville, بيث المقدّس _ القدس. Qui est de Jérusalem, قدسي. Pélerin de Jérusalem, .مقادستہ , .plur ; مقدسے

JÉSUITE, s. m., religieux de la société de Jésus, .يسوعية ,.plur ; يسوعي

JÉSUITISME, s. m., caractère, morale des jésuites, عايل مذهب راي السوعية.

Jesus, nom, يسوع المسيح عيسى. Jet, s. m., action de jeter, espace parcouru par Jaune d'œuf, رمية - حذفة , la chose jetée - صفار بيضة . Un jet de pierre .رميد جر ـ رشقد جر

Jet, rayon de lumière, شعاع.

. بزاز , plur., بز ; plur., بزاز

Jet d'eau, eau qui jaillit hors d'un tuyau, Machine de fer-blanc avec . نوفرة _ فوارة _ نافورة plusieurs petits jets d'eau dont le choc fait tourner des morceaux de verre qui produisent un cliquetis, شادروان.

صف چارة , Jete, s. f., amas de pierres, etc., الله عارة .رصف ـ

JETER, v. a., lancer au loin , من المالية I. _ رمج . _ 1. مثق ـ . A. مثق م. (Alep). Jeter des pierres, une pierre à quelqu'un, جماة بجمرة , - رمَّة بالاجمار - رماة بجمرة Jeter (de haut en bas), une chose à quelqu'un, , القى , Jeter à terre شلح لد الشي رمتى الى الارض. | Jeter à terre un cheval, le renverser en lui attachant les jambes, عربق الحصان. ا Jeter les uns sur les autres, کردس فونی بعضهم || Jeter des œillades à, عليه Jeter les yeux sur, faire choix de, على القع انظرة على.

Jeter en moule, سكب O.

Jeter, repandre, ----- O. Jeter un peu d'eau sur, على موية على Jeter de l'eau par gouttes sur, طرطش الشي بالموية, Jeter des fleurs sur, منشرازهار على 0. ∥ Jeter de la terre sur un mort, هال التراب على ميث I.

الفلوس التي تصرفها عليه . I. مي في بلشة , Jeter, mettre dans l'embarras , تشب الماد في بلشة . Jew de la nature, produ

Jeter, produire, pousser des rejetons, عجايب الطبيعة . م طرح ، O. _ نبت .

Jeter, v. a. et n., faire couler ou jaillir de l'eau, du pus, طلع منه ما أوقبير A.

Se Jeter, v. ref., انحذنی L - می نفسد انحذنی L - می نفسد القی نفسد یال. Se jeter aux pieds de quelqu'un, میلی اقدامه ارتهی علی رجلیه و انطبق علیه ... ۵ طف علیه الطبق علیه ... ۵ طف علیه الطبق علیه ... ۵ طف علیه ...

Se Jeter à la tête de, s'offrir avec empressement sans être recherché, على المحلي I. Se jeter entre les bras de quelqu'un, recourir à lui, وقع عليه.

JETON, s. m., de métal, فلس; plur., فلوس Jeton d'or, اشارفتر; plur., اشارفتر! Jeton d'ivoire، فيش; plur., فيشة

Jeu, s. m., divertissement, récréation, بعل ـ العب اليد يغيظ. Jeux de mains, jeux de vilains, لعب اليد يغيظ. Jeu de hasard, ميسر العب قيار. پالاند عبار.

Jeu, plaisanterie, مزح - هزل. Ce n'est pas un jeu, c'est très-sérieux, مذا جد ما هو هزل.

Uu jeu de cartes, un paquet de cartes à jouer, شدّة ورق.

Jeu, lieu où l'on joue, بعلعب.

Jeu, facilité de mouvement, خفة حركة.

Beau jeu, occasion favorable, فرصة مناسة - وقته.

Mettre en jeu, mêler à l'insçu dans une affaire, مشرق O. Faire bonne mine à mauvais jeu, اخفى الكهد واظهر العجلد الخفى الكهد واظهر العجلد très-sérieusement et véritablement, من جد المرابعة.

انقاط ـ نكتت ـ تجنيس , Jeu de mots

A deux de jeu, également maltraités dans un débat, اسواتين - سواتين - مواهرية - جواهرية - جواهرية - مسواتين - سواتين - سواتين - سواتين لنجهائين للجهائين الجهائين . Joaillier, ère, s.,

ما يحوز الشي ,Le jez ne vant pas la chandelle .الفلوس التي تصرفها عليه

Jew de la nature, production singulière, سمر الطبيعة.

Jest d'esprit, لعب العقل.

JEUDI, s. m., cinquième jour de la semaine سيخا ou يرم الخيس Jeudi gras, celui qui précède le dimanche gras, المحيس السكارى Jeudi saint, jeudi de la semaine sainte, عليس العهد المحيس العهد, يعجوا القيقان ـ بسقيك ياكهون .

A Jzux, adv., sans avoir mange, على الريق.

JEUNE, adj. com., qui n'est guère avancé en âge, صغار (des deux genres et des deux nombres) - مغار, plur., عثير في العهر moi, مثل في العهر المغر منى في العهر المغر منى في العهر المثان والمثر منى في العهر المثان والمثان وا

Jeune, cadet, moins âgé, صغير.

Joune, étourdi, évaporé, جاهل; plur., چهال جاهل المربية على المايش الما

O. صام عن شي O.

JEUNESSE, s. f., âge entre l'enfance et l'adolescence, ou l'âge viril, شبوبية ـ صباء. Péchés de jeunesse, ذنوب الجهل.

Jeunesse, jeunes gens, شاب احداث.

JEUNEUR, SE, s., qui aime à jeuner, صوّام.

JOAILLEALE, s. f., pierreries, art du joaillier, etc., جواهرية ـ جواهرجية

JOAILLER, ERE, s., qui travaille en joyaux, qui

حکاک جواهر

Jocaissa, s. m., benêt, مجدوب مغفل.

. كويس - Joik, s. f., فرح - فرحة - سرور . Jen ai éprouvé حصل عندي من ذلك غاية ,beaucoup de joie في السرور ,Dans la joie et les plaisirs السرور و الصفا

ـ ملاصق ل, Joignant, B, adj., qui est contigu, الماصق الماسة الم .متصل ب

JOIGNANT, prépos., près, tout contre, _____.

JOINDRE, v. a., faire toucher; faire tenir plu-A. Joindre جع اشيا - لزق اشيا في بعصها -. ا شبك آليدين _ . O طبق اليدين و les mains

o. صبّم الى _ اصافى الى الى م Joindre, unir, allier, جمع A.

Joindre, atteindre, attraper, parvenir à trouver . حصّل - ادرك - ۱۸ لحق , quelqu'un

Joindre, v. n., être joint, النصق A. التحم ـ التزق في بعصه

انصاف الى Se Joindre v. pron., s'ajouter à, انصاف Se Joindre, se trouver ensemble, مجتهع مع Se Joindre, se rejoindre, se tougher, أنصل ببعضه. JOINT, s. m., point de jonction, مانتحام.

Сі-Јоіят, adv., avec cela, أمع هذا. Je vous envoie وأصل طيه , ci-joint une lettre pour monsieur un tel .كناب باسم فلان

Jointé, adj., (long, court), qui a les pâturons longs ou courts, en parlant d'un cheval, ارساغه طوال اوقصار

JOINTÉE, s. f., autant que les deux mains rapprochées peuvent contenir, تففت.

JOINTURE, s. f., joint, مفصل; plur., مفاصل عقد لاصابع, plur., عقد Jointures des doigts; عقدة لظهر الغتر عيل حاله مغهوم , plur., l'affligé ; طريف , Jozz, x, adj., gentil, agréable

الطايف, De jolies choses, كويس ـ ظرفا et طرفا et كويس ـ جوهري . De jolies choses, الطايف

Joliet, те, adj. fam., diminutif de joli, - فر بقر بقر المرابقة ا

. نظرافت , Joliment, adv.

دس السل علم Jowc, s. m., plante aquatique, السل علم المال علم المال علم المال المال علم المال المال المال المال . خيزران, Jone ligneux, canne de jone قش الحصر . اًذُخر, Jone odorant إ.قش مزهر, Jone odorant الفخر

Jone, bague unie, محبسر.

i و فواة الشبه قش الحصر, JONCAIRE, s. f., plante O. نفر على كالرص Joncusa, v. a., couvrir la terre de, انفر على كالر . O. La terre est jonchée de feuilles, انتشرت الاوراق على الارض

JONCTION, s. f., union, assemblage, endroit où se joignent deux choses, مجمع _ اجتماع.

Jonglerie, s. f., charlatanerie, tour de passe-.مخرقة , passe

Jongleur, s. m., charlatan, faiseur de tours, .مزغبر ـ ملاعب

. قطب وليا , Jonquille, s. f., fleur

JON-THLASPI, s. m., fleur, تالسب

. يوسف , Joseph , s. m. , nom propre JOUBARBE OU JOHBARBE, s. f., plante, عالم

Jour, s. f., côté du visage, من ; plur., عدود.

Coucher en joue, viser à quelque chôse pour l'ob-.o قعد نظره على _.O. وقب tenir,

Jouen, v. n., s'amuser, se récréer, Los _ A. Jouer aux échecs, يالشطرنج Jouer العب بالشطرنج de l'argent , لعب القيار , l A quel jeu jouerons nous ? اينا لعب نلعب.

A. فحمك على Jouer, v. a., tromper, ridiculiser تلاعب مع ـ لاعب ـ

Jouer, contrefaire, عمل عمل عمل Jouer اظهر م

Jouer, v. n., en parlant d'un ressort, avoir le mouvement facile, تحرك.

Jouer, v. p., badiner, بعل A. _ داعب داعب

Jouer, v. a., exécuter un air, علي ه.

Jouer, v. n., toucher un instrument de musique, savoir s'en servir, IM 53 O. Jouer du tambour نقر على دئي,de basque

Jouer à, v. n., se mettre en péril de, عرض نفسه ل O. ـ التعرض ل . Il joue à se faire tuer, بنخاطر بنفسه de, في بنهتع ب, تهتع ب. Jonir des délices du pa .ما صبح معد شي

. تصرف في ماله ا Jouer de son reste, prendre le moyen extrême إيس . Jouer de son reste, user de ce qui reste de facultés, طنع ما بقى عنك, ضيّع ما بقى

Jouer gros jeu, au fig., fam., risquer beaucoup, عرض نفسه لخطر عظيم

Jouer la comédie, au fig., feindre un sentiment, تياكر.

Se Jouer de, v. pron., faire aisement en s'amusant, ب لعب A.

Se Jouer de, mépriser, باستهتر بيا.

Se Jouer de, profaner, badiner, تهزى ب

s'en moquer, ψ $\overset{\sim}{\sim}$.

par de belles paroles, حاول عب مع لاعب أحادل. Se Jouer à quelqu'un, l'attaquer inconsidérément, .تعرض ل ـ احترش في ـ احتك في

. هزور مسخرة _ لعبة , joue

Joueur d'instrument, الأنه.

Joueur de gobelets, مزعبر.

JOUTPLU, E, adj., à grosses joues, مكينل الوجه. ے ناؤ ۔ Joug, s. m., pièce pour atteler les bœufs, .نير ـ کرب

Joug, fléau de la balance, قبّت ميزان. Joug, au fig., sujetion, servitude, نير _ رقيا .سخر, Mettre sous le joug

Joura, v. n., avoir l'usage et la possession actuelle Jouer de malheur, ne réussir jamais, ما فلح radis, انهتع بنعبم الجنة. | Faire jouir quelqu'un de, متعد ب Jouir de son bien, en disposer,

> Jouir de quelqu'un, jouir de la vue de quelqu'un, .0 ىل شوقە منە ـ

> - تَصْرُونِ , Jourssance, s. f., usage et possession استهتاع ـ تهتع

Jouissance, plaisir, قَلْدُذُ لِدَةً .

Jouissant, E, adj., qui jouit, ب منيتع

Jourou, s. m., jouet d'enfant, عند منظمة.

- نور - نهار , Joun, s. m., clarté, lumière du soleil ـ طلع الصوء ـ اصبح الصباح, El est jour, صوه . Il est jour, طلع الصوء ـ ¶.النّهار و الليل ,Le jour et la nuit طلع النهار Se Jouer de quelqu'un, s'en moquer, le tromper De jour, pendant le jour, بالنهار . || Faux jour, lumière réfléchie qui se mêle à la directe,انعكاس ضو. Faux jour, au fig., fausse apparence, طاهر كاذب. Jour, espace de vingt-quatre heures, de douze Jourt, s. m., ce qui sert à amuser, لعبة; plur., heures, يوم; plur., و أيام . Tous les jours, De jour en المول النهار, Tout le jour, الكل يوم ا .من يوم الى يوم ـ يوم بيوم ـ يوما فيومًا jour, أو jour, يوم الى يوم ـ يوم بيوم ـ يوم الى يوم ـ يوم بيوم ـ يوما ¶. كل يومير، ثلاثة , Tous les deux ou trais jours - بهذا القرب, Ces jours-ci, ces jours deraiers القرب, القرب, Ces jours-ci, ces jours deraiers ¶.بعد يومين , Deux jours après في هل كم يوم . العبي أنهار شعل Jour de fête, عبد Jour ouvrier, بهار عبد Jour de fête, عبد العبي المعادة بهار عبد | Jours de grâce, jours de délai, ايام الرفاع العالم الرفاع العالم الرفاع العالم العا

Jour, vide , ouverture , النخويم.

Jour, au fig., la vie, حياة. Donner le jour, mettre au monde, يلد, aor., يلد (Ceux à qui je dois le jour, والدى

Jour, facilité, moyens de succès, باب ـ ماریقت ـ باب

Jours, au plur., la vie, عبر الله يطوّل عبد Dieu prolonge vos jours, كالله يطوّل عبد الله يمدّ في ايامك

عصر ایّام ,Jours, temps auquel l'on vit,

Mettre au jour, publier, اورد - اظهر.

Mettre dans son *jour*, dans la situation la plus favorable, کشف I. علم ال

JOURDAIN, s. m., fleuve, فهو الاردى.

Journal, plur., Aux, s. m., note de ce qui arrive chaque jour, écrit périodique jour par jour, أوراق يومية ـ اخبار يومية.

Jouanal, adj., (livre), cahier contenant la recette, la dépense, le débit de chaque jour, موالية; plur.,دفاتر.

Journalier, kre, adj., de chaque jour, qui se fait par jour, يومى.

Journalier, sujet à changer, inégal, حالاتی علک در يوم علک در يوم

JOURNALIER, s. m., qui travaille à la journée, فاعل ; plur., فعلة ; plur.,

JOURNALISTE, s. m., qui fait un journal, كاتب المجار يومية.

Jounnée, s. f., depuis le lever jusqu'au coucher du soleil, نهار کویس Voici une helle journée, نهار کویس

۔ یومیٹ , Journée, travail, salaire d'un jour شغل نھار۔ کری نھار۔ اجرۃ یومیت

Journée, chemin qu'on fait en marchant pendant une journée, مرحلة; plur., مرحلة ; plur., مراحل اليام ; plur., ايام . Combien de journées y a-t-il d'Alep à Bagdad? الله بعداد Marcher à grandes journées, المنازل . جد في السيم . جد في السيم

Journée, jour de bataille, وقعة ـ يوم.

JOURNELLEMENT, adv., أكل يوم و ثانيد . كل يوم و ثانيد

مصاربة ,Joute, s. f., combat pour s'exercer مطاعنة

JOUTER, v. n., faire des joûtes; au fig. fam., disputer, بارب مع ـ حارب.

۔ مخسارب, Jouteun, s. m., celui qui joute, .مضارب

JOUVENCE, s. f. (fontaine de), عين الحياة.

JOUVENCEAU, s. m., jeune homme, بشات - تاش; plur., بانش.

JOVIAL, E, adj., sans pl. m., gai, -

Joxau, s. m., ornement précieux d'or, etc., جواهرة مصاغ.

JOYEUSEMENT, adv., avec joie, بفرحة.

Joyeux, se, adj., qui donne de la joie, مفرح. Joyeux, rempli de joie, مسرور - فرحان.

Jubilation, s. f. fam., réjouissance, bonne chère, سرور و صفا ـ طهمة.

Jusizé, s. m., indulgence plénière et solennelle accordée par le pape, مساح عام.

Judaique, adj. com., qui appartient aux juis, | _ О.

Judaisen, v. n., suivre les cérémonies de la loi ju- يوم الحكم. . ماد .. . م عيل يهودئ , daïque

Judaisme, s. m., religion juive, عبري البهود. . يهودا , Jubas, s. m., nom propre

ا ارض اليهودية , Junée , s. f. , contrée de la Palestine .بلاد البهود ـ

JUDICATURE, s. f., état, fonction de juge, La. JUDICIAIRE, s. f. fam., jugement, faculté de juger, .عقل _ راي

Judiciaire, adj. com., fait en justice, شرعي.

Astrologie judiciaire, prétendue connaissance de علم التنجيم, l'avenir par l'observation des astres, علم التنجيم.

على موجب الشرع , Judiciairement, adv., .شرعا

JUDICIEUSEMENT, adv., d'une manière judicieuse, بعقل صابب

Juniciaux, sa, adj., qui a le jugement bon, , Judicieux, fait avec jugement, عاقل ـ جيد الراي .معقول ـ صواب ـ صایب

Juaz, s. m., préposé pour juger les procès, en) ۔ کُمّام , plur ; حاکم ۔ قضاۃ , plur ; قاضی parlant de Dieu), حاكسم ـ ديّان. Grand juge, اقام قاضيا ,Prendre pour juge قاضى القصاة Bon الملم لد فصل الدعوى _ جعل قاصيا _ صاحب الراى الراجع المعتبرني

Juges, au plur., septième livre de la Bible, .سفر القصاة

Jugement, s. m., décision prononcée en justice, قصا ـ احكام , plur. حكم

عقل ـ تهبيز, Jugement, faculté de l'âme de juger . O هاد _ تهود, Se faire juif, يهود, Porter de plur. , يهود, Se faire juif, واى mauvais jugemens, des jugemens favorables, approuver

.0 قال , طنّ السوء أو الخير في o. ou condamner فعد على ٥٠٠ جثم السطيرللنوم , Jucura , v. n. , مثل السوء أو

ـ يوم الديس Le jour du jugement dernier, يوم الديس

Jugen, v. a. et n., rendre justice, décider, قصع L O. Juger en faveur de حکم بینهم ـ L فصل دعوی quelqu'un, مُكم لُــُــه. [On l'a jugé à mort, حكيوا علىد بالقتل

Juger, décider en bien ou en mal du mérite d'autrui, de ses sentimens, de ses actions, ... 1. o. Vous serez jugé قال ,ظنّ السوء او الخيرفيد .کہا تدین تدان ,comme vous jugez les autres اظريّ, فيد الخير, Juger savorablement de quelqu'un, ظريّ, فيد الخير Juger de. . . , par, قاس I. _ قاس. Juger d'autrui par soi-même , قاس غيرة بنفسد. [Juger de œ que l'on ne connaît pas par ce que l'on connaît, قاس ما لا يعرفد بها يعرفد.

- حكم في ـ A. شرع على A. ـ مكم .قطع في

Juger, être d'opinion que, رأى A. Juger à propos de, اتحسّن عنك ـ استحسن ان ـ رأى ان Que كيف يتحسن عندك ?jugez-vous à propos de faire .ايش المستحسن عندك ـ

Juger, faire usage de son jugement,

A. عمر من عين العقل ,Juger, conjecturer, prévoir L حسّ ب۔

Vous نصور - .0 طن Vous و معلومك , juge, capable de bien apprécier عارف بقية , juge, capable de bien apprécier عارف بقية .ما انبسط من حذا

> JUGULAIRE, adj. com., qui appartient à la gorge, e. عرق الزور ,Veine jugulaire .حلقي ـ زوري terme technique, ودج - وريد - حبل الوريد; pl.,

> Juir, IVE, s., qui professe le judaisme, چهودي;

. شهر تهوز JUILLET, s. m. , mois ,

شهر حيزران ـ حزيران , s. m., mois, منهر حيزران ـ حزيران . عدو محض محض المارة يهود , Juiveaie, s. f. fam., quartier des juiss, عناب, Jujusz, s. f., fruit, عناب.

JUJUBIRR, s. m., arbre qui porte des jujubes, زيزفون - شجر عناب

· JULEP, s. m., potion médicale composée de sirops et d'eaux distillées, بلاب.

خضار

و اتب حارة او ابوه جار و اتب بقرة

JUMEAU, MELLE, adj., né d'une même couche, حق مطف با .اتوام , .plur ; توم ـ توام

جمرة _ فرس JUMENT, s. f., cavale, جمرة _

JUNTE, s. f., conseil en Espagne, ارباب الديوان .بالاندلس

Jurer, s. f., vêtement de femme, قسطان - جبّة. | Jurer, rendre un son aigre, صرصع. . المشترى . Jupiter, s. m., planète

. فسطان تحتاني

JURANDE, s. f., charge de juré d'un métier, مشيخة حرفة

JURATOIRE, adj. com. (caution), serment que fait قضاء قضاوة _ حكومة, quelqu'un en justice de représenter sa personne ou de lieu où le juge a le pouvoir rapporter quelque chose dont il est charge, .شرعية بيين

Junz, s. m., celui qui a fait les sermens requis, . ترجان حالف. Interprète juré, حالف

Jurés, préposés pour faire observer les statuts et réglemens aux gens de leur métier, مشاينے حرف, , sing. معلم حرفة . sing.

Juré, citoyen choisi, membre d'une commission مرقة, viande, وكيل بفحص ذنب, plur., كال بنعص دنب.

ـ عدو ازری ـ عدو مصــرح , Ennemi juré,

JUREMENT, s. m., serment qu'on fait sans nécessité; blasphêmes, imprécations et exécrations, ... ; .تعلف ـ حلفانات ..plur

JURER, v. a. et n., affirmer, promettre par serment, اقسم ـ . A. حلف. Jurer une chose à quelqu'un, JULIENNE, s. f., potage avec des herbes, شربة اشربة Se jurer une amitié mutuelle, , Jurer fidelité à quelqu'un قصالفوا على المحتمة Julienne, plante, espèce de giroflée, مطف لم انم لا يخون عها المسفاريس. ¶ Je jure bien de ne _ التوبة ما بقي بكــــنة, Jumant, s. m., produit d'un taureau avec une plus mentir, بالتوبة ما بقي بكــــنة Anesse; d'un âne avec une vache, etc., إبعل ابوة ثور Je vous jure, التوبتر اني عدت اكسندب ابعل ابوة ثور ,Jurer par ورحهتر ابي ـَ على ذمّتي وديني

> Jurer, faire des sermens sans nécessité, par emportement, دعي I.

> Jurer, au fig., se dit de deux choses dont l'union . تنافر - ما وافق بعصم . . O بسل , est choquante

JUREUR, s. m. fam., qui jure beaucoup par mau-.كثير الحلفان

> Junz ou Juny, s. m., corps, assemblée des jurés, جاعة. وكلا

> JURIDICTION, s. f., pouvoir du juge, étendue du

.شرعى , JURIDIQUE, adj. com. شرعا ـ شرعيا , Juridiquement, adv.

JURISCONSULTE, s. m., qui fait profession de droit et de donner conseil, فقيد ـ مفتى; plur., فقها.

JURISPRUDENCE, s. f., science du droit, فقة.

JURISTE, s. m., auteur qui a écrit sur les matières de droit , فقيد , plur. , فقها

Jus, s. m., suc, Jiqueur tirée par pression, " pour constater si un accusé a commis le délit ما عصير . Jus de citron , ما الليهوس. Jus de

- رشد , Justesse d'esprit . ضبط ـ احكام ـ اتنقان إ ـ الى حدّ ـ الى Justesse d'esprit . صبط ـ احكام ـ اصابة الراى Jusqu'à présent, الى كلان Jusqu'à présent حتى ـ لحد - الم ان Jusqu'à ce que, الى منه ! Jusqu'à ce que, الي وقت ما الي وقت ما Ils ont poussé la dureté jus-بلعت بهم قساوة القلب الى هذا الحد انّ , qu'à, الا Jusqu'aux enfans, même les enfans, كتى و الأولاد JUSQUIAME, s. f., plante vénéneuse narcotique .سیگران - بنے

Jussion, s. f., commandement fait par le roi,

عدل , Juste, adj. com., conforme à la justice, عدل ـ عدل يحق لد ان ـ حق ان . Il est juste que, احق هذا عين الحق _ هذا حق Cela est juste, هذا عين

Juste, qui juge et agit selon l'équité, عادل . اهل عدل ـ مُنْصف. Etre juste avec quelqu'un,

ابرار, plur., بار, plur., بار

Mesure juste, qui a la justesse convenable, كيل Expression . وأفي juste, کلیة مضوطت Son observation est juste, Montre juste, exacte, المام حقّ ـ قولم صحبح المام المام المامة المامة المامة مضبوطــــة الس صيق.

. سوا _ بعيند _ انهام , Juste, adv., précisément Juste, comme il faut, بنبغي مصبوط _ كها بنبغي

_ بالتحكيم , Au juste, justement et précisément _ قل لى كلام البيع , Dites-moi le prix au juste بضبط

JUSTEMENT, adv., avec justice, عدل.

بالقانون , Justement , dans la juste proportion , بالقانون Justement, précisément, ni plus ni moins qu'il ne .سوا _ تهام _ لا زاید و لا ناقص , faut

الم عدر ميتبر إ Justesse, s. f., sans plur., précision exacte, الم عدر منتبر إ

JUSTICE, s. f., vertu morale qui fait que l'on rend أستقامة _ عدل a chacun ce qui lui appartient, عدل انصاف ـ عدالة. Traiter quelqu'un avec justice, انصفد Se presser de blimer عامله بالانصاف _ انصفه ليس من العدل سرعة quelqu'un n'est pas justice, prov. ∥ Il n'y a pas de meilleure arme que إلعذل la justice, ni de meilleure aide que la franchise, .y; prov. لا سيف مثل الحق و لا عون مثل الصدق || Il n'y a pas de guide comme la raison, ni de garde لاسايس مثل العقل و لا حارس ,comme la justice .مثل العدل

J'ai la justice de mon côté, معي ألحق معاربة

اهل المحكية _ اهل الشريعة, Justice, les juges, La justice, la loi, les tribunaux, شرع الله.

Rendre la justice, النامور الن مکم فی , بین O. So faire justice, se condamner soi-même, حكم على نفسد . # Se faire justice, se venger, se payer par ses propres mains, ا خلص حقه بيك. ∥ Nous aurons justice de lui devant Dieu, اناخذ حقنا منه قدام الله Faire justice à quelqu'un, lui faire rendre ce qui lui est dû, Faire justice de, punir, انخلص لد حقــــــ Rendre justice à quelqu'un, avouer . اطلع من حق aon mérite, شهد ل A. || Rendre justice à quelqu'un, dire ce qu'on pense de lui en bien ou en mal, ماظله ـ ما قصر في حقد

JUSTICIABLE, adj. com., soumis à la juridiction de, .تحت حکم ۔ فی حکم

قاصص , Justicies , v. a. ; punir judiciairement

JUSTICIER, s. m., prince qui aime à rendre ou aire rendre justice, عادل ـ رشيد.

JUSTIFIABLE, adj. com., qui peut être justifié,

.مطهر, Justifie, adj., qui justifie.

. تُبّت _ حقق _ أيّد , Justificatif, ive, adj., qui sert à justifier un ac- la vérité d'un fait, عُبّت _ حقق _ مبرر, cusé,

Justificatif, qui sert à prouver une allégation, محقق _ مثبت

JUSTIFICATIOS, s. f., défense qui prouve l'inno-. تزکیت ـ تبریت ـ برالا , cence

JUSTIFIER, v. a., déclarer l'innocence, زكم _ برّر,

Justifier, prouver la bonté, la solidité d'un avis,

صير الشي حقاً حقق العنو Justifier, rendre juste, Se Justifier, v. réf., prouver son innocence, بيض وجهه - برر نفسد

Justifit, adj., disculpé, مبرور.

مثبَّت _ محقق , Justifié, prouvé

. كثير الم , se, adj., qui a beaucoup de jus, الكثير الم

K.

KER

Kermès مَبِ القرمزيوجِد على شجر السنديان إ, Kermès هجر السنديان لله من يوجِد على شجر السنديان المناه المنا الحرف الحادي عشر من حروف الف باء

KALI, s. m., soude, plante maritime, sa cendre, قلی ۔ اشنان

خار, « KAN, », m., prince tartare فار،

KARABÉ, s. m., succin, ambre jaune, באר עו .کار با

KARAT, s. m., trente-deux grains, قيراط; plur.,

خزبنة , Kazine, s. f., trésor du grand-seigneur, خزبنة السلطان

تغيري ـ منتور أصفر , Keiri, s. m., giroflée jaune تحراج - كيس , excroissance rouge sur le chêne des humeurs, خراج - كيس. - قرمز - قرمس vert; teinture faite avec le kermès, مرز - قرمز -

KYS

. قرمز معدئي , mineral

KHAN, s. m., espèce d'hôtel pour loger les étran-. وكالة _ خانات, plur., خانات

KETMIE, s. f., plante malvacée, mauve, خطمية.

Kiosque, s. m., pavillon dans les jardins turcs,

Kourique, adj., l'ancienne écriture des Arabes,

. كير باليصور , KYRIE-ÉLEISON , s. m. , prière

KYRIELLE, s. f., longue suite, شاع.

KYSTE, s. m., membrane en vessie qui renserme

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-ARABE,

PAR

ELLIOUS BOCTHOR, EGYPTIEN,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES;

Revu et augmenté

PAR A. CAUSSIN DE PERCEVAL,

PROFESSEUR D'ARABE VULG. A L'ÉCOLE SPÉCIALE DES L.L. O.O. VIVANTES.

TOME DEUXIEME.

PARIS,

CHEZ FIRMIN DIDOT FRÈRES, LIBRAIRES, RUE JACOB, Nº 24.

1829.

			•					•
•	•	1						
					•			
	ř							
			•			•		
								-
								•
				,				
							. •	
		•						
•	•							
					•			
						-		
	v							
		•		•	•		•	
		•					•	
			_					
			•					
		•						

DICTION NAIRE

FRANÇAIS-ARABE.

LAB -

LABIAL, s. m., douzième lettre de l'alphabet français, LABIAL, الحرف الثانى عشر من الف با وهو حرف اللام للهم عدول التعريف التعريف التعريف التعريف التعريف للاسم المؤنث للسم المؤنث

La, pronom relatif pour le féminin, La.

Là, adv. démonstratif qui détermine le lieu, هُوَن (Syrie) عنا (Égypte).

عند ذلک Là-dessus, sur ces entresaites, alors,

De là, adv., de ce lieu là, de ce point là, ص هناك . De là, de cette cause là, de ce sujet là, خان ذلك .

De là, préposit., et au-delà, de l'autre côté, مهذاك الصوب من الناحية الاخوى. De là les monts, المجال ورا الجبال المحاطفة العامل. المحاطفة des espérances, كوق الأمل

Au-delà, par-delà, adv., encore plus, ازود ازید. Je lui ai donné ce qu'il m'a demandé et au-delà, عطیتہ قدر ما طلبہ منی و ازود

En-dela, plus loin, أبعد.

Deçà et delà, de côté et d'autre, عنا وهناك. Dès-là, adv., cela étant, حيث ذلك.

LAC

. شفهی LABIAL, E, adj., qui se prononce des lèvres, معیل LABORATOIRE, s. m., lieu où l'on travaille, معیل کو کات

ابكد ـ بنعب . LABORIEUSEMENT, adv., بكد ـ بنعب

. حراثة - حرث , LABOUR , s. m

LABOURABLE, adj. com., propre à être labouré,

LABOURAGE, s. m., تفليح الارض فلاحة مراثة. LABOURER, v. a., fendre et retourner la terre avec uue charrue, على مرث A.

Labourer, au fig. fam., avoir beaucoup de peine, قعب ـ قارف A.

مفلوح محروث , LABOURÉ, adj.

LABOURBUR, s. m., فلاحين; plar., فلاحين.

LARUME OU AUBOURS, s. m., espèce de cytise, نوع من شجيرة القصاص

LABYBINTHE, s. m., lieu coupé de plusieurs chemins avec beaucoup de détours; au fig., complication d'affaires embrouillées, تَبْهُ عَالَمُهُ.

Labyrinthe, cavité de l'oreille, انجويف الأذان.
Lag, s. m., grand amas d'eau dormante, بحيرة;
plur., بركة بحاير, plur., بركة

LACER, v. a., serrer avec un lacet, عقد I. O.

Lacer, couvrir sa femelle (parlant du chien), (قرر عن الكلب مع كلبة) O.

Lacer, attacher la voile à la vergue, ربط القلع 0. Lacenation, s. f., شرمطة

LACEREN, v. a., déchirer, مزع _ مزق _ شرمط .

LACERON, s. m., ou LAITERON, plante laiteuse,
طالحمشقوق _ بقلة اليهودية

LACET, s. m., cordon de fil ou de soie, قبطان ـ فيت ـ خيت

Lacets, lacs pour prendre les perdrix, etc., فتح.

Lacets, lacs pour prendre les perdrix, etc., etc.,

Lache, en parlant d'une étoffe, qui n'est pas bien battue et serrée, غفيف.

ارخو ـ سایب, trop libre, سایب.

LAche, au fig., qui manque de vigueur et d'activité, بليد ـ قليل مروة ـ كسلار.

.رخو, Variant et mou (temps), خور.

Lache, languissant (style), كلام ركك , ركيك . Lache, poltron, qui manque de courage, حمان , المقيع ـ قليل نخوة ـ اندال , plur. , ندل ـ معيوب . Lichement, adv., mollement, avec nonchalance, من غير مروة ـ برخاوة ـ ببلادة

Lachement, sans courage, sans générosité, sans cœur, من غير مروّة.

Lâcher, v. a., desserrer, détendre, رخى I. Lâcher la bride, lâcher la main à un cheval, رخى للفرس.

Lacher, laisser échapper ou aller, رخى ـ سَيَب I. Lache-moi, ارخيني.

لين, مشى البطن ـ اسهل البطن باسهى البطن . Lacher, donner un coup, شيط O.

Lacher la main, au fig. fam., céder de ses prétentions, أحدة _ لادن, ... كادن, ... كادن, ... كادن, ... كادن, ... كادن, ... كادن المحلف للمحافظ المحلف المحل

عدى عن الفركلامة, Lächer la parole, le mot, dire sa dernière pensée dans un traité, مائل اخر كلامه.

Se Lacher, v. pron., parler sans discrétion, ou sans décence, قلع برقع الحياء.

Licheté, s. f., poltronnerie, حبانة.

قَلَّة مروة ـ قَلَة نشاط , Lacheté, paresse, mollesse . بلادة ـ كسل ـ

Lacheté, action basse, عهل ندل; plur., اعهال , دناوة مايل دني مايل .

مقتصر, Laconique, adj. com., concis, مقتصر

LACONIQUEMENT, adv., أمقتصراً.

LACONISME, s. m., fayon de parler concise, اقتصار في الكلام

LACRYMAL, E, adj., qui appartient aux vaisseaux d'où coulent les larmes, ميقى. Fistule lacrymale, ناصور في ماش العين.

LACS, s. m., nœud coulant qui sert à prendre des oiseaux, des lièvres, et autre gibier, عنيط - حيالة.

Lacs, au fig., piege, شرك م فنو

LACTAIRE, adj. com., qui a du lait, צק.).

Lacté, в, adj., qui a l'apparence, la nature, la qualité du lait, لبنى.

Voie lactée, blancheur dans le ciel, formée par un assemblage de petites étoiles, حُرَبَّب التبانة ـ طريق التبانة ـ طريق التبن

Veines lactées, veines qui contiennent le chyle, مجاری الکیهوس

LACUNE, s. f., vide dans le corps d'un ouvrage, etc., et qui en interrompt la suite, خلل. Remplir la lacune qui existe, مسدّ الخلل الحاصل في

LADANUM, s. m., ou LABDANUM, substance résineuse, צנה ב צנה.

. برص , plur. أبرص , lépreux أبرص ; plur. برص , Ladre, au fig. fam., insensible de corps ou d'esit, عديم الحس .خسيس ـ ليسيم Ladre, extrêmement avare, خسيس ـ ليسيم. LADREBIE, s. f., lèpre, برص.

Ladrerie, au fig. fam., avarice sordide, 38. .مرستان للبرص , Ladrerie, hôpital pour les lépreux LADY, s. m., titre qui se donne en Angleterre aux semmes et aux filles des lords et des chevaliers, اسم يعطى للنسا الأشراف في بلاد الانكليز.

LAGOPUS OU LAGOPE, s. m. Foy. Pied-de-Lièvre. LAGUE, s. f. Voyes SILLAGE.

ـ نقاعة LAGUNE, s. f., petit lac, flaque d'eau, ققاعة ـ .مستنقع ماء

LAID, E, adj., dissorme, désagréable à la vue, مهسويه - قبيح النظر - بشع النظر - بشع - وحش Laid, au moral, deshonnête,

LAIDERON, s. f. fam., jeune femme ou fille laide, mais qui n'est pas sans agrément, عشة ولكن نعشة La laideur قبح - بشاعة . La laideur est l'égide de la vertu des femmes, القبيح حارس المراة

LAIE, s. f., femelle du sanglier, غنز برة برّبة. . بصاعة صوفي . LAINACE, s. m., marchandise de laine Lainage, façon donnée aux draps avec les chardons qui tirent la laine, تهشيط الجونج.

LAINE, s. f., poil des moutons, etc., ____; .اصواف ,.plur

LAINEUX, SE, adj., qui a beaucoup de laine, كثير الصوف - غزير الصوف

ابتياع صوفي LAINIER, s. m., marchand de laines, LAïque, adj. com., qui n'est point ecclésiastique ni religieux, عامتي ـ عالماني; plur. , حوام

LAISSE, s. f., corde pour mener des chiens, . حبلة , سلبة الكلاب

Laisse, cordon de chapeau, بزنائ برنبطة.

tout ce qu'on veut, لبحب A.

LAISSER, v. a., quitter, ne pas emporter, oublier, .0 تترک ـ خلّه

_أودع عند , Laisser, mettre en dépôt, confier, خلى عند

ابقى ل ـ خلّى ل ـ اعطى Laisser, céder , على الماء O. ترك _ خلى _ خلف _ C.

Laisser aller, سيب _ اطلق Laissez-moi passer, , Laisser échapper l'occasion. فوَّائـنــي ـ خَلَينــي ا فوت ا خَلَى الفرصة تـفوتـم. ﴿ Je ne laisserai pas passer un ما اخلى يوم بفوت كلا jour sans vous écrire, كا .و اكتت لك

Laisser de, cesser, s'abetenir de, مطّل Malgré tout ce qu'on lui dit, il ne laissa pas d'aller, مع كل .ما قالوا له ما بطل يروح الي

Il est petit et maigre, mais il ne laisse pas de faire هو صعير و صعيف و مع هذا كلَّـ ، de l'ouvrage يشتغل كثيرا

Laisser faire, permettre, souffrir que l'on fasse ou O، Votre فنرك , خالى يعهل O، Votre fils injurie celui-ci, frappe celui-là, et vous le laissez ولدك بشتم هذا ويصرب هذاك و انت, faire, .تسكت لدر تركن لد

ـ أعتقني , Laissez-moi tranquille اعتقني . .خلینی ـ خلصنی

Se Laisser aller, se relacher, ... I.

Laissez! c'est assez; terme de modération, de dédain, quittez cela! لخلينا ما Laissez-là ce دع عنكث هذا الكلام_ دعنا من هذا الكلام, discours خَلِّينًا من هذا الكلام ـ

LAIT; s. m., لبن (Égypte) _ حليب (Syrie). حليب مروب _ (Syrie) لُبُن Lait caillé et aigrelet, - Lait de fémme 'en. البن حامض. البن حامض ceinte, عبل. || Premier lait d'une femme après l'accouchement, عياد. ال Lait d'amande, Mener quelqu'un en laisse, au fig. fam., en faire مستحلب اللوز] Vache à lait, femme qui a beaucoup de lait, بقرة لبانة. | Vache à lait, personne

dont on tire beaucoup d'argent, de profit, اُمُستَحَلّ Lambiner, v. a. fam., agir lentement, تلاكم " Dent de lait, première dent, سنة لبن , Erère قراني ... واني اب رضاعة ـ اخ من الرضاع , Sœur de lait . ترخيم , Lambris en marbre . تخشيبة , serie الخت رضاعة - اخت من الرضاع , - دُوغ - دُوّ مبص Petit lait, sérosité du lait caillé, صبح J. Cochon de lait, qui tette encore, . خنوص - خنزير رصيع

Lait de poule, jaune d'œuf délayé dans du sucre وفيم صفار بيص مع ما خس,et do la décoction de laitue و سکر

LAITAGE, s. m., أيياض Laitage et œusa, أبياض | Manger du laitage et des œufs, ne pas faire maigre rigoureusement, اکل بیباض

LAITANCE OU LAITE, s. f., partie des entrailles des poissons mâles, de substance blanche et molle, plur., انصال. منِّ السهك اي شي مثل التحليب المسروب يوجد في بطن ذكور السك

LAITH, E, adj., qui a de la laitance, سبكث له متّر. LAITERRE, s. f., lieu où l'on conserve le lait, etc., لىانتر.

LAITERON, s. m. Voyez LACERON.

LAITEUX, SE, adj., qui a du lait, ذو لبرن.

التافة , Jauriène , s. f. , qui vend du lait , تافة .

.خش مدور ,mee

LARTON, a. m., fil de cuivre jaune, .تعماس اصفر

.عوض فياش , LAIZE, s. f., largeur d'une étoffe,

ا.امام في بلاد الططر, LAMA, s. m., prêtre tartare LAMANEUR, s. m., pilote pour l'entrée d'un port, .ريس البواعيز

البحر, s.m., animal amphibie, دبّ البحر). LAMBEAU, s. m., morceau déchiré, ëde; plur., مقطع, En lambeaux, قطع

LAMBIN, E, s. fam., qui agit très lentement, فتىلتە طويلة _ صلەطويل _

LAMBRIS, s. m., revêtement des murs en menui-

Céleste lambris, le ciel,

LAMBRISAGE, s. m., ouvrage de celui qui a lam-. ترخيم ـ تخشيب ,brisse

LAMBRUCHE OU LAMBRUSQUE, s. f., espèce de vigne . كومة برية ـ كشيش sauvage,

LAME, s. f., table de métal fort mince, .صفایے ,.plur

Lame, fer d'un outil tranchant, d'une épée, المحنة;

Bonne lame, au fig. fam., celui qui manie bien l'épée, ضرّاب سيف. Fine lame, femme fine et ru-مرة مقطعة ,see.

Lame, vague de la mer agitée, موجة.

.محزن

. بنوع مبكر , LAMENTABLEMENT, adv. ,

LAMENTATION, s. f., plainte avec gémissemens et .نوح ـ نياح ـ نحيب ,eris,

LAMENTER, v. a., déplorer; et SE LAMENTER, v. pr., se plaindre, ناح على o.

قريص أحر, LAMIER OU LAMION, s. m., plante للامبون ـ

رقي المعادر. LAMINAGE, s. m., action de laminer, ارقى المعادر. LAMINER, v. a., donner à une lame de métal une في المعادن وعلها صفايح في المعادن وعلها صفايح bpaissour uniforme, ي LAMINOIR, s. m., instrument pour laminer, الم لرق العادن

LAMPAS, s. m., enflure au palais du cheval, .ورم يحدث في سقف فم الفرس

Petite قنادیل , plur. قندیل Petite .سراچ

LAMPER, v. a., boire avidement, pla. LAMPION, s. m., petite lampe, , , pl., pl., pm.

LAMPROIE, s. f., poisson, حيات بحرى .مرينڌ ـ

LAMPSANE, s. f., ou Herbe aux Mamelles, ألبزاز.

LANCE, s. f., arme à long manche et fer pointu, رماح , plur. , رمع - مزاریق , plur. , مزراق

LANCER, v. a., jeter avec roideur un dard, une آرمي احدا بسهم ـ . O زرق بهزراق Aèche, رمي احدا cer des pierres à quelqu'un, خذف بالجمارة I. . ماء بالحجارة ـ I.

. جراد البحر إ. Lancer, attaquer, faire partir le cerf, t. de chasse - اطلق حصانه ,1. O. Lancer un cheval كرش الايل اعطى حصائد الميدان - ارخى الحصان

بصبص على ـ نطلع على , في Lancer des regards . مربح كلية, Lancer un sarcasme à quelqu'un, .0 نقره کلیت

Se Lancer, v. pr., se jeter avec impétuosité sur, انزرق على ـ وثب على .

.مشاريط , pl. , مشراط _ نشتر _ ريشة فصادة , saigner LANCIER, s. m., cavalier armé d'une lance, .مزارقية , plur. ; مزارقي

LANCINANT, E, adj., qui se fait sentir par élancement, ناخس _ يعزعـــز. Douleur lancinante, وجع ناخس

LANDE, s. f., grande étendue de terre où il ne vient que des bruyères, أرض عقول.

Landes, au plur. et fig., endroits secs et ennayeux .ما يصبح في قاليف ,dans un ouvrage

LANDGRAVE, s. m., juge d'un pays en Allemagne, حاكم في بلاد نيسا

LANDGRAVIAT, s. m., état, pays soumis à un land-اللاض التي تحت حكومة الحاكم المذكور, lampe simple composée d'un godet et d'une mêche, grave

> LANGAGE, s. m., idiome d'un peuple,لغدّ ـ

Langage, discours, style, manière de parler, كلام. Langage muet, gestes, regards, السان الحال.

LANGE, s. m., étoffe dont on enveloppe les enfans . لفایف , plur. ; لفافتر _ قیاط , au maillot

LANGOUREUSEMENT, adv., ندبول. Regarder langou-. نظر اليد بعين ذابلة ,reusement

LANGOUREUX, SE, adj., qui marque de la langueur, i. | Ton lan- نظر ذابل. Regard langoureux, ذابل .صوت شجعي , goureux

LANGOUSTE, s. f., écrevisse de mer, السرطان

LANGUE, s. f., organe de la parole, إسان ; plur., السن et السنة.

Langue dorée, au fig. fam., personne qui sait séduire, persuader, عذب اللسان. Mauvaise langue, médisant, السان سوم. || Personne qui a bien de la - طويل اللسان , langue longue السافد طويل. || Qui a la langue déliée, bien pen-LARCETTE, S. f., instrument de chirurgie pour due, السانم طلق . Qui a la langue épaisse, embarrassée, اسانہ ثقیل. 🖞 J'ai son nom sur le bout de la langue, اسهد على راس لساني. (Cela lui a dénoué la langue, هذا اطلق لسانه. | Les imprudences de la langue causent les malheurs de l'homme, . Mieux vaut chop عثرات اللسان افات الانسان عثرة القدم اسلم من per du pied que de la langue, عثرة القدم prov. ∥ Prendre langue, s'informer, عثرة اللسان أستخبر. || Coup de langue, médisance, استخبر

> . لسان أرض Langue de terre, terre longue et étroite, نسان أرض. Langue, idiome, langage d'une nation, السان; plur., العات; plur., لعات. Langue mère, de laquelle sont dérivés les idiomes, السان أصلي ال

Langue vivante, parlée, السان دارج. Langue morte, ancienne, السان قديم. السان قديم

Langue de Cerf. Voyez Scolopendre. Langue de Bouc. Voyez Vipérine. || Langue de Chien. Voyez Cynoglosse. || Langue de Serpent, plante, الحيث

LANGUETTE, s. f., de balance, السان الميزان LANGUEUR, s. f., état de celui on de ce qui languêt, فتور ـ سقم _ ضنا ـ ذبول

LANGUIA, v. n., être consumé peu à peu par une maladie qui abat, J. A.

Languir, au fig., souffrir, être consumé par une passion, l'ennui, les désirs, ضنى A. استاد العشق Languir d'amour, اصناد العشق Languir de faim et de soif, العلم الجوع و العطش Languir d'ennui, اهلكم الصحيد. الصحيد الصحيد. الطول عذابه المولى المولى عذابه المولى عذابه المولى عذابه المولى عذابه المولى عذابه المولى عذابه المولى المولى

Languir, trainer en langueur, لم يزل الامر مرتخية. L'affaire languit toujours, المادة دايها مرتخية.

Languir, être trainant, être languissant (style), LAPI

LANGUISSAMMENT, adv., بسقم.

سقیم ـ مضنَى . LANGUISSANT, B, adj., qu'i languit, دَبلان ـ دَابل ـ عین دَبلان ـ دَابل ـ ابلان ـ دَابل ـ کلام واقف , بارد , Style languissant .نظر مکسور ـ سقیم , رکیک

LANICE, adj., (bourre), صوفي مشاق صوفي.

LANIRER, s. f., courrole; plur., plur.,

ذو صوف , في NIFRBE, adj.

LANTERNE, s.f., bolte transparente pour renfermer une lumière, فأنوس مضيار, plur., فرانيس.

Lanterne magique, خيال ظل.

LARTERNER, w. n. fam., être irrésolu, perdre le הולשל, plur., הולשל, temps à des riens, צצה . LAQUE, s. f., sort

Lanterner, v. a., remettre quelqu'un d'un jour à l'autre, l'amuser par de vaines promesses, أطل أحداً

Lanterner, importuner quelqu'un de propos impertinens, تبارد عليد ـ تحالى على أحد.

LANTERWERTE, s. f. fam., irrésolution, בצלש.

Lanternerie, fadaise, discours frivole, ترادة علاقة.

LANTERNIER, s. m., lambin, L.

عليم صوفي , LANUGINEUX, adj.,

LAPATUM, s. m. Voyes PATIENCE.

LAPER, v. a., boire en tirant l'eau avec la langue comme font les chiens, ولغ ما له على A.

ارانب صغار, pl., ارنب صغير, LAPIDAIRE, s. m., qui taille, vend des pierres précieuses, حكاً ك ـ جواهرجي

LAPIDATION, s. f., action de lapider, قرجم بالججارة.

LAPIDER, v. a., assommer à coups de pierres, رجم O.

LAPIDIFICATION, s. f., formation des pierres,

LAPIDIFIER, v. a., t. de chimie, réduire les métaux en pierres, جارة

Lapidifique, adj. com., se dit des substances propres à former les pierres, خاعل جارة,

LAPIN, s. m., quadrupède herbivore à poil grisroux, بارنب بلدى ـ ارانب بلدى ـ ارانب بلدى ـ الله المالية. (Barbarie) قُلَين (Barbarie)

LAPINE, s. f., femelle du lapin, أرنبة.

LAPIS, LAPIS-LAZULI, s. m., pierre précieuse bleue veinée d'or, الجركازورد ou ججر لازورد.

Lars, s. m. (de temps), espace de temps, مُدَة م مسافة زمن

.موتد ـ كافر , LARS et RELAPS, adj.

LAQUAIS, s. m., valet de livrée, de pied, خدّام عندام المواتحة المواتحة المواتحة المواتحة المحتام الم

LAQUE, s. f., sorte de gomme, عبيغ اللك.

LARCIN, s. m., vol, chose volée; au fig., plagiat, سرفة.

شحم الخنزير, LARD, S. M.,

LARDEN, v.a., mettre des lardons, فشكت شحم في O.

Larder, au fig. fam., percer de coups, piquer,

ثر عز عز غز

LARDOIRE, s. f., instrument pour larder de la viande, مشك الشحيم

LARDON, s. m., morceau, aiguillette de lard, قطعة شجم ـ غزة شجم

Lardon, au fig. fam., mot piquant, a....

En large, العرض على المعالقة العرض . Au large, spacieusement, LASCIVEMENt à l'aise, في الواسع . المائة الم

LARGEMENT, adv., généreusement, יאכק.

Largement, au large, d'une manière large, في السيط في الكبير.

LARGESSE, s. f., distributions d'argent, تعنى; plur., منسد عطا د عطال. Faire des largesses, ك نشر النثار افضل على د انعم على 0.

LARGEUR, s. f., dimension en large, عرض عرض المقدة تهت عن المعلقة المعلقة المعلقة المحلفة الم

LARGUER, v. a., terme de marine, أرخى. LARIX. Voyez Mélèze.

ادمع , coll., دموع , plur., دمعة , coll., دمع , coll. , دموع , coll. , قطرة أبوب ـ دمعت أبوب , Larme de Job, plante , أصداغ , دمعت أبوب .

المخيل.

LARMOYANT, E, adj., qui pleure, בייה ננמש

Larmoyant, qui fait verser des larmes de douleur, يُدمع العين.

LARMOYER, v. n., pleurer, دمّع.

LARRON, MESSE, s., qui vole furtivement, قال المدشر بعلم المرام . L'occasion fait le larron, مال المدشر بعلم المحرام ; prov.

LARVES, s. m. plur., âmes errantes des méchans, ارواح الاشرار.

LARYNX, s. m., partie supérieure de la trachéeartère, مناجر ; plur., حنجرة

Las, se, adj., fatigué, نعبان. Je suis las de marcher, نعبت من المشى ـ تعبت من المشى.

Las, ennuyé, زعلان.

فاستی ,LASCIF, IVE , adj. , fort enclin à la luxure .شهوانی ـ

Lascif, qui porte à la luxure, يقوم الشهوة. ليقوم الشهوة.

LASCIVITÉ, s. f., forte inclination à la luxure,. شبق ـ شهوة

LASERPITIUM, s. m., plante, تُجدرة الحلتيث .

LASSANT, B, adj., qui fatigue,

LASSER, v. a., fatiguer, اعيى ـ اتعب

زغل ,Lasser , ennuyer

Se Lasser, v. pr., se satiguer, تعب A. ـ عيى .. A. عيى A. ـ عيى .. A. ـ مَل من

LASSITUDE, S. f., Lassitude, S

LATENT, E, adj., caché, مخفى.

LATÉBAL, E, adj., بخص الجانب على على على المحانب على المحانب على على المحانب على المحانب المح

LATIN, s. m., la langue latine, اللسان اللاطينى. LATINISER, v. a., اصار لاطينى.

LATERISME, s. m., كلام لاطيني.

LATINITÉ, s. f., langage latin, ללבייל. Basse lati-

nité, langage des auteurs latins des derniers temps, تاليف التاخرين في اللغة اللاطينية

LATITUDE, s. f., t. d'astronomie et de géographie, distance des lieux par rapport à l'écliptique ou à l'équateur, عرض; plur., عروض. Cercles de latitude, دواير العروس.

Latitude, au fig., espace, liberté d'action, emp. LATRIE, s. f., culte de latrie, que l'on rend à Dieu . صادة لله و احل ,seul, cal

LATEINES, s. f. pl. , ششه ; plur. , ششم ـ كنيف ـ LATTE, s. f., pièce de bois longue, étroite et بداورة - عارضية خشب ,plate

LATTER, v. a., garnir de lattes,

LATTIS, s. m., arrangement des lattes, مُن خشب .تخشیب ـ

LAUBANUM, s. m., extrait, préparation d'opium, روح الأفيون - دهن الأفيون. LAUBKOLB, s. f., plante, بَيْنُب

. كارنتينة _ | Laurier | . كرز الغار ,Laurier | . دفل _ دفلي غار, thym

. انتصار , Laurier, au fig. , la victoire

LAVAGE, S. M., June.

. لام التعريف إسنبل خزامة, LAVANDE, s. f., plante aromatique, خزامة موبة الملكة, Eau de lavande, ou de Cologne, خزامت لخت مطر , LAVASSE , s. f. , pluie subite , عطر ,

LAVE, s. f., matière fondue qui sort des volcans, مادة من جبل النار

فانع , LAVE, adj., clair, فانع

LAVEMENT, s. m., clystère, مقنة; plur., أحتقى, Prendre un lavement

ا.قدّم لم الطشت و الابريق Donner à laver, عسل ی Se laver avant la prière, faire l'ablution, توضع . " عهل لد تعسيلتر راس

Laver, essacer, _ s I. Laver ses péchés, au fig., A. رحض الدرن, les pleurer

Se laver, se justifier, جبرى نفسه ـ بيتن وجهه.

S'en laver les mains, fam., se décharger de toute responsabilité, de tout reproche, عوفع بدلا من دعوة A.

LAVETTE, s. f., chiffon pour laver, is.

LAVEUR, SE, S., qui lave, غسّال.

القا لون , LAVIS, s. m., manière de laver un dessin,

LAVOIR, S. M., Justo.

LAVURE, s. f., eau qui a servi à laver; produit du lavage, تاسخ.

.مُسهل _ يهشي البطن

لمكنع. مكلم. LAYETTER, s. m., qui fait des boîtes, عُلُم.

LAYETTE, s. f., linge pour un enfant, жей .قـاش لولد

LAZARET, s. m., lieu où l'on fait la quarantaine, محل يسكنه مدّة اربعين يوم من يشك به طاعون (Laurier rose, شجر العار ,Laurier soe

الجورد - لازورد , LAZULITE, S. f., الاجورد -

LAZZI, s. m., épigramme, bon mot, تنكيت.

LE, art. m.; la, fém.; les, plur. com., J! -

Le, la, les, pron., ، masc.; هم, fém.; مم, pl. m.; pl. fém.

.عوض قهاش Lt, s. m., largeur d'étoffe,

LECHER, v. a., passer la langue sur, A. -

LEÇON, s. f., instruction donnée à celui qui veut ـ تدریس ,apprendre une science, une langue LAVRA, v. a., nettoyer avec un liquide, نعليم _ "قرية مالية". Il a suivi mes leçèns avec assiduité, Je lui donne deux وأطب على العصور لتدريسي leçons par semaine, أعليه مرّنين في الجيعة . | Pren-ـ أخذ عند عند de quelqu'un, le réprimander, dre des leçons de quelqu'un, حــــنه غذأ ـ اخذ العلم عن

Leçon, chose donnée à apprendre, مثالة. Leçon, précepte, تعليم; plur., تعاليم.

Leçon, manière dont un texte est écrit, قراة ـ قراة; plur., عرواية ـ قرآه.

ECTURE, s. f. , قرابة _ قرابة .

Lène ou Lédux, s. m., arbrisseau, شجرة اللادن. Légal, B, adj., شوعى.

LECALEMENT, adv., على موجب الشرايع.

LÉGALISATION, s. f., certification de la vérité d'un acte par l'autorité, من ارباب الحكم على ورق من ارباب الحكم.

Légalisation, v. a., rendre un acte authentique par la légalisation, علم على كتابة للتصحير.

LEGALITE, s. f., qualité de ce qui est légal, محمدة.

LEGAT, s. m., représentant du pape, قاصد رسولي.

Légat a latere, envoyé papal extraordinaire, البابا.

LEGATAIRE, s. com., à qui on fait un legs, ما الموضّى له.

Ligation, s. f., charge du légat, البابة البابا.

Ligation, ambassadeur et toute sa suite, الجبى

LEGENDE, s. f., livre de la vie des saints,

Legende, liste ennuyeuse, longue liste, قسيرة طيلة.

Légende, inscription autour d'une pièce de monnaie, دواير عاملة; plur., دوايرة معاملة. Liser, ank, adj., qui ne pèse guère, حفيف; plur., حفائف.

Style leger, facile et agréable, کلام طریف. Leger, adroit, agile, شاطر نضیف. Plume اف gère, main légère, شیق.

Pièce de monnaie légère, qui n'a pas le poids, معاملة ناقصت ـ معاملة نخس

Léger, facile à digérer, مسهل الهضم.

Léger, facile à supporter, مينف ـ حفيف.

Léger, frivole, باطل _ عفيف.

Leger, peu important, peu considérable, خلیف. Légère blessure, واهی ما تحت خبر وجیر در لطیف.

Léger, volage, طايش _ خفيف.

ل من Léger, subtil , وفيع

A la légère, adv., avec de légers vêtemens, ففاقى ـ بلبس خفيف

من غير انقان *A la légère* , au fig. , inconsidérément من غير انقان .

LEGEREMENT, adv., avec légèreté, Jac.

Légèrement, un peu, قليلا. Légèrement blossé, مجروح جرح لطيف.

Légèrement, inconsidérément, من غير تهبيز. Légèrement, s. f., qualité de ce qui est léger, peu pesant, خفّة.

Légèreté, agilité, vitesse, قشاطة منظمة.

Légèreté, au fig., légèreté d'esprit, inconstance, instabilité, ثابت عقد عقل ما قلة ثبات ما طيارة منظمة عقل منظمة عقل منظمة المنظمة المنظمة

ـ قلّه على الله . Légèreté , imprudence , قلّة عقل _ سهو

Légèreté, peu de gravité, قلة عقد .

Lector, s. f., corps militaire, troupe, طابور; pl., أجواق; plur., إجواق اليم

Légion-d'honneur, ordre institué pour récompenser tout genre de mérite, طابور شرف.

LEGIONAIRE, s. m., membre d'une légion, .من اعضا الطابور

LEGISLATEUR, TRICE, 3., qui fait les fois, y coo-الماسية المساولونية المشوايع الموايع الموايع الماسوايين الماسوايين

LEGISLATIF LINE, adj. 5

LEGISLATION, a. f., droit de faire des lois, .وضع الشرايع

Legislation, corps des lois, شرابع.

اصحاب الشرايع

corps Mgislatif domoure assemblé, مدة خلستهم

Legiste, s. m., jurisconsulte, وفقيه منتشرع , Lenitif, s. et adj. (remède), دوا مليّن .فقها , plur

LEGITIMATION, s. f., changement d'état d'un enfant naturel, par lequel il acquient les droits de ceux | 1 LENTE ou LENDE, s. f., œuf de poux dans les qui sont légitimes, مرابة عرفة والامن بعد ما كان حرام , plur., صيبانة و صيبانة و صيبانة عرام , coll., ·· ،و الجائد 'بالنسب

Légitimation, action de légitimer, acte qui constate les pourreirs, المعقبق.

مشي على مهل Literrismy adj. com., qui a les conditions, les مشي على مهل. qualités requises par les lois, حلال عشرى.

Legitime, juste, fondé en raison, محق الم

LEGFFEME, s. f., portion accordée aux enfants par . نايب الاولاد في ميراث والديهم شرعاً ,la loi LEGITIMENENT, adv., J Harl _ jarlu.

LECITIERA, v. a., rendre légitime un enfant maturel, عرف ولدة حلال والحقم بالنسب rel

Legitimer / faire reconnaître publiquement pour authentique et juridique, حقـق.

Légitimer, rendre juste, légitime,

Ligringra, s. f., état, qualité d'un enfant légitime, كالم.

Légitimité, souveraineté d'un prince reconnue de père en fils, خلك ,

Légitimité, qualité de ce qui est légitime, couforme aux lois, صحة _ حق.

ــ وصية Licos, s. m., don lafisé par un testateur, ــ وصية . اوقاف , plur. , وقف , Legs pieax ، خلف موضى ا

رضم المحد ب LEGUER, v. a., donner par testament, .خلف بوصّة ،

LEGUME, s. m., pois, seves, etc., plantes potagères, ; خصرة _ قطائي , plur. ; قطنية _ بقول , plur. ; بقل

يقولي . Legumineux , se , adj

Législature, période de temps pendant lequel le LENDEMAIN, s. m., le jour suivant, ...

LENT, E, adj., tardif, . Homme lent, lambin,

LENTEMENT, adv., avec lenteur, Jan _ ale _ , Marcher lentement بطولة بال _ ببط_____

. بناني Agir lentement, avec circonspection,

LENTEUR, s. f., manque d'activité, de célérité, بطو يطو L'activité est une source de biens, la العموكة بركة و lenteur une source de maux, التواني ملكة

Lenteur, opposée à précipitation, Joseph - ili-.طولتي مال

LENTICULAIRE, adj. com., qui a la forme d'une .عدسي ,lentille

. عدس ; coll., عدست , LENTILLE, s. f., légume Ris avec des lentilles, pilaw aux lentilles, المحجدة, | Lentille des marais, ____b.

Lentitle, tache rousse ou brune sur la peau, شامة ـ

Eentille, verre convexe des deux côtés, قزارَة المنظل عدسي المنظل عدسي

LENTISQUE, s. m., arbre, عضورة المصطكى مد ضرو

Léonin, NE, adj., du lion, propre au lion, عليه المحتفظة المن المنافعة الم

LEONTOPETALON, s. m., plante, diche.

Léopabd, s. m., quadrupède féroce, à peau tachelée, نهر; plur., قبلان بصطى ـ نهورة (Barbarie) ـ قبلان بصطى ـ عيلس

Léproserie, s. f., hôpital pour les lépreux, بيهارستان المجدّمين.

Lequel, laquelle, lesquels, pron. relat., celui, celle qui, الذين; fém., الذين; plur., الذين

Lequel? interrogatif, ق; plus vulg. أبن هو,. Less, adj. f., qui blesse, صدّ.

Crime de lèse-majesté, crime commis contre une tête couronnée, عناية صد سلطار.

LESINE, s. f., épargne sordide, &

Lésinen, v. n., user de lésine, ...

LESINERIE, s. f., acte de lesine, تقذير.

مضرة _ صور , Lisson, s. f., tort, dommage

Lesion, blessure, جرح.

LESSIVE, s. f., eau qui a passé sur les cendres ou dissons de la seude pour laver le linge; eau détersive,

LESSIVER, v. a., blanchir, عُسَل الْحُوايِج LEST, s. m., ce qu'on met au fond d'un bâtiment pour le tenir en équilibre, تصبيرة ... تصبيرة

Leste, adj. com., logèrement vêtu منتخف

Loste, au fig., adroit, leger, عشطول من المحادث. المحادث المح

Leste, peu délicat sur les convenances, etc.,

LESTEMENT, Adv., a - ablini -

LESTER, v. a., garnir un vaisseau de lest,

LETHARGIE, s. f., assoupissement profond contre nature, سُبات.

Léthargie, au fig., Jie. -

LETHANGIQUE, adj. com.,

LETTRE, s. f., caractère do l'alphabet; حرف; plur., احرف علم الحرف المحرف. Lettre ponctuée, محتور المحرف ا

Lettres, au plur., actes de chancellerie, أوامر أمر شريف سلطاني.

Lettres, sciences, العلوم Belles-lettres, la grammaire, l'étoquence, la poésie, العلوم الادبيات. [العلوم الادبيات]. Les gens de lettres, اهل الأدب

الكتاب يقتل والروح, La lettre tue et l'esprit vivifie, يعتبى

A la Lettre, adv., dans le sens littéral, apparent, على ظاهر.

A la Lettre, mot pour mot; L.

. أجازة Lettre de marque, commission, pouvoir, .العربة

ادبا ; plur. ; اديب ـ من اهل الأدب ـ عليا .

ـ شوك الجهال ، Leucacantee, s. f., plante, الجهال . اشترعاز.

.قولوا لهم , Dites-leur ، هم , Dites-leur ، قولوا لهم || Leur Mvre, کتابهم, Leur maison, بیتهم. || بتوعهم , Les leurs الماعهم _ متاعهم الماعهم , متاعينهم.

LEUREE, s. m., morceau de cuir rouge saçonné en forme d'oiseau, pour rappeler les oiseaux de faucon-.طير من جلد لمناداة الصقر nerie,

Leurre, au fig., chose dont on se sert artificieuse-. نظییعت _ حیلة ,ment pour attirer

LEURRER, v. a., dresser un oiseau au leurre, علم الصقر الرجوع.

Leurrer, au fig., attirer par quelques espérances pour tromper, علَل - طَهْم - وقَع Leurrer quelqu'un ماطله _ عللم بيواعيد كويسة , de belles promesses LEVAIR, s. m., ce qui sert à faire lever la pâte,

. اخلاط فاسدة , Levain, vice dans les humeurs . .نعش في الايخلاط

. فطير , Pain sans levain . خيبرالا

Levain, au fig., reste d'une passion violente اثار الخطية ,mauvaise impression que laisse le péché اسباب الفتندة ,Levain de discorde . نقية الشهولا _ المشرق ـ الشرق الشرق . LEVANT, s. m., l'orient

LEVANT, adj., qui se lève, se dit du soleil, .شهس مشرقتی شارفت

LEVANTIN, E, adj., qui est du Levant, شرقى; היא שוואלן; شرقى. اهل الشرق ،Les Levantins, شراقولا ou الشرق المراقبير ، ,plur. .صندل , LEVANTINE, s. f., sorte d'étoffe en soie Lavia, s. f., action de lever, de recueillir les im-جع الخراج - جع المال - لم pots, etc.,

Levée, ce qui est recueilli, recette, 4. Levée

Levée de boucliers, au fig., attaque avec éclat, LETTRÉ, z, adj., qui a du savoir, مالولة plur., اهيلولة . Faire une levée de boucliers contre quelqu'un, .نادي الله اكبر على

Levée, digue, chaussée, غصر عاجز; plur.,

Levée d'un رفع مجلس. Levée d'un , فع العصار ,siège

Levée , au jeu de cartes , ست.

.رفع , Levée, action d'ôter, d'enlever,

LEVER, s. m., l'heure, le temps où l'on se lève, Le lever du soleil, l'heure où le soleil se lève, . Le lever des astres, الشراق الشهس .طلوع الكواكب

Lever-Dieu, le temps de la messe où le prêtre lève .رقع القربان, l'hostie

LEVER, v. a., hausser, فع A. _ شال . Lever les yeux, رفع عينيه. || Il n'ose plus lever la tête, » .ما بقى له راس بنشال ـ ما بقى له راس يرتفع Elle leva son voile, ونعت , شالت , كشفت عربي وجهها الغطا

_ اقام, Lever, dresser ce qui était penché, couché, اقام, . م رفع ۔ . 0 نصب

Lever, oter, retirer, فع مال مال I. Lever une difficulté, محل عقدة ـ حل مشكلة , Lever l'ancre, حل المرساية

Lever, couper, prendre une parție sur un tout, . ٨ قطع , ١ شال من

Lever, recueillir, جع A. - با O. Lever des troupes,

Lever l'étendard contre quelqu'un, خرج على ٥٠٠ -.رفع بيرق العصيان على

Lever le siège, s'en aller, quitter une place qu'on avait assiégée, وقام عن . Lever la séance, فض المجلس _ رفع المجلس. الدver la garde, la retirer, شال العفر I.

Lever boutique, ménage, commencer à les tenir, . فنح دکان , بیت

Lever , v. n. , pousser , نت O.

assis, قام O.

. قام من النوم ,من الفرشة , Se Lever, sortir du lit Se Lever, paraître sur l'horizon (astres, soleil), . مطلع ـ اشرقت الشهس

Se Lever, commencer à souffler, en parlant du vent, بعصف ريهت I.

Levien, s. m., barre propre à remuer les fardeaux, Levier en اقواب, plur., قوب عتل Levier en امنحال . plar : منحل , fer

LÉVIGATION, s. f., , 42.....

LEVICER, v. a., réduire en poudre impalpable, . ۸ سحق

Levis, adj. masc., pont-levis, pont qui se hausse et se baisse, قنطرة ترتيفع وتبتوطي

من سطلاوي , LEVITE, s. m., de la tribu de Lévi LÉVITIQUE, s. m., troisième livre du Pentateuque, سفر لاوي

Levez, s. f., مُفْمُ ; plur., عُفْمُ - plus vulgairem., شفش; plur., ففش. Pethe lèvre, تفنش.

حافت , حافية الجرح , Levres , bords d'une plaie , حافية Dire des levres, au fig., prov., sans que le cœur y soit, قال بالفم O. Rire du bout des lèvres, d'un rire . فلوس , Avoir le cœur | plur. اضحك من طرف الشفف. في فيد الذي في قلبه sur les lèvres, être franc, sincère, على فيد الذي في المادي في في المادي في . كلية سلاقية , Levaette , s. f. , femelle du lévrier ,

LÉVRIER, s. m., chien de chasse pour les lièvres, ;كلب سلاق -كلب سلوقي -كلب سلاقي - سلاق كلاب سلاق ,.plur.

.سلاق صغير , Levnon, s. m., jeune lévrier

LEVURE, s. f., écume de bierre qui sert de levain, . ربعة بوزة لتخمير العجير،

LEXICOGRAPHE. s. m., auteur d'un lexique, اهل اللغة ـ صاحب كتاب لغة

. كناب لغة , Lexique, s. m., dictionnaire

LÉZARD, s. m., quadrupède ovipare, ... ; - حية شهس _ صباب, plur., خسب _ اورال, Se Lever, v. pron., se mettre debout, cesser d'être | plur., ا .حرذون - ابو بريص

شقوق , plur. , شقوق , plur. , شقوق .

مشقوق , Lézardé , adj. , fendu (mur) , مشقوق .

Liais, s. m., sorte de pierre dure, نوع جر صلد. LIMISON, s. f., jonction de plusieurs corps en-

.ارتباط ـ عقد ـ لحية ـ خلطة - اتحاد , semble Liaison, au fig., ce qui lie les parties d'un dis-ر باط الكلام, cours

Liaison, attachement, union entre des personnes . الفة _ عشرة _ صحبة ,par amitié, par intérêt

مناسة, Liaison, rapport, connexité d'affaires, مناسة.

لحية , Liaison, tout ce qui lie, unit deux choses وصلتـ ـ

عقد . Liaison, ce qui épaissit une sauce

Liaisons, au plur., sociétés, connaissances, .مصاحبة كلارذال, Les mauvaises liaisons .معارف ا الا الله الله Il a de mauvaises liaisons, يعاشر ناس ارذال.

موافقة , Liaisons , intelligences avec , موافقة .

Liant, B, adj., souple, ليّر.

Liant, au fig., affable, prompt à former des liai-.سربع الميل ـ مساير, sons

; فلس _ سحنوت , LIABD, s. m., petite monnaie

ر بطة ورق ,Liasse, s. f., papiers liés ensemble LIBANOTIS, s. f., plante, ...

اهراق اشرية, LIBATION, s. f., effusion de liqueurs, أهراق إشرية. LIBELLE, s. m., écrit injurieux,

LIBELLER, v. a., dresser suivant les formes, نظم ,حرّر حسب القوانين

LIBELLISTE, s. m., auteur d'un libelle, هاجی.

LIBERA, s. m., prière pour les morts, ترحیم علی کاروات

Libéral, E, adj.; qui aime à donner, كريم; pl., اسخيق ـ كرام

Heldes libéralos, mobles et libres, المناوكار الشريفة.

Les arts libéraux, arts où l'espris a plus de part que le travail de la main, الفنون العقلية.

LIBÉBALEMENT, adv., بكرم.

Liberalité, s. f., penchant à donner, المحمد علي المحاوة

Libéralités, dons faits par libéralité, انعام النعام.

Libérateur, Trice, s., صختاص.

Libération, s. f., décharge d'une dette, d'une servitude, علاص.

Libérer, v. a., décharger de, délivrer de, صانح.

Se Libérer, v. réf., s'acquitter, منحلم من A. ـ

Liberté, s. f., état, condition libre, عُرية.

Liberté, affranchissement, عتاقى. Donner la liberté à un esclave, عتق العبد I. | Mettre en liberté un prisonnier, اطلق للسير.

Liberté, pouvoir de faire ou de ne pas faire, indépendance des commandemens de la volonté d'autrui, عدم التعلق بالناس ـ اطلاق Vons avez là-dessus liberté pleine et entière.

Liberté, facilité heureuse, طلاقة طلاقة Liberté de la langue, طلاقة اللسان بالملاقة الفكر فراغ العقل من الهم duberté, مطلاقة الفكر فراغ العقل من الهم

Liberté de conscience, permission de professer une religion quelconque, عربة الاديان.

Libertes, au plur., franchises, immunités, مزأبا

Des libertes, de trop grandes familiarités, اعظية.

Liberté, manière d'agir hardie, اجسسارة. Je prends la liberté de vous envoyer, استختم بارسال الله Nous prenons la liberté de vous prier de nous rendre un service, متجاسرين بتكليفكم قضى غرض

LIBBRTIN, R, adj., déréglé dans ses mœurs, .فاسق ـ معتّر ـ فلاتني

Libertinage, s. m., débauche ou mauvaise conduite, فساد ـ فلت.

Libertinage, irreligion, قلة ديانة.

شهوانی , LIBIDINEUX , se, adj. , lascif , شهوانی .

Libraibe, s. com., marchand de livres, کتبی ; plur., صتحاف ـ کتبیة

Librairie, s. f., profession de librairie, گتبية.

منخزن كتب, Librairie, magasin de livres,

Libration, s. f., balancement apparent de la lune autour de son axe, مياسة القهر.

Libre, adj. com., qui a le pouvoir d'agir ou de n'agir pas, مطلوق الحربة. Libre, qui peut choisir; faire ce qui lui plait, مختر على نفسه للانسان مختر على نفسه L'homme est libre de faire ce qui lui plait, المنسان مختر على نفسه Je suis libre de faire ce qui me plait, انا دستورى في يدى اعهل ما يعجبني

Libre, qui n'est point esclave, خُر, plur., أحرار,

عيل منتزّة عن كل Action libre, faite librement, كي عيل منتزّة عن كل

ـ دستوره فى يك ـ خالــص , Libre, indépendant . . بلاد حرية , Pays libre . ما هو تحت حكم

Libre, délivré, exempt de peine, etc., من صالح Libre, qui n'est pas gêné, طلق Sa langue est libre, طلق السانه طلق Chemin libre, qui n'est pas fermé, حرب سالک

Libre, hardi, téméraire, جاسر.

Libre, licencieux, سفيد ـ فالت ـ زفر. Propos القش فالت ـ كلام زفر. Etre libre avec quelqu'un, avoir de la familiarité avec lui, مع لم دالّة على . .

Liere-Arbitae, s. m., liberté d'agir ou non, et de choisir entre le bien et le mal, الْحَتِيار العبد.

LIBREMENT, adv., sans y être forcé, باختياره ـ باختياره .

Librement, sans égard, sans circonspection, تيحرّبية. Licz, s. f., arène, ميدأر.

Entrer en *lice*, au fig., s'engager dans une lutte, يزل في الميدان I.

Lice, femelle de chien de chasse, كلبة صيد.

LICENCE, s. f., liberté trop grande, contraire au respect, أجتراً عسارة.

Licence, déréglement de mœurs, de paroles, عنه الشعر.

Licence, liberté poétique, علم الشعر الشعر.

Licence, écart des règles, de l'usage, بعاد عن

القواعد. Licence, degré de savoir qui permet d'enseiguer,

Licence, abus de la liberté, علال الحرية.

اجازة

Licencié, s. m., qui a pris le degré de licence, et peut enseigner, און ביל און.

הנקיא שהאלת, (de troupes), זעניי שהאלת. Licencier, v. a., congédier des troupes inutiles.

LICENCIBUSEMENT, adv. , بسفاهم.

LICENCIEUX, SE, adj., déréglé, désordonné, تافید منهیک میلاد . Mener une vie licencieuse, کلام فالت , Propos licencieux . انهیک فی المحارم کلام زفر-

LICHEN, s. m. Voyez Pulmonaire de chêne. LICHEN-PETREUS. Voyez HEPATIQUE.

LIGITATION, s. f., vente par enchère, عبيعة بالمزاد. LICITE, adj. com., permis, مباح عباحاً. LICITEMENT, adv., مباحاً

LICITER, v. a., saire vendre à l'enchère, امر ببيع في المزاد

LICOL ou LICOU, s. m., fam., رسن Joli licol avec des ornements d'argent ou d'or qui pendent sur le chanfrein du cheval , رشية .

LICORNE, s. f., sorte d'animal sauvage, وحش يشبه الفرس وفي جبهتد قرن

. كركدان بحرى , Licorne de mer, narval

Liz, s. f., dépôt que fait une liqueur, ما النبيذ عمار النبيذ عمار النبيذ عمار النبيذ عمار النبيذ لله. النبيذ عمار النبيذ عمار النبيذ عمار النبيذ النبيذ عمار النبيذ النبيذ عمار النبيذ النبيد النبيذ النبيد

Lie du peuple, des hommes, au fig., les gens les plus vils, اراذل الناس.

Likoz, s. m., arbre, son écorce légère, spongieuse, طوّاف _ فلّين _ فل.

Lien, s. m., ce qui lie, attache, unit, خبر الطات, plur., باط عقيود, plur., برباط عبال الموقة plur., لا عبال الموقة العالم sang, المجابل الموقة الوالقرابة, personnes les liens de l'amitié, du bersonnes les liens de l'amitié, للمحدد المحدد المحدد

Liens, au plur., fig., esclavage, اغلال

لزلقة بطن . Lienterie, s. f., sorte de dévoiement . رنظة بطن . Lien, v. a., serrer, attacher, طربط . O. ـ ثقد المناف الم

Lier, faire un nœud, عقد I. O.

. ا عقد ـ . O لحم , Lier, unir, cimenter

.عقد ألمرق, Lier, bien mélanger une sauce

Licr, au fig., astreindre, لزم ـ قيد A. Lié par un serment, ملزوم بيمين Lier et délier, refuser ou donner l'absolution, ربط و حلّ

Lier amitié, commerce, عبل صحبة. Lier conversation, فتر معد سيرة.

Se Lier, v. pron., former une liaison, عاشر عاشر .

. الزم نفسم بشسسى , Se Lier, s'astreindre بط نفسه . O.

Se Lier, t. d'arts, former un bel ensemble par l'union assortie, انظلي.

LIERRE, s. m., arbuste rampant ou grimpant, خا قسوس عبد Lierreterrestre, قسوس عبد المساكين المعارج . مطارح . مطارح . أمكان , plur., ومطرح . أمكان , plur., موضع ; plur., موضع , plur., دق وقتد و محلد, plur. الها المحلل , En temps et lieu

Mauvais lieu, maison de débauche, بيت عكس . Lieux, au pl., appartemens, pièces d'une maison,

Lieux, latrines, مستراح ـ ششهة.

Lieux-communs, réflexions générales, choses usées et triviales, موارد مطروقة

Avoir lieu, arriver, عدث آ. - A. حصل مدل آ. مصل مدل آ. - A. حصل مدل آ. انتم الله النوu que, tandis que, أ. أ. أ. أا ne pense qu'à jouer, au lieu qu'il devrait travailler à s'instruire, ما يفتكر على الله الذا كان يجب عليه اللجتهاد الكلى اللعب اذا كان يجب عليه اللجتهاد الكلى المعارف وسينها انت جاهل المعارف الخوك عالم بينها انت جاهل الخوك عالم بينها انت جاهل المخوك عالم بينها انت جاهل المخوك عالم بينها انت جاهل المخوك عالم بينها انت جاهل المخورة المخورة المناسبة المناس

LIEUE, s. f., mesure itinéraire, ماقة ماتى, plur., ماتى ou ماتى. Être à cent lieues, au fig. fam., être très-éloigné de ce qui est, بعد بالف

LIEUTENANCE, s. f., خابت فربت فرباسة نوبت

- نوّاب , plur. ; نایب , LIBUTENANT, s. m. ; نوّاب , plur. ; ملازم باشی ـ راس نوبة

ارنب - ارنب بری ,Lužvaz, s. m., ارنب ارانب.

Le Lièvre, constellation australe, كلارنب.

Lever le lièvre, être le premier à parler de quelque chose, باب , قتح سيرة, باب A. LIGAMENT, s. m., muscle qui lie, وباط, plur.,

LIGAMENT, s. m., muscle qui lie, رباط, plur., ر باطات.

LICATURE, s. f., bande de drap, de linge pour lier, عصابة ـ بطة.

LIGNAGE, s. m., extraction, race, لسل مالي.

De haut lignage, لمريف الأصل.

LIGNE, s. f., trait simple considéré sans largeur ni profondeur, خطوط; plur., خطوط.

Ligne, suite de mots dans la largeur de la page, بسطر; plur., سطور, A la ligne, au commencement de la ligne, في رأس السطر, la ligne,

. صفوف , plur. , صفوف , plur. , صفوف .

Ligne, terme militaire, retranchement, circonvallation, متاريس ـ تحصين

Ligne à pêcher, صنارة. Pêcher à la ligne, اصطاد السبك بالصنارة.

Ligne, cordeau pour aligner, جدول.

Ligne, raie, trait dans la main, شرطة; plur., اساربر ـ شرط.

Ligne, suite de descendans d'une race, اللالة.

Ligne, mesure, douzième partie du pouce, قدر حَبَّت شعير.

Mettre en *ligne* de compte, employer dans un compte, une énumération, بادخل في الحساب.

La Ligne, l'Équateur, خط لاستوا

Ligner, s. f., race, enfants, نربة _ نسل.

LIGNEUX, SE, adj., de la nature du hois, خشبی. معاهدة ميالک. Ligue, complot, cabale, عصبة - رباطية.

SE Ligues, v. pron., former une ligue, اتّحاد.

LILAS, S. m., arbuste, للك للك.

Limage, s. f., ou Limas, s. m., limaçon sans coquille, برّاقة

Limaçon, s. m., insecte rampant à coquille,

Limaçon, partie osseuse du labyrinthe de l'oreille, qui a la forme d'une coquille de limaçon, صدفة الأذن.
Escalier en limaçon, مرج حازون.

LIMAILLE, s. f., partie de métal que la lime fait tomber, s. f.,

Liners, s. m. plur., ter. de théologie, مبارد. Chaque chose trouve dans son espèce l'instrument de sa destruction; le fer même est rongé par la lime, من المادة, prov. Passer la lime, au fig., corriger, polir le style, صقل الكلام.

LIMER, v. a., amincir avec la lime, برد . O.

Limer, au fig., polir le style, صقل, صقل, صقل, سلاق . LIMER, s. m., chien de chasse, سلاق .

Limitatif, ive, adj., عقد.

Limitation, s. f., restriction, détermination, حدّة ,

LIMITE, s. f., לבי, plur., בביני.
LIMITER, v. a., fixer des limites, كمّعة.
LIMITROPHE, adj. com., كالمعدود LIMON, s. m., boue,

Limon, fruit, ليهون.

ـ شراب الليمون ،Limonade, 8. f., boisson ليمونات شراباتی ـ شربسجی اللیمون ,ERE, S., شراباتی ـ شربسجی اللیمون . ملان طین ـ وحِل , LIMONEUX , SE , adj. ,

LIMONIEB, s. m., arbre, شجر ليمون.

Limpide, adj. com., clair, ட்டி.

. صفاوة , LIMPIDITE, s. f.,

Limure, s. f., action de limer, برذ.

Liw, s. m., plante dont l'écorce se file, کتّال ۴in lin, قیاش کتّان Toile de lin, قیاش کتّان خاص کتان خاص

LINAIRE, s. f., plante, addis.

Linceuil, s. m., drap pour eusevelir un mort, کفار, ; plur., کفار،

LINEAIRE, adj. com., خطوطي.

LINEAMENT, s. m., trait, له ; pl., b و المسم . LINGE, s. m., toile pour le corps, le ménage, المائل بياض . Un linge, un morceau de linge, un chiffon, خوقه المائل . Linge donné à la lessive, فياش . لقال المائل . LINGER, ERE, S., وقال المائلة .

Lingerie, s. f., commerce de linge, endroit où l'on met le linge, قباشة

Lingor, s. m., or, argent, étain, etc., en barre, بسبكة ; plur., عبيكة

لساني , LANGUAL, &, adj.,

LINIMENT, s. m., médicament d'huile, etc., pour amollir, résoudre, ضهاد ב دهان. Oindre avec un liniment, ضهد ب . 0 صهد ب . 0.

Linon, s. m., toile de lin claire, בֿאָלה.

Linote, s. f., oiseau qui chante, نوع عصفوريناني

LINTEAU, S. m., عتبت فوقانيث.

سبوعة et بسباع , plur. ; سبع et بسبوعة et سباع أسود , plur. أسود , أسد ـ

Lion, cinquième signe du zodiaque, برج لاسد. LEONGEAU, s. m., petit du lion, شبل ; pl., شبال. LIONNE, s. f., البوة . LIVER, s. f., poids, dept., plur., plur.,

م فرنسک , Livre, monnaie, un franc, vingt sous .غرش فرنجي ـ

بنك الخدامين Livage, s. f., habits des valets, بنك الخدامين .كسم الخدامين ـ

Livrée, au fig., marques extérieures (de la mi-علايم , plur. ; علامة فقر , sère).

LIVRER, v. a., mettre en main, en la possession de quelqu'an, سلّم له الشي.

Livrer à, abandonner à, _bel. Livrer aux flammes, فرب النار في المرق مرب النار في Livrer au pillage, . لا نهب ـ اعطى للنهب

عبل حرابة مع Livrer hataille, la donner, عبل حرابة مع

Se Livrer, v. prou., se mettre au pouvoir, ـ تولع بالدرس ,Se livrer à l'étude . سلّم نفسه ل انكت على الدرس! Se livrer aux plaisirs, انهك في اللذات

دفاتر, plur., دفتر , plur دفتر , plur دفتر Livret oblong, plus large que long, شفينت ; plur., .سفاين

LOBE, s. m., terme d'anatomie (du foie), رعامي . رغامي et

Lobe, terme de botanique, semence et fruit par tagés en deux parties égales, فلة , pl., و فلة , pl., و فلة القائد , pl. , و فلة القائد , pl. , و فلة القائد , ما يكون مفلوق من البزور والاثهار كالفول واللوز-فلقم صغيرة , LOBULE, s. m. ,

LOCAL, E, adj., qui a rapport au lieu, ____. ا ترتیب الحمل Local, s. m., disposition des lieux, المحمل . محل ـ

.على موجب المنطق | Locazitié, s. f., particularité, circonstance locale, ا ـ الموضع ، Les localités , les lieux خاصية محل المحل

شقته من دار [- کاری Locataine, s. com., qui tient à louage, شقته من دار [- کاری مستاجر ـ مستكري

LOCATIF, IVE, adj., qui regarde le locataire, يخص المستكرى. Location, s. f., action de donner à loyer,تاجير

LOCH, s. m., triangle de bois avec une ficelle pour الة لقياس سير هmesurer la marche d'un vaisseau المراكب وهي قطعة دقي بحبلة

LOCHIES, s. f. plur., flux de sang après l'accouchement, أستفراعات نفاسية.

LOCUTION, s. f., façon de parler, كلام - قول.

- أوفاق , plur. , وفق العدد , Locarithme, s. m., علم اوفاق العدد.

يخص علم ارفاق ، Logarithmique, adj. com.,

Looz, s. f., petit réduit, سیت ـ مسکر،; plur.,

يُسكر , LOGRABLE, adj. com., où l'on peut loger .مناسب للسكنة ـ

LOGEMENT, s. m., le lieu où on loge, .منازل , plur. ; منزل ـ سكنتر

اسكر. _ سكر. , Logen, v. a., donner le logement, اسكر. .

Loger, v. n., habiter dans, se loger, مكري O. -ـ این انت ساکـسن I. Où logez-vous? نزل اين انت نازل.

LOGEUR, s. m., aubergiste, ... فاري حالا. LOGICIEN, s. m., qui possède la logique, منطيقي.

علم المنطق , Logique , s. f. , art de raisonner , علم المنطق .

LOCIQUE, adj. com., conforme à la logique, .منطقی

LOGIQUEMENT, adv., conformément à la logique,

Locis, s. m., habitation, maison, محل; plur., . Corps de logis ببيت _ محال

الغاز , pl. ; لغز , pl. إلغاز , pl. إلغاز , pl. إ

LOGOMACHIE, s. f., dispute de mots, مجادلة المجادلة المج

الستنى المالية بالمالية المالية المال

La loi et les prophètes, au fig., prov., vérité incontestable, الناموس والانبيا.

Loi, règle, principe, قاعدة; plur., قواعد.

Loi, terme de monnaie, vrai titre, carat de la fabrication, نشان الدراهم.

Loin, adv., prépos. de lieu, de temps, بعيد. Loin بعيد عن العيون العيون العيون بعيد عن العيون بعيد عن العيون الع Revenir de loin, au آ.من بعيد , De loin القلب fig. fam., échapper à une maladie, à sin danger, I. || Loin de جا من بعيد اي خاص من خطر عظيم ربعيد عن الحساب, compte, éloigné du succès, du but في البعدة _ بعيد , Au loin, dans un pays éloigné _ بعيد . مرن بعيد لبعيد ما De loin à loin, de loin en loin, عيد لبعيد لبعيد الواحد بعيد عن الأخر ,Loin l'un de l'autre الواحد بعيد این هذا و این هذاک! Qu'il ya loin de l'an à l'autre شتان بین هذا و بین هذاک ـ بینهم فرق بعید ـ عنه الله الله الله الله عنه poussé la chose trop loin, مارت زودة منك . ∥ Il a été beaucoup trop loin, زاد وكشر, الله Loin de vous un pareil malheur, البعيد _ بعيد عنكم l. || Loin de moi ماشا و كلا ان يخطر في بالي , ane semblable pensée ا شي كذا. || Loin de moi l'idée que vous soyez avare, حاشا جنابك من البخل

Bien loin de, المنافضة عن المنافضة.
Bien loin de me remercier, il m'a dit des injures,
فضلاً الله يستكثر بخيرى صار يستنى.

ـ بعید ـ قاصـی ، Loitain, a, adj., éloigné متباعد

LOINTAIN, s. m., éloignement, بعد.

LOIR, s. m., espèce de rat, جربوع; plur., جرابيع

مكن _ جايز , LOISIBLE , adj. , عايز .

ـ فراغ ـ رواقته, Loisia, s. m., temps disponible, عن الماء الماء الماء الماء والتقام . Qui a du loisir, فضا ـ فضاوة المهله . Qui a du loisir de, le temps de, المهله مهلة التهال عليد حتى ـ اعطاة مهلة .

A loisir, adv., à son aise, sans se presser, على خلاة على رواقت ـ على مهل ـ على رواقت ـ

ـ لعوق , Lox, s. m., électuaire pour la poitrine. .شراب للصدر

Lonchitis ou Lonkite, s. f., plante appelée aussi Lancelée, تنخطوس ـ حربة.

LOMBES, s. m. plur., partie inférieure du dos, ou.

.مدينة لوندره ,ville, عدينة

LONDRIM, s. m., drap qui imite ceux de Londres, جوبح تقليد انكليزي.

LONG, UE, adj., qui a de la longueur, de la durée, طوبل; pl., طوال. Dents longues, dents d'un homme affamé, اسنان حادة (Qui a lebras long, qui est puissant, اسنان حادة (Prendre le plus long, le chemin le plus long, le لف لفة (En savoir long, être expérimenté, rusé, ماولد فراعين L. || Long de deux coudées, طولد فراعين لفة (العين).

Long, lent, يتعوق ما بطق. Tu as été bien long, Il serait trop long d'expliquer, [De peur] . الو اردنا نبقسر ذلك لطال بنا كلامر خوفًا من لاطالة, d'être trop long

A la longue, phrase adv., avec le temps, וطال الكلام. على مركلابام - مع الطولة - مع طول الزمان

De longue main, phrase adv., depuis long-temps .س، زمان

Long, s. m., longueur, de. Deux coudées de long, فراعين في الطول Étendu tout de son .مهدود بطوله ,long

Le Long, prépos. de lieu, sur les bords, en تطويل - اطالة, Longueurs dans un ouvrage. تطويل - اطالة, Longueurs dans un ouvrage. تطويل - اطالة, long de la rivière, على حافة النهر. | Il se laissa ارخى نفسه بلطافت من ,glisser le long du mur .جانب الحايط

Le long, pendant la durée, علول علي . Tout le المول علي المولاً كلام علي المولد المولد . طول السنة, de l'année.

Au long, tout au long, adv., amplement, avec En loques, مقطع, مفصلاً _ بالتفصيل ,détails

Au long, d'une manière diffuse, Julu.

Long-Temps, adv., pendant un long espace de temps, زمان طوبل. It y a long-temps que je الى زمان ما شفتك براس ما سفتك.

طولة روح ـ انالا , د. LONGAMINITE , s. f. , انالا

Longe, s. f., moitié de l'échine d'un veau, d'un . شقة ظهر العجل او الجدى, chevreuil

Longe, morceau de cuir coupé en long, سير; pl., حبلة, Longe de corde ou de crin . قطعة جلدة ـ سيور

Loneza, v. a., mercher le long, بنام جانب A. .طولة العهر , Lonestvira, s. f., مطولة العهر

LONGITUDE, s. f., distance en degrés d'un lieu au premier méridien, اطول البلاد, plur., اطوال, دوابر الاطوال , Carcles de longitude

LONGITUDINAL, E, adj., qui est étendu en long, .بطولہ ۔ طولی

في الطول ـ طولاً , Longitupinalement, adv.

LONGUEMENT, adv., de, Vivre longuement, ـ تكلم باطالة ,O. || Parler longuement طال عهرة

.طویل شویت Longuer, TE, adj., un peu long, علویل شویت. LONGUEUR, S. f., J.b.

. طول المدّة _ طولة , Longueur, durée du temps Tirer en longueur, se prolonger, JL O. | Tirer en longueur une affaire, chercher à la prolonger, .طول الحملة

بطو ـ عاقة , Longueur, lenteur dans ce qu'on fait

. نظارة ـ دور بين Longur Vuz, s. f., lunette, نظارة ـ LOPIN, s. m., gros morceau, בולפה ביין.

Loquacité, s. f., habitude de parler beaucoup,

. خرقة - قطع , plur. ; قطعة , Logur, s. f., lambeau

Loquelle, s. f., facilité à parler des choses com-شقشقتر لسان , munes

LOQUET, s. m., fermeture de porte, تقاطة.

LORD, s. m., titre d'honneur en Angleterre, عبيد; .اسیاد , plur.

LORGNER, v. a., regarder de côté, comme à la dé-بصبص على .. . I بص ل .. ملحظ robée,

Lorgner, fam., avoir des vues sur, قب ل, O.

LORGNERIE, s. f., fam., Louds.

LORGNETTE, s. f., petite lunette, انظارلا صغيرة.

LORGNEUR, SE, S., fam., pulm.

مفری, LORIOT, s. m., oiscau

Loriot, bouton à la paupière, عبد ای مجلم تطلع في جفن العين

Loas, prép., dans le temps de, Me. Lors de وقت خروجه زعند خروجه من هنا,son départ d'ici Pour lors, غند ذلك . 🏿 Dès lors, dès ce tempolà, . Dès lors, en conséquence, المري ذلكك الزماري .من حيث ذلك

LORSQUE, conj., dens le tempe que, 🎝 _ la sie . Lorsqu'il partit il me dit, متى _ وقت الذى _ - عند ما سافر قال لي ـ لها سافر قسمال لي . كريته بغلتي , Loraque vous irez chez votre | Je lui ai loué ma mule, حال ,واحه قال لي متى تروح لعند الحوك خبر ني frère, avertissez-moi, || Lorsqu'ils me voyent, ils s'empressent d'accourir, اذا شافوني بتبادروا الى اذا شافوني بتبادروا الى ا. تعرفه مع أن يجهله أبوك , والحال يجهله أبوك مدحد وطنب فيد , Losange, s. f., figure à quatre côtés égaux, ayant phase, مدحد وطنب deux angles aigus et deux autres obtus,

Lor, s. m., portion d'un tout partagé entre plu- مدح نفسه الم sieurs, قسم ـ نصيب ـ نايب, plur., وقسم . Mon . نصيبي أن أكون ,lot est d'être

LOTERIE, s. f., banque où les lots sont tirés au sort, القيار . Mettre à la loterie, صدنا الله الله الله O. || C'est une loterie, une affaire de hasard, نصيب اغم.

LOTIER, s. m., ou Trèfle musqué, herbe, مندقوق .حندقوقي -

LOTION, s. f., Table _ June.

LOTIR, v. a., partager, قسم I. Qui est bien loti, له نصيب عظيم , قسمة عظيمة .

Loro, s. m., jeu, espèce de loterie, فوع لعب.

Lorus ou Loros, s. m., espèce de cerisier d'Égypte شجر نبق ـ سدر, a fruit exquis

عجدد.

. بالكرا , De louage ، كرا . De louage

LOUANGE, S. f., se - seemi - ini. Louangeà الحمد لله , Dieu

LOUANGEUR, SE, S., qui loue sans discernement, مدّاح.

LOUCHE, adj. com., qui a la vue de travera, fem., applus ; plus ; plus ...

Louche, au fig., équivoque, مراب. LOUCHER, V. B., Jack.

اکری ـ . ا کری الکست Lourn, v. a., donner à louage, کری . . .

Louer, prendre à louage, کری I. _ گری. Je lui ai loué sa mule, استكريت مند بعلته.

LOUER, v. a., donner des louanges, مدح A. -المبتر الله O. _ ملتر الله Louer quelqu'an avec em-

Se Louer, v. pron., se donner des louanges,

Se Louer, être content du service, des procédés .O شکر میں ,de

Louzun, an, s., qui fait métier de donner à louage, .مکاری ـ کرا

Louis, s. m., nom propre, لويز

لوبزى أسم Louis, nom d'une meunaie d'or, أسم مغاملة ذهب

Loup, s. m., animal carnassier, بذيات; pl., دنات, الْمَالِيُّةُ.ll faut hurler avec les loups, au fig. fam., imiter اذا , أيت, les autres en apparence dans ce qu'ils font Marcher à pas de المل قرية يعبدواعجلا حش واطعه أتسلل مثل الذيب, doup, doucement pour surprendre, | Entre chien et loup | بيين الضوء و العتهة , Quand vous parlez du loup préparez un bâton; quand vous Lotus, herbe, plante egyptienne, حندقوق مصرى. | parlez du chien ayez dans la main un os à lui donner, اذا ذكرت الذيب اعد لم العصا, اذكر الكلب وإ ـ جيد LOVABLE, adj. com., digne de louange, عبد العصا, اذكر الكلب عظية; proverbes qui correspondent à peu près au proverbe français : Quand on parle du loup on en voit la queue. || Voir le loup, se trouver dans مدى في القالب, des dangers', se rompre aux affaires

السبع ـ الفيد , Loup a constellation anatrale

فهد ,Loup-cervier

Loup-garou, فيب خاطف بناء.

اذيب بحرى, Loup-marin, poisson

LOUPE, s. f., tumour ronde enkistée sous la peau, s غدد . .plur :غدة له كتلت له قوية

عقدة , Loupe, nœud sur l'écorce

Loupe, lentille de verre, قوازة و هى قزازة loyalement à l'égard de quelqu'un, منصح معد المناه المنا .ىشكل عدسى

.ثقال: plur. ثقيل: LOURD, R, edj., pesant

Lourd, au fig., ennuyeux, qui a l'esprit pesant. رجل ثقيل . Homme lourd, ennuyeux ثقيل ـ رذل 1 كلام واقف ,Phrase lourde ، ثقيل الدم ـ غلط فظيع ,Lourde faute.

LOURDAUD, z, adj., grossier et maladroit, dish عليظ ـ ثقيل دم ـ

LOURDEMENT, adv., pesamment, ala.

Lourdement, au fig., grossièrement, אַנוֹע.

LOURDERIE, s. f., saute grossière contre le bon ,ذالتر غلاظت عفلة , sens, la bienséance

. ثـقل Lourdeur, s. f., pesanteur,

Lourdisz, s. f., défaut du niais, du timide, .بعنسة

LOUTRE, s. f., animal amphible, - [Lourre] _ كلب الماء

Louve, s. f., femelle du loup, ذيبة.

Louve, instrument pour enlever une pierre, 31 .حديد لرفع الاجار

LOUVETEAU, s. m., petit de la louve, ذيب لبني. LOUVETERIE, s. f., équipage pour la chasse du loup, .مدّلا صيد الذيب

LOUVETIER, s. m., chef de la louveterie, رييس صيد الذيب.

Leuvoyen, v. n., t. de mer, aller tantôt d'un côté et tantôt de l'autre pour profiter du vent, علط ـ .۸ صفح و صلم

Louvoyer, au fig., se conduire avec ménagement, .داری الناس ـ سایر ,adresse

.هو ـ هو نفسه, sing. قصر السلطان في Sing. عود هو نفسه. مدينة باريس.

LOYAL, E, adj., plein d'honneur, de droiture, .صادق ـ مستقيم

LOYALEMENT, adv., de boune foi, عبداقة. Agir

- صداقة , LOYAUTÉ, s. f., fidélité, probité, عداقة استنقامت

اجرة - كرا ; pl., ا. ا کری ,Donner à loyer اجرا . بالکوا ,A loyer اجرا استكرى ,Prendre à loyer

LUBIE, s. f. fam., caprice, folie, alb.

LUBRICITÉ, s. f., impudicité excessive, வீழ்த்

ملاسة , Lubricité, qualité de ce qui glisse, ملاسة.

LUBRIFIER, v. a., oindre, rendre glissant, ... 0.

LUBRIQUEMENT, adv., Linguis.

- روشن Lucarne, s. f., petite fenêtre au toit, .طاقت ـ روازن , plur. , روزنته

LUCIDE, adj. com., clair, net, مطلق مصلح. Mo-ساعة صحو, ment lucide, de raison

LUCIE (Bois de Sainte-). Voyez MAHALEB.

.رييس الشياطين

LUCBATIF, IVB, adj., بكسب _ بكسب _ كثير الفايدة.

LUCRE, s. m., gain, - - - كسب - ربح. LUETTE, s. f., morceau de chair mollasse à l'entrée du gosier, اطنطلة ـ لهاة.

LUEUR, s. f., clarté faible; au fig., légère appa-المعة - بصيص صو - صياء , rence

LUCUBRE, adj. com., funèbre, propre à inspirer de امحتر , la douleur, محتر ا

LUGUBREMENT, adv., ...

Lui, Lui-Minz, pron. masc. de la 3º pers. au

LUIRE, v. n., éclairer, اليع _ أهاء A.

LUISANT, E, adj., qui luit, qui a de l'éclat,

Luisant, s. m., صقل ـ لهم.

LUISANTE, s. f., étoile brillante, بين حكوكب.

LUMIERE, s. f., fluide subtil qui rend les objets - בי שולפה בי עולפה בי עולפה בי האלבה. . ضبيا _ ضوء _ أنوار , plar., فور visibles, clarté

. بياع نظارات ـ بياع عيون الصوء ـ نور , Lumière , bougie , chandelle allumée .

Lumière, au fig., la vie, al...

ـ نورانيـ ترانيـ Lumière, intelligence, clarté d'esprit, ترانيـ ـ .نور العقل

Lumières, éclaircissements, indices, إنطهيراً _ ايضاح. . جلية خبر _ خبر _ معرفة

. صقلة, plur., Lustre, poli, معرفة, plur., Lustre, poli, صقلة.

Lumière, homme très savant, - مصباح.

. يرمة Lumière d'une arme à seu, يرمة

Lumicnon, s. m., le bout de la chandelle qui brûle, هرة الشيعة.

LUMINAIRE, s. m., corps lumineux, منير - منار Le luminaire, terme coll., les bougies, cierges, | feu, طير., الحكة. الشهوع ـ المشعل

LUMINEUX , SE, adj. , sig. - ig.

LUNAIRE, adj. com., ولألى _ قيرى.

. حشيشة تقطع سيلان الدم Lunaire, s. f., plante, ميلان

LUNAISON, s. f., temps d'une lune à l'autre, Jus; اهلتي , plur.

بحصان به رمد قهری , périodique sur les yeux

Lunatique, au fig. fam., fantasque et capricieux, . حالاتي

. الاثنين ـ يوم الاثنين . LUNDI, s. m.,

ـ بدور ,plur., بدر , Pleine lune ; بدر صو القير , Clair de lune القير في ليلت تهامه.

الحلت . plur. هلال , plur. الحلت .

طلعت خلق _ حالات , Lunes, fantaisies, caprices LUNETTE, s. f. (d'approche), ö, ti.

.عيون ـ عوبنات , Lunettes , paire de lanettes ,

خرق ششهة, Lunette, ouverture ronde des latrines

LUNETTIER, ERE, s., qui fait, vend des lunettes,

LUPIN, s. m., plante, "цели.

ما مقدّس , (eau) , ما مقدّس.

LUSTRATION, s. f., cérémonies pour purifier,

LUSTRE, s. m., éclat, beauté, ونق , - ونق.

Lustre, sorte de chandelier de cristal, etc., sus-. نر تا _ نحفة ,pendu

مدة خس سنين مدة جس سنين.

O. صقل, Lustrer, v. a., donner le lustre

LUSTRINE, s. f., étoffe de soie brochée, أصطوفة.

LUT, s. m., enduit pour boucher les vases mis au

D. سدّ بطير، , Luter, v. a., boucher avec du lut, سدّ بطير، O. LUTH, s. m., instrument de musique à cordes, Joueur de ; عود _ طنبورة _ طنبور .عواد , luth

LUTHERANISME, s. m., July ...

LUTHERIEN, NE, adj., partisan de Luther, גוף של פנות. Lunatique, adj. com. (cheval), sujet à une fluxion Luthérien, conforme à la doctrine de Luther, على مذهب لوتيرا

> LUTHIER, s. m., faiseur d'instrumens de musique, .صانع كلات الموسيقا

בלו, בי, pl., قطرب, Lutin, s. m., esprit fallet, قطارب . جُنّ , coll., جَنَّه , plur., عفاريت , plur., عفريت _ Nouvelle ! قهر , plur., عفاريت . Lunz, s. f., planète

ـ شيطان ـ قرد Lutin, au fig., ensant bruyant, عقود

LUTINER, v. a., tourmenter, ___is. .قطرب Lutiner, v. n., faire le lutin, علم LUTTE, s. m., pupitre d'église, عنجلية. LUTTE, s. f., combat corps à corps, تعارعة.

Lutte, au fig., combat, مقاتلة. De haute lutte, par autorité, par force, جبراً وقهراً.

LUTTER, v.n., se prendre corps à corps, local - include side.

Lutter contre, au fig., faire effort pour résister à, عارك الدهر, Lutter contre la fortune عارك الدهر, Lutter contre quelqu'un, قاومة.

LOTTEUR, s. m., e , and .

.مدارس plur.,

LUXATION, s. f., déboilement d'un os, علم العظم العظم . Réduction d'une luxation, وَكُنُ , نَّخُلُم العَلَم العَلم ال

Luxe, s. m., somptuosité excessive, عند افراط فى فخر الملابس و الاطعهة وغير ذلك التعليم و للطعهة وغير ذلك عند التعليم و النفل التعليم في النفل النفل التعليم النفل التعليم النفل التعليم النفل التعليم النفل التعليم و التعليم النفل التعليم و التعلي

LUXURE, s. f., lubricité, شہونت.

LUXURIEUX, sR, adj., lascif, شہوائی.

LUZERNE, s. f., plante, برسیم .

LUZERNE, s. f., terre semée en luzerne, برسیم .

LUZERNIÈRE, s. f., terre semée d'instruction, مدرسة , accurate d'instruction .

LYCOPERSICUM, s. m., pomme d'amour, נישוים. Lycopode, s. m., plante, مسكية.

LYCOPUS, s. m., marrube aquatique, المام المام LYMPRATIQUE, adj. com., qui porte la lymphe, مادى.

LYMPHE, s. f., homeur aqueuse qui se répand dans tout le corps de l'animal ou végétal, مادة تسرى في المجيوان و النبات.

LYNX, s. m., animal sauvage, فهود ; plur., فهود

LYRE, s. f., instrument de musique à cordes, عيدأن, plur., عود

- الشلياق - السلحفاة ،Ia *lyre*, constellation النسر الواقع.

LYRIQUE, adj. com., qui se chante, غنوى.

LYSIMACHIE, s. f., Souci d'eau, Corneille, Chassebosse, plante qui arrête le sang, الحسلة المراكبة المراكبة

M

MAC

M, s. m., treizième lettre de l'alphabet français, الحوف الثالث عشر وهو الميا

Ma, adj. possessif fém., د. Ma maison, بيتى. Macanon, s. m., pâtisserie, مطاولا لوز بسكر.

MAC

ـ معقرون , Macanoni, s. m., pâte de farine fine شعيرية طليانية ـ مكاروني.

تعذيب النفس ,MacEration, s. f., mortification بالصوم و غيرة. queur, نقعة.

MACÉRER, v. a., mortifier son corps pour l'amour معهم اوهن جسل , عذب نفسم محبد لله , de Diou , معهم الم ٨ قهر ,قهم جسك

Macerer, faire tremper, فقع A.

نوع كوفس , Macenon, s. m., sorte de gros persil, نوع . فوع ﴿ فطراساليون ـ

Micke, s. f., berbe qu'on mange en salade, مأش. . توبال الحديد, s. m., seprie de fer, يوبال الحديد

MACHER, v. a., علك A. _ مضغ من A. _ 0. Macher son mors (cheval), الاث الجام , الاث الجام , الاث الجام , الاث العبام , الع ses paroles, parler d'une manière confuse, مغيغ كلامه علک فی کلامد۔

MACHELIÈRE, adj. f. (dent), ضرس; pl., أضراس أ مضاغ _ علاك , MACHEUR , s. m., كالم

MACHIAVELISME, s. m., politique, conduite astu-. تهاکر - خداع ,cieuse

MACHICATOIRE, s. m., drogue à macher, تلكة صاير مثل حركة الالات , adj., صاير مثل حركة اى من عير تفكر ولاقصد

من غير فهم ـ من غير نفكر به Machinalement, adv .مثل اللوم ـ

MACHINATEUR, s. m., ulusi list lo.

MACHINATION, s. f., action de machiner un com-I. عكس ورق الطبع | دسايس , pl. , دسيسة , plot , de dresser des embûches

MACHINE, s. f., قال; plur., تلات

Machine, au fig. fam., ruse, intrigue, عبلة; pl., de Madagascar, رافير .دسست ـ کیل

Machine roade, l'univers, كرة العالم.

MACHINER, v. a., faire des menées secrètes contre, ر السدس علي. Machiner la perte de quelqu'un, .صورة العذرا | تعامل عليم ـ اصهر لم السوء ـ احتال على قتلم اصير الخيانة, Machiner une trahison

صانع لات , MACHINISTE, s. m.,

MACHOTRE, s. f., os dans lequel les dents sont im-

Maceration, sejour d'une substance dans une li- plantées, فك ; plur., فكاك المقال Machoire ins rieure, supérieure, افك اسفل و أعلى .

MACHONNER, v. a. fam., macher avec difficulté,

MACIS, s. m., écorce intérieure de la muscade.

بسباسة _ بزبازة. Maçon, s. m., بناء ; plur., بنايس , pl.,

Maçonnage, s. m., travail de maçon, اشغل النا Maçonnen, v. a., travailler à un bâtiment, ينه I. . Maçonner, boucher, کست O.

Maçonner, au fig. fam., travailler grossièrement,

MAÇONNERIE, s. f., ouvrage de maçon, تنابة

MACQUE, s. f., instrument propre à briser le chan-مدقة , vre

MACQUER, v. a., briser le chanvre avec la macque, .0 دقى القنب

المت البعر , MACREUSE, s. f., oisean aquatique,

MAGULATURE, s. f., feuille mal imprimée, פנט .طبع ما ينفع

. بقعة ـ دنس MAGULE, s. f., tache, بقعة ـ

Macule, tache obscure sur le disque du soleil, . صبابة في عين الشيس

MACULER, v. a., barbouiller des fenilles imprimées,

Madagascan, ile, جزيرة راني Noix

ـ ستّــ ـ ستات , plur., تستّــ ـ ستّـــ ـ MADAME, s. f., ت .لالَّة (en Barbarie) ـ سيدتي

MADEMOISELLE, s. f., عتية _

MADONE, s. f., représentation de la Vierge,

Madas, z, adj., tacheté, diversifié de couleurs, ملون _ مشعور

Madré, au fig., rusé, matois, ثبيث.

MADERPORE, s. m., production marine, عرق

MADRIER, s. m., planche très-épaisse, پلوح ثنجيان; plur., الواح ثنجان.

نوع قصيد او عزل ,MADRIGAL , S. B. , فاعد ا

MAESTEAL, s. m., vent du nord-ouest sur la Méditerranée, هوا مربسي.

MAFFLÉ, E, adj. fam., qui a de grosses joues, مكتل الوجه

MAGASIN, s. m., مخزن; plur., مخازن; plur., مخازن

MAGASINAGE, s. m., temps du séjour d'une marchandise en magasin, تُحزير.

MAGASINIRA, a. m., celui qui garde ce qui est dans le magasin, مكيل الحاصل مخزنجي.

MAGE, s. m., مجبوس ; plur. coll. , مجبوس

MAGICIEN, ME, s., plur., plur., jan.

MAGIE, s. f., سحر. Magie blanche ou naturelle, المحواية مسحر حلال Magie noire, exercée à l'aide des démons, شيطاني

MAGIQUE, adj. com., de la magie, سحوى.

Magique, enchanteur, يسلب العقل _ يسحر.

Magisme, s. m., ancienne religion des mages, زندقت

MAGISTER, s. m. fam., maître d'école, معلّم كُتاب, Faire le magister, معلّم عهل معلّم

MAGISTRAL, B, adj., معلَّى. Gravité magistrale, معلَّم. D'un air, d'un ton magistral, ينامًر,

MAGISTRALEMENT, adv., d'une façon magistrale, بتأمر

MACISTRAT, s. m., حاكم; pl., حكّام. Magistrat, officier de police, وإلى; plur., قطالاً; Magistrat, officier de judicature, قاضع; plur., قصالاً.

MAGISTRATURE, s. f., dignité de magistrat, sa durée, حكم عضا ـ ولاية ـ حكم. Magistrature, les magistrats, الحكام _ الولاة .

MAGNANIME, adj. com., qui a l'âme grande et élevée, قية النفس ـ واسع الصدر ـ صاحب فية.

MAGNAMIMEMENT, adv., יישאה صدر - بعلو هية.

MAGNANIMITÉ, s. f., grandeur, élévation d'âme, شرقى النفس ـ سعة صدر علو ههة.

MAGNATS, s. m. pl., اكابر.

MAGNÉSIE, s. f., sorte de terre, البان العذرا.

MAGNÉTISME, s. m., propriétés de l'aimant, خواص المختطيس.

MAONIFICENCE, s. f., فضوة .

MAGNIPIER, v. a., عظم _ كبر.

adj. com., splendide (chose), عظیم . فاخر ـ مفتخر ـ

Magnifique (personne), qui se plait à saire de grandes et éclatantes dépenses, عزّ و جلال عرب عنل عرب عنل عنل و جلال المادة عنل عنل عنل و المادة عنل الما

. افخرة , MAGNIFIQUEMENT , adv. ,

MAGOT, s. m., gros singe; au fig. fam., homme fort laid, قرد جعاصي.

مطهورة , Magot, argent caché

MAHALEB, s. m., bois de Sainte-Lucie, سلحه.

MAHOMÉTAN, E, s., مُسلم, Les mahométans, المتر محيد - اهل الاسلام.

Mahonétan, e, adj., ومحيدى plur., محيدية . أسلم Embrasser la religion mahométane, أسلم .

MAHOMÉTISME, s. m., الدين المحمدي الدين المحمدي. MAI, s. m., cinquième mois de l'année, ايار.

المعانى , plur. وصعيف , plur. وصعائى , plur. وصعيف ـ مهزول , Personne très-maigre و شخت . Vianda maigre و شخت . المحيد غشر . المحيد غشر . المحيد غشر .

Maigre, aride, stérile (terze), Jale.

Maigre, où l'on ne mange pas de viande, صیامی. Jour maigre, نهار قطاعته نهار صیامت.

MAIGRE, s. m., partie de la chair où il n'y a point de graisse, نسير ـ هبر.

Maigre, abstinence de chair, beurre et œufs, ا . 0 أكل صيامة, Faire maigre, قطاعة ـ صيامة اكل بياض , Faire maigre sans s'abstenir d'œufs et laitage انت قاطع و لا مزفر? Faites-vous gras ou maigre ا MAIGRELET, TE, adj., un peu maigre, هُزيل. MAIGREMENT, adv., au fig., petitement, Lu. MAIGRET, тв, adj., un peu maigre, ضُعف _ نحافة _ سفافة , MAICREUR, 8. f. MAIGRIR, v. n., devenir maigre, فعف A. O. -. ٨ رفع ـ انصني ـ انهزل ـ . ٨ جزل ضعف ـ . I. هزل , Maigrir, v. a.

MAIL, ş. m., petite masse de bois serrée servant à jouer en poussant une boule, حبوك إصولجان ـ دبرك .صوالج ,.plur

Mail, place où l'on joue, ميدار.

MAILLE, s. f., petit anneau dont plusieurs ensem-, plur., خلق , plur., خلقة, plur., ین. Cotte de mailles, خرج _ زردیت. Maille de , pl., غرزة, plur. عيون , Maille de bas عير , plur. عير , شکتر نین

Maille , tache sur l'œil , etc. , بقع ; plur. , بقع . شبكة _ شكل , Maille à partir, querelle

MAILLET, s. m., marteau de bois à deux têtes, .مطرقت ـ مرزية ـ دقياق خشب

MAILLOT, s. m., langes, couches d'enfant, .قنداق ـ قياطات , plur.

MAILLURE, s. f., moucheture sur les ailes, .نقشة في اجنحة الطير

|, wulg _ ایادی et _ ایادی , vulg و vulg _ vulg , et أيد. ¶ Plein la main أيد. • Plein la main أيد. . صفق ,Battre des mains كيشة ملائة _ ملو البيد

. خطّ , ecriture , أخطّ .

المنتة ورق , Main de papier, vingt-cinq feuilles , المنتة ورق الله المناه المن .رزمه ـ كفوف , plur. , كف ورقى

De bonne main, au fig. fam., de bonne part, فرن ناحیت حسنت. Étre en bonne main, sous l'autorité, la direction, au soin d'un homme capable et puissant, عند تحت مفظ O. || Lever la main, faire serment, فع بدة وحلف A. || Lever la main sur, menacer de frapper, علم بك للضمين لل على الم A. || Se tenir par la main, être lié d'intérêt, مسكوا بيد بعضهم I. || Tendre la main, demander l'aumône, قد بك للشحادة O. || Tendre la main, secourir, اعاري O. || Donner la main, aider, favoriser, سأعد. || Donner les mains à, approuver, رضى ب A. || Donner la main, épouser, ـ سلم على Baiser les mains, complimenter, "تزوج قبل كليادي. | Je vous baise les mains, par ironie, je ne veux pas, السلام عليكم. | Avoir quelqu'un en main, l'avoir à sa disposition, عثمت اليد واحد. ¶ Mettre la main sur, saisir, مسكب I. ∥ Mettre la main sur, trouver, عثر في 0. _ \$ View . ¶ Forcer la main à, contraindre, على شي I. ا Avoir les mains nettes, ne s'être pas laissé corrompre, n'avoir pas pris de part à, كاري نظيف اليدين ا عتني ب Tenir la main à, soigner, faire exécuter, أعتني ب Coup de main, action باشر ـ . I دار بالم على hardie, طرقة يد. | Faire main basse sur, ne point .عمل قتل عام , وضع السيف في , donner de quartier . الشدد على , Tenir la main haute , traiter sévèrement , نشدد على . ا قدر على شي Etre en main, en état, à portée, قدر على الله I. Mettre la dernière main à, گیل. | En venir aux mains, être aux mains, se battre, تقاتلوا . # De # Frapper ses deux mains l'une contre l'autre, longue main, depuis long-temps, من زمان. # Sous - من تحت لتحت ـ بالدس , Donner une poignée de main, secrètement " ضرب كف على كف main à quelqu'un, مافحه. | Poignée de main, أيانحفي | صافحه. | De main en main, d'une personne à une autre,من يد ليد. A pleines mains, abondamment, .ىكىثولا

. MAIN-D'OEUVEE, s. f. sing., travail de l'ouvrier, امنازل. ـ كوة اليد ـ كوا Prix de la main-d'œuvre, أشعل كرا الشغل

MAIN-FORTE, s. f., assistance donnée à la justice, يد معينة.

Man-Levez, s. f., permission de disposer d'un bien | اجازة بالتصريف في المال المصبوط-رفع بد ,saisi عدید ـ کثیــ , MAINT, E, edj., plusieurs عدّة مرار , Maintes fois

MAINTENANT, adv., à cette heure, cles (Égypte) - ملق (Syrie) - الأربي (

MAINTENIA, v. a., tenir au même état, en état de . مكر، _ . . 0 صبط ـ . A حفظ ـ . 0 صاور شت. Cet anneau maintient ces pièces de bois, Maintenir في الحلقة تصلط من الخشعات quelqu'un dans une place, منكنه في منصب صبط الشريعة , Maintenir les lois فررة في منصب . اكد ـ ثبت , Maintenir , affermir فظ الشرايع ـ Se Maintenir, v. pron., demeurer en état de consistance, مسك I. مسكف. Se maintenir dans le .0 دام على حال ـ يا تم على حاله , même état

MAINTIEN, s. m., conservation dans un même état, حفظ القوانين , Maintien des lois . ضبط حفظ ـ صول Maintien, air du visage, port du corps, Maintien grave, وقار م يسبة. || Qui a un maintien ملازم حلَّ - مؤدَّب, decent

MAINE, s. m., chef d'un corps municipal, شيخ بلد; مشاینے ,plur.

MAIRIE, s. £, charge de maire, بشيخة بلد البلد, maison de maire, دار شيخ البلد.

Mais encore, عبط نفسه Mais encore, بل _ ولكن O. mais bien plus, بيل و أيضاً

.درا مصری ,Mais jaune یا .درا شامی

Maison, s. f., logis, batiment pour habiter, , 13; , plur., منزل _ بيوت , plur., بيت _ دور , plur.,

Maison, race, famille, الله علي ما آل De boune maison, مرن بیت اکابر. Jeune homme de bonne maison, ابن نساس !. If Iffle de bonne maison, أل عثمان ,La maison ottomane! بنت بيت

Maison du roi, tous les officiers qui servent un .ملازمین سلطان roi,

Maison royale, impériale, les princes du sang, :قرايب السلطان

ما الليث Maison, famille et domestiques, اهل البيث .عبلة.

Maison, établissement de commerce, compagnie, . بيوت ,plur.; بيث

.منازل , pl. منزل , Maison ou Mansion de la Lune . موستار. , Petites-Maisons , hopital des foux

Maison d'arrêt, prison, حبس. Maison d'éduca-مدرسة ـ مكتب, tion, maison où on élève les enfans, مدرسة ـ مكتب Maison garnie, maison meublée qu'on loue par . بيت مفروش للكرا ,appartemens

MAISONNÉE, s. f. fam., tous les habitans d'une . جاعة بيث , maison

MAISONNETTE, s. f., petite maison, ويويث.

MAITRE, s. m., celui qui a des sujets, des serviteurs, des esclaves, سيد; plur., اسياد.

Mattre, celui qui a des ouvriers; celui qui cuseigne un art, une science, معلم.

Maître, supérieur qui commande soit de droit, checun est مستولي على ـ سلطان , checun se الكل واحد في بيتم سلطان ,maitre chez soi rendre maître de , استولى علم !. ¶ Être maître de soi ,

Être mattre de faire quelque chose, avoir pleine Mais, s. m., blé de Turquie, أرادة في Mais blanc, liberté, على المرادة في O. Laisser quelqu'un - خلى الشي تحت قصا احد , le maître absolu de

اطلق ارادتــد نی. اطلق ارادتــد نی الله Vocas ètes bien 7e maître,

Maltre, seignear, propriétaire, برب ـ صاحب.

Le maître de la maison, المحلّى المحلّى.

Petit-maltre, jeune élégant, عندور; عادرة بالمحلّوة عندور.

. id و الطبع , Mattre-d'hôtel

Maîtaesse, s. f., qui a des serviteurs, qui enseigne, معلة ـ سيدة.

Mattresse, propriétaire, alo.

Petite-mattresse, femme qui a les mêmes ridicules que le petit-maître, طقطوقة.

Maitresse, amante,

Maitrisz, s. f., qualité de maître, معلية.

Mattriser, dompter, فيع A. _ عبط - 0.

Maresmé, s. f., grandeur suprême de Dieu, des rois, ப்பட்ட.

Majesté, titre de roi, سعادة. Votre majesté, اسعسادتكم الالامة Sa majesté le roi de France, سعادة سلطان فرنسا

Majeste, ce qu'il y a de grand, d'auguste, عظهة.

MAJESTUEUSEMENT, adv., alle? _ i..........

MAJESTUKUR, SE, adj., qui a de la majesté, ملوكي ـ جليل ـ صاحب هيمة ووقار

ما بيسايل ـ ما بيضر Marzur, E, adj., qui a alteint l'âge de jouir de ما بيسايل ـ ما بيضايل ـ ما بيضايل .

Wal, calamité, mall

Mujeur, important, عظيم.

بد قوية , Force majeure , irrésistible , يبد

La majeure partie, اغلب ـ اكثر.

Малеине, s. f., première proposition d'un syllogisme, کبری.

Major, نظار , ptur. ناظر , major ناظر Major نظار , ptur. ناظر المجيش , Major ناظر المجيش , général ،

MAJUSCULE, adj. com., lettre plus grosse que le reste de l'écriture, عقلم طومار عرف تخين .

Mar, s. m., le contraire de bien, شرور, plur., plur., بشرور, plur., بشرور. Rendre le mal pour le bien, الخير بالشرّ عابل الجبيل بالقبيع المخد الشي على وجد المالية السور بالخلاق السور بالخلاق.

Mal, defaut, imperfection, نقص معيب. Dire نفطع فيه ما تشنع فيه.

Mal, douleur, maladie, وجع ; plur., وارجاع . الوجاع ; plur., علله . Mal de tête, علله . المداع . المد

Mal, dommage, tort, دَبُتَ ـ حرر اذی Faire du mal à quelqu'un, قائه ـ اذّاه ـ اذّاه ـ ازّاه ـ اذّاه ـ ما فیه ضرر ـ ما فیه باس , Il n'y a pas de mal الله عرر ـ ما فیه باس , ما بیسایل ـ ما بیضر .

المرورهاي ; plur. , حواهي ; plur. , عدواهي ; pl. , plur. , شرورهاي الحياة ; pl. , شرورهاي الحياة ; pl. , شرورهاي المستال البشرى _ Bien des maux nous sont réservés , الشقا البشرى _ Ton petit mal pour un grand bien , ميا صحت , du mal nait quelquefois le bien , الاجسام بالعلل ; prov.

Mal, travail, peine, عنا مشقة عنا مشقة. Se donner bien du mal, تعب كثير A. Mal, adv., ردى _ عاطل _ وحش ـ ا écrit mal, خطه بشـــع Vous avez mal fait, الما عهلت مليح ـ صارت منك عيب المناه mal entendu, بالضد و بالمخلاف و بالضد المناه ...

MALADAESSE, s. f., غشومية ـ غشومية. Faire un coup de maladresse, frapper une chose en visant un autre objet, رأح ضربه شلش O.

MALADROIT, E, adj., qui manque d'adresse, مشلش ـ شلوش ـ عشيم.

MALADROITEMENT, adv., بغشومية ... بغشانة معرفتر ... بغشومية ... MALAISE, s. m., état fácheux, indisposition, تشوېش ... ما له کيف ... Qui éprouve du malaise, نعب

Malaise , au fig. , détresse , فييق .

MALAISÉ, E, adj., difficile, —

. في الصيق , Malaisé, peu fortuné

Malaisement, adv., difficilement, بتعبب بت

MAL A PROPOS, adv., à contre-temps, غيروقته.

MAL-AVISÉ, E, adj., imprudent, irréfléchi, أطير,

MAL-Biti, B, adj., mal fait, mal tourné, ملخبط. MAL-CADEC, s. m., épilepsie, عراء.

MAL-CONTENT, E, adj., mécontent, غير مبسوط.

MAL DE MER, s. m., vomissement au commencement de la navigation, نشویش البحر.

MAL-EN-POINT, adv. burles., en mauvais état, غ حالة ردية.

MAL-ENTENDU, s. m., erreur, méprise, blc.

Mal-Ēter, s. m., indisposition sourde, l'opposé de bien-être, نشویش ـ نام یا.

MAL-FAIRE, v. n., faire des méchantes actions ou du mal, صنع الشر, كلاذي, السو A.

MAI-FAISANT, E, adj., qui se plat à faire du mal, مُصْرَّ مودِّى. Malfaisant, nuisible, شرير.

Mal-fait, z, adj., qui n'est pas bien fait, sans graces, ميسوخ.

Mal-fame, B, adj., qui a mauvaise reputation, صيته ردى ـ ردى السيعة.

MAL-GRACIEUSEMENT, adv. fam., منانة.

Mal-Gracieux, se, adj. fam., rude, incivil, خشن - معجرف.

ـ نمير كفو , Mal-Habile, edj. com., peu capable عبر شاطر.

. بقلة معرفة ,.MAL-HABILEMENT, adv

MAL-HABILETTE, 8. f., قطارة عدم عطارة عدم قطارة معرفة.

MAL-HONNETE, adj. com., contraire à la bienséance, à l'honnêteté, محدّ الحمثية .

Mal-honnéte, contraire à la probité, عاحش ـ ا

فليل كامانة, Mal-honnete homme, sans probité, قليل كامانة

. قليل الادب, incivil, قليل الادب.

. بقلة حشية ـ بقلت ادب, MAI-HONNETEMENT, adv., بالله عشية ـ بقلت الدب

Mal-honnétement, par des moyens illicites,

Mal-ноинетите́, s. f., manque de bienséance, d'honnété, مَلَّهُ حَشَّهُ

غلط في القصاء , MAL-Juoz, s. m., erreur

MAL-MENER, v. a., réprimander, maltraiter, שָּבל.

MAL-PROPEE, adj. com., sale, وسنر.

MAL-PROPREMENT, adv., salement, عبوساخة.

MAL-PROPRETÉ, s. f., saleté, قساخة.

- مُصَرَّر , Mai-sain, E, adj., contraire à la santé, مُصَرِّر هوا , بلد مغيار, Air, pays malsain. وخم

Mal-sain, qui n'est pas d'une bonne santé, صعيف المزاج

Mal-séant, E, adj., عير وا جب ـ ما يليش Mal-Sonnant, E, adj., qui déplait, ما يعجب

MALABATRE, S. m., جادج هندى _ سادج نوع جبر اخصر وهو ,MALACHITE, s. f., pierre معدن نحاس

MALACIE, s. f., désir excessif de certains alimens .وحية, qui ne se mangent pas

. نوع من الخبازي MALACOIDE, s. f., plante, مرضى , pl., مربض ـ عليل , pl., مربع A. مرض , Tomber malade , ضعيف _ مشوش

maladie, s. f., علَّة , plur., علل ; plur., .D'une maladie resulte quel داء _ ثشويش _ امراض quefois la santé du corps اذبة _ شرا ; ربها صحت الاجسام بالعلل إ . أنعدى منه, Prendre une maladie de quelqu'un Donner, communiquer à quelqu'un sa maladie, .اعدالا من موضد

Maladie, affection, aversion excessive pour quelque chose, . 13.

Maladie du pays, désir violent d'y retourner, .شوق البلاد

.مسقام , MALADIF , IVE , adj. , valétudinaire , مسقام

MALADRERIE, S. f. Voyez Léproserie.

شقوق , MALANDRES, s. f. pl., maladie du cheval الجلدني معطف ركب الخيل يطلع منها ماذة فأسدة.

, plur., ذكر , plur., .ذکور

Mdle, adj., au fig., fort, vigoureux, قوى. يليق للرجال

موذى ,Malebete, s. f. fam. ,individu dangereux, MALEDICTION, s. f., imprécation, عنة. Donner des malédictions à, سبّ O. ـ لعن A

MALÉFICE, s. m., action de nuire par le poi-الناس او الحيوانات بالسم و نحوة

Maléricié, E, adj. fam., atteint de différens maux كثير العاهات

Maléficié, maltraité, égratigné, écorché,

MALÉFIQUE, adj. com., qui a de malignes influences, الحصيع.

MALENCONTREUX, SE, adj. fam., sujet à des malheurs, منحوس.

MALEPESTE, imprécation avec étonnement, fam., .العها ـ وجع ـ مرض

MALFAITEUR, s. m., qui commet de méchantes ac-. اشقیا , .plur ; اشقتی ـ اشرار , .plur ; شریر , tions

MALFAISANCE, s. f., disposition à faire du mal,

MALGRÉ, prep., contre le gré de quelqu'un, - طوعًا أو كرهـــاً,Bon gré, mal gré. عصبًا عبر، .بالطيب او بالغصب

مع ذلك , Malgré, nonobstant quelque chose _ قلت حظ , MALHEUR, s. m., mauvaise fortune C'est un effet . سوء بخت _ عدم بخت _ سو الحظ de son malheur, هذا من سوء بختم Votre voi-قعودک جنبی نحس علی sinage me porte malheur, اليوم ما لي نصيب, J'ai du malheur aujourd'hui J'ai eu le malheur de me اليوم ما لي بخت ـ .من سوء ببختي التقيت معهم ,trouver avec eux في الشك وفي الرخا, Dans le malheur et la prospérité في الرخا وقع في الضيق, في البلا Tomber dans le malheur, إ Malheur, accident facheux, désastre, داهية; pl.,

بلايا , plur ; بليّة _ مصابب , plur ; مصيبة _ دواهم مکارید , plur. , مکارید . C'est un malheur qui nous , arrive,مصيبة ووقعنا فيها Les malheurs de la vie. الشقا البشري

Malheur! interj. pour menacer, وبل. Malheur son, etc., aux hommes, aux animaux, etc., الوبل لمن لا يحفظ aux hommes sans reconnaissance اذبت

. بسوالحظ من سوء بخته ,Par malheur, adv. , عند MALHEUREUSEMENT, adv., par malheur, adv., بنعس.

MALERUREUX, SR., adj., qui n'est pas heureux, .اشقیا , plur. ; شقے ِ

Malheureux, qui a du malheur, infortuné, ما لد نصب ما لد بغت ما قلل البغث Malheureux, mauvais, qui n'a pas les bonnes qualités requises, دى.

Malheureux, qui manque de ce qui rend l'homme . حال سوم , État malheureux . نبكد _ سوم # Vie malheureuse, عيش نبكد.

Malheureux, qui porte malbeur, qui l'annonce, . نحس _ ميشوم _ مشوم _ منحوس , qui le marque Jour malheureux, يوم نحص Vous avez la main .يدك تحسة ,malheureuse

MALHEUREUX, s. m., pauvre, misérable, مسكيرى; .مساكين ,.plur

اشقیا , pl., شقی ; pl., شقی .ملاعين , plur. , ملعون ـ

MALICE, s. f., inclination à nuire, خبائة عامد. Malice, chose faite, dite avec malice, malignité, . د ناسة ـ لعنة ـ خماثت

بخباثة , MALICIEUSEMENT, adv.

MALICIEUX, SE, adj., qui a de la malice, زلعير, , plur., خبیث ـ اشقیا , plur., شقتی ـ لعناء , plur., لغثغ.

MALIGNEMENT, adv., avec malignité, ב טלנגה –

م اثنة , MALIGNITÉ, s. f., inclination au mal

.رداوة _ شر- اذبة , Malignité, qualité nuisible, رداوة الهوا Malignité de l'air, رداوة الهوا.

MALIN, GNE, adj., nuisible, malfaisant, - - - - -.موذي ـ مُصرّ ـ شرّ

Malin, qui aime à faire, à dire du mal, des malices,

_ لعنا ,: plur., أهير ، _ اشقيا ,: plur., شقم ، ونس ; plur., أسقم ، plur., لعنا ,: plur., لعنا ,: plur. .خشأ , plar. , ئصث

> MALINGAR, adj. com. fam., long-temps convales-رجل صعیف , عیار , cent, délicat

> . صناديق , plur., صندوق , Malle, s. f., coffre Malle, valise des courriers, dans laquelle ils portent . جراب السعاة ,les lettres

> Malle ou Malle-poste, voiture dans laquelle voya-عربة السعاة ,gent les courriers

MALLEABILITÉ, s. f., جنالياً.

- أير، , Malléable, adj. com., dur, mais ductile .بتطرق

Malotru, в, adj., نارذال, plur., ارذال.

MALTE, ile, all

MALTAIS, K, adj., de Malte, مألطبي.

MALTÔTE, s. f. fam., exaction, idla - dlb.

MALTÔTIEB, s. m., qui exige des droits qui ne sont .ظالم ـ بلاص ,point dus

MALTRAITER, v. a., traiter durement par des coups اساء الے _ اڈی _ آذی _ بهدل ou par des paroles, . جافی ـ

Maltraiter, faire tort à quelqu'un, ne pas le traiter favorablement, ظلم I. _ عكس I.

.عداوة - كواهة - خبث النية , MALVEILLANCE, S. f. La malveillance, les gens malveillans, lak.

MALVEILLANT, E, adj., que veut du mal, رى النبة, .اعدا ,plur., عدو ـ طالب شر ـ

MALVEBSATION, s. f., délit grave commis dans l'exercice d'une charge, خيانة اصحاب الوظايف.

MALVERSER, v. n., commettre des malversations, .0 خان في وظيفة

مكروة , MALVOULU, B, adj. fam., hai, مكروة.

Maman, s. f. (enfantin), mère, ميهة - أمة .

- ابزاز , plur. بز - بزة , plur. بز -

حلية البز, Mamelon, s. m., bout des mamelles

MANELOUCK, a. m., عهلوك; plur., عهاليك.

Mamelu, e, adj. popul., qui a de grosses mainelles, וה אוינונ - ابو אוינון.

Маммани, adj. com., se dit des artères qui portent le sang aux mamelles, عروق البز

MANANT, s. m., paysan, rustre, فلاح.

Мансин, s. f., partie du vêtement pour le bras, مُرَّة, plur., الْحَام

Avoir dans sa manche, au fig. sam., avoir à sa disposition, غي البد. Autre paire de manches, autre assaire, choses disserentes, عندا شي ثانــــي .هذا غير شي

MANCHE, s. m., partie d'un instrument, etc., pour le tenir, عيا ـ قبصة ـ بات . Manche d'un violon, عيد الكمنجــة Manche d'un couteau, يد الكمنجــة السكينة.

Qui branle dans le manche, qui n'est pas ferme dans sa résolution, assuré dans sa place, صلخائع.

Jeter le manche après la cognée, ahandonner tout par désespoir, dégoût, سيتب السابب في السابب.

MANCHETTE, s. f., ornement qui s'attache au poignet de la chemise, دايرة لاكهام القيص.

Manchon, s. m., fourrure en façon de manche, dans laquelle on met les mains pour les garantir du froid, كمّ من فروة لتدفية

MANCHOT, E, s., estropié ou privé de la main ou du bras, واكتع عاجز بدراع عاجز بدراع; اكتع ; plur., كتع ; plur., كتع

Manchot, qui a la main coupée, اقطع.

MANDANT, s. m., qui donne un mandat, موكل.

MANDARIN, s. m., dignité à la Chine, صاحب في بلاد الصين.

MANDAT, s. m., rescrit du pape, וمرمن البابا.

Mandat, procuration pour conduire gratuitement
une affaire, كالة.

Mandat, ordre, billet à payer par un tiera, عوالة عوا

Mandat d'amener, ordre de saire comparatire quelqu'un par-devant un tribunal, علية علية المحكمة المربالحضور الى المحكمة.

Mandat d'arrêt, ordre d'arrêter, امر بحبس انسان, MANDATAIRE, s. m., chargé de procuration, وكيل

Mandement, s. m., ordre par écrit; ordonnance publiée par une autorité civile ou ecclésiastique, منشور ـ تعریف

. ورقة حوالة, Mandement, ordre de payer, ارسل أحضر, MANDER, v. a., donner ordre de venir مرسل أحضر, O. أمر بالحضور ـ. A. بعث خلف ــ

عرف احداً ب, *Mander*, faire savoir, donner avis ختر , علم احداً ب

MANDIBULE, s. f., mâchoire, فك

طانبورة , MANDOLINE, s. f., petite guitare, عانبورة.

Mandragore, s. f., plante très-narcotique, purgatif violent, ايبروح - أبوروح - لُفَاح.

Manducation, s. f., action par laquelle on reçoit le sacré corps de Notre-Seigneur, مناولة جسد و دم السيد المسيح السيد المسيح

Manegre, s. m., exercice qu'on fait faire à un cheval pour le dresser, تعليم الخيل.

Manege, lieu où l'on exerce les chevaux, بعلم الخيل. Manege, lieu où l'on donne des leçons d'équitation, ميدان لتعليم ركوب الخيل.

Manege, au fig., certaines manières d'agir adroites et artificieuses, عبر يات مبريات.

Mines, s. m. plur., ombre ou âme d'un mort, أرواح الموتى,; plur., أرواح الميت

MANGANÈSE, s. f., minéral, نوع معدن.

. MANGEABLE, adj. com., אידו אל ב אפלע.

MANGEAILLE, s. f. fam., nourriture, SI.

MANGEANT, E, adj. sam., qui mange, باكل.

.معالف , .plur ; معلف _ مداود ,

MANGER, v. a., J. O. Donner à manger, الشيسي الشيسي. Manger son bien, le consumer, Faites-nous اضيع , اهلك مالد ـ اكل مالد العضل مالحنا , l'amitié de manger avec nous Mangez-le avec plaisir et santé (en faisant cadeau à تاكلير (quelqu'un de quelque chose qui se mange In . بالهنا و العافية , ماكول السرور و العافية لون هذا ,soleil a mangé la couleur de ce drap الجوي كلي من الشهس.

Se Manger, v. pron., être mangeable, اتكل; vulg. اتاكا.

MANGER, s. m., ce qu'on mange, 51.

MANGEURE, s. f., endroit mangé d'une étoffe, d'un Dain, اكلة.

انين هندي MANGLE, s. m., arbre, دنين

MANGOUSTE, s. f. Voy. ICHNEUMON.

Maniable, adj. com., qui se prête à l'action de la main, اليّرن . Cuir maniable, جلد ليّرن . Cela est هذا ثقيل كثير, trop lourd, ce n'est pas maniable .حصان راسد لین

يستعيل بسهولت

س يتعامل, Maniable, au fig., doux, traitable, يتعامل لتن الاخلاق

MANIAQUE, adj. com., possédé d'une manie, .مجنون _ ملطوش

MANIE, s. f., délire, aliénation d'esprit avec fu-جنون _ لطشتر, reur

منشور ا Il a سوست - جنون , Manie, passion excessive الم سوسة في الخيل, la manie des chevaux

ليس. Maniement, action de mouvoir, de se servir,

MANGEOIRE, s. f., auge de cheval, etc., مدود ; مدود استعبال _ تحريك إ استعيال السلام

> . تدبير الأمور , Maniement , au fig. , administration , تندبير الأمو Manier, v. a., prendre et tâter avec la main استعيل ,O. – O. Manier, se servir de مس . . . جس

Manier, au fig., administrer, בֿג.

Manier, diriger, 0.

Manier l'esprit de, عقلہ کیا یہ یہ. Manier . ادار الفرس كها يريد ـ خيل الفرس ,bien un cheval

.0 جال في ميدان الكلام, Manier un sujet, le traiter

MANIÈRE, s. f., façon, sorte, je; plur., plur., - liela, De quelle; شكل , plur., وجه _ اشكال , plur. manière ? كنف. || De quelque manière que ce soit? . ا Chacun parle à sa manière, کل من هو پیچکی علی هواه

عماند. . plur عادة , Manière , usage , coutume , عادة , plur . C'est là sa manière من عادته. ال 🛦 la manière مد .على الوحد المعتاد, coutumée,

Manière de parler, نوع كلام.

اطباع ـ عيابل Manières, au plur., façon d'agir, اطباع ـ .اوضاع ـ حركات ـ اخلاق ـ

. صنعة - تصنع منعة - الصنعة - الصنعة - الصنعة - الصنعة - الصنع - الصنعة -

على وجہ ۔ على سبيل ,manière de , en forme de بنوع ـ

MANIÉRÉ, E, adj., affecté, aco.

MANIFESTATION, S. f., Jel. - ... lall.

.واضي - ظاهر ,MANIFESTE , adj. com. , évident

MANIFESTE, s. m., écrit public par lequel un prince, etc., rend raison de sa conduite en quelque مصور - اشهار سلسوک به affaire d'importance

Maniseste, état du chargement d'un navire, قابهت الوسق ـ قايهت البضايع |

MANIFESTEMENT, adv., 1, dle.

MANIFESTER, v. a., rendre manifeste, réussir, صرّح ب ـ بيّر. Se Manifester, v. pron., se montrer, تجلي ـ Manæuvrer, v. a., بيّر. .صرح ب ـ بين

. ه بان د . ۸ ظهر

Manicance, s. f. fam., intrigue, petites manœu- nœuvre, ابتحارية; plur., بتحارية مکریات ـ عیایل ـ دسایس , plur., دسیست , vres .دناسة ـ

MANIGANCER, v. a. fam., tramer quelque petite intrigue, فف I. _ فضاب بالخفي أ

MANICUETTE OU MALAGUETTE, s. f., plante, sorte de Cardamone, نوع قاقلة.

Manioc, s. m., arbrisseau d'Amérique, عبيرة توجد في بلاد الامريك

. صناعة , arts

Manivelle, s. f., espèce d'instrument pour saire . نوع التر ملوي ,cordage

MANNE, s. f., suc congelé d'une espèce de frêne, et qui purge doncement; nourriture que Dieu fit | منار منه قصور _ I. _ ل; I. من - ترتجبين - ترتجبين .

Manne, grand panier, سلت.

MANOEUVRE, s. m., qui travaille de ses mains, aidemaçon, aide-couvreur, فعول plur., فعول et فعلة.

Manœuvre, mauvais artiste,

MANOEUVRE, s. f., cordage qui sert à manier les voiles, حبل; plur., حيال. Manœuvre, ce qui se fait pour le gouvernement d'un vaisseau, حركة ـ تدبير.

Manœuvre, mouvement combiné de troupes, . حركة عساكر

Manœuvre, au fig., conduite dans les affaires, . صرکت ـ طریقة

م اشتغل , MANOBUVRER, v. n., faire la manœuvre تحركت العساكر

Manœuvrer, au fig., employer des moyens pour

MANOEUVRIER, s. m., matelot qui entend la ma-

MANOUVRIER, s. m., qui travaille de ses mains, شغال.

MANQUE, s. m., défaut, عدم _ قلة.

.م. قلة , Manque , adv. , faute de , مر.

MANQUEMENT, s. m., faute, نقيصة ـ نقص; pl., .نـقايص

MANQUER, v. a., laisser échapper, "6 O. Il a mauqué l'occasion, فاتته الفرصة ـ فات الفرصة . MANIPULATION, s. f., manière d'opérer en certains Il a manqué les voleurs, il n'a pas pu les prendre, ما حصل على الحراسة

Manquer son affaire, ne pas réussir dans une en-ما حصل على المطلوب _ ما صرِّ معد الامر, tourner un essieu, un manche, etc., pour tordre le treprise Manquer, ne pas atteindre ce qu'on vise, Las.

قصر _ نقص , Manquer , v. n. , tomber en faute

. كذَّب Manquer, rater (arme à feu), كذَّب

. . 0 عاز ـ احتاج الى Manquer, avoir faute de, Mannequin, s. m., figure d'homme en osier, en ב قلت فلوسم !. Manquer d'argent الغلوس. | Il manque de cœur, ما له مروة _ هو قليل المروة

> Manquer de parole, manquer de foi envers quel-- .o خان وعا - خالف قولــــه ,qu'un .0 خان عهك مع احد

> نقص , قصر في واجباته ,Manquer à ses devoirs Manquer à quelqu'un, ne pas faire envers lui ce إ .قصر في تحقه ـ صار منه قصور في حقه , qu'on doit Manquer à quelqu'un, manquer au respect qu'on lui # . قلل الادب في حقه - اساء الادب في حقه , doit .0 خان العهد .. 0 نقض العهد , Manquer aux traités

> Manquer, ne se trouver pas, faire faute, نقص O. ا القصد فلوس I. L'argent lui manque, قلّ ـ القصد القصد فلوس

manque une personne, خاقصنا واحد Vous nous .من البد للد إ. (manguiez (pour que notre plaisir fût complet افتقدناك

Manquer, defaillir, نقص O. Les jambes lui manquèrent, مائته رجله Les forces lui manguèrent, قلت قواه.

. منابع _ ماحب كرخانة , Manquer , oublier , omettre de faire quelque | manufacture , منابع _ ماحب كرخانة . - I. Ne man صار منه قصور .. قصر في يـ . A نسي , chose على الله على عنه quez pas de faire cela, أعهل هذا - بالك ثم بالك من انك لا تعلسم . كُتب, plur. ; كتاب خطّ Je n'y manquerai . اصحّى من انك لا تعملم ما يصير مني قصور في ذلك ووو

Il a manqué de tomber, کاد یقم A. Le pied lui a manqué, مراقت رجله.

. انكسر, Manquer, faire banqueroute, انكسر.

MANSARD, S. m. Voyez RAMIER.

MANSARDE, s. f., toit de maison, dont le comble est presque plat et les côtés presque à plomb, .سطيح مخروط

MANTEAU, s. m., vêtement sans manches qu'on ـ برانس , plur. برنس met par-dessus les autres مشلح; plur., مشالع, Manteau avec courtes manches d'étoffe rayée et ornée de dessins, عبا ; plur. , عبي . || Sorte de manteau de drap ou de camelot, avec courtes manches, qui se met par-dessus la robe (coumbaz), جُمَّة. | Idem, à manches longues et fendues, .ىنىش

. جَمَّت مورة Manteau, au fig., prétexte, etc, خَمَّت مورة . Manteau d'un cheval, son poil, sa couleur, .ثوب الفرس

MANTELET, S. m., اردية, plur. , أردية, أردية, المرابع المستعلق المستعلم المستعلق ال

MARTILLE, S. f., disciplur., plur., oile.

MANURE, LE, adj., fait avec la main, چيدي ـ شغل يد.

MANUEL, s. m., livre abrégé qu'on peut porter à

MANUELLEMENT, adv., de la main à la main,

MANUFACTURE, s. f., השל ב לשונה plur.. معامل.

MANUFACTURER, v.a., fabriquer, Louis - Louis A. MANUFACTURIER, s. m., maître ouvrier dans une

.عتاقت , MANUMISSION, S. f., action d'affranchir, عتاقت

MANUSCRIT, E, adj. ، عط يد

MANUSCRIT, s. m., livre écrit à la main,

MANUTENTION, s. f., maintien (des lois, du commerce, de la discipline), غط ـ اصانـة ـ حفظ.

Manutention, soin de régler, de surveiller certaines مباشرة _ تدبير ,affaires

MAPPEMONDE, s. f., carte géographique des deux مورة كرة الارض , hémisphères

.أسقيرى, MAQUERBAU, s. m., poisson,

MAQUEREAU, RELLE, s., qui fait métier de prostituer des femmes, des filles, قواد معرص. Faire le maquereau, servir de maquereau à, عرص ل.

MAQUERELLAGE, s. m., métier de prostituer des femmes, تعريص.

MAQUIGNON, s. m., revendeur de chevaux, qui les troque, etc., الخيل الخيل.

Maquignon, au fig., celui qui intrigue pour des mariages, des ventes, صيصار; plur., غياصرة.

MAQUIGNONNAGE, s. m., métier du maquignon, دلالة الخسل

Maquignonnage, au fig. fam., intrigue, صيصوة. MAQUIGNONNER, v. a., user d'artifice pour couvrir .سلع حصان, les vices d'un cheval

Maquignonner, au fig. fam., s'intriguer pour faire . صيصر ,quelque marché

MARABOUT, s. m., prêtre mahométan, مسلم; .مرابط ـ مشاینے ,plur.

Marabout, cefetière, إبرية; plur., إلى بنا.

MARAIS, s. m., terres abreuvées de beaucoup d'eau qui n'a point d'écoulement, بطيحة ـ مستنقع ما بطایے , plur.

Marais, terrain où l'on fait venir des légumes, etc., . مطان , plur ; غبط _ سانین , plur ; بستان

MARAÎCHER, s. m., jardinier qui cultive un marais, غيطاني ـ بستاني

انشفان ـ هزال, MARASME, s. m., maigreur extrême MARATRE, s. f., belle-mère, while

.ام جافية, Maratre, mère cruelle, dure

MARAUD, E, adj., coquin, ساخ ـ خسخ.

MARAUDE, s. f., vol fait par des soldats; action de عريدة ,butiner

.عربد, MARAUDER, v. n., aller en maraude

عربيد , MARAUDEUR, s. m., soldat qui maraude .معربد ـ

. مرمر _ رخام , MARBRE , S. M. , خام

MARBRER, v. a., peindre en marbre, l'imiter, لون مثل الرخام

MARBRIER, s. m., qui travaille le marbre, le vend, .مرخم ـ رخاماتي

الون الرخام, MARBRURE, s. f., imitation du marbre, الون الرخام

MARC, s. m., demi-livre, poids qui contient huit . نصف رطل زیاتے ای ثیان اواقی onces,

مر روي Marc, ce qui reste des fruits pressés, مراكبة . Marc d'olive, de sésame dont on a tiré l'huile, . جزينة , Marc de raisin . كسة

.السوق كساد , a point de débit عكار ,Marc, ce qui reste des substances bouillies ـ تنوة , Marc de café , قرأق _ _

.ملبورن

مرقشيط , MARCASSITE, s. f., sorte de pierre, مرقشيط.

et باعة , pl., بياع _ متسبّب , pl., ود اهل ألسوق , Les marchands , بياعين

S'en trouver mauvais marchand, au fig. fam., éprouver des suites facheuses, منعكس أ.

مدينة فيها بيع وشرى كثير Ville marchande, Vaisseau marchand, امرکب تنجار.

MARCHANDER, v. a., demander le prix de quelque A. سأل ثهن البضاعة , A.

Marchander, disputer sur le prix, فصل الثجن I. .تعاليج مع البياع في ثمن الشي ـ

Marchander, au fig. fam., hésiter, balancer, الأخر ـ نوقف ـ Ne pas marchander, ne pas épargner, mal-ما قصر في traiter,

تجارة _ بصابع , plur. ; بصاعة , MARCHANDISE , s. f. , تجارة _ .اسباب , plur. , سبب ـ

ـ مشى ـ مشو مشور MARCHE, s. f., action de marcher, I. || Faire des مشي , Se mettre en marche . سير _ مشية marches forcées, جد في السير O.

سلوك _ مشوة Marche, conduite,

Marche, procession en cérémonie, علم المحاربة.

Marche, traite, chemin d'un lieu à un autre, ال مسيرة _ مسافة. Il y a deux jours de marche d'ici à .من هنا الى طرابلس مسيرة يومين Tripoli,

.درجة _ سلية ,Marche, degré d'escalier

Marche, progression des idées dans un ouvrage, .سياق _ مساق

Marche, territoire d'une ville, إرض, أرض,

Mancaré, s. m., lieu public où l'on vend, ...; .اسواق , .plur |

Marché, vente de ce qui se débite dans le marché, مسواق ـ سوق . Le marché est mauvais, il n'y

_ مسواق _ _ بازار Marché, accord pour une vente, Marché de dupe, بيعة خنزير برى. Marché de dupe, بيعة Marché d'or, très-avantageux, بمسواق ذهب.

Marché, prix, ثيري. A bon marché, منافيري, ا A

très-bon marché, بابخس ثهرن , # Faire bon marché à quelqu'un, lui vendre à un prix modique, امير اموا عساكر أ ماودة. راعے احدا۔

. نعلبند _ بياطرة et عيطارة ... plur. ، ما وفر, prodiguer ... و علبند _ بياطرة et عليند ... Avoir bon marché de quelqu'un, en venir aisément à bout, مهل على مامرة O. ∥ Mettre le marché à la main, dire que l'on est prêt à rompre un engagement, ايبطوة. un traité, فننح A.

MARCHEPIED, s. m., رجلين رجليل.

MARCHER, v. n., مشي I. Marcher vite, هرول . ¶ Marcher en se balançant avec grâce, اهتز ـ تيايل. ا Marcher sur, على ـ .0 داس على A. || Mar-دت على رجليه ويديه, cher sur les pieds et les mains, على رجليه ويديه

Marcher, s'avancer en général, سار - تقدم I. . توجد ۔ . I مشے ۔

Marcher, au fig., proceder, agir, مشي _ سار I. _ O. Marcher droit, se bien conduire, استقام في المشي

Marcher, faire des progrès, مشي المشي المشك مشى , وجّم الدعوة ,Faire murcher une affaire

مشى MARCHER, s. m., manière dont on marche, MARCHEUR, SE, S., مشا _ مشا

MARCOTTE, s. f., branche de vigne, etc., qu'on met en terre afin qu'elle y prenne racine, عقلة عنب .عقل plur.,

MARCOTTER, v. a., coucher en terre les marcottes, طهر بالتراب فروع شجرة نحو - .0 غوس العقل .الكرم لتصير منها اشجار جدد

_ يوم الثلاث , MARDI, s. m., jour de la semaine الثلاثا.

. ثلاث الرفاع, Mardi-gras, du carnaval

سنقاعة, s. f., amas d'eau dormante, تقاعة مستنقع ماء

. اجهة - سبخة - سبخ . MARÉCAGE, S. M., MARECAGEUX, EUSE, adj., سبخي

MARÉCHAL, s. m., grande dignité militaire,

Maréchal, artisan qui ferre les chevaux, , Lb.;

.معتر منازل العسكرية , Marechal-des-logis

MARÉCHALERIE, s. f., art du maréchal ferrant,

MARÉCHAUSSÉE, s. f., gendarmerie, طوف

مد وجزر البحر ,Manee, s. f., flux et reflux

سيك , Marée , poisson de mer qui n'est pas salé, سيك بحری غیر مہلے

م هامش , MARGE , s. f., blanc autour d'une page, مامش . . حواشي , plur. , حاشية

MARGELLE OU MARDELLE, s. f., bord d'un puits, عاقم سر ـ خرزة سر

MARGER, v. a., compasser les marges d'une seuille, a'un livre, جدول.

. في الهامش , MARGINAL, E, adj., qui est à la marge, .حواشي ; plur., حاشية

MARGUERITE, s. f., fleur, هر اللولي. Marguerite blanche, تسعة مقلت.

MARGUILLERIE, s. f., charge de marguillier, حكالة. MARGUILLIER, s. m., qui a soin des affaires d'une fabrique et de l'œuvre d'une paroisse, d'une confrérie, .وكيل كنيسة - حارس الاقلومية

MARI, s. m., époux, جوز; plus rég., زوج; plur., . بعول , plur. ; بعل _ زيجان

MARIABLE, adj. com. fam., en âge d'être marié,

- جازة - جيزة - زيجة - زواج , MARIACE, s. m. نكا ج. Cérémonie du mariage chrétien, نكاح. إ à l'occasion d'un mariage, فرج ـ عرس. # Demander une fille en mariage, خطب بنت من ابوها.

MARIE, n. pr. de femme, مريم.

MARIÉ, E, adj., qui est marié, متزوج; vulg., ، Nouvelle mariée عربس. Nouvelle mariée متجو عروسة. || Complimens qui se font aux nouveaux | Mariolaine, s. f., plante ligneuse aromatique, . حتى الفيل إن شا الله تتهنُّوا و تتوفَّقوا و ترزقوا ألمال و البنس . بدعاك ويوجودك : réponse

MARIER, v. a., joindre par le mariage, زوّج; vulg., - رُوِّج بنته ب ,مع , Marier sa fille à جُوز

Murier, au fig., allier, joindre deux choses, فأأ. Se Marier, v. pron., تنجوّز; plus vulg., تنجوّز _ وأفق بعضم Se Marier, au fig., être assorti, __ .اتنفق

. بحرى MARIN, E, adj., de mer, بحرى.

Marin, s. m., homme de mer, يونني ـ بحرى بنواتے ,.plar

MARINADE, s. f., sauce de sel, vinaigre et épices, .بهارة

MARINE, s. f., science de la navigation sur mer, ce qui la concerne, صناعة البحر _ نونية.

Marine, vaisseaux, مراكب.

Marine, corps des marins, نحرية.

Marine, bord de la mer, ساحل البحر; plur., .سواحل

MARINER, v. a., assaisonner pour conserver long-. بشبد الطباشير | Mariner, tremper dans le vinai . تبل ملح وtemps . gre, الخدية. ال Mariner, tremper dans la saumure, . تقا

MARINÉ, E, adj., متتل.

الموسمة, MARINGOUIN, s. m., cousin d'Amérique, .ىلاد كلامريك

MARINIER, s. m., qui sert à la conduite des bateaux de rivière, مراكبي.

MARIONNETTE, s. f., petite figure mobile, أهبة.

Marital, E, adj., زوجني.

MARITALEMENT, adv., en mari, مثل الزوج.

MARITIME, adj. com., بعصرى

MARITORNE, s. f. fam., femme mal bâtie et maus-.مرلاً عفشة ,sade

- عنقز - مرزنجوش - مردقوش - بردقسوش | - الله يبارك فيك : reponse : مبارك -

MARMAILLE, s. f. coll., petits enfans, أولاد صغار. MARMELADE, s. f., confiture de fruits très-cuits, م تة فداكد

En marmelade, au fig. fam., en morceaux, trop cuit, جائي.

. حلل , plur ; حلّة _ تنجرة _ قدرة , MABMÎTE, S. f., ق MARMITON, s. m., valet de cuisine, ...

MARMONNER, v. a., murmurer sourdement, בעני –

.قرد مذقرن , MARMOT, s. m:, gros singe barbu, قرد مذقر.

.وجه قرد , Marmot , figure grotesque , mal faite , وجه قرد Marmot, petit garçon, عاولاد, plur., اولاد.

Croquer le marmot, au fig. fam., attendre à une .رصرص على باب ,porte

MARMOTTER, v. a., parler confusement et entre ses ربر _ نقنة , dents .

MARMOUSET, s. m., petit garçon; petit homme mal مسخورة _ مسخوط , fait

نوع ترأب, MARNE, s. f., espèce de terre calcaire, فنوع ترأب

.مواکش ,Maroc, ville

MARONITE, adj. com., chrétien du mont Liban, .موارنیة ,phur. ; مارونی

Manoquin, s. m., cuir de bouc ou de chèvre apprêté, سختيان.

MAROQUINER, v. a., apprêter des peaux de veau .قــــ السختيار, ,comme du maroquin

MAROQUINERIE, s. f., art de faire le maroquin, صناعة السختيان

MAROTTE, s. f., espèce de sceptre de la folie, .قصب الخلاعة

Marotte, au fig. fam., objet d'une passion folle, , Il est épris de cette femme ما يجسّ عليه الانسان c'est sa marotte, من وحمد الامراة هي روحه MARQUETER, v. a., marquer de plusieurs taches, . نقوش _ نقش _ شحور اكل واحد لم , Chacun a sa marotte . يجن عليها . نوع من الجنون

, جعيدي ,grossier

MARQUE, s. f., ce qui sert à désigner ou à distin- plur., أقراص. . نشار ، علامة , guer

. نشان _ دمغتر , Marque, empreinte

Marque, impression, trace, علام علام علام ا اثار , .plur

Marque, signe apporté en naissant, L. Me.

رجل معتبر, Homme de marque,

Marque, indice, signe, علامة _ علامة. C'est une marque de bonheur, بيغ علامة علامة علامة علامة علامة علامة على المامة المامة على المامة المامة

. شواهد , pl. , شاهد , Marque , témoignage , preuve , شاهد , pl. , Donner des marques d'amitié à, عيّر اله محبّته.

MARQUER, v. a., mettre une empreinte, une - انجيدة. marque sur une chose pour la distinguer, علم على .اشر على ـ .0 حط علام على ـ

Marquer, mettre une marque pour souvenir, . حط علامة على ـ علم على

Marquer, indiquer, بيترى.

بيّر، ـ عرّف ب J'ai reçu de lui une lettre dans وصلنا منه مكتوب و ,laquelle il me marque que معرفنا فيد أن J'ai bien compris ce que vous me marquez relativement à votre fils, وشرحكم بخصوص ابنكم صارمفهوم.

Marquer, annoncer, pronostiquer, کل علی O. Marquer, témoigner, donner des marques d'un

.اظهر _ بترن _ اعطى شاهد , sentiment

Marquer, laisser des marques, des vestiges, des traces, etc., غلى اثر ماثر Marqué de petite vérole, .منقش رمنقوش بالجدري

. البين, الهيزمن غيرة, Marquer, v. n., être marquant,

MARQUETERIE, s. f., ouvrages de menuiserie com-MAROUFLE, s. m., malhonnête homme, homme posés de pièces de rapport de diverses couleurs. قطع خشب ملونة

; قرص شيع , MARQUETTE, s. f., pain de cire vierge

Manouis, n. s., titre, dignité entre le duc et le . أموا , plur. أمور

MARQUISAT, s. m., terre, titre de marquis, التزام او مقام الامير المذكور

MARBAINE, s. f., celle qui tient un enfant sur les fonts de baptême, منات _ شسنت _ الشسة .

اب خروة MARRON, s. m., ggosse châtaigne, اب خروة .شاء للط م كستنت على الله (En Syrie)

. شاة بلوط _ شجرة أبو فروة , MARRONIER , s. m. .

فراسيون اليص و اسود , MARRUBE, s. m., plante, عبر اليص

اللك الاجر, MARS, s. m., le dieu de la guerre, اللك الاجر اله الحرب ـ

Mars, planète, كوكب المربنح.

Mars, terme de chimie, le fer, 22.

ادارد شهر ادار Mars, troisième mois de l'année, ادارد شهر ادار. يظهر علينا مثل Marquer, faire connaître de bouche ou par écrit, Il vient comme mars en carème, يظهر علينا مثل الخيس في نصف الجيعة.

.مدينة مرسيليا ,MARSEILLE, ville

MARSKILLAIS, E. S., de Marseille, ...

MARSOUIN, s. m., poisson de mer, خنز بر البحر .درفیل سهک بحری ـ

Мавтасом, s. m., sorte de lis, نوع زنبق.

مطرقتر , MARTEAU , s. m. , مطرقتر

MARTEL (en tête), s. m. ; inquiétude, همّ ـ قلق.

MARTELEE, v. a., battre à coups de marteau, .0 طرق

. مطرقة صغيرة , MARTELET, s. m., petit marteau MARTIAL, E, adj., guerrier, حربيجي.

MARTIN-PREHEUR OU MARTINET-PRCHEUR, s. m., . نوع طير ازرق , oiseau

بخطُّنف _ خطاطيف , plur. , خطُّنف

Martinet, sorte de fouet.

MARTINGALE, s. f., courroie pour retenir la tête سُلِند _ صريبة ,du cheval

MARTRE, s. f., espèce de fouine, 1,3;. Martre zibeline , سيّور.

MARTYR, E. S., qui souffre ou meurt pour sa شهدا , plur ; شهد religion , شهدا

Martyr, victime, قتيل; plur., قتلي. Martyr de قتيل الهوي ,Tamour

Martyr, qui souffre beaucoup, qui a beaucoup عذاب, souffert,

MARTYRE, s. m., mort, tourment du martyr; عداب الشهدا - شهادة , au fig., peines cruelles

MARTYRISER, v. a., faire souffrir le martyre, tour-عذب, menter cruellement

MARTYROLOGE, s. m., catalogue des martyrs, کناب سنکسار

Manum, s. m., plante, مارون - مانق الشيوخ -

MASCARADE, s. f., déguisement avec un masque, . تهسخر _ مسخرة

Mascarade, troupe de masques, مسأخر.

MASCULIN, B, adj., du mâle, qui lui convient, يصلح للذكر

مذكر, Masculin, terme de grammaire, مذكر

Masculinité, s. f., تذكير.

MASQUE, s. m., faux visage de carton, etc., فضة أو ذهب أ .وجه عبرة

متهسخم

Masque, au fig., apparence, مورة م علي المعارضة.

.غيا _ ستر , Masque, déguisement

Lever le masque, as fig., ne dissimuler plus, agir _ كشف عن وجهد الغيا ,sans honte ni retenue , خطافي , حمد عن وجهد الغيا ,sans honte ni retenue - .A , فع عن وجهد الغها - .I شال برقع الحيا

> MASQUER, v. a., mettre un masque sur le visage. لتس وجه عبرة

> Masquer, au fig., couvrir sous de fausses apparences, Ju O. - Ju.

Masquer, cacher, dérober à la vue, 5,13 -جب عن النظرا

Se Masquer, v. pron., se mettre un masque, . تيسخر - تخفي - ١٠ لبس وجه عيرة

Se Masquer, fig., deguiser ses sentimens, نستر

Massacrer, au fig. fam., gater, mal travailler, . مربط - حتص - عطل - ١٠ تلف

MASSACREUR, s. m., qui massacre, ذَبَاحِ,

MASSE, s. f., amas de parties quelconques qui کومة _ چلة _ هدفتر, font un ensemble

Masse, corps solide, asbi. Argent en masse, فضة جع

Masse, totalité, اجلة. En masse, حليات . مالكلىت

ـ كوم , fonds d'argent d'une société, .اصل المال

Masse, somme que l'on retient sur la paye de . صندوق العسكر ,chaque soldat pour l'habillement

مطرقت كسيرة , Masse, gros marteau

Masse, bâton à tête d'or, d'argent, etc., قضيب

دبابيس , plur. د توس , Masse-d'armes

Masque, personne masquee, غيرة عبرة Masse, s. f., somme d'argent qu'on met au jeu,

. خوص , Masse-D'Eau, s. f., plante

MASSEPAIN, s. m., pâtisserie faite avec des amandes pilées et du sucre, فطير من لوز و سكو

Mâsser, v. a., faire une mâsse au jeu, حطّ رسهال O.
Massicot, s. m., sorte de vernis, نوع دهان.

MASSIER, s. m., officier qui porte une masse en certaines cérémonies, حاوش ـ حامل قصيب.

Massif, ive, adj, pesant, épais, رصص).

Massif, plein et sans mélange (or, argent), plur. , بحربة.

MATELOTE,

Massif, au fig., grossier, lourd, ثقيل.

Massif, s. m. (de maçonnerie), وصيف.

Massue, s. f., bâton noneux, نبتوت; plur.,

Coup de massue, au fig., malheur imprévu, حط الصوارى O. MATÉRIALISME

Mastic, s. m., espèce de gomme, علكة.

Mastic, composition pour coller et enduire, boucher, الأقونث ـ عراً.

سمضغ , Mastication, s. f., action de mâcher

علكته, Masticatoire, s. m.,

MASTIQUER, v. a., joindre, coller avec du mastic, الصق بالعرا

MASTURBATION, s. f., استهنا.

SE MASTUBBER, v. pr. , احلب روحه - استهنى المحلب روحه - استهنى 0.

Masure, s. f., خرابة.

MAT, TE, adj., en parlant de l'or, de l'argent, des عليظ العقل ـ ثقيل .

Couleurs, كابع. Le materiel, s. m.,

Mat, lourd, compacte, مکتنز ـ مکتنز ـ مکتنز ـ

Mat, en parlant d'une broderie, trop chargée, مخبوص.

Mat (échec et), تاه مات.

سواری , plur. و صاری , mit, s. m. (d'un navire) و صاری , plur. و صاری .

Матапов, s. m., au fig. fam., homme considérable, جل اکابر.

.فشار, MATAMORE, s. m., faux brave,

.فرشة _ مرأتب , plur. , مرتبة , فرشة _

MATELASSER, v. a., مشى و صرّب كالطرّاحة .I.
MATELASSIER, s. m., انتجاد

; بَحَرى _ نواتية , plur. ; نوتني , MATELOT, s. m.

MATELOTE, s. f., mets de poissons, منزلة سيك . A la matelote, adv., à la façon des matelots,

A. قهر ـ A. قهر A. مجرد A. مجرد A.

MATER, v. a., garnir un pavire de ses mâts, صطَّ الصواري O.

MATÉRIALISME, s. m., opinion de ceux qui n'admettent point d'autre substance que la matière, مذهب الفلاسفة الطبيعيين.

MATÉRIALISTE, s. m., partisan du matérialisme, فيلسوف طبيعي, فافي الالهيات.

Matérialité, s. f., qualité de ce qui est matière,

MATÉRIAUX, s. m. pl. (pour bâtir), اشيا لازمة للبنا Matériaux, au fig., pour composer un ouvrage,

MATÉRIEL, LE, adj., formé de matière, هيولاني

. غليظ _ ضخم , Matériel , grossier , compacte

Matériel , au fig. , qui a l'esprit grossier et pesant , غلیظ العقل ۔ ثـقیرا.

Le matériel, s. m., terme militaire, للات الحرب - الوازم.

MATERIELLEMENT, adv., هيولانياً

MATERNEL, LE, adj., de la mère, آموی کا آموی.
Affection maternelle, محبت لام لاولادها

Langue maternelle, langue de son pays, لغة البلاد. MATERNELLEMENT, adv., مثل الآم. MATERNITÉ, s. f., qualité de mère, أمّية.

MATHÉNATICIEN, s. m., عالم بالرباضيات.

Матнанатіонв , adj. com. , qui appartient aux mathématiques , ریاضی .

. ملاة باكر, MATHEMATIQUEMENT, adv., selon les règles des divin صلاة باكر. MATHEMATIQUEMENT, adv., selon les règles des divin, ملاة باكر. MATIR, v. a.,

. ظاهراً, Mathématiquement, au fig., clairement.

MATHÉMATIQUES, s. f. pl., sciences, الرياضيات

MATIÈRE, s. f., substance corporelle, عبدلًا.

Matière, ce dont une chose est faite, Jal.

مواد , plur. , مادة , plur. , مواد , plur. , مواد ,

Matrice, sujet sur lequel on parle, on écrit,

Matrice, moule, و الكلام ـ مسيلة . Entrer en matière avec quelqu'un, قايعة أسامى ـ دفاتر . معر معم في الكــــــلام . Матвісице, s. f.,

Matrice, moule, و الكلام ـ مسيلة . الكــــــلام . Матвісице, s. f.,

Matière, motif, occasion, سبب; pl., باسباب. En matière de, adv., en fait de, فيها بخص.

Mitin, s. m., gros chien, كلب كبير.

MATIN, s. m., premières heures du jour, عبد الصباح. # Ma
tin,adv.,de bon matin, عند الصباح بكرة على بكرة ي بكيرة من الصبح (Égypte). || Il est parti de bon matin, يرح صبحية, اليوم على بكرة اللهم على بكرة و عشية على بكرة و عشية مساح و مساح و مساح و مساح و مساح و بكر الى عند , بكر الى عند , بكر الى عند , بحرة الصبح .

MATINAL, E, OU MATINEUX, SE, adj., qui s'est levé, se lève de bon matin, مبكر عدرى. Matinal, du matin, فجر, Aube matinale, مُنبِيِّي

MATINÉE, s. f., temps depuis le point du jour jus- très-mauvais, _ qu'à midi, عبدرية _ صبحية النهار _ صحود صحوة _ صحالة _ plur., ملاهبن . || Dormir la

grasse matinée, نام الى صحوة النهار, Il est parti dans la matinée, راح صحوبة, La matinée est avancée, نصاحى النهار,

Matines, s. f. plur., première partie de l'office divin, ملأة باكر.

MATIR, v. a., terme d'orfévrerie, rendre mat, أجعل الشم كايياً

مكار, Matois, B, adj., fin, rusé,

Matou, s. m., gros chat entier, قط كبير.

ويناديک ـ اقحوان ,Matricaire,s.f.,plante .شجيرة مريم ـ

.قوالب , plur ; قالب , moule

MATRICULE, s. f., registre, liste, دفتر; plur., قابهة أسامي ــ دفاتر.

MATRIMONIAL, E, adj., ألزيجة المناسبة

MATRONE, s. f., sage-femme, قابلة; plur., قوابل

Maturatif, ive, adj., t. de médecine, qui hâte la formation du pus, دوأ منصر.

MATURATION, s. f., progrès des fruits vers la maturité, استواء ـ بلاغ کلائها.

MATURE, s. f., les mâts, بصوارى المراكب

MATURITÉ, s. f., استوا . بلاغ ـ استوا

.غز الانسان, Maturité, au fig., de l'age, عز الانسان.

Maturité d'une affaire, استحكام امر و استواه

Maturité de l'esprit, كيال العقل و تهامه.

Agir avec maturité, avec prudence et jugement, باسحباری I.

MAUDIAE, v. a., faire des imprécations contre quelqu'un, réprouver, على العن ماك A.

لعن MAUDISSON, s. m. fam., malediction, لعن

MAUDIT, E, adj., exécrable, ملعب . Maudit, très-mauvais, ردى.

; ملعون ــ مغصوب عليه ,Maudit, s. m., réprouvé ملاعين ,... MAURES (les), s. com., les Arabes, ألعرب (coll.).

Maure, barbaresque, مغربي, plur., مغاربة, MAUSOLÉE, s. m., tombeau orné, تأوىنا.

MAUSSADE, adj. com., désagréable, de mauvaise grâce, عفش ـ بشع ـ باسل ـ وحش ـ ميسونح.

MAUSSADEMENT, adv., adv.,

MAUSSADERIE, s. f., تاسخة _ غنسم.

.مُضر ل, Mauvais, nuisible

De mauvais français, کیک .

MAUVE, s. f., plante humectante et adoucissante, حَبَّارِةً ـ خَبَّارةً ـ خَبَّارةً ـ خَبَّارةً ـ خَبَارةً ـ فَبَارةً ـ فَبارةً ـ فَبَارةً ـ فَالمَارةً ـ

MAUVIETTE, s. f., petite alouette, فرع قنبرة

MAXILLAIRE, adj. com., فكّع

MAXIME, s. f., proposition générale qui sert de principe, de règle, قاعدة; plur., قوأعد.

MAXIMUM, s. m., le plus baut degré d'une grandeur, le plus haut prix, الأعلى.

MAZETTE, s. f., mauvais petit cheval, کدیش.

Mazette, homme qui ne sait pas jouer à quelque jeu, عشيم.

انى ـ لى . ME, pron. pers.

Mécanicien, s. m., تمانع لات.

MECANIQUE, s. f., science des machines, du mouvement, etc., علم تركيب لالات علم عرفة الحركات .

Mécanique, structure d'un corps qui se meut, عدّة الحركة.

MÉCANIQUE, adj. com., se dit des arts qui ont

principalement besoin du travail de la main, يدى, Mécanique, ignoble, دنة.

Mécanique, conforme aux lois de la mécanique, على موجب علم الحركات.

Mecanisma, s. m., structure d'un corps, تركيب.

Mécanisme, au fig., structure matérielle du langage, كيفية تركيب الكلام واللفظ.

Mecens, s. m., protecteur des lettres et des arts, جاة العلها و ردّهم

MECHAMMENT, adv., بردأوة _ بقصد سوء.

مَّر, Méchangeté, s. f., penchant à faire du mal مَارَّا اللهُ ال

Méchanceté , parole , action méchante , گفند. Des méchancetés , des plaisanteries malicieuses , خبالت

Méchanceté, indocilité, opiniatreté des enfants,

MÉCHANT, z, adj., (homme), بشرير; plur., أشرار, plur., شعب المقياء, plur., شقى - المقياء, plur., شقى - الردياء, plur., المجل سوء - الردياء, plur., بانجي الماد، والماد، الماد، الماد،

سوء عقير عند ردى , (chose) شوء عقير ما دي. Méchante action شطلم عقل سوء Méchante action الملاهم المنافع . اكل حقير . الكل حقير

MECHE, s. f., cordon de coton, etc., qu'on met dans les lampes avec de l'huile; matière préparée pour prendre feu aisément; corde pour mettre le feu à la poudre, فتايل; plur., فتايل.

Découvrir la *mèche*, au fig. sam., découvrir le secret d'un complot, كشف اللعبة I.

Mèche de cheveux, عديرة شعر. Longue mèche

met de leur tête, شقطنة.

طت _ حكية , MEDECINE, s. f., art, علت _ حكية , MEDECINE, s. f., art ابيص من بلاد الامريك

MECOMPTE, s. m., erreur, ble

MÉCOMPTER (SE), v. pron., se tromper, . ٨ غلط في الحساب

MÉCORNAISSABLE, adj. com. , معيّر ما بقع بُعرُف , MECONNAISSANT, E, adj., ingrat, ,

MECONNAITRE, v. a., ne pas reconnaitre, L. A.

Méconnaître, être ingrat, الحيال A.

Méconnattre, désavouer ses parens, منكر أهله A. Se Méconnaître, v. prou., oublier ce que l'on a

été, ce qu'on doit de respect à, جهل نفسه A.

MECONTENT, E, adj., bane be -- عصبان - معتاظ - غير راضي من شي, بشي Noyez FACHE. Les mécontens, ceux qui ne sont pas satisfaits du gouvernement, etc., الغير راضيين عن الحكم

MÉCONTENTEMENT, s. m., déplaisir, manque de satisfaction, كسر الخاطر عدم الرضا Donner du .هو غضبان ـ هو محصور

MECONTENTER, v. a., عاطر _ اغطب I. مکت MECOUE (la), s. f., ville,

.مگاری MECQUOIS, E, s., qui est de la Mecque, یکاری. MECREANT, s. m., إفضى; plur., إناض

MÉDAILLE, s. f., pièce de métal frappée en l'honneur de quelque personne illustre, شخص; plur., قونتر ۔ شخوص

شخوص médailles, خزنة

MÉDAILLISTE, s. m., qui connaît les médailles, عالم في الشخوص.

MEDAILLON, s. m., grande médaille, كنة على _ إلى المخص كبير I. .مستِد _ نبيمة _ غيبة , MEDISANCE , s. f. , غيبة _ غيبة . اطبا

de cheveux que les musulmans laissent sur le som- plur., L. Médecin, guéris-toi toi-même, يا طبيب طب نفسك

., plur. شر بة , Médecine , breuvage pour se purger . Donner une médecine à quelqu'un, شرب. I.

Prendre médecine, شرب شربة A.

I سقى أحداً أدوية , MEDECINER, v. a.,

MÉDIAT, E, adj., qui n'a rapport, qui ne touche à une chose que moyennant une autre qui est entre . بوساطت غيره ,deux

MÉDIATEMENT, adv., بواسطة.

MEDIATEUR, TRICE, S., Louis and Louis

. نوع فضة, Mádicago, s. m., espèce de luzerne

MEDICAL, E, adj., طبّع.

Médicament, s. m., remède, 1,2; plur., นี งไ . اقراباذین ـ دوا مرکب Médicament composé,

I. سقى إحدا ادرية داوى . MEDICAMENTER, v. a., ويتدا Se Médicamenter, v. pr., قالخد الدوية O.

MÉDICAMENTEUX, SE, adj., ...

MEDICINAL, B, adj., qui sert de remède, دوایع.

سندى, s. m., petite monnaie d'Égypte, مبدى نصف فعة

المدينة ـ مدينة النبي . MEDINE, s. f., ville,

MÉDIOCRE, adj. com., entre le grand et le petit, le , Très-médiocre . وسطاني ـ وسط .دون ـ ادني كثير, au-dessous du médiocre

MEDIOCREMENT, adv., 33 . . .

Médiocairé, s. f., état de ce qui est médiocre, Médiocrité de fortune , قلة . Médiocrité de fortune . Médiocrité de fortune . Il faut garder la médiocrité en toutes choses, أخير كلامور اوسطها.

> MEDIAR, v. n., mai parier de quelqu'un . ٥٠ سټ ـ . ١ جاب مغيبته ـ اغتاب ـ ٨ طعور, في

MÉDISART, E, adj., qui médit, مغتاب ـ نيّام .] ميلنخولية _ سودا | _ يحت السيداس , MEDITATIF, IVE, adj., ميلنخولية _ سودا كثير النامل.

MÉDITATION, s. f., application de l'esprit pour تلاوة _ تنفكر _ مطالعة _ تامل approfondir un sujet

MÉDITER, v. a. et n., occuper son esprit de l'examen - تفكر في - .0 تلا - طالع - تامل d'une pensée, لتفكر افتكـــر في. Méditer la perte de quelqu'un, ـ . ا نوی أن إن , Méditer de قصد , . ا نوى هلاكه ... O. ∥ Méditer sur, comment, etc. افتكر كيف - ثامل في - افتكر في - تفكر في

MÉDITÉ, E, adj., concerté, Japan.

MEDITERBANÉE, adj. com., (mer), البحر المتوسط. . الساوى Middlum, s. m., moyen d'accommodement,

MEDULLAIRE, adj. com., de la moelle,

.عسل أسود Méraire, v. n., terme de pratique, faire le mal, اعسل .پوذي , aor. ; اذي

. فعل سوء .. اذية METAIT, s. m. fam., أ

MÉFIANCE, s. f., crainte habituelle d'être trompé, .شبكة | La méfiance est . ظن ردى ـ استخوان

MEFIANT, B, adj., qui se méfie, فقوان عظنان. ستخون (SE), v. pron., ne pas se fier, استخون .استحرس من ـ .0 طنّ العدر في ـ خون

MEGARDE, s. f., manque d'attention, gar. Par سهوا ـ سهو , mégarde

مرة شلقة , s. f., femme méchante, مرة شلقة .

MÉGIE, s. f., art de préparer les peaux de mouton en blanc, دباغة جلد العنم.

MÉGISSERIE, s. f., métier de mégiesier, الدباغة.

Mégissier, s. m., جلد الغنم جلد العنم

اطيب. Rendre meilleur, انت لا تتعاطى بشى . Rendre vous mêlez de rien, اصلح - حسن العاطى بشى العبد العبد العبد انظم, هذك سيرة الانسان, الظم مذكب سيرة الانسان. مكناس, MERINEZ, ville, مكناس

MÉLANCOLIE, s. f., bile noire, disposition triste,

MÉLANCOLIQUE, adj. com., en qui domine la mé-اسوداوی, lancolie, tristre, chagrin, سوداوی.

Mélancolique, qui inspire la mélancolie, June

MÉLANCOLIQUEMENT, adv., d'une manière triste,

امتزاج - اختلاط - خلط ،Melange , s. m. , union امتزاج - اختلاط - خلط ، Mélanges, pièces de prose ou de poésie que l'on recueille en un même volume, جحوعة ـ جامع.

Mélange, accouplement d'animaux d'espèces différentes, اختلاط البهايم.

MÉLANGER, v. a., mêler ensemble, خلط O.

Mélasse, s. f., résidu du sucre raffiné, دسر -

Mélke, s. f., combat corps à corps entre plusieurs دعکت ـ معارکت ـ شکة ,hommes

مخاصية , Mélée, au fig., contestation opiniâtre

MELER, v. a., mélanger, معلط ب o.

Méler, brouiller, عصم بعصد Méler. Méler du fil, de la corde, etc., الخيط موقل الخيط عربق, حبك الخيط

Méler, comprendre dans, fourrer dans, فلط في 0. .0 ھشر فی ۔ شکک فی ۔

.مير الحصار. Méler un cheval, l'embrouiller,

Se Méler, v. pr., مع, Les combattans .اختلطوا مع بعضهم اشتبكوا مع بعضهم,se mêlèrent

- تعرف الله Se Meler, s'embrouiller (fil, etc.). .تحیک ۔ تشریک

ي العالم Se Méler de, s'occuper de, العالم MEILLEUR, E, adj. compar., يتعاطى الشعر Il sc mêle de poésie. استعنى إدافصل دامس , Meilleur, E, adj. compar. ۔ مسا بسقارش ,me mêle pas de cette affaire l. || Quant aux frais, je انا ما بتعاطى هأك الدعوة|

ne m'en mêle pas, الكلفة انا ما يغص الكلفة انا ما عينه - ذات السلم المناسبة . J'ai vu le prince lui-même, يعرف فيم . [Se méler indiscrètement de quelque بعرف فيم . [Se méler indiscrètement de quelque .] . بعرف chose, s'y ingérer, اروح انا بذاتي même, اروح انا بذاتي العشر في ـ تداخل ـ قارش . Il s'est tué lui-même, De quoi vous | احتشے فی ۔. O حشر حالہ فی mêlez-vous? شنا يخصك انت!. ¶ Se mêler de ce qui ne vous regarde pas, حشر حالم فيها لا يعنيه . تفوصل _ كثر علبة _

MkLkze, s. m., arbrisseau, لاريس.

MÉLILOT, s. m., plante, كلل الملك.

ترنجار. MELISSE OU CITRONNELLE, s. f., plante, ترنجاري . بقلت الاترجية _ بادرنجيوية _

MÉLOCHIA, s. f., plante d'Égypte, مارخة.

MÉLODIEUSEMENT, adv., صوت.

MELODIEUX, SE, adj., مطرب ـ حسن.

عىد الاوى ـ حرش ـ قاون MELON, s. m., fruit, عبد الاوى .بطّيخ اصفر et بطيخ (Syrie)۔

MELON-D'EAU. Voyez Pastèque.

MÉLONGENE, s. f., aubergine, Jene .ىادىجان

MEMBRANE, s. f., t. d'anat., مشنة; plur., غشية

MEMBRANEUX, SE, adj., عشابع.

MEMBRE, s. m., partie du corps; au fig., partie du corps politique, عضو; plur., أعضاً. Membre viril, زياب ; plur., نکو ; plur., ذکر

Мемват, в, adj. fam., qui a de gros membres, غلظ الاعضا

م فود م وأحد , Minest point autre De même espèce, من جنس وأحد. | C'est la زی بعصه _ سوا _ (Syrie) فرد شی mème chose, (Égypte). || Ils sont de mème couleur, الونهم وأحد علم المصروف Mémoire de dépenses, علم C'était معلم C'était اللك الليلة بعينها. Mémoire de dépenses ال le même couteau avec lequel il avait frappé son frère, وكانت هذة السكينة بعينها التي صرب بها الحوة . صار علیک | - نفسه, joint aux pronoms, en personne, مسار علیک |

II se المتل نفسم ـ قتل روحه ـ قتل حالم قال في نفسه _ قال لحالم , dit à lui-même

Même, aussi, plus, encore, ايضاً . Je vous dirai même, انجل لك الضاً Même les enfans, Aujourd'hui les hommes sont éclairés en France, même les paysans, اليوم في فرنسا صارت الناس اصحاب معرفة حتم الفلاحين || Comment leveriez-vous cette pierre, quand moimême je ne puis la remuer. فعل المجمرة كسف بتك المجمرة . تنهضها مع انى انا ما اقدر احركها مصن انعام - حسن الاصوات , MELODIE, S. f., النهضها مع انى انا ما اقدر احركها

Pas même. V ...

ولو قال ذلك ,Quand même il l'aurait dit

Même, adversatif, J. Non-seulement il n'est pas ما هو بخيل بل avare, mais même il est prodigue, ما

الصلاح بذاته - الصلاح بعينه , La vertu même

De même, de même manière, كذلك.

مثل بعضه , Tout de même, de la même sorte

Qui est à même, à portée de, يقـــدر __ , Vous voilà à même لم التصرّف في الشي كها يريد mangez tant que vous voudrez, لاكل قدامك كل قدّما تريد.

A même, à la source, مرن لاصل. Boire à même la bouteille, شرب من القنينة.

Мементо, s. m., chose destinée à rappeler, تفكرة.

MÉMOIRE, s. m., écrit, exposé,

. تنفكرة , Mémoire , écrit pour saire ressouvenir, تنفكرة

_ قابية , Mémoire, liste d'objets, état sommaire

Mémoire d'apothicaire, au fig. fam., mémoire مدا حساب بُرینک کان لک porté trop haut, حدا

Mémoires, relation de faits contemporains, らう . بعض ما جرى في زمان المولف

_ القوة الحافظة _قوة الحفظ _ حافظة ,onvenir: Apprendre de mémoire, bies A. _ - Ce que l'on ap. العلم على الغايـــــب prend jeune se grave dans la mémoire; ce qu'on apprend dans la vieillesse s'oublie facilement, العلم في الصغر مثل النقش في الحجم و العلم في الكبر مثل الخطني ألمدر

Mémoire, souvenir, réputation après la mort, الذكر D'heureuse mémoire, الذكرة ـ ذكر D'exécrable mémoire, شنيع الذكرة. || Il font cela en mémoire de, و ذلك تسذكار منهم ل Garder entrevue à quelqu'un avec, قابله ب la mémoire de, ذكر الشي O. || Perdre la mémoire de, نسي الشي Ā. || Avoir présente la mémoire de quelque chose, زوعی علی شی ۔ تذکّر الشی aor. vulg. , نونج .

MÉMORABLE, adj. com., digne de rester dans la

. بيان ـ عرض , MEMORIAL , s. m. , mémoire , placet , عرض . Menaçant, e, adj., مختوف.

Menace, s. f., بنهدید _ تهدید.

Menacea, v. a., faire des menaces, Sa.

. لاطفه _ راعي خاطرة _ اختوف ب Menacer, au fig., pronostiquer du mal, .0 دل على وقوع شر ـ

اشرف على الخراب ـ يؤول

MÉNACE, s. m., gouvernement domestique, mai-.بیت ـ تدبیر بیت . son,

Ménage, meubles et ustensiles, عيث اثاث.

Ménage, famille, Jus.

Ménage, économie, épargne, اتوفير _ مداراة Époux qui font hon ménage ou mauvais ménage, ازواج بينهم محبة اوبينهم شقائي و بعضة .عكاس السبوت, Gate-menage

شداراة , MENAGEMENT, s. m., égard, précaution, ـ مداراة الخاطر . Personne à qui l'on doit des mé-رجل خاطرة لازم _ رجل صاحب خاطر nagemens, عاطرة لازم _ رجل صاحب خاطرة الأزم _ رجل صاحب عاطرة الأزم _ رجل صاحب عاطرة الأزم _ رجل خاطرة الأزم _ رجل صاحب عاطرة الأزم _ رجل صاحب عاطرة الأزم _ رجل حاصل عاصل عاصل المستعدد الم Cela demande beaucoup de ménagemens, de soins, مذا بك توقى , بك ديران بال , de précautions .

> MÉNAGER, v. a., user d'économie dans l'admi-تَصَرِّقِ فِي مَا لَهُ بِهِدَا, أَقُو تَدْبِيرٍ , nistration deson bien .دتر سته ـ

> Ménager . conduire . manier avec adresse , . د تو الأمور _ سايس الأمور

Ménager, épargner, et. Ménager sa peine, .وفر تعبد ا

Ménager, procurer, معتل ما . Ménager une

. أنقي , Ménager , réserver

Ménager les termes, adoucir les expressions, - لطف الكـــــلام, parler avec circonspection, . تكلّم بهداراة - لاطف احداً في الكلام

Ménager, user modérément, avec prudence de,

استعمل بالمعروف ـ . <u>۸</u> شفق على المعروف ـ . <u>۸ شفق على الم</u> - ابقـي على ,Ménager, conserver avec soin .تنقيد على ـ توقع في

.داری الناس , Ménager, ne pas heurter les esprits داری خاطره ,Ménager quelqu'un dont on a besoin

Se Ménager, v. pr., se choyer, avoir soin de soi, - حاسب على نفسه ـ سايس نفســــ مايس نفســــ أل الخـــــواب , Menacer ruine .وفَرْ َ ذَا تُد مِن التعب

> Se Ménager, se conduire avec art, prudence, précaution, المورة.

> Se Ménager une protection, se la procurer, l'a-استحرس على حاية ,voir en réserve

> MÉNAGER, ÈRE, adj., économe, qui entend le mé-Trop مصاحب تدبير ومداراة ـ مدتر بيث , nage ménager, un peu avare, 1. Une ménagère, femme qui a soin du ménage, مدترة سيث.

MÉNAGERIE, s. f., lieu où l'on nourrit des animaux MENEUR فtrangers, rares, مدترامور العربية. Мемаделів, s. f., lieu où l'on nourrit des animaux менеив

Menagerie, lieu où l'on engraisse, élève des bestiaux, des volailles, etc., معلقة البهابم.

.سایل ـ شخاد ... MENDIANT, B, S., عایل ـ

Quatre mendiants, raisins et figues sèches, noisettes et amandes pour le dessert, نقل.

MENDICITÉ, s. f., قصانة ou مانة.

MENDIEE, v. a., demander l'aumône, مشكد A. ـ سأل

Mendier, au fig., rechercher avec bassesse, ساّل A. Menez, s. f., intrigue, دسایس; plur., دسایس.

MENER, v. a., conduire à, guider, قاد ألى 0. ـ قاد ألى 0. ـ قاد الحصال الخدود الخدود

Mener une charrette, مائق عربانة O. Mener une barque, دتر الشخترة

Mener, conduire par force, بالغصب.

Mener, diriger une affaire, د تبر أمر.

Mener, gouverner quelqu'un, et lui faire faire tout ce que l'on veut, على ادار عقله كها يربد O. نسلط على على عرض Se laisser mener par, سلم قيادة ل انقاد ل.

Mener, amuser et entretenir de paroles, d'espérences, ماطل ـ واعد

Mal mener, traiter mal, بهدل.

Mener tambour battant, au fig., prov., forcer à la fuite, کرش I.

MENETAIER, s. m.; نوباتي.

ـ شوّار عصبة ،MENEUR, s. m. fam., chef de parti مدبّر أمو

MENIANTHE, s. m., trèfle d'eau, المنت الله الماء.

MENINGE, s. f., membrane du cerveau, أم الدماغ

پد صغیرة , MENOTTE, s. f., petite main

Menottes, au plur., fers, قيود حديد; sing., قيد sing., قيود حديد; plur., انىكال

MENSONGE, s. m., حذية _ كذي .

Mensonge, au fig., illusion, erreur, غرور.

Mensonger, ère, adj., faux, ーンジー こうじ.

MENSTRUE, s. f., terme de chimie,

MENSTRUEL, LE, adj., حيضي.

MENSTRUES, s. f. plur., purgations de sang que les femmes ont tous les mois, عند عدر السادات النسا

MENSUEL, LE, et MENSUAIRE, adj., شيرى.

MENTAL, E, adj., qui se fait en esprit, عقلى, باطر،

. بالفكر _ بالعقل _ باطنًا , MENTALEMENT, adv.,

فرية ـ كذنة , MENTERIE , s. f. fam. , mensonge

.خراط ـ كذوب ـ كذاب .. MENTEUR, SE, S., بخراط ـ كذوب ـ

Menteur, qui a l'apparence trompeuse, اكذب

MENTHE, s. f., plante aromatique, فناع.

Me faites pas mention ذكر د ذكرة , Ne faites pas mention de moi, لا تجيبوا ذكرى.

.I. جاب ذكر - .O ذكر , MENTIONNER, v. a.

.I. مار، ـ اخلف ـ .I كذب MENTIR, v. n., خاد، ـ اخلف ـ ..

MENTON, s. m., ذقون ; pl., ذقن _ دقون Le dessous du menton, حنك

Ментов, s. m., guide, مرشد.

ـ رفاع , plur. ; وفيع , plur. ; وفاع , plur. ; وفيع , plur. ; وقيق .

Menu, au fig., de peu de conséquence, عقبر.

Menus plaisirs, au plur., dépenses pour l'amusement, شمرقة.

Menu, adv., en petits morceaux, تاعم ناعم

Menu, s. m., détail d'un repas, etc., والثران الطعام

MENUAILLE, s. f. fam., quantité de petites choses de rebut, اشيا دقية

MENUET, s. m., danse, قص , فوع , قص

MENUISERIE, s. f., l'art du menuisier, النجارة, Menuiserie, les ouvrages que fait un menuisier, نجارة.

Mérhytique, adj. com., qui a une qualité, une odeur malfaisante, meurtrière, موذى ـ كثير الوخم مصرّب

Мирантізыв, s. m., qualité de ce qui est méphytique, أذبة ـ وخم.

SE MÉPRENDRE, v. pr., se tromper, غلط فی A. ـ ا سهی علی

MÉPRIS, s. m., sentiment, احتقار.

- حقير, Méprisable, adj. com., digne de mépris عقير, plur., رذيل ـ ذليل ـ ادنيا, plur., دنتي

Medfrisant, e, adj., qui marque du mépris,

غلط ـ سهو, Méprise, s. f., erreur

MER, s. f., amas d'eaux qui environnent les continens, البحر السيود, plur., بحو et الحد. La
mer Noire, البحر السيود, المحد المحدد ا

. بحر من غير قرأر Mer, abime, أ

Ce n'est pas la *mer* à boire, au fig. fam., ce n'est pas bien difficile, عما هم عطالة.

Mer de douleurs, au fig., بحر الاوجاع.

. تجارى , MERCANTILE, adj. com., commercial

MERCENAIRE, adj. com., qui se fait pour de l'argent, بالاجرة.

دنى ـ طهاع , Mercenaire , au fig. , intéressé , علياء .

Mercenaire, s., qui travaille pour de l'argent, أجير ـ مكرى.

.باجرة , MERCENAIREMENT, adv.

Mercerie, s. f., marchandises de mercier, خودة . Merci, s. f. sans plur., miséricorde, أمان ـ رحة . Crier merci, طلب كلمان .

A la merci de, à la discrétion de, على خاطر, A la merci de la Providence, على على على على الرحان

MERCIER, ÈRE, s., marchand d'étoffes, de fil, de soie, etc., خودة عضودة عندانا

MERCREDI, s. m., quatrième jour de la semaine. يوم الأربع - الأربعا

MERCURE, s. m., planète, こしと しんん.

. خطوط , plur ; خط نصف النهار , Mercure doux ; ايسق , plur ; خطوط . .زيبق الحلو

. قتل , Faire la méridienne قبلولة , Mercure, au fig., entremetteur de prostitution .معرّص

Mercure, feuille périodique, اساعى لاخبار.

MERCURIALE, s. f., assemblée du parlement, dis-. ديوان القصاة وخطبة تصير فيه ,cours fait ce jour-là

. تو يينے _ خطبة , Mercuriale, au fig., reprimande MERCURIALE ou Foirole, s. f., plante, . Mercuriale sauvage. Voyez CHOU DE CHIEN.

MERCURIEL, LE, adj., fait avec du mercure, ، يبقى

plur., خرا ـ خرية , plur., .خراوات

Merde, interj. de mépris, جبیک خرید .خرا في ذقنك

Mendeux, se, adj., مخريان.

. والدة - أمهات , plur. أمّ الله Mere, s. f., أمّ

Mère, au fig., cause, سبب ـ أمّ L'injustice est العدل هي ام , la mère de tous les désordres .ساير الاضطرابات

Mère, adj., أصل. Mère-laine, première qualité de laine, اصوف عال Mère-patrie, état à l'égard de ses colonies, ام البلاد. || Langue mère, d'où dérive une autre langue, أسان أصل .

Dure-mère, terme d'anatomie, كلام الجافية Pie-mère, terme d'anatomie, كلام الرقيقة.

Belle-mèrc, s. f., la mère de l'un des époux à أم المراة أو أم الرجل Pégard de l'autre, أم

Belle-mère, deuxième femme du père à l'égard des enfans du premier lit, امراة لاب.

Grand'mère, aieule, جدّة.

MÉRIDIEN, s. m., grand cercle de la sphère qui passe par le pôle, دایرة نصف النها, plur., دوایر.

MÉRIDIENNE, s. f., ou ligne méridienne.

م القسلة ، Méridienne , sommeil après midi

MÉRIDIONAL, E, adj., du côté du midi, جنوى. . كرز صغير, MERISE, s. f., petite cerise,

MERISIER, s. m., grand cerisier des bois, کرز بری

MÉRITE, s. m., ce qui rend digne d'estime, de récompense ou de punition, استحقاق. La grâce que Jésus-Christ nous a acquise par les mérites de ses النعبة التي اكتسبها لنا سيدنا يسوع, souffrances المه المنتسان. ال Dieu vous traitera selon vos mé-Se prend ordinairement) الله يلقيك فعلك, rites, غلك (se prend ordinairement) en mauvaise part). | Acquérir des mérites devant .A ربيح الأجروالثواب, Dieu

Se faire un mérite de quelque chose, en tirer gloire, افتتخر ب. Il veut se faire un mérite auprès . بن يرمي جريدة قدامك de vous,

Mérite, talent, فضل Homme de mérite, رجل فاضل

MÉRITER, v. a., être, se rendre digne de, أستاهل ـ Sa faute mérite la mort, أستاهل ـ ـ يصلح له ـ يحق له . Il le mérite bien, القتل مستاهل _ مستحق

Bien mériter de l'État, etc., le servir, lui rendre service, نفع الملكة . ٨.

Méritoire, adj. com., qui mérite récompense, استحقاقه

Méritoire, qui mérite la récompense éternelle . ثوا ہے , (œuvre)

MEBITOIREMENT, adv., فاستحقاق.

MERLAN, s. m., poisson de mer,

. شحمار بر , pl. , شحمار بر , pl. , شحمار بر

Fin merle, au fig. fam., , K.

Merluche, s. f., morue sèche, بقاليو.

Merveille, s. f., chose rarc, extraordinaire, أعجوبة ـ عجابب, plur., أعجوبة ـ

Merveille, chef-d'œuvre, تحفق; plur., تحف Faire merveilles, faire fort bien, عجب فتك

A MERVEILLE, adv., d'une manière admirable, على غابة ما يكون.

MERVEILLEUSBMENT, adv., بنوع عجيب.

MERVELLEUX, SE, adj., surprenant, étonnant, غریب, Merveilleux, étrange, یدهل.

Merveilleux, fam., excellent en son genre,

MERVEILLEUX, s. m., personne à prétentions, غنادرة, plur.; غندور ـ مدّى

Mas, pron. plur. com., ی. Mes amis, حبایبی. Mésaisk, a. f., malaise, نفب.

MÉSALLIANCE, s. f., mariage avec une personne d'une condition inférieure, مناسبة ضد المقام . وواج مع من لايليق.

Misallier, v. a., marier à une personne d'une condition inférieure, زرج مع من لا بلبق.

Se Mésallier, v. pron., al Villey de de l'est

Mesange, s. f., petit oiseau, نوع طير صغير. Mesanguen ou Mesavenin,v. n., دى دى, A.I.

مصل له مضرة مضرة . A.
Mesaventure, s. f. fam., accident malheureux,

مُجِرى. Myserther s m membrane la long des in-

Mesentère, s. m., membrane le long des intestins, مُسُدِّة عرسُة.

أيقاس ـ ينعابر المنابع المناب

Mésestimer, apprécier une chose au-dessous de sa juste valeur, سختر A. MÉSINTELLIGENCE, s. f., défaut d'union, dissention, شقاق ـ قلة الوفق.

Mźsoffaja, v. n., offrir d'une marchandise beaucoup moins qu'elle ne vaut, تيكسو.

Ме́ѕоротамів, s. f., pays, بلاد بين النهرين. الجزيرة

MESQUIN, E, adj., chiche (homme), فقايرى.

Mesquin (ornement, repas), فلاسع.

MESQUINEMENT, adv., ربقذارة _ فقايرى.

MESQUINERIE, s. f., épargue sordide, בנו, ".

Message, s. m., commission de dire ou de porter quelque chose; ce qu'on porte, ce qu'on dit en message, مامور بته الرسول ـ رسالة.

ارسول Messacer, s. m., qui fait un message, وسول المحاقة, plur., أسُعاة . Le chef des messagers, ساعى باشى

Messager, celui qui est établi pour porter les paquets d'une ville à une autre, شَيَّال.

MESSAGERIE, s. f., entreprise des voitures publiques, وكالة العربانات.

MESSE, s. f., اقداديس; plur., قداديس. Dire la messe, قدس القداس A. ﷺ Entendre la messe, قدس مغيــــــر, Messe basse الله قداس مغيـــــر, Grand'messe المراس كبير

قلَّة لياقة - عيسة . MESSEANCE, s. f.

MESSEART, E, adj., malseant, ___ _ __

Messeoia, v. n., n'être pas séant, じばし I.

MESSIE, s. m., le Christ,

MESSIER, s. m., garde des fruits de la terre, ناطور الزرع; plur., نواطير.

Mesurable, adj. com., qui peut se mesurer, يُقاس ـ ينعابر.

MESURAGE, s. m., action par laquelle on mesure, سابق ـ کیال ـ گیال .

Mesurage, droit sur chaque mesure, معلوم الكبيل Mesurage, salaire de celui qui mesure, كيالة.

MESURE, s. f., ce qui sert de règle pour détermi-ـ .I قاس طوله على طول احد ـ جرّب نفسہ مع Qui عيار ـ قياس ,ner une quantité, une dimension a moins que la mesure, ناقص , Qui a plus que la mesure, عالي.

Mesure, vaisseau pour mesurer, كىل ; pl. . . اكال ـ كيل معرم , plur., مكايل . Mesure comble, مكيل Mesure, quantité comprise dans le vaisseau qui sert de mesure, كىلة.

.وزن _ أيقاع , Mesure, t. de musique

Mesure de vers, بعر - وزن شعر ; plur. , بحور .

Mesure, au fig., précautions, moyens pour arriver au but proposé, ظريقة; plur., زندسر مطرايق ـ دتر طريقة, Prendre des mesures, تدابير . ا عكس تدبير, Rompre les mesures المترتدبير I.

ـ. I. وكثر Passer la mesure, sortir des bornes, . تجاوز الحد - صارت منم زودة

د. اکار مستعد ل Etre en mesure de, pouvoir, کار مستعد ا .I قدر

A mesure que l'un avançait كلها تقدم واحد رجع الاخسر l'autre reculait, .الى ورا

Outre mesure, avec excès, ざいしょ.

Au fur et à mesure que, à mesure que, US.

MESURER, v. a., déterminer une quantité avec une pour les) كيّل I. ou كال ـ عاير ـ I. قاس grains, etc.). Mesurer à l'aune, قاس بالذراع . Mesurer un champ, أواس ارصاً . A. مسيح ارصاً . Mesurer au boisseau, كال بالكيدل I. ٠

Mesurer les autres à son aune, les juger d'après .I قاس غيرة على نفسه , soi-même

قدر الشي على Mesurer, au fig., proportionner, على قدر الشي Mesurez votre dépense à vos revenus, ou vos entre-على قد بساطك مد رجليك, prises à vos forces, على على الماطك مد Mesurer des yenx, examiner attentivement, بنجازى اختبر. .0 نظر اليد بعين الاختبار-

Se mesurer avec quelqu'un, au fig., lutter avec lui. .قاوم ـ قاوي

_ عاتل , Mesurer ses forces contre, lutter contre .تـقاوي مع ـ قاوي

Mesurer ses discours, etc., au fig., parler avec me-قيد الفاظم _ وزرن كلامه _ 0. صبط لفظم ,sure

MESURÉ, E, adj., qui a été mesuré, مكبول معادر.

MESUREUR, S. m., كتال.

MÉSUSER, v. n., faire un mauvais usage, اتلف استعيل الشي بغير قانون

METAGARPE, S. M., July Sound

MÉTAIRIE, s. f., bien de campagne, شفتلک.

معادر , s. m., au pl., معدر , pl. , معادر , pl. , معادر ,

MÉTALEPSE, s. f., figure de rhétorique; exemple : Il a vécu, ou nous le pleurons, pour il est mort, نورية نحوعاش فلان او نبكي عليه في معني مات Métallique, adj. com., معدني.

. تكوين المعادن, Métallisation, s. f., المعادن

A. صنع مثل المعدن ,... MÉTALLISER, v. a.,

MÉTALLURGIR, s. f., art de tirer des mines, de صنعة استخراج المعادن ,travailler les métaux .و شغلها

MÉTALLURGIQUE, adj. com., de la métallurgie, يبخص استخراج المعادن وشعلها

MÉTAMORPHOSE, s. f., transformation, change-.انبدال ـ انقلاب ـ تيقلب ment,

Метановрноява, v. a., changer, قلب I. Il le métamorphosa en chien, قلد كلياً.

.I صار _ انقلب , Se Métamorphoser , v. pron ـ مستعار ـ استعارى . Métaphobique, adj. com

مجازاً _ مستعاراً , METAPHORIQUEMENT, adv.,

METAPHYSICIEN, s. m., qui sait la métaphysique, .متكلم _ عالم بها فوق الطبيعة

METAPHYSIQUE, s. f., science des idées univer-ـ علم ما فوق الطبيعة , selles, des êtres spirituels علم الكلام - الالهية.

Métaphysique, art d'abstraire les idées, . تجريد الفكر عن المادة

pas sous le sens, ce qui n'existe que dans la pensée, . الاشا الفكرية

Métaphysique, science de la génération des idées, علم استنباط الفكر

MÉTAPHYSIQUE, adj. com., de la métaphysique, .فکری ـ روحاني

Metaphysique, abstrait, غويص - عين .

Metaphysiquement, adv., أ_ أروحانيا ...

METASTASE, s. f., t. de med., سروح الامراض.

.مشط الرحل ,METATARSE, s. m., مشط الرحل

MÉTAYER, ÈRE, s., fermier, , J.

. بحور ; plur. بحور - تقنيص - تقنص الارواح ; plur. بحور . تناسني

Météore, s. m., phénomène qui se forme et ap-حوادث, plur ; حادث في الحو plur , حوادث الاثار العلوية, Les météores

MÉTÉOROLOGIE, s. f., science des météores, علم حوادث الجو

Méréonologique, adj. com. بخص حوادث الجو احادة ـ منهاج Methode, s. f., habitude,

Méthode, manière de faire d'après certains principes يخص كرسي المطران , C'est | copal ، منهاج _ طريقة _ قاعدة , un certain système "la méthode qu'ils ont suivie dans leur enseignement, .سلكوا هن الطريقة في تعليههم

MÉTHODIQUE, adj. com., fait avec méthode, , Méthodique . حسب القواعد _ مصبوط _ مرتب متيسك دقاعدة ,attaché à une méthode

Méthodiouement. adv., "Lelu.

MÉTICULEUX, SE, adj., is.

- حرف , pl. , عرفة , Métier, s. m. , profession زكار ـ صنايع , plur., صنعة ـ صنع , plur., وصنعة plur., تارات. Faire le métier de courtier, Un métier est un pré- استعبل مهنت الدلاليون صناعة في اليد امانتر من ,servatif contre la misère Métaphysique, le monde moral, ce qui ne tombe الفقر ; prov. || Il sait son métier, c'est un homme ca-مه کفی pable

> Métier, machine qui sert à manufacturer des bas, de la toile, فول. Métier pour broder, طارة _ منسير.

> Ouvrage sur le métier, au fig., commencé, كتاب على المنسر

> C'est un plat de son métier, عدا كاري. Tour de مكر من مكرياتد, son metier

> Метів, se, adj., né d'un Européen et d'une Indienne, et réciproquement engendré de deux espèces, .مولد

Méтончив, s. f., figure de rhétorique, كناية.

ميزان الشعر, *s. m., mesure du vers ميزان الشعر

زراع فرنساوي, Metre, mesure de longueur, ذراع فرنساوي اذرع ,plur.,

MÉTROMANE, s. m., qui a la manie de faire des .مجنون بنظم الشعر,vers

MÉTROMANIE, s. f., fureur de faire des vers, .جنان بنظم الشعر

مدینة کرسے , METROPOLE, s. f., ville principale, مدینة کرسے Мытворолв, adj. (église), کنیسة کرسی.

MÉTROPOLITAIN, E, adj., épiscopal, archiépis-

mitropolitain, s. m., archevêque, مطران, pl., .مطارنت

طعامات et اطعية, plur. , طعامات et . METTABLE, adj. com., qui peut se mettre (babit), .پلتس

METTEUR EN OEUVRE, s. m., ouvrier dont la pro-المنقولات صدّ العقارات المركب الهجار , fession est de monter des pierreries

METTRE, v. a., poser, placer, de O. _ еста ; aor., جعل ـ يضع A. Mettre une clef dans la ser- فرش O. ـ بضع I. ـ بضع . rure, كب المفتاح في القفل, Mettre chaque . بالمعارف ال رتب , ركن كل شير في موضعه , chose à sa place . Mettre la main à l'œuvre, commencer à saire, , plur. وحاية _ ججارة , plur. ججر طاحون المتشق سيفه , Mettre l'épée à la main شرع في مرع في . بجر مسريّ , Meule à aiguiser أرحاً . Meule à aiguiser مسريّ . اودع ـ . ٨٠ودع عند احد

Mettre aux mains, faire battre ou combattre, .0 شك

une idée, un projet, ملغ عقله 0.

Mettre de l'eau dans son vin, au fig. fam., se raviser, relâcher de ses prétentions, عقل I.

Mettre à mal, séduire, détourner du devoir, . افسد ۔ . I عکس

.وضعت الأنشى, eضعت الأنشى

Se Mettre en quatre, au fig. fam., faire tous ses efforts, کیل کل جہال .

Se Mettre, se placer, s'asseoir, مقعد ـ . I. عدد O. قعد على السفرة , Se mettre à table

Se Mettre à , se prendre à , commencer , جعل A. _ [- كشدش _]. - اندار - .0 قام - .i صار - .A بدا - .0 اخذ التدى العد يضحك. Il se mit à rire, التدى mit à le frapper, الخذ يصربه _ قام يصربه . ■ Il se mit à lui dire des injures, اندار يسبّه اخذ يسبّه. A. شرع في الشغل, Se mettre à l'ouvrage إ

Se Mettre, s'habiller, h. Se mettre en, لبس كسم - ٨٠ لبس مثل

MEUBLE, s. m., tout ce qui sert à meubler; au plur., biens, effets que l'on transporte, مناع البيت البش البيت - اثاث البيث - منقولات البيت. MEUBLE, adj. (terre), aisée à remuer, à labourer,

.حرت

Biens meubles, l'opposé de biens immeubles,

MEUBLER, v. a., garnir de meubles, اثث ـ

Moubler sa tête de connaissances, عقله

MEULE, s. f., cylindre plat pour broyer,

Meule, s. f., monceau, pile de foin, de grain, etc., . كومة _ عُرم ; plur. ; عُرمة

MEUNIER, ERE, S., ... Meunier d'un moulin Mettre en tête à quelqu'un, ou se mettre en tête dont une bête de somme fait tourner la meule, .مداراتي

> MEURTRE, s. m., homicide, قتل. Commettre un meurtre, قتل قتل 0.

Meurtaier, ère, s., qui a commis un meurtre, قتال , plur. ; قاتل

Arme meurtrière, سلاح قاتل. Combat meurtrier, .وقعة شديدة هلكت فيها نفوس كثيرة ـ مقتل

MEURTBIÈRE, s. f. Voy. BARBACANE:

MEURTRIR, v. a., faire une meurtrissure, وضوض

MEURTRISSURE, s. f., contusion livide, خبطة ـ

Меите, s. f., chiens de chasse, کلاب صید.

_ واسطة. Mezzo-Termine, s. m., parti moyen, طريقة.

MI, particule indéclinable pour demi, نصف. Mi-chemin, نصف الطريــــة . ∥ La mi-août, .وسط الصيام, La mi-carême, وسط شهر اب

A mi-corps, adv., المحزام - لحد الوسط . A mi النصف السابق, jambe,

MI-PARTI, E, adj., composé de deux parties égales, mais d'une nature différente, فالنصف و النصف ابيض و نصفد اجر

MIASMES, s. m. plur., émanations morbifiques, بخارات ردية

MIAULANT, E, adj., Ci.

. تنواي _ نوى القط , MIAULEMENT, s. m.

MIAULER, v. n., القط ..

Mica, s. m., poudre brillante, طلق البيط. MICHE, s. f., petit pain, قرصة خبز.

ملعنة, MICMAC, s. m. fam., intrigue, manigance, شجرة كبرة MICOGOULIER, s. m., grand arbre, المجرة كبرة - اوراقها تشبه اوراق الدردار و ثيرتها مثل الكوز .نوع سدر

MICROCOSME, s. m., monde en abrégé, عالم صغير. . نظارة الأشيا الصغار ,Microscope, s.m., instrument Мірі, s. m., le milieu du jour, de. Il est midi, - عند الظهر , midi في مار الظهر - الظهر اذر الظهريات Sur les midi, الظهريات Après midi. | Après midi (environ trois heures), العصر Dans l'après-midi, العضريات.

Chercher midi à quatorze heures, chercher des alifficultés où il n'y en a pas, عاتل عاتل. Le midi, le sud, الجنوب.

MIE, s. f., partie molle du pain, علاقة على . (Barbarie) بطعة الخبر علب الخبر

. حتة - لا , Mie, particule négative

Mie, abrégée d'amie,

MIELLEUX, SE, adj., Land - st.

MIEN, NE, adj., pron. poss., et et et ...

Les miens, au plur., mes proches, mes alliés, اهلی - قراییج

MIETTE, s. f., petite partie du pain, فتالث. Des miettes de pain, فتيت ـ فتين.

. يعرفه أحسن منك Mieux que je ne pensais,

Une robe mi-partie de blanc et de rouge, ثوب نصفه أ. ال Beaucoup mienx, ا الحسر، واحسر، الحسر، واحسر، اه داک اعدی احسن من هذاک اه Ceci vaut mieux, هذا احسر عدا افضل Il vaut mieux se السكوت خير من , taire que de parler mal à propos, السكوت خير من الكلام في غير محلّه الكلام في غير محلّه mieux en mieux, المريض كل يوم بيصير احسن المريض كل Ses affaires vont de mieux en mieux, أمرة كلها له في زيادة ونهو. A qui mieux mieux, à l'envi l'un de l'autre, خيرةً في بعضهم. [Il n'y a rien de mieux , احسن مند, اوفق منه ما فيه ,de plus convenable _ _ مند ما ف___ر_. | Le mieux possible, ا على قدر كامكان. || Il est devenu riche, tant mieux pour lui, عني هنيا له . Parez TANT.

Mignard, E, adj., agréable, affecté, فطريف مغنج ـ متحالي

MIGNARDEMENT, adv. fam., نظرافت.

MIGNARDER, v. a. fam., traiter délicatement, لاطف

Mignarder, affecter de la délicatesse, de la grâce, .تحالي في

MIGNARDISE, s. f. fam., affectation de gentillesse, .محمالاة - تنعنب ـ ظرافته ,de délicatesse

ظرافات, Mignardises, au plur., attraits, caresses,

. ظريف ـ فاعم , Mignon, ME, adj., délicat, gentil MIGNON, s., bien aimé, بمحصوب.

MIGNOTER, v. a., delicater, шели

MIGBAISE, s. f., douleur dans la moitié de la tête, .شقىقىر

طفشان, Migration, s. f., action d'émigrer, طفشان. MIJAURÉE, s. f., femme affectée, أمرأة متحالية. MIJOTER, v. a., faire cuire lentement et douce-.o طبنے علی نار مادیة ,ment

Mijoter, delicater, Laby _ , milm.

MIL, MILLET, s. m., plante graminée, sa graine, دُخر، ـ دُراً بيضاً ـ حب الشرائق.

MIL. Voyes MILLE.

MILAN, s. m., oiseau de proie, حداية; plur., شوحة ـ باشق ـ حداء.

MILIAIRE, adj. com. (fièvre), accompagnée d'une éruption de très-petits boutons, حرارة مع حتب مثل الشرائق.

. MILICE, s. f., soldatesque, جند _ عسكر; plur., الأميال MILICE, s. f., soldatesque, حند

Milice, bourgeois, paysans armés, اولاد البلاد

Milieu, au fig., tempérament dans les affaires, ou pour concilier, عطريقة ـ مصطلح ـ واسطة.

MILITAIRE, adj. com., de la guerre, حربے.

MILITAIRE, s. m., soldat, عسكرى.

مثل العسكر, MILITAIRBMENT, adv.,مثل

MILITER, v. n. (pour), être favorable à , کان مع O. Militer contre, کان علی

MILLE, s. m.; pl., MILLES, s. m., mesure itinéraire, ميل , plur. , اميال

MILLE, adj. numéral, فالن والله وال

MILLE-Fois, adv., très-souvent, الف مرة!

MILLE-FEUILLE, s. f., herbe à la coupure, بربرا.
MILLE-GRAINE, s. f. Voyez PIMENT.

MILLENAIRE, adj. com., qui contient mille , الفي الفي عام , MILLENAIRE, s. m., mille ans, الف عام ,

أ. فاريقون _ هيوفاريقون , MILLE-PERTUIS, S. m.,

MILLE-PIEDS, s. m. Voyez CLOPORTE et Scolo-PENDRE.

MILLEPORE, S. M., , حبال فات

MILLESIME, s. m., année marquée sur une pièce de monnaie, تاريخ المعاملة

MILLET, s. m., graine. Voy. MIL.

MILLIADE, s. f., révolution de mille ans , قالف سنة . علامتر MILLIAIBE , adj., qui marque les milles علامتر . كلامنا

Millième, adj. com., nombre d'ordre qui complète le nombre mille, ألف.

واحد من MILLIÈME, s. m., ou millième partie, وأحد من

MILLIER, s. m., فأ ; plur., فلأذ

Par *milliers* , adv. fam. , en grande quantité , بالالافات.

ـ الف الف الف mille, ois mille, عاد الف الف الف .

MILLIONIÈME, adj. com., nombre d'ordre qui complète un million, فالفالف

MILLIONIÈME, s. m., l'une des parties du million, وأحد من الألف الف.

Millionnaibe, s. com., au fig. fam., très-riche, صاحب لافات.

MILORD, s. m., lord, titre en Angleterre, عيتًى.

رحل دولتي, Milord, popul., homme riche, رحل

Милавет, s. m., tour en clocher sur les mosquées , میاذر, , plur. , ماذت

Minauder, v. n., affecter des manières pour plaire, تدلّل ـ تعنّب ـ تعندر ـ تحالى.

MINAUDERIES, s. f. plur., mines et manières affectées pour plaire, غنج - عندرة.

MINAUDIER, RAE, adj., غندور; plur., قنادرة عندور.

وقيق Mince, adj. com., qui a peu d'épaisseur, رقيق.

Mince, très-médiocre, قلىل.

MINE, s. f., air, apparence, visage, contenance, تربة على المنظر وجه هيت روبة عموة. Qui a méchante mine, قبيح المنظر المنظرة المنطقة المنطقة

Faire mine de, au fig. fam., faire semblant, اظهر انّد نه عهل روحه.

Faire bonne mine, fam., faire bon accueil, اكرم قدومه ـ تلقّاه بحسن القبول ـ استرحب بـ المرد له Faire mauvaise mine, mauvais accueil, عبارد له المطالا وجم كية ـ نظر البد بعين البرودة bonne mine à mauvais jeu, المحدو اظهر المجلد والمهر المجلد المحدود المهدو المهر المحدود المحدود المهر المحدود المعرب المع

Faire la *mine*, au fig. fam., témoigner du mécontentement, بقر – كشر

Mine, mouvemens de visage, gestes affectés, بهتم - غنج - Mine, lieu où se forment les métaux, etc., معدد;

معادن ptar., معاد

Mine, mesure de grains, كُيْل مُنْبُول مِ كُنْبُل .

Mine, cavité souterraine pratiquée sous un bastion, un roc, etc., pour le saire sauter par la poudre, ضرب النار, Plur., فعرب الناز, Faire jouer la mine, فعرب النار, عليه اللغم

Faire jouer la *mine*, exécuter un complot, عمارا عمالتهم. Éventer la mine, au fig. fam., découvrir un projet caché, كشف اللعبة I.

MINER, v. a., faire une mine, تعمل لغم تحت مصل العمل Miner, creuser, عبدل مفتر من A. مفتر A.

Miner, au fig., consumer peu à peu, كا O.

Minerai, s. m., métal combiné avec des substances

étrangères, معدن مخلوط بتراب اوغيرذلك معدن معدن المتعالمة المتعادي الم

.معدني , Minéaal, e, adj., des minéraux

MINERALISATION, s. f., combinaison de la mine avec du soufre ou de l'arsenic, خططة معادن . بكبربت او زرنيخ

MINERALOGIE, S. f., .. , Slal , slal

- يخص علم المعادن . Minebalogique, adj. com. معدني ـ معدني ـ

MINERALOGISTE, s. m., عالم بالمعادن.

MINET, тв, s. fam., petit chat, ьа.

لغهجبی ,Mineur, s. m., celui qui fouille la mine . فاعل فی اللغم ـ

Mineur, e, adj. et s., qui n'a point atteint l'âge de majorité, قُصَّر, plur., قُصَّر.

Mineur, adj. comparatif, plus petit, أصغر.

Mineure, s. f., seconde proposition d'un syllogisme, صُغرى.

Miniature, s. f., peinture très-délicate, تصوير, En miniature, en petit, بوفاعة.

Minière, s. f., معدن.

Minime, adj., très-peu important, دون ـ قليل ـ دون ـ وجيز

Minimum, s. m., le plus petit degré, اقل ـ ادنى.

Ministère, s. m., emploi que l'on exerce, وظيفة.

Ministère, emploi d'un ministre d'état, اوزارة القضاً. Ministère de la justice, إوزارة القضا Ministère de la guerre, وزارة الحرب.

Ministère, les ministres d'un état, alle

Ministère, entremise, واسطة. Si vous avez besoin de mon ministère, vous n'avez qu'à parler, مها لزم

Ministère public, les procureurs et les avocats généraux, وكلا الحكم في المحاكم.

Ministére, du ministère, du ministre, وزبری - وزری

MINISTÉRIELLEMENT, adv., dans la forme ministé-على موجب الوز, rielle,

Ministre, s. m., chargé des affaires d'état, ;; ;; pl., إ. وزير النخزنة, Ministre des finances, وزرا وزرا .وزير السياسة العامة, Ministre de la police générale, تعامة العامة Ministre, envoyé d'un prince dans une cour étrangère, خلک , plur. , الشي _ رسول ملک , plur. , الشي _ رسول ملک

مشايني , pl., شيني الدين , pl., مشايني , pl. - ريان ; pl. , كبنتر . Ministre, celui qui fait le prêche

. parmi les protestans, وأعظ عند المعتزلة,

MINIUM, s. m., matière rouge faite avec une chaux ملاقون de plomb réverbérée au feu, ملاقون.

Minois, s. m. fam., visage d'une jolie personne, .وجه کو پس

MINORATIF, s. m., remède qui purge doucement, .دوا ينقى البدن تنقيد لطيفة

MINORITÉ, s. f., état d'un mineur, אלפער ללפלי. . القلة _ العدد الأقل , Minorité, le petit nombre

نصف الليل Minuit, s. m., le milieu de la nuit, انصف MINUTE, s. f., soixantième partie d'une heure; d'un degré de cercle, دقایق, pl., دقایق.

Minute, original, brouillon, أصل مسودة.

MINUTER, v. a., faire la minute d'un écrit, d'un سود . . A عيل مسودة , acte

Minuter, au fig., projeter quelque chose pour l'ac-فَكّر, تَفكّر في اتهام شي complir bientôt,

م ا بحرز - هلسته MINUTIB, s. f., bagatelle, ملية .اشيا دنية , pl. ; شي دني ـ شي وجيز

MINUTIEUSEMENT, adv. fam., יינ פֿגַפֿן.

MINUTIEUX, SE, adj., qui s'attache trop aux minu-كثير التدقيق في الاشيا الدنية, ties, كثير

الكبير و الصاري القدّامي إنوع صغير ,Mirabelle, s. f., petite prune jaune .من البرقوق

MIRACLE, s. m., acte de la puissance divine contraire aux lois connues de la nature, معجزة _ أية.

Miracle, prodige, chose digne d'admiration, عجو له عصانب , plur عصية _

MIRACULEUSEMENT, adv., all a a... . شوع عجس

MIRACULEUX, SE, adj., fait par miracle, admirable, عجيب _ من عند الله _ أية ,merveilleux

Mme, s. f., espèce de bouton au bout d'un fusil, d'un canon, et qui sert à mirer, فشأن.

Point de mire, au fig. fam., objet que l'on a en vue, مطلوب _ مقصود _ غابتر الماد

MIRER, v. a., viser, احرر على - فاشر،

Mirer un œuf, etc., le regarder en saisant passer la lumière au travers, تحسف على المادة . I.

Mirer, au sig. sam., aspirer à, ____ 0. _ .طلع عينه على

Se Mirer, v. pr., se regarder dans un miroir, .0 شافي روحه في

MIRI, s. m., impôt sur les terres dans l'empire .مال ميري ottoman,

Mibliflore, s. m., agréable, merveilleux, غندور; . منادرة , .plur

MIRMIDON, s. m. fam., jeune homme de peu de considération et de petite taille, مسخوط; plur., مساخط.

مرابات , pl., مرابة , vulg. , مرابات , pl. , مرابات , et , جم. Miroir ardent, المراة الحرقة.

OEus au miroir, بيض مقلي.

MIROITERIE, s. f., commerce de miroirs, . بصاعة مرى

.مراياتي , Miroitien, s. m.

MISAINE, s. f., mât entre le beaupré et le grand صارى على مقدم المركب بين الصارى, mât,

. نفور ـ متوحش , MISANTHROPE, S. m.

. نفور ـ وحشة MISANTHROPIE, S. f.,

MISCELLANÉES, s. m. plur., recueil de dissérens

مامعة فنون , ouvrages de sciences, de littérature

خلطية

MISGIBLE, adj. com., qui peut se mêler, اينخلط – leur, صرح O. بخنلط

Misk, s. f., ce qu'on met au jeu; dans une associa-. حطت _ رسيال , tion

Mise, enchère, عزاد _ دلالة.

Mise, débit, cours de la monnaie, اسلوك المعاملة المعاملة. يا ستار ـ يا لطيف ـ يا سلام [I لاق] Etre de mise, au fig. fam., être de mode, في الكث . Etre de mise, avoir cours

Mise, manière de se mettre, رحمُن - إ لبس - ملبوس (ne se dit que de Dieu).

Mise en possession, تيليك.

.مساكير, plur., مساكير

Misé- اشرار , plur., شریر , Misérable, très-mauvais en son genre, رديا ; plur., ارديا الريا prêcher en pays étranger, رسالة,

. فقرأ , plur. , فقير , plur. , فقرا

.دنت _ حقير , méprisable (chose), دنت _ حقير .

.مرسلين , pl., plur. , مرسلين , n., plur. , مرسلين , pl., plur. , مرسلين اسافل.

misérable, très-malhonnête homme, جاسر; pl., إ سند. Misérable, semme décriée par sa mauvaise . امراة فلاتية, conduite

MISÉBABLEMENT, adv., في الدلُّ والمسكنة.

مسكنة _ شفا Misène, s. f., état malheureux, لقشا _ مسكنة Misère, extrême indigence, اشد العازة.

مـشـقـة ـ عنا ـ تعب , Misère , peine , difficulté , عنا ـ تعب Misère, faiblesse de l'homme, maux de l'humanité, فاروق ا الشقا البشرى ـ ضعف البشر.

. تلطيف , plur. شي حقير , plur. شي نلطيف. .اشيا حقيرة

المزمور , Misérkré, s. m., le psaume cinquantième .النخيسون

.قولنے , Miserere, colique très-violente.

Misériconde, s. f., grâce, pardon, _____ Miscibilité, s. f., qualité de ce qui peut se mêler, مطلب كلمان . Demander miséricorde, مطلب كلمان . 0. || Crier miséricorde, pousser de grands cris de dou-

> Miséricorde, vertu qui porte à avoir compassion des misères d'autrui, a, Les miséricordes de Dieu, مرجة; sing., مرجة Faire miséricorde à, أحد أ A.

Miséricorde l interjection de surprise extrême,

رقيق القلب - رحيم , Miséricordieux, se, adj., حرميم

Missel, s. m., livre de messe, كتاب القداس. Mission, s. f., envoi, pouvoir donné à quelqu'un, . Donner mission de, وكالت ماموريسة من القال Donner mission de, وكلم ب ـ .0 امرة ب

Mission, commission donnée à des religieux pour

Mission, les prêtres missionnaires, الم سلس, الم

مرسل , Missionnaire, s. m., employéaux missions

Missive, adj. (lettre); et Missive, s. f. fam., .مکتوب _ رسالة , lettre

Mistification, s. f., عما على المحكة على المد

Mistifier, v. a. fam. , منحک علی A.

MITAINE, s. f., sorte de gant, نوع كفوف.

لاوبيت صغيرة , Mite, s. f., très-petit insecte للعايد تحدث في الحبن

MITHRIDATE, s. m., espèce de thériaque, געוף

MITIGATION, s. f., adoucissement, Labla -

MITIGER, v. a., adoucir, فطف.

MITONNER, v. n., faire tremper long-temps le pain sur le feu en bouillonnant, النار,

Mitonner, disposer, préparer doucement une affaire pour la faire réussir, غابني دعوة O.

Mitonner, ménager adroitement quelqu'un, سابر MITOYEN, NE, adj., qui est entre deux, متواسط.

MITRAILLADE, s. f. fam., تخردة.

MITRAILLE, s. f., ferrafille dont on charge un canon, خبردة لتعيير مدفع.

اطلق مدافع معيرة خردة على ,MITBAILLER, v. a. اطلق مدافع معيرة خردة على ,MITBE, s. f., ornement de tête d'évêque

Mitre, tuiles placées en mitre sur une cheminée, قوصوة مدخنة.

MITRÉ, B, adj., متوج

MITRON, s. m. fam., garçon boulanger, صبى خبّار MIXTE, adj. com., melangé, مركّب.

Mixte, s. m., corps mixte, مرکسب; plur., .مرکبات

MIXTILIONE, adj. com., se dit d'une figure, d'un plan terminé par des lignes droites et courbes, شكل منتقية ومنحنية

Mixtion, s. f., mélange de drogues dans un liquide pour un remède, اختلاط, اضافة عقاقير مع بعضها.

Mixtionnen, v. a., mêler quelque drogue dans une liqueur, et faire qu'elle s'y incorpore, فلط ب O. ـ فاط ب A.

Mobile, adj. com., qui peut être mù, متحرّك. Mobile (fête), irrégulière, يتنقل.

Mobile, au fig., léger et changeant, خفیف ـ
نصلاب Imagination mobile, vive et emportée, عقل حاد

Mobile, s. m., corps qui est mu, محترك. Mobile, force qui meut, صحوكة محموكة م

Mobile, au fig., celui qui donne le branle aux autres; motif, مهياز محرك

MOBILIAIRE OU MOBILIER, adj., qui concerne le mobilier, ايخص المنقولات Effets mobiliers, منقولات.

MOBILIER, s. m., meubles, اثناث البيت. Mobilité, s. f., facilité à être mû, خفة حركة. Mobilité, au fig., inconstance, légèreté, تفقة. Moca, ville d'Arabie, خخا.

Moca, case de Moca en Arabie, بن هجازی. Modale, adj. s. (proposition), qui contient une condition ou une restriction, شنسة شرطية.

Modalité, s. f., manière d'être, منفية.

Monk, s. f., usage passager qui dépend du goût et du caprice, عَيْة.

Mode, pour ce qui concerne l'habillement, كسم . - رَى الزي العنيق L'ancienne mode, ألزى العنيق . L'ancienne mode, ألوم - زى الوقت . C'est la mode, على زى الوقت . A la mode اليوم . على زى الوقت . A la mode اليوم .

Mode, manière, guise, کیف ۔ عادة. Laissez-le faire à sa mode, کیفہ علی کیفہ.

Modes, au plur, objets de mode, parures à la mode, کسم.

Mode, s. m., t. de gramm., manière de conjuguer les verbes relativement à la nature des propositions, نصريف الافعال نظراً لكيفية القصايا.

Mode, t. de philosophie, manière d'être, احال; plur., احال - كيفية ـ احوال

Mode, en musique, ton dans lequel une pièce est composée, مقام الموسيقا. Mode majeur, طامة كبرى. طامة صغرى. Mode mineur, طامة

Monkle, s. m., objets d'imitation que les artistes se proposent, قاعدة; plur., قواعد ـ قواعد ـ انهودج ـ قواعد.

Modèle, au fig., ce qu'on se propose d'imiter,

قدوة . Prendre pour modèle, قدوة . ¶ Sur le modèle de, عنوال. عنوال.

Modelea, v. a., t. de sculpt., faire la représentation de quelque chose en terre, en cire, en plâtre, مهنل صورة من شبع أو طين أو جبس

Se Modeler, v. pron. من آق., fam., prendre pour modèle, اقتدى ب

Modenteur, trice, s., qui dirige, הֹע הֹר.

Moderation, s. f., retenue, sage mesure, اعتدال عن الأفراط ـ احتها عن الأفراط ـ User avec moderation de, بعقل بعقل إكانت الشي بقانون بعقل إكانت Moderation dans les désirs, قناعة إلى المنافة بالمافة المنافة المنافقة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافقة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافة المنافقة المنافة المنافة المنافة المنافقة المنافة المنافقة المنافقة المنافة المنافقة المنا

Moderation, état d'une âme qui se possède,

Moderation, diminution du prix, d'une peine infligée, d'une taxe, etc., مُنْطَنِفُ مِ مُلاطِفَة.

معتدل ـ لطيف , Moneké, e, adj., tempéré, معتدل ـ الطيف

ماقل, Modéré, sage, retenu, عاقل

Modéré, éloigné de toute sorte d'excès, غير مفوط . Modérément, adv., avec retenue, بعقل ـ بقانون . Modérément, sans excès, عبر افراط .

MODERER, v..a., diminuer, tempérer, علل القنع نفسه بـ . Modérer ses désirs, قلل القنع نفسه . Modérer ses passions . صبط أهوا نفسه .

Modernes (les), s. plur., opposé aux Anciens, اهل الزمان ـ المتاخرين.

MODESTE, adj. com., عادبه متواضع متضع MODELLE, s. f فضاع منتج . Femme modeste, qui a de la pudeur, os, نفسه صغيرة . امراة حبية , لها حياء . Moelle, subs

MODESTEMENT, adv., פישון ב יוני ב יוניים וואס ביים .

Modestie, s. f., retenue dans la manière de se conduire et de parler de soi-même, ـ أتطاع أدب. La modestie rehausse le prix des belles qualités, تاج المروة التواضع; prov. إناج المروة التواضع h. ذرك الدب ـ .. فعد في ادبر À.

Modestie, pudeur,

Modicité, s. f., ili.

Modificatif, ive, adj., مكتف.

Modification, s. f. restriction d'une proposition,

. Modification, adoucissement, تلطینی.

Modification, manière d'être, action de modifier,

Modifier, restreindre, I.

Modifier, donner un mode, une manière d'être,

Modique , adj. com.; mediocre , قليل.

Modiquement, adv., ale.

·Modisti, adj. com., qui suit les modes, عاوى.

Modrace, s. f.', femme qui fait des objets de môde;

ModuLation, s. f., suite de tons qui forment un chant, الترنيم ـ الحجار.

Module, s. m., mesure pour les proportions d'un ordre d'architecture, قياس للنا.

Module, mesure pour les divisions du temps, du mouvement, قياس لتقسيم الزمان و الحركة

Module, diamètre (d'une colonne, d'une médaille, d'une monnaie), قطر.

Modulation, v. a., former un chant d'après les règles de la modulation, ارتب ألغنا

MOELLE, s. f., substance molle et grasse dans les os, غُخاع - مُنَّة

Moelle, substance molle dans le cœur des arbres, جُبَار قلب لُبَ

MOELLEUSEMENT, adv. . isi.

. Morlleux, sr, adj., rempli de moelle, دسم.

Vin moelleux, نبيذ لذيذ. Voix moelleuse, قهاش ناعم ,Etoffe moelleuse الله علو علو

نعومة _ حسر، Morleux, s. m., terme de dessin, نعومة _ MOELLON, s. m., pierre à bâtir, کی النا

MOEUF, s. m., terme de gram. Voy. MODE.

MOBURS, s. f. plur., habitudes naturelles ou acquises, عوايد _ خصال _ اخلاق , De حسن السيرة _ صالــــ مالــــ مالــــــ ردى السيرة , De mauvaises mœurs الميد للخلاق , .,دي لاخلاقي ـ

Mœurs, inclinations, coutumes particulières de chaque nation, عوايد. Mœurs, coutumes du pays et du temps, caractère des personnages, بسمرا

Bonnes mæurs, morale publique, اكرب.

MOHATRA, adj. m., (contrat, marché) par lequel uu marchand vend très-cher à crédit ce qu'il rachète qu'il puisse arriver, اقل ما يجرى. Le moins posaussitôt à très-vil prix, argent comptant, بيع مخاطرة.

Mor, s. com., pron., il. A moi, J. || De moi, , De vous à moi, fam., confidentiellement, , Quant à moi بيني وبينك ـ ما بين بعضنا من جهتي انا ,pour moi

م Moi! exclamation pour appeler à soi, يعال ـ الحقوني ـ تعالوا

محبّة النفسس Mor, s., le moi humain, محبّة النفسس لفظة انا ـ ذات الانسان

branche, عُص .

Moinde, adj. com., plus petit, أقل.

Moindre, moins bon, plus mauvais, ادني.

dre chose, شي ادني شي.

MOINE, s. m., religieux, , pl., ; pl., , cal, .

عصفور دوري , Moineau, s. m., passereau . برطال (Barbarie).

MOINEBIE, s. f., terme d'ironie, esprit et humeur des moines, شنة.

Moinesse, s. f., religieuse, ما الهامة, pl., تاهات.

Moins , adv. de comparaison , انقص _ اقل , Moins haut, أصغر Moins grand, أوطى Plus de morts كلَّا كثرت القتلَى قلَّت العدى, moins d'ennemis | Moins savant, أقل علياً . || Il y en a un de moins , فيم وأحد ناقص. | C'est un chien de moins dans le monde, كلب ناقص في الدنيا , Ils payeront un يحطو de moins pour cent qu'ils n'auraient payé si.... إيحطو En moins المواجد في الماية ناقص عيا كانوا يحطوا لو de temps que, غندة . || Je parcourrai le même espace que toi en moitié moins de temps. السافة التي نسيرها في زمان كذا أنا أقطعها

Le moins, la moindre chose, اقل شي. Le moins اقل ما يمكن , sible

مر، , A moins de, pour un moindre prix . بانقص من

Au moins, du moins, marquent la restriction, II me faut au . بالقليل - قلها يكون - اقل ما يكون بدی اقل ما یکون میة غرش ,moins cent piastres || S'ils mentent, du moins ils n'osent le faire avec ser-ان كذبوا الّا انهم ينحافوا من اليمين ,ment

A mains que, si ce n'est que, مالا ان اذ لم A Moignon, s. m., reste d'un membre coupé, d'une moins qu'il ne confesse sa faute, اعترف بذنبه En moins de rien, adv., très-promptement, في أسرع ما يكون ـ في لحمة بصر

MOIRE, s. f., étoffe de soie ondée et serrée, قهاش حربر مهوّج ـ كرمسود ـ جنفس ـ مخيّر الـ La moin الأدنى ـ الاقلّ , Le Moindre, le plus petit Moine, E, adj., ondé comme la moire,

> Mois, s. m., مشهو plur., شهو et الشهر. Le commencement du mois, عَرَةُ الشَّهُو. | Les dix premiers jours du mois, اوايل الشهر. ∥ Les dix jours du mi

lieu du mois, اواسط الشهر الم الفهر Môle, s. m., j du mois, مينا الملخ الشهر المهر. العالم المالخ الشهر الشهر. المالخ الشهر الشهر.

Mois, la paye d'un mois, شهرية.

.موسّع , Moise, nom propre

Moisissure, s. f., alteration, état d'une chose moisie, عقونة ـ تاصوبف.

Moisson, s. f., récolte des grains, غصيدة .

Moissonner, v. a., faire là récolte des grains,

Moissonner, au fig., recueillir des palmes, des lauriers, ا جنَّے الغار I.

Moissonner, enlever, détruire, مشر O.

Moissonneur, se, s., qui coupe les blés, عمادر.
Moite, adj. com., qui a quelque humidité, مبلول.
Moiteur, s. f., قلولة,

Morris, s. f., نصف, plus vulg., نُصَّف. Il est moitié plus petit que l'autre, هو بنصف الأخر, Moitié blanc moitié noir, نصف أبيض و نصف أسود.

Être de moitié avec quelqu'un, être associé, في معنف الشرك معنف الشرك معنف الشرك في الشرك في المرك المرك

A moitié vide, ألصاق - لم الساق - A moitié vide, أنفصر فارخ.

Molleton, s.

MONA. Voyez Moca.

Mol. Voyez Mou.

Molair, adj. (dent), ضوس; plur., صاوف et التين - لتين - الصواس Molair, w. n

femme accouche, قطعة لحم تسقطها المراة.

Môle, s. m., jetée forte, muraille dans un port, رصّة أجار في مينا.

Molecule, s. f., petite partie organique, أجزأ صغار, plur., إجزء صغير.

MOLESTER, v. a., vexer, tourmenter, عنف الماء عنف الماء

شوكة , Molette, s. f. (de l'éperon), شوكة.

Molette, morceau de marbre en cône pour broyer des couleurs, رخامة للسحق.

Molette, maladie des chevaux, tumeur molle sudessus des boulets, نفخة فوق ارساغ الخيل.

Mollasse, adj. com., trop mou, رخو- مرهرط. Mollement, adv. (être couché), dans un bon lit, قام في النعومة

Mollement, au fig., faiblement, برخاوة . Mollement, d'une manière efféminée, طراوة

Mollesse, s. f., qualité de ce qui est mou, خماوة _ نعومت _

Mollesse, manque de vigueur et de fermeté, رخاوة Mollesse, excès d'indulgence, رخرخة.

Mollesse, vie oisive et voluptueuse, ثنعم. Élevé مرتبی فی الدلال,فی جور الدلال dans la mollesse,

Mollet, тк, adj., agréable au toucher par sa mollesse, ناعم,

Mollet, un peu mou, رخسو. Pain mollet, خبز طری

سهانة الرجل ,Mollet, s. m., le gras de la jambe . لحم الساق .

فہاش ناعم من صوف ,Molleton, s. m., étoffe ام من قطر.

Mollifier, v. a., rendre mon et fluide, ميّع -

Mollir, au fig., manquer de force; céder trop ai-شخص . ترخونه - أرثخص .

Moment, s. m., instant, теш - ee; pler.,

Momentanément, adv., passagèrement, في وقت المادة عند المادة الم

MOMERIE, s. f., jeu joué, affectation, déguisement de sentimens, يهتة _ ملعنتر _ لعب _ مسخرية.

Momie, s. f., corps embaumé par les anciens Égyptiens, موميت.

MONACAL, E, adj., de moine, رهباني.

Monacalement, adv., مثل الرهبان.

Monachisme, s. m., état des moines, ...

Момавсине, s. f., gouvernement d'un état régi par un seul , سلطنت.

MONABCHIQUE, adj. com.,

على موجب قوانين ,MONABCHIQUEMENT, adv., السلطنة

.سلاطير, plur., بسلطان, plur., سلاطير،

Monastere, s. m., couvent, ديورة; plur., 5, ديورة.

Monastique, adj. com., qui concerne les moines,

MONCEAU, s. m., tas, کومة; plur., وکوم - کوم چاری, plur., کیمان

Mondain, E, adj., du monde, دنیُوی ـ دنیوی.

دنياوي,Mondain, qui aime les vanités du monde . يحت الدنيا

Mondainement, adv., أينو بأ

محبّة الدنيا , Mondaine , محبّة الدنيا , Mondaine , محبّة الدنيا , Les mondanités , les choses de ce monde ,

MONDE, s. m., l'univers, le ciel et la terre, le globe terrestre, مالًا . Le nouveau monde, كنيا - عالًا . الدنيا الجديدة A. || Rien au monde, للاشى فى الدنيا العالم الدنيا . الدنيا . الدنيا العديدة عن الماليا الدنيا . الدنيا . الدنيا الحديدة عن الماليا . الدنيا .

Monde, gens, hommes, ناس. Tout le monde, Un monde, un grand nombre de personnes, عالُم.

Le monde, la société, الناس الناس الناس الداس الداس الداس الدام . Le grand monde, le beau monde, la première classe de la société, الاكابر Il aime le monde, la société, العشرة

Le monde, les gens mondains, إهل الدنيا.

Monde, vie séculière, les mœurs du siècle, الدنيا عباة الدنيا . Quitter le monde, عباة الدنيا

Monde, les domestiques ou ceux qui dépendent de quelqu'un, famille, حاعة ـ انتاع.

L'autre monde, la vie à venir, الأخرة Dans ce monde et dans l'autre, إلدنيا والأخرة إلى إلى إلى الدنيا والأخرة المسابقة الم

Science du monde, art de se conduire avec les hommes, علم السلوك مع الناس.

.طاهر, adj. com., l'opposé d'immonde, ملاهر.

Monden, v. a., nettoyer l'orge, etc., lui ôter la peau, قشر O. قشر.

مقشر ـ مقشور , Mowdé, B, adj.

Monetaire, adj., qui a rapport aux monnaies, يخص صرب الدراهم

MONITEUR, s. m., qui avertit,

MONITION, s. f., avertissement,

Monnois, s. f., toute sorte de pièces d'or et d'ar-

Monnoie, lieu où on la bat, دار الضوب.

Monnoie, petites espèces, petite monnoie, فاول ما فاوس. Monnoie, valeur d'une pièce en espèces plus petites, صرفة الله الله J'ai changé la pièce d'or, et je vous en envoye la monnoie en paras dans un cornet de papier, مرفقة و واصل عرفته ورقة فصة ورقة فصة

Monnovage, s. m., تق المعاملة.

MONNOYER, v. a., faire de la monnoie, donner l'empreinte à la monnoie, الله المالية المالية المالية I. O. Argent monnoyé, عاملة المالية المال

مراب معاملة زغل ـ كيهاوى noyeur, صراب معاملة زغل ـ كيهاوى

MONOCOBDE, s. m., مأخرا وترواحد , s. m., chiffre, ألت موسيقا لها وترواحد.

كلام من يتكلم واحك, MONOLOGUE, S. m., كالم من يتكلم واحدة .

Monophysisme, s. m., opinion qui n'admet qu'une nature en Jésus-Christ; القول بطبيعة وأحدة

Monopole, s. m., النصابع على البضايع المساعت المساعت المساعت المساعت

MONOPOLEUR, s. m., qui fait le monopole, terme de mépris, احراط.

Monorime, s. m., poésie sur une même rime, شعو على قافية وأحدة.

MONOSYLLABE, s. m., mot d'une seule syllabe,

Monosyllabique, adj. com., formé de monosyllabes, كلّ كلمة مند سبب واحد.

Monotone, adj. com., qui est presque toujours sur le même ton, ennuyeux, بارد ـ مزعّل ـ باسل.

Monotoniz, s. f., uniformité ennuyeuse, عبسالة جعجعة. Monotonie de sons . درادة

Monsieur, s. m.; plur., Messieurs, titre donné par civilité, حسين ; plur., السيادى (en écrivant) والمجارة سيدى. En parlant à un négociant, معلم المعلم (Monsieur le curé, عدم الونا النحوري , قدس أبونا النحوري , قدس أبونا النحوري , قدس أبونا النحوري , قدس أبونا النحوري ,

Monsieur, le frère ainé du roi de France, مصولة المحادث المعادين المعادين

Faire le monsieur, au fig. fam., faire l'homme d'importance, O.

Monstae, s. m., animal qui a une conformation contraire à l'ordre de la nature, "שבלב".

Monstre, ce qui est extrêmement laid, مسخة.

Monstre, au fig., féroce, dénaturé, وحشر.

Monstrueusement, adv., excessivement, prodigieusement, بنوع عجيب ـ خارج عن الطبيعة.

Monstrueux, se, adj., d'une conformation contre nature, عن الطبيعة ـ مسخة ـ خارج عن الطبيعة ـ مهول ـ مهول.

Monstrueux, excessif, prodigieux, عجبب - (en parlant des choses morales) فظيع - شنيع Monstruosité, s. f., caractère de ce qui est monstrueux, مُوْلًى.

Monstruosité, chose, action monstrueuse, شناعة شاعة عمول ـ

Mont, s. m., montagne, جبل; plur., لجبال. Des monts d'or, نهبان ذهب Prometire monts et merveilles, علله بهواعيد كوبسة.

Par monts et par vaux, au fig. fam., de tous côtés, من كل النواحي.

بيث الرهن

MONTAGNARD, E, adj., qui habite les montagnes, سُكَّان جِال , plur ; ساكن جبل

MONTAGNE, s. f., La; plur., Jla.

كثد الحيال

MONTANT, s. m., total d'un compte, چلة _ مبلغ. Montant, gout relevé, fort, من المناسبة المناسب

. Montant, adj., tout ce qui monte, ב طالع

MONTE, s. f., accouplement des chevaux, .طيّع ـ تعشير الخيل

.طلوع ـ طاهم , MONTÉE, s. f. , طلوع ـ طاهم

MONTER, v. n. et quelquefois actif, se transporter en haut, ملع A. معد A. Monter un escalier, , montez là haut في السلّم _ طّلع السلّم. .الالتر بالاوتار ملع الى شجرة, Monter à un arbre الله الى فوق | Monter une montagne. _ dla | معد على جبل Monter sur un vaisseau, monter sur mer, بكب البحر . . . ا نزل في مركب Monter en chaire, طلع الى المنبر. Monter à cheval, monter un cheval, ركب حصداً ال A. | Il sait bien monter à cheval, هو خَيَــالٌ. Apprendre à monter à cheval, تعلم ركب النحيل

Monter sur le Parnasse, au fig., faire des vers, شاعر. Monter sur les planches, se faire comédien, عبل لعيب كومدية. Monter sur ses grands chevaux, prendre un ton de hauteur, s'indigner, A. | Monter sur ses ergots, élever la voix avec chaleur, وعد بصونه. | Monter aux nues, s'emporter de colère, طارعقله من الغضب. | Monter sur le . تسلطن - تهلك - I. جلس على الكرسي المناطق.

Monter à, s'élever en grade, نارقي إلى.

Monter, hausser de prix, s'accroître, ازاد الناس ا . . ازاد Monter, hausser de prix, s'accroître, كا

MONE-DE-PIÉTÉ, s. m., lieu où l'on prête sur gages, بلغ _ أزداد ثينه A. Le blé est monté à cinquante piastres, بلغ ثبن القهر خسين عرش. ¶ Son insolence monta à un tel excès que, أغث حاقته هذا الحدّ ان

Monter, s'élever en haut (air, feu, eau), & I. O. Montagneux, se, adj., couvert de montagnes, مطلع _ الصاعد _ أرتفع _ La fumée monta vers les cieux, الله السها ، الله السها ، L'eau all الماء على البيوت, monta au-dessus des maisons الطش الراس ـ لعب في الراس ، Monterà la tête ، الطش Monter, v. a., porter en un lieu plus haut, .0 المحذ الى فوق ـ .٨ رفع ـ

> Monter, établir une maison, etc., عظم ينت ـ رتب سيٿ

Monter, accroître, S; I.

Monter une montre, تور ساعة.

Monter, préparer,

Monter un instrument, le garnir de cordes, جبّن

.شد الوتر, Monter une corde, en hausser le ton, شد الوتر Monter, assembler des pièces, mettre en œuvre, . نظّم , ركّب جواهر , Monter des pierreries , ركّب

Monter la tête, inspirer une résolution, imprimer fortement une idée, مللًا , ملي دماغه A.

Se Monter à , v. pr.; et Monter à , v. n., former un total de, بلغ A. مار مبلغ I. Les frais du procès بلغ مصروف المحكمة, se montent à mille piastres قدر الف غرش.

اکة _ تلة _ تلال , plur ; تل , plur . اکة _ تلة _ تلال , MONTICULE, s. m. MONTOIR, s. m., grosse pierre, etc., dont on se - سلم ركوبة ,sert pour monter plus aisément à cheval còté البيار الفرس, Còté du montoir, جبر الركوية. أ Côté . بيين الفرس, hors montoir

MONTRE, s. f., échantillon, ce que les marchands , plur. , مسطرة , exposent au-devant de leurs boutiques Pour la montre, pour l'apparence. عيّنة _ مساطر

Montre, petite horloge portative, أساعة أساعة دقافسية. ∰ Une montre d'or, ساعة فعدة , Une montre d'argent . ساعة ذهب

Montrer, donner des signes, des marques de quelque chose, بين اظهر السرور. Montrer de la joie, اظهر السرور السرور. السرور السر

Se Montrer, v. pr., paraître, d.

MONTUEUX, SE, adj., o - o - Dix limit .

MONTURE, s. f., bête sur daquelle on monte, مرکوب دوات, plur., دواتة رکوبة.

Monture d'un fusil, bois sur lequel le canon et la platine sont montés, مُشب بندقية.

Monture, travail de l'ouvrier qui a monté un ouvrage, نْركس.

MONUMENT, s. m., marque publique, édifice pour transmettre à la postérité la mémoire de quelque personne, d'une action célèbre, اثر مشهورة; plur., هياكل, pl., بنا ـ اثار مشهورة

Monumens, ouvrages célèbres des grands auteurs, اثار باهرة.

Monument, tombeau, تربة; plur., تربة; plur., قبر تربة

Se Moquer, ne pas agir ou parler`sérieusement, مزء ــ "تستخر

Moqueun, sx , adj., qui raille, کثیر الہزو بالناس مسخواتی _

Moqueate, s. f., action, parole par laquelle on se moque, سخور ـ نقورة ـ هزو.

قىاش صوفى يشبع , Moquette , s. f. , étoffe , يابخيل الخيل.

Monalles, s. f. plur., instrument de maréchal avec lequel on serre le nez des chevaux difficiles,

MORAL, B, adj., qui regarde les mœurs, conforme à la morale, ادبى. Instructions morales, نعاليم ادبية.

.عقلے , métaphysique

MORAL, s. m., disposition morale, عقل.

الحكهة العهلبة, Morale, s. f., doctrine des mœurs, ادب _ علم لادب _ علم للاخلاق _

MORALEMENT, adv., selon les lumières de la raison, العقل.

Moraliska, v. n. fam., faire des réflexions morales, وعظ I.

MORALISTE, s. m., celui qui écrit sur les mœurs, صاحب رسالة في الادب.

Mobalité, s. f., réflexion morale, نحصة; plur., مكم.

Moralité, caractère moral d'une personne, ses principes, ses mœurs, ميرة ـ الخلاق .

Moralité, sens, but moral, حکیث معنی. Moralitique, adj. com., مرضی.

MORCELER, g. a., diviser par morceaux, قطّع.

MORDAQITÉ, s. f., qualité corrosive; au fig.,
médisance piquante, لَدْعة.

Мокрант, в, adj., (animal) qui mord , عضّاض.

Mordant, (acide) qui marque, emporte une couleur, يلذع.

.موذى , Mordant, au fig., piquant, satirique

Mordant, s. m., force, originalité dans l'esprit, قُوَّة مُوَّدُة.

Mordicant, e, adj., acre, picotant, corrosif, اگال ـ حریف

Mordicant, au fig. sam., qui aime à critiquer, à médire, موذى.

Mondicus, adv., au fig. fam., avec ténacité, الجيئة. Mondiller, v. a., fam., مضعص.

Mondoné, adj., d'un rouge brun, أجر أدهم.

MORDER, v. a., serrer avec les dents, le bec, piquer, عَضِ A.

Mordre la poussière, au fig., être tué, اعض الثرا.

Se mordre les doigts par regret, عص على كفيد ـ عص على الكل كفيد ندماً.

Mordre, creuser, user (eau-forte, lime, outil aigu), قهل ـ باعوط .

Morpions e

Mordre sur, au fig., médire, critiquer, قدح في A. - قال في O.

More, resque, adj. Foyez Maure.

Traiter de Turc à More, traiter sans aucun égard, من غير شفقه.

Cheval cap de *more*, d'un poil rouan, dont la tête et les extrémités sont noires, خصان ادهم, اخضر.

MORELLE, s. f., espèce de petit solanum, vigne de Judée, بعنب الثعلب عنب الذيب.

Monge, s. f., nom d'une presqu'île, عرز براة مورة. Monge, s. m., dents d'éléphant séparées de l'animal, مستر فيل

Morfil, ce qui reste adhérant au tranchant que l'on vient de repasser, قراضة رفيعة للعابمة للعابمة بعد الموس بعد سنة

Morfondre, v. a., refroidir, رصوص ـ برد. Se Morfondre, v. pron., se refroidir, صقع A. ـ مرد O.

Se Morfondre, au fig., s'ennuyer à attendre, perdre du temps à, رصوص ـ ناطع.

MORGELINE OU ALSINE, s. f., plante, اذان الفار, MORGUE, s. f., mine orgueilleuse, نفخة ـ رهدلة, MORGUER, v. a., braver, نرهدل على.

ـ مُصنَى , Moribond, e, adj., qui ve mourir .في حالة الموث

MORICAUD, E, adj. fam., أسهر الوجه, fém., أسهر الوجه.
MORIGENER, v. a. fam., former, corriger, الآب, MORILLE, s. f., sorte de champignon, نوع فطر, MORILLE, s. m., arbre,

Monose, adj. com., chagrin, difficile, شرس - کشر . Monosité, s. f., کشارنا.

Monnion, s. m., terme bas, sorte de vermine, قهل ـ باعوط.

Morpions de mer, coquillages, بطلينس عوبنات. Mons, s. m., pièces de métal pour brider un che. val, فك ; plur., خلاف و الجام و فك . Ce mors est trop dur, ou trop faible pour mon cheval, هداالفك ثقيل او خفيف على فرسى . الك اللجام . الكوالد الكوالد اللجام . الكوالد الكوالد اللجام . الكوالد اللجام . الكوالد اللجام . الكوالد اللجام . الكوالد الكو

Morsure, s. f., عضة _ عضة.

_ وفالا _ موت, s. f., la cessation de la vie, صوت

72

مات متف انفر naturelle. مات حتف انفر naturelle. المات حتف انفر naturelle. مات حتف انفر ا . لما حضرته الوفاة _ عند سكرات المرت , mort مُعَمَّ , du chagrin اشرف على الموت , Être à la mort , malade à la mort ∥ Blesser à mort, قاتل, Haīr à la mort, excessivement, ... O. _ □ . 0 قتل ,Mettre à mort بغض بغضة شديدة Souffrir mille morts, de grandes douleurs, الموت الاجر

مونة et ميتم et مونة. des الفار, Mort aux rats

, plur., s. m., celui qui est mort, ميت ; plur., .اموات et موتع

MORTALITÉ, s. f., condition de ce qui doit mou-. فناء . rir

Mortalité, maladie qui emporte un grand nombre d'individus, وبا ـ طاعون.

MORTE-SAISON, s. f., temps où l'artisan ne travaille pas, faute d'ouvrage, عطالة.

MORTEL, LE, s., homme, femme, Les mor-البشر - الانام , tela

Mortel , sujet à la mort, يهوت ـ فاني . Tous les .كل نفس ذايقتر الوت ,hommes:sont mortels Mortel, qui cause la mort, قاتل.

اب مخاطة , Péché mortel, au fig., qui donne une espèce de petit enfant, اب مخاطة . mort à l'âme, خطية مييتة.

.مقائل مشديد , Mortel, excessif, extrême

. عدو أزرق , Ennemi mortel

MORTELLEMENT, adv., à mort, الموت الموت. مجروح جرح قاتل Blessé mortellement, للوت

. سلنعا _ شدیدا , Mortellement , grièvement

MORTIER, s. m., vase pour piler, جرون; pl., جرون .هاورن - جران et

.مسجد ب plur., مسجد مسجد مسجد عبوامع , Mortier, pièce d'artillerie pour lancer des bombes, plur., عسب .اهوار. , .plur ;هاور.

Mortier, chaux détrempée avec du sable, du ci- J'ai un mot à vous dire, الى معك كلية Motà

. سیاع , Mortier de boue et de paille , خافقی . Mortier de boue et de paille , میات

MORTIFIANT, E, adj., qui cause de la confusion,

MORTIFICATION, s. f., (du corps, des sens), .اماتة النفس _ قهم , قهر الجسد

Mortification, chagrin, humiliation causée par عم _ قهر _ كهد _ عزارة une réprimande, اعم _ عقب _ عبد _ عزارة

Mortification, état de chairs qui ne participent plus à la vie et prêtes à se gangrener, نابويت.

. سقشف Mortifications, au plur. , austérités , عشف.

MORTIFIER, v. a., faire que la viande devienne plus tendre, طرّى اللحم.

Mortifier, au fig., affliger son corps par des macérations, dompter ses sens, قهر نفسه A. ـ مجر A.

Mortifier, humilier, chagriner par une répri-.عزر ـ الم ـ . O. جمّ م. . قهر . mande, etc.

MORTUAIRE, adj. com., qui concerne les morts, الخص الموتى ـ حزايني ـ جنايزي الموتنى الموتنى

MORVE, s. f., humeur visqueuse des narines, مخاطء مخاطة

Morve, maladie contagieuse et mortelle des che-سقاوة _ ديسة الخمل ,vaux

Monveux, se, adj., qui a de la morve au nez,

- بد دیبة , attaqué de la morve . بد سقارة

Mosaïque, adj. com., de Moise, موسوى.

Mosaïque, s. f., ouvrage de rapport en petites pierres, زواق

. بلاد المسكوب , Moscovie, s. f.,

Moscovite, adj. com., russe, مسكوبي.

Mosquez, s. f., temple des musulmans, جأمع;

Mor, s. m., علا _ لفظ م _ الفظ ; plur. , الفاط .

mot, تبلل عبلا. | En peu de mots, الحتفال. | Ne dire mot, کا اماد می الاعاد کی ا ا سير مرادة _ قال الكلية , le mot, s'expliquer الكلية . الكلية Gros mots, injures, juremens, مفيه كلام زفر ـ كلام سفيه. En venir aux gros mots, عبروا إلى الحياقة Voyez. أصل المادة , GROSSIÈRETÉ. || Le fin mot , le sens caché أصل المادة , - الخمر. | Bon mot, mot ingénieux, vif, plai-ا الطايف, plur., ولطيفة _ مُلحِ, plur., مُلحة, plur., الطايف النهائة, En un mot, pour conclure, enfin, bref, النهائة A. قبل مند المعروض, Prendre au mot, الحاصل || Demi-mot, قراماً. || L'homme habile entend à demi-.العارف تكفيه الاشارة ,mot

Mot, sentence, apophthegme, dit remarquable, أقد أ . اقوال , .plur.

Mot, prix offert ou demandé, کلیۃ ۔ کلام اخر الكلام ايش قد ? dernier mot, qu'en voulez-vous .ند يد فيه

Mot de l'énigme, explication, ننفسير ألمعتبي المعتبى . كلية سر , Mot du guet, mot pour se reconnaître O. قصّ الشيعة ـ I. قطف الشيعة الشيعة عند الشيعة الشيعة عند الشيعة عند الشيعة عند الشيعة عند الشيعة الشيعة عند السيعة عند الشيعة عند القوة المحركة ,Puissauce motrice محرك الحركات Motir, s. m., ce qui porte à faire une chose, اسباب , plur., سبب _ باعث _ داعي

MOTION, s. f., voyelle dans l'écriture arabe, . حرکۃ

Motion, proposition faite dans une assemblée, ـ اشار علیهم ب , Faire une motion .شور ـ رای .0 عرض عليهم أن

اورد سبب Motivea, v.a., alléguer les motifs de, احتج على -

Motte, s. f., petit morceau de terre détaché, .مدر ,.plur ;مدرة ـ دبشت

اسكت ـ سكنة , ne dites mot , شكت ـ سكنة . . فشتر , Mov, s. m., poumon de veau ou d'agneau Mou, Molle, adj., qui cède facilement au tou-.لين ـ طرى ـ رخو, cher

ا خو - مرخى - مرانخى ، Mou, sans vigueur Mou, qui ne prend rien à cœur, مخد مامل MOUCHARD, s. m., et MOUCHE, s. f., espion, جواسيس , plur ; جاسوس _ عوانيتر , plur ; عواني

MOUCHARDER, v. n., faire le métier de mouchard, . معل جاسوس - تعاون

Coll., نتانت , Mouche, s. f., petit insecte _ mieux, ذبابة; plur., زبابة. Mouche à miel, o کش الدتان Chasser les mouches, انحلت

قريفت, Mouche, disticulté, mauvaise humeur, قريفت Prendre la mouche, se facher, أنقرف. | Quelle ما له مقروف ?mouche le pique? pour quoi se fâche-t-il Pieds de mouche, mauvaise écriture, منانة نش .فرا نم

العلسة , Pied de mouche, vétille, علسة

MOUCHER, v. a., presser les narines pour en faire sortir les humeurs . مخط.

Moucher, ôter le bout du lumignou de la chau-.I نطف الشهعة ـ . A قطع , . O لقط انف الشهعة , delle,

Se Moucher, v. pron., bes 0. - besi .0 مخطانفد

Ne pas se moucher du pied, au fig. fam., être لا يهخط بكوعة , brave, difficile à tromper

_ ناموست , Mouchenon, s. m., petite mouche,

Moucheron, bout de mêche de chandelle qui brûle, .انف الشبعة _ راس فتيلة الشبعة

MOUCHETER, v. a., faire de petites marques rondes . نقط ـ . O نقش , sur

. فرم Moucheter, faire de petits trous, خرم.

منتقوش م ملقون ملقوش ملقوش ملقوش ملقوش ملقوش ملقوش ملقوش ملقون مل . منقط اییض و اجر, Moucheté de hlanc et de rouge

MOUCHETTES, s. f. plur., instrument pour mou-ـ مقصّ الشهعة, cher les chandelles, les bougies, .مناطيف , plur. , منطاف _ ملاقيط , plur. , مناطيف

MOUCHETURE, s. f., مقشم .

قطافة الشعة - فطافة الشعة عند MOUCHUBE . s. f. , تلت عند الشعة - قطافة -

MOUDRE, v. a., mettre en poudre par le moyen de la meule, طحن A. Moudre à la main, grossièrement, مثل عرش O. حرش O.

Mour, s. f., grimace en allongeant les lèvres, ارخى برطومه ـ بوز, Faire la moue البويزة.

Mourte, s. f., oiseau de mer, قروزة

MOUFETTE, s. f., exhalaison pernicieuse, بخارات ردية, plur., بخارات دية

MOUFLARD, E, Ou MOUFLE, s. fam., qui a le visage gros et rebondi, مترفس الوجه.

MOUILLAGE, s. m., fond propre pour jeter l'ancre, موردة

Moulle-Bouche, s. f., poire très-juteuse, فرع من الكهثرى كثير الماء

MOUILLER, v. a., tremper, humecter, بلل . O. بلبل . Mouiller le tabac avant de le couper, en prenant de l'eau dans sa bouche et la faisant jaillir dessus, بتر التس O.

ا رمى المرساة ، Mouiller, v. n., jeter l'ancre, المرساة ، I. وربط الرسى ـ I. رسى . I. رسى . Se Mouiller, v. pron., تبلل ـ انبل

Mouillé, &, adj., humide, مبلّل ـ ندیان ـ مبلّل ـ مبلّل ـ مبلّل ـ مبلول ـ مبلول

MOUILLUAR, s. f., action de mouiller, بل.

Mouillure, état de ce qui est mouillé, بلولث المنالد.

Moulage, salaire du mouleur, كيل الحطب Moulage, salaire du mouleur, كيل كيال

Moulage, action de jeter en moule, سبب.

Moulage, action des meules, ses effets, منجن

Moule, s. f., petit poisson enfermé dans une coquille, غلول.

Moule, s. 'm., forme, بقالب; plur., قوالب, قالب).

Jeter en moule, توالب O.

Jeter en *moule*, au fig., faire d'un seul jet, ختم وقلب.

Mouler, prendre l'empreinte, imprimer, على القالب A.

Mouler, mesurer le bois, كتل التحطب .

Se Mouler sur quelqu'un, v. pr., au fig. fam., se former sur le modèle de quelqu'un, ماثلہ تہاثل فیہ ۔ انخرط علی شکلہ.

Moule, e, adj. fam., bien fait, على المخرطة. Mouleun, s. m., qui visite le bois qu'on vend et qui le moule, كيّال الحطب.

Moulin, s. m., machine à moudre du grain, etc., طاهون . Moulin dont une bête de somme fait tourner la meule, مدار , pl., جاروشتر . Moulin à bras pour le blé, مدارات . Moulin à bras pour le blé, مدارات . Moulins, machines du même genre qui servent à divers usages, plur., معاصر .

Moulinet, s. m., petit moulin, اطاحوند صغيرة.

Moulinet, tourniquet pour enlever ou pour tirer
des fardeaux, ملوى

ملزمة, Moulinet, machine pour la monnaie, ملزمة.

Faire le moulinet, tourner rapidement sur soimeme, دار, دور بعجلة . 6. فتل بعجلة. 0.

Moure, adj., pulvérisé,

Moulu, froissé, meurtri, مرصوص مرحوض. Mouluae, s. f., ornement d'architecture, خراطة فى حال الموت, Mourant, z, adj., qui se meurt, عبد الموت على الموت على الموت على الموت على الموت على الموت على الموت عين ناعسة, OEil mourant, langoureux, passionné, عين ذبلانة عين ذبلانة عين ذبلانة عين ذبلانة عين ذبلانة عين دبلانة عين دبلانة

MOURIR, v. n., cesser de vivre, d'exister, مات 0. انتقل من دار الفنا الى دار البقا ـ توقى ـ موت I. Faire mourir quelqu'uu, موت امر بقتلد ـ مهل على قتلد ـ 0. قتل

Mourir de froid, au fig., en ressentir une forte impression, مات من البرد O.

Mourir ou Se Mourir d'amour, avoir une passion violente pour une personne, مات من العشق . Il se meurt pour elle, اليوت عليما.

Mourir au péché, y renoncer, مات عن الخطية O. Se Mourir, v. pron., être sur le point de mourir, الشرف على الموت.

MOURON OU ANAGAELIS, s. m., plante, مربجانة ـ اناعاليس ـ

Mousquet, s. m., ancienne arme à feu, فبلك ; plur., مكاحل.

MOUSQUETADE, s. f., ملاق مكاحل.

MOUSQUETAIRE, s. m., فنراب زنبلک .

ورب مكاهميسيل Mousqueterie, s. f., السندق معرب البندق

.قربانة, Mousqueton, s. m., sorte de fusil

Mousse, s. f., espèce d'herbe parasite sur les arbres, la terre, les pierres, أشنة مشببة العجوز . كشة العجوز .

Mousse, écume, زغوة; plur., دغاوى .

Mousse, écume, زغوة; plur., دغاوى .

Mousse, s. m., petit matelot, معلى

Mousseline, s. f., toile de coton très-fine et claire, موصلى ـ شاشات , plur., شاش

Moussen, v. n. (liquide), se couvrir de mousse, شرّع I. ـ رغى. Faire mousser, اشرّع Faire mousser, au fig., exagérer le mérite, شرّع.

Mousseux, se, adj., خو رغوة; plus vulg., أبو رغوة g; plus vulg., أبو رغوة moussow, s. f., saison pendant laquelle soufflent certains vents réglés dans la mer des Indes; ces vents, ارباح معلومة في بحر الهند و زمان هبونها.

عليد كشتر, Moussu, عليد كشتر, edj., couvert de mousse

. شوارب , plur. شارب , Moustache , s. f. بشارب ; plur. بشات , plur. بشنب

MOUSTIQUE, s. f., cousin, ناموس ; coll., ناموس ; coll., الموست ; coll., ساموست ; coll., ساموست ; coll., سامخانت للمجانت والمجانة والمجانة

Mour, s. m., vin doux, nouvellement fait, نبيذ حلو. Espèce de gelée aite de moût et farine, خبيصة.

MOUTARDE, s. f., composition de graine de sénevé broyée avec du moût ou du vinaigre; graine de sénevé, غردل.

S'amuser à la moutarde, à des choses inutiles, المحدّد العيد ـ ثارت فيد العيد ـ يطلع دينه. C'est de la moutarde après diner, c'est une chose venue trop tard, فرغت .

MOUTARDIER, s. m., vase pour la moutarde, ماعون المخردل.

Moutardier, celui qui fait, vend de la moutarde, الخردل.

Premier *moutardier* du pape, au fig. fam., homme وعامل نفسه خربة كبيرة, qui se croit important,

MOUTON, s. m., خواریف; plur., خواریف, خواریف; plur., خاریف ا ثنام. الله فان د خوانی خوانی العنام. Les moutons en général, ثنانی ما العنام العنانی مانی مانی مانی مانی العنان العنان د العنان العنان

. جلد حور, Mouton, peau de mouton préparée

Revenir à ses moutons, au fig. fam., revenir au sujet de son discours, مرجع الى ماكان في صدده A

MOUTONNER, v. n., écumer, blanchir (mer), رَبِّم البحر- رَفِّي

Moutonnen, ène, adj. fam., qui a la nature et le caractère des moutons,

Moutonnier , au fig. , qui suit l'exemple des autres , غند

MOUTURE, s. f., action de moudre du blé, مطحن.
Mouture, mélange du froment, du seigle et de l'orge par tiers, المجاودار المجاودار.

Mouvance, s. f., dépendance d'une terre, ب علّق ب

MOUVANT, E, adj., qui a la puissance de mouvoir, قوة محرّك . Force mouvante, محرّك.

Mouvement, impulsion, affection, passion de l'âme, عاش ـ حركة. Par un mouvement de compassion, il s'avança vers lui, تحركت فيه الشفقة المنافقة الله عنه المنافقة الم

Mouvemens dans l'art oratoire, figures pathétiques et propres à exciter les grandes passions, حركات.

Mouvemens, changemens de postes, marches et contre-marches d'une armée, عركة عسكر العسكر.

Mouvemens, au fig., fermentation et disposition à la révolte, فتنت

Mouvemens, changemens qui arrivent dans un corps, et donnent lieu à des promotions, نغيب.

Mouvement, munière de battre la mesure, دقی موزون.

Mouvement, ressorts d'une horloge, d'une montre, عدّة ساعة.

Mouven, v. a., remuer la terre, نكش كارض 0.
Mouvoin, v. a., donner du mouvement, حرّك.

Mouvoir, remuer, قرّك.

Se Mouvoir, v. pron., فيحرك.

Moyen, ne, adj., de médiocre grandeur, entre deux extrémités, عتوسًط وسط معتدل

MOYEN, s. m., ce qui sert pour parvenir à quelque sin, خيل , plur. , وساطة ـ واسطة . Par le moyen والعد . Par le moyen de, au moyen de, ابواسطة . Par quel moyen? الموابق الم

Moyen, pouvoir, faculté de faire quelque chose, قدرة ـ مقدرة . Je n'en ai pas le moyen, je ne le puis, ما بتصل ما بتطول يدى البداما بيطلع من يدى البداما يعطّل إليه المناس Etre sans moyen de travail, عطّال المناس Oter à quelqu'un ses moyens de travail, عطّال المناس،

Muyens, richesses, مال ـ وسع Dépense selon . على قدر بساطك مدّ رجليك.

Moyens, facultés naturelles, قولاً قدرة; pl., قولاً قدرة; pl., قولاً قدرة Moyens, raisons, أبوأب

MOYENNANT, prép., au moyen, à l'aide de,

Можениев, v. a., procurer par son entremise, ...

Moyeu, s. m., partie de la roue dans laquelle entre l'essieu, عشبة في وسط العجلة بدخل فيها المحور, مركز الدولاب .

. صفار البيض , jaune d'œuf , صفار البيض

MUABLE, adj. com., sujet au changement, متغبر. MUCILAGE, s. m., matière visqueuse, épaisse, des plantes, العاب النبات.

MUCILAGINEUX, SE, adj., العالم.

Mucosité, s. f., humeur épaisse de la nature de la morve, قدة مخاطبة خل

MUE, s. f., changement de plumes, de poils, de peau, منافيير الريش و الشعر والجلد و زمانه.

Muza, v. n., changer de poil, de plumage, de peau, de voix, عَبِّر الشَّعر و الريش و الجلد و الصوت الصوت الصوت

MUET, TE, adj., qui ne peut parler, qui ne parle point, إخرس; plur., مخرس.

Muet, t. de gram. (lettre), qui ne se prononce pas, عرف ساكت.

Mufle, s. m., extrémité du museau, بوز خفوفت (Barbarie).

.عين البقرة ,MUFLE-DE-VEAU, s. m., plante

Muffi, s. m., chef de la religion mahométane; تكثير ـ نهو jurisconsulte, مفتع. Multipli

MUCE OU MUGIL, s. m., poisson, e.e.

Mugia, v. n., crier (taureaux, vaches), نعر A. ـ ماد O.

Mudissement, s. m., cri des taureaux et des vaches , خوار ـ نعير

خرير البحر, Mugissement de la mer

MUGUET, s. m., lis des vallées, plante, مصعف ـ سوسس.

. غنادرة , plur. غندو , plur. عنادرة .

. تغند ر Muguet, v. n., faire le muguet

Muid, tonneau . نوع کیل Muid, tonneau . بتیة

MULATRE, ESSE, adj., né d'une négresse et d'un blanc, ou d'un nègre et d'une blanche, نغيل ـ مولّد

MULCTER, v. a., punir, , قاصص .

Mule, s. f., femelle de mulet, بغلة.

Mule, pantousie, بابوجة; plur., بوابير

MULET, s. m., animal produit d'ânes et de chevaux, بغلل, plur., بغل On demanda au mulet quel était son père, il répondit que la jument était son oncle, قبل للبغل من أبوك قال الفرس خالي; proverbe qui s'applique à un homme qui ne sait ce qu'il dit.

MULETIER, s. m., qui soigne et conduit les mulets, ما دي ـ نعال

Милот, s. m., souris des champs , فار الغيط ; plur. , فيران.

MULTIPLICANDE, s. m., t. d'arith., nombre à multiplier par un autre, مضروب.

MULTIPLICATEUR, s. m., nombre par lequel on en multiplie un autre, مصروب فيه.

MULTIPLICATION, s. f., augmentation en nombre, تكثير - نهو

صرب, Multiplication , opération d'arithmétique, . ناعم یب _

. كثرة Multiplicite, s. f., كثرة

MULTIPLIER, v. a., augmenter une quantité, un nombre, عُمْر م ضاعف.

Multiplier un nombre par un autre, faire une multiplication, عرب عدد في عدد I. O.

Multiplier, 1. 2., augmenter en nombre par la génération; et Se Multiplier, v. pr., croire en non-متكائد - A كتور L O.1 في المعاد

MOLTHTORE, c. L., grand numbre, F, 5 _ 12. La multiende, le peuple, le vulgaire, mail -العامة

MURICIPAL, E, adj., qui appartient à يعص اللد عنهم

Municipal, s. m., membre d'une احد کیار بلد

Municipalité, a. f., circonscription de territoire, ville ou partie de ville administrée par des munici-بلد او قسم من بلد تحت حكومة ناس , pans , .من کلکانو

Municipalité, le corps municipal, del code اللد.

جود _ كرم , Musificasca, s. f., libéralité, كرم .

MUNIA, v. a., pourvoir du nécessaire pour la dé-اعد بجبيع اللوازم ـ فتمر fense ou la nourriture, . جهّز باللوازم ـ قدّم اللوازم ل , Manir, Cournir de

Se Munir, v. prop, se pourvoir de, باعتد با .تجهز ب

MUNITION, s. f., provision de bouche, de choses nécessaires à la guerre , ذُخيرة ; plur. , يُخر - ذُخُور أ .زهبة _ قومانية _

MUNITIONNAIRE, s. m., t. milit., celui qui a soin موانة , pl. , موانة , pl. , موانة م کیلی - Muqunux, sz , adj. , qui a de la mucosité, .مىخاطى

Mua, s. m., maraille, has et hale; plur., Les fous écrivent sur les murs دفتر المجانين الحيطان, prov. | Los murs ont des oreilles, الحيطان لها اذان M Les murs d'une ville, .سور , .sing ; اسوار مدينة

Mettre au pied du mur, au fig. fam., mettre hors d'état de reculer, زنق I.

Miz, z, adj., dus a munic frat, pil .. .منهى

بلاغ سن , celui qui succeideà la journesse, بلاغ سن , جل كامل , عد عيد عاله عسد . كيال السرر ـ

Mer. uge (hamme, jugement, caprit), (2) -.ستوي

Mire délibération, où tout a été bien examiné, تاتمل کلِّم ، في امر بندفيق و اجتهاد ـ مشورة متفونة Menure, & C, mar, غليم, العام ; pt., وبالم Muraille d'une ville, 1900; plur., , loul

. توك , plar. , توكة , plar. , توك Mûnnerr, adv., au fig., avec beaucoup d'atten-لكل انتهاء , tion, de réflexion

Moning, s. f., poisson, مايو مرينة ـ مرينة MURER, V. a., former par un mer, buler ... 0. Milaira, s. m., arbre qui porte les mûres, تُوتْد شيمة توث

استوى ـ L طاب, Moara, v. n., venir à maturité, طاب Marir, v. a., rendre mar, - wil.

Marir, v. a. et n., an fig., se dit des personnes, des affaires, بنا ه. - يضاع.

MURMURE, s. m., bruit sourd et consus de plusieurs بخية ـ دفى personnes qui parlent en même temps, دفي ـ الحجة.

Murmure, bruit et plaintes des personnes mé-.مرمرة _ تهرمو _ شكوى , contentes

Murmure, bruit que font les caux, les vents, خرير الماء وحبوب الرياح

MURRURER, v. n., faire du bruit en se plaignant مرمر , doucement sans éclater

Murmurer, produire, former un murmure, دغي I. ـ بَحْ I. (eau).

MUSARAIGNE, s. f., sorte de souris des champs, . فارة السم

Musard, e , adj. fam. , qui s'amuse à des bagatelles , لكم

Musc, s. m., animal gros comme un chevreuil, غزال المسك

Musc, parfum qu'il fournit, مسک . Une vessie de musc, un rognon de musc, مسک _ . فقیم مسک .

Muscadier, پ جوز طیب , moix du muscadier, جوز بوکی

Muscapier, s. m., arbre qui porte la muscade, شجر جوز طيب.

Muscadin, s. m., pastille musquée, حب مسک Muscadin, fam., fat musqué, متغند.

Muscat, e, adj., qui a une odeur agréable,

Muscle, s. m., partie fibreuse, organe du mouvement, عصلة عصلة.

Musclé, e, adj., qui a les muscles bien marqués, عضل ـ غليظ العصب.

MUSCULAIRE, adj. com., des muscles, acide.

Musculeux, se, adj., où il y a beaucoup de muscles, کثیر العصل.

Musculeux, qui a les muscles très-apparens et très-forts, عضل عقرى العصب.

Musa, s. f., déesse de la poésie, الهة الشعر.

Muses, au plur., belles-lettres, بنات کلادب کلادب

Museau, s. m., la gueule et le nez du chien, etc., بوز الكلب و خلافه.

Musek, s. m., lieu destiné à rassembler des monumens relatifs aux arts, aux sciences et aux lettres, ميت التحف ـ خزانة , خزنة الفنون.

MUSELIÈRE, s. f., ce que l'on met à quelques animaux pour les empêcher de mordre, de manger, etc.,

Muser, v. n. fam., s'amuser à des riens, نالككع.

Muserolle, s. f., partie de la bride au-dessus du nez, صيصاً.

MUSETTE, s. f., instrument champêtre, 3, 1,:

Musette, sac qu'on suspend à la tête d'un cheval pour le faire manger, مخلابة; plur., حفالي عليقة.

Muséum, s. m., musée, فيت التحف

Musical, B, adj., موسيقي.

.ab موجب الموسيقا, adv., الموسيقا

Musicien, NE, s., qui sait l'art de la musique et l'exerce, غوباتي ـ الاتي.

Musique, s. f., science, art, الموسيقا الموسيقا المحال في الاحجال .

Musique, chant, concert de voix et d'instrumens, الله ـ نوبد ـ عـنا.

Musique, compagnie de personnes qui font profession de la musique, نوبانية لاتية. Musique de régiment, musique guerrière, مهتر خاند.

Musquen, v. a., parfumer de musc,

MUSULMAN, E, adj., amb; plur., plur..

قلة دوام على خال ـ تغيير, MUTABILITÉ, s. f., تغيير

MUTATION, s. f., changement, تنغيير.

Mutilation, s. f., retranchement d'un membre, action de mutiler, عامة ـ عوار.

MUTILZA, v. a., retrancher un membre, عور A.

عور نفسه , Se Mutiler , v. pron. , s'estropier

Mutile, E, adj., وعماً.

Митін, в, adj., opiniatre, têtu, عنيد.

Mutin, séditieux, عاصى; plur., اعصالا

SE MUTINER, v. pron., se porter à la sédition, à la révolte, عصى I.

Se Mutiner, se dépiter, s'entêter (enfant), نگاد عاند.

MUTINERIE, s. f., révolte, عصيان.

Mutinerie, obstination d'un enfant qui se dépite, اکادة _ عناد

MUTISME, s. m., état d'une personne muette,

MUTUEL, LE, adj., بعضهم بعض. Ils s'aiment d'un amour mutuel, يتحاببوا _ يحبوا بعصهم بعض Les devoirs mutuels du souverain et des sujets ما يجب على الملك والرعية في حقّ بعضهم

MUTUELLEMENT, adv., réciproquement, . بعض لبعض _ بعضهم بعض

اسالہ فی Myologie, s. f., traité des muscles, معرفتر العصلات

MYOPE, s. com., qui a la vue fort courte, قصير النظر

.قصر نظر , Myope, فصر نظر , Myope

MYOSOTIS, s. m., oreille de souris, plante, اذان الفار

MYRIADE, s. f., nombre de dix mille, נפל ,.

MYROBOLAN, s. m., fruit des Indes, gros comme la prune, اهليلج ; coll., اهليلجة. Myrobolan citrin, || الهليلج الملج الملج المفر || Myrobolan emblic | Myrobolan chebale, اهليلي كابلي).

MYROBOLANIER, s. m., arbre, شجر اهليلج.

MYRRHE, s. f., gomme odorante et amère, , -.مر مکتر

معرفة سير ألهة عباد الاصنام , Fable أ أس , Myate, s. m., arbrisseau tonjours vert کلاس , Graine, petit fruit de myrte ، مرسير، جبلاس et par corruption

Mystkan, s. m., secret, ju; plur., , Jul. Faire mystère d'une chose, عن احتى الشي عن احتى الشي عن الشي عن الشي عن الشي عن الشي عن الشي عن المناسبة المناسبة ال MYSTÉRIEUSEMENT, adv., Jul.

MYSTÉRIEUX, SE, adj., qui contient quelque mys-.سری ۔ فید سر خفی , tère

Mystérieux, qui fait mystère de choses qui n'en علىاوي , valent pas la peine

MYSTICITÉ, s. f., raffinement de dévotion, שלנצ .مگر , لا

Mystificateur. s. m., celui qui a l'art de mysti-صاحب ملاعب _ ملاعب .

MYSTIFICATION, S. f., Acade -

MYSTIFIER, v. a., abuser de la crédulité de quelqu'un pour le rendre ridicule, على الم الم ۵. سخم پ

Mystique, adj. com., allégorique, رمزى. Le sens . المعنى البخفي mystique,

Mystique, qui raffine sur les matières de dévotion, et sur la spiritualité , متروحن.

MYSTIQUEMENT, adv., selon le sens mystique,

MYTHOLOGIE, s. f., science, explication de la

MYTHOLOGIQUE, adj. com., يخص سير الألهدة الم

NAI

 ${f N}$, s. m., quatorzième lettre de l'alphabet français, . حرف النون وهو الحرف الرابع عشر

Nавот, в, adj. fam., de très-petite taille, а -

NACARAT, adj., rouge clair, اجر فاتع.

NACELLE, s. f., bateau, توارب; plur., قارب. , coll., مدفة, s. f., coquille de perle, صدفة .صدۇ .

Nadia, s. m., point du ciel opposé au Zénith, النظير وهوما يقابل سهت الراس- نظير السهت

NAGE, s. f., action de nager, عوم - سباحة . A la nage, en nageant, وهو عابم.

ـ غارق في عرقه, baigné de sueur, عارق في .عرقان

NAGEOIRE, s. f., partie du poisson qui lui sert à ; جناح السهك - شوكة بعوم بها السهك , ا جنعة , plar.

NAGER, v. n., se soutenir sur l'eau par un certain mouvement du corps, عام , A.

Nager, flotter sur l'eau sans aller à fond, ... O.

partis, مسك الحبل من الطرفين. Nager dans les plaisirs, غربى في اللذات.

NAGEUR, SE, S., qui sait nager, - sel-NAGUÈRE, RES, adv., il n'y a pas long-temps, .انـفا ـ ليس له زمان

NATADE, s. f., nymphe des eaux, عروسة المياة; عرايس ,.plur

NAI

NATF, IVE, adj., sans artifice, ingénu, ________ .سادج ـ قلبه خالص

Naif, qui imite bien la nature, la vérité, مسيط.

ـ قزعة , adj., d'une très-petite taille, قزعة اجوچ ماجوچ

NAISSANCE, s. f., אילוב ב פער Temps, lieu de la من وُلد اعهى , Aveugle de naissance المولد اعهى ,

Naissance de la verdure, d'une fleur, du jour, etc., qui commencent à paraître, طلوع.

Naissance, extraction, أصل _ إصال. D'une شريف الاصل - مرر بيت أكابر ,haute naissance ال De basse naissance, لافتى الاصل وطتى الاصل الدنتي الاصل الدنتي الاصل الدنتي الاصل الدنتي الاصل الدنتي الاصلا

ابتدا ـ ظهور ـ مطلع , Naissance , commencement Naissance, bonnes ou mauvaises qualités avec les-إخلقة, quelles on est né

NAISSANT, E, adj., qui naît, qui commence à se طالع ـ ناشئ , former, à paraitre,

Naître, v. n., venir au monde, sortir du sein de ا مُولد, la mère

Naître, commencer à pousser, à croître (plantes), .A. نشى . . 0 نبت ـ . ٨ طلع

Nattre, au fig., commencer, prendre origine de, 🗚 بدی من

ـ تاتي من , Naltre, provenir, être causé par, تاتي من

تولد من ـ .0 نتج من. Ná, adj., مولود, Premier-né, بكر, Poyez Ná. NAIVEMENT, adv., avec naiveté, al..............

Natveré, s. L., ingénuité, simplicité, ablu -. هُوچ ۔ سداجة

Naiveté, grace et simplicité naturelle, عبداجة. Naiveté, simplicité ninise, Ible.

Nalveté, propos, expressions qui échappent par فلتحر. ignorance

NANAN. s. m., terme enfantin, friandises, sucre-. حلاو يات _ حلاوة , rics

NANTIR, v. a., donner des gages pour assurances

Se Nantir de, v. pron., se saisir, se garnir de, .تىسك ب

NANTISSEMENT, s. m., (-).

اطوارة - بيش , NAPEL, s. m., aconit, poison, طوارة -

NAPETE, s. f., espèce de bitume, i.i.

مدينة فابلي ,Napres, s. f., ville, هابلة

NAPOLITAIN, E, adj., de Naples, نابولينان.

NAPPE, a. f., linge dont on couvre une table, . بين السفرة ـ سفرة

Nappe, filet qui sert à prendre des cailles, .شکۃ صد

NAQUETER, v. n., attendre servilement à la porte de quelqu'un, خلطع على

NARCISSE, s. m., plante, sa fleur, . . Narciese jaune, معلا زماند, جبلي و .

Narcisse, au fig., homme amoureux de sa figure, .عاشق رجه نفسم

NARCOTIQUE, adj. com. et aubst., qui assoupit, comme l'opium, le tabac, etc., مخدّر ـ منوم; plur., .مخدرات

NANCOTISME, s. m., effection soporeuse, بيخت. NARD, a. m., plante aromatique, نردین ـ ناردین

MAROUR, s. f., sans article, fam., عزوق.

استهزی ب ـ ۸، ۱، هزا ب

NARINE, s. C., ouverture du nez, jais - jaisis; مناخير ,.plar

NARQUOIS, SE, adj. popul., fin, rusé, , &.

. تضحيف , Narquois , jargon pour tromper , فضحيف

. ناقل _ راوی , NARRATEUR, S. M., راوی

NARRATIF, IVE, adj., qui appartient à la narra-.روایع ,tion

NARRATION, s. f., récit, בּנוֹגה , בּנוֹגה.

O. قصر القصة على أحد , raconter على القصة على 0.

. کرکدان بحری , NARVAL , s. m. , poisson , یجری

انفي , .NASAL , E , adj. ,

مر. الأنف, NASALEMENT, adv., avec un son nasal نقرة على , NASARDE, s. f., chiquenaude sur le nez, النخار

NASKAU, S. m., narine des animaux, منخار البهابع, plar., مناخر.

NASILLARD, E, adj., qui parle du nez, الخراء; .خر. , .plur. ,

NASILLER, v. n., parler du nez, نفخن. 0. منخف.

NASSE, s. f., panier de jouc pour pêcher, قرطلة بصطادوا بها السكك.

مولد, NATAL, E, adj., (pays) où l'on est né, مولد . هوا البلاد ,Air natal , مسقط الراس ,

NATATION, s. f., exercice, art de nager, . صناعة العوم ـ

مولود ب NATIF, IVE, adj., né en un certain lieu, مولود NATION, s. f., habitans d'un même pays, L; طوانف , plur ; طايفتر ـ ملل , plur

NATIONAL, E, adj., تختص الطابقة. Garde natio-عفر اهل البلاد لبلادهم male, عفر

NATIVITÉ, s. f., naissance de Notre-Seigneur, de سيلاد سيدنا , NARGURA, v. a. fam., braver avec mépris, la Sainte-Vierge, et de quelques saints, اميلاد سيدنا و ميلاد العذرا و القديسين.

اطالع _ مولد, lors de la naissance de quelqu'un, طالع _

احَيّة الماء NATRIX, s. m., serpent d'eau, الماء .

انطرون , NATRON, s. m., sel alcali naturel, terreux

NATTE, s. f., tissu de paille ou de jonc, , pl., نارية, Natte de roseaux . حصر , plur ; حصيرة . بواري

Natte, tresse de cheveux, etc., مغيرة شعر ; pl.

NATTER, v. a., couvrir de nattes, Natter, tresser en natte, صفر ـ صفر I. O.

NATTIER, ÈRE, s., qui fait et vend des nattes, .کمنری

IN-NATURALIBUS, adv. fam., dans l'état de nudité, .بالزلط

NATURALISATION, s. f., من عرب عون المارة وإحد غويب من امل اللاد

NATURALISER, v. a., donner à un étranger les droits اصار العريب من أهل البلاد, des naturels.

Naturaliser une plante exotique dans un pays, .0 جلب نبات في بلاد

Naturaliser un mot, transporter un mot d'une بعين , En nature, avec la chose elle-même. حالم الدخل في ,langue étrangère dans la langue nationale العتد كلام من لعة غريبة

NATURALISME, s. m., système de ceux qui attribuent tout à la nature comme premier principe, مذهب الطبيعيين

ولدية البلاد ,pays qu'il habite

NATURE, s. f., tout l'univers, tous les êtres, l'ordre, les lois, les mouvemens qui les gouvernent, طبيعة. lure l'a fait, حالتي ـ سادج. Est-ce naturel ou arti-المولدات الطبيعة, الطبيعة Les productions de la nature, تلال موجودة محص قدرة الله Payer الموجودات, Tonte la nature, tous les êtres, تلال موجودة محص tribut à la nature, mourir, قضى أحجبة I.

من عير نصنع إجبلة , Nature , principe intrinsèque de chaque être

Nativité, terme d'astronomie, disposition des astres | - طبع - طبع - Il est de la nature de l'ai-.و من خصايل المغنطيس أن mant de, في

> Nature, mouvement par lequel l'homme est porté vers les choses qui peuvent contribuer à sa conservation, طبیعة میل طبیعة. Suivre l'instinct de la na-. تبع الميل الطبيعي _ طاوع الطبيعة , ture

> Nature, lumière née avec l'homme et qui le rend _ طبعة, capable de discerner le bien d'avec le mal, ناموس الطبيعة. La nature nous ordonne d'honorer .من ناموس الطبيعة أن نحترم والدينا, père et mère . صدّ الطبيعة , Contre nature

۔ نزکس , complexion, tempérament .مزاج

Nature, caractère, disposition et inclination de . طبع ـ شيم ; plur. , شيمة , l'ame

La nature humaine, الناسوت. La nature divine, .اللاموت

Nature, parties qui servent à la génération dans les femelles des animaux,

Nature, au fig., Dieu, la Providence, الخالة).

اقع في بي En nature, existant dans le même étal, الشي.

NATUREL, LE, adj., qui appartient à la nature, conforme à l'ordre de la nature , طبيعي. La chalcur naturelle, الحرارة العربزية. Histoire naturelle, , Il est naturel d'aimer ses parens علم الاشيا الطبيعية مشتغل بعلم الاشيا الطبيعية , NATURALISTE , s. m. , علم الاشيا الطبيعية ومن صفة لانسيان _ حبّ الاقارب من الطبيعة | Naturalité, s. f., état de celui qui est né dans le .حب كلاقر ما

> Naturel, qui n'est point déguisé, tel que la naficiel? خلقة و لا صنعة. | Monticules naturels,

Naturel, simple, franc, sans affectation, _____

Naturel, facile, sans contrainte, Jalu. Naturel, mé bors mariage (enfant), مأبي حرام. Naturel d'un pays, אני, שלו ; plur., כלו,

NATUREL, s. m., propriété qui tient à la nature de ha chose, humeur, inclination naturelle, طبع ; pl., .مسافر في البحر ـ قطَّاع بحر | Un mauvais | . الطبع السليم . Un bon naturel . اطباع maturel, أالطبع الردئ Chassez le naturel, il re-. سفر في البحور و النهار .. سفر البحور ,rivières | إذا تعود السنور كشف القدر لا يعبر عند,vientau galop . prov. الطبع يغلب التطبع ـ

par une impulsion, une propriété naturelle, L.b. من طبعة العقد , طبعة العقد . من العقد الع

Naturellement, par le seul secours, par les seules forces de la nature, بالطبع.

Naturellement, d'une manière naive et naturelle, . مساطة - خلقاً

NAUFRAGE, s. m., perte d'un vaisseau sur mer, . السفينة مركب ـ غرق , Faire naufrage النكسار مركب ـ غرق السفينة المركب ـ غرق المركب عرق المركب ـ غرق المركب المر انكسر المركب

غَرَق في بحر الالم ـ . ه جرم القلب | - عرفان , Naurrace, غرق في بحر الالم ـ . ه جرم القلب | .غربع.

NAULAGE, s. m., prix pour le passage sur mer, sur un fleuve, کرا مرکب.

Nauséabonde, adj. com., qui cause des nausées, بدوع ملعب النفس

.دوا بو ـ لعب نفس , Nauske, s. f., envie de vomir NAUTIQUE, adj. com., qui appartient à la naviga-. يخص سفر البحر , tion

NAUTONNIEB, s. m., celui qui conduit un navire, . نوتى - ربيس المركب ,une barque

NAVAL, E, adj., يحرى.

NAVET, s. m., racine bonne à manger, فف. NAVETTE, s. f., espèce de navet,

ماصورة الحياك , Navette, instrument de tisserand .مگوک به

.صار يروح و يجي مثل ماصورة الحياك , venues .علمة البخور , Navette à encens

NAVIGABLE, adj. com., où l'on peut naviguer, . تجرى عليه المُغن _ حامل المراكب

NAVIGATRUR, S. M., qui fait des voyages sur mer,

NAVIGATION, s. f., voyage sur mer, sur les grandes

مناعة سفر , Navigation , art , métier de naviguer , فناعة سفر

NAVIGUER, v. n., aller sur mer, sur les grandes سافر في البحر , rivières

سير المركب Naviguer, manœuvrer un vaisseau, سير المركب I سار المركب ـ

NAVIRE, s. m., vaisseau, شنيفة; plur., بعاف et .مراکب , plur. ; مرکب ـ سُفْر،

ـ سفينت نوم , Le navire Argo , constellation

NAVEER, v. a., au fig., affliger extrêmement,

NAZARET, S. f., ville, قامالاً.

Nz. particule négative, \(\sqrt{2} - \text{\$\sqrt{1}\$}.\) Ne faites point aux autres ce que vons ne voudriez pas que l'on vons sit, II . لا تصنع مع الغير ما لا تريد أن يُصنع معك n'a rien fait de louable, ما عهل شي بيدح. Ná, x, adj., qui vient de naître, مولود. Mort-né,

mort avant de naitre, انولد ميث _ انولد Nouveau-né, مولود, Premier - né, premier-enfant mâle , بكر ; plur. , إبكار , Bien né, d'une famille honnête, ابن ناس l. || Bien né, qui a de bonnes inclinations, سليم الطبع. | Mal né, qui a de mauvaises inclinations, الطبع - ردى الطبع المارية inclinations الطبع المارية الطبع المارية الما

مع ذلك , Néanmoins, adv., cependant, pourtant لأشى ـ عدم, Nkant, s. m., rien, non-existence - الأش. Dieu a tiré le monde du néant, الأش Faire la navette, au fig. sam., saire des allées et des العالم من العدم الى الوجود | Toutes les choses d'ici-bas sont comme un néant à ses yeux, جيع أمور, Homme de néant, الدنيا عنك كلا شـــــــى . دنى الاصل ـ جعيدى ـ رجل ما هوشى .

Mettre au *néant*, refuser d'admettre, طرح A. Nébuleux, se, adj., obscurci par les nuages, مغيّم.

NÉBULEUSE, s. f., étoile peu brillante, L'él.

Nécessaire, adj. com., dont on ne peut se passer, ما هو لازم ـ صرورى. Cela n'est pas nécessaire, ما هو قصدة ـ

Necessaire, infaillible, inévitable, مناب الابد منه Necessaire, s. m., ce qui est nécessaire à l'existence, à la subsistance, مقدار الحاجة اللازم.

Nécessaire, boite, étui renfermant ce qui est utile à l'usage d'une personne, بشنخته.

NÉCESSAIREMENT, adv., par un besoin absolu, infailliblement, من كل بدّ ـ من اللازم Il résulte nécessairement de cela que, وبلزم من ذلك أن

Necrissité, s. f., ما فيه لزوم ل. Il n'y a pas de nécessité de, ما فيه لزوم ل. ¶Quelle nécessité y avait-il de? البش كأن بلزم ان ¶ La nécessité le contraignit à, ... النمتد الصرورة ال... النمتد الصرورة ال... النمتد الصرورة ال... النمتد الصرورة ال... النمتد الصرورة المناسبة

Nécessité, indigence, 3;6.

Nécessités, au plur., besoins de la vie, choses qui sont nécessaires, ce qui est nécessaire à l'état, etc., والمان المان الما

Necessites du corps, évacuations, ضرورات.

De Necessite, adv., necessairement, مضرورياً.

Nécessiteux, Ruse, adj., indigent,

الحرج الى ـ الحرج الى ـ الازم الى ـ الزم الى دلك , Cela الحرجتد الى ذلك , Cela الحرجتد الى ذلك . الحرجتد الى ذلك . الحروف كثير , Lepsile dépenses الى مصروف كثير , Cela يقتضى الى مصروف كثير , Cela

NEC PLUS ULTRA, le dernier degré, نهایت عاید .

Nécrologe, s. m., liste, registre des morts,

NÉCROMANCE, CIE, s. f., magie,

NEGROMANCIEN, NE, s., magicien,

NECTAR, s. m., breuvage des dieux, حرحيق -

NEF, s. f., en poésie, navire, سفينت.

Nef, partie d'une église depuis la porte principale jusqu'au cœur, صحن کئیسة.

Nefle, s. f., fruit, مُشهلا.

Näflikk, s. m., arbre qui porte les nèfles, شجر المشهلا ـ شجر الزعرور.

NECATIF, IVE, adj., qui exprime une négation, انکاری ـ سلبی ـ نفیی ـ منفیّ.

Négative, proposition qui nie, انكار.

. حرف نسفى , Particule qui nie

Négation , absence d'une qualité dans un sujet qui n'en est pas capable , عدمية.

NECATIVEMENT, adv., d'une manière négative, بانكار بنفى ـ بكلية لا

Nágligž, B, adj., oublié, méprisé, مدشسر متروك.

Négligé, sans ornemens, peu régulier, peu travaillé, مرى غير أعندا.

Neglice, s. m., état, costume d'une personne qui n'est point parée, تخفيفت. En négligé, متحقف.

من غير ,NEGLIGEMMENT, adv., avec négligence . اعتنا Remplir négligenment une commission . قضى المطلوب بقفا يك

Negligence, s. f., manque de soin, d'application, تواني _ تهامل _ قلّة انتاء _ قلّة اعتا

Négligence, saute légère de style, علم انتباً على علم المناع .

NÉGLICENT, E, adj., qui a de la négligence, قليل الانتباة _ متوانع _ غير معتنع _ متهامل

NÉCLIGER, v. a., n'avoir pas le soin nécessaire de. - توانع عن - تهامل عن - ٥٠ عفل عسر، ما اعتبني في الشي

Négliger quelqu'un, ne pas le fréquenter comme auparavant, نرک o. _ سيّب

صيّع Negligar l'occasion, la laisser échapper, صيّع الفرصة.

Négliger de faire, تغافل عن Negliger de faire,

Se Négliger, v. pron., n'avoir pas soin de soi, .0 ترک نفسه

Se Négliger, s'occuper moins exactement de ses .قصر في الواجب ,devoirs

Négoce, s. m., commerce, تجارة - متجر.

NÉGOCIABLE, adj. com., qui peut se négocier (effet), سالک - ماشی

NEGOCIANT, s. m., qui fait le négoce, تأجر; pl., لتحار. Un negociant sans hardiesse ne gagne ni ne التاجر الجبان لا يربع و لا يخسر ,perd

الدعة في الكتابة, Mégocia quelque mots, عدعة في الكتابة. .مدبّر أمر ,affaire

Négociation, s. s., art et action de négocier des veaux, ختراعة كلام جديد في لغة. .تدبير, تدبرة أمور عظيمة ,affaires importantes

Negociation, affaire negociée, أمر _ مملحة .

Nagocian, v. n., faire négoce, trafiquer, بناجر.

عامل في بواليص كها يعاملوا , Négocier des elsets في الدراهم

.سودار. , plur., اسود السود , plur., اسودار. .عبيد سود , plur. , عبد أسود , Nègre, esclave voir

. بهدل - عهل معه مثل العبيد , très-durement

NÉGRESSE, s. f., femme noire et esclave, جارية .جوار سود, .plur ;سودا

NECREPORT, s. f., ile, jay.

NEGRERIE, s. f., lieu où l'on renferme les nègres esclaves à vendre, عار العسد - وكالة العسيد.

NEGRIER, adj., (vaisseau) qui sert à la traite des مركب مجهز لنقل العبيد nègres, مركب

عد صغير , Nigrillon, s. m., petit nègre

. جارية صغيرة , NEGRILLONNE , s. f., petite négresse NEIGE, S. f., قلير.

NEIGER, v. n., se dit de la neige qui tombe, عم تَشْلِع ، I. Il neige نزل ثلج ... اثلج Neiceux, se, adj, chargé de neige ، مثلّب

NEMBOD, s. m., nom propre, نيرود التجار.

NEMS, s. m., animal d'Afrique qui ressemble au furet, , i.

NENNI, particule négative, fam., \(\sigma \)_ _ \(\text{ii} \).

NÉNUVAR, s. m., plante aquatique anti-aphrodisinque, نيلوفر ـ نوفــــر. Fleurs de nénufar, .عرايس النيل

NÉCCRAPHE, s., qui orthographie d'une manière مبدع وضع غير معتاد في الكتابة, nouvelle et inusitée

NÉOGRAPHIE, s. f., manière nouvelle d'écrire les

Néologia, s. f., invention, emploi de mots nou-

Nκοιοσιque, adj. com., de la néologie, Αμλο غير معناد

NÉOLOGISME, s. m., recherche blàmable d'expres-Négocier, v. a., traiter une affaire d'état, استعمال كلام جديد غير مقبول. sions nouvelles, استعمال كلام جديد

> NéoLoguz, s. m., qui affecte le néologisme, . مجدد كلام غير مقبول

ملال _ روية القهر, NEOMENIE, s.f., nouvelle lune NEOPHYTE, s. com., converti à la religion chré-Traiter comme un negre, au fig. sam., traiter tienne et nouvellement baptisé, اخل في الايهار.

> NEPHRALGIE, s. f., ou Colique NEPHRETIQUE, قولنے کلایی.

Népotisme, s. m., autorité donnée à des neveus . تحكم أولاد أخوة , dans l'administration des affaires

NEPTUNE, s. m., terme de poésie, dieu de la mer, الد البحر

NERF, s. m., منت ; collect., صحب. Nerf de bœuf, أت الثور,

Nerf, au fig., force, vigueur, قولاً. L'argent est le nerf de la guerre, المال مدار الجهاد.

NERVEUX, SE, adj., qui a beaucoup de force dans .شديد ألعصب ,les muscles

ملان عصب , Nerveux , plein de ners , عصب .ملان

. نور العقل , Nerveux, qui appartient aux ners عصبي. Genre | Netteté de l'esprit ما .عصب الانسار, les ners du corps humain, عصب الانسار,

. كلام مكير, Style nerveux, plein de force, كلام مكير.

ا فوغ عليات ، Neapaun, s. m., arbrisseau, عليات .شوكة الصناغين

NERVURE, s. f., parties élevées sur le dos d'un . صاكة الكتاب, livre,

.خراطة, Nervure, parties saillantes des moulures. NESTOR, s. m., au fig., le plus vieux, le plus sage et le plus expérimenté de, استى الرجال و اكثرهم .تى بىت

NESTORIANISME, s. m., hérésie de Nestorius, .رای نسطورس

NESTORIEN, s. m., partisan de Nestorius, בישלפן ב; بنساطرة ,.plur

NESTORIUS, s. m., nom d'un chef de secte, نسطورس. Net, TE, adj., propre, sans souillure, نظيف; pour l'autre, خالمع هذا ولامع هذا كالله المعالمة المعالم بنقى ـ نظافي ,plar.

.فارغ ـ فاضى , Wet, vide

Net, clair, إيق,

- واضع - مبيّن , Net , au fig. , clair , pur , aisé , سيّن -

Net, sans difficulté, sans embarras, sans ambi-مبين - صريح - خالص ,guité

. بيض المسودة ,Mettre au net un brouillon

. حالًا في أول مرة , Net, adv., tout d'un coup Net, au fig., franchement, librement, حالص -

. نظافت , NETTEMENT, adv., avec netteté

Nettement, au fig., d'une manière claire, intelli-صريحا ,gible

ابخلاصة _ اشكارا , Nettement, franchement

NETTETÉ, s. f., qualité de ce qui est pet, pro-. نظافت , prete

Netteté du . تصريع - رواقة, Netteté du .حدّ البصر, Netteté de la vue انصريع الكلام ,style

NETTOYEMENT, S. m., فنظيف.

Nетточев, v. a., rendre net, فظف. Nettoyer la maison, la bien balayer du haut en bas, عسّف . نقع الرز, Nettoyer le riz البيث

NEUF, adj. numéral com. , نسعة; fém., نسع.

NEUF, VE, adj., عبد ; plur., المجدد كُذُ Expression neuve, qui n'a pas été employée, Habillé de neuf, revêtu . # Habillé de neuf, revêtu d'habits neufs, مكسى جديد , Tout neuf, qui n'a . بحديہ ,pas servi

Neuf, novice, غشيم.

من جديد, A Neuf, adv., en renouvelant en entier, من جديد. NEUTRALEMENT, adv., (employer) un verbe actif, اجرى الفعل المتعدى مجرى اللازم

Neutralement, sans prendre parti pour l'un ni

NEUTRALISATION, s. f., action de neutraliser,

NEUTRALISER, v. a., rendre neutre un set اعدل ـ . ١ كسر حدّة

Neutraliser, rendre nul, إبطل.

Neutraliser, tempérer, mitiger, فطف.

NEUTRALITÉ, s. f., état d'une nation, d'une per-- ابتعاد دولة عن دول بينهم حرب,sonne neutre

عدم التعصب مع احد الخصيي -------ن كون احد لامعك و لا عليك .

NEUTRE, adj. com., qui ne prend point de parti, منفرد, مبتعد عن الطرفين ـ لامعه و لا عليه

Neutre, terme de grammaire, (nom) qui n'est ni masculin ni féminin, اسم لا مذكر و لا مونث. Verbe neutre, فعل لازم.

Neutre, (sel) qui n'est ni acide, ni alcali, معتدل لا تنعلب عليه الحموصية و لا الحرافة.

Neuvième, adj. com., ביל...

Neuvième, s. m., neuvième partie, έμω.

NEUVIÈMEMENT, adv., Leuli.

Neveu, s. m., fils du frère, ابن كالح ; plur., اولاد كالح ; pl., ابن كالحت , Neveu, fils de la sœur ، اولاد كالخت . اولاد كالخت

Neveux, au plur., poétiquement, les descendans,

انوف et انافی; plur., مناخیر, plur., منخار

NI, particule conjonctive et négative, ولا ي. Je n'aime ni l'un ni l'autre, الا احب لا ذا ولا ذا الحب الا دا الحب الداء الداء

. بُنكر, NIABLE, adj. com., qui peut être nie

NIAIS, E, adj., sot, sans expérience, simple, مجدوب ـ جدبة ـ مغفل

.مثل التيس _ بغفلة ,.NIAISEMENT, adv.,

NIAISER, v. n., s'amuser à des niaiseries, ترابل.

.شي باطل , NIAISERIE, s. f., bagatelle, باطل

Niaiserie, action, caractère de celui qui est niais, قَلَةَ عَقَلَ ـ تَيْسَنَدَ ـ هَالَةً.

Nicez, s. f., ville, نيك

NICHE, s. f., enfoncement dans l'épaisseur d'un mur pour y mettre une statue, etc., عَلَقَتُ عَلَيْهِ

Niche, réduit dans un appartement, une maison, مخمالة

. ملاعیب , plur. ; ملعوب , plur. ; plur. , ملاعیب . Faire une niche à quelqu'un , تعارش فند

Nichée, au fig. fam. ironiq., réunion de plusieurs gens méprisables, كَبُشَّةُ هُمْ.

Nicher, v. n., faire son nid; Se Nicher, v. pron.,

Nicher, v. a., placer dans un endroit, مط فى موضع 0.

NICHET, s. m., œuf mis dans les nids préparés

pour la ponte des poules, معطوطة فى عش

NICOMEDIE, s. f., ville, J.

NICOTIANE, s. f. Foyez TABAC.

Nicosie, s. f., ville, الفقسية.

اوکار, بار, وکر ـ عشاش بار, pl., عش بار, pl., اوکار, pl., وکر ـ عشاش بار, Faire son nid, faire عشش بار au nid, faire une découverte avantageuse, لقبي لقبية

Nidoreux, se, adj., qui a un goût, une odeur de pourri, مثنن معقن.

سوسة النبات, Nielle, s. f., maladie des plantes, النبات

NIELLE, s. f., ou Herbe aux Épices, العبّة السودا - يصّة البركة ـ شونيز ـ

NIELLER, v. a., gåter par la nielle, سوس.
NIER, v. a., کند

NIGAUD, E, adj., sot, niais, اهبل; fém., هملا; fém., اهبل ; plur., تيوس ـ هُمل , plur., مُعْل

NIGAUDER, v. n., s'amuser à des choses de rien, faire des nigauderies, تراخص.

NIGAUDERIE, s. f., action de nigaud,

NIL, s. m., fleuve d'Égypte, محر النيسل مصر

NILOMÈTRE, s. m., mesure de l'accroissement du Nil, المقياس.

NIMBE, s.m., ou Limbe, cercle de lumière autour de la tête des saints, اكليل انوار.

Nippen, v. a., fournir de nippes, هندم.

NETES, s. f. plar., habits, meubles, - حوایج

NIQUE, s. f., signe de moquerie, de mépris, مقلتة.

Faire la nique, se moquer, على بالموزعلي المتهزى بالموزعلي المتهزى بالموزع الموزع الموزع

بارود ابیص ـ ملح بارود ابیص ـ

Nitraeux, sa, adj., qui tient du nitre, فيد ملج

NITRIÈRE, s. f., lieu où se forme le nitre, معدن ملے البارود

NIVEAU, s. m., instrument pour connaître si un plan est horizontal, etc., خُدُول; plur., قياس ـ فيادم , plur., فيدم ـ فوادم .

ل Miveau, horizontalité, مساواة. Prendre le niveau d'un terrain, قاس الارضية بالقادم.

.بهاوالا _ متساوى مع ,De niveau, au niveau

NIVELER, v. a., mesurer avec le niveau, mettre au ou de niveau, عدمة عامل عبد القادم المادي المادي

Niveleun, s. m., celui qui fait profession de niveler, قَيَّاس.

NIVELLEMENT, a. m., سابة ـ قياس.

Noble, adj. com. et s., شريف; plur., شرواف et شرفا.

Noblement, adv., avec noblesse, d'une manière noble, بشرؤ.

مثل لاشراف , Noblement, en gentilhomme

MOBLESSE, S. f., شرق.

.الشرفا , Noblesse , les nobles

Noce, s. f., mariage, festin, danse et réjouissances qui l'accompagnent, فرح; plur., عرس ـ افراح, plur., واعراس، Quand irons-nous à votre noce?

NOCHER, s. m., terme de poésie, ربیس مرکب NOCTAMBULK, s. com., qui marche la nuit en dormant, بیشی باللیل و هو نایم

Noctambulisme, s. m., maladie de noctambule, الذي يهشى بالليل و هونايم

NOCTURNE, adj. com., qui arrive la nuit, ياليل الميل الميل الليل المير بالليل

Nozz, s. m., fête de la Nátivité de Notre-Seigneur, مید میلاد میدنا

Noël, cantique à l'honneur de la Nativité, airs sur lesquels ces cantiques put été faits, عديع يوم الميلاد مديع .

NOEUD, s. m., pos. et fig., عقدة; plur., عقدة المنطقة; plur., الشوطة Nœud eoulant, المنطقة النكاح. المقدة النكاح Nœud gordien, عقدة عسرة ما تنعمل Nœud gordien, مقدة عسرة ما تنعمل

. مُقد , plur. , مُقد , plur. , مُقد ,

.سود , Plur., پسودا , fém., إسود , plur., عسود

Cachot noir, obscur, alb

.قياش وسنر , Linge noir, sale, crasseux

دنیا مغیبہ ۔ طقس معبس ،Temps noir, triste . - نفس ردبہ ، Une ame noire , très-méchante . - نفس ردبہ ، طقس ردبہ .

فكرة تحزن للطونة العارية Idée noire, mélancolique,

خونة تسعير ع Trahison noire, affreuse, خانة فاحشة

عهل فاحش _ فعلة مكروهة ,Action noire, odieuse کر بهة , Bête noire, personne que l'on déteste, قب ك. Rendre noir, disfamer, مبود عرض

العد , Du blanc au noir, d'une extrémité à l'autre . سر بالردي, Voir en noir, prévoir des malheurs, يشر بالردي Noir, s., couleur noire,

سود , pl., بسودا , fém., أنسود , Noin, s. m., nègre .سودا et

NOIB ATRE, adj. com., qui tire sur le noir, مايل الى السواد ـ

NOIRAUD, E, adj., qui a les cheveux noirs et le teint brun, jul; fem., juu; plur., ju.

Noirceun, s. f., qualité par laquelle les choses sont noires, Jam.

Noirceur, au fig., atrocité d'une action, d'un ca-رداولا ـ حول ,ractère ,

Noincin, v. a., rendre noir, اسود

جرس ـ سود عرصه , Noircir, au fig., diffamer

Noircir, v. n., et Se Noircir, v. pron., devenir اسود , noir,

Se Noircir, au fig., se rendre infame par quelque sans babitation fixe, قوم حالة. . جرّس نفسه ,mechante action

NOIRCISSURE, s. f., tache noire, مسوالة.

Noise, a. f., fam., querelle, dispute, allin _ ملب معد شکل ,Chercher noise شکل م

Noisetier, a. m., arbre, condrier, اشجور بندة. نندقت Noisette, s. f., petite noix de condrier, نندقت

.بندق , .∞ا∞

Noix, s. f., fruit du noyer, etc., خوزة; coll., . Noix d'Inde, جوز الهند. | Noix vomique -Poyez Stax . جوز ماثل Noix mételle, جوز ألقى

Noix, petite glande dans une épaule de veau, .لوزة كتف عجل

Noux de pipe, bout de pipe dans lequel on met le جهزة القصية _ بودقيّر ,tabac

NOLIS OU NOLISSEMENT, OU NAULAGE, S. M., . ناولون , کری , اجرة مرکب , louage d'un navire

Noliska, v.a., frêter un navire, etc., مركب I. استكرى ـ

Nox, s. m., اسامي et اسياء, Quel est votre nom, s'il vous plait? ايش اسيك بالخير. استسبح احدًا ,Demander à quelqu'un gon nom propre, اسم علم . Nom d'espèce, اسم علم . ¶ . Décliner son nom, dire qui l'on est, قال من هو O. على أسم, Au nom de, de la part de إ.عرَّفُم بنفسه . على اسيك ,En votre nom المرف من قبّل ـ ال Au nom de, par, en considération, ويحرمة _ بحومة . - باللم عليك Je vous conjure au nom de Dieu, عليك -برصا الله عليك . | Au nom de Dieu clément et mi ابرصا بسم الله الرجن, séricordieux (formule de prière), بسم الله الرجن ربسهل ,Prononcer cette formule الرحيم

اسم عيرة , Nom de guerre, nom supposé, أسم عيرة .

. ميث ـ أجم , Nom, réputation

NOMADE, adj. com., se dit d'un peuple errant,

NOMBRE, s. m., unité, plusieurs nuités, こふ.

Nombre, quantité, multitude, عدة ـ عدة . Le plus grand nombre d'entre eux , اكثرهم.

Nombre, harmonie du style, مسن الكلام .طوب الكلام

من فير عدد, Sans nombre, adv., en grand nombre, عبر عدد لايُعَدّ ولايُحصَم ـ

Au nombre, du nombre, parmi, موري جيلة. Mettez moi au nombre de vos esclaves, جلنى من جلة .مسدك

Nomenen, v. a., compter, Je I. - L. L. Nomeanux, zesa, edj., en grand nombre, agae .کثیر ـ

Nombreux, (style) harmonieux, كلام مطرب.

Nonbril, s. m., creux au milieu du ventre de l'homme, سُرّة; plur., سُرُّة.

Nombril, œil, cavité des fruits opposée à la queue, عين الثمرة

NOMENCLATURE, s. f., collection des mots propres aux différentes parties d'une science ou d'un art, عوم الالفاظ الاصطلاحية في فن ـ اسام

NOMINAL, B, adj., (appel), عاكل واحد باسيه المجال المجال

NOMINATEUR, s. m., celui qui nomme, qui a droit de nommer, ماحب التسية

NOMINATIF, s. m., le sujet d'une proposition,

Nominatif, premier cas des noms déclinables , وفع Mot au nominatif, الفظة مرفوعة.

NOMINATIF, adj., par noms, أسم باسم. État nominatif, contenant les noms d'un corps, d'une classe, etc., قابهة أسم باسم.

Nomination, s. f., action de nommer à une place, etc., تقليد اقامة تسبية.

NOMMÉMENT, adv., avec désignation par le nom,

Nommément, particulièrement,

Nommer, faire mention, ککر ۵۰ ماب ذکره ۱۰ ماب ذکره ۱۰ ماب ۱۰ کی ۱۰ منصب می ۱۰ کی در از ۱۰ ۱۰ کی در ا

Nommer, déclarer, instituer, مجعل ـ اقام . اسپد ـ مستى .اسپد .

A point nommé, adv., précisément, au temps qu'il faut, غير فقتم تنهام ـ في محلَّة.

A jour nommé, adv., au jour marqué, convenu, ق اليوم المعهود.

Non, particule négative, 1.

Non plus, adv., اولا انا. Ni moi non plus, ولا انا. Non seulement, لسر فقط.

Non-Conformité, s. f., défaut de conformité, عند الماعة.

Non-Jouissance, s. f., privation de jouissance,

Non-Ouvant, x, adj., qui n'est pas mis en œuvre, مير مشغول

Non-Residence, s. f., محلد وعربة عن المحلد الم

. كلام من غير معنى .Non-Sens, s. m

.عدم الاستعال , Non-Usage, s. m.

Non-Valeur, s. f., manque de produit, قلة

Non-Valeurs, au plur., ce qu'on n'a pas recouvré ou levé d'impôts, etc., برأقي.

Nonagénaire, adj. com., âgé de quatre-vingt-dix ans, عيرة تسعيبي سنة.

Nonante, adj. com., quatre-vingt-dix, ניישביני.

Nonantième, adj. com., quatre-vingt-dixième,

Nonce, s. m., prélat, ambassadeur du pape, قاصد رسولي ـ وكيل البابا

NONCHALAMMENT, adv., John.

Nonchalance, s. f., négligence, paresse, تهامل قلت مروة

Nonchalant, E, adj., negligent par paresse, mollesse, خود كسلان ـ قليل مروة ـ تارك.

. وظيفت وكيل البابا , NONCIATURE , s. f., البابا

NONOBSTANT, prép., malgré, sans avoir égard, من غير التفات الى ـ ش غير مراعاة ـ مع اند.

Nonobstant ces empêchemens, مع وجود تلك .

NONPAIR, E, adj., impair, J.j.

NONPAREIL, LE, adj., sans pareil, عديم النظير.
NONUPLE, adj. com., qui contient neuf fois,
قدرة تسع مرّات ـ تسعر اضعاني.

. تسم , Nonuples, v. a., répéter neuf fois,

Nonn, s. m., septentrion, Jan. Vent du nord,

(Barbarie.) شرُش ـ (Syrie) سیاوی ـ هوا شهالی

Nonn-Est, s. m., point entre le nord et l'est, مشرقی . Vent de nord-est, شیال و شرقی مشرش . (Syrie) برانی

Noan-Ourst, s. ra., point entre le nord et l'ouest, عرب الله عربي. Vent de nord-ouest, شهالى غربي - شهالى غربي (Barbarie).

NORMAND, E, adj., fin, adroit, مكارد دنس

NOSOGRAPHIE, s. f., traité des maladies, عناص

NosoLogie, s. f., explication des maladies, بيان

Nota, s. m., remarque, observation à la marge, en bas d'un écrit, مَنْ (ce mot se met à la fin de la note).

Norables, les habitans les plus considérables d'un

lieu, اعيان البلاد. Notablement, adv. , grandement, عظيياً

Notaire, s. m., officier public qui passe les contrats, کتتاب, plur., کتتاب

NOTAMMENT, adv., spécialement, اخصوصاً

Notariat, S. m., وظيفة الكانب الشرعى.

Notarié, e, adj., passé par-devant notaire (acte),

Note, s. f., marque sur un écrit, مُلْمَة.

Note, remarque, observation sur un texte, sur un mot, etc., تعليقة ـ حواشي ; plur., تعالية .

. تفكوة _ تلخيص, Note, petit extrait, mémorial,

Note, liste d'objets, mémoire de dépenses, قابية.

عارلا بنهجى - فصيحة - هتيكة , Note d'infamie , متيكة - Note de musique , علامة العنا , plur. ,

Noter, faire une marque, نظر الی O.
مطروضع علامة علی Noter, faire une marque, علامة علی

Noter d'infamie, حتك A. مشار اليسم بالهتيكة famie, مشار اليسم بالهتيكة

Noter de la musique, کتب فنا 0.

NOTICE, S. f., ul.

Notification, s. f., قريف شرعي.

Notifika, v. a., faire savoir dans les formes juridiques, عرّف شرعاً

Notion, s. f., connaissance, idée d'une chose, معرفة ـ درابــــة ـ خبرة . Notion distincte, معرفة بغير تحقيق Notion confuse, معرفة بغير تحقيق

Notoire, adj. com., connu, manifeste, مشهور . ظاهر.

Notorrement, adv., manifestement, أمشهوراً.

Notorreté, s. f., évidence d'une chose généralement connue,

Notae, adj. possessif com., plur., استنا. Notre maison, بيتنا Le nôtre, امتاعنا الدية الد

Nouz, E, adj., rachitique,

. Nouement, s. m. (d'aiguillette), רושל ולל אל ווא אוני אונים.

Noven, v. a., lier en faisant un nœud, faire nu nœud à quelque chose, عقد I. O.

Nouer, amitié, au fig., عيل صحبة A.

Nouer une partie, على شي O.

Nouer, envelopper dans quelque chose en faisant
un nœud, شكل O. وبط - O.

Se Nouer (arbres), passer de fleur en fruit, انعقد .I عقد الزدر ـ

Nover, s. m., linge noué, dans lequel on a mis quelque drogue pour la faire tremper, خبرة.

Noueux, se, adj. (bois), qui a des nœuds, معقد. Nougar, s. m., pâtisserie d'amandes ou de noix. . حلاوة لوزيد او جوزيد

NOURRICE, s. f., femme qui allaite un enfant, .مراضع , .plur ; مرضعة

NOURRICIER, adj. (père), le mari d'une nourrice, اب من الرضاع ـ زوج مرضعة

Suc nourricier, qui nourrit le corps, la plante, : اقوات , plur. قوت

Nourrie, v. a., sustenter, servir d'aliment, 50. .اطعم ـ

.ارضع ـ رضّع ,Nourrir, allaiter

rir un espoir, se nourrir d'un espoir, ب علَل نفسه ب ايش فيه خبر ما فيه لا خير, Tout va bien, علَل نفسه ب

Se Nourrir, v. pron., prendre de la nourriture, se . نقوت ب ـ L عاش من repaitre,

.کلام مشبع

d'élever les bestiaux, تربية, علف البهايم.

NOURRISSANT, E, adj., qui nourrit beaucoup, مشبع.

. رضایع , plur. , رضیع

.اكل ـ

العقل, Nourriture de l'esprit

انحنا - احنا - نحن . com.,

NOUVEAU, VEL, LE, adj., אָנאב; plur., אבל et حداد.

Nouveau, au fig., neuf, inexpérimenté, كتحد _ .محدث

ا ما مند المام Homme nouveau, parvenu, enrichi, المام Nouveau, s. m., ce qui est nouveau. عُستَحَدَّ __ .جدىد

De Nouveau, adv., de rechef, encore une fois, من جدید ـ ثانی مرّة

Nouvellement, adv., depuis peu, בנעב ב .من مدّة قريبة ـ من جديد

Nouveauté, s. f., qualité de ce qui est nouveau. .حدية ـ حدّة

.شے جدید , Nouveauté, chose nouvelle, شے

Nouveautés, légumes, fruits, etc., dans la pri-.فاكهة جديدة ,meur

Nouvelle, s. f., avis d'une chose arrivée récem-Nourrir, entretenir (passions, sentimens), ادام, Nour | ment, خبر عبرية; plur., خبر و Quelle nouvelle Bonne nouvelle, بشارة عبرية خير , Je vous ∥ apporte une bonne nouvelle, جشک مبشر; rép., . خبر سوء , Mauvaise nouvelle الله ببشرك بالنحير | Nourri, adj., au fig., plein, abondant (style) الله يبشرك بالنحير المار , حوادث مكذرة , Nouvelles affligeantes المار , حوادث مكذرة المار ما وقنت , NOURRISSACE, s. m., soin et manière de nourrir et Je n'ai pu en avoir de nouvelles positives, ا له على جلية خبر ا On n'a plus eu de ses nou--De الله عاد طلع له خبر ـ انقطع خبره velles, هما عاد طلع له خبر velles, هما عاد طلع له خبر التقطع خبره ۔ استخبر عنہ, mander des nouvelles de quelqu'un, Nourrit, انسال عند || Si vous demandez de nos nouvelles, . Donnez-nous de vos nou! ان تفصّلتم بالسوال عنا Nourrisson des muses, au fig., bon poete, velles, مُشرِفُونا باعلام صحتكم Point de nouvelle, شرِفُونا باعلام bonne nouvelle, ما طلع خبر ما حصل صرر NOURRITURE, s. f., alimens, اعدم كاخبار خير كاخبسار فوت ـ طعام ـ غذا , Je sais de vos nouvelles, je comais vos aventures, vos actions ۔ Tu auras de mes nou! اعرف ما جری لک خد متى على ما يجيك ـ افرجك |

Nouvelle, histoire, conte, تعالم.

Nouvelliste, s. m., curieux de nouvelles, qui les débite, بتاع أخبار.

NOVATRUR, s. m., qui innove, &

تشرين الثاني , November, s. m.

Novice, adj. com., qui a pris nouvellement l'habit de religieux dans un couvent, تلاميذ; pl., تلاميذ Novice, apprentif, peu exercé, peu habile, غشيم عشيم

Noviciat, s. m., état des novices avant qu'ils fassent profession, le temps pendant lequel ils sont dans cet état, تَجربة في الرهبان ـ تُجربة في

Noviciat, au fig., apprentissage de quelque art, de quelque profession, منينه. Faire son noviciat, تعلّر

. تخريق , Notade, s. f.,

.قهاش قلوع , Noyale, s. f., toile à voiles

عجو ـ نوى , coll. , نواية , عجو ـ

Noyau, au fig., principe, origine, masse principale, $\frac{1}{2}$. [order of leaves of

Noyau, vis où s'assemblent toutes les marches d'un escalier, عقد السلالم.

Moyea, s. m., arbre, قبوز جوزة.

Nover, v. a., faire mourir dans l'eau, inonder, قرق في

Se Noyer, v. pron., mourir dans l'eau; au fig., se plonger dans, غرق في A.

. غُرقا , plur. ; غريق , plur. , غُرقاً .

Noyé, plongé dans un liquide, غرقان.

Nu, z, adj., qui n'est pas vêtu, عارى ـ بالزلط. Mettre tout nu, عرى بالزلط. Se mettre tout nu, عائى الرجلين الرجلين ، Nu-pieds الرجلين ، Nu-tête الراس ، كشوفى الراس ، Nu-tête الراس ، مكشوفى الراس ، المشوفى المشوف

Nu, au fig., sans déguisement, sans ornement, من غير زيند ـ مكشوف ـ عارى.

ه الكشوفي , A Nu, adv., à découvert على المكشوفي .

Nuaoz, s. m., غيرم; plur., عيرم. Un nuage de poussière, غبار ll a un nuage devant les yeux, غينه صبابة.

Nuageux, sx, adj., couvert de nuages, مغبّم.

Nuageux, terne (pierrerie), كابح.

NUANCE, s. f., degrés différens par lesquels peut passer une couleur, en conservant le nom qui la distingue, نوع ـ اشكال; plur., انواع, plur., انواع.

Nuance, au fig., dissérence légère, فرق.

نترع الالوان , Nuancer, v. a. , assortir des couleurs . . ه جم الوان موافقة لبعضها ـ

Nuancer, au fig., (des caractères), اتوع الأطباع, Nuble, adj. com., qui a atteint l'âge de se marier (fille), غالغة, Age nubile, البلوغ.

. بلوغ , بلاخ السنّ , Nubilità, a. f., age nubile, بلوغ , بلاخ السنّ - عرى , Nubità, a. f., etat d'une personne nue عرى .

Nudité, parties que la pudeur oblige de cacher, ستر عورتد. Couvrir sa nudité, ستر عورة O.

Nuz, s. f., nuage, قساحس; coll., باحس ـ ; coll., باحس . وصبابة ـ غهام ; coll., عبامة

Porter quelqu'un aux nues, l'exalter, le vanter, مقطم قدرة وطنب فيد Tomber des nues, être extrêmement étonné, تحيّر و اندهل Sauter aux nues, s'emporter, عالم عقله I.

NUER, s. f., nuage, ale; coll., cul.

. حومة , Muée , multitude

NURR, v. a. Voyez NUARCER.

Nuire à quelqu'un par des propos, etc., وَأَذِى أَذَى إَهِداً بِهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُواللهِ اللهُ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ الله

موذى _ مُصر , NUISIBLE , adj. com. , موذى _

et ليال; plur., s. f., ليل Une nuit, ليل; plur., وليلة et الليلة Cette nuit, اليلق

الله البارحة: «La nuit passée, البله البارحة. » البله البله الباركة الباركة البله عار الله عار البله عار البله علينا الليل البله البحم علينا الليل البحم علينا الليل البحم ال

Muit, fig., obscurité, خلام ـ عتهة.

NUTTANCENT, adv., الليل عني الليل ا

NUL, LE, adj., aucun, pas un, sel 2.

Nul, sans valeur, insutile, sans talent, ياطل

NULLEMENT, adv., en nulle manière, اصلاً ولا بوجه من الوجوة.

NULLITE, s. f., défaut qui rend un acte nul, بطالة . Nullité, au fig., défaut de talent, inaction عجز, عجز.

Nûment, adv., sans déguisement, بالكشوف.

Numéraire, adj. com. (valeur) fictive des espèces,

Numénaire, s. m., argent comptant monnoyé, معاملة.

Numinal, s, adj., qui marque un nombre,

Numeration , s. f. , action de nombrer, de compter, مات عدية . عدية

Numerique, adj. com., qui appartient aux nombres, acca.

NUMÉRIQUEMENT, adv., en nombre, טלפגנ.

Numero, s. m., nombre, cote, عدد ـ نشان _ عدد ـ نشان , plur. نهرة

Numéro ou la cote, v. a., mettre le numéro ou la cote, عطَّ نشان على O.

Numismatique, adj. com., qui a rapport aux médailles antiques, يخصّ الشخوص القديمة.

NUMMULAIRE, s. f., herbe aux écus, herbe à cent maladies, عشيشة ألمية

Nuncupatir, adj. m., fait de vive voix (testament), وصية بالفم

Nuptial, E, adj., du mariage, عرسى - زبجي.

Nuqua, s. f., creux entre la tête et le chignon du cou, نوخعة - قفا - نقرة الرقبة. Frapper, donner une claque sur la nuque, صفع

NUTATION, s. f., balancement, יוֹביוֹן .

NUTRITIF, IVR, adj., qui nourrit, عاذى. Faculté . قوة عاذية, nutritive

NUTRITION, s. f., larel.

NUTRITUM, s. m., onguent, مرهم المرداسنج بالنحل. NYCTALOPE, adj. com., qui voit mieux la nuit que le jour, qui a la vue faible, أعشى.

NYCTALOPIE, s. f., maladie des yeux, عشارة

Nұмрик, s. f., divinité fabuleuse, בּיִיבָּ

Nýmphe, premier degré de la métamorphose des insettes, شرنقة - جيز.

OBE

O, s. m, quinzième lettre de l'alphabet français, التحرف التخامس عشر من الالف با

ويا ,.interj

OASIS, s. m., terrains fertiles au milieu des déserts de sable, الواحات; plur., الواحات.

OBÉDIENCE, s. f., obéissance, alb.

Obédienœ, permission, congé donné à un religieux par un supérieur, مجازة من ربيس عام.

Ове́г, в, adj., à qui on a obéi, salla.

OBÉISSANT, E, adj., qui obéit, soumis, علل الموكية, adj., qui obéit, soumis, علله الموكية, adj., qui obéit, soumis, علله الموكية الموكية, adj., qui obéit, soumis, علله الموكية الموكية, adj., qui obéit, soumis, علله الموكية الموكي

ORJ

اوقعہ تحث جل الديون ,OBÉRER, v. a., endettor ـ ميّام ديون _

 \tilde{s} 'Obérer, v. pron., s'endetter, اندین ـ فلس . وقع تحت حل الدیون ـ تدین

OBÉRÉ, E, adj., endetté, mai.

OBESTE , s. f., excès d'embonpoint , اسنة زايدة. OBIER et AUBIER , s. m., arbrisseau , أفلوس أ.

Osır, s. m., service fondé pour le repos de l'ame d'un mort, گداس لیٹ.

OBITUAIRE, adj., se dit d'un registre des obits, دفتر قدادیس للہوتنی.

Овлистии, v. a., opposer quelque chose à ce que quelqu'un dit, عارض على.

OBJECTÉ, E, adj., معترض.

OBJECTIF, s. m., verre de lunette tourné du côté de l'objet qu'on vent voir, عنوازة النظارة المقابلة الله ينظر اليها التي ينظر اليها

OBJECTION, s. f., difficulté qu'on oppose à une proposition, عتراض ـ معارضة.

. موطوع , Dbjet, matière d'un art, d'une science

Objet, sujet sur lequel se porte une action, cause d'un sentiment, d'une action, مُظْهُر Objet des faveurs du souverain, المُطلق الملوكية Objet de pitié, أبرثنى لحاله مظهر الرحة Objet d'amour, المعشوق محبوب Devenir un objet de raillerie, معشوق مصر مصحكة المار هزو مصار مصحكة

القصد ـ مقصود , Objet , but , fin qu'on se propose , عقصد

.اغراض , plur. ; غرض

Objungation, s. f., reproche violent, "בוֹ נֵעָל ...

OBLATION, s. f., action d'offrir, نقدیم.

ضحيةً ـ قربة, Oblation, chose offerte.

Obligation, s. f., engagement où l'on est par rapport à différens devoirs, وأجبة - وأجب

Obligation, engagement qu'impose le devoir de الكورر عبات مع خير Vous m'obligerez beaucoup, تكورر عبات مع خير منر, , ,.plur ; منگ ـ منية , plur ; منرر, _ منيتك على Les obligations que je vous ai, يا - افصالكم التي عبت على - احسانيك الى ما لك على من الجيبل والعروف - افضالك على - كان تحت المنية , Avoir des obligations مين المجل منيك. || Je ne veux avoir d'obligation à per-ما اريد احد يحيلني منية - ما احيل منية , sonne, الديد عليك , Vous lui avez des obligations عليك . ال Je انا غريق ، في بحر , lui ai les plus grandes obligations Je vous en aurai beaucoup d'obli-.اكون لك مهنون بذلك gation,

Obligation, acte par lequel on s'oblige de payer سند _ تسک و une somme

OBLIGATOIRE, adj. com., qui a la force d'obliger .يلزم , suivant la loi

. فرضے , Obligatoire, obligé, de devoir

OBLICEAMMENT, adv., d'une manière obligeante,

بطريقة عوجاً ـ بالتوا ـ باعوجاج ,indirectement صاحب OBLIGEANT, z, adj., qui aime à obliger .معروف

معروف , Obliger, a. f., penchant à obliger OBLICER, v. a., lier quelqu'un par un acte, Vous êtes obligé à الزم - . I مسك واحد بكتابة cela par le traité, ذلك ذلك ملزوم بالشرط الى ذلك. Obliger, imposer obligation de, forcer à, الزم . سفينة , prov. || Livre oblong , مطاول موز | Les enfants sont obligés à honorer père et mère, احترام المجافع على كاولاد احترام

plur., والديهم إ مطالب , plur., والديهم إ مطالب . [Le devoir de votre charge vous y oblige , ai été obligé de par. ∥ J'ai été obligé de par۔ tir, التزمت أروح On l'obligea par force à, , عصبولا على Je l'ai obligé à se contenter de أعصبولا على بالغصب ارضيته ب

> Obliger, porter, exciter, engager à faire quelque الزم, الجأ الى - حمل على , chose

> A. عيل معد معروف, خير , Obliger , rendre service . تصيّرني مهنون ـ

> Obliger un apprenti, l'engager chez un maître, .0 شک صبی

> _ التزم بالشرط ان , S'Obliger par un contrat à, التزم بالشرط ٨٠ صهر الشي - الزم نفسم بان

> Oblicá, E, adj., redevable d'un service rendu, . Je ne veux pas rester son obligá, ما بخليه يحملني منية ـ ما بحمل منيته

واجب ـ لازم, Obligé, qui est de devoir.

ملزوم , qui a contracté une obligation , ملزوم .

Obligé, s. m., acte entre un apprenti et son اتفاق بين صبى ومعلم . maitre

OBLIQUE, adj. com., de biais ou incliné, الماليل -.منحرو س

۔ ملتوی , Oblique , au fig. , détourné , frauduleux بطريقة عوجاً , Par des voies obliques . أعوج

. بانصراف_منحرفا ,OBLIQUEMENT, adv., de biais

Obliquement, au fig., d'une manière frauduleuse,

.اعوجاج - انحراف - ميل OBLIQUITÉ, S. f., ميا

OBLITÉRER, v. a., effacer insensiblement, _ L

OBLONG, UE, adj., plus long que large, odlo. Tout ce qui est rond n'est pas noix, tout ce qui est ما كل مدور جوز و لاكل ,oblong n'est pas banane

. فلوس , plur. ; فلس , OBOLE, s. f. , petite monnaie

OBREPTICE, adj. com., obtenu en taisant la vérité, مختلس باخفا الحق

OBBEPTION, s. f., surprise, réticence d'un fait vrai, المتلاس شي باخفا الحق

فاحش, , Onschne, adj. com., qui blesse la pudeur, فاحش فاحشة , OBSCÉNITÉ, s. f., ce qui blesse la pudeur, قاحشة .عىپ ـ

Osscua, E, adj., ténébreux, qui n'est pas clair, Couleur الهوري عتهة , Il fait obscur ici ظلم ـ عتم .لون معتم ,obscure

معلق ملتبس م مُبهم Obscur, pen intelligible, معلق ماتبس

Obscur, caché, peu connu (homme, vie, naissance), خامل مجهول (en mauvaise part).

Osscuacia, v. a., rendre obscur, ternir l'éclat, .مراعاة ـ حفظ القوانين ,Ico puages obscurcissent le promesse. عتم على ـ اظلم على jour,الغيم جب نور الشهس),Obscurcir le discours أبهم وعلق الغلق الكلام

2 عتم , S'Obscurcir, v. pron., devenir obscur اظلم ـ I. عتم Dans la vieillesse la vue s'obscurcit, . في كبر السن يضعف البصرو تعشَّاه صبابةً

OBSCURCISSEMENT, a. m., affaiblissement de le انعتیم , lumière.

في العتية. Obscurité, adv., dans l'obscurité . بكلام مبهم,مغلق, Obscurément, en termes obscurs.

Obscurément, dans un état obscur, inconnu,

OBSCURITÉ, s. f., privation de la lumière, ב عتبةظلام

Obscurité, au fig., défaut de clarté du discours, .انغلاق _ التباس _ استبهام

en mauvaise) خول _ خفاء , vie cachée) خول part),

OBSÉCRATIONS, s. f. plur., prières publiques, طلبات.

Onskorn, v. a., être assidu auprès de quelqu'un, faire remarquer que, شبّهه على شي ٨ لصق ب ـ لاصق ـ حارط

Obséder, tourmenter par des importunités, , \$5; .محصور من الشيطان ,Obsédé du démon

Osseques, s. f. plur., funérailles, silia.

Obséquieux, se, adj., qui porte à l'excès les egards, les complaisances, عساير بالزود.

OBSERVABLE, adj. com., qui peut être observé, .بدركم النظر ـ يُزْقب

OBSERVANCE, s. f., pratique stricte de la règle, . رعاية _ مراعاة القوانس

OBSERVATEUR, TRICE, s., qui obéit aux lois, suit مراعي , حافظ القوانين , les règles ,

Observateur, qui observe la nature, ضاحب النظر; اصحاب ,plur.,

OBSERVATION, s. f., action d'observer la loi, sa

Observation, action d'observer les merveilles de la nature, نظر في عجابب الطبيعة. Observation رقوب ـ رصد (pour l'astronomie),

Observation, remarque sur les choses naturelles, .نظر ـ بحث في الطبيعة

Observation , note, remarque , تنسية. Votre observation est juste, ce que vous dites est vrai, .کلامک صحیے ۔ فولک صحیے

OBSERVATOIRE, s. m., édifice destiné aux observa-.دار الرصد ـ مرصد الكواكب ,tions astronomiques OBSERVER, v. a., accomplir ce qui est prescrit par la loi, عفيظ A. _ راعي. Observer les fêtes, . حفظ ایام الاعیاد

O.Observer les astres , نظر الي O.Observer المادية .0 رصد الكواكب ـ .0 رقب النجوم

Observer, considérer avec application, [] النظر في

زرای ان ـ . O نظر ان ,Observer, remarquer que ; aor., فرزن ـ يرى. Observer à quelqu'un que, lai

.راقب - .0 رصد ل - نرقب ، Observer, épier

S'Observer, v. pron., être très - circonspect, .حاسب على نفسه

OBSESSION, s. f., état des personnes qu'on croit obsédées du malin esprit, انحصار من الشيطان.

Obsession, action de celui qui obsède quelqu'un; état de celui qui est obsédé, حماوطة.

OBSTACLE, s. m., empêchement, مانع; plur., , plur., عوايق . Obstacle à une chose, Mettre obstacle ،عاينق عن شي ـ مانع عن شي aux désirs de quelqu'un, منعم عن مظلوبه. || Lever un obstacle, على عقدة O.

OBSTINATION, S. f., opiniâtreté, Falic - aile -مقل.

.مُقل ـ عنيد , OBSTINE, E, adj., opiniatre

OBSTINÉMENT, adv., 3 sile _ sile.

.خلاة بعاند _ وقف الشي في راسه ,s'obstine .

مال المدشر يعلم الناس, L'occasion fait le larron وقف في راسم أن _ تعاند _ عاند لقطة, Chose d'occasion, de hasard, الحسرام إلى كان يعاند عن Chose d'occasion, de hasard, لقطة المجيى.

مسدد , OBSTRUCTIF, IVE, adj., عسدد.

سد ـ سد مستر م Obstruction, s. f., terme de méd., کست .سڏلا ـ

OBSTRUER, V. a., Ju O.

OBSTRUÉ, adj., Joune.

OBTEMPÉRER, v. n., obéir, לותד בל בולום.

OBTERIA, V. a., JLi A. _ Je Los A. _ A. Obtenir l'objet de ses désirs, - حظى بالمطلوب - . ٨ بلغ مقصودة - نال المقصود -li a ob على مطّلوبد يحصل مطلوبد ساًل الملك في tenu du roi la grace du coupable, في العفوص المذنب فاجاب سوالم

Obtenir, parvenir à un résultat, حصل على A. .محصول ـ

OBTUS, E, adj. (angle), منفرجة (زاو بة منفرجة);. un esprit obtus, عقل مطلوس.

منفرج الزاوبة, OBTUSANGLE, adj., منفرج

OBUS, s. m., petite bombe, بومنة.

OBUSIER, s. m., mortier pour lancer un obus, .اهوان , plur. ; هاون _ بومبة

OBVIER, v. n., prendre les précautions nécessaires _ تدارك _ دارك _ تدارك _ تدرك من ـ ادارك

Occasion, s. f., conjoncture de temps, de lieux et فرص فرصات. Lorsque l'occasion se présente, عند وقوع الفرصة. [Épier . ترصّد اغتنام الفرصة - استفرص الوقت , l'occasion . صادف الفرصة _ وجد الفرصة . Trouver l'occasion | _كسب اكنسب الفرصة , Profiter de l'occasion Obstinga, v. a., rendre opiniâtre, faire qu'on اعتنم, انتهز الفرصة, Manquer, perdre l'occa-ـ .o فاتتم الفرصة ـ فوت الفرصــة , sion

Occasion, sujet, ce qui donne lieu à,

.وقعة , Occasion , combat dans une rencontre

OCCASIONNEL, LE, adj., qui donne occasion,

. بالصدفة, Occasion مالصدفة, Occasion الصدفة .

OCCASIONNER, v. a., donner lieu, ل سبب ل I.

OCCIDENT, s. m., عوب مغرب مغرب.

Occident, عربى . Occident à l'occident

Occipital, E, adj., قزلي - قزلي

.قـفا ـ قزل, Occiput, s. m., le derrière de la tête

Occultation, s. f., disparition passagère d'un .غطوس كوكب , astre

مالکف ,Occupant, ی adj., qui occupe, s'empare

Occupation, s. f., ce à quoi on est occupé, لغش; plur., اشغل شاغل. Occupation pressante, اشغل شاغل. Donner de l'occupation, faire travailler, شغل. Donner de l'occupation, au fig., donner de l'embarras, اشغل.

Occupation, habitation, تہلّک اقامت ب ۔ تہلّک Occupation, terme militaire, action de s'emparer d'un pays, الحَدُةُ للاد

Occuper, v. a., tenir, remplir un espace, هنّا بسعه موضع صغير, Cela occupe très-peu de place, هذا بسعه موضع ضغير.

Occuper, habiter dans, ف سكر.، في O.

Occuper, s'emparer (d'un poste), غذا 0. ـ ملک 1.

Occuper, donner de l'occupation, مُغَدُّلُ. Cette affaire m'occupe, انا مشغول في هذا الدعوة الدعوة . Occuper les pensées, المال المال .

S'Occuper, v. pron., travailler, s'appliquer, ب اشتغا

S'Occuper de, y penser, باهتم با

Occupé, E, adj., qui a de l'occupation, عنك شغول ـ عارق في الاشعيال , Très-occupé ـ عارق في الاشعيال .معجوق

Occurrences, s. f., évènement fortuit, occasion, صدف ; plur., صدف . Selon les occurrences, بصدف.

OCCURRENT, E, adj., qui survient, colo.

Océan, s. m., la grande mer qui environne toute la terre, اوقيانوس - البحر المحيط.

Ochlocratie, s. f., gouvernement du bas peuple حكم لأسافل.

OCAR, s. f., terre ferrugineuse dont on fait une couleur jaune, jül.

Octaedre, s. m., solide à huit faces, فروثهان

OCTART, s. m., secteur de quarante-cinq degrés, قطّاع دابرة مقدارة خس واربعين درجة.

OGTAVE, s. f., huitaine, اثبانية ايام.

Octave, huitième jour, أليوم الثامن.

Octave en musique, البعد الكلي.

.تشرین اول Остовав, в. т., тоів, والله

Octogénaire, adj. com., qui est âgé de quatrevingts ans, أبن ثيانين سنة.

OCTROI, s. m., concession, the.

عوايد , Octrois, plur. , droits sur les denrées, عوايد.

Octroyer, v. a., accorder, etc., بانعم عليد با

Octuple, adj. com., qui contient huit fois, قدره ثیان مرّات ـ ثیانیت اصعاف.

OCULAIRE, adj. com. (témoin), qui a vu de ses propres yeux, عياني ـ عياني راى الشي راى العين ـ عياني

OCULAIRE, S. m., verre de lunette placé du côté de l'œil, قزازة النظارة القريبة من عين الناظر,

OCULAIREMENT, adv., عاينة.

Oculiste, s. m., qui traite les maladies des yeux,

ODALISQUE OU LIQUE, s. f., femme du sérail, صحطيّة السلطان.

. ODB, s. f., poëme lyrique, פֿסיינגי; plur., פֿסיינגי; plur., פֿסיינגי ODBUB, s. f., exhalaison odorante d'un corps,

Bonne نشر۔ ریا۔ روایح , plur., رایحة ,رایحة odeur, رایحة طیبہ , زکیۃ , Mauvaise odeur,

رایعت وحشت رایعت منتشة

Odeur, au fig., réputation,

ODIEUSEMENT, adv., بنوع كرية _ مخصباً

Odieux, se, adj., haissable, qui excite la baine, مكروة _ كريه _ بغيض _ odieux à tout le monde, مكروة عند الناس كلهم.

ODORTALGIE, s. f., douleur des dents, المنان دا اسنان ـ

ODONTALGIQUE, adj. com., qui calme l'odontalgie, فافع للاسنان.

ODOBANT, E, adj., qui répand une bonne odeur, بطبب الرابعة

Onorat, s. m., sens qui perçoit les odeurs, أبرابن النج المنا الشم المناسبة الخبر المناسبة ا الشامة -

ODORIFÉRANT, E, adj., odorant, زكي الرابحة.

OECUMÉNICITÉ, s. f., ale _ auge.

Œсиме́міque, adj. com., universel, ь.

OECUMÉNIQUEMENT, adv., LTC.

وارم, ŒDÉMATEUX, SE, adj., وارم

OEDEME, s. m., tumeur molle, ورم; plur., أورام.

OEDIPE, s. m., homme qui devine des choses très-محلل الرموز, embrouillées

OEIL, s. m.; plur., YEUX, organe de la vue, عير., plur., مينيه et أعين Fermer les yeux, عينيه U Lever les yeux, رفع عينيه. ∥ En un clin-d'œil, في أحمُّ بعد الله الله Voir quelqu'un de bon œil, نظر اليم بعين الحسة . الا Voir une chose de bon de mauvais œil, نظر اليم بعين البغص و الغصب. Le mauvais œil, le malin regard (cattivo occhio), النظر _ العين Donner à quelqu'un le mauvais œil, اصابه بالعين. ∥ On a donné à cet enfant le mau-. هذا الولد معيون , انصاب بالعين , vais œil

A vue d'æil, à la simple vue, النظر النظر البد. A vue d'œil, visiblement, قعل عسل الله Elle grandit à vue افعال , plur., افعال Bonne افعال , plur., افعال . فعل صالح - عمل خير, œuvre كلهما نظرت اليها, كلطلّة تلاقيها كبرت. مر، اول طلّــــة, Au premier coup d'œil, Pour vos beaux القي نظرة على, Pour vos beaux yeux, كرما لعينك . | Faire quelque chose pour les عهل الشي, yeux du monde, pour être remarqué لعيون الناس, من شان عيون الناس

Toucher au doigt et à l'œil, au fig., voir claire نظر نعینه و جس بیك ment,

Dévorer des yeux, regarder avec attention, .بلع بعيند

OEil, bouton, endroit d'où il sort, آز - وزر.

Yeux, au plur., vides, trous dans la mie de pain,

OEil, au fig., lustre des étoffes, éclat des pierreries, علم .صقل ـ لمع

عدر البر , OEil de chat, pierre précieuse, عدر البر

ريار DEil de bœuf, ou Bupthalmum, plante, عبار -. عس النقرة

طاقة مدورة de bœuf, lucarne ronde, قاقة مدورة

OEILLADE, s. f., coup-d'œil, regard, حللة يظلعت. Jeter des œillades à quelqu'an, نظلعت . بصبص علىه

OEILLET, s. m., petit trou pour passer un lacet, etc., ببخش _ فتحة

OEillet d'Inde, قرنسفل, OEillet d'Inde, عُجِلة

OENANTE, s. f., plante, يتر , LL القندول الما يتر ,

OESOPHAGE, s. m., canal membraneux, depuis le fond de la bouche jusqu'à l'orifice supérieur de l'esto-. بلعوم ـ مری , mac

OEur, s. m., بيص; coll., بيض. Jaune d'œuf, @Blanc d'œuf, بياص البيص Blanc d'œuf, صفار البيص des poissons, بظارني. || OEufs de vers à soie, بزر

OEuvé, R, adj., (poisson) qui a des œufs, مبطرخ OEUVRE, s. f., ce qui est fait, action, Jac; pl.,

صنة ـ ثواب , charité , عسنة ـ

. تصنيف _ تاليف , production de l'esprit, تصنيف _ ديوان شاعر, شاعر Les œuvres d'un poète

جم الفلاسفة, pierre philosophale, جم الفلاسفة Mettre en œuvre , au fig. , employer , استعہل.

Hors-d'œuvre, s. m., au fig., choses dont un ou-. تحشم ب حشو , vrage peut se passer

Hors-d'œuvre, mets qu'on sert avec le potage, اشكال من الاطعية توضع مع الفتة.

Maitre des basses-œuvres, سرأباتي. Maitre des hautes-œuvres, مشاعلي.

OFFENSE, s. f., injure de fait ou de parole, .نقص في حق احد ـ عيبة في حق احد

Offense, péché, faute, Lba; plur., blas -

ـ مظلوم , OFFENSE, E , adj. , qui a reçu une offense متعدى علىه.

OFFENSER, v. a., faire une offense, une injure à . تعدى على - اساء الى - I. عاب في حق , quelqu'un ارتكب الخطية _ اذنب الخطية _ اذبب الخطية _ اذبك الخطية _ اذبك الخطية _ المناس

A. جرم ـ اذى Offenser, blesser

S'Offenser, v. pron., se piquer de, اغتاظ, انعتم من .0 اخذ على خاطرة ـ انقهر من ـ

متعدّى , Offense , s. m., celui qui a offensé ظالم _ عابب

OFFENSIF, ve. adj., dont on se sert pour attaquer .سلام موذى ـ سلام للتعدّى . (arme)

OFFENSIVE, s. f., terme de guerre, attaque. -Prendre l'of . تحريك الشر ـ تعدية في الحرب .طلب الشر - حرّك الشر مع, fensive

طالباً الشرّ , OFFENSIVEMENT, adv., أطالباً الشرّ

روسا التقريب, Offeatoire, s. m., partie de la messe, بروسا التقريب .القريان

Il est de وأجب, s. m., devoir de la vie, وأجب. Il est de 'office d'un magistrat de, أن المحاكم .من مُقتضى وظيفة الحاكم أن ـ

Office, assistance, service, مسأعدة _ هوري. Rendre سامك ـ عيل معه خير , a quelqu'un de bons offices ـ منادر الى ما يرضي النسسياس , Rendre à quelqu'un de mauvais offices اعاند . هسعى بد عند المرد اذاة - اساء اليد

Office, service de l'église, prières, cérémonies .قداس _ خدمت القداس , qu'on y fait

Office, charge, emploi, adb; plur., edle-منصب; plur., مناصب, Faire son office, ses fonc-- .0 قام مقام ,Paire l'office de اشتغل . اشتغل مهل مهلا مهلا مهلا مهلا مهلا مهل مهلا . . A. عهل عيل توجان

Office, art de préparer, de faire ce qu'on sert sur table pour le dessert, تدبير النقولات.

Office, classe de domestique qui mange à l'office,

Office, lieu dans une maison où l'on prépare tout ce que l'on met sur la table pour le dessert, 3 النقل.

Official, s. m., juge de cour, d'église, قاضي .الكنسة

Official , s. f. , juridiction de l'official , فصا

قسيس, Officie à l'église, قسيس خادم

Officiel, Le, adj., déclaré par l'autorité, مُعتيد منادَى بد من الحكم ـ

Officiellement, adv., d'une manière officielle, .من قبل الحكم ـ معتهدأ

OFFICIER, s. m., qui a une charge, un office, اصحاب; plur. , صحاب. Le pacha et les officiers de sa cour, مناصعاب مناصعاب الباشا و اصحاب

Officier, militaire qui a un grade, ر بُسير; plur.,

Officier, qui a soin de l'office, كلارجي.

.قدس , Office divin, فقرس , Office divin

Officier bien, fam., bien boire et bien manger, ۵۰ مرع

OPPICIEUSEMENT, adv. , بهعروف.

OFFICIEUX, SE, adj., qui est prompt à rendre de .صأحب معروق

Mensonge officieux, pour obliger, كذب لمعروف كذب لكنور .

Officinal, E, adj., t. de pharm. (préparation), qui se trouve toujours composée et prête chez les pharmaciens, دوا حاضر.

Offrande, s. f., ce qu'on offre à Dieu, à quelqu'un, تقدمة ـ تقربة ـ قربان.

Offrande de pièces de monnaie dans une cérémonie, une fête, نقوط نقط نقاد.

Offeant, s. m., celui qui offre, عاطی. Vente au plus offrant et dernier enchérisseur, المزاد عن المزاد . بيع من بزيد

Offar, s. f., action d'offrir, ce qu'on offre, عروض – اعراض Vous nous avez fait des offres obligeantes, عرصتم جيلكم علينا بكامل ما يلزمنا

OFFRIR, v. a., présenter quelque chose à quelqu'un pour qu'il l'accepte, ل مرض ل , على ـ قدّم ل . Offrir un présent à quelqu'un, اقدّم لد هدية. الله التحديث . Offrir ses services à quelqu'un, قدّم ذاتم لتحديث .

Offrir, faire des offres, des propositions, اعطى اعرض عليه - Combien offre-t-il de ce livre? ايش يعطى في هذا الكتاب.

S'Offrir, v. pron., se présenter, اعرض ذاته. S'Offrir, se trouver, se présenter, التقى ـ وُجِد. Il ne s'offrira jamais d'occasion plus favorable, ما تلتقى ابداً فُرصة احسن من ها.

Offusque, v. a., empêcher d'être vu, جبه ماي ـ على ـ عتم على ـ عتم على ـ عتم على ـ النظر Offusquer, empêcher de voir, منع عن النظر A.

Offusquer, éblouir, obscurcir, انضشن النظر Offusquer, au fig., choquer, déplaire, طلم على و Oonon, s. m., plante potagère, بصلة ; coll.,

Ognon, tumeur douloureuse aux pieds, عطنة أرض.

En rang d'ognon, au fig. fam., l'un après l'autre sur la même ligne, عصف واحد ـ شرح واحد Vêtu comme un egnon, على يصلة اكسى من يصلة الكسي من الكسي من الكسي الكسي من الكسي ال

OGNONIÈRE, s. f., terre semée d'ognons, عبط بصل المجادة والمجادة والمجادة

.يه _ أولا ,.On! interj

. وزر, coll. وزة coll. ورزة coll. ورز

Contes de ma mère l'Oie, au fig. fam., contes d'enfans, absurdités, صغار.

OINDRE, v. a., frotter de choses onctueuses, ب. A.

. شحم خنز بر , Oinc, s. m. (vieux), graisse de porc

OINT, s. m., qui a reçu une onction sainte, فسيخ L'oint du Seigneur, مسيح الرب.

Oiseau, s. m., طيور; plur., طيور. En parlant des petits oiseaux on dit, عصفور; plur., اعصافير الله Oiseau de proie, جارح ; plur., هيور جوارح A vol d'oiseau, en ligne droite,

Oiseau, instrument pour porter le mortier sur les فقد البنايين لحيل السياع.

OISELER, v. a., dresser un oiseau pour le vol, علّم الطير.

Oiseler, v. n., tendre des filets, etc., pour prendre des oiseaux, اصطاد الطيور القي شباك.

صياد عصافير, s. m., مياد عصافير.

OISELIER, s. m., dont la profession est d'élever et de vendre des oiseaux, طيورى.

الطيور OISELLERIE, s. £, art d'élever les oiseaux , تربية

Oiseux, se, adj., qui, par goût ou par babitude, ne fait rien, عاطل ـ بطّال.

Chose oiseuse, inutile, qui n'est bonne à rien, شي بطّال ـ باطل.

OISIF, VE, adj., qui ne fait rien, qui est dans l'oi-

siveté, بطّال ـ سندالة , plur., عطّال ـ سندال , Rester oisif. ا

Oisillow, s. m. fam., petit oiseau, فرنج , plur., .افراخ

OISIVETÉ, s. f., état de celui qui est oisif, אול Celui qui prend l'habitude de l'oisiveté ne prospère .من اغتاد البطالة لم يفلي , jamais

. فريم الوزّة, OISON, s. m., petit de l'oie

رقر _ دتّ _ طر Oison, au fig. fam., idiot, القر _ دتّ _ .

ORE ou Ocque, s. f., poids turc de deux livres, .نصف وطل ـ اوقة

OLÉAGINEUX, SE, adj., qui est de la nature de از يتى ,i'huile ئ

OLÉANDRE, S. m., ou ROSAGE, arbrisseau, cil.

OLFACTIF, IVE, adj., de l'odorat, الشمّ ـ شهيى.

OLIBAN, s. m., encens male, le premier qui dé-. كُندُر _ كنك ou فَـنَّق _ لَبان ,coule de l'arbre

.متعجرو في OLIBRIUS, s. m. fam., arrogant, pédant, OLIGARCHIE, s. f., gouvernement où l'autorité

souveraine est entre les mains d'un petit nombre, . تحكم بعض اشخاص على باقى الشعب

ОLIGABCHIQUE, adj. com., بصورة المحبّة d'amitié, أفيد تحكم بعض. اشخاص على باقى الشعب.

. زمن جنى الزيتون . OLIVAISON , s. f. ,

OLIVATRE, adj. com., de couleur d'olive, زيتوني.

CLIVE, s. f., fruit, زيتونة; coll., زيتون

.زيتوني , Olive , couleur d'olive

OLIVIER, s. m., arbre qui produit l'olive, .أتم ,Olivier sauvage . شجر زيتور..

OLOGRAPHE, adj. com., écrit tout entier de la main du testateur, بخط الموصى.

OLYMPE, s. m., en poésie, le ciel, _ _ _ _ _ .العرش

. جبل الراهب, Mont-Olympe en Bithynie

. فاند شي كثير DLYMPIENS, adj. m. plur., les douze divinités du . .الهة العرش عند عباد الاصنام, paganismo, الهة

ندر يتشتد بالظلَّة ,CHBELLE, s. £, OMBELLIFÉRE, adj., مَلْقُلُهُ مِنْ الْمُعْرِينِ عَلِينَا لِمُعْرِينَا وَمِنْ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللَّهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَل

OMBILIC, s. m., nombril.

السرة Ombilic, E, adj., de l'ombilic, قبالسرة السرة ا .سركا , Cordon ombilical

ظاً , الشحر , OMBRAGE , s. m. , عطاً , الشحر

۔ .0 شک فی , Prendre de l'ombrage ارتیاب اعطے شک داراب,l. ||Donner de l'ombrage, ارتاب فی OMBRAGER, v. a., faire de l'ombre, donner de اظل _ ظلل , l'ombre

OMBRAGEUX, SE, adj., soupconneux, défiant, .ظغان

- جفول , Ombrageux (cheval), etc., peureux . جفلان _ جفىل

OMBRE, s. f., au pos., de . de l'ombre, استظل ,Se mettre à l'ombre في الظل ظلام الليل ,Les ombres de la nuit "تنفيَّے _

طل , Ombre, au fig., protection, appui, غلل.

Ombre, apparence fantastique, خيال.

Ombre, prétexte, apparence, عبورة. Sous ombre

.لون معتم , Ombre, couleurs obscures

Faire ombre à, obscurcir, éclipser, Le Les I کسف

OMBRER, v. a., distinguer par des ombres dans un dessin, dans un tableau, ce qui est supposé n'être pas frappé de la lumière d'avec ce qui en est frappé, ٥. فرق بين الالوان الكابية والزاهية

OMBLETTE, s. f., œuss battus et cuits ensemble avec du beurre, عتجة بيص.

OMETTAE, v. a. (volontairement), il o. -- .0 غفل عن (involontairement) - .0 تترك ـ اههل . Il a omis beaucoup de choses,

فوات , OMISSION , s. f. , خوات.

OMNISCIENCE, s. f., connaissance infinie de Dieu, معرفته الله الكلّـة.

OMOPLATE, s. f., os plat et large de l'épaule, فرح, عظهة الكتف.

Onagra, s. f., plante, السواح.

des pierres, منعجنيق.

OMAGRE, s. m., âne sauvage, عير أ عير.
Onagre, ancienne machine de guerre pour jeter

ONCE, s. f., poids de huit gros, وقية; pl., أواق ONCE, s. m., petite panthère, نوع نهر صغير.

ONCTION, s. f., terme de liturgie, action d'oindre, مسحة. Extrême-onction, sacrement, تقريب المربض الخريض.

Onction, au fig., mouvement de la grâce, cousolations du Saint-Esprit, حركة نعية.

Onction , douceur et souplesse dans un discours , لين الكلام

ONCTUBUSEMENT, adv., avec onction, יאבע וואלא ב - بايس الكلام.

Onctueux, se, adj., huileux, כسم.

Onctueux, au fig., qui a de l'onction. ليّن.

ORCTUOSITÉ, s. f., مامة.

ONDE, s. f., flot, موج ; plur., أمواج , Onde, en poésie, eau, mer, ماء ; plur., عمر عباد

۔ مہاوچ ,Onné, a , adj., fait, façonné en onde .مپوج Ondée, s. f., pluie subite et passagère, زَخَة مطر

صبّ ما العياد ,Омроівмент, s. m., baptême على راس الطفل.

ONDOYANT, E, adj., جاوج - متهوج -

ONDOYER, v. n., flotter par ondes, ينهوج - نهاوج

Ondoyer, v. a., baptiser sans pratiquer les cérémonies, صتِ ماء العهاد على راس الطفل 0.

Ondulation, s. f., mouvement oscillatoire par ondes, تناوج.

ONDULATOINE, adj. com. (mouvement), d'ondulation, متهاوج - موجعًى

ONDULEB, v. n., avoir un mouvement d'ondulation, ישׁלפה.

Омєвлівв, adj. com., assujéti à rendre compte, حساب.

Onéneux, se, adj., à charge, incommode, رئعب على المعب العب على المعب العب على

ONCLE, s. m., partie dure à l'extrémité des doigts; au plur., griffes de plusieurs animaux, ظوافر, اظفار واظافر, اظفار واظافر, اظفار واظافر واظفار Rogner, couper les ongles, au figuré et positif, بسسسرى الاظفار O. قص الاظفار والمنت المنار والمنت والمنت

ظفر الطيب , Ongle-Oddent, s. m., coquillage ـ ظفر العفريت _

Ongle ou Onglée, s. f., excroissance membraneuse au coin de l'œil, غفرة.

ONGLEE, s. f., engourdissement au bout des doigts causé par le froid, صقعة الاصابع.

ONGLET, s. m. (sphérique), terme de géométrie, صلع كرة

ONGUENT, s. m., médicament onctueux, مرهم; plur., مراهم ...

ONINOCRATIE, s. f., art prétendu d'expliquer les songes, علم تعبير لاحلام.

تفسير الاحلام

شق دمل abcès

مثال ذلك ميا يخص صناعة الجراحة Onomatores, s. f., formation d'un mot dont le son عناعة الجراحة .مطابقة لفظ في الحس و المعنى est imitatif,

ONTOLOGIE, s. f., science, traité de l'être en gé-علم تجريد الوجود néral, علم

ONYX, s. m., espèce d'agathe, جزع.

Onze, adj. numéral comm., أحد عشر; fém., الحدى عشرة

. حادية عشرة . fém.

Onzième, s., onzième partie d'un tout, الاحد عشر

تافع للرمد , yeux فالية , OPACITÉ, s. f., qualité de ce qui est opaque غلاظم

OPAQUE, adj. com., qui n'est point transparent,

OPÉRA, s. m. sing. et plur., pièce de théâtre en ملعب فيم غنا ودق لات, musique

OPÉRATEUR, s. m., celui qui fait des opérations de chirurgie, جرايحي.

Opérateur, charlatan qui débite ses remèdes en place publique, معجونجي _ - طرقي .

OPÉRATION, s. f., action d'opérer, de ce qui opère, .0 قال رايد _ إ.صنعت _ اعبال , plar. ; عبل _ افعال , plar. ; فعل . تأثير, فعل النعية, Opération de la grâce,

Opération, action du chirurgien qui opère, .عيل , شغل من صناعة الجرايحي

فعل دوا , Opération , action , effet d'un remède

Opération, ce qu'on a fait, ce qu'on fait ou doit faire pendant une campagne, __ __ __ .افعال, .plur ; فعل العسكر _ حركات العسكر

OPERER, v. a., faire, produire un effet, L. ..

Onirocaltie, s. f., interprétation des songes, منع مل A. Opérer un homme, lui faire une opération chirurgicale, telle que la taille, l'amputa-شق الجرابحي مثانة رجل ,ONKOTOME, s. f., ouverture d'une tumeur, d'un tion d'une jambe, etc. ليستخرج منها حصوة او قطع رجله او عهل فيد

Opérer, v. n., calculer, ____ O.

Opérer , travailler de la main , اشتغل .

- استنفل (remède) و Opérer, produire son effet (remède) ۸عا فید

السان الحبة, OPHIOGLOSSE, s. m., plante, تسان الحبة.

OPHITE, adj. (marbre), et OPHITE, s. m., ou Ser-Onzikuz, adj. com., nombre d'ordre, عشر ; pentin, marbre vert, mêlé de filets jaunes, .رخام الحية ـ رخام الحصر

> ومد _ رمدة , OPHTALMIE, s. f., maladie des yeux, ومد OPHTALMIQUE, adj. com., contre les maladies des

> Ophtalmique, qui concerne les maladies des yeux, .رمدي

OPIAT, s. m., électuaire,

معجون للاسنان, Opiat, pâte pour les dents,

OPILATIF, IVE, adj., qui cause des obstructions,

OPILATION, s. f., obstruction, J...

OPILER , v. a., boucher , تد O.

OPINANT, adj. m., قايل , قايل.

اشار على الجياعة ب OPINER, v. n., dire son avis

- عنيد الرائ , OPINIATRE, adj. com., obstiné حرب شدید .Combat opiniâtre, acharné عنید جهد کلم بغیر کلال و لا ملال , Travail opiniâtre ا Maladie opiniatre, qui résiste aux remèdes, .داء عسر الدواء

OPINIATRÉMENT, adv., Julia.

OPINIATRER, v. a., rendre opiniâtre, علاد يعاند .وقف الشي في راس ـ

Opiniatrer, soutenir avec opiniatreté, et S'Opi-

nidtrer, v. pron., s'obstiner à, مند في رايم I.A. ـ عند في رايم المائة.

OPINIATARTÉ, s. f., obstination, حالد عند الله والله الله والله و

OPIUM, s. m., suc de pavot narcotique et soporatif, أفيون. Preneur d'opium, qui fait usage de l'opium pour s'égayer, أفيوني.

ОРОВАІ SAMUR, s. m., بلسم ابيص

- جواشير , OPOPAWAX, s. m., gomme purgative

Opportun, e, adj., à propos, ق محله د في وقته Opportunité, s. f., qualité de ce qui est opportun, مناسبة.

Opportunité, occasion propre, favorable, فرصة. Оррозант, в, adj., معارض.

Opposer, v. a., placer une chose de manière qu'elle fasse obstacle à une autre, حطَّ شيا صد في O. Opposer une batterie à une autre, مدافع صد Opposer une digue aux eaux, عز الماء سد.

Opposer, mettre une chose vis-à-vis d'une autre, mettre en comparaison, en parallèle, عطّ قبال وقابل ب قابل ب قاوم , قابل ب .

Opposer des raisons à quelqu'un, عليد 5,.

S'Opposer, v. pron., être contraire à, se rendre contraire à, or le القد عارض الله عارض الله المنافق المنافق

S'Opposer à, empêcher, منع أحداً عن A. S'opposer, déclarer en forme judiciaire qu'on met empêchement à l'exécution de quelqu'acte, جز شرعباً O. Opposé, E. adj., contraire.

Opposé, qui est à l'opposite, متقابل مقابل ل Opposé, s. in., صدّ

Opposite, s. com., le contraire, l'opposé, عند .

من قصـــاد A l'apposite, adv., vis-à-vis, الله عند من قصـــاد .

Opposition, s. f., empêchement, obstacle, جزر منع معارضت Je n'y mettrai pas d'opposition, منا انعرض لک فی ذلک ما امنعک عند

Opposition, esprit de contrariété entre des personnes, مخالفت مصاددة. Être en opposition avec

opposition en astronomie, مقابلة.

Opposition, partie d'une assemblée qui contrarie habituellement l'opinion de la partie dominante, الصدّ

Ограевся, v. a., presser, gêner, مصر О. J'ai la poitrine oppressée, صاقت نفسی.

Oppresser, opprimer, ظلم I.

OPPRESSEUR, s. m., celui qui opprime, ظالم.

Оррания, iva, adj., qui opprime, dl.,

Oppression, s. f., état de celui qui est oppressé, مسر التنقس ـ صيق نفس ـ حَصْر

Oppression, action d'opprimer, état de ce qui est opprime, غلم عند المادة .

Орренива, v. a., accabler par violence, par autorité, ظلم I.

OPPROBRE, s. m., honte, affront,

Ортатіғ, s. m., terme de grammaire, mode de verbe qui marque le désir, التهنّي.

OPTER, v. n., choisir, اختار.

OPTICIEN, s. m., versé dans l'optique, في استاذ في المتاذبين المت

Opticien, qui fait, vend des instruments d'optique, صانع لات النظر.

OPTIME, adv. fam., fort bien , عافات علیک نور, OPTIME, s. m., système des philosophes qui soutiennent que tout est pour le mieux possible, مدهب جاعة من الفلاسفة يزعمون ان كل موجود وكل ما يجرى في العالم اخير ما يكون

OPTIMISTE, s. m., partisan de l'optimisme, homme content de tout ce qui arrive, مستحسن كُلُ شي .

OPTION, s. f., pouvoir d'opter, المختيار.

Optique, adj. com., qui concerne la vue, نظرى Optique, s. f., traité, science de la lumière et des lois de la vision, معرفة النور و نظر العيون.

Optique, perspective, apparence des objets éloignés, نظر ـ طلّت.

. فرجة , optique , spectacle optique .

OPULEMMENT, adv., بشرولا

OPULENCE, s. f., grande richesse, المرواة على المال .
OPULENT, E, adj., très-riche, عنى .
OPUNTIA, s. f., figuier d'Inde, nopal, استار .

Opuscule, s. f., petit ouvrage de science, de littérature, مالة في علم

ف م و Oa, partic.,

Oa, s. m., métal, فحسن. Pièce d'or, وذهب بات. Pièce d'or, بنجر المات. المات. المات المنجر ال

D'Or, au fig., bon et avantageux, من ذهب.

Parole d'or, très-précieuse, من ذهب Marché d'or, très-avantageux, مسواق من ذهب. Or en barre, chose avantageusc, dont le prix est sûr, سفان مصربات في العتبد هذا شي مثل سبيكة ذهب.

OBACLE, s. m., prétendue réponse des dieux, وحي

Oracle, divinité qui rendait des oracles, هاتف العيب.

Oracle, fig., décision donnée par une personne d'autorité ou de savoir, قول معتبر كاتب الله كاتب وهي من عند الله

ORAGE, s. m., tempête, vent, pluie et tonnerre, مطر شدید و رعد و ربیح عاصف.

Orage, au fig., malheur dont on est menacé, disgrâces qui surviennent tout à coup, مصية _ عفلقة.

Orage, reproches, emportemens, تنخليق ـ طلعة خلق.

Orageux, se, adj. (vent), qui cause de l'orage, فريع عاصف

Mer orageuse, sujette aux orages, ابحر کثیر لاریاح.
Temps orageux, saison orageuse, où il arrive ordinairement de l'orage, فصل الاریاح و الامطار.

Orageux, au fig., sujet aux troubles, à l'agitation, aux révolutions, كثير التقلبات.

Oralson, s. f., terme de grammaire, discours,

Oraison, discours d'éloquence composé pour être prononcé en public, خطبة; plur., خطبة.

Oraison, prière adressée à Dieu ou aux saints, صلاة ـ طُلَبة

Oral, B, adj., qui passe de bouche en bouche, حديثي

ORANGE, s. f., fruit, برتقانة - نفاش - نارنج; coll., برتقان.

لون البرتقان ـ

ORANGEADE, s. f., boisson de jus d'orange, de .شراب البرنقان , sucre et d'eau.

ORANGEAT, s. m., confitures faites d'écorce d'o-مرتة برتقان range, مرتة

شجر البرتقان, ORANGER, S. M., المجر البرتقان.

ORANGERIE, s. f., lieu où l'on place, où l'on serre les orangers, البرتيقال أحمل

ORANG-OUTANG, s. m., homme des bois, singe sans رجل وحشى نوع قرد كبير بلا ذنب ,queue ORATEUR, S. M., who : plur. Lbo.

ORATOIRE, s. m., lieu destiné à prier, مصلم.

تطبع , OBATOIRE, adj., qui appartient à l'orateur,

ORBE, s. m., espace que parcourt une planète dans son cours, حور, سير كوكب.

فلک , en poésie, globe, فلک

ORBICULAIRE, adj. com., rond, qui va en rond, .دايروي _ کُرق _ مستدير

OBBICULAIREMENT, adv., en rond, אחיינ ען.

ORBITE, s. f., chemin que décrit une planète, سير ,ذورة كوكب

Orbite, cavité dans laquelle l'œil est placé, .بيت العين _ وقب العس

شنجار _ حنا العول ,la teinture rouge

ORCHESTRE, s. m., lieu où l'on place la symphonie, موضع النوبة

Orchestre, réunion de tous les musiciens, IX-.النو باتنة _ النوية

ORCHIS, s. m., ou SATYRION, plante qui fournit le salep, سلحسا السيات.

ORDINAIRE, adj. com., accoutumé, qui arrive .اعتیادی _ معناد ,communément

Ordinaire, médiocre (homme), كعادة العوام Ordonnance, lois et constitutions du prince sou-

Omanga, adj., de couleur d'orange, من عوام الناس _ | برنسقاني. Objet ordinaire, qui n'est pas de شى مسكّب ـ سكا جبّر ,première qualité

ORDINAIRE, s. m., ce qu'on a coutume de servir pour le repas, اكل اعتبادي. Ordinaire, mesure de vin donné par chaque repas, صار الشرب.

Ordinaire, ce qu'on a coutume de faire, ce qu'on a coutume d'être , عسادة . C'est mon ordinaire . .هم عادتم

A l'ordinaire, selon l'ordinaire, العادة على جاري العادة ـ مثل العادة ـ

D'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus souvent, .بالعادة

Ordinaire, courrier qui part et qui arrive à certains jours précis, اساعم عادة . Ordinaire, jour où ce courrier part et arrive, ميعاد الساعم.

Ordinaires, au plur., purgations menstruelles des عذر النساء ـ عادات النسا , femmes

ORDINAIREMENT, adv., le plus souvent, d'ordinaire, بالعادة _ بالاكثر _ على الغالب. Il se lève ordinairement avant le jour, اکثر عادته ان یقوم قبل الضوء

ORDINAL, adj. (nombre), qui détermine l'ordre, .عدد ترتيبي

ORDINAND, s. m., qui se présente à l'évêque pour - طالب كلارتسام, s. f., espèce de buglose, plante pour etre promu aux ordres sacrés, ב طالب كلارتسام مقسوم

OBDINANT, s. m., évêque qui consère les ordres .اسقف مصرّف , قاسم , راسم sacrés ,

ORDINATION, s. f., action de conférer les ordres . تصريف _ رسم _ قسهة ,de l'Église

ORDONNANCE, s. f., disposition, arrangement, ترتيب ـ نظام

- احكام , plur., حكم ; plur., حكم .قوانين , plur. ; قانون ـ ترتيب

, plur. شريعة سلطانية - احكام سلطانية , plur. .اوامر ,.plur ; امرُ سلطاني _ شرايع

Ordonnance, ordre, al; plur., als.

Ordonnance, ce que prescrit un médecin, écrit qui le contient, وصفت, أمر الحكيم

Ordonnance, t. milit., militaire qui accompagne un officier supérieur pour porter ses ordres, اسول ــــ .عسکوی ملازم

. لبس المقام, Habit d'ordonnance, uniforme

ORDONNANCER, v. a., ordonner le paiement de, .0 امر بدفع

ORDONNATEUR, s. m., celui qui ordonne, qui dis-مُنظم مرانب , pose

Commissaire-ordonnateur, intendant militaire, ce-مياشر العسكر, lui qui ordonne les paiemens

ORDONNER, v. a., ranger, disposer, mettre en ordre, نظم _ رتب

Ordonner, commander, prescrire, - lal, l. وصف وصفت , وصف وصفت.

Ordonner, donner un mandement de payer, اعطاء حوالة ب - امر أن يُدفع لم

صرف , Ordonner, conférer les ordres de l'Église مرسم ـ أرتسم شهاس ,O. Etre ordonné diacre رسم ...

Ondar, s. m., arrangement, disposition, . نظم _ . انظم _ رتب , Mettre en ordre . ترتیب _ نظام Mettre en ordre les feuilles éparses d'un livre, . ∦En ordre, bien en ordre, اطبق, نظم أوراق الكتاب Le mieux en ordre المنظوم مرتب ترتيب حسن de tous, احسن الكل ترتيباً. Ranger des troupes en ordre de bataille, إنب العسكر صفوفا للقتال, إ Mettre ordre à une affaire, نظم كلامو - دتبر كلامر .

رُتب , plur. رُتبة , plur.

ordre, corps qui composent un état, خطایفت; . جاعة _ طوايف , plur.

Ordre, devoir, règle, règlement, discipline, . نظام ـ قوانين , plur. ; قانون

Ordre, commandement d'un supérieur, pl., Ordonnance, mandement pour payer, etc., احكام ; plur., حكم - اوامر امر امر عبير Donner à quelqu'un l'ordre de, اور 0.

> Ordre, mot donné tous les jours aux gens de أمر يومي ,guerre.

> Ordre, cession, transport d'une lettre de change, . تحويل بوليصة

Ordre, compagnie, confrèrie, عاعة _ أشوية.

Ordres, au plur., sacrement qui donne la prétrise, etc., ارتسام _ تصریف الکاهن . Conférer les ordres, رسم O. | Prendre les ordres, رسم).

Ordre, terme d'architecture, proportions, orne-قواعد, .plur. ; قاعدة الناء, pens

En sous-ordre, adv., subordonnément, عابع .تحث حكم

ORDURE, s. f., excrémens, impuretés du corps,

Ordures, balayures, الله علية ز. Coin aux or-مزبلة ,dares

Ordure, poussière, paille, etc., tout ce qui salit,

وسخ. Ordure, au fig., paroles sales, وألته عكلام زفر فساد, corruption honteuse de mœurs, فساد الطباع.

رفر ـ رذيل , ORDURIER, 12RE, adj., اذاند طوال و مرخية , OBRILLARD, E, adj.

OREILLE, s. f., ., i; plur., _ jil _ plus vulg., دان; duel, ودن ـ دانين; plur., اودان ، ۸ ۲۵-Dire un mot à l'oreille ﴿ فِي دِنْمَ ـ فِي دَانْمَ , reille ، de quelqu'un, وشوشه کلیت Mot dit à l'oreille, الحيطان لها اذان, Les murs ont des oreilles, وشوشة || Qui a l'oreille fine, خفيف السهع. || Oreille chaste ou pudique, عَيْنَة Avoir de l'oreille, sentir le mélodie , السند اذري (Charmer , flatter l'oreille ,

, plur., مايسغ , Prêter l'oreille, écouter اعطى دانم , des ouvrages d'or et d'argent الذذ الاذار. - استيع ل I. || Prêter l'oreille à, ac-ر اصغم الى ـ التفت الى ـ استهم ل . استم Avoir l'oreille de, avoir un accès facile, la confiance, | Parvenir aux كان مقبول الكلام عند ـ انسهم ل .طرق مسامعه مد A. عليه مسامعه مسامعه معامعه .

Échauffer les oreilles, au fig. fam., mettre en codere par des paroles, طیلع خلقہ ۔ طلّع Frotter les oreilles, مرس الودن O. || Baisser l'oreille, être humilié, منع ودنه I. ∥ Oreille basse, humiliation, fatigue, ودن مرخية. ∦ Se faire tirer l'oreille, au fig. fam., résister long-temps aux propositions, نعزز. | La puce à l'oreille, inquiétude, . اصطراب ـ قلة ، ـ غلمة المطراب ـ قلة ، علمة المطراب . علمة A. ∥ Secouer les oreilles, شغل بالم مخوّق مقلق rejeter ce qu'on nous dit, من أودانسه O. ما التفت الى الكلام Étre jusqu'aux oreilles dans. فلس الى اودانسم في I. عطس الى اودانسم ن في ن الله A. || Dormir sur les deux oreilles, ne pas ما هكل هم ـ ما افتكر ـ استراح s'inquiéter,

Oreille-d'Ane, s. f., plante, اذار الحيار. الحيار. Voyez. CONSOUDE.

Oreille-d'Homme, s. f., plante. Voy. CABARET. Oreille-de-Lièvre, s. f., Buplevrum, ما الم اذان کلارنب

اذار الدت , Oreille-d'Ours, s. f., Cortuse اذار الدت الدت . Oreille-de-Judas, s. f., champignon de sureau, .اذن يهودا

اذار الفار, OREILLER, s. m., coussin pour mettre sous la tête, .محدة

OREILLETTE, s. f., t. d'anat., cavité du cœur, ودر، القلب

ORÉMUS, s. m. fam., prière, قلكة.

ORFEVAR, s. m., qui fait et vend de la vaisselle,

.صَيّاغ _ صُيّاغ

ORFÉVRERIE, s. f., art des orfèvres, عباغة.

Олявлик, s. f., grand nigle de mer, وعقاب; plur. عقبان.

. de de nuit, طيو من طيور الليل Orfraie, oiseau de nuit, طيو

ORGANE, s. m., partie du corps servant aux sensations et aux opérations de l'animal, عضو; plur., اعضاء.

Organe , voix , صبت .

Organe, au fig., personne par l'entremise de la-_ قايل عن لسان غيره ,quelle une chose est dite Par l'organe de. نايب _ قايل على لسان غيرة par l'eutremise de, بلسان _ بواسطة .

Organique, adj. com. (corps), qui agit par le moyen d'organes, عصوى.

Organique, qui concourt à l'organisation (partie). . نظامي

ORGANISATION, s. f., manière dont un corps est organisé . نرکبب

Organisation, au fig., constitution d'un état, d'une armée, etc., نظام.

ORGANISER, v. a., former les organes d'un corps, donner l'organisation, _________,

Organiser, au fig. , régler, نظم _ رتب

ORGANISÉ, E, adj. (bien), سلب التركيب. Tête bien organisée, esprit net, fort et juste, راس صلب التوكيب

Organisé, en parlant du corps, de la matière, qui a en soi un principe inconnu de vie, de développement, نامي.

ORGANISTE, s. com., qui touche de l'orgue, . صراب ارغن

. صرير مفتول فتلير، , OBGANSIN , s. m. ,

ORGASME, s. m., mouvement des humeurs, irrita-

. فوران المواد ـ هياج المواد المواد . فوران المواد ـ هياج المواد المواد . ORGE, s. f., grain, شعير. Orge en vert que l'on donne aux chevaux, منصيل, et mieux مناسة. شعير مقشر ,Orge mondé . شعير مقشر ,Orge perlé ا .مدقوق

ORGEAT, s. m., boisson faite avec de l'eau, du sucre. des amandes, et de la graine pilée des quatre إعشر. semences froides, مستحلب اللوز والبزور المبردة

ORGIE, s. f., et ORGIES, s. f. plur., débauches de غاغة على لاكل ,table, غاغة.

ORGUE. s. m., ORGUES, s. f. plur., instrument de musique, à tuyaux de métal et à soussiet, رغري _ .ارغنون

ORGUEIL, s. m., عثو _ كبر _ كبريا . Noble orgueil, juste estime de soi, معزة النفس. | Rahaisser الصورة على اصلها]. l'orgueil de quelqu'un, کسر نَفسه I.

ORGUEILLEUSEMENT, adv., על בי הילדי.

متعظم ,Ongueil a de l'orgueil ، متعظم - Réponse or شایف حالم - عنا عثو - متکبر -جسواب من , gueilleuse, inspirée par l'orgueil يتكبر في نفسه

عالى ـ شامنر ، Orgueilleux , au fig., élevé

ORIENT, s. m., partie ou point du ciel où le soleil se lève, مشارق ب plur., مشرق مشرق. Situé à .شرقي طرابلس , l'orient de Tripoli

Orient, états orientaux, provinces de l'Asie orien-. الأقطار الشرقية _ أرض المشرق _ بلاد الشرق , tale , مشرقي ـ شرقي . شرقي . ORIENTAL, E, adj., de l'Orient . الشياقوة , Les orientaux, les peuples de l'Orient امل الشرق _ الشرقيبين

ORIENTER, v. a., disposer une chose suivant la ـ وضع وضعًا جسنًا ,situation qu'elle doit avoir رتب ترتيبًا حسناً

S'Orienter, v. pron., reconnaître l'orient et les itrois autres points cardinaux du lieu où l'on est, gine, اللاصل من الاصل. عن الاصل عن الاصل عن الاصل عرف الشرق والثلاث جهات الباقية.

S'Orienter, v. pron., au fig., reconnaître de quoi il s'agit, envisager les différentes faces d'une affaire, استوعب المادّة أ

.أفواة et أفيام , plur. , فم و Oairice, s. m.,

ايت سلطانية , OBIFLAMME , s. f. , étendard , قباطانية ...

ORIGAN, s. m., plante des montagnes, ععتر

ORIGINAIRE, adj. com., qui prend son origine de, اصلہ من

ORIGINAIREMENT, adv., primitivement, dans l'ori-في الأصل, gine

ORIGINAL, s. m., opposé à copie, Jol; plur., قابل Confronter la copie avec l'original, أصول

شكله عجيب , Original , au fig. , homme singulier

ORIGINAL, E, adj., qui n'a aucun modèle, بديع .مىختىر ع ـ

Original, qui est la source, le modèle, le principe, امّ ـ اصلى ـ اصلى Le manuscrit original, نسخم لاصل - النسخة لاصلية

Original, neuf, جديد.

Original, singulier, الشكل عجيب الشكل.

ORIGINALEMENT, adv., d'une manière originale, .بنوع غربب

ORIGINALITÉ, s. f., caractère de ce qui est origi-. نكنة ـ غرابة , nal , bizarrerie , singularité

ORIGINE, s. f., principe, commencement, extraction, étymologie, أصول; plur., أصول. Remonter à .o عاد الي الاصل ,l'origine

ORIGINEL, E, adj., le péché originel, الخطعة لاصلية

ORIGINELLEMENT, adv., dès l'origine, dans l'ori-

الجبار - الجوزا , Orion, s. m., constellation

ORIPEAU, s. m., cuivre mince et poli qui a l'éclat de l'or; au fig., faux brillant, بهرجار.

ا بوقیصا ـ دردار Oame, s. m., arbre grand et gros, ابوقیصا ابهام الرجل - (turc). Attendez-moi sous) قرة اغاج - شجرة البق l'orme (expres. prov. ironique), بسقیک یاکټون هيهات ان کان بقي بجبي ـ .prov.

ORMEAU, s. m., petit orme, عردار صغير.

ORMIN, s. m., plante, -----.

اق اغاج, Onne, s. m., arbre, frêne sauvage (turc) . نوع شجرة لسان العصافير

OBNEMENT, s. m., ce qui orne, مثنية ماك. Ornement du discours , زوأق _ زينة , Ornement , déco-زخرفة, ration,

ملة الكاهر., , Abits sacerdotaux .بدلة الكاهن

ORNER, v. a., parer, embellir, زأن - زير I. Orner son style, مَدَةً عَلَى Orner un appartement, نخرف البيث.

ORNIÈRE, s. f., trace profonde des roues d'une voiture, 🧓 .

ORNITHOGALE, s. m., plante aussi appelée Churle, .بلبوس

ORNITHOLOGIE, s. f., histoire naturelle des oi-.معرفة الطيور, seaux

^ Оамітногори, s. m., ou Pied-d'Oiseau, plante, ., جل العصفور

خانق الكرسنة, Orobanche, s. f., plante parasite . جعفيل _ اسد العدس

ORPHELIN, s. m., ORPHELINE, s. f., enfant en bas âge, qui a perdu son père et sa mère ou l'un des اینام et یتامی،, plur. بتیم , et

ORPIMENT, s. m., orpin minéral, arsenic naturel - אנפינ" - פנפנ" .رهبج أصفر - زرنينج , jaune

ORPIN , s. m. Voyez ORPIMENT.

مقلت, s. m., plante, Jouharbe des vignes, عقلت الكرم

واهم الرجل, s. m., gros doigt du pied, فاهم الرجل

- موافق للدين الحق ,ORTHODOXE, adj. com.

- موافقة للدين العق ... OBTHODOXIE, S. f., ارتدكسة.

ORTHOGRAPHE, s. f., manière d'écrire les mots صبط الكتابة ـ املا ـ علم وضع الكتابة ,d'une langue

ORTHOGRAPHIER, v. a., écrire les mots selon l'or-كتب على الوضع -. 0 كتب بصحة الأملا ,thographe

Овтноскарніque, adj., de l'orthographe, V.W ===

ORTHOPÉDIE, s. f., art de corriger les difformités فت اصلاح ما انعوج من ,du corps dans les enfans اعضا الاطفال

ORTIE, s. f., plante, منحرة - قريصر .

ارتولان و هو طير , ORTOLAN , s. m., petit oiseau صغير طيب للاكل

. كله طنب , ORVALE, ou Toute-Bonne, s. f., plante ORVIETAN, s. m., espèce de thériaque, de contre-برباق , poison

Os, s. m., عظم , عظم ; plur., وعظم وعظم ا e عظم مجرد عن اللحم ,Os dépouillé de chair اعظام 🎚 Os blanchi par le temps, vermoulu, زمّة; pl., رمم. Faire de vieux os, fig. fam., vivre long-temps, Orobe, s. f., Pois-de-Pigeon, Ers, plante, عاش لها يعجز اکشنو I. Laisser un os à ronger, susciter un embarras, بلشة بلشة O. _ ير O. الميّر Donner un os à ronger, accorder une faible grâce pour amuser, الهي بعظمة

OSCILLATION, s. f., mouvement alternatif, جاج

Oscillatoire, adj. com., de la nature de l'oscil-.موتجع - موتعة , lation

ارتجع - تهرجع contraire,

: Обядыля, s. f., herbe potagère acide, ومناه

OSEE, v. n., avoir la hardiesse, l'audace de, - استجرا - تجاسر على - جسر - .0 جسر على لتجرّاً ب عسلي. It n'ose marcher de nuit, Oseras-tu ما يستجري, ما يتجاسر يهشي بالليل _ الك وجه تعيل هــــنا bien faire cela? یکن تتهجم و تعمل هذا . یکن تتهجم و تعمل هذا me rendre un service, متهجهان , متهجهان Osez-vous bien parler ainsi? یتکلیفکم قصا حاجة بلغ من قدرك, اجامن قدرك تتكلم بهذا الكلام Osz, E, adj., qui a l'audace de, جاسر. Être assoz osé pour, کجاسر علی ,osé pour.

شجریت , OSEBATE, s. f., lieu planté d'osiers

خوص ـ صفصاف صعير , Ostra, s. m., arbrisseau حطب الحنا - خيزران -

عاشد Osselet, s. m., petit os,

Ossemens, s. m. plur., os décharnés des cadavres,

Osseux, se, adj., qui est de nature d'os,

Ossification, s. f., changement des membranes et des cartilages en os, تعظيم اللحم.

Ossiriza, v. a., changer en ns, أصار عظها. SOssifier, v. pron., devenir os, صار عظها 1.

Ossipaague, s. m., grand aigle de mer, عقاب; .عقبار, .plur.,

Ossu, E, adj., qui a de gros os, اتخين العظام. OSTENSIBLE, adj. com., qui peut être montré, لعيون الناس - يُظهُر عليه

OSTENSIBLEMENT, adv., d'une manière ostensible, .في الظاهر

OSTENSOIR et OSTENSOIRE, s. m., pièce d'orfévrerie الموضع الذي انت رايح اليم المحاسبة المحاس

کے الذخیر الدخیر الد الدخیر ا تفاخر, OSTENTATION, s. f., affectation de montrer, خلف Il fait de honnes œuvres مناهاة _ جغة _ مفاخرة _ يعبل الخيرات لعيون الناس فقط ,par osternation , يعبل الخيرات معرفة اعظام الحيوان . Opréososis, s. f.,

> OSTRACÉ, E, adj. (poisson), convert de deux ou de plusieurs écailles dures, comme l'hultre, la moule, .حيوان ذو صدف كالاستريديا و امّ الخلول <u>|</u>

> OSTROGOT, & m., au fig. fam., homme qui ignore les usages, les bienséances, ثور ـ فلاح.

, plur., وهايون - رهايون ; plur., وهيئة ; pl., ، رهون

. وجع أذن , OTALGIE, s. f., douleur d'oreille OTALGIQUE, adj. com., remède, médicament contre .دوا لوجع الأذن , l'otalgie

OTER, v. a., tirer une chose de la place où elle I. Oter ses ha قام , . 1 شال الشي من مطوحه ,eat

Oter, faire cesser, faire passer un mai, etc., . خلصه من الوجع - . ٨ دفع - ازال - بطل

I. Oter مثال من من من من من من الله من من من من من الله عن الله عن الله من من الله عن quelque chose à quelqu'um, l'en priver, حرمه شيا I. . حرمه النوم , Oter le sommeil ا

. اخذ مند Oter, prendre par force, مند غذا O.

S'Oter, v. pron., se retirer de, رأج من O.

· Ork, prép., excepté, liormis, 11.

امًا م والا ام م اور Ov, conj. altern. , اماً م

Où, adv., en quel lieu, en quel endroit (sans mouvement), وين ـ فين ـ أين Où (avec mouve-- فينك ? Où es-fu! الى اين - لايس، الى اين رايح ? Où allez-vous! .اين انست بالسلامة

Où, dans lequel, الذي فيه. L'état où il se trouve, الحالة التي موجود فيها. ∦ Le lieu où vous allez, D'où, par où, بيا أين.

D'où, du lieu où, حيث.

Où, à quoi, إبن الى أبن الى ابش.

عنم , coll. غنية ; coll. غنية ; coll. عنم .

OUATS! interj. de surprise, اباة

Ouate, s. f., coton fin mis entre deux étoffes,

OUATER, v. a., mettre de la ouate entre deux étosses, بطّن بقطن ـ .. حشى قطن.

Oubli, s. m., manque de souvenir. نسو ـ نسيان. C'est un oubli, غنّ نسوة

Oublier son chagrin, s'en consoler, سلاهيّه O. A. S'Oublier, v. pron., négliger ses intérêts, نقص في S'oublier, manquer à son devoir, نقص في الواجب

Oublie aisément, qui oublie aisément, نسّاي.

Ouest, s. m., partie du monde au soleil couchant, عرب ـ غرب. Elle est située à l'ouest de la montagne, الغربي الحبل Vent d'ouest, فأنها عربي الحبل.

Our, interj. de douleur, de fatigue,

Our, adv., particule d'affirmation, عنا عام المحدى عنا المحدى عنا المحدى عنا المحدى عنا المحدى عنا المحدى المحدى عنا المحدى عنا المحدى المحدى المحدى عنا المحدى ال

ُ *Oui-*dà, adv., de hon cœur, volontiers, الله على راسي ــ على راسي.

Ovi-Diak, s. m., ce qu'on ne sait que par le dire d'autrui ou par le bruit public, خبر سهع ك.

Voir par soi-même est plus sûr que d'apprendre par oui-dire, ليس الخبر كالمعاينة; prov.

Ouie, s. f., sens, ll.

Ovizs, s. f. plur., parties de la tête des poissens

Ouragan, s. m., tempête violente accompagnée de tourbillons, فروبعة ـ ربيح شديد, عاصف; plur., تلقيحة ربيح ـ زوابع

OURDIR, v. a., disposer les fils pour faire la toile, القى السدى واللحمة ـ .0 نسج

. دبر خیانه , Ourdir, au fig., tramer une trahison

OURLER, v. a., saire un ourlet à du linge, etc., غبر، ـ . كفّ ـ ـ . الغن

Ourlet, s. m., rehord fait à du linge, à une étoffe, كفافت لفق.

Ours, s. m., animal féroce; au fig., homme qui fuit la société, 屯 ১.

Ounse, s. f., femelle de l'ours, تبعب pl., ببناء العجلة, Grande Ourse, constellation septentrionale, العجلة. Le quarré se nomme, النبات البنات, et la queue, البنات البنات.

Petite Ourse, constellation, الدب الاصغرى الصغرى. Le quarré se nomme également بنات النعش الصغرى. Les deux étoiles du quarré, du côté opposé à la queue, et appelées en français les gardes de la petite Ourse, se nomment en arabe, الفرقدان.

Oursin, s. m., hérisson de mer, coquillage couvert de pointes, توتية البحر .

. Ourson, s. m., petit d'une ourse, دبّ صغير.

Outil, s. m., instrument, حالة. Les outils d'un charpentier, etc., عدة النجار.

OUTILLE, E, adj., qui a des outils, عنا الته,

قدّم الله, عدّة, Outillan, v. a., garnir d'outils, قدّم الله

OUTRAGE, s. m., injure de fait ou de parole,

. نقصان للعرض _ بهدلة _ شناعة _ نقص في حق - عيب الزمان, Outrage du temps qui détruit, فعل الزمان

. منقصة , Outrage, عنقصة . Outrage .مُفصح - شنيع

. تجاوز الحدّ في ـ . 0 خرج عن القانون , son بهدل ـ . ٨ فضر , Outrage خرج عن القانون , Son بهدل ـ . .نقص في حق ـ

OUTRAGEUSEMENT, adv., avec outrage, 11....................... Outrageusement, avec excès, גי טלצי.

OUTRAGEUX , SE, adj., qui fait outrage, مبهدل.

افراط _ بالمراخ , A Outbance, adv., jusqu'à l'excès - نوزا الحد . Combat à outrance, jusqu'à la mort d'un des combattans, قتال موث.

OUTRE, s. f., peau accommodée pour mettre le vin. l'huile, ضروفي; plur., ضروف. Outre pour mettre l'eau, قربة; plur., قربة.

Оптяв, prép., au-delà, أمن ورأ . Pays d'outre-mer, بلاد مر, وإا البحر. La nuit l'empêcha de passer outre, هجم عليد الليل فها بقى امكند السير , Malgré ses représentations, on passa outre à l'instruc-باشروا فحص الدعوة بغير التفات, tion de l'affaire الى كلامد

D'outre en outre, adv., de part en part, , , , الجنب للجنب.

Outre, par-dessus, de plus, ميدة على يادة على إ. .خلاف ذلك _ غير ذلك , غلاف .

En outre, adv., de plus, davantage, غير ذلك . زيادة على ذلك

Outak, R, adj., exagéré, excessif, عُفرطُ.

.مقهور عايد القهر ,Outre , irrité , مقهور

- فرق الحد Outre-Mesure, adv., avec exces, الحدة بافراط ـ بنوع خارج عن القياس

OUTRE-PASSER, v. a., passer les bornes prescrites, تجاوز, جاوز, عدى الحدود

OUTREMER, s. m., couleur bleue faite de lapis لون لازورد, pulverise,

OUTRER, v. a., accabler, surcharger de travail, الملك - حيّل ما لا يطيق - ثقّل على

Outrer, offenser à l'excès, اوغر

Outrer, pousser la patience à bout, بناف. Outrer, porter les choses au-delà de la juste rai-

Ouvertement, adv., sans déguisement, بالمفتوح.

.خرق _ فتحمة Ouverture, s. f., fente, trou, خرق _ . Ouverture à une porte, à un mur, fente pour regar-.د. أخيش , plur. , درخوش der,

Ouverture, action d'ouvrir, فتر

Ouverture, au fig., commencement, افتاح.

.باب _ فرصة _ فتوج , Ouverture , occasion

ouverture, proposition, بنيرة _ باب. Faire des ouvertures à quelqu'un, نتي لم باب , سيرة ، ٨.

OUVRABLE, adj. com. (jour), ouvrier, ... أيام الشعل.

Ouvrage, s. m., œuvre, travail, شغل; plur., اشغال.

, plur., تصنيف , production de l'esprit, تصنيف; plur., .تالیفات , .plur ; تالیف _ تصانیف

Ouvrages, terme de fortification, travaux avancés,

.بديع الصنعة , adj., عنصا

OUVRANT, E, adj.; à porte ouvrante, adv., au moment où l'on ouvre les portes d'une ville, عند فتر

Ouvae, E, adj., travaillé, مشغول.

فتاح , OUVREUR , RUSE , s., فتاح

Ouvaira, irae, s., qui travaille de la main, . شغالہ , Une ouvrière . صنایعی _ صانع

Cheville ouvrière, au fig. fam., principal agent, .مدار ـ مهياز

. نهار شغل ,Jour ouvrier , ouvrable

A. فتر مر Ouvaia, v. a.,

محل البيص , O. Ouvrir la terre, le ventre de la femelle des animaux محل البيص .0 حفر الأرض - شق الأرض

Ouvrir l'esprit, au fig., le disposer à connaître, Ouvrir la campagne , commencer . فتُرَّح العقل la guerre, فتح الحرب. || Ouvrir des voies de conciliation, فتح باب الصَّلْع Ouvrir un avis, le proposer le premier, حابدی برای A. _ داری ایدی الیدی ا

. تـفن _ انشق , SOuvrir, se fendre.

S' Ouvrir, s'élargir, أنسع.

S'Ouvrir, au fig., découvrir ses pensées, faire une .اطلعم على سرة .. اكشف لاحد سرة على سرة الطلعم على المرة الم فتر S'Ouvrir (fleurs), فتر

OUVERT, E, adj., مفتوح . A livre ouvert, sans . سكنجيين, Guerre ou- naigre, من غير استعداد. verte, déclarée, commencée, حرب مشهور. A force ouverte, les armes à la main, بالسلاح - بالسلاح Recevoir quel. بالمفتوح ,A cœur ouvert . بالقوة qu'un à bras ouverts, قبله بالحصن.

OVAIRE, s. m., partie où se forment les œufs dans

في بطن الأنشي

OVALE, adj. com., de figure ronde et oblongue. . شكل ميضي. Un ovale, une figure ovale, بيضي

Ovipare, adj. com., se dit des animaux qui se re-_ يتولد من بيست produisent par des œufs, .يضع بيض

OXYCRAT, s. m., mélange d'eau, de vinaigre et de .خُل مهزوچ بها و سکر, sucre

Oxygène, s. m., base de l'air vital, générateur des .اصل الحوامص - روم الحيوة, avides

Oxyconz, adj. com., qui a tous ses angles aigus, .حادّ الزوايا

Oxymet, s. m., liqueur faite de miel et de vi-

OXYSACCARUM, s. m., mélange de sucre et de vimaigre, السكر بالخل maigre, شراب

OYANT, E, adj., celui ou celle à qui on rend compte, بالمحال بماحد.

.قرح بالنخار, Ozène, s. m., ulcère putride du nez

Р.

PAC

P. s. m., seizième lettre de l'alphabet français, باشوات , plur ; باشا ,quie الحرف السادس عشر من كالف با وهو موافق لليا الفارسية.

PACAGE, s. m., lieu propre pour nourrir des bes-.مراعى ,plur., مرعى البهايم ,tiaux

PACAGER, v. n., paitre, paturer, &, A. Расант, s. m. popul., manant, صوش.

PAC

PACHA, s. m., gouverneur de province en Tur-

Pacificateua, s. m., celui qui travaille à la paix entre états, entre particuliers, مصلح بين.

PACIFICATION, s. f., action de pacifier, Jul. Pacification, rétablissement de la paix, de la con-مصالحة ,corde

PACIFIER, v. a., retablir la paix entre, إصلي بين. مدي الفتنة _ سكن الفيتنة , Pacifier des troubles PAGIFIQUE, adj. com., qui aime la paix., 536 _

. Son règne fut pacifique, .وكانت ايامه صلح ـ وكانت ايّامه صافعة

PACIFIQUEMENT, adv., d'une manière pacifique. . بصلي و هدو, tranquillement

PACOTILLE, s. f., petite quantité de marebandises, . Il se fit uze pacotille برخانة _ تعفيشة _ متحر عتبي متجرد جهز برحانة

Pacotille, au fig. fam., bagages, paquets, ands .لش ـ

PACTE, s. m., convention, 345; plur., 345. PAGTISER, v. n., تعاهد مع.

PAGANISME, s. m., culte des feux dieux, Solo . الاصنام

PAGE, s. f., un des côtés d'un seuillet, and وش _ أوجأة et وجوة , plur., وجه _ صفير , . صحایف , plur. ; صحیفت _ وشوش , plur.

PAGE, s. m., jeune serviteur auprès d'un roi, etc. . عليان , plur ; غلام عند سلطان

PAGNE, s. m., morceau de toile de coton, dont les nègres et les Indiens, qui vont nus, s'enveloppent le . فوطتر _ وزرة , corps

PAGNOTE, s. m. fam., poltron, Jai _

PAGNOTERIE, s. f. fam., action de pagnote, il.

PAGODE, s. f., temple d'idole, منب -برایی ,plar., بربة

Pagode, idole, صنم ; plur. , اصنام.

Pagode, petite statue de porcelaine, etc., à tête شخص من صيني mobile,

Païen, nu, adj., adorateur des faux dieux, des . مبدة , plac ; ماند كاوثان , idoles

PALLIARD, z, adj., terme bas, adonné à l'impu-. فسقاء , plur. ; فأسق , dicité

PAILLASSE, s. f., amas de paille dans un sac de للم احة تير, , toile pour mettre sur une conchette, PAILLASSE, s. m., mauvais bouffon, _ -

PARLLASSON, s. m., sorte de paillesse, all. Paillasson, natte de paille, etc., بننجاع; pl., خانجا . حصر , plur. , حصير ـ

PAILLE, s. f., tuyau et épi du blé, du seigle, etc., sans grains, قشوش ; plur., قش ما نبن Brin de paille, تننة Paille dans l'œil, قَدُى Paille, dé-قشة في المعادن, les diamans, المعادن . و الألماس

Homme de paille, au fig. fam., homme de néant, sans pouvoir, جل من قش Feu de paille, au fig., .نار تېرى , ardeur passagère

PAILLIER, s. m., cour où il y a des pailles, متبر.. PAILLET, adj. (vin), qui est rouge pâle, faible, نسيذ ماهت اللون

PAILLETTE, s. f., petite lame d'or, d'argent, d'acier mince, et percée pour être appliquée sur une بروق , plur., صفایر ; pl., وفیحة , plur. Paillette, petite parcelle d'or, d'argent, etc., .ذهبة او قطعة فضة اوقطعة من اي معدن

PAILLEUR, SE, s., marchand de paille, تبتار, pl., التانة.

PAILLEUX, SE, adj., (métal) qui a des pailles, . فيد قش

. حاصل تبري, PAILLIER, s. m., où l'on serre la paille, - برق كبير PAILLON, s. m., grosse paillette, قطعة كبيرة من معدن

PAIN, s. m., غيش _ غيش (Égypte). Un morcenu خبز حاف , Pain sec ال خبزة _ قطعة خبز , de pain ا كبر بادام, Pain avec quelque chose مجبر بادام. ا Ce qu'on mange avec le pain (non compris les viandes et autres mets préparés), ادأم الساه Manger quelque chose avec PAILLANDISE, s. f., habitude de l'impudicité, فسئ son pain , الدم الخبر ب الخبر ب. Pain rold et misce

رغفار , et ارغفت , plur. , خفار , et ارغفار . ا Pain rond et creux au milieu, couronne, كعكة. || Pain épais en forme de quarré long, القسياط. || Petit pain rond et épais, قرص; plur., اقرأص , Si Dieu n'avait pas donné le pain aux hommes, il n'en aurait pas été adoré, عنا عند الله prov.

رووس سكر,; plur., إس سكر, قرالب plur. قالب سكر ـ

Savoir son pain manger, être intelligent, .I مرف کیف یاکل

Pain quotidien, ce que l'on fait tous les jours, Pain quotidien, nourriture de. المعتاد اليومي خبز الكفاني, chaque jour,

pain à cacheter ou pain à chanter, برشانة. , coll., . برشيارن

. خبز مقدّس ,Pain benit par les pretres Pain, au fig. fam. et par ironie, chose profitable, ..شي مبروك

PAIN-DE-POURCEAU. Foyes Cyclamen.

PAIR, s. m., titre de dignité, أمرا; plur., أمراً ديوان لامرا , Chambre des pairs

PAIR, adj. m., égal, semblable, قربن; plur., اقران.

.القصر | Pair ou non, terme de jeu, pair ou im. شفع _ جوز . جوز و لا فرد - جوزوك و لا فردوك .

. الأقرار, Pairs, au plur., les égaux, كلاقرار.

De pair, adv., d'égal à égal, بالسوية. Aller de pair ـ كان معد في طبقتر واحسدة ,avec quelqu'un .ساوي احدا

PAIRE, s. f., couple, deux choses de même espèce, plur., جوز, plus valgairement ; أزواج , plur. ; زوج Une paire de pigeons, جوز حمام. اجواز de pistolets, تجن طبنجات.

مقام أمير ـ أمارة PATRIE, s. f., dignité de pair,

PAISIBLE, adj. com., d'humeur douce et pacifique, .مادي

Paisible, qui n'est point troublé, où l'on est en .من غير اكدار - رايق ,paix

PAISIBLEMENT, adv., d'une manière paisible, sans .من غير اكدار - بهدو, trouble

PAÎTRE, v. a., brouter l'herbe, عي ألحشيش A. Faire paltre, mener pattre des moutons, رعي ألغنم A.

Paix, s. f., état d'un peuple qui 'n'est point en guerre, صلح - هدنت ملك . Traité de paix, مصالحة ـ شروط صلح

هدو سرم , ranquillité dans les familles , هدو سرم

Paix, repos, calme, al, Laissez-moi en paix, .خلينے في حالي

Paix, silence, calme, 291,

Paix, réconciliation, مصاحة - محالحة. Faire la paix avec quelqu'un, تصالح معد ـ صالحه

PAIX! interj., pour obtenir silence, a. اسكتدا.

PAL, s. m.; pl., PAUX ou PALS, pieu, خازوق; خوازيق ,.plur

فداري. PALADIN, s. m., guerrier brave et galant, فداري. Palais, s. m., maison royale ou de grand seigneur, كندم, Officiers du palais, قصر - سراية , plur. قصر, Officiers du palais, قصر,

Palais de justice, lieu où l'on juge,

Palais, partie supérieure du dedans de la bouche, .سقف الفم _ حنك

PALAMENTE, s. f., les rames d'un bâtiment de bas-.مقادىف , bord

Palan, s. m., assemblage de cordes, de poulies . بكر لسحب الحيول, pour enlever les fardeaux

PALANQUE, s. f., fortification faite avec des pieux, . من مف خوازيق للتحصين

PALANQUIN, s. m., sorte de litière, وأن الماكات

صفیحة , PARASTRE, a. m., boite d'une serrure, القفل

PALATALE, adj. com. (consonne), produite par le mouvement de la langue qui va toucher le palais, مرف نظعی, حرف منکی مثل الدال و الناء.

PALATINE, s. f., fourrure que les femmes portent sur le cou, رعارة حربي,

Pale, s. f., bout plat de l'aviron, طرف المقدائي.

Pale, pièce de bois pour retenir l'eau d'une écluse,

Pale, adj. com., tirant sur le blanc, sans vivacité.

اصفر الوجه - مصفرين Pale, blème,

PALEE, s. f., rang de pieux enfoncés pour former الشجر على التحايط المحان الشجر على التحايط المحان الشجر على التحايط التحايط

PALEFERNIER, s. m., valet qui panse les chevaux, سيّاس, plur., سيّاس.

Paleographie, s. f., science des écritures anciennes, معوفة الكتب القدية.

PALESTINE, s. f., contrée d'Asie, بلاد الفلسطين.
PALET, s. m., petit disque de pierre, de bois,
مطنّة. Jeu de palet, طنّة.

PALETTE, s. f., instrument de bois long, plat et باطلة. large par un bout, لوحة.

Palette, petit ais pour étendre les couleurs, الوحة الوان

Une palette de sang , طاسة دم فنجان دم. Pileua, s. f., couleur de ca qui est palé , صفرنة

.اصغرار ـ

PALIER, s.m., endroit d'un escalier où les marches sout interrompues par une plate-forme,

Palinoinisie, s. f., prétendue régénération ou reproduction d'un corps détruit, تُعِديد خلقة.

Palinodiz, s. f., retractation de ce qu'on a dit, retractation de ce qu'on a dit, chanter la palinodie, fam., se rétracter, غير كلامم.

Palia, v. n., devenir pale, اصفر ـ تصفرن اوتاد, plur. وتد, plur. أوتاد.

PALISSADE, s. f., clôture de pieux, على فلك على المارية الما

Palissade, pieu de la palissade, وتد, plur., اوتاد. اوتاد. Palissade, haie de verdure, صف اشجار.

PALISSADER, v. a., entourer de palissades, عهل حولم رصّة ـ ۵ عهل شک فلک حولم . اوتاد للتحصين

Palissandre ou Palixandre, s. m., bois violet, يفسب بنفسي.

Palisser, v. a., attacher le long des murailles d'un jardin les branches des arbres fruitiers, مربط اغصان الشجر على التحابط

PALLADIUM, s. m., au fig., ce qui protége, assure la conservation de, حارس - حرز Palladium des empires, عبار البلاد والمهالك

PALLIATIF, IVE, adj. (remède), qui ne guérit pas à fond, دوا بطّال يربّر قليلا و ما يطبّب.

Palliatif, au fig., qui déguise pour très-peu de temps, مدارى شوبة.

PALLIATION, s. f., au fig., déguisement, مداراة

PALLIER, v. a., couvrir une chose qui est mauvaise, l'excuser en y donnant quelque couleur favorable, ستردداري بالباطل O.

Pallier, guérir en apparence, أربّح قليلاً.

Pallium, s. m., vétement, علياسان المطارفة.

Palma-Christi, s. f. Voyes Rigin.

جريدة نخل . Palme, s. f., branche de palmier, جريدة نخل . Palme, au fig., victoire, avantage remporté, عمرة . Palme, dessin au bout d'un châle, en forme de ranche de palmier. عمالت مأمال . والت

branche de palmier, علية ; plur., عليه ـ وهرات ـ طبل . Un châle à palmes , عليه بالثانية .

PALME, s. m., mesure de huit pouces trois lignes, اشبار, plur.,شبر۔ فتر PALMIER, s. m., arbre qui donne les dattes , نخلة ; coll. , نخل

PALMISTE, s. m., palmier des Antilles, شخلت عبدايه الامريك

PALMITE, s. m., moelle des palmiers, اجُهَار النخل.
PALPABLE, adj. com., qui se fait sentir au toucher,

Palpable, au fig., fort évident, fort clair, وأضح - محسوس.

PALPER, v. a. fam., toucher avec la main, جسّ O. PALPITANT, E, adj., خافق _ _ راجف.

PALPITATION, s. f., mouvement déréglé et inégal du cœur, جفة قلب.

PALPITER, v. n., avoir un tremblement convulsif, سفني O. _ رجف O. I.

Pimer, v. n., et Se Pimer, v. pron., tomber en défaillance, عشى عليد من الصحك A. Se pâmer de rire, غشي عليد من الصحك

Pamoison, s. f., évanouissement, وشيف من عشوة - عشوة

PAMPE, s. f., feuille du blé, de l'orge, etc., ورقة قهم أو شعير

Pamphlet, s. m., petite brochure critique, كرّاس

PAMPRE, s. m., branche de vigne avec ses feuilles, عصن دالية بورقد.

Pan, s. m., partie considérable d'un vêtement, d'un mur, شَقَدُّ Pan d'habit, de robe, partie pendante, queue, ذيل; plur., أذيال.

Pan de bois, ouvrage de charpente, تخشيبة.

Pan, mesure de neuf pouces, شبر; pl., اشبار. Panacér, s. f., remède prétendu universel, دوا عام.

PANACHE, s. m., plumes dont on ombrage un casque, etc., هلّال من ريش; plur., هلّه. PANICUM, s.

PANACHER, v. n.; SE PANACHER, v. pron. (fleurs), تلون الزهر

Panade, s. f., mets fait de pain émietté et mitonné dans du bouillon, فتّة خمر

SE PANADER, v. pron. fam., se carrer, marcher avec ostentation, نفش روحه ـ 0. منق و 0.

Paward, adj. (cheval), dont les pieds de devant sont tournés en dehors, افتح البدين.

Panaris, s. m., tumeur phlegmoneuse au bout des doigts, صداع لاصابع ـ داحوس.

PANCARTE, s. f., placard pour avertir le public; papier quelconque, ورقة عنيية.

Pancaras, s. m., une des glandes conglomérées derrière le fond de l'estomac, لوز المعدة.

PANCREATIQUE, adj. com. (liqueur), qui sort du pancréas, علي المرا المرا المدن المد

- حاوى الشربعسسة .PANDECTES, s. f. pl., حاوى الشربعسسة

PANDORE, s. f. (bolte de), au fig., origine de tous les maux, מיים كل البلايا.

PANEGYRIQUE, s. m., éloge,

Рлибскильти, в. ш., qui fait un padégyrique,

PANER, v. a., couvrir une viande de pain émietté, رقس لبة خبز على O.

PANETERIE, s. f., lieu où l'on distribue le pain chez le roi, مخبز,طابونة السلطان.

Panetier, Grand-Panetier, s. m., grand officier de la paneterie, رييس الخبازين.

PANETIÈRE, s. f., petit sac où les bergers mettent leur pain, مخالى, pl., مخالى، pl., مخالى، PANICAUT, s. m., plante, شقاقل Voyez Chardon

Panicum, s. m., espèce de millet, گخن.

PANIER, s. m., ustensile de jonc, d'osier, iii; فرطلة _ سُلُل et سَلَات , plur. , سَلَة _ قعف , plur. _ قرطل علي Panier sans anse, corheille, Paniers placés sur un chameau, et qui reçoivent chacun une personne, مشبر بات ـ محاير.

PANIFICATION, S. f., conversion des matières fari-.عجنة الدقيق و ضازته neuses en pain,

PANIQUE, adj. (terreur), subite et sans fondement, خوف بلا سبب منصة وفزع على عفلة

PANNE, s. f., étoffe de soie, de fil, de laine, etc., منحهل انشي ـ قهاش بوبرة ,dont les poils sont longs Panne, graisse dont la peau du cochon, etc., se trouve garnie au dedans , شعصر.

Mettre en panne, disposer les voiles d'un vaisseau de manière à ne pas continuer de faire route, .صلب المركب

. בלתים, ב. מלפט, s. m., pièce de bois, ou vitrage qu'on farceur, בלתים, ב. מלפט, ב. מלפט, אוני ביינים ביי enferme dans une bordure, وأواح, plur., الواح,

Panneau, filet pour prendre des lièvres, des la-

. Donner dans le panneau, au fig. sam., se laisser tromper, attraper, وقع في الفتِّر.

البد, طراحة تحت السرج, Panneau d'une selle, PANNETON, s. m., partie d'une clef qui entre dans noires en anneaux, בין ב לגן. اس مفتاح ,la serrure

PANNIGULE, s. f., membrane sous la graisse, et dont les muscles sont enveloppés, غشاء العُصَل .

PANSAGE, s. m., action de panser en cheval, suivie en gestes. Lau. سیاست , تنہیر حصان

panse d'a, ne rien faire, أما حيل شي اصلاً.

PANSEMENT, s. m., action de panser une plaie, une .طواويس ا ـ شق على جرح ـ مداواة جـــرح ، blessure .کشف علی جرح

Pansement , soin qu'on prend d'un cheval ا تتير ا .سياسة _ تطهير الخيل _

PANSER, v. a., lever l'appareil d'une blessure, appliquer les choses nécessaires à une plaie, على الكشف على الم داوي الجرح - .0 شق على الجرح

Panser un cheval, le nettoyer, etc., , O. -تتر , طير العصان

Pansu. E. adi. fam., qui a une grosse panse, ام كوش _ ابوكوش ،

Pantalon, s. m., vêtement depuis la ceinture jusqu'au talon, لباس; plur., السنة. Pantalon large en ou شروال ou سروال , pl. , شراويل. ∥ Autre sorte de pantalon d'homme en étosse légère, joint à des chaussures de peau, مخش; plur., شخاشر, Pantalon de soie pour les femmes, شنتیان.

Pantalon, au fig. fam., homme qui prend toutes sortes de figures, et qui joue toutes sortes de rôles,

PANTALONNADE, s. f., bouffonnerie, Fisher.

Pantalonnade, fausse démonstration, subterfuge ridicule pour se tirer d'embarras, دناسة.

PANTELANT, ANTE, adj., qui palpite étendu sans . يخط _ يختط , connaissance

PANTHÈRE, s. f., bête féroce, marquée de taches

PANTOMINE, s. m., acteur qui ne s'exprime que إلقاب الوما ,par des gestes).

PANTOMIME, s. f., art d'imiter par le geste, pièce

PANTOUFLE, s. f., chaussure, ; بابوجة - بابوج . تاسومته مکعیة , Soulier on pantoufle . بوابیج , Ne pas faire une plur . کوش , Soulier on pantoufle I. كعے التاسومة, Mettre un soulier en pantousle et اطواس, s. m., oiseau, طاووس; plur., plur.

طاووسة ,PAONNE, s. f., عاووسة.

فريه طاووس PAONNEAU, s. m., jeune paon, فريه طاووس PAPA, s. m., terme enfantin, Liu

Papal, E, adj., du pape, باباوی. Papauté, s. f., dignité du pape, باباویة. Pape, s. m., chef de l'église catholique, البابا. Papeoal, s. m., perroquet, بنان.

PAPELARD, s. m. fam., hypocrite, مواياة مراياة مراياة ماياة مراياة ماياة مراياة ماياة ماي

PAPERASSE, s. f., papier écrit, et qui ne sert plus de rien, اورق بطّالة. Des paperasses, مُثَّتُ ورق بطّالة.

PAPETERIE, s. f., manufacture de papier, كرخانة

Papeterie, commerce du papier, بصاعة ورقى.

PAPETIER, s. m., marchand de papier, بيّاع ورق - ورّاق

ورقة, PAPIRA, s. m., ورق، Un morceau de papier, ورق. الورق ينش, يبق، بيبق. Le papier boit, قطعة ورق. الاورق ينش, يبق، papier brouillard, papier gris, gros papier, ورق جنوى جنوى.

Papier-journal, دفت کونانی. Papiers publics, اوراق الاخبار ـ اوراق یومیت

Papier, effet, billet, titre, ورقة; plur., أوراق Papier-monnaie, qu'on fait circuler à la place de l'argent, عوض نقد

اله عند فلان معزّة , Il est bien dans les papiers de , عند فلان معزّة . Rayez cela de vos papiers , لانظن هذا الظن الباطل .

ابو دقيق ـ فرفور ـ بشارة ,PAPILLON, s. m., insecte

Papillon, au fig., esprit léger, عقل خفيف PAPILLONNER, v. n. fam., voltiger d'objets en objetà, علار من شي الى اخر

PAPILLOTAGE, s. m., (des yeux), زلل النظر,

PAPILLOTE, s. f., morceau de papier dont on enveloppe les cheveux que l'on met en boucles, اللَّفِ الشعر

PAPILLOTER, v. n., avoir un mouvement involon-

taire des yeux, qui les empêche de se fixer sur les objets, زل النظر, I.

Papilloter, v. a., mettre les cheveux en papillotes, في الشعر في ورق O.

PAPISME, s. m., terme des protestans quand ils parlent de l'église catholique, المناب المالية .

. روماني , PAPISTE , s. m. , catholique romain ,

. Papyaus, s. m., plante d'Égypte, papier du Nil, کولان ـ فیلکون ـ بردی.

Pâque ou Pâques, s. f., fête, عيد الفصع . Pâques fleuries, ميد الزيتون.

PAQUET, s. m., assemblage de choses enveloppées ensemble, قَرْهُ ; plur., صُرَوْ. Paquet enveloppé dans du papier, رَمَّةَ. المَّاتِيجِ : Paquet de hardes, de linge, القَّجَةُ حواليم - صرة حواليم ; ou nomme proprement فَجَةُ , un morceau carré de toile doublée et de couleur, servant à envelopper des habits. || Mettre en paquet, faire un paquet de, صَرَةُ مَا تَيْبُ مُسَرَّةً . || Paquet de d'alumettes, معلقه . || Paquet de radis, || Paquet de radis, || Paquet de radis, . || Paquet de radis, . ||

Paquet, au fig. fam., tromperie, malice, خرطة _ ملعوب.

Paquet, réplique vive et mordante, مقرة مشلة.

Donner à quelqu'un son paquet, عصر به كلهة نقرفي ججر, Paquet, personne lourde, صُدمة.

Радиввот, s. m., bâtiment destiné à porter des lettres, معدية.

Pan, prép. qui exprime la cause, نمن ; le moyen, l'instrument, la manière, ب. Il a fait cela par crainte, عمل ذلك من خوفه, خوفاً من Par ce moyen, اعمل المحربة المحتاب والمحتاب على ترتب على ترتب على ترتب على ترتب على المحتاب والمحتاب وال

Par terre et الله Par terre et . كشف على عساكر | Venir par ابالبتر و البحر _ برا و بحراً , par mer جاء في البحر, Venir par mer على البر , الجاء غلى البر چاء الکتوب Cette lettre est venue par un Tartare, حاء الکتوب مع تتری, صحبة تتری الله Je vous envoie le livre par M. un tel, واصلكم الكتاب صحبة فلان , أله في كل يوم هلقدر, Il a tant par jour, أله

. ميزان , Par de conjugaison . وحياة - وحق - و Par de conjugaison . ميزان votre amitié, حماة محتك , Par ma foi, . في ذمتے _ على ذمتے

jure par notre amitié, اسالك بحق محسنا.

De par, prépos., de la part, par l'ordre de, .من قبل

Par-ci Par-là, en divers endroits, cà et là, بعض أمرأ , Par-ci Par-là, de fois à autre, أمرأ المعاك .هذاك الصوب من Par-delà, de l'autre côté, من الصوب Par-dessous, من خلف ـ من وراء , Par-dessous . من تحت الله على ورقى , Par-dessus, prép. من فوق , Par-dessus الله من تحت devant, من قدّام, Par-devant, en présence de, . Par ici, adv., de ce côté-ci, de grande naissance, بحضولاً _ قدأم. De haut parage, .من الناحية دي ـ من هنأ

Par-là, adv., par cet endroit, هن هناك . Parlà, par ce moyen, بواسطة ذلك. | Par-là, par ces بهذا الكلام ,paroles

PARABOLE, s. f., similitude et allégorie, مثل; pl., أمثال.

. قطع مكانى, Parabole, terme de mathématique, قطع PARABOLOIDE, s. f., solide formé par la parabole, .مجسم مكانى _ قطع مكانى مجسم

PARACLET, s. m., Saint-Esprit, consolateur, البارقليط اي الروح القدس المعزى

PARADE, s. f., montre, étalage de quelque chose, ...رير الزينة Lit de parade, فرحة

Parade, vanité, ostentation, i - - - - - -. افتخرب ـ تباهي ب Faire parade de, افتخار

Parade, exercice, grande revue de troupes,

Parade, au fig. fam., vain semblant, étalage plein de fausseté, کذب لعب مینتر. Ses larmes n'étaient qu'une parade, گانت دموعه کاذبه Faire parade de piété, اظهر الديانة.

PARADIGME, s. m., t. de gram., exemple, modèle

فردوس , PARADIS, s. m., séjour des bienheureux حنة

PARADOXAL, B, adj., qui tient du paradoxe, qui ابدعي, l'aime,

PARADOXE, s. m., proposition contraire à l'opinion .بدع , .plur ; بدعة , commune

PARAFE ou PARAPHE, s. m., marque d'un ou de plusieurs traits de plume après une signature, 3,6; طرر plur., طرر

PARAPER OU PARAPHER, v. a., mettre un paraphe

PARAGE, s. m., extraction, qualité des personnes اكابر ـ صاحب نسب

· نواحی , pl., ناحیت , pl., نواحی PARAGOGE, s. f., changement dans le matériel primitif d'un mot par une addition finale; زیادة فی . أواخر اللفظ

Paragogique, adj. com., dont la terminaison est .مزيد في أخرة ,changée par une addition

PARAGUANTE, s. f., présent fait en reconnaissance de quelque service, حق بابوج.

PARAGRAPHE, s. m., petite section d'un discours, عبارة مور كتاب. Paragraphe, marque qui indique اعلامت كذا (علامة كذا (علامة علامة علامة علامة علامة علامة المامة علامة المامة علامة المامة علامة المامة علامة

PARALLAXE, s. f., arc céleste compris entre le lieu véritable et le lieu apparent d'un astre, قوس بين .موضع كوكب الظاهرو موضعه الحقيقي

Parallaze, angle formé dans le centre d'un astre par deux lignes qui se tirent, l'une du centre de la terre, l'autre de l'œil de l'observateur, تأوية حادثة من في موكز كلوكب بالتقا خطين المدهما يُخرُج من مركز كلارض و كلاخر من عين الناطر الى الكوكب

PARALLELE, s. f., ligne paratièle, حطُّ متوازى.

Parallèle, communication d'une tranchée à une autre, t. de fortif., منفذ من حدد المنافذ من المنافذ ال

PARALLELE, S. 10., cercle parallèle à l'équateur, دواير, plur. دواير,

Parallèle, comparaison entre deux choses on deux personnes, معادلة بيس Mettre en parallèle, قرن بين ـ عادل بين

PARALLÈLE, adj. com., se dit d'une ligne, d'une surface égalément distante d'une autre dans tous ses points, متوازية. Des ligues parallèles, يُخطُوطُ متوازية

PARALLELEMENT, adv., متوازيا

PARALLELEVIPEDE, s. m., corps solide terminé par six parallélogrammes dont les opposés sont parallèles entre eux, متوازى السطوح. Parallélipipède rectangle, متوازى المستطيلات.

Parallelisms, s. m., état de deux lignes ou plans parallèles, تُوأْزُى.

ازدواج الكلام و حسن ,Parallélisme d'expression ازدواج الكلام و حسن اللفظ

Parallelogramme, s. m., figure plane dont les côtés opposés sont parallèles, متوازى الاصلاع . Parallelogramme rectangle , مستطيل , Parallelogramme oblique . شبيد بالمعين .

PARALOGISME, s. m., faux raisonnement, قياس كاذب

PARALYSER, v. a., rendre paralytique; au fig., de nul effet, sans force, عطل عجر

PARALYSIE, s. f., maladie, privation du sentiment, du mouvement, عطل ـ فالج

Paralytique, adj. com., qui est atteint de paralysie, خاجر.

Рананумрив, s. m., discours solennel à la fin d'une licence, خطبة توريع.

.شبين العربس, Paranymphe, compagnon du marié, شبين العربس.
Paranymphe, écuyer de la mariée, شبيين العروسة

PARAPET, s. m., élévation au-dessus du rempart, داير السور Parapet, mur d'appui sur un pont, une terrasse, un quai, عاجز.

" Paraphrase, fam., interpretation maligne, تاویل دی۔

Ранаринаян, v. a., faire des paraphrases, شرح A.

Paraphraser, étendre, amplifier dans le récit,
زاد نی

۔ اول *Paraphraser* , interpréter malignement ۔ 0. احذ لعنی ردی

PARAPHRASEUR, s. m. fam., qui interprète malignement, موقول الكلام.

Раваривантя, s. m., auteur de paraphrases, شارح; plur. , مُرَّا ج ,

PARAPLUIE, S. M., خيبة للبطر,

PARASANGE, s. f., mesure itinéraire chez les Persans, فراسنے; plur., فراسنے

PARASITE, s. m., qui fait métier d'aller manger chez autrui, طغيلية; plur., علي ; pl., بستيف _ بساتفة; plur., سفالقة, plur., سفالقه

PARASITE, adj. com., se dit d'une plante qui végète sur une autre, عبره على عبره.

· Parasite, au fig. (mot, expression), qui revient trop souvent, superflu, زاید مکرّز.

- كتراهن معسى . " Que voulez-vous parier? من ايش لايش المن ايش المن ايش لايش الراهنت معم من عشر قروش الى خسة , Li a parié dix piastres contre cinq من عشر قروش الى خسة , Li a pariédix piastres que من عشر قروش الله على عشر قروش الله الله الله الله الله المتناف القراز حشيشت القراز حشيشت القراز مثيرة القراز حشيشت الزجاج حشيشت القراز مراهن , Parieur , se , s. , qui parie , مراهن , مدينت باريس , Parisien , ne , adj. , de Paris , سراواة , عساواة , s. f. , égalité entre deux choses , قساواة , مساواة .

Purité, comparaison, similitude, مشابهة.

Parjure, s. m., faux serment, serment violé, خیانهٔ العهد ـ یمین زور ـ حنث.

Paraura, adj., qui fait un faux serment, qui viole son serment, عمنث ـ حالف بالزور ـ خاين العهد ـ حانث ـ حانث ـ

SE PARJURER, v. pron., faire un faux serment, manquer à son serment, شنص ۵. ملف بالزور ملك ٥.

PARLAGE, s. m., verbiage, کثر کلام.

PARLANT, E, adj., qui parle, qui semble parler, ناطة

PARLEMENT, s. m., assemblée des grands de l'état pour juger une affaire considérable, ديوان أعيان الدولة

Parlement, assemblée de pairs et de députés en Angleterre, ديوان كلامرا و وكلا الشعب.

Parlement, cour supérieure de juges qui existait antrefois en France, ديوان قصاة بفرنسا.

PARLEMENTAIRE, s. m., t. milit., chargé de uégocier entre deux partis qui se battent, رسول; plur., متكلّم ما بين متحاربين ـ رُسُل.

PARLEMENTER, v. n., faire, écouter des propositions pour rendre une place, ou entrer en négocia-

ـ تحدث ـ تكلم ـ O. نطق معدث ـ O. (Syrie). Parler à quelqu'un, ۔ نکلم معہ ,Parler avec quelqu'un ی کیہ۔ حدثہ ی معه ـ تحدث معه I. || Parler à quelqu'un ە ou avec quelqu'un de quelque chose, كلپە فى شىم . تكلُّم عربي, بالعربي ,Parlerarabe إ.تكلُّم معه عن شي مربي . المكي بالعربي, مربي . المكي بالعربي, مربي . اui, منه بالعالى Parler haut, يالعالى النابي النابي النابي العالى النابي الناب Parler bas à quelqu'un, انكلم بالواطبي Parler bas à quelqu'un, Parler mal, in- البتبت , الوشوش معه _ وشوشه Parler mal خَبِص,خُرفش في الكلام,correctement ۔ تفوّع فی حقّہ ۔ تشنّع فیہ ،de quelqu'un ا مکی نی حقد I. ∥ Parler mal de quelqu'un en son absence, جاب مغيبتد ـ اعتاب I. || Parler de choses et d'autres, s'entretenir de la pluie et du beau temps. ـ لَغْز ,Parler à mots couverts ، انسامر ـ تحاكبي ما فتحنا ها Nous n'en avons point parlé, فتحنا ها I. كسب الصيت العظيم , Faire parler de soi . السيرة ملع له صيت ـ اشهر اسهد ـ الهر اسهد ـ اهلی واحد من vous au prince par un de mes amis, اشلی واحد من اصحابی یکلم الامیر فبک اناس الناس Dieu a parlé par la bouche de ce prophète, الله نطق بفم هذا النبي Cela ne vaut pas la peine d'en parler, c'est une chose sans conséquence, ما تحت خبر Trop parler nuit; prov., ;كنت قاعد بطولي ما خُلاني فصولي. كثر الكلام يصرّ

Se Parler, parler ensemble, تسكليوا مع بعض . Se Parler, parler à soi-même, كلم ذاتر. PARLER, s. m., langage, كلام.

PARLEUR, SE, S., qui parle beaucoup, کثیر کلام,
Beau parleur, qui s'énonce 'bien, avec affectation,
متکلیانی

Parloza, s. m., dans un couvent, etc., lieu pour

.فيه مع الناس البرانيسين

. نصسر خسين غرش و هي باقية في ذمّته , role , role باقية في ذمّته . Monter sur le Parnasse تعاطى الشعر

في حظم و بختم على ذمتم | PARODIE, s. f., imitation ridicule d'un ouvrage قلب الكلام الجد هزلًا, serieux

.مفاتحة الصلي, paix, قلب الكلام PARODIER, v. a., faire une parodie, الحدّ هزلا

قلَّابِ الكلام الحجد هزلاً

جوانت , pl., عانت , PABOI, s. f., surface latérale

PAROISSE, s. f., territoire d'une cure, ses habi-. خط الخوري وكنيسته, tans, son église

.الخوري

PAROISSIEN, NE, s., habitant d'une paroisse, من خط الخوري

PARAÎTRE, v. n., se faire voir, se montrer, de A. - بان A. Paraître en public, بان مرج للناس O.

Paraître, sembler, avoir l'apparence, J. .. Il parait bon, باين انه طيب.

Parattre, éclater, se faire remarquer, فبغ A.

Paraître, briller, - Y O. - . lol.

PAROLE, s. f., mot prononcé, مللة; plur., دلا et (collectif). Des paroles aimables, . كلام عليظ , Des paroles inciviles الميف .

Parole, faculté naturelle de parler, نطق. Il ne lui . ناقصه لسان, manque que la parole

Parole, ton de voix, حسر.

Parole, promesse, assurance verbale, قول _ كلية , cer une glace, تخشيبة. Donner parole à quelqu'un de, اعطاء قول بان Parquet, salle des officiers du ministère public, Parquet, salle des . محمل وكلا الحكم في المحاكم | Tenir sa parole, اعامل على _ اوعــك ب . موضع رسل الشرع , Manquer | huissiers قام بوعال .. I وفي وعال ـ كهل وعال

parler aux personnes du dehors, اقصر بعها و de parole, على وعلى مصل في دير بتكليوا , Homme de .وفي . صاحب قول ,parole

- بالدير. المجمع Sur parole, à crédit, علي علي الدير. المجمع علي الدير. المجمع المحم المجمع المحمد PARNASSE, s. m., au fig., la poésie, نظم مشعر. Il a perdu cinquante piastres sur sa pa-

عنى ذمتى Sur ma parole, manière d'affirmer,

Parole de . كلاء مكلية , Parole de

Parole, droit de parler, tour à parler, _ كلام, PARODISTE, s. m., auteur d'une parodie, دور في الكلام]. Porter la parole, تسكّلم, Demander la parole, طلب لاذن للنكلم .

على السبع , Sur parole , adv. , sur ouï-dire ,

Paroles, an plur., discours aigres, piquans, offensans, تغليظ في الكلام. Se prendre de paroles avec

PARONOMASIE, s. f., ressemblance entre des mots مشابهة بير, الفاظ في لغات, de différentes langues .مختلفتر

PAROTIDE, s. f., glande au-dessous des oreilles, . بنات, .plur ; بنت الأذن _ بنت الودن

نزلت , Parotide, tumeur qui occupe cette glande, في بنات الأذن

PAROXISME, s. m., accès, redoublement d'une ma-. برجاء _ شدة مرض , ladie

منایا, plur, منیّت, plur, منیت PARQUER, v. a., mettre des bœufs, des troupeaux dans une enceinte, دتخل الرعى في الزرايي.

Parquer, mettre l'artillerie dans un parc, .0 حط التجبيخانتر في مبيل

PARQUET, s. m., assemblage de pièces de bois en Parole, sentence, mot notable, كلية _ كلام _ قول compartimens qui couvre un plancher, ou pour pla-

.وكلا الحكم في المحاكم

Parquet, espace entre les sièmes des juges et le barreau, المحكية,

PARQUETAGE, s. m., ouvrage de parquet, PARQUETER, v. a., mettre du parquet dans un lieu, انتخت ۔ خشب

PARRAIN, s, m., celui qui tient un enfant sur les أشابين, pl., شبير، ou أشبير، pl., عبال. Servir de parrain à un enfant, كية -.وقف له شيس

PARRICIDE, s. m., celui qui tue son père, sa mère, قاتل اسداه امّد

قتل , Parricide , crime que commet le parricide , . الأب أو كلام

PARSENER. v. a., ieter cà et là, شکف O. Parsemer un chemin de fleurs, نشر ازهار على الطريق. ا Habit parsemé de pierreries, ثوب مرضيع . بالحواهر

. قرانت , Parsimonie, s. f. fam., épargne

Parsimonieux, se, adj., économe sans dignité, قرط ـ قزين

PART, s. f., portion d'une chose divisée entre plusieurs, حصّة - نصيب - قسية , plur., حصص. Chadla bd واحد, eun eut pour sa part dix piastres, اوخص لكل واحد عشر قروش الكل واحد عشر قروش biens à ses frères, اشرك اخواند في امواله الشرك الخواند في -اعطاة نصيبه من المال donna sa part du bien, المالة اعطاه حصتم

Part, intérêt que l'on prend à la joie, etc., de quelqu'un, مشاركة. Prendre part à la joie et à la . انسر لسروره و انعم لعهد , douleur de quelqu'un || Prendre part aux poines de quelqu'un,

Avoir part à, contribuer à, غيرة في الله اله nature, la fortune, à chaque individu, أحارك عبرة

Parquet, les officiers du ministère public, jeu part à cette affaire, قال المادة الما لم بدفي السط

> Part, lieu, endroit, مطرح, plur., مطارح. Je vais quelque part, انا رايح الى مطرح. Nalle part, مارحت مطرح , Je n'ai été nulle part ، الافي مطرح في غير مطرح, Autre part إلينا, Quelque part que النيا Prendre une chose en bonne part, ... I. | Prendre حيل الشي على خير - معنى الكلام en mauvaise part, حل الشي استصعب الشيء على سوء Mot qui se prend en honne ou en mau-كلية تتوخذ بيعني المدم او الذمّ ,vaise part

> Faire part à quelqu'un de, lui donner communi-- عليه ,عرفه ,خبره ,اخبسره ب cation de اطلعه على.

اغلب _ اكثر La plus part ou la plupart . أغلب _ ا

; ناحید - جوانب , plur. , بناحید - بناحید ; plur., وجه م جهة م نواحي De toutes parts, .من كل النواحي - من كل ناحية - من كل جانب من ناحية, D'une part.... et d'une autre part, من وجه و من وجد اخر ـ و من ناصة اخرى De part et d'autre, من الجهتين De part en .من الجنب للحنب, part

اختلی معه عرر ، Prendre quelqu'un à part. منـفرد_ في نفسه , A part soi الجيعية

. بلا مزار , Raillerie à part

مِن عند - من طرف - من قَبُل De la part de, عل لم على Dis-Ini de ma part, بالنبابة عن ـ , Baisez de ma part les mains de لماني, من قبلي .ن**وبوا عني قبلة ا**يادي

PARTAGE, s. m., division d'une chose entre plu-نقسيم ـ قسهة , sieurs.

, plar., قسم , portion de la chose partagée , قسم ; plar., اقسام ا

Partage, portion de biens, de maux répartis par

ciel lui a donné en partage toutes les belles qualités, تصد الله بجهيع الشهايل الحهيدة.

Partage, égalité de suffrages entre les juges, les membres d'un corps délibérant, انقسام لاراء بالسوية.

PARTAGER, v. a., diviser, قسم - قسم O. Je partagerai mon bien avec vous, اقسم مالى بينى وبينك
إ Partager une chose en trois portions, قسم الشي

Partager, séparer en partis opposés, فرق بين 0.

Partager, avoir, prendre part à , شارك أحداً في .

Partager les bénéfices avec quelqu'un , شاركد في .

الكست الكست

Se Partager quelque chose, la partager entre soi, تقاسيوا الشي.

PARTANT, adv., par conséquent, مناد عليد.

Parterre, s. m., jardin, ou partie d'un jardin orné de fleurs, وباض ; plur., وض , et روضة.

Parterre d'un théâtre, إرض الملعب.

Parterre, le public du théâtre, متفرجين.

Parti, condition, traitement, عيل. Faire up mauvais parti à, ديث عيل معم عيلة.

.انتفع ب ـ استفاد من, Tirer parti de

Parti, profession, emploi, كار, Il a pris le parti de l'épée, ثبع كار الحرب A.

Parti, expédient; باب; plur., ابواب. De plusieurs partis il a choisi le pire, من جلة ابواب اختار کن جلة البواب اختار

Parti, personne à marier, زواج. Il cherche un parti sortable, بطلب زواج مناسب. ∦ ll n'est pas un assez bon parti pour elle, ما هو كفو لها,

Parti, en terme de guerre, troupe détachée pour une expédition, جياعة عسكر.

Partial, x, adj, qui favorise une personne par préférence; qui s'attache à une opinion pur prévention ou intérêt, موالس ـ صاهب غوض ـ مغرض .

Partialement, adv., avec partialité, بغرض -

SE PARTIALISER, v. réf., prendre parti pour ou contre, نعصّب ب, مع ـ أغرض.

PARTICIPANT, E, adj., حتشارك.

PARTICIPATION, s. f., action de participer à , اشتراك Sans sa participation , sans qu'il ait eu aucune part à l'affaire , بغير أن يكون لسبب .

PARTIGIPE, s. m. (actif), اسم الفاعل, Participe إسم الفاعل.

PARTICIPEÀ, v. n., avoir, prendre part à, اشتنزك في شي مع ـ شارك احداً في

Participer de, tenir de la nature d'une chose, اشترك في بعص خصابصد مع.

PARTIGULARISER, v. a., marquer les particularités d'un fait, désigner particulièrement, عَيْن م بِيِّن . شى كثير من , Une bonne partie de , اخذ مندشى إزحال - خصوص - كيفية - خواص , Dlur. وخاصية plar., Jlal.

PARTICULE, s. f., t. de gram., préposition, con-.حرف معنى ,jonction

O. کان من چلہ , Plur., Faire partie de زجز ا صحیدر , O. اجزا صغار.

PARTICULIER, ÈRE, adj., qui appartient singuliè-مخصّص ل مخصوص ل مختص ب مختص ب rement à, كل فصل Chaque chapitre traite d'un sujet particulier, كل فصل مند ينطوي على معنى يخصه

Particulier, l'opposé de général, خاص صد عام . من لاخص الى لاعم Du particulier au général, من للخص Proposition particulière, قضية جزئية Assemblee particulière, حعية خاصة.

A. خسر , Perdre la partie غلب , Il a un talent ا نفريب I. [Perdre la partie بغريب] particulier, غريبة

اخصام ll y a quelque مخبّع دخفق. Particulier, secret, اخصام chose de particulier entre eux, بينهم شي مخبي .شے خفتے

.منفرد , Particulier, solitaire

PARTICULIER, s. m., personne privée, , plur., اشتخاص

Particulier, opposé à une personne publique, عامّي ـ رحل لس من ارباب الحكم

في السوّد في الخلوة , En particulier, adv. , à part فى النخلوة و بين الناس En public et en particulier, الناس _ علناً وعلناً _ Prendre quelqu'un en particulier, اختلى معه. الختل العالم En mon particulier, pour ce qui me .من جهتی انا ,concerne

PARTICULIÈREMENT, adv., singulièrement, ינ بادة. . بالاخص _ خصوصاً, Particulièrement, spécialement, . بالتنفسيل , Particutièrement , en détail

PARTIE, s. f., portion d'un tout en général, جزو - جزو; plur. أجزأ. Le tout est plus grand que na partie,الكلّ اكبر من جزئه. # It le divisa en cing

Particularité, s. C., circonstance particulière , | parties , أفسام . Il en prit une partie , اگر ـ اً. إ Il vaut mieux savoir une partie que d'igno-معرفة البعض خير من جهل الكل rer le tout, المعرفة اربعة اقطار الدنيا , Les quatre parties du monde

> Partie, somme d'argent due, Lie. Acquitter . يوفي ; aor., وفي جانب , une partie

Partie de marchandises, تعانب من بصاعة.

Partie, article d'un compte. La reste une partie en souffrance, باقم صبية.

. كلفة _ نبغدة , Parties , articles d'un mémoire ,

Partie, projet de divertissement, على اتنفاق على . كىفية _ المجتبعة . Partie, divertissement , تحبيعة

Partie, jeu, دور دست طابق. Gagner la par-

Partie, celui contre qui on plaide, خصم; plur.,

Les parties nobles, au plur., la tête, le cœur, etc., Les parties bon- الاعضا الربيسة - الاعضا النجيسة العورة , les parties de la génération , العورة اعضا التناسل _

Parties, au fig., qualités naturelles ou acquises, شية ; sing., شيم.

.المتعاهدين , Parties , les contractans

. ملعوب , coup décisif, au fig. fam. Prendre à partie, attaquer, خاصم.

خصم , عريم قوى, Forte partie, adversaire puissant يعص ـ جانب, En partie, adv., pour une part, بعض ـ مافي ملكه لا جانب منه Il ne le possède qu'en partie, ما || Ses troupes sont composées partie de Français, par-مساكرة بعضهم قرنساوبد وبعصهم اtie d'Allemands .نیساو بثر

PARTIEL, LE, adj., faisant partie d'un tout, جزى. PARTIELLEMENT, adv., par parties, جزيا.

PARTIR, v. n., se mettre en chemin, commencer

un voyage, أح مشافر, O. مشي مشي I. Quand partez-. نشوة _ مُحدَث , Allons partons, | une fortune subite أي متى تسآفر من غير شر قوموا نروح.

.ساحة قدام كنيسة , eglise في ماحة قدام كنيسة . eglise مطلع - .0 خرج Partir, tirer son origine, émaner, de A. -.0 صدر

A partir de, adv., en commençant à, انتدا. عرابدة ; plur., عربيد.

d'une composition musicale, تراكيب الطرب.

. تنقسيم - قسية , Partition, partage, division

Partitif, ive, adj., t. de gram., mot qui partage . قسمی, une partie

الى كل موضع, PARTOUT, adv., en tous lieux, على كل موضع ـ اینیا , en quelque lieu que ce soit, . فی ای موضع کان

PARURE, s. f., ornement, ajustement, نبئة. Moindre que la parure sans vertu, prov. arabe, pour exprimer le mépris qu'inspire un homme sans mérite personnel, اقل من زينة بلا فصل.

PARVENIR, v. D., arriver au terme, arriver à, وصل; aor., يوصُل vulg., بيوصُل Votre lettre m'est .موضع خطر - وحلة | - ورد على مكتوبك - وصلني مكتوبك ,parvenue وفد الى مكتوبك

, Parvenir, faire fortune . ترقى ما بلغ رتبة عالية م .تيول ـ انتشا ـ . ٨ سعد

-. مصل على مطلوبه - . م ظفر بالمطلوب ,souhaite . ٨ فال المقصود - ٨ حظى على, بهطلوب

PARVENU, E, s., personne de néant qui a fait

PARVIS, s. m., place devant la grande porte d'une

Pas, s. m., mouvement du pied en avant pour marcher, "غطوز plur., تعطوات Pas, es-; قدم _ خطوة , Partir de, raisonner en conséquence de بنج على I. | pace entre les pieds en marchant - على مهل , Plur. مهل اقسدام , A petits pas A partir d'aujourd'hui, فشخة و Grand pas, شوية أمن اليوم و رايح - من اليوم , Marcher à PARTISAN, s. m., celui qui est du parti de quel- grands pas, عن فشنح فشخات كبار I. || Marcher qu'un, عن مرول - هرول - هرول - هرول مهرول - هرول مهرول - هرول المعتمد à pas précipités, راح مهرول المعتمد عن المعتمد ال Partisan d'une opinion, حف اجرة le pas, مايل الى راى ـ تابع راى . A chaque pas que l'on fait, Partisan, chef, membre d'expéditions hardies, كل ما مشيت خطوة! [Il ne m'a pas laissé faire un ما خلاني انقل اجرى الواحدة عن الاخرى, pas, ريانياني الماري , ما خلاني النقل اجرى الواحدة عن الاخرى , - A. رجع على الأثار, s. f., t. de musique, toutes les parties | Revenir sur ses pas, مرجع على الأثار رجع على الاعقاب. | Il n'y a qu'un pas, pour dire من هنا الى هناك خطوة , فشخم c'est tout près , من هنا الى || Faux pas, عثار - عثرة . || Faire un faux pas, glisser chanceler ; et au fig., saire une saute, تعتور _. Oعثر . Voy. « تنقدم على , Cноррев. || Avoir le pas, la préséance ا . النقدم على المادة ال . تقدم بسرعة,Faire des pas de géant, des progrès rapides. ا مشي ,مشو, مشوة الفرس ,Le pas d'un cheval ا . نقلة قدم , Pas de dause المشي مشو , Allez au pas ¶ Pas de tortue, marche lente, مشية سلحفا . ¶ Pas de loup, sans bruit, مشية ذيب. || Suivre le pas, imiter, نبع A.

Pas, passage étroit, مزنق _ مطبق.

Mauvais pas, bourbier, lieu dangereux, embarras,

Passer le pas, faire malgré soi, انجزم. Franchir le A. La fierté فتح باب A. La fierté l'empêchait de faire les premiers pas pour une récon-كانت تهنعه عزة نفسه ان يفتح بساب, Parvenir à ses fins, à son but, obtenir ce que l'on ciliation, ساب

Pasune porte, seuil, بالباب.

Pas de Cheval ou Cacalia, plante. . 136.

Pas d'Ane. Voyez Tussilage.

Pas à pas, adv., doucement, على مهل De ce pas, tout de suite.

Pas, adv. de négation, point, Y _ L. Il n'est pas yenu, ما جاء, Pas un, nul, aucun, ما جاء,

PASCAL, E, adj., qui appartient à la fête de Pâques, .ضحی

PASQUIN, S. m., bouffon, J.Ja.

PASQUINADE, s. f., raillerie satirique.

PASSABLE, adj. com., pas mauvais dans son espèce. (Kasraonan) مسكّر - على قل - ماهوش ردى PASSABLEMENT, adv., d'une manière supportable, على قل

PASSAGE, s. m., action, moment de passer, 1990 انتقال من الدنيا, Passage d'une vie à l'autre عبور -الي الاخوة

Passage, chemin, lieu où l'on passe, معبر; plur., .طرقات et طرق , plur., طريق ـ مقطع ـ معابر .سدّ عليد الطرق, , Fermer à quelqu'un tous les passages , سدّ عليد الطرق. .مكس , Passage, droit pour passer

Passage, endroit cité d'un auteur, غبارة .مواضع ,.plur

PASSAGER, E, adj., qui ne fait que passer, فالث .ىغەت ـ

.يزول _ زايل , Passager, au fig., de peu de durée, يزول _ زايل Passagen, s. m., qui s'embarque pour passer en quelque lieu, مركب أي: le singulier n'est pas usité.

Passagerement, adv., pour peu de temps, en commerce, قامعة الحالة. فی مرور passant,

PASSANT, s. m., celui qui passe par un chemin, فایت ـ عابر سبیل ـ عابر طریق

كتانة حتجة

. امر بفوات البضايع, laisser passer des marchandises

PASSE, s. f., terme de marine, معابر; plur., معابر.

PASSE, s. f., au fig. fam., état, alle. Être en passe, être en état de, عار في حالة O. - كار في حالة I. Il est الفرصة في يك en belle passe, الفرصة في

ما عليه شي ـ مليح

PASSÉ, s. m., temps passé, الزمان الماضي المحادي الماضي ا

Passé, chose faite, شي صار. Se rappeler le passé, افتكر القديم.

PASSE-DROIT, s. m., grâce accordée contre l'usage ou au préjudice de quelqu'un, ظلم ـ تعدّى.

PASSE-FLEUR. Voyez Anémone.

PASSE-PARTOUT, s. m., clef qui ouvre plusieurs .مفتاح الابواب, serrures

PASSE-PASSE, s. f. fam., filouterie, tour d'adresse, .ملاعیب, plur., زملعوب ـ دورات, plur., دورة

PASSE-PIERRE, ou PERCE-PIERRE, s. f., fenouil .شهرة بحرية ,marin

PASSE-POIL, s. m., petit bordé d'or, etc., sur les

PASSE-PORT, s. m., permission de passer libre-اذن للعبور, ment

PASSE-VELOURS, S. m. Voyez AMARANTHE.

تسلى , Passe-Temps, s. m., plaisir, divertissement .تسلابة ـ

PASSEMENT, s. m., tissu plat et peu large servant شريط ـ حكثر d'ornement,

PASSEMENTERIE, s. f., art du passementier, son

PASSEMENTIER, ÈRE, s., qui fait et vend des rubans, des passements, حبّاك.

PASSER, v. n., aller d'un lieu dans un autre, - .0 عبر .0. فات من موضع الى موضعيد الى موضعيد Passation, s. f., action de passer un contrat, .Il est passé en France, انتقل من موضع الى موضع Passer de li انتقل الى فرنسا مر عبر الى فرنسا الى فرنسا عبر الى فرنسا عبر الى فرنسا الى الله عبر الى فرنسا الله عبر الله عبر

cette vie dans l'autre, فوت النسقل من الدنيا الى الاخرة. Je te passe ce mensonge, mais une autre fois فَوَتَ لَكَ هَلَ كَذَبَةً وَلَكِن ثَانَى مَرَةً je te punirai, مَرَقَ مَسَسَن , Passer par un endroit عليه حرج , ما عليه تقبيد | Passer auprès de , فت , عدّيث على ليون O. _ بر ص على Passer chez quelqu'un, le voir en passant, ميله ، قش 0. عليه - 0.

، وأد وكثر _ صارت منه زودة | Passer, en parlant de ce qui change de proprié-انتقل من الى taire,

Passer, s'écouler (temps), متر ـ . . . مصر O. ـ .انقصي

. تنفصل على _ . . 0 فاق على إلى Passer, ne demeurer pas dans le même état, cesser, finir, الجهال يزول, O. La beauté passe الجهال Ce qui est passé est passé, n'en parlons plus, شي و مصى ـ الذي صار صار

Passer, faire une transition dans un discours, 0. مبرالي - التفت من كلام الي كلام

Passer, suffire, كفي I.

Passer, être admis, reçu, قبل A.

Passer, mourir, and A.

.I زاد على

En passer par, se soumettre à, ماكان له مفرّ من الماكان له مفرّ من الماكان له مفرّ من الماكان J'en passerai par tout ce que vous voudrez, قضى الأوقات _ ارضى. Nous jouons pour passer le temps, نلعب حتى نقطع وقست ، Il fallut qu'il on passât par là, pour nous amuser . بكل ما نريد .ما له داب الااند رضى بذلك

بقولوا عنه انه عالم ,Il passe pour savant. اشتهر ب .هو مشهور بالعلم ـ

Passer par l'étamine, être sévèrement examiné, نخل.

Passer par, éprouver, قاسى _ لاقى. Passer par de rudes épreuves, قاسم الشدايد.

Passer, v.-a., approuver, allouer une dépense, . وفات ـ عدى عن | Pesser en compte فعد بيصروف ـ اعطاد فيد في الدفتر.

O. مرّ ـ I. معنى الدهن معنى مرد . A. - العنام Passer, pardonner une faute,

المجنون ما , وعدد المعنون ما المعنون ما

PAS

Passer, aller au-delà de, "i O. Passer les bornes, عجاوز الحد Il a pessé la mesure,

Passer, excéder un prix fixé, على ازاد على ال

Passer, devancer, , ;; O.

Passer, surpasser en mérite ses

Passer, être au-dessus de la portée, de l'intelli-كان خارج عن حيطة الادراك ... O فاق الفهم ,gence لا يدركه ألفهم ـ

O. راج الى حال سبيله, Passer son chemin

Passer, transporter d'un lieu à un autre, عبر, فوت, انفذ من موضع الى موضع

Passer, traverser, قطع A. _ عبر O. _ غفذ I. Passer une rivière, عبر, قطع النهر Passer une montagne, Passer outre, ajouter à ce qu'on a fait, قطع جبل إ . . وقطع الله On lui fit passer la rivière dans une .قطعوة النهر في معدية ,barque

> . اقضے الزمان Passer, consumer, employer le temps, الزمان I. متى نيسلى . | Il passe son temps dans les plaisirs ,

> Passer, faire passer un liquide, etc., à travers un linge, صفي.

Passer, préparer, accommoder des peaux, etc.,

Passer, au fig., toucher adroitement, sans s'arrêter .0 ذكر الشي بلطافة - اضرب عن dans le discours,

O سکت عن Passer, omettre, ne pas parler de,

Se Passer, v. pron., s'écouler, en parlant du

تبع هواة ـ اعظى النفس هواها إ. I. Dites-moi comment la chose s'est passée مار قل لی کیف جری الامر۔ احکی لی کیف صار || Instruisez-nous de ce qui se passe dans votre pays, خبرونا بالاحوال الصايرة في ملادكم

Se Passer, ou Passer, v. n., perdre son éclat, sa fraicheur (fleur), فنع _ . O. فيل A. Se passer au . بعرام - بحرقة - بشدّة ا .0 برش , انفسني اللون في , blanchissage (conleur), الغسيل!. || Se passer par l'effet du soleil (couleur), ٨ كليم من الشهس

Se Passer, se contenter de, باكتفى بـ اقتنع ب Se Passer, savoir se priver de, استنفني عن Je ne peux m'en passer, عنه عنه عاوزة ـ ما لي عنه ال

PASSEREAU, s. m., moineau, عصافير; pl., عصافير .دوري ـ

قابلة الالم

PASSIBLE, adj. com., qui peut souffrir, éprouver des sensations, قابل كالم وغيرة.

Passir, Ive, adj., terme de grammaire, مفعول. La voix passive, المفعول عبدا ليفعول Verbe . فعل مبنى على المفعول , passif

Passif, terme de commerce, ce qui est dû par, l'opposé du crédit, على على Dette passive, sées, فوع قلم للرسم. .دين عليه

Passif, qui n'agit point, بغير عهل.

Passion, s. f., souffrance de Jésus-Christ, بسوع المسيح. Fleur de la Passion ou Grenadille, زهوة الألم.

Passion, mouvement de l'âme, النفس; plur., أوى , plur., شهوة _ أهوا , plur. في الموا Résistez à افته الراي الهوي Résistez à la passion, et vous marcherez dans la voie de la droiture, عضب ـ حبّ العنبر ـ تنسوخ , du sérail إسخب ـ حبّ العنبر ـ تنسوخ , plur. vent le dieu qu'on adore, الهوى الد معبود (Barbarie). الهوى الد معبود (Barbarie). qui suit sa passion se perd, هن تبع هوالا هلك الله

Se Passer, arriver, avoir lieu, جرى I. A. - Satisfaire ses passions, se livrer à ses passions,

Passion, affection violente, vive, profonde pour un objet, رغبة زايدة في _ تولع ب. Il a la passion de la chasse, عبالصيد .

غرام ـ عشق , Passion , amour , غرام ـ

Passionnément, adv., avec beaucoup de passion,

SE PASSIONNER, v. pron., se laisser aller à sa pas-أحترق مواة , A. Se Passionner, s'emporter نبع هواة

Se Passionner pour, devenir fortement épris de, انبلش ب ـ تولع بحب ـ L عرم ب

Aغرض ال Se Passionner, se préoccuper par passion الأغرض ال Passionné, a, adj., rempli de passion, de ten-Passibilité, a. f., qualité de ce qui est passible, dresse, مغروم ب في م عروم ب Passibilité, a. f., qualité de ce qui est passible, dresse, مغروم ب الله على الله عل chasse, متولع بالصيد,

Passionné, prévenu, صاحب غرض.

PASSIVEMENT, adv., dans le sens passif, الفعول.

PASSOTRE, s. f., vaisseau percé qui sert à passer, مصافی , plur., مصفح مصفات , plur., مصفح

PASTEL, s. m., crayon fait de couleurs pulvéri-

Pastel, plante. Voyez Guens.

PASTENADE. Voyes PANAIS.

PASTÈQUE, s. f., melon d'eau, sucré, rafraichissant, .(Alep) جُبُس - (Kasraouan) بطَّينِ الخصر- بطَّينِ PASTEUR, s. m., berger, واعج, plur., בاة,

PASTICHE, s. m., tableau rempli d'imitations; com-. مخلوطت _ تنقلد , position mêlée

PASTILLE, s. f., composition de pâte, d'odeurs, de médicamens, etc., بعبوب Pastille

.منسوب للرعاة _ يخص الرعاة , PASTORAL, B, adj. ,

PATACHE, s. f., bâtiment léger pour le service des navires, قارب مشختورة.

Patache, voiture, عدلة.

PATABAFFE, s. f., lettres confuses, traits informes, کتابة ملخطة

PATAUD, E, adj., grossièrement fait, villageois grossier, خشنے _ غلیظ ثـ قیل _ رذل.

PATATE, s. f., sorte de pomme de terre, أنوع كهاة . PATAUGER, v. n., يختص في الطين

PATE, s. f., farine trempée et pétrie pour cuire, choses broyées mises en masse, عجينة عجينة. Former une pâte, se mettre en pâte, خيرة. (Barbarie). العجن (Barbarie). المؤرد المؤرث الم

Pâte, au fig. sam., naturel, طينة الأنسان. Bonne pâte d'homme, مسكير، _ رجل طيب الطينة.

PATE, s. f., pied d'animaux. Voy. PATTE.

Pdie, au fig. fam., goutte d'encre sur le papier, نقطة حبر على ورق.

Pdtė, choses mêlées, مخبضة.

PATÉE, s. f., mélange d'alimens en pâte, فتد . مفووكة

PATELIN, s. m., souple et artificieux, وقع

مرقعة _ , قاعت , _ am. fam. , قاعت , _ ...

PATELINER, v. a., ménager adroitement quelqu'un par intérêt, علي اتحايل على

Pateliner, v. n., agir en patelin, ترأقع.

وقع ـ حَبِّلِي Patelineur, se, s., patelin, وقع ـ حَبِّل

PATÈNE, s. f., vase qui sert à couvrir le calice, مسنية الكاس.

Patenôtre, s. f. popul., prière, le Pater, שעני .

Patenôtre, chapelet, "יייבה".

. بصبر ـ بطولة روح , . Patiemment, adv. مختوم . Lettres- Patiemment, adv.

11.

patentes, عليم ختم السلطان _ امرسلطاني, PATENTE, s. f., lettres accordées par le roi à une

université, تقرير; plur., نتقارير.

Patente, sorte de brevet pour les marchands,

ابانا الذي PATER, s. m., oraison dominicale, في السهوات.

PATERNEL, LE, adj., du père, والدى _ ابوى.

Paternel, tel qu'il convient à un père, مثلها يجب مثلها الحضو الوالدي, Amour paternel, على الاب

PATERNELLEMENT, adv., comme un père, مثل أب.
PATERNITÉ, s. f., titre, état, qualité d'un père, أب تّد ابنةً

PATEUX, SE, adj., qui n'est pas assez cuit, de la nature de la pâte, مثل العجير، ـ نه ـ عجير،

. قم مشعت , empatée , قصم مشعت .

PATHÉTIQUE, adj. com., qui émeut les passions,

Pathétiquement, adv., d'une manière pathétique,

PATHOGNOMONIQUE, adj. com. (signe), propre et particulier à la santé, ou à telle maladie, يدلّ على إلا المحمدة او على علّة المحمدة او على علّة المحمدة المحمد

PATHOLOGIE, s. f., traité de la nature, des différences, des causes, des symptômes des maladies, علم طبايع الأمراض و اختلافاتها و اسبابها و اشاراتها

PATHOLOGIQUE, adj. com., de la pathologie, איבים לא אונים אלאלולים.

Pathos, s. m. iron., chaleur de style, de discours, affectée et déplacée, الكلام عجم عبد عبد الكلام عبد الكلام الكلام عبد الكلام الكلا

PATIBULAIRE, adj. com., qui appartient au gibet, يخص المشقسة. Il a une figure patibulaire, وابن عليم من الهية اند خرج المشقة.

angr, scene ca lorme, par : acides-

PATIENCE, s. f., vertu qui fait supporter les adversités, etc., l'attente, بسبب اصطبار مصروب الله الله المحلوب المحلو

PATIENCE OU PARELLE, s. f., plante, Jumble.

PATIENT, s. m., t. de jurisp., condamné que l'on va exécuter, also also also exécuter.

Patient, t. de philos., sujet sur lequel on agit, مفعول.

Patient, t. de chirur., celui qui souffre une opération, الذي يقاسى الوجع مرجوروم.

PATIENT, E, adj., qui soussre patiemment, صبور - ابو صبر. Patient, qui attend et persévère avec tranquillité, طوبل الروح.

PATIENTER, v. n., prendre patience; attendre patienment, סחית - طول روحه - طول بالم 0.

PATIN, s. m., chaussure élevée par-devant et par-derrière, قباقیب; plur., قباقیب. Patin pour glisser, نعل خشب مصفر بحدید للزحلیقت.

PATINER, v. a., t. bas, manier indiscretement,

Patiner, v.m., glisser avec des patins, قطب الزحليقة, PATINEUR, s. m., qui glisse avec des patins, لعيب زحليقة.

PATIR, v. n., sonffrir, avoir du mal, تعذب ـ قاسى الصر

Patir, souffrir du dommage, de la perte, مصد A. الوطنة A. Patis, s. m., lieu où l'on met paltre les bestiaux, Patis, plur., مراعى

Patisseale, s. f., pâte préparée, assaisonnée et cuite, فطورات; plur., فطورات.

صنعة الفطير, Pausserie, art, commerce du patissier, صنعة الفطير.

PATISSIER, ÈRE, 5., qui fait et vend de la pâtisserie, ंबीनेत्र; plur., बेनीनेत्र.

Patois, s. m., sorte de langage particulier à un pays, گغوة

Paton, s. m., morceau de pâte pour engraisser les volailles , فدأوش.

Раталque, s. f., machine, montre, personne usée, de peu de valeur, الدّ مخر بطة ـ قراضة.

برعاة , plur., واعبى ; plur., وعاة ,

PATRES (aller ad), o. Envoyer ad patres, tuer, de l'ele.

PATRIABCAL, B, adj., du ou de patriarche , بطرکی

PATRIARCAT, s. m., dignité de patriarche, بطركية.

PATRIARCHE, s. m., saint personnage de l'Ancien
Testament, الماء; plur., الماء.

Patriarche, premier évêque chez les Grecs et les Coptes, بطاركة , plur. , بطريك ou بطرك ; plur. , غاركة .

PATRIE, s. f., pays, état où l'on est né, عرك ـ مولد ـ بلاد ـ بل

PATAIMOINE, s. m., bien qui vient du père ou de la mère, حال الوالدين ـ محلفات الوالدين.

PATRIMONIAL, R, adj., du patrimoine, من مال או .

PATRIOTE, adj. com., qui aime sa patrie par-dessus tout, كشير المعزّة لوطنه.

Patriotique, adj. com. , du patriole يخص العز لوطن.

.مثل المعز لوطنه , PATRIOTIQUEMENT, adv.

معرّة ,PATRIOTISME, a. m., caractère du patriote, الوطن

PATRON, E, s., t. d'arts, modèle, نَهِ اللهِ عَلَى

Patron, protecteur, défenseur, le saint dont on porte le nom, عامع ــ استاد

PATRONAL, E, adj. (fête), عيد القديس الحامى لي.
PATRONIMIQUE, adj. (nom), donné à tous les descendans d'une race, كنية تبيّر.

Patrouille, s. f., t. milit., marche nocturne pour la sûreté, escouade de soldats qui la font, عُسُس ـ طوق O.

PATTE, s. f., pied des animaux, des oiseaux, des insectes, ارجل, plus rég., رجل, plur., أجر, Patte de devant des animaux à quatre pieds, يدين duel, يدين Marcher à quatre pattes, sur les pieds et sur les mains, مشى على اربعته I. || Faire patte de velours, se dit du chat qui retire ses griffes en donnant la patte, كش القط طوافرة.

Faire patte de velours, au fig., se dit d'un homme qui cache sous des dehors caressans le pouvoir et le dessein de nuire, كان المتر و اظهر المحبّة عنداً. Donner un coup de patte, au fig. fam., lâcher un trait vif et malin contre quelqu'un, lacher un trait vif et malin contre quelqu'un, la contre de le tiens sous ma patte, je puis lui nuire, وقع تحت المتال المداء (Graisser la patte à quelqu'un, le corrompre à prix d'argent, أحداً مراء برطل احداً (O. 1.)

عرطنيثا , Patte-de-lion , plante

Patte-d'oie, plante dangereuse, اجر السوز الجر الوز

. PATTU, K, adj. (pigeon), qui a des plumes sur les pattes, مَشُرُول .

Pâturace, s. m., lieu où les bêtes vont paltre, مرغى; plur., مرغى

PATURE, s. f., nourriture des bêtes en général; au fig., nourriture des hommes, de l'âme, de l'esprit, قوت ـ اكلة.

PATURER, v. n., prendre la pâture, رعى A.

PATURON, s. m., partie du bas de la jambe du cheval, entre le boulet et la couronne, ל الشكال.

PAUME, s. f., le dedans de la main entre le poignet et les doigts, مُلُوةً _ كُفّ _ رأحةً.

Paume, jeu avec une balle, الكورة لعسب الكورة .

Раимев la gueule, v. a. fam., donner un coup de poing sur le visage, خرشم.

PAUPIÈRE, s. f., peau bordée de cils qui couvre l'œil, ses poils, وقبة العين; plur., جفن علم plur., جفن et جفون. Fermer la paupière, dormir; au fig., mourir, عيتور عينه.

وقىفىة , PAUSE, s. f., suspension, cessation d'action .ركزة ـ حطّة ـ

PAUSER, v. n., appuyer sur une syllabe en chantant, قف على لفظة, aor., قفف على

PAUVRE, adj. com., qui n'a pas suffisamment le nécessaire, فقير مساكيس; plur., مسكين ; plur.,

مسکیں, Pauvre, dit par sentiment de compassion, طعام, Une pauvre chère, une chère de pauvre, طعام, Langue pauvre, فقايرى

PAUVBEMENT, adv., dans l'indigence, comme un pauvre, فقايرى ـ في الفقر.

PAUVRESSE, s. f. fam., femme pauvre qui mendie, מיבונה ou שבונה.

PAUVRET, TE, s. fam., diminutif de pauvre, مسكين ـ ميسيكين.

PAUVRETÉ, s. f., indigence, فقر ـ فاقـة ـ مسكنة. La pauvreté est ma gloire, الفقر فخرى.

Pauvreté, au fig. fam., chose basse qu'on dit ou qu'on fait, قذارة.

Pauvreté, défaut d'abondance, de richesse dans une langue, صيقة لسان.

PAVAGE, s. m., ouvrage de paveur, تبليط.

SE PAVANER, v. pron., marcher d'une manière

somme payée, دفعة ـ دفع ,Payement des dettes تنغدد ـ تعجبن في المشي ـ تبختر ,Payement des dettes تباهي ـ .0 نفش روحه ـ

PAVÉ, s. m., pierre dure qui sert à paver, L.W.

On dit, au fig. fam., être sur le pavé, sans gite, sans condition, الد ماوي ـ على البلاط Le haut du pavé, le premier rang, place d'honneur, أأعدر. # Batteur de pavé, coureur de rues,

PAVEMENT, s. m., action de paver, bul.

PAVER, v. a., couvrir de pavés un chemin, etc., .0 فرش كلارض بالبلاط - بلط

PAVEUR, s. m., celui qui pave, blue,

PAVILLON, s. m., sorte de tente, غيرة; plur., .وطاق _ قباب , plur., فبة _ خيام et خيم

. بيت _ قاعة , Pavillon , corps de bâtiment

Pavillon, étendard, بيرق _ بنديرة. Baisser pavillon, عط , نزل البنديرة , Baisser pavillon devant quelqu'un, au fig., مط له O.

Pavois, s. m., tenture de toile autour du plat-ستارة مهدودة على داير المركب ,bord d'un vaisseau للزينة.

PAVOISER, v. a., terme de mer, garnir de pavois, .زين المركب

PAVOT, s. m., plante dont la graine est assoupis-.ابو النوم ـ خشخاش ,sante

ارغهوني ,Pavot épineux ou Argemone

PAYABLE, adj. com., qui doit être payé, يدفع ـ

. רופש ב נפוץ, PAYANT, E, adj., qui paye,

PATE, s. f., solde des gens de guerre, جامكية ; payeur, عليد لا بكل صعوبة الايدفع ما عليد لا بكل صعوبة زراتب _ علايف , plur., علوفة _ جوامك ,; رواتب ,.plur.,

ما يدفع , ما يوفي ما عليد

PAYEMENT OU PAIEMENT, s. m., action de payer; هذا ابن بلادي

ايفا , قصا الديس

. جزأ , Payement, salaire , récompense

PAYER, v. a., acquitter une dette, وفي دير, aor., , I. Payer l'amende قضى دين _ . A دفع مبلغ _ يوفى O. || Payer quelqu'un, lui payer ce qui .اعطم ماحب الحق حقد _ اوفاة حقد ماحس العق العقد العقل Je n'ai pas été payé, ما قبضت حقى. ال Le por-وحامل الاحرف خالص, teur de cette lettre est payé, خالص لاجرة". || Tu me le payeras, je me vengerai de toi, Payer une . خذ منى على ما يجيك ـ تفرّج - اعطى, رفى حق الشي , chose, en payer le prix ـ دفع دراهم نقد ,Payer en espèces ا دفع حقـم دفع في الساعة, Payer à vue, دفع فلوس.

- دفع حقم بالفم , Payer de belles paroles Payer d'audace, d'effronterie, عللم بهوا عبد كويسة اظهر الوقاحة ـ قوى عزمه

جازی, Payer, au fig., récompenser ou punir, جازی احدا ب

Payer le tribut à la nature, au fig., mourir, Payer pour .وفي حق الطبيعة ـ وفي ما عليه les autres, être seul puni pour une faute commune, بتقاصص لاجل الغير. || Payer en même monnaie, rendre la pareille, عامله بهال ماصنع عاملته عقاملته - نكر العروف Payer d'ingratitude, être ingrat, Payer أ. قابل الجهيل بالقبير - ما عرف الجهيل Pavot cornu ou Glaucium, ماميثا ـ شقيق القرن. de sa personne, faire son devoir dans une occasion dangereuse, خاطر بنفسه.

> Se Payer de, v. pron., se satisfaire, افتنع ب. PAYEUR, s. m., celui qui paye, 563. Mauvais

موزع الجوامك - خزندار, Payeur, titre de charge. بلدار , plur. , بلاد , plur. , بلدار , plur. , بلدار , Mauvaise paye, homme qui ne paye pas bien, اقطار; plur., أقطار. Du pays, qui est une production du pays, بلدى. (Cet homme est de mon pays,

PAYSAGE, s. m., étendue d'un pays qu'on voit d'un نظر اللاد ,seul aspect

صورة نظر , Paysage, tableau qui le représente اللاد.

PAYSAGISTE, s. m., peintre qui fait des paysages, .مصور بلاد

PAYSAN, NE, s., homme de campagne, 23. Péage, s. m., droit pour un passage,

Peau, s. f., partie extérieure de l'animal, اجلد بشرة , Peau, épiderme . جلدة _ جلود

ـ قشرة Peau, enveloppe, pellicule de fruits, ـ .O قشر , plur. , قشور .Oter la peau de

Crever, enrager dans sa peau, au fig. fam., n'oser pas témoigner son dépit, اكل بعضد ـ اكل كفيه o.

Peaussier, s. m., artisan qui prépare les peaux, .جلودي

PECCABLE, adj. com., capable de pécher, قابل الخطا

PECCADILLE, s. f., petit péché, ಏ;

PECCANT, E, adj., t. de méd., فأسد.

Респе, s. m., transgression de la loi divine, , plur., وزر - ذنوب , plur., ذنب - خطايا , plur. خطية ميننة, Péché mortel, grand péché. اوزار . کبایر , .plar ; کسیرة

et كرائ En Syrie, عنوج Pâche, s. f., fruit, خونج .دراقن

Oue Pêche, s. f., exercice, action de pêcher, صيد .السكك

PÉCHER, v. n., transgresser la loi divine, ارتکب خطیة - Pécher, faillir contre quelque règle, manquer à un devoir, عاب في شي I. ـ إخطع خالف بعض القوانين ـ

quises, منقص . Il pèche par beaucoup d'endroits, ; محوى ,Il ne pèche que | langage une grande exactitude grammaticale , به نقص كثير ـ ناقصه شي كثير مافيد نقص مافيد عب الا par

Pricuen, v. a., prendre du poisson, etc., à la pê-اصطاد السيك , che

اخرج من الماء , Pécher, retirer de l'eau

PECHERIE, s. f., lieu où l'on a coutume de pêcher,

Pécheun, cheresse, s., qui commet des péchés, خطاة , plur. خطاطم

PECHEUR, s. m., qui pêche des poissons, etc., صيادين , plur. , صياد سيك

Pécore, s. f. fam., sot, stupide,

PECQUE, s. fem., femme sotte et impertinente, .امرالا شلقة

PECTORAL, E, adj., bon pour la poitrine, صدرى .فافع للصدر ـ

الصدري, Le pectoral, muscle,

PECULAT, s. m., vol des deniers publics, — المال

Pécule, s. m., bien acquis par l'industrie, le tra-مال محصول بالكد vail, ما

الغض الفلوس , Pricuniale, adj. com.

PECUNIEUX, SE, adj., qui a heaucoup d'argent, مُقرش _ مهول riche,

PÉDAGOGIE, s. f., instruction, éducation des en-. تعليم الصغار, fans

PÉDAGOGIQUE, adj., qui a rapport à l'éducation يخص تعليم الصغار, des enfans

PÉDAGOCUE, s. m. iron., qui enseigne les enfans, .معلّم صعار۔ معلم کُتّاب

PÉDANT, E, adj., terme injurieux, qui affecte un Pécher, n'avoir pas les qualités, la quantité re. | ton décisif, ou trop d'exactitude, de sévérité, d'instruction, کثیر الغلبة. Pédant, qui affecte dans son . بحاة , .plur.

Pérzain, we, s., qui va en pélerinage (à la Mecque), زمُقدُسي, plur., جَجَّاج. Pélerin de Jérusalem; حاتج plur., تأير, Pélerin en général ، مقادسة, plur., .زوار

PÉLERINAGE, s. m., voyage fait par dévotion, O. | Aller en pelerinage à , وأو , O. | Aller en مسكر pélerinage à la Mecque, مسكر O. || Aller en pélerinage à Jérusalem , تنقدّس , Lieu de pélerinage , de dévotion, امشهد - مزار - زيارة Le pélerinage de la . عربة هل الحيوة , vie

Pélican, s. m., oiseau aquatique, زخة; plur., .سقا _ رخم

Pelisse, s. f., robe, manteau fourré, فروة ; plur., اکراک , plur. ; کرک _ فراوی

PELLE, s. f., instrument large, plat, à long man-قياش له و دولا Sorte de pelle sur laquelle on ramasse. معجوفة فرشخانة, les ordures en balayant

ملو معورفة, sur une pelle

PELLETERIE, s. f., art de faire des fourrures, . صناعة الفرا

. فراوي , Pelleterie , fourrures , فراوي .

PELLETIER, ÈRE, s., celui qui accommode et vend .فرايين , plur. ; فراييين , plur ; فراييين

- جلدة رفيعتر , PELLICULE , s. f. , peau très-mince , جلدة ; خرشا ,Pellicule au dedans d'un œuf ، علالة _ قشرلا خراشي , plur.

PELOTE, s. f., petite balle de fil roulé, . كبكوب _ كبتولة _ طابة , سلالة خمط

Pelote, petit coussinet sur lequel les femmes fichent des épingles, des aiguilles, وكلابر, des épingles, des aiguilles, مغرز الدبابيس

Pelote, marque blanche sur le front du cheval غرّة _ نجية , صبحة , هلال في جهة الحصان

Peloten, v. a., battre, maltraiter, о. -.O. I معرب

Peloter, vaincre, غلب 1.

اخذ في الهزل, (en attendant partie), اخذ .قبل البجد

Peloton, s. m., pelote, בשלוג - كتابة - سلالة - كتابة ککوب. Peloton, linge, papier, morceau de bois sur ا lequel on roule le fil pour faire un peloton, حكت.

Peloton, au fig., t. milit., petite troupe,

PELOTONEER, v. a., mettre en peloton, ت. O. _ 0. لف على المكت

Se Pelotonner, v. pr., اجتهع ـ التم

Pelouse, s. f., terrain couvert d'une herbe épaisse et courte , کختر لا

PELU, E, adj., garni de poils, بُنُهُو _ أَزْبَ

Peluché, e, adj., velu, étoffe, plante, الدوبرة.

PELUCEE, s. f., étoffe à poils longs d'un côté,

PELUCHER, v. n., se couvrir de poils par le frotte-A. طلع له وبراة _ انتفل ـ PELLÉE, LETÉE, s. f., autant qu'il en peut tenir ment, l'usure, انفش ـ A. PELURE, s. f., la peau ôtée de dessus un fruit, etc., .قشر _ قشرلا

> PÉNAL, E, adj., qui assujétit à quelque peine, .حدى ـ قصاصے

> PÉWALITÉ, s. f., qualité de ce qui est pénal, peine, . حدّ ۔ قصاص

PENATES, s. m. pl.; au fig., habitation, PENAUD, E, adj. fam., honteux, interdit, مختبل PERCHANT, s. m., terrain qui va en pente, Di.

مال الى الخراب, Être sur le penchant de sa ruine, مال الى .اشرف على الخيراب ـ

Penchant, au fig., inclination naturelle de l'ame, .مثل إلى ـ عطف ـ انعطاق

.زوال ـ ميل , Penchant , déclin

PENCHART, E, adj., qui penche, incliné, Penchant, au fig., sur son déclin, مايل الي .الزوال

Риснемит, в. m., état de ce qui penche, ميل.

Penchen, v. a., incliner, baisser de quelque côté, .I حنى ـ ميل ـ امال

Pencher, v. n., être hors d'aplomb, Ji I.

Pencher, au fig., être porté à quelque chose, incliner pour, غرض لاحد ـ . 1 مال الى ,نحو A. Faire pencher quelqu'un pour soi, ستيالد, امالد اليد.

PENDABLE, adj. com., qui mérite la potence, .مستحق المشنقة

PENDAISON, s. f. popul.,

PENDANS D'OREILLES, s. m. pl., pierres, bijoux منفذ فيد ينشق الماركة. pendus aux oreilles, حلق , plur., چاقی - حلق ; . نافذ _ | ,plur., قرط ـ شنوف , plur. ; شنف _ حلقان , plur. .قروط

ce qui correspond, مقابل.

PENDANT, E, adj., qui est attaché par en haut, معلق.

Pendant, qui pend, tombant, مرخى ـ مدندل. . نفاذ مدخول الدعوة معلقة ,Procès pendant, qui n'est pas décidé PENDANT, prépos., durant un espace de temps,

.بطول ـ في مدة

PENDARD, E, S., vaurien, fripon, الشنق الشنق الشنق خرج المشنقة ـ

PENDELOQUE, s. f., parure de pierreries ajoutée à des boucles d'oreilles ,قرط.

PENDILLER, v. n., Jaia".

علق في بي PENDRE, v. a., attacher en haut, علق ال

Pendre, attacher à un gibet, شنق O.

Pendre, v. n., être suspendu, attaché, تعلّق في ـ كان معلق

.0 شنق روحه ,dant

تدلی ـ تدندل.

مشنوق , Pendu, E, adj., attaché à une potence, مشنوق Pendu, attaché en haut, معلق.

PENDULE, s. f., horloge à pendule,

. ثقالة, Pendulk, s. m., poids d'une horloge, ثقالة.

Print, s. m., morceau de fer qui sort d'une serrure et ferme une porte, الشان القفل.

PÉNÉTRABILITÉ, s. f., qualité de ce qui est péné-اختراق , trable

PÉNÉTRABLE, adj. com., qu'on peut pénétrer,

خارق _ يخرق , PÉNÉTRANT, E, adj., qui pénètre, خارق _ يخرق

Pénétrant, au fig., qui a une grande perspicacité, , plur. , فبيه _ اذكياء , plur. , ذكتى العقل _ خارق | Pendant, فطير _ اخو ـ اخ , plur. , وذكياء , plur. ,

> Pénétratif, ive, adj., qui pénètre aisément, .خارق

> PÉNÉTRATION, s. f., vertu, action de pénétrer,

Pénétration, au fig., vivacité d'esprit, sagacité, بناهة _ فطنة _ ذكاء

Pendant que, conj., tandis que, و بنها Pen- PÉNÉTRER, v. a., percer, passer à travers, كرق K .A قطع في ـ .I نفذ في ـ

> Pénétrer, au fig., toucher vivement le cœur, .قطع في _ اثر في

Pénétrer, approfondir, avoir une connaissance pro-ـ وقف على سرّ, Pénétrer un secret . تنجوّن fonde .I عرف السرّ- اطلع على سرّ|

Pénétrer dans, parvenir, entrer dans un lieu, ٥. دخل في ,الي

Pénétraé, в, adj., affligé, على على المثالث ,Pénétré de reconnaissance مكسور القلب مس Se Pendre, v. pron., se défaire de soi en se pen- اذاكر احسانكم و شاكر افضالكم و cette vérité, شنق روحه O. شنق روحه O.

Pendre, v. n., descendre trop bas, الرتنجى Pénible, adj. com., qui donne de la peine, صعب عبد الله عب

PENIBLEMENT, adv., بيشقة _ بصعوبة .

Péninsule, s. f., presqu'ile, جزيسوة; plur., .جزاير

Pénitence, s. f., repentir, regret d'avoir offensé luer, كاد يقتله Dieu, توبة ـ ندامة. Faire pénitence de ses péchés, .0 تاب عن , من الخطيسة

Pénitence, peine imposée par le prêtre, etc., pour une faute, کفارة _ قانوري. Imposer une pénitence à, عهل , فرض قانون عليه A. Accomplir sa pénitence, يوفى القانون Pour péni. پوفى ، يوفى القانون Pour péni. tence, en pénitence de, قانون.

PÉNITENT, E, adj., qui a regret d'avoir offensé . تایب - متندم - ندمان , Dien

PÉNITENT, E, s., qui confesse ses péchés à un . تلبيذ الكاهن , ابنه في الاعتراف , prêtre,

PENNAGE, s. m., plumes des ailes d'un oiseau, .ريش اجنحة الطير

PENNE, s. f., grosse plume d'oiseau de proie, ر بشة طير جارح

PENSANT, R, adj., qui a la pensée, عاقــل. . Mal pensant, qui juge mal des autres, السوء. | Bien pensant, qui a de bons senti-.عقلا , plur. عاقل , mens

PENSÉE, s. f., opération de l'esprit, chose pensée, فكر صايب, Pensée juste . افكار , plur. فكر م فكرة اسبق من كلافكار, Plus rapide que la pensée!

ای, Pensée, avis

Pensée, dessein, projet, عما في الخاطر _ قصد , Il

. كلم , plur. , كلية , plur. وكلية , plur. وَهُوا الثالوث تشبة البنفسج ,PENSÉE, a. f., fleur PENSER, v. n., concevoir des idées, Jas I.

ـ تفكر ـ . A فكر في Penser, réfléchir, songer .اصحاب الرواتب , plur ; صاحب الراتب J'ai ∥ .ايش تفتكر ?A quoi pensez-vous .افتكر

افتكرت فيما ,pensé à ce que vous m'avez dit .قلت لي

Penser, être sur le point de, 35 A. Il a pensé le

Penser, v. a., avoir dans l'esprit, أضهر . Il dit le يقول خلافي ما في ,contraire de ce qu'il pense . صهيرلا

Penser, imaginer, افتكر. Je vous laisse à penser, .فس على ذلك ـ افتكر

Penser, croire, juger, طَــُن 0. _ حسب 1. _ O. On pense de lui cent شاف ما رأى م خير choses facheuses, ردى وchoses facheuses, يظنوا فيه كل شي ردى ـ كيف تـشــوف هذا ?pensez-vous de cela ایت هذای ایت هذای ایت هذای ایت هذای ایت هذای Je ne pais penser . کہا حسبت ۔ علی حسابک ,ما بيقطع عقلي ان , que

Penseun, s. m., qui est accoutumé à réfléchir, à اصحاب الافكار, plur., اصحاب لافكار, penser

PENSIF, IVE, adj:, qui songe, qui rêve, occupé محسین متفکر _ مفتکر _ مفکر , d'une pensée ایش بک مفتکر?Pourquoi êtes-vous pensif

Pension, s. f., somme annuelle pour la nourriiture, le logement, چین اکل وسکنته سنوی.

Pension, maison où l'on nourrit et loge. . محل اكل وسكنة بالثهن

; مدرسة _ مكتب ,Pension , maison d'éducation مدارس plur.,

Pension, gratification annuelle, récompense annuelle de services, بجامكية _ رواتب, ; plur., واتب .علایف ; plur., علوفت _ جوامک ; plur.

Pension, somme fixe qu'on paye chaque année .معلوم الكتاب, pour l'éducation d'un enfant

PENSIONMAIRE, s. m., qui paye une pension, له الاكل والسكنة بالثين

Pensionnaire, celui qui reçoit une pension.

PENSIONNET, s. m., pension, במנישה ב מكتب.
PENSIONNER, v. a., donner, faire une pension à

quelqu'un, عين له, اطلق له الرسوم والجرايات.

PENSUM, s. m., terme de collége, surcroit de travail exigé pour punir, قانون.

Pentaclotte, adj., en cinq langues, بخيسة

Рептасоне, adj. com., qui a cinq angles et cinq còtés, مخصّر.

PENTATEUQUE, s. m., les cinq livres de Moise, il.

Pente, s. f., penchant d'une montagne, etc., منزلة وهدة جبل. Pente, terrain qui va en descendant, تحديرة.

Pente, cours d'une rivière en descendant, الحدار, Pente, au fig., inclination, penchant, ميل الى الى Pente, au fig., inclination, penchant, ميل الى PENTECÒTE, s. f., fête des catholiques en mémoire de la descente du Saint-Esprit, عيد حلول الروح القدس عيد حلول الروح القدس.

Penture, s. f., bande de fer pour soutenir une porte, une fenêtre, عفيت عديد لباب; plur., صفايح.

PÉNULTIÈME, adj. com., avant-dernier, قبل الأخر,
PÉNULTIÈME, s. f., extrême pauvreté, قلّة

Pépastique, adj. com., qui mùrit les humeurs, منصّر.

Pepie, s. f., pellicule qui vient au bout de la langue des oiseaux et qui les empêche de boire et de manger, المنتهم وينعهم المنتهم والشرب داء بحصل للعصافير في السنتهم والشرب عن الأكل و الشرب

Pepin, s. m., petite semence d'un fruit sans noyau,

(ב بزو ; plur., بزو = بزوة ; plur., بزوة ;

Prinier, s. f., plant de jeunes arbres pour replanter, شنل مشتل مشتل.

Pepinière, au fig., réunion de jeunes gens, d'hommes destinés à, زريعة.

PEPTIQUE, adj. Voyez PÉPASTIQUE.

PERCALE, s. f., toile de coton blanche, حام ـ عمايون

Pergant, e, adj., qui perce, qui pénètre, ايخرق. Froid perçant, برد يخرق . الان voix perçante, claire et aigue, عالى . الان Yeux perçans, viss et pénétrans, عيون بارقة. الان Vue perçante, qui voit des objets très-petits ou très-éloignés, نظر بعيد .

EN PERCE, adv., (vin, tonneau), بنية خرمفتوحة. PERCE-FEUILLE, s. f., plante, الحير الله.

Perce-Mousse, s. m., polytric commun, كز بر

أبر مقص , Perce-Orbille, s. m., insecte

- قربيس Perce-Pierre, s. f., fenouil marin, قربيس ـ قربيس

PERCEE, s. f., ouverture dans un bois pour se procurer un chemin, un point de vue, منفذ عيش في هيش

Ривскиемт, s. m., action de percer, خرق ـ خرق

Ревскитель, s. m., commis, préposé à la recette des impôts, قابض.

Рекскртівіцітя, з. f., qualité de l'objet perceptible, الدراك.

Ревсертівік, adj. com., qui peut être perçu (im-pôt), رابج.

Perceptible, qui peut être perçu par les sens, سُدُرَك بالحواس. Cela n'est pas perceptible aux yeux, لا يدركه النظر.

Perceptive, adj. fém., (faculté), القوة المدركة.

Praception, s. f., recette, recouvrement de deniers, قبض مال.

Perception, idée, sentiment que produit l'impression d'un objet, العواس ادراك من العواس ادراك. كتع التاسومتي مخرومة I. Mon soulier est percé, خرق .السوس ينخر الخشب Les vers percent le bois, السوس A. عظم ئی ـ . . A نقع A. فقع A. A. طهر, Percer, se manifester انکشف Percer, se déceler,

Percer une croisée, une porte, en faire l'ouver-

Percer, passer à travers, خرق I. Percer la foule, un bataillon, etc., شق بين -. 0.شق بين.

. كشف العاقبة ـ

Cela me perce le cœur, m'afflige extrêmement. مذا الهنم .

بيته نافذ على حارتين ,deux rues

. Ce jeune homme percera, .مذا الشاب يفل

Il est bas percé, il est presque ruiné, رُقِيُّة.

Percevoir, v. a., recevoir, recueillir des reve-. تعاطى _ . I. قبص المال ,nus, etc.

Percevoir, recevoir par les sens l'impression des objets, からい.

PERCHE, s. f., poisson, فوع سهك نهرى. .شبيط _ عصاية طويلة , Perche , long baton قصمة , Perche, mesure

PERCHER, v. n., ou SE PERCHER, v. pr. (oiseaux), se mettre sur une branche, عكس - ا. عطر مطر على الطير على الم الم على . PERCHOIR, S. m., محل جثوم الدجاج.

PERCLUS, E, adj., impotent de tout ou d'une اتلف.

Percent, v. a., faire une ouverture, un trou dans, partie du corps, مقعد _ سطيحة _ مكسّر Perclus du , plur., كنعا , fém., اكتع ـ مكتـع , Dras, de la main خرم ـ O. بخش ـ I. ففذ ـ O. ثـقب ـ O. نـقب

> PERÇOIR, s. m., instrument pour percer, Percussion, s. f., impression d'un corps qui en .طرق _ طرقة ,frappe un autre

PERDABLE, adj. com.,

PERDANT, s. m., qui perd au jeu, فسران.

PERDITION, s. f., mauvais emploi de son bien, اتلاف, تضييع المال

Perdition, état d'un homme hors la voie du salut, - هلكة _ عطبة _ خسران _ عطب , dans le vice فرا العاقبة , Percer l'avenir, au fig., le prévoir قرا العاقبة

PERDRE, v. a., cesser d'avoir, etc., ... A. A. J'ai perdu dix piastres au عدم ـ . I فقد ـ صيّع ـ | أنا محسور, متاسف على ذلك ـ هذا جرح قلبي jeu, غسرت عشر غروش في اللعب. ∥ Ils ont perdu Percer, v. n., se faire une ouverture, s'ouvrir, la bataille, غلبوا - خسروا . ا J'ai perdu la clef, فقد اهله , A. Cet abcès a percé , عنيعت المفتاح Ses الدمل فقع , A. Cet abcès a percé ، فقع dents ont percé, ou il a percé des dents, انفجع في اهله ـ عدم اهله ـ] . طلعت اسنانه, Perdre patience انقطع ,Perdre haleine . سَيّع الصبر عدم المصطبر | I. Sa maison perce dana انفذ . Perdre la vie, هلك. || Perdre le chemin, O. | Perdre son الطريق - صيّع الدرب ملك العربيق - عن الطريق - صيّع الدرب الكلام Percer, au fig., faire son chemin, - صيّع زمانه, en faire un mauvais emploi, عسيّع زمانه . Perdre sa peine, صرف اوقائد بالباطـــل Voyes PEINE. | Perdre صاع تعبد راح تعبد سدا l'occasion, n'en pas profiter, صيّع الفرصة. Perdre son procès, خسر A.

> Perdre quelqu'un, le ruiner, خرب بينه L. -I. Perdre quelqu'un, le faire périr, اهلكم. إ - عكسم Perdre quelqu'un d'honneur, le décréditer, I. || Perdre quelqu'un dans l'esprit du prince, عير كامير عليد.

> Perdre, corrompre les mœurs, débaucher,

Perdre, gater, endommager quelque chose,

Perdre l'espérance de, بعض عشود الله I. _ | افرائح , plur. ; فرنح ججل - قباج ما A. Perdre de vue, cesser de voir قطع كلامل من .I عاب الشي عن بصرة ـ ما بقي ينظر

مون البرقوة) Perdre de vue, au fig., cesser de suivre une affaire, .0 تُرك من بالد

Perdre pied, perdre terre, ne plus trouver le fond d'Égypte, petite perdrix de couleur cendrée, L. de l'eau avec ses pieds, الماء ، 0. انتقطع ,اسه , Perdre la tête, avoir la tête coupée ضيّع العقل, Perdre l'esprit فيتع العقل, perdre l'esprit O. ∥ Faire perdre la tête à جن _ ضيّع المعقول _ .سوسحه ـ جننه , quelqu'un

A. Il a محسر, Perdre, v. n., éprouver quelque perte perdu sur cette marchandise, قصر في هل النصاعة.

- انحط - I. نزل Perdre, diminuer de valeur, نزل ۸۰ خَتَس

ضيع الدرب, Se Perdre, v. pr., perdre son chemin, ضيع الدرب .0 تاء عن الطريق

Se Perdre, s'égarer, disparaître, ضاع I. Se per-

ـ انعكس ـ A. تلف A. ـ انعكس ـ Se Perdre, se débaucher, أتلف ماله ,Se perdre, se ruiner .تعتر.

Se Perdre, faire naufrage, عرق A.

حيو _ | Se Perdre, en parlant de l'eau qui est absorbée par افغار, les terres

Se Perdre, ne rien concevoir à une chose, . ۸ حار فکره فی

PERDU, E, adj., عفقود . Se jeter à corps o هجم عليد _ انطبق عليد , perdu sur quelqu'un غورق الحل , Placer de l'argent à fonds perdu الله الحال . || A vos heures perdues, à vos momens de loisir, لها يكون لك فضاوة ـ في رواقتك

Enfans perdus, ceux qu'on détache pour com-. أول من يتقدم في الحرب, battre à la tête des troupes

Crier comme un perdu, de toute sa force, 0. صرب بكل عزمه

. أمراة فلاتية , Femme perdue, femme publique

PERDREAU, s. m., petite perdrix, ; plur.,

PERDRICON, s. m., sorte de grosse prune,

PERDRIX, s. f., oiseau, عجل; coll., اججل Perdrix

Mon والد _ اباء , plur. ; ابو ـ اب PERE, s. m., والد père, ابوی ـ ابی _ très-vulg.). ∥ Ton père, , très-vulg.). ∥ De père en fils بیکٹ _ ابوک اباً عن جدّ الله Nos pères, nos ancêtres, اباً عن جدّ جدودنا

Père des pauvres; celui qui leur fait beaucoup de . أبو الفقرا و المساكين ,bien, etc.

Pères de l'Église, docteurs dont l'Église a approuvé les décisions, ابا الكنيسة Pères des déserts, anciens الاباء السواح, anachorètes.

بادری _اب , Père, titre des religieux, prêtres ابوثا ـ

Père nourricier, mari de la nourrice d'un enfant, اب من الرضاع ـ جوز , plus vulg. ; زوج المرضعة |. اجداد و Grand-père , جدّ, plur. , عجد ود اجداد

ابوزوچ او ابو امراة , Beau-père , père d'un conjoint

PEREMPTOIRE, adj. com., décisif, contre quoi il n'y a rien à répliquer, مُقْسُع م مُفْحِم. Argument pé-. برهان قاطع ,remptoire

Péremptoirement, adv., d'une manière péremp-بكلام مفحم, مقسنع, toire

. قابلية الاصلاح و الكهال , Perfectibilité, s. f., الكهال PERFECTIBLE, adj. com., susceptible de perfection, .قابل الاصلاح و الكمال

PERFECTION, s. f., qualité de ce qui est parfait,

Perfection, qualité excellente, فصيلة; plur., فضايل

Perfection, achèvement entier, تكييل ـ اتهام.

في نهاية الكيال

PERFECTIONNEMENT, s. m., July - loll.

PERFECTIONNER, v. a., rendre plus accompli, בעל. Se Perfectionner, v. pron., marcher, atteindre à la perfection, مهو A. _ لكتال Se perfectionner dans . تهمر, تغرس في فن بي un art,

PERFIDE, adj. com., traitre, déloyal, בُعَدِّل , مخاوز - مخامر - خوان - خاین

. بخيانت ـ بغد, ,PERFIDEMENT, adv., بخيانت

PERFIDIB, s. f., déloyauté, manquement de foi, Lie. .خيانتر - نكث العهد - غدر - غدرة

.دور _ سير | ـ ثـقب, Perforer, عندار على المعالمة Perforation, s. f., action de perforer خرز.

Равговия, v. a., terme d'arts, percer, шай О. .I. O خرز ـ

PÉRICARDE, s. m., capsule membraneuse autour du cœur, القلب du cœur,

PÉRICARPE, s. m., pellicule qui enveloppe le fruit, .قشر الثهر

PÉRICLITER, v. n., être en péril, menacer ruine, مدق [- ، عليه خطـــر - يؤول , aor. , ال الى السقوط اشرق على العطب

Péaicaine, s. m., membrane qui couvre le crane, قشر القعف

PÉRICÉE, s. m., lieu d'une planète le plus proche - اقرب موضع السيّارات من كلارض de la terre, مصيص

مذهب إسطو Prainelle, s. m., lieu d'une planète le plus près إسطوا. .اقرب موضع السيّارات من الشهس ,du soleil معاطب , plur., معالب مهالک , plur., مهالکة محيط شكل ,Prendre à ses d'une figure الراس ,Prendre à ses

PERILLEUX, SE, adj., où il y a du péril, dange-.مخوف مخوف مخطر,reux

PÉRIMER, v. n., périr, se perdre par prescription, . O. Droit pé بطلت L , طلت دعوة للتهامل بها rimé, حق میت

Pénmeraz, s. m., contour d'une figure, buch .شكل

Périnée, s. m., espace entre l'anus et les parties .يين الترو الفر - بين النخاتم و الفرج ,naturelles

PÉRIODE, s. m., espace de temps vague,

Période, le plus haut point de quelque chose الى ابعد , Au plas baut période محدّد عايد لهاية

PÉRIODE, s. f., cours, révolution d'un astre,

Période, temps réglé du retour d'une sièvre, 193. Période, phrase composée de plusieurs membres عبارة ـ دايرة كلام

Périodique, adj. com., qui a ses périodes, сод. حِياً دايرة ,Fièvre périodique .داير ـ

Périodique, qui paraît dans des temps fixés (ou-. يطلع في اوقات معلومة ـ داير (vrage

كلام, Périodique, abondant en périodes (style), كلام

PÉRIODIQUEMENT, adv.,

PÉRIOSTE, s. m., membrane qui enveloppe et .قشر العظام ـ عشا العظم ,couvre les os

PÉRIPATÉTICIENS, adj., disciples d'Aristote, .المشاوون اصحاب ارسطاطاليس

PÉRIPATÉTISME, s. m., philosophie d'Aristote,

PERIPETIE, s. f., changement subit de fortune, . تبدّل الاتراج بالاقواج او الافواج بالانواج على غفلة - اخطار, pl., خطر, peaze, s. m., danger, risque Périphérie, s. f., terme de géométrie, contour

> Périphrase, s. f., circonlocution, دورة في الكلام. PÉRIPHRASER, v. n., parler par périphrases, .0 دار في الكلام ا

PERIPREUMONIE, s. f., inflammation du poumon, ذات الرية.

Pária, v. n., prendre fin, tomber en ruine, .ماذون - جايز م A. Le vais عدم - . A تلف - . A فني - . A هلك seau a péri, خرق المركب ٨.

PERISSABLE, adj. com., sujet à périr, _ -هالک ـ زایل ـ فانی

PÉRISTILE, s. m., suite de colonnes formant ga-روائی lerie,

PÉRITOINE, s. m., membrane souple qui revêt in-ثرب الصفاق ـ الصفاق ـ térieurement le bas-ventre

PERLE, s. f., corps dur, brillant, "5,3; coll., 5,5; plur., الالي , coll. الولو, plur., يا Perle fausse, اللك لولو, Fil de perles, الولو كذاب. ال شَبَّالَةَ لُولُو, Garniture de perles servant à orner la tête.

La perle des hommes, le meilleur des hommes, .جوهرة

Enfiler des perles, au fig. fam., faire des riens,

PERMANENCE, s. f., durée constante d'une chose, .دوام ـ مداومة

Permanence, existence réelle et continue du corps de Jésus-Christ dans l'Eucharistie, حقيقة وجود . جسد المسيح في القربان

PERMANENT, e, adj., stable, immuable, כלואה. .مدوم

PERMÉABILITÉ, s. f., qualité de ce qui est per-.قطع الماء أو غيرة فيد , méable

PERMÉABLE, adj. com, terme de physique, qui يقطع فيد الماء أو خلافه, peut être traversé par un fluide . يقطع فيه النور ـ شفاني Perméable à la lumière, يقطع

PERMETTRE, v. a., donner liberté, pouvoir de . A. Les lois ne per سمح له ب م اذن له بشي .كون الخط عهوداً _ قيام ,pendiculaire | الا يحوز , لا يحل في الشرع ان ,mettent pas de الجوز - يحل ,Il est permis

Se Permettre de, prendre la liberté de, باسر ب .تهجم و-

PERMIS, B, adj., qui n'est pas défendu, - -

احلال, Permis, licite, honnête, حلال.

ا جازة ـ اذرى Permission, اجازة ـ اذرى

PERMISSION, s. f., pouvoir, liberté de faire, de استاذر, , Demander permission اذر, ـ اجازة , dire عن اذنك, Avec votre permission احدا في شي .بدستورک ـ

PERMUTATION, s. f., terme de droit canon, échange . نـقل ـ مبادلة, d'un bénéfice contre un autre

Permutation, terme de grammaire, substitution d'une lettre à une autre, قلب الحروف.

PERMUTER, .v. a., échanger un bénéfice, . بدل شيأ بشي

Permuter, substituer une lettre à une autre, .I قلب

PERNICIEUSEMENT, adv., , , , , , .

PERNICIEUX, SE, adj., nuisible, dangereux, .مؤذي ـ مضرّ ـ

Péroné, s. m., terme d'anatomie, os extérieur de la jambe, القصبة الصغرى.

PÉRORAISON, s. f., conclusion d'un discours d'élo-خواتم كلام , .plur ; خاتية كلام , quence

PÉRORER, v. a. et n. fam., discourir pour persuader, .I , عظ ـ .0 خطب

Prinou, s. m. fam., lieu très-abondant en richesses, بلاد العز.

PERPENDICULAIRE, adj. com., qui tombe à plomb, خطَّ عهود , Ligne perpendiculaire , عهود _ قابم

PERPENDICULAIREMENT, adv., 13, ...

PERPENDICULARITÉ, s. f., état de ce qui est per-

PERPETRER, v. a., commettre, أرتكب.

PREPETUATION, s. f., action de perpétuer, حاداً المخلد ـ المخلد .

PERPÉTUEL, LE, adj., continuel, عضلًد _ دايم _ دايم _ لا يزال .

PERPÉTUER, v. a., faire durer sans cesse, الدام الد ـ خلد

Se Perpétuer, v. pr. , عُخُلُد .

PERPETUITÉ, s. f., durée sans interruption, دوام

A perpétuité, adv., pour toujours, على الدوام.
PERPLEXE, adj. com., irrésolu, très-inquiet, محتار,
Cas perplexe, qui jette dans la perplexité, امرصعب

Praplexite, s. f., irrésolution, grand embarras, בּינים.

Praguisition, s. f., recherche exacte, تفتيش Faire des perquisitions, شقتش على شي.

Ржжом, s. m., sorte d'escalier découvert pour l'étage d'en bas, سلم تحتاني.

PERROQUET, s. m., oiseau, مترة ou ببغان ـ دُرَة ou ببغان ـ دُرة النطق ـ (Barbarie).

Ревански, s. m., femelle du perroquet, ذرّة оч

Perruque, s. f., coiffure de faux cheveux, شعر عبرة.

PERRUQUIER, ERE, S., qui fait et vend des perruques, qui coiffe, מנייה.

Presan, e, adj. et subs., de Perse, عجبي ; coll., فرسٌ , coll. ; فارسي ـ اعجام , plur. ، فعجم

Le persan, la langue persane, الفارسية.

بلاد العجم ـ العجم , Prase, s. f., royaume d'Asie, بلاد الفرس ـ فارس ـ بلاد فارس .

PERSECUTANT, E, adj., qui se rend incommode par ses importunités, مُهلَك.

Ривесития, v. a., vexer, tourmenter injustement, d. ا ظلم ـ اضطهد

زقق ـ ضجّر ـ اهلک Persécuter, importuner, ضیّق علیہ.

PERSÉCUTEUR, TRÍCE, s., qui persécute, مضطهد ظالم.

Persecution, s. f., vexation, שלא _ ושלא

Persécution , importunité continuelle , عيقة

Persévéramment, adv., حالحاء . بهواظبت ـ بالحاح .

مواطبتـ مداومة , Perseverance , s. f., constance واطبتـ مداومة ,

PRESEVÉRANT, B, adj., qui persévère, عصوح - ليحوج .

Persicaire, s. f., plante, ارقطيون ـ اراقيطون.
Persicot, s. m., liqueur de noyaux de pêche,
شراب بزر الخوم

PERSIFLAGE, S. M., ...

Ревыения, s. f., jalousie de lattes en abat-jour, مخرم.

PERSIFLER, v. a., rendre quelqu'un instrument et victime d'une plaisanterie, سلنو A. ـ على ماليك A. ـ مسكك على ـ A.

PERSIFLEUR, s. m., qui persifie,

- بقسدونسسس Prassil, s. m., plante potagère, مقدونس

Persister, v. n., demeurer ferme dans son sentiment, فبت ، ثبت في الطب , داوم على ما . 0 ثبت ، ثبت في الطب في المراج في المراج المراج

PERSONNAGE, s. m., homme, personne, јеј; plur., Јеј.

Personnage, rôle que joue un comédien, شخص تقلید فی لعب الکومدیة.

Il joue un beau personnage, il figure de manière à s'attirer la considération, عظيهة.

PERSONNALISER, v. a., dire des personnalités, .تكلم في حق

Personnaliser, appliquer des généralités à un in-.خصص

Personnalité, s. f., caractère de ce qui est personnel; ce qui constitue un individu, شخصية.

Personnalité, trait piquant, injurieux, -.عيبة

PERSONNE, s. f., un homme, une femme, Les personnes instruite. الكثير من النساس . Vous n'avez d'autre persالعين , plur., dées, قدّام_قدام العين. Vous n'avez d'autre pers-.ىنات

Personne, en parlant du mystère de la trinité, .اقانيم , .plur ; اقـنوم

Personne, t. de gramm., la première personne, المخاطَب , La seconde personne المخاطَب , La troisième personne, بالغابب.

. نفس , Personne, avec les pronoms possessifs Payer de sa personne, خاطر بنفسه.

_ كان هو ذاتــه ,sonne, c'est-à-dire lui-même کان هو بذاته

ما أحد , Personne, s. m., nul, qui que ce soit, عما أحد امال الناس الي رايه | Il n'y a per ما حدا ـ ما حد ـ ما من احد ـ .ما في حدا _ ما فيش حد ,sonne,

Personne, quelqu'un, si personne ose, ان تجاسر احد ب

يقطع ما لعقل _ يتمدّق Personnel, Le, adj., propre et particulier à cha- | à quelqu'un, يقطع ما لعقل _ que personne, شخصی ـ مخصص ـ ذاتی.

قاطع اليحب ذاته, Personnel, très-occupé de lui-même, قاطع اليحب PERSONNEL, s. m., t. milit., ce qui regarde la personne des soldats, ذات العساكر.

PERSONNELLEMENT, adv., en propre personne, .مخصَّماً ـ ذاتياً ـ شخصتاً

Personnifier, v. a., attribuer à une chose ina-- أنطق , nimée la figure, le langage d'une personne . صور كصورة انسان

PERSPECTIF, adj. (plan), qui représente un objet . بوری بحسب رای العین , en perspective

PERSPECTIVE, s. f., art de représenter les objets - علم المنظورات, dans leur situation respective, .تورية - تصوير الاشيا حسبها تراها العين

Perspective, aspect des objets vus de loin,

Perspective, au fig., espérances ou craintes fon-ما قدامك آلا, pective que

. في البعد, En perspective, adv., dans l'éloignement. بصرة ـ عداقة Perspicacité, s. f., pénétration, عداقة

· PERSPICUITÉ, s. f., clarté, وضوح PERSUADANT, E, adj., مقنع.

Persuader, v.a., déterminer à croire, של ביי أثبت . Je معقّق لد ـ اوهه الشي ـ قطع بعقلد ان ـ . عندي محقق و مؤكد ان الله Bersonne, même, نفس ـ ذات . Il était en per- suis bien persuadé que

ارضى احداً ب Persuader, déterminer à faire, .I جل احدا على شي ـ

Persuader, entraîner les autres à son opinion,

- صدّق Se Persuader, v. p., croire, se figurer, صدّق .خيرن ـ .0 ظرن

PERSUASIBLE, adj. com., que l'on peut persuader

LERSUASIF, IVE, adj., qui persuade, عقنع

قطع العقل ,Prasuasion , s. f. , action de persuader .امالت الناس الي راي ـ |

Persuasion, ferma croyance, تحقیق ـ تصدیق

PERTE, s. f., dommage, privation, ві, рі., Les pertes et les bénéfices, مدم ـ فقد ـ خساير الخسارة و الكسيب. La perte d'un parent . فقد واحد من كلاقارب Éprouver une perte, قارة ما تعملت لم خسارة La véritable perte est celle de la raison, et non pas celle du bien, aca la la raison, et non pas celle du bien, العقل لا عدم المال.

. هلاك ـ خراب, Perte, ruine, perdition, حلاك ـ

Perte de sang, نزیف دم.

A perte, adv., avec perte, الكخسارة.

على البعد , A perte de vue, adv., hors de la vue, على البعد ابعد من مدى البصر ـ

ـ على البوش , En pure perte, adv., sans utilité, على البوش افي الفارغ البطَّال - في الفارغ - من غير منفعة الى انقطاع النفس, A perte d'haleine,

PERTINEMMENT, adv., ainsi qu'il convient کیا پنیعے ۔ کیا یجب

PERTINENT, B, adj., tel qu'il convient, کیا پنبغی ۔ کیا یجب ۔ مناسب

PERTUIS, s. m., trou, ouverture d'une digue, .فتحة _ مقطع

PERTUISANE, s. f., hallebarde,

PERTURBATEUR, TRICE, s., qui cause des troubles, ميز - تامل في إساعي بالفساد - صراب فين - كثير الاراجيف مقلق الناس مقلق الناس Perturbateur du repos public ...

. وزنه عشرة ارطال إعشبة اوراقها تشبه , Peavenche , a. f., plante أوراق الغار

. . فتجار , .plur ; فاجر

Pervension, s. f., changement de bien en mal, .فساد ـ تـلاق

Pervensité, s. f., méchanceté, dépravation des اسرانی ـ فسق ـ فساد , mœurs

PERVERTIR, v. a., faire changer de bien en mal, .I عكس - افسد

I. خرب النظام .. I قلب, Pervertir, troubler l'ordre Резаммент, adv., d'une manière pesante, شقل.

PESANT, B, adj., lourd, onereux, facheux, ثقيل: عقل ثقيل , Esprit pesant, lent ثقل ثقلا. Esprit pesant, lent

Pesant, qui a le poids légal, وأزن

Pesant, adv., du poids de, وزن. Dix livres pe-.وزن عشرة ارطال ,sant

PESANT, s., ثقـــل n vaut son pesant d'or, .پسۇي ئىقلىر ذەپ

- בושת, s. f., qualité de ce qui pèse, ב تقل ثقالة

Pesanteur, au fig., lenteur de l'esprit, .ثـقل العقل

Pesanteur d'estomac , تخية :

PESÉE, s. f., action de peser, ce qu'on pèse, .وزن ـ قبانـة ـ

Prise-Liqueun, s. m., instrument pour connaître la pesanteur des liquides, ميزان الموابع.

PESER, v. a., juger avec des poids la pesanteur, وزن aor., يزن et يزن. Peser avec de grandes balances ou avec le peson, قبرن.

Peser, au fig., examiner attentivement une chose,

Peser, v. n., avoir un certain poids, وزن, aor., Perturbation, s. f., frouble, émotion, וصطراب, اصطراب (O. Il pèse dix livres,

Peser sur, être lourd pour, چقل ملی o. كتقل , Peser sur l'estomac , être difficile à digérer أ عاسد , Peser sur l'estomac , être difficile à digérer ثقل على العدة.

- ثقل على Peser, au fig., être à charge, على

ا وزانت , pl., وزان preseure, s. m., celui qui pèse, وزانت , pl., باوزان قبان _ قبانية , plar. وقباني -

Pasow, s. m., romaine, instrument pour peser, .قبون , plur. ; قبن _ قبّان _ سنجة _ رمانة

PESSAIRE, s. m., remède solide pour les règles des femmes et leurs pertes, صوفة.

PESTE, s. f., maladie épidémique et contagieuse, Etre attaque de la . وباء _ طاعون _ Etre attaque de la انصاب في الطَّاعون - انطعن , peste

Peste, au fig., personne dont la fréquentation est عطلة , pernicieuse

العنة _ داهية , Peste, fam., enfant méchant, ألعنة _ داهية

Peste! sorte d'imprécation ou d'exclamation, العيار العيش - كبّة

PESTER, v. n., murmurer violemment, D. . ا . كفرتنني , A. Vous m'avez bien fait pester لعن O. سبّد م العن احداً ,Pester contre quelqu'un .1 دعي عليه

Pestifère, adj. com., qui communique la peste,

PESTIPÉRÉ, E, adj., atteint de la peste, __ Lieu pestiféré, dans lequel مربص بالطاعون, بالكتة موضع فيه الكبة ou فيد الطاعون ou موضع فيه الكبة PESTILENCE, s. f., . . .

PESTILENTIEL, LE, adj., infecté de la peste, con-.وباتي ,ugieux

PET, s. m., vent qui sort avec bruit du fonde-مدفع ـ جيس ـ ضرطة ـ ضواط ,ment

ورق زهر, PETALE, s. m., feuille d'une fleur, ورق PÉTARADE, s. f., fam. et popul., plusieurs pets de .طلاق ضراط ,suite

.سوارينح , .plur

PÉTARDER, v. a., faire jouer le pétard contre, .o مرب L, طلق السارون على

PETARDIER, s. m., celui qui fait ou applique les . صراب السواريخ , petards

PETASITE, s. m., herbe aux teigneux, .القرعان

PETAUD, s. m. fam., la cour du roi Petaud, lieu . حوش عرمط ,de confusion

Petaudière, s. f., assemblée sans ordre, lieu où موضع او مجلس بعير,chacun veut être maître .نظام يربدكل من فيه يحكم على غيره

Perécuies, s. f. plur., espèce de pourpre ou taches sur la peau dans les fièvres,

PETER, v. n., faire un pet, out I.

D. طق , eclater avec bruit, طق).

PETEUR, SE, S., ou PETEUR, t. popul., (Barbarie), بصاص

PRTILIANT, E, adj., qui petille ou qui brille, .بارق _ متكتك

Petillement, s. m., action de petiller, "L'.

Petillen, v. n., échater avec un bruit réitéré شرقط _ تكتك , comme le sel dans le feu, شرقط _

Pctiller, briller avec éclat, برق O.

Petiller de, au fig., brûler de, avoir beaucoup de desir, d'impatience, غلي من I.

Pétiole, s. m., queue qui soutient les feuilles des بذيل الورق, plantes,

Petit, E, adj., qui a peu de volume, jeune, . Petite quan اصغيّر , Potite quan صغار , plur وصغير عدة قليلة إ Un petit nombre قليلة المدة

Les petites gens, le bas peuple, السفلة.

.عقل قصير ,Petit espril

Petit, au fig., bas, vil, حقر.

Ретт, s. m., animal nouvellement né, اولد, plur., Petrand, s. m., sorte de feu d'artifice, اولاد إنساروخ بارود. Petits d'animaux tels que chiens, etc., جرو , plur., أورخ , Petit d'oisean إ . جروات plur., .افراخ

في الصغير, En petit, en raccourci.

.بالتدريج ـ شوبة شوية ـ قليلًا قليلًا

PETIT-FILS, s. m., fils du fils ou de la fille, .ولد الولد

Petit-Gris, s. m., écureuil du Nord, sa peau, .سنيهاب

ميص _ مصل , sérosité du lait , ميص _ مصل .دو ـ ما العبير. ـ

PETIT-NEVEU, s. m., fils du neveu ou de la nièce, gueil, שלנה كبريا. ابن ابن الح او اخت

PETITE-VÉROLE, s. f., maladie, جدرى.

Ретітемент, adv., en petite quantité, القلة.

Petitement, d'une manière chiche, mesquine, فقايري.

.على الصيق, Petitement, à l'étroit,

Petitesse, s. f., peu de volume, صُغر. Malgré son .مع زیادة ضعره ,extreme petitesse

قلتر , Petitesse , modicité

Petitesse, bassesse, ijus.

Des petitesses, des minuties, اشبا حقيرة.

قلة العقل _ قصر العقل , Petitesse d'esprit .

Pétition, s. f., demande adressée à une autorité, ـ عرض حال ـ عروضات et اعراض ,plur. عرض .طلية _ رقع ,:plar. , رقعت

. أصطبر شوية, Pétition de principe, terme de logique, allégation Attendez un peu de la chose même pour la prouver, 2).

قلة الغذا تضعف الجسم, Pétitionnaire, s. m., celui qui a adressé une affaiblit le corps, قلة الغذا تضعف . صاحب الرقعة - صاحب عرض الحال , pétition propriété de, قليل جداً, Peu s'en est fallu qu'il ne الملب شرعى لاجل التمكن من ملك . | Peu s'en est fallu qu'il ne ا للاد الجماز ـ الجماز ـ الجماز ـ PETRÉE, adj. fém., (l'Arabie), إلى الجماز ـ الجماز ـ الجماز ـ الجماز ـ الجما PÉTRIFIANT, E, adj., qui pétrifie, -FEEL.

اقل ما یکون ا Prinification, s. f., changement en pierre انتقلاب الشي جرأ - تجمير.

Ретагия, v. a., convertir en pierre, صير جور.

. حَبْر _ نَشْف , Pétrifier, au fig., interdire, glacer Se Pétrifier, v. pron., devenir pierre, صار ججر I. Patrin, s. m., coffre pour pétrir et serrer le pain, . صندوق العجين

PÉTRIR, v. a., détremper la farine avec de l'eau et en faire de la pâte, عجن I.O.

Pétrir de la terre, etc., چبل O.

Petri, R, adj., au fig., rempli, ... Pétri d'or-

PETRISSAGE, s. m., عجين - عجين.

PÉTRISSEUR, SE, S., .) -.

PÉTROLE, s. m., bitume liquide, ...

In-Petro, adv., dans l'intérieur du cœur, .في النفس ـ في القلب

PÉTULAMMENT, adv., Tage.

PÉTULANCE, s. f., vivacité impétueuse, immodérée, au - ale - , bu.

PÉTULANT, E, adj., vif., impétueux, .مستعبجل _ بطران

Pru, s. m., petite quantité, قليل مشوية . Un peu de vin fortifie l'estomac, قليل من الخهر بصلح المعدة. القلبل الذي بقى, Le peu qui me reste à vivre القلبل الذي بقى موں عہری. ا 🛚 .قليل ــ شويّة , Un peu .القـنـع بالقليل عني

Peu, défaut, manque, J. Le peu de nourriture

. قليك _ قليلا , Peu, adv., l'opposé de beaucoup , قليك _ قليلا ما هوشي , Cest peu de chose, شي قليل , Pétitoiaz , adj. (action), demande pour obtenir la Peu de chose le tuât, لولا قليل كان قتله J'ai peu d'argent, اعندی فلوس قلیل ـ عندی قلیل من الفلوس Peu de gens, قليل من الناس Si peu que rien,

> .بالشُوَبَّش ـ شوية شوبة ـ قليل قليل

. بالتـقريب

Dans peu, sous peu, dans ou sous peu de temps,

Pour peu que, le moins du monde, اذا ـ اقل Pour peu que vous en preniez soin, il grandira, و اذا خدمته اقل ـ و اذا تـقيدت عليه قليلا بكبر عقلة , sing. ; عقل اصابع _ عقدة , sing. ; عقد اصابع | Pour peu que vous lui parliez, il le . خدمة بكبر اذا كليته ولوكلية يعيل ذلك , fera

. اقوام ,.plur ; قوم ,.Peuplade, s. f., قوم

PEUPLE, s. m., multitude d'hommes d'un même ;قوم - امم , plur. ; اتمة - فاس - خلق - شعب , pays .اقوام , .plur

.اهل , اهالي البلاد , Peuple , habitans .

Peuple, la partie la moins notable, la plus laborieuse de la population, بالخلق ـ الشعب Les grands et le peuple, الخواص و العوام Bas peuple, .اسافل

Le Peuple, les sujets, ألرعية.

عامة _ عام , PEUPLE, adj. com. , vulgaire

PEUPLER, v. a., remplir d'habitans un lieu désert, Peupler un étang, y mettre des poissons, رمی سیک فی برکہ I. ∥ Peupler un colombier, y mettre des pigeons, مهر البرج من الحمام.

. تكاثر ـ I. نيكاثر ـ Peupler, v. n., se multiplier

يخص تركيب الادوية , Peu- pharmacie . مور - شجر الحور , Peu- pharmacie اا . حور أسود _ حور أبيسض , plier blanc, noir . حور رومي Peuplier d'Italie , noir,

- جزع - خوف Peur, s. f., crainte, frayeur, خيفت مخافد ـ خشية ـ خصة ـ وهرة ـ فزع ارتعب _ I. جفل _ A. فزع _ A. خاف _ I. صانع كلادوية المحوفد _ جفله , Faire peur à quelqu'un . وخف _ - وجهد يجفل , Sa figure fait peur ارعبد - فزّعه -. إقراباذينات ـ كناب تركيب ادرية ,Qui a remèdes الله عنه المجلل و Cela fait peur المجلس فيرّع المراباذينات ـ كناب تركيب ادرية , peur, رخفان _ جفلان _ فزعان Ia peur Ini a . مناجر ; plur. عمل هذا من خوفه , fait faire cela من خوفه , plur. عمل هذا من خوفه , plur. عمل هذا من

خوف الله خوفًا من _ خشية ان _ لئلًا , ou que أحوف إلى الله على ما A peu près, adv., presque, environ Рвинеих, se, adj., sujet à la peur, - خوبف .حفيل - خواف

> Рыт-Етав, adv., Il peut se faire que, , Peut-être qu'il viendra, بلكه _ عسى _ رُبَّها _ لعل يحتمل انه يجي _ يمكن انه يحبي _ بلكه يحبي

PHALANCE, s. f., os des doigts de la main, .سلاميات, plur., سلامُي _ اعظام سلامية _

. كراديس , plur. ; كردوس , Phalange, bataillon

Phalange, sorte d'araignée, نيلا,.

زهر العنكبوت, Phalange, plante, زهر العنكبوت.

. فواش الليل PHALENE, s. f., papillon de nuit, فواش

Рилилом, s. m., jeu de cartes, نوع لعب ورق .اسیه فرعون

, plur. فرعون , Pharaon , nom de rois d'Égypte ; plur.

PHARE, s. m., grand fanal sur une tour, i...

Pharisaïque, adj. com., qui tient du caractère des . فریسے , Pharisiens

Pharisaisme, s. m., caractère des Pharisiens; مرأة _ مذهب الفريسيين ,fam. , hypocrisie

Pharisien, s. m., sectaire juif, فريسى; plur., الفروشيم ,.coll ; فريسيين

PHARMACEUTIQUE, adj. com., qui appartient à la

Pharmacie, s. f., art de préparer et de composer . صناعة تركب لادوية, les remèdes .

Pharmacie, lieu où on prépare et où on conserve les remèdes, دكان الادوية.

PHARMACIEN, s. m., qui sait la pharmacie, l'exerce,

Pharmacopée, s. f., traité de la préparation des

PHARYNX, s. m., orifice supérieur du gosier qui

Риля, s. f., diverses apparences de planètes, .وجوه کوکب plur., وجه کوکب

Phaséole. Voyez Faséole.

Presus, s. m., le soleil, الشهسر.

Phébus, Apollon, الد الشعر.

كلام مظلم , style obscur, ampoulé, كلام مظلم.

Риќиїх, s. m., oiseau fabuleux, .طير لد اسم ما لد وجود

فريد عصرة , homme rare dans son espèce وحيد دهولا ـ

Phénomène, s. m., tout ce qui apparaît d'extraordinaire, de nouveau dans le ciel, dans l'air, effets de اه nature, شاه مادثة مادث بالمادث المادث المادث المادث المادة المادث المادة ال أحداث. Les différens phénomènes atmosphériques, .ساير احداث وأوضاع الجو

Phénomène, au fig., ce qui surprend par sa rareté, sa nouveauté, تعجولة; plur., باعاجيب . نوادر , plur. , عجابب , plur. ; عجيبة

PHILANTHROPIQUE, adj. com., du philanthrope, .من محت الناس

PHILANTHROPE, s. m., porté naturellement à aimer ses semblables, سخت الناس.

PHILANTHROPIE, s. f., caractère du philanthrope, .محتة الناس

PHILIPPIQUE, s. f., discours violent et satirique, .رسالة قدح

Philologie, s. f., science des belles-lettres, de la . علم اللغة _ علم الادب, critique,

Philologique, adj. com., qui concerne la philo- ולוניה - בקון לו ادیے ,logie

.اهل اللغة ـ ادبا , pl., اديب , gie,

PHILOMÈLE, s. f., rossignol, بلبل _ عندليب _

PHILOSOPHAILLE, s. f., tourbe de faux philosophes, . جاعة متغلسفين

PHILOSOPHAILLER, v. n., parler de philosophie avec affectation, تفلسف.

Philosophale, adj. f. (pierre), prétendue transmutation des métaux; au fig. fam., chose difficile à الجمر المكرم - جر الفلاسفة ,trouver

فلاسفة , plur. ; فيلسوفي ; plur. , فلاسفة . حكيا , plur. , حكيم ـ

Philosophen, v. n., raisonner de philosophie,

PHILOSOPHIE, s. f., science des choses par leurs . حكة _ فلسفة , causes et leurs effets

Philosophie, élévation et fermeté d'esprit, 3. فلسفى _ حكمى PHILOSOPHIQUE , adj. com., حكمها

PHILOSOPHIQUEMENT, adv., Limber.

Philosophisme, s. m., secte, doctrine des faux فلسفة كاذبة, philosophes

فيلسوق , Philosophiste , s. m. , faux philosophe .کاذب

PHILTRE, s. m., breuvage, drogue, etc., qu'on معجون للعشق ,suppose propre à donner de l'amour

.فصادة Phlebotomie, s. f., saignée, فصادة

I. O.

PHLEGMASIE, s. f., inflammation, ">-

PHLOGISTIQUE, s. m., partie des corps susceptible de s'enflammer, محتنرق.

Phlogistique, feu élémentaire, calorique, نارية.

PHLOGOSE, s. f., inflammation interne ou externe,

PHOSPHORE, s. m., substances qui luisent comme اشياء تضى مثل النار في Philologue, s. m., savant appliqué à la philolo- le feu dans l'obscurité, اشياء تضى .الظلام

> Phosphorique, adj. com., qui appartient au phosphore, de sa nature, مضى.

> PHRASE, s. f., réunion de mots formant un sens complet, عبارة _ قصية _ جلة Phrase par phrase,

Des phrases, des paroles pompeuses sans effet, صف کلام.

PHBASIER, s. m., faiseur de phrases, שוו אום באלם.

Phrénésie, s. f. Voyez Frénésie.

PHTHISIE, s. f., consomption, של - גוף וושל

PHTHISIQUE, adj. com., malade de la phthisie, .مسلول ـ بد داءالسل

PHU, s. f., Valériane, plante, ...

PHYLACTÈRE, s. m., préservatif, talisman, mots | _ b_c. sacrés écrits sur un morceau de peau, حرز.

PHYLLITIS, s. f., plante, לשלי, לאינל.

. فيلون ـ حشيشت اللين , PHYLLON, s. m., plante

PHYSICIEN, s. m., qui sait la physique, _ dinas _ .طبابعي ـ عارف بعلم الطبيعيات

Physiologie, s. f., traité, science des principes de l'économie animale, de l'usage et du jeu des or-معرفة تركيب الحيوان ganes,

Physiologie, traité du corps humain en état de معرفة جسم الانسان في حال الصحة ,santé,

Physiologie, adj. com., de la physiologie, . يخص العلم المتقدم

Physiologiste, s. m., versé dans la physiologie, عالم بتركيب الطبايع.

Physionomie, s. f., l'air, les traits du visage, .صورة ـ حية الوجه ـ لاحة

Physionomie, art de connaître le caractère, les inclinations d'une personne par l'inspection des traits . علم الفراسة ,de son visage

Physionomiste, s. m., qui se connaît ou prétend | plur., ح). se connaître en physionomie, صاحب فراسة.

PHYSIQUE, s. f., science des choses naturelles, علم الطبيعيات.

PHYSIQUE, s. m., constitution naturelle, apparence d'un être animé, جسم.

.طلب الغنيمة _ رياد PHYSIQUE, adj. com., naturel, qui tient à la phy- raude, عللب الغنيمة _ رياد .طبيعي , sique

Physiquement, adv., naturellement, d.

PIACULAIRE, adj. com., qui a rapport à l'expia-.للكفارة ـ غفراني , ion

PIAFFE, s. f. fam., ostentation, vanité somptueuse, حخة

Piaffer, v. n., faire piasse, ... O.

O. صرنه ميط عيط Piailler, v. n. fam., criailler, عيط O.

صوائد - صرحة , Piaillerie , s. f. fam. , criaillerie ,

. صرائح , PIAILLEUR, SR, S. fam.

Piano, adv., doucement, مهدو على مهل المعادية

اسم الذمن للات, Piano, s. m., sorte de clavecia .الموسيقا

Plastre, s. f., monnaie en Orient, غرش; plur., Piastre forte, piastre قرش _ غروش d'Espagne, etc., ريالات ; plur., بالات Piastre à colonnes, colonnade, يال أبو مدفع , Piastre avec une couronne de fleurs, يال ابوطاقة.

PIAULER, v. n., se dit du cri du poulet, _ كاكم . الصوّص

Pic, s. m., instrument de fer courbé et pointu, à ے معدور ۔ فاس , manche , pour ouvrir la terre , etc. منكوش ,Petit pic .معوال ـ معاول ,plur ; معوَل (O. نکش کارض و Remuer la terre avec le pic,

Pic, t. de géogr., rocher qui termine une montagne ; montagne très-aiguë, très-haute, جبل حادعالي .

Pic, oiseau, بنقار الخسب (Barbarie) عدداد.

Pic, mesure turque de 25 pouces, ذراع بلدى;

. واقفا , A pic, adv., perpendiculairement,

Pica, s. m., appétit dépravé, وحم ـ توحم.

Picholine, s. f., nom d'une espèce d'olive conite en Provence, زيتون صغير مهلي

Piconéz, s. f., action de butiner, d'aller en ma-

PICORER, v. n., hutiner, 31, O.

شكشكت ـ غزغزة . m., غزغزة . . شكشكت . PICOTER, v. a., causer des picotemens, je I. O. - | بلسان | A.

.شکشک ۔ غزغز

Piz, adj. fém. (œuvre), pieuse, على صالح. Pir, s. f., oiseau, " == see; plur., | selse -.عقعتي

اللق, adj. m. (cheval), blanc et noir, أبلق. Piz-Mène, s. f., membrane qui enveloppe le cer-. ام الدماغ ـ ام رقيقة , veau

, plur., شقف با Mettre en pièces, المقفة با Pied de devant, المقفة با Pied de derrière, اربعة الحصان, , Les quatre pieds d'un cheval إ .رجل Pièce dont on raccommode les choses إ .شقف ـ قطع de même nature, رقعة , plur., وقعة.

شقتر

Fièce, chaque, الواحد. Ils coûtent tant la pièce, وقفوا بكذا الواحد

مدافع , plur. , مدافع , plur. , مدافع Pièce, ouvrage en vers ou prose, قاليفة . [Pièces, écritures qu'on produit dans un procès, اوراق - ورق

Pièce, monnaie d'or, d'argent, de cuivre, قطعة; plur., قطعة بعشرة , Pièce de dix sous , قطع

Pièce, tour de malice, ملعوب. Faire une pièce, jouer, faire pièce à quelqu'un, ملعوب عليه ملعوب A. .أوض , plur., أوضة , plur. أوض Pièce de terre, étendue de terre tout d'un mor-.قطعة أرض , ceau

شرور , plur. , ورک , plur. , برکت , plur. , برکت , plur. , قناية.

. L'armée fut taillée en pièces, | qui soutient un ustensile, قعر ـ قاعدة Mettre tout le monde en الجبش تشتت بالمرّة pièces, en médire, جزؤ , plur., اجزا A. | Emporter | vers , جزؤ , plur., اجزا الناس

la pièce, médire, railler d'une manière violente,

Pièces de rapport, qui servent dans les ouvrages de marquéterie, وصل _ قطع

Tout d'une pièce, qui se tient trop droit, qui n'a تطعة واحدة _ واقف ,rien de dégagé dans la taille .مثل اللوم ـ|

اقدام , s. m. (de bipèdes), قدم ; plur. , اقدام اجرين , pl., إجر ; plus vulg. , إرجل ; duel , رجل Piecz, s. f., morceau, portion, قطعة; plur.، Pied des quadrupèdes, jambe, قايمة; plur., وقايمة . Cheval entravé des quatre pieds, قوابع الحصان -Pièce, se dit d'un tout complet, pièce de toile, حصان مشكل لاربعة Pied fourchu, comme celui es vaches, etc., ظلف ; plur., نقاطع ; plur., مقاطع قهاش ـ تباب ; plur., توب إلا ; plur., توب ; حافر , non fourchu, comme celui du cheval , sabot ا - أوب - بالة جوير - بسطوية . plur., حوافر Pied charnu, comme celui du chameau, خف; plur., اخفان !! Pieds de mouton, I. || Il est مشى على رجليد, Aller à pied المقادم venu à pied, جا ماشي , Étes-vous venu à pied ou à cheval? جيت مشو و لا ركب. Pieds nus, مانی کاقدام ـ حفیان. ا S'embarrasser les pieds dans une corde, تشركل في حبلة.

أثار, plur. ; أثر, Pied, trace

. جعيدي , Na-nu-pieds , homme obscur

Pied, bas d'un arbre, d'une montagne, d'un mur, d'une tour, اسفر جبل - اسفل

Pied, tout l'arbre, toute la plante, شجرة; plur., ;شتلة قرنفل, Un pied d'œillet . شتلة ـ اشجار et شجر plur., اشر خيار "Un pied de concombre الستل پشتر خيار پ

Pieds, partie des meubles qui les soutient, Tailler en pièces une armée, قوايم , Pied, base ; plur. , رجل ا . ا كسر العسكر كسرة ; plur. , قوايم , plur. , قايهة ـ ارجل

Pied, partie qui entre dans la composition d'un

Pied, mesure qui contient douze pouces de long, .اقدام ,.plur ; قدم

Sur le pied, à raison, à proportion de, على موجب. Payer une étosse sur le pied de tant l'aune, , plur ; قاعدة عهود ـ بسط , plur ; بسطة , une statue دفع ثهن القياش على موجب كذا الهندازة .قواعد على هذا الحال على هذا الطرز , Sur ce pied-là ال على موجب ذلك ـ

o. نصب له شرک , Mettre pied à terre, des- qu'un بشبات ـ برجل ثابتت - ترجّل عن الفرس - حوّل cendre de cheval, .1 نزل من على الحصان

. محل صغير , Pied à terre, petit logement

Gens de pied, زلام; sing., غالبة.

semble sur ce pied-là, sur le pied des complimens, pierres à quelqu'un, رجّه بالاججار, O. ـ مانا معكم في وارد مثل هذا التكليــــف ما نحن معكم في هذا المقام

Mettre sur pied, en état, حضر عبة ز.

Être sur pied toute la nuit, veiller, ne pas se cou-A. بات طول الليل على رجل ,A.

جر عثرة ما قدم عدم عالم التدريج , Pied à pied, peu à peu قدم بعد قدم.

Au pied de la lettre, littéralement, sans exagéra-على التدقيق, tion,

من غير انقطاع , D'arrache-pied , sans interruption pris quatre, قلت لعبدى اجلس فاتكى; prov.

.رُجُل وطي , Pied-plat, fam., homme méprisable بجل اليمامة , Pied-d'Alouette, plante , Delphinium , جل اليمامة .مخالف والديه ـ

Pied-de-chat, plante, اجل القط,. - رجل الأرنب, Lagopus, بجل الأرنب .لاعرين

الوف السباع ما رجل الاسد, Pied-de-lion, plante, الوف رجل البقرة - ارون , Pied-de-veau, plante, Arum .اذان الفيل ـ ا

Piédestal, s. m., corps qui porte une colonne,

Piége, s. m., machine pour attraper des animaux; اشراك , plur. شرك , A. De pied au fig., embuche, artifice مرجع الى ورا , plur. اشراك , ferme, avec assurance, sans quitter son poste, افتحاح; plur., افتحاح ; plur., افتحاح

> PIERRAILLE, s. f., amas de petites pierres, b. .اججار ـ حصّے ِ

Pieare, nom propre, بطوس.

جارة, plur. جر - جرة; plur. جارة, Etre sur tel pied, dans tel rapport, dans telle situa- et انجر صلب, Bâtisse en pierre, tion, اخبر منحوت , Pierre de taille . قبو O. Nous ne sommes pas en الله كذا , Pierre de taille . هجر منحوت

Pierre, gravier dans la vessie, Los.

Jeter la pierre, au fig., accuser, blamer, رجم O. .0 لام ـ

. جر الزاوبة ـ ركن Pierre angulaire, جمر الزاوبة

Pierre d'achoppement, occasion de faillir, obstacle,

. هجر الشكوك . Pierre de scandale, ce qui scandalise, جبر الشكوك Pierre de touche, qui sert à éprouver l'or et l'argent en les frottant; au fig., ce à quoi on connaît l'a-ـ صلاطة , Pierre à fusil ، محك حجر محك Pierre-ponce, blanche, lui- موان , coll., صوان , Pierre-ponce , blanche, lui-رخفة _ نشفة _ خوفش _ شوّافة, leur prendre un pied chez vous, ils en auront bientôt | sante, très-légère ا . ففك ـ سنباج _ جرالحاكوك _ جرالهش ـ جر السر, Pierre d'aigle إ . جر المسنّ, Pierre d'aigle Pierre de lait, جراللبن. Pierre de lait, جرالولادة ـ. Pierre جر النشاب, Pierre de lynx إ بحر الكتي infernale, جبر النشاب الجمر الصاعقة, Pierre de foudre الحجر اليهودي الجمر الماعقة المجار المحاسبة المحاس , Pierre d'éponge . تراب ارمني , Pierre d'éponge ا جر النور, phosphorique

Pierres précieuses, diamans, rubis, etc., جواهر; . اهجار ثهيئت ـ جوهرة , .sing

. حب الصنوبر ـ فستق الصنوبر | Pieres précieuses , إي الصنوبر ـ فستق الصنوبر الصنوبر . جهارة كريهة ـ جواهر

PIERREUX, SE, adj., plein de pierres, جورى -.كثير الاجحار

plur., مدفع صغير, plur., عدفع .مدافع صغار

. کیمان , اکوام , plur. , کوم , Piété filiale , | autres , کیمان کے " انقوی , Prieté , s. f. , dévotion .حت الوالدين

الاتك , Pirtiner , v. n. , remuer les pieds , دتك .

Preton, s. m., qui voyage à pied, soldet à pied, ; زلمت مشالا , plur. , ماشي ـ فرابة , plur. , فراب plur., ولام Bon piéton, bon marcheur, ولأم.

. فقايري , Piètre, adj. , mesquin

. دق خازوق , Enfoncer un pieu خوازيق ٥.

Рівиземент, adv., avec piété, يتقوى.

Pieux, se, adj., qui a de la piété, تنقى; plur., .اتىقباء

تنقوى, qui part d'un sentiment de piété, النقوى PIFFEE, RESSE, s., goulu, gourmand, bal.

ابو کرش , Piffre , gros , replet

Pіском, s. m., oiseau domestique, چام; plur., . جام مطوّق , Pigeon à collier . بهامة _ حامة _ حايم Pigeon, au fig. fam., homme qu'on attire pour اصدة , le duper.

plur., فرم چام , Pigeon , فرم چام , plur. زغاليل ou زغلايل , plur., زغلول ـ فرايم

Pigronnier, s. m., lieu où l'on élève des pigeons, . بروج , ابراج , plur. ; برج حام

Pignochen, v. n. fam., manger négligemment et بنقنق في الأكل ,par petits morceaux

Pignon, s. m., mur d'une maison terminé en [, Lil].

. حابط جلون, Pierre de Cologne, pointe, et qui porte le haut du faitage, حابط جلون Avoir un pignon sur rue, une maison à soi, du bien en évidence, خالملاک.

- صنو برانا Pignon, amande de la pomme de pin, -

PILASTRE, s. m., pilier carré, "> -.عوامید ,.plur ; عامود مر بع

Pilau, s. m., riz cuit avec du bouillon, du beurre إذ مفلفل, et du jus de viande, ورز مفلفل.

Pile, s. f., amas de choses rangées les unes sur les

Pile, maçonnerie qui soutient les arches d'un pont, اكباش , plur. , كبش _ اصداغ , plur. ; صدخ قنطرة ظهر, قفا السكة, Pile d'une pièce de monnoie,

PILER, v. a., broyer, écraser dans un mortier avec .0 هرس ـ. . A سحق ـ . 0 دئي ـ . 0 صحص . 4.

PILIER, s. m., ouvrage de maçonnerie pour sou-, plur., اعامود ـ عصادة ـ اكباش, plur., enir, كبش, plur., العازوق ـ اوتاد, pl., وتد , pl., .عواميد

> Pilier, au fig. fam., celui qui ne bouge pas d'un endroit, صُدمة.

PILLAGE, s. m., iyrer au pillage, بنهب - انهب A. Leurs maisons furent livrées au pillage, بيوتهم

PILLARD, E, adj., qui aime à piller, نهّاب; pl., نهابت ا

O. سلب مال الناس مال الناس مال الناس مال الناس مال الناس عال الناس مال الناس عالم الناس

PILLEBIE, s. f., action de piller, فهبة.

انهایت , plur. , نهای , plur. , نهایت , plur. , نهایت . Pilon, s. m., instrument pour piler dans un mor-. يد الهاون و الجرن ـ مدقد , tier

PILORI, s. m. (mettre, exposer un coupable au), . جرّس المذنب - اقام المذنب للناس

PILORIER, v. a., mettre au pilori, جرس.

PILOSELLE, s. f., ou Oreille de Rat, plante,

Pilotage, s. m., terme de mer, art de conduire un vaisseau, علم تسيير المراكب.

PILOTE, s. m., qui gouverne un navire, مستعبل , ميال , ربيس مركب ـ مدبّر مركب.
Un vaisseau qui a plusieurs pilotes ne manquera pas de faire naufrage, اذا كثرت الرؤسا غرق المركب.

PILOTER, v. n. et a., enfoncer des pilotis pour bâtir dessus, ادق أوتاد ليبنى عليها O.

Piloter, conduire un vaisseau, دبّر المركب.

PILOTIS, s. m., gros pieux qu'on ensonce en terre pour asseoir les sondemens d'un ouvrage qu'on veut construire dans l'eau, اوتاد أو شواحي تدقى فى الارض المال الساس المال عليها اساس المال عليها الساس المال الم

PILULE, s. f., composition médicinale en petites houles, مُبِّد عُبِّد , plur., بلوع معروب .

Dorer la *pilule*, au fig. fam., couvrir les désagrémens par des apparences séduisantes, على الحكاية

Avaler la *pilule*, au fig. fam., faire ce qui répugne, بلم المر A.

Рімвесив, s. f. fam., femme impertinente qui fait la précieuse, صاحبة صنع.

Piment, s. m., ou Mille-Graine, s. f., plante, ישבעה

Piment, poivre d'Inde oblong très-piquant, فليفلة

PIMPANT, z, adj. fam., élégant et recherohé, عندور; plur., غناديو et عندور.

مسیک , PIMPRENELLE, s. f., herbe

Pin, s. m., arbre toujours vert, résineux, صنوبر جوز صنوبر, Pomme de pin, جوز صنوبر.

PINACLE, s. m., la partie la plus élevée d'un édifice; comble en pointe, لا البنا ـ جناح الهبكل.

Mettre sur le pinacle, au fig. fam., élever au-dessus des autres, وقع الى أعلا درجة.

. بيادق , plur., بيدق , Pince, du jeu d'échecs مقراص , plur. بيادق , plur. بيادق , plur. بيادق , plur. بيادق ,

petit instrument à deux branches pour arracher les poils, blab.

Pince, levier de fer, Jich.

Pince, devant du pied d'un cheval, نسنبکث; plur., فانس.

Pinces, deux dents inférieures et supérieures audevant de la bouche du cheval, ثنايا الخيل.

PINCEAU, s. m., plume garnie de poile pour étendre les couleurs, قلم شعر.

Pincke, s. f., ce qu'on peut prendre avec deux ou trois doigts, قرصة بثلاثة أصابع.

Pince-Maille, s. m., avare,

Pincer, v. a., serrer la superficie de la peau, قرص O.

Pincer, saisir quelqu'un, jie I.

Pincer les cordes d'un instrument, دغدغ اوتار کلالت بانامله

Pincer, au fig. fam., critiquer, railler, L. A.

PINCETTES, s. f. pl., ustensile à deux branches pour accommoder le feu, عاشک عدماسک الله الله الله . Pincettes pour arracher le poil, ملقط النار.

Pinçon, s. m., marque qui reste lorsqu'on a été pincé, ε̈, ε.

Pinson, s. m., oiseau, جُرُةِ, شرشور - دُجَّة

عرعوة _ حُبِيش Pintade, s. f., sorte de poule,

Pinte, s. f., mesure de liquides, ייוועניג .

طواری , pl. , طوریة ,Pioche, s. f., outil aratoire قزم , pl. , قزمة _ معاول , pl. , معول _

PIOCHER, v. a., travailler, fouir avec la pioche. دقى بالطورية ـ . 0 نكش الارض

Piocher, au fig. fam., travailler durement,

Pion, s. m., petite pièce du jeu de dames, بكلب plur., جارة . Pion, pièce du jeu d'échecs, بيدى ; plur., بيادى

Damer le piou, au lig. fam., l'empurter sur, etc., ـ 1 علب

Pronuira, s. w., travailleur a l'armée pour splanir اطرق به chomius, remmer la terre, عسلَک الطرق

Pire, s. f., tuyau avec un godet pour lumer le والع : عود _ دواية _ شكات ، بالله : شكك ، العلمة قصبة - عبدان عليون (بعله) - قصبة - عبدان pipe me va pas, elle est bouchée, واركيلة , Pipe à la persanne ، ما ينتفس , ما يشتعل plur., Jul. 1,1.

Pipe, futaille, 53.

PIPEAU, s. m., flute champetre, F, 5;

Pipeaux, au plur., branches enduites de glu pour پر بازی prendre les petits oiseaux, این کا

Pipeaux, au fig. fam., petits artifices pour trom-.مگریات _{۱۳۲۰}

Pipér, s. f., chasse aux oiseaux avec des gluaux on imitant le cri de la chouette, صبد طير بدبق . و صفر

PIPER, v. a., t. d'obeleur, contrefaire le cri de la chouette, des oiseaux, pour les attirer et les prendre, مغر للعصافيرليجذبهم

Piper, au fig. fam., tromper au jeu; tromper .0 نعش .. قامر

PIPERIE, s. f. popul., tromperie au jeu, sourberie, .خوانة ـ سرقة في لعب

Pirkun, s. m., qui pipe au jeu, , מٔ شَاشُر .

Piquant, a. m., épine, في شوك .

. يغز ـ يشك , Piquant, z , adj. , qui piquo - ایجرم - بزمن Piquant, offensant, choquant,

نىقوقاكلىت , Dire à quelqu'un un mot piquant . بُنكم عربہ کلیۃ نقر فی جر ہے اللہ نقر فی جر ہے۔ ا انناقروا في الكلام ,chance piquantes.

. پېچىدىپ ـ

Pague, s. f., arme, ays; pl., - ---: .خشوت بايا

Pique, au fig. fam., patite quardle; nigreur entre des personnes, באיד בולוב Faire pique à quel انكي احداً - عيل لم نكاية - جاكوة . qu'us. ا كِكُرْةُ فِيكَ . Exprès pour vous faire pique. . فكانتر قبك

Pique, s. m., une des deux conleurs noires des

PIQUE-NIQUE, s. m., repas où chacun paye son اكل على الواس ، 6004

PLOTER, v. a., percer, entamer legèrement avec une pointe, عز - .0 شكّ L Une épine m'a piqué, شكتنج شوكسة . ¡ Une abeille le piqua, . انخزتـــ نعلــــة Une puce la pique, . لا Serpent l'a piqué فرصد عقصه رعضد برغوث ل لسعتد, عقصته, لدغتد حيّة

Piquer une étoffe, faire des points qui la traver-. ضرِّ ب sent

غرز في اللحم قطع, la larder, فطع المحم .شحم خنزير

Piquer des deux, exciter un cheval avec l'éperon, . دكز, وكز الحصان

انكى ـ . I. نكى انكى ـ Piquer, au fig., fächer, irriter,

Piquer la langue, affecter le goût, غزغز. . نخى - اثار فى راسه النخوة ,Piquer d'honneur - صربته نخوة الرجال ,Il fut piqué d'honneur .ثارت في راسم النخولا

Se Piquer, v. pron., se blesser à quelque chose de piquant, انشك

Se Piquer, au fig. , se facher, استنكى ـ انكاد . Se Piquer au jeu, s'opiniatrer, s'entêter à jouer, اللعب A. Se piquer au jen, ou senle-Piquant , qui plait , qui touche vivement , پشكم ment se piquer, vouloir venir à bout d'une chose malgré les obstacles, عند Q.

Se Piquer d'une chose, faire profession d'y exeeller, العن من ذلك . ¶ Ce qu'il y a de pis و الأعلى الأعلى الفصاحة . Se piquer de bien parler الأعلى من ذلك . ¶ Ce qu'il y a de pis . Piquer l'assiette, au fig. fam., faire le parasite, .تطفل ـ تطافل

خازوق, Piquet, s. m., petit pieu fiché en terre, خازوق سكت ـ وزة Piquet de fer, وتد_

. نوع لعب ورقى Piquet, jeu de cartes,

Piquet, nombre de soldats prêts à marcher, جیاعتہ عسکر متاقبۃ ۔ کم عسکری

.سلاطة مُرّة _ سرت الاسد _ كبيبات الشتا _ Planter le piquet, اعزل Planter le piquet . كبيبات الشتا عط عند , s'établir chez

.نبيذ ردي ـ

Piqueun, s. m., celui qui conduit à cheval une .کلابزی ,meute

Piqueur, celui qui monte les chevaux, كيب الخيل, . شرشر _ . 0 قطر في الشخار | Piquax, s. f., blessure que fait ce qui pique

PIRATE, s. m., qui court les mers pour piller, قشاطة , plur ; قشاط ـ ضرابة , pl. ; صراب مراكب . ز تنطوط ـ

Ріватев, v. n., faire le métier de pirate, ב قشط _ .0 مرب الراكب

Piraterie, s. f., métier de pirate, التقشيط.

- ألعن , adj. com., comparatif de mauvais, _ ألعن _ انجس ـ اردی ـ اشر

PIRIFORME, adj. com., qui a la forme d'une poire, .ىشكل الكيثري

PIROUETTE, s. f., bois ou métal traversé d'un petit فربرة , baton , qui sert à le faire tourner sur lui-même , فربرة

. لغت ـ درمة Pirouette, action de pirouetter, الغت ـ درمة

PIROUETTER, v. n., faire un tour entier de tout le o. عندل - . O برم , corps, en se tenant sur un pied

Prs, s. m., tétine de la vache, de la brebis, de la . ابزاز , plur ; بز ـ ضروع , plur ; ضرع , chèvre

بنوع بحزن, pitié, انجس - اشر - العن, Prs, adj. com., plus mal, بنوع بحزن

. العن ما يكون Au pis aller, le pis qui puisse arriver, العن ما يكون l De pis en pis, de mal en pis, le mal. اشرّ ما فيد . العن والعن ـ انجس وانجس augmentant,

. حوض _ بركة Piscing, s. f., réservoir d'eau, موض _

Pissat, s. m., urine, بول ـ شخاخ .

PISSEMENT (DE SANG), s. m., action de pisser le . بروز دم ـ نزول دم ,sang

A PISSENLIT, s. m., Dent-de-lion, plante, هنديا وري

PISSENLIT, s. m., enfant qui pisse au lit,

O. _ بال . 0. منظر O. _ بال O. _ بال

Pisskun, se, s., qui pisse souvent,

Pissoir, s. m., baquet pour pisser,

Pissoten, v. n., uriner fréquemment et peu,

. فسترة , Pistache, s. f. , amande du pistachier,

. شجر الفستاق , Pistachier, s. m., arbre,

. أثار , plur. ; أثر , Piste, s. f., trace

A la piste, adv., sur les traces, بالأثر على لائار. ـ . A نبعه على الأثار ـ اقتفى اثرة ,Suivre à la piste .تبع أثره

PISTIL, s. m., partie semelle de la sleur qui ren-.موضع البزور من الزهر, ferme la graine

PISTOLET, s. m., petite arme à feu , غبنجة ; . جوز طبنجات. Une paire de pistolets, فرود

Piston, s. m., cylindre qui se meut dans un corps .مكباس الطولنبة de pompe,

PITANCE, s. f., portion de vivres et vin pour le . تسهة من الطعام وانب راهب, repas d'un religieux

Pitance, fam., ce qu'on mange avec son pain, اُدام. PITAUD, E, s., terme de mépris, paysan lourd et جعهص ,grossier

Pitrusement, adv. sam., de manière à exciter la

PLAINTE, s. f., gémissement, lamentation, [] -.مشتکی ـ شکوی ـ شکایة

شكايت دعوى, Plainte, exposé d'un grief PLAINTIF, IVE, adj., dolent, gémissant, ياير ضوت شجتي ,Voix plaintive . يبكي ـ شاكي

Рымпиченент, adv., d'un ton plaintif, بصوت .يىبكى

PLAIRE, v. n., être au gré de, lacles . ٨ قطع عقله

Plaire, vouloir, avoir pour agréable, 3,1. Tout ce qui vous plaira, کلها ترید. | Si cela vous plait, Comme .ان کان لک کیف ۔ ان کان لک خاطر il vous plaira, على كيفك _ كيفك . | S'il vous plait, ان كنت تربد Plait-il? Que vous plait-il? Que demandez-vous de moi? أبيش تربد ـ نعم!. ¶ S'il | ان الله راد _ انشأله _ ان شا الله راد _ انشأله _ ان Plùt à Dieu, ياريت ماريت. الم A Dieu ne plaise, .الله لا يقدر - العوذ بالله من - حاشا لله عن

أنبسط من , Se Plaire à , v. pron. , prendre plaisir à , البسط من بظراً فة , PLAISAMMENT, adv. , d'une manière agréable . بنوع مصحک Plaisamment, ridiculement, نزه , pl. نزهة _ مئتزه , PLAISANCE , s. f., (lieu de) - فكر PLAISANT, E, adj., agréable, qui récrée; يسلى _ يبسط

. مُسخن _ مُضحک , Plaisant, qui fait-rire

PLAISANT, s. m., celui qui cherche à faire rire, مسخن - مُهرج

الذي يُضحك ، Le plaisant, la chose plaisante PLAISANTER, v. n., dire ou faire quelque chose _ مشق _ درج, pour saire rire les autres, badiner . هـذُر ـ تنكت ـ . ۸ صحك ـ "پسخر ـ . ۸ مزم .قلث هذا على طريق المزح, dit cela pour plaisanter # Plaisanter avec quelqu'un, مزح معه _ مازحه.

ـ تمسخر عليه, l'laisanter, v. a., railler quelqu'un رسم ,général . تلكز , تهلكز عليه _ اصحك عليه _ هضحك عليه PLAISANTERIE, s. f., raillerie, badinerie, chose

dite ou faite pour faire rire les autres, عدار _ .مشقية _ بسط _ مشق _ مزح _ تهريجة _ تنكيث - بلا مزح , Sans plaisanterie, plaisanterie à part ا أبرادة , Mauvaise plaisanterie أخلى المزم Mauvaise plaisanterie أ faire de mauvaises plaisanteries, تبارد على الناس. || Qui entend la plaisanterie, qui sait la supporter, ابن عشرة يستحمل المزح

PLAISIR, s. m., joie, contentement, Limil _ La Prendre plaisir à quelque chose, محظوظية _ سرور _ انحظ من _ انبسط من _ البسط من _ البسط من _ البسط من صل عنك من هديتكم عابة ,beaucoup de plaisir - كرمالك , Pour vous faire plaisir المحظوظية . اكرامًا لخاطركم _ كرما لخاطرك . اكرامًا لخاطرك استهع كلام الله بابتهاج, role divine avec plaisir, ـ على راسى ,Avec plaisir, volontiers . ورغبة مرحبابك _ تكرم _ على الراس والعين

Faire quelque chose pour son plaisir, par plaisir, عمل الشي للأنبساط, حتى بتسلى Il met tout son plaisir dans l'étude, ما يلتذ لا بالدرس. ما عند با Je me fais toujours un plaisir de vous servir, ا ثقلة بكل ما يخضكم

Plaisir, volonté, مراد مراد. Si c'est votre bon plaisir, ان کان لک خاطر .] Sous votre bon plai-ان سمع النحاطر,sir

جيل _ معروف _ خير , Plaisir, faveur, bon office, جيل .عيل معه خير , معروف , Faire un plaisir à quelqu'un. الرَجَاك , Je vous prie de me faire un plaisir الرَجَاكِ تقضى لى حاجة.

A plaisir, avec grand soin, باعتنا كلِّي.

A plaisir (fait), controuvé, مصنّع عندب. PLAN, s. m., surface plane, made, plur., plur., Plan, dessin d'un bâtiment, d'un ouvrage en

Plan , .projet , قصد .

PLANCHE, s. f., morceau de bois long, large et plat, دقة ـ دفوف ; plat, دقة ـ دفوف ; plur., تنخنة ـ الواح,

. صُور , plur. ; صورة , plur. ; صُور .

مقشا , Planche de légumes

Faire la planche, au fig. fam., être le premier à faire ce qui semble difficile, قنع الباب لغيرة A. ـ منتح الباب.

Faire la planche, nager sur ledos, عام على ظهرة . O.
PLANCHEIEB, v.a., garnir de planches, وفرش باللوح.

Plançon ou Plantard, s. m., branche replantée, à replanter, فرع; plur., قروع.

PLANE, S. f., outil, Jun.

O. صقل ـ . ا برى PLANER, v. a., unir, polir, برى

PLANER, v. n., voltiger, se soutenir les ailes tendues, immobiles, als O.

Planer, au fig., dominer en parlant de la vue, de l'esprit, على O.

PLANÉTAIRE, adj. com., qui appartient aux planètes, يخص السبارات.

PLANÈTE, s. f., astre errant, ".....

PLANIMÈTRIE, s. f., art de mesurer les surfaces planes, قياس السطوح المتسوّبة.

وسم فلك الثوابت, (céleste), تالله الثوابت التسطيح التسطيح التسطيح التسطيح التوقيق المرض منقسة نصفين بوجه التسطيح التس

PLANT, s. m., scion qu'on tire d'un arbre pour le sauce de former, مصور.

Planter; jeune bois, jeune verger, شتل.

Plastron, s. m., pi

PLANTAGE, s. m., action de planter,

Plantage , plantes de cannes à sucre , de tabac , etc. ,

PLANTAIN, s. m., plante médicinale astringente, لجدى الحال الحيل الحيل الحيل الحيل الحيان الحيل الحيال الح

PLANTATION, s. f., établissement fait dans les colonies pour la culture, اَرْأُعةً.

Plantation, action de planter, plant, غرس.

PLANTE, s. f., corps organique qui a des racines, عشبة; plur., بنات و اعشاب اعشاب; plur., تباتات و coll., مشیشة; plur., مشایش

Plante, au fig., jeune personne, زهونا).

Plante des pieds, le dessous des pieds, بطن الرجل.

РLANTER, v. a., mettre en terre une plante, un arbre, غرس I. O.

Planter un pieu, enfoncer en terre un pieu, etc., دقی فی کارض خازوق O. Planter une lance en terre, la ficher dans la terre, الدركز الرميح في كاراض سلّم Planter une échelle, نصب سلّم

Planter là, au fig. fam., laisser, abandonner, مشر ما المرح A. عشر .

Planter le piquet, au fig. fam., s'établir en un lieu, y demeurer, أنزرع في محمل.

PLANTEUR, s. m., ساتة - قرآاع - غراس).

PLAQUE, s. f., table de métal, etc., عديد ـ طابق

Plaquen, v. a., appliquer une chose plate sur unc autre, طبق على O. _ ب مقرح ب

Plaquer un soussilet, au sig. sam., le donner, شيط كف قلم O.

Рільтіque, adj. com., t. de philos., qui a la puisance de former, مصوّر.

PLASTRON, s. m., pièce de devant de la cuirasse; pièce sur l'estomac, صدر صفيح.

Plustron, au fig. fam., celui qui est en butte aux railleries, هزو _ مصحكة.

SE PLASTROUNER, v. pr., se garnir de plastron, fum oucus. A.

PLAT, E, adj., dont la surface est unie, مسطوح مسطوح

عادم, Plat, sans sel, sans saveur, sans agrément, عادم مارد ـ من غير طعم ـ

Rtre battu à plate couture, complètement, انصرب على بكرة ابيه انكسركسرة فاحشة.

A plat, tout à plat, entièrement, tout-à-fait, كليا ـ بالمرة.

PLAT, s. m., la partie plate, صفح . Plat de sabre, سفح السيف . || Donner un coup de plat de sabre, صربہ بالسیف فی العرض . لادوالم المسوطة . Le plat de la main . البد المسوطة .

. Plat, sorte de vaisselle qui n'a point d'élévation, ce qu'il contient, طباق; plur., طباق; pl., انجر اناجر ; pl., تباسی ـ صحون; pl., صحن ـ اناجر ; pl., زبدیة

Ceci est un plat de son métier, un tour de sa façon, هذا من طبنے قلاں ۔ های طبخة من فن قلان . PLATANE, s. m., beau et grand arbre, المُلك.

PLAT-BOAD, s. m., garde-fou autour du pont d'un apparences, عاجر. اری, ایک Se Plâtrer, v. pa

PLATEAU, s. m., fond de bois de grosses balances,

Plateau, plat vernissé sur lequel on sert le café, etc., جبّاس ب plur., عبنية ـ طباسي, PLAT

Plateau, t. de guerre, terrain élevé, mais uni, où l'on place des batteries, تعلولا في رأسها فستحتر متسقية.

Plateau d'une montagne, سطير جبل.

PLATE-BANDB, s. f., espace de terre de pou de largeur qui règne le long d'un parterre; ornement d'architecture uni et peu large, â.

ملوانجم , PLATER , s. f. popul. , ملوانجم

PLATE-FORME, s. f., terrasse formant la couverture d'un bâtiment, عطوح, plur., مطوح.

PLATEMENT, adv. fam., d'une manière plate, بسياجة.

PLATINE, s. f., pièce où sont attachées toutes celles qui servent au ressort d'une arme à feu, عديد حديد يتركب عليد زناد بندقية

أنسب أبيص Platine, métal, أبيص

افلاطون الحكيم, PLATOR, s. m., nom propre, افلاطون الحكيم . PLATORIOIER, E, adj., افلاطون . افلاطوني

Pratorique, adj. com., افلاطوني Amour platonique, عشق افلاطوني من غير تلذَّذ

مذهب افلاطون الحكيم , в. т. віденти в

PLATRAGE, s. m., ouvrage en platre, "".

PLĀTRAS, s. m., débris de vieux plâtres, de vieux murs, قطعة جبسين ـ ردم.

PLATER, S. m., gypse, سجب عبس ـ جسّن ـ حسّن ـ حسّن

Plátrer, au fig. fam., cacher le mat sous de fausses apparences, ارى.

Se Pldtrer, v. pron., se farder, وجه 0.

PLATRERIK, s. f., carrière à plâtre, معدن الجبس.
PLATRIER, s. m., qui fait, qui vend le plâtre,

PLAUSIBILITÉ, s. f., qualité de ce qui est plausible, مثالية ـ مشاكلة.

PLAUSIBLE, adj. com., qui a une apparence spécieuse, مناسب ـ نقىل ـ بشكل.

PLAUSIBLEMENT, adv., d'une manière plausible.

عوام , plur.

PLÉIADES, s. f. pl, six et jadis sept étoiles au signe du Taureau, ثرياً.

PLEIN, E, adj., rempli, July - alic -Plein d'eau, ملان مويست Jument pleine .فرس معشرة , عشارة

.فايص ـ ملان , Plein, abondant en quelque chose, فايص ـ ملان بدر تام ,Pleine lune.

Plein, entier, absolu, كلّى مطلق. Plein pou-كهال السلطان - رخصة كلية - تفويض مطلق , voir || Qui a plein pouvoir de, مطلق الأرادة في Avoir une pleine connaissance de, أوقف على الشي وقوفاً کلیا.

En plein rue, في وسط الزقاق. En plein jour, عند الظهر En plein midi, عند الظهر En pleine . بالنهار في وسط الديوان ,assemblée

En plein, complètement, كلّيا _ بالرّة En plein, . صدّة نهام , سوا , directement visà-vis

اعطم بالكهش , Donner l'atgent à pleines mains صاربکش و يعظي ـ

Crier à pleine tête, à pleine gorge, de toute sa .صربح بكل عزمه ,force

. كئير, Tout plein , beaucoup,

Plein, servant de prépos., autant que la chose ا] . ملو اليد , Plein la main ملو اليد , Plein la main a mangé plein l'assiette, اكل ملو الصحن.

Plein, solide, opposé à creux,

PLEINEMENT, adv., entièrement, tout-à-fait, . مالكلة _ كليا _ مالمة

PLÉNIÈRE, adj. f., générale, entière, عام - كلي. Cour plénière, assemblée solennelle que tenaient les grands princes, ala مجلس al Indulgence plénière, rémission de toutes peines, سیاح کلی

PLÉMIPOTENTIAIRE, s. m., envoyé d'un souverain

- مرخص , Plassium, we, adj., de l'ordre du peuple, عامّى ; qui a plein pouvoir pour une négociation مفوض بكامل السلطان

PLÉNITUDE, s. f., abondance excessive, L. . .

سلطان کامل , (du pouvair), کامل .سلطان کلی ـ

PLÉONASME, s. m., redondance vicieuse de paroles, . كلام زايد ـ زيادة في الكلام

PLÉTHORE, s. f., réplétion d'humeurs et de sang, امتلا.

. نازل نفنوف_عم "نتنفنف بtombe une petite plaie, PLEURANT, E, adj., qui pleure, باكى.

PLEURE-MISÈRE, PLEURE-PAIN, s. m., avare qui se plaint toujours de sa misère, جناى.

PLEURER, v. n., répandre des larmes, L. .. -I. Faire pleu ذرفت عيونه بالدمع ـ . ٨ دمعت عينه مسك الدمع , S'empêcher de pleurer . بكى

Pleurer, v. a., avoir un grand regret d'une perte, etc., بكى على I. Pleurer un mort, se lamenter .o ندب المبت ـ .0 ناح على ميت ,sar sa perte

Pleurésie, s. f., inflammation douloureuse de la - برسام, plèvre ou de la partie externe du poumon .ذات الجنب ـ شوصة

PLEURÉTIQUE, adj. com., terme de médecine, atta-.مبرسم _ برسامي ,qué de la pleurésio

باکے , PLEUREUX, SE, s., qui pleure

PLEUREUR, SE; s., qui pleure souvent, beaucoup, .ىكاي

Pleureuse, semme payée pour pleurer aux suné-. نواحة _ نابحة _ ندابة _ معددة , railles

PLEURNICHER, v. n., pleurer, بكى 1.

عبرات ـ دموع ـ بكاء , PLEURS , s. m. plur., larmes باكى العين, En pleurs.

PLEUTRE, s. m., Li,.

- . O مطل المطر . O. مطل المطر . PLEOVOIR, v. n., مطل المطر .

۔ مم تستیطر عم تبطر ,O. Il pleut سنے المطــر ،

Il va pleuvoir ، عم ينزل مطـر ـ نازل مطر .ناوي پېطر

PLEVAE, s. f., membrane qui garnit intérieurement .غشا الضلوع من داخل ,les còtes

PLI, s. m., double fait à une étoffe, à du linge, etc., Plisser avec un ser chaud, كوى I. sa marque, شنت ـ طتة.

.طي _ مغلف , Pli, enveloppe

Pli, endroit où le genou, le bras se plient, .معطف المرفق أو الركبة _ ثنية الركبة أو الذراع

صارت, Le pli est pris, عادة. Le pli est pris .عادة

Pli, tournure d'une affaire, عال ـ دورة. Donner un bon pli à une affaire, دَبُر الأمر تندبير حسن.

PLIABLE, adj. com., flexible, ينثنى ـ ليّرن

طوى ـ طحى . طلق العام PLIAGE, s. m., action de plier, قطوى ـ طبق العام العام

PLIANT, E, adj., facile à plier, au fig., docile, .لتِن ـ ذابل ـ ينثني

PLIER, v. a., mettre en un ou plusieurs doubles en arrangeant, طوى I. Plier en deux, اطوى الماقير. الم Plier en quatre, طوی اربع طیات. ا Plier une .طوی مکتوب ,lettre

Plier, courber, fléchir, ثني I.

Plier, au fig., assujettir, accoutumer à la règle,

Plier, v. n., devenir courbe, انتخنى ـ انشنى. . أنطبع , Plier, au fig., se soumettre.

A. رجع لوراً - ترخى Plier, reculer, céder, Se Plier, v. pron., s'accommoder, céder, انسيل. طاؤهه على ما اراد, Se plier à la volonté de quelqu'un, ا

Plier bagage, au fig. fam., décamper, s'en aller o. فرک _ عزّل ,furtivement

طواي , se, s., celui, celle qui plie, طواي.

PLIOIR, s. m., instrument pour plier, couper le مطوى , papier

PLIQUE, s. f., ou PLICA, s. m., maladie où plu-

sieurs vaisseaux sanguins se portent dans les cheveux et les unissent tellement que, quand on les coupe, il دا شعر الراس يكون ملزوقي en sort du sang, . ببعضه حتى اذا قصّوة يطلع منه دم

PLISSER, v. a., faire des plis à du linge, ثني I.

PLISSURE, s. f., ثنية.

PLOMB, s. m., métal blanc-bleuâtre, colon, Balle de plomb, إصاصة Petit plomb pour la chasse, مصفنته , Sac à mettre le plomb خردة ـ خردة ,

Plomb ou Fil à plomb, instrument de maçon, etc., .شقول ـ فيدم

عدل, perpendiculairement عدل.

APLOMB, s. m., situation fixe, تات. Qui est d'aplomb, اسنر, Aplomb de l'esprit, رزانة العقل PLOMBE, E, adj., de couleur de plomb, PLOMBER, v. a., vernir la poterie avec de la mine .o دهن الفخار برصاص - رصّص de plomb,

Plomber, garnir de plomb, ou d'un plomb uu . ختم البلوط بالرصاص , ballot

Plomber, aligner avec le plomb, عدل بالرصاص I. PLOMBIER, s. m., ouvrier qui travaille en plomb, .رضاص

PLONGEANT, E, adj., dont la direction est de haut فازل, en bas

PLONGRON, s. m., oiseau aquatique qui plonge غهاسة _ غطيس _ غواص souvent,

Faire le plongeon, au fig. fam., se sonstraire au danger, à la discussion, à la vue, غطس I.

عطس في PLONGER, v. a., enfoncer dans un fluide, فعطس الم غرقه في بحر, Plonger quelqu'un dans la douleur JY.

Plonger, v. n., s'enfoncer dans l'eau, غاص O. .ı غطس في ـ

Se Plonger, v. pron., se plonger dans, s'abandon-

mer entièrement à, عربى في A. Se plonger dans les grand que lui, اكبر مند Plus petit que lui, انهیک فی اللذات, plaisirs

. اكثر الناس علياً ـ اعلم الناس الناس الناس الناس علياً ـ اعلم الناس الناس الناس الناس علياً ـ العلم الناس .غواص _ غطاس

Petite pluie, فننوفي. ∦ Le temps est à la pluie, vu, ما عدت شفته ـ ما يقنوفي. ∦ Il n'est .ناوي پېطر

PLUMAGE, s. m., toutes les plumes de l'oiseau, .رېش

PLUMASSEAU, s. m., tampon de charpie, خسالت. كلها لم. برجع الى ورا PLUMASSIER, ERE, s., qui vend des ouvrages de كلها لم. بياع ريش, plumes

بالكثير |PLUME, s. f., tuyau garni de barbes et de duvet, qui couvre l'oiseau, ریشة; coll., بیش. Plume pour écrire, قلم ; plur., اقلام.

Passer la plume par le bec, tromper l'attente, l'espérance, لعب على مالمد .. . كتيب املد .. .

Gens de plume, d'affaires, ceux qui écrivent, ارباب الاقلام

PLUMEAU, s. m., balai de plumes, منشة من ريش. PLUMER, v. a., arracher les plumes; au fig. fam., dépouiller, نتف الريش I.

اریش , PLUMET, s. m., plumes autour du chapeau

PLUPART (la), s. f., la plus grande partie, اغلب الناس بنكروا الجميل.

PLUBALITÉ, s. f., le plus grand nombre; multipli-. جهاعة _ كثرة , cité

PLURIEL, s. m., nombre pluriel, جهع.

PLUS, adv., davantage, ازود _ اكثر. Il y a . بعد بيوم Cela est nuisible en hiver plus qu'en إ اعتبر، eté, هذا في الشتا اصرمند في الصيف Plus |

مند مند. ال Le plus savant des hommes,

ما عاد _ ما بقى , employé avec une négation , ما عاد _ ما بق Il n'y بقي عندي فلوس , PLIER. | Je n'ai plus d'argent ثني الله عندي فلوس , PLOYER , v. a., courber, plier ثني Je ne l'ai plus مطرة مطرة بية عند ما بقى فيه و en a plus مطرد مطرة , PLUIE , s. f., ما عاد فيه ما عاد فيه ما ب ما عاد رجع , plus revenu

> - اکثر و اکثر- ازید و ازید به De plus en plus, . Il augmente de plus en plus, الم يزيد. || Il recule de plus en plus,

ـ اكثر, اعظم ما يكون, اعظم ما يكون, اعظم ما يكون

Plus, outre cela, Lul.

_ ما عدا ذلك _ ايصاً De plus, qui plus est, أيصاً و اعظم من ذلك.

ـ لا زايد و لا ناقـــ س Ni plus ni moins, لا اكثر و لا اقل

رايد ناقص ـ مقارب, Plus ou moins, à peu près Plus répété, L. Plus il est vieux, meilleur il est, ا كلها صار عتيق يصير احسن الكلها صار عتيق يصير الحسن cacher ses talens, plus on leur donne d'éclat par cela بقدر ما يجتهد الانشان على اخفا فصايله même, بقدر ما .فين هذا ذاتم تشتهر اكثر

Vous devez le ménager d'autant plus qu'il est en واجب عليك تدارى .La plupart des hommes sont ingrats, | grand crédit à la cour, معظم ـ اكثر ـ خاطرة خصوصا لان كلامد مسهوع و مقبول عند

> PLUSIEURS, adj. plur. com., عدّة جلة. Il est arrivé plusieurs vaisseaux, صحر جلة مراكب. ∥ .چلت مرار , Plusieurs fois

PLUTARD OU PLUS-TARD, adv., بعد Vous êtes venu plus de deux heures qu'il est parti, اجيث بعث plus tard que lui, الم اكثر من Un jour plus tard,

Prus rot, adv., marquant l'antériorité, قبل. Un

jour, une heure plus tôt, قبل بيوم _ قبل بساعة إAu المحوقي _ طاجن _ مقلابة _ | Envoyez المسرع وقت , Envoyez المحوقي _ طاجن _ moi cela le plus tôt possible, أنرجو عدم العابق في أرساله. | Plus tôt que je ne pensais, ارساله. [. [ول ما وصل , Il ne fut pas plus tôt arrivé que. . . . , اول ما ـ ان كان اليوم ام عدا, Plus tôt ou plus tard # ان كان اليوم ام بكرة.

- اخير - خير بيخ - اخير - الخير - الخير - المادة ا أخبر ما تعيل هذا ,Plutôt que de faire cela إ . أحسر . احسن ما تعمل هذا _ Plutôt la mort que l'es-# الموت خير من لاسر - الموت ولا لاسر , clavage . نظم الاشعار ـ الشعر الماعر المنار عندي الموت احسن , Je mourrais plutôt mire plutôt ta vertu que ta science, فضلک دون علیک

.ماء المطر, PLUVIALE, adj. f. (eau), ماء المطر

.مر، داخل وعاء

PLUVIER, s. m., oiseau, انوع طير بقدر الحهام. PLUVIEUX, SE, adj., abondant en pluie, qui amène ماطر ـ كثير المطر ,la pluie

PNEUMATIQUE, adj. (machine), qui sert à pomper التر لسعب الهوا و اخراجه l'air d'un récipient,

ذات الرية , Pneumon فات الرية , Pneumon فات الرية . PREUMONIQUE, adj. com., qui est propre aux ma-. فافع للربة, ladies des poumons

POCHE, s. f., sac qui tient au vêtement, ___; plur., جيرب , plur., جيرب Poche de عت _ جيسة العت _ سيالة , sein,

Payer de sa poche, de ses propres deniers دفع من كيسه. Mettre en poche, serrer, prendre .0 حط في جيسه م .I طوى ,pour soi

. حوصلة , Poche, jabot d'oiseau

Pocker, v. a., meurtrir, عبط O. مدشدش.

POCERTER, v. a., porter dans sa poche pendant duelque temps, خيل في الجيب.

Podagre, s. m., qui a la gontte aux pieds, . به داء الملوك

مقلی, s. f., ustensile de cuisine pour frire, مقلی

. تسور ـ وجاق , Porte, s. m., espèce de fourneau. Poéle, drap mortuaire qu'on met sur le cercueil, .شقة قهاش تنعط على تابوت

Poéle, dais, مظلَّة.

ملو مقلاية , Poèlée, s. f., plein une poèle

طوق مقلاية , Pożlon, s. m., petite poèle

Požne, s. m., ouvrage en vers, قصيدة; plur., قصايد.

Poésie, s. f., art de faire des vers; versification,

اديوان شعر , Poésies , au pl. , ouvrages en vers , عبوان شعر .

Poète, s. com. , شعرا ; plur. , شعرا . Le plus grand poëte de son siècle, مانه زمانه.

Poétique, adj. com., qui concerne la poésie, Licence poétique, liberté que les poētes se donnent contre les règles ordinaires de la . ضرورة الشعر ,versification

Poétique, s. f., traité de l'art de la poésie, .رسالة في علم الشعر

POÉTIQUEMENT, adv., d'une manière poétique, على طرز الشعرا.

Poids, s. m., pesanteur, qualité de ce qui est pesant, ثقل.

Poids, masse de métal pour comparer, connaître le poids, la pesanteur, رمّانــة ـ وزن ـ سنجة. Qui n'est pas de poids, qui a moins que le poids, ناقص. ـ.0 شتر في الوزن, Avoir moins que le poids ا O. ∥ Qui a plus que le poids, راجع Avoir لقص plus que le poids, رجح في الوزن A. J Du poids de . بوزن اربعة ارطال ,quatre ratis

. ثقل عظم , Poids, au fig., importance, etc. Poids, force, solidité d'une raison, etc., بوج.

Avec poids et mesure, au fig., avec circonspection, .على الوزن _ بوقار |

Poids du sanctuaire, stricte équité, اميزان الحق .ميزان العدالة ـ

ا.ناخس ـ موجع Poignant, E, adj., qui pique, موجع .وجع ناخس ,Douleur poignante

POIGNARD, s. m., arme pointue, courte; dague, .خناجر , plur. , خنجر

Coup de poignard, au fig., douleur extrême, . ضربة خنجر

POIGNARDER, v. a., tuer avec un poignard, 0 قتل بخنير

كيشة _ قبطة , Poignée, s. f., contenu de la main, meilleures barbes sont celles dont la mesure est une خير الذقون قبضة تكون, poignée

. هذا شي مهم , tant قبضة, Poignée, ce par quoi on peut tenir à la main قبضة السيف , Poignée de sabre . مسكة _

ا جزو ـ اقسام | Poignet, s. m., jonction du bras et de la main, جزو ـ اقسام | .رسغ اليد ـ مفصل اليد ـ خنقة اليد ـ بوع . طرف الكم , Poignet, bord de la manche.

Poil, s. m., (de l'homme) _ _ (des animaux) عانة _ سوة Poil des parties génitales, صوف _ و بر . ثوب الفرس, Poil d'un cheval, sa robe, sa couleur, A poil, sans selle, بلا سرج.

مشعرانی ـ ازت Poilu, عرانی ـ ازت.

Poinçon, s. m., outil de fer pour percer, Poinçon de graveur, منقاش. Poinçon pour l'empreinte des monnaies, des médailles, سكة. || Poinçon pour marquer la vaisselle d'argent, مغتر.

محل الذي , وقت الذي ", o. | sur le point'de sortir نبت الحشيش _ . A طلع النبت _ . 0 شق الفجر .كان رأير يطلع لبرًا | - اليد المطبوقة , POING, s. m., la main fermée . Donner un coup de poing à quelqu'un , قبصة O. مُشط ـ لكية , Coup de poing ا

POINT, s. m., piqure faite avec l'aiguille enfilée, غرزات et عرز plur., غرزاً

Point, en géométrie, ce qui est sans étendue,

الجهات الأربع , Les points cardinaux Point, marque ronde, نقطة; plur., فنقط

.شكات, pl., شكة; pl., تشكات. . نغزة _ نخزة Point de côté, douleur piquante, نغزة _ J'ai un point de côté, صايرلي تنخزة Point de ذات الحنب, côté, pleurésie

- محل _ مواكز , plur. ; مركز , point , endroit fixe .مواضع , plur. ; موضع

Point , question , difficulté , نكت , pl. , نكت ou مسایل , plur., مسایل , Je vous répondrai مسیلة مشکلة Les ا بالکهش , poignées مملو البد ـ کبشة اعطیک جواب کل جلة بفردها ,point par point ,lad

Point, objet principal d'une affaire,]_ Poignée, au fig., petit nombre, خبشة , Poignée, au fig., petit nombre , اصل الامر - نفس الامرا . كم واحد - كبشة

Point, division d'un discours, etc., plur.,

ردى إلى الجال ردى. | Faire venir à son point, à l'état qu'il . جذب للطربقة, convient

Point, degré, période, درجة. Au dernier point, على ابعد عاية, au plus haut point, extremement ـ حتى أن ـ حتى ,Au point que ∥ .للأخــر الى هذا الحدّ ان

ح وقت _ حال Point, instant, temps precis, الم - في حال رواحه Sur le point de partir, محل في ساعة زواحم. | Sur le point de mourir, J'étais sur le . لها حضرانه الوفاة ـ عند ألمهات Poindae, v. n., commencer à paraître (jour, herbe), point de sortir, كنت رأبح اطلع. || Comme il était

م عن الميعاد, A point nommé, adv., au temps fixé, الميعاد فی وقسند ـ فی محله , A point,à propos . فی حقها .

. تصبط De point en point, à la lettre, strictement, . بالكلية, De tout point, adv., entièrement,

Point d'honneur, ce en quoi l'on fait consister عرض, l'honneur.

Point du jour, moment où il commence à poindre, .شق الفجر - طلعة النهار

Point de vue, objet qui sait tableau, perspective; .نظر _ طلة

Point de vue, au fig., but que l'on a en vue, قصد .مراد ـ

POINT, adv., de négation, L. Il n'a point d'argent, ابدأ _ اصلا _ قط , Point du tout الما عنك فلوس POINT-VOYELLE, s. m., terme de grammaire arabe, .شكل ـ حركة

POINTAGE, s. m., terme de mer, désignation sur une carte du lieu où l'on est, لحرير المحل.

POINTE, s. f., bout piquant et aigu, ; plur., .Pointe d'une lance, دبدویة ـ سنتـ ـ اسنان . رؤوس , plur. ; واس الرمع - اسنّة , plur. ; سنان رمير السنف , A la pointe de l'épée

Pointe, bout, extrémité de ce qui va en dimi-. طرف - راس nuant,

.مسہار رفیع , Pointe, petit clou

.قلم حديد ـ منقاش , Pointe , outil pour graver Pointe, saveur piquante, agréable du vin, etc, ر . Qui est en pointe de vin, en galté, , Se mettre en pointe de vin متكيف _ نشوار. .I سقى العمقد

Pointe, au fig., entreprise, dessein, جاهد الانجاس- العامة. - جد في طلب المقصود, Suivre sa pointe, مقصود . منهاجه

نکت , plur., نکتت ; plur., نکت نتقط ـ .

. قرنت , Pointe , angle .

.عند شق الفجر, pointe du jour,

Pois , s. m., légume , جلبان - بسلة , Pois chiche

Pointer, donner des coups de pointe d'épée, je I. .0 طعن ـ

Pointer, v. n., s'élever, voler vers le ciel, .I طار الى ^نحوالسها

. تقط , Pointer , faire à petits points ,

Pointer, commencer à paraître (verdure), بنبت O. .4 طلع ـ

POINTRUR, s. m., terme militaire, qui pointe le محرر المدفع , canon

POINTILLAGE, s. m., terme de peinture, petits .نقط ,points

Pointilles, v. a., piquer par des choses désobli-. جاكر _ . 0 نقر _ . A لذع ,geantes

. ناقر, Pointiller, v. n., contester sur des riens.

Pointiller, faire des points avec le crayon, le bu-نقط , rin, etc

POINTILLERIE, s. f., contestation sur des bagatelles, .مقاوحة _ مناقرة

POINTILLEUX, SE, adj., qui aime à contester, à مناقر , pointiller .

POINTU, E, adj., qui a une pointe aiguē, תעייי .مروّس ـ مسنون ـ

. كيثرى ـ انجاص ـ انجاس . Poire, s. f., fruit عقلته, Poire d'angoisse, bâillon.

مذخر, Poire à poudre, مذخر.

شراب الكشرى, Poine, s. m., cidre de jus de poire

POIREAU, s. m., herbe potagère, 415 _ (Bar-

Poireau, excroissance de chair sur les mains, etc., . ثااليل , plur. ; ثولول _ ثالولة , plur.

Poinge, s. f., plante,

La pointe du jour, طلوع الصود شق الفجر, A la Pointe du jour, s. m., arbre qui porte les poires, .شجرة انجاس ـ شجرة كهثري

.قضــامـــة ,Pois chiche grillé كميّص Porson, s. m., venin, drogue vénéneuse, مممّ ; pl., | vinaigre, etc., تبول فلفل. مات مسهوم , Mourir par le poison دردی ـ سهوم . .دت السم في عروقه الى قلبه ,cœur

Poissand, E, adj., du bas peuple, de la halle, .سوقىي

Poissande, s. f., marchande de poisson, شيّاكة Poisser, v. a., frotter de poix, زفت _ قبر. Poisser, salir avec quelque chose de gluant,

Poisson, s. m., تسكة ; coll., سيكة ; plur., سیوکات et اسیاک رسیوک

. برج الحوت

Poisson d'avril, au fig. popul., attrape faite au كفونيا _ كلفونيا . mois d'avril, ملعوب ـ كذبة. Donner à quelqu'un .شختورة _ فلوكة | لعب عليه ملعوب في راس , on poisson d'avril العب عليه ملعوب .شهرنیسان

. كوكب الشيال , Etoile polaire , قطبي , appartient , قطبي . Étoile polaire , كوكب الشيال , .صير ـ

Poissonnerie, s. f., lieu où l'on vend le poisson, .سوق سک ـ ستاکة

Poissonneux, se, adj., qui abonde en poisson .كثير للأسياك

Poissonnier, ère, s., qui vend le poisson, عقلة. بياع سك - سياك

POITRAIL, s. m., le devant des épaules du cheval, .صدر العصان

Poitrail, partie du harnois qui couvre le poitrail, .لبب العصان

POITRINAIRE, adj. com., qui a la poitrine attaquée, متشوش بصدرة

POITRINE, s. f., partie du corps qui contient les صدور , .plur ; صدر , plur ; صدور

POLVRADE, s. f., sauce avec du poivre, du sel, du

- فلفل , Poivre, s. m., épice, fruit aromatique le poison s'insinua dans ses veines et gagna son بهار! Poivre long, دار فلفل ـ فلفل طويل. Poivre long, بهار! . فليفلة , d'Inde ou Piment

> POIVRER, v. a., assaisonner de poivre, . بالفلفل

> Pozvań, adj., qui a été payé cher, مالى _ سخر. Poivrier, s. m., arbrisseau qui produit le poivre, .شحوة فلفل

Poivaiène, s. f., boite où l'on met du poivre, حُقّة فلفل

Poix, s. f., mélange de résine brûlée et de suie,

لبان شامي, Poix-Résine, s. f., gomme jaunâtre, البان شامي

POLACRE, POLAQUE, s. f., sorte de bâtiment,

POLAIRE, adj. com., auprès des pôles, qui leur

Pôle, s. m., l'une et l'autre extrémité d'un axe immobile, قطب

Polémique, adj. com., qui appartient à la dispute .جدالي , littéraire et morale

- صقل, s. m., lustre de ce que l'on a poli, حقال

Poli, au fig., perfection du style, etc., تحبير.

مصقول , Poli, E , adj., uni et luisant

Poli, au fig. (style), châtié, مُحِير

اوادم, civil, honnète, أدمى - مؤدّب; pl., pl .طریف ۔ شلبی ۔ ادیب ۔

POLICE, s. f., ordre établi pour la sûreté, la tranquillité d'une ville, سياسة.

Police, terme de commerce, contrat de garantie,

.اڌب ـ انس

. تدبير أمور الملكة | POLICHINELLE, s.m., housson à hosse devant et der .سعيد النصبة , rière

نظرافت ـ بادب ,POLIMENT, adv., بادب عبد المعامدة المعام

POLIMENT, s. m., action de polir, овет.

o. صقل frotter,

اهل ساست , Polir, au fig., cultiver l'esprit, adoucir les mœurs اهل ساست . .انس ـ ادب

.عارف بعلم السلوك إ- فقِّح الكلام, Polir le style, le rendre clair, عارف .0 صقل ,صلّح ,حتبر الكلام

صقال, Polisseua, se, s., qui polit

plur., إ مصقلة, Polissor, s. m., outil pour polir, مصقلة .مصاقل

Polisson, NE, adj. et s., petit garçon malpropre . اولاد معاكيس, ,plur., ولد معكوس ,et vagabond

Polisson, celui qui dit ou fait des plaisanteries ع فلاتي , basses, des bouffonneries, des obscénités . خلابیص , خلایصة , plur ; خلبوص

Polisson, homme sans considération, obscène, , plur ; رذيل ـ معاكيس , plur ; معكوس ـ جعيدي ارذال.

Porissonnen, v. n., dire ou faire des polisson- semence, احتلام, neries, تدالع - تبالط - تخلبص.

Polissonnemie, s. f., action, parole de polisson, جلصة على , Faire, dire des تراذل , polissonneries

صقل ـ صقلة , POLISSURE , s. f., action de polir, عسقل ـ.

. فشل ـ ندالة ـ جبن ـ جبانـة , POLITESSE, s. f., mánière honnête d'agir, de par- rage ler, باد ما الحرافة - مشية - شلبنة - ادب, Faire à quelqu'un beaucoup de politesses, اكومد غايد لاكوام.

POLITIQUE, s. f., art de gouverner un état, سياسة . حكم المهالك - تدبير المهالك -

. كثير الزوجات, Politique, conntissance du droit public, des inté- plusieurs femmes, كثير الزوجات. rêts divers des princes, et de tout ce qui concerne le

معرفة الحقوق الواجبة , Policea, v. a., établir l'ordre dans un pays, gouvernement de l'état المجاورة على كامم و أصطلاحات الدول بين بعضها و

> Politique, conduite adroite dans les affaires, .سلوک _ ساسة

Politique, adj. com., qui concerne le gouverne-

Pormique, s., qui s'applique à la politique,

Politique, fin, adroit dans les affaires,

POLITIQUEMENT, adv., selon les règles de la poli-.على موجب السياسة , tique

Politiquement, d'une manière fine, adroite, . سلوك

POLITIQUER, v. n. fam. iron., raisonner sur les affaires politiques, حكى امور الحكم L.

Polluen, v. a., souiller un temple, نجس الهبيكل. Se Polluer, v. réf., se masturber, طرق روحه 0.

POLLUTION, s. f., profanation d'un temple, المحنيس هيكل

Pollution, masturbation, استحلاب الذكر.

Pollution nocturne, écoulement involontaire de

. بلاد الله ـ لم Pologne, s. f., pays, ما ـ ساد الله ـ الله على الله على الله على الله على الله على الله على الله

POLONAIS, E, adj. et s., ___.

POLTRON, NE, s., lache, sans courage, -.اندال ..plar : ندل

POLTRONNERIE, s. f., lâcheté, manque de cou-

POLYEDRE, s. m., corps solide à plusieurs faces, كثير القواعدا

POLYGAME, s. com., semme mariée à plusieurs hommes, كثيرة الازواج . Polygame, homme marié

POLYGAMIB, s. f., état d'un homme qui a plu-

- جوز المحلق - تنفاحة ابونا ادم - ننغساش sieurs femmes, ou d'une femme qui a plusieurs maris, كثرة الازواج - كثرة الزوجات

Polyganchie, s. f., gonvernement de plusieurs, كثرة الحكام

POLYCLOTTE, adj., écrit en plusieurs langues كتاب في جلة السن

Polyglotte, au fig., qui sait plusieurs langues, عارف جلة السن

POLYGONE, adj. com. et s., qui a plusieurs angles et plusieurs côtés, كثير الاضلاع. Polygone ré-شكل منتظم ,gulier

Polyonyme, adj. com., qui a plusieurs noms, ذو اسها كثيرة

POLYPE, s. m., animal qui ressemble à une plante, اخطبوط - حيوان بشبه النبات

POLYPODE, s. m., plante capillaire, اصراس الكلب ـ بسفاتم

POLYTECHNIQUE, adj. com. (école), destinée à former des élèves pour l'artillerie, le génie, l'architec-مكتب بدرس فيه علم صرب, ture militaire, etc., مكتب المدافع و الهندسة و التحصين و عير ذلك And Polythéiste, adj. com., مشرك.

. نوع من الكزبر POLYTRIC, s. m., plante capillaire, بنوع من POMMADE, s. f., composition onclueuse, __ __ __ دهان.

POMME, s. f., fruit, قافت; coll., تفاح.

Pomme, tête ronde de chou, de laitue, etc., .قلرب , .plur ; قلب

Pomme de discorde, au fig., sujet de division, اصل العداولا.

Donner la pomme, au fig., donner le prix à la plus belle, على الجهيم .

Pomme de terre ou Morelle tubéreuse, plante, . كهاية - تفاح الارض

Pomme d'Adam, éminence au-devant de la gorge,

. جوز صنوبر, Pomme de pin

جوز ماثل, Pomme épineuse, fruit du stramonium Pomme de senteur, أشيامة.

ـ تفار الذهب Pomme d'amour, يقار الذهب بوما دوراً ـ بيصنجان قوطة ـ تهاتم

Pommé, E, adj., formé en manière de pomme,

POMMEAU, s. m., sorte de petite boule au bout de la poignée d'une épée, رَمَانة, Pommeau à l'ar-ورابيس , pl., قربوس , con du devant d'une selle

POMMELÉ, adj., marqué de gris et de blanc, .منـقوش - زرزوري

POMMER, v. n., t. de jardinage, se former en بتكتب ـ النف , pomme

POMMERAIR, s. f., lieu planté de pommiers,

POMMETTE, s. f., ornement en forme de petite pomme, أكر ; plur., أكر

Pommette, partie haute, éminente de la joue,

POMMIER, s. m., arbre qui porte les pommes, .تنفاحة - شجرة تنفاح

ـ قرمبة Pompe, s. f., machine pour élever l'eau, ـ

Pompe, appareil superbe, somptuosité, کاک زينة _ جَخّة ـ طنطنة _ وكبة _ محفل _ احتفال رنة, Pompe, style relevé,

. ا باطيل العالم ـ فخرة , Pompe , vanité du monde Pompe sunèbre, service solennel d'un enterrement, . جنارة _ عزا

POMPER, v. a., épuiser avec la pompe, ____ A. .4 نزح بالترمبة ـ

adresse, اخد خيه 0.

بجخة

Pompcusement, en termes ampoulés, بكلام عالى. Pompeux, se, adj., magnifique, qui a de la pompe, مفتخر - فاخر - عظيم

POMPIER, s. m., qui fait les pompes, .الترمبات

. مركب بثلاثت انابر, Pompier, soldat qui sait agir les pompes pour la trois ponts عسكري مخصص بتطفية , éteindre les incendies .طلبهجي - الحريق

PONANT, s. m., occident, عرب = غرب.

. بيض أوردة صوف Pompon, s. m., touffe de laine, بيض أوردة للزينت

. رغوة البحر- خُرفش - شوافة ,(pierre), عواة البحر-Voyez PIERRE.

Ponceau, adj., rouge très-vif, اچر دودة.

PONCEAU, s. m. Voyez Coquelicot.

PONCIRE, s. m., sorte de gros citron, کباد - اترج

PONCTION, s. f., ouverture faite au ventre d'un . فتحة في بطن المستسقى , hydropique

PONCTUALITÉ, s. f., grande exactitude,

PONCTUATION, s. f., art, système de ponctuer, , Signes de la ponctuation علم تقسيم الكــــلام علامات لتقسيم الكلام

PONCTUEL, LE, adj., exact, regulier, adj.

PONCTUELLEMENT, adv., نضبط.

PONCTURE, v. a. et n., mettre les points, les virgules dans un écrit, يبخص الشعب , العسوام الوضع علامات تنقسيم الكلام . Expression populaire,

Pondenation, s. f., science du mouvement et de الفظة من كلام العوام العوام. l'équilibre des corps conformément aux lois physiques, معايرة حركات الأجرام واعتدالها

PONDEUSE, adj. fém., qui pond,

PONDRE, v. a. et n., faire des œufs, , bu I.

. بكلام العوام | Pont, s. m., construction sur une rivière, etc.,

- قناطر , plur. , قناطر ; plur. , قناطر ; plur. , قناطر ; plur. , قناطر ,

Pompeusement, adv., avec pompe, باحتفال عظيم Pont dormant, pont fixe, immobile, قنطرة ماكنة, Pont-levis, pont qui se lève et s'abaisse à volonté, قنطرة تشفتر وتنسد مصر يرتفع ويتوطى Pont de bateaux, قنطرة تدور Pont de bateaux, .جسر خشب محطوط على شخاتير

Pont, terme de mer, tillac,

Pont, étage de navire, بنا, plur., نابر. Vaisseau

Pont aux ânes, au fig., chose facile à faire, . حاجة تعرفها كل الناس

PONTE, s. f., temps de pondre, œufs pondus,

Ponté, adj., qui a un pont (navire), حلم عطي. PONTIFE, s. m., personne sacrée qui a juridiction et autorité dans les choses de la religion, كاهرن ـ جبر; plur., احبار. Le souverain pontife, le pape, البابا - الحبر الاعظم

PONTIFICAL, E, adj., du pontife, ______.

PONTIFICALEMENT, adv., avec les cérémonies et les باكرام وبدلة حبرية, habits pontificaux,

PONTIFICAT, s. m., dignité de grand pontise, de . کھنوت ۔ حبرة , pape

Ponton, s. m., pont flottant formé de bateaux et de poutres, جسر من خشب بسبر

- سفلة - جعبدية POPULACE, s. f., le bas peuple, عبدية . حُوش - هم - اسافل الناس

POPULAIRE, adj. com., du peuple, qui le concerne,

Populaire, qui se fait aimer du peuple,

. مشهور عند الناس, Populaire, très-répandu, مشهور POPULAIREMENT, adv., en termes populaires,

. Capitaine مین , plur. , مینا _ مراسی , plur. , مرسی ابنوع , plur. , مینا _ مراسی , plur. يستبيل قلب الشعب

POPULABISER (SE), v. pron., se concilier l'affection du peuple, استيال قلب الشعب.

Se Populariscr, se familiariser, بش بالشعب O.

POPULARITÉ, s. f., caractère d'un homme popu-.مسايرة الشعب laire

قبول الشعب, crédit près du peuple, قبول الشعب قبول عند الشعب _

POPULATION, s. f., quantité d'habitans que ren-اسكان ـ عدة اهل ,ferme un pays

POPULEUM, s. m., onguent, مرهم الغُرُب.

POPULEUX, SE, adj., très-peuplé, عامر بالشعب. - خنازير, plur., خنزير . حلوف (Barbarie)

Ровс-Еріс, s. m., قنافذ ; plur., قنافذ (Вагь.) __ الباب الكبير __ . ضربان

PORCELAINE, s. f., terre cuite très-fine, -.فرفوري

اسطوانت ـ ايوان , Ponche, s. m., portique

Ровснев, з. т., براعي خنازير.

Pone, s. m., petit trou dans la peau par où l'on transpire; trou dans les corps, مسامات, pl., مسامات ـ منافس , plur., منفس ـ مياسم ,plur. ; ميسم ـ منافذ صغار في جلد الحيوان

. دُو مسامات, Poreux, se, adj., qui a des pores, دُو مسامات. Porosite, s. f., qualité d'un corps poreux , مياسم .مسامات ـ

PORPHYRE, s. m., sorte de marbre rouge ou vert et .سهاقے _ برفیر ,tacheté

PORPHYRISER, v. a., broyer sur le porphyre, . ۸ سحق

PORREAU, s. m., durillon, j; plur., j). Voyez POIRBAU.

Port, s. m., lieu propre à recevoir les vaisseaux,

de port, المينا.

.قامتر _ هية , Port, maintien, contenance

- وسق Port, capacité pour contenir et porter, وسق

- حق الحامل, salaire pour le transport, الحامل ا جراة مكتوب Le port d'une lettre, أجراة الجراة الجراة طامل الكتوب خالص, de cette lettre est payé, حامل

Port, au fig., lieu de repos, de tranquillité, .وصل بالسلامة ,Arriver à bon port دار الامار

Port-D'Armes, s. m., droit de porter les armes, اذن بحهل سلاح

PORTAGE, s. m., action de porter,

PORTAIL, s. m., principale porte d'un édifice,

PORTANT, E, adj. (bien), en bonne santé, ـ مربض ,Mal portant, en mauvaise santé ،طيب ـ

PORTATIF, IVE, adj., qu'on peut porter aisément, .خفيف الحهل ـ خفافت إ

PORTE, s. f., ouverture pour entrer ou sortir; assemblage de bois, etc., qui la ferme, باب; plur., et بيبان. Porte d'une ville ou d'une rue, ابواب , plur. , باب - بواية

منافذ , plur ; منفذ , plur ، منافذ

. بات _ مدخل ,Porte, accès, moyen d'arriver, عدخل

La Porte ou la Sublime-Porte, la cour de Cons-.الدولته العلبة, tantinople

Prendre la porte, au fig. fam., se retirer, s'évader, ا مسكك كوع السكة. Mettre la clef sous la porte, pour dire déménager furtivement, شيّع الفتلة. Mettre à la porte, chasser, طرد A. دشر ـ. . .

Porte de derrière, faux-suyant, 25; plur.,

. بيرقدار , Porte-Drapeau , s. m. ,

PORTE-ÉTENDARD, S. M., . Ilyl Lola.

.شتال _ عنال _ حيال _ المتال _

. انا حامل مكتوب الى فلان | . جُزدان _ محافظ , pl. , محفظة , l'on met des papiers

نجراب ـ جدان, s. m., valise, اجراب ـ جدان . جرابات , plur.

Porte-Manteau, bois pour suspendre les habits, شياعة.

PORTE-MOUCHETTES, s. m., plateau pour mettre les mouchettes, تبيت مقص الشيعة.

أبواق , plur. ; بوق , plur. أبواق

Porter, s. f., ventrée, بطري. Ils sont de la même .هم من فرد بطن ,portée

arme à feu, صربة.

مدى, Portée de la vue, de la voix, de la main, مدى ـ ماول. Cela n'est pas à la portée de ma main, ما تطول يدى اليم ما تصل يدى اليم .

طاقة. Au-dessus de la portée de l'esprit humain, فوق طاقة البشر.

_ مقدرة _ طاقة, Portée, ce qu'on peut faire, عاقة طولة يد ـ جهد. Cela est au-dessus de ma portée ما تطول يدى إلى ذلكك de mon pouvoir, ما تصل يدى الى ذلك ـ £ Ètre à portée de, ی قدر ,pouvoir

PORTE-MALHEUR, s. m., personne qui attire le malheur sur les autres, سحت على _ قدم نبي .

Porten, v. a., soutenir en l'air, être chargé du o شقل على طهرة م I. م جل ما شال poids de, الشال م

L'un portant l'autre, le fort portant le faible, على بعصهم , c'est-à-dire, l'un étant compensé par l'autre فی قلب بعضهم ـ

O. شدّ ظهرة , Porter quelqu'un , l'aider de son crédit

Porter, transporter d'un lieu dans un autre, ا حل ـ . اخذ من موضع الى موضع ـ . 0 نقل | Porte-Faix , s. m., crocheteur qui porte des far - رفع البد الشي, Porter une chose à quelqu'un PORTE-FRUILLE, s. m., carton ou sac en peau où المند الشي اليم Je porte une lettre à un tel,

> Porter, avoir sur soi, چل معه I. Porter les armes, جل سلام. || Porter à la main, tenir, حسك I. || Porter un habit, لبس I.

- وطي راسة , Porter la tête haute, porter la tête hasse L مشی و راسم عالی اوواطی ـ رفع راسم [

Porter ses désirs jusqu'à, طهع في A. Porter la . بلغ بد قساوة القلب الى ان , Porte-Voix, s. m., sorte de trompette pour porter cruanté jusqu'à, بلغ بد النقّص كلامر , La chose fut portée au point que .بلغ كلامر الى أن

- کان خیر لہ ۔ کان سعد لہ Porter bonheur, ۔ Portée, distance qu'on peut atteindre avec une الخير , الخير O. Porter malbeur, .کار، علیہ نحس

O. مدّ يك الى , Porter la main à

-. I. O. صربہ ضربہ ضربہ قبل I. O. عربہ A. Porter coup, au fig., faire effet, Portée, ce que l'esprit peut saisir, sa capacité ، impression , قطع في A. , أثر , . اا Porter coup , nuire , .0 صرّ ـ اذي

Porter ses regards, porter sa vue, نظر الي O.

.توجّم الى ـ I. سار الى Porter ses pas, سار الى

A. شرب فی محبته A. A. مشرب فی محبته

Porter (en parlant de semmes, ou de semelles d'animaux), چل I.

Porter, souffrir, endurer, احتيل.

Porter, induire, exciter à, حث على L الم ميل طبيعي إلى , ف

Porter amitié à , aimer, حت O. _ أعز L'amitié que احترم, Porter respect, محبّتك لي. | Porter respect || Porter envie à , عسد O.

تكلم عن غيرة , Porter la parole pour les autres

Porter témoignage pour, شهد له A. Porter témoignage contre, شهد عليد A.

Porter un jugement sur quelque chose, حكم في ٥٠ــ مكم في ٨.

Porter, énoncer, annoncer, ذکر O. Sa dernière lettre porte que, و باخر مکتوید مختبرنسی ان .ذاکر ان ذاکر ان

Porter, v. n., poser, être soutenu, على . Porter, atteindre, على اصاب ـ وصل الى

Se Porter, v. pron. (bien), être en bonne santé, الجمارة. Pose, مبسوط O. Se porter mal, être en mauvaise santé, متشوش, متشوش (Comment vous portez-vous? كيف حالث الشرادة حالث الله مبسوط Posés Posés Posés Portez-vous bien, soyez en bonne santé, adieu, Posea الكون طيب ـ خاطرك ـ تكون بالعافية المحافية المحافية

PORTEUR, SE, S., dont le métier est de porter des fardeaux, عتال ميال Porteur d'eau,

Porteur, qui porte un objet, ناقل عامل للدون. Le porteur de cette lettre, حامل الاحرف.

. بواب PORTIER, ERE, S., بواب

Portière, petite porte de carrosse, باب; plur., باب; plur.,

Portière, espèce de rideau devant une porte, قامت ـ بردایة ـ بردایق ـ بردا

PORTION, s. f., partie d'un tout, قطعة; plur., شُقة ـ قطع

Portion, certaine quantité de pain , de viande, etc., بيان ـ قسة .

Portique, s. m., galerie ouverte à comble, soutenue par des colonnes, des arcades, اسطوانة ابروان - رواق

Portique, au fig., secte, doctrine de Zénon, واى زينون الفيلسوفي.

. اهل الاسطوانية, Portique, les stoiciens.

PORTRAIT, s. m., description, وصفة. Faire le portrait de, وصف

Portrait, image d'une personne au crayon, etc., قصور; plur., صورة.

. אם ובל וליניבול , PORTUGAES, R, adj., חים ובל וליניבול

PORTUGAL, s. m., pays, البرتقال.

Posacz, s. m., travail et dépense pour poser certains ouvrages, قركيب ـ وضع ـ حطّ.

Pose, s. f., travail pour poser les pierres, وضع

. حالت, Pose, position, attitude,

Posk, E, adj., modeste, grave, عاقل مرزين

Posée, s. f., (tirer à la), عاطط.

براضة - بهداوة - برزانتر . Posement , adv. , عرزانتر .

Poser, v.a., placer, mettre, کے 0. ـ وضع . Poser une serrure, رکّب قفل Poser la question, رکّب قبلة .

Poser, supposer un cas hypothétique, جعل A. _. فرضنا A. Posez que cela soit, فرض

Poser, établir pour véritable, pour constant un fait, يناء على ذلك Cela posé, على دُلك

Poser les armes, faire la paix, وفع السلاح, A.

Poser, v. n., être soutenu par, قف على

Se Poser, v. pron., en parlant d'un oiseau, La O. Positif, IVE, adj., certain, constant,

ت. Réponse positive, جواب شانی ، Donnez مجواب شانی . Donnez احکی لی moi des renseignemens positifs sur ce fait, الحکی لی جایته

Positif, contraire de négatif, حقيقى.

Positif, s. m., terme de grammaire, premier degré dans les adjectifs qui admettent comparaison, رضع اسم الصفة البسيط الاصلى.

Position, s. f., situation, حالة ـ حال Position. difficile, صيقة ـ شدّة

موجع _ مقام , Position , point , lieu où l'on est , مقام .

Position, terme de guerre, point occupé par une .مواكز ,plur., مركز _ محطة , plur., مراكز

Positivement, adv., assurément, précisément, حقا _ اكبدا

. بالوقوف فيم ملبوس , Possźnź, z, adj., tourmenté du démon .مسکون ـ

Posséder, v. a., avoir à soi, en son pouvoir, .I حوى ـ .I ملك

.سار في البريد, على البريد | Posséder, en parlant des passions qui dominent البريد, على البريد .تحکم بی۔ تسلط علی

.مع الساعي I. - poste, avec le courrier عرف I. - poste, avec le courrier . .آ حوي

. ملک نفسه

Possesseur, s. m., celui qui possède un bien, اصحاب , plur. وصاحب مالك

Possessif, ive, adj., (pronom) qui marque la possession, اسم ضير الملك. Exemple: le mien, . بناعك ou متاعك , Le tien سناعي ou متاعى . إناعك الم

Possession, s. f., action de posséder, jouissance, d'un bien, ملك . Mettre en possession de, ملك. الكرن من Prendre possession de, نيكرن

- أراضي , plur., إرض , Possession , bien fonds املاک , plur., ملک

Possibilité, s. f., qualité du possible, امكان.

مُحَرِي _ يبكر . Possible, adj. com., qui peut être Les choses possibles, تابكتا الهكناء. | Il est possible que, المهكناء عيرة | . سوّاقته, Autant qu'il est possible, plur. بيكننسي ان على قدر الاستطاعة على قدرالطاقة على قدر الأمكان | Faire tout son possible, عيل كل جهسدة A. _ ce qui est ajouté à une lettre après la signature, .0 بذل المجهود في

.مناصب , plur. , منصب _ وظايف

Poste, terme militaire, lieu où un soldat, un corps - مراكز, plur. ; مركز عساكر, plur ; مراكز plur., مواضع , Ils abandonnèrent le poste où تركوا المركز المامورين, ,ils avaient ordre de rester

POSTE, s. f., établissement de chevaux placé de distance en distance pour le service des personnes qui veulent voyager vite, برید _ منزول. Aller en poste,

Poste, courrier qui porte les lettres, ... Par la

البد ـ. . مرضع , Poster , v. a. , placer dans un poste , وضع Se Posseder, v. pron., être maître de soi, Javais posté mes ensans sur les chemins, كنت منظر .اولادي على الطرق

Se Poster, v. pron., كز, O. _ بد O.

Postérieur, E, adj., qui suit dans l'ordre du . بعد _ متاخر , temps

. وراني , Postérieur , qui est derrière ,

Postérikurement, adv., après, se.

Postériorité, s. f., état d'une chose postérieure,

كُلُف - ذُرِيم Postérité, s. f., descendans, مُولِث الله عند الله الله عند Postérité, peuples à venir, اجيال اتية.

Posthume, adj. com., né après la mort de son مولود بتيم ,père

Posthume, (ouvrage) qui a paru après la mort de عقب ,son auteur

POSTICHE, adj. com., ajouté après coup, faux,

Postillon, s. m., qui mène en poste, سواقي;

Post-Scriptum, s. m., par abréviation, P. S., کاشید. On met en arabe à la fin du Post-scriptum, Розти, s. m., charge, emploi, وظيفة; plur., le mot صرح, comme on met en français P. S. au commencement.

Postulant, E, adj., qui recherche avec instance une charge, etc., غُلُّاب, plur, طُلُّاب.

Postulka, v.a., demander avec instance, طلب 0. ـ لتج في طلب A.

Postuar, s. f., situation où se tient le corps, حالة _ قعدة

Posture, au fig., état où l'on est par rapport à la fortune, alle.

Por, s. m., marmite, حلة عدر; plur., علم ; plur.,

Pot de terre, de forme ronde, avec goulot ال .هشت ـ مطارية ـ برّادة ـ شربة ,étroit et allongé Pot de terre avec un goulot et deux anses, ", lai. دورق ـ دوّبك: plur., دوارق ـ دوّبك mince au milieu et large aux deux extrémités, servant à rafratchir l'eau, قلة قسناوية _ قلل , plur. وقلة قسناوية Pot de terre ou de métal, avec col un peu allongé. une anse et un bec , أباريق ; pl., وأبريق . ¶ Pot de .اكواز , pl., زكو ; pl., زكو ; pl., اكواز ¶ Pot à l'eau, aiguière, أبريق . ∦ Petit pot de terre sans anse, ayant le goulot presque égal au ventre, servant à mettre le lait caille, بروش ; plur., بروش ۔ بستوقتہ ۔ تیغار , Grand pot de terre vernissée -Pot de pom! قصرية زهر, Pot de fleurs إ .جرّة مستعيلة, Pot de chambre, حق دهاري .قصاري , plur. ; قصريت ـ أرضية

Ce serait le pot de terre contre le pot de fer, قبطم جرة ; expr. prov. Tourner autour du pot, user de détours, حاول. || Payer les pots cassés, في الماريف A. || Pot aux roses, mystère d'une intrigue, دسيسة , Bête comme un pot, fam., trèsbète, أبهم ما يكون د ت.

Pot de vin, présent au-delà du prix convenu, . تقادم; plur., تقادم.

Pot-Pourr, s. m., mélange de viandes, lé-

gumes, etc.; au fig. fam., discours mêlés, morceaux sans ordre, مخاوطة ما شبعة.

Ротавье, adj. com., qu'on peut boire, بنشرب Ротасв, s. m., bouillon avec des tranches de pain, قت ـ نسقية ـ فتة. Potage au riz, au vermicel, etc., شُربة.

Ротлови, s. m., fourneau pour faire les potages,

Potagea, kar, adj., jardin potager, ou Potager, s. m., جنينة خصار. Herbes potagères, herbes pour les potages, بقلة مخصار; plur., بقول

Ротляя, s. f., alkali qu'on retire surtout des cendres des végétaux, ملے قلی.

cendres des végétaux, ملح قلی.
POTEAU, s. m., pièce de charpente debout, ماری;
plur., حشبة مراری

- ملو حلسة, Potie, s. f., contenu d'un pot, ملو حلسة .

سهين ـ مربرب POTELE, E, adj., gras et plein, سهين ـ مربرب.

Gibier de potence, au fig. fam., voleur, scélérat, غرج المشقة _ صيد المشقة.

Potentat, s. m., celui qui a la puissance souveraine dans un grand état, سلطان; plur., سلاطين ; plur., ملك

Petit potentat, au fig. iron., qui aime à dominer, qui affecte de l'importance, منسلطر.

POTENTIEL, LE, adj., t. de méd., qui produit son effet par une vertu caustique, دوا لد خاصية

- خازف ما فخّار , Potenie , s. f. , vaisselle de terre , اخار المخار . أخار "Poterie , lieu où l'on fait les pots de terre , أفرية ما Potenne , s. f. , porte secrète dans un fort , بُويَّية ما المفيد في قلعة

POTIER, s. m., qui fait et vend de la polcric, . فخاری - فخرانی - فاخوری

. نحاس اصفر , Potin, s. m., cuivre jaune

Ротіом, s. f., boisson, breuvage, בי, בי.

Potinon, s. m., sorte de citrouille très-grosse, · فطر ـ قرع ـ قرعة

Pou, s. m., vermine, قيلة على . Chercher ses poux, مالي قيابه على والمالي .

POUAR! interj., qui marque le dégoût, أُنُوة ما وَيُعَالَّمُ اللهِ اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ ا POUAGRE, adj., sale, نس نجس كالله عالم الله عالم الله عالم الله الله عالم الله عالم الله عالم الله عالم الله ا

Pouce, s. m., le plus gros doigt de la main et du pied, وأباهم; plur., أباهم

Pouce, mesure de douze lignes, أصبعة; plur.,

POUDRE, s. f., poussière, ترأب Sucre en poudre, منجرة عبرة المرفاعة

Poudre, composition médicale en poudre, pour prendre intérieurement, سفوف. Poudre pour mettre sur une plaie, غرور الكحال , Poudre pour les yeux , اكحال , plur. , اكحال .

Poudre, composition de soufre, salpêtre et charbon, pour charger les armes à feu, بأرود.

Mettre en *poudre*, au fig., ruiner, anéantir,

Jeter de la *poudre* aux yeux, au fig., éblouir par de belles apparences, مهي ماهي المهادية أهيي المهادية المه

Poudre d'or, ju.

POUDAMER, s. m., qui fait la poudre à canon, صانع البارود.

Poudenikes, s. f., où l'on fait la poudre à canon, معهل بارود.

Pourfer (de rire), v. n., fam., المنقع من الصحك A.
Poulleux, se, adj., مقيل

POULAILLER, s. m., lieu où couchent les poules, قن الدجاج ـ خُن الفراخ.

- فرارجی Poulailler, marchand de volailles, استاع دجاج

Poulain, s. m., jeune cheval ; مهارة plur., بمهارة (Barbarie) . جذع

Poulain, terme de médecine, sorte de mel vénérien, tumeur dans l'aine, عثراً على .

POULARDE , s. f. , poule jeune et grasse ; فرخة سيينة,

POULE, s. f., femelle du coq, دجاجة; coll., فروجة ـ فراخ, plur., فرخة (Égypte) ـ دجاج; plur., فروجة.

جبان ـ طرى , Poule mouillée, poltron

- Plumer la poule, faire des exactions, فنتف الفرخة للفرخة

POULET, s. m., petit de la poule, (Égypte) جاجة; coll., جاج - فراربج ; plur., فروج (Syrie) - دجاج ; plur., فروس (Barbarie) - افراع.

. ورقة محبة Poulet, billet de galanterie, ورقة

POULICHE, s. f., jeune poule, تروجة د دجاجة . Pouliche, s. f., jeune jument, گمهرو

Poulie, s. f., roue suspendue sur laquelle passe une corde, etc., بكر; plur., بكر.

٨ وصعت الفرس جلها

فوس مخصصة , culièrement à produire des poulains . بالتناسل, بالتخليف

- فودنی مکلنجو بدر Pouliot, s. m., plante, مؤدنی م غاغ ـ صعتر الفرس ـ حبق.

POULPE, s. f., ce qu'il y a de plus solide dans les parties charnues,

Pouls, s. m., battement des artères, i.et par corruption ببط Tater le pouls, مبس بنط O.

Рошмом, s. m., principal organe de la respiration, з. 1. ولد في القياط, POUPARD, s. m., enfant au maillot, ولد في القياط, Poure, s. f., l'arrière d'un vaisseau, موشر, Vent ريح عدل من تم الدفة , en poupe

Avoir le vent en poupe, au fig., être dans la pros-انعدل له الربيح ,périté

de jouet aux enfans, عروسة تلعب بها الاطفال _ لعبة. Pouron, s. m., enfant potelé, ولد مر برب.

Poux, prép., marquant la cause, la destination, Ceci بقصد (Barbarie) ـ من شان ـ الاجل ـ ل n'est pas pour vous, شانك . ا Ils هو مربض لانم ,Il est malade pour avoir trop mangé .اکل بزیادة

Pour, en considération de, الأجل ـ من شان. - من شانک Pour vous, pour l'amour de vous, .كوامَّة خاطرك - اكواماً لخاطرك - كومالك

son cheval pour mille piastres, باع حصانه عالف غرش. البلاش ـ بلاش بالبلاش .

ال Pour, eu égard à, par rapport à, الله عنا ال . باعتبار سنّه ـ نظراً لصعر سنه ,Pour son âge نظرا انم , Pour un Allemand, il parle bien français .نهساوي يتكلم بالفرنساوي طيب

عوض عن عن عن Pour, en la place de, au lieu de, ولدت الفرس Pour, en la place de, au lieu de, عوض عن عن الفرس اعله عنك , Je le ferai pour vous بالنيابة عن ـ. نوبوا عني قبلة أبادي, s. f. et adj., jument destinée parti- الله Baisez pour moi les mains de, نوبوا عني قبلة أبادي Rour, en échange, عوض. || Homme pour homme |

Pour, comme, en qualité de, ... K. Tenez-moi احسيني حاصر - احسيني كاني حاصر, pour présent تركوة مهدود, On le laissa pour mort sur la place, تركوة على الأرض كاند ميث

- من أجل - من شأن Pour, dans l'intérêt de, عن أجل المان الم , عرض عرض Je dis cela pour vous, dans votre intérêt, . ILe juge est pour lui , اقول هذا لاجل خيرك Je suis pour vous القاضي من غرضد انآ معک ضدّه ,contre lui

ما لم و عليه , Le pour et le contre

Pour, afin, کے حقّے. J'étudie pour devenir savant, ادرس حتى اصير عالماً . Pour ne pas,

Pour, quant à, احرن جهة - السام Pour moi, 🛚 .وامَّا الحي ,Pour mon frère 🎚 .من جهتني انا و ما يخص Pour les frais, je ne m'en mêle pas, وما يخص الكلفة انا ما بعرف فيم [

.عند ذلك , Pour lors

Pourboire, s. m., petite libéralité, - بخشيش . بقشیش

خناز ير, plur. ; خنزير Pource, خناز ير POURCHASSER, v. a., rechercher avec obstination, .0 جڌ في طلب|

Pourfendeur, s. m., qui pourfend, . ill.

Pourrendre, v. a., fendre un homme de haut en .O شق الرجل نصفين, (bas d'un seul coup

عفن ۔ معفن

- منشے _ ناشے _ منزوع _ معفن , Powar, adj.,

ا فسد ـ. A نزع ـ عفن Poubib, v. a., corrompre, gater, فسد ـ. A نزع ـ

Pourir, v. n., ou Se Pourir, v. pron., se gater, se corrompre, عين _ انتزع _ انفسد et O. (bois, etc.) تنتّج _ (fruits) فشيح _ (fruits) اهترآ A. نصرِ السعال , Pourir, v. n., mûrir (rhume) Pourrure, s. f., état de ce qui est pouri, .تعفن ـ عفسة ـ عفونية

.فساد , Pouriture, corruption,

Pourparler, s. m., conférence sur une affaire, .مفاوضة _ تنفاوض

فرنسى ـ بقلة , Pounpira, s. m., plante potagère بقلة اللينة - بقلة الحيقا - رجلة - فرفحين -. بقلة بحرية Pourpier de mer, يقلة بحرية

POURPRE, s. m., maladie maligne qui couvre la peau de taches pourpres,

.قلك وظفة (Pourpre, couleur rouge fonce tirant sur le violet, قلف علية . احر قاني - ارجوان

POURPRE, s. f., teinture; étoffe qui en est teinte, .فرفير ـ ارجوان

- فرفيري , Pourraé, E , adj., de couleur pourpre ارجواني.

اللال Povaquoi, interrog., pour quelle raison, اللالم . Pourquoi vous taisez-vous? ليد _ ليش _ عليش ایش بک ساکت. ا C'est pourquoi, voilà pour فلاحل ذلك .guoi

LE POURQUOI, s. m., la cause, السبب.

Pounsuire, s. f., action de poursuivre quelqu'un, .طراد _ كرشة _ مطاردة

Poursuite, soin pour le succès, خد مجاهدة .جهد

Poursuites, au plur., procédures; action en jus-طلب, مداعاة في الشريعة, طلب

Poursuivant, s. m., qui poursuit un emploi .طلة

Poursuivan, v. a., courir après pour atteindre, .0 جدّ في طلب ـ .٨ تبع ـ .0 كرش

Poursuivre, continuer ce que l'on a commencé, .کہل۔ تتبع

Poursuivre, agir en justice contre quelqu'un, .داعي عليد , ادعى عليد في الشرع

Poursuiore, employer ses soins, ses moyens pour obtenir, pour atteindre un but, أجتهد في تحصيل الشي.

مع ذلك Pourtant, conj., toutefois, néanmoins, عداد داد المعاد ال Pountoun, s. m., le circuit d'un corps, داير. Pounvoin, v. n., donner ordre à quelque chose,

Pourvoir, v. a., munir, garnir de, عَبُونِ - زُود اعطاة وظيفة , Pourvoir quelqu'un d'un emploi

د تبر الامر - ندرك ردارك الامر

Pourvoir, au fig., établir en mariage, donner un élat, نصب.

Se Pourvoir, v. pron., se fournir, اتجهّز - تزود

Se Pourvoir, intenter une action en justice, . ٨ رفع دعوة للحكم

Pourvoyeur, s. m., qui fournit la viande, la volaille, etc., qui fait les provisions, كلارجي - موّان .متسوق

Pourvu Que, conj., à condition que, الحيث أن . Pourvu que vous ne tardiez pas, بس لا تتعوق

Pousse, s. f., jet, petite branche, e, plur., .فروع

Pousse, maladie des chevaux, qui les sait sousser, . ضيق نفس - قطعة الخيل

Poussez, s. f., action de pousser, isi _ ;.

Poussen, v. a., faire effort contre quelque chose, ار کورہ علی شی (l'avertir en cachette de quelque chose)

| Pousser la porte, - | 5,. || Pousser dans une foule, زائحم;. || Pousser l'ennemi, le faire reculer, -Ils poussèrent l'ennemi jus إرجّع العدو إلى ورا qu'à ses tentes, الزوا لاعدا الى الخيام.

.هارش Pousser, presser, attaquer vivement,

. فرهد Pousser, excéder, importuner, فرهد

Pousser, exciter à, encourager à, على على على المحال على المحال على المحال على المحال .حرك حصائم نحوالعدى, contre l'ennemi

Pousser, saire entrer par force, (3) O.

Pousser, faire faire des progrès, قدّم.

.0 شدّ ظهره ـ

زاد و کشر, coup trop loin

.لا يقدر على شي 0. صرب صرخة ـ . I صاح صيحة , Pousser un cri Pousser, v. n. (plantes, etc.), in O. - dla A. .I نہی ۔

.1 صاقت نفس الفرس

Pousser, aller en avant, cheminer jusqu'à, .0 ساق ,وصل لحدّ

Se Pousser, v. pron., s'avancer dans la carrière, ۸ نجع

. دائى الفحم, Poussiere de charbon, دائى الفحم Poussière, s. f., terre, corps, etc., réduit en Poussière . عفار _ غبار _ تراب _ عفرة _ عبرة , Poussière tombée des métaux, ou du marbre qu'on polit, -Mettre quelque chose en pous قراضة ـ تحاتة sière, l'écraser, سحق A. || Faire de la poussière, faire lever de la poussière, بغر Ne nous faites pas de poussière, لا تنعتر علينا.

. غيا, Poussière, t. de botanique, poudre réconde, غيار. مقطرع, Poussir, ve, adj. (cheval), qui a la pousse, مقطرع . ضيق النفس ـ

Poussin, s. m., petit poulet nouvellement éclos, صیصان , plur., ; صوص ـ کتاکیت , plur. ; کتکوت

Poutre, s. f., pièce de charpente; grande pièce de , plur. شوحية من خشبة , Pousser son cheval bois qui soutient le plancher حرك الى مهل على .شواحي

Pouvois, v. a. et n., avoir la faculté de, être en فيد ـ امكند ـ استطاع ـ . A حسن ـ . I قدر ,etat de ما اقدر امشي , A. Je ne puis marcher طلع من بك إساعد _ رقي , A. Je ne puis marcher ا منا یهکننی امشی ـ ما بیحسن امشی ـ Autant على قدر الامكان _ قد ما لد طاقة , O. | qu'il peut في ما لد طاقة , Pousser à la roue, pour aider, على قدر الامكان _ قد ما لد طاقة - ما صح معسى. Je n'ai pas pu réussir, مرمر اعضب. Je n'ai pas pu réussir, ما صح Il a poussé la cruauté jusqu'à, اما طلع من يدى ابلغث به القساوة Tu ne peux faire comme moi, . الى هذا الحدّ ال الم قدرة , Il peut beaucoup ما يقي لم حال | Il a poussé la chose beau صارت زودة منك المارة ودة منك المارة ودة منك المارة ودا Il ne peut rien, هو كفاية كل شي Il ne peut rien,

Pouvoir, marquant la possibilité, احتمل ـ امكن ا . يحتمل أن , Il se peut que إ يهكن , Cela se peut ما حلّ لم يجي Il ne peut pas encore être venu, ما حلّ لم يجي ما حلَّ لكك ,Tu ne peux pas encore être rassasié, ما حلَّ لك

> قدرة , Pouvoir, s. m., puissance, antorité, force, قدرة Cela . قوة _ اقتدار _ استطاعة _ طاقة _ مقدرة _ n'est pas en mon pouvoir, هذا ما هوفي بدي الله Je - ما اقدر عليه n'ai pas de pouvoir sur lui, ما اقدر مالي عليم سلطة - مالي يد عليم

> Pouvoir, droit, faculté d'agir, acte qui constate .سلطان - رخصة - تفويض , cette faculté,

Pouvoir, possession, يد _ ملك En son ponvoir, في يك _ في ملكم , en sa possession

PRAGMATIQUE, s. f., ou Pragmatique Sanction, شروط كنايسية , réglement en matière ecclésiastique

قبل الاوان - بكر

Pascocité, s. f., qualité de ce qui est précoce, .تبدير

PRÉCOMPTER, v. a., compter par avance et déduire. .0 حسم - .0 خصم من

PRÉCONISATION, s. f., déclaration au conclave qu'un مدالهامدا. bénéficier, un évêque nommé, a les qualités requises, .تقرير

Préconiser, v. a., déclarer en consistoire que celui qui est désigné a les qualités requises, , , , , ,

Préconiser, au fig., louer excessivement, عظم _ اطنب في مدحه _

PRÉCONISRUR, s. m.,

PRÉCONNAISSANCE, s. f., connaissance anticipée, .معرفة سابقة

PRÉCURSEUR, s. m., qui vient avant un autre pour annoncer sa venue, مُبِشُر _ بِشُير.

Précurseur, au fig., en parlant des événemens, . تباشير ـ بشاير , plur. , بشارة ـ بُشرَى

Pazneczenea, v. n., t. de pratique, mourir avant, إنذار _ وعظ _ كرزا. .توفي قىل

Pardecès, s. m., mort avant celle d'un autre, .وفاة قبل

Prédécesseur, s. m., qui a précédé quelqu'un اسلافی باری سالف دالذی قبل pl., و اسلافی اسلافی باری الله الله باری الله الله الله باری باری الله باری ال

Prédécesseurs, au plur., ceux qui ont vécu avant متقدّمون ـ سلف بnous dans le même état

PRÉDESTINATION, s. f., décret de Dieu, arrangement immuable des événemens futurs et nécessaires, المقدّر ـ القضا و القدر

. Рабрезтими, в, adj., que Dieu a destiné à la مختار , gloire éternelle

- مقدر عليم ب Prédestiné, destiné à tel sort, عليم المجاه معد ل

ا عظم - افضل PRÉDESTINER, v. a., t. de théologie, destiner de العظم - افضل

- اعد من الازل الى - اختار ل , plur., toute éternité à , بكير - عاجل - بدارى , son, درى , plur., واعد من الازل .i قصى ,33رعليد او لد الشي او بالشي

PRÉDÉTRAMINANT, E, adj., qui prédétermine, .مُلهم

PRÉDÉTERMINATION, s. f., action de Dieu sur la مداية الله و , volonté humaine, qui la détermine

Paédéterminer, v. a., mouvoir et déterminer la volonté humaine (Dieu), هذى ل ـ الهم L

Paédicable, adj. com., se dit d'une qualité que l'on peut donner à un sujet, terme de logique, . يُنسُب الى _ يُقال عن

PRÉDICAMENT, s. m., l'une des cinq catégories, . طبقة _ احدى الكليات الخهس ,classe d'êtres

Prédicament, réputation, فيت . Qui est en .صيتم ردى ,mauvais prédicament

PRÉDICATEUR, s. m., qui annonce avec mission la - وعاظ , plur. , واعظ ـ كاروز ـ كارز .خطیب

Pardication, s. f., action de prêcher, sermon,

Partition, s. f., Jil. Sa prediction s'est ac-. تحقق قوله, complie

PRÉDILECTION, s. f., préférence d'affection, أمل إلى - محتمّ خصوصة ل

PRÉDIRE, v. a., annoncer par inspiration, divina-- انذر, انباً, وعد الناس بشي ,tion ou conjecture خبرهم بالاشيا للاتية

PREDOMINANT, E, adj., Le بالماد عالم الماد عالم الماد عالم الماد عالم الماد عالم الماد عالم الماد الما PRÉDOMINATION, S. f., with

PRÉDOMINER, v. n., s'élever par-dessus, préva-.0 فاق على ـ تسلط على ـ . I غلب على , oir

PRÉÉMINENCE, s. f., avantage, prérogative de la di-. تصدّر - تنقدّم - رفعة شاري gnité, du rang, ...

Primment, E, adj., qui excelle au-dessus,

كَبِّتْ , اقام , Passtablia , v. a. , établir d'abord , اقام ني الأول.

موجود قبل , PREEXISTANT, E , adj.

PRÉEXISTENCE, s. f., existence antérieure, .وجود قىل

PRÉEXISTER, v. n., exister avant un ٨ وُجِد قبل

مقدّمہ _ فواتع , plur.

,ولايت

PRÉFÉRABLE, adj. com., qui doit être préféré, اولى , تخير , اخير , احسن من

PRÉFÉRABLEMENT , adv., par préférence, دون غيرة). Parfance, s. f., choix fait d'un être plutôt que plur., أوهام. d'un autre, نفضيل ماختيار. Donner la préférence à quelqu'un, le choisir , غيرة اختارة دون عبرة النتارة دون منسله على غيرة, ner.la présérence, le mettre au-dessus,

PRÉFÉRER, v. a., choisir préférablement à tout اختاره دون غيره - اختاره على غيره , autre

Préférer, mettre au-dessus de, عسلي فضّل برجّم على - قدّم على الله Je présère la mort à la honte, الموت عندى احسن من العار

PRÉFET, s. m., chef d'un département, وإلى; . ككام , .plur ; حاكم - ولاة , plur

معين مقرر , Prerix, E, adj., déterminé, arrêté, معين مقرر PRÉJUDICE, s. m., tort, dommage, ضرو; plur., فسارة ـ اضرار; plur., خسارة ـ اضرار. Éprouver un grand préjudice, مصل له ضرر عظيم Sans préjudice de بسلامة حقوقي - من غير مضرّة لحقوقه أ mes droits, ـ مقوقى باقية بتهامها . وحقوقى باقية بتهامها ـ Au préjudice de sa parole, contre sa parole, بخلاف القول و نكث العهد. النقص عرضه , Au préjudice de sa réputation

Présudiciable, adj. com., qui cause du préjudice, مُضر

PRÉJUDICIEL, LE, adj. (question), qui doit être jugée avant le fond, قبلي.

PREJUDICIER, v. n., nuire, o. O.

Présugé, s. m., ce qui a été jugé auparavant et م م قیاسی , dont l'on tire quelque induction حکم اعتباری

Préjugé, conséquence favorable ou défavorable Sa bonne بوء طر، _ حُسن طنّ , tirée des précédens , فانتحة , Sa bonne conduite antérieure forme un préjugé favorable pour لاجل ما سبق من حسن سيرته ما يظنوا فيم ,PREFECTURE, s. f., dignité de préfet, ses fonctions, إلان الم

> Préjugé, signe, marque de ce qui arrivera, دليل; .علامة ـ دلايل ,.plur

> Préjugé, opinion adoptée sans examen, وهم;

PRÉJUGER, v. a., prévoir par conjecture, .خيّن ـ I. حسب

- اوهم قبل الحكم, Préjuger, décider par avance .0 حكم في مادّة قبل فحصها

SE PRÉLASSER, v. pron., affecter un air de dignité, .نىفنى روحە ـ .0 نىفنى ـ .0 جنى

PRÉLAT, s. m., revêtu d'une principalé dignité . اصار , .plur ; حبر - ابتة , .plur ; امام , plur ; مبر

_ رياسة الكهنة, PRELATURE, s. f., état de prélat, مناسة الكهنة امامة.

Parle, s. f., ou Queue - de - Cheval, plante, اذفاب الخيل _ حشيشة الطوغ

Paélevea, v. a., lever préalablement une certaine اخذ, رفع من الجهلة جانب, portion sur le total, . جهي ـ قبل القسمة

PRÉLÈVEMENT, s. m., action de prélever, .اخذ ـ

PRÉLIMINAIRE, adj. com., qui précède la matière افتتاحي ـ اولي Principale et sert à l'éclairer, مقدّمة Discours preliminaire,

PRÉLIMINAIRE, s. m., ce qui doit être réglé avant un traité définitif, قاتحة ; plur.، مقدّمة عثواتير

PRELIMINAIREMENT, adv., ألى الأخول.

Preliminairement, adv., of like the l

Prétude, au fig., ce qui annonce, prépare, فالنحة , plur., مطالع , adlb.

Prateudes, v. n., terme de musique, faire des préludes, essayer sa voix, مندر,

Préluder, au fig., commencer par ce qu'il y a de mains important, عنسلم المنتع المنتع

PREMATURE, E, adj., qui muris ou se shit avant le tempa, عبالغ قبل كلوان ـ هاجل ـ في عمر اوانه

PREMATURÉMENT, adv., avant le temps, قبل الأوآن , عبل وقت ـ

PRÉMATURITÉ, s. f., maturité avant la temps ordinaire, مبلارة عبل الأوان,

PRÉMÉDITATION, s. f.; délibération en soi-même avant d'agir, عشاورة النفس قبل حهل الشي تنقص Préméditer, v. a., méditer sur une chose avant de l'exécuter, projeter, تنقصد عزم على ــ تنقصد ــ اصهر ــ L خصد ــ تنقصد ــ اصهر ــ L عزم على

PRÉMICES, s. f. plur., les premiers fruits de la terre, etc., باكورة - ابكار - بكارى - بدارى.

Pannina, inn, adj., qui précède par rapport au temps, au lieu, اولين ; fém., واولى; pl., اولا. La première fois, قل مرّة Il tomba la tête la première, وقع على واسه شك ـ وقع منكس الراس.

Premier, au fig., ce qui précède par rapport à la dignité, le plus excellent, كبير; pl., بار يسس - كبار, plur., وساء,

PREMIER-Ná, s. m., le premier enfant d'un père, d'une mère, ב אל, ; plur., יאלפ, ב יאל !.

Равмівавмент, adv., en premier lieu, ...

Parmissas, s. f. plur., les deux premières propositions d'un syllogisme, مقدمات البُرهان.

حَرِس من , Paźnunia , v.a., précautionner contre , حَرِس من من .

- استعمارس من Se Prémunir, v. pron., د اقترک من احترس من اقترک در احترس من

Prenable, adj. com. (place), qui peut être prise,

Prenable, (personne) qui peut être gagnée, يُهُلُك . Partie pre-PRENANT, E, adj., qui prend, أَخْذُ . Partie prenante, qui reçoit une somme, مُسلّم.

PAENDRE, v. a., خان O. Prendre en étendant le bras, تناول Prendre, saisir, empoigner, عسك I. قبض علم . قبض علم .

Prendre les armes, s'armer,

Prendre son parti, se décider, نوى I. عزم على شى آل. الله عن الله ي I. Prendre son parti, se résigner à ce qui doit arriver, توكل على الله فى أمر Prendre son parti, se résigner à la perte d'une chose, فات الشى 0. سلا الشي

حامی ل Prendre le parti d'un autre, le désendre و اعتصب مع , O. Prendre parti pour شدّ مع ـ اعتصب مع طلع صدّ ـ . I طلع صدّ ـ . ا صار صدّ ، Prendre parti contre

Prendre son habit, etc., le mettre sur soi, ما البس بدلته A. Prendre l'habit, le voile, se faire religieux, religieuse, ترهبن التحزير, Prendre le deuil, se mettre en deuil,

Prendre femme, se marier, تزوج.

Prendre, dérober, enlever de force ou en cachette, منه الشي منه I. عطف I.

ا ملک _ . O اخذ I.

A سك , Prendre en chassant

انغمَ من ,Prendre une chose à cœur , s'en affecter - Prendre à cœur , s'intéresser vi-- حطَّ وجك في _ . A رغب في ,vement à , دعب

Did زالي _ اعتبر , Prendre en considération

Prendre, attiquer, هجم على O. Prendre son ennemi par derrière, اهجم عليه من ورا

Prendre, saisir, attaquer, en parlant d'une maladie, غذا ٥٠ ـ مسك ١. ـ أعترى الموادقة. Le fièvre le prit, مسكتم المبردية الاستان المعاص ٨.

حكينا الطرفي وLa pluie nous prit en chemin, عكينا الطربق

Prendre quelqu'un en amitié, بنحب I. مال الى I. Prendre en haine, مال الى I. مار بكسرة O.

Prendre, recevoir, accepter, isl.

Prendre, avaler, humer, A.

Prendre par le nez, شمّ O. ـ تنشق ـ Prendre du tabac , شمّ نشوق.

Prendre un lavement, احتقر.

Prendre, choisir un chemin, عنه الكفا. Prenez à gauche, عند على شهالك.

Prendre le dessus, se rétablir d'une maladie, مرض مرض I.

Prendre congé de quelqu'un, lui dire adieu, eca.

Prenons que, supposons que, كأن ـ فرصنا ان.

Prendre sur sa dépense, etc., en retrancher quelque chose, مصروف A.

Prendre sur soi, se charger de, على أخذ ما المنت من A. – كفل O. Prendre sur soi de faire une chose, la faire sans autorisation, عهل الشي من Prendre sur soi, se contraindre, المقانفة المنتاب في المنتاب المن

Prendre un expédient, طریقة, طریقه ۸.

Prendre le change, se tromper, علم ۸.

Prendre haleine, تنشفس ـ الحدة نفس Prendre. الثنفس ـ الحدة O.

Prendre feut, s'allemer, التبب الشنخل Prendre feu, su fig., s'échauffer, المدة من A. إلا أو العند النار في بالمدت المدت المدت المدت المدت المدت المدت النار في بالمدت المدت الم

Prendre quelqu'in à témoin de, Le Clath.

Prendre, gaguer une maladie, انعدى من مرض. A. عيسل كار, Prendre, embrasser un état نعلق بكار.

Se laisser *prendre* à, être trompé par, انعش ب. Prendre, v. n., prendre racine, مدّ ما تامن مدّ عن اصل I.

Prendre, réussir, صلک ـ I. علی O. Cette ruse ne prend pas avec moi, علی ما تسلسک الحیات ما تسلسک عندی , معی

قُل الحهد الله السندى .Bien vous a pris de - ضيرية من شائك ان .Il lui en prendra mal . . يحصل لد ضرر من ذلك

Prendre, se geler, علم علماً.

Prendre, faire impression sur, اَتْر في.

د تعلَّق فی , v. pron., s'attacher à , ف تعلَّق فی الله الله عند . O. شبط فی I. Le filet se prit à des pierres , علقت الشبكة في جارة

Se Prendre d'amitié pour, تعلق قلبر بهجية.

Se Prendre à, se mettre à, commencer à, أُخَذُ 0. الحَدِّ 0. الله عدال على 0. Il se prit à rire, قعدت تبكى Elle se prit à pleurer, اُخَذُ يَضِحَكُ الْخَذَ يَضِحَكُ الْخَذَتِ تَبكى . الْخَذَت تَبكى . الْخَذَت تَبكى . .

Se Prendre de paroles avec quelqu'un, تشاجر معم التخانق معم ـ تقاول معمد.

S'en Prendre à quelqu'un, lui attribuer le tort,

le rendre responsable de, عتب عليه - 0. و عتب عليه . Faire ses préparatifs, تجهاز - استعداد ا ادًارك على العارك في لوازمه الحق عليد . I جاب العيب عليد عليد وارك في الوازمه العب ملك منه. Ne vous en prenez qu'à vous-même, استعداد ـ تجهيز ,Si cela arrive je m'en prends | préparer الومك على نفسك. à vous, ان صار هذا فهطلوب منك S'il vous en ان حصل لک moi, بحصل لک إلى حصل الک arrive mal, prenez-vous-en à moi, مند معترة ابقى سُبّني

Savoir s'y prendre, prendre les moyens convenables, عرف کیف بعہل I.

Se Prendre, se figer, عد _ أنعقد O.

Se Prendre de vin, سكر _ انسطل A. Pris de vin, سکران _ مسطول

رواقع _ مغشوش ,Pris, participe, trompé . حسن الخلقة, Bien pris dans sa taille,

Prénom, s. m., nom qui précède le nom de samille, اسامي ; plur. ; اسم ا

PRÉNOTION, s. f., connaissance antérieure, معرفة سابقة

Prénotion, connaissance obscure et superficielle معرفة غير ,d'une chose avant de l'avoir examinée .حقىقىڭ

PRÉOCCUPATION, s. f., prévention, préjugé, وهم

Prévention, attention exclusive de l'esprit à un شغل البال _ انشغال , objet,

PRÉOCCUPER, v. a., prévenir l'esprit de quelqu'un en lui donnant une impression (se prend en mauvaise .افسد الظن والراي - . I ملك عقلم (part

Préoceuper, occuper l'esprit, absorber l'attention, . ه شعل الفكر البال

Se Préoccuper, v. pron., se prévenir, أنوهم .فكرة مشعول بشي ,Préoccupé d'un objet

PRÉOPINANT, s. m., qui a opiné avant un autre, الذي اعطى رابه قبل

Parparation, s. f., action de préparer ou de se

تدبيرادوبة, Préparation, composition de remèdes, تدبيرادوبة .ترکیب ادریت ـ

PRÉPARATOIRE, adj. com., qui prépare, qui précède, قبل ـ مهيّى.

PRÉPARER, v. a., apprêter, disposer à, J La _ Préparer des médica- حضر ل اعدّ ل حجّز ل mens, دَبْر أدوبة. ∥ Quand Dieu veut quelque اذا اراد الله شيا هيا هيا الله شيا هيا chose, il en prépare les causes,

Préparer, mettre dans la disposition nécessaire, .اعد

Se Préparer, v. pron., ليّه - تاقب - تاقب .حقر حالب تحضر ـ استعدّ

PREPONDÉRANCE, s. f., supériorité d'autorité, Lie رجحان - رجوح - قوة -

PRÉPONDÉRANT, E, adj., qui a plus de poids, supérieur, عالب - راجع - عالب.
PRÉPOSÉ, R, adj., commis à quelque chose,

.متوكل ب

PRÉPOSITION, s. f., particule indéclinable placée devant le mot qu'elle régit, جرف ج ; plur., .حزوف

PREFUCE, s. m., terme d'anatomie, peau qui couvre .غرلت _ خلفت _ قلفت , le glaud

PRÉROGATIVE, s. s. privilége attaché à une di-مزایا راسالیزمزیة ,gnite

Paès, prépos. qui marque proximité de lieu, . Il s'assit près de lui, قریب من ـ جئسب O. ∥ Près, marquant proximité de temps , عند _ قربب من Près de mourir, Paéranatif, s. m., apprêt, plus usité au plur., عند الموت المات عند الموت المات على المهات عند الموت الموت الموت

midi, الظهر قريب ـ قرب الظهر الظهر الظهر الظهر الظهر الظهر الظهر عبد الظهر الطهر الظهر عبد الظهر الطهر الطه .قریب من عشرین سنتر vingt ans,

بالتقريب مقارب A peu près, بالتقريب

ماعدا ذلك , A cela près , excepté cela , ماعدا

De près, من قريسب. De près et de loin, ا على القرب و البعاد ـ من قريب و من بعيد Cela me touche de pres, j'y ai un grand intéret, يعنيني كشير

. امام - اشارة - علامة - دلالة , PRÉSACE, s. m., augure دل علامة خير, C'est un heureux présage

.قلبه حاضر, PRESAGER, v. a., marquer une chose à venir, sence d'esprit, قلبه حاضر. .1 وعد احداً ب ـ .0 دلُّ على شي

Présager, conjecturer, علم استدل بشي علم المادية الما

.طويل نظر

PRESBYTÉRAL, E, adj., qui appartient à la prêtrise,

PRESBYTÈRE, s. m., maison destinée au curé, mariée le lendemain de la noce, au curé. .دار خورئ

PRESCIENCE, s. f., connaissance qu'a Dieu de ce qui doit arriver, ما بق علم الله.

PRESCRIPTIBLE, adj. com., (droit) qui peut se pres-. يبطل بمرور الزمان _ ينتسى , crire

PRESCRIPTION, s. f., manière d'acquérir la propriété ou d'exclure une demande en justice ; extinction d'une dette à défaut de demande de son payement .عرض _ | _ مرور الزمان _ فوات ميعاد ,dans le temps fixé استشنا.

PRESCRIRE, v. a., ordonner, assigner avec autorité, Présenter une .قدّم ل ـ . 0. عرض ل , على , على ا I. Prescrit sence de فرض على ـ . 0 أمرة ب ـ . I. حتم على بمفروض , par la religion

Prescrire, marquer précisément, عدد Il nous prescrit le temps que nous ne devons pas dépasser. يحدّد لنا الزمان الذي لا يجب ان نتعداه Prescrire, v. n., acquérir la prescription, ملک ,اکنسب بهرور الزمان

Se Prescrire, v. pron., s'imposer une obligation, .ا حتم على نفسه

Se Prescrire, se perdre par prescription, . مناع , . 0 بطل بمرور الزمان -. 0 فات ميعادة

PRÉSEANCE, s. f., droit de précéder, de prendre . تُصدّر ـ تُنقدّم , place au-dessus de quelqu'un

PRÉSENCE, s. f., existence dans un lieu marqué, قدّام ـ بحضرة , En présence de . حضور ـ حضرة

Présence d'esprit, سرعة العقل. Qui a de la pré-

PRESENT, s. in., don, تفخن ; plur., فخن تنقادم , plur. , تنقدمت ـ هدایا , plur. , هدیت ـ PAESENTE, s. com., qui ne voit que de loin, Faire présent d'une chose à quelqu'un, Présent fait à un juge pour اهدى الشي ل, الى ـ _ رشيسوة _ براطيل , plur., برطيل _ Présent fait par un époux à une jeune . عربي أخضر

PRESENT, E, adj., حاضر ; plur., بحقار .

PRÉSENT, s. m., le temps présent, الحال.

A PRESENT, adv., à cette heure, maintenant, (Syrie). Pour le هلق _ (Égypte) دا الوقت ـ كان présent, حسب هل وقث.

PRÉSENTABLE, adj. com., qu'on peut présenter, بتقدّم ـ يُعرَض

تنقديم, Presentation, s. f., action de présenter,

PRÉSENTEMENT, adv., à présent,

PRÉSENTER, v. a., offrir à, introduire en la pré-ناولہ , chose à quelqu'un , la lui donner à prendre .الشي

Se Présenter, v. pron., venir à la présence de, -Sopré . تهثل بین یدیه مد هموقدام ـ تقدم ل senter pour rendre visite, حضر لمقابلة A.

Se Presenter, s'offrir par hasard (occasion), وقع ٨.

ـ اتفق ـ A و أتفق ـ A و أتفق ـ A و أتفق ـ A و أبد ـ المؤجد ـ الموت المعارفة التفق المعارفة ا

PRISERVATIF, IVE, adj., (remède) qui a la verta de préserver, دواً موقى.

PRÉSERVATIF, s. m., au fig., ; , c.

. Parisidence, s. f., état de président, عاسة.

Paśsipant, z, s., celui qui préside, ربيس; plur., متولّى المجلس ـ روساء

Paissenza, v. a. et n., occuper la première place dans une assemblée, أس المجلس ما المجلس.

Présider à , avoir le soin , la direction de , قام ب O. - بـ .

Paźsomptip, zvz, adj., (héritier) qu'on présume devoir hériter, عن يظنوا ان تقع له الوراثة.

Pagsomption, s. f., conjecture, jugement fondé sur des apparences, ظنون; plur., ظنون.

Presomption, opinion trop avantageuse de soimême, غرور ـ استبداد, عجب اعجاب برابد عدد.

PRÉSOMPTUEUSEMENT, adv., per - vere.

Presompturux, sr, adj., qui a trop bonne opinion de soi, مُعَجِب بِرَايِه _ مُعَجِب بِنْ الله _ مُعَجِب بِرَايِه _ مُعَجِب بِنْ الله _ مُعَجِب بِنْ الله _ مُعَجِب بِنْ الله _ مُعَجِب الله على الله على

Présomptueux, orgueilleux, arrogant, مدّي _ متكبر

Presque, adv., peu s'en faut, à peu-près, كلا قليل.

جزيرة , Parsqu'ile, s. f., péninsule,

PRESSANT, x, adj., qui presse, insiste sans relache occur, عدم الى صدرة O. (homme), مكرب معين O. Presser, au fig., pour

PRESSE, s. f., foule, multitude qui se presse, ネラ

Presse, machine pour imprimer, مطبعة; plur.,

.ملزمة, Presse pour comprimer fortement

Presse pour exprimer l'humidité, منكنة معصرة. Parssé, z, adj., qui a hâte, مستعجل. Si vous n'êtes pas pressé, مهلة.

Presse, pressant, صرورى.

Pressé, serré, مزنوق.

Pressentiment, s. m., sentiment secret de ce qui doit arriver, صحاسية على المكاشفة. Jeus des pressentimens vagues, المنافعة عدد المنافعة المنافعة

Avoir un pressentiment de fièvre, حس بهجبي

Parssentia, v. a., prévoir par un mouvement intérieur, عش في قلبه بـ I.

Pressentir, sonder, chercher à deviner les dispositions de quelqu'un, اجتهد على كشف ما ـ كاشف ما . كف ضبر احد

PRESSER, v. a., serrer, étreindre avec force, عسس عليه عسر مكن عليه عسس I. Presser le linge mouillé, عصر ليهون.

Presser, mettre en presse, بردم.

Presser, approcher contre, زنق I. را و الرّب O. Presser les ligues de l'écriture, الرّب السطور المجاه المج

Presser, au fig., poursuivre vivement, sans re-

Miche, continuer à attaquer avec ardeur, كوش I. ـ. كرش مايق على ٥٠. ـ وقيق على ١٥٠ لوّ

Presser, båter, کجّد.

Presser quelqu'un, insister auprès de lui pour le faire diligenter, التح عليه ب ـ . 0 لزّه بان , التح عليه ب ـ . 0. Il le fit venir et le pressa vivement de compléter le payement, عُرض اول المحتورة و قرط عليه بالغلاقة , Parsure, s. f., ce qu الفكاة و مصر منفحة . مصر منفحة ـ مصر ـ مسر ـ منفحة ـ مصر ـ مسر ـ مسر

Se Presser, v. pron., se hâter, استعجل. Ne pas se presser, يناني.

Se Presser en foule autour de quelqu'un, ارتكهوا الناس عليه ـ تزاجوا الناس عليه.

Parssis, s. m., jus exprimé en pressant, عصير .

Pressor, s. m., machine pour presser le raisin, etc., منكند معاصر, plur., منكند معاصر.
Pressurage, s. m., مُعْرَب

PRESSURER, v. a., presser des raisins, etc., عصور I.

Pressurer, au fig., épuiser par des impôts, des
taxes, شقد الناس من كثر الجراب.

PRESTANCE, s. f., bonne mine, هيبة - هيبة مسنة.

PRESTATION, s. f., (de serment), حقد. Prestation d'hommage, خاعة - طاعة.

Prestation en nature, اعطا , دفع اشيا , معلومة .

PRESTICE, s. m., illusion par sortilége, par art, شعوذة مستحسر. Les prestiges de l'éloquence, تخيلات . Prestiges de l'imagination, تخيلات . PRESTIGIATEUR, s. m., مُشْعُودُ

PRESTO, adv., vite, لاعجل.

Presumable, adj. com., à présumer, يُظِّن .
Presumer, v. a., conjecturer, قُن .

Présumer, avoir trop bonne opinion de, انتكل على العجب بنفسه.

Prisupposer, v. a., supposer préalablement, فرض فی الاول

Раќsupposition préalable, فرض اول.

Prisone, s. f., ce qui sert à faire cailler le lait, . مصر منفحة _ مصر منفحة .

Prett, s. m., action de prêter, chose prêtée, قرضة ـ سلفة ـ قرض ـ سلف.

Part, E, adj., préparé à, en état de, حاضر

PRÉTAUTAINE, s. f. fam. (courir la), courir çà et là, ول ـ O. دار من موضع الى موضع .

Pažīz-Nom, s. m., qui prête son nom à quelqu'un pour une affaire, معير أسم.

Pretendant, E, adj., qui aspire à, رعيم; plur.، طلاب, pl., طلاب.

Pretrendre, v. a., croire avoir droit à une chose, la réclamer, علب التعي O.

Prétendre, v. n., aspirer à, et 0.

Prétendre, avoir intention, dessein, نوى I. ـ . قصد ـ اراد

Prétendre, soutenir, affirmer que, زعم A. Comme il le prétend, مُسَبِ زعهد.

Рактанов, в, adj., faux, suppose, كادب كادب.

Preterdu, e, s. fam., le futur époux, la future épouse, عروسة ـ عربس

Райтентіон, s. f., droit réel ou imaginaire de prétendre, dessein, la з – ја – давара.

Homme à prétentions, fam., qui prétend aux talens, à l'esprit, مدّعى عاصب زعم Sans prétentions, بغير دعو.

PRÈTER, v. a., donner à condition qu'on rendra,
مادر المار الماد الماد

وu'un, عَبِّد باطلة , بطَّالة - حَبِّد باردة , prétexte الله الشي - اعارة الشي , وعبد الله و الله عن الله و ا Prêter de l'argent à quelqu'un, اقرصه فلوس.

Prêter (pris absolument), à intérêt, à usure, رأبي.

Préter secours, prêter la main, secourir, 📤 🗐 _ . Prêter l'oreille, donner attention, . A. || Prêter l'o-سهع ل ـ استهم ل ـ اصغى الى . reille, écouter, استهع ل ـ اعطى دانم.

Préter, supposer par malice, attribuer, etc., .0 نسب اليد

Préter le collet, se présenter pour lutter, résister, .تصدر ل

Prêter le flanc, s'exposer à l'attaque, العرض ل. Préter serment, حلف A.

ا عطمي ميسك , Préter, v. n. , au fig. , donner prise Préter, v. n., s'étendre (étoffe), ಎ O.

· Préter à, être susceptible de, قبل A. Sujet qui prête, qui est fécond, موضوع وأسع,

Se Préter, v. pron., consentir par complaisance à, بنے ب A. Se prêter à une chose, la laisser faire, . تغاضي عن

Se Préter, s'adouner pour quelque temps au plaisir, etc., مال الى I. Se prêter à la plaisanterie, l'approuver, ne pas s'eu offenser, قبل المزاح ٨.

Равтен, s. m., prêt, ё, Аті au prêter, ennemi . تنقوى عليد ب حبيبك وقت الاستقراض وعدوك ,au rendre .عند الرداد

الفعل الماضي , PRETERIT, s. m., t. de gram.

PRÉTÉRITION, s. f., fig. de rhét., par laquelle on feint d'omettre une chose, شي أضراب عن شي.

Prétérition, omission d'un héritier nécessaire dans un lestament, نسولا وارث في الوصية.

- قرّاض ـ مقرض Pnète, عقرض ـ قرّاض ـ قرّاض ـ

PRÉTEXTE, s. m., cause, raison apparente, . حسن ـ يستهيل , Mauvais | faveur علة ـ حجم , plur علة ـ حجم , plur بحجة

PRÉTEXTER, v. a., couvrir d'un prétexte, احتم فعلم على ان

.اعتل على

PRÈTRAILLE, s. f., terme de mépris, les prêtres, قساقسة.

PRÈTRE, s. m, ministre consacré à un culte, .کهنــة ,.pl ;کاهن _ قسوس ,.plur ;قسيس _ قسّ

PRÈTRESSE, s. f., femme attachée au service des faux dieux, كاهنة.

. تسوسلة - كهنوت , PRETRISE, s. f., sacerdoce

PREUVE, s. f., ce qui établit la vérité d'un fait, ـ دلایل , pl., دلیل _ اثبات _ شواهد ,pl. ; شاهد والدليل على La preuve de cela c'est que, بيّنة والشاهد على ذلك هوان ـ ذلك هوان

اظهر, بين شجاعتم Faire preuve de courage, اظهر عرف نفسه, Il a fait ses preuves depuis long-temps بين نفسم من زمان

Preuve, t. d'arithmét., vérification, سيزأن.

فداري , Parox, adj. m., brave, vaillant

PRÉVALOIR, v. n., avoir l'avantage sur, علب على الخالب .استظهرعلي ـ .۸ قوي علي ـ

Se Prévaloir, v. pr., tirer avantage de, تقاوى,

افتخرعلي الناس ب Se Prévaloir, s'enorgueillir, افتخرعلي PRÉVARICATEUR, s. m., qui trahit son devoir, .متعدّى ـ خاين

PRÉVARICATION, s. f., تعدّى _ رحقانة.

PRÉVABIQUER, v. n., agir contre le devoir de sa . تعدّى ـ . O خار, charge, etc.,

PRÉVENANCE, s. f., manière obligeante de prévenir, مباداة بالخير ـ معروف ـ طولة

PRÉVENANT, E, adj., gracieux, qui prévient en sa

.صاحب معروف , Prévenant, obligeant

روج عليه - .0 سبق O. عليه عليه O. عليه (Kasraouan).

Prévenir quelqu'un par de bons بادى احدا ب offices, lui rendre service sans être sollicité, على انتصاب الذكر بوجع شديد, reuse de la verge باداه بالخيوم

Prévenir le mal, prévenir le danger, empêcher - استحرس من الشــــر qu'ils n'arrivent, Prévenir un évé. تدرك, ادرك من وقوع الخطر . صرف, حول عند المصيبة ماستدرك الامر nement, مصرف, Prévenir, préoccuper l'esprit de quelqu'un,

استسبق ظند . . ملاً فكرة

Prévenir quelqu'un pour ou contre une personne, .اوههه النحير او السوم في _ اماله الي , عن

Prévenir de, instruire, ب عبرة, عبرة.

Se Prévenir, v. pron, concevoir des préventions, .انوهم

PRÉVENTIF, VE, adj., destiné à prévenir le mal, للاستحراس من وقوع الشر

PRÉVENTION, s. s., préoccupation de l'esprit, . غرضيات , plur. ; غرض ـ سبق ظي

PRÉVENU, E, adj., accusé de crime, orașe.

امشعول العقل بسبق ظنّ , Prévenu, préoccupé عقلم ملان _

صلى الظهر , Paévoia , v. a., juger par avance , حسب I. On prière de midi مسبناكل شي كلا الزلق ,ne peut pas tout prévoir .prov ; في الصيف

. مكتب للصغار Prevot, s. m., titre de divers officiers ou chefs chargés de juger sur-le-champ, de surveiller, etc., .حاكم

شاهبندر, Prevot des marchands, شاهبندر.

Prevotal, e, adj., qui concerne le prevôt, من غير مراجعة, PREVOTALEMENT, adv., sans appel Prevoté, s. f., dignité de prevôt, ادار الحكم, Prevôté, hôtel de prevôt, مار الحكم.

PREVOYANCE, S. f., July - Legister - Legiste PRÉVOYANT, E, adj., qui juge bien de l'avenir, et صاحب نظر في العواقب, prend bien ses mesures صاحب تدبير - حريس - حسيب -

PRIAPISME, s. m., érection continuelle et doulou-

PRIER, v. a., demander par grâce, le, O. I. -یرک یا کا ترجی اندخل علی ـ . A سأل ـ ترجی me rendre un service, أَنْرَجُاكُ تُنْقُضِي لِي هَاجَةً وقع في عرضه و ترجّاه ان , Il le pria instamment de الله يوضَّى عليك ـ الله يخليك ,Je vous en prie الله يوضَّى . تعزز ,Se faire prier أخطك ـ

Prier pour quelqu'un, intercéder pour lui, .سال احداً , ترجاه من شان ـ . ٨ شفع فيد الى I. عزم ـ . O دعا Prier, inviter,

اسأل الله ادر, Je prie Dieu de, صلى الله الله الم . اطلب من الله أن بـ Prier Dieu pour quelqu'un, .I دعى له

PRIÈRE, s. f., demande à titre de grâce, اسوال _ ـ لي عندك رجا ,J'ai une prière à vous faire رجا الى عندك حاجة. Ne rejetez pas ma prière, لاتردني خايب - لاترد سوالي

Prière, acte par lequel on pric Dieu, " - alle طلبة _ ادعيتر , plur.; دعاء _ صلوات , pl. ; صلوة Faire la prière du matin, صلى الصبح. ال Faire la

وبيس ـ شيخ , PRIEUR, s. m., supérieur PRIMAIRE, adj., Lecole primaire, - كتاب . Ecole primaire,

PRIMAUTÉ, s. f., premier rang, prééminence, .تـقدّم

PRIME, s. f., prix de l'assurance des marchan-ے صہائیۃ بضایع ,dises exposées à la perte, etc .سكورتا إ

Prime, prix pour encourager le commerce, l'im-إنعام ـ جزا , portation, la sabrication

.من اول الامر - في الأول , De prime abord . كصوصاً .. بالاخص PRIMER, v. a. et n., tenir la première place, sur-.0 فاق على passer

PRIMEUR, s. f., première saison, بشاير , اوايل الأثبار

PRIMEVERE, s. f., plante, زهو الربيع. Paintifit, IVE, adj., وأصلى - أولى المسلكة الم

قواعد , plur., قاعدة إلى الأصل , Paimitivement , قاعدة الله والمستربة , plur. , قواعد , plur. , قواعد في الأول -

Paimo, adv., premièrement, 1,1.

Paimogéniture, s. f., droit d'ainesse, אָלפָן אָדּ.

رجل حسن السيرة, يهشي على القانون اولي Paimondial, z, adj., premier et originaire, ارجل حسن السيرة

PRIMORDIALEMENT, adv., U, 1 _ Lul.

PRINCE, s., qui est d'une maison souveraine, jar, .امرا ,.plur.

Prince, au fig., le premier, le plus excellent, قطب _ راس _ كسير _ سيد

PRINCESSE, 6. f., 8, 1, - 1,

testation, Jul.

Principal, la chose la plus essentielle, la plus im-- الراس - الخص - الاهـــــم , portante الذي عليه الرك

PRINCIPAL, E, adj., capital, qui est le plus essen-القاضى للشرع | - اصلى - ربيس - رأس , tiel, le plus important - اقترمه , Prise, vaisseau, marchandises prises | - الذي عليه الكلام - اكبر - اخص - اهم عنبمة _ كسب | La principale raison est que . الذي عليه الرك اکبر سبب ذلک هو ار. | Les principales qualités morales, اخصر الفضايل الادبية En venir aux prises, être aux prises, combattre, . تحاربوا _ تنقاتلوا | Les | اركى كله على العشا ,pal repas est le souper principaux d'une ville, الكابر, اعيان البلد,

PRINCIPALEMENT, adv., surtout, particulièrement,

PRINCIPAUTÉ, s. f., dignité de prince,

PRINCIPE, s. m., origine, première cause, Jol; .اساب , plar. ; سبب _ اصول ,plar

Principes, au plur., premiers préceptes, premières - مبادی , plur. , مبدأ _ اصول , plur. , ومبادی , règles

فاعدة _ قوانير. , . plur. ; قانور. , Principe , maxime القانون عندي ان Tai pour principe de, القانون

Homme qui a des principes, une bonne moralité,

PRINTANIER, ÈRE, adj., du printemps, Paintemps, a. m., la première des saisons, . شبو بية _ صباء , Printemps , au fig., jeunesse

PRIORITÉ, s. f., antériorité, اولية, - اولية

PRISE, s. f., action de prendre, isi _ _ _ _ أخذ, فتم بلد, Prise d'une ville, قبض.

Prise, moyen, facilité de prendre, غاخد. Pauscipal, s. m., somme capitale, صرمية _ أصل Donner prise sur soi, s'exposer à être repris, اعطي مهسك . || Être en prise, être exposé, Principal, première demande, fond d'une con- عليه خطرا. || Lacher prise, abandonner ce qu'on a .A رجع عن ـ ارخى الشي ,pris

Prise de tabac, تنشيقة _ متحقة.

Prise de corps, action d'arrêter un homme en مسک _ مسکة ,vertu d'un acte du juge

Prise à partie, action contre un juge, du

مخانقتر مشكل , Prise, querelle

Prise, dose de médicamens, Lis.

Passén, s. f., prix que l'on met aux choses à vendre à l'enchère, تسعيرة.

PRISER, v. a., mettre le prix à une chose, .قدر الثهن ـ سغر

لفلان عنك قدر و قبيمة , Priser, estimer quelqu'un .اعز ـ

O. شمّ نشوق , Priser, v. n., prendre du tabac PRISEUR, s. m., officier qui fait la prisée,

Prismatique, adj. com., qui a la figure d'un منشوري ,prisme

مزایا, plur., مزید - اختصاص - تهییز با Parsme, s. m., corps terminé par des bases égales, مزید parallèles, et des parallélogrammes, منشور; plur., .منشور قابع , مایل , Prisme droit , oblique . مناشیر

Prisme, au fig., se dit des passions qui égarent .غرور - غيهبة ، l'imagination

PRISON, s. f., John; plur., John - como; .سجون , plur. ; سجن _ حبوس ,

PRISONNIER, ÈRE, s., qui est en prison, .معبوس -

مختص , مخصوص بهزية _ مفصّل _ مهيّز Prisonnier, qui est pris à la guerre, ou comme . بسرا , اسراً , اسری , plur. , یسیر ٔ , اسیر ،

PRIVATIF, IVE, adj., t. de gram., qui marque la بقتم المقتم المق بلنفي , privation

PRIVATION, s. f., perte, manque d'un bien qu'on عدم ـ حرمان ـ حرمانية ,avait ou pouvait avoir

منع ـ حرم ,dont on pourrait jouir

PRIVATIVEMENT, adv., à l'exclusion de tout autre, دون غيره.

PRIVAUTÉ, s. f., trop grande familiarité, حالت. اخذ دالت على Prendre des privautés, اخذ دالة

PRIVÉ, Badj., qui est simple particulier, qui n'a على من المناصب aucun emploi public, على من عامم ما هو متقلد منصب من الحكم

Prive, apprivoise, فيس _ مولف .

Privé, personnel, خآص.

. كنيف _ مستراح , Parve, s. m., lieu d'aisance

Priver, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il a, l'em-_ اعدمہ الشی ,pêcher de jouir d'un avantage -Priver de som . حرمه من الشي .. I حرمه الشي . حرمه النوم ,meil

ولّف ـ انس Priver, apprivoiser, ولّف ـ انس

Se Priver, v. pron., s'abstenir, صرم نفسه من I. .حرم الشي على نفسه ـ

PRIVILÉGE, s. m., prérogative, saculté de jouir d'un avantage à l'exclusion des autres, تفضّل _

Privilége, acte qui contient le privilége, تقرير. Privilège, droit, hypothèque préférable aux autres, .حق خصوصی

.وهند, منة خاصة , Privilège, don naturel

Privilège, liberté particulière, usurpée ou légitime, de faire ce que d'autres ne feraient pas, المحة, استباحة ـ

Paivilégié, E, adj., qui jouit d'un privilége.

Paivilégien, v. a., accorder un privilége à,

PRIX, s. m., valeur d'une chose, ce qu'on en paye, Prix . قيهة _ اسعار ,.plur ; سعر _ اثهار , plur ; ثهر ، exorbitant, الهن واهسى, زايد Prix courant, Privation, action de se priver, de s'abstenir de ce ألسعر الحاضرا. | A bas prix, وخيص , المعرالحاضرا ا بارخص ثهن - باقل ثهن - بابخس ثهن . ا A ال شع بحدر ثهر، Chaque chose a son prix, الكل شع بكم ما يكون ـ بقدر ما يكون ,quelque prix que ce soit بكم تعطيني هذا ?A quel prix donnez-vous ce livre ا الكتاب. || Donnez-moi le prix des marchandises que vous m'avez achetées, اعطيني حق البصايع التي Dans quels prix voulez-vous cela? اشتريتها مني ا بابة أيش بتريك Dans les prix de cinquante à .بابة خسين ستين قرش ,soixante piastres

- قدر, estime qu'on attache à une chose, عقدر

رَجِية ـ مقدأ, Cela aura beaucoup de prix à mes yeux, .ادعى عليه, N'avoir plus de prix tice, هذا يكون له عندى قدر وقيمة aux yeux de, عليه _ تحاقر اليه 0.

.O سلک مع الناس, Vous me donnez envers les autres, صلک مع الناس, O. تعطینے ، هذا cela pour prix de vous avoir délivré, انعطینے ، . حلوان ما خلصتک

ـ نظراً الى Au prix de, en comparaison de, .بالنسبة الي

- قرب للعقل, Phobabilité, s. f., vraisemblance, عرب العقل . تخيين - احتال

Probable, adj. com., qui paraît fondé, قریب على التخمير. Il est probable que, للعقل.

.شارع , poursuivre comme criminel بالتخهين , poursuivre comme criminel , شارع . تنخمينا _ على التخمين _

. صورة الوقايع _ صورة الواقع _ صورة دعوة | - صاغ , Paobe, adj. com., qui a de la probité امين - مستقيم - صاليح

ا. امانة ـ استـقامة ـ عدالة , PROBITE, s. f., droiture .الروح القدس |,Phoblematique, adj. com., douteux, équivoque شکے.

Problématique, qui tient du problème, سؤالي. PROBLÈME, s. m., question à résoudre, alim; | clal; ا. دعوى عهلي , Problème mathématique . مسايل , Plur Probleme, au sig., homme dont la conduite est che, زفتر. difficile à expliquer, أجية.

, Ile mois prochain قابل _ أتني _ قـــادم _ A cause de ميرة _ سلوك _ مشي _ اعهال , plur. بالوك _ مشي _ اعهال ses bons procedés à mon égard, مالشهر الجابي _ الشهر الجابي _ الشهر الجابي . عاملني , Il a eu pour moi de bons procédés . معي .بالعروف و التحييل

Procéde, terme d'arts, méthode pour une opéra-. تدبير - طريقة - حركة ,ion

PROCEDER, v.n., provenir, tirer son origine de, O. Procéder, en parlant des personnes di-انبعث ـ انبثق عن vines,

Proceder , agir dans une affaire, مشي I. Proceder à quelque chose, باشر الأمر.

Procéder contre quelqu'un, le poursuivre en jus-

Procéder, se comporter de telle ou telle manière

PROCEDURE, s. f., forme de proceder en justice, . حركات واعهال الدعوى ـ طريقة الشرع

PROCES, s. m., instance devant un juge sur un dif-.Ea-دعاوي , plur. ; دعوي ـ خصومة ـ دعوة , férent trer en procès avec quelqu'un, عناصم مع أحد. Intenter un procès à quelqu'un, ادعى عليه. || Juger un procès, فصل دعوى I. ∥ Gagner son procès, I. || Faire le procès à quelqu'un, le

PROCÈS-VERBAL, s. m., narré, description par écrit,

PROCESSIF, IVE, adj., qui aime les procès, PROCESSION, s. f., (du Saint-Esprit), أُنِثَاقَ إ

Procession, cérémonie religieuse conduite en ordre par des prêtres, زیاح ۔ دوران ۔ دوران; plur.,

Procession, multitude du peuple, etc., en mar-

بزفت , PROCESSIONNELLEMENT , adv. , درفت

PROCEDE, s. m., manière d'agir, عمل معاملة , Procenin, e, adj., qui est près d'arriver, جایج

Prochain, voisin, قريب. Dans le prochain vil-في الضيعة القريبة. lage,

PROCHAIN, s. m. sing., son semblable, قربب. .محبة القربب L'amour du prochain,

PROCHAINEMENT, adv., bientôt, عن قصب PROCHE, adj. com., qui est près ou auprès, و .قربب من

PROCHES, s. m. plur. , parens , لقارب _ اهل . Рвоснв, prép., près, auprès, مرب قربب مربي. De ـ اسرف في مالد ـ اتلف مالد مالد De proche | avec profusion, من قريب لقريب en proche, au fig., peu à peu, par degrés, بذر _ بتدريع. التدريع.

PROCLAMATION, s. f., publication solennelle, .منادية _ مناداة

PROCLAMER, v. a., publier hautement, avec solen-. نادي ب ـ اشهر , nité

بلد, PROCRÉER, v. a., engendrer, على; aur., علد.

Procuration, s. f., pouvoir donné par quelqu'un à un autre, d'agir en son nom, قوكيل _ وكلية _ وكالة Donner à quelqu'un sa procuration, اقامه وكيلاً.

PROCURER, v. a., faire obtenir une grâce, un . حصل لد الشي _ يسر _ فيض , avantage,

Procurer, causer des désagrémens, etc., J بلب 0. .I جاب ل ـ

Se Procurer, v. pr., obtenir, acquérir une chose, حصّل الشي - ٨٠ حصل على - اقتينسي توقع علي

PROCUREUR, s. m., charge de procuration, وكيل; plur., 28,

الشعرى , PROCYON , s. m. , étoile du Petit-Chien , الشعرى

تبذير المال PRODIGALITÉ, s. f., profusion vaine, المانير المال .اسراف في المال - تفريط في المال -

PRODIGE, s. m., chose extraordinaire, 31 - 3; قدم العاجيب , pl., واعجوبة - عجايب , pl., عجيبة -نوع عجيب _ عجيباً Prodicieusement, adv., نوع PRODICIEUX, SE, adj., qui tient du prodige, .عظیم ۔ عجیب

PRODICUE, adj. com., qui dissipe son bien, حاصل - نتابج. L'enfant prodigue, مُسرق _ مبذر مالـــــ ا كلابر، الصال. | Prodigue de son sang pour l'état, ما يوفر ذاتم من الاخطار في خدمة السلطان الكتر المدم مفرط في المدم , Prodigue de louanges . ا Prodigue de paroles, كثير الكلام.

PRODICUER, v. a., dépenser avec excès, donner PROFANATEUR, s. m.,

Prodiguer, ne pas épargner (ses soins, sa vie, etc.), ما وقر ـ ١. بذل ـ اعطى

PRODUCTIF, IVE, adj., ,

PRODUCTION, s. f., ce qui est produit, fruit, PROCREATION, s. f., génération, توقع التكوين - توليد , plur., ثبرة - نتايج , plur., ثبرة - نتايج , Productions d'un pays محصولات البلاد. | Les productions des pays étran-ا . الاصناف الواردة من البلدان البرانية ,gers Les productions de la nature, الدلَّدات.

> تاليف _ ثيرة العقل, Les productions de l'esprit Production de l'art, أنشأ الصناعة.

> PRODUIRE, v. a., donner naissance, engendrer, Les siècles ne produiront plus . خلّف _ اولد _ انتي un homme semblable, یخلف الدهرمثله

> أثير, Produire, rapporter des fruits, un avantage, . جاپ منفعۃ ۔ . ا جاپ ثیرة ۔

Produire, causer, être cause, بنب - باج I. Produire , créer, انشا.

Produire, composer un ouvrage d'esprit,

- أورى, Produire, exposer à l'examen, à la vue I. جاب, قدّم شهود, Produire des témoins. قدّم

Produire, introduire, faire connaître quelqu'un,

Se Produire, v. pron, se faire connaître, s'avan-

Рворит, s. m., rapport, résultat, تشيجة; plur.,

محصول - صافي , Produit, revenu

PROÉMINENCE, s. f., état de ce qui est proéminent,

PROÉMINENT, E, adj., qui est plus en relief que ce qui l'environne, نانع

Proparation, s. f., irrévérence commise contre les choses saintes, الدئيس ـ فيهاسة ـ دناسة ـ تدئيس ـ نيجاسة ـ دناسة ـ تدئيس ـ نيجاسة ـ دناسة ـ المناسة ـ ال

Profanation, abus des choses précieuses, قصارة.

Paorane, adj. com., contre le respect dû aux choses sacrées; celui qui mauque de respect pour les choses sacrées, نس ـ نجس .

Profane, l'opposé de sacré, qui ne concerne pas la religion, ما يخص امور الدين بل يخص امور الدين الدنيا.

Profane, iron., ignorant, جاهل; plur., جُهّال.
PROYAMER, v. a., traiter avec irrévérence les choses
sacrées, نَجّس ـ دنّس

Profaner, faire mauvais usage d'une chose précieuse, خَسَر. Réciter à ces gens-là une si belle pièce de vers, c'est la profaner, تلك العظيمة فكانك تطرح الدرر في افواه الكلاب او تعلّق الجواهر في اعناق الخنازير.

Proventage, v. a., prononcer, dire, بالفظ ب. I. Il n'a pas proséré un mot, لا أبدى, ولا أعاد

Paorks, ussu, adj., qui a fait des vœux,ناذر

Professer, v.a., faire profession de, se piquer de, ادّى لنفسه

Professor un métier, un art, l'exercer, عهل کار A.
مهل کار کار کار در العام ا

Professer une religion , علم دين اعتقد بدين ماية.

Professer , enseigner publiquement , علم درس , Professer , s. m. , qui enseigne une science , un art , معلم مدرس , معلم درس ,

Paopussion, s. f., déclaration publique, شهادة. أقرار. Faire profession de, se piquer de, اقرار.

Profession, état, عمل كار عندة. Exercer une profession, غيل كار اشتغل في صنعة A.

Profession, acte solennel des vœux, نذر.

Paofil, s. m., délinéation d'une tête vue par un côté, ثنفت.

مفيد ـ فافع , Paoritable, adj. com., utile

PROFITER, v. n., faire un gain, سبح I. - مربع I. - مديع المرابعة, Faire profiter son argent, عسل فلوسه في المرابعة

Profiter, tirer de l'utilité de quelque chose, استفاد من ـ انتفع ب.

- اغتنم الفرصـــة ,Profiter de l'occasion انتهز الفرصة ـ اكتسب الفرصة.

Profiter, être utile à , أفاد , نفع أحداً . Cola ne vous profitera point , عدا ما ينفعك شي

Profiter, faire du progrès, استفاد ـ تنقدم. Profiter en science, ازداد علها ـ ترقى, تنقدم فى العلم.

Profiter, croître, se fortifier, تنقرى.

Profond a, adj., dont le fond est éloigné de la superficie, خوبص معيق - جوبن. Profond de deux coudées, عيق ذراعير.

Profond, au fig., grand, extrême en son genre, عظیم. Profonde douleur, خمّ عظیم. ال Profond respect, کمّ المترام کلّی.

Profond, d'une grande pénétration, خارى. Savant profond, très-versé dans les sciences, عالم متبتحر.

Profond, très-difficile à acquérir, عُوبِصُ معبّ.

PROFONDÉMENT, adv., bien avant, ق. العييق Profondément versé dans une science, عالم

PAOFONDEUR, s. f., a, c.

Profondeur, au fig., impénétrabilité (des taystères, des desseins), غور.

PROVUSEMENT, adv., avec profusion, Lieb.

Profusion, s. f., excès de libéralité, de dépense, .تبدير ـ بعزقة ـ افراط

PROGÉNITURE, s. f., les ensans, ذرية.

PROGRAMME, s. m., بيان.

. تقدّم, Paogaès, s. m., mouvement en avant,

Progres, augmentation en bien ou en mal, אילני ב של און. Faire des progrès, avancer dans un art, etc., تشطر في فن ـ ترقى في العلم ـ تـقدّم في العلم.

الى قدّام, PROGRESSIF, IVE, adj., en avant, الى

Progressif, qui s'avance, s'accroît par degrés, متقدم, متزاید بالتدریج

PROGRESSION, s. f., mouvement en avant, تقدم بالتدريج

.متأبعة , Progression , suite non interrompue

Рвонівка, v. a., défendre, على شى ـ . منع الناس عن

Proнibé, adj., مهنوع.

Рвонівітів, iva, adj., qui defend, حتصريجي .منعي

مهلته, lerme, délai, حرج - تحريج

PROIE, s. f., ce que les animaux carnassiers ravissent pour manger, صيدة. Oiseau de proie, اطال مقد علق O. Que Dieu prolonge vos jours, .الله يهذ في ايامك ـ الله يطوّل عهرك | , plur. ; طير جارح ـ طيور كواسر , plur ; طير كاسر .طيور جوارح

Proie, butin fait à la guerre, غليبة.

En proie à la douleur, عارق في بحر الألم ، ال est en proie à la médisance, الناس يهزقوا عرضه! ا درنا دورة , nade استولى عليه ما اعتراء العصب , nade استولى عليه ما استولى .الغضب

بجرم متحذوف , Paosectila, s. m., corps lance

Profession, s. f., action de jeter, --حذو

Projection, représentation d'un plan sur un corps, رسامة.

. تدسر ـ قصد ـ مواد ـ نية , PROJET, s. m., dessein ا ایش فی خاطرک تعمل (Quel est votre projet) . I عكس ند بيرة Déconcertor les projets de quelqu'un,

رسم, Projet, plan, رسم.

PROJETER, v. a., former le projet de, L. -.0 هم ب ۔ .1 نوی نید

Projeter, tracer un plan, un projet, رسم O. Se Projeter, v. pr., s'avancer, نقدم.

Proligoments, s. m. pl., longue et ample préface, .مقدمات كتاب

PROLIFIQUE, adj. com., qui a la force, la vertu بنفع للتناسل ـ تناسلي ,d'engendrer

- طویل PROLIXE, adj. com., diffus, trop long, . خوفا من الأطالة , Pour éviter d'être prolize ، مطوّل مدارجة , Pacaessivement , adv. , par progression .

. باطالت ـ طو يلا , PROLIXEMENT, adv.

PROLIXITÉ, s. f., trop grande étendue du discours . تطويل ـ طول الكلام ـ اطالة ,de l'orateur

PROLOGUE, s. m., avant-propos; prélude d'une . فاتحة , pièce drametique

PROLONGATION, s. f., نطويل. Prolongation de

امتداد ـ مدّ ب Prolongement, s. m., extension

PROLONGER, v. a., faire durer plus long-temps,

.طول _ . O مد Prolonger, étendre, continuer, مول _ .

Se Prolonger, v. pr., مطال _ امتد O.

PROMENADE, s. f., action de se promener, . Nous avons fait une prome-

- منتزهة , Promenade , lieu où l'on se promène

PROMENER, v. a., mener cà et là, سيّر - نزة Pro-. ارتفع فوق , على , toure فقل , نقل نظرة من شي mener ses yeux sur, نقل نظرة من الي شي.

Promener quelqu'un, l'amuser par de fausses espérances, موطلہ _ موطلہ .

Se Promener, v. pr., marcher pour saire de l'exer-ـ.0 شمّ الهوا ـ. ٥٠ دار ـ تـنزلا بcice, ou se divertir تَهْشَى - تسيّر - تبحبح

PROMENOIR, s. m., lieu où l'on se promène, .مئتزلا

, plur., موعود _ وعدة _ وعد plur., موأعيد. Faire de belles promesses à quelqu'un, , Tenir, remplir sa promesse اوعك مواعيد كويسة ا . ا وفي وعلا - تهم ,كهل وعلا - . 0 قام بوعل .0 خار عها - خالف وعلى, Manquer à sa promesse Il m'avait fait des promesses et donné des espé-. كنت معم تحت الوعد و الأمل rances,

Promesse, billet sons seing privé, عيد; plur.,

PROMETTEUR, SE, S., qui promet beaucoup et qui كثير الوعد قليل الوفا , tient peu, كثير

PROMETTRE, v. a., donner parole de, s'engager à - اعطاة عهداً - اوعد المسدا ب ال عامد احداً عسلي. Il m'a promis de venir, Faites-lui promettre de garder ارعدنی انہ یجی - عامل على حفيظ السر و كتيسة , le secret .خذ مند عهدا بكنيان السر

اوعد ب ـ عشم Promettre, faire espérer. اوعد

Promettre monts et merveilles, au fig. fam., promettre à quelqu'un beaucoup d'avantages pour séduire, A عبل العسل طحينة - علل احدًا بيواعيد عظيمة Se Promettre, v. pr., espérer, تعشم. Nous nous كنا معامدين نشاهد اشيا عجيبة

PROMINENCE, s. f., élévation, ارتفاع.

PROMINENT, и, adj., qui s'clève, مرتفع.

PROMINER, v. n., s'élever au-dessus de ce qui en-

PROMISSION, s. f. (terre de), la terre promise, .ارض الميعاد |

PROMONTOIRE, s. m., pointe de terre élevée qui avance dans la mer, رأس.

PROMOTEUR, s. m., qui prend le soin principal مهياز , d'une affaire

Promoteur d'une querelle, qui l'excite, الشرّ

PROMOTION, s. f., action d'élever à une dignité, اعطا المناصب - تسنصب

Paomouvoia, v. a., élever à une dignité, _ وقي _ -.قلك منصب ـ اعطاه منصب

Раомет, E, adj., rapide, diligent, سريع. Prompt à se fàcher, سريع الغضب.

Prompt, colère, الحاد.

PROMPTRMENT, adv., عبل _ بالعجل _ بالعجل.

عجلت ـ سرعة , Promptitude, s. f., diligence

. حدّية, Promptitude, colère, emportement

PROMULGATION, s. f., publication des lois, .شرايع

. أشهر شريعة , PROMULGUER , v. a., publier une loi PRONE, s. m., instruction faite dans l'église, .خطبة _ كرزة _

PRÔNER, v. a., instruire en faisant le pròne; faire . بعظ ,.aor ; وعظ _ . I كرز , de longs discours

Proner, vanter avec exagération, - عظم - صبّب

PRôneur, SE, s., qui fait le prône, j, d.

Proneur, qui loue avec exagération,

Proneur, grand parleur, qui fait des remontrances,

Рионом, s. m., terme de gramm., خيخ ; plur.,

PRONOMINAL, E, adj., ضهيري.

الفظ حكومة , noncé par le juge

Paononce, adj., bien marqué, היייה בילואר.

PRONONCER, v. a., proférer, articuler, Lid I. A. Prononcer mal certaines lettres, grasseyer, susseyer, . لدغ بحرف A.; plus vulg., لثغ بحرف

Prononcer, réciter, I, A.

0. امر - . O حكم في Prononcer, décider, ordonner Prononcer, marquer fortement,

Se Prononcer, v. pron., au fig., marquer fortement, développer son caractère, son intention, ... A بين نفسه ـ

PRONONCIATION, s. f., manière, action de prononcer, لفظ.

PRONOSTIC, s. m., jugement et conjecture, زاى

السُارِة , Pronostic, signe de ce qui doit arriver .دلالت ـ علامت

PRONOSTIQUER, v. a., faire un pronostic, .انبی بشی ـ

PROPAGANDE, s. f., société établie pour propager المجهع المقدّس, la Foi

اناشر, PROPAGATEUR, s. m., qui propage.

PROPAGATION, s. f., multiplication par la généra-تکائر ۔ نہو ,tion

Propagation, extension, progrès, développement, انتشار ـ اشاعة

PROPAGER, v. a., multiplier par la génération, انھي.

O. نشر Propager, éteudre, augmenter, répandre, نشر O. _ انتشر, Se Propager, v. pron., se répandre .I شاع

PROPENSION, s. f., tendance naturelle, inclination, .ميل الي

Раорнèте, s. m., نبی ; plur., انبیا. Nul n'est

العالم في ارض ميلادة مثل ,Paononce d'un jugement, s. m., ce qui a été pro- prophète en son pays

Proprietie, s. f., prédiction des choses futures, . نباء _ تنبية _ نبولا

Риорнетіque, adj. com., du prophète, فبوى.

PROPHÉTIQUEMENT, adv., en prophète, نبو یا.

PROPHÉTISER, v. a., prédire l'avenir par inspiration divine, بالنبي بالشي ,tion divine .

PROPHYLACTIQUE, s. f., traité sur la manière de . رسالة في حفظ الصحة, conserver la santé,

PROPHYLACTIQUE, adj. (remède), qui entretient, موقى الصحة, defend la santé,

, موافق , PROPICE, adj. com., favorable, (personne) Que .مناسب _ موافق (chose) _ موفق الطيف ل ر تنا يلطف ,Jetez sur moi المنابع ,. ∦ Jetez sur moi un œil propice, انظر الَّج بعين اللطف. Temps propice, وقت مناسب, موافق Dieu soit propice ـ الله يساعدنا على نيل المــراد, a nos vœux, الله يوفق أمرنا. [Se rendre quelqu'un propice, استعطفه علىه.

. لاستعطاف الرت, PROPITIATOIRE, adj., تابعطاف

PROPORTION, s. f., convenance et rapport des parties entre elles et avec leur tout, تنتانسب. Dans les .في تنقاطيع الفيل ,proportions d'un éléphant

Proportion, convenance des choses entre elles, .مطابقت ـ مناسبة

.معادلت , Proportion , terme de mathématique , معادلت .

A proportion, adv., par rapport à, eu égard à, على قدر ـ بالسبد الى

PROPORTIONNEL, LE, adj., qui est en proportion avec d'autres, متناسب.

بالنسبة. ألى غيرة ,PROPORTIONNELLEMENT, adv., عبوة . بالقياس على غيرة ـ

ناسب ل ـ . I. قاس على PROPORTIONNER, v. a., قاس على

كر على. Proportionnez votre dépense à vos moyens, . هلى قدر بساطك مدّ رجليكُ

PROPOS, s. m., discours dans la conversation, . حديث _ كلام Entrer en propos avec quelqu'an, .O. || Revenons à notre propos عبر معد في الكلاء نرجع الى ـ نرجع الى ما نحن فيد من الكلامُ -Jeter des propos d'accommode ما نحن بصددة ment, تجاب سيوة الصلح - فتح باب المسالحة ، Propos, vain discours, حكى ، Cela donnera lieu à

des propos, بيمبير حكى. | Je me moque des pro-ما على من حكى الناس ,pos

Tenir des propos contre quelqu'un, médire de lui, Tenir des . تُفضِّر فيم _ تشنَّع فيه _ تفوَّة في حقم propos contre quelqu'un en son absence, خاص ل مخصص ل أو اغتابه. Écrit de sa propre main, اب مغیبته

Propos, résolution, قصد ـ نية. Faire un ferme propos de, إلى الله عبل قصد حقيقي ادر A. ∦ De propos délibéré, أعيداً.

A propos, adv., convenablement au temps, au بصلح ل ـ مناسب. ـ في مستعطه ـ في معلّه ـ في وقتم lieu, etc., جيتنا في Vous êtes venu fort à propos . في موضعه وقت الحاجد اليك

A propos, j'oubliais de vous dire, من حقا نسيت. الكلب ان يعوى من من الملب ان الكلب ان المرب عقال المرب على المرب عقال المرب عقال المرب عقال المرب عقال المرب عقال المرب على المرب عقال المرب على المر .اقول لكك

ما دام, propos de cela, je vous apprendrai que . A quel pro. منحن في هذا الحديث اخترك ان .بلا سبب ، A propos de rien بلا سبب ،

فيه الصواب _ مناسب , A propos, convenable . بالتحكيم Il est à propos de, بالتحكيم Il est à propos de, بالتحكيم - الاصلح ان - لاصوب ان , الاصلح ان - الاصلح ان - الاصلح ان - الاصوب ان - الاصوب ان - الاصوب ان - الاصلح ان - الاصلح ان - الاصوب ان - الاصلح ان - الاص Juger à propos, trouver à pro-به الاق عنا ان مناسب pos de, سناسب مناسب I. ـ .مهندم إراتحسن عنك أن _ استصوب أن _ استحسن أن کیف الرای مندک Que jugez-vous à propos de faire? ايش المستحسن عندك - كيف يتحسن مندك -Mal à propos, sans convenance. من غير محلم

من غير سبب, Mal à propos, sans sujet. في غير وقسة كل وقت ـ كل ساعة , A tout propos

PROPOSABLE, adj. com., qui peut être proposé,

PROPOSER, v. a., offrir, mettre en avant, .0 عرض له , عليه الشي أ

قدم, Proposer, indiquer pour un emploi, قدم.

Se Proposer, v. pro., avoir dessein de, عند L ـ .0 هتم ب, على ـ .1 نوى

Proposition, s. f., discours qui affirme on nie, جل , plur., جلة _ قضايا , plur., فضية

Proposition, chose proposée, J...

PROPRE, adj. com., qui appartient exclusivement يك المكتوب بخط يك. ال Je l'ai vu de mes propres yeux, شفته بعيني

Propre, même, بعيثر.

Propre, qui peut servir à, convenable à, [] -

نقي _ نظافي , plur. ; نظيف , Propre , net

PROPRE, s. m., qualité particulière à, تفاصة -و من شان , Le propre du chien est d'aboyer. شار

Propre, bien de succession, qui n'entre pas en .مال مخصص ل ,communauté

PROPRE, adj., opposé de figuré, حقيقي. Au propre, dans le sens propre, بالمعنى الحقيقي.

PROPREMENT, adv., précisément, exactement,

. بالحقيقة, Proprement, dans le sens propre.

Proprement, avec propreté, دنظافت. Propre . مليح في هندامسه ـ نبقى الثياب, ment habillé,

Proprement, avec adresse, grace, Juli. انظایفی , PROPRET , TTE , adj. ,

. نظافت , Propreté, s. f. , netteté

Propreté, manière honnête de s'habiller, etc., .هندام _ نظافة

غيرة في استهالة الناس الي مذهب , Proprextains, s. m., qui possède en propre اصحاب, plur., باحسا

Paorarárá, s. f., droit par lequel une chose appartient en propre, ملک.

ارملک _ مال, Propriété, chose possédée en propre, الک .متاع _ املاك ,plur.,

.مساعد ـ موافق _ _ ; إخاصية , Propriété, qualité, vertu des plantes, etc., جماعد ـ موافق الله على الماعة ا .شار _ خواص , plur. ; خاصة _ خصايص , plur. A. سعد ـ أفلح , heureux - أفلح , heureux - أفلح . A. .حقيقة وضع

على قدر ,PROBATA (Au), adv., à proportion de, على الله الم الله Prorogation, s. f., délai, remise, تاخير مهلة ger le terme, الحر الاجل.

Proroger, remettre la séance à un autre jour, أبقى إلى غير وقت

PROSAÏQUE, adj. com. iron., qui tient trop de la

مولف نشر , Prosateur, s. m., écrivain en prose PROSCRIPTION, s. f., condamnation à mort sans .امر بقتل, formes judiciaires

الطال.

PROSCRIRE, v. a., condamner à mort sans formes judiciaires, امر بقتل 0.

Proscrire, chasser, éloigner quelqu'un, نفع I. Proscrire, abolir, détruire (un usage), ابطل.

. بالقتل

PROSCRIT, E, adj., banni, écarté de l'usage, ا ـ كلام مستجع , Prose rimée . أشر . Prose rimée

PROSELYTE, s. com., nouveau converti, فرس; pl., .دخيل ـ اغراس

. تابع , Prosélyte, partisan

Paosélytisme, s. m., zèle de faire des prosélytes,

عروض, PROSODIR, s. f., عروض.

Prosodique, adj. com., эсе эсе.

PROSPECTUS, s. m., programme qui annonce et dé-.بيان كتاب, crit un ouvrage,

مقىل , Prospers, adj. com., favorable au succès

Paospéren, v. n., avoir la fortune favorable, être

Prosperer, avoir un heureux succès, A. -

Prospérité, s. f., situation, état heureux, PROROGER, v. a., prolonger, طوّل - اطال . Proro- اسعد - عز - سعادة ا Dans la prospérité et dans l'ad-. في الرخا و الشدّة (versité

> PROSTERNATION, s. f., état de celui qui est pros-خصوع - انحناء ,terné

> PROSTERNEMENT, s. m., action de se prosterner,

SE PROSTERNER, v. pron., s'abaisser en suppliant, .4 خصم ل

Se Prosterner, se jeter à genoux, aux pieds de, ٥ خر ساجدا

> Prostituée, s. f., femme abandonnée à l'impu-قحاب , plur. , قحمة , dicité .

PROSTITURA, v. a., livrer à l'impudicité d'autrui, Elle a prostitué عرض شاند للكسب ـ عرض على إ - عرضت شان بنتها للكسيب إلى المحكوم عليه إلى الكسيب إلى المحكوم عليه Paoscait, E, S., qui a été proscrit, عرضت عرّصت على بنتها

> رذل, Prostituer, avilir sa dignité, son talent, زذل, Se Prostituer, v. pron., se dévouer lâchement à, رذل نفسم, جرس نفسم بتقديم ذاتم ل

> PROSTITUTION, s. f., abandonnement des femmes . قحينة ـ فسق ـ فجر à l'impudicité,

PROSTRATION, s. f., t. de méd., perte des forces, انحطاط القوي

PROTE, s. m., celui qui dirige les travaux d'une suivant leur rang, كناب لانشا . imprimerie, revoit et corrige les épreuves, . ناظر في مطبعة

PROTECTEUR, TRICE, s., désenseur, qui protége, انتوة ـ نتو . .ظهر ـ حياة , .plur ; حامج _

Раотестіон, s. f., action de protéger, בשלה. Ac- مقدم مركب المعالمة. corder sa protection à, عارة أجارة. [Demander la protec-. بطش _ انعال , limplore votre protection استجار به . .انا فی عرض*ک*

هذا بدل على ان , Cela prouve que ، ثبّت. Cela prouve que ، هذا بدل على ان ما لد ظهر , Il n'a aucune protection عورن ـ ظهر . . تقوة الظهر , A force de protection

وسبب ذلك از. Protee, s. m., qui change continuellement de Cela provient de ce que, .شيحة _ اب الحمل, forme

Protece, e, adj., تاية على المحمد .

ـ I. حهى أحداً من PROTÉGER, v. a, défendre, .حامي عن شي

PROTESTANT, E, s. et adj., luthérien, etc., salva. Religion protestante, دير المعاندين.

PROTESTARTISME, s. m., croyance des églises pro-دين المعاندين ـ عناد الغير كاتوليكية , testantes

PROTESTATION, s. f., déclaration publique, juridique, par laquelle on proteste contre quelque chose, .اقرار ^بخلاف

تاكيد, Protestation, promesse, assurance positive حلفان على شي ـ

PROTESTER, v. a., assurer fortement, promettre ليطلع منه دالية جديدة . محلف على شي ـ اقسم ان ـ اكد , positivement

Protester, v. n., faire une protestation contre, اقرّ بخلاف - .0 قام على

Protester, v. a., faire un protêt, موليصة إرجع على الضامن.

إيس مدرسة | Paotét, s. m., acte de recours contre les endos-ورجوع على الضامن ,seurs d'un billet

PROTOCOLE, s. m., formulaire pour dresser les actes publics, pour écrire aux différentes personnes

PROTOTYPE, s. m., original, modèle, lol. PROTUBÉRANCE, s. f., t. d'anatomie, éminence,

PROUE, s. f., terme de mer, devant du vaisseau,

PROUESSE, s. f., action de valeur, فعل; plur.,

- اثبت الشي Prouver, v. a., établir la vérité, جشا الشي

. صادر _ وارد _ حاصل , PROVENANT, E, adj.

Daovania , v. n. , procéder, émaner de, مدر مر. , 0.

Provenir, revenir au profit de quelqu'un, .4 حصل له

PROVERBE, s. m., sentence, maxime, مثل; pl., I. O. ∦ Passer صرب مثل Dire un proverbe, امثال en proverbe, devenir objet de comparaison, . ٨ صُرب به الامثال . ١٠ صار مثلا

PROVERBIAL, E, adj., Jul.

PROVERBIALEMENT, adv., da sie ...

PROVIDENCE, s. f., sagesse de Dieu conduisant Loutes choses, المية البية , تانية .

PROVIGNER, v. a., coucher en terre les brins d'un cep de vigne afin qu'ils prennent racine et qu'il se طهر بالتواب فرع داليـــّر ,forme d'autres ceps

. نكا در, Provigner, v. n., multiplier, نكا در.

Paovin, s. m., rejeton d'un cep de vigne provigné, غرسة الكرم المطهورة.

ولاية _ اقاليم , . Paovince, s. f. , اقليم , Paovince , s. f. , PROVISEUR, s. m., premier chef d'un collège,

Paovision, s. f., choses nécessaires pour la sub-

213

ا ـ مُؤونة ـ مونة ـ زاد , sistance d'une ville, etc., -Cham ¶ .موند , Provisions de maison .ميرة _ قومانية ا بيت الموند ,bre où l'on met les provisions Provisions d'hiver, موند الشتا. ∥ Provisions de voyage, عوبن (Barbarie) ـ زوادة ,Faire à quelqu'un ses provisions de voyage, عيل له زوادة _ زودة.

Provision, ce qu'on adjuge préalablement à une - محاضر, partie, en attendant le jugement définitif, .حكم مقدم ب

Provisions, au plur., actes, lettres qui conserent un office, etc., تنقرير.

PAR PROVISION, adv., préalablement, متقدماً .محاضرة

PROVISOIRE, adj. com., rendu, ordonné par pro-.محاضر ـ متقدم ,vision

وقتى , Provisoire , temporaire

PROVISOIREMENT, adv., par provision, .متقدما ـ

. لوقت ـ وقتياً, Provisoirement, temporairement PROVOCATION, s. f., تحریک

PROVOQUER, v. a., exciter à, ادى مرك الى 1. Provoquer, causer le sommeil, etc., etc., 0. PROXENÈTE, s. m., entremetteur, وأسطة – (pris même note, رتل, en mauvaise part) قواد ـ معرص.

PRUDE, adj. com., qui affecte un air sage, عامل عاقل ـ صاحب صنع

PRUDEMMENT, adv., JED.

زبور ـ مزامير - تدبير ـ عقل ـ رشـــد ، Paudence, s. f., عبر . نظر في عواقب الأمور

PAUDENT, E, adj., qui a de la prudence, عاقل إعاقل. . صاحب راى و تدبير - عُقال , عُقلا , عاقلين , plur. , PRUDERIE, s. f., affectation de sagesse, acute.

Рачо'Номми, s. m., homme expert, ماهب Ручсногодів, s. f., science de l'ame, معرفة خبراً.

- (Syrie) خوب ـ اجّاص , Syrie) عوب ـ . قلب الطير, Prune de petite espèce, برقوق

Pour des prunes, au fig. sam., pour peu de chose, .ىلا شى

- قرأصية, PRUNEAU, s. m., prune sèche ou cuite اجاص مجفف

PRUNELLE, s. f., ou Pupille, partie de l'œil au - احداق et عدق , plur., حدقة العير، milieu, .نني ٥٥ نيني العين - بؤيؤ العين - حبة العين

Conserver comme la prunelle des yeux, au fig. fam., . محفظ مثل نني العير، , conserver avec très-grand soin تطلع الى ,Jouer de la prunelle, lancer des œillades

. شجر برقوق - شجرا جاص,Pauniea, s. m., arbre اكلار, , PRURIT, s. m., démangeaison vive,

.مهلكة بروسية PRUSSE, s. f., royaume d'Europe,

PRUSSIEN, NE, adj., de la Prusse, بروسياني.

PSALMISTE, s. m., David, comme auteur de psau-.داود النبي , mes

PSALMODIE, s. f., chant des psaumes, de l'office, .ترتيل

PSALMODIER, v. a., réciter des psaumes sur une

PSALTÉRION, s. m., instrument de musique, سنطمر

PSAUTIER, s. m., recueil de psaumes, كتاب

Psaume, s. m., cantique sacré, مزمور; plur.,

PSEUDONYME, s. m., qui a pris un nom supposé,

Psonique, adj. com., de la nature de la gale, .جربي

PSYLLE, s. m., celui qui attire et manie les ser-.حواة , plar. ; حاوي , pens

Prantique, adj. com., qui sait éteraner, عشار عود العطاس , PTARMIQUE, s. C., berbe à éternuer .کندس ـ

.ملقب _ مریق , won ا

PTYAKISHE, s. m., salivation, ويق العاب م

PUARRENT, adv., avec puanteur, ניבונה.

Puamment, au fig. sam., effrontément, . la la. Рилят, и, adj., qui sent mauvais, نتن - مُنتِن - مُنتِن .كرىد الرابحة ـ

Puant, au fig. iron., vaniteux, sans mérite, ¿.) de. Peastreus, s. f., airi - ailir - ailir - ailir Pusène, adj. com., qui a atteint l'áge de puberté, .مدرك _ بالغ

Publicate, s. f., age où l'on peut se marier et .حد البلوغ - بلاغ - بلوغ ، البلوغ عند procréer,

عظم العانة, s. m., os innominé du bessin, عظم العانة عانة ـ

الناس ـ العام , Public, s. m., le peuple en général Public, que, adj., qui concerne tout un peuple, بتول ـ بنات ابكار مم ا عهومي ـ شعبي ـ عام ,qui appartient à tous, تتول ـ بنات ابكار الم bien public, أخير الناس عيوماً Bain public, حَمَّام عهومي. | Lieux publics, où tout le monde a محلات عامة ,droit d'aller

Public, maniseste, connu de tout le monde, .مجهور و مشهور و معلوم الجههور

Personne publique, revêtue de l'autorité publique, صاحب حكم

Charges publiques, impositions que tout le monde موجبات , doit payer pour les dépenses de l'état

Femme publique, fille ou femme prostituée, زانية; زواني ,plur.

ـ في الظاهــر , En public , adv. , publiquement ,

PUBLICATION, s. f., action de publier une chose, , اظهار ,Publication d'un livre مناداة ب - اشهار ,Publication d'un livre باظهار ,Publication d'un livre .ظهور كتاب

> Publiciste, s. m., qui écrit sur le droit public, معلم شريعة ـ متشرع , qui l'enseigne

Publicité, s. f., notoriété, ",44.

Publica, v. a., rendre public, notoire, .Pablier un livre, كتاب اظهر كتاب.

Publier, proclamer, پادې ر

Publiquement, adv. Pen public, devant tout k .قدام الناس _ جهاراً ,monde

براغيث , pl., برغوث , Puck, s. f., insecte aptère Avoir la puce à l'oreille, حسّ بالشوكة I.

Puceau, s. m., garçon vierge, يتول.

Pucelage, s. m., mot libre, virginité, - وجه .بكارة _ نكورية

ودعة, Pucelage, sorte de coquillage, عدم

Pucelle, adj. fam., fille vierge, بئت بكر; plur.,

Pudeur, s. f., honte honnête, crainte de ce qui blesse la modestie, - La.

PUDIBOND, E, adj., _____.

Pudicité, s. f., chasteté, ide - La.

Punique, adj. com., chaste, modeste, .طاهر النفس _ حتى

.نتن ـ انتن بانتن Puea, v. n., sentir mauvais,

Puéril, E, adj., qui appartient à l'enfance, .طفلی ـ صغاری

صغاری _ باطل , frivole, عالم _

Purrie, adv., d'une manière puérile, مثل الطفال ـ مثل الصغار.

Puśailitá, s. f., ce qui tient de l'enfant, متعافى صغرنة. - عالية . Puis.

Puenpenale, adj. (fièvre), de couches, حَيَّى النفاس ـ

Pugillat, s. m., combat à coups de poings,

Putne, ε, adj., né depuis un frère, une sœur, مولود بعد.

Pvis, adv., ensuite, après, ربعك ـ ثم

Puisaad, s. m., puits pratiqué pour recevoir les eaux, بلوعة عنوة.

Puisen, v. a., prendre de l'eau avec un vase, etc., ب مان عرف ما، اعرف ما،

Puisque, conj., à cause que, المحيث الله Puisqu'il est midi allons diner, مادام صار الظهرقم حتى نتعدى

Ризмянит, adv., avec force, ...

Pulssance, s. f., autorité, force, قورة عوة ـ قدرة عوة . En puissance de, sous l'autorité de, اقتدار قوة . تحت حكومت ـ في ضبط .

Puissance, domination, empire, علمت الطاع - سخر. Soumettre à sa puissance, حكومت الطاع - عدمت مكومت المعت مكومت المعت مكومت المعت مكومت المعت ا

ملوك ; plur., ملك ; plur., ملوك ; plur., ملوك . Puissance, état souverain ; دوكر ; plur., كوكر .

Les puissances, ceux qui possèdent les grandes dignités, العرجات ـ اصحاب القدرة العالمة

Puissance, force, vertu de remèdes, قوة الدوا.
Toute-Puissance, s. f., puissance sans bornes,
قدرة كلية

Puissant, E, adj., qui a beaucoup de pouvoir, قدير قادر صاحب قوة و اقتدار mée, جيش عظيم Remède puissant, دوا فعّال.

Puissant , très-riche , اغني جدّا .

۔ عفی ۔ فوی ، Puissant, très-fort, très-robuste, عفی ۔ متعانی

Puissant, très-gros,

LES PUISSANS, s. m. plur., les grands, العظياء, القدرة.

Tour-Puissant, adj., qui peut tout, قادر على

Puirs, s. m., بير جبُب ; plur., بير جبُب ; plur., بير المبار et أبار Puits avec roue hydraulique. Voyes
Rous.

Puits de science, au fig. fam., homme très-savant, مير علم

PULLULER, v. n., multiplier avec rapidité, نهی I.

PULMONAIRE, s. f., herbe aux poumons, בشيشة,

Pulmonaire, espèce de mousse qui vient sur les chênes, sur les pierres, عبد العجوز الصخور.

Pulmonaire, adj. com., qui appartient au poumon, يخص الربة.

Pulmonie, s. f., maladie du poumon, גו ועניה.

PULPE, s. f., substance médullaire et charnue des fruits, du cerveau,

الرقى , Pulsatif, ive, adj.

صرب, PULSATION, s. f., battement du pouls, صرب أردق النبص.

Pulvérisation, s. f., محن _ سحن _ ...

Pulvériser, v. a., réduire en poudre, سحق A. – مستحق A. – نق A. – کا

Pulvériser, fig., détruire entièrement, محق A.

Punais, E, adj., qui rend par le nez une odeur infecte, منتن لانف

. تحسير, صبط الكلام |,plur ; فسفس ,coll ; فسفسة _ بق منتن _ بق .فسافس

Punaisie, s. f., maladie du punais, نتري الأنف. foi , عدر.

Punta, v. a., faire subir une peine pour une faute, ٨ طلع من حقّه ـ قرنن ـ قاصص احداً على شمر . دوا منقى الجسد Que! . قاصص بالموت , Punir de mort . عاقب ـ Dieu vous punisse de ce que vous nous avez fait, الله يلقيك فعلك _ الله يجازيك على فعلك Punissable, adj. com., qui mérite punition,

مستحق القصاص

Punition, s. f., peine par laquelle on punit, عقوبة . جزا ۔ قصاص ۔ مقاصصة ۔

Pupillaine, adj., qui appartient au pupille, يخص القاصر

pille, qualité du pupille, قصر مدّة ألقصر.

ـ بوبو العين , Pupille, s. f., la prunelle de l'œil . حدقة العين

A. شرب شربت ـ ا Pupille, s. com., enfant sous la conduite d'un tu-ایتام ,plur.; یتیم _ قصر, plur. ; قاصر, teur

PUPITAR, s. m., meuble pour soutenir un livre, منحلة

- خالص ـ صربح . Pua, B, adj., sans mélange آ.خالص , Tout pur المنطق في المنطق . Tout pur . صافي .نية صافية ـ نية خالصة ,Intention pure

نسقة بـ طاهر , Pur, sans taches, sans souillure . يد طاهرة , Main pure

Pur, exact, correct (style), مصبوط - مصبوط. في الباطل En pure perte, adv., inutilement, في الباطل. صافى البقول, Punés, s.f., jus exprimé des légumes, صافى البقول, PUREMENT, adv., d'une manière pure, Lalà.

. بصبط _ محبرا , Purement , correctement , Pureté, s. f., qualité de ce qui est pur, 3 Punaisa, s. f., insecte et vermine plate et puante, افقد. Pureté de dessin, عنا. | Pureté de style,

> - طهارة _ استقامة , Pureté, droiture, innocence - خلوص النيثر , Pureté d'intention . نقاوة - خلوص

. نىقاوة _ عفتر , Pureté , chasteté .

PURETTE, s. f., sable brillant, c, l PURGATIF, IVE, adj., qui purge, Lel ample.

Pungation, s. f., évacuation procurée par un purgatif, ننظيف الجسد.

شربت لتنظيف, Purgation, remède qui purge

. حيض النسا , Purgations menstruelles des femmes Purgatoire, s. m., lieu où les âmes des morts en grace expient lours fautes, مطهر.

PURCER, v. a., purifier, nettoyer les humeurs - نقى , نظف الجسسيد, s. f., temps qu'un enfant est pu- avec une purgation, علم الجسسيد .I سقى , اعطى المربض شربة

Purger, au fig., délivrer de, مخلص من.

Se Purger, v. pron. , prendre médecine, اُهُذُ شُرُ بِنَّةً إِنَّهُ الْعَامِ عَلَى الْعَامِ الْعَامِ الْعَامِ ا

Se Purger, au fig., se justifier, برّر نفسه. . تطهیر ـ تصفیة . Punification, s. f.

PURIFICATOIRE, s. m., linge avec lequel le prêtre essuie le calice, منشفة الكاس.

.طهر - صفى , PURIFIER, v. a., rendre pur, .0 صفا ـ نظير , Se Purifier , v. pron. , devenir pur Purisme, s. m., défaut de celui qui affecte trop la بتدقيق في اللغة, pureté du langage, تدقيق

Puriste, s. m., qui affecte le purisme, ف اللعتر

Punpunin, n, adj., qui approche de la couleur de .ارجواني ـ احر, pourpre

Purulence, s. f., qualité de ce qui est purulent, قبير ـ مدّة

PUSILLANIME, adj. com., sans courage, jin.

Pusillanimitté, s. f., manque de courage, جبانة

Pustule, s. s., petite tumeur pleine de pus, دَمَلة; plur., بثور: بالإدرام ; plur., بثور:

Purain, s. f., bas, femme prostituée, قحبة pl., بزواطي plur., زواطية ـ شلكة ـ قحاب

Ританізмв, s. m., t. bas, désordre des putains, دُعنة و قُعنة.

Putasserie, s. f., t. bas, fréquentation habituelle des putains, بالققاد

PUTASSIER, s. in., t. bas, adonné aux putains, معاشر القحاب عهور فسقي

Ритатів, ive, adj., qui passe pour être ce qu'il n'est pas, مظنون محصوب.

Purois, s. m., animal, مثرقدون مئتن.

PUTRÉFACTION, s. f., عفونة . . فساد _ تعفين _

Putréfier, v. a., corrompre, عفن _ أفسد .

. تعفن ـ . . A عفن ـ . O فسد , Se Putréfier, v. pr. فسد انفسد. Putbide, adj. com., accompagnée de pourriture, چى عفىنيىد. Fièvre putride, عفىنى ـ عفونى.

عفونة, Putaidité, s. f., t. de méd., corruption,

PYOMER, s. m., nain, homme très-petit, سناس; plur., بياجوج ماجوج سنسانس.

PYLORE, s. m., orifice inférieur de l'estomac, في المعدة.

PYRAMIDAL, B, adj., en pyramide, مثل الهرع.

PYRAMIDE, s. f., solide à quatre ou plusieurs côtés, qui s'élève en diminuant, هرم ; plur., مرام . اهرام منتظم Pyramide régulière, اهرام .

PYRRTHRE, s. m., plante à racine salivaire, عاقر قرحاً ـ عود القرح.

Рукотесния, s. f., art de se servir du feu,

Prarionisma, s. m., système de Pyrrhon, qui affectait de douter de tout, فدهب اهل الشكوك.

. فبثاغورس PYTHAGORE , s. m., nom propre, فبثاغورس

בּלְוֹבֹב , PYTHONISSE , s. f., devineresse , בּלְוֹבֹב ,

- عود الحصص , PYXACANTHE, s. m., Lycium عود الخولان - عوسج.

 \mathbf{Q}

QUA

Q, s. m, dix-septième lettre de l'alphabet français, التحرف السابع عشر من الف با

بن أربعين ,QUADRAGÉNATRE, adj. com., سنتر

QUA

QUADBANGULAIRE, adj. com., qui a quatre angles, ذو اربع زوایا.

QUADRATURE, s. f., réduction géométrique d'une courbe à un carré, تربيع.

.ذات اربع اوراق

QUADRILATÈRE, adj. com., qui a quatre côtés, .ذو اربعۃ صلوع

QUADRUPEDE, adj. com., qui a quatre pieds, .ذو اربع قوايم

QUADAUPLE, adj. com., quatre fois autant, اربعة .اضعاف

QUADRUPLER, v. a., prendre quatre fois le même . صاعف اربع مرار ,nombre

Quadrupler, v. n., être augmenté au quadruple, . تصاعف اربع مرار

ارصيف , la contenir, etc.

QUARCHE, s. f., petit vaisseau à un pont, قياسة.

QUALIFICATIF, IVE, adj., qui donne la qualifica-رصفي ,tion

.كنية - لقب - صفة - وصفة , d'un titre

إوصف احدا ب.Qualité بروصف احدا بي Qualité برصف احدا بي Qualité بي وصف . ولوكان _ واذاكان ?Quand cela serait . ولو_ و إذا |-Qualifier quel . سهّى ب_.. نسبه الى ـ يصف qu'un d'avare, أنسبه إلى البخل.

. شوشرة , سهسي , Qualifier, donner, attribuer un titre, وسهسي ...

.قهقم على الناس ـ كشر غلبة , quanquans , نكنى الناس ـ كشر غلبة , quanquans سپى نفسد ب

. كيفية _ حالة _ صفة , telle

bitude, عصف - صفة ; plur., وصف بالكلفة فهذا ما نعرف فيد إن خصلة - اوصاف , plur.) وصف - صفة .و بخصوص ها المادة إ, plur. , طبع - شهايل - خصايل et وبخصوص ها المادة إلى المادة الما منقص , Belles qualités, منقص - أوصاف حيدة Qui est sur son quant à soi , fier منقص Mauvaises qualités , دية ـ أوصاني ردية المائق ردية المائي ردية المائي ردية المائي ردية المائي ردية المائي المائية Mauvaises qualités , على المائية ا Ruel quantième du mois avons. كم في العدد , rique موصوف باوصاف جيدة ، Quel quantième du mois avons اليوم كم في الشهر, nous? C'est aujourd'hui le quinze . حسن الشهايل لطيف الخصايل ـ وخصال مجيدة .اليوم خسة عشرني الشهر إ ـ حسب و نسب , Qualité, noblesse distinguée

ـ من كلاكابر و الاعيان , Homme de qualité . شرف العالم و الاعبان , Alomme de qualité . شرف شريف.

القاب, plur., لقب , plur., القاب

ا الله pris en qualité de secrétaire, المال بيقام كاتب اخل في خدمة الكتابة ـ

En ma qualité de, attendu que je suis, مسن .حيث اني

شي خارق , Marchandise de première qualité, رفيع ,من العال , من الاعلا

Quand il partit, ليا _ متى, Quand il partit, Comment l'auriez-vous || .عند ما سافر _ ليا سافر| Quar, s. m., levée en pierres le long de l'eau pour connu, quand votre père lui-même ne le connaissait كيف تكون عرفتم انت مع ان ابوك :pas ماكان يعرفم , و الحال ماكان يعرفه ا بوك

۔ أي متى ـ متى متى , Quand, dans quel temps ا ای متی نرجع ? Quand reviendrez-vous . ایهتن QUALIFICATION, s. f., attribution d'une qualité, Depuis quand? من أى متى أي متى إلى متى إلى متى الكل متى إلى متى الكل م الى متى.

> Quand, conj., encore que, quoique, bien que, QUANQUAN, s. m., éclat pour une bagatelle,

> Quanquan, propos, bavardage, علية. Faire des

QUALITÉ, s. f., ce qui fait qu'une chose est telle ou من جهد ـ من يم ـ و من خصوص. Quant à moi, je ne l'ai pas vu, من جهتى انا ما شفته Quant وما يخص , Qualité du cour ou de l'esprit, inclination, ha- aux frais, nous ne nous en mélons pas, وما يخص

QUANTITÉ, s. f., se dit de tout ce qui peut être ربع مسير القهر, Grande | la lune . كم _ عدية _ كية _ قدر, .قلته, Petite quantité, اکشرظ Petite quantité, قلته

Quantité, mesure des syllabes, وزرى

QUARAMTAINE, s. f., nombre de quarante, ربعين, أ. Quarantaine, isolement pendant quarante jours de ـ كارنتينة, ceux qui sont soupçonnés de contagion قفلة مدة اربعين يوم

QUARANTE, adj. com., quatre fois dix, إربعين]. QUARANTIÈME, adj. com., nombre ordinal, اربعين وأحد, Quarantième, partie aliquote de quarante, .من اربعين

QUART, s. m., la quatrième partie d'un tout, ارباع ساعة, Plur., ارباع Lyjl. Quart d'heure وبع un quart, كلا ربع.

Fièvre quarte, qui laisse deux jours d'intervalle,

أربع عشرة Le tiers et le quart, fam., tout le monde, اربع عشرة! .دول و دول

QUARTERON, s. m., quatrième partie d'une livre, .ربع الرطل

. ربع المية, Quarteron, quart d'un cent

QUARTIER, s. m., quatrième partie de, زبع; pl., .ا,باع

Quartier, partie d'un tout qui n'est pas exacte-.قطع , plur. ; قطعت , plur. , قطع

_ محلة _ حارة Quartier, partie d'une ville, المحلة _ . كخرب الدنيا ـ هابر, Qui est du quartier, de désordre . صوايح ابن الحارة

ثلاثة اشهر, Quartier, espace de trois mois, ثلاثة ربع سنست. Quartier, paye de trois mois, .مواجب ,.plur ; موجب ثلاثة اشهر

Quartier, campement, عرضي. Quartier d'hiver, مشتا. || Assigner aux troupes des quartiers d'hives, عين المشتا للعساكر.

Quartier de la lune, quatrième partie du cours de

Quartier, partie latérale d'un soulier, d'un sabot, .جوانب , plur. , جانب

Quartier, au fig., vie sauve accordée aux vaincus; o. طلب الامان, Demander quartier, أمان عفو, grace ا عفا عن Faire quartier, عفا عن O. I.

A quartier, à l'écart, جنب.

IN-QUARTO, s. m., livre dont les feuilles sont pliées en quatre, كتاب في الربع.

QUARTZ, s. m., pierre très-dure qui étincelle sous .صوان , le briquet

QUASI, adv. fam., presque, الا قليل.

QUASIMODO, s. f., dimanche après Paques, sal الذي يتلوعيد الفصح

QUATERNAIRE, adj., nombre de quatre unités,

, Quatonze, adj., dix et quatre, أربعة عشر; fém.,

رابع عشر, Quatorze, quatorzième,

QUATORZIÈME, adj. com., nombre ordinal, رابع عشر

QUATRAIN, s. m., stance de quatre vers,

Quatra, adj. com., deux fois deux, أربعة; fem., أربعياية, Quatre cents, أربع

Se mettre en quatre, employer tous ses moyens, اتعب جها ـ قطع روحه

Faire le diable à quatre, faire beaucoup de bruit,

رابع, QUATRE, adj., quatrième,

QUATRE-TEMPS, s. m. pl., trois jours de jeune الاصوام الاربعة في _ برمون , dans chaque saison السنة عند دخول كل فصل من الاربعة فصول

. ثيانير. , Quatre fois vingt , ويانير. , Quatre fois vingt Quatrième, adj. com., nom de nombre ordinal, QUATRIÈMEMENT, adv., أيعًا,.

شي ما , Celui | quelconque الذي , plus vulg. الذي , Celui | quelconque الذي , que vous avez vu, شفته.

Que, quelle chose, ماذا _ ايد _ ايش. Que faites-ايش تعيل ?٧٥٥٥

Que, pourquoi, پاذا _ ليه _ ليش Que ne vous اليش ما تستعجل !håtez-vous

. تعرف شي جديد ? nouveau أ اطن انك مجنون بي جديد ? nouveau اطن انك Je dis que cela est surprenant, اقول أند شي عجيب. _ أيش قد , combien! particule d'admiration, عا إيش قد , ! Que son écriture est belle ما دلا _ ملا _ ما _ يا ما ایش قد کویس خطم نا احسن خطم است خطم ا يا ما قتلوا ناس من العسكر! de soldats ont été tués. ا انحسرت! Que j'ai eu de chagrin! يا ما

Il ne dit que la vérité, الا بالحق.

Qu'il perde ou qu'il gagne il aura des regrets, ان کسب وان خسر یندم.

Que, après un comparatif, Plus savant que moi, إعلم منى . Il est plus grand que je ne croyais, و اكبر مها كنت اظر. Cela est plus nuisible en ـ بقدر ما تكون عاقل ,que sage que vous soyez أ.هذا اصرَ في الصيف منه في الشتا ,eté qu'en hiver

. Quet.? Quette? adj., إلى ; vulg., إنيا et إنا (Ég.). | ابنا هو الاحسن - اتهم احسن ?Quel est le meilleur Quel temps fait-il? كَيف أُلطقسَ En quel état ايش حال الامور - كيف الشّعلة ?som les choses ا ایش الساعة ـ کم الساعة ?Quelle heure est-il _ اینا کتاب تریــٰـــ ؟ Quel livre voulez-vous ای کتاب تریسكا. | Quel est cet homme? | sieurs, منهما. Quelques-uns d'entre eux, .منوهذا الرجل - من هذا الرجل

يا لها من ـ اى , Quel, marquant l'admiration يا لها من شجاعة ! Quel courage !

قول, كلام الناس, le public, إلا soit, quelle qu'elle soit (personne), le public, قول, كلام الناس ۔ ایش ماکان یکون (chose) ۔ ای من کان یکون .مهها يكون

Quelconque, adj. com., quel ou quelle que ce

une chose مهها يكون _ كاين ماكان _ ما , Une chose

QUELQUE, adj. com., un ou une entre plusieurs, المسد - المسد. Quelque historien en aurait parlé, Commissez-rous يكون ذكرة بعض المؤرّغيس تعرف أحد ? quelque personne qui puisse faire cela ا يقدر يعيل هذا Savez-vous quelque chose de

Quelques, plusieurs, کم _ بعض _ کم واحد . Il est reste quelques jours chez nous, عندنا مدّة كم يوم.

Quelque, quel ou quelle que soit le ou la, ای ماکان - مهاکان - ای من کان Quelque chose qui arrive,ایش ما صار. | Quelque remède qu'on lui donne, امهها اعطوة من الادوية De Quelque manière que ce soit, اكيف كار . A quelque prix que ce soit, je l'acheterai, ابكم ما تكون الحذما - بكم ما كانث اشتريها Quel que soit leur nombre, je ne crains rien, .بقدر ما يكونوا ما افزع

Quelque, à quelque point que, نقدر ما. Quel-و لو كنت عاقل.

Quelque peu, un peu, a. Quelque temps, .مدة من الزمان

QUELQUEFOIS, adv., de fois à autre, parfois, :بعص احيان - بعص مرار - بعص اوقات

QUELQU'UN, UNE, adj., une personne entre plu-.كم واحد منهم ـ بعضهم

Quelqu'un, une personne, sal - sala. Y a-t-il quelqu'un chez lui? عنال أحد.

Qu'en DIRA-T-on, s. m., propos que pourra tenir

QUENOUILLE, s. f., petit bâton entouré en haut de soie, etc., pour filer, だら.

QUENOUILLÉE, s. f., zami,

QUERELLE, s. f., dispute avec aigreur, animosité, , Querelle d'allemand شكل _ مخانقة _ خناق fam., sans sujet, شكل. || Se prendre de querelle avec, .جباة , Embrasser, | plur. , تشاكل مع _ تنخانق مع _ تشبك مع prendre, épouser la querelle de quelqu'un,نعصب معدر. QUERELLER, v. a., faire querelle à, gronder, فأنق. ـ تنحانق , Se Quereller , v. pron. , se disputer تشاجر.

QUERELLEUR, SE, S., qui aime à quereller, Quinin, v. a., chercher avec charge d'amener, الب O. _ جاب I. Envoyer quérir quelqu'un, .ارسل من يجيبه - . م بعث خلفه

QUESTEUR, s. m., officier chargé de recevoir et de مر، خلف اوکیل ,distribuer les deniers communs d'un corps

QUESTION, s. f., interrogation, july; plur.,

Question, point, proposition à discuter, مسيّلة; plur., Julua.

ای من کان, Revenons | soit, صدد ـ کلام, Revenons | soit ای من کان. à la question, انحن بصدده ما نحن ما نحن بصدده De quoi est-il الرجع الى ما نحن فيه من الكلام question? الكلام على ايش Il est question de sa-المراد نعرف ان voir si,

. شخص _ واحد , Donner la question, n'exprime pas le nom , عذاب . عدب.

QUESTIONNER, v. a., faire des questions . ٨ سأل احدا عن شع

قدر مرکب Questionneur, se, s., qui fait sans cesse des du vaisseau, قدر مرکب .سوكلاني , questions

QUESTURE, s. f., charge de questeur, مقام وكيل

. خردة | القتيش - طلب , Quetre , s. f., action de chercher Quete, collecte pour les pauvres, pour les œuvres باتة - جبية , pies

QUETER, v. a., chercher, du de o.

Quêter, demander et recueillir des aumônes, .0 لمّ ـ .1 جبي

Quetreur, sr, s., qui fait une quête, جأبي;

Queue de اذناب, plur., دُنُنِي. Queue de _ اذبال et ذبول ; plur. , فبل فرنب (cheval , etc. , et جربية Queue de cheval qu'on ا. جربية et شوّال porte devant les pachas, طوغ; plur., اطواغ المواغ رووس ; plur., رأس ; plur., ووس Queue, dernière partie de quelque chose, der-

nier rang dans un corps, une troupe, خز . . ديل ', Queue, extrémité d'une robe

- من ورا , A la queue, en queue, par derrière

مرا بعض , l'un après l'autre ورا بعض QUEUR-DE-CHEVAL, s. f., plante. Voyez PRELE.

.شيرة الخنازير, Queue-de-Pourceau, s. f., plante والذي , pronom relatif, lequel, laquelle, الذي vulg., الذيري; fém., التي ; plur., الذيري. Qui que ce

.من ذا - من أ QUICONQUE, pron. m. sing., qui que ce soit qui, ای من -کل من.

QUIDAM, s. m., personne dont on ignore ou

وادى , QUIET, TE, adj., calme

QUIÉTUDE, s. f., tranquillité, repos, a. l.

Quille, s. f., longue pièce qui règne au-dessous

Quingaille, s. f., ustensiles de fer, de cuivre, etc., الات حديد اونحاس

QUINCALLERIE, s. f., marchandise de quincaille,

QUINCAILLIER, s. m., marchand de quincaille, .خردجية , plur. ; خردجي

ابن خسين سنة , QUINQUACÉNAIRE, adj.

a lieu de cinq ans en cinq ans, المبلغ امدّند خس سنين. او بصيركل خس سنين مرّة

قناديل.

Quinquina, s. m., light قينا قينا.

QUINT, s., cinquième, هيس .

Qurat, adj., cinquième, خامس.

QUINTAL; pl., QUINTAUX, s. m., cent livres; قنطا, .قناطير ,.plar

QUINTE, s. f., toux violente,

ر عفرنية , Quinte , au fig. fam. , caprice , bizarrerie , عفرنية _ .طلعۃ خاتی

QUINTESSENCE, s. f., terme de chimie, teinture,

ינכד.

Quintessence, ce qu'il y a de principal, de plus fin, de plus caché, خلاصة - زبد - زبدة .

كوت , Quintessencier, v. a., subtiliser, دفق .

Quintessencier, tirer la quintessence, اخذ زبد.

.معفرت , Quinteux , se , adj. , fantasque

QUINTUPLE, adj. com., cinq fois autant,

QUINTUPLER', v. a., répéter cinq fois, culais .خهس مرار

چسة عشر, QUINZAINE, s. f., quinze unités, مدّة خست عشر, Une quinzaine, quinze jours .پوم

خسة عشر, QUINZE, adj. com., trois fois cinq, خسة

Quinzians, adj. com., nombre ordinal,

Quiproquo, s. m. sing. et plur., fam., méprise, غلط.

مع انی شفت. عشر مرّات | Quittance, a. f., acte par lequel le créancier con - خلاص - غلاق , fesse avoir reçu, et tient quitte ورفة خلاص ـ تبرية ـ وصول

علم على ورقة لبيان وصول ,Quittangen, v.a., ووقة لبيان وصول ,Quittangen, v.a.

QUITTE, adj. com., libéré de ce qu'il devait, QUINQUET, s. m., sorte de lampe, قنديل; plur., مُعَلَق مَ خَالَق مَا خَالَت مِنْ إِلَى اللهِ عَالَى اللهِ عَال ابریت دمتک عس Nous sommes quitte à .ما لاحد منا شي على *كلاخر*,quitte

> Quitte de, débarramé de, من خالص من Fen mis علصت مند, quitte

> Quittra, v. a., se séparer de quelqu'un, laisser, ـ .0 فات ـ .0 ترک ـ فـــارن ,abandonner النحلي La fièvre ne le quitte pas, , ما تفارقد السخونة Quitter sa famille, son pays, . 🖟 Quitter le monde, هجر لاهل و الاوطسيان . تجرّد عن الخدمة, Quitter le service إ. توك الدنيا || Quitter ses habits, علع ثياب A.

Quitter, lacher, laisser aller, خي I. - بيب. Quitter, céder, se désister, صخلي عن

Qui-va-la? Qui-vive? s. m., cri pour savoir qui, .من هو ـ من ذا ـ من

Être sur le qui vive, an fig., être inquiet, مشعول البال

Quoi, interrogation, quelle chose, ايش ـ أيد إ Quoi qu'il arrive, أيش ما صار. Quoi qu'il en soit, .كيف ماكان

. کیف ,.Quoi! interj

. نعم ?Quoi? plait-il

عنك ما يفي بم ll a de quoi payer ses dettes, عنك ما يفي ا دينه.

Quoique, conj., encore que, bien que, وأن _ وأن _ . Quoique cela ne soit pas convenable, وان كان ذلك خير مناسب الا ان,...cependant مع كوند, Quoiqu'il soit le plus difficile de tous ا السكل. || Quoique je l'aic vu dix fois,

QUOLIBET, s. m., mauvais jeu de mots, mauvaise .انقاط , plur. , نقط , pointe d'esprit

Quote-Part, adj. f., la part de chacun dans un بقسم ـ نابب , partage, une contribution

QUOTIDIEN, NE, adj., de chaque jour, كنفافي QUOTITE, s. f., somme fixe à laquelle monte chaque کیتہ, قدر مبلغ ـ نایب ,quote-part .خبزنا کفانی بومنا ,Notre pain quotidien .بومی # Fièvre quotidienne, حي واظبت.

واصل , vésultat de la division واصل , portient, s. m., résultat de la division التقسيم [

R.

RAB

R, s. m., dix-buitième lettre de l'alphabet français, . ثامن عشر حرف من الف بامطابق لحرف الراء RABACHAGE, s. m. fam., défaut ou discours de - على الكلام ,عجن في الكلام ,celui qui rabâche .فشار

RABACHER, v. n. fam., revenir souvent et inutilement sur ce qu'on a dit, الت في الكلام 0.-علَّكُ لـ 0. لكُّ , عجن في الكلام

عَلَاك _ لتَّات , Rabacheur, se, s., qui rabache, عَلَاك _ لتَّات RABAIS, s. m., diminution de prix et de valeur, .نقص ثہن

RABAISSEMENT, s. m., diminution des monnaies, .وطى المعاملة

. نزل مرطع , RABAISSER, v. a., mettre plus bas . نيقص السعر , Rabaisser , diminuer le prix

Rabaisser, déprécier le mérite, estimer au-dessous . مط قدرة م بخس م. مط قدرة م O.

Rabaisser l'orgueil de quelqu'un, کسر ففسه I. Se Rabaisser, v. pron., s'abaisser, s'humilier, تذلّل ـ تنازل الى

قبّت ـ زيق RABAT, s. m., collet,

RAB

RABAT-JOIE, s. m. fam., homme triste, ennemi de امنکد ,la joie

RABATTRE, v. a., rabaisser, faire descendre,

. أنعص _ نقص , Rabattre, diminuer, retrancher, أنعص _ نقص . Rabattre, au fig., aplatir des coutures,

ـ . I. کسر, Rabattre, abaisser, réprimer l'orgueil .کسر نیفسه ـ رذل

Se Rabattre sur, v. pron., changer tout-à-comp de ي غير الدرب و مال الى propos, de chemin, ي غيرالكلام وفشح سيرة

Se Rabattre à , se borner à , قنازل الى .

Rabbin, s. m., ducteur juif, خاخام _ ربّاني.

RABBINIQUE, adj. com., des rabbins, بانج).

RABBINISME, s. m., doctrine des rabbins,

RABBINISTE, s. m., qui suit la doctrine des rabbins,

RABÉTIR, v. a., rendre bête et stupide, إبهم].

Rabetir, v. n. sam., devenir bête, صار بهبيم I.

RABLE, s. m., lombes des animaux, _____.

RABONNIB, v. a., rendre meilleur, عدل I. -

. تعدّل ـ حسن Rabonnir, v. n., devenir meilleur, تعدّل ـ حسن. RABOT, s. m., outil, שול בי הוא און.

A. مسير بالفارة , RABOTER , v. a. , polir avec le rabot , قالمارة , Raboter, au fig. fam., retrancher, résormer dans un écrit, ملح.

RABOTEUX, se, adj., dont la surface est inégale, کرب وعر, Chemin raboteux . کشن. Bois rabo-.خشب معقد ,teux, noueux

Raboteux, au fig. (style), qui n'est pas poli, .واعر ـ شاز

RABOUGRIB, v. n., ne pas parvenir au degré présumable de croissance (plante), عجوز I.

Se Rabougrir, v. pron., devenir rabougri , عجز I. مسخوط , Homme rabougri, mal conformé,

RABOUILLÉRE, s. f.; trou, terrier où les lapins sont ا جحر , leurs petits .

.وصّل ببعض, RABOUTIE, v. a., mettre bout à bout, RACAILLE, s. f., la plus vile populace, شفلة; pl., .اسافل

Racaille, au fig. fam., chose de rebut; تبويؤة.

RACCOMMODAGE, s. m., juli.

RACCOMMODEMENT, s. m., réconciliation,

RACCOMMODER, v. a., remettre en bon état, répa-. مرفأ الثوب, O.Raccommoder un habit رم ـ صلير, A. - Il veut raccommo المرقع الثوب - صلّح الثوب ـ der sa sottise, بناع برقع السلة, Raccommoder une .اصلح , داوی کامر , affaire

ملے ۔ عدل Raccommoder, rajuster, réformer, املے ۔ عدل . Raccommoder, réconcilier, صالح بينه .0 مرف بينهم

Se Raccommoder, v. pron., se réconcilier, استخلص ـ خلص ـ اشترى ثانى | Chercber à se . اصطلح مع ـ صالحه ـ اصطلح مع raccommoder avec quelqu'un, أهالا ـ اخذ بخاطرة .داري خاطره ـ

RACCOMMODEUR, SE, S. celui qui raccommode,

RACCORDEMENT, s. m., réunion de deux surfaces au même niveau, ou du vieux et du neuf, terme d'architecture, تعديل.

RACCORDER, v. a., faire un raccordement, ; .مڌل ـ

.قصر, RACCOURCIR, v. a., rendre plus court,

مكل حيله, A bras raccourci, de toute sa force, عكل حيله .مقتصرا , En raccourci

.O. قصر , Se Raccourcir, v. pr.,

. تنقصير ـ قصر , RACCOURCISSEMENT, S. m.

رقع - صلح , RACCOUTRER, v. a., raccommoder

صدفته, RACCROC, s. m. (coup de),

RACCROCHER, v. a., accrocher de nouveau, .علق من جدید

Raccrocher, arrêter et inviter les passans à entrer, se dit des femmes publiques, دئی نی O.

Se Raccrocher à , v. pron. , s'attacher à , بنعلق ب .0 شبک ثانی فی

RACCROCHEUSE, s. f., fille qui raccroche les passans, terme bas, في السكك بيتانة الناس في السكك.

.سلسلة _ أل _ ذرية _ نسل ,RACB, s. f., lignée De noble race, لأصل . " De la race des .من نسل اليهود Juiss,

Cheval de race , آيحيلا , plur. , كحيلا , يكويلا , ي خیل اصایل , plur ; حصان اصیل - کحیل , coll

RACHAT, s. m., recouvrement d'une chose vendue en rendant le prix, استخلاص.

.فدا ـ خلاص , Rachat, rédemption , délivrance .

RACHETABLE, adj. com., qui se peut racheter, يبكن استخلاصه بالفلوس

RACHETER, v. a., acheter ce qu'on a vendu,

Racheter, acheter une chose pour remplacer une .اشتري غيرة ـ .0 عاد اشتري (autre

Racheter, délivrer, payer le prix de la délivrance, .خلص ـ .I فدا

Racheter, effacer ses fautes par, امحى ذنوبه ب المحتى لد ـ قص على قصنك المحتى ذنوبه ب قيل ـ رُوى ـ حُكمي conte, قيل ـ رُوى ـ حُكمي conte, قيل علي العالم Il rachète ses défauts par de bonnes actions, . الحسنة تسترعيوبه

Se Racheter, v. pron., payer une somme pour ter, La s'exempter de, فدى نفسه I.

RACHITIQUE, adj. com., noué, attaqué du rachitis, مثل الجلد. Racornir le cuir, مثل الجلد. Se Racornir, v. pron., se retirer, se durcir, مكسة.

RACHITIS, s. m., maladie, کساح.

RACHITISME, s. m., maladie des blés,قط القيح. RACORNISSEMENT, s. m., état de ce qui est racorni, RACINE, s. f., des arbres, des plantes, عرق ; pl., عرق ـ كشش ـ تشنيح ـ كشش ـ تجليد التجليد .

RACQUITTER, v. a., dédommager de quelque perte, عوض عليد الخسارة .

Racine, terme d'arithmétique, nombre multiplié par lui-même, جدور; plur., جدور.

Racine d'or, racine amère de la Chine, fébrifuge عرق الذهب, stomachique,

Prendre racine dans un lieu, y demeurer long-انزرع في temps,

RACLER, v. a., enlever, emporter de la superficie, .I قشط

Racler, jouer mal du violon, نقر.

RACLEUR, s. m., mauvais joueur de violon, زباق .نغار ـ

RACLOIR, s. m., instrument pour racler, unir ou مقشط , passer sur la mesure

.قراصة ـ حكاكة ـ

RACOLAGE, s. m., métier de racoleur, الم عسكر. RACOLER, v. a., enrôler soit de gré, soit par fi- cipe, اصلاً عربى الاصل o. شبك في العسكرية, nesse

. الصبرة بشي .. Il me raconta son aventure, RABIK, E, adj., terme de botanique, مشعشع

RACONTEUR, SE, s. fam., qui a la manie de racon-

RACORNIR, v. a., rendre dur, coriace, أصار, صيّر

Racine, au fig., principe, origine, أصل; plur., Se Racquitter, v. pr., ravoir ce qu'on avait perdu, عاد حصل على ماكان خسرة

> RADE, s. f., côte enfoncée où les vaisseaux peuvent .مرأسي , .plur ; مرسى _ موردة , jeter l'ancre

> RADBAU, s. m., assemblage de pièces de bois qui forment une espèce de plancher mobile sur l'eau, كلك - الواح خشب للعوم

> RADIATION, s. f., effet des rayons de la lumière envoyée par un corps, مُعشَعمُ.

Radiation, action de rayer, - & -

RADICAL, E, adj., qui est la racine, le principe de quelque chose, اصلى Humide radical, principe de الرطوبة الغربزية _ مادة الحياة , la vie de l'animal عيب أصلي, Vice radical, qui en produit d'autres . أصل العنب. | Guérison radicale, complète, RACLURE, s. f., ce qu'on enlève en raclant, شفًا تنامٌ |قشر. || Mot radical, qui est la racine d'autres,

RADICALEMENT, adv., essentiellement, dans le prin-

Rabieux, sz., adj., rayonnant, brillant, خ زاهر در

RADIS, s. m., sorte de raifort, فجول, pl., فجول.
RADIUS, s. m., os de l'avant-bras, داند أعلى.
RADOTAGE, s. m., discours dénué de sens, علكة.
مشقشقة لسان ـ فشر ـ هديان ـ بجقة ـ تخريف ـ RADOTER, v. n., tenir des discours dénués de sens, بجرّق ـ إخترف ـ خرّف ـ خرّف ـ

RADOTERIE, s. f., radotage, خرافة ـ تخربف.

RADOUB, s. m., réparation d'un vaisseau, قلفط.

RADOUB, s. m., réparation d'un vaisseau, قلفط.

Radoubeva, s. m., qui donne le radoub, قلفاط; plur., قلافطة

RADOUCIR, v. a., rendre plus doux (le temps), عدّل الهوا

Radoucir, apaiser, عتى غصبه, هدى اهدى الحدى . Se Radoucir, v. pr., devenir plus doux (temps),
اعتدل الهوا ـ . هدا البرد او الحر

Se Radoucir, s'apaiser, هدأ غصبه A. ـ لان ـ A. لان ـ A. لان ـ I. Se Radoucir auprès d'une femme, faire l'amoureux, تصالی.

RADOUCISSEMENT, s. m., diminution (de la violence - יִּתֶנּ du froid ou du chaud de l'air), هدوً

Radoucissement, diminution du mal,

RAFALE, s. f., coup de vent de terre, عبوة تلقيصة ربيح تهت من البر

SE RAFFAISSER, v. pron., s'affaisser de nouveau,

RAFFERMIR, v. a., rendre plus ferme, affermir de plus en plus, مكن ـ ثبت .

Se Raffermir, v. pron., devenir plus ferme, plus stable, ثبت ـ تيكن O.

Raffermissement, s. m., affermissement, تكبين . تشبيت

RAPPINAGE, s. m., בצת ביי.

شاطر ـ رفيع ـ مكرّر, Rarviné, x, adj., fin, rusé مكرّر, Rarviné

- تكرير, RAFFINEMENT, a. m., extrême subtilité ، تكرير زود تدقيق ـ زود دقّة ـ رفاعة.

RAFFINER, v. a., rendre plus fin , plus pur, گرر.
Raffiner, subtiliser, دقة

Se Raffiner, v. pron., devenir plus rusé, تشطّر.

Raffinerie, s. f., endroit où l'on raffine le sucre, معیل سکر

RAFFINEUR, s. m., qui subtilise trop, مدقق

RAFFOLER, v. n. fam., se passionner fortement pour, حرق على ــ انشغف بحث 0.

RAFFOLIE, v. n. fam., devenir fou, , O.

RAFLE, s. f., grappe de raisin qui n'a plus de grains, عرموش; plur., عراميش.

Faire rafle, au fig. fam., enlever tout, لُهُفُ لَـ ... قشر...

RAPLER, v. a. fam., emporter tout promptement, في ط O. ـ شيط O.

RAFBAICHIR, v. a., rendre frais, رطب ـ طرّی . برّد.

Rafratchir, réparer (tableau), etc., صلّب . Rafratchir, rétablir par le repos, etc., ربّع

Rafralchir (les cheveux), etc., en couper l'extrémité, قصقص.

Rafratchir le sang, le rendre plus calme par les remèdes, رطّب الدم.

Rafratchir le sang, au fig., faire plaisir, calmer les inquiétudes, وعرع, علم القلب.

Rafratchir, renouveler, جَدِّد. Rafratchir la mémoire de, في الشي ـ ذكّرة الشي.

Se Rafratchir, boire quelque chose de rafratchissant, faire une légère collation, شرب شی شرب شید.

Rafruichir, v. n., devenir frais, برد O.

RAFRAICHISSANT, E, adj., ce qui rafraichit,

. Herbes et drogues rafraichissantes,
مبردات.

RAFRAICHISSEMENT, s. m., effet de ce qui rafraichit, ינקלעי - יאָקאָר.

Rafratchissement, recouvrement des forces, أحدة .

Rafralchissemens, alimens frais, مواكيل طرية. Rafralchissemens, vins, liqueurs, etc., مشروبات. Rafralchissemens, munitions dont on rafralchit une place, une armée, un vaisseau, نخيرة; plur., Raie, إذخيرة.

RAGAILLARDIR, v. a. fam., redonner de la galté, ۵. مرم القلب ـ 0. فك

Se Ragaillardir, v. pron., انشرح قلبه ـ انفتَک علی انشرح علی انشرح قلبه ـ انفتَک الشرح قلبه ـ ا

Rage, transport furieux de colère, etc., من من ملك من A. من من A. من A. من A. من A. من A. من من الله عن الله

Rage, cruauté excessive, اسعرنت قساولا .

, صرعة, Rage, passion violente, صرعة,

Faire rage, commettre des désordres extrêmes, الحرب الدنيا

RAGOÛT, s. m., mets composé d'ingrédiens, یخنی ناطعیة, plur., یخنی ناطعیة.

RAGOÛTART, E, adj., qui ragoûte, ايحترك الاشتها, عمر عند الناس المحترك الاشتها.

. زية المفتع النفس ,Ragoôten, v. a., remettre en appétit . شبع المقتع النفس .

RAGRANDIR, v. a., rendre plus grand, كبّر ـ وسّع

Racnéea, v. a., unir les paremens d'un mur en y repassant le marteau, سيهد.

Ragréer, mettre la dernière main, أنتم. . صلّع منظم Ragréer, rajuster, réparer,

Se Ragréer, v. pron., se réparer, se pourvoir de ce qui manque, terme de marine, تنجهز بهاكان بتحثاج اليد من اداوات المركب

- تنظيم ,RAGREMENT, S. m., action do ragréer تجهيز مركب بالاداوات ـ تصليح.

Raie, toute sorte de lignes sur les étoffes, etc., اقلام, اقلام, plur., فلم تدخطوط Etoffe à raies, اقياش مقطط مقياش مقلم, Raie blanche sur le chanfrein d'un cheval, سيّالة بيضا في راس

. سيك الترس, Raie, poisson de mer plat, سيك الترس.

RAIFORT, s. m., rave très-piquante, ila des.

RAILLER, v. a., plaisanter quelqu'un, le tourner en ridicule, على ـ تصاحك على ـ تصحّف على الستهزى ب ـ تصحّک على الستهزى ب

Railler, badiner, ne pas parler sérieusement, صُحَكُ A. عزر - ... A.

A. صحک علی Se Railler, v. prou., se moquer. تابعزی ب

RAILLEBIE, s. f., action de railler, منور مضاحكة.

Raillerie, plaisanterie, عن Laillerie à العب - مزح Raillerie à المجتلة, Part, ببلا مزح (Cela passe la raillerie ببلا مزح (part, ببلا مزح (Part, عامى مضحكة (Part, ببلا مزح (Part, عالم الله الله يقبل (Part, عالم الله الله الله المساوت (ودة - المزاح (Part, عالم المراح (Part, عالم المراح (Part, allerie))

- RAILLEUR, SE, s., qui aime à railler, حققاک ۔ مستہزی بالناس.

RAINUAE, s. f., entaillure en long dans le bois,

RAIPONCE, s. f., plante, قيع القاق. RAISIN, s. m., fruit de la vigne, عنب; plur., اعناب. Raisin sec, إبين Grappe de raisin, إ . A combien plas forte raison بالاكثر - بالحرى Raisin de Corinthe عنقود عنب Sans pepins, كشيش _ قشليش .

.دېس ـ مرتبة عنب

اعقل, l'homme de la bête, عقل.

Raison, son juste emploi, bon sens, -صيّع عقله _ O. جنّ Perdre la raison, رُشد _ عقل I. || Reprendre sa غاب عن الرُشد _ صيّع المعقول _ I. فاق على عقله. - رجع الى عقله - . 0 صحا ، raison || Qui est en état de raison, عاقل ماحم ما Age .سن التهييز de raison,

Raison, ce qui est de droit, de devoir, ce qui est juste et vrai, ¿ . Avec raison ou sans raison, , Se rendre à la raison, الحق أو بلا حسق , Vous avez raison اذعن الحق مد مقبل الحق vous dites vrai, صدقت الحق معك _ صدقت Avoir raison, على على الحق الدين على العناد . # La raison du plus fort est tou-متقون | On a bien احق القوى اقوى On a bien - صدق المشـــل ان raison de dire que, قد صدق الذي قال.

Rendre raison de, rendre compte de, , Rendre raison de, expliquer les motifs. حساب عن .فشر , ۸ شرح سبب

Raison, preuve par discours, par argument, حجة - برهان - شواهد , plur. ; شاهد

Raison, motif, cause, sujet, ___; plur., . دواعی , .plur ; داعی ـ اسباب

Raison, satisfaction sur une demande, une injure, . كُذُ حَقَّهُ مِنَ أَحِدٍ , Tirer raison , se faire raison , عن أحد . Raison, terme de commerce, noms des associés, .اسم شرکت

Comme de raison, adv., comme il est juste qu'on على موجب الحق , Sasse

A plus forte raison, avec un motif plus fort, Si ce chemin est difficile . كم بالحصوى ـ كم بالاكثر RAISINÉ, s. m., raisin en confiture molle, au miel, pour les jeunes gens, à combien plus forte raison ان كان هذا الدرب ?doit-il l'être pour les vieillards . عسر على الشباب فكيف أذن على الشيويج | Raison, s. f., faculté intellectuelle qui distingue

A raison de, en raison de, sur le pied de, à pro-على موجب, portion de

عاقل, RAISONWABLE, adj. com., doué de la raison, عاقل .ناطق ـ

Prix raisonnable, convenable, مناسب.

Raisonnuble , équitable , منصف . Être raisonnable envers quelqu'un, ne pas exiger trop de lui, أنصفه.

من العقل ـ حق , Raisonnable, selon la raison .معقول ان ـ حق ان ، Il est raisonnable de . معقول ـ BAISONNABLEMENT, adv., conformément à la rai-. بالحق و الانصاف_ بعقل ـ بالمعقول , son , à l'équité ,

Raisonnablement, convenablement, Lulia.

. بقانون , Raisonnablement, passablement

RAISONNÉ, E, adj., appuyé de raisons,

RAISONNEMENT, s. m., faculté, action de raison-. تعقل ـ عقل ner,

قياسات, pl., قياس ; pl., قياسات .دلایل ,plur., دلیل _ براهین ,plur., برهان _

Raisonnen, v. n., faire usage de sa raison, عقل L . .. I. تنقر ، Raisonner, v. a., se rendre raison de احكم - اتقن

Raisonner, v. n., alléguer, chercher des raisons, Raisonner sur, examiner une affaire à fond, . مبحث حن امر

Raisonneur, qui fatigue par de mauvois raisonnemens, محاجع

RAJEUNIE, v. a., rendre la jeunesse, la fraicheur, .جدد الشاب

Rajeunir, redevenir jeune, وعادره رجع الى الصباء 0. عادره رجع الى الصباء 0.

RAJUSTER, v. a., raccommoder, ajuster de nouveau, ida - ملّع - وفق

Râle ou Râlenent, s. m., bruit qu'on fait en râlant, تقعقع ـ دخول و خروج النفس عند المات. ـ تنازع ـ تنازع ـ

RALENTIR, v. a., rendre plus lent, פלפט - . عرق

تباطی عن Se Ralentir, v. pron., devenir plus lent, نباطی عن Son zèle s'est ralenti, بردت همه دارتنجی - تراشی

RALENTISSEMENT, s. m., relachement, diminution du mouvement, خباطی ـ بطؤ ـ تراخی.

Râler, v. n., rendre un son enroué en respirant, حشرج - نازع - قعقع

RALLONGEMENT, s. m., נשלפ גל.

RALLONGER, v. a., rendre plus long en ajoutant quelque chose, ماول يا. .

RALLUMER, v. a., allumer de nouveau le feu, etc., عاد شعل النار O.

RAMADAN, s. m., mois arabe consacré su jeune,

RAMAGE, S. m., chant des oiseaux, صياح , مناعاة الطيور

Ramage, rameaux, branchages, leur figure,

RAMAGER, V. D., chanter (oineaux), صاح قرد الناعي

RAMAIGRIR, v. a., rendre plus maigre de nouveau, عاد أسقم

Ramaigrir, v. n., redevenir maigre , عاد انسقم O.

RAMAS, s. m., assemblage de choses de peu de valeur, کشته عفشه .

- مجہوع , Ramasse, e , adj. , trapu, vigoureux ملان ــ ملہلم ــ مدعبل.

RAMASSER, v. a., saire un assemblege, A.

Ramasser, rassembler ce qui était épars, آم O. ـ ملم ـ ما الله علم ـ الله ـ الله علم ـ الله علم ـ الله علم ـ الله علم ـ الله ـ اله

Ramasser, prendre co qui était à terre, ا شال ـ. O. لقط

Se Ramasser, se replier sur soi-même pour s'élancer, etc., اجتمع للوثبة.

Ramassis, s. m., assemblage, choses ramassées sans choix, قياً _ مُشدّ _ عُشد .

RAME, s. f., aviron, مقدانی; plur, مقادیف, Rame, vingt mains de papier réunies, زرمة ورق ماعون ورق - رزم , رزمات.

عودة , Rume, branchage pour soutenir les pois عودة . النسنيد الجابان

RAMEAU, s. m., petite branche d'arbre, نعصن plur., شعانين, plur., شعنون ـ أعصان. Dimanche des Rameaux, dimanche avant Paques, أحد الشعانين.

Rameau, branche, au fig., شعبة; plur., شعاب, Ramea, s. f., branches vertes, أغصان

jeune, RAMENEA, v.a., amener une seconde fois, remettre une personne au lieu d'où elle était partie, حَمْع 0. عاد احضر 0. عاد احضر 0.

Paragram adamsia salama (ila

هدّی Ramener, adoucir, calmer, هدّی.

سند الجلبان باوتاد

Ramer, v. n., faire jouer les avirons, جذف I.; RAMURE, s. f., bois d'un cerf, قرون الايل

م نوانية , plur., نوتي , plur., نوانية

RAMEUX, SE, adj., qui jette beaucoup de branches,

RAMIER, s. m., pigeon sauvage, جام برى ترغلة ـ ترغل.

RAMIFICATION, s. f., division en plusieurs rameaux, انشقب ـ تشعبب

, plur. , شعبة , plur. , .شعاب

SE RAMIFIER, v. pron., se partager en branches,

RAMILLES, s. f. pl., menus bois en fagots, شواشي ـ

غل _ كَيْد _ حقد _ كشاحة _ عباوة | . حرون _ حارون , (cheval), عباوة | .طرى , RAMOLLIR , v. a. , amollir

Se Ramollir, v. pron., devenir mou, يُطْرِي.

RAMONER, v. a., ôter la suie d'un tuyau de che-نظف المدخنة من الهباب minée,

منظف الداخر, s. m., الداخر,

Rамрант, z, adj., qui rampe, ביוי.

Rampant, au fig., bas, vil, رابى ـ دابى ـ دابى .ذلىل

RAMPE, s. f., suite des marches d'un escalier, depuis un palier jusqu'à l'autre, سلالم.

Rampe, balustrade à hauteur d'appui, درابزیر. Rampe, plan incliné qui tient lieu d'escalier, .طلعة _ نزلة

vers, دیے I. دیے O.

RAMER, v. a., soutenir des pois avec des rames, عاش ذليسلا I. Ramper devant quelqu'un, .تىسكن ، ١٠ ذلّ ، تذللله

. اغصان ـ فروع, Ramure, les branches d'un arbre

RANCE, adj. com., qui commence à se corrompre,

RANCE, s. m., odeur de ce qui se corrompt, RANCIDITÉ, s. f., ou RANCISSURE, qualité de ce qui est rance, مناخة.

RANCIR, v. n., devenir rance,

RANÇON, s. f., prix que l'on donne pour la déli-. فديت ـ فدا ,vrance

RANCONNEMENT, s. m., exaction, John ... RANÇONNER, v. a., mettre à rançon, اخذ فدا O. O...لب ماله, Rançonner, exiger plus qu'il ne faut, ماله ماله, O. . ٨ سلنح - . ٥ بلص -

BANGUNE, s. f., ressentiment gardé d'une offense,

RANGUNIER, ÈRE, adj., qui garde de la rancune, .صاحب کید - کاشے - عبی - حقود

RANG, s. m., ordre de choses sur une même ligne, , plur. , صفوف, Le premier rang des soldats وصف سلك لولو, Un rang de perles اول صف العسكر ا Rang de choses superposées, طبقة على المبقة على المبقة على المبتدء المبتدء

- مواضع , plur. , موضع , plur. , مواضع

Rang, au fig., condition, degré d'honneur, مقام; . مراتب , pl. , مرتبة - طبقت - درجة - مقامات , pl. , ترتبوا الناس , Chacun se plaça suivant son rang . على مراتبهم Cela ne convient pas à votre rang, .هذا ما يليق لمقامكم _ ليس هذا من شانكم

- I. عد من جلة , Mettre au rang , au nombre de RAMPER, v. n., se trainer sur le ventre comme les جعل في مقام A. Être, se mettre sur les range; au fig., se mettre parmi les prétendans à une charge, Ramper, au fig., être dans un état abject, حَمْل فِي جِلةَ الطِّلَابِ ـ. ٥٠ دخل الصف العباد . إلى On l'a

mis au rang des savans, انتظم في سلك العلما.

. صفوق , plur., صفوق , plur., صفوق .

RANGER, v. a., mettre en ligne, ooo O.

Ranger, mettre en ordre, رض ـ رتب O. _ فظم _ O. _ . Ranger l'un sur l'autre, طبق . || Ranger chaque chose à sa place, ركّن كل شي في موضعه. | Ranger les .رض الصحون و الاقدام, assiettes et les verres,

Ranger, écarter, mettre de côté, ap i La .I شال ـ

Ranger parmi, compter parmi, چلة ,I. . جعل تحت حكومته, Ranger sous sa domination Ranger à la raison, mettre à la raison, ضبط O. -بقتر الطريقة. I. Je te rangerai à ton devoir, اروبك قيمتك وقدرك اعرفك حدك

Ranger, terme de mer, aller le long de, نبع البر A. Se Ranger, v. pron., s'écarter pour faire place, وسع السكتر

Se Ranger, se mettre en rang, فضاً _ اصطف _ الصف Se Ranger du parti de, embrasser le parti de, à l'opinion de, بنبع رأيه

RANIMER, v. a., redonner la vie, de la vigueur, قرى القلب, Ranimer le courage. انعش ـ احيى Ranimer, réveiller les passions, اثار أهوا .النفس

Se Ranimer, v. pron., انتعش Se ranimer (passion), عاد اشتد O. _ عاد I.

RAPACE, adj. com., ardent à la proie, جارح; pl., خاطف - جوارح

RAPACITÉ, s. f., Laba.

RAPATRIER, v. a., réconcilier, صالح.

Se Rapatrier, v. pron. , أنصالحوا .

RAPE, s. f., ustensile pour raper,

Riper, v. a., mettre en poudre avec la râpe; user ناسب, Avoir du rapport avec, مطابقة ـ تناسب أ. ثوب بالي . Avoir du rapport avec RAPETASSER, v. a., وقع

صغر, RAPETISSER, v. a., rendre plus petit,

O. صغر, Se Rapetisser, v. pron.

RAPIDE, adj. com., vite, سريع.

RAPIDEMENT, adv., بسرعة.

.سرعة, RAPIDITÉ, s. f., célérité, مسرعة

RAPIÉCER, v. a., mettre des pièces, وقع

RAPIÉCETAGE, s. m., action de rapiéceter, ترقيع.

Rapiéceter, v. a., rapiécer, وقع

سينے ۔ نصلة , Rapière, s. f., longue épée

RAPINE, s. f., action de ravir, pillage, concussion, .اختلاس ـ سلب ـ نهب

RAPINER, v. a. fam., prendre injustement, O. .آ خطف آ

.استعادة _ رق _ رجوع , RAPPEL, s. m. ,

.عاد نده , RAPPELER , v. a. , appeler de nouveau , عاد نده . - استعاد - رتجع - اعاد , Rappeler, faire revenir .0 رق ـ استرجع

. أمرة بالرجوع, Rappeler, révoquer un envoyé, . فكر في , Rappeler, représenter l'idée du passé,

Ne rappelons point . فكُرني فيد, Se ranger | Rappelez-moi cela . نبع جاءة فلان ـ انضم الى جامت فلان le passé, لانذكر القديم.

> I. فاق على ـ O. ذكر Se Rappeler, se souvenir, ذكر دق الطب الطبال, faire battre le rappel, دق لرجوع العساكر

RAPPORT, s. m., revenu, produit, وأرد . Rapport, relation, récit, exposition d'un fait, .اخبار - تـقرير - عرض - بيان - ينقل

نقل, Rapport, récit fait par indiscrétion, malignité ـ نيية ـ Faire des rapports malveillans contre quel-- وشع به الى فلان , Celui qui te fait des rap. ports sur le compte des autres, fait aux autres des من نقل الیک فقد نقل بتعلیم rapports sur ton compte, .عنك

- موافقة, Rapport, convenance, conformité,

Rapport, liaison de certaines choses entre elles, relation à leur fin, حُكُونَه.

Rapports, au plur., vapeurs qui sortent de l'estomac, تخارات.

Par rapport à, prép., quant à, pour ce qui est de, tion, رجع الى A.

S'en Rapporter

Par rapport à, pour, dans la vue de servir, لاجل - من شان.

Par rapport, par comparation on proportion, بالنسبة الى ـ نظراً الى.

Pièces de rapport, unies et arrangées sur un fond,

RAPPORTABLE, adj. com., qui doit être rapporté à la succession, عض الأرث.

RAPPORTER, v. a., reporter une chose au lieu où elle était, موضعة الشي الى موضعة O.

Rapporter, apporter d'un endroit éloigné, différent, نقل O. ـ جاب I.

. تعلم ثانى الصافى الى Rapporter, joindre pour compléter, العلم ثانى الى الصافى الى . O.

. تـقربب I. روی ـ . O نـقل ـ . O ذکر , Rapporter , raconter . حکم ا

Rapporter, redire par malice, نقل اليه عن احد, O.
Rapporter, citer, alléguer un passage, أورد.

Rapporter, diriger, référer ses actions à un but, plus près, قرّب من . Rapprocher, au : عهل الشير الأجل ـ وجّه الى

mapporter, attribuer, الله الى O. Rapporter son النسب الى origine à, النسب الى النسب الى Rappror

Rapporter, recueillir, جع م. ـ م. م. A. Il n'en a rapporté que de la honte, رجع بالخزية.

RAPSO مرح دعوى . Rapporter, produire un revenu, du fruit, علم الحجاب A. الجاب I. Cette affaire ne vous rapportera rien de bou, المجيك, ما يحصل لك خير من ها المادّة . Rapso Rapporter, exposer l'état d'un procès, دعوى دعوى . Rapt

Rapporter, révoquer, annuler, اطل.

Se Rapporter, v. pron., avoir du rapport, de la conformité, de la convenance avec, قابق ـ طابق ـ فاست

Se Rapporter, terme de grammaire, avoir relation, جع الی A.

S'en Rapporter à quelqu'un, s'en remettre à sa décision, الموس اليه الاهر. Il faut s'en rapporter là-dessus aux médecins, المرجع في ذلك الى الحالم. I Je m'en rapporte à ma dernière lettre, je vous y renvoie, المرجع في ذلك الى اخر مكتوبنا.

Rappontées, adj., مُنْقَسُول Pièces rapportées, مُنْقَسُول .اجزا مُجَيِّعة

تقال, Rapporteur, se, s., qui fait des rapports. فتنى ـ

Rapporteur, qui fait le rapport d'un procès, شارح دعوة.

Rapporteur, instrument de géométrie, منقلة.

RAPPENDEE, v. R., apprendre de nouveau, تعلم ثاني.

Rapprocentment, s. m., action de rapprocher, تقریب.

.مصالحة , Rapprochement, réconciliation

مقارفت , Rapprochement, mise en regard, مقارفة.

RAPPROCHER, v. a., approcher de nouveau, de plus près, قرب من.

قارن, Rapprocher, su fig., mettre en regard, قارن, شیا بشے

. مالح بینهم - قرب ، قرب من . Se Rapprocher, v. pron. , قرب من .

Se Rapprocher, se réconcilier, عطلح اصطلح .

RAPSODIE, s. f., mauvais ramas de vers, de prose,

Rapsodistra, s. m., qui ne fait que des rapsodies,

Rapt, s. m., enlèvement par violence d'une fille, etc., سبی اختطاف ـ سبی RAPURE, s. f., ce qu'on enlève avec la râpe, برادة . RAQUETTE, s. f., ou Nopal, arbre, صبار عسبرة

RARE, adj. com., qui se trouve, arrive rarement, صنين _ قليل الوقوع _ قليل الوجود _ نادر.

RAREFACTIF, 1VB , adj., qui rarefie . باسط مرخى.

RAREFACTION, s. f., dilatation, ارتخا.

RABÉFIANT, E, adj., qui raréfie, dilate, dul.

O. بسط ـ ارخى RARÉFIER, v. a., dilater, صط ـ ارخى

RABEMENT, adv., peu souvent, عنى النادر .غي القليل .غي القليل

RARETÉ, s. f., disette, 35.

Rareté, qualité de ce qui se trouve, arrive rarement, قلَّة وجود قلَّة وقوع.

Rareté, chose rare, singulière, عجسة.

Raretés, au pl., choses rares, curieuses, عوا ببب عرايب عرايب عرايب

RABISSIME, adj. fam., très-rare, أنادر, عزيز جدّاً. Ras, E, adj., rasé, محلوة.

Ras, qui a le poil fort court, الماء ; pl., كُلُس, Ras, uni, مَكُس. La rase campagne, البرية السوية المتسعة Boisseau ras, mesure rase, كيل ملان سوا لا زايد ولا ناقص.

RASADE, s. f., verre plein jusqu'aux bords,

RASEMENT, s. m., terme milit., action de raser uu כ אני ב . O. פגי ב . A. ב על ב . O. RASSIS, E, adj. (pain), qu

ميش بايت . Raser, v. a., couper le poil près de la peau, عيش بايت . A. ـ ميش بايت . Rassis, au

Raser, démolir, هدم I.

Raser, au fig., passer rapidement tout auprès, قات جنبه حتى كاد يصدمه ــ I. هفّ

Raser, v. n., en parlent d'un cheval qui ne marque plus,

RASIBUS, adv. popul., tout près, قطم.

RASOIR, s. m., instrument pour raser, موسى; plur., مواس الحلاقة ـ مواسى, plur., مواس

RASSASIANT, E, adj., qui rassasie, בُسْبِع.

RASSASIEMENT, S. m., شبع.

RASSASIER, v. a., apaiser la faim, مشبع ـ شبع ...أ

Rassasier, au fig., satisfaire les passions, عليل المنافع غليل I.

Se Rassasier, v. pron., شبع من A. Sans pouvoir se rassasier, من غيرشبع

RASSEMBLEMENT, s. m., לק; plur., בש - לפן,

Rassembler, mettre en ordre, رتب.

Rassembler, rajuster ensemble des pièces de menuiserie désassemblées, عشر الى بعض عادركس 0.

Se Rassembler, v. pron., se réunir, s'amasser, التم ا جتهع. On se rassembla en foule autour de lui, منزاجوا الزاحوا الناس عليه الناس عليه.

RASSEOIR, v. a., asseoir de nouveau, replacer,

Rasseoir, v. n., ou Se Rasseoir, se reposer, se purifier, ق ن مفا O. _ ق O.

Se Rasseoir, v. pron. , s'asseoir une deuxième fois , قعد ثاني O.

Se Rasseoir, au fig., se remettre de son trouble, ا ركز ـ فاق على روحہ ـ . I فاق من كلاضطراب . ـ . A هدا ـ . O , كر. ـ

Rassis, e, adj. (pain), qui n'est plus tendre, عيش بايت.

Rassis, au fig., grave, réfléchi, رزین - رزین و Qui est de sens rassis, qui n'est point ému, troublé, غیرمضطرب البال ـ واعی علی روحه ـ بسکون البال ـ مالک عقلد و رشال ـ مالک عقلد و رشال .

RASSURER, v. a., mettre en état de sûreté, raffermir, مكّر.

Anacques, water a continues, la transpolité, عصيدكم الباينوا

ச்.ரு. - அ. animali annigenta நார் glitte.. நிர்ந் ் Racionala, ம. ஆ. approuves authentiquescent , A رضي ب-الحصي بالوسا - جولايون . بالله وجولايون و Allante معام عامة . فوع فيسش عسيف بالماله بالمسالة المستنت المستنت المستنت المستناك المستناك المستند و الماله المستند النكتي المسلم بالمان المسلم - a part the charte of does tests out to mains do not just some softline, and matelots, رواتب والنب بيحي من ماكيل وسنوي إلا العقار و "نسور المسامة اله العالم الما العالم الله الما الما الما الما الم خوب نگار اعار

there the speed a consign . Same - Francis

Propositor of the Hyperica facts demanderates de tratic the survey all a Survey

Restricted, to the firm a suplier and bailmaine, وبكوميض

مر الموسكي و المعادية و المعادية و المعادية و المعادية ا KALL . 1. , Vinnare min , Jack. I'ai la rate, fai - in رصايو لي فعيزة وعدده عد مدسو سه

Equation in tale, an fig. fam., faire vire beau-.شورم صدولا به موت من الصحيحك ، ۸۸٬۰۴۰

MATECO, 9. m., outil de jurdinage, בייפל בייים الد البستاني بشكل المنط

HATELEN, v. a., hier les ordures avec le râteau, (). Râteler, amasser avec le râteau, جونى ماطغت .0 جرف 🕳 (٥ لمَّ

. جرائي , RATELRUM, o. m. , qui ratèle, جرائي.

.0 عاد حصل على - | RATRITER, a. m., endrok nu l'on met la fourrage que l'on donne aux animaux, - ale.

. وقع ثاني مرة مرة السفان , Rdtelier, leadeux rangées de dents اکذب , Hatka, v. n. (armed feu), manquer à tirer, کذب Moser, an fig. fam., no pas relussir, ممل باك 1. عبلت الم . رجم بالخيجة ـ

Motor, v. a , ne pas attraper ou toucher, しししししし し 一山 か. Ratians, s. f., machine à prendre les rats, etc., مصيادة

Hatterre, metterpren faire de la game, Alles al

BATTERMITTON, a. f., approhation authentique, تصديق _ احضا بالهييل _ وحد ب

Rattan d'arge pour un alimed, . . ; plur. , , . . Le.

Resulter, as, 111, . . .

RECENSER, v. a. , empurter en ratimant la superficie, .0 جرف , A. Rusimer avec le rateau فعط ـ . 1 قشط RATESOTER, S. L., instrument pour ratiner, ils

RATISSERE, S. L., ce qu'ou ôte en ratissant, il la. RATTACHER, v. a., attacher de nouveau, lu, ale 0. Se Rattacher , v. pron. , بنعلق ب

A. أحدق , RATTEIBORE, v. a., rattraper

RATTRAPER, v. a., ratteindre, reprendre, ۱۰ مسک . . ۵ لحق - ۵۰ حصل علی

Rattraper, rejoindre quelqu'un qui était devant, ۸۰ لحق

عرض, Rattraper, recouvrer ce qu'on avait perdu,

Rattraper, attraper de nouveau dans un piége,

RATURE, s. f., effaçure par un trait de plume.

RATURER, v. a., effacer avec un trait de plume,

RAUQUE, adj. com., rude, enroué (son), 🛁!. RAVAGE, s. m., dégât, سأبث.

RAVAGER, v. a., faire du ravage, خرب I. O. RAVALEMENT, s. m., t. de maçonnerie, crépissure, اجع في رابه م .تلييس حايط

RAVALER, v. a., retirer en dedans du gosier, L. A. Ravaler, terme de maçonnerie, crépir un mur du . اليس , خفق حايط , اليس , اليس , اليس .

Ravaler, au fig., rabaisser, eds.

.وطي _ اذل Ravaler, déprimer, avilir, اوطي _ ا

Se Ravaler, v. pron., se rabaisser, s'avilir, ترذل. RAVAUDAGE, s. m., raccommodage à l'aiguille, . ترقيع ـ

RAVAUDER, v. a., raccommoder à l'aiguille de mé-رقع ـ . I. O. رفا , chantes kardes

RAVAUDEUR, se, s., qui ravaude, وفاء, fém.,

RAVE, s. f., racine potagère, فجيل (Barbarie) leurs, إهي إلى . فتجال Vendeur de raves, لفت بلدي

RAVIGOTER, v. a. fam., rendre des forces, قوى . انعش ـ

RAVILISSEMENT, S. m., בונה.

.سيل

précipite des montagnes, etc., لسيول; plur., مسيول.

ارض هابطة من , Ravine, lieu cavé par la ravine

RAVIR, v. a., enlever par force, - ibi I. -صلب _ اختطف O. Ravir quelqu'un, à sa famille (en causant sa mort), فَجَع أَهَاء. ∦ La mort أنفجع في أبنه ,lui a ravi son fils

. نصف قطر | Ravir, au fig., charmer, exciter une vive admiration, سلب العقل ـ I. _ شحطط O. Ravir de contentement, سرّة غاية السرور. | Ravir d'admira-منير _ مَضى _ مشعشع , tant, brillant انسطل ,Être ravi en extase ا ادهل ـ حيّر , A ravir, adv. fam., admirablement, بنوع بشحطط.

SE RAVISER, v. pron. fam., changer d'avis,

RAVISSANT, E, adj., qui ravit, emporte, فاطف. Ravissant, au fig., qui charme l'esprit et les sens, مسلب العقل _ يسلب العقل

.مدهل , Ravissant, merveilleux, etc., مدهل

RAVISSEMENT, s. m., au fig., transport de joie, d'admiration, انسلاب العقل.

RAVISSEUR, s. m., qui ravit, enlève avec violence, .خاطف _ سلاب

. تجديد الذخاير - تهوين , RAVITAILLEMENT, S. m. , RAVITAILLER, v. a., remettre des vivres, des mu-جدّد الزاد و الذخايـر ,nitions dans une place مون -

RAVIVER, v. a., rendre plus vif le feu, les cou-

RAVOIR, v. a., avoir de nouveau, retirer des mains de quelqu'un, عاد حصل على 0.

RAYA, s. m., sujet non mahométan du Grand-.رعایا ۔ ذمّی ,Seigneur

RAYER, v. a., faire des raies, ... Étoffe rayée, RAVIN, s. m., lieu cavé par une ravine, مخطط raies, مخطط Toile rayée de bleu et ـ قهاش مخطط خطوط زرق و خطوط جر ,de rouge RAVINE, s. f., débordement d'eau de pluie qui se ارتى و احرا Ètosse de soie rayée, للاحد

> ـ خرطش ـ . I محى , Rayer, effacer, raturer .0 شطب ـ .0 رصد

RATON, s. m., trait de lumière, شعاع; pl., أشعة ; pl., .خطوط , plur. , خطوط , plur. , خطوط ,

Rayon ou gâteau de miel, قرص عسل.

Rayon, terme de géométrie, demi-diamètre,

رفوف , plur. , زق , plur. ,

RAYONNANT, E, adj., qui rayonne; au fig., écla-

RAYONNEMENT, S. m., cham.

RATORBER, v. n., répandre, jeter des rayons, briller, ב أشاء _ شعشع أشرق _ أشاء _ شعشع ألم المرق _ أساء _

RAYURE, s. f., terme de manufacture, manière dont une étoffe est rayée, تخطيط ـ قلم ـ تقليم.

Réaction, s. f., action d'un corps frappé sur celui qui le frappe, موجعة ما دفعة.

Réaction, au fig., vengeance, رجعة ـ انتقام.

Réagia, v. n., se dit d'un corps qui agit sur celui dont il vient d'éprouver l'action, دُد عهل في O. مرد عهل في O. م

RÉAJOURNEMENT, s. m., terme de pratique, nouvel ajournement, إِنَّا ثَانِهِ).

REALIOURNER, v. a., ajourner de nouveau, البقى مرة الى عير يوم المعارق مرة الى عير يوم

Réal, s. m.; plur., Réalux, monnaie d'Espagne, ریالات, plur., ریالات,

Réalcal ou Réalcal, s. m., arsenic rouge, علم الفار مكلّس ـ رهب اجر

REALISATION, s. f., action de réaliser,

Réaliser sa fortune, changer ses propriétés contre de l'argent, عجع دراهم نقد.

Se Réaliser, v. n., تنحقق.

REALISME, s. m., système qui consiste à regarder les êtres abstraits comme des êtres réels, مذهب الفلاسفة يقولون بتحقيق الاشيا المجردة ...
Réaliste, s. m., qui regarde comme réels les êtres

abstraits, فيلسوف محقق ,

Realité, s. f., existence effective, حقيقة.

Reassignation, s. f., nouvelle assignation desant un juge, مطلب ثاني الى عند الحاكم,

Réassignation, assignation sur un autre fonds plus sur, حواله ثانية ماكنة.

Réassigner, v. a., assigner de nouveau devant le juge, طلب ثانى مرة الى عند الحاكم

Réassigner , assigner un revenu sur un autre fonds, قلب الحوالة على I.

Rébarbatif, ive, adj. sam., rebutant, peu civil, عبوس ـ كشر

عيّر, بنى ,REBĀTIR, v. a., bātir de nouveau. . ثانى مرّة

REBATTRE, v. a., remettre certaines choses en meilleur état en les battant, comme un matelas, etc., uso O. Voyez Battre.

Rebattre, au fig., répéter jusqu'au dégoût, کرر. ... طری ا

REBATTU, E, adj., (pensée, discours) très-commun, مطروق.

REBELLE, adj. com., qui se révolte, وعاصى; pl., عاصى; plur., عُصالاً

Mal rebelle, qui ne cède pas, عداء صعب.

SE REBELLIER, v. pron., عصى على ـ 1. عصى على ـ 0.
REBELLION, s. f., révolte, خروج ـ عصيان.

Se Rébéques, v. pron. fam., répondre avec fierté à son supérieur, شنيد على شيخه.

SE REBIFFER, v. pron., 5, "- ".

Reblanchia, v. a., blanchir une seconde fois, بيّس ثاني

REBLE OU RIÈBLE. Voyez GRATERON.

Rebondi, e, adj., arrondi par embonpoint, مترفس, Rebondir, v. n., faire un ou plusieurs bonds,

REBORD, s. m., bord élevé et sjoulé, مننث.

Reborder, v. a., mettre un nouveau bord, حطَّ داير جديد O.

O. سدّ ر. a. , تسكر Reboucher , v. a. ,

عكس ـ قايم , Rebours , s. m., le contre-poil, ما

Rebours, au fig, fam., contre-pied, le contraire de, عكس ـ مندار ـ مقلوب

معلى القابع, adv., à contre-poil, على القابع.

A rebours et au rebours, adv., à contre-pied, à contre-sena, بالمندار - بالمقلوب - بالعكس .

REBOUTEUR, s. m., qui remet les os cassés, les luxations,

REBROUSSER, v. a., relever les cheveux en sens contraire, على القابم A rebrousse-poil, وقف الشعر عكس الشعر.

Rebrousser chemin, retourner subitement en arrière, عاود اندار.

REBUTFADE, s. f. fam., mauvais accueil, paroles dures, تَكَشَيرَةُ.

. نوع معتى , Rkaus, s. m., sorte d'énigme

REBUT, s. m., action de rebuter, تكشيرة.

Rebut, ce qui a été rebuté, ابرار ـ بور ـ دشار.

REBUTANT, E, adj., qui rebute, décourage, مزمّق .

Rebutant, déplaisant, عربه مقرق لله مقرق .

REBUTER, v. a., rejeter avec dureté, 5, 0. مقرد .

REBUTER, v. a., rejeter avec dureté, 5, 0. مقرد .

Réce

Rebuter, dégoûter par des obstacles, زَمَّن , Rebuter, choquer, déplaire, نَفْر.

Se Rebuter, v. pron., se dégoûter, se décourager, مل مل مل . . .

Recalcitrant, e, adj., qui résiste avec opiniàtreté, عنيد ـ وقع

RECOMPTULATION, s. f., repetition sommaire de ce qu'on a dit, انكرير الكلام على سبيل الاجال اجال,

RACAPITULEA, v. a., redire sommairement, جل اجل ـ اجل ـ أجل ما كان شرح بالتفصيل ـ أجل

RECELEMENT, s. m., action de receler, ביישיים.

RECEZER, v. a., garder et cacher le vol de quel- _ مستوفى _ معتصل _ .

RECEVOIR, v. a.

Receiler, douner retraite à des coupables, les caeber, تاوى مذنبين.

Receler, détourner, cacher des effets, أخفى شياً RECÉLEUR, SR, S., qui recèle un vol., مختبى السرقة, RÉCEMMENT, adv., depuis peu, مدة قريبة من مدة قريبة.

RECENSEMENT, s. m., dénombrement, Jé.

Recensement, nouvelle vérification de marchandises, کشف

RECENSER, v. a., faire un recensement, 36 I.

Recenser, vérifier, examiner, کشف I.

RÉCERT, E, adj., nouveau, בָּגנ, plur., בּגנ.

Réckeissé, s. m., reçu de papiers, quittance, رجعة, plur., وصول ـ رجع,

RECEPTACIE, s. m., lieu où se rassemblent plusieurs personnes, حجته ع ماوى

Receptacle, lieu où se rassemblent plusieurs choses venues de plusieurs endroits, ملمّ محتمع .

RECEPTION, s. f., action par laquelle on reçoit, عرقونا بوصوله Accusez-m'en la réception, مايدكم

Réception, accueil, manière de recevoir, استقبال Faire à quelqu'un une bonne réception, قبول. لاقاء باحسن ملاقاة ـ اكرم قدومه.

Réception, cérémonie d'entrée dans un corps, ادخال ـ دخول.

RECETTE, s. f., ce qui est reçu en argent ou autrement, مقبوض ـ مدخول.

Recette, action, fonction de recevoir, قبص.

Recette, composition de drogues, écrit qui l'enseigne, مفت ـ وصفة.

RECEVABLE, adj. com., مقبول مقبول.
RECEVEUR, SE, adj., chargé d'une recette, متلقى

REGEVOIR, v. a., accepter, prendre ce qui est

offert , آخذ م A. مقبل O. Votre présent a été bien reçu, . كوانين , plur. ; كانون مديتكم صارت بحيز القبول , صارت مقبولة , agrée

Recevoir, toucher ce qui est dû, قبط I. ـ غذ O. I. جاة مكتوب _ وصله مكتوب, Recevoir une lettre , Recevoir une nouvelle ورد عليه , وفد اليه كتاب ـ , Recevoir l'ordre de وصله خبر ـ . I جالا خبر وصله امر ب ـ .0 امروة ب

O. Recevoir des coups, اكل قتلة, ضرب unaffront, صارت له بهدلة. Recevoir une blessure, الجرح . Recevoir une récompense , انجرح . المجرح - عيل معك خير ,Vous en avez reçu des services له يد عليك. | Il recut de grands honneurs, تنفتيش Recevoir un sacrement, اكرموة خاية الاكرام اقتبل سرا - تبرك بسر

Recevoir, éprouver (du déplaisir), مصل له عمّ الله عمر. Recevoir, retenir ce qui tombe de haut, etc., .اسلقّي ـ تلقي

Recevoir, accueillir une personne, قبل A. _ .اكرمه ,Bien recevoir quelqu'un . الأقى ـ استقبل

. وهو - الدخل, Recevoir, admettre dans une compagnie.

A. رضى ب A.

A. قبل , Recevoir, être susceptible de

RECHANGE, s. m. (de), objet qu'on tient en réserve | mariage, عنب في بنت A. pour s'en servir au besoin, للتنغيير.

A. ـ مُفدُ من مري Reghapper, v. n., être délivré de, . تخلص من . . ٨ خلص من

RECHARGER, v. a., charger de nouveau des bêtes de somme, حہل من جدید. Recharger une arme à .عبر من جدید ,feu

Recharger, faire une seconde charge sur, J. I. ثانم علي

.A طرد من موضع الى موضع ,aure

RECEAUD, s. m., ustensile où l'on met du feu,

RECHAUFFAGE, s. m., au fig. fam., vieux propos donnés pour du neuf, كلام بايث.

RÉCHAUPPÉ, s. m. fam., mets réchaussé, .بايت

Réchaussé, au fig., pensée, ouvrage pris, imité d'un autre, منتحل.

RECHAUPFER, v. a., نف _ دفي . Réchauffer de الفي يديد, Réchauffer les mains المنحن الماء, l'eau ـ تدفى ـ O. سحر، بريد O. يدفى ـ Se Réchauffer, v. pron.,

Recherche, chose curieuse, recherchée avec soin, .مطالب , plur., نفيس

جد في طلب, Recherche, poursuite pour obtenir, جدّ رغبة في ــ

زودة ـ اعتنا زايد , Recherche , rassinement , Recherche, affectation dans le style, etc.; تصنع

RECHERCHER, v. a., chercher avec soin, tâcher d'avoir, عد في طلب O. Rechercher une fille en

Rechercher, saire enquête de la vie, des actions de A فحص ـ A بحث , quelqu'un

RECHERCHÉ, в, adj., demandé, désiré, __ adj.

Recherche, opposé à naturel, مبالغ _ مصنع . Re-. يرغب في اللبس المفتخر, cherché dans sa parure.

مكشر, Receigné, R, adj., qui a l'air maussade, مكشر.

RECHIGNER, v. n. fam., témoigner de la mauvaise RECHASSER, v. a., repousser d'un lieu dans un humeur, de la répugnance par l'air du visage, عبس I. .کشر ـ [

RECHUTE, s. f., retour d'une maladie, نكسة . Avoir une rechute, انتكس في المرض .

Rechute, retour au péché, بنع لذنب.

RÉCIDIVE, s. f., rechute dans une saule, رجوع,

RECIDIVER, v. n., retomber dans une faute, بنا الدنب A.

RÉCIF ou RESSIF, s. m., chaîne de rochers sous l'eau et à fleur, صخو _ صخو.

Récipient, s. m., vase, اناء; plur., مُنْيِدٌ,

RECIPACIATION, s. f., action par laquelle on reçoit ou rend la pareille, ald.

.شرکت ـ مشارکت, s. f., مشارکت ...

RECIPROQUE, s. m., la pareille, مثل منظير Rendre le réciproque, عنا مناء المجازى احدًا بهذل ما صنع.

' Récit, s. m., narration d'un fait, المنت عليه المناسبة. Il leur fit le récit de cette aventure, حدّثهم بالذي جرى ـ قص عليهم القصّد.

RÉCITATIF, s. m., chant non assujéti à la mesure, غنا غير موزون

RECITATION, s. f., action de réciter, эсс.

RECITER, v. a., prononcer ce que l'on sait par cœur, σος.

RECLAMATION, s. f., action de revendiquer, طلبته _ ادعا.

Réclamation, action de s'élever contre, de s'opposer à, عتراض ل ـ قيام على اعتراض الـ RECLAME, s. f., t. d'imprim., mot au bas d'une page, et qui commence la suivante, au commence la suivante de la commence la suivante de la commence de la commenc

ترجّی ,Réclamen , v. a., implorer avec instance مجا۔

Réclamer, revendiquer, du 0.

Réclamer, v. n., s'élever ou revenir contre un acte, قام صدّ O.

Réclamer, contredire, s'opposer à une résolution, قام صدّ ـ أعترض O.

RECLURE, v. a., renfermer dans une clòture, جس I.

Reclus, e, adj., qui ne sort pas, حبيس ـ محبوس

RECLUSION, s. f., détention,

Recogner, v. a. pop., repousser, rebuter durement, مَطْرِد _ قَلْم A.

قرانی , plur. , قرنت , Recoin, قرنت ; plur. , قرانی .

Recoin, au fig. fam., replis du cœur, قيفخ ; pl., خفايا

Récolement, s. m., lecture faite à un témoin de sa déposition, قرأة شهادة الشاهد عليه.

RÉCOLER, v. a., faire un récolement, قرا على الشهود شهادتهم

RÉCOLTE, s. f., action de recueillir les biens de la terre, son

Récolte, fruits de la terre, produits récoltés, علَّم عصايد, plur., علَّم مصايد. Récolte abondante, غلَّم جيدة, فايضة

RÉCOLTER, v. a., faire la récolte, aca I. (pour les céréales) - مالت .

- فاضل, Recommandable, edj. com., estimable Se rendre recomman.مكرم - عزبز - محترم - معتبر dable par, se faire estimor par, والمعرّة ب المعرّة ب

RECOMMANDATION, s. f., action de recommander quelqn'un, نوصبة ـ وصية. Lettre de recommandation, مكتوب توصية بحق أحد.

Recommandation, estime qu'on a pour le mérite, معزة. Être en grande recommandation auprès de, لم قدر وقية عند ـ لم غاية المعزة عند.

Recommandation, opposition à la sortie d'un prisonnier, faite à la requête de quelqu'un, عُوشُةً.

RECOMMANDER, v. a., prier quelqu'un d'être favorable à, de prendre soin de, في احداً على وصلى احداً على وصلى المحافظة في دعوة و حرّج عليه المحافظة في دعوة و حرّج عليه المحافظة في دعوة و حرّج عليه وصلى العقد من فلان القوا نظركم على المحافظة العرام المحافظة الكرام المحافظة المحافظة

Recommander, charger, ordonner de faire, باق ـــ 0. امرة ب الكد عليه باق ــ 0. امرة ب vous dire, مؤكدين علينا باق نقول لكم.

0. شار عليه ب Recommander, exhorter à, ب عليه 0.

Recommander, rendre recommandable, المركاعتبار

Se Recommander, v. pron., prier d'avoir soin, implorer la protection, عليه عليه. Je me recommande à vos bontés, اغركم علينا القانظركم علينا الله عليه المواجنا من خاطركم الخراجنا من خاطركم فوض امرة الى الله ـ توكل على الله .

RECOMMENCER, v. a., commencer de nouveau à faire, عاد بعهل ـ اعاد ـ A. ـ عاد بعهل ـ و م

. اجرة - اجر , salaire, اجرة -

جزا , Récompense , punition

Récompense, dédommagement, compensation, مكا فاقر عوض.

En récompense, adv., d'autre côté, en revanche, في مقابلة ذلك.

RÉCOMPENSER, v. a., faire du bien à quelqu'un pour un service rendu, une bonne action, أعداً الله يجازيك , Que Dieu vous récompense . بالنجير الله عنى كل خير - بالنجير الله عنى كل خير - بالنجير الله عنى كل خير - بالنجير الله عنى الله - المعوض على الله - المعوض على الله - المعرض على الله - المعرض على الله - المعرض على علمه الله - المعرض على علمه الله - المعرض على علمه الله - المعرض على الله - المعرض على علمه الله - المعرض على علمه الله - المعرض على الله - الله - المعرض على الله - الله -

عوض عليه , Récompenser, dédommager

. جازی Récompenser, punir, جازی

Reconposer de nouveau , ركّب ثاني مرّة.

توکیبههٔ. ,Racomposition, s. f., terme de chimie .ثانیت

RECOMPTER, v. a., compler une seconde fais, عَدَ ثَانَى

موفق ,Réconciliateur, trice , s. , qui réconcilie . مُصلح .

مُصلح. Réconciliation, s. f., raccommodement, مصلحة.

Réconcilier, v. a., faire une réconciliation, . مالح بين ـ وقق

Se Réconcilier, v. pron., se remettre bien avec quelqu'un, تصاليح مع ـ اصطليح مع.

RECONDUCTION, s. f. (tacile) terms de pratique, اليجار بالتقدير لا بالحقيقة.

Reconduire, v. a., accompagner par civilité quelqu'un dontion a reçu visite, وصَل ـ شايع

Reconduire, fam., faire sortir quelqu'un de chez soi en le maltraitant, J. A.

RECONFORTER, v. a., fortifier,

RECONNAISSABLE, adj. com., facile à reconnaître, .يَعرف ـ معروف

RECONNAISSANCE, s. f., action par laquelle on reconnaît une personne ou une chose pour ce qu'elle .معرفتر, est

على الكافاة | Reconnaissance, récompense d'un service rendu .اجر ـ مجازاة

Reconnaissance, gratitude, souvenir du bien o. تاب منونيسة منونيسة منونيسة الجهيل منونيسة منونيسة ، reçu Jen ai la plus vive مراعاة الجهيل _ عرفان الجهيل اقرّ على نفسه ب حصل عندي بذلك عاية المينونية , reconnaissance ذلك صيّرنا مهنوئين شاكرين افصالكم ـ

Reconnaissance, aveu d'une faute, اقرأر.

. كشف, Reconnaissance, examen détaillé de lieux une reconnaissance, terme militaire, کشاؤ.

Reconnaissance, acte par lequel on se reconnait .سند ـ ورقته, redevable ou dépositaire

RECOMMAISSANT, B, adj., qui a de la gratitude, ملك ثاني مرة الى حكومته ما ملك ثاني مرة الى المكلف أنها مرة الم de la reconnaissance, شاكر الاحسان ـ مهنون . Étre re. مراعي الجهيل - عارف الجهيل - شكور راعي الجهيل, connaissant

RECONNAÎTRE, v. a., se remettre dans l'esprit l'image d'une chose, d'une personne, عرف I.

Reconnaître, parvenir à connaître la vérité, . بحقق ـ .I عرف

بايعوا لم A. Ils le reconnurent pour calife, ما قبل وبالتخلافة.

Reconnattre les lieux, les observer, les remarquer, . دَيُدب - ميز - اطلع على - I. كشف

Il reconnut en lui des dispositions courageuses, شم فيد رابحة الشجاعة

Reconnatire, avouer, confesser, .اقر ب

Reconnaître, avoir de la gratitude, وزف I. .0 شكر, راعي الجهيل

Reconnattre, récompenser, قابل _ فابل Je reconnaîtrai ta peine, نشوق تعبك Dieu me donne الله يقدّرني, le pouvoir de reconnaître vos bontés,

Reconnattre pour, avouer pour, عزف I.

Se Reconnaître, v. prop., rentrer en soi-même, se

ـ 1. عرف نفسه بان Se Reconnactere, s'avouer, اعرف نفسه بان

Se Reconnattre, reprendre ses sens, La I. O. _ .استفاق من ـ .I فاق على روحه

Se Reconnaître en quelque endroit, se remettre Reconnaissance, ceux qui sont chargés de faire l'idée d'un lieu, عرف الموضع ـ . I. جاء في باله . I. RECONNU, z, adj., avoué, bien constaté, معروف .محقق _

RECONQUÉRIR, v. a., conquérir de nouveau,

. ثاني عهارة ,RECONSTRUCTION, s. f.,

عهر من جديد ,RECONSTRUIBE , v. a., rebâtir , عهر من

O نقل, RECOPIER, v. a., transcrire de nouveau

I. طوی RECOQUILLER, v. a., retrousser, replier, . صلح ثانی , RECORNIGER , v. a.

RECORS, s. m., celui qui accompagne un huissier, . اعوارن , .plur ; عون

RECOUDRE, v. a., coudre ce qui est décousu, خصط ثاني

RECOUPE, s. f., farine grossière de son,

RECOURBER, v. a., courber par le bout, ثنني I.

Recovera, v. n., courir de nouveau, جرى ثانى L. .التجم إلى , Recourir, avoir recours à

RECOURS, s. m., action par laquelle on cherche du

الربق والصفوا تعود تختلط بالدم بعد ما كانت - التجبي الي , Avoir recours ألتجسا , secours . موقع على أحد

Recours, droit de reprise, action en dédommagement par voie légale, مرجع. Avoir son recours contre surprise, صوت I. له المرجع على فلان ,quelqu'an

RECOUVRABLE, adj., qui peut se recouvrer, متحصل.

RECOUVERMENT, s. m., action de recouvrer ـ تعديل المزاج ,Recouvrement de la senté . شفا _ اتحاه إلى الصحة

Recouvrement, recette de deniers, ces deniers, تعصيل, قيص المال

RECOUVRER, v. a., acquerir de nouveau, Las-كرمش _ إحصل على الشفا ,A. Recouvrer la santé الشفا على اتيجه إلى العافية .

Recouvrer, faire la levée de deniers, ا قبض المال I. RECOUVAIR, v. a., couvrir de nouveau ce qui était إلة عساكر جديدة. فطي , decouvert

Recouvrir, masquer sous des apparences, etc., الخفى ـ .0 ستر ـ عظم ـ ـ دارى

REGRÉANCE, s. f., jouissance provisionnelle, a.s. pour qu'il les présente au souverain d'auprès de qui on le rappelle, مكاتيب سلطانية للالحبي المامور

مبهر _ فكه RECREATIF, IVE, adj., qui divertit, مبهر _ .قايم الزاوية مفاكبة , RECREATION , s. f., action de so récréer , مفاكبة .تنزيم ـ

RECRÉER, v. a., donner une nouvelle existence, droits,جدد

قايم الزوايا مشرح الخاطر, Riccazza, v. a., divertir, réjouir قايم الزوايا .0 بسطدابهد.

RÉCRÉMENT, s. m., humeur comme la salive, la

SE RÉCRIER, v. pron., faire une exclamation de

اليس , سيّع من جديد ,RECRÉPIR, V. a., عديد من جديد .

RÉCRIMINATION, s. f., accusation, reproche pour معانية ـ متاهية ,en repousser un autre

RÉCRIMINER, v.n., répondre à des accusations, des reproches, par d'autres accusations, etc., ۔ عیر من یعیرہ ۔ اشتکی علی من بشتکی .0.1 عتب على من يعتب عليه

RECRIRE, v. a., écrire de nouveau, کنب ثانی 0. انطوى , SE RECROQUEVILLER, v. pr., se replier

RECRU, E, adj., las, barassé, كانب.

RECAUE, s. f., nouvelle levée de gens de guerre,

مسكرى جديد , soldat de nouvelle levée, عسكرى جديد RECRUTEMENT, s. m., action de recruter, -, , عساكو لتكيل العدد

RECEUTER, v. a., faire des recrues, JO., A.

RECRUTEUR, s. m.; qui recrute, בולץ RECTA, adv. fam., directement, ponctuellement,

RECTANGLE, adj. (triangle), qui a un angle droit,

RECTANGLE, s. m., parallélogramme à quatre angles

RECTANGULAIRE, adj., qui a des angles droits,

رَبِيس , RECTEUR , s. m. , chef supérieur ,

تعديل ,RECTIFICATION, S. f., action de rectifier . تنفرة - تنفكة ,RECTIFICATION . S. f., action de rectifier .

bile, qui se sépare du sang et s'y remêle, مادة تعور RECTIFIER, v. a., redresser, remêttre dans l'ordre,

عدّل اصلح. Rectifier sa conduite, هذّ سيرته

Rectifier des liqueurs, les distiller une seconde fois, رَّر,

Rectifier une courbe, trouver une droite qui l'égale en longueur, Jac.

Bectilione , adj. (figure), terminée par des lignes droites, مستقيم الخطوط.

RECTITUBE, s. f., conformité à la droite règle,

RECTO, s. m., la première page d'un feuillet,

RECTORAT, s. m., charge de recteur, أياسة ,.

RECTUM, s. m., t. d'anatomie, le dernier des trois gros intestins, يَعْا الْسَتْقِيمِ.

Reçu, s. m., quittance sous seing-prive, ورد - ورد , plur., ومول

RECUEIL, s. m., réunion d'écrits, de pièces, جامع - دواوین Recueil de vers, دیوان ; plur., دواوین ; RECUEILLEMENT, s. m., action de se recueillir,

RECURILLIA, v. a., faire une récolte, amasser les fruits de la terre, حصد I. جع A. - من O.

Recueillir, ramasser des choses dispersées, جع A. جه Recueillir, compiler, جه A. ـ التقط O. Recueillir, recevoir avec humanité les voya-

Recueillir, inférer, tirer une induction d'un entretien, من انتج من Se Recueillir, v. pr., rappeler ses sens, ses idées, عواسّه

A طبنے ثانی, RECUIRE, v. a., cuire une autre fois, طبنے ثانی A. RECUIT, adj., t. de médecine, trop cuit, محروق

RECUL, s. m., mouvement du canon, etc., en arrière, تأخير.

RECULADE, s. f., action de reculer, رجعة لورا.
RECULEMENT, s. m., action de reculer, ـ تقهقر

Reculement, pièces du harnois, قدّة .

رجوع الى ورا

RECULER, v. a., éloigner, بعّد. Endroit reculé, éloigné, lointain, موضع بعيد.

Reculer, pousser, retirer en arrière, الحَر على ورا

Reculer, au fig., retarder, éloigner, il.

Reculer, v. n., aller en arrière, différer, hésiter, الله وراً .

Se Reculer, v. pron., se retirer en arrière, رجع الوراء

A RECULONS, adv., en reculant, الوراء. Marcherà تنقهقر مشي القهقرة ـ. I. مشي لورا.

SE RECUPERER, v. pron. fam., se dédommager de quelque perte, أستعوض.

RÉCUBER, v. a. Voyez ÉCUBER.

Récusable, adj. com., qui peut ou doit être récusé, مرفوض ـ يُرفُض ـ لم يُقبَل.

RECUSATION, s. f., com.

RÉCUSER, v. a., rejeter un juge, des témoins, etc. ، ما قبل ـ 1. رفض

RÉDACTEUR, s. m., qui rédige un écrit, چکاتنب plur., منشی کنتاب.

REDACTION, s. f., action de rédiger, manière dont est rédigé un écrit, أنش _ "ترتيب _ أنشاً.

REDDITION, s. f., d'une place à ceux qui l'assiégent, تسليم مُحَلّ

Reddition d'un compte, - la aubs.

Redemander, vouloir reprendre ce qu'on a donné, اعطاء مند ما اعطاء ٥. ـ عاد طلب مند ما اعطاء ٨. ـ منزجع ـ استعاد ـ استرجع ـ استعاد ـ استع

REDEMPTEUR, s. m., celui qui rachète, فادى . مُخلَّص ـ ناقذ

RÉDEMPTION, s. f., rachat du genre humain par J.-C.; rachat des captifs, خلاص.

REDEVABLE, adj. com., débiteur après un compte rendu, مديون. Il vous est redevable de cent piastres, بقى لك عليد ميث عرش بقى لك عليد ميث غرش ميث غرش.

REDHIBITOIRE, adj. com., qui peut opérer la redhibition, مفسد البيسيع. Les vices redhibitoires, العيوب الشرعية.

Rédicea, v. a., mettre en ordre et par écrit, نظم - رتب . . کتب I.

Se Rédimen, v. pron., se racheter de, فدى نفسه L. Redingote, s. f., vêtement long et large, نبض بُنِش . Redine, v. a., répéter, كرر

Redire, révéler ce qu'on savait par confidence,

Redire, blamer, reprendre, قال فيه كلام O. Il n'y a rien à redire, ما فيه كلام, Trouver à redire à quelque chose, وجد فيه عيب I.

REDISEUR, s. m., qui répète, عياد كلام.

تکرار۔ اعادۃ, REDITE, s. f., répétition fréquente تکرار۔ کلام مکرر۔

REDONDANCE, s. f., superfluité, فوصلة בשלה לוצה ב לעל לוצה ב לעל היש ב לוצה ב

REDONDER, v. n., être superflu, تفوضيل - تفوضيل ما در الدأ در الدأ الدأ الدائد الدائد

REDONNER, v. a., donner une seconde fois, rendre,

Redonner, v. n., charger une seconde fois,

Redonner dans, se livrer de nouveau à ce qu'on avait abandonné, وعد مال معالى A., عاد O.

REDOUBLEMENT, s. m., accroissement, augmentation, نشدید ـ ازدیاد.

REDOUBLER, v. a., réitérer, augmenter, ازاد عها على عمّ الدين الد

Redoubler, v. n., s'augmenter, اشتد ـ ازداد.

Redoubler, v. a., remettre une doublare, غَيْر البطانة.

REDOUTABLE, adj. com., à redouter, مُعُونُــــــ.

Reducter, v. a., craindre beaucoup, هاب A. ـ خاف من

REDRESSEMENT, s. m., action de redresser des torts, تخطيص حُق

REDRESSER, v. a., rendre droit, ـ قَوَّم ـ ثُـقُف . عدّل . عدّل

Redresser, châtier, 51.

Redresser les torts, au fig., les réparer, secou-

خلص حُقوق المظلوميدين , rir les opprimés اغاث المظلومين

Se Redresser, v. pron., se tenir droit, قام O.

REDRESSEUR, SE, s., (grand) de torts, مخلص حقوق المظلومين

RÉDUCTIBLE, adj. com., qu'on peut réduire en, faire devenir, على تجعله.

ينه قص , Réductible, qui doit être diminué, ينه قص

RÉDUCTION, s. f., action de réduire une ville,

اعادة _ تصيير, Réduction, action de changer en عبل ـ

Réduction , action de diviser en , تقسيم. Réduction d'une pièce de monnaie en espèces plus petites,

"ننقيص ـ نقص , diminution, فنقيص ـ نقص تقليل.

Réduction, opération de chirurgie pour remettre un os, etc., à sa place, تجبير - آ- الخال - رق المجال عبير Ré-رد فک duction d'une luxation,

Réduction, opération qui rend à un métal sa .اعادة العدن الى صورتم الاولى ,forme, etc.

الجا الي , RÉDUIRE, v. a., contraindre, nécessiter ان - الزم ب, ان - الموج الى - الزم ب, ان à, الصرورة الى الموجتم الصرورة الى . الموجتم الصرورة الى الشحسادة Réduit à l'extrémité, في اشد الصيق

Réduire, soumettre, subjuguer, قهر A. Réduire . حعل تحت طاعته, sous son obéissance

Réduire à la raison, au devoir, o. أ أفحم ـ سكت ,I. Réduire au silence جاب للطريقة عيل ـ . A. جعل ... Réduire en, évaluer en

Réduire en, changer en, résoudre une chose en une autre, جعل _ صور A. _ عاد العاد . Réduire le blé en .صير القهر دقيقاً, farine

Réduire à, borner, restreindre à, عصر في 0.

.قلل _ نقص , Reduire, diminuer, faire diminuer, قلل _ نقص Réduire en petit, réduire un dessin, le copier en .عهل الرسم صغير - ثـقل الرسم في الصغير .

REF

Réduire, faire la réduction d'un os, بحبر , O. , 5 الفكث, Réduire une luxation

Se Réduire , v. pron. , devenir moindre , نقص A.

Se Réduire, se soumettre, طاع I. _ انضبط.

Se Réduire à, aboutir à, se borner, se terminer à, li se réduit . انحصر في ـ اقتصر على ـ انتهي الي à deux espèces, ينحصر في قسيين.

موضع خلوة _ محل , Renvir, s. m., retraite RÉDUPLICATIF, IVE, adj., terme de grammaire, qui . تىكر يېرى , marque le redoublement

Rédupli- تكرير. Réduplication d'une lettre en arabe, نشدید حرف.

Réédification, s. f., reconstruction, 3 جديدة.

عبر. ا بني من جديد , REEDIFIER , v. a. , rebâtir , عبر الم حق - حقيقى , RKEL, LE, adj., qui est en effet, REBLLEMENT, adv., effectivement, las _ audell.

REFAIRE, v.a., faire une seconde fois, عاد عيل O.

Refaire, réparer, raccommoder, Refaire, remettre en santé, als

. تعالى , Se Refaire , v. pron. , reprendre vigueur

Réfectoire, s. m., lieu dans lequel une commu-محل المايدة, nauté prend ses repas

REFEND, s. m. (mur de), mur intérieur, bla

Bois de refend, scié en long, منشور . في الطول

REFENDRE, v. a., scier, fendre en long, ... O.0 نشر في الطول

.O. شنق شانع , Refendre, fendre de nouveau

Référé, s. m., rapport fait par un juge à la com-. تقرير قاصي الى جاعة القضاة ,pagnie

RÉFÉRENDAIRE, s. m., terme de chancellerie, rap-عارض دعوة - مُبلغ ,porteur

Référen, v. a., rapporter une chose à une autre, o. I. نسب الي attribuer

Référer le choix à quelqu'un, le lui laisser, . فوض اليه للاختيار

Référer le serment à quelqu'un, s'en rapporter au serment de quelqu'un, رضي بيمين 🛦.

- بلغهم الأمر, Reférer, v. n., saire un rapport 0. عرض عليهم الدعوة

Se Réfèrer, v. pron., avoir rapport à, بنعلق ب

Se Référer, s'en rapporter à quelqu'un, à son . سلم اليه , فوض اليه الأمر - . A رضى بقوله , avis

O. سدّ ثأني , REFERMER, v. a., fermer de nouveau .0 عاد سکر ـ

Répléchi, E, adj., fait ou dit avec réflexion, بتفكر - متقون

Réfléchi, qui agit, pense avec réflexion, رزين -صاحب فکر

RÉFLÉCHIR, v. a., repousser, renvoyer (les rayons, etc.), عكس ــ .O. رد ــ .A. دفع I.

.انعکس ۔ ارتد

تفكر في ـ فكر طويلا ـ

REFLECHISSANT, E, adj., qui fait rejaillir, دافع

انعكاس النور.

العساكر | REFLET, s. m., réflexion de la lumière sur le corps . . نور منعکس voisin,

REFLÉTER, v. a., renvoyer (la lumière, la couleur) sur, 3, 0.

استعادة الى القوانين | .0 عاد ازهر, REPLEUBIE, v. n., flourir de nouveau

RÉPLEXIBILITÉ, s. f., propriété d'un corps qui est réfléchi, معاكسة

RÉFLEXIBLE, adj. com., propre à être réfléchi, .منعكس

Réflexion, s. f., réverbération, انعكاس. - تامل - تىفكر, Réflexion, méditation sérieuse .مرادة فكر ـ اتقان

.افكار, plur., فكر, Reflexion, pensée

REFLUER, v. n., retourner vers (sa source), .0 عاد الى .

جزر, REPLUX, s. m., mouvement de la mer, جزر.

Flux et reflux des choses humaines, vicisaitude des événemens, تنقلب للامور.

REFONDRE, v. a., mettre à la fonte une seconde .0 سبک ثانی , fois

Refondre, au fig., refaire un ouvrage, عاد نظم 0. REPONTE, s. f., action de refondre, ייילה ברניל.

RÉFORMABLE, adj. com., qui peut être réformé,

Réformateur, trice, s., qui réforme les abus, مصلىح كلامور

RÉFORMATION, s. f., action de corriger, de rétablir dans l'ancienne ou dans une meilleure forme, . تنظیم _ تهذیب _ تقویم _ تعدیل _ اصلاح | Réfléchir, v. n., rejaillir, être renvoyé (lumière),

REFORME, s. f., rétablissement dans l'ordre, dans ـ احيا القوانين ـ تنظيم ,l'ancienne discipline اتامل في Réfléchir sur, v. s., penser murement اتامل في

> اطال, إزالت, Réforme, retranchement des abus, تازالة اصلاح ما بدأ من لامور المخالفة ـ العوايد الفاسدة

> Réforme, réduction de troupes, تنقيص رنقليل

ركنة Résorme, congé donné à un invalide, ركنة.

Réforme, rétablissement de l'ancienne discipline - أحيا القوانيـــور, ,dans un ordre religieux

Réforme de conduite, de mœurs, تهذيب المخلاق rayon de lumière qui passe par des milieux différens, تنظيم السيرة ـ

Réforme, changement fait par les protestants au دين المعاندين.

- توفسرة , Réforme , diminution de dépense تنفيص المصروف

قابلية الشعاع للأنصراف | Reformer, v. a., retablir dans l'ancienne forme, استعادهم الى ما كانوا ـ رجّع الى ما كان عليد عليد من القوانين

Réformer, donner une meilleure forme, corriger, .نظم - رتب - اصلح

- نظم السيرة , Réformer la conduite, les mœurs مذَّب أنقف الاخلاق

Réformer, retrancher ce qui est de trop ou nui-.ازال ـ عدل ,sible

Résormer les troupes, les réduire à un plus petit . مرقصة ـ تعرقص القورة , Reformer des domestiques فلل العساكر , Reformer des domestiques دشر خدامین ,les renvoyer pour cause d'économie لاجل التوفير.

REFOULER, v. a., fouler une seconde fois, .o داس ثاني

Refouler, bourrer un canon, 500.

Refouler, repousser, دفع A.

Refouler la marée, aller contre la marée, قاطع, Refouler, v. n., refluer en abondance, — O. .0 عاد ـ ارتجع ـ

REFOULOIR, s. m., instrument pour bourrer les مدک , canons

REFRACTAIRE, adj. com., rebelle, عاصى; plur., .عصالا

Réfractaire, t. de chim., peu fusible, عسر الحلّ RÉFRACTER, v. a., produire la réfraction, .I كسر, عوج , نقل الشعاع

انحراف ,انكسار ,انعواج , تنقيل الشعاع |

REFRAIN, s. m., mots qu'on répète à chaque couculte et aux dogmes de l'Église, العتارة إلا العتارة plet; au fig., chose qu'une personne ramène dans le discours, 5,0

> RÉPRANGIBILITÉ, s. f., t. de physique, qualité des مار السعاع, الكسار الشعاء, انحراف الكسار الشعاء

> RÉFRANCIBLE, adj. com., susceptible de réfraction, قابل للانحراف ,للانكسار

RÉBRIGÉRANT, E, adj., qui rafraichit,

REFRIGERATIF, IVE, adj., Jones.

RÉFRIGÉRATION, s. f., t. de médecine, refroidissement, کیریر

Réfrancest, z., adj., qui cause une réfraction, محترق الشعاع

REPROGNEMENT OU RENFROGNEMENT, s. m., action

SE REPROGNER OU SE RENFROGNER, V. pron., se faire des plis au front en signe de mécontentement, ـ عرقص جبينه ـ I. عبس وجهم ـ قطب وجهم [. A صنع ثاني , Reformer, v.a., former de nouveau انیقت.

> ـ منقت ـ مقطّب ـ عبوس Rernogné, adj., منقت معرقص الوجم

REPROIDIR, v. a., rendre froid; au fig., ralentir, برد هتم , Refroidir le zèle . برد

Refroidir, v. n., et Se Refroidir, v. pron., devenir froid; au fig., diminuer d'ardeur, אָכ O.

REFROIDESSEMENT, s. m., diminution de chaleur; au fig., diminution de passion, d'amitié, عروك.

REFUGE, s. m., asile, retraite, land .ماوي ـ مناص

Refuge, au fig., excuse, prétexte, sais مُلتجے , Répugié, B, adj. , مُلتجے

SE RÉPUCIER, v. pron., se retirer en lieu de sù-Rightaction, s. f., changement de direction d'un reté, عا اوى الى ما التجي الى التجي الى التجي الى التجي

REFUS, s. m., action de refuser, اردّة عاباة ـ Essuyer un refus, رجع بالخيبة Faire essuyer un refus à quelqu'un, حردة خايب

REFUSER, v. a., ne pas vouloir, ne pas accepter, الى ان يقبل الهدايا, A. Refuser des présens, المخل عليه بناء الله الهدايا الهدايات المركان عندى ما كنت اعزة عنكم الوكان عندى ما كنت اعزة عنكم

Refuser quelqu'un, lui faire essuyer un refus,

Se Refuser, v. pron., se priver, متنع من المتنع من المتناع من المتناع المتناع

REFUTATION, s. f., نتقاض _ نقص ..

RÉFUTER, v. a., combattre, détruire par des reisons ce qu'un autre a avancé, مثلث من المثلث المثلث

Regagner le logis, y retourner, عاد الى البيت 0.

REGAIN, s. m., second foin, مثانى حشيش .

REGAL, s. m., festin, grand repas, مسيافة ـ وليمة .

Régal, au fig. fam., grand plaisir, معبعة .

REGALE, adj. (eau), liqueur composée d'esprit de nitre et d'esprit de sel, qui dissout l'or, ماء مركب ملح العادة يحلَّل بم من روح ملح البارود و روح ملح العادة يحلَّل بم الذهب.

RÉGALER, v. a., distribuer, قسط بين I.

. سوى ـ ساوى . Régaler, mettre de niveau

اضاف - صنع وليمة ل Régaler, donner un régal, التحفد الشي Régaler de, faire présent de, التحفد الشي nous a régalés de cette nouvelle, التحفدا بهذا النحبر

ملوكى ,. REGALIEN, NE, adj

. بحذاء ـ في مقابلة ,Ea regard, adv., devant

REGARDART, E (près), adj. fam., trop exact, trop ménager, أوط م مقرط .

REGARDER, v. a., jeter la vne stir, الطر الى 0. - تطلع الى الى الى الله على الله عل

Regarder, être vis-à-vis, قابل.

Regarder sur, avoir vne sur, على على الشرف على على الشرف على على الشرف على السيتى كاشف على السيتى مُطلًا على السوق السوق.

Regarder à, faire attention à, prendre garde à, d. نظر الى ٥. ـ نظر الى

Regarder, considerer avec attention, تامل ـ تطلّع الى

حرر على , Regarder de près, examiner sévèrement عرر على .

.I. O. عنى يا I. O. خص المجاورة المجاو

Regarder comme, réputer, بسبب 0. ـ سسبا المسبب المسبب 0. ـ مسبب من المسبب المس

RÉGENCE, s. f., droit, soin de gouverner pendant la minorité, l'absence d'un souverain, نيابة الملك

Régence, conseil préposé au gouvernement, ديوان المدترين

REGENERATEUR, s. m., celui qui regenère, مُجِدِّر. REGENERATION, s. f., مُجِدِيد.

RÉGÉNÉRRE, v. a., donner une nouvelle existence,

Se Regenerer, v. pron., Jāz".

مدرس, colléges

RÉGENT, E, adj., celui qui gouverne pendant la .موكل بتدبير الامور ,dre compte نابب dre compte فابب موكل بتدبير الامور

Regenter, v. n., professer, enseigner, دفتر _ درس ; plur., دفاتر.

Régenter, v. n. et act., au fig. fam., aimer à do- plur., ... miner, à faire prévaloir son avis, تاتر على.

مضبوط على القانون En règle, dans les règles, على القانون Régicide, celui qui commet cet assassinat, قاتل ملك

RÉGIE, s. f., administration des biens, etc., à charge d'en rendre compte, تدبير وكيل.

,I. O. رفس

RÉGIME, s. m., règle qu'on observe dans la manière de vivre par rapport à la santé, تدبير اكل.

Régime, gouvernement, son mode,

Régime, t. de grammaire, mot qui dépend immé-منظوم _ منظم | معهول ,diatement d'un verbe ou d'une préposition Régime d'un verbe, مفعول. || Régime d'une préposition, مجرور. ∥ La préposition et son régime, الجارّو المجرور

Régime, rameau de palmier avec les fruits, عراجين , plur., عرجون - زباطت - اعذاق , plur. RÉGIMENT, s. m., corps militaire composé de plusieurs compagnies, کردوس; plur., کرادیسی ا جاتات خیص ا .اورته ـ فرقد عسكر

قوانين , plur., قانون ـ أوامر | Rkoion, s. f., grande étendue sur la terre, dans . قانوني , plur., | REGLÉMENTAIRE, adj. com., du réglement ; ناحية - اقطار , plur., | قطر , l'air, dans le ciel .اقاليم ,.piar ; اقليم ـ نواحي

.0 ساس ـ دبرامور الملكة

Régir, administrer, conduire, دَبِر

Régir, t. de grammaire, gouverner un mot; se les mettre en bon ordre, عظم أمورة . # Régler sa dé-

Redoent, s. m., professeur qui enseigne dans les construire avec un cas, عول في لا مال عول العامة A. -

RÉGISSEUR, s. m., celui qui régit à charge de ren-

REGISTRE, s. m., livre où l'on écrit jour par jour,

مسطرة , Rècle, s. f., instrument qui sert à régler

قواعد, plur., قاعدة , Règle, au fig., principe, loi صوابط , plur., عابطة _ قوانين , plur., قانون _ أ.قتل ملك , plur., ضوابط ; plur., صوابط علي عابطة _

.قاعدة _ قانون , Rėgle , coutume , usage

Règle, principes, préceptes des arts, die, .قواعد, .plur ; قاعدة _ قوانين , .plur|

. نظام , Règle , ordre , bon ordre

.قدولا ـ عيدة , exemple, modèle, قدولا ـ عيدة

: قانون , réglement, discipline, instituts .قوانين , plur.

Regles , menstrues , حيض.

RÉGLÉ, E, adj., conforme, assujéti aux règles,

.مثبوت, Réglé, décidé, jugé,

. حسن السيرة _ مدتر, Réglé, sage, rangé.

Réglé, compassé, صحيدول.

جي دايرة مطردة , Fièvre *réglée* .

ساعة مضبوطة , Montre bien réglée

Fille réglée, qui commence à avoir ses règles

REGLEMENT, s. m., ordonnance, statut, jol.,

RÉGLER, v. a., tirer des lignes sur du papier,

Rigin, v. a., gouverner, عكم في و O. _ | Regler, diriger suivant certaines règles, assujétir ثقف حاله , Régler sa conduite . نظم _ دبر , aux règles . Régler ses affaires . اهذب سيرته ـ نظم سيرته ـ على مدخوله به pense sur son revenu, على مدخوله على مدخوله بساطح . . . مد رجليه على قدر بساطح

Régler, déterminer, fixer, Sa _

Regler un dissérent, فصل دعوى I. Régler une affaire, la terminer, المراء فض أمر Régler une ompte, المحالب المحالب المحالب المحالب المحالب مع المحالب المحالب مع المحالب المحالب مع المحالب المح

عدى ب ـ وافق , se Régler sur , v. pron. , وافق . استقعد على استقعد على

Régnant, qui domine, عالب متسلّط . Régnant, qui domine

Rican, s. m., gouvernement d'un royaume par un roi, un souverain, ملک ـ اتبام سلطنة ـ دولة ـ حکم . Sur la fin du règne de, غي اخر مُلک فلان.

Règne, genre, جنّس , Bègne animal, végétal, minéral, الحيوانات والنباتات والمعادن.

RÉGNER, v. n., gouverner un état comme roi, ملک علی I.

Régner, au fig., régir, dominer, على ـ تسلط على ـ . O. ـ كم على ـ تسلطن على الم

كان الوبا مشتغل في Damas, كان الوبا مشتغل في المسام.

REGNICOLE, s. m., habitant naturel d'un pays, ايتنغير . Rég

RECONFLEMENT, s. m., élévation d'un fluide arrêté dans son cours, ارتفاع الماء.

REGOMPLER, v. n., s'enfler et se soulever (eau), أرتفع

. على القانون إ. طفح , RECORDEMENT, s. m., action de regorger

RECORGEA, v. n., déborder, طفع A. ـ فاص ـ L
Regorger, au lig., avoir en abondance, امتلى.
Regorger, abonder, کثر

Faire regorger, au fig. fam., obliger de readre,

REGRATTER, v.a., racler, hand I.

REGRATTIER, s.m., petit marchand, موقى ـ بَيِع.

REGRATTIER, s.m., déplaisir que cause une perte ou le défaut de succès, السف ـ فسأ ـ فسأ . Avoir du regret de, الله الله المناسبة على ـ الله المناسبة والله المناسبة على الله المناسبة والله والمناسبة والله والله المناسبة والله والله

. ندم _ ندامة _ تاسف , Regret, repentir

Regrets, plur., doléances, plaintes, حزن المن المن المربح الطر, A regret, adv., avec répugnance, من غير خاطر, REGBETTABLE, adj. com., qui mérite d'être regretté, مُستَحَقَّ الاسف,

REGRETTER, v. a., être affligé d'une perte, d'un manque de succès, حسر على . Regretter une personne absente, افتقل ـ اشتاق الى . افتقل ـ اشتاق الى .

RÉGULARISER, v. a., rendre régulier, نظم ـ رتب ... RÉGULARITÉ, s. f., conformité aux règles, aux devoirs, aux commandemens de Dieu, etc., استقامة ... Régularité de conduite, ... موافق ... القوانين ... السيرة ... السيرة ... السيرة ... السيرة ...

Régularité, stricte observation des règles en gé. néral, نظام محافظة القوانين.

نظام, ترتیب لا ,Régularité, ordre invariable یشغیم.

. تحكيم _ ضبط, Régularité, ponctualité

Régulateur, s. m., balancier et spiral, verge à pendule, ميزار.

Régulateur, au fig., qui règle, dirige, مدتر.
RÉGULIER, ÈRR, adj., selon les règles, علم القاند

. كلاوى et كُلِّي ou علية ou كلوة , matières salines كلاوى plur. , مُوتِّنب , plur. , كلاوى Aégulier, qui a de la régularité .مضبوط ـ منظوم

ـ مدقق ـ مُحكم , Régulier, exact, ponctuel .مضبوط

Régulier, terme de grammaire, verbe, mot qui suit une règle fixe, عياسي ـ سالم.

RÉGULIÈREMENT, adv., selon les règles, القانون

Régulièrement, avec régularité, invariablement, من غير تنغيير ـ بترتبب ـ بنظام

Régulièrement, ponctuellement, L على وجد التدقيق.

اعادلا الرجل الي ماكان فيه. REHABILITATION, S. S., فيه .رجوع الشرف ـ

رجع لم الشي REHABILITER, v. a., rétablir dans le premier état سرقع لد الشسرف , une personne dégradée اعادة الى ماكان فيه من المعزَّة والاعتبار

Se Réhabiliter, v. pron., مثل ماكان A.

REHAUSSEMENT, s. m., action d'élever plus haut, تزويد, Rehaussement, augmentation

REHAUSSER, v. a., hausser davantage ce qui était على 'ـ . A. رفع , trop bas

Rehausser l'audace de, قترى قلبد بزيــــادة . أاده جسارة

Rchausser, faire paraître davantage (la beauté, le اظهر بزیادة ,(coloris).

Rehausser, augmenter, 35.

Rehausser, vanter avec excès,

Réimposer, v. a., imposer de nouveau, رمى تكليف ثاني عليهم.

RETEPOSITION, s. f., ميت,

REIMPRESSION, s. f., Till Tub.

RÉIMPRIMER, v. a., imprimer de nouveau, . مطبع ثاني

REIE, s. m., rognon, glande qui sépare du sang les

Reins, au plur., les lombes, le bas de l'épine du

. محلول , Qui a un tour de reins انحل

Avoir les reins forts, au fig. fam., être en état de o. كان شديد الظهر, soutenir une dépense

RRINE, s. f., femme de roi; femme qui possède un royaume, ملطانة ـ ملكة . Reine au jeu d'échecs . بنت ,Reine au jeu de cartes اوزبر - فوزين

REINE-DES-PRÉS, plante. Voyez ULMAIRE.

REINTE, adj., qui a de forts reins, ב شديد الظهر

RÉINTÉGRATION, s. f., action de réintégrer, a, RÉINTÉGRER, v. a., rétablir dans la possession de,

تكرير ـ اعادة , REITERATION , s. f. , تاكرير ـ اعادة .

RÉITÉRER, v. a., faire de nouveau ce qu'on a déjà .كرب ـ اعاد ,fait

REJAILLIB, v. n., jaillir d'un point à un autre, عدى. | Faire rejaillir sur quelqu'un la boue, etc., .طرشه ,طرطشم ب

Rejaillir, être repoussé d'un corps sur un autre, Rchausser le courage de quelqu'un, مدى من , الى _ اندفع | منتجعـــم , الى _ اندفع الله على ا

> Rejaillir, au figuré, retomber sur, revenir à, . ٨ حصل ل ـ عدّى الى ـ .0 عاد على , الى

> REJAILLISSEMENT, s. m., mouvement de ce qui rejaillit, أندفاع ـ تعدية. Rejaillissement de la lumière, انعكاس النور.

Rejet, t. de finance, réimposition de ceux qui .رمية , payent les non-valeurs

. فرع جديد, Rejet, nouvelle pousse, فرع جديد

REJETABLE, adj. com., qui doit être rejeté, .مرفوض

. REJETER, v. a., jeter une seconde fois, عاد رمي O.

Rejeter, jeter une chose dans l'endroit d'où on l'avait tirée, عاد رمى, طرح O.

Rejeter, en parlant des plantes, repousser, فترع Rejeter, jeter dehors, مرمى - أخرج I. - القى القى المادة المادة

Rejeter, au fig., rebuter, n'agréer pas, وفين O. I.
Rejeter la demande de quelqu'un, خايب قاربًا ، Rejeter une doctrine, ne point l'admettre, أنافي والباء المناسبة المناسبة

Rejeter, renvoyer à un autre article; placer ailleurs, عذف I.

Rejeter la faute sur un autre, الام غيرة 0. م الدنب الى غيرة 0.

REJETON, s. m., nouveau jet, فرع ; plur., فروع ; plur., فرح - خلوف ; plur., خطف علم . Pousser des rejetons, فرع فروع خلوف . خلف خلوف . فرح فروخ

Rejeton, descendant, نجول

REJOINDRE, v. a., réunir les parties séparées, جع A. - من الى بعضهم O.

Rejaindre, ratteindre, retrouver des personnes dont on avait été séparé, محتل المحالة عند المحالة الم

Se Rejoindre, v. pron., se rassembler, (parties séparées), طبق O.

Se Rejoindre, se réunir (personnes), اجنهع

Rkioui, x, adj. et subs., personne de bonne humeur, بهلول; plur., بهاليل.

RÉJOUIR, v. a., donner de la joie, du plaisir, آسرے خاطرہ ۔ ابہے O. ۔ وسر۔ اسر A. Réjouir la vue,

Se Rejouir, se divertir, أنبسط.

REJOURSSANCE, s. s., démonstration de joie, فرح; plur., مثلك , Réjouissance publique . شئلك.

Rejouissance, terme de houcher, os et besse viande vendus avec la bonne, مشن و عظم العام العام

REJOUISSANT, E, adj., qui rejouit,

Reliche, s. m., interruption, ونقطاع Reliche, interruption de travail, قبطيل عبالة Reliche, انبطيل عبالة Reliche, المحتمد والعباد المحتمد والمحتمد والعباد المحتمد والمحتمد والمحت

Relache, terme de mer, lieu où l'on peut relacher, موردة.

Relache, e, adj., qui n'est plus si tendu, si ferme, مرتخى ـ مرخى. Il a le ventre relaché, طبيعته مسهولة ـ بطنه ليّن

Reldché, au fig., qui n'est pas si sévère, presque dissolu, مايب ـ مهاود.

RELICHEMENT, 's. m., diminution de tension, ارتخاء. Relachement du ventre, النحاء

Relachement, au fig., ralentissement d'ardeur, ارتخاء برود ـ فتور.

Reldchement, état de celui qui se relache du travail, etc., ارتخاء تراخى - اهمال.

Reldchement, diminution de sévérité, de régularité, ارتخا

راحة, Reldchement, delassement,

Reldchement, disposition du temps à s'adoucir, ارتخا۔ هدو.

Relachement, dépravation des mœurs, انهاك الهاك الهاد الهاك الهاد الهاد

RELACHER, v. a., faire qu'une chose soit moins tendue, رخسى I. Relacher, lacher le ventre,

Relacher, mettre en liberté, laisser aller, اطلق ـ اطلق.

Reldcher, ceder de ses droits, etc., فات O. ـ عدّى من

Reldcher, v. n., terme de mer, s'arrêter, 1.

Relacher de, ou Se Relacher de, v. pron., diminuer d'ardeur, se ralentir, فتر اوتنخي 0.

Se Relacher, n'être plus si constant, si sévère, أرتخص si actif, أ

Se Reldcher, s'adoucir, n'être pas si violent, .ارتخي ـ .۸ هدأ

Se Reldcher, n'être pas si douloureux, is 1. ـ تنفاوت , Se Relacher, céder de ses droits, etc. .عدى عن ـ .0 فات

RELAIS, s. m. plur., chiens, chevaux qui doivent en remplacer d'autres, عبار علقت بدلة.

Relais, le lieu où se trouvent ces chevaux, etc., .مرابط , plur. ; مربط

RELANCER, v. a., lancer de nouveau [une bête] تناوب _ تنادل. fauve), عاد كرش o.

Relancer, au fig. fam., repousser, répondre avec fermeté, fierté, عليه كر كر و كربة أو كربة المراجعة المر

Relancer; aller trouver quelqu'un pour l'engager à, . ٨ حضر عنك و حركه الي

Relancer, poursuivre jusque dans le dernier asyle, .O. I زنوج

RELAPS, E, adj., qui est retombé dans l'hérésie, واقع ثاني مرة _ صالل , dans un vice

RELATER, v. a., raconter, mentionner, SO O.

RELATIF, IVE, adj., qui a quelque rapport à, إليام نفسا إ .متعلق ب _ ببخض

موصول, Relatif, terme de grammaire.

RELATION, s. f., rapport d'une chose à une autre, . تعلق ب ـ علاقة ب

معاشرة مخالطة , Relution , liaison , commerce مكاتبة , Relation , correspondance علاقت

Relation, liaison de parenté,

روایة ـ ذکر, Relation, narration, recit,

RELATIVEMENT, adv., par rapport à, יו السبة الى. Le présent est petit relativement à sa richesse, الهدية قليلة بالنسبة الى ماله

بخصوص - فبما بخص , Relativement à , au sujet de .

O. عاد غسل , RELAVER, v. a., laver de nouveau

RELAZATION, a. f., terme de médecine, relachement des nerfs, etc., ينخا العصب, أ.

RELAXÉ, E, adj., t. de chirurgie, qui a perdu sa .مرخى , tension

RELAXER, v. a., t. de pratique, remettre en li-اطلق _ سيب ,berté

RELAYER, v. a., remplacer un autre dans un travail, ناب عن غيرة ـ 🗚 عهل دورة ـ اشتغل بالدورo. Relayer, v. n., prendre des relais de chevaux,

غير الخمل.

Se Relayer, v. pron., travailler alternativement,

RELEGATION, s. f., exil, نفية.

. RELEGUER, v. a., exiler dans un lieu désigné, L نفی

Reléguer, au fig., mettre à l'écart, ... I. -.0 ٽنرک

Se Reléguer, v. pron., se retirer, أبتعد أ.

RELENT, s. m., mauvais gout que contracte une عفونة اللحم ,viande à l'humidité

RELEVAILLES, s. f. pl., cérémonies de la bénédiction, à l'église, d'une femme après les couches,

RELEVÉ, s. m., t. de finance, de commerce, ex-اجال ـ بيان مختصر ,trait des articles

DE RELEVÉE, s. f., après midi, بعد الطهر. RELÈVEMENT, s. m., action de relever, اقامة.

. بيان ـ علم , Relèvement , énumération exacte .

Releven, v. a, remettre debout ce qui était tombé, قوم Relever une chaise, قوم Last 1. ∥ Relever une colonne, قام , اقام العامـــود , I. _ .نصب العامود

-. Relever, ramasser, قام من الارض I., قام الله الم . مرفع من کلارض

Relever, retablir ce qui était tombé en ruine, .0 عاد عبر - 1 بني

رونق , autre رتجع مثل , Relever, femetire dans son ancien état .م. کان

Relever, عد أوى ـ جدّر Relever . أشجّعه ـ قوّى فلم le courage de , أشجّعه ـ أ

على ـ . A وفع , Relever , hansser

Relever sa condition, son état, augmenter sa di- على من من من الماد الم على شاند ,عند .

Relever, rehansser, faire valoir, il. -.زين ـ . ١ زاده رونفا و بها

عظم ـ . A. رفع Relever, louer, exalter,

Relever un mot, les sautes, les remarquer, les eritiquer, N O. - بين العيوب - .0

Relever la garde, une sentinelle, t. de guerre, les . بتدقيق _ بصبط L قام الغفر _ I. بدل _ غير Templacer par d'autres . Relever, prendre la place de la sentinelle, الحرس بعدة

Relever quelqu'an de, le dispenser d'an engage- دير ; plur., پيت وهبان _ دير إلا ; plur., عبيت وهبان _ دير إلا .0 مل أحدامن اعفى أحداً عن ment contracté, ـ يعلم موني ـ Se faire relever de ses vosux, les faire حصاصد موني ـ déclarer nuls, ما غذا 0.

Relever, reprendre avec aigreur, عليه 3, 0.

Relever, v. n., être dans la dépendance de, تعلق ب

.دراویش مرض ،Relever de couches, com فام من مرض ; pl: , درویش خرجت المراة , mencer à sortir depuis ses couches .من النفسا

Sc Relever, v. pron., sortir du lit où l'on vient . هاد قام من الفرشة ,d'entrer

O. قام ,Se Relever, se redresser

Se Relever, au fig., se remettre d'une perte, d'une maladie, ... I. Voyez RÉTABLIR.

ا - تناوب, Se Relever, v. récip., faire tour à tour, .تىادل

RELIEY, s. m., ouvrage relevé en house, تجسيم. Relief, au fig., éclat qu'une chose reçoit d'une

. مُجسم - بارز - مقبى , En relief , adv. , en bosse , . ـ 0. ربط ثاني , BELLER, v. a., lier de nouteau

Reller, condre et convrir les semillets d'un livre,

شد الواح البرميل بطارات, Relier un tonneau RELIEUR, SE, S., qui telie des livres, عبد

RELIGIEUSEMENT, adv., d'une manière religieuse, بتقوى ـ بديانة ـ بدين

Religiousement, exactement, scrupuleusement,

RELIGIEUX, SE, adj., qui a rapport à la religion, ك بني. Maison religieuse, habitée par des religieux,

- Religieux, pieux, qui à de la religion, ديّري _

Religieux, exact, ponetuel, borne. Avec une exactitude religiouse, بغاية الصبط و التدقيق.

RELIGIEUX, SE, S., soumis par des vœux à la pro-(ession religieuse, راهب - ناذر; plur., plur.). Se Religieux musulman, . رُوهــــ Religieux musulman,

> RELIGION, s. f., culte rendu à la divinité, croyance, دين; pl., اديار.

التقوى ـ ديانت , Religion , piété

Religion, fidélité à ses vœux, a son serment, امانت

Religion, état religioux, دهبنة.

RELIGIONNAIRE, adj. com., qui suit la religion ré-معتزل, formée

RELIQUAIRE, s. m., boite, cadre, etc., où l'on en-

- chasse des reliques, مندوقة ذخاير القديسين النوية . انبوية

RELIQUAT, s. m., reste de compte, باقی حساب غلاقت.

RELIQUATAIRE, s. m., qui doit un reste de compte, باقی علیہ, باقی فی ذمتہ مبلغ ما

RELIQUE, s. f., ce qui reste d'un saint, غيرة ; ذخيرة I. pl., باغيرة . REMBARQUEMEN

O. عاد قرا , RELIRE, v. a., lire de nouveau

RELIURE, s. f., manière dont un livre est relié, المحالدة علية علية المحالدة المدالة المدالة

Reliure, ouvrage du relieur, تُعِلدة

RELOUER, v. a., sous-louer, بأطن I.

RELUTRE, v. n., luire par réflexion, briller, שלא בא A.

RELUISANT, E, adj., qui brille, reluit, المع

RELUQUER, v. a. Voyez LORGNER.

Remacher, v.a., macher de nouveau, علا مصغ O.

Remacher, au fig. fam., repasser dans son esprit,

. تغییر ـ عود علی شه ، REMANIEMENT, S. m.,

REMANIER, v. a., manier de nouveau, عاد مسّ O.

Remanier, refaire, raccommoder, au fig., un écrit,
عاد على ـ صلّع O.

Remanier, disposer autrement,

REMARIER, v. a., marier de nouveau, زوج من

Se Remarier, v. pr., passer à de nouvelles noces عاد تزوّج ثاني 0.

REMARQUABLE, adj. com., qui se fait remarquer,

Remarquable, digne d'être remarqué, معتبر النظر, الملاحظة مستحق الاعتبار ... Remarque, s. f., note, observation, تنبيهة ,

REMARQUER, v. a., marquer une seconde fois, علّم ثاني على

Remarquer, observer que, faire attention à, لاحظ ـ تامل ـ فرزن ـ تنبّه على ـ . O نظر الى Remarquez bien cette parole, انظرالى هذا القول

- میسسز ,Remarquer, distinguer dans la foule عرفی مرب عبره I.

REMBARQUEMENT, S. m., بنول ثاني بالمركب,

REMBARQUER, v. a., embarquér de nouveau, . نزل ثانی بالمرکب یا وسق ثانی

Se Rembarquer, v. pron., se mettre de nouveau sur mer, عاد نزل بالمركب عاد وي عاد ركب البحر.

Se Rembarquer, au fig., s'engager de nouveau dans une entreprise, قائم في الشبك ثاني في المسكف ثاني في المسكف

REMBARRER, v. a., repousser vigoureusement,

Rembarrer, au fig., repousser avec fermeté, rejeter avec indignation les discours, les propositions de quelqu'un, رفض کلامہ I. O. _ 3, O.

REMBLAI, s. m., terre rapportée pour combler un creux, etc., منقول لطم جورة و تسوية الأرض.

RENBLAYER, v. a., combler un creux, etc., ملم جورة و سوّى الارض O.

REMBOITEMENT, s. m., action de remboîter,

REMBOITER, v. a., remettre ce qui était désemboité, مَشَقَ ثَاني. Remboiter un os, ودّالعظم المخلوع

REMBOURREMENT, s. m., action de rembourrer,

Rembourrer, v. a., garnir de bourre, حشى I. Remboursable, adj. com., qui doit ou peut être rembourse, بُرجُّع.

REMBOURSEMENT, s. m., action de rembourser, de payer, ניرجيع الدراهم ـ دفع.

REMBOURSER, v. a., rendre l'argent déboursé,.
prêté, בֿיִّ الدراهم A.

Rembourser des coups, اكل صرب 0.

REMBRUNIA, v. a., rendre brun, plus brun, . سود , Rembrunir, au fig., attrister

REMBRUNISSEMENT, S. m., June 1.

REMEDE, s. m., tout ce qui sert à guérir, à prévenir le mal, دوا ـ علاج; plur. , ادوية Prescrire un .يصف دوا , aor. , وصف دوا

. حقر, plur. , حقنة ; plur. , حقر.

REMÉDIER, v. n., apporter remède à, S. Re-. م رقد ـ . م جبر - جبر استدرك ـ دواى الامر , médier à un inconvénient رالضن

REMEMORATIF, IVE, adj., qui fait ressouvenir, .تذکار ۔ مفکّر فی

Remémoren, v. a., faire ressouvenir, فكرفى ذكره الشي

Se Remémorer, v. pron., remettre en sa mémoire, .0 ذکر ۔ تفکر فی

REMENER, v. a., conduire une personne, un auimal où il était, رجّع.

Remercier quelqu'un de quelque chose, شكرة على شي - استكثر بخيرة عن شي , على شي شكر فصله و Remercier quelqu'un de ses bontés - كثر الله خيرك ,Je vous remercie . جيله واحسانم . نشكر فصلك وخيرك: réponse ; الله يكثر خيرك Voyez Merci. | Je vous remercie d'être venu .نشكر فضلك على مجيك

Remercier, renvoyer, destituer, عزل ـ ارکن O. استكثر بخيرة و , Remercier, refuser honnêtement ما قبل مند العروض

REMERCIMENT, s. m., paroles pour remercier, | i, iحيد - شكران - شكر الاحسان

O. فاق , إفاق , استفاق من elle était, إن من التفاق .0 عاد حط الشي في موضعه ـ ردّ الشي الي موضعم

Rembourser, au fig. fam., recevoir, ما كحمل له A. Remettre l'épée dans le fourreau, رة السيف الى ج ೮್ಕಕೆ.

Remettre, mettre encore, .., & 5 0.

O. عاد عرض الشي للبيع Remettre en vente, عرض الشي ه عاد اقلع , Remettre à la voile

.اعادة الى الطريق , Remettre dans le bon chemin

.حط قدّام عينيد , Remettre devant les yeux Remettre, rétablir dans le premier état, .0 رد الى ماكان عليد

Remettre, raccommoder, remboiter un os, etc.

Remettre, rétablir la santé, lul - di.

Remettre, redonner des forces, 53.

Remettre, rassurer, faire revenir du trouble, . هدی , سکن روعه - طهن

.رجع م . Remettre, restituer, 5, O. _ جم

Remettre, livrer,

Remastre, différer, renvoyer à un autre temps, ۔ اخر ۔ .0 ترک ۔ L حذف ابقی الی غیروقٹ Remettre une chose de خروقت. Remettre une chose de ا .حذف الشي من يوم الى يوم jour en jour, L'affaire est remise à demain, اتم لغدا , Remettre ماطلہ ,quelqu'un de jour en jour

.سامحه ب . - 0 غفر Remettre, pardonner, غفر

Remettre, faire grâce de, faire la remise d'une ـ . A سهر لد ب . . O. فات لد الدين , dette .1 وهب لم الشي ـ اعفي احدا عن

Remettre, confier aux soius, à la direction, . فتوض الامر الى - سلم الشي ل

Remettre , reconnaître , عرف I.

Se Remettre, v. pr., se replacer, ماد الي مكاند o.

A. بدى , شرع فى , Se Remettre à , recommencer à , شرع فى , A.

. . . مسكر., Se Remettre, revenir (du trouble), مسكر.

Se Remettre, reprendre sa santé, L. -

A صعد الى المنبع ,(Remonter vers sa source (rivière التجم , توجّم للعافية ـ استعدل مزاجم .0 راقي مزاجمـ

Se Remettre (temps), صحا الطقس O. A. _ .تعدّل الطقس

Se Remettre, se délasser, - استراح - ارتاح.

Se Remettre, s'en remettre, s'en rapporter à, . S'en remettre au juge . سلّم امرة ل _ فوض امرة ل ment de, مرضى لحكم أحد . ٨

Se Remettre entre les mains de, ل سلم نفسم ل. RÉMINISCENCE, s. f., ressouvenir, אָנבׁאָר ב נוב אָר בינ אָר מיניאל, ביניאר בי REMISE, s. f., abri pour un carrosse, londi محط عر بانتر

Remise, taillis qui sert de retraite aux perdrix, دغلته ماوی الارانب و الطیور ,lièvres, etc.

Remise, délai, retard, Le. Remise, renvoi à un . تاكير الى _ ابقا الى , autre temps

Remise, grace, معافاة من Faire à quelqu'un la remise d'une peine, اعفاد عن القصاص.

Remise, somme abandonnée, diminuée sur une dette, un prix, وهبة - سهاج - عفو, Faire une remise à, سهر لد ب A.

Remise, argent remis, envoyé, تسليم دراهم ارسال دراهم.

REMISER, v. a., mettre une voiture sous la remise, . حط العربانة . في موضعها

RÉMISSIBLE, adj. com., qui peut être pardonné, .بغفر ـ معفور

غفران معفرة , Remission, s. f., pardon, grace عفو _

Rémission, diminution, relacimement de la ma-.مهاودة ,ladie

REMONTE, s. f., chevaux qu'on donne à des cava-خيل ركوبة, liers pour les remonter

ale dلع الى REMONTER, v. n., monter de nouveau, .0 عاد رکب علی ـ

.0 عاد الي ورا , الي منبعم ـ

Remonter jusqu'à (généalogie), اتصل الج

Oنظر الے الاصل, Remonter à la source, à l'origine de, كافطر الى الاصل, O .1 كشف للاصل ـ

Remonter à, reprendre une chose de loin, .۸ بدی من

Remonter, v. a. et n., monter de nouveau, .عاد صعد _ .0 عاد طلع

Remonter une rivière, aller contre le courant, قاطع في الطيار.

Remonter, équiper, garuir de nouveau, جهنز من .جدید

Remonter, donner de nouveaux chevaux, كمّد الخيل

Remonter, raccommoder à neuf, Ju.

Remonter, remettre une monture, assembler de nouveau, کب من جدید,

Remonter la tête de quelqu'un, أسم , قعله الي , أسم , Remonter une montre, la mettre en état d'ailer, .دور الساعة

REMONTRANCE, s. f., représentation des inconvéiniens d'une action , نصيحة _ انذار _ تسندير

Remontrances, plur., représentations faites au roi par une cour souveraine, contre les abus, etc., .شكوى ديوان للهلك

Remontrance, avertissement d'un supérieur à son .انذار ـ توبينج ,inferieur

REMONTRER, v. a., représenter les inconvéniens . نتبه على ـ اندره ب ـ ندر ب على ـ اندره ب ..

مانع ـ عابق ,REMOBA, s. m., obstacle

REMORDRE, v. a., mordre de nouveau, . ۵. م. عض ثاني ا

REMORDS, s. m., reproche d'un crime, que sait la ـ نخز الصهير ـ اكل السرينـــرة ,conscience ما تلسعه ذمته , Il n'a point de remords . لسع الذمّة .

Remonque, s. f., action de remorquer un navire, فطر مرکب

Renorquer, v.a., trainer un vaisseau par le moyen d'un ou plusieurs autres, قطر موکب A. محسب A. جر O.

Remoude, v.a., moudre de nouveau, صعاد طعن 0.
Remoudeua, s. m., سنار, سكاكير,

REMPAILLER, v. a., regarnir une chaise de paille,

SE REMPAREA, v. pron., se faire`un rempart,

Se Remparer, s'emparer de nouveau, عاد ملک.

Rempart, s. m., levée qui défend une place,
השפור, pl., השפור, pl., ישני ; pl., השפור, pl., ושפור, pl., בשני ; pl., qui remplace un conscrit,
عوض.

REMPLACEMENT, s. m., action de remplacer, de fournir une chose à la place d'une autre, نُعوبِض. En remplacement de, عوض عر.

Remplacement d'argent, nouveau placement, ثانى شغل الدراهم ـ معاملة دراهم.

REMPLACER, v. a., faire un remplacement d'argent, un emploi utile, مامل في دراهها من جديد.

Remplacer, tenir lieu de, قام مقام O. Remplacer quelqu'un, tenir dignement sa place, اخلفه.

Remplacer, succeder à, وعلم I. _ عقبه .

REMPLAGE, s. m., action de remplir de via une pièce, 'محية'.

REMPLI, s. m., pli fait à une étoffe, etc., pour la rétrécir, la raccourcir, تُنية _ قطابة.

ملیان ـ ملّان , plein, ملیان ـ ملّان .

Remplir, occuper une place, un emploi, قام بوظیفت .. O قام فی وظیفت

Remplir, compléter un nombre, J...

Remplir, accomplir sa promesse, satisfaire à ses engagemens, اوفى بوعل ـ يوفى; aor., يوفى ـ وعل ـ 0. ـ كيل روفى وعسسسات. Remplir ses devoirs,

.استوفى ما كُنب عليه ,Remplir sa destinée

Rempter l'attente, l'espérance, لا مرافق كلامل . Il remplit l'idée que je m'en formais, يوافق طنّى فيد

Remplir, rembourser, ¿ A.

.کیل , Remplir, achever

Se Remplir, v. pron., امتلي.

REMPLISSAGE, s. m., ouvrage fait pour remplir, au propre et au fig.,

REMPLISSEUSE, s. f., qui raccommode des dentelles, وَاية

Remploi, s. m., remplacement, nouvel emploid d'argent, مثانى شغل الدراهم.

REMPLOYER, v. a., employer de nouveau,

REMPLUMER, v. a., regarnir de plumes, حط ریش Se Remplumer, v. pron., se regarnir de plumes; au fig. fam., rétablir ses affaires, sa santé, رَبِّش Rempocher, v. a., remettre dans la poche, مرد الى جيبه ـ حطّ في جيبه.

REMPORTER, v. a., reprendre une chose et la reporter an lieu d'où on l'avait apportée, عاد اخذ O.

Remporter, enlever d'un lieu, emporter, ألمال I.

Remporter, gagner, obtenir, کسب I. Remporter une victoire sur, غلب علی A.

Remuage, s. m., action de remuer, הציבת בעלים בי מניק.
Remuant, z, adj., qui remue, qui s'agite sans

.حرکرک - حرک - یرعص ،cesse

Remuant, au fig., brouillon, فتّال المجاس عنال المجاس الم

REMUE-Ménage, s. m., dérangement de meubles, صبح عبص .

Remue-ménage, au fig. fam., trouble, désordre, فتندّ ـ خبص.

REMURMENT, s. m., action de ce qui remue, mouvement, تحريك ـ حركة. Rémuement de terre, تقليب ارض ـ تنقيل تراب.

Remuement, au fig., trouble, brouillerie d'au état, فتنت افتتار, plur., فتنت وافتتار.

Remuer, changer de place, حَرَّك. Remuer la terre, la fouir et la porter d'un lieu à un autre, قبلب الارض ـ . O. مَالِّب الأرض.

Remuer ciel et terre, au fig., employer toutes sortes de moyens, اعبل كل الوسابط 1. Remuer, farfouiller, مركش.

Remuer, au fig., émouvoir, agiter, فض O.

Remuer, v. n., ètre agité, avoir du mouvement, نهزو انهز _ تحرّ

Remuer, tenter d'agir, exciter des troubles, عرضاً.

Se Remuer, v. pron., se mouvoir, تحوک الحدوث م

Se Remuer, au fig., se donner du mouvement pour réussir, عب _ تحرك _ . . . حرك . A.

RÉMUNÉRATEUR, s. m., qui récompense avec justice (Dieu), مبهازی ـ ثراب.

Rémunération, s. f., juste récompense, جَازَاة , Rémunératoire, adj. com., terme de pratique, qui tient lieu de récompense, جزابي.

REMUNERER, v. a., récompenser, அர்.

RENACLER, v. n., faire certain bruit en retirant son haleine par le nez, en soufflant par le nez,

RENAISSANCE, s. f., nouvelle naissance; au fig., renouvellement (des lettres), رجوع العلوم.

Renaissant, e, adj., qui renaît, خدید اشی جدید.
Renaitre, v. n., pousser, naître de nouveau,
کُلِد من جدید ۵. کُلِد من جدید من مدید د. A. Faire renaître, اُحیی اُحیی.

Renatire, au fig., sortir du trouble, de l'affliction, أنــُنْهش.

RENAL, LE, adj., voisin des reins, كلابح.

ـ ثعالب , . plur , ثعلب , Reward , s. m. , animal اكعاب (Barbarie) ــ ابو الحصين.

RENABDEAU, s. m., petit renard, بالميان.

RENARDIER, s. m., qui prend, tue les renards,

RENCHERI, R, adj., devenu plus cher , صاير غالى. Renchéri, au figuré fam., précieux, difficile, تُدلُّل ـ تعزِّز, Faire le renchéri, متعزَّز

RENCHÉRIA, v. a., rendre plus cher, على ...

Renchérir, v. n., devenir plus cher, على ... I.

Renchérir, surpasser, على ... 0 فاق على ... 3. قال ثين ...

RENCHÉRISSEMENT, s. m., علو ثين ...

RENCONTRE, s. f., hasard qui réunit deux per-

صادفہ , contre de quekqu'an

Rencontre, conjonction, concours de deux choses, Loule. التقا.

Rencontre, action d'aller au-devant de quelqu'un, .0 راح الى ملاقاتد ـ

التعقا ـ لطية , Rencontre, choc

. حال _ صدفت , Rencontre , conjoncture .

Rencontre, au fig., trait d'esprit, bon mot, اصابة .نکت , plur. , نکتہ ۔

L قضى لد حاجة ـ . A عيل معد خير القطة , Chose de rencontre, de hasard, d'occasion

RENCONTRER, v. a., trouver sans chercher ou en . لاقى ـ مادنى , cherchant

أصاب.

Se Rencontrer, v. pron., التقى مع. Deux montagnes ne se rencontrent jamais, mais les hommes se rencontrent, مع جبل ما يلتقى انسان مع جبل [, Ses yeux rencontrèrent ceux de أنسان يلتقى . وقعت عينه في عين فلان

RENDEZ-Vous, s. m., assignation pour se rendre à la même heure, au même lieu; ce lieu, عهد _ Rendre la liberté à, أنعش _ أحيى . Le lieu où il lui avait dre la vie, العش _ أحيى . Rendre la liberté à, الموضع الذي كان اوعك فيم ,donné rendez-vous المواعدة في Le rendez-vous est dans le jardin, المواعدة اللتقا و الميعاد في البستان ـ البستان ـ البستان ـ البستان ربطوا مع بعضهم donnèrent rendez-vous à tel endroit, انهم يلتقوا في الموضع الفلاني

RENDORMIR, v. a., faire dormir de nouveau, .0 عاد نوم

Se Rendormir, v. pron., s'endormir de nouveau, عاد نام

RENDOUBLER, v. a., replier une étoffe pour la raccourcir, la mettre en double , تنني I

RENDRE, v. a., restituer, remettre au propriétaire,

sonnes, deux choses, عمادفت مدفة. Faire ren- رجّع ما ورّد . Rendre une lettre, etc., la remettre à الم الكتوب la persoune à qui elle est adressée, سلم الكتوب

Rendre gloire à, عجد . Rendre graces, مكر 0, Rendre réponse, أَدُ جُوابِ, Rendre le bonjour, رة عليه السلام, Rendre le salut, أ.رة الصباح الاتي له, Aller à la rencontre de مقابلة - ملاقاة - لقا اعطے کل , Rendre à chacun ce qui lui est dû Rendre à quelqu'un ses devoirs, ses . وأحد حقم .سلم عليد ـ اهدى اليد ما رجب ولاق ,bommages || Rendre visite à quelqu'un, 3,1; O. || Rendre la justice, اجرى الحق ال Rendre service à quelqu'un,

.Donne-moi cela, عوض je t'en rendrai dix fois autant, اعطینی هذا بعوض Rencontrer, v. n., au fig., dire des traits heureux, عليك الطاق عشرة. | Dieu vous le rendra, Dieu vous . العوض على الله ـ الله يعوض عليك rendra le mal que vous avez fait aux autres, 41 يلقيك فعلك. | Rendre le mal pour le bien, قابل الجهيل بالقبير. ¶ C'est la pareille que je .واحدة بواحدة ـ

> Rendre, faire recouvrer, عاد اعاد Cela . [Cela lui a rendu les forces, هذا رجّع اليم قوّنه Ren-اطلق.

> Rendre, faire devenir, اعال _ عليا. Rendre sage, .سهّل ـ هوّن ,Rendre facile الميّر عاقل ا

Rendre, produire, rapporter, edel - ele I. Rendre un son, عطى حسّل. Rendre du jus, , Rendre de la matière, طلع مند ما ـ اعطى موبدً . سال ـ . A طلع مند قير , du pus

Rendre, livrer une place,

- اوضر م عبر عن Rendre, exprimer, traduire,

بين, اورى صورة ,Rendre, représenter une figure Rendre, répéter, Jel.

استىفرغ, Rendre, rejeter par les voies naturelles, qu'on a avalé, بنق کلاکل.

.طلعت رحم , Rendre l'ame,

. فسر , Rendre raison de

Rendre la bride, rendre la main à un cheval, i. رخى للفرس

Rendre un arrêt, un jugement, لكم حكم ٥٠.-.I قضع قضاءً

A. شهد شهادة , Rendre témoignage

Se Rendre, v. pron., devenir, مأر عبير نفسه I. Se rendre odieux, صار مكروة I. || Se rendre mattre de ملك L

- توجّم الى Se Rendre, aller, se transporter, الوجّم الى انطلق الي. Se rendre dans un endroit, s'y réunir, .اجتهع, التقى في موضع

- سلم , céder à la force, se soumettre, سلم La garnison du fort se rendit, اهل القلعة سليوا انفسهم. § Se rendre à la raison, .طاوع الحق ـ اذعن للحقُ

.واصل, RENDU, E, adj., arrivé, واصل

. هالك من التعب, Rendu, exténué de fatigue RENDUIRE, v. a., enduire de nouveau, של נבת, O. RENDURCIR, v. a., rendre plus dur,

RENE, s. f., courroie de la bride d'un cheval, .0 نفخ , plur., اسراع , coll., tirant la tête en arrière وعنان (منفخ قصر, لمّ الدركين . Raccourcir les rênes ، دركين . زمام _ قياد, gouvernement, زمام _ قياد

RENÉGAT, s. m., qui a renié le christianisme, .مرتد ـ جاحد

RENFERMER, v. a., enfermer de nouveau, . قفل عليه من جديد

اشتہل علی , Renfermer, comprendre, contenir . تصل ما موى ما لحتوى علم ما

Renfermer, au fig., restreindre, réduire dans des bornes, حصر O.

Renfermer, ensermer, mettre en prison, _ ____ I. Se Renfermer, v. pron. , se tenir clos حس نفسه, I. .سجن نفسه

. التحصر في , Se Renfermer dans , se restreindre à Se Renfermer en soi, se recueillir, جم حواسة A. علظ عامود , RENFLEMENT , s. m. (d'une colonne) , علظ عامود RENFLER, v. n., augmenter de volume en cuisant, en fermentant, انتفنج

RENTONCEMENT, S. m., تجوين.

RENFONCER, v. a., enfoncer plus avant,

RENFORCEMENT, s. m., action de renforcer, تنقوية.

Remporcer, v. a., rendre plus fort, בُوّى, Renforcer un corps par de nouvelles troupes, امدهم بجهاعة جديدة

تىقتى , Se Renforcer , v. pron. , se fortifier .

ARNFORCE, part., کشد.

RENFORT, s. m., Slack _ Sich

RENFROGNER. Voyez REFROGNER.

RENGAINER, v. a., Class II - Lund J. -.0 عبد السيف

RENGAGER, v. a., mettre de nouveau en gage, .4 رهن ثاني

Rengager, engager de nouveau dans une affaire, .0 شبک ثانی

SE RENGORGER, v. pron., avancer la gorge en re-

Se Rengorger, au fig. fam., faire le beau, l'im-انتفش ـ نفش روحه ـ I. O. نفش ـ نفش

RENGRAISSER, v. a., faire redevenir gras, ستن ثاني

Rengraisser, v. n., ou Se Rengraisser, v. pron., o. عاد سین , redevenir gras

.منكو, RENIABLE, adj. com., de nature à être renié, منكو RENIE, s. m., apostat, qui a renié, بحاحد ـ ناكر RENIEMENT, s. m. (de saint Pierre), action de renier Jésus-Christ, انكار المسيح

RECEDIMATION, s. f., action par laquelle on réor-ارتسام جدید, donne

.0 رسم ثانی ـ

REPAIRE, s. m., retraite des animaux malfaisans; ment, etc., O. ماؤى ـ وجار, au fig., des voleurs, des brigands, ماؤى ـ وجار

RÉPAISSIR, v. a., épaissir de nouveau, المجتب . تخور

.0 ثخون

A. رعي ـ . 0 أكل Repaitre, v. n., manger Repaitre, v. a., nourrir (d'espérance), علل بالواعيد.

يك يرقع السلة, .Se son tort القوت ب Se Repattre , v. pron. , se nourrir , بيان يرقع السلة . repaltre de chimères, تعلل بالباطل - انعتر

وش مویش , pandre de l'eau çà et là , arroser

رجع لم عرصم - محى عند العار I. سفك الدما - اراق الدما, Repandre le sang, المتع لم عرصم عند العار ال I. بكى ـ المجرى دموع Répandre des larmes, ي

Répandre, étendre au loin, نشر O. Répandre إوقالته الم o. فأح برايعة - 0. فأح برايعه 0. 0. نشر, اشاع, اذاع خبرا, Répandre un bruit

D. نشر , فترق على ، Répandre, départir, distribuer . نثر الفلوس ,Répandre de l'argent

. حاضر الجواب, Se Répandre, v. pron., se propager, شاع I. - Qui a la répartie prompte اشتهر ـ انتشر. Sa renommée s'est répandue dans le - اشتهر اسهه, صيته شاع في البــــلاد, pays, s,_____ انتشر ذكر... | Le bruit se répandit que, شاع الخبر بان.

Se Répandre en louanges, كثر المدح.

RÉPARABLE, adj. com., qu'on peut réparer, - يتداوي

RÉPARAZEUR, s. m., qui répare, pla - alor. تصليح ـ مرمة , reparer

Réparation, satisfaction d'une injure, d'une offense, d'un tort, خلاص حق _ وفا الحق. Réparation REORDONNER, v. a., conférer de nouveau les d'honneur, בكيل العرض Faire réparation d'hon-

RÉPARER, v. a., refaire quelque chose à un bâti-

Réparer, raccommoder,

.اصلح , داوی اموه , Réparer , rétablir ses affaires , عراوی امو Réparer son honneur, منه العار L | Réparer Répaissir, v. n., devenir plus épais, عبد الخساير O. | ses pertes, مبد الخساير O. | Réparer ses forces, .رجعت قوتد اليد

> Réparer, effacer; faire disparaître (une faute), Réparer une استدرك ما صدر منه .. محم ذنب omission, استدرك على ما فاتد السندرك

Réparer, faire réparation du dommage qu'on a -REPANDER, v. a., épancher, verser, بعوض عليه الخسارة . O. Ré- causé متوض عليه الخسارة . O. متوض عليه الخسارة . parer l'honneur, la réputation de quelqu'un,

استدرك ما ضاع من Réparer le temps perdu, صاعبات

REPARAÎTRE, v. n., paraître de nouveau, ٨ ظهر ثاني ـ

alc تنكلم , REPARLER , v. n. , عاد تنكلم .

REPARTIE, . s. f., réplique, مجاوبة.

REPARTIR, v. n., partir de nouveau, 71, O.

. جاوب , Repartir, v. a. et n., repliquer

RÉPARTIR, v. a., partager, distribuer, قَسَم على .I قسم على ــ

REPARTITION, s. f., partage, distribution,

REPAS, s. m., réfection, nourriture à heure fixe, dā. Un seul repas, اكلة ـ اكل الله ـ اكل ياكل في النهار اربع مرّات, REPARATION, s. f., ouvrage fait ou à faire pour quatre repas par jour, ياكل في || Grand repas, repas prie, ديافته _ ولبهة Après

un repas on remercie les maîtres de la maison en disant, سفرلا داید و اصحابها ساله ; réponse : الله يسلكك ٥٥ يديم حياتكف

REPASSAGE, s. m., action de repasser (du linge), .کوي

Repassage (des couteaux),

REPASSER, v. a., aiguiser, I. O.

Repasser, passer un fer chaud sur une robe, une د کوی chemise, etc., کوی I.

.0 عاد قطع النهر

. جاب على بالم, Repasser dans sa mémoire ادار في مقله _ اعاد الى عقله _ تذكر

Repasser, étudier de nouveau, درس O.

Repasser la lime sur, عاد مقل و صلّع ا

Repasser, v. n., عاد فات O.

REPASSEUR, s. m., qui repasse les couteaux, .سنان سکاکین

. كواية, Repasseuse, s. f., femme qui repasse le linge.

.ندامة ـ حسرة , REPENTANCE, s. f., repentir

SE REPENTIR, v. pron., avoir un véritable regret d'une faute, etc., شي ۸. Vous vous en تندم هيث , repentirez lorsqu'il ne sera plus temps . لا ينفعك الندم

REPENTIR, s. m., regret d'avoir fait ou de n'avoir بندامة ـ ندم , pas fait quelque chose

RÉPERCUSSIF, IVE, adj., terme de médecine, qui fait rentrer, کانی.

RÉPERCUSSION, s. f., terme de médecine, répulsion à l'intérieur des humeurs prêtes à sortir, كنتم.

Répercussion, terme de physique, réflexion des sons, de la lumière, 5,.

RÉPERCUTER, v. a., faire rentrer les humeurs, .0 كتم

Répercuter, réfléchir, renvoyer le son, etc., **- 5, 0**.

RÉPERTOIRE, s. m., table, recueil, inventaire, فهرستر.

RÉPÉTAILLER, v. a. fam., répéter trop souvent, . کن _ اعاد

مكرر _ منعاد , Repeté, adj., عنعاد .

Répérea, v. a., redire, refaire ce qu'on a dit ou fait, أعاد - كرر. Il est inutile de le répéter,

Répéter, rendre, redire, Jel.

Répéter, réclamer son dû, du O.

اعاد للاولاد تعاليم المعلم ,Répéter des écoliers .و فشرها مفصلا

Répéter, exécuter préalablement pour s'exercer, .جرّب

O. نقل , Répéter, rapporter ce que l'on a entendu RÉPÉTITEUR, s. m., t. de collége, qui répète les .مقوّی ـ معلم ,écoliers

RÉPÉTITION, s. f., action de répéter, 306 -تكرار.

. طلب , Répétition, réclamation en justice

Répétition , exercice préalable pour essayer, عبر لله .

اعادة _ ترديد _ كليت منعادة , Répétition , redite

تـقوية الأولاد, Répétition, t. de collège, exercice

ساعت دقاقت ,Montre à répétition

REPEUPLEMENT, s. m., action de repeupler, REPEUPLER, v. a., peupler de nouveau,

Répit, s. m, délai, surséance, مهلة. Donner du تهمل عليم ـ امهله, répit à

Répit, relâche, تنفيس ـ تنفيس.

REPLACER, v. a., remettre en place, Junel, .ردّ الشي الي موضعہ

Replataage, s. m., réparation légère et superficielle avec du plâtre, تُعِيسِيّن.

REPLATERE, v. a., renduire de plâtre,

Replatrer, au fig. fam., chercher à couvrir mal une faute. ستر O. Il vent replatrer ce qu'il a fait, بدّة برقع السلّة.

REPLET, žte, adj., qui a trop d'embonpoint, مهتلی ـ سهين ـ بدن.

Rápliétion, s. f., plénitude, grande abondance d'humeurs. امتلاً

REPLAN. m., pli redoublé, ثنية.

Repli, au fig., fond du cœur, de l'âme, علق علم الفواد.

REPLIER, v. a., plier ce qui avait été déplié, de l. _ ثنني . I.

Se Replier, v. pron., انشنى ـ انطوى

Se Replier, t. militaire, se mouvoir en arrière, رجع الى وراً A.

Se Replier sur soi-même, an fig., se recueillir, réfléchir sur soi-même, تنفكر في ذاتد.

REPLIQUE, s. f., réponse, -

Réplique, v. a., faire une réplique, جاوب - جاوب . مرک لم, ملیم .

Replonger, v. a., plonger de nouveau, رمى I.

Répondant, s. m., caution, garant, ضامن کفیل

RÉPONDRE, v. a., répartir sur ce qui a été dit ou demandé, عليه ، ما رق له ، عليه الحاواب . O. Répondre à une lettre, الكتوب المكتوب المكتوب المكتوب عن شي ، على شي ، جاوب عن شي ، على شي . جاوب عن شي ، على شي .

Répondre, avoir proportion, conformité avec, وافق الأمل, Répondre aux espérances, وافق الأمل لا L'an de Jésus-Christ qui répond à l'an de l'hégire, السند المسيحيد الموافقة للسند المهجريد.

Répondre, réfuter, قص 0. ـ على احد ـ 0. وقع على احد ـ 0. وقص 0. . Répondre pour, être caution, garant de, وافالك كفيل ضامن 0. Je vous en réponds, نا الله كان كان ضاع فيطلوب منك .

Répondre à, être égal à, حادل ـ ساوى.
Son bien ne répond pas à sa générosité, مالد ما هوعلى قدر جودة ـ يوافق كرمد

Répondre, faire réciproquement de son côté, ال وافق غيرة على Il n'a pas répenda à mon amitié, قلبد ما وافق قلبي ـ ما وافقني على المحبّة.

Repondre, aboutir à, se faire sentir par communication à, اتصل الع.

Se Répondre, v. récip. , أنجاو بوا

Se Répondre , correspondre symétriquement , تقابل.

ا جوبت, Plar., جواب, Brisonse, s. f., répartie, جوابات et جوابات مجاوبة _ جوابات

Réponse, lettre en répondant, ce qu'on répond, جواب مكاتيبكم . La réponse à vos lettres, جواب عن مكاتيبكــــم . الجواب عن مكاتيبكـــم. الجواب عن مكاتيبكـــم.

.مناقضة , réfutation

REPORTER, v. a., porter la chose où elle était, عاد اخذ الشي الي ـ رجّع الي.

.نـقل ـ اعاد , Reporter, redire

Se Reporter, v. pron., se transposer en idée, تذكّر۔ 0 نظر الى ٥٠٠ عاد , رجع الى

REPOS, s. m., privation, cessation de mouvement,

Repos, cessatiou de travail, tranquillité, quiétude, مستريع, En repos. قرار - ارتياح - استراحة - راحة .

Repos, sommeil, نوم.

Repos, cesure dans les vers, bes.

REPOSEB, v. a., poser dans une situation tran-

quitte, La O. Reposer sa tête sur un oreiller, .حط راسد على مخدّة

Reposer, procurer du repos, du calme,

Reposer, v. n., dosmit, L.

Reposer, cesser de travailler, Laissenles .خطيهم يستريحوا reposer.

.ههنا مستربح Ici repose, ci-git,

Beposer, être place, فرصوع في Beposer, être place

Reposer, se rasseoir, se dit des liqueurs troubles, ما يورق O. Laisser reposer des liqueurs , والقي ٠١وق

Laisser reposer les esprits d'un homme agité, خلاه بسكن ريهدا

Se Reposer sur, v. pr., faire fond sur, اتبكل على .اعتبد على ـ

Se Reposer, cesser de travailler, de se mouvoir, . استواح et mienz استرتبر

على رواقة , tête reposée , au fig., avec réflexion , على Se Reposer sur ses lauriers, être tranquille, inac-ا استرانح , tif après un succès

REPOSOIR, s. m., autel provisoire où le Saint-موكز , Sacrement s'arrête lors d'une procession

REPOUSSANT, E, adj., qui inspire de l'aversion, après avoir été replanté,کرید

REPOUSSEMENT, s. m., action de repousser, ¿.). REPOUSSER, v. a., rejeten, renvoyer, faire reculer avec effort, دفع A. عقر O. Repousser la force par (blessures, chaires), عقر O. عقر O. عندم O. الغ عن نفسه ـ مانع عن نفسه الع العام العا

Repousser, réfuter, ابطل

خلص حقم ,Repousser une injure, s'en venger من احد.

Repoutser une raillerie, y répondre avec force et رد على احد , raison

یفی Point le voir, نفی I.

. Reponser, impirer de l'aversion, نفر القلب. عاد نبت. Repousser, v. n., pousser de nouveau, عاد نبت. Répagnament, adj. com., qui mérite répréhen-.يُلام ,sion

Repairmenson, s. f., reprimende, ملامة عاد اخد O. Rerezanae, v.a., prendre de nouveau, عاد اخد O. . نيقص عليه الحتي , O. La fièvre le reprit خذ ثاني ـ Reprendre, .continuer quelque chose qu'on avait interrompu, على, على A. Reprenons notre نرجع الى ـ نرجع الى سياق الكلام ,discours ماكنا بصدده

داوی صحیته, Reprendre le dessus, rétablir sa santé, اوی _ الشفا على الشفا .. Reprendre le dessus, reprendre l'avantage, عاد كسبان بعد ما كان خسران Reprendre ses forces, المجعث قوته اليد Re--Re- اشتد عزمد ـ قوى قلبه Prendre courage, اشتد لم حواسم ـ وي على روحه prendro ses esprits, مراسم

Reprendre, raccommoder, faire une reprise, اف, A. I.

واخذ ـ . 0 لام Reprendre, blamer, censurer, واخذ اذا علطت , Lorsque je me trompe, il me reprend فی کلمیۃ پرڈ لے

Reprendre, v. n., pousser de nouvelles racines

ـ استفاق , Reprendre , se rétablir d'une maladie , استفاق اتجم الى العافيد .. استعدل مزاجد

Se Reprendre, v. pron., se reformer, se rejoindre

استىفاق من سهوة Se Reprendre, se corriger,

Se Reprendre, se retracter, رجع في قوله.

REPRESABLE, s. f., ce qu'on fait ou prend pour s'indemniser ou se venger, اخذ ثار ـ قصاص. User قابل فعله بهثله ـ قابله بهثل ما صنع ,de représaille

REPRÉSENTANT, s. m., qui en représente un autre, , pl., وكلا , pl., وكيل ; pl., وكيل ; pl. وكيل ; pl. وكلا , pl. وكلا ; pl. وكلا , pl. وكلا , pl. وكلا , pl. وكلا , pl. قايم مقام غيرة ـ نواب.

REPRÉSENTATIF, IVE, adj., de représentant,

Représentatif, qui représente, tient la place de, | الم صورة . بعتبر عن _ قايم بهقام ,figure

REPRÉSENTATION, s. f., exhibition, exposition devant les yeux, احصار عرض - القديم. Représen-معورة , tation d'objet par la peinture, la sculpture

. تشخص إحدا | Representation, objection, remontrance respectueuse, douce, تنسيه - مراجعة.

Représentation, belle apparence, extérieur avan-.صورة - هية , tageux d'une personne

Représentation, faste, pompe crus nécessaires, فخرة - جخت - صورة

Représentation , droit de succéder, عبيانة ·

۔ لعب كومدية , Representation d'une comédie .ل**ع**ب تـقليد

Refrésenter, v. a., présenter de nouveau, ¿3 . م عتب عليه - وبخد - . له نهر عليه , Représenter quelqu'an, le faire autorité , احضر - . ا جاب - 0. paraître personnellement, جابه _ أحضرة I.

A. Représenter, exhiber, mettre une chose sous les منع A. yeux, عرض لنه , عليه عليه عليه عليه إلى عليه عليه عليه Représenter, offrir l'image, l'idée, اورى ses passions الماء أورى .I جاب في عقلہ

فسر ـ عبر عن ـ . A. شرح ,Représenter, exprimer .I وصفي ـ

.مولاً بعد مرلاً با Représenter, rappeler le souvenir, l'image, مولاً بعد مراة العداد . .اذكرة الشي

O. كان صورة , Représenter, être le type, la figure Représenter, figurer par le pinceau, le ciseau, etc., بقلته الكرم. عهل صورة ـ صور

. ـ O. قام مقام , Représenter, tenir la place de .0 ناب عن ـ . 0. ل سدّ عن

ابتن لد ـ نبّد احداعلی Représenter, remontrer .0 عرض عليہ ـ

. ملعب تقلد ـ قلد

Représenter, v. n., paraître en public, faire de la dépense avec éclat, تظاهر. 11 représente bien,

Se Représenter, v. pron., se remettre en la présence de, comparaître, عاد حضر قدّلم 0.

۔ تخیل فی عقلہ ،Se Représenter, se figurer . Se représenter une personne absente,

Se Représenter, s'offrir de nouveau (occasion), .اتسفيق ثاني

. قصاصى منعى , Répressir, ive, adj., qui réprime .قصاص منع, Réprission, s. f., action de réprimer, قصاص RÉPRIMABLE, adj. com., qui doit être réprimé,

REPRIMANDER, v. a., reprendre quelqu'un avec

. RÉPRIMER, v. a., avrêter les progrès du mal,

Réprimer, contenir, ضبط O. - قبع A. Réprimer

I. کسر نفسم ـ . ۵ قهری Réprimer l'orgueil de ,

REPRISE, s. f., continuation après l'interraption, جلة مرار , A plusieurs reprises, plusieurs fois , رجعة

Reprise, raccommodement à l'aiguille, فية .

REPRISE, s. f., ou Téléphium et Oapin, plante,

REPROBATION, s. f., Let.

REPROCHABLE, adj. com., qui mérite reproche,

يُرفض ما يُعاب , Reprochable , récusable ,

Rервосик, s. m., ce qu'on objecte pour feire Représenter, imiter par l'action, le discours, honte, توبينے - معاتبة - عتاب. Faire des reproches à quelqu'un, منتب عليه ، Faire à

quelqu'an des reproches de, عَيْرة ب ما 0. عَيْب م

Reproche, motif pour récuser un témoin, عيب.

Sans reproche, adv., à qui l'on ne peut rien reprocher, sans défauts, كامل ـ نقى من كل لوم.

Sans *reproche*, sans prétendre en faire un reproche, بات غير عثاب.

REPROCHER, v. a., objecter une chose pour faire honte, عتب عليد بالامد على معتب عليد O. I. Reprocher à quelqu'un d'être avare, عيّرة بالبخل.

Reprocher, t. de pratique, récuser (un témoin),

Reprocher, rappeler avec reproche un service rendu, reprocher un bienfait, علي عليد الشي I. O. Un bienfait reproché cesse d'être un bienfait, المنبعة

Reprocher, fam., donner comme à regret, etc., داستخسر عليد الشي

Se Reprocher, v. pron., se faire des reproches, se repentir, على نفسه على عتب على نفسه على O' Reproductibilité, s. f., faculté d'être reproduit, .ن. ـ تولّد ـ تخلف ـ تولّد ـ

REPRODUCTIBLE, adj. com., susceptible d'être reproduit, de se reproduire, مخلف مخلف

Reproduction, s. f., naissance de nouvelles tiges, de nouvelles parties, طرح, تنبيت ثاني.

Reproduction, action d'engendrer, تخليف.

Reproduire, v. a., produire de nouvelles tiges, طرح فروع جدد ـ فرع فروع جدد .

Reproduire, présenter de nouveau, قدّم ثاني مرة .

Se Reproduire, v. pron., repousser, عاد نبت 0.

Se Reproduire, se représenter, avoir lieu de nouveau, عاد طد عدث ماد طد طهر, veau, عاد طهر

Se Reproduire par la génération, فلف.

REPROUVÉ, s. m., damné, اضال ; pl., مالک و دالین ; pl., ملعون ـ صالین

Réprouver, v. a., rejeter, condamner une doctrine, منفي المرائشي على المداد المنفي المداد ال

REPTILE, adj. com., animal qui rampe, عامّة, pl., مامرة,

RÉPUBLICAIN, E, adj., qui appartient à la république, حبورى مشيخي.

REPUBLIQUE, s. f., état gouverné par plusieurs, عبور مشيخة.

République des lettres, corps des gens de lettres,

La république, la chose publique, l'État, الجمهور, Répudiation, s. f., action de répudier, طلاق.

Répudien, v. a., renvoyer sa femme avec les formalités légales; طَلَق. Je te répudie, انتِ خلية منّى Répudier, rejeter, نكر I.

Répugnance, s. f., sorte d'aversion, کراههٔ Avoir de la répugnance pour, کره A. _ نفر قلبه من _ . . . بغیر رضا _ کرها ,Avec répugnance

RÉPUGNANT, E, adj., contraire, عنالف منادد. RÉPUGNER à, v. n., être plus ou moins opposé, contraire à, ننادد خالف.

Répugner, inspirer de la répugnance, نَفُر القلب Il me répugne de faire cela, بصعب على, يعزّ على ال Répulsir, 172, adj., qui repousse, دافع.

REFULSION, s. f., action de ce qui repousse, état en réquisition pour aller à l'armée, ر ر د فعة م de ce qui est reponse

RÉPUTATION, s. f., renom, estime, . طلبة إ . لاجل حسن سيعتك . Pour votre réputation . اسم ـ | Faire tort à la réputation, entamer la réputation de quelqu'un, خرق ناموسه I. # Sa répu-se مشهور بالصلاح , putation d'un honnête homme

RÉPUTER, v. a., présumer, croire, regarder

محسوب _ معدور , Réputé , adj. , regardé comme , عصوب REQUÉBABLE, adj. com., qui doit être requis مطلوب.

REQUÉRANT, E, adj., qui requiert, qui demande en justice, سالك.

REQUÉRIR, v. a., demander en justice, ou avec autorité, du O. Autant que la nécessité le re-. مسب مقتضى الامر, querra

REQUETE, s. f., demande par écrit en justice, etc., . مرض حال - اعراض , pl., عرض - طلبة .طلبت _ , جا , Requete , prière , اطلبت _ .

REQUIN, s. m., chien de mer, poisson très-vorace, .کلب بعوی

REQUINQUÉE, s. f., vieille qui se pare, متخندرة

SE Requinques, v. pron., se parer, נُغنُدر .تلبس

REQUIS, E, adj., demandé,

Requis, convenable,

Requis, nécessaire, كازى.

RÉQUISITION, s. f., action de requérir, all بطلب فلان , A la réquisition d'un tel , بطلب فلان

Réquisition, demande faite par autorité publique, طلب من الحكم, qui met une chose à sa disposition امر باعطا شي ـ Mettre tous les jeunes gens

الشاب للعسكرية

REQUISITOIRE, a. f., acte de réquisition judicieire,

RESCINDANT, s. m., demande pour faire casser un .طلب بابطال حجّة, acte

RESCINDER, v. a., annuler un acte, etc., l.

RESCISION, s. f., terme de pratique, cassation d'acte, etc., الطال.

RESCISOIRE, adj., Jako.

RESCISORRE, s. m., motif principal de rescision, سبب ابطال.

RESCRIPTION, s. f., mandement par écrit pour ورقة حوالة على, toucher une somme sur,

RESCRIT, s. m., réponse écrite d'un souverain, كتاب من صاحب الامرا

ـ فتوى من البايا , Rescrit, bulle, monitoire . كتاب البابا

RESEAU, s. m., petits rets, tissu, entrelacement qui en a la forme, شبکتر مشبک منسیج

Riseda, s. m., herbe maure ou d'amour, plante . فأغية _ تيرحنة , odoriférante

RESERVATION, s. f., action par laquelle on réserve, لقا.

RÉSERVE, s. f., action de réserver, . [.].

Réserve, chose réservée comme provision, غُدُر. خبي _ أَذْخر , Mettre en reserve, serrer, garder

Réserve, discrétion, circonspection, استعبل الشي بالقانون User avec réserve de, .بالمعروف

Se tenir sur la réserve, ne point se livrer, se con-انقبض صد انسط (Ger

Réserve, troupes, vaisseaux à l'arrière, فرقة حسكر مذخرة لوقست Corps de réserve, الحاحة.

A la réserve, adv., à l'exception, 11.

مدخر للاستحراس, à part, مذخر للاستحراب. .من غير أبقاء ,Sans reserve, sans exception RESERVÉ, E, adj., retenu, sage, discret, circons-

RESERVER, v. a., garder, retenir quelque chose du total, أيقى. Ne vendez pas tout, réservez-en quelques-لاتبيع الكل ابقى عنصدك بuns pour vous, ابقى لنفسك , خلَّى عندك كم واحد

عاقل ۔ حریس pect

Réserver, garder pour un autre temps, un autre usage, ختبى ـ خلى . Il les réservait pour combattre les troupes de Noman, الزم الصبر على - سلم ، أمار الصبر على - سلم ، أمار الصبر على - مسبر على - مسبر على المار المار على المار المار على المار عل .عساكر النعيان

Se Réserver, v. pron., attendre, remettre à faire, à parler, بقى A. Je me réserve à faire cela en temps ابقًى اعيل هذا في وقتم ومحلم et lieu, ابقًى

RÉSERVOIR, s. m., lieu fait pour amasser et conserver de l'eau, حوض.

RÉSIDANT, E, adj., qui réside, demeure, ... - قاطر. .مقيم ـ ساكن

RESIDENCE, s. f., demeure ordinaire, -أقام بهوضع ,Faire sa résidence en un lieu . اقامة Résidence, lieu de résidence d'un prince, etc., محل اقامتر ۔ مسکن

prince, Illy.

Résident, s. m., envoyé pour résider auprès d'un prince, وكبيل

- . O. قطرن , Risider, v. n., faire sa demeure .اقام ب ـ .0 سكن

.وقف على ـ .0 قام ب ,في

Rissidu, s. m., t. de commerce, le restant, باقى. soumise à une opération; sédiment, تُفل _ بقيّة.

مبر على ـ مدافعة | فابث , Résignant, s. m., qui résigne un bénéfice

RESIGNATAIRE, s. m., celui à qui on a résigné, مفادت لد

RESIGNATION, s. f., démission d'un bénésice, aban-مفارتية , don en faveur de

Résignation, soumission à la volonté de Dieu, à .صبر۔ تسلیم , soa sort

Resignen, v. a., se démettre d'un office, etc., en منازل له صن , تمنازل له عس , faveur de quelqu'un, استخلف احداً في ـ تفاوت له من

Se Résigner, v. pron., se soumettre, s'abandonrésigner à la volonté de Dieu, اسلم أمرة لله اله. اا Se résigner à son sort, à son malheur, صبر على المصيبة.

RÉSILIATION, s. f., résolution d'un acte, أقالة, Résiliation d'un marché, أطال, تنظيل حجّة || L'acheteur a demandé la résiliation de la vente, المشترى طلب الاقالة, le vendeur l'a accordée .فأقاله البايع

RESILIER, v. a., casser, annuler, فسنح A. _ ابطل Consentir à résilier un marché conclu avec quelqu'un, اقاله البيع. || Consens à résilier notre marché, اقلتك , Je consens à le résilier . اقلني البيع ا

RÉSINE, s. f., matière inflammable qui sort du دهن ـ صبخ صنوبر ـ رانينج , Résidence, emploi d'un résident auprès d'un sapin, du pin, etc. .قلفونگر ـ

> RÉSINEUX, SE, adj., qui produit la résine, ¶. رایحة راتینج ,Odeur résineuse. ذو راتینج Bois résineux, مطب مدهن

RÉSIPISCENCE, s. f., reconmaissance de sa faute Résider, au fig., exister dans, consister dans, avec amendement, توبد - اقرار بذنب. Venir à résipiscense , تاب O.

RÉSISTANCE, s. f., qualité par laquelle un corps . صبر على _ صلابة , Résidu, t. de chimie, ce qui reste d'une substance résiste au choc, au frottement

Résistance, au fig., désense contre l'attaque,

مقادمة, Résistance, opposition aux volontés, مقادمة مخالفتر

RÉSISTER, v. n., se défendre, opposer la force مانع ,دافع عن نفسم ,هانع ,هانع ,هانع ,دافع عن نفسم

Résister, ne pas céder au choc, à l'impression d'un o. Un صبر على _ صاير . . 0 صلب , autre corps vase qui résiste au feu, اناء صابر على النار.

Résister, s'opposer aux volontés de quelqu'un, tenir ferme contre, دفسع ما قاوم A. ما دفسه م عانك ـ قاومه , Résister à quelqu'un

Résister, endurer, souffrir, supporter la peine, O. Résister à l'adversité, O. || Résister à la fatigue, .صبر على التعب

Résolu, adj., déterminé, hardí, ماحب حزم مايس

.معنيد عليد مفصل , Résolu, décidé, arrêté

Résoluble, adj. com., qui peut être résolu, المنحل.

RESOLUMENT, adv., hardiment, ישנה شديد . بجسارة

Résolutif, ive, adj., terme de médecine, qui بدوا محلل ,peut résoudre (remède)

RESOLUTION, s. f., cessation totale de consistance, | _ استحال. الحملال, terme de médecine

الطال.

Résolution d'une tumeur, مَل م المُعلل ما المُعلل الم

- عزم - حزم , Résolution, fermeté, courage, حزم -شدة عزم ـ ثبات القلب

المزاحة تذهب المهانة | Sin في . Sin المزاحة تذهب المهانة | Résolution, dessein, parti pris cère résolution, نية صحيحة ـ قصد حقيقي. | J'ai .مستوجب كلاعتبار ـ موقر ـ مكرم ـ محترم | ـ اعتبدت اروم pris la résolution de partir, مستوجب كلاعتبار ـ موقر ـ مكرم ـ اعتهدت على الرواح

RESOLUTOIRE, adj., qui annulle, مُبطل.

RESOLVANT, E, adj., qui résout, احملل ـ حالل RÉSONNANCE, s. f., battement prolongé et graduel du son, رنة.

Resonmant, в, adj., qui renvoie le son, ", U,. Résonnement, s. m., retentissement, أوى ـ رق. RESONNER, v. n., retentir, renvoyer le son, [1] I. ملن مرق . A. Résonner, rendre un son , رق I. حرى I. RÉSOUDRE, v. a., faire cesser la consistance, l'union entre les parties, حلل.

A. فسنر _ ابطل , Résoudre

Résoudre quelqu'un, le déterminer à, جلد على L I جذب احدا الى ـ

Résoudre, arrêter, décider, former un projet, I بنی امره علی ـ اعتبد علی ـ ازمع علی ـ I قصد . I. Ils résolurent d'un commun accord de عزم على ـ اتفق رايهم على ـ اجعوا على .

Résoudre, décider une question, is I. Résoudre une difficulté, مشكلة 0.

Résoudre, réduire, changer en, Jal.

Se Résoudre, v. pron., se déterminer, نوى I. ـ .l عزم على ـ اعتهد على ـ

Se Resoudre, être dissout, amolli, dissipé, أنحل أ. . ماد ـ I. عاد ـ O. عاد ـ O.

- توقير - اكسوام , RESPECT, s. m., vénération Resolution, annulation d'un bail, etc., احترام مهابست ا اقاله Présentez mes respects à اهدوا مني السلام بوفور لاحترام الى حضرة فلان ـ حاشا من السامعيـــن Sauf le respect, , Respect humain, عاشا حرمة السامعين - البعيد مشكلة , Respect humain عرمة السامعين - البعيد المعادن ا ,Perdre le respect احركة ولياقة بشريسسة الدس, أسالادس, قلل إسالادس, السالادس

RESPECTABLE, adj. com., qui mérite du respect,

RESPECTER, v. a., révérer, honorer, porter respect, ۵ هاب - احترم - اعتبر - عظم قدره - اكرم - كرم

Respecter, épargner, ne point endommager, .I كفاد شرة

Se Respecter, v. pron., garder avec soin la décence, اکرم نفسہ. Celui qui ne se respecte point من لا يكرم, lui-même, n'est pas respecté des autres نفسد لا يكرمد غيره

RESPECTIF, IVE, adj., qui a rapport à chacun en particulier, qui concerne réciproquement, پین بعضهم Leurs prétentions respectives, الفساد ادعا بعصهم على ـ ادعا كل واحد على صاحب

RESPECTIVEMENT, adv., d'une manière respective, . Ils ont présenté respectivement leurs re-قدّم كل واحد عرض حالم ,quêtes

RESPECTUEUSEMENT, adv., avec respect, باحترام باكرام ـ بتوقير ـ

RESPECTUEUX, SE, adj., qui porte respect (per-مكرم _ محترم , (sonne

. مطالب ب tion, etc., إيدل على tion, etc., وطالب كلاحترام

RESPIRABLE, adj. com., qu'on peut respirer, en بنشم ,parlant de l'air

- تنفيس , RESPIRATION , s. f., action de respirer , . Difficulté de respiration نفس ـ تنفسسر couper, gêner la المسر التنفس ـ ضيق نفس. التنفس ـ ضيق قطع نفسه عبق القلب - غيم القلب العلم respiration,

RESPIRER, v. n., attirer et repousser l'air par le .تنفس , mouvement des poumons

Respirer, prendre haleine, avoir quelque relâche, . مبلع ربقد ـ .0 اخذ نفس

.I. عاش -, Respirer, vivre

Respirer, v. a., aspirer, . O.

Respirer, au fig., marquer, temoigner, .كان علامة ـ .o دل على **.**

اشتهى ـ اشتاق الى ـ .0 تاق الى

RESPLENDIR, v. n., briller avec un grand éclat, بلالا _ اضاء

RESPLENDISSANT, E, adj., qui brille avec éclat, .مُضحّ ـ مُتلالي

RESPLENDISSEMENT, s. m., grand éclat, ______

RESPONSABILITÉ, s. f., obligation d'être garant, Responsabilité des fonctionnaires. صهانت _ كفالة مطالبة اصحاب المناصب بها وقع من publics,

RESPONSABLE, adj. com., qui doit répondre, être garant de quelque chose, de ce que fait quelqu'un. مطالب ب _ صهنا, pl., وضامن _ كفلا, pl. كفيل C'est vous qui êtes responsable, s'il arrive quelque المطلوب منك اذا جرى شي ,chose de facheux , ها "كورى Vous en serez responsable devant Dieu, تكوري انت المطالب به عند الله

Responsable, qui doit rendre compte de sa ges-

RESSAC, s. m., choc impétueux des vagues en mou-. لطم الأمواج للبرّ, vement contre la côte

RESSAIGNER, v. a., tirer du sang de nouveau, .0 عاد فصد

RESSAISIR, v. a., et SE RESSAISIR de, v. pron., se remettre en possession d'une chose, عاد تيلك. O. نخل ثاني ب RESSASSER, v. a., sasser de nouveau Ressasser, au fig., discuter, examiner de nouveau, . مبعث ثاني

RESSAUT, s. m., avance, saillie , خرجة.

مشابهة , RESSEMBLANCE , s. f., conformité, rapport RESSEMBLANT, E, adj., qui est semblable, RESSEMBLEA, v. n., avoir de la ressemblance avec, بشبهک . Il vous ressemble . صاحی ۔ A شبه آ Je trouve que vous ressemblez à un tel, شبّه تنكث Respirer, et respirer après, désirer vivement, Likk. Il est heureux, je voudrais lui ressembler, -Ils se res البختم مليح كنت اربد اكون مثله semblent, يشبهوا بعضهم Les jours se succèdent et ne se ressemblent pas, مثله ويجى مثله RESSEMELER, v. a., mettre de nouvelles semelles, صطً نعل جدید ـ . A. نعل ثانی

RESSENTIMENT, s. m., faible attaque ou renouvellement d'un mal, حسّ برجع . Il a encore quelques ressentimens de fièvre, اوقات

Ressentiment, désir de se venger d'une injure,

الفيظ الغيظ الخيط الحد الله المحمد المحمد الله المحمد الله المحمد الله المحمد الله المحمد الله المحمد المح

الأحدر Ressentir de, v. pron., sentir encore quelque reste de, ب يتم I.

Se Ressentir d'une injure, s'en souvenir avec le désir de s'en venger, بالم يزل ذاكر البهدلة طالب للهدالة على المناسبة المناسبة

RESSEEREMENT, s. m., action per laquelle une chose est resserrée, زنق ـ انطباق. Resserrement de ventre, انقباض

RESSERRÉ, adj., qui n'est pas libre (ventre), مقبوض .

. Resserré, étroit, ضيق.

RESSERRER, v. a., serrer davantage ce qui s'est làché. Já O.

Resserrer, rensermer, remettre une chose où elle etait serrée, rensermée, حَتَى عَلَمُ مَا مُعْتَصَ بِ مَعْتَصَ بِ مَعْتَدَ اللّهِ مَعْتَدَ اللّهُ مَعْتَدَ اللّهُ مَعْتَدَ اللّهُ مُعْتَدًا اللّهُ مَعْتَدَ اللّهُ مُعْتَدًا اللّهُ عُلِيعًا اللّهُ مُعْتَدًا اللّهُ مُعْتَعَالِمُ مُعْتَدًا اللّهُ مُعْتَدًا اللّهُ مُعْتَدًا اللّهُ مُعْتَعَالِمُ اللّهُ مُعْتَعَالِمُ مُعْتَعَالِمُ اللّهُ مُعْتَعَالِمُ اللّهُ مُعْتَعَالِمُ مُعْتَعَالِمُ مُعْتَعَالِمُ مُعْتَعَالِمُ

Resserver, rendre mains ouvert, قبض منيق . Resserver le ventre, le rendre moins libre, قبص ـ.

ملیق علی , Rasserrer un prisonnier , des maiágés . .0. زفق ــ

Se Ressorrer, v. pron., devenir plus intense (freid), مُشِدّدًا.

Se Rasserrer, devenir moins libre, moins liche (ventre), تقبض ــ أنقبض

Se Resserrer, au fig., retrancher de sa dépense, قندق.

RESSIF, RÉCIF, s. m., rochers sous l'eau, صنحور - مسخور.

RESSORT, s. m., propriété de la matière pressée, pliée ou tendue, de se rétablir dans son promier état, قوة تنحوليت.

Ressort, morceau de métal qui réagit contre la pression, باله plur., باله و البرك ـ زنبرك ـ لوالب. Ressort, au fig., le ressort de l'âme, sa force, قوقة المجتملة بالمجتملة بال

Ressort, étendue, juridiction, compétence, بنعلق ب. La chose est du ressort des médecins, المرجع الى الاطباً.

امن غير مراجعة, sans appel, عير مراجعة RESSORTIR à, v. n., être du ressort, de la juridiction de, تبع ــ I. O. ــ تعلق بــ A.

O. لحم ثاني , RESSOUDER , v. a.,

RESSOURCE, s. f., ce à quoi on a recours pour se tirer d'embarras, عيل ; phur. , عيل.

RESSOUVENIE, s. m., idée conservée d'une chose اثر الشي في العقل _ تذكرة _ ذكر ,passée

SE RESSOUVENIE, v. prop., se zappeler, se remettre dans la mémoire, تنفكر في ـ تذكر Faire ressouemir quelqu'un de, فكرة الشي - ذكّرة الشي

احيا. ـ تعمير عهار - اصلاح | Se Ressouvenir, considérer, réfléchir, faire atten-افتكر, تفكر في _ تامل, تفكر أفت

عرق _ تعریق

Ressuage, opération de métallurgie, الغصد من النحاس

RESSUER, v. n., rendre l'humidité intérieure, .۸ عرق

Ressuer, t. de monnaie, séparer l'argent du cuivre, . نقى الفضة من النحاس

RESSUSCITER, v. a., ramener de la mort à la vie, أقام من الموت - احيى

احمے ۔ جدد

a. قام من تبين لاموات, v. n., تام من تبين الاموات. RESSUYER, v. n., SE RESSUYER, v. pron., se sé-

RESTANT, E, adj., qui reste; et RESTANT, s. m., رباقی _ فاضل ,ce qui reste

cher, حفشن ۸.

RESTAUPER, v. a., raccommoder à l'aiguille les trous d'une toile, في I.

RESTAUR, s. m., recours des assureurs les uns contre les autres, ou contre le maître du vaisseau, .رجوع على

RESTAUBANT, s. m., établissement de restaurateur, دکان طبانح

Restaurant, consommé très-succulent, pressis de مستک لحم - مرقد لحم , viandes

RESTAURANT, E, adj., qui restaure, qui répare les forces, مقوى.

Bestauratrun, trice, s., qui resait, rétablit, ré-معهر - محيى , pare

Restaurateur, sorte de traiteur, del -طباخ ا

RESTAURATION, s. f., réparation, rétablissement,

RESTAURER, v. a., réparer des édifices, une ville,

Restaurer les lois, les sciences, ____!.

Restaurer, rétablir, remettre en bon état, rendre اعدل ـ قرى , la vigueur à

RESTE, s. m., ce qui reste d'un tout, باقنى; pl., ,.pi ; بقيّة ـ فضلة ـ فواصل ,.pi ; فاصل ـ بواقي يقايا. Quand apporterez-vous le reste de la somme? اى متى تجيب العلاقة , بقية المصريات

في عليه , Etre en reste de, rester débiteur de Je ne veux pas être en reste de. في ذمّنه شي ما ما ارید یحیلنی منیتر bons offices avec lui, ما ارید یحیلنی منیتر bons offices avec lui, ما ارید یحیلنی

> Reste, ce que quelqu'un a resusé, laissé, ici. ما ارضى بفصلتك , Je ne veux pas de ton reste رزيادة _ فضا, De reste, adv., plus qu'il ne faut, مزيادة _ Au, du reste, au surplus, d'ailleurs, cependant, وغير ذلك

.تىقى

Rester, demeurer malgré certaines raisons, demeurer après les autres, بقى A. _ تت I. _ ظل A. _ انم موضعک ، O. Restez à votre place قعد

_ استقام _ أقام _ 0. _ مكث Rester, séjourner _

Rester, demeurer dans un certain état, يقى. Il est resté aveugle, بقى أعيى.

En rester, se contenter de, se borner à, باكتفى ب .اقتصر على ـ اقتنع ب ـ

En rester, s'arrêter, وقف. Où en étions-nous restés? اين كنا

RESTITUABLE, adj. com., qui peut être remis dans . أيرتجع الى حالته الاولى son premier état,

Restituable, terme de pratique, qui doit être restitue, كَبِرَة.

رجّع ۔ . 0 رقبع مار RESTITUER, v. a., rendre,

عدّل = Restituer, remettre en l'état précédent ou comme ان doit étre (un monument, un texte), علي ـ عدّل Restituer, terme de palais, dégager d'une obliga-.0 حلد شرعًا من الوعد ,tion

RESTITUTION, s. f., action de rendre, כָב ב רָבָּץ. Restitution d'un texte, etc., , lol.

احل شرعی ,Restitution contre une promesse .من وعد

RESTREINDRE, v. a., au fig., diminuer, réduire, .0 قصر الشي على ـ .0 حصر ـ قيدًا

Se Restreindre, v. pron., se borner à, اقتصر على. CRESTREINT , E , adj. , وسيوق .

.مقتد

RESTRICTION, s. f., modification, condition qui .شرط ـ قيد ـ تقييد , restreint

RESTRINGENT, E, adj., qui resserre (remède), .دوا قابص , مقبص

RESULTANT, E, adj., qui résulte, 🛁 i.

RESULTAT, s. m., ce qui résulte, s'ensuit, نتيجة ـ حاصل ـ

RESULTER, v. n., s'ensuivre, o. 0. .تاتبي من ـ . ٨ حصل من

مقتصر, Risumi, s. m., précis d'un discours مختصر الكلام ـ بالاجال , En résumé مختصر

Risumen, v. a., recueillir, reprendre, réduire en peu de paroles, اجل.

RESURRECTION, s. f., retour de la mort à la vie, .انبعاث _ بعث _ قيام _ قيامة

Résurrection, au fig. fam., guérison surprenante, قبامد متث

RÉTABLIR, v. a., remettre au premier état, اماد الى ماكان. Rétablir quelqu'un dans sa place, Rétablir اعادة الى منصبه _ رجّعه الى منصبه الحيى القوانين l'ancienne discipline,

Rétablir, réparer, remettre en bon état,

Se Rétablir, v. pron., recouvrer la santé, استراح - اتجة الى العافية - I. طاب - استعدل مزاجه -.O. Il n'est pas en أي مزاجه ـ حصل على الشفا - ما روق من مرضه core bien rétabli de sa maladie, الى لان ما راق مزاجد. ¶ Ses affaires se sont ré-استقام حاله, tablies

RETABLISSEMENT, s. m., action de rétablir, "> .تعدیل ۔ اصلاح ۔

Rétablissement, guérison, L. Voyez Guérison. REZAILLE, s. f., morceau retranché, قطعت .

RETAPER, v. a., retrousser les bords d'un chapeau صلي البرنيطة, RESTRICTIF, IVE, adj., qui limite, qui restreint, contre la forme, le remettre à neuf, صلي البرنيطة .1 ثنی حافیة برنیطۃ ـ

> Retaper, terme de perruquier, peigner à rebours les cheveux et les faire ensler, نفش الشعر I. O.

> عواق عاقت , RETARD, s. m., délai , retardement . Retard, obstacle qui retarde, بطاء ـ plur., عوايق.

> RETARDATAIRE, adj. com., qui est en retard de متعوق , payement

. تاخير ـ عاقة , RETARDEMENT , s. m. , délai , retard .أخر, RETARDER, v. a., différer

Retarder, empêcher d'aller, de partir, d'avancer, انعاق , Etre retardé ، موقى _ اعاق

Retarder, v. n., aller plus lentement, tarder à pa-.ابطي _ تعوّق _ عوّق ,raitre

Retarder, être en retard (montre), قَصَر الْمَور. Ma montre retarde, اساعت مقصّرة

O. صبغ ثانی , v. a., ثانی 0.

RETENIR, v. a., ravoir, tenir encore une fois,

Retenir, garder par-devers soi ce qui est à un autre, ne pas lâcher, conserver, réserver ce que l'on a, شك عنك ـ القي عنك I.

Retenir, conserver quelque chose de ses habitudes, بقى منا عوايك السابقة.

Retenir, s'assurer de ce qu'un autre pourrait prendre, حاش ـ I. عاش ـ O. Retenir un domestique à son service, ماشه للخدمة .

Retenir, faire demeurer ou séjourner, جز O. ــ مسك I. ــ مسك O. Retenir quelqu'un chez soi,

Retenir, garder dans sa mémoire, وي على A. مفظ

A. علق . . . A. مسك Retenir, concevoir

Retenir la main de quelqu'un, وعاش يك O.

Retenir son haleine, جبس نفسه I. Retenir ses larmes, جبس دموعد

Retenir l'eau, l'empêcher de couler, الماء, جبر الماء Retenir dans la main quelque chose que l'on vous jette, نلقى ـ اسلقى

Se Retenir, v. prou., s'empêcher de, عماش نفسه 0.

رقف ,Se Retenir , s'arrêter ,

Se Retenir à, s'accrocher à, بنيسك ب.

RETENTION, s. f., terme de palais, réserve, حوش ابقا لنفسم .

Retention d'urine, difficulté, impossibilité d'uriner, احتباس اليول في المثانة ـ عسر المول

RETENTIONNAIRE, adj. com., qui retient ce qu'il a à autrui, عنائلس _ ماسك عنائ مال غيرة.

RETENTIR, v. n., résonner, rendre un son, ق ال رق القاعة الموات المان من العربة عرضة الدوت لها القاعة الدوت الها العجال العجال

Retentir, saire un bruit éclatant, did.

RETENTISSANT, E, adj., qui retentit, ...

RETENTISSEMENT, s. m., bruit, son renvoyé avec éclat, دوی _ رنّه _ طنطنة _ طنیر.

Retentum, s. m., t. de pratique, article secret, شرط مختي.

RETENU, E, adj., destiné et arrêté,

Retenu, sage, modéré, عاقل ـ رزين. Soyez retenu dans vos discours, صُرن لسانك

RETENUE, s. f., moderation, discretion, رزانة رزانة. Retenue dans les discours, ماسكة اللسان.

Retenue, t. de finance, de pratique, action, droit de retenir, مسكف عبر .

RETICENCE, s. f., figure de rhétorique, chose omise à dessein dans le discours,

RÉTICULAIRE, adj. com., ou RÉTIFORME, qui ressemble à un réseau, مشبّك _ مثل شبكة.

Rétif, vx, adj. (cheval), qui résiste, حارون - عرض Devenir rétif, faire le rétif, عرن 0.

Retif, au fig. fam., difficile à conduire (personne), عنيد ـ عنيد ـ عنيد.

RÉTINE, s. f., filets entrelacés du ners optique, شبكية ـ الياف العين المشتبكة.

Retieade, s. f., t. de fortification, retranchement derrière un ouvrage, مترس ورأني.

Retirement, s. m., t. de chirurgie, contraction, raccourcissement, تنقلص ـ كشّ ـ كشاشة.

Retrancher, diminuer, séparer une part du tout, فطبع من ــ . 1. شال من O. Retrancher en fajsant une soustraction, سقط I.

Retrancher, faire des retranchemens, حصّ .

Se Retrancher, v. pron., se fortifier, الحصّن.

Se Retrancher, se réduire, se horner, على اكتفى بـ اكتفى بـ

Se Retrancher, diminuer sa dépense, قَلَلُ مصروفه. Ritaicia, v. a., rendre plus étroit, صيَّة.

Rétrécir, v. n., et Se Rétrécir, v. pron., devenir plus étroit, d' d' l.

RETRECISSEMENT, s. m., تصييق.

Retremper, v. a., tremper de nouveau, سقى I. بلّ O.

Retremper l'âme, en renouveler les forces, مدّد قوى النفس

RETRIBUTION, s. f., salaire, récompense, أجرة .

Rétribution, honoraire donné aux ecclésiastiques qui ont assisté à un office, حسنة قدّاً اس

Ritraoagtir, ivz, adj., qui agit sur le passé, فاعل في السابق.

Ritroaction, s. f., effet de ce qui est rétroactif, فاطلية في السابق.

RETROAGIA, v. n , avoir un effet rétroactif , عيل A., فعل في السابق .

Retrocker, v. a., rendre ce qui avait été cédé,

Rizaocussion, a. f., acte par lequel on rétrocède, ترجيع - رجوع

Ratrogradation, s. f., t. d'astronomie, action de rétrograder, انقلاب.

RETEOGRADE, adj. com., qui va en arrière, الى ورا منقلب مقهقر . Marche rétrograde, mouvement rétrograde, الى ورا ـ رجوع الى ورا . تقهقر, Rétraograder, v. n., retourner en arrière. .ه رجع الى ورا ـ انقلب ـ

Rиткоизяният, s. m., action de retrouser, تشير

RETROUSSER, v. a., replier, relever en haut, شير اكبامه. Retrousser ses manches,

RETROUVER, v. a., trouver une seconde feis, مُجد ثاني ,رجد ثاني

Retrouver, trouver ce qu'on avait perdu, oublié, مَوْسُ لِلْقَعِيدِ . A لَقِي .. A لَقِي .. A لَقِي

.0 هاد البر , Aller retrouver quelqu'un

A. لقى ـ ـ L عرفى Retrouver, au fig., reconnaître, عرف L ـ عرف A. Rets, s. m., filet, شبكة ; pl., شبك et شبك et شبك. Réunion, s. f., état d'être réûni, action de réunir, اجتماع ـ جع ـ صتم الى بعض

توفیق ـ مصالحت , Réunion, au fig., conciliation اتّفاق ـ

Réunion , société , تعية .

Réunir, rejoindre, وصّل ب 0. Réunir à, joindre à, صمّ الى بعضهم ـ وصّل ب.

Réunir, au fig., réconcilier, وفق و المالح بينهم - وفق . Se Réunir, v. pron., se rassembler, اجتهع .

Se Réunir (chairs), صمر 0. _ فطب .

Réussir, prospérer dans le monde, عنب A.

Réussir, terme d'agriculture, venir hien, ترم الم

نجاح ـ حسن ختام ,Ráuseite , s. f., bon succès , عاقبة خير ـ REVALOIR, v. a., rendre la pareille, la même chose, جازی احداً علی شی ـ قابله بشل ما صنع

REVANCHE, s. f., action par laquelle on se revanche, المحد الشار عار.

. ثاني دور , Revanche, seconde partie de jeu

En revanche, adv., en récompense, pour rendre la pareille, خلك على مقابلة ذلك على مقابلة ذلك على مقابلة ذلك على مقابلة ذلك على المناسبة ا

REVANCHER, v. a., défendre quelqu'un qui est attaqué, مام عن .

Se Revancher, v. pron. fam., rendre la pareille المحدّ , غطّ الرادة .

Se Revancher, se défendre, نفساد, کامی عن نفسه .

Râvasser, v. n. sam., avoir des rêveries diverses et fréquentes, مُأى منامات ـ خترف A.

Reve, s. m., songe que l'on fait en dormant; au fig., espoir, projets chimériques, مناء علم علم ; pl., مناء الصفات ; plur., اصفات الصفات . Faire un rêve, مأى منام مناء مناء المناء . المناء مناء شي في المنام . شانى شي في المنام . شانى شي في المنام .

Rzvacuz, adj. com., apre au goût,

REVEIL, s. m., cessation de sommeil, عقطة _ المقاط _ من النوم .

REVEILLE-MATIN, s. m., horloge, a....

ابو اليقظان, Réveille-matin, coq,

Réveille-matin , plante. Voyez Ésuiz.

REVEILLER, v. a., tirer du sommeil, صحّحى.

Réveiller le chat qui dort, renouveler une méchante affaire, une querelle assoupie, عرف الساكن.

حرّك ثانى, Réveiller, au fig:, exeiter de nouveau, حرّك ثانى. Se Réveiller, v. pron., sortir du sommeil, etc.

مصا _ انتبه _ استيقظ _ . I. O. فاق من ما المتبعد بنجماً , I. O. فاق من بنعم عليك ; réponse : الله ينعم عليك

Se Réveiller, se renouveler, كَيْجِتْ.

RÉVEILLEUR, s. m., celui qui a soin de réveiller les autres , منته .

REVELLON, s. m., petit repas extraordinaire après la messe de minuit, اكلة في عبد نصف الليل.

. كشف REVELATION, s. f., action de révéler,

Révélation, chose révélée, inspiration divine, وحى - الهام.

REVELER, v. a., découvrir, faire savoir une chose secrète, شف I.

. أوهى ألى Révêler (en parlant de Dieu), أوهى

په REVENANT, E, adj., qui plait, بعجب...

REVERANT, s. m., prétendu esprit qui revient de l'autre monde, عفریت; plur., عفاریت.

Revenant-bon, profit, émolument, avantage fortuit, رزق مکسب عارضی

REVENDEUR, SE, s., qui achète pour revendre, وَيَاءٍ.

REVENDICATION, s. f., action de revendiquer,

REVENDIQUER , v. a., réclamer , ب أعداً بالله ـ ساله 0.

REVENDRE, v. a., vendre de nouveau, vendre ce qu'on avait acheté, باع ثاني 1.

Il en a à revendre, beaucoup, عنك للبيع

REVENTE, v. n., veuir une seconde fois, اجاء ثانى السخونة. La fièvre lui est revenue, نقضت عليد السخونة. Revenir à l'esprit, عاد جا في بالد

Recenir, retourner du lieu d'où l'on était parti, A.

Revenir (alimens), causer des rapports, دشى. Revenir, recommencer à dire, à faire, عاد الى O. رجع الى. Revenir à la charge, au combat, après avoir plié, عاد جل على ... و دّ على.

Revenir à la charge, au fig., réitérer ses instances, على التر على المدادة

Revenir à ses moutons, au fig. prov., reventr à son sujet après une digression, في ما كان في ما كان على ما كان.

Revenir sur ce qu'on a dit, changer d'opinion, dit, changer d'opinion, Revenir sur une promesse, s'en dégager, رجع في وعد, رجع في وعد

Revenir, se rétablir, se remettre, يتعافسي على العافية 0.

Revenir à l'opinion de quelqu'un, abandonner son opinion pour celle d'un autre, مرجع الى رأى أحد.

Revenir, se réconcilier, s'apaiser, A.

Revenir, coûter, وقف ب. Il me revient à vingt piastres, وأقف على بعشرين غرش.

Cela revient au même, c'est la même chose. مود شي ـ زق بعضه.

Revenir, plaire, بعدا.

Il m'est revenu que, j'ai entenda dire que, المعت أن

Revenir sur quelqu'un, exercer contre lui une action en garantie, رجع على, الم

N'en pas revenir, être très-surpris, تعبقب عايد العبب.

Revenir sur l'eau, rétablir aa fortume, son crédit, استقام حاله ــ O. عام

REVENTE, s. f., seconde vente, ...

REVENU, s. m., produit annuel, rente, مدخول

- A حلم , Revee, v. n., faire quelque rôve, حلم A. - A. رأى منام ... A رأى منام ... A رأى منام وايتك في المنام

Réver, être dans le délire, laisser errer son imagination, انہوس ۔ خارقی .

Réver, penser, méditer, تفكرني ـ افتكر. Rèver profondément, مُرق في لافكار, A.

REVERBERATION, s. f., réflexion de la lumière, etc., انعکاس ضوه.

REVERDIE, v. a., peindre de vert une autre fois, خصّر ثاني.

. عاد اخضر , Reverdir, v. n., redevenir vert

Reverence , adv., respectueusement, рістен.

REVERENCE, s. f., respect, veneration,

Révérence, titre d'honneur, ग्रीअंक्.

Révérence, mouvement en se baissant pour saluer, خصع لد, Faire une révérence à quelqu'un. خصوع ضرب لد طابون ـ صرب لد تهني ـ

REVEREND, E, adj., digne d'être révéré, titre,

REYERENDISSINE, adj., titre des archevêques, des patriarches, مالي الشرق و جزيل الاحتساراء كلى الكرام كلى الكرام

Ravared d'ordre, a. m., général d'ordre, آئیس عام

REVERER, v. a., honorer, respecter, مرم م كرم الكرم م كرم الكرم م كرم الكرم ا

Réverie, idée extravagante, délire, تخریف .

Bevens, s. m. (de la main), طُهر, قَفًا البد.

Revers, côté opposé à la tête dans une médaille,
قفاء

Revers, sens contraire, قلب.

Revers, verso, . i.i.

Revers , au fig. , disgrâce , accident fâcheux ,مصيبة; pl. , مصابب

REVERSIBLE, adj., qui doit retourner à une personne, وأجع, عايد على .

REVERSION, s. f., et a , e , e , e ...

REVÉTEMENT, s. m., action de revêtir en pierres un fossé, etc., اتطبق المجادة.

REVETIA, v. a., donner des habits, mettre à quelqu'un un habit, کسی I. ـ اگسی. Revêtir quelqu'un d'une pelissa, البسم فروة.

Revétir un habit, ou Se Revétir d'un habit, le mettre, لبس ثوب I. A.

Revêtir un fossé, un bastion, lui faire un revêtement, المحمد المتابة المحمد المتابة المحمد المتابة المتابة

Revetir, donner un pouvoir, عقلد.

Revetu, z, habillé, recouvert, لابس.

Revetu, au fig., orné, مزيّن.

Revetu, chargé de pouvoir, بمقلد بمقلد.

مفتكر, Riveun, sz, s., qui rève, qui pense, مفتكر.

Réveur, qui s'abandonne à de folles réveries, خوفان ـ مهووس

REVINEMENT, s. m., t. de mer, action de revirer, ...

Revirement, t. de. banque, virement,

REVIERE, v. n., t. de mer, tourner d'un autre côté, حول القرية ـ . 0 دار ـ ادار, دور المركب

Revirer de bord, au fig. fam., changer de parti, انقلب

Reviewa, s. m., qui revoit après un autre,

. كشفي , Revision , s. f. , nonyel examen ,

REVIVIFICATION, s. f., operation pour rendre au métal sa forme naturelle, مثل ما كان

REVIVIFIER, v. a., rendre la vie, vivifier,

Rovinifior; t. do chimie, remettre (le mercure), en son état naturel, رجّع مثل ماكان.

انىتىش , t. a., revenir de la mort à la vie انىتىش ئانى ـ. 1. ماش ئانى ـ

Revivre, au fig., reparattre, . . . A.

Faire revives, renouvelor, Jan.

. انعش د احيى, Faire raviure, rendre les forces, انعش د

Révocable, adj. com., sujet à la révocation,

Revocable, sujet à destitution, العزل العزل.

RÉVOCATION, a. E., action de révoquer, رد ابطال.
RÉVOCATOIRE, adj. com., qui révoque, در وقى

Revoin, v. a., voir de nouveau, حاد شائی O.
Je ne l'ai pas revu, ما عدت شفته I J'espère que
nous nous reverrons, ما عدق فتواجه

Revoir, examiner de nouveau, فظرفي ـ . ا كشف O. Revoir, retoucher, صلّع

REVOLTANT, E, adj., qui choque à l'excès, يقوّم النفس.

Ržvolts, s. f., soulèvement coutre l'autorité, عصيان ـ خروج ـ قومة.

Révolté, adj. m., qui se révolte, је; plur., Rhabiller, tâcher de justifier, de raccommeder, . عصاة , pl. ; عاصى ـ خوارج

RÉVOLTER, v. a., porter à la révolte contre l'autorité, قوم على

. قرم النفس, choquer, indigner, قرم النفس

Se Révolter, v. pron., s'insurger, علم علم 0. ـ تظربن ـ عاصى احدا ـ I عصى على

L كامل _ انهام , Révolu, a, adj., achevé (temps), مال _ انهام مكتل.

RÉVOLUTION, s. f., terme d'astronomie, relour d'un astre au point de son départ, دوران.

Révolution, au fig., changement dans les choses du . تعبير _ تبقلب _ انقلاب , monde

RÉVOLUTIONNAIRE, adj. com.) de la révolution, يخص تنغيبر الحكم ـ قومي

Révolutionnaire, qui est partisan d'une révolution, من اصحاب تنفيور الحكم - من اصحاب القومة RÉVOLUTIONER, v. a., exciter à une révolution, .حرك الناس على تنعيبر الحكم

REVOMB, v. a., vomir ce qu'on a avalé, ¿ 👸 O.

RAVOQUER, v. a., rappeler, destituer, etc., destituer, etc., O. A رفع المأمورية عن , (Révoquer, ôter (les pouvoirs)

أبطل , Révoquer, déclarer nul

névoquer en doute, douter, ف شك في 0.

REVUE, s. f., recherche, inspection exacte, فشف .تىفتىش ـ

Revue, inspection des troupes, سرد العساكر, Il _ وقفت قدّامه العساكر, passa son armée en revue, .عُرضت عليه العساكر

Rávulsir, ive, adj., qui détourne les humeurs,

RÉVULSION, s. f., retour des humeurs dont le cours est change, تحويل المواذ.

REZ-DE-CHAUSSAE, a. m., niveau du terrain, أرض. pudique, فاستق لبس ثاني , RHABILLER , v. a. , habiller de nouveau

صلح - رقع. REAPORTIC, s. m., plante, واوند ذكر

RHÉTRUA, s. m., qui enseignait les préceptes de .معلم البيان, Part de bien dire

RESTORICIEN, s. m., qui sait la rhétorique, عالم بالبيان.

. يتعلم البيار. , Rhétoricien , qui étudie la rhétorique . يتعلم البيار. . alم البيان, Rustronique, s. f., art de bien dire, علم البيان. RHINOCÉROS, s. m., quadrupède, .ام القرن _ قاتل الفيل _ كركدان

Rиомин, s. m., losange,

REOMBOIDE, s. m., figure rectilique, parallélogramme oblique, شبيد بالمعين.

REODEDENDRON, s. m., arbrisseau, Silo.

- REUBARRE, s. f., racine médicinale, stomachique, .راوند

Rhubarbe des moines. Voyes REAPONTIC.

RHUMATISMAL, z, adj., (douleur) de rhumatisme, .حصاري

REUMATISME, s. m., douleur dans les muscles, les . حصا, ,membres

RHUME, s.m., fluxion causée par une humeur acre . کختر _ سعلة _ استهواء _ سعال , qui fait tousser Rhume de cerveau, رشر. | Gagner un rhume, استهوی - ترشی

RHYTHME, s. m., nombre, cadence, ... Rичтиніque, adj. com., du rhythme, ورنى. RIANT, B, adj., gracieux, qui marque de la galté, بشوش ـ صاحك

Riant, agréable à la vue, شرح.

. سرية RIBAMBELLE, s. f. fam. , longue suite , kyrielle, اسرية . RIBAUD, E, adj., terme grossier et populaire, im-

. فسق , RIBAUDERIE , s. f., action de ribaud ,

RIBORDAGE, s. m., dommage causé à un navire par le-choc d'un autre, لطم.

RIBOTE, s. f. popul., régal, Land. A عيل طهية ,Faire ribote

ناموسية ـ باشنحانة, Riboteur, Rusz, s. popul., qui aime à faire ri- lit, moustiquaire, تناموسية ـ باشنحانة بحبوس ,bote

Ric-A-Ric, adv. fam., avec une exactitude rigourense, على الحمركرك.

RICANEMENT, S. m.,

RIGANER, v. n. fam., rire à demi par malice ou A صحک - نبسم , bêtise

RICHARD, E, adj., homme riche et de médiocre مقرش _ متهول, qualité

RICHE, adj. com., opulent, qui a beaucoup de biens, غنيا ; plur. , فنج ,

Riche, abondant, fertile, بنخته.

. كثير الفصايل, Riche en vertus,

Riche, de grand prix , مثهن.

باجى _ فاخر مفتخر, Riche, magnifique.

Riche, fécond en idées, etc., ملان ـ ع ما قافية تامة , Rime riche لغت وأسعة , Langue riche Riche taille, چيل قدّ

RICHEMENT, adv., magnifiquement, مفتخوا . Ri لابس ثياب مفتخرة ,chement vetu

.مال ـ غني , Richesse, s. f., opulence

Richesse, éclat, qualité de ce qui est riche, magni-اتهة _ فخمصر ,fque

Richesse d'une langue, سعة لعة, Richesse d'une rime, نهام, حسن قافية Richesse de la taille, .حسر، القامة

. أموال , Richesses , au plur. , grands biens , أموال .

ـ خروع , Ricin, s. m., ou Palma-Christi, plante شجرحب الملوك

تنظيط للطبخ

RIDE, s. f., pli qui se fait sur la peau du front, du . نحسون , plur., غضن _ كرمشة , plur.,

RIDEAU, s. m., étoffe suspendue pour couvrir, entourer , بردایة _ ستایر , plur. بردایة _ Rideaux de

Rideau, au fig., ce qui arrête la vue, voile,

. كرمش , Rider, v. a., faire ou canser des rides, كرمش

Se Rider, v. pron., se faire des rides, prendre des . کرمش _ کشر ,rides

RIDICULE, adj. com., digne de risée, de moquerie, هزو ـ مضحكة ـ مسخولا

RIDICULE, s. m., chose ridicule, عيب; plur., .شي مُضحک ۔ عيوب

Le ridicule, satire plaisante, هجو ـ هزو.

Tourner en ridicule. Voyez RIDICULISEB.

RIDICULEMENT, adv., d'une manière ridicule, بنوع مسخرة

RIDICULISER, v. a., rendre ridicule, tourner en ridicule, عيل مضحكة A.

Se Ridiculiser, v. pron., se rendre ridicule, عيل .نفسه مصحكة

RIÈBLE, s. m. Voyez GRATERON.

, Qu'est-ce que cela? Ce n'est rien, !Qu'est-ce que cela me fait بش هو هذا ما هو شي Rien, ایش لی فید ما لی فید ایش ای فید ایش ای Je ne vois rien, ـ ما في شبي ، Il n'y a rien مانيي شايف شي أحسن من , Cela vaut mieux que rien الما فيش لا شي . | Ce n'est rien, c'est une chose de nulle importance, ما تحت خبر ۔ ما هو شي Cela ne ـ ما شي شرّ ،(en parlant à un malade) ـ لا تشوف شر : réponse ; ما عليك شر أن شا الله || Pour rien , بلاش . || Un rien , une très-petite chose , ادنى شي. | Des riens, اشيا دقية Pour rien, | Rimen, v. a., mettre en vers افظم الدني الدن sans sujet, سبب یلا سبب

RIEUR, SE, S., qui rit, aims à rire, .مُشرحاني ـ مستحاك

RIGIDE, adj. com., sévère, austère, غظم rimée; كلام مسجّع . .صارم -

مدقق , Rigide, exact

RIGIDEMENT, adv., avec rigidité, ablis.

RIGIDITÉ, s. f., grande sévérité, austérité, 🕉 🕹صعو بة _ فظاظة

Rigidite, grande exactitude, غابة التدقيق.

مصيعر " بي ما RIGOLE , S. f., petit canal pour faire couler les eaux , | مصيعر الله .ساقيۃ ۔ مجوي

RIGORISME, s. m., morale trop sévère, انشد د.

RIGORISTE, s. com., trop sévère dans la morale, .متشدّد _ مُتعنت

RIGOUREUSEMENT, adv., avec sévérité, dureté, .ىشدلا

Rigoureusement, avec une exactitude rigoureuse, على التدقيق

. فسحك على ذقنه أمتشدد صعب ,Rigoureux, se, adj., très-sévère .قاسم ِ ـ

شدید , rude (hiver) , شدید.

.مبكم , Rigoureux , sans réplique ,

_ قساوة _ شدّة RIGUEUR, s. f., sévérité, dureté, مُدّة Il voulut rire aux dépens . اضحك , تضحك على الله صدود عجفًا , Rigueurs d'une maîtresse .صعو بتر Elle le traite avec rigueur, elle le regarde d'un air de de Djihè, et il a fait rire aux dépens de lui-même, .اراد ان يضحك على جحا فوقع الضحك عليم Traiter quelqu'un avec الجفا الجفاء العطته عين الجفاء .. rigueur, أجاني أحداً Suivant la rigueur des or-. حسب مقتضم القوانين , donnances

على التدقيق

. لازم - واجب, De rigueur, obligé, nécessaire, الازم - واجب.

RIME, s. f., uniformité des sons dans la terminai-Rime dans قوافي , plur., قافية , Rime dans قافية ـ سجع ـ تسجيع

Rimer, v. n., se terminer de même, ou par un même son, جاء على القافية I. Faire rimer des membres de phrase en prose, استبع الكلام, Prose

Rimer, faire des vers, نظم شعر L

Rimer, au fig. fam., s'accorder, avoir du rapport اتفق مع avec.

شاعو, Rimeur, s. m., poête, شاعو

RIEGER, v. a., nettoyer en lavant et en frottsat, شطف تيد ,O. Se ringer la bouche شطف مصيص

RINCURE, s. f., l'eau avec laquelle on a rissé, غسالة

RIPAILLE, s. f., grande chère,

RIPOSTE, s. f., repartie, آر جواب _ - رق جواب

RIPOSTER, v. n., répondre vivement; t. d'escrime, frapper en parant, على 5, 0.

منتك A. Faire rire, صنتك ـ A. Faire اضحت النجيب ك. الا Rire au nez de quelqu'un,

Rire, plaire aux yeux, à l'esprit, L

Rire, se divertir,

. وافق المراد , Rire , être favorable , عالم

Rire, se moquer de, علم علم من من من علم علم الله علم الل

Rire, badiner, ne pas parler, ne pas agir sérieusement, هزر مذر) هزر O. C'est pour rire - قلت هذا على طريق المزاح, A la rigueur, adv., avec rigueur, à la lettre, que je vous dis cela انا امزم معک. Est-ce pour rire ou pour tout de bon, a. ∦ Ils se battent pour rire et non اهذا حزل و الاجد pour tout de bon, قتالهم هزل ما هوجة.

Rire, ue pas se soucier de, المعكف على -ما على بالد من

معسك مثل لابله وsomens.

Se rire do, se moquer de, حمك في المحكث.

RIRE, RIS, s. m., action de rire,

اضحک صفواوی Ris sardonique, convulsif, صفواوی

Ris, glande sous la gorge du veau, الوزاة العبيل.

Ras, s. m. plur., t. de marine, milists à une voile, 0. لمّ طرف القلع ,Prendre des ris عراوى في قلع Risau, s. f., grand éclat de rire de plusieurs en se

_مضيحكة _ اضعوكة , Risée , objet dont on se rit , مضيحكة _ اضعواكة .I صار هزو , صار مضحكة ل .Etre la risée de هزو RISIBILITÉ, s. f., faculté de rire, قولاً صاحكة.

RISIBLE, adj. com, propre à faire rire, . مالنصيب

Risquable, périlleux,

moquant; moquerie, خحف.

Risque, s. m., péril, danger, Lourir des .خاطر, risques

Risquan, v. a., basarder, mettre en danger, .خاطر ب

. Se Risquer, v. pr., ماطر ننفسم

RISSOLE, s. f., sorte de pâtisserie de viande ha-.الذي لد ارس على حافة نهر ـ سواحلي | ـ سنبوسك بلعم ,chée et enveloppée dans de la pâte سنبوست صیامیت , Rissole de poisson . سنبوست

منهري . De rivière منط (Rissolea , v. a., rôtir pour donner une couleur dad) شط . De rivière . rousse, ,

RIT, RITE, s. m.; RITES, plur., ordre prescrit des . طقوس , pł. ; pł. طقوس ,

RITOURNELLE, s. f., ce que jouent des instrumens avant ou après un chant, وبعث إلات قبل عنا أو بعث المادة المادة عنا المادة عنا المادة RITUALISTE, s. m., auteur qui traite des divers .معلم الطقوس, rites

اكتاب الطقس, PÉglise,

; شاطبي البحرد سواحل , pl., و البحرد شطَّه برّا ، Rive aux anges, au fig. fam., avec extase, ou misi-. حافت النهو - شواطي , pk

> RIVAL, E, adj.; RIVAUE, pl., concurrent, post; pl., معارض ـ اخصام . Il a écarté tous ses rivaux, . قريم الطلاب من Rival d'un amant aimé, . عواذل , plur. , عاذل _ عذول , jaloux

> RIVALISER, v. n., dieputer de talens, de mé-. ساوى ـ عادل ,rite, etc., avec quelqu'un, l'égaler

.اجتهدوا مغايرة في بعصهم , Rivaliser d'efforts

Rivaliser quelqu'un, v. a., ماره - كابلا -

- معايرة , RIVALITE, s. f., concurrence, smulation, مخاصة.

RIVE, s. f., bord d'one rivière, d'un lac, de la RISQUABLE, adj. com., que l'on peut hasarder, mer, بشاطى المحر مد شطّ مد حافة بالمجارة piur., l'autre بسواحل , plur ; ساحل البحر - شواطي . قاطع النهر, rive du fleuve

> - برشم , River , v. a. , rabattre la pointe d'un clou , برشم .عوج راس المسهار

رد عليه جوانب افحمه , River le clou à quelqu'un River les fers, au fig., affermir l'esclavage, REVERAIN, a. m., qui habite ou possème un ter-ـ ساكن على حافة نهر rain le long d'une rivière, حافة

RIVIÈRE, s. f., نهر plur., انهر et انهر Bag-

.مقاتلة ـ خناقة , RIXB, s. f., querelle

Rzz, s. m., grain, plante, ;, 1 - ;,; plur., ; 1;, 1. Marchand de riz,

Riziène, s. f., campagne semée de riz, j, ac, j. ROB, s. m., sue dépuré et épais de fruits cuits, ر بوباب et ربوب , plur., رُبّ

ROBE, s. f., vêtement long, à manches, serré au RITURL, s. m., livre des cérémonies, des prières de milieu du corps et ouvert par le milieu, pour homme ou pour femme, قىنابز; plur., قىنابز. Robe pour RIVAGE, s. m., bord de la mer, des rivières, femme, منتأنة. # Robe pour femme, non ouvente صلوات الربيع ; plur., فساطين , Robe pour temps pour les biens de la terre, فسطان, par le milieu, صلوات .مصبّعة ـ شاية ـ فغاطين , plur., قغطان , bomme Robe, habit long de dessus, espèce de manteau à donne à un autre pour faire une instruction, etc., . أطلبي ـ سوالي Autre مطلبي ـ سوالي Autre مطلبي ـ سوالي المجبّة . robe ou manteau de drap que les hommes mettent par dessus la précédente, فوقانية ـ بيش

. ثوب الفرس, Robe d'un cheval, son poil, La robe, les gens de judicature, اهل ouvrage de rebut, الشار العام المحاب العام ال .الشرع

Robe, profession des gens de judicature, ما sir, بعبوح - بهلول .الشرايع

. کهنوت , Bobe , profession ecclésiastique , Robin, s. m., taureau, ле.

ROBINET, s. tm., pièce d'un tuyau de fontaine, de tonneau pour écouler, الوالب مصيق ; pl., باوالب مصنفية Rogner trop quelque chose,

Rosustz, adj. com., vigoureux, fort, عنى العلمار المقوى عنه المعادر المقوى المعادر المقوى المعادر الم

Roc, s. m., masse de pierre enracinée,

Roc, terme de jeu d'échec, tour, رَح .

. حصى _ جارة , Rocaller, s. f., cailloux

. A. رعى , . A. قطع شي من , de أ . وعر حجري ,(Rocallleux , adj. , au fig., dur (style

ـ وعر, Rocaillanz, au propre, plein de cailloux, ـ وعر .ارض صوان

ROCAMBOLE, s. f., espèce d'ail doux, Pl., منخور , pl., منخور , pl., منخور .

De la vieille roche, au fig. fam., aucien et bon, .من اهل زمان

صغور , pl., صغولا , صغور , Rochen, s. m., roc .صخورة ه

. كتونت , Rocket, s. m. , surplis d'évêque, etc. ,

. ترابعه جرا , Rocov ou Rovcov , s. m. , ابرابعه جرا

O. ماس م O. دار ,Rôpen, v. n., errer çà et là, ادار O.

Rôpzua, s. m., qui rôde, دوّار مايس.

.فشار ـ مهياص , Rodonost, s. m., fanfaron

. فشر ـ مهيصة , Ronomontade , فشر ـ مهيصة .

ROGATIONS, s. f. pl., prières publiques an prin-

ROGATOIRE, adj. com. (commission), qu'an juge

ROGATORS, s. m. pl., mets réchauffés composés de . فصلة طعام ـ طبيخ بايث , restes

Rogaton, au sing. et au fig., écrit, papier inutile;

ROGER-BONTEMPS, s. m., qui ne songe qu'au plai-

ROGNE, s. f., gale invétérée, عرب - جربة.

ROGNER, v. a., retrancher, ôter des extrémités d'une étoffe, etc., قسص I. - قرض O. Rogner la monnaie, قرط ي Pièce d'or rognée, ـقلم لاطفار ,Rogner les ongles ، قطعه و قرّط عليه

Rogner les ongles, au fig. fam., retrancher des قرطم ,profits.

Rogner, ôter, retrancher à quelqu'un une partie

ROGNEUR, 6. m., qui rogne, terme de métiers, قراض.

Rogneux, sz, adj., qui a la rogne, إجرب _ .جربان

Rognon, s. m., rein d'un animal, كلاوى; pl., كلاوى. بُراية _ قراصة, Rognuan, s. f., ce qu'on a rogné, بُراية _ Roguz, adj. com. fam., fier, arrogant, متجعيص .متكبر ـ

- مُلُوك , plur. , مُلك ; plur. , مُلك السلطان, pl., سلاطين, pl., سلطان, pl., سلطان . الشاء _

Les Rois, fête. Voyes Épiphania.

ROIDE, adj. com., fort tendu, مقنب _ مونار متخشب من البرد ,Roide de froid

. يابس, Roide, au fig., opiniatre, inflexible, dur, يابس.

شديد العجربان, Roide, difficile à monter, واقف.

. بعترسة , Roide , adv. , vite , fort vivement , بعترسة .

ROIDEMENT, adv., avec tension, roideur, rigueur,

Roideux, s. f., qualité de ce qui est roide, قصاحة buleux, عامل مخترف Romantique, adj. com., se dit des lie

Roideur, impétuosité de mouvement, عترسة ـ عترسة.

Roideur d'une montagne, وأقوف الجبل واقف

Roideur, au fig., opiniatreté, sévérité inflexible, يُبس الراس ـ توقّف.

ROIDIR, v. a., rendre roide, tendu, قتر واس I. bruit, شد و وتر Roidir, v. n., et Se Roidir, v. pron., devenir roide, Rompar, v. a., نوتر, tendu, توتر, I.

Se Roidir, au fig., tenir ferme, ne pas se relâcher, شد I. Se roidir contre la fortune, عارك الدهر.

مُلِيك , ROITELET, s. m., petit roi

Roitelet, petit oiseau, نهنیهٔ.

Rôle, s. m., liste, catalogue قوايم; plur., قايمة

Rôle, rouleau, feuilles de papier, etc., collées bout un traité, نقص العهد. à bout, جرح.

Rôle, au fig., personnage, emploi,

ورقة, Role, deux pages d'écriture, ورقة.

.واحد بعد واحد - بالدور , A tour de المام .

رومانی, Romain, z, adj., de Rome, des Romains,

الكنيسة الرومانية, الكنيسة الرومانية.

انقطعوا عن بعصهم - اسنج plur., بسنجة , s. f., peson أسقطعوا عن بعصهم - الله Se Rompre, v. pron.,

Romaine, espèce de laitue longue, خَسَّ ـ خَسَّة. - انقطع - اخْسَ Roman, s. m., récit fictif, حكاية. A tout

.اكثر ما يكون ا Romance, a, f., récit touchant en vers et fait pour

فندة وال موال موال به قصايد ; plur., قضيدة plur., مواليات مواليات

ROMANCIER, s. m., auteur de romans, مصنف

Romanesque, adj. com., qui tient du roman, fa-کانّہ کذب یاطل ۔ مختوی .

ROMANTIQUE, adj. com., se dit des lieux qui rappellent des descriptions de poèmes ou de romans, ב بيضرع.

ROMARIN, s. m., Encensier, arbuste aromatique عبيثران ـ اكليل الجبل ـ حصالبان اخصر.

. رومية الكبرى ـ رومية Rome, capitale de l'Italie, . Rompement (de tête), s. m., fatigue causée par le كسر راس .

Rомрад, v. a., mettre en pièces, briser, ـ كسّر مسر I.

. 6 فض الحملس, Rompre une assemblée

بطّل , Rompre, faire cesser, détruire, rendre nul, بطّل , A. Rompre un mariage, فسنح الزبجية , A. Rompre فسنح . I. فسنح 1. فسنح 1. فسنح . A. Rompre

Rompre, au fig., exercer, dresser, دعک A. ـ عرد علي .

Rompre, interrompre, suspendre, Ed.

Rompre la tête à quelqu'un, l'importuner, ما دونج وقت واسد . . اكسر, صدّع واسد I. Rompre le coup, empécher le succès d'une intrigue, عطّل الأمر.

وقعت بينهم ,Rompre, v. n., cesser d'être amis انقطعوا عن بعصهم.

أنكسر, Se Rompre, v. pron., se briser, se casser). انقطع.

ـ بالکثیر ,tout *rompre* , adv. , tout au plus , بالکثیر اکثر ما یکون A tout rumpre (applaudir), بزيادة مكسر ـ مكسور , Rompu, z , adj. , brisé , مكسر ـ جالك من التعب, Rompu, harassé, حالك معود على ـ مدعوك ,Rompu, exercé

. كروفر , batons rompus , adv. , avec interruption مليق - شوك , Ronce, s. L, arbuste épineax

ROND, R, adj., terminé par un cercle, Rond en forme de couronne, creux au mi-افل ـ . ه رعى إ ـ مطوب , Rond formant une boude . اكل ـ . . ه رعى إ ـ مطوب . الكل ـ مدعیل ـ مکیتل ـ مکیب ـ مکیکب

Rond, au fig. fam., franc, sincère,سيط ـ محالص

Rown, a. m., figure circulaire, cercle, خايرة ; pl., برکته, Rond au milieu d'un châle, rosace, دوابر

RONDE, s. f., terme militaire, visite de nuit, ceux qui la font, طوفي. Faire la ronde, طافي O. | plante, كالله على الماني الماني الماني و الماني الماني

.غنية ـ دور , Ronde, chanson de table

.دور الكاس مشرب بالدور , Boire à la ronde .

. هول , A la ronde, adv., à l'entour

.قصيد , Rondeau, s. m., petit poeme, قصيد.

ROMPELET, TR, adj. fam., qui a un peu trop d'em-ربع ـ مرتع ,bonpoint

فريدنت , Bondelle, s. f., poisson, من يدنت

RONDEMENT, adv., uniment, franchement, sans . بساطة - من عير لف ,artifice

RONDEUR, s. f., figure de ce qui est roud, forins .استدارة _ تدويرة ,ronde

RONDIN, s. m., bois à brûler rond, ______;. Rondin, gros baton rond, ali;

RONFLANT, E, adj., sonore, bruyant (mot, etc.),

RONFLEMENT, s. m., bruit fait en ronflant, .شخير ـ تنخنفر

RONFLER, v. n., faire en dormant un bruit de la | ROSETTE, e. f., petite rose, בּרָנָבנייּ

ـ L نغر ـ شخر ـ شخر . L شخر . عنور ـ شخر . L

Ronfler, au fig. fam., faire un grand bruit, ROMPLEUR, a. m., qui rande, , lim.

RONGER, v. a., couper avec les dents peu à pen, .عردش ـ ۱۰ ۵۰ قرض

Ronger le frein (cheval), le macher, الكث اللجام 0. Ronger, au ag., consamer, miner pen à pun,

Ronczua, adj. m., qui ronge, JVI.

ROQUET, s. m., petit chien, بكلب صغير - كليب تصرريدلة عجرجير, Roquerra, s. f., plante, جرجير.

ROSACE, s. f., ou ROSON, s. m., ornement d'archi-رودة, tocture).

.بركت , Rosace, rond de fleurs au milieu d'un châle ROSAGE, s. m.; ou ROSAGINE, s. f., Oléandre,

ROSATRE, s. m., espèce de chapelet, .ورديد ـ سبحة

ROSAT, adj. com., dans lequel entre des roses, خل ورد تر Vinaigre robat ورد.

Rose, s. f., fleur de rosier, J. Rose rouge de ورد نصيبي , Rose incarnate ا ،ورد جوري . ¶ Rose musquée ou muscate , نسرين. ∦ Eau de rese .ماء ورد

.وردی, Rose, couleur rose

Rosé, án, adj., couleur de rose, وردى.

Roseau, s. m., ou Canne, plante aquatique, . قصب الذريرة , Rosean aromatique . قصب ـ غاب

Rosaz, s. f., petite pluie fraîche qui tombe le ma-ندي ,tin

Tendre comme la rosée, au fig., très-tendre, .طرى مثل الخس

رشيد , Rosette on mioux Racuit, ville d'Égypte

ROT

Rosette, ruban poué en forme de rose, ققدة. . شجر الورد , Rosier, s. m., arbrisseau

Rosse, s. f., magavais cheval, alde.

Rossan, v. a. popul., battre, قتل O. - و زع A.

- عندلیب حزار , Rossignor, s. m., petit oiseau .ىلايل ..iq ; ئلئل

شلَّث ـ عنبرى ,Rossozis, s. m., liqueur

Rôr, s. m., viande rôtie, كباب مشوى.

Rot, s. m., ventosité, t. pop. et bas, تكريع .تدشایت - تدشی - بخار

Rotation, s. f., mouvement circulaire, כנולים.

ROTER, v. n., t. bas, faire des rots, ביצק פ .تدشي

Rôti, s. m., viande rôtie, مشوى. Petits morosaux de viande rôtis à la brochette, حباب.

القية مقيرة , Rôtik, s. f., morceau de pain rôti . خمزة مقرة رمحيسة

Rôтıa, v. a., faire cuire, griller, عُوى I. Faire rotir du pain, قبّر خبز.

Rótir, brûler (soleil), عرق I.

دكار، شوا Rotisseur, s. f., boutique de rôtisseur, كار، شوا Rouisseun, se, s., qui fait rôtir de la viande et qui la vend, أَشُواً .

Rôtissoin, s. m., ustensile de cuisine pour faire rotir beaucoup de viande, طائق.

ROTORDE, s. f., bâtiment rond, قمدق . ROTONDITÉ, s. f. Voyez RONDEUR

Rotondité, masse d'une personne fort grasse,

ROTULE, s. f., os mobile sur le genou, -فلكة الأكبة

ROTURE, s. f., état d'une personne qui n'est pas احبراني - محيرًا , La roture . كون الرجل من العامّة - عامية , noble les roturiers. العامّة.

حرسان - حصبة | Roturier, kre, adj., qui n'est pas noble, gros-عاتمي ,sier

ROUAGE, s. m., toutes les roues d'une machine, عدة ـ دواليب ـ عجل

ROUAN, adj. (cheval), dont le poil est mêlé de blanc, de gris et de bai, صنابي.

Roucou. Voyez Rocou.

ROUCOULEMENT, S. m., place lead .

ROUCOULER, v. n., se dit du bruit que fait le pigeon avec le gosier, ناح الحميام 0., عرّد.

Ross, s. f., machine ronde tournant sur un essieu, . جرب _ دواليب , pl., دولاب _ عجل , pl. ; عجلة Roue bydraulique, نواعير; plur., نواعير. Roue de puits dans laquelle sont pratiquées des espèces d'auges, ou à laquelle sont attachés des seaux, pour tirer l'eau d'un pusts pen prosond, مُعرَاف ; pl., غراريف, إ Roue sur laquelle passe une longue corde avec des seaux en chapelet pour élever l'eau d'un puits profond , دواليب; pl.; دواليب Les seaux ou godets ou قواديسي , .pl ; قادوس , de ces roues se nomment (en terre). برش ; pl. , برش

ROUELLE, s. f., tranche ronde (de veau, de sau-. قطعت _ حلقت , (mon

Rouza, v. a., rompre de coups de baton, عزق A. کشر, رتس عظامه ـ

ROUET, s. m., machine à roue pour filer, etc., دولات.

Rouge, adj. com., de couleur de feu, de sang, احمسر ; fém., إحمار ; pl., عهر Devenir rouge, حدید محبی , Fer rouge ، قلب احبر ـ احبر

حسن يوسف - حيرة - دهان , Rouge, fard .كاس ملان , Rouge-Born, s. m., rasade

ROUGEATRE, adj. com., qui tire sur le rouge,

ROUGEOLE, s. f., maladie qui cause des rougeurs,

سیک سلطان ابرهیم , ROUGET, s. m., poisson

Boulance, s. 1., continue rouge, mangue rouge and la grain.

Boros, . a., sundre rouge,

ا حيق با المروب المروب

. صدري . ١٠ . ه عدست

. صنتي . ۹ . ۹ معمدهم

he Reviller, v. goop., se approis de souille. حددی مددی

المنظمية به بالمنظمة المنظمة المنظمة

Housand, s. f., extion de router, hage.

Roulade, possege de plusieurs notes sur une syllate, 333.

ROULLER , e. m., facilité de rouler , المهولة المجرى , transport per rouliers , المعبل العبل العبل العبل الكرت, kouller , بريط الكرت, Bouller , ملف , em , paquet , ملف .

Rouleau, bois cylindrique, مبروم. Rouleau de patiesier, شوابک plur., شوابک Bouleau pour applanir la terre, شرونت الایومی الای

ROULEMENT, s. m., mouvement de ce qui roule,

Roulement, terme de musique, bruit uniforme et cantinu, 🛪).

Rauler les yeux, مينيه ادار مينيه.

Router dans la poussière, التراب, مقرفي التراب, Ander dans la poussière, التراب بالتراب بالأورب و القباط مي التراب بالتحديد التحديد التحديد التحديد التحديد التحديد التحديد التحديد على الكب

Restor, ۱. s. . armer en temment sur sui enter. غ كوت - تنسوم

100 وعلى بالمصادر المستخدمة المستخد

Bouler , serve de maine , خبره عيانة بعد الد سيريل _ تبركل _ تبركل

ار Bouler, esser par le sumbe, ال 0.

Se Bouler par tesse, etc., v. puna., تبرخ - تبرغ .

بكرة , Rooserra, s. f., petite rone, أبكرة.

Boulette, jeu de haard, Agelya.).

الموس بالمانية Boulette , piece du ressert d'une arme à feu . اسواق العيل , Rocera, s. m., charretier , اسواق

Bours, a. m., agitation d'un navire qui penche alternativement d'un côté à l'autre, المركب الى جانب أم الى جانب المر

Rours, s. f., goutte d'eau qui pend au nez, مُعْلِرة ـ مخاطة.

ROUPSLEER, v. n., sommeiller à demi, نعس A.
ROUSSÂTRE, adj. com., tirant sur le roux, اشقرانی.
ROUSSERAU, s. m., qui a le poil roux, اشقر.

ROUSSEUR, s. f., qualité de ce qui est roux, شقرة; plur., دُنُش ـ كُلُف; plur.,

Roussi, s. m., odeur de ce qui brâle, شیاط. Roussin, s. m., cheval commun, entier, حصان.

حَيْر ـ صَيِّر اشقر, Roussir, v. a., rendre roux, مَيْر ـ صَيِّر اشقر. ـ اشقر ـ احير . - اشقر ـ احير , Roussir, v. n., devenir roux

Ronssir, être un peu brulé, bla I.

Routs, s. f., chemin, درب ; plur., دروب علم المرقات et طرقات plur., طرقات

. طرایق , plur. , طریقت , Route, au fig., moyen

.سلوك , Route , conduite , سلوك.

Routika, s. m., homme ruse, experimente, خبير - مدموك

.كتاب الطرق, Routier, livre de route,

ROUTINE, s. f., capacité, faculté acquise par une longue expérience, ميارسة.

ROUTINER, v. a., dresser à quelque chose par rou- حبر أجرا tine, المحدد بالمهارسة Rubriq

ROUTIBIER, s. m., qui agit par routine, من غير علم ...
ROUVRIR, v. a., ouvrir de nouveau, عاد فتح O. Rouvrir une blessure, au positif et au figuré, فقص الجرح O. I Ne rouvrez pas mes blessures, يلا تنقض على جروحاتي.

Roux, Roussa, adj., de couleur rousse, أَشْقَرَ fém., شُقْرَاء, plur., شُقْرَاء,

Roux, s. m., couleur rousse.

Roux, sauce avec du heurre roussi, تنقابة.

.ملکی ـ سلطانی ـ ملوکی ,.Rotat, ع, adj

مثل الملوك , ROYALEMENT, adv.,

ROYALISME, s, m., amour pour leroi, محبّة الملك.

من حزب, ROYALISTE, adj. com., partisan du roi, من حزب

ROYAUME, s. m., état gouverné par un roi, ميلكة; plur., عبالك

.ملكوت السبوات, Royaume des cieux

ROYAUTÉ, s. f., état, diguité de roi, مُلك .

RUADE, s. f., action d'un cheval qui rue, عرف المطة Lancer des ruades, ا صرب اجواز Lonner une ruade à, المطة I. O.

RUBAN, s. m., long tissu de soic, de fil, etc., أشرطة, plur., شرطة.

RUBANERIE, s. f., marchandises de rubanier, أصول لاعضاء, ganes, اشرطة, RUBANIER, ARE, s., qui fait des rubans, لبتاع شريط. RUBICAN, adj. m., (cheval), dont la robe est semée de poils blancs, المنابق المناب

Rubis, s. m., pierre précieuse, جاقوت احر العلم العلم العلم . Rubis halais, لعل

ترابته چېرا ,Runnique, s. f., sorte de terre rouge .مغراة .

Rubrique, terme d'imprimerie, encre rouge, عبر أجر

Rubriques, au plur., terme de droit, titres de livres, عنوان فصول كناب ـ اسها كتب.

Rubriques, terme de liturgie, règles pour officier, قوانين القداس.

. قواعد قديهة, Methodes anciennes, تعراعد قديهة.

مكرتيات, Rubriques, au fig. fam., ruses, finesses, عكرتيات

Rubrique, terme de journaliste, pour indiquer le lieu d'où vient une nouvelle, غيما يخص ناحية.

Ruche, s. f., panier où l'on met des abeilles; ce panier et les abeilles, خطية خطاية بكاية; plur., كواير, plur., كوارة ـ خلايا

Rude, adj. com., apre au toucher, خشن

Rude, âpre au goût, عض.

.وعر, Rude, difficile, raboteux (chemin), وعر

Rude, au fig., violent, difficile à supporter, شدید.

. خشر ر ـ ناشف , Rude , d'humeur fâcheuse

Rude, austère, sévère, قاسى.

Rude, pénible, بعب _ بعب.

بخشونت , RUDENENT, adv., d'une manière rude, بخشونت . RUDESSE, s. f. , qualité de ce qui est rude .

.خشوند ـ

Rudesse, au lig., ce qu'il y a de rude dans l'esprit, l'humcur, les manières, خشانة ـ نشوفية.

Rudimens, s. m. plur., premiers linéamens des organes, اصول لاعضاء.

Rudimens, au fig., premiers principes d'une science, مبادى علم.

RUDOYER, v. a., traiter, mener rudement, جافی ـ عامی التحامی

Ruz, s. f., cheinin dans une ville, قارة عمارة , plur., حكك _ وقاق ; plur., حكك _ وقاق _ حكك , plur., مارع ; plur., شارع ; plur., شارع ;

Rue sauvage, ffarmale, مداب .

MURLLE, s. f., pelite rue, Labe.

Ruelle, espace entre le lit et la muraille, بين السرير و التعابط

RURR, v. R., jeter avec impétnosité, jia I.

Ruer, v. n., lancer les pieds de derrière en l'air, صرب أجواز - 0. البط - 0. رفس - رفس

Se Ruer, v. pron., se jeter avec împétuosité sur, أنطبق على ــ المحدد على على ــ المحدد على على على على على على المحدد ع

Ruppien, s. m. fam. et peu honnête, entrometteur, معرّص

RUGISSEMENT, s. m., cri du lion, هدير زيير. Ruine, s. f., destruction (d'un bâtiment); au fig.,

perte (des biens, de l'honneur), بخراب.

Ruines, débris, هدم.

RUINER, v. a., abattre, démolir, خرب ــ . آهدم I. Ruiner, ravager, خرب I.

Ruiner, causer la perte des biens, عرب يت I. ـ اهلك ـ حرق ـ خرب بيت

Se Ruiner, v. pron., خرب A. ـ افلس

Ruine, adj., qui a perdu son bien, oabho.

مشرق , RUINEUX, SE, adj., qui menace ruine, على الخراب

Ruineux, au fig., qui cause la ruine, la perte, منلف

Ruissan, 's. m., petit courant d'eau, معباری, pl., سافیت میاری, pl., سافیت میباری

RUISSELER, v. n., couler, المارى ـ سايح I. جرى ـ I. جرى ـ المارى ـ المارى

Rum, s. m., esprit tiré du ducre,

Round, s. 'ma', tilr du vent, partie de la beumèle, جهة من جهات الهوا

Rumeum, s. f., girdind bruit tendant à querelle, bruit confus, مرمولاً عوشة.

Rumeur, jugemens publics, كلام النساس ـ كلام النساس ـ خبر شايع

RUMINANT, B, adj., qui rumine, מאבית.

RUMINATION, s. f., action de ruminer, וֹבְינוֹן.

Ruminer, v. a., remâcher ce qu'on a mangé, نشور ـ اشتر, vulg.; اجتر

Ruminer, au fig. fam., penser et repenser à une chose, تنفكر في.

RUPTURE, s. f., fracture,

Rupture, action de gompre la paix, etc., فنيو ـ نقص

Rupture, division entre des personnes qui étaient unies, وَقَلْيُعِهُمْ مِا شُعَاقًا وَ .

. كسرة , endroit de la rupture,

. فتق ـ فتاق ـ قرقي Rupture , bernie, فتق

Rural, E, adj., des champs, خلاواتي.

,pl., مکریت ـ مکر ,Rusa, s. f., finesse, artifice کید ـ دولاب ـ حیکل ,pl., حیلت ـ مکریات.

Rusk, z, adj., plein de ruse, fin,, ...

Ruser, v. n., user de ruse, احتال ـ اتحال.

Russes, adj. com., de la Russie, موسكوبي. Les

RUSSIE, s. f., when I see .

RUSTAUD, E, adj., grossier, ¿il.

Rusticité, s. f., grossièreté, rudesse, عشینة ـ غشینة .

Rustique, adj. com., de la campagne, champètre, خلاوي.

Rustique, au fig., peu poli, rude, خشر.

Rvanquantur, adv., d'une manière rustique, مثل الفلاحين ـ بعجرفة.

Rosean, adj. com., paysan grossies, فلاح

Ritr, s. In., le temps où les bêtes sauves sont en chaleur, زمن التعشير. En rut, en chaleur, طالب.

S.

SAB

S, s. m., dix-neuvième lettre de l'alphabet français, Sall مرملة تاسع عاشر حرف من الف باء وجوموافق لحرف. Sall السيس

SA, pron. fém. possessif, s et la. Sa femme, أمراته. | Sa maison (en parlant de celle d'une femme),

SARBAT, s. m., le dernier jour de la semaine, sacré chez les juis,

Sabbat, assemblée des prétendus sorgiers, امتجلس ابليس متجلس ابليس

Sabbat, au fig. fam., bruit, tumulte, etc., غوشة Sabbatique, adj. f., se dit de chaque septième année chez les juifs, مسنة سابعة.

SABINE, s. f., plante, Jal.

ABLE, s. m., terre légère, menue, رمل; plur., قبقب.

SABLER, v. a., couvrir de sable, رمّل.

Sabler, avaler tout d'un trait, عبّ - قربع O.

SABLEUX, SE, adj., où il y a du sable mélé, المبدل.

SABLEUX, SE, adj., où il y a du sable mélé, مرمّل

رملية, SABLIER, s. m., sorte d'horloge,

SAB

Sablier, vase au sable pour mettre sur l'écriture, مرملة.

Sablière, s. f., lieu d'où l'on tire le sable, رملة.

رمل ناعم , SABLON , s. m. , sable fort délié , رمل ناعم .

Sablonneux, se, adj., où il y a heaucoup de sable, كثير الرمال ـ رملي.

Sablonnière, s. f., lieu d'où l'on tire le sablon, ملت,

Sabord, s. m., embrasure pour le canon dans un vaisseau, طاقة للهدفع في مركب.

Sabor, s. m:, chaussure de bois, بقبقاب; plar.

Sabot, jouet d'enfant, دوامة.

. حوافر , pl., عافر , Sabot, corne du cheval

Saboter, v. n:, faire du bruit avec les sabots, . قنقب

Sabotier, s. m., qui porte, qui fait des sabots, قباقيبي.

Sanoulen, v. a., maltraiter, فتل أنزل عليه نام O.

SABRE, s. m., cimeterre, سيوف, pl., سيوف

SABRER, v. a., frapper, tuer à coups de sabre,

. بذل , حط السيف فيهم _ .0 .1 صرب بالسيف Sabrer, expédier précipitamment, Jan.

SABREUR, s. m. fam., injur., qui ne fait que tuer à coups de sabre, حسرًاب سيف.

SABURZ, a. f., t. de mer, gravier pour lester, J., صابورة ـ

Sabure, t. de médecine, ordures dans les premières وسنح , voies

د اکیاس, pl., sorte de poche, کیس ; pl., داکیاس جرأب. Petit sac à café, عرأب. || Grand sac pour les grains, la farine, عدل; pl., اعدال; pl., مدایل , pl. , عدیلة _ تلالیس , pl. , تأیس _ زکایب : شكارة - جوالق , pl. ; جولق - عراير , pl. ; غرارة pl., فرد رز . | Grand sac de riz, فرد رز . | Grand sac de café, طرد برن. | Grand sac de crin pour la paille, etc., مُشِيخُ ; pl., يُغِيشُدُ. || Sac à plomb pour la chasse, مصفنة. || Sac de voyage où l'on met des hardes, etc., مرج ; pl., إخراج . ∦ Petit sac qu'on suspend à la tête du cheval, musette, مخلاية; pl., مخالي

Sac, habit de pénitence, d'humiliation, غيش. Sac, dépôt de matières; kiste, خراج.

Sac, pillage d'une ville, wi

Le fond du sac, au fig. fam., le secret d'une af-.اصل الدعوة faire,

زقاق سد , Cul-de-sac

SACCADE, s. f., secousse prompte et violente,

SACCADER, v. a., donner des saccades, v. à. SACCAGE, s. m., bouleversement, confusion, انقلاب.

Saccage, popul., amas confus, کرکبت ۔ خبص.

SACCAGER, v. a., mettre au pillage, نهب A.

SAGERDOCE, s. m., caractère des prêtres, prêtres, . كهنوت

- كهنونى , SACERDOTAL, E, adj., du sacerdoce

ملوكيس - خريطة SACHER, s. f., plein un sac, ملوكيس SACHET, s. m., petit sac , كيس .

SACOCHE, s. f., deux grandes bourses de cuir ou de toile jointes ensemble, خرج; pl., خارج].

SACRAMENTAL, E, pl., TAUX, et SACRAMENTEL, LE, مَقَدَّس , adj., qui appartient au sacrement.

Sacramental, au fig. (mot), essentiel, décisif, .لازم ـ جوهري

صقور , pl., وصقر , SACRE, s. m., faucon

Sacre, action de sacrer un roi, un évêque, .اوتسام , رسم کلاساقفہ ۔ مسیح الملوک

مرسوم SACRE, E, adj., qui a reçu l'onction sainte, مرسوم

.محترم ـ مقدس, Sacré, saint, respectable,

. حرأم, Sacré, auquel on ne doit point toucher, حرأم.

SACREMENT, s. m., signe visible d'une grace invisible, etc., سرار, pl., أسرار. Administrer un sacrement à, أمنحم سرة A. || Recevoir un sacrement, اقتبل سرًا.

.سر الزيجة, Sacrement, mariage

.القربان المقدّس, Saint-Sacrement, l'Eucharistie, القربان SACRER, v. a. (un roi), A. - (un évêque), .0 رسم

. جدن ... O كفر SACRER, v. n., jurer, blasphêmer, فعر SACRIFICATEUR, s. m., ministre qui offre un sacrifice, كاهري.

SACRIFICATURE, s. f., dignité de sacrificateur, .کهنوت

SACRIFICE, s. m., offrande à Dien avec des céré-SACCAGEMENT, s. m., pillage d'une ville, etc., monies, قربان ـ تقربة; pl., زبيحة ـ قرابين; وباير pl., جرابغ.

Sacrifice, au fig., renoncement, abandon, المسارة;

. Safran de mars, prépa- زعفران شعری ـ ورس ـ إفوات شي رتعدية عن شي ـ خسايـــر plur. الرك شي مصبة الاحد

SACRIFIER, v. a., offrir en mérifice à Dieu, قرّب للم.

Saerifier, immoler, بنبغ A.

Sacrifier, au fig., se priver de quelque chese d'agréable pour: l'amour, en faveur de quelqu'un فلت الشي , عدّى عن الشي , 1 حرم نفسه الشي أمصت لاحد

Sacrifier, employer, ندل O. _ مىرفى I. Sacrifier, repdre victime, Le A.

Sacrifier, abandonner un ami, etc., par intérêt, .تخلی عن ـ .0 فات ـ .٨ ځسر

Se Sacrifier, v. pron., se dévouer entièrement, ا. ا فدى احداً بنفسه ـ اهلك نفسه لاجل s'immoler, افدى احداً بنفسه ـ اهلك . انا قرائسيك , Je me sacrifierais pour vous روحي فداك

. كفر ـ تجديف, SACRILEGE, s. m., action impie, كفر ـ Sacrilège, celui qui commet une action impie, .کافر نہ مجدّث

SACRISTAIN, s. m., qui a soin d'une sacristie, قندلفتية , pl. ; قندلفت ـ قلَّه ِ

SACRISTIE, s. f., lieu pour serrer les ornemens بيت الخدمة _ خزانة البدلات, d'église, etc., قلية ـ

SACRUM, s. m., os, la dernière vertèbre, .عجز ـ زرّ ـ عصعص

SADUCEENS, s. m. plur., hérétiques juifs, sang, בשונצ . الصدوقيين.

SADUCÉISME, s. m., doctrine des Saducéens, مدُمب الصدوقيين.

SAFAR, nom d'un mois arabe, ou - (Barbarie) شايع العاشور

. کوکم , Safran d'Inde, Curcuma ou Souchet) کوکم , Safran d'Inde, Curcuma ou Souchet . زعفران

زعفران الحديد, ration chimique

قرطم , SAFRAM-BATARD , s. m. , Carthame

Safranza, v. a., apprêter, jaunir avec du safran,

SAPRE, adj., gonlu, 3,44

أهل هراسة , SAGACE, adj. com., doué de sagacité, أهل هراسة ان**ظ**ن ـ

_ فرأسة , SAGACITÉ , s. f. , pénétration d'esptit , فرأسة .ذكاء العقل _ فطنة

SAGAPENUM, s. m., gomme, _____.

SAGE, adj. com., prudent, Eirconspect, modéré, .عقال et عقلا , pl. , عاقل , retenu

Sage, profond dans la morale et les sciences, . حكياء , pl. , حكيم

; قابلة ـ داية , Sage-France, s. f., acconcheuse

SAGEMENT, adv., d'une manière sage, correcte, . بعقل , avisée , prudente

SAGESSE, s. f., circonspection, prudence, bonne .عقل , conduite

Sagesse, lumières de l'esprit, philosophie, _ ألقوس , SAGITTAIRE , s. m. , signe du zodisque , ألوامي

SAGOUIN, s. m., petit singe, قريد.

.مُقرف _ وسنح , Sagouin , malpropre

SAIGHANT, E, adj., qui dégoutte de sang, ...

SAIGRÉE, s. f., ouverture de la veiné pour tirer du

.مجرى , Saignée , rigole , مجرى

SAIGNEMENT, s. m., épanchement de sang, . سیلان دم ـ

SAIGNER, v. a., tirer du sang en ouvrant la veine, انفصد , O. Etre saigné اخذ دم من ـ . I. O. فصد بدّى أخذ دم, Saraan ou Caocus, s. m., plante bulbeuse, | | Il faut que je me fasse saigner, بندى

Saigner, au fig. sam., timer de l'argent de, .I. O فصد Saignes, v. n. . pendre, jeter du, sang بريار مقط ـ انفمرينقط دم برجمه, Il sajgna, an بالي دم یدم ینزل من انفہ ـ .۸ دم پشرّ من انفـــــــ تاخور, Saigner du nex, manquer de gésolution رجع الى مرا Saigner, au fig., en parlant du cœur vivement af-A. L. دمي flige, SAIGNEUR, s. m. fam., celui gibl falt la saignée; حجام ـ فضاد ـ حلاق SAIGHEUX, SE, sélj a sanglant, taché de sang, .ملوّت دم SALLIANT, E, adj, z, qui sort en dehops, 2) 6. لإمع , Saillant , au fig. , brillant , vif , يلامع . SAILLIE, s. f., sortin impétueuse avec interruption, .خرجة ـ نطت . خرجة , Saillie , au fig., emportement, boutade

فاتة ـ طلعت خاق.

Saillie, trait d'esprit, تكت , pl., تكن.

Saillie, avance en dehors, خرجة , Saillie, avance en dehors , خرجة , Saillie, (cheval, tau-

rean, etc.), علا مالي المسلم على المسلم على المسلم المسلم

Saillir, v. n., jaillir, sortir avec impétuosité et par secousses, se dit des fluides, bi O. - L. A. - L. I. Saillir, s'avancer en dehors, déhorder le nu du mur, j. O.

SAIN, E, adj., de bonne constitution, qui n'est pas sujet à être malade, سالم - سليم,

Sain, qui n'est pas gaté, '- dib.

Sain, salubre; au fig., conforme aux décisions,

' Saindoux, s. m., graisse de porc fondue, גאט خبرير SAINEMENT, adv., d'une manière saine, الملياء.

Sainement, au fig., judicientement, avec hon tens,

SAINFOIN, s. m., herbe, أنو بروخيس SAINT, z., adj., essantiellement pur, alb. Le

المستعر, comberd'à Dieu, à la veligion , à un assge

SAINT, B, adj. et subst., قديس بطرس القديس بطرس القديس بطرس

طاهور قديس Saint, respectable, très wenteeux, طاهور قديس المنظمة المن

قدس, Saintete, titre du pape, قدس.

SAISI, s. m., débiteur sur lequel on a saisi, مصبوط,
SAISIE, s. f., arrêt sur les biens d'une personne,

صبط اموال SAISIR, v. a., prendre tout d'un coup avec vigueur,

I. – مسکت O. Il le saisit au collet, مسکت مربر از باقد On le saisit,

Saisir, attaquer (maladie), عسكت - اعترى I. La fièvre le saisit, مسكنه البردية الم La crainte l'a saisi, استولى عليه الخوف - اعتراد الخوف.

Être saisi, être subitement touché de déplaisir ou d'étonnement mêlé de crainte, مط قله I. O.

Saisir, arrêter les biens, المبط اموال O. Saisir, au fig., comprendre aisément, فهم A. Se Saisir, v. pron., prendre subitement, مسكف المسكف المسكف عامل Saisi, E, adj., muni, porteur de, ماسكف عامل Saisissable, adj. com., qui peut être saisi, يُصط يُعط ألم

. Sarstspant, в, adj., qui saisit tout d'un comp.

SAISISSEMPNT, s. m., impression subite et violente que cause ..un grand déplaisir, etc., عبوط القلب اعترا.

Saison, s. f., quatrième partie de l'année, . فصول , plur ; فصل -

Saison, au fig., temps propre à chaque chose, أ. في رقبر وقته , plur., أوقات , Hors de saison ; وقت اخراوان الخريف

حَرِكِها , La retourner السلطة , Faire la salade SALADIER, s. m., all

SALAIRE, s. m., payement, récompense, . إجرة

Salaire, au fig., châtiment, punition, قصاص . .جزا ـ

Salaisons, viandes, poissons, choses salées,

Salamalec, s. m., révérence, salut en arabe, tire, ملاحة .سلام عليك

SALAMANDRE, s, f., animal, espèce de lézard, .اصحایت ـ سیندر

. النسا و اولادهن من مهلكة فرنسا | Marais ملي , Marais . هماري SALANT, .adj. m. ي d'où l'on tire le sel salant, saline, ملاحة.

Se Salir, v. a., donner un salaire du, اعطى Se Salir, v. pron., devenir sale, توسني احدا كرا, اجرة

_ مرماد, SALAUD, E, adj. sam., sale, malpropre, مرماد

. توسّن Devenir sale,

Sale, au fig., deshonnete, obscène, وفر قبيع Sale, sordide, قدر.

SALE, s. m., chair salee de porc, خنزير مهلح Salive, crachat, بزائل

. توساخة , Salement, adv., d'une manière sale. Manger salement, خبص في الأكل

SALEP ou SALAR, s. m., racine bulbense des Indes,

SALER, v. a., assaisonner avec du sel,

SALETÉ, s. f., qualité de ce qui est sale, ordure, اوسائح ,plur ، وسنع - وساخة

Saleté, au fig., parole sale, j.

SALEUR, a. m., celui qui sale, J.

Arrière-saison, s. f., commencement de l'hiver, SILICALAR, s. f., Lysimachie rouge, plante, الوسيماخوس احرا

شهرة بحرية, SALICOT, s. m., ou Bacile, plante, شهرة بحرية. SALIERE, s. f., ustensile pour mettre le sel,

> Salière, creux au-dessus des yeux du cheval, اوقاب , plur ; وقب - نقرة فوق عين الفرس

SALIGAUD, R, adj. pop., sale, malpropre, عفر.

وسخ. Salin, E, adj., qui contient des parties de sel,

SALINE, s. f., lieu où l'on fait le sel, d'où on le

Saline, chose salée, ملوجة

SALIQUE, adj., (loi) qui exclut les femmes et leurs descendans de la couronne de France, شريعة نهنع

لوث ـ وسنر , Salin, v. a., rendre sale

يتوسنج , Salissant, E, adj., qui se salit aisement

SALISSURE, s. f., ordure sur une chose salie, SALIVAIRE, adj. com., ربقي.

SALE, adj. com., malpropre, زفر موسّنے۔ رسنے, SALIVATION, s. f., écoulement de la salive, العاب

SALIVE, s. f., humeur aqueuse qui coule dans la لعاب ـ رضاب ـ لمي ـ ريق ,bouche

.لعب ـ بزق ـ

Salle, s. f., grande pièce destinée à recevoir les visites, etc., قامة ـ عالمة عامة . Salle à manger, .ىيت كاكل

Salle de spectacle, y

SALMIGORDIS, s. m., inclange confus de diverses . خبصة _ مخلوطة , choses

SALMIS, s. m., sorte de ragoût, فوع ببخني.

SALOIR, s. m., vaissesu de bois pour mettre le sel, .صندوق الملح

SALOHON, B. propre,

قاعة _ مقعد , SALON , s. m. , pièce de compagnie ييت القعود ـ ديوان ـ Salon ouvert en arcade d'un côté, أيوان.

SALOPE, s. f. fam., femme sale, de mauvaise vie, قحمد

وساخة , SALOPERIE , s. f. , saleté , قساخة

SALPETER, s. m., sorte de sel, nitre, ورق -ملح البارود

SALPÉTRIER, s. m., qui travaille à faire du sal-. شعال في البورق , pêtre

SALPÉTRIÈRE, s. f., où l'on fait le salpêtre, . كرخانة بورق

Salsepareille, s. f., racine médicinale du Pérou, سبارينا.

مقدّس - قعبارون SALSIFIS, s. m., Scorsonère, plante, مقدّس -.قعبول

SALTIMBANQUE, s. m., bateleur, bouffon; au fig., mauvais orateur à grands gestes et plaisanteries dénlaces, مهنجم - خلبوس

SALUBAR, adj. com., qui contribue à la santé, .سليم

SALUBRITÉ, s. f., qualité de ce qui est salubre, le souverain, تثبيت.

.اثبت ـ قرر, Saluez | firmer اقرى سلام على ـ سلّم على المتحدد اثبت ـ

بلَّتُوة سلامي ـ سلَم لي على فلان, de ma part M. un tel, بشق المحمد مسلم لي على فلان .اهدُوا منا جزيلُ السلام الى فلان ـ

> Saluer, proclamer roi, empereur, كلاك SALURE, s. f., qualité de ce qui est salé, la la

SALUT, s. m., conservation, rétablissement dans un état heureux, convenable, L. L..

ا خيالا ـ خلاص , Salut, cessation de danger, خيالا ـ خلاص . Il chercha son salut dans la fuite, انهن وطلب النجاة

Salut, retour à la santé, aco.

Salut, action de saluer, نيلام. Rendre à quelqu'un le salut, وق عليد السلام ،0.

Salut, félicité éternelle; مخلاص.

SALUTAIRE, adj. com., utile pour la conservation,

ـ تسليم ـ تحية , SALUTATIONS, s. f. fam., salut

SALVE, s. f., décharge d'un grand nombre de ـ طلاق مدافسيم , pièces d'artillerie , de fusils طلاق بندق

SAMARITAIN, E, adj., Gp.l...

SAMEDI, s. m., dernier jour de la semaine,

Samiel, s. m., vent brûlant,

SANCIR, v. n., terme de mer, couler bas, ; \$, & A. SANCTIFIANT, z, adj., qui sanctifie,

SANCTIFICATION, s. f., effet de la grâce qui sanc-تظهير - تقديس ,tifie .

.عيل العيد, Sanctification d'une fête,

.طبر ـ قدس , rendre saint , مأبر ـ قدس .

Sanctifier les sètes, Jal & A.

SANCTION, s. f., confirmation donnée à une loi par

SANCTIONNES, v. a., donner la sanction à, cou-

SANCTUAIRE, s. m., le lieu saint, lieu où est le .البيث المقدّس ـ محراب, maltre-autol

SANDAL, s. m., bois des Indes, اصندل.

SANDALE, s. f., chaussure, نعل.

SANDARAQUE, s. f., Sandaraz, vernis, gomme,

Sandaraque, orpiment rouge, زنيخ اجر).

SANG, s. m., liqueur rouge qui circule dans les coupée, زفرة - شهيق voines, etc., ما et دماء, plur., دمّ عنا (vulg.)

Sang, meurtre, carnage, سفك الدما. Épargner le sang, حقري الدما I. || Mettre un pays à feu et à خرب البلاد و استاصل العباد حرقا و, eng, ذبحا و فتلا عاماً

La voix du sang, la force du sang, sentiment de la nature pour les parens, حنية الدم. Il se sentit لحقتد الرافد و الرحمة, ómu par la force du sang و حنّ الدم على الدم بالسرّ الربّاني

SANG-FROID, s. m., tranquillité, présence d'esprit, Homme qui a du sang-froid, de la présence رواقتة d'esprit, قلبم حاضر , Qui est de sang-froid, qui يني مقلم , n'est pas en colère, etc., غي عقلم

De sang-froid, adv., avec tranquillité, برواقة قتلم صبرا , Il l'a tué de sang-froid بسكور البال SANG-DE-DRAGON, s. m., plante, espèce de pa-عرق الحيرة, tience

Sang-de-dragon, liqueur, substance résineuse, قطرمكة ـ دم الثعبان ـ دم لا خوبن ـ عندم SANGIAC, s. m., gouverneur d'une province en

.سناجق , pl. , سنجق

SANGLANT, E, adj., ensanglanté, souillé de sang, . .ملوث بالدم ـ خرقان دم

Sanglant, au fig., outrageant, offensant, منطنب. .کلیت نقر نی جمر, Sarcasme sanglant

قشاط - حزامات et عُزع , pl. , حزام - شريحة

.0 . قشط على - .0 شد الحزام - حزم - ١٠ حزم .م شد ـ

Sangler, au fig. fam., donner, appliquer avec orce des coups, etc., شيط O.

خنزير, SANGLIER, s. m., espèce de porc sauvage, خنزير

SANGLOT, s. m., soupir redoublé d'une voix entre-

SANGLOTER, v. n., pousser des sanglots, شهق A. .انتحب ـ

SANGSUE, s. f., animal aquatique qui suce le sang, علقة; coll., علق. La jument a une sangsue dans la الفرس معلقة , bouche

SANGUIFICATION, s. f., transformation du chyle en .تكوين الدم, sang

Sanguin, R, adj., en qui le sang domine, دموتی. .دمت , Sanguin , de couleur de sang

جرالدم ,SANGUINE , s. f., Hématite, جرالدم.

SANGUINAIRE, adj. com., qui aime à répandre le .سفاح ـ سفاك الدما ,sang humain

SANGUINOLENT, E, adj., t. de médecine, mêlé, مخلوط بدم, teint de sang

SANIE, s. f., pus séreux des ulcères, المير ـ مدّلاً

SANS, prepos., بن غير بالا . Firai sans toi, اروح بلاك. | Sans faute, bien certainement, لو لا ,Sans cela je n'y aurais pas été, لو يكل بدّ الك ما كنت رحث Sans toi nous n'aurions . لولاك لولاك ما خلقنا لافلاك, pas créé les cieux

SANSONNET, s. m., oiseau, joj, ieg .

SANTÉ, s. f., état de celui qui est sain, qui se porte bien, acouvrer la santé, الشفا على الشفا J'ai recouvré ma santé accou-SANGLE, s. f., bande qui sert à ceindre, à serrer, tumée, تصلنا على صحّتنا الاعتيادية En bonne . صعف مزاج , Mauvaise santé ! بغير و عافية ,santé عبر معبتك _ بستر معبتك _ Sangles, | A votre santé, عبر معبتك _ A votre santé, at faites-moi raison, SARCEURE, s. f., ce qu'en arrache حشیش مقلوع ا المندک کل خور: réponse ; بسترک و عندک Boire à la santé de quelqu'un, en l'invitant à vous faire raison, انزل عنك I. ،

SANTOLINE, s. f., plante bonne contre les vers, . خربسانت - قيصوم انشي

ولى ـ شيخ , Santon, s. m., espèce de moine turc SAPAJOU, s. m., singe, المعدار.

SAPE, s. f., action de saper,

SAPER, v. a., travailler avec le pic sous les sondemens d'un édifice, عابط 🚓 🚓 🗛

Saper, au fig., détruire, renverser les fondemens, .I هدم الأساس

Saprur, s. m., soldat employé au travail de la بلطجية , plur., بلطحے , sape

SAPHÈNE, s. f., veine du pied, الصافر,

. فروع , plur., فرع دالية _ شعشاع _ إياقوت ازرق , plur., فرع دالية _ شعشاع _ إياقوت .صفير ـ

SAPIENTIAUX, adj. m. plur., se dit des livres de العرب. l'Écriture sainte, تسفار الحكية.

شجر الراتينج

. صابونية , Saronnière, plante

SARBACANE, s. f., tuyau pour jeter quelque chose en soufflant, زبطانة - زبطانة.

SARCASME, s. m., raillerie amère et insultante, . Lancer à quelqu'un un sarcasme pi-. صريد کلية نقر في جر , quant

- صنصن SARCEILE, S. f., oiseau aquatique, صنصن انوع بط صغير

SARCEER, v. a., arracher les mauvaises herbes, فلم , نقى العشيش

عَلاع الحشيش , SARCLEUR, s. so., qui sarole, SABOLOIR, s. m., instrument pour sercler, القلع الحشيش

SARGOCKLE; s. m., tumeur ch قلطة.

Sancocolle, s. f., gomme de Perse qui consolide .عنزروت _ أنزروت ,es plaies

SARCOTIQUE, adj. com., qui fait renaître les chairs, منتث اللحم

SARDANAPALE, s. m., prince abandonné aux plai-منهيك في اللذّات ـ متنقّم ,sirs

שתניים , s. f., petit poisson de mer, כול ב, ל . طفر جمر , SARDOINE, s. f., pierre précieuse

SARDONIEN, NIQUE, adj., (ris) force, convulsif, .ضحک صفراوی

SARMENT, s. m., bois que pousse la vigne, زرجون

ـ شرقبين , plur., شرقم , plur., شرقبين

SARBASIN, s. m., blé noir, la.

SARRIETTE, s. f., plante odorante, סשדת – נשדת.

· Sas, s. m., tissu qui sert à passer la farine, etc., رمناخل , plur., منخل

Sassafras, s. m., bois sudorifique jaunatre, .ساسفراس

SASSE, s. f., pelle creuse pour mettre les ordures en balayant, فرشخانة.

Sassen, v. a., passer au sas; au fig. fam., discuter, examiner, reseasser, Ji O. .. Jla.

ابليس ـ شيطاري , Satan, s. m., le chef des démons

SATELLITE, s. m., homme armé, ministre des violences de celui qu'il accompagne, تابع; pl., وتابع .اعوان ,:plur ; عون -

Satellite, petita planète qui se mout autour d'une

grande, تابعة plur., تابعة Satisfaire soi-même, tirer raison d'une offense, حول اخرى اكبر منها

·Satutzi, s. f., réplétion d'alimens qui va jusqu'au شبع ـ صدّة نفس ,dógoát

SATURADE, s. f., petite étoffe imitant le satin, . جنفس

O. صقل , SATINER, v. a., donner l'oil du satin, صقل O. SATIRE, s. f., ouvrage critique,

SATIREQUE, adj. com., de la satire, 600. Satirique, auteur de satires,

SATERIQUEMENT, adv., d'une manière satirique, .بنوم هجو

SATIRISER, V. a., La O.

SATISFACTION, a. f., contentement, 6.

Satisfaction, action par laquelle on répare une وفا, اعطا الحق بـ مداواة العهل القبير ,offense Demander satisfaction, مثلب حقد من Avoir satisfaction, مفلص حقد من

Satisfactoire, adj. com., propre à expier les يسمى الذنوب fautes,

Satispaire, v. a., contenter, donner de la satis-أرضي , faction

Satisfaire, payer, مق عقم I.

ا . ا قضي موادة ,Satisfaire ses desirs . اشتفي منه حاشا حرمة, Satisfaire son desir ماشا المجامة. Sauf le respect de la compagnie وافق الأمل de voir sa famille, مل شوقد من احله 0.

Satisfaire à ses devoirs, faire ce qu'on doit, Satisfaire à ses obligations, .وفي ما عليد ـ وفي نعهك

اوفی له, اعطاد حقم , Satisfaire, faire reparation .داوي ما صدر من النقص في حق احد ـ Se Satisfaire, v. pron., contenter ses desirs, _ الناعهة _ سالبية. _ قريسة العين _ الناعهة _ .I قضى مراده

Satisfaisant, E, adj., qui satisfait, qui contente,

SATRAPE, s. m., gouverneur chez les anciens Perses,

SATURATION, s. f., état d'un liquide saturé, اشباع. Saturer, v. a., donner à un liquide la quantité de matière qu'il peut dissoudre, أشبع.

SATURNE, s. tn., la planète la plus haute, de;. .الرصاص, saturne, terme de chimie, le plomb, الرصاص. SATYRE, s. m., monstre fabuleux, né d'un homme et d'une chèvre , نسناس.

SATTRION, s. m., ou Testicule de chien, plante, . خصّى الكلب - خصّى الثعلب - سطريون

SAUCE, s. f., assaisonnement liquide, A.

غيس في SAUCER, v. a., tremper dans la sauce, غيس المرقتر.

Saucer, au fig., réprimander fortement, عبدل. SAUCISSE, s. f., boyau rempli de viande crue et شجق _ منبار , hachee

SAUCISSON, s. m., sorte de grosse saucisse, .شجق كبير

SAUF, VE, adj., qui n'est pas endommagé, hors de . سالم عانم ,Sain et sauf مسالم الم الم الم عانم ,Satisfaire sa vengeance عدد الم عانم , المالم عانم .

> Sauf, prépos., sans blesser, sans donner atteinte, السامعين

Sauf, excepté, hormis, à la réserve de, lach _ Y. . بشوط أن , Sauf à , à condition que

SAUF-CONDUIT, s. m., sorte de passe-port,ورقتر امان

قويسة ـ مريبية , SAUGE, s. f., plaute aromatique

SAUGRENU, E, adj., J,U.

Sautor en l' المار في الهوا المعالى. Saule d'Orient à المار في الهوا المعالى . Sautor en l' المار في الهوا المعالى . Sautor en l' المار في الهوا المعالى المع

SAUMATRE, adj. com., (eau) qui a le goût de celle de la mer, ماء ملي.

Sauron, s. m., poisson de mer, صوت سليمان عصوى ـ

SAUMURE, s. f., eau, liqueur salée pour garder ou manger la viande, le poisson, etc., شرش ـ سلامورة ـ سلامورة ـ سلامورة

SAUNAGE, s. m., débit, trafic de sel, L. A. SAUNER, v. n., faire du sel, L. A.

SAUNERIE, s. f., magasiu, bâtiment pour la fabrique du sel, ملاحة.

SAUNIER, s. m., qui fait et vend le sel, بياع ملح SAUNIÈRE, s. f., vaisseau où l'on conserve le sel صندوق ملم

SAUFOUDRER, v. a., poudrer de sel, de farine, رَشْ علی

SAUR, adj. m. (hareng), salé, à demi séché,

SAURER, v. a., faire sécher à la fumée, قدّد على الدخار.

SAUT, s. m., mouvement par lequel on saute, وشية - تطة . SAUVA

Saut, action d'un cheval qui saillit une jument, قفوة - عليه .

SAUTER, v. a., franchir, بلَّم على 0.

sauter le fossé, prendre un parti après avoir longtemps balancé, علف الساقية.

o. فات, omettre, فات

Sauter, v. n., s'élever de terre avec effort, s'élancer d'un lieu à un autre, نظّ I. _ قَفْن O.

Sauter, au fig. fam., parvenir d'une place à une autre sans intermédiaires, Li O.

Sautor en l'air par explosion (vaiscesu, etc.), طارقي الهوا

Faire sauter, faire perdre une place, un bien, un état, etc., طيّر.

Sauter aux youx, être évident, بان A.
Sauter aux aues, s'emporter, طار عقلب L. ـ

Sauter le pus , mourir, جالم رجل I.

SAUTERELLE, s. f., insecte, 301, coll., 201.

SAUTEUR, SE, S., qui fait des sauts, Lui.

SAUTILLEMENT, s. m., Li.

SAUTTLIER, v. u., seuter à petits sauts, Lhi...

SAUVAGE, adj. com. , qui vit dans les bois , aans lois , وحشى ـ موحش

Saurage, qui vit soul, qui fuit la société,

Saurage, qui n'est point apprivoisé, féroce, farouche, عشرارد; pl., کشوراد,

Sauvage, désert, inculte, خرت.

Sawage, qui vient sans culture (plante), برّى

وحشى, Apro (gout , saveur) , وحشى.

Sauvageon, s. m., arbre venu saus culture, mon greffé, شجيرة غير مطقهة.

SAUVAGERIE, s. f., caractère de celui qui vit seul,

SAUVAGIN, E, adj. (goût), خلعية وحشيت و المعلقة وحشية . SAUVEGARDE, s. f., protection accordée par calai qui en a le droit; au fig., ce qui garantit, عماية .

SAUVEMENT, s. m., action de sauver de la mer des marchandises naufragées, שלים بصابع من البحر.

- خاص ,Savven, v. a., garantir, tirer du péril . . نـقد من الخطر ـ نَجَّي

Sauver, procurer le salut éternel, خلص ما نجى.

Sauver les apparences, observer, garder les apparences, حفظ الذاموس الطاهر ـ دارى . A Sawer, épargner, وقر عليد الشي.
Sauver, éviter, parer un coup, احترس من 0.

Sawer, préserver de, فظ من A.

Se Sauver, v. pron., s'échapper, fuir, غلبى به انه شقى المرعهلي بالامر المجاد المخطور على المخطور على المخطور المخطور

Se Sauver, s'en aller, راح, O.

Se Sauver, se dédommager d'une perte, استعوض المنافق المنافق

SAVART, x, adj., qui a beaucoup de science, عالم; plur., عليا. Comme les savans sont envieux, on ne doit point leur permettre de témoigner les uns contre les autres, بعضهم على بعص الدبيجوز شهادة العلهاء بعضهم على بعص الدبيم حسداء للابهم حسداء

Savant, qui renferme beaucoup d'érudition (livre), المعرفة عربة المعرفة. المعرفة المع

SAVANTASSE, s. m. fam., pédant, علّاوى. SAVANTISSIMB, adj. com., très-savant, علّامة.

. صومت عتیقت , SAVATE, s. f., vieux soulier شرشوحة ـ برطوشت.

SAVETERIE, s. f., lieu où l'on vend de vieux souliers, عَتَقِيَّة.

SAVETER, v. n., travailler en savetier, رقع صرم.
Saveter, v. a., gâter, mal faire un ouvrage,

SAVETTER, s. m., qui raccommode les vieux souliers, مرقع صرم.

SAVEUR, s. f., qualité sentie par le goût, طعم المعالمة.

SAVOIR, v. a., connaître, être instruit de, عرف I. SAVOIR. ما بونته الله A. ـ دری ـ الله علم ـ ما بونته الله الله علم ـ الله ـ الله علم ـ الله ـ الله علم ـ الله علم

Savoir, avoir l'adresse, le pouvoir de faire, قدر اعداً على O.

Savoir, avoir l'adresse, le pouvoir de faire, قدر I.

C'est à savoir, savoir si, exprime le doute, يبا تركى. Savoir, peut-être, بلكر.

SAVOIR, s. m., érudition, als.

Savoir, connaissance d'une science, d'un art, معرفت.

شطارة , Savoin-Faire , s. m., habileté , industrie . معرفت .

SAVOIR-VIVRE, s. m., connaissance des usages du monde, عسن سلوك ـ سلوك ـ

SAVON, s. m., pâte pour dégraisser, صابون. Morceau, tablette de savon, الوج صابون.

Donner à quelqu'un un savon, le réprimander, سام عبل له تغسيلة راس.

SAVONNACE, s. m., nettoiement par le savon,

SAVONNER, v. a., nettoyer avec du savon, صبّن ـ صوبن 1.

SAVONNETTE, s. f., boule **de** savon préparé, مابونة. SAVONNEUX, SE, adj., qui tient de la qualité du savon, collecte.

SAVOURER, v. a., goûter avec attention et plaisir,

SAVOUREUX, SE, adj., qui a bonne saveur, غينا.
SAVOYARD, E, adj., t. de mépris, homme sale, grossier, حبيدي

SAXIPRAGE, s. f., plante, غرتكة الحصولا على ...
SSIRE, s. m., archer, sergent en Italie, عون; pl.,

SCABLEUGE, s. f., plante, كتلت.

SCABBEUX, SE, adj., rude, raboteux, وعر

Scabreux, au fig., dangereux, périlleux, difficile,

Scalene, adj. (triangle), مثلث مختلف الاضلاع مثلث مختلف الاضلاع الاضلاع Scalene, s. m., instrument de chirurgie pour dissequer, مبصع ـ مشارط , pl., مبصع ـ مشارط ,

SCAMMONER, s. f., espèce de plante purgative,

SCANDALE, s. m., ce qui est occasion de chute, de péché, عبد عشرة مشك عشرة.

Scandale, éclat que fait une chose honteuse à quelqu'un, جرسة.

Scandale, indignation d'une mauvaise action,

SCANDALBUSEMENT, adv., avec scandale, بجرسة.

SCANDALEUX, se, adj., qui cause du scandale, عيب مشكك _ بيجاب الشك

SCANDALISER, v. a., donner du scandale,

Se Scandaliser, v. pron., prendre du scandale,

Se Scandaliser, s'offenser, أغتاظ من

SCANDER, v. a., indiquer la mosure d'un vers, le mesurer, علم بيث شعر.

SCAPULAXAR, s. m., pièce d'étoffe qui fait partie de l'habit de divers religioux; morceau d'étoffe bénite,

SCARABER, s. m., inscote, وجُعُل ـ ابو جعران , pl., كفافس ـ جعلان ,pl.

SCARAMOUCHE, s. m., bouffon,

SCARIFICATRUR, s. m., instrument de chirurgie pour faire des sçarifications, مشراط,

Бсавлягсатион, s. f., incision faite sur la peau, تشریط.

SCARIFIRA, v. a., inciser la peau, شرط. Scarifier le derrière des oreilles avec un resoir, مثلّب دانیم. شطّب

SCARLATINE, adj. 16m. (fièvre), accompagnée de rougeurs, accompagnée de ...

SCEAU, s. m., grand eachet, مناتم ـ ختاتم; pl.,

Sceau, son empreinte, منت ; pl., متام عنام.

Mettre le sceau, au fig., finir, consommer, كتل عنام للامر ب

SCEAU-DE-SALOMON, s. m., plante, خاتم سلیهای SCELERAT, E, adj., coupable ou capable de crime, شریر خاسر; pl., اشرار,

Scalebatesse, s. f., méchanceté noire, خسران خسر۔

Scrlie, s. m., sceau apposé sur des portes, des armoires, etc., منع المختم على. Mettre le scellé, وضع المختم المختم (O.

Scellement, s. m., t. de maçon, تعبيس

Schling, v. a., mettre, appliquer le' seeau. يضع, aor., يضع المختم على

Sceller, fixer dans un mur avec du plâtre, etc., du plomb fondu, مُبَتَ مِنْ وَالْمُونِيُّةُ.

Sceller, fermer, boucher avec du mastic, 3... O.

Sceller, au fig., cimenter, affermir, كد اكد

SCENE, s. f., partie du théâtre où les acteurs jotient, ملعب.

Scine, assemblage d'ubjets exposés à la vue, فرجة. Scène, décoration, spectacle,

Scene, lieu où l'action se passe, sol fee de section se passe, Scene, division d'une pièce de théâtre, تشار _ قطعة .

Scene, au fig. , poste qui attire les regards, odle. Scene, querelle, مُنكمة _ وقعة.

Seisique, adj. com., qui a rapport au théâtre, .لعبي

SCHNOGRAPHIE, s. f., t. de mathématiques, représentation en perspective, رسم وير - رسم.

Schnograffuque, adj. com., de la scénographie,

SCRPTICISME, s. m., doctrine des sceptiques, مذهب أهل الشكوك

SCEPTIQUE, adj. com., qui doute de tout, من أهل الشكيك.

SCEPTRE, s. m., bâton, marque de la royauté, .قضيب ملك

SCHALL. Voyez CHALE.

SCHENANTE, OU JONG-OBORANT, S. m., j. i. SCHISMATIQUE, adj. com., qui est dans le schisme,

.مشاقق _ معاند

Schishe, s. m., séparation de communion reli-.افتراق _ شقاق , sieuse

SCHWAPAN, s. m., paysan, voleur, حرامي. SCIAGE, s. m., action de seier, فشر.

SCIATIQUE, adj. (goutte), اعرق النسا . Il fut atteint de la goutte sciatique, احصل لم عرق النسا السقور بوط _ فساد دم | ; عرق النسا, Veines sciatique إ.نسا , Nerfsciatique إ.نسا .عروق plar.,

يخص فساد الدم | Scie, s. f., lame de fer dentelée ou non pour scier, مناشیر ,pl. ; منشار

SCIEMMENT, adv., avec connaissance, بعلم.

SCIENCE, s. f., ala; pl., ales.

SCIENTIFIQUE, adj. com., ale.

SCIENTIFIQUEMENT, adv., -

Scien, v. a., couper avec la scie, نشر O.

Scieur, s. m., celui dont le métier est de scier,

SCILLE, SQUILLE, s. f., plante qui tient du lis et de المن عُنصُل Program, المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة المنافقة

Scillitique, adj. com., de scille, عنصلي.

Scinque, s. m., espèce de lézard, اسقشقور.

SCINTILLATION, s. f., étincellement des étoiles, .برق

O. برق , Scintiller, v. n., étinceler

Scion, s. m., brin, rejetou, فرع; plur., فروع

Scission, s. f., division dans un état, une assem-.شقاق , blée,

Scission, partage des voix, انقسام کلاراء.

SCIURE, s. f., ce qui tombe du bois, etc., quand on le scie, نشارة.

مكتب ، Scolastique, adj. com., de l'école,

SCOLASTIQUE, s. f., théologie scolastique, mélange de philosophie et de théologie, علم الكلام.

SCOLASTIQUEMENT, adv., d'une manière scolas-مثل الكتاب, tique

Scoliaste, s. m., commentateur, 7) ...

Scolie, s. f., remarque pour faciliter l'intelligence du texte, شرح.

SCOLOPENDRE, s. f., ou Langue de Cerf, plante, السان كلاتيل

Scolopendre, insecte, أبو أربعين.

Scorbut, s. m., corruption contagieuse du sang,

Scorbutique, adj. com., de la nature du scorbut,

.مفسود الدم, Scorbut مفسود الدم, Scorbut مفسود الدم, الدم,

Sconification, s. f., action de réduire en scorie, وتدقيق الصهير باجتهاد و تدقيق الصهير باجتهاد و .ترغية المعادن

SCORIFICATOIRE, s. m., têt ou écuelle à scorifier,

Sconifien, v. a., réduire les métaux en scorie, رغى المعادن.

.ذنب العقرب ـ

Sconpion, s. m., insecte venimeux, عقرب; plur.,

قعبارون ـ دبح , Sconsoneau, s. f., plante, حبح ـ

O. نقش ـ . A. فحر, Scribr, s. m., interprête de la loi judaique, marbre, etc., فقش ـ . A. کتبہ , .plur ; کاتب

Scribe, copiste, écrivain public, خاسخ.

Schofuleux, sk, adj., des écrouelles, خرب من الدب وقع في الجب الخنازيري.

SCROPULEUX, SE, S., qui a les écrouelles, l' الخنازير.

. حشيشت الشوكي , Schofulaire, s. f., plante Schotum, s. m., bourses, membranes des testi-.صفن _ كيس الخصر , cules

O. فض , رفع المجلس, a. m., trouble de la conscience, شك الدبعة المجلس ا - شكك. Avoir des scrupules, شكك. إلى Se faire scrupule de, عليه عرام عليه I. _ . حسب الشي خطية

.تد**ئيق _** تـقيّد

Scrupule, restes de doute, de difficulté après la discussion, l'explication, شک ـ بيب ـ مثلث.

. تعذر من , Scrupule , répugnance

. قيراط, Scrupule, poids de 24 grains قيراط.

SCRUPULEUSEMENT, adv., d'une manière scrupu-ابتدقیق , leuse , exacte

متشکک ,Scaupuleux , se , adj. , qui a des scrupules

مدوق Sconix, s. f., substance vitribée qui nage sur la Scrapuleux, au fig., minutieux, exact, مدوق فعص , Scrupuleux examen de conscience مقرط ال . توبال _ رغوة المعادن , Scrupuleux examen de conscience

> SCRUTATEUR, s. m., qui sonde les cœurs, pesti القلوب.

> Scrutsteur, membre d'une assemblée appelé à la . کشلق , vérification d'un scrutin

Scauter, v. a., sonder, examiner à fond, A. - دول عليم , Scormoide, s. m., ou Chenille, plante عقر بانت , Scruter la conduite de quelqu'un عقر بانت , .0 صبط , حرر عليه

> - علية راي SCRUTIN, s. m., suffrages secrets, .طية صوت بالخفي

> Sculpter, v. a., tailler au ciseau le bois, le

. نقاش ـ فتمار , Scorrava, s. m., qui sculpte

. نقش _ فحر , Sculpteur , s. f., art du sculpteur SCYLLA, s. f. (tomber de Carybde en), prov.,

Sz, pronom de la 3º personne, com. et de tout قتل نفسر ,Il se tua نفس ,قتل

SÉARCE, s. f., droit de prendre place dans une علوس, assemblée,

Séance, l'assemblée, sa durée, mlers; pl., mlers.

SKANT, E, adj., qui réside actuellement à, مقيم. Séant, décent, convenable, يناسب _ لايق.

SÉANT, s. m., posture d'un homme assis dans ou قعد قعل Scrupule, grande exactitude à observer les règles, sur son lit, حَيْل . Il se mit sur son séant, كقد .قام على حيله ـ

> SEAU, s. m., vaisseau pour puiser de l'eau, علب , plur., كا و (en bois) ـ دلا , plur., علبة (en cuir) ...طول , plur. ; سطل (en fer, en cuivre) ــ

SÉBESTE, s. m., petite prune noirâtre du Sébestier . نبق مخيط ـ مخيط d'Egypte,

SEBESTIER, s. m., arbre,

SEBILE, s. f., écuelle de bois ronde et creuse, a. ..

SEC, SèCHE, adj., qui a peu ou point d'humidité, مابس ـ ناشف.

Sec, au fig., qui n'a point d'agrémene, d'ornemens, عارى عديم اللذة.

Sec, froid, incivil, severe, فاصح ـ بارد ـ فاشف .

Tout sec, toute seche, adv. fam., uniquement,

Employer le vert et le sec, au fig. fam., employer tous les moyens de succès, عيل العامى والبارد A.
ميل كل الوسايط.

. بنشائ . Sec , adv. , sechement

A sec, adv., saus eau; au fig. fam., sans argent, فالناشف.

SECANTE, s. f., ligne qui coupe la circonférence, se la circonférence, s

SECHER, v. a., rendre sec, mettre à sec, فشف. Sécher, v. n., devenir sec, فشف A.

Socher sur pied; au fig. fam., se consumer d'ennui, de tristesse, صنع A.

SECHERESSE, s. f., état, qualité de ce qui est sec, نشائى ـ نشوفية ـ يبس ـ ببوسة.

Sécheresse, au fig., manière de répondre sèche, sévère, قصاحة عند الشاني من المانية المنافقة المنافقة

SECHOIR, s. m., lieu où l'on fait sécher des tolles, etc., منشر.

SECOND, E, adj., deuxième, il.

SECOND, s. m., qui sert sous un autre, aide,

SEGONDAIRE, adj. com., accessoire, بابع.

SECONDE, s. f., solxentième partie d'une minute, ביונה, plur., בונה, ביונה,

SECONDEMENT, adv., en second lieu, Liit.

اعان ـ ساعد ,Secondea, v. a., aider, favoriser .وفق شغله ـ

Secouer, se défaire de par un mouvement violènt, خلع ... القى ما القى عند ... s'abandonner à la licence, القى النير.

Se Seconer, v. pron., se remuer, s'agiter fortement, انتفض

ينسعف, qui peut être secouru, ينسعف

Se Secourir, v. récip., s'aider mutuellement, أنساعدوا

SECOURS, s. m., aide, assistance dans le besoin, معاونة معونت مساعدة سعفة. Demander du secours à quelqu'un, أستعان ب, المحقوني! Au secours! à moi! شدّ ظهرة!

Secours , troupes qui vont au secours , مدد ـ نُجِدة. Couper les secours , علم المدد .

SECOUSSE, s. f., ébranlement de ce qui est secoué,

Secousse, violente attaque d'une maladie, رَجِّم.

Secousse, perte, malheur, مصایب, pl., بصایب, sxchet, s. m., ce qui doit être caché, tenu secret, ce qui est caché, "سرّ, pl., اسرار, pl., اسرار, کتم سر الناس سلب قلوبهم, Trahir un secret, افشى السرّ, الشرة العمودة المحدودة المحدود

نقصاحة, tante,

السر O. || Lea gous d'houssettr gazdent les socrets, .صدور الأجرار قبور الأسرار - الأسرار عند الأحرار

. صنعة _ اسرار , pl., pl., اسرار , Secret, moyen, procedé SECRET, Are, adj., caché, peu connu, القسام , pl., فسم م فصول , pl. مرتى . باب سر , Porte secrète . سر

بالتحفي ـ سرأ ـ 🕏 السر

SECRÉTAIRE, s. m., qui écrit les lettres d'un supé-. كتاب إلى التاب التاب سر rieur, ألاب سر pl., كتاب

.مكت , secrétaire , meuble pour écrire , مكتك.

.من الماية _ وزير, Secrétaire-d'état, ministre en sonction

SECRÉTAIRERIE, S. f., bureaux des secrétaires d'am-.مكاتب , bassade , etc. ,

Secrétairerie-d'état, bureaux du secrétaire-d'état, .مكاتب توقيع

SECRETARIAT, s. m., fonction de secrétaire, .كتابة السرّ ـ

SEGRÈTEMENT, adv., en secret, en çachette, بالدسدسة - سرّاً - في السرّ - بالخفي

SÉCRÉTION, s. f., filtration et séparation des hu-رشير, meurs

. براز, Sécrétion, matières qui sortent du corps

SECRÉTOIRE, adj. com., qui sert à la sécrétion (vaisseaux), مثاح رشاح.

SECTAIRE, s. com., attaché à quelque secte, héré-اهل فرقة, tique.

SECTATEUR, s. m., partisan d'un philosophe, qui . توابع , pl., تابع , soutient une doctrine

SECTE, s. f., réunion de personnes qui suivent les mêmes opinions, une opinion hérétique, فرقت ; pl., رسوب ـ عكار ,pl., طايفت ـ فرق. Doctrine, opinion que du vase, علا بفت ـ فرق suit une socie, مذاهب , plur. مذهب , Faire secte, se distinguer par des opinions singulières, .نـذهب

Shorest, e. m., t. de géométrie (de cercle), قطاع كرة ,(de aphère) ـ قطاع دايرة

Sacriou, a. f., division d'un livre, etc., Jud;

. قطوع , pl., قطرع , Section , t. de mathématiques , مان , pl., قطوع , pl. , , p قطوع المخروطات, en particulier, sans témoins, Les treis sections coniques, قطوع المخروطات الثلاثت

> SÉCULAIRE, adj. com., qui se fait de siècle en . بصير في كل مايم عام مرة ـ جيلي .siècle

Seculaire (année), qui termine un siècle, الحر هام

SECULARISATION, a. f., action de sécularisar,

Sacurazena, v. a., rendre occalier,

SECULARITÉ, s. f., état de séculier, alle.

SÉCULIER, ÈRE, adj. (prêtre), qui vit dans le siècle, qui n'est pas engagé par des voqux dans une commu-.الكاهن الذي ما جوراهب nauté religieuse.

عالماني ـ علماني , Séculier, mondain, laïque ابن الجيل - عامي -

SÉCULIÈREMENT, adv., d'une manière séculière, على طنريق العوام - مثل ابنا الحبيل

- Sécuaité, s. f., confiance, tranquillité d'esprit - طيانية , loraqu'on pourrait avoir de la crainte .تطبير، - اطهينان - طهان

SEDATE, IVE, adj., t. de médecine, qui calme, .مسکی ـ مهڌي

SÉDENTAIRE, adj. com., qui demeure ordinairement assis; qui sort peu, قعدي ـ قعد ق

في القعاد , SEDENTAIREMENT, adv., غي القعاد .

SÉDIMENT, s. m., ce qu'une liqueur dépose au fond

SEDITIBUSEMENT, adv., بعصیان _ بافتتاری

SÉDITIEUX, SE, adj., qui a part à la sédition, .عصالا , pi. , عاصى

من الله Sente, s. f., fence de l'ongle du cheval, مراب فتن Sente, s. f., fence de l'ongle du cheval,

يجلب الفتنة, qui tend à la sédition, يجلب الفتنة, SERVITION, a. f., soulèvement contre la puissance فتنة , pl. , فتنة , pl. , قومة ـ

SMOUGTEUR, TRICE, s., qui séduit, fait tomber en fante, خداع معوى عاوى. Discours seducteur, كلام يسلب العقل

SÉDUCTION, s. f., action par laquelle on séduit, .اغوا ـ خديعة ـ غواية

O. غش ــ . 0 غرّــ . A. خدع , tromper, غش ــ . 0 عرة الطبع L'appat du gain l'a séduit, عرة الطبع.

Séduire, faire tomber en faute, corrompre, abu-ـ اوقع ـ اغوى ـ L غوى ـ A. خدع اغوى ـ ا I. Séduire un juge par des رمى في الخطية ـ وقع .برطل القاصى ,عيل لد عرق الخصر , présens

Seduire, persuader, plaire, toucher, استيال ر. ا فتر. ا المقل ـ 1. ملب العقل ـ 1. فتر. إدار راسم مل العب في عقله ,qu'um , s'en emparer

فتّان SEDUISANT, E, adj., qui séduit, فتّان

مفتون _ مغوى .. SEDUIT, E, adj.,

SEGMENT, s. m., partie d'un cercle compris entre اقطعت دایو تا Parc et sa corde

جاودار, SEIGLE, s. m., sorte de blé à épis barbus, جاودار .نوع من القهيم -

SECONEUR, s. m., maître, possesseur d'un pays اسیاد et اسادات, pl., سید d'une terre, سید

Seigneur, en parlant de Dieu, ...,

SEIGHEURIAL, E, adj., qui appartient au seigneur, en donne les droits, ساداتي

مثل السيد , SEZGNEWAIALEMENT, ndv., en seigneur, مثل السيد SEIGHEUREE, s. f., droit, autorité du seigneur, سيادة.

ملتك ـ التزام , Seigneurie , terre seigneuriale , ملتك ـ التزام , سمادة , Seigneurie , litre

شق يعدث في حوافر النخيل

SEL

Sein, s. m., partie du corps depuis le con jusqu'an creux de l'estomac, صدر. Presser quelqu'un .0 وسمّ احدا الى صدرة , comme son sein

Somenfant : فهد , Somenfant و ولدها نابم في حصنها ,dormait sur son sein

Sein, l'endroit où les femmes compoivent et portent احشا , leur fruit

Sein , au fig. , l'esprit , le cœur de l'homme , قلب .صدر ـ

Sein, milieu, Lug.

Le sein de l'Église, au fig., sa communion, الكنيسة

SEING, s. m., signature, أمضاً

Seing-privé, obligation qui n'a pas été faite devant انستك , l'officier public

.ست عشولا , fém. ; ستة عشو , fém. SEEZIÈME, adj. com., سادس عشر. Un seizième, واحد من ستد عشر

Sizoun, s. m., temps pendant lequel on demeure . قعود _ اقامة ,dans un lieu

Sejour, lieu où l'on sejourne, all land

SÉJOURNER, v. a., faire un séjour dans un lieu, .0 قعد _ اقام _ استـقامُ

SEL, s. m., substance friable, dissoluble et piquo-ملي العامة - ملي العادة , Sel commun .ملي العامة -ملح مختوم , Sel gename ، ملح البحر , Sel gename ، ملح ملے معدنی , اندرانی ۔ Sel, au fig., ce qu'il y a de piquant, de vif dans un

.ملے , bon mot, etc.

SELENITE, s. f., sorte de pierre,

SÉLÉNOGRAPHIE, s. f., description de la lune, .رسم , وصف القير ا

SELLE, s. f., siège pour mettre sur le dos d'un eheval, etc., سروج; plur., سروج. Fonds de la selle,

- امثال , partie ertre le pommeau et le troussequin, ابتحر السرح , lité, qui ressemble, عثل عليو , partie ertre le pommeau et le troussequin # Selle d'ane, de mule, etc., bardelle, عَلَا بِ Selle d'ane, de mule, etc., bardelle, عَلَيْ اللهِ عَلَيْ اللهِ عَلَيْ اللهِ اللهِ عَلَيْ اللهِ اللهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ اللهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِيهِ عَلَيْهِ عَلِي عَلَيْهِ عَلِي عَلَيْهِ عَلِي عَلِي عَلَيْهِ de chameau, رحل, Voyes Bir.

fois, مشي بطند, Aller à la selle, مجلس L #Paire م علم البطن , aller à la selle, procurer des selles اجرى الطبيعة

Être bien en selle, au fig. fam., être affermi dans o. کان ثابت - ثبت , son poste

Être entre deux selles, le cul par terre, au fig. fam., n'avoir aucune des deux choses auxquelles on pré-ما حصل لا دا و لا داك , tendait

مثل ساير, Selle à tous chevaux, chose bannale, مثل ساير. SELLER, v. a., mettre la selle sur le dos d'un che-.0 سرج - اسرج - ١.٥٠ شد العصان ٧١٦٠

SELLEBIE, s. f., lieu où l'on serre les selles, les harnois, حاصل السروج.

سروجيبة, travail, commerce du sellier, سروجيبة SELLETTE, s. f., petit siége de bois où l'on fait كرسى للبذنب, asseoir un accusé,

Tenir quelqu'un sur la sellette, au fig. fam., lui دقّق عليه _ . A فحص , faire subir des questions

صروجي , SELLIER, s. m., qui fait des selles, etc., سراج ـ

SELON, prépos., suivant, de _ _ _ _ ے مقتصے ہے. Selon vous , selon ce que vous dites, ce que vous pensez, على قولك. [C'est selon le temps, ابحسب الوقت _ تبع الوقت . اله Selon Pusage, عكم العادة _ حسب العادة , Suivant mon . على تخميني , idée

SEMAILLE, s. f., action, temps de semer, j.i. .بذار ـ تنقاري , Semailles , grains somés ,

Samanne, s. f., gept jours, тер; plur., сел. ; plur. , اسابيع , la semaine des quatre jeudis, . بسقيك باكتون - حتى يجهوا القيقان, jamais,

Summan, adj. com., de même nature ou qua- الشقائي.

métrie, متشابه ما الثكال متشابه Bans un cas semblable, Selle, terme de médecine, évacuation faite en une في مثل ها الدعوة . [Et autres choses semblables, و ما بشد ذلک

> SEMBLANT, s. m., apparence, تق مورة. Faire .صير روحه كانه مل عبل روحه semblant, seindre de, مير علت حالي J'ai fait semblant de ne pas le voir, الم مانع شابغه. | Ne faire semblant de rien, cacher son .داری ـ تجاهل ,dessein

SEMBLER, v. n., paraître, ... 1 4 4 A. -کانہ ۔ الباین انہ ، A. Il semble que بان لدان ¶ Que vous en semble? أيش بتقول فيه. ¶ Si bon ان کان لک خاطر - ان رایته مناسب ,vous semble کیا ترید , Comme bon vons semblera

Sánálozogia, Sánálozique, s. f., partie de la médecine qui traite des signes de la maladie, de la .علم امارات *الامراض و الصحة, ،santé*

SEMELLE, B. f., dessous du souliers, etc., jie, plur., Jisil.

SEMENCE, s. f., ce que l'on sème, ji; pl., jie, -

Semence, matière dont les animaux sont engendrés, .منی ۔۔ نطفت

Semence, cause éloignée, Jol; plur., Joel.

SEMENCENE, s. f., Semon-Contra, plante vermi-. بزر خریسانت . خریسانت ، fuge

SEMER, v. a., épandre des grains sur une terre préparée, بذر O. ـ وزع A. Terre semée de blé, ارض مزروعة قهم

Semer, au fig., répandre, distribuer de l'argent نشر الازهار , O. Semer des flenrs sur نشر بذر المال .على

Semer, faire naltre la discorde, etc, رمى, I. رمي

SEMESTRE, adj. com., qui dure six mois, مَدْنَّه, ستد اشہر

SEMESTRE, s. m., espace de six mois, مُتَةُ أَشْهُور. SEMEUR, s. m., qui sème du grain, زارع;

. متراب فتن Semeur de discorde, صراب

SEMI, pour demi, نصف.

SÉMILLANT, E, adj. fam., éveillé, fort vif,

SÉMINAIRE, s. m., collège d'ecclésiastiques, .مدرسة كهنتر

SÉMINAL, E, adj., terme d'anatomie, qui a rapport à la semence, نطفي.

SÉMINARISTE, s. m., élève dans un séminaire, تلامیذ ,plur., تلیذ مدرسة کهنتر

SÉMINIAL OU SÉMINAL, adj., de fine fleur de farine (pain), نسيمذ

SEMIS, s. m., lieu où l'on sème des arbres, des fleurs, etc., ces arbres, ces fleurs, ej.

SEMONCE, s. f., invitation dans les formes à cer-عزومة ـ استدعا ,taines cérémonies

SEMONCER, v. a., faire une semonce, . مهل لم تغسيلة راس

SEMOULE, s. f., pâte faite avec la plus fine farine,

SEMPITERNEL, LE, adj., qui dure toujours, כוֹנָאָ, عجوز النحس , Vieille sempiternelle

SÉNAT, s. m., assemblée de personnes considérables dans laquelle réside une partie de l'autorité suprême ديوان اغيان المهلكة

عضو من , Sénateur, s. m., membre d'un sénat اعضا الديوان

الديوان.

SÉNATORERIE, s. f., fonctions d'un sénateur, وطيفة عصو من ديوان الاعيان.

SENATUS-CONSULTE, s. m., décision du sénat, مرسوم ديوان الاعيان

Séné, s. m., plante médicinale à gousse et grains nurgatifs, منا مكي.

SÉNEVÉ, s. m., petits grains dont on fait la mou-

SENS, s. m., faculté de l'animal par laquelle il recoit l'impression des corps, ماسة - حسّر; plur., . Re- الحواس الخيس Les cing sens . مواس prendre ses sens après un évanouissement, revenir à ـ انتعشت روحه ـ . ۵ وي , استفاق من غشونه , soi يوني، , aor. valg. وعي على روحه

Sens, faculté de comprendre les choses et d'en bien juger, عقول عقول Perdre le sens, .صيع العقول

Sens, opinion, avis, رأى

Sens, côté d'un corps, ap.

Sens, signification, معانى; plur., معانى. Ils n'en ما يفهموا معناة ولا يدركوا . comprennent pas le sens - تعسيلت راس , Semonce , au fig. , réprimande

Sens, plur., appétit concupiscible, الشهوة!

SENS (BON), s. m., sagesse dans les pensées, les رشد _ معقول _ عقل _ حسّ سليم , discours

SENS COMMUN, s. m., faculté par laquelle on juge مسر مشترك , raisonnablement des choses

SENS DESSUS DESSOUS, adv., sans aucun ordre, tout étant bouleversé, الفوقاني المحتاني . Mettre sens ـ عيل الفوقاني تحتاني . . . قلب dessus dessons شقلب.

مقدّم موخّر, Sens devant derrière, adv.

SENSATION, s. f., l'impression que l'âme reçoit des - فاست ـ حسوس ـ اثر, objets par les sens ایجص اعیان, Éprou-.حسَّ بوجع , ver une sensation douloureuse

Faire sensation, au fig., faire impression sur le public, dans une assemblée, etc., أُذُر في

Sensé, conforme à la raison et au bon sens, مطابق للعقل.

Sensinent, adv., d'une manière sensée, بعقل.
Sensibilité, s. f., qualité par laquelle un sujet est sensible aux impressions des objets, حاسة.

Sensibilité, sontiment d'humanité, de tendresse d'amour, مَنْقَدُ عَنْفَ عَنْفُ عَنْفُوا عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُوا عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْ عَنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عِنْ عَنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عَنْفُ عِنْفُ عَنْفُ عَنْف

SENSIBLE, adj. com., qui a du sentiment ...

Sensible, qui reçoite les impressions des objets مساس.

Sensible, qui est aisément irrité, ému, touché,

Sensible, humain, tendre, عنون مشفوق القلب. Être sensible aux maux de quelqu'un, من عليه. I. من عليه.

Sensible, qui tombe sous les sens, se fait sentir, apercevoir aisement, صحسوس على . Les choses sensibles, المحسوسات.

SENSIBLEMENT, adv., d'une manière sensible et perceptible, l', b.

. النعاية, Sensiblement, beaucoup,

SENSITIF, IVE, adj., qui a la faculté de sentir, القوة La vertu sensitive, عاتسى ـ حـــاس

SENSITIVE, S. f., plante qui replie ses feuilles lorsqu'on les touche, amazan.

SENSOAIUM, s. m., partie du cerveau réputée le siège de l'âme; organe de la sensibilité, באָב التحواس.

SENSUALITÉ, s. s., attachement aux plaisirs des sens, اللذّات و الشهوات ـ تلذّذ ـ لذّة

SENSUEL, LE, adj., voluptueux, attaché aux plaisirs des sens, مثلذًذ.

SERSUELLEMENT, adv., d'une manière sensuelle,

SENTENCE, s. f., jugement, בבא ב قضاء.

Sentence, dit mémorable, apophtegme, قول; pl., كلام _ اقوال.

Sentence, maxime qui a un grand sens, une belle morale, حكم; pl., حكم.

SENTENCIÉ, adj., condamné par une sentence,

SENTENCIBUSEMENT, adv., d'une manière sentencieuse, بتحكم.

SENTENCIEUX, SE, adj., qui contient des maximes,

. متحكّم, Sentencieux, qui parle par maximes, متحكّم

SENTEUR, s. f., odeur, parfum, قطری ; plur., مامعطر , Eau de senteur مامعطر . ما طیب الرایحة

SENTIER, s. m., chemin étroit, سبيل ; pl., بسبيل ; pl., سبيل ياد .

Sentiment, faculté de sentir,

Sentiment, sensibilité physique, حاسية. Perdre le sentiment, عاب عن الوجود I.

Sentiment, sensibilité morale, منانم - منانم - منانم - منانم القلب - منانم القلب - منانم القلب القلب

Sentiment, perception, connaissance de ce qui se passe dans l'àme avec ou sans le secours des sens, تميرة. Connaître une chose par sen-. علم الشي من عين العقل , timent

Sentiment, opinion, pensée, وإى pl., اراء, المناوات

Sentiment, affection, passion, mouvement de ما يحصل عند الانسان - حركة النفس ١'ame, .من السروروكالم والمحبّة والبغضة وغيرذلك Sentimens, au plur., probité, générosité, hon-.مروّة _ نخوة _ عرض , neur, etc

مفرق, Sentimental, E, adj., qui a le sentiment pour cause, مفرق. .صادر من الحنة

Sentimental, qui a beaucoup de sensibilité, القلب.

SENTINE, s. f., partie basse d'un navire où s'ar-. فنطاس مرکب _ خرّارة مرکب , rètent les ordures SENTINELLE, s. f., soldat qui fait le guet, sa fonction, ناطور - حراس; pl., حارس - غفير, Faire sentinelle, être en seatinelle pour garder, صوس O. -0. | Faire sentinelle, attendre, guetter, بط ل , O. . نظر , O. || Mettre en sentinelle نظر _ استنج

SENTIB, v. a.., recevoir une impression quelconque, . انفصل - | A. Sentir de la joie , على الشي , بالشي , النفصل - | ۸ حصل عنك سرور

.I شم Sentir, flairer

- O. I. فاح را يحمة, Sentir, répandre une odeur . Il sent mauvais de la bouche, بخاره في تهم

Sentir, connaître, s'apercevoir, ما علم مد A. ما علم A. Sentir ce que l'on . علم من عين العقل ـ . I عرف ـ ٥ ذاق نفسه ٥٠٠

Sentir, v. n., avoir l'apparence de, لم رايحة

Se Sentir, v. pron., connaître l'état où l'on est, ses talens, ses forces, عرف نبفسه I. - عرف نفسه O. . سبع سنين ـ اسابيع , plur., اسبوع , Se Sentir d'un mal, l'éprouver مسبع سنين ـ اسابيع ,

Se Sentir d'un mai, en avoir quelque reste, ٨ بقى عنك أثر من

A. لبق ل ـ . الاتي الله SEOIR, v. n., être convenable, لبق ل Cela vous sied bien, بلبق لسك , Il ne vous sied هذا الكلام ما يصلح لك pus de parler ainsi, هذا Voyez Convenia ما يحق لك

SÉPARABLE, adj. com., qui peut être séparé, .يفترق

SÉPARATIF, IVE, adj., qui fait séparation, qui la

SEPARATION, s. f., action de séparer, فيصل. فرائى _ انفصال , Séparation , action de se séparer , انفصال افتراق ـ

. كل واحد بفردة , Chacun séparément

SÉPARER, v. a., désunir les parties jointes d'un ـ فرق بين ـ .0 فرق O. فرق tout, ce qui était uni, . فصل بين ـ I. فصل

Separer de, d'avec, mettre à part, عزل عن O. -.I فرز من ـ ميّز من ـ افرد من

Séparer, partager, قسم I.

Se Séparer, v. pron., se diviser en parties , أفترق

Se Séparer, se disperser, تُغُرِّق. L'assemblée se sépara, انفض المجلس .

Se séparer de . تفارقوا . Se séparer de quelqu'un, le quitter, نارقہ. ∥ Se séparer de quel-انفصل عند ـ انعزل عند , qu'un , rompre avec lui .اعتزل عند ـ

SEPTANTE, adj. com., soixante-dix, La version des septante, c'est-à-dire des soixante-dix traducteurs de l'Ancien Testament, الصحف السبعوني.

SEPTEMBRE, s. m., mois, lylel.

SEPTÉNAIRE, s. m., espace de sept ans de la vie de

SEPTERHAL, E, adj., qui arrive tous les sept ans, من سبع سنین الی سبع سنین.

SEPTENTRION, s. m., nord, J.

SEPTENTAIONAL, E, adj., du septentrion, شہالی.

LES SEPTENTAIONAUX, s. m. plur., les peuples du
Nord, اهل الشہال

SEPTIÈME, adj. com., nombre ordinal, سابع.

Septième, s. m., partie d'un tout, شُبع; plur.,

SEPTIÈMEMENT, adv., L.

SEPTIQUE, adj. com., qui fait pourir les chairs.

Septuagénaire, adj. com., âgé de soixante-dix ans, أبن سبعين سندُ.

SKPTUPLE, adj. com., sept fois autant, سبعثر أضعافٍ.

. صاعف سبع مرّاث . SEPTOPLEE , v. a.,

Sépulcaal, e, adj., qui concerne le sépulcre, عبرى. Voix sépulcrale, قبرى. Sépulcae, s. m., tombeau, قبر, plur., قبر.

SEPULTURE, s. f., lieu où l'on enterre, مقبرة .

Sépulture, inhumation, دفنة.

SÉQUELLE, s. f., nombre de gens qui se suivent ou attachés au même parti, terme de mépris, سربة.

SEQUESTRATION, s. f., action par laquelle on met en séquestre, יישה ב.

SÉQUESTRE, s. m., état d'une chose litigiense séquestrée, ["].

. SEQUESTRER, v. a., mettre en main tierce ميل يُسَق.

Séquestrer, séparer, écarter des personnes d'avec d'autres, مول عول عور. ابعد عور العد عور ا

Se Séquestrer, v. pron., s'éloigner, se mettre à rieuse, برزانة ووقار. part, برزانة عن ـ ابتعد عن Sérieusement, ave

SEQUIN, s. m., monnaie d'or de Venise, بندقی; plur., منادقة, Sequin, monnaie d'or au Levant, شریفی محابیب, pl., زرمحبوب ou محبوب. SERAIL, s. m., palais du Grand-Scigneur; palais en général, شرایات, pl., سرایات.

Sérail, pris pour les femmes qui sont dans le sérail, حريم.

SÉAAPHIN, s. m., esprit céleste de la première hiérarchie, سارافيم.

Serrin, s. m., vapeur froide qui tombe le soir, مَلَّ عَالَى عَالَى عَالَى عَالَى عَالَى عَالَى عَالَى عَالَى الْعَالَى عَالَى الْعَالَى عَالَى الْعَالَى الْعَالِيَّةِ الْعَالِمِينَ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَالِمُ الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعِلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلَى الْعَلِيْكِ الْعِلْمِ الْعِيْمِ الْعِلْمُ الْعِلْمُ الْعِلْمِ الْعِلْمُ الْعِلْمِ الْعِلْمِيْعِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِيْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِيْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِيْعِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ الْعِلْمِ

صافی ـ رایق SERBIN, adj., clair, doux et calme, صافی ـ رایق Sour serein, نهار صحور Jour serein, صاحی ـ ماهی علی الله sage serein, وجه بشوش

Serein , heureux (jour), سعيد.

Goutte *sereine* , eau qui tombe sur les yeux , قطة .

Sérénade, s. f., concert que l'on donne la nuit, dans la rue, sous des fenêtres, אוניה עונה בו וויי.

Sérénissime, adj.c., titre d'honneur, حصرة جناب وواقة Sérénité, s. f., état de ce qui est serein, واقة صفو ـ صحو ـ صحاء ـ

SERF, VE, adj., aqueux, مستعبد. Serr, VE, adj., esclave, مستعبد.

SERGE, s. f., étoffe de laine (grosse), مسح. Serge fine de laine et soie, شالع.

SERGENT, s. m., sous-officier, شيخ عشرة . .قواس المحكية . Sergent de justice

SERGENTER, v. a., t. de pratique, presser par le moyen des sergens, يزك.

SERIE, s. f., suite d'objets, تابع ـ جللا.

Série, division, classe, قسم; pl., وقسام.

Sérieusement, adv., d'une manière grave et sérieuse, יתנונה ووقار.

Sérieusement, avec suite, ardeur, tout de bon,

sans rire, من جدّ. Est-ce sérieusement que vous avez dit cela: من جدّ قلت هذا.

Sérieux, se, adj., refrogné, qui n'est pas gai, کشر۔ عبوس

Sérieux, grave (personne), وقور.

مهم ـ عظیم , Serieux , important , grave (chose) مهم ـ عظیم . Maladie serieuse . ثقیل ـ

Sérieux, sincère, vrai, مقيق - صحيع.

Sérieux, qui n'est point un badinage, حَدَى, Leur combat est sérieux, ce n'est pas un badinage, قتالهم جدّ ما هو هزل.

Prendre une chose au sérieux , على على المحد الشي على المحد

SERIEUX, s. m., gravité, ميبت ـ وقار.
Sérieux, miné refrognée, مقطّب, مقطّب عقدة

SERIK, NE, s., oiseau jaune des Canaries, عصفور ـ حبّاشة ـ نرنجي

SERINETTE, s. f., petit orgue pour instruire les serins, וلة لتعليم العصافير.

Seringue, s. f., petite pompe portative, خصنة; plur., عقر

SERINGUER, v. a., pousser une liqueur avec une seringue, ... O.

SERMENT, s. m., affirmation en prenant Dieu à témoin, صلفان جین و plur., تین و et ایهان اور به faire ; pl. , اقسام , Faire serment, مین زور A. | Fausser son serment, منث A.

Serment, promesse solennelle, 340.

Sermentaire, s. f., ou Livèche, plante, לא מים, ביינים, בייני

SERMENTÉ, E, adj., qui a prêté le serment requis, alla.

SERMON, s. m., prédication, remontrance, موعظة

Sermonnaire, s. m., auteur de sermons, کاروز, Sermonner, v. a., چعظ

Skaosırı, s. f., portion aqueuse du sang, du lait, etc., مايية.

SERPE, s. f., outil recourbé de jardinier pour couper le bois, etc., شُعْرِةً .

SERPENT, s. m., reptile venimeux, وثعبان; plur., Dépouille de serpent, peau de serpent, peau de serpent, شنخ الحية, peau, شنخ الحية

لوف الارقط ـ لوف SERPENTAIRE, s. f., plante, لوف الجعدى ـ لوف الحية ـ

Serpentaire ou Vipérine de Virginie, racine diurétique, etc., جدر بنفسر

SERPENTAIRE, s. m., constellation,

. SERPENTEAU, s. m., petit serpent, ביבים.

صاروخ , Serpenteau , fusée volante , qui tournoie , عاروخ يتلري.

SERPENTER, v. n., avoir une direction, un cours tortueux, تاتى.

SERPENTIN, adj. m. (marbre), مبرقش مبرقش. SERPENTINE, s. f., pierre, جمر الحية.

SERPETTE, s. f., petite serpe, شفيرة.

SERPILLIÈRE, s. f., grosse toile, شيف - صفاف.

SERPOLET, s. m., plante odoriférante, espèce de thym, المام مامام.

SERRE, s. f., lieu où l'on serre les plantes, بيت ذرا للنبات.

Serre, terme de fauconnerie, pied des òiseaux de proie, بالخم:

SEARE, adj., bien fort, شدید. Étosse d'un tissu serré, قیاش مطبّق.

Serré , étroit , صيّق.

SERRE-PAPIERS, s. m., tablettes en compartimens, رف

SERRE-TETE, s. m., coiffure de nuit,

SERRÉMENT, adv., avec trop d'économie, d'une بقر بطة , manière trop ménagée

SERREMENT, s. m., action de serrer la main, .تـقريط

Serrement, état d'un cour oppressé, -انقباض.

SERRER, v. a., presser, قرط على ـ قرط على ١. ٥. I كزعلى ـ عسس ـ .0 مص , عس على ـ قرط ـ Il l'a serré si fort avec ses dents qu'il l'a brisé, Elle mit son ،من كثر ما شد عليد باسناند كسوة doigt entre ses dents, et le sorra de manière à lui faire اخذت اصبعتم بين اسنانها و كزت عليها , هم Serrer quolqu'un dans ses bras, أوجعته عندرة الى صدرة. || Serrer fort avec la main, tenir quelque chose serré, عيط على شير قبط على شير قبط على الله على الل كزعلي اسنانم ,Serrer les dents

Serrer, mettre près à près, زنق O. Serrer الزكاسطر, les.lignes

Serrer, mettre à couvert, en sûreté, ensermer, .I شال ـ ختبي

.0 لم ما الموى - طبي المجاوي - المج

Serrer, lier étroitement, شد I. Serrer les sangles شد حزامات الفرس, d'un cheval

Serrer, au fig., oppresser, قبض I. _ مسس. Cela .شي يعسس القلب, serre le cœur,

Serrer le bouton à, au fig. fam., presser vivament sur une chose, مشر O. Serrer de près l'ennemi, عاملينه معنا المقد وضايقه Illa serrèrent l'ennemi contre les لزوا الاعدا إلى الخيام, tentes

SERBURE, s. f., machine de métal, etc., pour fer-كوالين , plur. , كالون - كيلوب , plur. , كوالين (Syrie). Ser- غال _ اقفال . (Egypte) عال _ اقفال . (Egypte) rure de bois, مُسَت ; pl. , وضية.

.صنعتر الحدادة

SERRURIER, s. m., qui fait des serrures, des ouvrages de fer, احدّادير، , .pl., حدّادير،

SERTIE, v. a., t. de lapidaire, enchasser, وصع A.

تركيب ـ رصع , s. f., وصع . SERTISSURE, s. f.,

SEREM, s. m., bumeur aqueuse, partie du chyle, مصل , do sang et du lait

SERVAGE, s. m., état de celui qui est serf ou es-رق ,clave

. جوار , pl. ; جاريت - خدامة

SERVIABLE, adj. com., prompt à rendre service, .صاحب معروق

SERVICE, s. m., état, fonction de ceux qui servent en général, خدمة ماكد المقاد . Il est au service d'un tel, هو في خدمة فلان. | Quitter le service, , Tout cela est à votre service التجرّد من التحدمة مذاكلم قدامك , في خدمتك

خير ـ معروفي , Service, assistance, bons offices . جود - جود . Rendre un service à quelqu'un, A. || Je vousprie de me rendre مليح مخير ـ اترجاك تقضى لي حاجب ، un service Il lui a demandé un النكلف خاطركم بقضى حاجة service, کلفہ قصی عرص, Il lui a rendu un grand service, عهل معد خير عظيم , جؤدة عظيهة ,service services que vous lui rendrez seront comme rendus à المليح الذي تعهلوه معم كافكـــم ,moi-mème

.طقم سفرة , Service , vaisselle , linge de table , طقم Service, mets que l'on sert et que l'on ôte à la مدّة طعام ,fois

Service, cérémonie religieuse, célébration des of-.صلوات _ تهجيد , فقد

SERVIETTE, s. f., linge de table, محصومة; plur., Serviette de bain; plur., مناشف معمارم , Serviette de bain . فوط , pl. ; فوطة

SERVILE, adj. com., qui appartient à l'état d'es-.مسوب الى التحدام ـ رقى clave, de valet

Servile, au fig., bas, rampant, دنى.

Servile , littéral , تبعى:

Servile (lettre), qui n'est pas radicale dans un . حرف زاید , mot

SERVILEMENT, adv., d'une manière basse, servile, .مثل الخدام ـ بدناوة

Servilement, littéralement, mot à mot, تنعنة.

SERVILITÉ, s. f., esprit de servitude; bassesse d'âme, العبد d'âme, دناوة -

Servilité, exactitude servile, ننعبة.

عتبة تحتانية _ اعتاب ; pl., عتبة ; pl., عتبة المحانية _ Servia, v.a., être au service d'un maître, محدمه . خدم عند احد ـ

Servir quelqu'un, lui présenter ce dont il a besoin, etc., مدند. Se faire servir par quelqu'un, استخدمه

Servir, donner des mets à quelqu'un avec qui on est à table, عدم طعام ل.

حط الطعام , Servir, mettre les mets sur la table, حط خلى يسكبوا ,Faites servir, على السفرة

. فقط بس , A. moins نقع لر , Servir à , v. n. , être utile , bon pour فقط بس , ابش استفدنا منه A quoi cela nous a-t-il servi? ابش

. Servir de, tenir lieu, faire l'office de, قام عوض O. O. Je lui servirai de père كان بهقسسام ا كون لد في مقام ابوه. اكون لد في مقام ابوه. الموة .کان عبرة ل

Se Servir, v. pron., employer une chose, user de, استعيل الشي

Serviteur, s. m., domestique, خدّام; plur., خدام et خدمة , plur. , خدام د خدامين SERVITUDE , s. f., esclavage , عبودية .

.يُسر _ أسر , Servitude , captivité , يُسر _ أسر .

SESAME. s. m., plante dont on fait de l'huile, سيرج, Huile de sésame, سيرج.

SESBAN, s. m., arbrisseau d'Égypte,

کاشم ۔ انجدان رومی

SESSION, s. f., séance d'un corps délibérant, جلسة _ مجهع

. كىل , SETIER, s. m., mesure de grains

SETON, s. m., petit cordon passé à travers les ehairs pour faire couler les humeurs, خلل. Appliquer un séton, کل I.

SEUIL, s. m., pièce qui est en travers au bas d'une

Seul, R, adj., sans compagnie, unique, وأحد, Il ll || .و لا واحد , Pas un seul الله واحك (était seul الله واحد _ ما عنك و لا فضت وأحدة , n'a pas un seul para . ما یکفینی آنا بهفردی. Cela ne suffit pas pour moi seul seul que je possède, أيما عندي غير هذا A la seule vue, النظر اليم Vous n'entrerez pas dans Servir, rendre de bons offices, aider, assister, le paradis, pour cela seul que vous aurez cru au pro-ما تدخلون الجنت بهجرد تصديق الرسول ,A. | phète فير بحودة ,مليح معد عهل معروف معد

SEULEMENT, adv., rien de plus, pas davantage, du

Non-seulement je n'ai أيس فقط. Non-seulement pas fait cela, mais je n'y ai pas même pensé, Je ne l'ai عهلت هذا حتى ولا افتكرت فيد pas seulement vu, حتى ولاشفته,

Seulet, TE, adj., diminutif de seul,

Sève, s. f., humeur active des arbres; force du vin; au fig., de la jeunesse, تشخصة

ـ قاسى ـ صعب, sgide, صعب ـ قاسى ـ عابية صارم . Sévère pour soi-même صارم ـ شديد

. שתוחה ב בנו Severement, adv., avec severite, ובתוחה ב

- مرامة. Avec la plus rigoureuse sévérité, آباشة

Sévices, s. m. pl., mauvais traitement d'un mari envers sa femme, بهدلة الرجل لزوجته.

Sevin, v. n., traiter avec rigueur, بهدل.

عاقب ـ . O. مكم على Sévir contre, punir, ما

SEVRAGE, s. m., temps, action de sevrer un nourrisson, فطامت فطم.

ما هو طويل ,O. I. Etre sevré, انفطم ,Sevré, Il n'est pas si grand que je pensais ما هو طويل مفطـوم ـ فطيم

. هو عنى بهذا المقدار الممنع احداً عن شي بهذا المقدار الممنع احداً عن شي Sevrer, priver, frustrer de, L حرمد الشي ـ

Se Sevrer, v. pron., s'abstenir de, متنع عن أمتنع Sexagenaire, adj. com., qui a soixante ans, וינ..

ستين سنة

عَرَّافِيةً | SEXDIGITAIRE, s., celui qui est ne avec six doigts, .مولود بسٹ اصابع

Sexe, s. m., dissérence physique constitutive du mâle ou de la femelle, فرج.

الحويم - النسآ , Le sexe, les femmes

SEXTANT, s. m., instrument d'astronomie, دايرة التر المنجين.

دوران الكامل , adj. (aspect), t. d'astrologie, تسديس, lution de la terre, دوران الكامل. SEXTUPLE, adj. com., qui contient six fois, .مُسدّس

.سدّس SEXTUPLER, v. a., répéter six fois, سدّس.

SEXUEL, LE, adj., qui tient au sexe, qui le carac-.جنسي , térise

SHÉRIF, s. m., officier de justice en Angleterre شينج عند الانكليز

St, conjonct. condit., en cas que, pourvu que, à زمن السلطان, Le siècle de Louis XIV, زمان - زمن إ. Si vous faites du bien, زمان - إن السلطان, Le siècle de Louis XIV الويز الرابع عشر ان عملت خير الله Dieu vous récompensera, الويز الرابع عشر ال الخير الخير S'il m'avait écouté il ne serait

لوكان سهع منى ماكان اتلف مالد, pas ruiné, ماكان اتلف مالد (pas ruiné معوبة مشدّة Savéarté, s. f., rigidité, rigueur الموكان سهع منى ماكان مهیا کار, quelque, مهیا کاری. Si petit qu'il soit, مهیا

> Si, part. affirmative fam., s'oppose à non, دأي. Il هو بيقول لا و أنا باقول ait que non, et je dis que si, حو بيقول لا و أنا باقول ای. Si, si fait, oui, بلے.

. بهذا المقدار - حكدًا ,tellement, à tel point

ـ قدر ـ بيقدار ـ بهذا المقدار , si, autant, aussi . Il n'est pas si savant que vous قدّ ـ على قدر Sevaen, v. a., ôter à un enfant l'usage du lait de sa ما هو على قدرك في العلم ـ ما هو عالم قدَّك العلم ـ ما هو عالم قدَّك ما دام , Puisqu'il est si riche , ما دام

> Si, dubitatif, ان کاری ای . Je ne sais s'il est .ما بعرف ان كان جا و لا لا venu, ما

Sybille, s. f., prophétesse chez les Anciens,

فاتك _ قاتل _ لص Sicarre, s. m., assassin, صاتل _ قاتل _ نشوقية , Siccité , s. f. , qualité de ce qui est sec , نشوقية

- صقلية, grande lle de la Méditerranée, - صقلية

SIDÉRAL, E, adj., qui concerne les astres, les étoiles, يخص النجوم. Année sidérale, entière révo-

SIDÉRITIS, s. f., plante, سيدريتيس.

Siècle, s. m., espace de cent ans, قرن; plur., قرون.

Siècle, espace de temps indéterminé, pl., ألى دهر الدهور ,Aux siècles des siècles .دهور

Siècle, vie mondaine, monde, جيل.

.دهر _ عصر , Siècle , temps où l'ou vit

-Siècle, époque où florissait un grand homme,

Siègn, s. m., ce sur quoi l'on s'asseoit, کرسی;

pl., كراسي. Siége de pierre ou de bois en forme de مرننة , banc (recouvert de tapis), مرننة .

Siege, lieu de résidence, capitale d'un empire,

خزوة Siège, établissement d'une armée pour attaquer une place, محاصرة _ حصار. Mettre le siège devant une حاصر المدينة, Soutenir un siège اقلع عن ـ رفع الحصار عن Lever lo siège, ا الزمهم بالقلع ,Il leur fit lover le siège de المحاصرة .عن محاصرة

siége, جلس I.

Sien, ne, adj. possessif relatif, # _ la _ wil, متاعد, بناعته, بناعد, fém., متاعد

اعظم المارة , صفته , اوصافي ا, Siens (les), s. m. pl., ceux qui sont de son parti رفاقه ـ حزيد

Les siens, ses parens, ala _ alle.

Les siens, ceux qui dépendent de quelqu'un, qui lui appartiennent, اتباعه.

Faire des siennes, au fig. fam., faire des folies, des aours, عيل عيابله A.

SIESTE, s. f., repos pendant la chaleur du jour, قتل , Paire la sieste . قبلالة _ تقسلة

Sieur, s. m., diminutif de monsieur, titre appel-Pour les) .معلم _ خواجه _ سي _ السيد , Pour les non Mahométans seulement.)

SIFFLANT, E, adj., qui siffle, صافر. Lettres sif-. حروف الصفير, flantes

SIFFLEMENT, s. m., bruit aigu fait en sifflant, .تصفير ـ صفير ـ صفر

SIFFLER, v. n. et a., produire un sifflement; au fig., chanter en sifflant , صفر I.

. صلَّب على وجهد , Siffler, fam., instruire quelqu'un de ce qu'il aura de la croix, مسلَّب على وجهد à dire ou à faire, لقنه عليد ما صفر المانة عليه عليه عليه المانة .

.هلل على Siffler, désapprouver avec dérision, هلل على صفارة , Siffler, s. m., instrument pour siffler, Sifflet, t. d'anatomie, trachée artère, اشتحارة.

Couper le sifflet, au fig. fam., empêcher de ré-أخرس, pondre, أ

Sifflets, pl., improbation publique avec mépris,

صفار, SIFFLEUR, SR, s., qui siffle, صفار.

.طين مختوم (Sigiller, adj. fém. (terre).

Signal, s. m., signe remarquable et convenu pour ا شارة ,avertir.

SIGNALEMENT, s. m., description faite de la figure Sirgen, v. n., résider, occuper une place, un d'une personne pour la faire reconnaître, 3, 4, -Il donna le signalement du jeune. أوصاف ما صفة .اعطى اوصافد ـ اعطى صفة الغلام , homme

SIGNALER, v. a., faire ou donner le signalement,

- بيترن - اشهر , Signaler, rendre remarquable بيّر. شجاعتم, Signaler son courage, بيّر.

Signaler, avertir par des signaux que l'on aper-اخبر راشر بظهور شي ,coit un objet

Se Signaler, v. pron., se rendre remarquable, . تبيرن - اشتهر , célèbre

مشهو, Signalk, E, adj., remarquable,

امضا _ علامة , Signature, s. f., seing et paraphe, علامة .توقيع ـ

- اشارة - دليل Signe, s. m., indice, marque, حاشارة ها علامت خبر , Cest un bon signe علامة

Signe, geste, غيزة _ وما _ غيزة. Par signes, Faire un signe de tête, بالوما _ بالاشـــا, لا اومي أليد براسم. Faire signe de la main, ا اشار اليم بيك. || Faire signe de l'æil à quelqu'un, .I غيزة , غيزة بالعبن I.

Signe de la croix, اشارة الصليب. Faire le signe

Signe, tache sur la peau, شامة ـ خال ـ شامة.

. بروج et إبراج, pl., إبرج et بروج Signe, miracle, en style sacré, i

Signes, au plur., phénomènes dans le ciel, اشاير.
Sienen, v. a., mettre son seing, sa signature à une lettre, etc., حرّر أسهد في ذيل الكتاب.

Se Signer, v. pron., faire le signe de la croix, صلّب على وجهه . . . الصّليب

Signet, s. m., t. de relieur, potit ruban pour mar- אניין.

quer dans un livre des passages, אליי.

Sill

SIGNIFIANT, E , adj., qui signifie beaucoup , يعنى

STONIFICATIVE, EVE., adj., qui exprime bien la pensée, qui contient un grand sens, seignifie une chose; Signification, s. f., ve que signifie une chose;

sens d'un mot, معنى; phur., معانى; plur.,

Signification, motification d'un arrêt, العريف.

Signifies, v. s., exprimer, vouloir dire, عنى اعنى I.

Signifier, déclarer, notifier, .

Signifier, être sigue de quelque chose, dénoter, دل على O.

SILENCE, s. m., cessation de bruit; état d'une personne qui se tait, صهت ـ سكوت. Garder le silence, سكت ٥٠ سكت عن شي ٨. || Passer sous ailence, سكت عن شي ٥٠ الله من السكوت جوابا الدورة وابا السكوت جوابا الدورة وابا السكوت بكوت إلى السكوت بكوت المنافع من كلام البلغ من كلام البلغ من كلام البلغ من كلام البلغ من كلام

SILEX, s. m., pierre à briquet,

SILIQUE, s. f., enveloppe de certains fruits; gousse, فول فول . Silique de fève, خروب ـ قرن SILIQUEUX, adj., en silique, مقرد. SILLAGE, s. m., trace du vaincem en navigant, جرة المركب

SILLER, v. n., fendre les flots en avançant, مقى البحر

SILLET, s. m., termo do luthier, morcesu d'iveire, de bois sur le manche, qui porte les cordes, مركز,

SILLON, s. m., trace que fait la charrue en labourant, La; plur., Lace.

SILLONNIA, v. a., faire des sillons, مُثَقِّى ... نَامُ

Sillonner, rider, bis 0.

Stragren, s. f., façons de faire affectées, توأنى

SIMARRE, s. f., robe longue, نوع ثوب طویل مجانس, SIMILAIRE, adj. com., de même nature, مجانس متجانس ـ

SIMILITUDE, s. f., figure de rhétorique, comparaison, نشبیہ ـ تیثیل.

Similon, s. m., mélange de cuivre et de zinc, اتنباك ـ بهرجان.

STHORIE, s. f., vente des choses saintes, בيع الدين بالدنيا.

Simple, adj. com., non composé, عير مركب .

زهر طاقي, Fleur simple, qui n'est pas double, زهر طاقي

Simple, seul, unique, عفرد ـ واحد. Avec une simple chemise, وعليه قييص فقط ـ بطاق القهيص. Simple soldat, نفوت عسكري.

Simple, sans accessoires (exposé), but.

. بسيط و جيز , Simple, non complique

Simple, facile à faire, à comprendre, احتن ـ ساهل . Simple, sans ornement, سادج ـ خالص .

Simple, sans deguisement, sans malice, bum. سادچ ـ بدیه

Simple, quin'a pas da luze,

Simple, facile à tromper, ولي.

SIMPLE, s. m., herbe médicinale, "Jis, plar., عقاقیر ,.phar وعقار _ مفردات

SIMPLEMENT, adv., d'une manière simple, sans ornement, لبييط.

Simplement, seulement, Lie. Purement et sim- A فقط مجرداً ,plement

Simplement, nairement, sans finesse, مبداهم .سدلحة ـ

SIMPLICANÉ, s. f., qualité de ce qui est simple, .سداجة _ بساطة

Simplicité, niaiserie, bêtise, facilité à se laisser .غشومية ـ بداهة ,tromper

SIMPLIFIER, v. a., rendre simple, moins composé, استل - اوجز , faciliter

- אובדונת SIMPLIFICATION, s. f., action de simplifier, .تسهيل ـ اقتصار

- تيثال , Simulage, s. m., image, représentation

SIMULATION, s. f., t. de pratique, déguisement, .مصطنع

SIMULER, v. a., feindre, edd.

Simulé, e, adj., déguisé, faux, عاذب ـ مصطنع. SIMULTANÉ, EE, adj., qui se fait dans un même

. صاير في ان واحد وقتي instant .

SIMULTANÉITÉ, s. f., existence simultanée de plu-- كون جلة اشيا في زمان واحد ,sieurs choses وقنتية.

SIMULTANÉMENT, adv., au même instant, في الوقت ذاته في أن واحد معا

SINAT, s. m., montagne, اجبل سينا.

Sinapisme, s. m., topique de graine de moutarde, اعجيب ـ غريب ـ نكتة ا لبخة بخودل

Sincère, adj. com., vrai, franq, sans artifice, sans déguisement, صافع مخلص ـ صادق. Homme - رجل صادق - رجل على نيتسم sincère, ـ محمت مختلص , Ami sincère للمالص الفواد محب ناصح . || Sincère résolution, محب ناصح ـ

Sincerement, adv., avec sincerité, Lulia. Agir - نصر معد في أمر , sincèrement avec quelqu'un

SINCÉRITÉ, s. f., franchise, qualité de ce qui est خلوص النيت ـ صدق ـ مصافاة ـ صفاوة (sincère - بفوخ - بافوع, Sinciput, s. m., sommet de la tête,

et plus vulgairement, نافویے.

SINDON, s. m., linceul dans lequel J.-C. fut ense-. كفن المسيم ,veli

ـ قردة et قرود, plur., قرود plur., قرود سعدان; pl., سعادين, Homme qui fait danser des رقاص سعادیں ۔ قریداتے , singes

قلد, SINGER, v. a. fam., contrefaire, imiter, قلد.

SINGERIE, s. f., grimaces, gestes de singe, قردنـة. SE SINGULARISER, v. pron., se faire remarquer par des singularités, طلع في بدع A.

SINGULARITÉ, s. f., ce qui rend une chose singu-عرابة, lière.

Singularité, chose singulière, غربب.

SINGULIER, adj., t. de grammaire, qui ne marque مفرد , qu'une personne , une chose

Singulier, s. m., opposé à pluriel, المفرد ـ الفرد.

SINGULIER, ERE, adj., particulier,

Singulier, qui ne ressemble point aux autres, .محبب ۔ غریب

.وأحد لواحد , d'homme à homme, وأحد

عظیم ـ نادر, Singulier, rare, excellent

Singulier, bizarre, qui affecte de se distinguer,

C'est singulier, c'est étonnant, عجابب - عجيبة.

Singulizarary, adv., particulièrement, spécialement, ضصوصاً - بالاخص.

Singulièrement, boaucoup, اقد عبر الزود عليه المنافعة عبر المنافعة المنافع

Sifistre, adj., funeste, malbeureux, ميشوم مشوم – منحوس

. سوم - شر , Sinistre, mechant, pernicieux

Sixon, conj., autrement, sans quoi, y.

Sinon, si ce n'est, Y.

Sinuosită, s. f., détour d'une chose sinueuse, التوا ـ تعويجة

Sinus, s. m., terme de mathématiques,

. مبارک ۔ حُبّ ,SIPHILIS, s. f., grosse vérole ، حُبّ .

Siphon, s. m., terme de chimie, tuyau recourbé, أنبوب ـ قصابة ـ قصبة

Sine, s. m., titre donné à un roi, à un empereur, à un seigneur, مسيّد.

Straine, s. f., monstre fabuleux, moitié femme et moitié poisson, بنث البحر جبية.

Sirène, au fig., femme séduisante, أمراة فتأنة.

Sinzus, s. m., étoile de la constellation du grand Chien, شعرى البمانية مشعرى المانية المانية

Sinoc, s. m., vent de sud-est sur la Méditerranée, شلوک

Sinor, s. m., liqueur sucrée et épaisse, شراب; plur., مَاشُو لَهُ

شرب قطرة ,Sinoren, v. a., boire à petits coups قطرة تتلذذ.

SIRTES, s. f. plur., sables mouvans, رمال.

Sis, E, adj., terme de pratique, situé, مستقرّر اقع ـ كاين

. نوع قرة العين Sison, s. m., plante, نوع

Seve, s. m., partie de paysage considérée relativement à la vue, منظر.

SITOT QUE, conj., dès que, لعد ما.

SITUATION, s. f., assistte, position d'une ville, etc.,

Situation, position, posture d'un homme, ಎಡ್.

Situation, état, disposition de l'âme, des affaires, alla : plur., leel.

A. وضع , Situra , v. a. , placer , poser ,

Six, adj. com., deux fois trois, ~~; fém.,

Sixikie, adj. com., nombre ordinal, سائس.

Sixikite, s. m., sixième partie d'un tout, شدس; plup, أسداس, أسداس.

Sixikumur, adv., en sixième lien, أسادساً.

SHYBEE, ville, .!

فشاغ , SMELAX , s. m., plante, فشاغ

Sonax, adj. com., qui a de la sobriété, عنوع عنوب الأكل ـ والميال الأكل ـ عليف الأكل .

.على القانون _ بقلة ,.SOBREMENT, adv.

Sobanitzi, s. f., tempérance dans le boire, le manger, قلَّة الاكل عفَّد في الاكل ـ قنع ـ قناعة.

Sobbiquet, s. m. fam., surnom, épithète hurlesque, لقاب; plur., قالياً.

Soc, s. m., fer de charrue pour ouvrir la terre, سكّة الفدّان ـ نورج ـ محراث.

Sociabilité, s. f., aptitude à vivre en société, أنسيّة.

Sociable, adj. com., fait pour vivre en société, أنسر,

Social, e, adj., qui concerne la société, يخصّ جاعة الناس.

Société, s. f., assemblage d'hommes unis par la nature et les lois, عيدًا اجتباعية.

Société, union des hommes, leur commerce naturel, الفتر - صحبة - معاشرة - عشرة . Homme de en société, أبن عشرة.

Société, compagnie, réunion de personnes, als . جعيّة ـ

Se mettre شركة. Se mettre en société avec quelqu'un, اشترك معه. Poyez S'As-SOCIER.

جعية - صحبة , Société , personnes avec qui l'on vit .عاشرة ـ صاحبة , Faire sa société de quelqu'un

Socinianisme, s. m., secte des sociniens qui rejettent les mystères et la divinité de Jésus-Christ, مذمب جاعة يقولون بعدم الهية السيد السير وكلاسرار المقدسة

احد الجياعة , Socinien, s. m. , partisan de Socin المذكورة قتله

. بسطة, Socle, s. m., base carrée, piédestal, بسطة.

ققاب, s. m., chaussure de bois haute, ققاب. Socrate, s. m., nom propre d'un célèbre philo-. mقراط الحكيم, sophe grec,

SOCEATIQUE, adj. com., de Socrate, سقراطے. مدينة سدوم , ville de la Judée

خطية سدوم , Sodomie, s. f., péché contre nature

Sonomite, s. m., coupable de sodomie, ... متاع اولاد ـ لوطتي ـ

Sœur, s. f., ثخوات, plur., اخوات. Sœur germaine, شقایق ; plur., شقایق.

ديوان ـ صفت , m., حيوان ـ ديوان

Sor, pron. de la troisième personné, com., نفسر. اشتعل لنفسم Travailler pour soi, اشتعل لنفسم

De soi, adv., de sa nature, مرن طبعه.

في نيفسه , En soi , en sa nature

فلre, مدّعي.

bonne société, قر , pl., أوادم , le Homme aimable أبريسم - قزا Soie non préparée , قر , Ver à soie , حلالة, Cabane où l'on dévide la soie, حلالة

شعر خنز بر , Svie, poil de porc, etc. شعر خنز بر.

Soie, queue d'une lame d'épée, de couteau, نصاب.

Soierie, s. f., marchandise, commerce de soie, . بضاعة حرير ـ حراير

عطش, s. m., altération, envie de boire, عطش A. | J'ai soif, مطش A. | J'ai soif, محدا _ اوام _ ظها عطاشي , .plur ; عطشان , Qui a soif , انا عطشان . له هلك من شدة العطش ,Mourir desoif إ. عطاش A.

Soif, au fig., désir immodéré, طهج.

Soignen, v. a., avoir soin, traiter avec beaucoup داری ـ تنقید فی رب , علی ـ اعتبی ب de soin , ـ الربالم على ـ I. Soigner une affaire, s'en occu-.دتر, باشر دعوة , per

SOIGNEUSEMENT, adv., avec soin, Lize. Très-. بغاية التدقيق والتحقيق soigneusement,

SOIGNEUX, SE, adj., qui agit avec soin, qui veille .حربس ـ معتنى ,avec soin

Soin, s. m., application d'esprit à faire une chose, Avec un soin .ديران بال ـ اهتهام ـ ههّ ـ اعتنا scrupuleux, بغاية التدقيق. ∥ Avoir soin de quelqu'un, pourvoir à ses besoins, U..... .1 دار بالم عليم - لاحظم بكلها يلزمه - افتقل ـ مقيّد فيم ـ ∥ Avoir soin d'un enfant, le garder, ـ تنقيد فيد ,اداري الولد المحيد منه Ayez-en bien soin, ياري الولد در بالک علیہ. || Avoir des soins bienfaisans pour quelqu'un, تردد عليه. || Avoir soin d'une chose, la ménager, انوقی فید ـ اعتسنی به, فید Cela de-مذا بك ملاحظت ببك توقى mande des soins . A part soi, en son particulier, غلوة علمة علمة علم علم الله علم الله علم Donner ses soins à une affaire, بهيتك العالية , Par vos soins عيل هيتر في امر | Soi-disant , t. de pratique , prétendant , se disant طبع هذا Ce livre a été imprimé par les soins de, أ Sorz, s. f., fil de ver ou de chenille, باهتهام فلان إ حربر , باهتهام فلان إ حربر . الكتاب بعهل فلان

quelqu'un le sein d'une affaire, اليم السم المسر . فوض اليد تدبير الأمر

Soin, inquiétude, peine d'esprit, souci, Le ... هم; plar., هم

.هيت ـ سعى Soins, au plur., démarches, ميت ـ سعى.

Soir, s. m., dernières heures du jour, Soir, environ trois heures après le coucher du soleil, العشا.

علوفت _ جامكية _ نفقة | Sornáz, s. f., depuis le déclin du jour jusqu'à ce que l'on se couche, سهرة ۔ معربية. Passer la soirée chez quelqu'un, منهر عند فلان A. || Soirée, temps entre le soir et minuit, عشية. || Il est parti dans la راح من عشية ,soirée

Soirée, divertissement donné le soir à des personnes réunies, et qui se prolonge une partie de la .ليلية , nuit

Sort, adv., je le veux bien, дельен едго كذلكف ـ

Soit, conjonct. alternative, soit l'un soit l'autre, Soit pour .سواکان هذا او هذا ـ ان کان دا او دا سواكان لك أو لغيرناس , vous, soit pour d'autres SOIXANTAINE, s. f., soixante ou environ,

Soixante, adj. com., six dizaines,

SOIXANTE-DIX , adj. , sept dizaines ,

Soixantième, adj. com., nombre ordinal,

Sor, s. m., terrain considéré quant à la qualité, .تربة ـ ارض

. أرض _ أرطية , Sol, fonds

Sol, monnais de cuivre, alaka nun culto بعماس.

SOLAIRE, edj. com., qui appartient au soleil,

شقوق Solandres, s. f. pl., maladie du cheval, شقوق الجلد فى معطف عراقيب الخيل يطلع منها مادّة فأسدة

SULANUM, s. m., du Douce-Amère, ije ale

Seldat, s. m., homme de guerre soldé on men, .جندی ـ مساکر, pl., عسکری

. SOLDATESQUE , s. f., les simples soldats , عساكر ,

SCLDATESQUE, adj. com., qui sent le soldat, .مسکري

SOLDE, s. f., paye donnée aux gens de guerre,

- غلاقت. , complément d'un paiement, مثلقت -.فلاق

Soluzz, v. a., payer le reliquat d'un compte,

Solu, s. £, poisson plat, سيک مرسي

Sole, le dessous du pied du cheval, etc., ... الحاذ

Solicisme, s. m., faute grossière contre la syn-علط ـ عرابة الكلام و مخالفتنه, همده

قايلة ـ شهس , soure du jour, قايلة ـ شهس تشهّس (Barbarie). Se mettre , se chauffer au soleil , تشهّس Soleil levant, au fig. fam., celui qui a la puissance, قرد في دولته , la faveur depuis peu

- دوّار الشيسس Soleil ou Tournesol, fleur, دوّار الشيسس .مبد الشيس

Solennel, le, adj., avec cérémonie, pompeux, .عظيم _ جليل

. شري - صحبير Solennel, authentique,

SOLENNELLEMENT, adv., d'une manière solen-بتعظیم _ معظیاً ,nelle,

SOLEMRISATION, s. f., action de solenniser, Justin

Solenniser, v. a., célébrer avec solennité, المجل . ميد - عبل العبد ـ

SOLENNITE, a. f.; cérémonie, pompe, alle -.تعظيم ـ اكرام

عيد من اعظم الاعياد, Salennité, sote solennelle, عيد من

Solennité, qualité de ce qui est solennet, جلالة.

عمرابط , Solenniess , plur., formalités d'un acte, شرابط شرابط المنافقة و اللزوم

Solvese, s. w., livre élémentaire de musique, كتاب حارى اصول فن الموسيقا

Solfier, v. a., chanter on pronouçant les notes, عنّى العنا ـ غنّى

SOLIDAIRE, adj. com., qui rend plusieurs co-obligés cautions les uns des autres, בולק לולת ל שליא אולק לולת ליינים וליינים ול

ضاموں , Solidaire, obligé solidairement

SOLIDAIREMENT, adv., d'une manière solidaire, ישישור, אבייאים.

SOLIDARITE, s. f., qualité de solidaire, عبانة. SOLIDE, adj. com., qui a de la consistance, حلب. Solide, qui n'est pas fragile ou peu durable,

Solide, au fig., vrai, réel, effectif, constant, عقل متين ـ شابت ـ حقيق . Esprit solide, متين ـ شابت ـ حقيق . Solide, s. m. et adj., terme de mathématiques, corps à trois dimensions, مجسّم ـ مصنت .

Solide, ce qu'il y a de bon, d'utile, סיייט.

SOLIDEMENT, adv., avec solidité, יייט בי ייט בי

SOLIEDQUE, s. m., monologue, مُول لنفسه, SOLIEDQUE, adj. com., ذو حافر

SOLITAIRE, adj. com., qui est seul, qui aime à étre seul, عتوصّد.

Solitaire, retiré, désert, منفرد.

SOLITAIREMENT, adv., متوصداً.

SOLITUDE, s. f., état d'un homme seul, وحدة . انفراد ـ خلوة. Solitude, lieu éloigné de la fréquentation des bommes, موضع منفود ـ خلوة

SOLIVE, s. f., pièce de bois qui soutient un plan-دخشبة ـ شوأحي ; plur., خشبة ـ شواحية

قصریک , Sollieitation, s. f., action d'exciter à,

ع توسیل , *Sollisitation* , demande avec instance . ا برام - الحاح

- شَجَّد , SOLLFOHTRR, v. a., inciter, exciter à . الدعا الى ـ حرك على I. O.

ـ طارد دهوی ,Solliaiter, poursuivre un procès . تنقید فی دعوی

Solliciter, postaler, معنى في أجرأ أمر A. Solliciter, postaler,

Solliciter quelqu'un, lui recommander quelque chose, منوسل اليد في امر ـ تشفّع اليد في أمر المنافقة التر المرم عليمسد في liciter avec instance,

SOLLICITEUR, SB, s., employé à solliciter les procès, les affaires d'autrui, روکیل محجوی.

SOLLICITUDE, s. f., soin inquiet ou affectueux,

SOLSTICE, s. m., le plus grand éloignement du soleil stationnaire de l'équateur, عبد كلى ميل كلّي Solstice d'été, انقلاب ميفى, Solstice d'été! العلاب d'hiver, انقلاب شتوى.

SOLUBILITÉ, s. f., qualité de ce qui est soluble

Soluble, adj. com., qui peut être résolu, qui peut se fondre, ينحل.

SOLUTION, s. f., éclaircissement d'une difficulté,

holation , t. de pertique, parement. Solution, t. de chimie, union a قفويب - فوياق مسهد

القرق الأتصال - شق المعانية ا Bolvistlerk, s. f., pomoir de payer, ?, 220. Socrate, adj. com., qui a de quoi payer, 325 -.قادر على الوذا

.0 أمر ب _ عرف بال معتم ، Sousez , adj. com . peu échire , tenchreux معرف بال هون عتهة ,Il fait sombre ici مظلم ـ عتم ـ

Nombrez , v. n. (vaisseau), être renversé par un تسليمه العقلب المركب من مصاحب العقلب المركب عن مصاحب العقلب المركب شدة الربيح و عرق

SOMMATRE, s. m., extrait, précis, , .معجل - مصون

بسطح الجبل ـ اعلى الجبل الجبل sountiaz, adj. com., esposé en peu de paroles, الجبل الجبل. bref, succinct, بحتصر - مختصر

SOMMARBEMENT, adv., succinctement, d'une ma-. بالاجال ـ بالاختصار ـ بالاقتصار . مالاجال ـ بالاختصار . .امر شرعی ب ـ اعلام ,constate

Sommer, s. f., charge d'un cheval, etc., حيل. Réte de somme, حرات، pi., برات.

.مبلغ , Somme , quantité d'argent .

. حيلة , résultat des sommes ajoutées, عيلة . Somme toute, ou en somme, enfin, pour conclu-

العاصل - النهاية , sion .

SOMME, s. m., sommeil, ieq.

. صد الزهو |-Enseveli dans le som رقاد _ نوم .. . غارق في النوم , mail

. تنعافل , Sommeil, au fig. , indolence, insensibilité, تنعافل . . Avoir sommeil, envie de dormir, نعاس. Avoir sommeil, ا نعس A. || Tomber de sommeil, laisser tomber sa tête en avant par envie de dormir, کبی I.

Sommerler, v. n., dormir d'un sommeil léger, pense, هو _ كلفة; imparfait, عفل O.

.0 غفل ـ .0 ,فد

Sommercum, tex, s., qui a soin des vivres, etc.,

Sommerame, s. f., lieu où l'on garde la vais-مخزر العدر العلام

Source, v. a., signifier, déclarer dans les formes,

Sommer quelqu'un de sa parole, en demander . طالبه بالوعد _ . 0 أمرة بالنجاز الوعد , resecution و المرة بالنجاد المرة بالنجاز الوعد , Sombre, w أهر بالنجاز استدى اهل المدينة الى Sommer une ville,

> - رووس ; plur. رأس ; plur. ووس ـ يافوير , Sommet de la tête .شوشتر |- مختص - رأس الجبل ,Sommet d'une montagne . نافونه

Somme, s. m., cheval de somme, ale. .فرشة من شعر , Sommier , matelas de crin

SOMMITÉ, s. f., pointe, extrémité; la partie la plus - رؤوس , pl., وأس ـ اطراف ,pl., وأوس و sommer; acte qui la elevée وأوس . .اعالي , plur., اعلى

> SOMMAMBULE, s. com., qui agit et parle en dormant, الذي يفعل كل شي و هو نايم

> SOMMAMBULISME, s. m., état du somnambule, حالة الشخص المذكور قبله

Sommifere, adj. com., qui provoque le sommeil,

SOMPTUAIRE, adj., (loi) qui réforme le luxe,

SOMPTUBUSEMENT, adv., d'une manière somp-. بؤهو , tueuse

SOMPTUBUX, SE, adj., magnifique, splendide, de . مكلف _ زاهي _ مفتخر _ عظيم , grande dépense

SOMPTUOSITÉ, s. f., grande et magnifique dé-

Son, pron. poss. m.; SA, fém.; SES, plur., 8 - 6.

- رنة - حسّ , Son , s. m., ce qui frappe l'ouie, .اصوات , plur. , صوت

Son, s. m., partie grossière du blé, etc., تخالت . نتحال ـ ,ڏلا ـ

SONDE, s. f., instrument pour sonder les plaies, etc., .مسبار ـ عشاس ـ مجش ـ ميل

Sonde pour connaître la profondeur de l'eau, .عساس ـ بوليس

de l'eau avec la sonde, بالبوليس عهق الما بالبوليس عهق الما بالبوليس .I عش ــ

plaie, etc.; au fig., tâcher de connaître la pensée, etc., .0 سبر ۔ I. عش

SONDRUR, s. m., celui qui sonde, مسأس.

منامات , pl. , منام _ حلومات et إحلام , pl. ; حلم . شرّع فی _ |, A. || Voir en songe فی _ ای منام .۸ رای فی المنام

الة دق الساعة, Songe-Carux, s. m. fam., qui a l'habitude de horloge, الله دق الساعة rever profondément à des projets chimériques, .مشغول اليال

Songer, v. n., faire un songe, منام A. -٨٠٠ راي في المنام ٨٠٠ حلم

Songer, penser, افتكر في Ne songeons plus au مطنطن _ رنان, favorable à la voix, au son يقول القابل دع كالتفات الى ما فات ,passé, او لا تفتكر في مآ ذهب و لوكان وادي من ذهب

وسن - سنة - سيات . Sonna, s. m., requeil de traditions religieuses chez et qui le précède, وسن - سنة les musulmans, السنة.

مغالطت, s. f., clochette attachée au cou des clut pas juste, مغالطت. bêtes, Jak,

سفسطية , pl., العسطي ; pl., نسفسطي ; pl., سفسطية , pl., سفسطية , يا حامل الجلحا.

Sonnaillen , v. a. fam. , sonner souvent et sans | - غش .

Sonnant, E, adj., qui rent un son clair, رنان. | frelater, غش ـ I. ـ غش - O.

Proposition mal-sonnante, peu orthodoxe,

Sonnea, v. a., faire rendre un son, 30 O. Sonner les cloches, دي النواقيس.

Sonner, faire venir en sonnant, agiter une sonnette .دق الجرس لاحصار احد pour appeler, دق

Sonner, indiquer, marquer par un son, , \$3 O.

Sonner, v. n., rendre un son, ق آ. ـ ق O. SONDER, v. a., chercher à connaître la profondeur Les trompettes sonnèrent, البوقات. البوقات. L'hor-دقت الساعة, loge sonna

Sonner en frappant l'un contre l'autre (écus, Sonder, mettre, employer la sonde dans une monnaies, etc.), قض - رق O. - مخشف ـ خشخش في ذهباتــ Faire sonner ses écus, ــ خشخش خشخش لد بالذهب

Sonner mal, faire naître des soupçons, des craintes, ما اتَّفَق في اذنه _ ما اعجب _ اعطى شك | Somon, s. m., rêve, imagination de celui qui dort

عظم _ فخم , Faire sonner bien haut, fam., vanter

SONNERIE, s. f., timbre, marteau, etc., d'une

SONNETTE, s. f., petite cloche, grelot, -; اجراس , plur.

Sonmun, s. m., qui sonne les cloches, celle

Sonore, adj. com., qui a un son beau, éclatant;

SOPEUR, s. f., engourdissement voisin du sommeil,

SOPRISME, s. m., argument captieux, qui ne con-

SOPHISTE, s. m., rhéteur, qui fait des sophismes,

Sophistication, s. f., action de sophistiquer,

- SOPHISTIQUER, v. a., altérer des drogues; falsifier,

Sopustiqueux, s. m., qui falsifie des liqueurs, etc., .غشاش ـ ز^{غل}چه .

SOPORATIF, IVE, SOPORIFÈRE OU SOPORIFIQUE منوم , qui fait dormir, منوم

Sonne, s. f., fenit du sorbier, أغبيرا.

Sonner, s. m., breuvage, composition de citron, شربات ـ شربة , de sucre, d'ambre, etc., شربات ـ شربة.

. شجو الغبيرا , Sorrica , s. m., arbre

Soncellenie, s. f.,

Soncian, ann, s. qui a un pacte supposé avec le . سحرة , plur ; سأحر , duhle ,

Vieille soroière, au fig. fam., vieille semme mé-. عجوز نحس , chante

N'être pas grand sorcier, au fig. fam., n'être pas ما هو کثير شاطر ,fort babile

بني ـ قدر, Sonman, adj. com., sale, vilain, عني ـ قدر. . بقدارة SORDIDEMENT, adv., 3.

SORNETTE, s. f., discours frivole, جُورِيفُتْ .مسخوة

SORT, s. m., destinée considérée comme cause des événemens de la vie; effet de la destinée; rencontre fortuite des événemens, مقدّر. Mauvais sort, بسوء حظ ما سوء ابتحث Heureux ابخت ملیے ,همه

Sort, état, Jos; plur., la

Sort, manière de décider une obose par le hasard, . تبقارع - . I. O. ضرب القرعة , Tirer au sort . قرعة

Sort, malélices, paroles, caractères qu'en suppose . سيمر ـ كتابة , produire des effets extraordinaires

عند خروجه من , Un tel de , لايق , Sorrable , الايق . Un tel de , عند خروجه من . n'est pas un parti sortable pour ma fille, أفلاري صا حوكفو لبنتني

.كلام بارد ـ شي بارد | ما أنواع , plur. ; نوع Sorte, s. f., espèce, genre شكل; plur., اشكال. De différentes sortes, de toutes - متنوع - اشكال و الوان - اشكال اشكال, sories

Sophistiquer, v. n., subtiliser avec excès, حاول متعددة الماول . I Un homme de votre serte, .واحد مثلک

. نوع _ وجه Sorte, manière, façon, هبوع _

De sorte que, en sorte que, adv., tellement, si . Faircen sorte que, في مذا الوجه Faircen sorte que, .دېرلامر بحيث,حتي

Sortis, s. f., action de sortir, چروج.

ابواب, plur., باب , plur., بابواب, plur., بابواب

Sortie, attaque faite par les assiégés, -غرجواً وهجهوا Les assieges firent une sortie, غرجة على المحاصرين.

Sortie, au fig., dure réprimande, brusquerie, . طلعة ـ خرجة , emportement contre quelqu'un

A la sortie, adv., au moment où l'on sort, في اخر الشتا, A la sortie de l'hiver ، ساعة خروج Sommitéer, s. m., maléfice, jes.....

Sontia, v. n., passer de dedans au dehors, A. Il est sorti, il n'est point chez lai, خورج ـ تجاوز الحدّ ,Sortir des bornes . طلّع الى برّاً , Son anneau sortit de son doigt .تعبدي الحدّ .Faire sor-انهاص , انسلت المحبس من اصبعته tir, tirer dehors, طلع - اخرج, &Sortir d'af. آه خلص , تخلص من , faire

Sortir, être de relief, برز O.

.انتسب الى ـ ٨ طلع من ,Sortir de, etre,issa de . طلع ـ . O. نبت O. مطلع ـ . O. مللع ـ . O. مللع ـ . O. فالح ـ . A طلع , (Sorkir , s'exhaler (odeur)

Sortir, v. a., tirer au dehors, pousser au dehors, .طلع - طيلع - اخرج

Soatia , s. m., moment de sortir , خروج , Au sortir

Sor, тв, adj., sans caprit, sans jugement, -, Chose sotte, sot discours قليل عقل ـ احــــ في

مثل البهيم _ ببهامة , Sottement, adv. Sorrisk, s. f., qualité de l'être sat, canduite, action du sot, عمل ـ بهامة عقل ـ بهامة . Sousperre; action du sot, عبامة action du sot, عبامة action du sot, عبامة grand ennemi de chacun c'est sa sottise, son meilleur leur payer la solde, كرى I. علم علوفات ـ اعطم ا ami, son jugement, عدر الرجل حقه و صديقه عقله. .مستة _ شتيمة , Sottise , injure .

وصلدي , s. m., vingtième partie de la livre, صلدي .اسم معاملة من نحاس ـ صلادي ,plur.,

Soubassement, s. m., espèce de piédestal continu servant de base à un édifice, تىلىطىة.

Soubresaut, s. m., saut subit, inopiné, "... نطت

Soubrette, s. f., suivante, femme de chambre de vie, .قهرماند , intrigante

Souche, s. f., le bas du tronc et les racines, des vents, באָפָי צור אָן. . جدر ۔ قرمة

Souche, au fig., premier aieul connu, lol.

Souche, fam., sot, stupide, حُشِية.

SOUCHET, s. m., plante, west. Voyez Cuncuma.

Souci, s. m., soin avec inquiétude, همّ, plur., . Homme sans souci, شغل البال _ انشغال _ هموم .بطران

قوقحان, Souci, fleur,

SE SOUCIEE, v. pron., s'inquiéter, se mettre en peine de, بالى بالد من ـ بالى ب Il ne s'en soucie ما على بالح ـ ما يسالي , guères

Soucieux, se, adj., inquiet, chagrin,

Soucoupe, s. f., petite assiette,

على غفلت ـ عاجل, subit, على غفلت ـ عاجل.

Soudain, adv., dans le même instant, aussitôt عاجل _ قوام _ في الحال , après

- على خفلة, Soudainement, adv., subitement عاجلا.

قلى _ اشغار , Sounk, s. f., plante,

ملح قلى ـ قلى الله Soude, sel que l'on en tire, ملح

Souden, v. a., joindre par le moyen de la sou dure, لحم O. A.

Soudoyer, au fig., s'assurer le secours de quelqu'un à prix d'argent, کری I. _ برطلل ...

Sounuar, s. f., composition qui sert à souder; و endroit soudé; travail de celui qui soude, الحية _ لحام -

Souffle, s. m., vent fait en poussant l'air avec la . نبغس ـ نغنج , bouche , haleine

Souffle , respiration , تنفس _ نفس . Un souffle

Souffle, médiocre agitation de l'air, نسية. Le souffle

O. نفنج , Souppler, v. n., faire du vent

Souffler (vent), O.

نفخ Souffler, v. n., respirer avec effort, haleter,

A. فترح تية Souffler, parler, ouvrir la bouche, فتر Souffler, v. a., au fig., Souffler le feu, i. ∥ Souffler la lumière, l'éteindre, نفغ النـــار .1 طفع الشيعة

Souffler, au fig. fam., escamoter, enlever, ôter, .I خطف ـ .A لهف

. لقري Souffler, au fig. fam., inspirer, suggérer, لقري.

.طيّر, Souffler; supprimer (un acte), طيّر.

Souffler, dire, répéter tout bas à quelqu'un ce qu'il .لقن احدا ,doit dire

منفوخ , Souffle , adj. , enfle ,

Soufflet, s. m., instrument pour souffler,

منافنج , pl., منفنج . Soufflet, coup du plat de la main, کفّ ; plur., Donner à quelqu'un un اقلام , plur. , قلم ـ كفوف . سفف حلاولا كفّ _ سفقم كف . soufflet

Soufflet, au fig. fam., échec, revers, affront,

Souffletade, s. f. fam., soufflets déchargés coup .علقة اقلام, sur coup.

Soufflets, v. a., donner des soufflets, لطش ل .سفقه کف ـ .0 مربه کف ـ قلم ل ـ

Souffleur, se, s., qui sousse à quelqu'un ce ملقن ,qu'il doit dire

Souffleur, qui souffle en poussant l'air de sa bouche, ou avec un sousset, خلفانج.

Souffleur, poisson, السكك النفاخ

qui souffre, الم _ مقاساة; pl., الم .

Souffrance, t. de pratique, tolérance, احتيال. Affaire en souffrance, suspendue, اأمو لم يزل موتعضا

.وجعان _ موجوع , Souffre, adj. , qui souffre Souffrant, endurant, patient,

حَيَّالَ اذى Souffre-Douleur, s. m. fam., دَيَّالُ اذْ SOUFFRIR, v. n., patir, ______ X قاسي الشدايد ـ كابد ,قاسي العنا و المثقة.

Faire souffrir, causer de la douleur, أوجع . كابد _ قاسى , Souffrir, v. a., endurer - .0 صبر على ـ احتهل Souffrir, supporter ما اطيقه , I. Je ne puis le souffrir طاق Souffrir, ne pas empêcher un mal, آحتاً. Souffrir, permettre que, بضي ب A. Souffrir, admettre, recevoir, être susceptible de, ۸ قىل

Souffaable, adj. com., supportable, يُطاق. Sourraz, s. m., sorte de minéral inflammable, .کبریث

Sourrage, v. a., enduire, frotter de sousse, donner l'odeur du souffre, کبرت.

SOUGARDE, s. f., demi-cercle qui couvre la détente, حلقة تحت زناد الندقية

- تهنّی - مُنی , pl., ومُنید , Sourart, s. m., désir, مُنید .امانی ,.pa ; امنیت

- على موادة . A souhait , adv. , selon ses désirs موادة على المراد.

Souhait, voen fait pour quelqu'un, Lo; plar.,

Souraiter, v. a., désirer, اشتهى ـ تنهنى ـ اشتهى. إذا تنيت , Si yous souhaitez, souhaitez beaucoup Soupprance, s. f., peine, douleur; état de celui . || Nous vous avons beaucoup souhaité dans notre compagnie, كنا مشتهيك _ اشتهيناك .] Il souhaitait ardemment de revoir sa famille, ,,, & Souhaiter du مشتاق الى اهلد غايد الشوق. bien à quelqu'un, حعى I. || Lui souhaiter du . مبتحم , L || Souhaiter le bonjour à مبتحم عليم , mal ا الله Souhaiter la fête à quelqu'un, حارك لـم ميد عايد عليد. ال Souhaiter la bonne année, عايد عليه بدو السنة الماركة

Je vous en souhaite, c'est-à-dire, vous n'aurez pas بسقيك ياكتون ـ إن شا الله ce que vous espérez, اليّلا بنشلم و ce que vous espérez Soulle, s. f., lieu bourbeux où se vautre le san-منقعة الخنازير,glier

. نخس _ لوث Souiller, v. a., gâter, salir, ثخس _ التحسي . نجس Souiller, au fig., نجس

Se Souiller, v. pron., se salir; au fig., commettre un crime, تننجّس.

Sourcion, s. com., sale, الجيس.

Soulliure, s. f., tache, saleté, impureté, .دُرُن -

شبعان, بشجار, Soûl, E, adj., pleinement repu, rassasié, شبعان. . سكران, ivre, سكران.

کفایت , Soûr, s. m., suffisance

Soulagement, s. m., diminution de mal, de peine, . تخفيف الهمّ ,Soulagement d'esprit . لتخفيف

Soulagen, v. a., alléger la charge, diminuer la بخفف عند , peine de quelqu'un

Soulager, adoucir, diminuer une peine, un mal,

.Soûlant, E, adj., qui rassasie, مشبع Soûland, s. m., ivrogne, سکری.

Soulen, v. a., rassasier à l'excès, اشبع.

.اسكر, Souler, enivrer

Se Soller, v. pron., s'enivrer, سكر A.

Se Sodler, jouir avec excès, se gorger, شبع من A. Soulaua, s. f., peur, saisissement, مشبع.

Soulevement, s. m., de cœur, نوقیف نفس.

.قومت , Soulèvement , au fig. , révolte , قومت

Soulèvement, mouvement d'indignation, نتقویم. شغب _ قومة

Soulever, v. a., élever un peu quelque chose de lourd, فع عن الأرض النهض ... A. رفع عن الأرض النهض I. Soulever le cœur, lui causer du dégoût, حروم النفس.

Soulever, au fig., exciter l'indignation, la rébellion, révolter, قرّم.

Se Soulever, v. pron., se révolter, قام O.

Se Soulever, se lever un peu, نبص A.

SOULIER, s. m., chaussure du pied en cuir, عنه pl., وصرمة مداس مركوب و ; plur., صرمة و مداس ; plur., تاسومت و ; plur., تاسومت و ; plur., تاسومت و ; pl.,

SOULIGNER, v. a., tirer une ligne sous un ou plusieurs mots, نحت لَّهُ O.

Soumettre, v. a., réduire sous la puissance, la dépendance, على المضع ل مسخّرل مجل تحت طاعة. La femme est soumise à son mari, لامراة قيادها في يد زوجها

Soumettre une chose à quelqu'un, le consulter sur, s'en rapporter à sa décision, سلّم لد قصا الامر على الله عل

. نسقيّة ـ شرقة ـ فتة , Se Soumettre , v. pron. , se ranger sous l'autorité | bouillon , نسقيّة ـ شرقة

de, اطاع ـ انقاد ل ـ A. ـ خصع ل. Sesoumettreaux ordres, اطاع ـ امتشل امرة.

Se Soumettre à une chose, s'engager, consentir à la subir, قبل A. ـ وضي ب A.

مطيع , Soumis, E, adj., obéissant

Soumission, s. f., disposition à obéir, déférence, obéissance, خان ـ طاعت ـ اطاعت ـ نصوع.

Soumission, engagement de fournir, توکیسل

Soumission, offre, عرض.

Soumissions, au plur., respects, excuses, اعتذار.

Soumission naine, adj., qui fait sa soumission de fournir, de payer, etc., متعرّض.

Soumissionné, E, adj., offert, معروض.

Soumissionnum, v. a., faire sa soumission pour acheter et payer le prix, ou pour fournir, entreprendre à tel prix, נُعْرَض ل.

SOUPAPE, s. f., languette mobile d'une pompe, etc.,

Soupatoire, adj. com., qui tient lieu de souper (diner), عشابع.

Soupçon, s. m., opinion, croyance désavantageuse avec doute, شبهة - ظن - شکّ . Avoir des soupçons, اتخستوش Jeter des soupçons sur, اتبهه ب

Soupçon, simple conjecture, فخصيس ـ طن ـ وهم Soupçon, très-petite quantité (d'une liqueur), نطفت

Soupçonner, conjecturer, de O.

Sourçonneux, se, adj., enclin à soupçonner, dib.

Soupe, s. f., potage, aliment fait de pain et de bouillon, نسقيّة ـ شُرِهة ـ فتـة.

Sours, ear, s. m., repas du soir, dernier repas, . اليانة ـ لين , d'esprit عشية . Après-souper مشاع. d'esprit عشاء .

SOUPERTE, s. f., espèce d'entresol, de faux plan-مطبورة cher,

Sourentes, s. f., fortes courroies qui soutiennent الاث الكارومة وهي e corps d'une voiture, حهالاث قطع علاظ من العجلد.

Sourma, v. n., prendre le soupé, يعشى. Faire مينه فيه عشى , souper

Souresen, v. a., soulever avec la main par dessous pl., عنابيع ينابيع أصل عنابيع. pour connaître le poids, عسر I.

Soupeun, s. m., dont le soupé est le principal re- ein; plur., בمنابع. pas, line.

Soupien, har, s., qui aime la soupe, ייוֹץ فتة. Soupière, s. f., plat pour mettre la soupe, سلطانية فتة

قطب وجهد عرقص حواجبه, s. m., aspiration et respiration pénible, cil, عرقص حواجبه بحسرة ـ تنهد ,prolongée par la douleur ou le plaisir Grand soupir, الشهقة Pousser un grand soupir, Il n'a pas sourcillé, il n's laissé voir aucune alté-.ما تغيرت أحواله ,ration sur son visage إننفس ,A. || Pousser un profond soupir المشهق شهقة الصعدا.

un souterrain, منفس _ منور.

صُمّ , pl. ; اصمّ ـ طوشان et طوش عشاق , pl. ; عاشق , soupraant, s. m. fam. , amant , عاشق Soupiren, v. n., pousser des soupirs, ב تنهد Soupirer de regret d'avoir perdu quelque chose, . تنهد على - تحسو على - تاوة على - يام على .

اشتاق , rechercher avec passion, و اشتاق اشتهى ـ اشتاق الى

Source, adj. com., qui se plie aisément, flexible, ليّن الأعطاف ,Souple de corps اليّن.

. تُنقيل السهع, Souple, au fig., docile, soumis, compleisant, peine, ثنقيل السهع .مساير ـ املد

Sourcesse, s. f., flexibilité de corps; en fig.,

Souplesse, decilité, complaisance, -

Sounck, s. f., endroit d'où l'eau sort de terre, Ce flouve prond sa source dans رأس ألعين ـ منبع ينبع هذا النهر في الجبل الفلاني ,telle montagne

Source, au fig., principe, cause, origine, إينبوع;

ـ نبع ـ عيون , plur., عين ماء ,Source d'eau

Souncien, s. m., celui qui prétend avoir la faculté de découvrir des sources, بنابيعي

Sourcil, s. m., poils au bord du front et au-dessus de l'œil, بمواح ; pl., بماعي. Froncer le sour-

وقع رحوا جبم Souncillan, v.m., remuer le souscil, مواجبه

Sourcilleux, se, adj., au fig., haut et élevé, se

Sovan, E, adj., qui n'entend pas, أطبيش; pl.,

Sourd, qui n'est pas sonore, ابكم.

Sourd, au fig., qui n'est pas public, secret, .Sourdes menées مدسوس ـ خفي ـ مخفسي | Soupirer pour une chose que l'on التقف على شي .دسایس

> Sourd, inflexible aux prières, aux plaintes, etc., لا يلتفت الى - لا يسهم

Sourd, interne (douleur), وجع جواني.

Soundaud, E, adj. fam., qui n'entend qu'avec

Soundement, adv., d'une manière sourde; au fig., على السكيتي ـ خفية ,secrètement , en cachette

Sourcezz, s. f., ce qui sert à affaiblir le son d'un ما يخفى بد صوت الآلة, instrument

A la sourdine, adv. fam., secrètement, sans bruit, على السكيتي - بالدس

SOURDRE, v. n., sortir de terre, d'un rocher, etc. parlant de l'eau, نبط A. ـ بنط I.

Souriceau, s. m., petit d'une souris, فوير

Souricière, s. f., piège pour prendre des souris, مصيدة.

. الصهار ـ تقدير , Souriquois, E, ad , qui regarde les souris, sous-entend par artifice, الصهار ـ تقدير

. انبسم _ ابتسام , Sourire, s. m.,

Sourire à . Sourire à A. ضحک فی وجهد , quelqu'un

Sourire à quelqu'un, lui paraître agréable, .وافؤ المراد , Sourire aux vœux , aux désirs

Souris, s. f., petit animal du genre du rat, ", b. Sourie, ابتسام, sourire

Sournois, r, adj., caché, qui cache ce qu'il pense, خنيس

Sovs, prép., marque la situation au-dessous, la subordination, فحف المادة

فى ايّام السلطان لويسنز, Sous Louis XIV .الرابع عشر

. وزير Sous certaines ب - تحت . Sous certaines conditions, اغذا و كذا

في غصون ثلاثة ايام , Sous trois jours

A. قرأ عليه , Étudier sous quelqu'un

Sous-Affrance, v. a., donuer, prendre à sous-.استاجر من باطن _ ا تجر من باطن ,ferme

Sous-Bail, s. m., rétrocession d'un bail, إنجار من باطن

رجعة بدراهم المشترى التحت Sous-Costal; E, adj., sous les côtes, ترجعة بدراهم المشترى .الصلوع

الحلد.

Sous-Diritour, z, adj., subdelegué, - Li .الوكىل

Sous-Diaconar, s. m., وجد الشدياق.

.شياس رسايلي ـ شدياق .. Sous-Diacre, s. m., فياس

Sous-ENTENDRE, v. a., retenir dans l'esprit, donner à entendre quelque chose qu'on n'exprime point, قدر

. تقدّر, Se Sous-Entendre, v. pron.

Sous-Entendu, s. m., Sous-Entente, s. f., ce qu'on

Sous-Lieurenance, s. f., titre de sous-lieutenant,

Sous-Lieutenant, s. m., lieutenant en second, . نایب تحتانی

مستاجر, Sous-Locataire, s. com., qui sous-loue, مستأجر کاری من باطن

Sous-Louen, v. a., louer une partie de location, .استکری ، . ا کری من باطن

Sous-Ondre, s. m. (en), soumis aux ordres d'un تحت الامر, autre.

Sous-Secrétaire, s. m., qui écrit sous un secrétaire, qui le remplace, آیب کائب سر .

Sous-Secrétaire-d'État, fonctionnaire au dessous d'un ministre pour l'aider et le remplacer, نايب

Souscripteur, s. m., qui souscrit pour un ou-.مقيّد أسيه vrage, une entreprise,

Souschiption, s. f., signature au bas de, L. .امضا

Souscription, soumission de fournir, d'acheter, . توافق على شرى او تـقديم شي

Souscription, reçu du prix de la souscription,

Souscaire, v. a., approuver un écrit en mettant ع دوسع اسه في ذيل الكتاب, Sous-Cutané, E, adj., sous la peau, تحست a signature an bas, الكتاب Sonscrire , consentir, approuver ce qu'un autre dit, مرضى ب ـ . . 4 قبل

Souscrire pour, s'engager par sa signature à acheter un ouvrage, etc., قيد أسيه لمشتركي.

Soustraction, s. f., règle d'arithmétique, عنصم _ أسقاط

Soustrastion, action de soustraire, de voler, سرقة

Soustame, v. a., ôter quelque chose à quelqu'un par adresse ou par fraude, سرق مند الشي I.

Soustraire, t. d'arithmétique, ôter un nombre d'un autre, mai I. _ La O.

Se Soustraire, v. pron., se dérober, قرمن I. \
Se Soustraire, se tirer, se délivrer, النخاص من Soutane, s. f., habit long des prêtres, تونية ـ تونية.

Soutanelle, s. f., petile soutane, تونية صغيرة. Soute, s. f., somme que doit payer l'un des co-partageans pour rendre les lots égaux, مبلغ يدفعه مبلغ يدفعه الحد المتقاسيين لتسوية الاقسام

Soute, solde, غلاقة.

خزانة ـ مخزن, Soute, magasin.

Soutenable, adj. com., qui se peut soutenir, منعامي عند.

Soutenable, supportable, ايحتهل.

SOUTEMEN, v. a., porter, supporter une chose,

Soutenir, appuyer une chose, عند عند القبت عند الكد ان Soutenir, assurer que, affirmer, الكد ان Soutenir, défendre, protéger, عند عامى عن Il soutient fortement cette opinion, هو شديد العناية, شديد التيسك بهذا الراي

Soutenir, secoutir, aider, appayer, ا مُدَ ظهرة ـ ا

Soutenir l'effort de, l'attaque de, قلقى ما كنبت لما ما داوم ما كنبت لما المادية الما

Soutenir son rang, sa dignité, agir d'une manière convenable à son rang, عبل ما يليق لشاند. Soutenir son caractère, agir en conformité avec l'idée qu'on a donnée de soi précédemment, قابق.

Se Soutenir, v. pron., se tenir debout, وقف هار جليد المارية

SOUTENU, E, adj., appuyé,

Style soutenu, كلأم محتبر.

Soutenu, qui ne change pas, الا يتغيّب ر الم

Soutennain, s. m., lieu voûté sous terre, بارزمیت مرادیب;

Souterrale, e, adj., sous terre, de dessous terre, تحت الارض.

SOUTIEN, s. m., ce qui soutient, ce qui appuie,

Soutien, au fig., appui, protection, défense, غلبر.
Souzzaza, v. a., transvaser une liqueur d'un tonneau dans un autre, دروق ـ فرع

Soutirer, au fig. fam., enlever petit à petit avec adresse l'argent, le secret de quelqu'un, مصرياتي كلها.

Il m'a soutiré tout mon argent, اخذها منى باسلوب.

SOUVENANCE, s. f., et SOUVENIR, s. m., impression conservée par la mémoire, خکر.

Souvenir, mémoire, بال Effacer de عاطر عاطر. Effacer de son souvenir, اخرج من الخاطر

Souvenir, pensée par laquelle on se souvient, ذكر ـ افكار, pl., ; فكر ـ افكار ; pl., ;

Souvenir, tablettes pour écrire ce dont on veut se تفكرة souvenir,

Souvenir, ce qui rappelle la mémoire de, ce qui fait souvenir, تذكار _ تفكرة.

Se Souvenir, v. pron., avoir mémoire de, ذكر O. I. Vous souvenez-vous فائي على ـ في بالم ـ تذكر ـ . هو في بالك _ فايق عليد ?de lui

Faire souvenir quelqu'un de quelque chose, . فكره في الشي ـ ذكره الشي

Souvent, adv., fréquemment; plusieurs fois en peu de temps, کل قلیل - کل کم یوم -امرار کثیرة. Il vient souvent chez moi, یتردد علتی کل قلیل Le plus .اغلب , عالب الاوقات _ اكثر الاوقات , souvent

Souverain, E, s., personne en qui réside la souveraineté, ملک; plur., ملک ; plur.,

- أعظم , Souverain, adj., suprème, très-excellent, عظم .اكبر

Souverain, qui a rapport à l'autorité suprême, . رياسي

حاكم مطلق , Prince souverain, indépendant ملک مستقل فی ملکہ

Souverainement, adv., d'une manière souveraine, indépendante, مطلقا

Souverainement, excellemment, Lil - dir. . حدّا

رياسة, Souveraineté, s. f., autorité suprême, Souveraineté, pays soumis à un souverain, رض]. Soyeux, se, adj., doux au toucher comme de la . ناعم كالتحرير, soie

فظار, pl., فظار عناظر متفرّج, au spectacle فيد جربر, pl., فيد SPACIEUSEMENT, adv., en grand espace, Laj. Spacieux, se, adj., d'une grande étendue, بصم إ ـ اليف ـ فيلك ـ الله عند ا

Spadassin, s. m., ferrailleur, فسراب -

SPAHI, s. m., cavalier turc, ذلاتي ـ سباهي. .سافوة , SPARGANE, s. f., plante, Ruban-d'eau, - التوا عصب , SPASME , s. m. , convulsion des nerfs

Spasme d'estomac, تشنع العدة. ¶Spasme . لقوة , cynique.

SPASMODIQUE, adj. com., des spasmes, Mouvemens spasmodiques, شیخت نشنجید.

SPATULE, s. f., instrument de pharmacie rond par un bout, plat par l'autre, صيدلاني صيدلاني .معلقة الشراباتي ـ

SPÉCIAL , E , adj. , déterminé , particulier , خصوصى . . خصوصاً _ خصوصیاً , SPECIALEMENT, adv.

SPECIALITÉ, s. f., détermination d'une chose spé-.خصوصية ـ خصوص ,ciale

SPÉCIEUSEMENT, adv., d'une manière spécieuse, .غروريا

SPÉCIEUX, SE, adj., qui a une apparence de vé-الم صورة _ يغر _ مغر _ rité et de justice, يغر _ مغر _ .

SPÉCIFICATION, s. f., détermination des choses par-. تغيين ـ تبيين يا تنعيين تغيين المائة ticulières en les spécifiant,

SPECIFIER, v. a., exprimer en détail, déterminer en particulier, عَبْنِي _ بِينِي.

SPÉCIFIQUE, adj. com., propre spécialement à, خاص ـ مختصب

SPÉCIFIQUEMENT, adv., d'une manière spécifique,

SPECTACLE, s. m., tout ce qui attire les regards, l'attention , فرجة. Être en spectacle , servir de spec-كان فرجة للناس, tacle à

SPECTATEUR, TRICE, s., témoin oculaire; qui assiste

SPECTRE, s. m., fantôme, figure fantastique,

صرّاب تخامين, SPECULATEUR, s. m., qui spécule, SPÉCULATIF, IVE, adj., qui a coutume de spéculer متأمّل , attentivement

Spéculatif, qui s'arrête à la spéculation (science , مَطْرِي.

Spectiatit, s. m., qui raisonne sur les matières politiques, صراب تخامين.

Spiculation, s. f., action d'observer, de méditer, كُرِيًا.
théorie, المُعْرِية

Speculation , calcut , combination commerciales مضاربة مقير

Spéculation, observation de spéculateur, conjecture politique, تخيين; plur., بتخياري.

SPÉCULER, v. n., méditer attentivement,

Spéculer, t. de commerce, faire des spéculations, des projets sur les matières politiques, financières, commerciales, عنرب تنخامين I. O.

منى الحوث .SPERMA-CETI, s. m.,

SPERMATIQUE, adj. com., de la semence, نطفی.
SPERME, s. m., semence dont l'animal est engendré, نطفت مني.

SPHACELE, s. m., mortification entière d'une partie du corps, موت عضو من جسم.

.Sphère, ciel, sa représentation, sa disposition, صورة الدواير العظام المفروضة في سطوح الافلاك _ كرة فلك _ كرة فلك _ كرة فلك . حلق .

Sphère, terme d'astronomie, les premiers principes de l'astronomie appris avec la sphère, مبادى.

Sphère, espace dans lequel les astronomes conçoivent qu'une planète fait son tour, فلكث.

Sphère, au fig., étendue de pouvoir, de connaissance, d'état, de condition, عُرُض لله الله . Cela est hors de sa sphère, هذا نحارج من عرضه.

Soméascrrá, s. f., qualité de ce qui est sphérique, كون الشي كرى الشكل ـ تدويرة.

SPHÉRIQUE, adj. com., en globe; de la sphère; Зу.

SPHÉRIQUEMENT, adv., d'une manière sphérique,

كرة , SPHIECTER, s. fr., corps qui approche du globe كرة . SPHIECTER, s. fa., muscle en anneaux qui resserre ou ferme, معيّة معيّة مالة ضابطة , معيّة ت

SPHINX, s. m., monstre fabuleux, د ابو الهول ال

SPICAHARD, S. m., fleur, is ain.

SPINAL, E, adj., terme d'anatomie, qui appartient à l'épine, بخص سلسلة الظهر.

SPINELLE, adj. (rubis), Jel.

SPIRAL, E, adj., etcl.

SPIRALE, s. f., ligne courbe autour d'un cylindre, d'un cône, ou reportée sur un plan, عُمْ مُلْتُ

SPIRATION, s. f., manière dont le Saint-Esprit procède du Père et du Fils, وانبثار

SPTAR, s. f., terme d'architecture, un tour de spirale, الْفَدّ ـ دورة .

SPIRITUALISATION, s. f., terme de chimie, réduction des solides en esprit, استخواج الارواج.

SPIRITUALISER, v. a., terme de chimie, extraire les esprits des corps mixtes, réduire en esprits,

Spiritualiser, donner un sens pieux, روحن کرّ, Spiritualiser, raffiner, subtiliser, کرّ,

SPIRÍTUALITÉ, s. f., l'opposé de matérialité,

SPIRITURL, LE, adj., incorporel, l'opposé de sensuel, de temporel, ورحاني. Livre spirituel, de dévotion, كتاب عبادة

Spirituel, ingénieux, où il y a de l'esprit, وفيع - وفيع

عاقل ـ ذكح العقل, Spirituel, qui a de l'esprit, العقل العقل

ساحب عقل ـ فطن ـ

SPIRITUELLEMENT, adv., avec esprit, - برفاعة .ىعقل

SPO

. بالروح , Spirituellement, en esprit

SPIRITUEUX, SE, adj., qui a beaucoup d'esprits حامم _ مسكر ,subtil

SPLEEN et SPLINE; s. m., état de consomption سودا , mélancolie

SPLENDEUR, s. f., grand éclat de lumière, ضبيا

Splendeur, au fig., gloire, pompe, magnificence افتخار ـ فخرة ـ جلال

SPLENDIDE, adj. com., magnifique, somptueux فاخر _ مفتخر

SPLENDIDEMENT, adv., 3

SPLÉNÉTIQUE, adj., attaqué d'obstructions à la rate, مطيحول

SPLÉNIQUE adj. com., concernant la rate, طحمالي SPODE, s. f., tutie, توتيا

يير ,Spode ou Antispode, cendres de canne

SPOLIATEUR, TRICE, s., qui dépouille, qui vole, نهاب.

SPOLIATION, s. f., action de spolier,

SPOLIER, v. a., déposséder par violence, عرّى احدًا من - . ٨ خلع احدًا من - . ٨ نهب الشي . ٨ نزع , الحتلس من احد الشي ـ

Spongieux, se, adj., de la nature de l'éponge, مثل السفنجة _ سفنجي

SPONTANÉ, E, adj., que l'on fait volontairement, من تلقا نفسد ـ اختياري

Spontané, terme de médecine, (mouvement) qui s'exécute de lui-même sans la participation de la vo-حركة صايرة بمحص قدرة الله من غير ارادة , lonté بالانسان

SPONTANÉITÉ, s. f., consentement de la volonté,

باختيارة ,SPORTAREMENT, adv., desa propre volonté, عباختيارة منه لبالم ـ من تلقا نفسم

Spontanément, terme de physique et de médetine, بهعص قدرة الله

SQUELETTE, s. f., os décharnés joints ensemble dans leur situation naturelle, جوع أعظام البدن المرتبة حسب الوجه الطبيعي

Squelette, careasse, au fig., personne très-maigre, .کرنسة ـ کرکوبت

SQUILLE, s. f., crustacée qui ressemble à la chevrette, اربيان.

SQUINE, ESQUINE, CHINA, s. m., racine médici-.ششينا ـ اصل القينا , nale des Indes

SQUIRRE, s. m., terme de médecine, tumeur dure sans douleur, ورم مستجر.

SQUIRREUX, SE, adj., de la nature du squirre,

STABILITÉ, s. f., qualité de ce qui est stable, .دوام ـ قرار ـ ثبات

STABLE, adj. com., qui est dans une situation ferme, permanente, ثابث.

بلسم مايع ـ ميعة , STACTÉ , s. m. , Myrrhe stactée , ميعة STAGNANT, E, adj., qui me coule point, متوقف . فايم ـ

STAGNATION, s. f., état des fluides qui ne coulent وقوفي pas,

Stagnation, au fig., des affaires, . Il y a stagnation d'affaires commerciales, وقف حال .صاير وقف حال على المتجرا

STALACTITE, s. f., pierre qui se forme dans les جبرة الرجد في grottes et ressemble aux glaçons الغاير وتشبه قطعة جليد

STANCE, s. f. Voyez STROPEE.

STAPHISAIGRE, s. f., ou Herbe aux Poux, plante,

اشاشا - زبيب الحيل - حبّ الراس - مويزج

بايع عقار يغش المشترى ,STAPHYLOME, s. m., tumeur sur la cornée de l'œil lionnat ورم على قرنية العين, en manière de grain de raisia بشبه حبة عنب.

STASE, s. f., séjour, immobilité du sang ou d'huneurs dans les veines capillaires, وقوف الدم.

STATION, \$. f., pause de peu de durée en un lieu, علم سرعة الخط ،Faire une station dans un endroit , حطة . و مطق . Parole , علم سرعة الخط .0 قعد ـ .1 وقف في

Faire ses stations, visiter les Églises, زار الكنايس); O. عام قحط . Année stérile . غير مثهر _ عاقر ا . واقف , reculer

عقيم _ ال Statique, s. f., science de l'équilibre des corps, علم موازند الاجسام.

STATISTIQUE, s. f., tableau de l'étendue, de la po- ne produit rien, غير مثهر عقيم. pulation, des richesses d'un état, علم اعتبار البلاد. STÉRILITÉ, s. f., qualité de ce qui est stérile, STATUAIRE, s. m., sculpteur qui fait des statues, قُلَّة ثُمِرةً عقية عقر أ

نىقاش ـ فتحار

STATUAIRE, s. f., art de faire des statues, aclus de la mare de statues . صناعة النقش _ الفحر

. قصر STATUE, s. f., figure de métal, de bois, de pierre, etc., اشخص ـ تهاثيل ; plur., الهثال ; plur., اصفام , pl. , وصنم _ اشخاص

. Statue, au fig., personne sans mouvement, صنم. STATUER, v. a., ordonner, régler, déclarer, .0 حكم ـ .0 امر ـ

علّم عليد بكتى _ . I. كوى [.- STATURE, s. f., hauteur de la taille d'une per قامة, sonne.

STATUT, s. m., règle pour la conduite d'une com-.قواعد , pl., قاعدة _ قوانين , pl., قانون , pl., قواعدة

- اسطوخودوس - ضرمة STECHAS , s. m. , plante , ضرمة مهسك الارواح

un immeuble qui n'est pas à lui, ou qui déclare fans- pétit, حرك لاشتها. sement que cet immeuble est franc de toute hypothè-غش فی بیع عقار,que.

STELLIONNAIRE, s., qui commet le crime de stel-

STÉRÉOGRAPHIE, s. f., art de représenter les solides علم رسم المجسّمات, sur un plan,

STÉRÉOMÉTRIE, s. f., science de la mesure des so-علم قياس المجسهات, lides

STÉNOGRAPHIE, s. f., art d'écrire aussivite que la

.كانب بسرعة , STÉNOGBAPHE , s. m., كانب

STÉRILE, adj. com., qui ne produit pas de fruits,

عاقر, Stérile, qui n'engendre pas, ne conçoit pas,

Stérile, au fig. (esprit, temps, matière), etc., qui

STERNUTATOIRE. adj. et subst., qui fait éternuer,

STERNUM, s. m., os du devant de la poitrine,

مستخرج من جبر , Stible, adj., de l'antimoine .الراسخت

STIGMATES, s. m. pl., marque des plaies sur le .علامات ـ اثار جروح, corps

STIGMATISER, v. a, marquer avec un fer chaud,

STIMULANT, adj. et snbst., qui a la vertu d'exciter de réveiller. محكك.

شم , Stimulant, s., au fig., ce qui stimule, excite . پیچی

STIMULER, v. a., siguillonner quelqu'un, l'exciter, STELLIONAT, s. m., crime d'un homme qui vend حقى - رغب O. - وغب. Stimuler l'ap-

> STIPENDIAIRE, adj. m., qui est à la solde d'un مکری ,autre

.استكري ـ

شارط, طSTIPULANT, E, adj., qui stipule, شارط.

مكريات _ مكر _ كبيد _ حُيل ,plur., أشرط ,Stipulation, s. f., clause, convention شروط , plar.

. علم سير الجيوش في الحرب, STIPULER, v. a., demander, exiger, faire promettre armée, علم سير الجيوش en contractant , شرط O.

STOICIEN, s. m., de la secte de Zénon, زنوني - de substances dans un vase, رق من اهل الاسطوانة

Stoicien, au fig., homme ferme, vertueux et couches dans un vase, o. .صاحب عزم ,sévère

STOICISME, s. m., doctrine, philosophie de Zénon, مذهب اهل الاسطوانة _ فلسفة زنون

Stoicisme, fermeté, austérité, عزم.

شدید , STOĪQUE , adj. com. , qui tient du stoïcisme , شدید عزم شدید, Courage stoique,

Stoiquement, adv., avec fermeté, чес.

STOMACAL, E, adj., bon pour l'estomac, نا bâti, انافع للبعدة

mac, معدى.

Stomachique, hon pour l'estomac, نافع للهعدة. حب العدة, Pilules stomachiques

STORE, s. m., espèce de rideau, ستور, pl., بستر. متقید فی الدرس ـ مطالع ,STRABISME, s. m., situation vicieuse du globe de plique, ما الدرس ـ مطالع . احولال _ قلب العين , rœil

. مخذّل , STRAMONIUM , s. m. , plante nommée aussi Pomme | ment (remède) خوز ماثل ـ طاطلة ,épineuse, ou noix mételle

التحدال | STRANGURIE, s. f., envie frequente et involontaire d'uriner, البول.

. كرسى صغير ,STRAPONTIN , s. m. , petit siege STRAS, s. m., composition qui imite le diamant, .الماس مصنع

Stipendier, v. a., payer, gager quelqu'un, كيد الحرب , Stratagème, s. m., ruse de guerre , كيد الحرب ; pl., عيلة ـ مكايد ; pl., عيدة ـ استكرى .

Stratageme, au fig., finesse, tromperie,

STRATÉGIE, s. f., science des mouvemens d'une

STRATIFICATION, s. f., arrangement par couches

STRATIFIER, v. a., t. de chimie, arranger par

مدقق , STRICT, R, adj., au fig., rigoureux

STRICTEMENT, adv., d'une manière stricte, بالتدقيق ا

خطوط , STRIRS, s. f. plur., filets, lignes

STROPHE, s. f., couplet, stance d'une ode, ادوار, .plur

STRUCTURE, s. f., manière dont un édifice est

Structure, manière dont un corps animal est com-STOMACHIQUE, adj. com., qui appartient à l'esto- posé, arrangement de ses parties, des parties d'un discours, تركيب.

تركيب ـ نظام , Structure, au fig., ordre.

STUC, s. m., composé de chaux et de marbre pul-.خافقي , vérisé ا

. برغبة ـ بحرس , STUDIEUSEMENT, adv., avec soin STUDIEUX, SE, adj., qui aime l'étude, qui s'y ap-

STUPEFACTIF, adj., qui engourdit, ôte le senti-

STUPEFACTION, s. f., engourdissement des parties,

Stupéfaction, au fig., étonnement extraordinaire, .اندهال _ حيرة _ دهو ,extatique

STUPÉFAIT, E, adj., étonné, interdit et immobile, . Rester stupé ماير - باهت - مدهوش - مدهول اندهل ـ اندهش ـ . A بهت , fait أ. كتكت STRASSE, s. f., bourre ou rebut de la soie, كتكت

عمدهل ,STUPERIANT, E, adj., qui stupéfie مدهش.

STUPÉRIRR, v. a., engourdir, Jac I.

Stupefier, au fig., étonner, rendre immobile, دهسی I. میتر ادهش ادهل I. دهسی ادهل الحقل ا

STUPEUR, s. f., nu fig., étonnement, immobilité
de la douleur, حيرة ـ أندهال ـ دهشة.

Stupeur, engourdissement, suspension du sentiment et du mouvement, انخدال _ اندهال.

STUPIDE, adj. com., bébété, بليد.

STUPIDEMENT, adv., d'une manière stupide, ببلادة STUPIDITÉ, s. f., pesanteur d'esprit, بيلادة على المنافقة عقل المنافقة الم

STYGHATES. Voyez STIGMATES.

قلم , STYLE, s. m., poinçon, aiguille pour écrire . موقم .

. ميل , Style d'un cadran solaire

Style, au fig., manière d'écrire, de composer, de parler, عنظم ـ كلام ـ نظم .

Style, manière de compter le temps, بالتواريخ

STYLER, v. a. fam., former, dresser, habituer, علَّم و دَكُ

STYLET, s. m., sorte de petit poignard, خنجر, plur., جناجر.

STEPTIQUE, adj. et s., عابض ـ قابض.

Sv, s. m., connaissance de quelque chose, علم عرفة. Au vu et au su de, منظر و علم .

SUATRE, s. m., linceul dans lequel on ensevelit un mort, كفن; pher., اكفان. Le Saint Suaire, المقدّس

عرقان , Svant, z, adj. , qui sue

SUAVE, adj. com., d'un goût, d'une douceur, d'une odeur agréable, خلو لذيذ.

Suavita, s. f., qualité de ce qui est soure; douceur, agrément, کاوة ـ اکاوة.

SUBALTERNE, adj. com., subordonné, inférieur,

Subditiedation, s. f., action de subdifiquer, توکیل ـ وکالة:

Sundenticut, s. m., qui a une subdélégation, وكيل; plur., وكلا

Subdéléguen, v. a., commettre avec pouvoir d'agir, de négocier, etc., ¿¿».

Subdiviser, v. a., diviser une partie من plusioure parties, عَبْرَى E.

- تَعِبَزِيةَ , SUBDIVISION , a. f. , division des parties . . أقسام , plur ; قسم

Subir l'examen, الفعمص Subir la question, . قاسى العذاب ـ تعذّب

Subir, supporter, endurer, احتيل.

Subit, E, adj., prompt, soudain, فجهأ ـ بغتـة.

Mort subite, موت فجها

SUBITEMENT, adv., soudsinement, فيها _ بعتنة .

Mourir subitement, أحيا .

Subjectiv, ive, adj., t. de grammaire, qui appartient au sujet de la phrase, يبخص الفاعل ـ ابتدابي La voix subjective, l'actif, مبيعة المعلوم.

Subjection, s. f., figure de rhétorique par taquelle on s'interroge et on se répond à soi-même, مخاطبة

Subjoinctif, s. m., mode personnel de la conjugaison des verbes, بنا الفعل للنصب عنصب

Subjuguan, v. a., réduire en sujétion par la force des armes, سختر م م

Subjuguer, prendre le dessus sur; prendre de l'em-ب نسلط على , pire, de l'ascendant sur quelqu'un ،استولى على

SUBLIMATION , s. f. , volatilisation , יששעע.

Sublime, adj. com., grand, élevé, excellent, .سنی ـ رفيع ـ عالی ـ عظيم

Sublime, s. m., ce qu'il y a de plus élevé dans le .اعجاز, style,

Sublimé, s. m., préparation de mercure, زيبق زين مصعد اكال ,Sublimé corrosif مصعد .سليهاني

Sublimen, v. a., élever les parties volatiles par le moyen du feu, صغد

Sublimité, s. f., qualité de ce qui est sublime, .ارتىفاع ـ علو

SUBLINGUAL, E, adj., placé sous la langue, أتحت اللسان

Sublunaire, adj. com., qui est entre la terrre et على كلارض , la lune; qui est sur la terre, dans l'air, على الأرض بين كلامض والقهر- في العجو-

Submerger, v. a., couvrir d'eau, noyer, э́-A. غرق , Étre submergé

.غرقة, Submersion, s. f., grande inondation,

SUBORDINATION, s. f., ordre entre les personnes dépendantes les unes des autres; dépendance, obéis. .طاعة ـ تبع ـ تبعيّة , sance

على التبع, Subordonnément, adv., en sous-ordre. SUBORDONNER, v. a., établir un ordre de dépendance de l'inférieur au supérieur, حجله تحت حكم A. طلبة, Subordonné à, sous l'autorité de, le cas où la première ne serait pas accordée, ععلم تبعال فانية يطلبها احد احتهالاً ان لا يجيبوه الى طلبه | Subordonné à, dépen " تحت حكم - تحث يد متعلق ب ـ تبع , dant de (en parlant de choses)

Subornation, s. s., séduction avec de l'argent, تبرطل ـ برطلة

Sunonnen, v. a., séduire ayec de l'argent, etc., .برطل

Suborner, porter à une action contre le devoir, .افسد ـ . عکس

مفسد ـ مبرطل , Sumonne, se, s., qui suborne Subrecargue, s. m., fondé de pouvoir d'un armateur, qui veille sur la cargaison, وكيل; plur.,

SUBRECOT, s. m., surplus de l'écot, 3) ;.

Subreptice, adj. (chose), obtenue par surprise, محصل بالكذب على الحاكم ـ مختلس

Subrepticement, adv., d'une manière subreptice, .مالكذب ـ ماختلاس

Subarrion, s. f., surprise faite à un juge, etc., .كذب _ موالسة

SUBROGATION, s. f., acte par lequel on subroge, النابة - اقامة احد مقام غيرة

Subnocea, v. a., substituer, mettre à la place de ـ جعل , اقام احدا مقام عيــــرة , quelqu'un اناب احدا عن . Il a été subrogé en mon lieu et place . ناب عني في قبض pour toucher,

Subsequemment, adv., ensuite, après, ישנא

Sunskquert, E, adj., qui vient après, عبد اتنى بعد. Subside, s. m., impôt, نكاليف, plur., نكاليف, عونية , Subside, secours d'argent

Subsidiaire, adj. com., t. de pratique, qui sortifie ا مساعد , le principal, qui vient à l'appui

Hypothèque subsidiaire, seconde hypothèque à dé-رهن ثاني بتهسک بسم faut de la première, رهن ثاني صاحب الدين أن تلف الرهن الأول

Demande subsidiaire, seconde demande faite pour

Subsidialnement, adv., d'une manière subsidiaire, ان لم يصلح لم الأول ـ للمساعدة .

Subsistance, s. f., nourriture et entretien, عيشة.

Subsister, vivre et s'entretenir, شاعات I. عاش I. عاش Substance, s. f., être qui existe par lui-même, matière, عين ; plur., عيون ; plur., جواهر ; plur., جوهر

 Substance, ce qui est nécessaire à la subsistance du peuple, قوت.

Substance, ce qu'il y a de plus essentiel dans un discours, etc., زُبُد Dites-nous-en la substance,

En Substance, adv., en gros, sommairement, שוליבול.

Substantiel, e, adj., où il y a beaucoup de substance, جوهرى.

Substantiel, nourrissant, مُشْبِع معٰذى.
SUBSTANTIELLEMENT, adv., quant à la substance, جوهر بأ

Substantif, s. m., terme de grammaire, mot qui signifie une substance réelle ou abstraite, أسم منعوت _ السم منعوت.

SUBSTANTIVEMENT, adv., en manière de substantif, في محمل المسم الموصوف.

SUBSTITUER, v. a., mettre à la place de, مُعل عوض O., جعل عوض

Substituer, appeler à hériter après un autre héritier, ou à son défaut, عقول مالد الى الله عند وارث اخراو عوضد.

SUBSTITUT, s. m., officier de judicature, suppléant, adjoint, نوّاب; plur., نوّاب.

SUBSTITUTION, s. f., action de substituer ses biens, ابدال ـ تحريل

Subterfuce, s. m., ruse pour s'échapper, échappatoire, تبعة - بيات ; plur., ججم - علي ; pl., مخلص - حيل

Subtil, E, adj., délié, fin, فيع لطيف Esprit subtil, وفيع عقل ذكى معلى المعنى دقيق Pensée subtile, معنى دقيق

Subtil, au fig., adroit, شاطر وفيع.

خارق, qui pénètre promptement, خارق.

بشطارة ـ بيكر, Subtilité , adv. , avec subtilité . . بلطافت ـ

Subtilisation, s. f., action de subtiliser les liquides par le feu, בצעני.

Subtilisen, v. a., rendre subtil, délié, وفع للخلاط, Subtiliser les humeurs الطّف على الطّف على المخارف على Subtiliser, v. a., tromper subtilement, عبن على العبن على المناف الم

Subtiliser, v. n., raffiner, chercher trop de finesse, دوّقی

Subtilité, s. f., qualité de ce qui est subtil, مُعْمَد ـ نعوميّة. Subtilité de main, علمارة اليد ـ خفّة اليد . المطارة اليد ـ خفّة اليد . الكا العقل ذكا العقل . العقل العقل العقل العقل .

Subversion, s. f., renversement d'un état, بانقلاب. Subvertir, v. a., au fig., renverser, قلب I. -خرب I.

Suc, s. m., liqueur exprimée des corps, عصير - عصارة

Sues, certaines liqueurs qui se trouvent dans les corpe, علم علي ; plur., عليه.

Suc, ce qu'il y a de plus substantiel dans une viande, دسم.

Suc, ce qu'il y a de plus substantiel dans un livre, زُبُد

Succider à , v. n., prendre la place de, فاف I.

- عقب O. Se succéder l'un à l'autre, انعاقبوا.

Succéder à un roi, succéder à un royaume,

ثاملك بعالاً.

Succèder à, hériter de, ورث - ورث الميراث الميراث - ورث Succès, s. m., heureuse issue d'une affaire, d'une entreprise, عاقبة عير - عاقبة عير عاقبة - نجاح .

Succes, issue heureuse ou malheureuse, عاقبة, Mauvais succes, اسوء عاقبة.

Successeur, s. m., celui qui succède à un autre, خلف; plur., خلف; plur., خلف.

Successif, IVE, adj., qui succède sans interruption, متتابع ـ متعاقب ـ متوالى.

Succession, s. f., hérédité, bien d'un défunt, ميراث _ وراثت

Succession, suite de personnes qui se sont succédé, يُوالي

Par succession de temps, بهرور الزمان.

ورا بعضة ,Successivement, adv., l'un après l'autre

متعاقبا _ على التوالى _ الواحد بعد الخر ـ

Succin, s. m., ambre jaune, كهربا - كارم.

Succinct, ж, adj., court, bref, موجز.

SUCCINCTENENT, adv., en peu de mots, الجباب.

Succion, s. f., action de sucer, סמים.

Succombea, v. n., fléchir sous le fardeau que l'on porte, de تحت جل A.

Succomber à la tentation, se laisser vaincre, أنعر على العربية على العربية على العربية على العربية ال

ا. L عجز م A. خسر , Succomber , avoir du désavantage

Succusz, s. m., démon qui jouit de l'homme sous la figure d'une femme; cauchemar avec pollution,

SUCCURSALE, adj. f., se dit d'un petit établissement fait pour aider un plus grand, تأبع.

SUCEMENT, s. m., action de sucer,

Sucan, v. a., attirer une liqueur, etc., avec les lèvres, مصّ O. أرتضع – O.

Sucrum, s. m., qui suce les plaies pour les guérir, مصّاص جروح.

ميص , Suçoir, s. m., ce qui sert à sucer

Suçon, s. m., marque, élevure faite à la peau en la suçant, صوطع مصّ

Sucare, E, adj., où il y a du sucre, qui en a le goût, مسكّر علو علو سكرى.

تحالي, Faire la sucrée

Sucaza, v.a., mettre du sucre, assaisonner avec du sucre, ش عليه سكر حالي بالسكر, o.

SUCRERIE, s. f., lieu où l'on recueille, prépare, raffine le sucre, معيل سكّر سكّر يـ سكّر يـ.

Sucreries, au plur., choses sucrées, dragées, confitures, سكاكر ـ حلاويات.

Sucrier, s. m., vase où l'ou met le sucre, سكرية.
Sun, s. m., le Midi, الجنوب ـ القبلة Vent du

Sud-Est, s. m., partie du monde entre le sud et

Surrocation, s. f., étouffement, difficulté de res-شلوك ـ

Sun-Ourst, s. m., partie du monde entre le sud et l'onest, چئوب و غوب Vent de aud-ouest, .لبش ـ قبلي غربي

كنقتم الدموع , suffoquèrent , suffoquèrent عنقتم الدموع . دوا معرق , (remède).

Sukoz, a. f., royaume du Nord, عيلكة السويد .بلاد السويد ـ

مر، بلاد السويد, Suépois, adj., de Suède, مر، بلاد السويد عرقة, s. f., t. très-bas, inquiétude, crainte, عرقة Suzz, v. n., rendre une humeur liquide par les pores, عرق A.

Suer, travailler, se donner de la peine, نعب A. الكناها مشبعة كرامتكم, Vous nous avez bien fait suer ا Suer sang et eau, تعبُ كثير.

Suzua, s. f., humeur qui sort par les pores, عرق: En sueur, عرقان. | Étre trempé, baigné de sueur, C'est mon bien gagné à la sueur de هذا مالي عرق جبيني mon-front,

عليه طريقة Suffire, v. n., pourvoir à; avoir la quantité, les عليه طريقة. qualités nécessaires pour, كفي ـ . كفي ـ الله والمواقعة افوا _ وسواس _ وسوسة | Cela me suffit , هذا يقصّيني _ هذا يكفيني , Cela me suffit , . بركة ـ حاجة ـ بس ـ بكفي suffit, c'est assez, . نفسد ا على قدر الكفاية, Suffisamment, adv., assez, شفسد ا على قدر الكفاية كافيا

SUFFISANCE, s. f. fam., ce qui suffit, ce qui est .قدر الكفاية ـ كفاية ,assez

عجب برایہ , Suffisance, vanité, présomption .دعو ـ

A suffisance, adv., suffisamment, كفاية.

SUFFISANT, B, adj., qui sussit, كافى Il ne tronva maux, درن الجلد. pas le salaire suffisant, استنقل الأجرة.

.مڌعي

Suffocant, в, аај., qui suffoque, овене.

فات المناق _ فطس , pirer

Surroquea, v. a., faire perdre la respiration, - فهم القلب - I. ختق - فطـــس (étouffer ومية القلب (en perlant d'odeurs). Les pleurs le

.اختنق م A. I. فطس Suffoquer, v. n.,

Suffragant, s. m., se dit d'un évêque par rapport à son métropolitain, مطرانيه مطرانية.

SUFFRAGE, s. m., déclaration de sa volonté, de sou choix dans une délibération, وأى; plus., أرا .أصوات , plur. ; صوت

Suffrage, approbation, Lo,. Son éloquence en-فوقع التلقى بالقبول من suffrages, نوقع التلقى بالقبول الخاص والعام لحسن بلاغته

Succenza, v. a., inspirer, mettre dans l'esprit de quelqu'un, اعداً عناما Suggérer (en bonne وسوس , (en mauvaise part) ، الهيد الشي اليم ب.!! Suggérer à quelqu'un un bon conseil, اشار عليم شور حسن. | Suggérer un expédient ،

SUGGESTION, s. f., instigation, persuasion en mal,

قتل الأنسار, Suicide, s. m., action de se tuer, المارية

. قاتل نفسه, Suicide, celui qui se tue lui-même, Suir, s. f., matière noire et épaisse que la fumée laisse en son passage, بابه _ المقار _ المقار ـ

Sur, s. m., graisse fondue pour faire de la chan-.شحم, دهن لعهل الشهع, delle

SUINT, s. m., humeur qui sort des corps des ani-

SUINTEMENT, s. m., action de suinter, SUINTER, v. n., sortir presque insensiblement, laisser couler, رشح A. Il ne suinte du vase que la li-queur gu'il contient, ما يرشع الكوزكة بها فيد

Suisse, s. f., république d'Europe, incient التويس

. دواب Suisse, s. m., portier d'une grande maison, Surra, s. f., ceux qui suivent, qui accompagnent, qui vent après ou avec quelqu'un, le la.

ـ توابع , ceux qui dépendent de quelqu'un, توابع

Suite, train de domestiques, مُصُدم و حُسُم الله عند الل Suite, oe qui suit, ce qui vient après, تنطية ـ

فيها بعد , Dans la suite ما بعد Suite, continuation d'un ouvrage, انتية.

. Je crains les suites de cette affaire, Cola peut avoir des المحانف من عاقبة هذا كلامر بیکن بنشی مند سوء ,suites

Suite, ordre, liaison, enchaînement de choses arrivées l'une après l'autre, ou rangées par ordre, .سلسلة ـ ترتيب ـ سلك ـ انتظام ـ نظام

De suite, adv., l'un après l'autre, sans disconti-ـ على التوالى ـ على بعضهم ـ ورا بعضه ,nuation, ثلاثة ايّام متواليات, Trois jours de suite, متواليا .ثلاثة ايام على بعضهم ـ

ـ فى الحال , Tout de suite, aussitôt, sans délai, الحال

فی کبکبتر . A la suite de, dans le cortége de A la suite de, après, Jw.

Suivant, prépos., selon, à proportion, de -نبع ـ Suivant son mérite, بسب ا استحقاق..... C'est suivant ce qu'il me dira, .تبع ما يقول لي

SUIVANT, adj., qui suit, qui accompagne, יוֹיִים, اتباع ,plur.

Suivant, qui vient après, اتني بعد. Le jour sni-, Le mois suivant إن و ثاني يوم سافر ,Le mois suivant .وفي الشهر التالي له

خذامت , s. f., خاتا

Surva, z, adj., qui attire beaucoup de monde, .مزحوم

منظوم , Suivi, où il y a de l'ordre, de la liaison SUIVAR, v. a., aller, être, courir après, accompagner, se conformer à, se laisser aller à, تبع A. Suivre de loin, تبع من بعيسد. || Suivre à la piste, ـ تبع اثره ,Suivre les tracce de . تبعهم على الأثار تبع هوى النفس , Suivre sa passion | اقتفع اثرة . Suivre son naturel اعطى النفس هواهـــا ــ , Suivre une doctrine مشي على مقتضى طبعه une opinion, تبع مذهب . ¶ Suivre les ordres, .0 سلك طريق , Suivre un chemin ! امتشل امرة |, pl., عاقبت ـ صادر , Suivre un chemin امتشل امرة |, Dl. سعے فی قضا کامر, Suivre une affaire, la poursuivre ا .سعی فی انهام کامر۔ عہل ہتے ہی کامر۔

Suivre, épier, observer, نرقب - تتبع

Suivre un cours (d'enseignement), واظب على العصور ل

Se Suivre, v. récip., تتابع. Les feuillets ne se مل الاوراق ما هن متتابعات ,suivent point متطابقات.

Suzzr, s. m., cause, motif, سبب - موجب. Sans بلا سبب ,svjet

Sujet, objet d'une science, matière sur laquelle on compose, on écrit, on parle, موضوع. Il sort du sujet, بتباعد عن المقصود

في شانك ـ في حقَّك , sur vous, غي شانك ـ في حقَّك مذا الشمان, A ce sujet, à ce propos .في هذا البائم

. أنسان, Sajet, personne sous le rapport du mérite, أنسان. Mauvais sujet, معتر, || Les mauvais sujets et les hon-Mشقيا و اهل العرض, nôtes gens

Sujet, t. de logique, la partie principale d'une noposition, موضوع - محمول عليه

سند اليم ـ مندا (Sujet, t. de grammaire Sujet, TE, adj. et subst., soumis à une autorité souveraine, رمایا; plur., رمایا. Le roi et ses sujets, الملک و رعیتد

. وجه ـ ظاهر ـ سطير profondeur, حت حكم Sujet, subordonné, obligé d'obéir, موجه ـ ظاهر ـ سطير قاده في بد

تكلىف

كل نفس , Tous les hommes sont sujets à la mort, .ذاىقتر الموت

من عادت ان Sujet à, accoutumé à, من عادت ان مبتلے بہرض ,Sujet à un mal

Sujet, exposé souvent à tel inconvénient, عليه L'homme est sujet à l'oubli, استال عليه محل النسبان

Suzerion, s. f., assujétissement, assiduité génante, .تعب _ عنف

زاج ـ توتيا , . Sulfate, s. m. .

Sulfuarux, sx, adj., de la nature du soufre, | ... lal. .کبریتی

SULFURIQUE, adj. (acide), ووج الكبريث. SULTAN, s. m., empereur des Turcs, Juliu; pl., سلاطين

رووسا , pl., وأوسا - كبار , pl., إكبير | Sultane, a. f., femme d'un souverain en Orient, كبير | سلطانة

Sumac, s. m., arbrisseau, سُهَاوُ ..

SUPERBE, adj. com., orgueilleux, arrogant, متكتر _ متهرد

ـ مفتخر ـ فاخر , Superbe , très-beau , magnifique ـ مكلّف _ عظيم

Superbe, s. f., orgueil, צי, על.

. بفخوة , Superbement , magnifiquement .

دناسة, Supercherie, s. f., tromperie avec finesse, كناسة .مکر ـ صلت ـ

Suprarétation, s. f., conception d'un fœtus quand il y en a déjà un de formé dans le sein de la mère, . صُبُل الامراة مع وجود جنين في احشاها

. شي زايد, Superfétation, redondance, inutilité, شي زايد. SUPERFICIE, s. f., surface, longueur, largeur sans

Il n'en connaît que la superficie, il n'en a qu'une عما لم بذلك الأمعرفة واهية, Sujet, obligé à supporter quelque charge, عما لم بذلك الأمعرفة واهية يعرف من الجهل اذنه .. ما يعرف الا الظاهر

> SUPERFICIEL, LE, adj., qui ne s'arrête qu'à la super-شفيف _ ظاهري, ficie; léger, qui n'approfondit pas, خامري

> SUPERFICIELLEMENT, adv., d'une manière superficielle, يخفة.

. مال _ مفتض , Supraprin , adj. , très-fin , مقتض _ عال _

SUPERFLU, E, adj., inutile, qui est de trop, alj. .الفاصل عن الحاجة ,Le superflu

SUPERFLUITÉ, s. f., abondance viciouse; ce qui est .; يادلا _ فوضلة , superflu

Supánieun, n, adj., qui est au-dessus; plus élevé,

.عقل رفيع Esprit superieur,

Supérieur en nombre, اکثر منهم عددا. Supérieur en connaissance, أكثر مند علياً

Supérieur, qui est le premier, qui a l'autorité,

. ريبس , Supérieur, qui a l'autorité dans un couvent Supérieurement, adv., d'une manière supérieure, احسن ما يكون [

.رياسة , Superiorité, s. f., autorité

تعدّم ـ فصل , Supériorité , prééminence .

Supériorité, excellence au-dessus des autres, en کون احد اکثر من عبرة علياً ,science, etc. .تنقدّم في العلم ـ

اسم التفصيل , Superiativ, adj. , t. de grammaire Supenstitieusement, adv., d'une manière su-. باعتىقاد باطل _ بوسوسة ,perstitieuse

SUPERSTITIEUX, SE, adj., qui a de la superstition, مولع بالاعتقادات الباطلة ـ موسوس

. باطل , Superstition , où il y a de la superstition , باطل

SUPERSTITION, s. f., fausse idée de certaines pratiques religieuses, وسوستة; plur., وساوس طن فاسد ـ اعتقاد باطل.

SUPPLANTER, v. a., faire perdre à quelqu'un sa place, lui succéder, ala de de de A.

Suppleant, s. m., nommé pour suppléer quelqu'un dans une fonction, عنواب عساعد ; pl., نواب.

Suppléer, ajouter ce qu'il y a de sous-entendu, قدر. Suppléer, ajouter ce qu'il y a de sous-entendu, قدر.

o. ناب عن احد Suppléer, remplacer, على عن احد

Suppleer ce qui manque, remplir les lacunes التحلل O.

Suppleer, v. n., réparer le manquement, le défaut de quelque chose, النقصان عوض ـ داوى النقصان 0. ـ مقام مقام ... 0 قام مقام ... 0

Supplément, s. m., ce qui supplée, ce qu'on donne pour suppléer; ce qui complète, אולה. Supplément d'un livre, בולה – געל.

Suppliant, E, adj., qui supplie, متضرّع ـ مترجّي Supplication, s. f., humble prière, تضرّع ابتهال.

Supplice, s. m., punition corporelle ordonnée par la justice; au fig., douleur, peine violente, etc., عداب.

Supplicina, v. a., faire souffrir le supplice de la mort, قتل O.

SUPPLIER, v. a., prier avec instance, soumission, دخلک الی ـ تصرّع الی الی ـ تصرّع الی ـ عرصـــک ـ انا فی حسبک ـ انا فی طولک ـ یا الله یا انت

Supplique, s. f., requête pour demander une grâce, عرض حال.

Support, s. m., ce qui soutient une chose, ce sur quoi elle porte, مسند ـ حامل ـ حيال.

تخادم الشيطان ل ظهر مساعد , Support , au fig., appui , soutien , علي في المال الشيطان المالية المالية

SUPPORTABLE, adj. com., qu'on peut souffrir, supporter, sub.

Supportable, qu'on peut tolérer, excuser, المحتبل Supportable, qu'on peut tolérer, excuser, المحتبل Supportable, qu'on peut tolérer, excuser, المحتبل I.

Supporter, endurer, tolerer, souffrir avec patience, مبر على _ احتيل . . اطاق O.

Suppose que, adv., posez le cas que, فرصنا أن ـ نـفرص أنـ

Supposer, mettre en avant, alléguer comme vrai ce qui est faux, فكر, أورد بالكذب 0.

Supposer, produire une pièce fausse, زور J. Lettre supposée, عن لسان احد.

Supposer, vouloir faire reconnaître un enfant pour fils de ceux dont il n'est pas né, مالكذب الى غير والديد

Supposition, s. f., proposition mise en avant comme vraie pour en tirer une induction, פֿאָרוּש,; plur., "נַבּגער פֿעָש - פֿאָרוּש.

Supposition, fausse allégation, بموضوع کاذب الجاد کاذب

تصنيفة, Supposition, production d'une pièce fausse. - تقديم كتاب مزور.

Supposition, action de supposer un enfant, نسب , ولد بالكذب الى غير والديم

Suppositoire, s. m., sorte de médieament externe placé dans le fondement ou dans le vagin pour différens motifs, مشافي موفة, pl., شيافي.

Suppor, s. m., fauteur et partisan; agent pour le mal, تابع مساعد, plur., اتباع Suppot de Saian, خادم الشيطان. ou d'avoir cours, بطال ـ منع.

فوات, Suppression, action de passer sous silence, فوات .سکوت عن شي ـ

Suppression d'un acte, action de le celer ou de le ابطال كتاب ـ اخفا كناب , detruire

Suppression d'une loi, شريعة.

قطع علوفة, Suppression d'appointemens.

Suppression, défaut d'évacuation, انقطاع Suppression d'urine, انقطاع البول.

SUPPRIMER, v. a., empêcher ou faire cesser de paraitre, منع A.

O. سكت عن عن Supprimer, taire, passer sous silence, وسكت عن O.

أبطل Supprimer, abolir, annuler, أبطل.

.أخفع , Supprimer, celer, cacher

. Supprimer, retrancher, قطع A.

SUPPUBATIF, IVE, adj., qui fait suppurer, مُسيّل .مُجرى القبح

SUPPUBATION, s. f., formation, écoulement du pus, .اندمل , Venir à suppuration : تقيّــ

تنقير ما دمى, Suppurer, v. n., jeter du pus, دمى I. ا . مطلع مند قیے

Supputation, s. f., calcul, حساب.

SUPPUTER, v. a., compter, calculer, ____ I.

SUPRÉMATIE, s. f., droit d'être chef d'une religion, . رياسة ـ امامة

Supreme, adj. com., au-dessus de tout en son .اعظم _ اعلى , genre

منتهئ الكيال, Le suprême degré de perfection الخر اقصى درجة الكيال ـ عاية الكيال.

Sur la porte, في _ فوق _ علم . Sur la porte, .متكائر | Sur le toit, فوق السطيح, | Sur un متكائر registre, ف دفتر. ∦ Sur ma foi, sur ma conscience, -Sur-le یی ذمتی و دینی ـ علی ذمتی و دینی champ, الحال . || Une pierre tomba sur lui, الحال . || 1.

فرق كل شي , Sur toutes choses , وقعت عليه جوزة | Sur toutes choses , وقعت عليه جوزة | عند المسا ,Sur le soir الخصوصا ـ

SUR, E, adj., qui a un goût acide, aigrelet, 500

- أكيد ـ حقيق Sûr, z, adj., indubitable, vrai, عقيق ـ اكبد

لائد مند ـ لامغر منه , Sur, inevitable, infaillible .C'est de l'argent sûr, مؤتّد _ يصير من كل بد _ .هان بالعت

Sar, qui produit son effet, مجرّب. C'est un moyen sûr d'obtenir ce que vous désirez, وبهك الطريقة تنال المقصود بلا شك المقصود بلا شك ac الطربق لاسلم ,le plus sûr, هذا

قوى , Sar, ferme .

.ماكر., solide, ماكر.

Sur, où il n'y a rien à craindre, Jol. C'est la route la plus sûre, هذا الدرب الاسلم Les chemins sont sûrs, الطرق امان.

Sar, en qui, ou à qui on peut se fier, امير.

ـ ابقن بالشــي Etre súr de quelque chose, کان الشی محقق و موکد عنگ

دوق صحیح , Gout sdr, qui ne se trompe point .ذوق سليم ـ

مر. کل بد ، A coup sar, immanquablement .ىلا شك

الاصليح ان - الاسلم ان ،Le plus sur est de

SURABONDAMMENT, adv., plus que suffisamment, کافیا و زیادة

- كثولة , Surabondance , s. f., excessive abondance ز یادة .

SURABONDANT, E, adj., qui surabonde, ב كثير

Surabondant, superflu, زاید.

A. ـ کثر, SURABONDER, v. n., être très-abondant

غالي.

SURANNATION, s. f., t. de chancellerie (lettre de), pour renouveler un titre suranné, عديد حية.

Suranné, e, adj., vieux, عتاق ; pl., وتاق.

SURANNER, v. n., avoir plus d'un an de date, . ٨. ٥٠ عتى من من من من من من من

Surbaissé, z, adj., t. d'architecture (voûte, arcade), qui s'abaisse au milieu, قبّت أو قنط و وسطها منخفض

انخفاض وسط القبتر , SURBAISSEMENT, s. m., انخفاض Surcharge, s. f., surcroit de charge, زيادة حل ثقل الحيل على Surcharger, v. a., charger trop, يعقل الحيل .حيلم جل زايد ـ

- كثر عليهم التكاليف, Surcharger, imposer trop, . حهلهم تكاليف زايدة ـ . ١ ظلم

غارق في بحر الاشغال , Surcharge d'affaires

SURCEOIT, s. m., augmentation, زود _ زيادة.

SURCROISSANCE, s. f., ce qui croit au corps par-زيادة في البدن خارجة عن dessus la nature, . الطبيعة

Surcroitre, v. n., s'accroître au-delà des bornes, .1 زاد عن الحدّ

.سى زايد, Surnert, s. m., dent de surplus, اسى زايد صم - طرش , SURDITÉ, s. f., privation de l'ouie SURDORER, v. a., dorer solidement, doublement, .I طلی جیدا

Sureau, s. m., arbrisseau plein de moelle, . بيلسان - بلسان - خُهان - سبوقة - سنبوقة -بلا خوف _ بامار , Sûrement, adv., avec sûreté, بالا خوف _ بامار . _ بلا شک _ بتاکید , Sûrement, certainement .من کل بد

Surrchère, s. f., enchère au-dessus d'un autre, . Faire une surenchère, مزاد على غيرة I. SURENCHÉRIE, v. n., غيرة L. 3 ; I.

Suaraccation, s. f., t. de mysticité, ce qui est إمين كلامنا ـ ريس المباشرين المباشرين.

تطوع ما نفلة, au-delà des promesses, des obligations الشترى au-delà des promesses زيادة على الواجب - |

> SURÉROGATORRE, adj. com., au-delà de ce qu'on . نوافل , plur ; نافلة _ زايد عن الواجب ,doit

> . حامض ـ مزز , Sunar, ra, adj. fam., un peu acide SCARTÉ, s. f., éloignement de tout danger; état de - صوب ـ حفظ ـ امان , celui-qui-n'a rien à craindre La défiance est la mère de la . امنية ـ امن و امان .من خاف نجا ـ الاستخوان يولد الامان .sarete ا Lieu de sûreté, où il n'y a rien à craindre, موضع أمار. | Lieu de sûreté, prison, أماري

En sareté de conscience, نسلامت الذمة. . ضيانة, Sareté, caution, garantie,

SURFACE, s. f., superficie, extérieur, pl., . سطی متسوی , Surface plane .ظاهر ـ وجه ـ سطوح ا || Surface convexe, سطح محدّب. || Surface con-وجد المآء, Surface de l'eau السطر مقعر, cave

Subfaire, v. a., demander trop de sa marchan-.o طلب في الشي ثبن غالى ـ غلى إdise, حلف ما

Surfaix, s. m., sangle par-dessus la selle, حزأم . فوقانے

Sungron, s. m., rejeton qui sort du pied de l'ar-. فرع طالع من ساق الشجوة .bre

.وصل الي Sungin, v. n., arriver,

Surgir, s'élever, naître, عدث ـ تولد , A.

SURHAUSSEMENT, s. m., action de surhausser, son . فلو زايد ,effet

Surmausser, v. a., mettre à plus haut prix ce qui فلي ثاني etait déjà cher, غلي ثاني.

Sureumain, E, adj., au-dessus de l'humain, e, حد الشر

SURINTENDANCE, s. f., inspection au-dessus des .رياسة المباشرين ,autres

SURINTENDANT, E, s., qui a une surintendance,

Surlet, s. m., espèce de couture, سراجة.

SUBJETER, v. a., coudre en surjet,

Surlendemain, s. m., le jour qui suit le lendemain, مثالث يوم.

Surmener, v. a., excéder une monture par une marche forcée, اهلک ـ اتعب.

Surmonti, E, adj., au-dessus duquel il y a une autre chose, أيد شي ما .

Surmonter, au fig., surpasser, , & O.

I. مسکث ا . . 0 عام فوق SURNAGER, v. n., nager dessus, عام فوق . . 0 طافی . . 0 شافی ــ . 0 طافی

SURNATUREL, LE, adj., au-dessus des forces de la الحيلة.

nature, غيرة الطبيعة . Surpi

Surnaturellement, adv., d'une manière surnaturelle, نبوع عجيب ـ بنوع يفوق الطبيعة.

Surnom, s. m., nom après le nom propre, كنية علية ; plur., ألقاب ;

Surnomura, v. a., ajouter une épithète au nom propre, — — ä.

Surnumeraire, adj. com., au-dessus du nombre déterminé, قوق العدد واليد عن العدية

Se surpasser soi-même, faire merveilles, فتك. انتبه برجفة ـ انصرع المترى . Surpayer, v. a., acheter trop cher, المترى . Surseance, s. f., déla . عالمي . عالمي .

Surpayer quelqu'un, lui donner plus qu'il ne lui est du, حقّم اعطاء زيادة على حقّم.

ـ تونية ,Surris, s. m., vêtement d'église en toile. قهيص فوقاني

- زود - زاید , Sunplus, s. m. , le reste, l'excédant - زود - زاید

Au surplus, adv., au reste, وغير ذلك

SURPRENANT, E, adj., qui étonne,

۔ فاجی ,Suapaendae, v. a., prendre sur le fait .وقع فیہ ۔ اشتلق علیہ

Surprendre, prendre au dépourvu, à l'improviste,

Surprendre, prendre furtivement,

Surprendre, abuser, induire en erreur, غش I. O.

Surprendre, obtenir par fraude, حَمَّلُ بِالْكُو و الحملة.

- اشتاق على سر ,Surprendre, découvrir un secret اطلع ,I. كشف على سرّ

Surprendre, causer un saisissement, étonner, اخذ العقل ـ حيّر ـ ادهش.

متحیر ـ مدهوش Suapais, e, adj., étonné, etc., .حیران ـ

Surprise, s. f., action par laquelle on prend au dépourvu, کبسة.

. حيرة _ دهشة , Surprise , étonnement

Surprise, trouble, وعة .

Surprise, erreur, blė.

عيلة ـ غش ـ خيانة ,Surprise, tromperie خدىعة.

Sursaut, s. m., surprise lorsqu'on est éveillé brusquement, رجفة عضرع, S'éveiller en sursaut,

Surséance, s. f., délai, suspension d'une affaire, تأخير _ مهلة.

SURSECIE, v. a.; et SURSECER à , v. n., suspendre, البّس فوق ملبوس, Jun autre, المّر, القي دعوة الى عير وقت, différer une affaire . Strasm, s. m., délai, بنات مالت المالة عند المالة المالة المالة المالة المالة المالة المالة المالة المالة الم

نقص ,vaisseau trop plein _ مبقى الى غير وقت ,vaisseau trop plein لقص . موخّم إلى غير وقت

عيشة بعد موت أخر, Surtane, a. f., laxe trop forte, taxe ajoutée à la un autre, عيشة بعد موت الخر . . مطلوب زايد _ زيادة معلوم , d'autres

تولية بعد موت اخر, dans sa charge après sa mort زود المعلوم على Suataxea, v. a., taxer trop haut, .0 طلب من احد زيادة عن الحق_

SURTOUT, adv., plus que toute autre chose, charge, متولى بعد أخر. .خصوصا ـ بالاخص

فوقانية , Surrour, s. m., habit de dessus

غفلم

Surveillant, E, adj. et s., qui surveille, مارى; Sus, prépos., sur, المارى. . حراس , plur.

Sunveille, s. f., le jour qui précède la veille, ذلك إ قبل بيومين ـ عشية قبل

نزو _ قلة احتيال Surveiller, v. a., être attentif à la conduite de trop aisément, نزو _ قلة احتيال quelqu'un, حرس ـ رأقب I.

.۸ وعي علي

SURVENANCE, s. f., t. de pratique, arrivée impré-. حدوث - ظهور vue,

Survenant, E, adj., qui survient, الحادث.

SURVENDRE, v. a., vendre trop cher, باع غالى I. | - اعوا - ا SURVENIR, v. n., arriver inopinément (chose), مدث A. Il m'est survenu une affaire et je suis retourné, عدث لي غرض فعاودت . Il survint une .1 جا على غفلة

Survente, s. f., vente à un prix excessif, غالىة.

Survenu, E, adj., venu inopinément, إلدى جا علم غفلة .

Sunveria, v. a., mettre un habillement par dessus

SURVIDER, v. a., ôter en partie ce qui est dans un

SURVIE, s. f., t. de palais, état de celui qui survit

SURVIVANCE, s. f., droit de succéder à quelqu'un

SURVIVANCIER, s. m., qui a la survivance d'une

ـ باقی , SURVIVANT, E, adj., qui survit à un autre

SURVEILLANCE, s. f., action de surveiller, alle. Survivre, v. n., demeurer en vie après un autre, A. Survivre à son عاش بعد موت اخراً - عافلہ , A. Survivre à son .عاش بعد کسر عرضه honneur,

En Sus, adv., par delà, par dessus, زيادة على

Susceptibilité, s. f., disposition à se choquer

Susceptible, adj. com., qui peut recevoir telle مستعد لقبول ـ قابل ل , qualité, telle modification _ ادار بالم على , Surveiller, v. n., veiller à,

> لا يحتيل Susceptible, qui s'offense trop aisement, لا يحتيل كثير لاخذ على خاطرة ـ نزق ـ

Suscitation, s. f., suggestion, instigation,

Suscitea, v. a., faire nattre, ולשת ב ופוס. Dieu سلط الله عليهم فلانا ,suscita contre eux N.

Susciter, faire nattre, attirer, causer, - L. tempête, حكيتنا فرتنة. || Survenir (personne), أحدث أ. Il a suscité la guerre dans tout l'univers, اقام العمرب والفتنة شرقا وعربا

Suscaiption, s. f., adresse qu'on met à une lettre,

مذكور اعلاء, Suspir, E, adj., nommé ci-dessus, علاء Suspect, e, adj., soupçonné, qui mérite de l'être, Sұнонұнів, s. f., qualité, rapport des synonymes, . أتفاق في المعنى ـ مرادفة معنى.

Synorrique, adj. com., qui se voit d'un même synoptique, عُلُوم يُنظر, Tableau synoptique في طلّة. عُلِي طلّة.

Symogum, adj. et s. (fièvre), continue saus redonblement, בֿב עוֹיִם און ליים אין ליים אין ומדרור.

SYNOVIE, s. f., liqueur visqueuse, mucilagineuse qui se trouve dans les articulations mobiles, مادّة مثل اللعاب توجد في المفاصل المتحركة.

SYMTAXE, s. f., arrangement des mots, des phrases selon les règles de la grammaire; ces règles علم النحور, علم تركيب الكلام ـ.

Sunthèse, s. f., méthode de composition, elle est opposée à l'analyse, تاليف

SYNTHETIQUE, adj. com., de la synthèse, تالیفی SYNTHETIQUEMENT, adv., تالیفیا

STRIAC, QUE, adj., langue, سرباني.

الشام _ سورية ,Syris, s. f., contrée d'Asie برّ الشام _ بلاد الشام

' Syazen, мв, adj., de la Syrie, شامی; plur., شوام.

.سرياني , Syrien de religion

Systematique, adj. com., qui appartient au système, قياسي ـ ترتيبي.

Systematique, qui fait des systèmes, تناع قياسات, مخترع أوا جديدة

SYSTEMATIQUEMENT, adv., d'une manière systématique, على قاعدة ـ بقياس.

SYSTÈME, s. m., assemblage de principes vrais ou faux, liés ensemble, et des conséquences qu'on en tire et sur lesquelles on établit une opinion, une doctrine, of, - ocean.

Système, hypothèse, قياس.

Système, réunion d'astres, de parties, علة.

SYZYGIE, s. f., temps de la nouvelle ou de la pleine lune, مران جدّة القيراو تهامه.

 \mathbf{T}

TAB

T, s. m, vingtième lettre de l'alphabet français, احرف التا وهو العشرين من الف با

Ta, pron. poss. f., ك. Ta fille (en parlant à un homme), ثنتُك. ∦ Ta fille (en parlant à une femme), ثنتك.

Tabac, s. m., plante, الدّخان Tabac à fumer, النّتن - دُخّان Tabac à priser, نُشوق et vulg., زعوط

TAB

TABAGIE, s. f., lieu public destiné pour fumer,

Тававін, s. m., farceur, bouffon, ф.

Таванінаси, s. m., bouffonnerie, тель.

Таватійня, s. f., petite bolte où l'on met du tabsc en poudre, علبة نشوق; plur., علب.

كاتب شرعى TABRLLION, s. m., notaire,

TABERNACLE, s. m., tente où était l'arche,

ـ عيد المظلم , La fête des tabernacles . تبتد العهد ـ TABLATURE, s. f., arrangement de lettres, de marques pour le chant, sur des lignes, حدول.

رفوق , pl., وفوق ـ تنخت , Donner de la tablature, au fig. fam., donner de l'chose dessus, l'embarras à quelqu'un, علب.

TABLE, s. f., planche, etc., sur des pieds, ماولته . الواح , pl. , لوح ـ شقف , pl. ; شقفة | موايد , pl. ; مايدة ـ سفرة , Table à manger . سُفرة ـ || Table à manger longue, bl.... || Bonne table, خراطة Tenir اسفرة عظيمة, Tenir خراطة table, donner souvent à manger, فتر سفوة. ∥ Se . قعد على السفرة , mettre à table

Table, lame de métal, de pierre, etc., sur laquelle on grave, لوح; plur., الواح.

. فهرسة , index , notes , etc. , فهرسة

Table rase, esprit neuf, susceptible de toutes les impressions, لوح جديد.

Table de nombres , جدول . Tables astronomiques , تنقويم التوارينج, Tables chronologiques, زيبج

TABLEAU, s. m., ouvrage de peinture sur une surface, représentant un sujet, صورة; plur., صورة . تصاویر , .plur ; تصویر

Tableau, au fig., représentation vive et naturelle . بیان _ وصف _ صورة , d'une chose

Tableau, ouvrage contenant la description d'un . بيان ـ وصف ـ تقويم ,pays

Tableau, ouvrage contenant la description d'un art, d'une science, بيار.

Tableau, feuille sur laquelle sont écrits les noms des personnes qui composent une compagnie, قايعة کالسامے ِ

Tableau, ouvrage à cadre, filets et accolades, .برواز

Tableau, planche noire sur laquelle on trace des caractères, des figures avec de la craie, حنق _ لوج .

اعتبد على , TABLER, v. n., faire fond sur Tabler, rester à table, قعد على السفوة.

TABLETIER, s. m., qui fait des ouvrages comme .خراط, des échiquiers, des trictracs

TABLETTE, s. f., planche pour mettre quelque

تفكرة , Tablettes, au plur., agenda, calepin

Tablette, composition réduite en forme plate,

TABLETTERIE, s. f., métier, ouvrage du tabletier,

TABLIER, s. m., morceau d'étoffe qu'on met devant soi, فوط , plur., فوط تر Mettre un ta-. تنفوط في محزم ,blier

TABOURET, s. m., siége qui n'a ni bras ni dos, اسكيلة _ كرسي

Avoir le tabouret, avoir le droit de s'asseoir dessus له مجلس في الدولة la cour, à

.كبس الراعي Tabouret, plante, hourse à pasteur, كبس الراعي TAC, s. m., maladie contagieuse des moutons, فصل عنم

TAC-TAC, adv., mot qui exprime un bruit réglé, طقطق

TACET, s. m. fam. (garder le), ne dire mot, لزم الصيت.

TACHE, s., f., souillure, marque qui salit, قعة. Taches de rousseur, , انيشر . || Tache blanche aux ongles , بُوشہ .

Tache, défaut dans un ouvrage, عيب; plur., .عيوب

Tache, au fig., ce qui blesse l'honneur, la répu-دنس ـ عيب ـ عيبة ,tation

TACHE, s. f., ouvrage qu'on donne à faire dans un شغل _ مواية _ مقاولة ,temps limité

Prendre à tâche, au fig., s'attacher à faire, اجتهد في

TACHER, v. a., souiller, salir, faire une tache, الوث - سخهط - وشنح - بقع

Tacker, au fig., blosser l'homasur, la réputation , دَنُس .

ا جتهسد فی Ticken, v. a., s'efforcer de, فی است. و هم عهل ههتر فی رب ـ تحایل علی

- ارقط - موقط ، Tacasset, s, adj., marqueté, مُعْتَى - مبوقش - مبوقش .

TACHETER, v. s., marquer de diverses taches, . نقش نقوش ـ برقش ـ شعور

TACHICHAPHIE, s. f., art d'écrire très-vite, فن الكتابة.

TACITE, adj. com., qui n'est pas dit, sous-entendu, مقدّ.

TACITEMENT, adv., sans être formellement exprimé,

TACITURNE, adj. com., qui parle peu, sombre, rèveur, ατρο - ατρο - ατρο . . .

. مس ــ لهس .Tact, s. m., sens du toucher مجسّ

Tact, au fig., jugement fin, délicat, ذوق. Il n'a pas de tact, il ne s'aperçoit pas qu'il fait des impertinences, ما يذوق روهم.

TAGTILE, adj. com., qui est l'objet du toucher, aisé à toucher, عَبُسٌ ـ مَسْع.

TACTIQUE, s. f., art de ranger les troupes en bataille, et de faire des évolutions militaires, de camper, تعبية الحروب و صفّ الجيوش.

دفتر الارناوط . TAFFETAS, s. m., étoffe de soie mince et tissue دفتر الارناوط . comme la toile, عُبُرة . Taille . im

Tafia et Taffia, s. m., eau-de-vie de sucre, عرقى ـ عنبرى.

TAGETES, s. m., plante, تغلية - قبلغ.

TAIR, s. f., toile qui enveloppe un oreiller, اعطا معدد : plur., دهه مخدد اعطیت

Taie, pellicule qui se forme sur l'eil, حُطَاطَةً عَلَمَ العَبِينِ .

Taie, eaveloppe du fectus, du foie, etc., عشاء ـ فشاء , etc., ابونس الجنين

Taillandiers, a. f., art, ouvrage des taillandiers, בנונא.

TAILLANDIER, s. m., qui fait des outils, des baches, etc., ב مدّد عدّد.

TAILLANT, s. m., tranchant, Ja.

TAILLE, s. f., tranchant d'ane épée, Ja. Poyez Estoc.

Taille, coupe d'un habit, تنفصيلة.

. تقليم الشجر, coupe des arbres, etc., تقليم الشجر.

.بربت , manière de tailler une plume, بربت.

Taille, manière de couper, de tailler les pierres, عجر منحوت. Pierre de taille, تحوث.

Taille, milien du corps, خصر. Taille fine, خصر

Taille, bois pour marquer par des entailles ce que l'on fournit ou reçoit, جَفَلَة عَلَم جريدة علام . دفتر الارناوط .

جزیم ـ میری , Taille , imposition

. نقش المنقاش Taille-douce,

Taille, opération de la pierre, عثق لاستخراج

TAILLEB, v. a., couper, retrancher d'une matière, برى قلم A. Tailler une plume, برى قلم 1. [Tailler des

pierres, الجسار A. | Tailler un habit, فحث الجسار A. | Tailler un habit, قبل ثوب الجار, Tailler des arbres, التجار, Tailler en pièces, défaire entièrement, كسرهم كسرة فاحشة I. قرص العسكر.

Tailler des croupières, de la besogne à quelqu'un, lui susciter des embarras, alle.

Tailler, faire l'opération de la taille, شق O. Bien taillé, de belle taille, أقامة,

TAILLEUR, s. m., qui fait des habits, كتياط.

Tailleur, officier de la monnaie, قطّاع دار الضرب.
Tailleur de pierres, مجّار.

تغلة ـ شجر جديد , s. m., jeune bois, علم جديد.

Tailloia, s. f., bois sur lequel on coupe la viande, قرأمي , plur. , قرأمي

. صفيحة قزدير, TAIM, s. m., feuille d'étain,

TAIRE, v. a., ne dire pas, صكت عن O. ـ مسكت .

Se Taire, v. pron., garder le silence, سكت O.

. ميث ـ . . فرن الصيت ـ . . ميث ـ . . ميث ـ . . الخرس ـ اسكت

· TAISSON, s. m., blaireau, عناتى لارض.

TALC, s. m., sorte de pierre, طلق - طلق . TALENT, s. m., capacité, habileté, ثمعرفت - كفاية, plur., معارف.

rlur., موهبة ربية , plur., موهبة ربية , plur., فصايل . وفصيلة _ مواهب

Talent, disposition, aptitude naturelle pour, قريحية.

تُود , Talion , s. m., punition pareille à l'offense . ثأر ـ قصاص

Talismanique, adj., qui appartient au talisman, dhung.

TALMUD, ou THALMUD, s. m., livre des Juiss, الثلود

TALOCHE, s. f. popul., coup de la main sur la tête, صفعت لكا مية.

TALON, s. m., la partie postérieure du pied, بعب ; plur., باعقاب ; plur., عراقیب ; plur., عراقیب ; plur., عراقیب

Étre sur les talons, au fig. fam., presser, suivre de près, مكن في عراقيبم , في اكتافم O. ـ اكتافم I.

Montrer les talons, fuir, اورى عرض اكتاف.

كعب الرمح - عقب الرمح , Talon d'une lance

TALONNER, v. a. fam., poursuivre de près, presser, importuner, سكن في اكتافي O.

ميل ـ حدور , Talus, s. m., pente

TALUT. Foyes TALUS.

TALUTER, v. a., mettre en talus, bâtir en pente, بنی بهیل مهل بحدور I.

Tamarin, s. m., fruit, کہر۔ تہرهندی (Arabie) - عردیب (Égypte).

Tamaninier, s. m., arbre qui produit le tamaria, شجر العرديب.

TAMARIS, s. m., arbuste, أثل عطرفا.

Tamboun, s. m., caisse cylindrique dont les deux fonds sont des peaux tendues, طبول, pl., طبول. Petit tambour ou timbale, bassin de cuivre ou de terre recouvert d'une peau tendue, نقارة; plur., نقر د. ع الطبل Battre le tambour, نقر 20.

. pl. , طبّال, Tambour, celui qui bat le tambour, طبّال ; pl. , طبّالير.

دايرة ـ دفوف , pl. , دف , Tambour de besque .طار ـ

Tambour, tympan de l'oreille, صهاح.

Tambour, instrument de forme circulaire pour broder, اطار.

'Mener tambour battant, au fig. fam., remporter des avantages successifs sur, كرش O. Ce qui vient de المقدم la flûte retourne au tambour, les biens mal ou promp-خط مياس , courbe خدى يا سدرة , tement acquis se dépensent de même e ودّى با مدوة. | Le tambour a couvert le son des جاء الطبل اخفى اصوات النابسات, Adres, على النايات. (Prov. qui veut dire que les grandes douleurs font taire les petites; que le plus fait oublier le moins).

Tambourin, s. m., sorte de tambour de forme درىكىتر, allongée

تقر, TAMBOURINER, v. a., battre le tambour, نقر

نقرتے , Tambourine, s. m., qui tambourine

Tamis, s. m., sac, toile, peau pour passer, tamiser, منخل; plur., المناخل Tamis très-fin pour séparer la partie la plus fine de la farine, دقاق.

Passer au tamis, au fig. fam., examiner sévèrement, فحص A. م نخل م.

TAMISER, v. a., passer par le tamis, منحل O.

مخراق , Tampon, t. d'écolier, mouchoir roule, مخراق .

TAMPONNER, v. a., boucher avec un tampon, ٥. سڌ

. دباغ ـ دبغة ـ قشر شجر البلوط مطحون للدبغ

حششت الدود , TANAISIE , s. f. , herbe aux vers , عششت الدود . ما بين كبار و صغار إ بهدل - . O شفر TANCER, v. a. fam., reprimander, مشفر

TANDIS QUE, conj., pendant le temps que, Liu. . Tant que je vivrai, مسا دام _ طسسوال مسا] في حال نومد _ بينها هو نايم . Tant que je vivrai, .طول ما أنا بالحيالا ـ ما دمت بالحياة | ـ مادامك هـون , Tandis que vous êtes ici a مادام انث هنا. ∥ Il prétend le connaître, tandis يزعم اند يعرفد والحال ما ,qu'il ne l'a jamais vu شافد أبداً.

TANGAGE, s. m., balancement d'un vaisseau de امطراب مركب , l'avant à l'arrière, et vice versa و ميلم من المقدم الى الموخر و من الموخر الى

TANGENTE, s. f., ligne droite qui touche une

TANIÈRE, s. f., cavité servant de repaire aux bêtes sauvages, جحر; plur., اجعار.

TANNER, v.a., préparer le cuir avec le tan, نغ O. TANNERIE, s. f., lieu où l'on tanne, مد بعة ; plur., دتاعة _ مدابغ

TANNEUR, s. m., qui s'occupe à tanner, ذياغ.

- على هذا القدر - كذا rant, adv. de quantité, القدر - كذا et مُلقدر عكذا القدر عكذا القدر عكذا . يطلع لک كذا ولي كذا,pour vous et tant pour moi الا هلقد, انم Il a tant mangé qu'il s'est fait mal, اكل هلقد, quoi من كثر ما أكل حصل لد صرر _ تشوش . أيش ينفع هذا القدر من المال ?sert tant de richesses ا ا ا n'a pas tant de savoir vivre que d'esprit, الله الم Tant que je . من الادب قدر ما عنك من العقل puis, على قدر مقدرتسي. | Tant il est bardi, ا كيا به مرر الجرالا Tant il était difficile de fonder, . لما كان من الصعوبة في وضع اساس

Les auteurs tant grecs que latins, التصانيف امّا من اليونانيين وامّا من اللاطينيين سواكار, , s. m., écorce de chêne moulue pour tanner, Tant pour vous que pour lui et d'autres, سواكار الك اولم اولعير فاس. | Tant bon que mauvais, .Tant grands que petits, ما بين طيب و ردى

قدر مدّى البصر, Tant que la vue peut s'étendre, قدر مدّى - طول ما ـ طاليا , Tant, aussi long-temps que, طاليا

Tant plus que moins, à peu près, إيد ناقص; .فضلا عن ان Tant s'en faut que, فضلا عن

Si tant est, J.

ياخسارة , Tant pis, adv. de regret , الخسارة .

Tant mieux pour . نور على نور مضربة معظيم م . الكث , toi

قلیل ۔ شویتہ Tant soit peu, un peu, قلیل ۔

A. فتح السيرة على _ فتح سيرة , Tante, sœur de men فتح السيرة على _ A. امراة العمّ, Tante, femme de l'oncle إ. خالة , la mère TANTÔT, adv., dans peu de temps, bientôt, عن قربب.

.م., ساعة , Tantot, il n'y a pas long-temps .في الغرب, Ce soir, في الغرب.

Tantot, conj. alternative, ساعة - ساعة ساعة اي ,Tantôt oni, tantôt non .مرّة ـ شي _ حيناً ساعت لا . Tantôt il s'assied, tantôt il se lève, ـ مرّة يقعد و مرة يقوم ـ تارة يقعد و تارة يقوم شي يقعد شي يقوم.

Taon, s. m., grosse mouche à aiguillon qui tour-. زنبور ـ دتان خيل ,mente les animaux

TAPAGE, s. m. fam., désordre, grand bruit, .غوش , Faire du tapage . غوشة _ شوشونا

شلقے , TAPAGEUR, s. m. fam., qui fait du tapage.

سدادة, s. f., ce avec quoi on bouche, سدادة.

. كف _ رزة , Tape, fam., coup de la main,

ملد بي Tape, B, adj., séché, aplati au sour, ملد الم

مرجيحة, TAPECU, s. m., bascule, مرجيحة.

TAPER, v. a. popul., frapper, ضرب I. O. .0 لطش

Taper, terme de mer, boucher le canon, تسك O. .المدفع

Taper, terme de perruquier, faire rensier les cheveux, الشعر.

En Tapinois, adv. fam., sourdement, en cachette, في الخفية ـ على السكيتي ـ سكيتي

SE TAPIR, v. pron., se cacher en se tenant dans une posture raccourcie, J.J. A.

; اکلیم ـ ـ بساطات , ابسطة , بسط , plur., بساط Tant mieux, adv. de satisfaction, طنفسة _ جول , plur., جل _ اكاليم , plur., جل _ اكاليم , plur., Petit tapis long pour faire la prière,

Mettre sur le tapis, au fig. fam., proposer à l'exa-

Amuser le tapis, sam., parler de choses vagues, سلى الجياعة

Tapisara, v. a., orner de tapisserie, فُوشُ O.

Tapisser de vigne, معرش.

TAPISSERIE, s. f., ouvrage fait à l'aiguille ou au .طنفسة _ فرش , métier, étoffe pour tenture

Tapissien, ène, s., qui travaille en tapisserie, . فراش

TAPON, s. m. fam., étoffe, linge, soie, etc., mis . كوم قياش ,en tas

TAPOTER, v. a., donner de petits coups en badinant, de Lube.

TAQUIN, E, adj., mutin, contrariant, مناكف منکی ۔ جکر

- انکے ۔ ناکف TAQUINER, v. a., contrarier,

.وسأخة , Taquinerie, s. f. fam., avarice sordide Taquinerie, caractère mutin, contrariant, action . جكارة _ نكاية _ مناكفة ,de taquin

TABABUSTEB, v. a. fam., importuner par du bruit, des paroles, رجّع راس.

TARARE, adv. interj., bon! bon! je m'en moque, צען.

Tano, adv., وغورى (Kasraouan). الوقست راح Je soupe tard, الوقست الحقيقة الم يتعوق حتى يقوم ,Il se lève tard العوق بالعشا العدين, Trop tard إ

TARDER, v. n., différer de faire, demeurer longtemps, تعوق _ عوق . Je vous prie de ne pas tarder ـ نرجو عدم العابق في الحبواب, Tapis, s. m., étoffe dont on couvre un plancher, إنه me répondre, بارجو عدم العابق في الحبواب

الا تتههلوا عنا في الجسواب العرب ال

Tarder, s'arrêter, aller lentement, en sorte que l'on vient tard, بطى I. ـ بطى. Allez et ne tardez بهو, ولاتتعوق

Tarder, v. à la 3° parsonne, vouloir, souhaiser, ما صدّق ای متی ـ اشتهی

Tabbis, ive, adj., qui tarde, qui vient tard, متأخّر م وخرى.

بطی , Tardif , lent , بطی

TARDIVEMENT, adv., tard, أمتأخرا.

TARE, s. f., déchet sur la qualité, la quantité, علت علت .

Tare, poids de l'enveloppe, barils, pots, emballage des marchandises, terme de sommerce, فارخ ـ فارخ.

. Tara, su fig., vice, défaut, عبب ـ نقص pl.,

Tank, z, adj., vicić, corrempu, معيوب

TABENTULE, s. f., araignée que l'on dit venimeuse, يُتيلاً

Taren, v. a., causer du déchet, de la tare, بوز. Tarer, peser un vase avant de le remplir, عادر.

SE TARGUER, v. prou. fam., se prévaloir, تجهرم أفتخر على الناس ب.

TARIBEE, s. £, outil, grosse vrille, مبخش کبیر

TARIF, s. m., rôle du prix des denrées, des marchandises, etc., نعریف _ بیان کلاسعار.

Tansun, v. a., réduire à un tarif,

TARIR, v. n., être à sec, cesser de couler, عِشَ O. A. يَصْ فَيْ A. Se Tâte.

Tarir, v. a., mettre à sec, نشف من الله عند الل

TARIASABLE, adj. com., qui peut se tarir, être tari, الماء عليل الماء.

.رسغ الرجل ,TARSE, s. m.,

TARTARE, s. m., enfer des poêtes, jam.

. *Tartare* , habitant de la Tartarie , قشرى ; eell. ,

TARTAREE, s. f., pays d'Asie, יעל כ ולהדת.

قرصة , TARTE, s. f., pâtisserie plate, قرصة .

.قريصة , TARTELETTE , s. f. , petite tarte , قريصة

TARTRE, s. m., dépôt terreux et salm du via, ملح الطوطير .Sel de tartre, دردی ـ طوطيــر ملح الطوطير .d. عطوطير مطوش .Tartre émétique إ

. طرامة الاسنان, Tartre des dents,

TARTUFE, s. m., faux dévôt, منافق.

.كيهان , plur. ; كوم , Tas, s. m., monceau

Tas, au fig. fam. iron., multitude, كبشة.

Tasse, s. f., sorte de vase à boire du café, ونجان; plur. , فناجير.

Tasse, petite écuelle, L.b.

TASSEAU, s. m., support d'une tablette, حيال.

Tasser, v. a., mettre en tas, كوم.

. كيس ـ . I لبد Tasser, presser, fouler, كيس

Titer, v. a., toucher, manier doucement une chose, جسّ O. مسّس Titer le pouls, جسّ النبون

Tater, au fig. fam., essayer, éprouver, جرب.

Tâter, goûter d'un mets, etc., , 313 O.

Tâter, sonder, tâcher de connaître par expériesce, صَّر O. A.

Se Tâter, v. pron. sam., s'examiner, se sonder, عش نفس

TATEUR, SE, S., au fig. fam., irrésolu,

Catillow, s., Some - in the standard

. كثولا علبت . TATILLOHRAGE, s. m.

Татиловина, v. n., entrer mal à propos dans tqute sorte de petita détails. گئر علیت.

. Taronnement, э. и., action de tâtonner, تخسيس.

TATONNER, v. a., chercher dans l'obscurité en tà tant; tâter des pieds, des mains, pour se conduire de l'acceptant de la mains de la mains

Tatonner, au fig. fam., procéder avec timidité, incertitude, procéder avec timidité,

A idionar, adv., en thiompant, وهو بعسمس .

TATOUAGE, s. m., action de latouer, وشمع على الجلد

TATOURN, v. a., bigarrer le corps avec des couldurs imprégnées dans des piqures à la peau, 50 c. ... c. J. C. ... g. I.

مدقوق , TATOUŁ, E, adj., مدقوق.

TAUDIS, s. m., petit logement en désordre, خُنَ TAUPE, s. f., petit animal noir qui fouit la terre, ام ادراس ـ خُلدة ـ فارة غيط.

TAUPIER, s. m., preneur de taupes, على المقاد .
TAUPIÈRE, s. f., piège à taupes, المخلد .
TAUPIELER, s. f., المخلد .

TAURE, s. f., jeune vache, ale.

TAURRAU, s. m., mâle de la vache, ثور; plur., اثوار, ثيران.

Le Taureau, signe du zodiaque, برج الثور.

Taurologie, s. f., répétition inutile d'une même idée, عند راعادلا معني

TAUX, s.m., prix établi pour la vente des denrées, اسعار, plur., اسعار, plur., بسعر

. TAVELER, v. a., moucheter, برقش.

TAVERNIER, s. f., terme de mépris, cabaret, خيّارة.

TAXATEUR, s. m., qui taxe les lettres à la poste, محدّد اجرة المكاتيب.

TAXATION, s. f., action de taxer, שבנبد לל سعار, במניגר לל TAXER, v. a., régler, limiter les prix des denrées, des marchandises, حدّد الاسعار ـ سعر.

Taxer, faire une imposition, على المردة على I.

Taxer quelqu'un de, l'accuser de, نسب I.

Taxe, s. f., réglement pour le prix des deurées,

سعر , ce prix établi , سعر.

Taxe, opération de taxer, taux de l'impôt, somme imposée, مطلوب مون ـ فردة ـ طقس.

TECHNIQUE, adj. com., propre à un art, affecté aux arts, en parlant d'un mot, ومطلاحي.

TE DEUM, s. m., hymne de louange et d'actions de grâces, sa cérémonie, المحيد الله عند الله

Тесимент, s. m., ce qui sert à couvrir, lbe; plur., قطية , plur., أفشية ; plur., .

TEIGNE, s. f., sorte de gale à la tête, פֿرוֹץ.

Teigne, vers qui ronge les livres, les étoffes, 🏎

Teigneux, se, adj., qui a la teigne, أقرع; plur.,

TRINDAR, v. a., faire prendre à quelque chose une couleur différente de celle qu'elle avait, colorer, صبغه أزرق O. Teindre en bleu, صبغه أزرق . || Se teindre les ongles et la paume des mains avec du henné, تحصّب ـ تحسّى. || Teindre ses mains de sang, المحسّب يديد بالدما

Teinte, s. f., degré de force donné aux couleurs, وُون ; plur., الوان , plur., الوان

TEINTURE, s. f., liqueur pour teindre, impression qu'elle fait sur l'étoffe, äche - صباغ - صباغ.

Teinture, terme de chimie, الون Teinture de carabé, الون الكهربا.

Teinture , impression laissée dans l'âme par l'éducation , ثر اثر

معرفة واهية, Tointure, connaissance superficielle . من غير نامل ـ بعير حق ـ بفجر (droit, la raison يعرف طرف من المتال ـ بعير نامل ـ بعير نامل ـ بعير نامل ـ بعير مذا الفن

TEINTURERIE, s. f., atelier de teinturier, TRINTURIER, ERE, s., qui exerce l'art de teindre. .صباغ

TEL, LE, adj., pareil, semblable, etc., مثل. عيري ما شفت شي ,Je n'ai famais rien vu de tel المثل هذا, شع كذا الله المثل هذا والله كذا a. || Il y avait une foule telle que je n'ai من كثرة ازدحام الناس, من كثر ما pas pu entrer, Tel maître ". كانوأ الناس مزدجين ما قدرت ادخل كيا هو السبد كذا هو العبد .

Tel, quelqu'un, L'orage tombera sur tel qui انقع المصيبة على من لا يفتكر فيها n'y pense pas, انقع المصيبة على من الايفتكر فيها مثلیا هو, Tel quel, sans changement

على قدّة _ كيف ماكار, Tel quel, quelconque, على قدّة _ ایش ماکان ـ

Un tel, فلانت Une telle, فلانه Telle chose, الشي الفلاني]. || Il a dit telle et telle chose, (Syrie) قال حیک و حیک ـ قال کذا کذا

TÉLÉGRAPHE, s. m., machine pour transmettre les nouvelles par des signes; construction en forme de tour sur laquelle est placée cette machine, अं भी بيث الخبار - برج الاشارة -

TÉLESCOPE, s. m., lunette d'approche, s, li. .دور بين

. باقوت , Télésie, s. f., pierre précieuse

TELLEMENT, adv., si fort, de telle sorte, بهذا المقدار.

طلينس , TELLINE , s. f. , coquillage ,

TÉMÉRAIRE, adj. com., hardi avec imprudence, .ما يبالي - متهجم - وقر - فاجر

من غير , (jugement) Teméraire, fait sans preuves اثبات.

TEMMAIREMENT, adv., sans réflexion, contre le

Témérairement, avec une hardiesse imprudente, .من غير معالاة ـ بفجر

Tankarra, s. f., hardiesse imprudente et inconsi-. تهجّم ۔ مجازفتہ ,deree

Noble témérité, courage, 3, -..............

TEMOIGNAGE, s. m., repport d'un ou de plusieurs témoins sur un fait ,شبادة. Le témoignage des actions شهادات لافعال , est plus juste que celui des hommes -Invoquer le témoi اعدل من شهادات الرجال gnage de quelqu'un, كاستشا.

Témoignage, preuve, marque d'estime, etc., .شواهد , plur. ; شاهد

TÉMOIGNER, v. a., servir de témoin, porter témoignage, مثبد له A. Témoigner en faveur de, مثبد له شهد على , Témoigner contre

Témoigner, marquer, faire connaître ce qu'on .اظهر ـ بيّن ـ اعطى شاهد , sent, ce qu'on pense

Trinoin, s. m., celui, celle qui dépose ce qu'il a vu ou entendu, شهود ; plur., كشاهد Prendre à témoin de, اشهد استشهد على الم

Témoin, marque, monument, ce qui sert à faire شاهد , connaître.

TEMPE, s. f., partie de la tête depuis l'oreille jusqu'au front, صدغ; plur.; اصــداغ). Ornement en or et en pierres précieuses que les dames egyptiennes portent sur les tempes, , ill; plur.,

TEMPÉRAMENT, s. m., complexion, constitution du corps de l'homme, مزاج , pl., مزاج ; pl., .طبيعة _ طباع

Tempérament, penchant à l'amour physique,

Tempérament, au fig., adoucissement, accommo-شهولة _ طريقة _ دوا dement,

TEMPÉRANCE, s. f., vertu qui règle les passions, les désirs, ورع ورع النفس ـ ورع .

Темрилант, E, adj., qui a la vertu de la tempérance, وربع - عفيف.

Tempérant, qui a la vertu de tempérer (remède),

Темпелативк, s. f., disposition, état actuel de l'air, نو_ كيفية الهوا و La température s'est un peu adoucie, شوية ألبو دفي شوية.

Tempéré, au fig., modéré, sage, posé, راجع - راجع

وسط , Tempéré (style) , وسط .

TEMPÉRER, v. a., modérer, diminuer l'excès de, أعدل لطّف.

TEMPÉTE, s. f., orage, violente agitation de l'air, نو ـ فرننت ـ زوابع (Barbarie).

Tempéte, trouble, sédition, valamité, رَجَّة - مصيدة.

Trmpeter ontre قلب الدنيا بالعياط عهل زوابع I.Tempeter contre quelqu'un, يتعزرن على

TEMPLE, s. m., édifice public consacré à Dieu, جيكل; plur., هياكل.

Темровлікв, adj. com., à temps, momentané,

عالمی, Temporel, séculier, l'opposé de spirituel عالمی.

TEMPOREL, s. m., revenu d'un ecclésiastique, مدخول کاهن.

Темроявывант, adv., l'opposé d'éternellement,

ملاكعة ,Traporisation, s. f., action de temporiser ملاكعة . . تيهل ـ تاني ـ

TEMPORISER, v. n., retarder, différer avec espoir d'un meilleur temps, סיי, סיי, כ"ג'ל בי" ב"ג'ל ב"ג'ל בי" ב"ג'ל ב"

TEMPORISEUR, s. m., qui temporise, ملآكع __ متيةل __ متيةل

Tamps, s. m., succession des momens, mesure de la durée des êtres, ومن; plur., ازمان ـ ازمان ـ ازمان . pl., زمان ـ اوقات . plur.; pl., احيان . pl. وقت ـ ازمنت . احيان . pl. وقت ـ ازمنت . الحيان . peu de temps , bientôt, الحيان . ومان إمان المان وقات . وقات اوقات ـ بعض اوقات . هم طول الزمان ـ على معنى الزمان ـ على طول الزمان ـ على مرك الزمان ـ على مرك الزمان ـ على الزمان ـ المان المان المان المان ـ المان المان ـ على مرك الزمان ـ على الزمان ـ وقات ـ منع الزمان ـ وقات ـ منع الزمان ـ وقات ـ منع الزمن . Passer le temps , tuer le temps . قطع الوقت ـ قطع الزمن . قطع الوقت ـ وقات ـ و

Temps, terme préfix, اوقت الجل به temps, dans le temps prescrit, على الوقت المعلوم.

Temps, délai, مَهُلَدُ . Demander du temps, طلب اعطى مهلة المهام الله المهام ا

Temps, loisir, وقت المحاوة عند المواقع . Nous n'avons pas le temps, عندنا وقت Si vous avez du temps, si vous n'êtes pas pressé, ان كان عندك المحادة.

 faire cela, ما الحق عليه ما الحق اعبله. Nous avons le temps, il est de bonne heure, عليه عليه عليه . عندنا وقت.

. اوان ـ وقت , Tamps, saison

زمان ـ اجيال, plur., وجيل إجال الجيار ; plur., الجيار ـ عصر ـ في البام موسى , plur. الجيام موسى . Du temps de Moise و على زمان , Du temps du calife Haroun-Arrachid الحليفة عارون الرشيد . قبل الاجيال , Avant tous les temps الخايفة البامنا . قبل الاجيال , Avant tous les temps المنا

Temps, par rapport à l'état des choses dans un pays, à la manière de vivre, etc., ايام وزمان. Temps difficiles, قالم مشدّة Temps heureux, ايام رخا الزمان. الإنان Céder عدد الزمان وافق حال الزمان. الطوع الزمان طاوع الزمان. الماوع الزمان.

Temps des verbes, terme de grammaire, زمان; plur., ازمنت.

A temps, adv., assez tôt, على وقت. Vous arriverez à temps, تاحق إلى العق عليه والمعانفة المعانفة المع

A temps, dans le moment convenable, غ. ه. A temps, pour un temps fixé, معلوم.

بيكن TRNABLE, adj. com., où l'on peut rester, يبكن

TENACE, adj. com., visqueux, adhérent, الزج. Tenace, au fig., avare, الماسك برايد مقربط عنيد. Tenace, opiniatre, متيسك برايد مقربط ونيد. Tenacité, s. f., qualité de ce qui est tenace, قربطة Tenacité, au fig., avarice, opiniatreté, au fig., au fig., avarice, au fig., avarice, au fig., avarice, au fig., au fig., avarice, au fig., au fig., au f

TERANGIER, RRE, s., qui tient des terres, propriétaire, ملتن

TENANT, s. m., combattant envers et contre tous, من القى اباحد على جيع الناس.

Tenant, qui s'est impatronisé dans une maison, y domine, متهلک فی ـ ملازم.

. محمامي , Tenant , défenseur

. نواهي و حدود , Tenans et aboutissans

صقر, TENABE, s. m., t. poétique, enser, صقر.

TENDANCE, s. f., action de tendre vers, Ju.

Тамрант, z , adj. com., qui tend à une fin , qui est dirigé vers , قاصد .

طسونی ,Типроп, s. m., extrémité du muscle. اطرانی, plur., العصب.

TENDAE, adj. com., qui peut être très-aisément divisé, aísé à broyer, à manger, التي عنول المناء. Viande tendre, منبزطرى, وخص Pain tendre, كتبوطرى, وخص Tendre, délicat, المحيف.

جديد, jeune, عديد.

Tendre, au fig., sensible à l'amitié, à la pitié, à l'amour, رقيق حنون. Qui a le cœur tendre, شفوق ـ رقيق القلب.

TENDRE, v. a., bander, tirer une corde. گُـُ I. ـ قـُنْب

Tendre , dresser, نصب O. Tendre des filets,

Tendre, tapisser, فرش O.
Tendre, présenter en avant, مدّ ما فاول O.

0. أل إلى - ودى إلى

L قصد الي, Tendre, au fig., avoir pour but, القصد الي

TENDERHENT, ady., avec tendresse, a.es.

TEMPRESE, s. f., sensibilité à l'amitié, à l'amour, . حنو ۔ حنیۃ ۔ حنۃ ۔ رقۃ قلب

Tendresse, amour tendre et passionné, غرام iten.

TENDRETE, s. f., qualité de ce qui est tendre, ليانت ـ طواوة

مقنب _ مشدور , TENDU , adj. , bande , عشدور

Tendu (style), sans aisance, sans souplesse, مشحوط

Tinibans, s. f. pl., obscurité, privation de la lu-ظلام ـ ظلية , mière

عتية , Ténebres , nuit , عتية .

Ténebres, au fig., erreur, aveuglement, . L.

Tenesaeux, se, adj., sombre, obscur, مظلم.

TENESME, s. m., épreinte, envies continuelles, dou-احزق, اourenses d'aller à la selle, حزق.

TENEUR, s. f., le contenu d'un écrit, مضهون.

TENEUR, s. m., celui qui tient les livres, les re-Sistres, كاتب مخلة

.الدودة المتوحّدة Txnia, s. m., vers solitaire,

TENIR, v. a., avoir à la main, entre les mains, .I مسک

Tenir, avoir en sa puissance, posséder, L. هذا البيت I. Je tiens cette maison à loyer, هذا مندي بالايجار

Tenir un ensant, le tenir sur les sonts de baptême, وقف لم شبين ـ عهد ولد

Tenir, occuper un espace, & A.

0. كان بهقام ـ . 0 قام مقام , Tenir lieu de

Tenir, mettre et garder dans un lieu, Lie A. .مكاتيب | il tient son fils dans un collége, مكاتيب

Tendre, v. a., allor, aboutir vers, المناطط ابند في مدرسة الـ ألى Tendre, v. a., عاطط ابند في مدرسة الـ هماند و مسكد عنام ٥٠.

Tenir, maintenir, entretenir en état, Lies A.

- نيتم ,كيل وعك , Tenir sa parolo, sa promesso, عيل وعل .1 رفي بوعك

Tenir, contenir, renfermer, ; et mieux ; et mieux ;

Tenir, arrêter, fixer, June I. - bus O.

. تيسكف براي د O. عال براي و Tenir une opinion

Tenir, réprimer, rétenir, empêcher de, احاش O. - مبط O. Tenir dans le devoir, مبط O. | Tenir sévè-. صعطه وقرط عليم , rement , tenir serré , tenir de court

Tenir, laisser dans un certain état, de. Tenir . خعل الا مواب مفسوحة , les portes ouvertes

Tonir, reputer, estimer, croire, de O. - - I. الحسبة رجل صالح , Je le tiens pour honnête homme . احسب ذلت الحسب ذلت يكون لي بذلك الافتخار ـ افتحارالي

Tenir de, avoir appris de, منهع الشي من A. ـ . هم علم الشي من

Tenir une chose de, en être redevable à , ici الشي مسسن. Je tiens cela de ses bontés, a. ∥ Ceux dont je هذا مندي من فصلم و انعامہ tiens la vie, وَالدُيِّ . [Fenir une chose de ses an-رورث الشي من câtres par héritage,

A. شبد أحدا , ressembler à quelqu'un, أعبد أحداً . O. Tenir une ملك طريق , O. Tenir une mauvaise conduite, ردى الك سلوك سلوك . الا une assemblée, عقد مجلس. || Tenir des discours, Tenir table, demeurer ، تمكلم بكلام م. وقال كلام à table, قعد على السفرة , Il tient une boutique فاتع دكان في الحارة الفلانية, dans tel quartier, Tenir, entretenir, soigner, نظم ـ دبر. Tenir une .دبر البيت maison,

وصّله, بلغم, Faire tenir des lettres à quelqu'un, بلغم

ي تجارب ، ... Tenir à une opinion , au mal , انجرية _ غواية _ اغوا , plur . لم علاقمة ب اغوا , d'amitié , بانجرية _ اغوا تسک برای

تعصب ب,مع

تنجوبة _ جهد _ اجتهاد _ سعى ,reussir وقع في - . A بلع ما En tenir, être dupe, etc. الشرك.

.وطائ , Grande tente ، اوبة ـ خُيم et منام و السقام . . O دام . Grande tente . وطائق , Grande tente . دافع ـ مانع , Tenir dans une place assiégée, résister . وقف قدأمه , Tenir contre quelqu'an إ. حاصر ـ . ثبّت ـ . I ثبت Labir boo, tenir ferme, قاومه Tenir à, être contigu, الأصق _ اتَّصل ب _ لازم.

Tenir, à la troisième pers. indéf., dépendre de Il tient à peu de chose que وقف على ـ تعلق ب je ne fasse, الو لا قليل كنت عيلت . | Il ne tient pas à moi, ما في يدى S'il ne tient qu'à cela. ان كان كلامرموفوني على ذلك.

Tenir, être contenu dans, & cor., em.,

Se Tenir, v. pr., être, demeurer en un lieu, dans un état, قعد O. _ طل A. _ ثمّ A. Se tenir les bras croisés, oisif, اقعد بطال Se tenir debout, وقف ظل واقف

ينهستك من Se Tenir de, s'empêcher de, نهستك.

Se Tenir à, s'en tenir à, s'arrêter, se fixer à quelque chose, ne vouloir rien de plus, قرار ا عتهد على. افتصرعلي - اكتفى ب - استقر على ا

تنقنيب, Transion, s. f., état de ce qui est tendu, ــ عَمْد. Trop de tension produit le relachement, . كثولا الشد ترخي

Tension, au fig., grande application d'esprit, .حصر فکر

TENTANT, E, adj., qui tente, cause du désir, .بعوي

TENTATEUR, TRICE, s., qui tente, qui cherche à .مغوى ـ عاوى ـ شرّ ير ,edduiro

Tenir, v. n., être attaché par un lien d'intérêt, ; - Teprarion, s. f., mouvement intérieur qui exeite Ne محن , plar ; محنة _ وساوس ,plar ; وسوست لا تدقيلنا تجارب , nous induisez pas en tentation مند مع المجارب . الله المحارب عند المحارب ا

TERRATIVE, a. f., action par laquelle on tente de

Тити, s. f., pavillon à la guerre, etc., نيخ ;

.فتبلت , Tente , rouleau de charpie , فتبلت .

TENTER, v. a., essayer, éprouver, s'efforcer de, .اجتهد **ي ـ سع**ے في ـ جرّب

- أغوى - . 0 غسر Tenter, solliciter au mal, غسر حرك إلى الشر الزق , التصق , لصق ب Tenir, être adhérent, بحرك الى

> Tenter, exciter le désir, donner envie, اشتهی اروم ،Je suis tenté d'aller شرقی . شرقی

> TENTURE, s. f., certain nombre de pièces de tapisserie, de même ouvrage, حلة ابسطة على الماد الم

TENU, E, adj., entretenu, soigné, منظوم مدبر.

Tenu de, obligé à, بر لزوم ل , ب

Tenu, fort delie, قيق.

مدّة جلوس , s. f. , durée d'une assemblée , مدّة

تعدة ـ , كبة , Cheval ، قعدة ـ .

Tenue, manière de tenir, June.

مندأم , Tenue, manière d'être vêtu.

Qui n'a point de tenue, léger, variable, al le

TÉRÉBENTEINE, s. f., résine du térébinthe, . صهغ البُطم - ترمنتين - تربنتين

TERGIVERSATION, s. f., action de tergiverser, .محاولة

TERGIVERSER, v. a., prendre des faux-fuyans, biaiser, Jala.

TERME, s. m., fin , borne d'un temps , d'un espace, . هدود , pl. , عد - نهاية - اخر , pl. , عدود

Terme, tempo préfix de payement, عيماد. A trois mois de terme, أبوحدة ثلاثة أشهر له Le terme est échu, عضر الميماد Payer son terme, la somme due au terme, کفع ما علیه فی الوقت المعهود, دفع ما علیه فی الوقت المعهود.

Terme, temps, moment, פנים. Cette femme n'est pas à terme, ומי לאחוף הוא לארים ווחאן הואת של לאחוף של בידה ווחאן הואת של בידה ווחאן בעל העל בידה בעל לאחוף בידה ביד ווחאן בידה ביד ווחאר ביד ווחאר

Terme, mot, diction, الفاظ على ; plur., فاها الفاظ ; plur., فاها الفاظ : Termes, au plur., état où est une affaire, ما ألفاظ . Termes, position où est une personne vis-à-vis d'une autre, الورد عال . Dans les termes où nous sommes ensemble, de semblables cérémonies sont inutiles, ما نحن معكم في وارد مثل . هذا التكليف .

TERMINAISON, s. f., désinence d'un mot, le أواخر الكلم; plur., أواخر الكلم.

TERMINER, v. a., borner, Ja O. - JJa.

Terminer, finir, achever, صلّح - كَمَّل - كَمَّل اللهِ اللهُ الله

Se Terminer, v. pron., se passer, se finir, s'achever, انتهى. Comment l'affaire se terminera-t-elle? على ايش ينفصل الحال.

Mot qui se termine en, par, كلية التي أخرها. TERNAIRE, adj., de trois, ثلاثي.

TEANE, adj. vom., qui a peu d'éclat, کدرکایی.
TEANE, s. m., trois numéros de la loterie, ثلاث نهر.

TERNI, R, adj., qui a perdu son lustre, مظلم ــ مظلم.

TERMIR, v. a., ôter l'éclat, la couleur, حاكبي - اكبي

سوّد وجهه ـ . I ثلم المبيث .Ternir la répùtation . . غرق الناموس .

TERNISSURE, s. f., état de ce qui est terne, كباوة.
TERRAIN, s. m., espace de terre, sa qualité, ارضي piur., ارضيد ـ اراضي Reconnaître le terrain,

Ménager le terrain, au fig., employer les moyens de succès avec prudence, مشى بحسماب I. ــ المراد ا

۔ عارض و قاوم ,Disputer le *terrain* , l'avantage .وقف قدام

Reconnaître le terrain, les personnes dont le succès dépend, نقرف بالنّاس.

Étre sur son terrain, parler de ce qu'on sait bien, تسكّم في فنّه.

Gaguer du terrain, avancer peu à peu vers le succès, قدّم ـ قدّم.

ت عومت تواب , Terrasse, s. f., levée de terre . كومت

Terrasse, toit en plate-forme, سطوح ; pl; بطوح نالله وضع تراب ورا حابط لتهكينه ; pl; سطوح ; pl; بطوح نالله ; pl; بطوح نالله ; pl; بطوح ناله ; pl; بطوح ; pl; بطوح ناله ; pl; بطوح ; pl; بطوح ناله ; pl; بطوح ; pl; بطو

- لــوش , Terrasser , ôter les forces , accabler . اعدمه القوى.

TERRASSIER, s. m., homme qui travaille à la terre, نكاش الارض

Terre, en parlant des diverses natures de terre,

ارض خصيبة , plur., اراضي المنابع, Terre fertile , ارض ارض عاقرة , Terre stérile . أرض

Terre à potier, terre cuite dont on fait les vases, . فخار في Terre la terreur إ. فخورة , Endroit où l'on cuit cette terre . فخار argileuse dont on se sert au bain, بيلوري. | Terre sigillée, مختوم , dui est de terre (vase), أراضى .من طين

رَمام العقارات ـ عندائي , De la terre, de la poussière . تراب , Il prit un peu des terres . زمام العقارات الخذ شوية تراب في يك de terre dans sa main, ولي ألحذ شوية تراب Ils transportaient la terre dans des paniers, latei | عجر; plur., احجا. . التراب في قفف Jeter de la terre sur un mort, اهال التراب على مت

Terre, sépulture, ثرى ـ ترأب. Que la terre lui soit légère, المات ثراة (vœu que l'on ajoute après le nom d'une personne qui n'est plus).

بر ـ اراضي ; plur. , ارض , Terre , contrée

اراضي ; plur., إرض ; plur., اراضي

Terre, bord de la mer, continent, . Aller à terre, A. | La terre ferme, le continent, آلبر الاصيل

جيع الناس , Toute la terre, tous les hommes

.TERREAU, s. m., fumier pourri et réduit en terre,

TERRE-NOIX, s. f., plante hulbeuse, بلبوس. TERRE-PLEIN, s. m., plateau,

اختف الحتف , TERRER , v. n., se cacher sous terre

TERRESTRE, adj. com., de la terre, de sa nature, . أرضي

.مالهاني ـ دنيوي ـ

TERREUR, s. f., épouvante, grande crainte, .اهوال , plur ; هول ـ خوف عظیم

.مخلوط نتراب

TERRIBLE, adj. com., qui est propre à donner de

TERRIBLEMENT, adv., d'une manière à inspirer de

TERRIEN, adj., qui possède des terres, ---

TERRIER, adj. et s. m., registre du dénombrement

Terrier, cavité dans la terre, retraite des lapins,

TERRINE, s. f., vase de terre en cône tronqué, .مواجير ,.plur ; ماجور ا

TERRITOIRE, s. m., espace de terre qui dépend d'une juridiction, etc. , إرض أرض .

TERRITORIAL, E, adj., qui concerne le territoire, .ارضی

TERROIR, s. m., terre considérée par rapport à ارض _ تراب _ طين , l'agriculture

TERRORISME, s. m., système, régime de terreur, ايام اصطهاد

TERRORISTE, s. m., agent ou partisan du système de la terreur , مصطهد.

TERTRE, s. m., éminence de terre, colline, W; اکوام , کیمان , plur. , کوم ـ تلال , plur

TESSON. Forez TET.

TESTACÉE, adj. com., couvert d'une écaille dure et ابو باغة ـ صدفي ,forte

TESTAMENT, s. m., acte qui contient les dernières أوصعي - وصّعي , Faire son testament . وصيّة , Terrestre, l'opposé de spirituel, d'éternel, اسفلي Laisser quelque chose à quelqu'un par testament,

. العهد الجديد, Le Nouveau Testament, l'Évangile, العهد

العهد القديم , plur. , اهوال , plur. , اهوال , l. L'Ancien Testament , العهد القديم , TERREUX , sa, adj. , mêlé de terre . ترابعي مقلط المستقد . ايمخص الوصية .

TESTER, v. n., faire son testament, - - - -

TESTICULE, s. m., corps glanduleux où se prépare plur., بيضة - خُصَى ; plur., خصية ; plur., بيضات , بيص

TESTIMONIAL, E, adj., qui rend témoignage اثنات. Preuve testimoniale, par témoins, بشهد الشي بالشهادة

Tet, ou Tesson, s. m., morceau de pot cassé, .قطع , plur. ; قطعة فنحارة مكسورة

TETANOS, s. m., convulsion qui roidit le corps, .دومورجه ـ لقوة

TATARD, s. m., petit de la grenouille, ولد الضفدع. TETE, s. f., chef, partie de l'animal, زأس; plur., ـ لطش الراس ، Couper la tête, مي رقبته ، I. | Tomber la | | Porter à la tête, monter à la tête ، رؤوس tête la première, وقع على راسه شكك Mal de tête, صداع ـ وجع راس. || Donner le mal de tête, Rompre la tête à quel. استعم _ وجع الراس qu'un, l'étourdir, l'importuner, - وجمع رأسمه ازعجه ـ .0 نخر عظهر

Aller téte levée, au fig., ne pas craindre les reproches, مشي و رأسه مرفوع I. Il n'ose plus lever la tête, ما بقى له راس ينشال, يرتفع Aller la tête baissée, avec courage, sans examen, مشي وهو I. مغيّض عيسيد. || Laver la tête, au fam., répri-- عسل راسم - عهل له تغسيلة راس , mander en aveugle, غلى الله الهي على I.

Se mettre une وقف , دخل , حط في عقل أحد Se mettre une المافر في خسهاية فارس حطَّرد خُول في عقله , في راسه , chose en tête كان هو يقدّمهم - كان هو المقدّم عليهم , commandait || En tête, à la tête, devant, au premier rang, פֿבֿוֹן . Se jeter à la tête Tre A Tre, adv., seul à seul, en particulier, do', faire trop d'avances, عرض نفسه على O., ومن ألس لرأس لرأس الله ألم . Être tête à tête avec quelqu'un, اختلوا مع بعضهم ـ اختلى معه Bonne tête, homme qui ا عقل سليم. Bonne tête ا

Testateur, trice, s., qui fait son testament, a une bonne tête, שובת ב عاقل سليم - عاقل . ₪ Mauvaise tête, homme entêté, etc., مُقل. [] Je donne ma tête à couper qu'il ne reviendra pas, بيهات ان Tourner la tête à quelqu'un, lui . ∦ الن بقى بيجبى - ادار راسه ـ دور راسه ماواند ماور راسه faire adopter ses opinions مبغه O. _ عقلہ A. || Tourner la tête, aläe غذا ـ بننم. || La tête me tourne, je suis prêt à me trouver mal, انا داينے, La tête lui tourna, il fut prêt à se trouver mal, il O. Crier à tue tête, fam., crier de toute sa force, مرح حتى جاب التابهين , صرح متى جاب التابهين . على روحه , vulg. , يعي , vulg. , ايونجي على روحه , soi و من هذبک , puis ce moment il n'a plus la tête à lui في خاطرة , Avoir en tête الساعة ما عاد وعي -I. O.∥ Qui a la tête près du hon ضرب على الراس مناخيرة , net, qui s'irrite aisément Deux têtes dans un bonnet, deux. اسريع الغضب personnes de même opinion, سليزين في لباس. ال خبط براسدفي الحابط, Donner de la tête contre un mur, فيط براسدفي الحابط مايطرق واسه في التحايط . ∥ Ne savoir où donner de .لطشة _ صوت , Coup de tête, étourderie, hardiesse || Perdre la téte, au fig., perdre le sang-froid, la ماع مقلم , présence d'esprit, le jugement . I. || Qui a perdu la tête طاش عقله _ ضيّع المعقول A la tête de cinq cents cavaliers (il partit), قاومسم. | Mettre en tête, au fig., suggérer,

.على راس كل واحد, Par tete.

Tate-A-Tate, s. m., entretien de deux personnes, للتطا.

.وربينج انشى , Tara-Coanue, ع. f., plante,

TETER, v. a., tirer le lait de la mamelle par la succion , رضع م A. Donner à téter , رضع .

. باشلق _ راسية , Terière, s. f. , partie de la bride Trrw, s. m., bout de la mamelle, יָל ; pl., יָלוֹן; pl., יָלוֹן

Тетіне, s. f., pis de la vache, de la truie, - position d'un écolier, осече э

.استخواج الطالع _ إ بزاز, plur. ; بزر plur. إ بزار Térow, s. m., mamelle de femme . تدی _ نهود , plar. , نهد _

العدل , tice فر اربع , tice de géométrie فر اربع , tice قواعد.

. حليات , plar ; حلية مز

محقم م مُقل م عنيد الراي ,Taru, z, adj., obstiné, TEXTE, c. m., tos propres paroles d'un auteur, partient, إيخص الحكم الذكور. . مترر ۔ فض

Texte, passage de l'Écriture, au fig., sujet de dis-. مبارلا , ۲۰۰۰

. TEXTUEL , LE , edj. , qui est dans le texte , قضي . TEXTUELLEMENT, adv., sans s'écurter du texte, على موجب النص

. בלה ולל הפנד , s. f., action de tisser; au fig., le tissu, et la religion pour objet, בלה ולל הפנד la lisison d'un ouvrage, أساحة.

THAUMATURER, adj. com., qui fait des miracles, | gie, משלח של שלה של שלה ... صافع العجايب

TRÉ, s. m., arbrisseau; ses feuilles, Sh.

THÉATRAL, E, adj., qui appartient au théâtre, ne . بصلى للعب الكومدية - ملعبي , conviem qu'à lui

THÉATRE, s. m., lieu où l'on représente les pièces ملاعب, pl., معلي, pl., ملاعب

. قصايا ; plar , قصمة ; plar , قصمة ; plar , قصمة ; plar , قصمة ; lopper ses grands talens, ses belles qualités, .ميدان

THEIRR, s. f., vane à bes pour le thé, ري الم الشاي

THÉBAIDE, s. f., province d'Égypte, , June.

TRÉSSE, s. m., croyunce de l'existence d'un Dieu, .ايهان بالد واحد

THÉISTE, s. m., qui reconnaît l'existence d'un .موهد بالله Dien.

Tuène, s. m., sujet, matière; t. de collège, com-

كشف النجم , Thème céleste , terme d'astrologie ,

Trains, s. f. , décace de la justice; au fig. , la Jus-

THÉOGRATIE, s. f., gouvernement où les chefs sont حكم السلطنة, s. f., le bout de la mamelle des bêtes, regardés comme les ministres de Dieu, حكم السلطنة والامامد في نفس شخص

THÉOCRATIQUE, adj., de la théocratie, qui lui ap-

TRÉODICÉE, s. f., justice de Dieu, all ...

TRÉOLOGAL, s. m., qui enseigne la théologie, etc., مدرس في علم الكلام و اللاهوت

THEOLOGAL, E, adj., qui a Dieu pour objet, .لاهوتے

Tricologia, s. f., science qui a Dieu, la révélation

THEOLOGIEN, s. m., qui sait, enseigne la théolo-

THÉOLOGIQUE, adj. com., qui concerne la théolo-.لاهوتني , gie

THÉOLOGIQUEMENT, adv., selou les principes de la الاهوتيا , theologie.

THÉORÈME, s. m., t. de mathématique, proposition d'une vérité spéculative qui peut se démontrer,

TRÉORICIEN, s. m., qui connaît les principes d'un عالم علمًا لا عهلًا ـ عالم باصول الفي علمًا ا

THÉORIE, s. f., connaissance qui s'arrête à la spéculation sans passer à la pratique; spéculation, pour la poitrine, صدرى. .المخياض مقابل للرباص علم نظرى علم بلا عهل . THEORIQUE, adj. com., qui regarde la théorie .نظری ۔ علمے

THÉORIQUEMENT, adv., d'une manière théorique, نظر تأ علماً

THÉRAPEUTIQUE, s. f., partie de la médecine qui enseigne à guérir les maladies, معالجة الأمراض.

TRÉBEACAL, B, adj., qui a la vertu de la thériaque, . ترياقي

THÉRIAQUE, s. f., composition dont la base est la chair de vipère; cordial, antidote, ترياق. Sorte de -درباق فاروق , thériaque d'excellente qualité الرباق فاروق . « Celui que le serpent a piqué mourra avant que la thé-الى أن يجي الترباق من riaque arrive de l'Irak, الى العراق يكون الملسوع مات

THERMOMÈTEE, s. m., instrument pour indiquer اميزان الطقس, les dégrés de froid ou de chaud ميزان الحرّو البرد

THERMAL, E, adj. (eau), eau minérale chaude, .ما. ينبع من الارض و هو حار

THERMES, s. m. pl., bain, مهامات; pl., تهامات. TRÉSAURISER, v. n., amasser des trésors, de l'ar-.A جمع مال ـ .I كنز, gent

THÉSAUAISEUR, SE, s., qui thésaurise, juis.

Turst, s. f., proposition, question à discuter, ou معادلة, que l'on défend publiquement dans les écoles, . Soutenir une thèse مسألــــة -.اثىت مسالت

THEURCIE, s. f., magie pour entretenir commerce avec les dieux bienfaisans, ورد.

قسم مثلاثة المخنفج - تربية , THLASPI, s. m., plante .تودري ـ هروالسطوح

تنتر ـ تن ـ سيك حوث

THORACHIQUE, adj. com., relatif à la poitrine, bon

صدر, THORAX, s. m., poitrine, صدر.

THRUMBUS, s. m., tumeur à l'endroit de la saignée, ورم يحدث في موضع الفصادة.

THOYA, s. m., arbre, " الحاة, حشا

. صعتر _ حاشا _ سعتر , THYM , s. m., plante

Тнумвийн, s. f., espèce de thym,

THYMELEE, s. f., Laureole, Garou,

قلنسوة الياما , Trank, s. f., bonnet du pape تاج البابا

عظم الساق , Tibia , s. m. , os intérieur de la jambe , عظم الساق القصبة الكبري.

Tic, s. m., maladie, mouvement convulsif des داء بعتری الخیل و هو نوع حرکت ,chevaux

عادة ردية ـ داء ,Tic , habitude ridicule .

. فاتر, Tikde, adj. com., entre le chaud et le froid , فاتر

Tiède, au fig., sans ardeur, J.L.

. بفتور , Tiedement, adv.,

. فستور , Tranzun , s. f. , qualité de ce qui est tiède , فستور .فتور - برود Tiedeur, au fig., manque d'ardeur, فتور - برود.

O. Faire tiédir فتر, O. Faire tiédir de l'eau , ماء.

متاعک , Tirm, NE, pr. possessif, qui t'appartient, . نتاءک ۔

. اقاربک Les tiens, au plur., tes proches,

Les tiens, ceux qui te sont attachés, حاعتك.

לك, TIERCELET, s. m., male d'oiseau de proie, الطيور الجوارح

TIERCER, v. a., séparer une chose en trois,

Tiens, Tience, adj., troisième, شاك. En main - سحوند مثلثد , grand poisson de la Méditerranée , tierce في اماند , lièvre tieree و ... Тиом, в. ју حهي غب

Tiras, s. m., la troisième partie, شأت; plur., .اثلاث

Un tiers, une troisième personne, خالث. La chose s'est passé entre nous denx, il n'y avait de tiers que . صاربيني وبيند والله ثالثنا ,Dieu

Le tiers et le quart, fam., tout le monde sans دول ودول, choix

Tige, s. f., partie de l'arbre, de la plante qui soutient les hranches, les feuilles, les fleurs, les fleurs, ساة , تات. Tige de plantes droites, comme tabac, aubergines, etc., شتلت. I Tige de plantes rampantes, comme concombres, etc. , ہشر و ہار ، بار و بار ، بار

Tige, premier père, Jul.

تهورة , pl.; نهرة , نهر ; pl. ; نهورة , pl. ; نهورة . نهور et

Le Tigre, fleuve, الدجلة, Le Tigre et l'Euphrate تدبير الأمور ... تولَّني كلامر , réunis, coulant ensemble depuis Korna jusqu'an golse faires, etc. , تدبير كلامور ... تولُّني الأمر . ثط العرب, Persique, se nomment, شط العرب.

مبرقش , Tigaz , z , adj. , مبرقش.

TILLAC, s. m., le plus baut pont d'un savire, فوقاني المركب ـ سطيم المركب.

TILLEUL, s. m., arbre, Ean de ما زهر الزيزفون ,fleurs de tilleul

Timbale, s. f., espèce de tambour à l'usage de la cavalerie, طبل; plur., | fusion, غوشة ماغة - غوشة , plur., | fusion فيلولة - عاغة - غوشة , plur., | fusion فيلولة - عاغة - غوشة , . نىقارة ـ نىقريد . Plus petite timbale . كوسات .

- طبال, TIMBALIER, s. m., qui bat des timbalea, دقاق نقریات

Timban, s. m., cloche frappée per un marteau, .جرس

الجرس Timbre pris pour le son du timbre, عن العبرس. Timbre, au fig., son de la voix,

Timbre, marque imprimée au papier, Loss -.نشار, ـ علامۃ

.راس _ عقل

مخترم بالدمغة, z, adj., marqué de timbre, أمخترم بالدمغة Tête timbrie, au fig. fam., tête folle, pala. ملطوش - راس اخوت

Timbre, v. a., marquer d'un timbre, دمغ O. دناغ , Timbre , s. m., celui qui timbre

ت نف نف , adj. com., peureux

Timide, honteux, qui n'a pas d'assurance,

TIMIDEMENT, adv., avec timidité, Jan.

TIMIDITÉ, s. f., qualité de l'être timide, honteux, مستحاد لمحل ـ حسا

TIMON, a. m., pièce d'une voiture,

Timon, terme de mer, barre du gouvernail, se

Timon, au fig., gouvernement d'un état, des af-

TIMONEUR, s. m., celui qui gouverne le timos, ماسك بد الدفة ـ مدتر الدفة

Truone, z, adj., qui craint d'offenser Dien, خاىف

TINE, s. f., espèce de tonneau, ,,).

TINTAMARRE, s. m. fam., bruit éclatant avec con-غوش ـ ملل

TINTEMENT, s. m., prolongement du son d'une cloche; sensation que l'on éprouve dans l'oreille, ٠ .طنين

TINTER, v. a., faire sonner lentement une cloche,

Tinter, v. n., sonner lentement; au fig., se dit de de l'oreille qui éprouve une sensation semblable à un ا طن ، l. A.

راسه , Le cervesa lui tinte, il est un peu fou, راسه

Tintoun et Tintoin, a. m., inquiétude, embarras, غـ مـ مـ فـ غـلبة.

Tique, s. f., insecte noirâtre qui s'attache aux oreilles des chiens, etc., قرأد.

TIQUER, v. n., avoir le tic, - l) ~.

Тіqueтк, adj., moucheté, منقط.

Tis, s. m., ligne suivant laquelle on tire le canon, etc., مطلاق ـ تنشير، ـ تحرير.

TIRADE, s. f., longue suite de phrases ou de vers, قطعة من نشر أو شعر

ТІВЛІІСЕМЕНТ, s. m., action de tirailler, agitation,

TIRAILLER, v. a., tirer à diverses reprises de côté et d'autre, مرجر مشحطاً

Tirailler, tirer d'une arme à feu souvent ou sans ordre, يندق.

Tiraellerin, s. f., action de tirer sans ordre et sans but, مندقة.

Tirailleurs, s. m. plur., t. militaire, soldats qui tirent isolément, شلاشات.

TIRANT, s. m., cordon qui sert à ouvrir ou fermer, - אנלים -

نوع شبكة, Tirasse, s. f., sorte de filet, نوع شبكة.

Traz (Tout d'une), adv. fam., sans discontinuer, بلا انقطاع ـ في نفس واحدة.

Tire-Balle, s. m., instrument pour tirer une balle d'un fusil, عرمة.

Tire-Bouchon, s. m., vis de métal pour tirer des bouchors, e, e, e, e.

Tine-n'Aile, s. m., battement d'aile prompt et vigoureux, ترفزف.

A TIRE-D'AILE, adv., le plus vite possible, أسرع ما يكون.

Trae-Lione, s. m., instrument pour tracer des ligner, قلم تسطير.

Tinz-Linz, s. f., vase pour serrer de l'argent, مطهورة عصالة.

Tinka, v. a., amener à soi, ou après soi, صححب A. جرّ ـ . . .

Tirer, ôter, faire sortir, أخرج. Tirer ses bottes, قلع جزمته.

Tirer, décharger des armes à feu, طلق I. O. - مرب مدفع L. O. Tirer un coup de canon صرب مدفع Tirer un coup de fusil, قوس الماير الماير طاير طاير علي قوس الماير علي الماير الماير الماير علي الماير ا

Tirer, lancer des armes de trait, ضرب I. O. ـ می

Tirer, recueillir, percevoir, حصل. Tirer du profit de, انتفع ب ـ استفاد من Tirer de quelqu'un l'argent qu'il doit, حلص مند حقد.

Tirer vanité de, بافتخر ب.

Le vin est *tiré* il faut le boire , مثلها صفّیت اشرب prov.

طعن بالسيف, faire des armes, فالسيف على السيف.

Tirer, faire venir du dehors, ا جلب من براً I. O. ا جاب من براً ا

تعب بولیصه Tirer une lettre de change sur, علی علی

Tirer de l'eau d'un puits, سحب ماء من بير A.
Tirer, délivrer, من من من بير.

Tirer, extraire d'un ouvrage, recueillir dans un ouvrage, التقط

Tirer, extraire par distillation, استخرج.

. استئتج من Tirer, inférer, couclure,

Tirer Por, l'argent, بحر ... مجر ... O.

O. رسم - سطر Tirer, tracer,

Tirer, faire le portrait de quelqu'un, رسم 0. -صو

I. فصد ... 0 أهذ دم من Tirer du sang, saigner, الشد دم من الهذاء الماد الماد

Tirer au clair, éclaireir, صفى 1. . استفهم الامرجيداً

Tirer, imprimer, d.

Tirer son origine, être issu, مياكة من 0. مرج من Tissu

Tirer vengeance, se venger, من حقَّص حقد من اخذ ثاره من

.0. مرب القرعة ـ اقترع ، Tirer au sort

Tirer sur, en parlant du rapport des couleurs, مال الى I. O.

Tirer à sa fin, قرب من الانتها. Tirer à sa fin, فرب من الانتها.

Tirer la langue, اخرج لسانم.

Faire tirer la langue, au fig. fam., faire attendre l'assistance, نشف الرية.

Tirer le sabre, سل السيف O.

Se Tirer d'affaire, s'en tirer, on La A.

Tiner, s. m., division, trait d'union, कै.

Trazun, s. m., t. militaire, celui qui tire des armes à feu, بندائي.

Tireur, t. de commerce, celui qui tire une lettre de change, ماحب بوليصة.

TIREUR-D'OR, s. m., qui tire, bat et file l'or et l'argent,

Traora, s. m., petite caisse à coulisses dans une armoire, etc., כן און ג'ן און. Tiroir à argent, ou petit coffre qu'ont les marchands dans leur boutique pour y mettre la monnaie, مرافة.

TISANE, s. f., eau d'une infusion, ما البزور ـ ما الاصول

Tison, s. m., reste d'un morçeau de bois dont une partie a été brûlée, خِذُولًا; plur., حِذُى.

Tisera, v. a., faire un tissu, بسنة 0.1. _ ثلية.

TISSERAND, s. m., qui fait des tisses, des étoffes, عایک ـ حیاک ـ قزاز

Time Érando peries, s. f., profession du timerand,

TISSU, s. m., liaison de plusieurs choses entrelacées qui font un corps, پنسي ـ نسيي.

cées qui font un corps, نسبح ـ نسيج Tissu, petit ouvrage tissu, حباكة ـ حبك ـ

Tissu, au fig., longue suite d'actions, عقد ـ

نظام , ordre, suite, نظام

Tissuaz, s. f., liaison de ce qui est tissu , عباكة

Tissure, au fig., disposition, liaison d'un ouvrage de littérature, نظام مسدى.

TITHYMALE, s. m., plante, پلاعيتُ ـ ڀتوع ـ ٿيوّع; plur., لواعي,

منفیش , Titillant, E, adj. , qui titille, منفیش.

TITILLATION, s. f., chatouillement, i.

TITILLER, v. a. et n., éprouver un mouvement de titillation; chatouiller, نُعَيْشُ.

Titre, qualité, nom de dignité, مار والقب السم; pl.,

Titre , acte qui établit un droit , چئے ۔ جج: plur. , چج

Titre, droit de posséder, etc., حقّ ; pl. , مقوى . A bon titre, à juste titre, بالحقّ

Ture, degré de finesse d'un métal, عيار.

A titre, adv., en qualité de, بأسم A titre de grâce, comme une grâce, من بأب الكرم.

TITRER, v. a., donner un titre d'honneur, حستى ـ القاب شرف

مُلَقِّب بِالقَابِ ,Titaž, & , adj. , qui a des titres , مُلَقِّب بِالقَابِ .شوق

ارتجاج ، ۲، Titubation , s. f. , جاجة.

TITULAIRE, adj., qui a un titre sans possession; qui a un titre, ساحب اسم.

Tocsin, s. m., cloche pour donner l'alarme فاقوس عظيم يُدُق عند الفتن يسهم صوته من

Sonner le tocsin sur, au fig., animer le public bis, جزز; plur., جزز. قرم الشعب على ,contre

fem., ئا - ك; fem., ك.

Toile, s. f., tissu de fil, de lin, de chanvre, de حدید مصفح ایکتان ـ قهاش کتّان ۲۰۱۰ دوره تا تان ـ ت # Toile de lin blanchie, مقصور | Toile de coton, مشيع , Toile des Indes شيث. || Toile cirée مشيع , ا Toile imprimée, نصبه.

Toile, tissu que font les araignées, .نسي العنكبوت

ستارة , Toile, rideau qui cache le théatre,

بياض, Toileanes, s. f. pl., marchandises de toiles, افيشة ـ

Toilette, s. f., toile garnie étendue sur une محرمة, table

Toilette, table chargée des petites choses qui servent à l'ornement , à l'ajustement des femmes , تشتحته

Toilette, détails de l'ajustement, ينة

. غندرة , Toilette . babillement soigné .

قَاش , Toilies , فياش , marchand de toiles ,

Toise, s. f., mesure de longueur de six pieds, .قصبة مقدارها ستتر اقدام

la taille, قاس على الطول I. Mesurer à sa toise, juger des autres d'après soi, عد الناس مثلم I. ـ عد الناس قاس الناس على نفسه

Toisi, s. m., t. d'architecture, mesurage à la toise; arı de mesurer, قياس.

منقاس , Toisé, E, adj., mesuré avec la toise.

I. قاس , Toisen, v. a., mesurer avec la toise

Toiser, au fig. fam., examiner quelqu'un attenti-.قاس بالنظر - I. قاس طولم vement avec dedain, قاس

Toiseur, s. m., qui mesure avec la toise, فياس

Toison, s. f., dépouille d'un mouton, d'une bre-

Тогт, s. m., couverture d'un bâtiment, ды ; en terrasse) - جالوں - (en terrasse) سطوح (en terrasse) مطوح (en dos d'âne).

- صفيح الحديد, s. f., fer en feuilles, عدميا

Tolenable, adj. com., qu'on peut tolerer, إُطِلُون محتيل ـ ا

TOLERANCE, s. f., Jual.

مساميح , Toléra, e, adj., qui tolère, indulgent

Tolérantisme, s. m., système qui fait tolérer احتيال كل الاديان, ,toutes sortes de religions

TOLERR, v. a., supporter des choses répréheno. صبر على _ احتمال , sibles , avoir de la tolérance

TOLLÉ, s. m. (crier), sur, exciter l'indignation قرم الناس على ,contre quelqu'un

TOMATE, s. f., sorte de pomme d'amour, - تهاتم إبادنجان فرنجع

TOMBAC, s. m., métal composé de cuivre et de zinc, تنساكف.

TOMBE, s. f., sépulcre, pierre qui couvre une sé-.چر قبر _ مقاير , .ptur ; مقبرة , pulture

Tombrau, s. m., sépulcre, monument élevé à la , Besurer à la toise, au fig. fam., n'avoir égard qu'à mémoire d'un homme, قبر , plur., قبر ; pl.,

> Tomben, v. n., être entraîné du haut en bas par son poids, وقع , aor. , سقط مشط A. O. La muraille est tombée, عبط الحابط I. O. | Les feuilles des arbres sont tombées, انتشرت أوراق للشجار Le . خفس سقف البيت, plafond de la chambre est tombé

.اخر O. | Tomber les uns من الجيب sur les autres, بتكردسوا فنوقى بعضهم . Il est وافق احرب من الدبّ وفع, tombé de Carybde en Scylla - وقع , Paire tomber, jeter à terre ، وقع المطر بنزل I. | La pluie tombe, ومي

A. Tomber malade , مرض _ وقع مر يض A. Tomber .وقع ميت ,mort

Tomber dans le péché, وقع في الخطية. Tomber وقع في الغلط ,en faute, en erreur

Tomber sous la puissance de quelqu'un, .تحث يد

Tomber, échoir en partage, J = I.

اتك عليم, Tomber à coups de bâton sur, I. Tomber sur, fondre sur, O. || Tomber sur quelque حجم على ـ انقش على chose, la trouver, عثر في _ وقع على o

Tomber, être pendant, se dit des cheveux, des habits, نزل I. Elle laissa tomber ses cheveux sur ses .اسبلت , ارخت شعرها على اكتافها , epaules المبلث .

Tomber, au fig., déchoir de sa réputation, de son crédit, انحط - . انخط

O. هبط , être affaibli , هبط O.

Tomber, ne pas réussir, La. O.

Tomber, pécher, J; I.

Tomber, dégénérer, Lili A.

Tomber des nues, être extrêmement surpris, .اندهل - . مبهت - وقع في الحيوة

- مزبلة, Tombereau, s. m., sorte de charrette, .مربانث

جزو - مجلد, s. m., volume, عجزو - مجلد.

Ton, s. m., degré d'élévation ou d'abaissement de امقام الصوت _ صوت , la voix, d'un son

nez avec moi sur ce ton, اذا نكليت معى بهنل هذا , A.

تكلّم بعوع ـ عيّر كلامه, Changer de ton, هالكلام A. الكلام A. الكلام الله Tomber de la main, de la poebe

Être au ton de, avoir de la conformité avec,

نغية, Ton, son

Ton, mode dans lequel est composée une pièce de musique, طبقة. Elle prit le lath, l'accorda, et اغذت العود و اصلحتم ,chanta sur un ton élevé و غنت طبقة عالية

. قوة Ton, degré de force, de tension,

Ton, mode, manières, conduite, كسر. Le bon ton, celui des gens bien élevés, كسم الناس.

Ton, pron. possessif, J. Ton père, J-1-(à une femme). أبوك

TONDEUR, EUSE, s., qui tond, ביון ב בשוחס.

Tondae, v. a., couper la laine, جسز, О. Tondre, couper les poils des animanx, des étoffes, les cheveux, .0 فض

Tonnu, E, adj., dont on a coupé la laine, محجزوز Tondu, dont on a coupé le poil, les cheveux, .مقصوص

Tonzoun, adj. com., qui fortifie (remède), وعقرة. TONNANT, E, adj., qui tonne; fort, éclatant, . راعد

TONNE, s. f., grand tonneau, קָּיָם; plur., ניוֹף. TONNBAU, s. m., vaisseau de hois pour les liquides, . بتاتی , pl. ; بتیت - برامیل ,pl. ; برمیل

TONNELLE, s. f., berceau couvert de verdure,

TONNELLEBIE, s. f., profession de tonnelier; lieu où l'on fait les tonneaux, معيل البتات كار البراميلي

. برامیلی , Tonnelier, s. m., qui fait des tonneaux TONNER, v. n., se dit du bruit que fait le tonnerre, ـ ارحد , Manière de parler, فوع كلام , Si vous le pre- le canon; au fig., parler avec véhémence, ارحد

379

Топиваве, s. m., bruit delatant occasione par ume explosion electrique entre deux nuées, בפנ, рlur., בפנ, Торие, s. f., sorte

.صواعق , pl., صاعقة , pl., صواعق

Tonnerre, endroit de l'arme où est la poudre,

Coup de tonnerre, au fig., aventure fâcheuse et im prévue, مَاعَقَة.

. أوزة Tonsille, s. f., amygdale,

Tonsunz, s. f., marque faite par l'évêque à un ecclésiastique en lui coupant les cheveux, - رسية مال مالقة شياس ـ رشية

Tonsuaz, adj. m., qui a reçu la tonsure, موسوم مرسوم

Tonsurer, v. a., donner la tonsure, رشم I. قص الشعر O. رسم

TONTE, s. f., action de tondre les moutons; laine tondue, בּקְנֹיל - قَصَة.

Tonte, temps où l'on tond les troupeaux, زمن

יאָק לעפֿיג Torture, s. f., poil que l'on tond sur le drap, יאָק לעפֿיג.

Tordre.

Tonture, branches ou feuilles que l'on coupe, etc., تنقلية

Topaze, s. s., pierre précieuse, ياقوت اصفر.

Toper, v. n., consentir, ψ м.

Ториманвоия, s. m., plante d'Amérique semblable à la pomme de terre, كيابت بلاد كلامريك.

Topique, s. m., remède appliqué extérieurement sur une partie malade, equipment als de la serieurement sur une partie malade, equipment als de la serieurement al serieurement

Topiques, au plur., t. de rhétorique, traité de lieux communs d'où l'on tire les argumens, موارد

Товобвания, s. f., description exacte et en détail d'un lien, d'un canton, بيان بلاد. Тоговаленцова, adj. com., de la topographie, يخص بيان البلاد

. قلنسوة , Toque, s. f., sorte de chapeau

.قصيدة , contatirée bleue , plante , قصيدة .

Torche, bardelle, sorte de selle de toile et de bourre ou paille, Jac.

TORCHE-CUL, s. m., مستحة طيز.

Tonche-Naz, s. m., corde, etc., avec laquelle on serre le nez d'un cheval, بناور الم

TORCHER, v. a., essuyer, frotter, A.

Torcher, au fig. fam., faire à la hâte, mai faire,

Toncaris, s. m., mortier mêlé de paille,

Tonchon, s. m., serviette de grosse toile pour torcher, مهاسخ, plur.,

TORDRE, v. a., مبرم ـ برم I. Tordre du fil, فتل خيط التجاه Tordre du linge pour en exprimer l'humidité, عصر القهسسساش Tordre le col, برم الرقبة

Tordre, au fig., mal interpréter, donner un sens faux, قلب الكلام I.

Τορρευκ, s. f., engourdissement profond, خدر Torpeur, au fig., وني.

TORPILLE, s. f., poisson electrique qui cause un engourdissement quand on le touche, إاعدالت رقادة

TORRÉFACTION, s. f., action de terréfier,

Товветива, v. a., griller, rôtir, عيَّص.

Товвент, s. m., courant d'eau impétueux et rapide, پسید ; plur., سیول

Torrent, am fig., se dit des affaires, des passions, اثبار طيار.

TORRIDE, adj. com. (zone), قراحاً المنطقة الحارة المعارة المع

Tons, z, adj., tordu, qui en a la figure, ملتوى.

Torrurux, se, adj. العيب عنا العقل على . Il a tort, العيب عنا العقل الع

; ضرر, lésion, dommage juste ou injuste, ضرر, plur., تلافي مصرة - اضرار, Faire tort à quelqu'un, lui causer du préjudice, عَرَة O. - اَذَاه ما الساد البيتك Quel tort vous ai-je sait?

Faire tort à quelqu'un, lui faire injure, طلبہ I.

A tort, adv., sans justice, sans raison, مسن

A tort et à travers, sans discernement, sans considération, شقلباً من غير نيسيز ـ لخبطة.

Toaticolis, s. m., douleur qui empêche de tourner le cou, منزل على الرقبة صاحبه لا يقدر يدير راسه للأوى ـ لُوك

Toaticolis, adj., qui a le cou tors, معوّج الرقبة.
Toatillage, s. m., façon de s'exprimer confuse et embarrassée, الفّ في الكلام.

بالمرق ـ لوى Tortiller, د. ع., action de tortiller, فقل .

Tortillement, petites finesses dans les affaires,

Toatilla, v. a., tordre à plusieurs tours, لفلف - برم .

Tortiller, au fig. fam., chercher des détours, des subtersuges, تلوى - تلول 0.

TORTILLON, s. m., bourrelet sur la tête pour porter un fardeau, الواية.

Товти, в, adj., contrefait, de travers, أحوج ______.

Torrue, s. f., animal amphibie, لفلحس; plur., اللحف _ يسلحفا , plur., سلاحف _ ...

Torture, v. a., rendre torta, عور .
Torturususument, adv., d'une manière tortucuse,

TORTUEUX, SE, adj., qui fait plusieurs tours et retours, qui n'est pas droit; au fig., se dit de la conduite, lacz - متاوى - ملولو

.طريقة عوجا , Poss. et fig. , اطريقة

عذاب, Torruar, s. f., tourment,

TORTURER, v. a., donner la torture, 🜙 ie.

Tost, Toast, s. m., action de porter aux convives la santé de, عَمَّةً أُحْد

Tôt, adv., vite, promptement, عاجلاً عوام. Tôt ou tard, dans un temps indéterminé mais certain, اقريباً او بعيداً اليوم ام عدا Trop tôt, قبل رقت. ¶ Plus tôt, قبل رقت. ¶ Plus tôt que plus tard, قبل ساعة.

Si-tot que, aussi-tôt que, dès que, عندما ـ وقستها ـ الما.

Aussi-161, promptement, العجل الم

Тотац, s. m., le tout, la totalité, أجيلة.

.کلی , Total, R, adj.,

Totalement, adv., entièrement, علياً لل علية المجلل ـ للله المجلل .

TOTALITÉ, s. f., le total, كُلِّية ـ كُلِّية .

- مُحَنَّى . Toughant, a, adj., qui touche le cœur, مُحَنَّى القلب.

Touche, s. f., pièce de clavier, دستان; plur., ملامس, plur., ملامس

Touche, épreuve, Los. Pierre de touche,

Touche, t. de peinture, etc., manière de faire, مندة.

Toucher, v. a., mettre la main à ou sur quelque chose, سلم . . . مس مس . . . كا O. Ne me

touche pas, يدك عنى _ لا تسطعني. | Toucher la main à quelqu'un, lui donner une poignée de main, صافح... ا Ils se touchèrent la main, .تصافحوا ـ دقوا يد سيد

Toucher, être en contact avec, J اتصل ب

Toucher, recevoir de l'argent, قبص I. Jusqu'à ce إلى ان يدخل ,qu'il touche le revenu de ce village لد مدخول من الصيعة

Toucher, frapper légèrement, rencontrer, effleurer. ٥٠ دقر ـ اندقر على ـ ٥٠ حكم ـ صادف ـ هف Le bout de la pipe a touché mes habits et les a salis, .راس العليون اندقر على ثيابي فلوثها

Toucher, éprouver, 🕹 0.

Toucher, terme de mer, aborder, في الرسي في I. O. دق على Toucher, t. de musique, jouer,

Toucher, au fig., ne touchez pas cette corde-là. ne parlez point de cela, لا تتعرّض لهذا الحديث. Toucher, traiter, parler incidemment, is I. -.0 ذكر طرفاً من

ـ رقىق ـ حرك القلب, Toucher, émouvoir .شتجے ۔ حنن

دورة I. O. Cela ne خص Toucher, concerner, regarder هذا ما يخصني _ مالي فيد علاقة , me touche pas .دار حول ـ . O. دار حول ما Toucher, t. de géométrie, avoir un point de con- de, المراد عول ما الماد عول ما الماد عول ماد الماد عول ماد عول ما act, ماسس.

Toucher, atteindre à quelque chose, , , O. _ وصلت يك الي

Toucher à une époque, en être près, قرب A. مرن زمارن. Toucher à sa fin. Foy. TIRER.

Toucher, appartenir par le sang, قرب ل A. .0 اخذ شي من ـ

Toucher à, apporter quelque changement, غير. cher, لطم 0.

Se Toucher, v. pron., être contigus, se joindre, اتصل ببعضه ـ لاصق بعضه

Tours, v. a., faire avancer un navire en tirant un câble d'un point fixe, بحب مركب A.

Tourre, s. f., assemblage de plantes, de branches, .شوشت ـ ناقت , de cheveux

Tourru, E, adj., épais, bien garni, qui est en کثیف _ مکلل , tousse

Touc, s. m., queue de cheval au bout d'une pique, .اطواغ , plur., طوغ

ـ من غير انقطاع , Tourouns, adv., sans cesse على الدوام ـ دايها.

الي الابد, Pour toujours . دايها , Pour toujours المادة لم تزل مرتخية, L'affaire languit toujours

TOUPET, s. m., tousse de poils, de cheveux, cheveux au haut du front, ناصية ـ قصّة, pl., نواصي - طرة _ ناصية , Toupet sur le front des chevaux نم ة (Halep).

Tourin, s. f., cône de bois, jouet d'enfant, פֿעַעָל

Toun, s. m., mouvement en rond ou autrement,

Tour, circuit, circonférence, داير. Faire le tour

Tour, tournure d'une affaire, وجه أمر. Il a donné ارواهم الامر بوجه حسن ,lun bon tour à l'affaire الا Il donne aux affaires le tour qu'il lui plait, يدير Voyons le tour que prendra cette ∥.لامور کہا يريد نشوف كيف يتحوّل الأمر, affaire

Tour, rang successif, alternatif, 3. C'est votre Toucher à, prendre, ôter une partie de, حک O. tour, تاعبل دورک ـ دورک انت Toucher à, prendre, ôter une partie de, حک انت .دور و دور ـ بالنوبۃ ۔ بالدور

Tour, machine pour façonner en rond le bois, les Toucher, terme de mer, heurter le fond, un ro- métaux, etc., مخرطة. Mettre sur le tour, وكلب على المخرطة

Tour, action qui exige la promptitude, l'adresse; عذاب _ اوجاع ; plur., porelle, وجع ; plur., porelle, عذاب _ اوجاع ملاعيب

. الم _ عذاب | دولاب _ بلفك , plur., الم _ عذاب | دولاب _ بلفك , plur. والم - ملاعيب , plar., ملعوب - كيل , plar., صلة صنمن; plur., منامس Jouer un tour à quelqu'un, عليد ما العب عليد من O. - fig., se dit d'une révolution, وُو يعتر ما العب عليد عليد عليد عليد ـ نصب علم حبلة ـ لعب عليه ملعـــو احتال على ـ تحارف على

. نوع , manière de s'exprimer, فوع

مرمز ـ عذب ـ عنف _ celer, donner de la peine, عرمز ـ عذب ـ عنف _ celer, donner de la peine, مرمز ـ عذب ـ عنف ـ .ىكل قوتىد

. تعذب _ تعنف , Faire un tour peine برمة _ دورة , Tour, promenade .0 برم برمت ـ .0 دار دورة de promenade,

Tour de force, triomphe d'une grande difficulté, .عياقتر ـ بدع

Tour, armoire ronde tournant sur un pivot, 15. دولات.

عوجة - عرقوب Tova, s. f., bâtiment beaucoup plus haut que large, برج; plur., ابراج.

Tour, au jeu d'échecs,

Town DE BAREL, s. f. fam., liou où il règne de la broche, الته لتدوير سيني. .قصر بابل confusion, où l'on ne s'entend pas, قصر بابل.

.محلول الظهر, tour de reins

. دوانے , Tour Du Baron , s. m. , profit illicite , Tourse, s. f., multitude confuse,

قوع, terre bitumineuse propre à brûler, فوع تراب له بعض خصايص النفط و يصليح للوقود

Toursillon, s. m., vent impétueux qui tournoie, .(Barbarie) نفت _ زوبعت _ عاصف

Tourbillon, masse d'estu qui tournoie en forme دوار الماء _ غوار _ شيمة , d'entonnoir

Tourbillon, au fag., tout ce qui entraîne les انتار ـ زوبعــۃ ,hommes

. برچ صغیر ,Tourelle, s. f., petite tour

TOURNENT, s. f., grande et violente douleur cor-

Tourment, supplice; au fig., peine d'esprit,

Tourmente, s. f., orage, tempête sur la mer; au

Tourmenter, v. a., faire souffrir queique tous-عذب, ment

Tourmenter, agiter violemment, importuner, har-

Se Tourmenter, v. prou., se donner beaucoup de

Tournailler, v. n., faire beaucoup de tours et de détours , برم O.

Tournant, s. m., lieu où l'eau tourne toujours,

Tournant, coude, coin de chemin, de rue,

. לוב, Tournant, E, adj., qui tourne, כוֹב,

TOURNEBROCKE, s. m., machine pour tourner la

Tounnie, s. f., voyage en plusieurs endroits, - سوحة - دورة , Qui a un voyage amauel et périodique انتحلال الظهر ,Tour DE REIRS, s. m., انتحلال الظهر

> Tourner, v. a., mouvoir en rond, برم ـ دور I. O. دار حول Tourner, passer auprès en tournant, کار حول . Il faut que nous tournions cette borne, بذنا نعوج هك الحجنرة

O. خوط , Tourner, façonner au tour

Tourner, mettre en un autre sens, L.

Tourner, diriger vers, وجهد , ادار الي , Tourner la tête vers, ادار وجهد الى Tourner la bride de son -I. | Tourner le dos à quel لوي عنان فرسه , cheval qu'un, عمالة طهرة Tourner le dos, prendre la انهزم - .0 هوب - ولي هار با fuite,

Tourner, interpréter,

Tourner, donner un certain tour, une tournure, عيله مسخرة ,Tourner quelqu'un en ridicule. ادار . ترسخ عليه ـ اصحک , تصحک عليه ـ Tourner une chose en raillerie, la prendre comme une plaisanterie, المحذ الشي على طريق المزاح.

Tourner, arranger d'une certaine manière les paroles, les pensées, رکب _ نظم

Tourner une personne à son gré, manier son esprit, عقد ادار عقله prit, عقله Jol. Tourner la tête de quelqu'un, lui inspirer des idées, l'égarer, فنح في وأسد O. -A. ∥ Tourner la tête à quelqu'un , لعب في عقله l'excéder, l'importuner, هُقَّة, | Tourner la tête, faire tourner la tête à quelqu'un, le charmer, قطع عقله - اخذ عقله

Tourner, questionner pour surprendre, فف O. Tourner, v. n., se mouvoir en rond, , SO. -.0 فتل ـ .0 برم

. فطير , . Tourner, se mouvoir à droite ou à gauche, المار . O. | plur.) . مل الى - اندار - E. Tourne à droite, مل الى اليمين.

Tourner, commencer à mûrir, ضرب O. I. . ترغل _ درغل _ م. Tourner en vinaigre, حصر . Tourner en vinaigre تخلل.

La tête lui tourrie, il a un vertige, un étourdisse- tourtes, عينية. ment, داند مو داینے O. La tête lui a tourné, il est devenu fou, جن عقله عقله الختل

Tourner en, ou Se Tourner en, se changer en, passer d'un état à un autre, انقلب ـ تحوّل ـ .I صاو ــ .O عاد

Tourner court, au fig. fam., abréger, éviter l'explication, قاطع.

Tourner, prendre une tournure, تتحول. Tourner a mał tourné, قشلت المادّة المعست, فشلت المادّة

Se Tourner, v. pron., اندار ـ التفت . Se tourner vers quelqu'un, ملكفت البدر.

Tourneson, s. m., plante dont la fleur pareit عبد الشهس ـ دوّار الشهس , saivre le cours du soleil .اكرار ـ

. خراط , Tounnibe , s. m., qui façonne au tour, غراط.

ملوى , Tourniquer, s. m., machine qui tourne

Tournover, v. n., tourner en faisant plusieurs برم - .0 برم ,tours

Tournoyer, au fig. fam., biaiser, chercher des détours, في حاول 0.

Jeune . هية - نوع , Jeune . Jeune homme d'une jolie tournure, شات ملير الاوصاني. || Voyons quelle tournure prendront les choses, ,Tournare de phrase أنشوق كيف يتحوّل للأمر . ترکس

خراطة, Tournure, ouvrage des tourneurs, ; فطيرة _ بقلاوة , Tourre, s. f., sorte de pâtisserie;

TOURTEREAU, s. m., petit de la tourtérelle, فرخ يهام.

TOURTERELLE, s. f., oiseau du genre du pigeon, قهاری , plur. , قَوْری مستَّبَتِیتُ میهام , coll ; بهامة الماه العکس مل A. فسد ما فعکس میانیت و Tourner , s'altérer

Tourtière, s. f., ustensile pour faire cuire les

Toussaint, s. f., sête de tous les saints chez les عيد القديسين , Chrétiens

Toussen, v. n., faire l'effort et le bruit que cause la toux, کے O. سعل ما O. Tousser à dessein, faire انسنسنے - فیصنے , hum, hum

Tour, s. m., chose considérée dans son entier, J. Tour, adv., entièrement, sans réserve, L.K.

Tout à coup, incontinent, \(\subseteq \subseteq \). Tout à coup je vois ما لاقیت کا رجایس ناس ـ

Tout-à-fait, entièrement, بالمرقة من دول و من دول و من دول المرقة على Tout-à-fait, entièrement. المخذ من دول و من دول المراقة على المراقة الم النهاية, Tout à fait toute, en somme, النهاية, Tout à fait toute, en somme مر مثله طبق , semblable

. قادر على كل شي _ صابط المكل ,sans bornes في وقتد _ في محلّد على كل شي _ صابط المكل ,sans bornes . بالكثير, Tout au plus, au plus,

Tout haut, العسالي. Tout bas, doucement, . مصور الله في كل مكان , Tout seul, واحكا , واحكا , Tout seul . بالشويش _ بالواطي de bon, sérieusement, en vérité, عصير من جدّ. كلية | Tout de même, de la même sorte, السوانين. || Tout de même o du long, depuis le commencement jusqu'à la fin, Tout ! بطوله - على طويلم - من راس لراس ensemble, au même temps, أسوا _ أساء.

Point du tout, ou du tout, nullement, \(\frac{1}{2} - \fr اصلا ـ ابدأ

. لا شي ابدأ , Rien du tout , absolument rien , ابدأ . لاشي اصلاً

En tout, tout compris, il.

فى كل مكار, Par tout, en tout lieu, نفى كل مكار.

Après tout, dans le fond, tout bien considéré, ومع ذلک _ بعد کل مذا

Sur-tout, principalement, فصوصا.

Tout sage qu'il est, مع انم عاقل. Tout riche .مع اند عني ـ و لو اند عني qu'il est,

Tour, в, adj., کیے کی Tous les hommes, Il les tua. الناس كلّهم -كل الناس - جيم الناس ـ قتلهم عن اخرهم ـ قتلهم جيعهــــم , tous كلهم قاطبة , Tous sans exception . قتلهم باسرهم ا يحبر من كل قلبه ,Il l'aime de tout son cœur Toute l'affaire est en deux mots, غاية كلامر كليتين. كل شعبرة لا Tout arbre qui ne porte point de fruit, كل شعبرة مناقر, Tout homme est sujet à la mort, rien, مناقر, .كل من,, Tout bomme qui إ.كل نفس ذايقة الموت شکلی _ خبّاص, Tous | brouilleries الک يوم و ثانيه _ کل يوم المتحقق Tous les jours مشکلی _ خبّاص les deux ou trois jours, کل بومین ثلاثثہ, Tous les

Tour-Puissant, s. m., Dieu, qui a un pouvoir

TOUTE-BONNE, s. f., plante, ... L.

Toute-Présence, s. f., attribut de Dieu présent

TOUTE-PUISSANCE, s. f., puissance infinie, ic.

TOUTE-SCIENCE, s. f., science infinie, ... de. مع ذلك , Touterois, adv., néanmoins, مع ذلك.

TOUTENAGUE, s. f., substance métallique, .توتیا معدنی ـ خارصینی

Toux, s. f., mouvement convulsif de la poitrine محتة _ سعلة _ سعال ,accompagné de bruit

Toxicodendron, s. m., arbre, انوع سياق.

TOXIQUE, s. m., poison, , plur., plur.,

TRACAS, s. m., mouvement accompagné de trouble et d'embarras, دىكة.

Tracas, au fig., embarras, peine, عبقة _ عبقة عبد المامة

TRACASSER, v. a. fam., tourmenter, inquiéter, نكّد ملي

Tracasser, v. n., se tourmenter, s'agiter pour peu دتک دوج نفسه, de choses

TRACASSERIE, s. f., mauvais incident, chicane, مناقرة _ نكد

Tracasserie, rapport qui tend à brouiller, خصة.

TRACASSIER, ÈRE, s., qui tracasse, qui chicane sur

Tracassier, brouillon indiscret, qui excite des

TRACE, s. f., vestige d'un homme, d'un animal, quelques jours, اثر, plur., اثر Prendre de d'un corps où il a passé, اثار, plur., اثار. Suivre les traces, marcher sur les traces, pos. et fig., تبع اثاره 🛦 اقتىفى اثره ـ

Trace, marque que laisse une voiture, أثر - جرًّا;

Trace, impression des objets sur l'esprit, etc., اُثر, اثار , .plur

Taacé, s. m., trait d'un plan, d'un ouvrage, terme التجار! d'arts, رسم.

TRACEMENT, s. m., action de tracer, ינובת ועשה ב'נעשה. TRACER, v. a., tirer les lignes d'un dessin, رسم O. Tracer le chemin, au fig., donner l'exemple,

اروي ,اوري الطريق. تصنة , TRACHÉE , s. f. , canal de l'air , قصنة

TRACHER-ARTERE, s. f., canal qui porte l'air aux قصبت الرية, poumons

TRACTION, s. f., action d'une puissance qui tire un mobile, سغر.

TRADITION, s. f., voie par laquelle un fait se transmet de bouche en bouche, جديث _ رواية.

Tradition, t. de pratiq., action de livrer, تسليم. TRADITIONNEL, LE, adj., fondé sur la tradition,

TRADITIONNELLEMENT, adv., selon la tradition, على الرواية.

TRADUCTEUR, s. m., qui traduit d'une langue dans مفسّر۔ مترجم ,une autre

TRADUCTION, s. f., action de traduire d'une langue نقل ,استخراج من لغة الى اخرى ,dans une autre .ترج**ة** ـ

تراجم, pl., تراجم ; pl., تراجم . نقص في الواجب ـ [. ترجم , Tanduction, ترجم . . افشى سرّ , Trahir un secret مترجم ,مفسّر بالفرنساوى , Trahir un secret Traduire un livre du français en arabe, نقل , Trahir, laisser voir, fig., يقل الم استخرج كتاب من الفرنساوي الى العربي.

ادى على الحد في المحكمة ـ

Traduire, transférer quelqu'un d'un lieu en un

TRADUISIBLE, adj. com., qui peut être traduit,

تَجأرة - متجر, Trafic, s. m., commerce

, plur. , تاجر , Trafiquant, s. m., commerçant

ـ I. باع و اشترى TRAFIQUER, v. n., faire trafic,

TRACACANTE, s. f., ou ADRAGANT, s. m., plante qui donne la gomme adragant, قتاد.

لعب تنقلد , Tracédire, s. f., poëme dramatique بكلام منظوم وفيد بذكر بعص الحوادث العظام

Tragédie, au fig., événement funeste, مصيعة ; nlur., مصایب

مصحک و مبکی , TRAGI-COMIQUE, adj.,

TRAGIQUE, adj. com., qui appartient à la tragédie, مهول - مهيم

Tragique, au fig., funeste, malheureux, .محوّن

TRAGIQUEMENT, adv., d'une manière tragique,

TRAHIR, v. a., faire une perfidie à quelqu'un, lui ۔ غدر ب ۔ . A غدر ۔ . O خان manquer de foi, .(ouvertement) تخاوز على ـ (en secret) تخامر على كل شي لم On n'est jamais trahi que par les siens, كل شي الم ; افتر من جنسم حتى الحديد يسطوعليم المبرد prov.

O. Trahir son serment, خاري . ا عاب اليعين Trahir son devoir, عال اليعين O.

Se Trahir, v. pron., se décéler par imprudence, A. Le menteur se trahit pur فصح نفسه , indiscrétion , فصح نفسه . بذات فهم يفتضر الكذوب sa propre bouche,

Тваньюм, s. f., action de celui qui trahit, غدر ـ مخاوزة ـ مخامرة ـ

TRAIN, s. m., allure des chevaux; façon d'aller, ـ دشر ـ . 0 عفل عن الشي ـ . 0 خالى الشي مطروح |, مشي , Aller bon train, grand train, مشي ـ سير .1 سار بالعجل

Train, charronnage qui porte le carrosse, عربة.

عدّة مدافع, artillerie,

Train de devant, train de derrière, partie antérieure et postérieure d'un quadrupède, مقدم

ـ اتباع و خيل , Train, suite, valets, chevaux فدم و حشم. Homme qui mène un grand train, فاتع باب کبیر.

.كلك Train, espèce de radeau,

Train, au fig., cours et état des choses, جرى الأمور , Le train des affaires جرى.

Aller son train, au fig. fam., continuer, prospérer, .I مشي _ . I. سار

Mettre en train, mettre en action, exciter au plaisir, حرك. Je ne suis pas en train de, en humeur ما لي جلادة حتى ـ مالي نيفس حتى de,

Il est en train de diner, il dine actuellement, .عيال بتعدي

. بشحط في الارض, TRAINANT, B, adj., qui traine, الشحط في الارض

واقف ـ صعيف , languissant, عيف ـ صعيف TRAÎNEAU, s. f., sorte de voiture sans roues .نوع عربة بلا عجل

.نوع شبكة , Traineau, sorte de filet

Talinia, s. f., suite de choses en long, قطرة.

TRAÎNER, v. a., tirer après soi, سحب A. جرّ - O. مرحلة _ مسير لا , sans s'arrêter السلب القلوب , sans s'arrêter مسير لا ...

Trainer, allonger, dissérer, طول . Trainer quel-ماطلح , qu'up.

Tratner, v. n., pendre jusqu'à terre, Lax. A. -٨ حرفي الأرض

Laisser trafter une chose, ne point la serrer,

الدعوة لم تزل مرتخية ,L'affaire traine, languit .قصر _ تاخر, Trainer, rester en arrière

Se Trainer, v. pron., marcher en rampant, avancer avec peine, دتِ ما زهف ما I. Se trainer . وحف على بطنبر, sur le ventre

Tanineur, s. m., terme militaire, qui reste en .مقصر ـ متاخر , arrière

TRAIRE, v. a., tirer le lait, La A. I.

TRAIT, s. m., javelot, flèche, سهام, pl., pl., -.حراب, plur., حربة

Trait, longe avec laquelle les chevaux tirent un carrosse, etc., محجر.

Trait, ce qu'on ayale d'une gorgée, action d'avaler atout d'une haleme, عب عبد مجرعة.

Trait, ligne tracée avec la plume, etc., وسم; pl., .خطوط ,.phur ; خط _ رسوم

. تنقاطيع الرجه, Iméament du visage, تنقاطيع

Trait, au fig., acte, action, عيل ميل ب plur., عهلة خاين _ خيانتر , Trait de perfidie . اعهال

نکت , plnr. نکته , plnr. نکت.

. تعلق ب ـ ناسب Avoir trait à , se rapporter à , بنعلق ب

TRAITABLE, adj. com., doux, avec qui on peut .سهل المعاملة _ يتعامل المعاملة .

TRAITANT, s. m., qui se charge du recouvrement des impositions à certaines conditions, عامل ; plur. ; ميال.

TRAITE, s. f., étendue de chemin que l'on fait

Traite, transport de marchandises d'un pays à un . نـقل بصايع من بلاد الى بلاد ـ جلبة .autre

.مصارفت , Commerce des banquiers

Traite, droits sur les marchandises qui sortent ou, عوايد ـ كيرك , qui entrent

Traite, lettre de change tirée sur quelqu'un? . بولیصة

TRAITÉ, s. m., ouvrage où l'on traité d'une science, d'une matière, في الله , كتاب في الله ,

Traité, convention entre souverains ou particulièrs, .عهود , .plur ; عهد ـ اتفاق

TRAFFER, v. a. et quelquefois neutre, discourir, A.Trai-عن عن ـ تنكّم في A.Trai ter une matière à fond, استقصم في المادة . المتقصم المادة المادة المادة المادة المادة المادة المادة المادة الم كل فصل ينطوى, chapitre traite d'un sujet particulier على معنى بخصر.

Traiter, négocier, accommoder, régler une affaire, .دېر, اتم امر

Traiter de, négocier pour vendre, acheter, louer, اتفق على بيع اوشرا ـ فاصل

.وجّب _ ضيّف _ erégaler , وجّب _

Traiter, agir avec quelqu'un de telle ou telle manière, اعامله. Traiter quelqu'un le mieux possible, ... Traiter avec équité, - Traiter honorable. || Traiter honorable. ment, کرمناً. || Traiter avec les égards convenables, . بهدلم , O. || Traiter ignominieusement | قام بواجبه ¶ Je le traite en frère, چقام اخی. ¶ Traiter .ما اعتنى فيد ـ استخف به, quelqu'un cavalièrement

Traiter quelqu'un de, le reconnaître pour, le

.عالم ما داوی, Traiter, panser, médicamenter TRAITEMENT, s. m., accueil, manière d'agir avec . تعامل ـ معاملة ,quelqu'un

Traitement, soins, pansemens, manière de con-علاج _ مداواة , duire une maladie

علایف ,.plur

Traitement, honneurs, .! .!

TRAITEUR, s. in., qui donne à manger pour de شوًا _ طبّائ _ طعّام ,l'argent

TRAÎTRE, SSE, S., qui fait une trahison, . کُوّان - خیّان , plur.

عدًا, Trattre, qui fait le mal à l'improviste, عدًا, عدّاً.

. نغد, En traitre, adv., en trahison, نغد,

. بغدر, .TRAİTREUSEMENT, adv

. مسافت , TRAJET , s. m. , espace à traverser

Trajet, action de passer du bord d'un sieuve à l'autre . قطع نهر, Faire le trajet d'un endroit à un .I سار من موضع الّي اخر, autre

TRAME, s. f., fil passé entre les chaines, طعيته

Trame, au fig., complot, خانة . Ourdir une trame, خیانتر

TRAMER, v. a., passer la trame, الحم القياش

. Tra- دتر خیانت _ تعصب , Tra- Tramer un complot _ تعامل علي ما mer la perte de quelqu'un, حالم احتال على ملاكم . . ٨ عيل على ملاكم

TRAMONTANE, s. f., vent du Nord, côté du Nord dans la Méditerranée, جهة الشيال - ربي شيالية. Perdre la tramontane, au fig. fam., se troubler, s'égarer, حار ـ تخبّل ـ اضاع نحانته . 1

TRANCHANT, s. m., fil d'un couteau, etc., בב. أَوْ حَدِّين ,A deux tranchans

.قاطع ـ حاد . Tranchant, E, adj., qui tranche, قاطع ـ حاد . .قاطع, Péremptoire, décisif, قاطع. Tranchant, qui décide hardiment,

Ткансне, s. f., morceau coupé mince, сев; .حنة ـ شقة ـ قطع ,.plur

حافية كتاب, bord rogué d'un livre, حافية

TRANCHÉE, s. f., terme militaire, fosse, fossé pour ; plur., علوفة _ حفرة , se couvrir lors d'un siège ; علوفة _ جامكية , plur., . خنادة ,

Tranchée, douleurs vives et aigues dans les en-.معاص ـ تنقطيع ,trailles

TRANCHELARD, s. m., couteau de cuisine, ulde

TRANCHER, v. a., couper, Ed. A.

O. قال الكلة ,Trancher le mot

duestion, الطهينان الخاطر Trancher la difficulté, lever . فصل دعوة , duestion . المهانينة , اطهانينة , .رفع المانع Pobstacle,

Trancher, v. n., décider hardiment, avec présomption, حتم I.

Trancher court, terminer en peu de mots, is. I. .I وجزنی کلامه ـ

Trancher du, etc., contresaire, ادعى س عيل نفسه A. Trancher du grand seigneur, ميل .نفسہ خوید کسولا

Trancher, en parlant de couleurs qui sont très-افتارق, différentes

TRANCHET, s. m., outil de cordonnier, etc., شفرة _ أزميل

TRANCHOIR, s. m., tailloir, plateau sur lequel on قرمت ,tranche la viande

TRANQUILLE, adj. com., paisible, calme, sans émotion, مرتاح مستریح مادی. La mer est tranquille, البحر واكري. || Soyez tranquille, n'ayez point كونوا مطيئين - لايكون لك فكرة ,d'inquiétude ما يهدُى ـ ما يركن , Il ne reste jamais tranquille ا خليني ـ خلصني ـ اعتقني با Laissez-moi tranquille

TRANQUILLEMENT, adv., d'une manière tranquille, .براحۃ ۔ بہدو

TRANQUILLISER, v. a., calmer l'agitation, בנ"ם

Tranquilliser, rendre exempt de trouble, de souci, Tranquilliser l'esprit de quelqu'un رتيح البال - طهن طهند , طهن خاطره علي , علم علي au sujet de رتير بالد من طرف , من جهة

Se Tranquilliser, v. pron., se reposer, se tenir

Se Tranquilliser, cesser d'être inquiet, ارتاح قلبه على شي ـ ارتاح فكره.

TRANQUILLITÉ, s. f., état de ce qui est tranquille, - راحة البال Trancher, au fig., décider, فصل I. Trancher une راحة - هدو Trancher, au fig., décider فصل

> TRANSACTION, s. f., acte par lequel on transige .مصطلح - اتفاق - مساوية ,sur un différend

> TRANSCENDANCE, s. f., supériorité marquée de génie, de talent, فصل ما علم génie, de talent,

> TRANSCENDANT, E, adj., qui excelle en son genre, .فايق ـ فاصل ـ عالى

> TRANSCRIPTION, s. f., action par laquelle on trans-

- O. نقل, TRANSCRIRE, v. a., copier un écrit, نقل O. -۵۰ نسنح

TRANSE, s. f., frayeur, فزع _ رعبة.

TRANSFÉRER, v. a., faire passer à un autre, transo. نقل porter,

TRANSFIGURATION, s. f., changement d'une figure en une autre, se dit de Jésus-Christ, محيلة.

TAANSFORMATION, s f., changement de forme, .انقلاب

TRANFORMER, v. a., changer d'une forme en une

Se Transformer, v. pron., se changer en , انقلب. Se Transformer, au fig., prendre plusieurs ca-تقلب, ractères

TRANSFUGE, s. m., au propre et au fig., qui abendonne son parti pour suivre l'ennemi, ماير.

TRANSPUSER, v. a., faire passer un liquide d'un récipient dans un autre, أفرغ ـ فرع .

TRANSFUSION, s. f., action de transfuser, בשׁתָיִא TRANSGRESSER, v. a., enfreindre, outre-passer, خالف ـ تعدّي

TRANSGRESSEUR, s. m., celui qui transgresse, .متعدى ـ مخالف

TRANSGRESSION, s. f., action de transgresser une .مخالفة _ تعدّي .loi

TRANSI, E, adj., tout gelé, مرصوص

TRANSIGER, v. n., passer un acte pour raccommoder une affaire, نسأوى.

TRANSIR, v. a., pénétrer et engourdir de froid; saisir de froid; et Transir, v. n., avoir un grand froid ; être pénétré de frayeur, وصرص.

TRANSISSEMENT, S. m., صرصة.

أجأزة , TRANSIT, s. m., passavant

TRANSITIF, VE, adj. (verbe), qui exprime l'action d'un sujet sur un autre , متعدّى.

TRANSITION, s. f., manière de passer d'un objet à انتقال _ عبور ,un autre

.وقتى , TRANSITOIRE , adj. com. , passager

تقل , Translation , s. f. , action de transférer . نقل .

TRANSMETTRE, v. a., céder, faire passer sa possession, ses droits à un autre, نقل مركز 0.

Transmettre, faire passer à ses enfans, à la postérité, ا شاع I. .خلف ۔ خلی

TRANSMIGRATION, s. f., passage d'un peuple qui abandonne un pays pour passer dans un autre, حَجَة droit, في موضع أخر ـ 0. فرس في موضع أخر ـ 1. ارتحال انبتقال قوم الى غير بلاد

- تقنص الارواح, Transmigration des âmes تناسنح.

TRANSMISSIBLE, adj. com., qui peut être transmis, ىنتقل.

تنقلة ,Transmission, s. f., action de transmettre

TRANSMUARLE, adj. com., qui peut être changé, يتحول.

TRANSMUER, v. a., transformer un métal en un autre plus précieux, احال.

TRANSMUTABILITÉ, s. f., qualité de ce qui est transmuable, تاكا.

TRANSMUTATION, s. f., changement d'une chose, م تلحويل شي الى شي الى شي الله d'un métal en un autre, احالت

TRANSPARENCE, s. f., qualité de ce qui est trans-.شفوؤ _ ـ شفافــة ,parent

TRANSPARENT, E, adj., diaphane, à travers de qui .مشف _ شفاف _ مشف

I. Il lui نفذ في _ O. _ شك I. Il lui طعند بالرمي , transperça le corps d'un coup de lance Un coup في صدرة اطلع السنان يله من ظهرة وسر بت نافذة ,qui transperce

TRANSPIRABLE, adj. com., qui peut sortir par la . نتصاعد ,transpiration

TRANSPIRATION, s. f., sortie imperceptible des hu-ـ نفاذ الاخلاط من المسامات, meurs par les pores .عرق ـ بواح

TRANSPIRER, v. n., sortir par la transpiration, . نفذ , تصاعد من المسامات

A. عرق A.

Transpirer, au fig., commencer à se divulguer,

نقلت , . TRANSPLANTATION , s. f.

TRANSPLANTER, v. a., planter dans un autre en-

Transplanter, transférer d'un pays à un autre, .0 نقل من بلاد لبلاد

Se Transplanter, v. pron., passer d'un pays dans un autre, انتقل

TRANSPORT, s. m., action par laquelle on transporte. سفل ـ شل , une chose d'un lieu en un autre

نىقل ـ تىچوپل , Transport, cession juridique

Transport, au fig., mouvement passionné, impétueux, اهیجان.

. حیاس , Transport, enthousiasme

TRANSPORTER, v. a., porter d'un lieu à un autre, .0 نـقل ـ .1 شال

.0 نقل ـ حوّل Transporter, ceder juridiquement, نقل ـ حوّل

Transporter, au fig., mettre quelqu'un hors de luimême, جنن. Il fut transporté de colère, de joie, طار عقلم من الغصب او السرور.

Se Transporter, v. pron., se rendre sur les lieux, يوجه الى

Se Transporter, passer d'un lieu dans un autre , انتقل.

Se Transporter, se laisser emporter à quelque passion , \ddot{u} A.

TRANSPORTÉ, E, adj., ivre de passion, etc., طاير العقل من ـ سكران من

TRANSPOSER, v. a., mettre une chose hors de l'ordre où elle devait être, hors de sa place, لخبط _ عَبْر, بدّل الموضع .

Thansposer, s. f., action de transposer, تنغيير موضع ــ ننغيير موضع ــ

TRANSSUBSTANTIATION, 6. f., changement d'une substance en une autre, se dit de l'Eucharistie, الخير والخبز دماً و جسداً

Transsudation, s. f., action de transsuder, رشح).

Transsuder, v. n., passer au travers des pores
par une espèce de sueur, شرقة A. ـ يُرقة .

TRANSVASER, v. a., verser des liqueurs d'un vase dans un autre, افترغ من اناء الى اناء الى

TRANSVERSAL, B, adj., qui coupe obliquement, ...

Transversalement, adv., obliquement, معترضا.
Transèze, s. m., figure de géométrie dans laquelle
il y a au moins deux côtés qui ne sont pas parallèles,
منحرف (Hadji Khalfa) منحرف (géométrie turque).

Traprézoide, s. m., figure de quatre côtés dont deux sont parallèles, شبيه بالمنحرف (Hadji Khalfa) منحرف (géométrie turque).

Taxve, s. f., sorte de porte au niveau du plancher, son ouverture, عنباية

مخباية , Trappe, piège dans une fosse, مخباية.

- مکبتل ,TRAPU, E, adj., gros et court, ramassé مجبوع ـ قصير و نکث

تشيست , Traquenard, s. m., espèce d'amble مشيست رحوار.

Taaquen, v a., resserrer dans une enceinte, etc., ضيّق على

. فنحاح , phur ; فتح , phur ; فتحام

. طرطقة, Claquet de moulin, طرطقة.

TRASI, s. m., plante, ______.

Travail, s. m., Travaux, pl., peine qu'os pread, fatigue qu'on se donne, تعب ; plur., باتعاب . كدّ _ اجتهاد _ جهد ـ مساعى , pl., دسعى ـ سعى ـ كدّ _ اجتهاد _ جهد ـ مساعى , pl., رمسعى ـ سعى ـ تعبدال , ouvrage fait, que l'on fait, ou à faire, شغل ; plur., اشغال . Ouvrier qui est sans travail, لشغال . المخلد . المحلود الم

نفاس , Travail, état d'une femme en mai d'enfant مختاض ـ طلق ـ وجع الولادة ـ

Travaux, au plur., entreprise, اشغال.

Travallle, r, adj., fait avec soin, منظوم

TRAVAILLER, v. n., faire un travail, une beaogue,
ب أشتغسل في, ب Travailler à une ontreprise,

Travailler, fermenter (liqueur), se déjeter (bois), اشتغل

Travailler (argent), produire de l'intérêt, اشتعل.
Travailler, v. a., soigner, exécuter avec soin,

Travailler son argent, le placer, lui faire produire du profit, شقل فلوسه.

Travailler, façonner, عثم الشنعل من الشنعل من الشنعل من الشنعل من الشنعل المناسخة ا

I. قلب الارض Travailler la terre, la remuer, ضايعة I.

Tanvailleur, s. m., adoané au travail, qui travaille, مقتل مقال عند . كالقشار

TRAVERS, s. m., étendue d'un corps considéré se- عبر, قطع النهر.
lon sa largeur, عرض.

Traverser, ê

Travers, biais, irrégularité d'un lieu, 200.

Travers, au fig., caprice, bizarrerie, irrégularité d'esprit, d'humeur, عقل النقلاب عقل.

منحرفاً _ معترضاً, De travers, adv., obliquement

De travers, à contre-sens, du mauvais sens, mal, بالعكس ـ بالمقلوب. Il prend tout de travers, المائد كل شي بالمقلوب Regarder quelqu'un de travers, fig., بنظر البعن البغضة والغضب.

En travers, d'un côté à l'autre dans la largeur, بالعرض.

A travers, au travers de...., au milieu, par le milieu, من وسط على . A travers champs, من وسط البرية Passer son épée au travers du corps de quelqu'un, مترق سيفد من وسط جسك A travers le cristal, من وسط من قفا البلور الب

A tort et à travers, أشقلبا مقلباً ...

Par le travers de, t. de marine, à l'opposite, visà-vis, من قصاد عبال.

TRAVERSE, s. f., pièce de charpente en travers, alce ; plur., σοίος.

Traverse, rue, chemin qui coupe à travers champ, au plus court, عطف ; plur., عطف عطف علم عطفة .

Traverse, au fig., revers, affliction, etc., نايبة; plur., قطوعات; plur.; قطوع قطوعات. Nous avons bien des traverses à essuyer, قطوعات الشدايد. Il a essuyé bien des traverses, علينا قطوعات

Traverse, obstacle, مانع ; plur., موانع . Venir à la traverse, se jeter à la traverse , ميزان التعرض لـ اعترض .

سفر ,Tauveasée, s. f., trajet, voyage par mer يفي البحر.

Tanverser, v. a., passer à travers, d'un côté à l'autre, عدّ عدّ A. عبر O. Traverser un fleuve, عبر , قطع النهر

Traverser, être au travers de, عبر من وسط 0. ــ مبر من وسط 0.

ـ نفذ فی مرزی من وسط ـ . A نفذ من وسط O.

Traverser quelqu'un, au fig., lui susciter des obstacles, تعرض لد في ـ عطّل عليه.

Traverser les desseins de quelqu'un, les faire échouer, اغسر ، افسد تدبيرة .

Traversin, s. m., chevet, oreiller long, وسادة عضدة

TRAVESTIR, v. a., déguiser en faisant prendre les habits d'un autre sexe, d'une autre condition, عَبْر لبسم.

Travestir quelqu'un en, عُبْر لبسم.

Travestir, au fig., traduire en style burlesque, déguiser une pensée, la présenter sous une autre forme, قلب I.

Se Travestir, v. pron., se déguiser, se masquer, لبس زى. Se travestir en, لبس زى A.

Tanvestissement, s. m., déguisement à l'aide des vêtemens changés, تبديل - تخفّى

TRAYON, s. m., bout du pis d'une vache, d'une chèvre, etc., יָלָן, plur., יְלָן,

Тиевисилит, в, adj., qui est de poids, terme de monnaie, المح - كامل.

Таквиснка, v. n., faire un faux pas, au fig., tomber, broncher, عثر د. О. عثر.

Trébucher, emporter par sa pesanteur le poids qui contre-pèse, A.

Тківисивт, s. m , sorte de balance de monnaie,

فغاع

. يونجه _ فصمر _ ر تد Tarriz, s. m., pleate , تد

Trèfle, une des couleurs noires du jeu de cartes, ساتۃ ۔ صلب

اطريفل, Plante médicinale, اطريفل.

TREILLAGE, s. m., assemblage de lattes, etc., en تکعیت ۔ مکفی ا

TREILLE, s. f., berceau recouvert de ceps; treil-عریشتر ـ تکعیبة , lage pour la vigne

Tarillis, s. m., assemblage de petits barreaux qui se croisent et sorment des carrés, تكعيب . فغص ۔ مغتوم

Treillis , grosse toile à faire des sacs , خيش

, îém., عشر Tazizz, adj. com., dix et trois, ثلاثت عشر ئلاث عشرة

Tariziène, adj. com., nombre d'ordre qui suit اثالث عشر, le douzième

واحد من , Tarizième, s. m., la treizième partie, .الثلاثة عشه

Тякивалят, и, adj., qui tremble, — освоей .راجف _ رجغان

TREMBLE, s. m., espèce de peuplier, .الرجراج

TREMBLEMENT, s. m., agitation de ce qui tremble, .طبيعة | Tremblement de ارتجاج - رجفة - رعشة - ارتعاش زلازل, plur., زلزلت, plur., زلازل

TREMBLER, v. n., être agité, être mu par diffé-_ أرتعش _ أرتجف _ O. رجف, rentes secousses .عهس خبزة في المرقة, en parlant d'êtres inanimés). || Trem- | ترجرج et أرتبح bler, comme la surface du lait caillé quand on remue le vase qui le contient, ترجور "Trembler, en par- Tremper, plonger le fer, l'acier, dans une eau ارتیج - تزلزل - زلزل با La terre préparée, ارتیج - تزلزل این La terre préparée, ارتیج این ا

Trébuchet, piège pour les oiseaux, فنزّ, plur., trembliit sous les pieds des chevaux, ارتتجت الأرض . من ركص الخيل II powers we cri qui fit trem-صري صرحة ارتجت لها الجبال, bler les montagnes

> Trembler, au fig., craindre, avoir grand peur de, , Faire trembler, inspirer la crainte أرتعب من فرع ـ رجف ـ ارعب

TREMBLEUR, SE, S., qui tremble, très-craintif, خويف _ رغاش

Тавиваотавт, в, adj., qui tremblote, —i,رجفان

TREMBLOYER, v. n. fam., diminutif de trembler, رجف , O. Trembloter de froid رجف ۔ أرتعش من البرد.

TRÉMIZ, s. f., grande auge large du haut, trèsétroite du bas, faisant partie d'un moulin, عبن الطاحونة - قادوس الطاحونة

TRÉMOUSSEMENT, s. m., action de se trémousser, .دىكت ـ معاتلة

TRÉMOUSSER, v. n., et SE TRÉMOUSSER, v. pron. se remuer d'un mouvement vif et irrégulier, عبك ۵۰ رمص ـ عاتل ـ

Se Trémousser, au fig. fam., se donner du mou-TARMSLANTE, s. f., espèce d'anguille électrique, vement; prendre des soins pour réussir,

> TREMPE, s. f., manière de tremper le fer, ala., سقية الحديد

> Trempe, au fig., caractère, humeur, manière,

ـ منقوع , Taempé, z , adj. , extrêmement mouillé , عنقوع غارق في عرقه , Trempé de sueur .مبلول

TREMPER, v. a., mouiller en mettant dans une liqueur, غيس ـ A. نقع I. Tremper du pain dans la

O. دل , Tremper, imbiber

. منج المال - النحزنة , Trésor de l'état , trésor public منج النبيذ بالما - النحزنة , Tremper le vin, y mettre de l'eau, Tremper, v. n., être dans quelque chose de liquide, انتقع بي.

Tremper, au fig., participer, être complice, لم علقة , لم يد في ـ .0 حط يــــــ في له اشتراك معهم في

TRENTAINE, s. f., nombre de trente, נציי, et . ثلثين

TRENTE, adj. com., trois fois dix, על יוֹנָת.

تُلاثير، , TRENTIÈME, adj. com., nombre ordinal

TRÉPAN, s. m., instrument de chirurgie, مثقب ثقب القحف, TRÉPANER, v. a.,

وفاة _ أجل ,Taxpas, s. m., mort

Trépassé, a. m. fam., mort, متوفى. Les trépassés, .کلاموات ـ الموتع

العترّ من السرور | Tarpasser, v. n. fam., mourir de mort naturelle, العترّ من السرور
Tagpidation, s. f., tremblement, إرتجاج.

TREPIED, s. m., ustensile de cuisine, أثفية; plur., منصب _ کساکر , plur. , کسکاری _ اثانی

كرسى بثلاث , Trépied, support, siège à trois pied قوابم.

Trepignement, s. m., action de trépigner, טָענָה

TRÉPIGNER, v. a., frapper des pieds contre terre d'un mouvement prompt et fréquent, دىدب. .دتک

حَدُّا , Taks, particule qui marque le superlatif . Très-prudemment قوى مليح Très-prudemment قوى بغاية , بكمال الحزم و الاحتياط

مهادنت ـ مناركة , Treson, s. m., or, argent dans le sein de la terre, lion, مهادنة ـ مناركة . . Trésor enfoui ركايز , plur. ركيزة _ كنوز , plur. كنز مخباية _ مطهورة _ دفينت

Trésor, amas d'or, d'argent, de choses précieuses mises en réserve; lieu où l'on les garde; lieu de leur خزاین , plar. , خزینه _ خزن , plar. , خزنة , pl. , خزاین .

Trésor, richesse, chose très-précieuse, کنز; pl., .کنوزا

TRÉSORERIE, s. f., les finances d'un état, le trésor خزنة المال, public

خزندار, TRESORIER, s. m., خزندار.

TRESSAILLEMENT, s. m., agitation subite d'une personne qui tressaille, علمة. | Tressaillement de joie, . اهتزاز من السرور! Tressaillement de crainte المتزاز من السرور .رجفۃ

Tressaillement, mouvement soudain et convulsif des nerfs, انجذاب.

TRESSAILLIR, v. n., éprouver une agitation vive et passagère, نط _ انجذب O. Tressaillir de crainte, ارتجف من الخسوف. الخسوف

TRESSE, s. f., tissu plat de fil, etc., entrelacé, جدايل , plur ; جديلة

Tresse, cheveux tressés, assujétis sur trois brins de soie, ضفيرة; plur., جديلة ـ ضفاير; plur., ا جدایال. || Assemblage postiche de tresses de cheveux que les femmes attachent à leur tête, et laissent pendre derrière elles, عبيدية.

TRESSER, v. a., cordonner en tresse, جدل I. O. .I. O صفر ـ صفر ـ

مضفر, TRESSEUR, SE, s., qui tresse les cheveux,

TRÉTEAU, s. m., pièce de bois étroite portée sur quatre pieds, عش مقالة , plur., بحاش .

.التر لرفع الاجال , TREUIL, s. m.,

Taève, s. f., suspension d'hostilités par conven-

Trève, au fig., relache, cessation, il. Donner trève à quelqu'un, ملح _ اعطاء مهلت _ اعطاء

Trève de cérémonie, ملا تكلف Trève de plai-دع عنك المزاح - يحلى المزاح - بلا مزاح , santerie خلی عند , Faire trève à , cesser خلی

TRIAGE, s. m., choix, Lili.

TRIANGLE, s. m., figure qui a trois côtés et trois Grand-Seigneur, ذَمَى angles, مثلث. | Triangle acutangle, dont tous les TRICHER, v. a. et n. angles sont aigus, الناوال تنافل.

Triangle, constellation, المثلث. L'étoile qui est au sommet du triangle se nomme, رأس المثلّث.

Taiangulaiae, adj. com., qui a trois angles, ذو ثلاث زوایا

TRIANGULAIREMENT, adv., en triangle, latte.

Tribade, s. f., femme qui abuse d'une autre femme, مستعبقة.

Taiboad, s. m., côté droit du vaisseau vu de la poupe, جنب المركب اليدر.

TRIBU, s. f., grande famille, peuplade, قبيلة; plur., عشيرة _ اسباط; plur., سبط _ قبايل; plur., عشاير

TRIBULATION, s. f., affliction, adversité, شدّة; plur., تجارب, بالعربة ـ شدايد;

تحسك _ اخِلْت , TRIBULE, s. m., plante, تأخِل ـ

Taibun, s. m., magistrat pour représenter le peuple, رئيس الشعب, pl., أرسا,

TRIBUNAL, s. m., siège, juridiction d'un juge, d'un magistrat, محمكة; plur., محماكم.

كرسي لاعتران في Tribunal d'un consesseur, كرسي الم

TRIBUNAT, s. m., dignité de tribun, ربياسة

Талвиме, s. f., lieu élevé où se place un orateur, nur, plur., nile,

Tribune, place élevée pour des assistans, pour des musiciens, موضع موتفع ـ طبقة.

TRIBUT, s. m., ce qu'on paye, ce qu'un état paye أثلاث سنين مرة ا pour marque de dépendance, جزية. TRIESTE, capit

Tribut, impôt, خراج. Voyez Imrôr.

Tribut, au fig., ce que l'on est obligé d'accorder ment, qui use de finesse, صحاول محاول.

Taigavora, v. n. fam., se servir de ma

احتال ـ حاول TRIBUTAIRE, adj. com., qui paye le tribut, tours, de mauvaises finesses, احتال ـ حاول.

اهل هستراج . يدفع جزيت. . ذمّي Sujet tributaire du

TRICHER, v. a. et n. fam., tromper au jeu, عالط ـ تزوغل ـ تزاغل.

Pricher, fig. , tromper, عشر O.

TRICHERIE, s. f. fam., tromperie au jou, معالطة ـ معالطة.

. غش , Tricherie, au fig., tromperie,

ـ مغالط ,TAICHRUR, SE, S., trompeur au jeu .مزُوّعُل ـ زغلجي

Tricoists, s. f. plur., tenailles de maréchal, کلبتین ـ کلابت النعلبند

TRICOLORE, adj. com.; de trois couleurs, ثلاثت الوان ـ ثلاثت اشكال.

TRICOT, s. m., ouvrage tricoté, جدل.

مسوقة _ زقلة, Tricot, bâton,

Taicotage, s. m., travail de celui qui tricote,

TRICOTER, v. a., former des mailles avec de tongues aiguilles, عدل I. O.

جدال, Taicotava, sa, s., qui s'occupe à tricoter, جدال

- لعب الطاولة - نرد ,TRICTRAC, s. m., jeu طاولة النرد.

TAIDENT, s. m., fourche à trois dents, حطّان له ثلاث شركات.

TRIER, v. a., choisir, tirer d'un plus grand nombre avec choix, قعّ.

مَدَنَّہ, Trienhal, e, adj., qui dure trois ans, مَدُنَّه

يصيركل, Triennal, qui revient tous les trois ans بصيركل.

مدينة تربست , capitale de l'Istrie, مدينة تربست.

TRIGAUD, E, adj. fam., qui n'agit pas franchement, qui use de finesae, محمال محمال محمال ...

TRIGAUDER, v. n. fam., se servir de mauvais détours, de mauvaises finesses, في الحيّال عاول .

Taignuderie, s. f. fam., mauvaise finesse, השלפלה.
Taignometrie, s. f., science de mesurer les triangles, شاحة التلكاث.

TAILATÉRAL, E, adj., espace de trois mois, ثلاثة ثلاثة الملاع . Thimestre, s. m., espace de trois mois, ثلاثة

Taingle, s. f., verge de fer, عود حديد . قصبان, plur., قصب حديد

TRINITE, s. f., un seul Dieu en trois personnes

TRINQUER, v.n. fam., boire en choquant les verres à la santé l'un de l'autre, בולפנה I.O.
Taro, s. m. (beau), au fig. fam., trois personnes ridicules réunies. مُلاَ ثَلاَثَدُ

طفری ـ نصری تصری . TRIOMPHAL, E, adj., du triomphe, نصر . TRIOMPHALEMENT, adv., en triomphe

Твіомрнант, в, adj., qui triomphe, victorieux,

Triomphant, superbe, pompeux, فاخر ـ بطشى . Taiomphateua, s. m., qui triomphe, ظافر.

Taioмрик, s. m., viotoire, grand succès .

Triomphe, honneurs rendus au vaiqueur, pompe solennelle, موكب موكب الكرام امير الجيوش بعد النصر موكب وكبت ـ وكبت ـ وكبت ـ

Твіоменка, v. n., vaincre par la voie des armes, علب م الم قهر التصر على م الفرب, على I. ظفر ب على الم Triompher, au fig., remporter un avantage sur quelqu'un, sur ses rivaux, علب I. علب I. علب I.

تمع النفس, Triompher de ses passions, قبع النفس.

Triompher, être ravi de joie, فرح عابة الفرح A.

Triompher du malheur d'autrai, شهت به A.

Triompher de, faire vanité de, بافتخر ب.

TRIPAILLE, s. f. bas, terme de mépris, les tripes d'un animal, عفشتر مصارين عسلام.

کرشته , Taipe, s. f., partie des entrailles, boyau کرشته, plur., مُجَقّت مصاربی

TRIPIÈRE, s. f., femme qui vend des tripes, بياعة كرشت

Taiple, adj. com. et s. m., qui contient trois fois le simple; trois fois autant, الطاق ثلاثة - ثلاث مرات الطاق ثلاثة العائدة والطاق ثلاثة العافد - الطائدة المعافد الطائدة المعافد الدار بثلاث طبقات المعافد المعافد المعافد الدار بثلاث المعافد الدار بثلاث المعافد الدار بثلاث طبقات الدار بثلاثة المعافد الدار بثلاث طبقات الدار بثلاث المعافد الدار بثلاث الدار بثلاث المعافد الدار بثلاث المعافد الدار بثلاث الدار الدار بثلاث الدار ال

تُلاثة _ مثلث , شائدًا , Triple, qui est au nombre de trois, مثلثاً , Taiplement, adv., d'une manière triple مثلثاً , مثلثاً .

TRIPLEMENT, s. m., augmentation jusqu'au triple, تغلیث

Tripler, v. a., devenir triple, صار ثلاثة I. .اصعاف.

TRIPLICATA, s. m., troisième expédition, שُنْجُةً

تثلیث , Triplicité, s. f., عثلیث.

hérentes, مضطة _ عبص .

Tairoia, s. m., pierre tendre servant à polir, المجر طرابلس ـ غواسان.

طرابلس الشّام, Taipozi de Syrie, ville

Adelyhour de Barbarie, ville, اطرابلس العرب.

sordre, بیت عکس.
TRIPOTAGE, s. m. fam., mélange désagréable au goût, malpropre; au fig., mélange de choses inco-

Тапотка, v. a. et n., faire un tripotage, brouiller, mêler, gâter, خَبُط مَا مُنْ

TRIQUE, s. f., gros baton, القصيرة.

TRIQUE-BALE, s. f., machine pour transporter des canons, الذائع المدافع.

TRISAÏEUL, E, s., le père ou la mère du bisaïeul ou de la bisaïeule, قالث عنه خالث.

Trisection, s. f., division en trois, قسية الى تلاثت اقسام

ُ Taista, adj. com., affligé, abattu de chagrin, مزین ـ مغتمّ.

. كبيب _ مسود ر. Triste, qui n'a pas de gaîté, مسود ر.

Triste, affligeant, chagrinant, pénible, مكذر

Triste, ennuyeux, qui inspire de la mélancolie,

Triste, obscur, sombre,

Triste, au fig., qui n'offre point de ressources à l'imagination, à l'espérance, qui n'a rien de bon, ما فيه خير

Твізтемент, adv., avec tristesse, بحزر,

Tristrese, s. f., affliction, mélancolie, گابد . غم - حزن.

Таптивавьк, adj. com., qui peut être broyé,

TRITURATION, s. f., action de broyer,

واحد, Taiunvia, s. m., un de trois magistrats, واحد

TAIUMVIRAT, s. m., association de trois personnes revêtues de l'autorité souveraine, قيام ثلاثة بالحكم على الجمهور

TAIVIAL, B, adj., commun, usé, rebattu, حام عام عام المرادق عام المرادق. Expression triviale, basse, مطروق عام المادق عام المادق عام المادق عام المادق عام المادق عام المادق الم

Taivialitté, s. f., caractère de ce qui est trivial,

TROG, s. m., échange, مقابصة ـ داکش. Troc pour troc, l'un pour l'autre, رأس برأس.

TROENE, s. m., arbrisseau, فغو ما فاعيد الحمال.

Таобловітка, s. m. plur., peuples qui vivaient dans des cavernes, سكان كهوني.

TROCKE, s. f., visage plein, qui a quelque chose de facétieux, مكتل مصحك _ سحنة مصحكة

Taognon, s. m., le cœur ou le milieu d'un fruit, d'un légume, قلب; plur., قلوب.

Taois, adj. com., deux et un, ثلاثة, fém., ثلاثة.

Trois, troisième, ثالث

Taoisième, adj. com., nombre ordinal, غالث.

TROISIÈMEMENT, adv., en troisième lieu, בולשול.

Trôler, v. a., mener avec soi, de tous côtés, sans besoin, J.

Trôler, v. n., aller courir çà et là, , 13 O.

TROMBE, s. f., colonne d'eau et d'air mue en tourbillon par le vent, "أبو الزوبعة _ تنين _ فرارة.

Твонвьом, s. m., gros pistolet à bouche évasée, قربان, coll., قربانة.

Trompz, s. f., instrument pour sonner à la chasse, etc., بواق; plur., أبواق.

- خوطوم - زلومة , Trompe , museau de l'éléphant .

TROMPER, v. a., user d'artifice pour induire en erreur, décevoir, غشن O. ـ جُوں ـ A. ـ مُدع ـ On t'a trompé, on t'a vendu trop cher, غلبوك.

Tromper, donner lieu à erreur, 50.

Tromper, tromper l'attente, l'espérance, خيب خاب طنّه الله في ما خاب طنّه المله في ما خاب طنّه المله في المناه في ا

Tromper son chagrin, تسلّی. Tromper son chagrin,

Se Tromper, v. pron., être dans l'erreur, s'abuser,

ا كل بالزود (Kasraouan). Vous vous trompez, 📗 Il a trop mangé, أنجون ما 🖈 Le trop est frère ان صدقنی حزری conjectures,

تخيانة ـ غش , Tromperie, s. f., fraude

TROMPETTER, v. a., publier à son de trompe, .بوق

TROMPETTE, s. f., tuyau d'airain ou de métal dont on sonne à la guerre, dans les réjouissances pu-. بوقات et أبواق , plur., بوقا - نفير ,bliques Trompette sacrée, بوق.

Emboucher la trompette, prendre le ton sublime, ضرب البوق I.O.

Таомретте, s. m., celui qui sonne de la trom- figuré, אונה. . بواق _ ضوّاب الموق , pette

سلب العدو خاير - غشاش ، TROMPEUR, SE, S., qui trompe خذاع ـ

. باقتر سلام | ـ قرامي , plur. ; قرمة ـ جدور , plur ; جدر ساق شجر.

افتخر ب! Tronc pour recevoir l'argent des aumômes. حصالة.

Taonçon, s. m., morceau séparé d'une plus grosse pièce en long, قطعة ـ شقّة ; plur. , قطع

TRÔNE, s. m., siége élevé pour un souverain dans ـ سرير الملك .. كرسي , ses fonctions solennelles .تخت

ملكك

TRONQUER, v. a., retrancher une partie de, انقص . مقطع شي من ـ

Τεοκουέ, ε, adj., ناقسص. Cône tronqué, مخروط ناقص

الزود , Trop, adv., plus qu'il ne faut, avec excès ما هو كثير ـ قليل ,Pas trop , guères . كثير ـ بزيادة ـ | Trop de ten الكرة الكلام تصرّ, Trop de ten الم sion produit le relâchement, كثرة الشد ترخى La | مشى لنك - لكلك - La ا الحبل طوبل كثير, بزبادة, corde est trop longue

prov. || Trop grand ; الزايد اخوالناقص , Si je ne me trompe point dans mes du trop peu . انت علطان pour, اعظم من ال Vous êtes trop généreux pour rejeter ma demande, من أجود وأكرم من La majesté divine est trop grande ارن تردّني خابساً pour que, اجل جنابه تعالى عن ان Il est trop واحد بخيل, avare pour accorder quelque chose مثله لا يكنه يسمح بشي الميكنه يسمح بشي - عقلک یهنعک عن ذلک ,pour en agir ainsi عقلک ازید من انک تعمل ذلک

TROPE, s. m., emploi d'une expression dans un sens

TROPHÉE, s. m., dépouille d'un ennemi vaincu,

Trophée, assemblage d'armes arrangées avec art Taouc, s. m., la tige d'un arbre sans les branches, | pour servir de monument, d'ornement de triomphe,

. Faire trophée de , نصر , Trophée , au fig. , victoire .

دایسرة , TROPIQUE, s. m., cercle de la sphère ∥ .مدار السرطان Tropique du Cancer, الانتقلاب | مدار الجدى, Tropique du Capricorne

- قاوض, Thoquen, v. a., faire un troc, échanger, Voulez-vous . بادل , داکش , قایص احداً فی شی troquer | "تقاوضني - تبادلني Troquer une ـ بدل شياً بشــــ عنه fig., puissance souveraine des rois, chose pour une autre, عندل شياً بشـــــــ اخذ شياً بدال شي

> صرًاب, TROQUEUR, SE, S., qui aime à troquer, صرّاب .مقيص

> TROT, s. m., allure entre le pas et le galop, لكلك ـ لنك ـ خاحة

TROTTADE, s. f. fam., petite course,

TROTTE, s. f. pop., espace de chemin,

TROTTER, v. n., aller le trot, 🙇 O. – 📫 O.

A. مدّ , Trotter, marcher beaucoup à pied

Troiter, au fig. fam., faire bien des courses, , 13 D. . العالي ـ . 1 عاشني ـ . A.

TROTTEUR, s. m., cheval dreise au trot, ... يهشى لنكف

Taorrota, s. m., chemin élevé pratiqué le long des quais, des rues , مهنتي .

Thou, s. m., ouverture, ereux dans un corps, 3 jule; ـ ابنحاش et أبخوش pl., بلحش ـ محروقي et plur.; شقوت, Trot, feate pour regarder, ورخسوش بالمناع والمنطق بالمناع والمسوش بالمناع والمناع المناع المناع والمناع جورة ـ Faire un trou dans la terre, ـ خوم أبرة ,O. || Trou d'une aiguille حفر حفرة ,. الله و الكرون , Trèu à tin babit إ المحرث ما شياط .خروق

Boucher un trou, au fig. fast., payer une des O سقہ غیری dettes,

TROUBADOUR, s. m., poēte, شأعر; plur., أعدراً

TROUBLE, s. m., brouillerie, désordre, émotions م فترن , plut. , فتشنة , plut. وفترن

- كرىپ Trouble, inquiétude, agitation de l'esprit, تشويش الخاطوم بلبال - اصطواب

- غكر , TROUBLE , adj. , brouillé , qui n'est pas clair , عكر -.مكذر ـ كدر ـ معتكر ـ معكر

TROUBLE-FREE, S. m., importun qui vient troubler اثىقىل , la joie d'une compagnie .

_ كذر م عكو ,TROUBLER, v. a., rendre trouble غوكر.

Troubler, au fig., apporter du trouble, du désordre, كدّر, Troubler le bonheur de quelqu'un, i. O., ضرب ,Troubler un rayaume الكدر عيشه I. # Troubler le repos, la رمني الفشفة في مهلكة قوبوس وراني , d'ane selle . شوش عليه _ كذر عليه , ranqvillité de quelqu'un: || Troubler l'esprit, la ruison de quelqu'un, laci .عقلہ

Troubler, jeter dans l'inquiétude, قلقل ما اقلق.

Troubler, inquiétér dans la jouissance, dans la بكتر على ,possessiob d'un bien

Troubler, interrottipre, Jan .. Josef.

Se Troubler, v. proti.; devenir trouble, | Lib -.تـکدر ـ تعوکر ـ تعکر

Se Troubler, au fig., s'intimider, Let _ [Giti . نختل ـ

Frobes, s. f., ouverture,

Tronce, espace vide, abettie au travers d'un issis, .منفد مطریق ـ سکة

TROUER, v. a., percer, faire une ouverture, un .0 فقب - .0 بخش - .9 ثقب - .A خرق (trou

TROUPE, s. f., multitude, réunion de gens, it ، جوفاتر ۔۔

Troupes, gens de guerre réunis, ميش ; plur., عسکر ـ جنور , plur. , عسکر ـ جنور , plur. ; جند ـ جيوش

, pl. , غليم , Taouraaw , عليه , pl. , . Des très اسراب , pl., إسرب _ اقاطيع et اقطاع penux, des animaux domestiques que l'on fait pettre ماغيتر , sing , مواشع _ طوش , sing و ماغيتر

Troupeau, au fig., paroissietis, fidèles, عَبِية, .

TROUSSE, s. f., étui à l'usage des barbiers, etc., . خرمدافت ـ عدّة مزيّن

En trousse, aux trousses, adv., en croupe, par میں وہا ۔ وہا ,derrière

TROUSSEAU, s. m., nippes et hardes qu'on donne à une fille en l'établissant, à une personne en la mettant en pension, لوازم - جهاز.

TROUSSE-QUIN, s. m., hois ciatré sur le derfière

Thousen, v. a., replier, relever ce qui pend,

. قلع ـ . I طنسي . Trousser, au fig. fam., ferer vite

استقل , Trouver le salaire insuffisant استقل النصغرا النبسيز منهل Trouver le salaire insuffisant استقل . كل جوة مشليد موة , Trousser une femme, relever ses jupes, الماجوة المثليد موة رُجِه ما السَّقي , Trousser bagage, fuir précipitamment فرك (. .) Se Trouver, v. pr. , se remeontrer

تهنیو ـ شهر jupes,

Thouses, a (bien), adj. fam., bien fait, bien ar-سنظوم _ مشهر , rangé

Taoussus, s. m. plur, pli fait à une étoffe pour qu'elle soit plus courte, قطىب.

كيف تحسّر عالكت بالار بار بالار بال und treuvaille, لقبي لقية A.

TROUVER, v. a., rencontrer quelqu'un ou quelque Je l'ai cherché et ne l'ai pas قابل ما لاقع ما لقيم ما trouve, فتشت عليد ما لقيته Trouver une chose موتش العلمي للقبي الاقبي العلمي que l'on cherche, حوَّش العلمي القبي ار وقعت لي فرهنة (Alep). # Sifest trouve Foccasion ان صحت لي فرصت ـ الله Je n'ai point trouvé d'occasion, ما أنسفيت لي فرصة . Je n'ai trouvé au-د اما وقعت لذكف و cun renseignement positif là-desses و المحاد المارة عند الذكف و cun renseignement positif là-desses على جلية خبر

O. والمه و تنوجه الى عناكا , Aller trouver quelqu'un والمر انوجه الى Vonit trouver quelqu'un, الله عام , حصر الى عنا الله عنا

Trouver, découvrir, inventer, معالم المالية ا المحترع

ـ لاقى ـ . A لقى ـ وجد ,Trower, juger, estimet . (Turo) لا بالعي ـ سهك اربوان ـ سهكة منقوشة Troaver "تحسن عنانا أن ـ استحسن , bon de, استحسن عنانا mauvais, استقبح. || Je trouve cela très-riditule, ارد بلاقي هذا قوى شي بارد بلاقي هذا قوى شي بارد ان اعجبک - ان کان يقطع عقلک . votre gout, ما جاء على خاطري Je ne l'ai pas trouvé à mon goût ما جاء على خاطري - اسا طلسم على خاطسرى . Trotever trop grand, مناكين المتعلم المتكبر - استعبر - استعلم , grand, بين شباكين المتعلم ,

, Les mets ne se sont pas trouvés de son goût. أنوجد Se Trousser, v. prom., relever an venemens, ses على خاطرة على على الطبيني على الطبيني على الطبيعيني الطبيعيني الطبيعيني الطبيعيني الطبيعيني على الطبيعيني الطبيعين الطبيعين الطبيعين الطبيعيني الطبيعين الطب s'est trotevé juste, ly william , alla

> التقي , Se Trouver, se rendre dans un lieu, y être, التقي .٨ حدم _ انوجد _

السفق أن , Il se trouve que, it arriva que,

Se Trouver, sentir, eprouver que l'on est dans un . حسّ حالع على العرب الله على Taouvalles, s. f., chose trouvée heureusement, certain état, حالم على العرب العالم العرب العالم العرب العالم العرب العالم العرب العالم العرب ال . Je me trouve mietix, ميفس تلاقى حالك ـ المالي تصلى المسن المسلم Se trouver mat, s'évanotir,

TRUANDERIE, s. f., mendiôité, 33

TRECHBEAN, s. m., interprete, ", plur., . قراعهين

TRUCHER, v. a. pop., menthier par fameantise, . ۸ شعه د تسوکی

TAUCHEUR, SE, adj. pop., qui mendie,

Thurlis, s. f., instrument de maçon pour remuer, .مسلفت ـ مسطارين employer le plâtre,

TRUFFE; s. f., plante; - کم - کم - کها (Bar-

TRUFFER , v. a. , remplir de truffes , کیالا . I. تحنز يرة , Thure , s. f., femelle du poro, محنز يرة

Taures, s. f., poisson de rivière fort délicat,

TRUTTÉ, a, adj., marqueté de petites taches مدفرد ابرش وrousses.

Thumbau, s. m., espace entre deux fenêtres, بين شباكين.

مرأية كسيوة , Mace ontre deux fenêtres

Tu, Tor, pron. de la 2e personne, شنا; fém., ثنا الله عنا الله

Tuable, adj. com., qu'on peut tuer, قتلد مهكن.
Tuable, digne de mort, مستحق القتل.

Tube, s. m., tuyau, قصبة; plur., قصب.

Тивисиле, s. m., petite excroissance; élevure; petit abcès au poumon; بثر; plur., بثور.

Tubérosité, éminence sur un os, acceptable de la Tuberosité, eminence sur un os, acceptable de la Tuberosité, éminence sur un os, acceptable de la Tuberosité, éminence sur un os, acceptable de la Tuberosité, éminence sur un os, acceptable de la Tuberosité de la Tuber

Tuen, v. a., ôter la vie d'une manière violente, O.

Tuer, égorger, خبر A.

Tuer, au fig., detruire la santé, incommoder excessivement, fatiguer, قتل 0. ـ قطع الوقت. Tuer le temps, قطع الوقت

Sc Tuer, v. pron., se donner la mort, عثل نفسه قتل عالم.

Tuerie, s. f. pop., carnage, massacre, مقتلة.

Tuerie, lieu où les bouchers tuent leurs bêtes,

. قتال ,Tueua , s. m. قتال

. حوارة ، Tur, s. m., terre blanchâtre et sèche

Tulle, s. f., terre cuite pour blanchir les toits, قرامید , plur. قرامید . طوب

TUILERIE, s. f., lieu où l'on fait la tuile, طوّابة. TUILIER, s. m., qui fait des tuiles, طوّاب. TULIPE, s. f., fleur; plante qui la produit, سنبل - منزام

نوع, Tulipier, s. m., grand arbre d'Amérique. شجر كبير بوجد في بلاد الامريك

TUMÉFACTION, s. f., enflure non ordinaire, פָּנָק.
TUMÉFIER, v. a., causer une tuméur, وَرَّعِ

Tumeur, s. f., enflure causée par accident ou par maladie, ورم; plur., خراج – أورأم.

Tumulte, s. m., grand mouvement avec bruit et désordre, غائة _ ارتجة _ ارتجاء.

En tumulte, adv., en confusion, en désordre, برجّة

Tunultuaire, adj. com., qui se fait avec tumulte, مرتبع - رحبي.

TUMULTUAIREMENT, adv., d'une manière tumultuaire; et Tumultugusment, adv., en tumulte,

TUMULTUEUX, SE, adj., fait avec tumulte, ملَهُوج TUNIQUE, s. f., sorte de vêtement de dessous, فبا

Tuanan, s. m., coiffure des Orientaux, قية - عيامة; plur., مياش - لقة - عيابيم (en mousseline).

Mettre son turban, مامته - تعتب A. - لبس عيامته - تعتب A. - لبس عيامته القائد في O. | Bout du turban tombant sur l'épaule à la manière des habitans de Médine, etc., عَدُنة.

Prendre le *turban*, au fig., se faire musulman, اسلم.

Turbe, s. f., troupe, assemblée, nombre de personnes, $\tilde{\lambda}_{\mu}^{\mu}$.

Turbith , s. m., plante à racine purgative, تربد. Turbith minéral, précipité jaune de mercure, قربد معدنی ــ راسب زیبق اصفر .سك الترس

.طيشان العقل ـ

TURBULENT, E, adj., porté à exciter des troubles, ا. صرّاب فتن - موسوس - خبّاص - کثیر ۱٬۱۲ جیف ولد بلط، Enfant turbulent

ابن ترک ـ اتراک , plur. , ترکی Tuac , s. m. , ترکی o. نط الساقية _ اسلم , Se faire ture

التركي _ التركية , Le turc, la langue turque

Tunc, Que, adj., de Turquie, ترکی.

A la turque, adv., à la manière des Turcs, d'une .مثل الترك , manière étrange

. ترکهان , coll., ترکهانی , coll., ترکهانی TUBGESCENCE, s. f., - lizal - lele.

TUBLUPIN, s. m., mauvais plaisant,

TURLUPINADE, s. f. fam., mauvaise plaisanterie خلصة

TURLUPINER, v. a. fam., se moquer de quelqu'un par des turlupinades , يُلمسخر على .

Turlupiner, v. n., faire, dire des turlupinades, .تخلص

TURPITUDE, s. f., ignominie provenant de quel-عار _ عيب , que action honteuse

TURQUIB, s. f., grand empire d'Europe, d'Asie et رم ایلی ,Turquie d'Europe بلاد الترک ,Turquie d'Europe اناطولي ,Turquie d'Asie ا

فيرون Tunquoise, s. f., pierre précieuse bleue, "فيرون .فيروزج -

TUSSILAGE, s. m., ou Pas-d'Ane, plante bonne دوسة الحيار - حشيشة السعال , contre la toux

Tutélaire, adj. com., qui garde, qui protége حارس - حامي

TUTELLE, s. f., autorité donnée par la loi, le ma-ومثل معلمين الطبع , gistrat , ou par un testament , pour avoir soin d'un pographes , مثل معلمين الطبع

Turbot, s. m., poisson de mer plat, באלה (mineur, באלה (שביט באולה (שביט באולה). Prendre la tutelle (שביט באולה (שביט באולה). Turbulence, s. f., caractère du turbulent, שביט ודיריע (שביט באולה). Ette en tutelle, au fig., sous la dépendance,

. حابث , Tutelle, protection

TUTEUR, TRICE, s., qui a la tutelle de quelqu'un,

Титів, s. f., chaux de zinc, suie métallique, "إُولِية توتية زرقا ـ توتيا ـ

Титочемент, s. m., action de tutoyer, قول أنت TUTOYER, v. a., user des mots tu et toi en parlant à quelqu'un, معهل لفظة انت مع

تصب , coll., قصبة ; coll., قصب . Tuyau de fontaine, - lette, pl., pl., lil, pl., lil, pl., Tuyau de cheminée, مجرى الدخان. Tuyau semblable à celui d'une cheminée servant de venti-

lateur, بادنیج ـ بادهنج. Tympan, s. m., membrane du conduit auditif,

TYMPANISER, v. a., décrier quelqu'un hautement,

TYMPANITE, s. f., hydropisie sèche, enflure du استسقا طبلي , bas-ventre causée par les vents

TYMPANON, s. m., instrument monté avec des cordes de fil de laiton, et qu'on touche avec de petites baguettes de bois, سنطير _ صنطور.

_ قاعدة , TTPE, s. m., modèle, figure originale, قاعدة .صورة اصليت

TYPHON. Voyez TROMBE.

Тироскарив, s. m., imprimeur en lettres, Туродалрите, s. f., art de l'imprimerie, аль аль .الكتب

Typographique, adj. com., qui a rapport à l'im-يخص الطبع, primerie

TYPOGRAPHIQUEMENT, adv., à la manière des ty-

مدينة صور Tyn, aucienne capitale de la Phénicie, مدينة TYRAN, s. m., qui a usarpé la puissance; prince qui gouverne sans autre loi que son caprice, بقالم.

TYRANNIE, s. f., domination usurpée et illégale; gouvernement d'un tyran, طلم.

Туплиніqua, adj. com., de la tyrannie, de la TYBANNIQUEMENT, adv., d'une manière tyrannique, Ltb.

Түрлинген, v. a., traiter tyranniquement, dil. I.

T

ULT

U , a. m., vingt-unième lettre de l'alphabet français, الحرف الحادي والعشرين ومومقابل للمت فرمان , Evaluation de Russie , فرمان فرمان . امر من قيصر الموسكو

Ulchaz, s. m., plaie causée par la corrosion des bumeurs acres et malignes, قرح ; pl., قروح .

المقرّح, Urctar, z, adj., qui a un uloère مقرّح, قلبد مجروح , Wiche, irrité , عجروح , قلبد ULEZARA, v. a., camer un ulcère, entamer, blesser, قرّج.

Ulcérer, au fig., faire naître un ressentiment pro-A. جرح _ أوغر, fond et durable

ULMAINE, s. f., ou Reine des Prés, plante, العيد التيس

ـ ياتے بعد , ULTÉAIRUR, B, adj., qui vient après متاخر.

.من بعد fait,

ULTEMATUM, s. m., dernière et irrévocable condi-اخركلام ,tion d'un traité

TINA

ULTEA, s. m., qui dépasse le but, چائے۔ ۔ گارچ. Um, Umm, adj., le premier de tous les nombres, , احدى et احدى المدى et واحد المدى المدى واحد واحد واحد , m à m ، فرد واحد ـ واحد لا غيرا . Tun à um, deux . افراد افراد - واحد بعد واحد -ـ كلم سوا ,Cest tout un افراد وازواج ,deux أ الواحد والاخر, L'un et l'autre وكاخر بعصم - يصربوا بعصهم بعص ,se frappent l'un l'autre On ne se fera pas de reproches les uns . يتصاربوا aux autres, عا أحد يعتب على أحد . | Ils s'accusent l'un l'autre, يلوموا بعضهم Les uns dirent oni, ناس قالوا اى و ناس قالوا لا , les autres dirent noa .هدول قالوا نعم و هدوک قالوا لا

UNANTER, adj. com., qui réunit tous les suffrages, .متفق عليد ـ واحد

Unanimement, adv., d'une commune voix, d'un - بالاتفاق - بصوت واحد , Ultransument, adv., outre ce qui a été dit ou commun sentiment, عالاتفاق -. بالا تحاد

> اچاع, s. f., conformité de sentiment, جاع اتحاد ـ اتفاق ـ

.املس , Uni , poli کلم سوا ـ سوق ـ مساوی

Uni, joint d'amitié, متحد سادج ـ سادة , Uni, simple, sans ornement

Uniforme, adj. com., semblable, égal, qui a la même forme, Solue _ lan . Lin

لبس المقام , Uniforme, s. m., habit d'uniforme .کسم ـ

Uniformément, adv., d'une manière uniforme, بنوع واحد ـ سوا ـ بالاتفاق

Uniformité, s. f., ressemblance avec soi-même, . سوتِد ـ مطابقـة , ou entre plusieurs choses عدم الاختلاف

على السوية, Uniment, adv., d'une manière égale .سوا ـ

من غير تكليف, Uniment, simplement, sans façon . بالبسيط ـ

فقط, Tout uniment, seulement,

Union, s. f., jonction de deux ou plusieurs choses, اتصال - اتحاد - اجتهاع

. اتَّحاد ـ وفسق , Union , concorde , société , ألفت - اتـفاق

Union, mariage, زواج

Unique, adj. com., singulier, seul, excellent en son ما لاتم غيرة ,Fils unique فريد _ وحيد ,espèce ما لد شغل غير أنه, Son unique occupation est de ا

Uniquement, adv., exclusivement à toute autre .فقط , chose

Unia, v. a., joindre deux ou plusieurs choses ensemble, جع ـ جع A.

Unir, égaliser, aplanir, polir, صقل مسوّى O: صقل كلارض بالمندرونة ,Unir la terre avec le rouleau مندر کلارض ـ

. ثور وحشى _ نوع جاموس | S'Unir , v. pron. , se joindre ensemble , s'associer , اتفق - اتحد - اجتهع

Umisson, s. m., accord de plusieurs voix, etc., بربنج

اتفاق اصوات, egal, qui n'est point raboteux, qui ne forment qu'un même son, اتفاق UNITAIRE, s. com., qui ne reconnaît qu'une seule

موجد, personne en Dieu

وحدانية, Unité, s. f., opposition à pluralité, وحدانية

Unite, principe des nombres, nombre un, Jale احاد , plur. احد ـ

Unité, identité, علحاً.

عالم, Univers, s. m., le monde entier, عالم.

Universalité, s. f., totalité, généralité, گنگ . حلة ـ

UNIVERSAUX, s. m. plur., et Universel, sing., terme de logique, ce qu'il y a de commun entre tous اللَّيات, pl., كلَّيات; pl., كلَّيات

Universel, LE, adj., général, qui s'étend à tout, partout, جامع - عمومي - عام, Homme universel, رجل عالم , qui possède tonte sorte de connaissances بجهيع الفنون

UNIVERSELLEMENT, adv., généralement, lana -

Université, s. f., corps de professeurs et d'écoliers, établi par l'autorité publique pour enseigner et ے مدرستہ ,apprendre les belles-lettrés et les sciences .دار العلم

Univocation, s. f., caractère de ce qui est uni-اشتراك _ مشاركة , voque

Univoque, adj. com., commun à plusieurs choses .اسم مشترك بين جلة اشيا , (nom)

URANOGRAPHIE, s. f., description du ciel, .رسم السها ـ وصف السيا

URBANITÉ, s. f., politesse que donne l'usage du .شلبنت _ ظرافت , monde

Une, s. m., espèce de buffle, taureau sauvage,

Unerrane, s. m., canal double des reins à la vessie,

Uaètae, s. m., canal par lequel sort l'urine, مجرى البول.

Ungence, s. f., qualité de ce qui est urgent, etq. – dice, – dice, – dice, – dice, ...

URGENT, R, adj., pressant, qui ne souffre point de délai, مرائع مرزي مرزي مرزي .

.قارورة , URINAL, s. m., vase à uriner

URINE, s. f., pissat, عضائه عبول. Suppression d'urine, النقطاع البسول Rétention d'urine, المتباس البول.

URINER, v. n., pisser, évacuer l'urine, شنخ O.

Unineux, se, adj., de la nature de l'urine, رخطاختُ.

.قارورة , Uane, s. f., vase antique

Us, s. m., terme de commerce, coutume, عاده.

Usace, s. m., coutume, pratique reçue, عادة; plur., عوايد. Chaque pays a ses usages, عادة و العادة, العادة الاد لها زق, لها سمر العادة الما زق, لها سمر العادة الما و العادة الما و العادة العادة العادة العادة العادة العادة العدود العدود العدود العدود على العادة العدود على العدود على العدود على على العدود على على العدى العد

Usage, emploi, التعيال . Bon usage, التعيال . Bon usage de, التعيل الشي بالمعروف . " Faire un bon usage de, الشي بالمعروف الشي ألشي , تصرف , Faire un mauvais usage de, التعيال الشي , تصرف . Usage d'un mot, emploi d'un mot, حكية مستعيال كلية مستعيال كلية دارجة . كلية دارجة

امداولة, Usage, expérience, habitude.

Usage, بنيتع ب , qui a droit d'usage

USANGE, s. f., terme de commerce, terme de trente jours, وعدة ثلاثين يوم.

USANT, E, adj., qui n'est sous l'autorité de personne, متهتّع ب.

Uss, z, adj., détérioré par l'usage, rapé, دایب الی بالی الی کوtement usé, مخطوعی Vètement usé, بالی الی الی کوئوں d'or usée par le frottement de manière à perdre de son poids, مقرط .

Pensée usée, employée souvent, معنى مطروق Usen, v. a., consommer, détériorer par l'usage,

User, diminuer par le frottement, برئ _ قرط I.
User, faire usage de, se servir, استعهل الشهروف. User hien
de quelque chose, استعهل الشهر بالمعروف.

En user, en agir avec quelqu'un d'une certaine manière, سلكت معه سلوك O.

User, au fig., consommer son crédit, ses forces, sa jeunesse, ses yeux, etc., صَبِّع _ أَفْنِي

S'User, v. pron., se consommer, se détériorer, بلى _ انجرى ـ ٥٠. داب ٨.

S'User, perdre ses forces, ضيّع عافيته.

USER, s. m., usage, emploi, استعیال.

USINE, s. f., établissement fait pour une forge, une verrerie, un moulin, معامل, plur., معامل.

Usité, E, adj., en usage, ساير معتاد. Mot كلهة مشهورة كلية دارجة ـ كلية مستعيلة.

Usnée, s. f., sorte de mousse, منشأ.

USTENSILE, s. m., toutes sortes de petits meubles de ménage, de cuisine, ماعون; plur., مواعين ـ الة.

Ustion, s. f., action de brûler, عرق.

USUEL, LE, adj., dont on se sert ordinairement, الكلام الدارج, Le langage usuel, الكلام الدارج, USUFRUIT, s. m., jouissance des fruits, du revenu d'un héritage, etc., متعة

Usufruitier, kre, s., qui jouit de l'usufruit,

. حرام ـ بالربا , Usunaine, adj., où il y a de l'usure

Usunz, s. f., intérêt illégal tiré de l'argent, des marchandises prêtées, Ļ,.

Rendre avec usure, au figuré, au double, ود الطاق طاقين o.

Usure, détérioration par l'usage, انبراء بری.
Usurien, kar, s., qui donne son argent à usure,

qui fait un gain illégitime, مرأ بي.

usurpateur, trice, s., celui qui s'empare de ce, مفيداً qui ne lui appartient pas, جاير, Uri

Usurpation, s. f., action d'usurper, فايدة ـ نفع عدوان ـ جور. Retirer de l'utilité, فايدة ـ نفع لله عدوان ـ جور Utopie, s. f., plan d'un gouvernement imagin

USURPER, v. a., s'emparer de ce qui appartient à الكر باطل عيال عيال . autrui, المخذ ظلاً عالمتاس . Uver, s. f., seco

. تعدى على الsurper sur, v. n., على على العدى

Urtain, E, adj., né d'une même mère, mais nou pas d'un même père, من أمّ وأحدة

UTERUS, s. m., matrice, رحم).

ـ فافع ,UTILE, adj. com., profitable, avantageux عنا عنا عنا مناسب ,En temps utile , à temps مفيد ـ في وقت مناسب ,ê. وقت مناسب

ل بنغع ,UTILEMENT, adv., d'une manière utile مفیداً.

_ أفادة _ منفعة , Utilité, s. f., profit, avantage أستفاد من , Retirer de l'utilité . فايدة _ نفع

UTOPIE, s. f., plan d'un gouvernement imaginaire , فكر باطل ــ خيال.

Uvie, s. f., seconde tunique du globe de l'æil, عنبية.

 \mathbf{V} .

VAC

V, s. m., vingt-deuxième lettre de l'alphabet français, الحرف الثانى والعشرين وهوالواو التركى

VA, adv., soit, j'y consens, fam., وضيت.

VACANCE, s. f., temps pendant lequel une place n'est pas remplie, غلو.

VACART, R, adj., qui n'est plus occupé, habité, فارخ. Charge, place vacante, منصب خالي ـ منصب محلول.

VACARME, s. m., tumulte, grand bruit , غاغة.

VAC

VACATION, s. f., temps que des personnes publiques emploient à quelque affaire, ماغث.

Vacations, plur., cessation des séances des gens de justice, مطالة.

Vacation, émolumens, salaire pour les vacations, أجرة.

Vaccin, s. m., virus de pustules d'une vache, طعم الجدري البقري.

VACCINE, s. f., espèce d'inoculation qui préserve de la petite vérole, تطعيم, تلقيح البجدرى البقرى, VACCINER, v. a., inoculer la petite vérole, قربة تطعم, شطعم, Être vacciné, تطعم البجدري البقرى

VACHE, s. f., semelle du taureau, بقرة.

Vache, au fig. fam,, femme trop grasse, زكيبة (sac).

Vache à lait, personne dont on tire beaucoup d'ar-

Pache, panier revêtu de cuir qu'on met eur l'impériale des carrosses, عيبت توضع على سطسے العربانات.

VACHER, ARR, s., qui garde les vaches, قراعى بقر, VACHERIE, s. f., étable à vaches, برويسة بقر,

مخائخسل , Vacillant, B, adj., qui vacille موتقے ۔ یتوعزع.

Facillant, au fig., irrésolu, incertain, مرتك

VACILLATION, s. f., mouvement de ce qui vacille, انجام.

Pacillation, au fig., variation dans les réponses; incertitude, irrésolution, الخاخة ـ كاكة الراى ـ كاكة الراى ـ نقلب الرائ

VACILLEA, v. n., branler, chanceler, se balancer légèrement, قلق ـ ارتبّ ـ تزعزع ـ تلخلن A.

Vaciller, au fig., hésiter en répondant, être irrésolu, ارتك ـ تلخلني.

VAGUITE, s. f., état d'une chose vide, فروغ

VAGABOND, E, adj., qui erre çà et là, عمالل .

Vagabond, au fig., fainéant, libertin, هامل; plur., فلاقى ـ هوامل

VAGABONDAGE, s. m., état de vagabond, مهوول.

O دارهامل , VAGABONDER, V.n., fairele vagabond

Vacin, s. m., canal qui conduit à la matrice, کس ; plur., کساس ;

VAGISSEMENT, s. m., cri des enfans nouveau-nés,

VAGUE, s. f., flot, lame d'eau, موجة; plur., وحج ct إمواج

VAGUE, s. m., le milieu de l'air, ج.

VACUE, adj. com., indéfini, qui n'est point fixe et déterminé, مبهم

.اراضی خالید , incultes , تاراضی خالید .

VAGUENERT, adv. , d'une manière vague , أسبها

VAGUER, v. n., errer,) O.

VAILLAMMENT, adv., avec valeur, بشهامة.

. VAILLANCE, s. f., valeur, courage, شهامة ـ باس ـ عامة.

VAILLANT, z, adj., courageux, valeureux, شهم; plur., شجعان, plur.; شجاع ـ شهام,

. سطوة , VAILLANTISE , s. f. , prouesse

VAIN, E, adj., inutile, qui ne produit rien; frivole, chimérique, بطّال ي Sa peine a été vaine, اتعب بلا فايدة ـ راح تعبد سُدا

مثكبر, vain, orgeilleux, superbe,

En vain, adv., inutilement, بلافايدة _ بالباطل.

VAINCAE, v. a., remporter un grand avantage à la guerre sur ses ennemis, أغلب الأعدا I. كسر I.

Vaincre, l'emporter sur un concurrent, l'emporter sur, غالث I. ـ زغالث O.

Naincre, surmonter, dompter, ب ب طفر على ب A.

VAINCU, B, adj., ennemi subjugué, soumis,
انكسر ـ A. خسر ـ غُلب ب Être vaincu.

VAINEMENT, adv., en vain, inutilement, אַלל בּיִּל פֿוּגבּיּ

- عالب , VAINQUEUR, s. m., celui qui a vaincu ا کسب - . I علب , Ètre vainqueur . قاهر

Vaisseau, s. m., vase, ustensile pour contenir les liqueurs, وعام; plur., آرعية

Paisseau, bâtiment pour naviguer, مركب; plur., غليون مسفن ; plur., نقينة مواكب ; plur., غليون مواكب (Égypte). Vaisseau de guerre. علاييسسن (Barbarie). جفان ; plur., جفنة مركب بيليك (Paisseaux, veines, artères, petits canaux,

اوعية , plur., وعا - مجارى , plur., مجرى , vaisseaux sanguins , اوعية الدم

VAISSELLE, s. f., ce qui sert à l'usage ordinaire de la table, comme plats, assiettes, etc., صحوري.

VALABLE, adj. com., recevable, qui doit être reçu en justice, عبول بد شرعي. Pour qu'il soit valable, حتى بُعبُل بد

VALABLEMENT, adv., d'une manière valable, شرعياً.

VALACHIE, nom de pays, بلاد الأفلاق.

. فقر VALERIANE , s. f. , plante médicinale ,

VALET, s. m., domestique, serviteur, خدّام, plur., فراش. Valet de chambre, فراش.

Valet, figure dans les cartes de jeu, عرج ا; pl.,

VALETAILLE, S. f., خدم

 VALETER, v. n., faire hassement la cour aux

 autres, قل للناس I.

Valeter, faire beaucoup de démarches, prendre beaucoup de peine, يُعني _ ششف I. _ تعني A.

VALETUDINATRE, adj. com., souvent malade, maladif, ميان ـ ضعيف المزاج ـ مسقام.

VALEUR, s. f., ce que vaut une chose suivant sa juste estimation, juste prix, تحمق ـ قص ـ قص ـ ثبين. Je lui ai payé la valeur des marchandises, اعطبته حق البضاعة ـ دفعت له ثبين البضاعة ـ دفعت له ثبين البضاعة المدرولا قيمة Cela n'a aucune valeur, مذا ما له قدر ولا قيمة Chaque chose a sa valeur, المحرز ثبين المحرز ثبين البضاعة النفي المحرز شها المحرز شها المحلية الشي في حرز مثله La valeur de, environ, قدر, environ,

Valeur, juste signification des termes suivant l'usage, معنى.

النارو لا العار . بطش ـ باس ـ شجاعة ـ مروة , Valeur, courage . النارو لا العار . بباس ـ باس ـ شجاعة ـ مروة , Valeur, courage . النارو لا العار . Valeur, courage . بباس . Valeur, courage . Valeir, rapp

- دُوباس , VALEUREUX, SE, adj., plein de xaleur و دُوباس .

VALIDATION, s. f., action de valider,

VALIDE, adj. com., valable, qui a les eonditions requises par la loi, حصيح معبول بد على شرابط الصحة و اللزوم.

Valide, sain, vigoureux, سليم.

VALIDEMENT, adv., valablement, أصحيحاً.

VALIDER, v. a., rendre valide, أثبت شرعاً .

VALIDITÉ, s. f., force et valeur qu'un acte, un titre reçoivent des formalités et des conditions requises pour les rendre valables, مشتهال على شرابط الصحة و اللزوم

VALISE, s. f., long sac de cuir qui s'ouvre en long, باب عياب , plur. , عيبة - جدان

VALLÉE, s. f., espace entre des montagnes, وادى,

Vallon, s. m., petite vallée, espace entre deux coteaux, قطدة

VALORA, v. n., être d'un certain prix, avoir un prix, d'achèterai pour le prix qu'il vaut, الشحق الأعداد المحتواء الذي يستحقاء الذي يستحقاء الذي يستحقاء الذي يستحقاء الخوج المحتواء ا

Naloir mieux, خير من افضل, خير افضل. Cela vaut mieux, هذا احسن Un chien vivant vaut mieux qu'un lion mort, كلب حتى خير من Mieux vaut le feu que la honte, النارولا العار

Valoir, rapporter du profit, procurer, laire obte-

عجب _ كبريا , I. Combien vous vaut frivoles ou étrangères au vaniteux جاب من _ . عجب ا ایش قد بجیک من وظیفتک ?votre place با Que lui a valu son avarice, sinon de le rendre odieux? معجب بنفسد ـ متكبر ,et ridicule ايش حصل لم من بخله , ايش جاب لم بخلم الاكراحة الناس

Faire valoir, régir par soi-même, , نام.

Faire valoir, mettre en valeur, en état de rappor-شغل ,Faire valoir de l'argent نقم , faire valoir de l'argent

.ذرى O. Se faire منكر عظم قدر ,O. Se faire منكر عظم valoir, exalter son mérite, شکر روحسه 0. _ ينوع مشنته ـ مذري صغير Se faire valoir (pris en bonne انكبر في نفسه part), soutenir sa dignité, ses droits, مقم حقه.

مَدْرَى, tenir lieu, avoir la signification de, grains, مَدْرَى .0 قام مقام

. مانع مذاري وسُلل و نحو ذلك . Vaille que vaille, Iniera, etc. من اصل و نحو ذلك . A valoir, à-compte . يجرى ما يجرى, tout basard

VALSE, s. f., danse, قصة.

Valsen, v. n., danser des valses, رقص O. - plur., درف المادية. .0 برم

.قشرة _ صدفي , Valve, s. f., écaille

dit فن في منكر ما VALYULE, s. f., membrane dans les vaisseaux, منكر المناسبة في المناسبة في المناسبة المناسبة في . حاجز ۔ غشا

dans l'opinion du peuple, suce le sang des personnes à attendre de celui qui se vante lui-même, qu'on voit tomber en phthisie; chauve-souris mons- روحه ما فيد خير]. مصاصة , trueuse qui suce le sang des hommes

VAN, s. m., instrument pour vanner, ييدر .مرفش ـ مذاري ,pl., مذري

VANILLE, s. f., fruit aromatique d'Amérique, خروب بلاد الامريك

VANITE, s. f., peu de solidité, باطل ; plur., donne et qui marque la présomption, فشار حبّر ا باطیل العالم . Ies vanités du monde, باطیل العالم العال ما الدنيا لا مناع الغرور, Le monde n'est que vanité, ما الدنيا لا مناع الغرور, choses humides, liquide dilaté par le feu, qui s'élève

أفتخر ب, Tirer vanité, faire vanité de, إهوراً.

VARITEUX, SE, adj. fam., qui a une vanité puérile

VANNE, s. f., espèce de porte dont on se sert pour arrêter l'eau d'un canal, عاجز ـ سدّ

VANNEAU, s. m., oiseau, عيبط لل التربية (Bar-

VANNER, v. a., nettoyer les grains avec un van,

VANNETTE, s. f., sorte de corbeille pour vanuer,

VANNEUR, s. m., qui bat en grange et vanne les

VANNIER, s. m., ouvrier qui fait des vans, des pa-

VANTAIL, s. m., plur., VANTAUX, battant d'une ; درفتر باب ملف; plur., صلفتر باب ;

شگار روحه ـ فشار , VANTARD, s. m., qui se vante VANTER, v. a., louer, priser excessivement,

Se Vanter, v. pron., se louer, se glorifier, افتخر VAMPIRE, s. m., être chimérique, cadavre qui, شكر وجه 0. _ مألك في حاله ... Il n'y a rien de bon

> Se Vanter, se faire fort, s'attribuer une qualité, آدَي. Celui qui se vante à tort est démenti par من ادعی بیا لیس فیه کذبته شواهد ،l'épreuve بلامتحان

VANTERIE, s. f. fam., vaine louange qu'on se

VAPEUR, s. f., espèce de sumée qui s'élève des بوائم _ بخارات et ابخرة , pl., بخارات et إبخارات et بخارات عسم المناس بوائم ـ بخارات المناس بخرة , pl., بخارات

مالنخوليا, maladie de ners, mélancolie, مالنخوليا الرباح السوداوية -

سوداوی, VAPOREUX, SE, adj., sujet aux vapeurs, سوداوی .من اصحاب الرياح السوداوية -

VAQUER, v. n., s'appliquer, s'adonner à, بالمتنم بالمتناسبة

ـ ب اشعاله , Vaquer à ses affaires اشتعل ب I A. فرغ که A. فضع A. فرغ که A. . نطل , Vaquer, être en vacances

VARIABILITÉ, s. f., disposition babituelle à varier, قلة دوام على حال ـ تقلب.

VARIABLE, adj. com., sujet à varier, qui change لا يدوم على حال _ يتقلب _ قلاب, souvent,

VARIANT, E, adj., سلقت.

VARIANTES, s. f. plur., diverses leçons d'un même رواية اخرى ـ فرق نسُخ ، ادماد

ا کتلاف _ تغییر , VARIATION, s. f., changement VARICE, s. f., dilatation d'une veine, دالية; plur., دوالي.

تغنية .. غنوة , VARICOCELE, s. f., tumeur du scrotum causée par sur un air sacile à chanter, غنية ... des varices, دوالي في الصفر.

VARIER, v. a., diversifier, apporter de la variété. .نوع

Varier, v. n., changer, فتلف.

ا متلون ـ متنوع , VARIÉ, B, adj., de diverses sortes مختلف - اشكال اشكال -

تشكيل ـ تنوع , Vabiete, s. f., diversité Variétés, plur., mélanges, ثنية عات.

NE VARIETUR, adv., terme de pratique qui se dit des précautions prises pour empêcher qu'il soit sait aucun changement à une pièce, لعظاً لاصليا __ .حفظاً لها من التغيير

جدرى, VARIOLE, s. f., petite vérole, حدرى.

تهروغ ـ تهروغ ـ تهروغ ـ المحضر dans la fange, etc., تهروغ ـ تهروغ ما VARIOLIQUE, adj., de la petite vérole, .الجدري

VARLOPE, s. f., grand rabot, رندج کبیر.

VASCULAIRE, adj. com., et VASCULBUX, SE, adj., rempli de vaisseaux, فيد أوعية.

VASE, s. m., vaisseau pour contenir les liquides, ـ فرانحات , :plur ; فراغ _ مواعين , :plur ;مأعون . اواني et انية , plur. ; انا ـ اوعية , plur ; وعا

.طير،, VASE, s. f., hourbe au fond de l'eau, limon, VASEUX, sz, adj., qui est de vase, qui a de la .طير _ عكر ,vase

VASISTAS, s. m., petite partie mobile d'une porte, d'une fenêtre, خوخة.

VASSAL, E, s., et VASSAUX, plur., qui relève d'un seigneur , تابع , plur. , اتباع.

. تنعبة , VASSELAGE , s. m., état , condition de vassal

VASTE, adj. com., au propre et au fig., d'une fort grande étendue, متسع _ وأسع.

.قصر اللابا VATICAN, s. m., palais du pape, اللاباء. الدولة الرومانية, Vatican, la cour de Rome

VAUDEVILLE, s. m., chanson qui court par la ville

Vaudeville, pièce de théâtre, كومدية نهريج .فيها غنيات

A VAU-DE-ROUTE, adv., précipitamment, en dé-.على عجلة ,sordre

مع الطيار, A VAU-L'EAU, adv., au courant de l'eau, A vau-l'eau, au fig., perdu sans ressource, .راح ـ تلف ـ ملک

VAURIEN, s. m., fainéant, libertin, vicieux, .معاکبیس , .plur ;معکوس _ معتو _ فلاتنے

Vautoua, s. m., oiseau de proie, à tête et col nus; au fig., homme dur, inhumain, qui aime à rapiner, .نسور ,.plar ; نسر ـ عقاب

SE VAUTEER, v. pron., se rouler dans la boue,

VEAU, s. m., petit de la vache, عجود , pl., اعجود . VARIQUEUX, SE, adj., asfecté de varices, بد دوالي. Du veau, de la chair de veau, عجل العم عجل. ∥ Du veau, du cuir de veau, لجد عجل

سهرة , semble , نبأت , semble , ونبأت , semble , عسهرة , semble , على المراق , semble , على المراق . بناتات ,plur

O. حوسم ,ادار بالد عليد في الليل _ | Vzczzzz, z, adj., qui appartient à ce qui végète, propre à la végétation, نبأتي.

Vzceтатіг, adj., qui sait vegeter, сті. Végétatif, qui est à l'état de végétation, شأند. VEGETATION, s. f., action de végéter, النبيت اtemps destiné au sommeil , منهر المعالمة المع

et par le moyen de racines, comme les végétaux, .نتت ـ .0 نىث

Végéter, au fig., vivre dans l'oisiveté, la détresse, la stupidité, l'imbécillité, البهايم مثل البهايم عاش مثل

Viniment, s. f., impétuosité, mouvement fort et .شدّة _ حبة _ حاوة _ دفعة , rapide

Vínément, z, adj., impétueux, plein d'ardeur, .شدید ـ حامع

VEREMENTEMENT, adv., très-fort, בבל

VÉRICULE, s. m., ce qui sert à faire passer, à con-. سواغ , duire plus facilement

Véhicule, au fig., oe qui prépare l'esprit à quelque chose , سان.

.ساهر , VEILLANT , z , adj., qui veille , ساهر

VEILLE, s. f., privation du sommeil de la nuit,

- حصّة من الليل , Veille, partie de la nuit المجعد

. خفيف السلاح Qui est أمس - عشية . Qui est de la veille, من كلامس ـ أمسى. Il lui dit qu'il était venu la veille, بالامس عالله اند جا بالامس.

Veilles, au plur. fig., grande et longue application au travail d'esprit, تعب ; plur. , انعاب ; . سهرات , plur.

- مشونی علی , VEDETTE, s. f., sentinelle de cavalerie, مشونی علی , A la veille, adv., sur le point de ur., رایح. Vzaztable, edj. com., qui peut végéter, ينبث Vzillée, s. f., veille de plusiours personnes en

سهر جنبه VEILLER, v.a., passer la nuit auprès de, مهر جنبه

Veiller, au fig., prendre garde à la conduite de . وعي , دار بالم عليم ,quelqu'an

Veiller, v. n., s'abstenir de dormir pendant le

Veiller à, sur, au fig., prendre garde, faire atten-- لاحظ ـ يوعى , vulg. , وهي على , Vécétza, v. n., croître par un principe intérieur tion وهي على , aor. وهي على تقيد في ـ ١٠ دار بالم على

> VELLEUSE, a. f., petite lampe pour passer la nuit, قنديل ـ فتبلة|

VESER, s. f., vaisseau qui contient le sang; marques, raies dans le bois, le marbre, etc., عرق; عروق ,.plur

Veine, au fig., génie, talens, esprit poétique, .حياسة ـ قريحة

VEINÉ, E, adj., qui a des veines, ذُو عروق. . ملان عروق , VEINEUX, sz, adj., plein de veines

العروق, , Veineux , des veines

VELER, v. n., faire un vesu, se dit de la vache, : تصع , .aor ; وصعت البقرة

VELAR OU ERYSIME, s. m., plante, تودرى.

VÉLIN, s. m., peau de veau préparée, très-naie,

ورق سادة, Vélin, papier sans vergeure.

سكوى , Vélite, s. m., soldat armé à la légère

VELLEITÉ, s. f., volonté faible, imparfaite, شي يجي في البال ـ اوادة غير حقيقية , غير ثابتة

VÉLOCITÉ, s. f., vitesse, rapidité, مرعة.

VELEURS, s. m., étoffe de soje ou de coton à poil .مخيل ـ قطيفة court et serré

VELOUTÉ, s. m., surface, intérieur de l'estomac, des intestins, etc., semblable à du velours, غيل.

VELOUTÉ, E, adj., semblable au velours, مثل الخيل مثل القطيفة.

VELU, E, adj., couvert de poils, زبّ ازبّ

VELVOTE OU ÉLATINE, s. £., plante, للطينى - كاطينى

VENAISON, s. f., chair de bêtes fauves, موحوش

Vźnal, عرفار sans pl., qui se vend, qui peut se اهيبة وقار vendre, عبناع مبتاع مبتاع مبتاع يباع. Vźnalarzo

Vénalité, s. f., état de ce qui est en vente, de ce pour quelqu'un, منطيم ـ اكرام ـ احترام . Véneze, v. a., porter honneur à, rév

VENANT, E, adj., qui vient, جای.

VENDABLE, adj. com., qui peut être vendu, حلي المباع. Vénerie, s. f. Vendarge, s. f., récolte de raisins pour faire du rans, علم الصيد, vin, بنام. Vénerie. cori

Vendanges, au plur., temps où l'on fait la vendange, زمان قطف العنب.

VENDANGER, v. a. et u., faire la récolte du raisin, بناف العنب I.

Vendangeun, Euse, s., qui fait la vendange, قطَّاهُ العنب

VENDEUR, SE, s., qui vend, بايع.

Vendre, trahir, révéler un secret par intérêt, ياع I. Se Vendre, v. pron., se donner, se livrer à prix d'argent à un panti, ياع نفسه I.

Se Vendre, avoir du débit, انباع.

VENDU, adj. , مبيوع ـ مبيع.

تعلُّص لد تارو إ باع نفسه ل Vendu , dévoué par intérêt à un parti , اباع نفسه ل

VENDEEDI, s. m., jour de la semaine, يوم الجيعة. - يوم الجيعة الحياد . Le vendredi saint, الجيعة

VÉNÉFICE, s. m., empoisonnement avec sortliége,

VREELLE, s. f. (antiler la), s'enfuir, موب Q. _ فوك O.

Vźneneux, se, adj., qui a du vepin,

Vénéra ble, adj. com., digne de vénération, صاحب, Qui a un aspect vénérable, مبتجل ـ مكرم ماحب، ووقار

Vánžaatzon, s. f., respect, estime respectueuse pour quelqu'un, تعظیم _ اکرام _ احترام.

Venena, v. a., porter honneur à, révérer, احترم معظم قدر اكرم - بجل .

Vanerie, s. f., art de chasser avec des chiens courans, علم الصيد.

Fénerie, corps des veneurs du roi, ميادين السلطان عدّة. Equipage de la vénerie, عدّة الصيد.

Vanézien, nz, adj., qui a rapport au commerce charnel, جاعي. Acte vénérien, جہاع.

ـ دا المبارك ـ موض فرنجى ,Mal vénérien .دا الصفرة

. فزع ـ خوف VENETTE, s. f., peur,

VENEUR, s. m., qui a le soin de faire chasser les chiens courans, صيّاد ـ قنّاص.

VENGEANCE, s. f., action par laquelle on se venge, ثارد انتقام د نقهة. Tirer vengeance de quelqu'un, عد الله خود الله عند الد انتقم من احد المناد الثارما هو عار, prov.

VENGER, v. a., tirer vengeance, raison, satisfaction de quelque outrage, على الحاد الثار و محى عند العار Venger un affront, المحذ الثار و محى عند العار Venger quelqu'un, عنص لد حقد الخذلة أسلوة المخدلة أسلوة المخدلة أسلوة المخلس لد نسارة المخلس المخل

VENGEUR, ESSE, s., qui punit, qui venge, مئتقم. مستحق العفو - صغير ,pardonner

VENIMEUX, SE, adj., qui a du venin; au fig. fam., .مسم _ لح سم _ موذى _ سام , malin, médisant

VENIN, s. m., sorte de poison, liqueur, suc dangereux d'animaux ou même de végétaux , سمّ ; plur. ,

- سم Venin, au fig., malignité, haine cachée, صم ـ اذا.

est celui qui parle, جاء ; aor., يجبى; plus vulg., | D'où vient...? لايش ـ من أبن ـ . I. وصل ـ . I. جاء , Viens, impératif, تعالى , fém., تعالى , viens, impératif . يجي , sor., يجي يجبي لحد وسطى , A. Il me vient à mi-corps بلغ الله .جابي اقول لك , Je viens pour vous dire , وصل الماء الى , L'eau vient jusqu'au premier étage وصل الماء الى متى نشرّفنا ? Quand viendrez-vous chez nous بلغ الما أول طبقة البيوت إ: شرّف لعندنا _ شرّفنا , Venez souvent nous voir ا انت مشرّف: reponse

ا. بعث جاب _ استحصر, Faire venir quelqu'un عبرواً الى الحهاقة, En venir aux gros mots, عبرواً الى الحهاقة, En venir aux gros mots. .0 جلب ـ

ا. ا وصل ما I. جاء Venir, arriver, parvenir, جاء ااینا یوم یجی ?I. Quel jour vient le courrier اتی الساعي.

Laisser venir, voir venir, attendre, ne pas se presser, صبر 0.

Venir, en parlant de choses qui arrivent fortuitement, جاء I. حصل اتن ما A. Il lui est venu un mal, حصل لد وجسع Il vint une tempête, . S'il vient quelque changement, یاتی زمان , Un temps viendra ان حدث تنعییر ـ يجي زمار. - ∥ Le moment est venu, le temps est venu, عان الحين - حل الوقث Tout vient à من صبر نال ,point à qui sait attendre

Nenir à la connaissance de, بلغ علي A.

ے جامة _ يقع , sor., وقع له , Penir, échoir _ انتقم من احسد , sor., وقع له A.

Venir de, être issu, sortir de, مخرج من 0. ـ

Penir de, dériver, être dérivé (mot), اشتىق مرى. Venir, naltre, croître, être produit, A. I. -A. Il ne vient point de blé dans ce pays, ما يطلع قهر ما يصتح قهر فى هذا البلاد. Il lui vint à l'esprit, il lui vint à l'idée de,

0 خطرفي بالد ـ جاء في بالد ـ 0 قام في بالد Venir, proceder, emaner, صدر ... A. منتبر O. De là vient que, ولاجل ذلك Tous ces malheurs vien-. وسبب جيع هأا المصايب هوان , nent de ce que المصايب هوان , VENIR , v. n. , se transporter d'un lieu à un autre où

Venir, grandir, croitre, انبتشا.

. A وقع O., قام الحرب En venir aux mains, _ التزموا أن , Ils en vinrent à , ils furent réduits à , التزموا . Ils en vinrent jusqu'à , حتى أنهم ـ احتاجوا الى ils poussèrent l'impudence jusqu'à, بلغت بهسم الحياقة هذا الحدّ السياقة هذا الحدّ ان. الحدّ ان انتهى لامرالي - بلغ كلامر هذا الحدان, point que, Venir à rien, انتهى الى لاشى.

Venir bien, être approprié, convenir, J, 34 I. -.ناسب

ا عبر معم الأمر, Venir à bout de ses desseins عبر معم الأمر. A. Venirà bout على المقصود - . A نال المقصود de son ennemi, le surmonter, علب عدوة I.

S'il vient à savoir que, أن عرف.

Il vient de partir, il est parti tout à l'heure, الساعة راح ـ توا راح

مستقبل _ أنَّج , A venir, qui doit arriver, futur

VENU, UE, part., soyez le bien venu, la - lal -- الله يسلك: réponse ; ميت سلامة ou أسلامات ـ مرحبتين ou مرحبابك : réponse : مرحبــــا : réponse ; حلت البركة (بقدومـــك) الله يسارك فيك. Que notre ami soit le bien venu, مرحبا بالعبيب - اهلاً بالعبيب

Être bien venu auprès de, chez, bien accueilli, لم قرب و معزة عند

واصل جديد, Nouveau venu, nouvellement arrivé, واصل Premier venu, individu quelconque, أي من كان مدينت الندقية, VENISE, ville,

VENT, s. m., air en mouvement, agité ,: بريج ; plur. الموا . الموا . Il s'est élevé du vent . هوا ـ رياح . الموا vite que le vent , أسرع من الربير. ∦ Faire du vent avec quelque chose, هوى.

ریاح, ; pl., و باح, ; Pl., و باح Vent, popul., respiration, نفس

Avoir vent de quelque chose, حس بالامر I.

VENTE, s. f., aliénation de la propriété à prix d'argent; action de vendre, بيعة. Une vente, بيعة. ∥ Exposer en vente, عرض للبيع. || Chose de bonne vente, مشى نافق ـ شى ينباع مليح . Chose dureà la vente, شي كاسد.

VENTER, v. n., faire du vent, مت الربح 0. VENTEUX, SE, adj., sujet aux vents, كثير لأرياح. .مربع , qui cause des vents,

Venteux, causé par les vents, ريحتى.

VENTILATEUR, s. m., machine pour renouveler التر لتغيير الهوا و تجديل l'air dans un lieu fermé, التر لتغيير في موضع مسكو. Poyez Tuyau.

VENTOSITÉ, s. f., amas de vents enfermés dans le ريحية, corps

VENTOUSE, s. f., ouverture pour donner passage à l'air, Sein.

pour raréfier l'air, attirer les humeurs, La . .جامات , plur. ; جام الحجامة|

VENTOUSER, v. a., appliquer les ventouses à quelqu'ua , جم O.

VENTRE, s. m., la capacité du corps où sont enfermés les boyaux, بطور, plur., بطور. Bas-ventre, . مانت على بطنه ,Se coucher sur le ventre المانت

. بطانته, Ventre, au fig. fam., gourmandise,

Courir ventre à terre, très-vite, A. Marcher sur le ventre, terrasser, vaincre, داس عليه O.

VENTRE-BLEU, VENTRE-SAINT-GRIS, juremens fa-.و حيات راسي . miliers

VENTRÉE, s. f., portée, tous les petits qu'une femelle fait à la fois, بطري. De la même ventrée, .من فرد بطن

VENTRICULE, s. m., cavité dans le cerveau, le . تنجاویف , plur ; تنجویف , cœur

. کرش , estomac des ruminans, رشی .

VENTRILOQUE, adj. com. et subst., personne qui a la voix sourde et caverneuse, de sorte qu'on croi-بينخرچ صوته من بطند , rait qu'elle parle du ventre

- مكوش , E, adj., qui a un gros ventre, مكوش .بطند کبیر ـ ابوکرش

VENUE, s. f., arrivée, جية

. كلُّم سوا , Tout d'une venue , tout droit , اللَّم سوا

مقلبًا مقلبًا A la bonne venue, à la boule-vue, لَـُقلبًا مقلبًا .على باب الله

Vénus, s. f., déesse de la beauté, une des sept إلجهاع, Les plaisirs de Vénus, زهرة, les planètes

- صاد ـ صفر, terme de chimie, le cuivre زاج ازرق ,Vitriol de Vénus فحاس ا

VEPRES, s. f. plur., office que l'on dit à trois heures .صلاة الغروب ـ صلاة العصر, après midi, صلاة

VER, s. m., insecte long, rampant, sans os ni ver-; سوست ـ ديدان , plur., (دود ; coll., دود ; coll., دود پردان) ventouse, vaisseau que l'on applique sur la peau coll., سوس ... Ver qui s'engendre dans le corps des animaux, كود . || Homme, animal qui a des vers, مدود إلا ... || Ver qui ronge les étoffes de laine, عثّم ; coll., عثّم ... || Ver qui ronge le bois, les légumes, les grains, etc., العوسة ... || Ver qui ronge le papier , عسلا الجنينات ــ خواطين ... || Ver de terre ... خود التحرير ــ دود القرام ... الرحة ... || Ver à soie, qui donne la soie, بسواج الفقالة , insecte qui brille la nuit , المواج الفقالة ... || Ver solitaire. Voyez Téria.

Ver rongeur, fam., remords, 以1.

VER-COQUIN, s. m., au fig. fam., caprice, fantaisie, تورق ، دورة

Vénacité, s. f., attachement constant à la vérité, مدق.

VERBAL, E, adj., dérivé du verbe, فعلى.

. بالفتم _ فتى . Verbal, de vive voix

VERBAL (PROCES-), s. m., rapport par écrit, صورة الدعوة .

باللسان ـ بالفق VERBALEMENT, adv., de vive voix, باللسان ـ بالفق

VERBALISER, v. n., faire un procès-verbal. كتب صورة دعوة O.

Verbaliser, dire des raisons, جاجع.

VERBE, s. m., partie de l'oraison qui indique l'état, l'action d'un sujet avec rapport au temps, نعل; plur., افعال

Le Verbe, la deuxième personne de la Trinité, عُلِيةً اللهِ.

VERBERATION, s. f., choc qu'éprouve l'air, son qui le produit, أمصادمة الهوا.

Verbeux, se, adj., qui abonde en paroles inutiles, کثیر کلام

Verbiage, s. m. fam., abondance de paroles dépourvues de sens, بجقة ـ علكة ـ ترتوة ـ كثر كلام

Verbiager, v. n., employer inutilement beaucoup de paroles, مُشَر عَبِينَ مِنْ الكلام.

Vzzzostrá, s. f., vice d'un avocat, d'un mémoire verbeux, كثواة كلام ـ لت

VERD, VERTE. Voyes YERT.

VERDATRE, atlj. com., qui tire sur le vert, مخطئر VERDELET, ETTE, adj.", un peu acide, عامص شویة اعدام

"Verdelet, qui a encore de la vigueur, لَسَا لَهُ قَوْةً

زنجار - جنزار, Vert-de-gris بنار, Verbour, s. m., vert-de-gris

Verdeur, s. f., humeur, sève des plantes, des arbres, مَشْتُعَةُ.

Verdeur, acidité du vin, des fruits, défaut de maturité, عُجاجةً - حوضة.

.قوة Verdeur, au fig. sam., vigueur, قوة

VERDIR, v. a., peindre en vert, خصر.

Verdir, v. n., devenir vert, أخضر.

VERDOYANT, E, adj., qui verdoie, verdit, مخضر

VERDOYER, v. n., devenir vert, أخضر أ.

Verdure, s. f., herbes, feuilles d'arbres vertes,

مدوّد ,(Véreux, se, adj. , qui a des vers (personne) . .مسوّش ,(chose inanimée) .

.عيان ـ مدود. Vereux, au fig., mauvais, عيان ـ مدود

تقسیب, Verge, s. f., baguette longue et flexible, پر عصالاً موسی, plur., قصبان, La verge de Moïse, قصبان . جَرَّز ـ قضیب ذهب او حدید, Verge de fer, d'or,

Verge, le membre viril, génital, حذكر من قصيب أ.

- تعصین الذهب ، Verge - D'Ora, s. f., plante . عصا الراعي

Verger, s. m., lieu clos et planté d'arbres fruitiers, غيط بستان.

Vergetter, v. a., nettoyer avec des vergettes, . نظف بالبرشيهة ـ . A مسر بالفرشة

Vergettes, s. f. plur., brosse de poils, حوشة -

علامة سلك , pier, leur marque

VERGLAS, s. m., pluie qui se glace en tombant ou aussitôt qu'elle est tembée, عبيب ماء مطريجيد حال فزوله على الارص

VERGOONE, S. f. fam., houte, La.

VERGUE, s. f., antenne qui soutient la voile, جراجع; رواجع , Ture).

Véatdicité, s. f., conformité entière à la vérité, .حقىقت

Véridicité, caractère du véridique, véracité, .صداقتر

Vénintque, adj. com., qui aime à dire la vérité, .صديق ـ صدوق

VÉRIFICATEUR, s. m., qui vérifie les comptes, etc. qui examine la vérité d'une pièce, d'une écriture, .کشاؤ

VERIFICATION, s. f., examen, فعث _ شحن. Vérification, action de faire voir la vérité de, تحقیق ۔ اثبات

مقابلة , Vérification , collationnement

Vérification, enregistrement, Juni.

VÉRIFIER, v. a., faire voir la vérité d'une chose, d'une proposition , زقیت محقق.

Vérifier, examiner, کشف I.

. قابل الشي على Vérisser, comparer, collationuer, على Vérifier , enregistrer ,

Véritable, adj. com., vrai, qui n'est pas falsifié مسجير - حقيقي - حقيق - حقي ou contrefait,

VÉRITABLEMENT, adv., conformément à la vérité, reellement, à la verité, العقيقة ـ بالعقيقة ـ

Vánitá, s. f., conformité de l'idée avec son objet, d'an récit avec le fait, du discours avec la pensée, ـ عين العمق La pure vérité, حق ـ حقيقة العن عينه. || Racontez-moi la pure vérité du fait, ا الحكى لي النحبر على جليَّته , على عين الحقَّ ا

En vérité, (affirmation) من جدّ ـ من حقاً ـ ۔ و حیاتک ۔ علی ذتتی ۔ صحیح ۔ حقّا Mais la . صحيح أنّ , A la vérité . ورجة ابي و التحال , vérité est que

Vérités, au plur., choses véritables, حقاية

VERJUS, s. m., raisin cueilli avant sa maturité. sorte de raisin acide, حصرم.

ما الحصوم , suc exprimé du raisin acide , ما .عصارة الحصرم ـ

. فقة مطلة ، VERMEIL, s. m., argent doré

VERMEIL, LE, adj., d'un rouge plus foncé que اجر ـ كوازي l'incarnat, احر

VERMEILLE, s. f., pierre précieuse rouge-cramoisi . عقيق , et orangé

VERMICELLE, s. m., espèce de pâte en filamens pour les potages, شعيرية.

VERMICULAIRE, adj. com., qui a quelque rapport aux vers, qui leur ressemble, 53,3.

VERMIFORME, adj. com., qui a la forme d'un ver, مثل دود.

VERMIFUGE, adj. com., qui chasse, fait mourir les .نافع للدود ,vers

VERMILLON, s. m., minéral d'un rouge éclatant; زنجفر۔ سلاقون ۔ سلقون ,sa couleur,

.لون أجر , Vermillon , au fig. , conteur vermeille , لون

VERMINE, s. f., insectes malpropres, nuisibles, .قهل ـ واغش , (incommodes (poux, punaises

VERMISSEAU, s. m., petit ver de terre, ゅうしょ

SE VERMOULER, v. pron., être piqué des vers,

مسوّس, , Vermoulu, E, adj., piqué de vers

.سوسة , VERMOULURE, s. f., piqure de vers

VERNAL, E, adj., du printemps, ربيعي

VERNIR, v. a., appliquer le vernis sur, enduire de vernis, دهر، O. I.

VERNIS, s. m., composition avec laquelle on vernit, دمان.

سندروس, with your de genièvre, سندروس.

VERNISSER, v. a., vernir de la poterie, نامري O. I. الفخار.

VERNISSEUR, s. m., qui fait, emploie le vernis, دمان.

VERNISSURE, s. f., application du vernis, دهري).

VÉROLE, s. f., mot obscène, maladie vénérienne, .بلا ـ موض فرنجي ـ حبّ ـ مبارك ـ صفرا

Petite-Vérole, maladie qui couvre la peau de pus-ا بمنقوش Marqué de petite-vérole, جدري, , Marque de petite-vérole أمنقش بالمحسدري Marque de petite-vérole .اثر الجدري

Vénolé, E, adj., qui a la vérole, مبتليا بد الموض الفرنجي - متشوش بالمارك

VÉROLIQUE, adj. com., qui appartient à la vérole, يخص الهرض الفرنجي - صفراوي

VKRONIQUE, s. f., plante médicinale, الاطيني ذكر لبلاب المجوس

مثل السيل _ مثل طوفان _ عوم | .خنزير فحل ,Verrat, s. m., pourceau non châtré VERRE, s. m., corps transparent et fragile, جاج - قزاز. Petits grains de verre, خرز. Anneau de verre bleu servant d'amulette, خرزة زرقا.

Verre, vase de verre pour boire, son contenu, ساكب الماء القداح , plur. ; قدح - كؤوس , plur. ; كأس - كباية .اعطینی قدم موبة ,Donnez-moi un verre d'eau

. صنعة القزاز, VERRERIE, s. f., art de faire le verre, رمعیل قزار , Verrerie, lieu où l'on le fabrique

.قزاز , Verrerie , ouvrage de verre , قزاز

VERRIER, s. m., qui fait du verre, des ouvrages de .زجاجي ـ صانع القزاز, verre

VERROTERIE, s. f., menue marchandise de verre, .(grains de verre) خرز۔ بضاعت قزاز

VERROU, s. m., sorte de fermeture de porte, pièce de fer mobile, متراس _ ترباس _ درباس. Fermer ادربس الباب, la porte au verrou,

VERROUILLER, v. a., ريسر, ٥.

. صامر يوما _ عقوبانت , VERRUCAIRE, s. f., plante تولولت , VERRUE, s. f., poireau, sorte de durillon . ثاليل ـ ثالولخ ـ

VERS, s. m., assemblage de mois mesurés et cadencés d'après des règles fixes, شعر; plur., أشعار. Un .ابیات شعر , pl. ; بیت شعر ,vers

Vers, prépos., désigne un certain côté, un certain endroit, فحو .

Vers, prép. de temps signifiant environ, عدر. Vers la fin de l'année, نحو اخر السنة. | Vers le soir, عند المسا

VERSANT, E, adj., qui verse, qui se renverse fa-.سريع لانقلاب, cilement

VERSANT, s. m., penchant, côté d'une montagne, d'une chaine de monts, حدور _ كنف

VERSATILE, adj. com., variable, inconstant, قلاب. تقلب , VERSATILITÉ, s. f.,

A VERSE, adv., abondamment, se dit de la pluie,

مسكوب , VERSÉ, E, adj., répandu, épanché,

- ماهر, au fig., expérimenté, consommé, ماهر

- برج الدلو, Verskau, s. m., signe du zodiaque

VERSEMENT, s. m., action de verser de l'argent .نسليم ـ دفع ـ تقبيض ,dans une caisse

VERSER, v. a., répandre, épancher, O. -صت O. - ت O. Verser de l'eau sur les mains de quelqu'un, صبّ موبة على يديه. | Verser d'un plat dans un autre, d'un vase dans un autre, سَقُطُ الرز, Verser le riz dans l'eau qui bout, فرغ ــا في الموية

Verser à boire à quelqu'un, أسقى أحداً I. Verser des larmes, ذرفت عيوند بالدموع I. ـ | .I سالت دموعه

.سلم ـ . A دفع ، Verser, faire un versement Verser, renverser, قلب I

وقع ـ انقلب ,Verser, v. n., être renversé

Verset, s. m., passage de l'Écriture sainte; signe qui l'indique, أية; pl., إبات.

VERSIFICATEUR, s. m., qui fait des vers avec faci-. ناظم شعر- شعّار ,lité

VERSIFICATION, s. f., manière de faire les vers, Règles de la versification, science de la versifica-علم العروض, tion.

Versifier, v. n., faire des vers , نظم شعر I.

Version, s. f., interpretation, traduction d'une ment, دانج. Avoir un vertige, دانج O. langue dans une autre, ترجة ـ تفسير.

Version, manière de raconter un fait, . رواية

حقفا , seconde page d'un feuillet, قفا ـ .ظهر الورقة

Vert, E, adj., qui a la couleur des herbes, de folie, لطشة ـ خوتة. feuilles d'arbres, أخضر ; fém., إخضر ; plur., خضر .

تجر, qui n'est pas mur, qui n'est pas fait, عجر

مُز ـ فَج ـ . Vert, au fig., frais, jeune, vigoureux, المخصر

. حسن السيرة - السيرة الحسنة - الصلاح ,bité . صعار - مجنون - جاهل ,Vert , étourdi , évaporé . . صعب _ قوع , résolu , رصعب _ .

VERT, s. m., herbes qu'on donne aux chevaux, verdure, خصار - ربيع. Au vert, dans la prairie, ق. ∥ Manger du vert, prendre le vert, . فصيل ـ قصيل . Orge, blé en vert, اكل ربيع

. طعم حامض , Vert, verdeur, acidité

.خضرة _ أخضر , Vert , couleur verte .

VERT-DE-GRIS, s. m., rouille vénéneuse qui vient sur certains métaux, زنجار _ جنزار.

- تنكار, VERT-DE-MONTAGNE, s. m., chrysocolle,

VERTÉBRAL, E, adj., qui a rapport aux vertèbres, فقاري.

Pl., فقوظ ; pl., , .coll ; خرزة ـ فقار ,.coll ; فقارة ـ فقرات et فقر . فقرات الظهر Les vertèbres du des, خرز

Ventement, adv., avec fermeté, vigueur, зе

VERTICAL, E, adj., perpendiculaire à l'horizon, ساعة منتصبة , Cadran vertical منتصب

VERTICALEMENT, adv., perpendiculairement à l'horizon, مئتصنا

VERTIGE, s. m., tournoiement de tête, étourdisse-

Vertige, au fig., folie, égarement de la raison, .ضلال ـ لطشة ـ جنان ـ جنون أ

لطشة , VERTIGO, s. m., maladie du cheval .صرع ـ

Vertigo, au fig. fam., caprice, fantaisie, grain de

VERTU, s. f., habitude, disposition habituelle de l'ame qui porte à faire le bien et fuir le mal, فضلة; الفضايل الادبية, Les vertus morales. فضايل الادبية اقتنا الفضائل ,Acquérir les vertus et fuir les vices La vertu, l'honneur, la pro- واجتناب الرذايل

Vertu, propriété, qualité qui rend propre à pro-, plur., خاصية - قوى , plur., قوة ; plur., Elle a la شان - خواص , plur. ; حاصة - خصابص .و من شانبها اطفا الصفرا, vertu d'apaiser la bile

.عفة , Vertu , chasteté

En vertu, adv., en conséquence, en exécution de, à cause de, بہوجب.

VERTUEUSEMENT, adv., d'une manière vertueuse, بعفة _ بصلاح _ بفضل

Vzaruzux, sz, adj., qui a de la vertu, صالح; plur., Lado et justio. Femme vertueuse, .امراة حرّة

VERVE, s. f., chaleur d'imagination qui anime dans . حيبة , la composition le poête, l'orateur, le peintre . Entrer en verve (poète), قريحة _ فيجار النفس . جاش الشعر في خاطرة

- رُعَى العهام - بربينا , Vzavaine , s. f., plante اکیوبران - بارسطاریون

اراخس ـ جلبان , VESCE, s. f., espèce de grain قرفال ـ

. كرسند ـ كشن Veire poire, ers,

VESCERON, S. m., vesce sauvage, تاقیت.

Vésicaire, s. f., plante, riel zubi.

حَرَّاق , adj., qui fait venir des vessies, عَرَّاق إِنَّ اللهِ حرَّاقة, s. m., حرَّاقة

Vésicula, s. f., petite vessie, قَفْفَقَة La vésicule du fiel, المرارة.

VESSE, s. f., t. obscène, ventosité puante qui sort et Vétilleux, se, adj., وقع, وقع فساء , .plur ; فسولا _ فسولا _ فسية , plur وفساء , مزمّة ، مناقر ا VESSE-DE-LOUP, s. f., espèce de champignon, مزمّة الله .فقعۃ ۔ نوع فطر

VESSER, v. n., låcher une vesse, فسي ـ فسّ I. . فسّاى , Vesseur, sz, s., qui vesse

- سولة, s. f., sac membraneux de l'arine, عبولة زافعة في كالمانة . Vessie de musc مثالة

. تقسيقية , petite ampoule sous l'épiderme , تقسيقية ,

VESSIGON, s. m., tumeur molle au jarret du che- suivre une mode dans les vêtemens, لبس A. ريع في عراقيب الخيل , val ,

VESTALE, s. f., au fig., fille ou femme d'une chas-عفيفت , teté exemplaire

VESTE, s. f., vêtement qui descend jusqu'à la cein-(en serge) _ جوخة (en drap) _ فرملة _ قبا, مصوّ سيد (en soie piquée) _ كتوت

خزاند الملابيس

VESTIBULE, s. m., première pièce servant de passage aux autres pièces, دهليز

VESTIGE, s. m., empreinte du pied; au fig., traces, restes, etc., اثار; plur., اثار.

. ثبات , pl., ثوب , VETENERT , s. m., habillement Výržnan, s. m., ancien soldat qui a servi un certain nombre d'années, عتيق ; plur., حتقاء.

عَنَاقَدَ , Vétéran , s. f. , qualité de vétéran , عَنَاقَدَ .

VÉTÉRINAIRE, adj. com., qui concerne le traite-يغص الدواب _ يخص البهايم , ment des animaux VÉTÉRINAIRE, s. m., maréchal-expert, médecin d'animaux, إليطار; plur., تياطرة.

VÉTILLE, s. f., bagatelle, chose de rien, Lula _ .تنتش

VÉTILLER, v. n., s'amuser à de petites choses, .تراقع

. ناقر ـ عاتل , Vetiller, faire des difficultés , ناقر ـ عاتل

VÉTILLEUR, SE, S., qui s'amuse à des vétilles,

Vétilleur ou Vétilleux, qui fait des disticultés,

Vétilleux (ouvrage), plein de petites difficultés, مزهق , qui demande beaucoup de petits soins

VETIR, v. a., habiller, donner des habits à quel-إلبس ـ . I كسى , qu'un

M. لس بدلة , Vétir un habit, le mettre

Se Vétir, v. pron., s'habiller, mettre un habit,

Véro, s. m., formule employée par une autorité منع ـ رفض , pour s'opposer à un acte

Větu comme un . Větu comme un ognon (expres. prov.), على من بصلة اكسى من

Vétusté, s. f., ancienneté, قِدم.

VEUF, VE, adj., bomme qui a perdu sa femme. VESTIAIRE, s. m., lieu où l'ou serre les habits, semme qui a perdu son mari, أرملة, fém., أرملة, إرملة, .ارامل plur.,

.مرتخم مرتخم ... وخو , VEULE, adj. com., mou, faible VEUVAGE, s. m., état d'un homme veuf ou d'une ترمل femme veuve

تعدي مظلية , VEXATION, s. f., action de vexer Vexatorae, adj. com., qui a le caractère de la dly, ظله , vexation,

VEXER, v. a., tourmenter, faire injustement de la تعدى على _ عذب _ . ظلم ,peine

بيكنه بعيش, VIABLE, adj., qui peut vivre, ما دام حتى ,Viacer, e, adj., à vie

VIANDE, s. f., chair des animaux, تبانة قنصلة إلى المحم المحمد المعالمة المحمد الحم خشن , Grosse viande الحومات et الحوم || Viande délicate, la chair d'agneau, de mouton, . Viande sèche, salée, قديد.

VIATIQUE, s. m., communion donnée à un mou-. نابب رئيس , Donner le viatique à président مناولة القربان للمربص , rant . ناول المربض القربان المقدّس ,un malade فرّب المريض

مهنز , Vibrant, E, adj., qui vibre

VIBRATION, s. f., mouvement d'un pendule en branle; tremblement d'une corde tendue et frappée, .هزهزلا

تهزهز _ أهتز , Vibren, v. n., faire des vibrations VICAIRE, s. m., celui qui est établi sous un supérieur, un curé, وكيل; plur., كايب م وكلا; plur., .خلفۃ ۔ نواب

VICARIAT, s. m., fonction, emploi de vicaire, نيانة ـ خلافتر

Vice, s. m., désaut, impersection du corps, des زنقيصة _ نقص _ عيوب, plur., عيب نقايض , plur.

Vice, defaut de l'âme, حيد _ عيب, plur., اجتناب الرذايل, Fuir les vices, رذايل

۔ فساد ۔ شر , disposition habituelle au mal السيرة الرديت

. فسؤ ـ فسأد , Vice, débauche, libertinage

و بالعكس , Vice-Versa , réciproquement ,

Vice-Aminal, s. m., officier de marine après انايب امير البحر, l'amiral

VICE-AMIRAUTÉ, s. f., charge de vice-amiral, نيابة امير البحر

VICE-CHANCELIER, s. m., qui fait les fonctions de . iابب صاحب الختام, chancelier en son absence

VICE-CONSUL, s. m., نایب قنصل.

VICE-CONSULAT, s. m., emploi du vice-consul,

VICE-LEGAT, s. m., qui fait les fonctions du légat, .نایب وکیل

VICE-LEGATION, s. f., emploi du vice-légat; .نىانة وكىل

VICE-PRÉSIDENT, s. m., qui fait les fonctions de

VICE-REINE, s. f., femme d'un vice-roi, qui gouverne comme un vice-roi, امراة نايب السلطان

Vice-Roi, s. m., gouverneur d'un état qui a, qui a eu le titre de royaume, نايب السلطان.

Vice-Royauté, s. f.; charge, dignité de vice-roi, .نساىة سلطنة

تلفار. , Vicié, E, adj., gâté, altéré, corrompu .معيوب ـ فاسد ـ عيان

ــ أفسد , Vicier, v. a. , altérer , corrompre , gâter ,

VICIEUSEMENT, adv., d'une manière vicieuse, VICIEUX, SE, adj., qui a quelque vice, défectueux, .معور ـ ناقص ـ معيوب

Vicieux, adonné au vice, à la débauche, الحالج .ارذال ,.plur ; رذل ـ خاسر ـ فاسق

. حرون , Vicieux , ombrageux , rétif, حرون

. سقيم _ صدّ القواعد, vicieux, contre les règles, صقيم _ VICINAL; pl., VICINAUX, adj., voisin d'un autre ou d'un pays (chemin), عجاورة.

à changer; changement, variation, علق ; plur., حوادث ـ تعايير _ انقلاب الحوال ـ تنقلبات .صروف الدهر ـ

VICTIME, s. f., animal immolé, offert en sacrifice, - ذبایر , plur., ذبیعة - قرابین , plur., قربان . ضحابا , plur. ضحمة

قتيل.

Victoire, s. f., avantage remporté à la guerre; avantage remporté sur un rival, etc., نصولا - علبة | qu'il a pris connaissance d'une pièce منابعة . Remporter la victoire انتصار مطفر منصم انتصر على النصر . خاطر بنفسه, Exposer sa vie, حياة , meuvent . طال بينهم القتال ولم يبن الغالب من المغلوب rieuse, امنصورا.

porté une victoire, مظفر منصور, Preuve victorieuse, mander la vie à عرضد عرضد وقع في عرضد الله عليه المناس .برهان قاطع

VIDANGE, s. f., action de vider, نزم ـ تفريغ. .استفراغات نىفاسىت , couchement , lochies

Vidange, immondices d'une ville, وسنج; plur., .اوسائم

.مشاعلی ـ خرابشتی ـ سراباتی ـ نزاح

ما دآم في قيد الحياة ـ مادام بالحياة , Les mains | la vie نارغ ـ فاضى , n'est pas rempli vides, يك فارغة ـ صفر اليديسين. Wide de sens, .من غير معني

خلو, VIDE, s. m., espace vide

على الفارغ , A vide , adv. , sans rien contenir , على الفارغ .

une chose qui contenait, فضّى ـ فرّغ . Vider un vie, mendier, مشتحصصه A. || Gagner sa vie, puits, etc., من جيش به ـ تنقوت بشعل يديه A. ∥ Vider un verre, boire ce نزح بير Mener qu'il contient, شرب قدّ A. || Vider un verre, ré- la vie la plus douce, la plus agréable, la plus for-

VICISSITUDE, s. f., disposition des choses humaines | pandre ce qu'il contient, فرغ القدح, • 0. Vider, évider, creuser, قور - خرم.

> Vider, au fig., terminer, finir par un accord, un jugement, قصل I. - فصل I.

عزل Wider les lieux, déloger, sortir d'un lieu, عزل ider le corps, purger, évacuer, نظف الجسم VIDIMER, v. a., collationner à l'original, certifier

قابل الصورة على اصلها و اثبت Victime, au fig., celui qui est sacrifié, immolé à, la collation, قابل الصورة على القابلة.

VIDIMUS, s. m., mot par lequel un juge certifie

C VIB, s. f., état des êtres animés qui sentent et se Victorieusement, adv., d'une manière victo- ∥ Désendre sa vie, مانع عن نفسه L'amour de , Donner la vie المحلاوة الروح - حب الحياة , Donner la vie VICTORIEUX, SE, adj., qui remporte, qui a rem- faire grâce de la vie à quelqu'un, عقاً عنه I. O. ∥ De-La vie! la vie! أنا في عرضك _ أمان ! En vie, vivant, عاش Ètre en vie, vivant, عاش I. Vidange, évacuation d'une femme après son ac- | || Être entre la vie et la mort, dans un extrême . بين الحياة و الموت,danger

Vie, espace de temps depuis la naissance jusqu'à la mort, مدة الحياة ـ عير , Que Dieu prolonge votre VIDANGEUR, s. m., qui vide les fosses d'aisance, etc., | vie, عهركم اطال الله عهركم . إلله يطوّل عهرك ما الله الله عهركم . إلا الله يطوّل عهرك الله الله عهركم الله على الله عهركم الله على الله عهركم الله عهركم الله على الله vie je n'ai vu cela, عهري ما رابته. | Il a passe toute Vidz, adj. com., qui n'est rempli que d'air; qui sa vie à, صرف عهرة في ـ I. صرف عهرة في ما Vidz, adj. com., qui n'est rempli que d'air; qui

Vie, existence de l'ame après la mort, غياق. L'autre vie, الأخرة.

Vie, manière de vivre quant à la nourriture et aux .معاش ـ عيش ـ معيشة ـ عيشة, commodités de la vie, VIDER, v. a., rendre vide, ôter ce qu'il y a dans | La vie est chère ici, المعاش عالى هنا . || Demander sa o كان في انعم ميش, الذّ ميش, ارتعد عيش, درسان في انعم ميش الذّ

Rendre la *vie*, redonner la vie, fig., tirer d'une grande perplexité, d'un grand abattement, أنعش.

Vie, histoire de la vie d'un homme, سيرة; plur.,
ترجة ـ سير

Vie, au fig., action, mouvement, عركة.

Vie, feu, vivacité, نارية.

A vie, adv., tant que l'on vivra, مادام حياً.

Eau-de-vie, liqueur spiritueuse tirée du vin, des grains, عراقی ـ عراقی.

Vindasa, s. m. pop., herme injur., visage d'ane,

VIEIL, LE, VIEUX, adj., qui a duré, qui dure depuis long-temps, ancien, عتيق; plur., كات ـ

Du vin vieux, أبيد عثيق الله Un vieil ami, البيد عثيق محب قديم المحمد المحمد قديم المفظ (Conservez votre vieil ami, il n'y a rien à gagner avec le nouveau, احفظ

Vieil, avancé en âge, اختيار عجب الختيار عجب الخير العهر عجب العهر الع

Vieil, use, ancien, بالى و Vieil habit, أ عتيق م بالى و عتيق . أوب بالى و عتيق

Vieil, antique, qui a l'air de vétusté, قديم.

VIEILLAND, s. m., qui est dans le dernier âge de la vie, شيخ; plur., شيخ; plur., اختيارية.

VIEILLE, s. f., celle qui est dams la vieillesse, هرمة ـ عجايز, plur., هرمة ـ عجايز.

Vieilleries, au plur., meubles, hardes, choses vieilles et usées, مشى عثيق .

- شبخوخة Vieillesse, s. f., dernier âge de la vie, مثبخوخة - كبر

. الشيوي ـ العجايز , Vieillesse , les vieilles gens

VIRILLIR, v. n., devenir vieux, avancé en âge, تنقدّم فى العبر ــ I. شاب ــ I. عجز ــ A. كبر ــ I شاب ــ Vieillir, en parlant de choses inanimées, comme le vin, etc., عتق O. || Il a vieilli dans le métier de faux témoin, النعتق فى شهادة الزور .

Vicillir, cesser d'être en usage depuis long temps, فاث O. ـ مادم A. O.

Vieillir, v. a., rendre vieux, faire paraître vieux, أهرم

الة موسيقا , Vielle , s. f. , instrument de musique و هي نوع قانون.

VIENNE, ville capitale de l'Autriche, فینّد کرسی مہلکتہ النہسا

بنات ابکار, plur ; بنٹ بکر, vierge, s. f., fille . عداری ; plur ، عدرا ۔ بتول ۔

Fierge , signe du Zodiaque , العذرا - برج السنبلة. Étoile à sa main gauche nommée l'Épi de la Vierge , السنبلة - السهاك الإعزل.

Vience, adj. com., qui a vécu dans une continence parfaite, بتول.

Vierge, qui n'a pas été fondu, ni mêlé, ni entamé, بكر.

Vierge (vigne) qui ne porte pas **de** fruit, فوع كرمة ما لها ثهر.

Vir, s. m., la chair vive, لحصا.

Être piqué au عَنِّى, au fig., être offensé grièvement, انجرح في العظم ـ انجرح قلبه. Couper dans le vif, la chair vive, au fig., toucher à ce qui est le plus sensible, قطع في العظم.

Vir, Vive, adj., vivant, حتى. Mort ou vif, طيّب و الا ميّت.

Vif, qui a beaucoup d'activité, de vigueur, 5

ادنیا , ونتی ـ خسسا , pl. خسیس | - حرک , vif, actif, qui est agile ، خامی ـ ناری ـ .ىطران

بابخس ثهن _ بارخص ثهن A vil prix, عظيم . A vil prix ـ برد شدید بازد شدید بازد شدید. Froid vif,

VIF-ARGENT, s. m., mercure, زينق

VIGIE, s. f., terme de marine, sentinelle, ناطور.

VIGILANCE, s. f., attention sur . . . avec diligence et activité, أنتناء _ النتاء .

VIGILANT, z, adj., soigneux, attentif, qui veille ع منتب ـ نبيم avec soin à ce qu'il doit faire, ـ منتب ـ .وآعي

. بيرمون _ عشية عيد Vigila, s. f., veille de fête, عيد عشية برذالت بقباحة - إ عنبت , Vigna, s. f., plante qui porte le raisin, عبرذالت بقباحة - إ دالية ـ كرمة: Feuilles de vigne, عرش , Tapisser de vigne اوراق دوالي

Vigne, étendue de terre plantée de vigne, کرم;

VIGNERON, s. m., qui cultive la vigne, زارع الكرم .کرام ـ

. صور ; pl., صورة ; pl., صورة VIGNOBLE, s. m., lieu planté de vignes, کرم; pl., .کروم

VIGOGER, s. f., animal qui a une laine très-fine, .حيوان لو صوف ناعم

VIGOUREUSEMENT, adv., avec force, vigueur, بعزم شدید _ بحیل

VIGOUREUX, SE, adj., qui a de la vigueur, fort, . عفی _ قوی _ شدید robuste,

عافية _ قوة , Viguzua, s. f., force pour agir Vigueur, force d'esprit, 3.

Vigueur, au fig., ardeur jointe à la fermeté dans عزم , toutes les actions

VIL, z, adj., bas, abject (chose) , دنی _ حقیر. timens إرذيل ـ ليام; plur., وذيل ـ الياد , plur., اهل البلد , plur., اهل البلد , plur., اهل البلد , plur., اهل البلد ,

. بخس ـ رخيص بالانام Vil, de peu de valeur, VILAIN, E, adj., qui n'est pas beau, qui déplait à

- بشع _ قبير المنظر قبحا , plur. , قبير المنظر فبحا , plur. , قبير المنظر عاد , propos vijs , qui tiennent de l'insulte

Vilain, incommode, facheux, ادى ـ رذل, .قبيع - بشع - فاحش , Vilain, déshonnête . خسيس _ بخيل _ قذر, Vilain, avare .م. الاسافل ـ سفلة , roturier , تا السافل ـ سفلة ... لعب اليد يغيظ , Jeux de main jeux de vilain VILAINEMENT, adv., d'une manière vilaine,

VILEBREQUIN, s. m., outil pour percer le bois, مثاقب , pl. ; مشقب _ مبخش مخراز

VILENIE, s. f., ordure, saleté, وسنج; plut.,

Vilenie, paroles injurieuses et basses, obscénité, .كلام فاحش - كلام زفر- عببة - زفرة

Vilenie, nourriture mauvaise, malsaine, أستانة.

Vilenie, avarice sordide; actions basses et viles, بهدلت - وذالت - بخل - خساسة

VILETE, s. f., qualité de ce qui est de peu d'importance, à bas prix, خاصة.

VILIPENDER, v. a. fam., traiter de vil, traiter avec .ىهدل ـ احتقر ,mépris

VILLAGE, s. f., grande ville mal peuplée, mal bâ-. قر بة , tie

VILLAGE, s. m., assemblage de maisons trop peu nombreuses pour former، un bourg, خييعة; plur., .حياء

VILLAGEOIS, E, adj., habitant de village, علاقة. VILLE, s. f., assemblage d'un nombre considérable بلاد , plur. , بلد ـ مدن , plur. , مدينة , plur. , بلد ـ مدن , plur. , بلد ـ مدن , plur. , بلد

VIN, s. m., liqueur qu'on tire du raisin, فيم بنفسج.

Vin, s. m., liqueur qu'on tire du raisin, كالم بنفسج.

Violateur, trice, s., qui viole ou enfreint la loi, . (Barbarie). شراب ـ نبيذ

.متعدى Mettre de l'eau dans son vin , au fig. fam. , se mo- le droit , متعدى dérer, عقل ۸

نشواري, Entre deux vins, qui approche de l'ivresse متكتف ـ

Vinaigre, s. m., vin rendu, devenu aigre, کفی النع للتعفن , Vinaigre des quatre voleurs تخلل, Tourner en vinaigre

VINAIGRER, v. a., assaisonner avec du vinaigre, .0 حطخل في

VINAIGRETTE, s. f., sauce où il entre du vinaigre, مرقة خل

VINAIGRIER, s. m., qui fait ou vend du vinaigre, خلال.

Vinaigrier, vase pour mettre le vinaigre,

Vinaigrier ou Sumac, arbre, سياق

VINDICATIF, VE, adj., porté à se venger, عقود .حريص على أخذ الثار

VINDICTE PUBLIQUE, s. f., poursuite d'un crime, مقاصصة

VINÉE, s. f., ce qu'on recueille de vin dans une نسنذ سنة, année

VINEUX, SE, adj., qui sent le vin, qui en a la cou-اخری leur, خر

Vineux (vin), qui a de la force, نبيذ حامع. VINGT, s. m., deux fois dix, عشرون ـ عشرين. عشر بر, , VINGTAINE, s. f., nombre de vingt عشرین, Vingtième, adj. com., nombre ordinal,

واحد مين, s. m. la vingtième partie, واحد عشرين.

VIOL, s. m., violence qu'on fait à une fille, à une امراة femme dont on jouit de force, امراة امراة.

بنفسجي , VILLETTE, s. f. fam., très-petite ville, بلدة صغيرة , VIOLAT, adj. m., où il entre de la violette

VIOLATION, s. f., action de violer, d'enfreindre un engagement, تعدية العهود _ نقص العهود. Violation des lois, تعدية الشرايع, Violation d'un lieu sacré, خرق حرمة موضع

VIOLEMMENT, adv., avec violence, avec force, .ىشدلا

ـ بالغصب ـ بالقهر , Violennment, de force . جبرا وقهرا

تعدیت _ نقص , Violement, s. m., infraction مخالفتر

VIOLENCE, s. f., qualité de ce qui est violent, شدة.

Violence, force dont on use contre le droit com-.ظلم - عسف - اجبار - قهر , mun

VIOLENT, E, adj., qui agit avec force, impétuosité, شدید; plur., اشتداد, Douleur violente, .عواصف , pl., عاصف , Vent violent وجع شدید ورحل خلقي رخلقاني

Violent, trop rude, trop difficile, عاسف _ عاليد _ عاليد _ عاليد _ عاليد _ عاليد _ عاليد Fiolent, causé par un accident, e.e.

VIOLENTER, v. a., contraindre, faire faire par .I غصب احدا على شي , force

VIOLER, v. a., enfreindre, agir contre, ناف O. . Violer son serment, تعدّى ـ . 0 نقص ـ خالف ا . نقص العهد , Violer un traité علي يهيندا Violer ses engagemens, خان العهود. ∥ Violer les خرق حرمة ,Violer un asyle ∥ . تعدّى الشرايع ,lois O. | Notre موضع lterritoire a été violé, انداست ارصنا.

Violer, faire violence à une fille, en jouir par اقتنص البنث عصباً . . م فصبح . force

VIOLET, TE, adj., couleur pourpre tirant sur le بنفسیجی _ مناوش _ منویش ,hleu fonce

VIOLETTE , s. f., plante et sa fleur , بنفسج.

رجل كامل ا خيري, Violiza, s. m., plante, giroflée jaune, حيري المال المال المال المالية المال منثور اصغر

Viozow, s. m., instrument de musique, مرجلية vigueur, قيلجيت. ر باب , ; حمالة .

نوع كينجة , Violoucelle, s. m., grand violon .كىسۇق

. نوع دالية, Vioane, s. f., plante

حلق , coll., علقة ـ دللة , manche للمست , serpent dangereux المست المست , manche , علقة ـ دللة , coll., ر . افاي , . plar ; افعى ـ افعى الترياق .

. تقدير Langue de vipère , au fig. , méchant , calomniateur, القدير لسان للافاعي

مقدّر, sance, إأبن افعي, VIPERRAU, s. m., petit d'une vipère . اولاد کلافاعی ,.plur

. تقديراً , Vipénine, s. f., ou Langue de Bouc, Échium المحيون - راس كلافعي

VIRAGO, s. f., femme qui a l'air d'un homme, امرالا مسترجلة.

Virement, s. m., transport d'une dette active, نىقل.

. تحويل القرية , Virement , action de virer

VIRER, v. n., tourner, aller en tournant, , 13 O.

Virer, terme de mer, tourner d'un côté sur . حوّل القرية , l'autre, virer de bord

آدار, Virer, v. a., tourner, آدار,

VIREVOLTE, s. f., et VIREVOUSTE, s. f., tour et retour , کورة.

مقابلي _ واقف قبالي يا Virgereal, R, adj., qui appartient, qui a rapport vis de moi, عقابلي _ واقف à une vierge, بكرى _ بتولى.

أخبرت بهافيد - صنّح - علامة , Vinchnitique , thentique علامة , Vinchnitique . نکارة _ نکورية _ نٽولية

نوع كهثري باكلوة في الشتا

. شرطة, Virgoulk, s. f., signe de ponctuation, شرطة.

VIRIL, E, adj., qui est d'homme en tant que måle, d'un homme fait, رجالي ـ ذكري. Age viril, åge d'un homme fait, مرجلية. [Qui a l'âge viril,

VIRILEMENT, adv., d'une manière virile, avec

.سن البلوغ ـ مرجلية , VIRILITÉ, s. f., âge viril Virilité, capacité d'engendrer dans l'homme,

VIROLE, s. f., petit cerele de métal autour du

VIATUALITÉ, s. f., qualité de ce qui est virtuel,

VIRTUEL, LE, adj., qui est seulement en puis-

VIRTUELLEMENT, adv., d'une manière virtuelle,

Virtuose, adj. com., qui a un talent remarquable استاذ في فن الموسيقا ـ موسيقي , pour la musique

VIRULENCE, s. f., qualité de ce qui est virulent,

VIRULENT, E, adj., qui a du virus, du venin, du fiel, مسم

Virus, s. m., venio des maux vénériens, 131 -

برغي _ برمة, s. f., pièce cannelée en spirale, برغي _ برغي . لوالب , pl. ; لولب ـ

ح فصاد , Vrs-a-Vis, prép., en face, à l'opposite, عضاد تمال ــ تحاة. Mon vis-à-vis, la personne placée vis-à-

VISA, s. m., formule, signature qui rend l'acte au-

الم برجة , VINAGE, s. m., face de l'homme, etc., وجه ; pl., Viacoulausa, s. f., pôire qui se mange en hiver, وشوش به pl., وشوش به Faire bon visage à quel-. مسحك في وجهد ـ لاقي احداً بالبشاشة ,qu'un أطأة وجه كية , Faire mauvais visage à quelqu'un ا

صاددة و خالفه و علظ له في Visage | avec Mauteur, dureté . . وحد صاحك Visage riant réfragné, فجم مقطب Changer dé visage, pàlir منجم مقطب (Changer de visage). الكلام تعيرت - احرر وجهه او اصفر وجهه ما om rougis أخواله

Viscenal, B, adj., qui appartient aux viscères, احشايي.

VISCÈRE, s. 18., partie intérieure du corps animal qui élabore la substance, اشم ; مل الماء
. Viscosini, s. f., qualité de ce qui est visqueux, لزوجة.

Visée, s. f., direction de la vue à un certain point pour y adresser un coup, علد النشان ـ طلة النشان.

Changer de visée, au fig., changer de desseins حط عينه على غير شي

Visen, v. a. et n., mirer, regarder au but pour y فاشين ـ حرّر على مtteindre avec une balle, etc., على . .0 اخد نشان

اهل على Viser, v. a., mettre le visa, على على

Viser, v. n., au fig., avoir en vue une certaine . حط عينه على ,fin,

Visibilité, s. f., qualité qui rend la chose visible, pection; عشف المقتبش من المقتبض .ظهور - روية

مرثق , adj., qui se voit, peut se voir, مرثق . يرى عياناً , Visible à l'œil . يدركم النظر ـ يُركى

.مبيرم ـ باين ـ

يكن الدخول إلى Visible, qui reçoit des visites, يكر

- ظاهرا , Visible were, adv., d'une manière visible .واضح

Visière, s. f., bouton sur le canon du fusil,

.نظر , Visière , vye

كشاف : Rompre en visière, au fig. fam., contrarier, parler d'examiner,

روية ـ نظر, Vision, s. f., action de voir, روية ـ

Vision, révélation faite aux prophêtes, aux élus, .روبها ـ وحمي

Vision, au fig., idée folle, تخيال ـ تخيّل plur.,

VISIONNAIRE, adj. com., qui a des idées folles, ex مختوف , travagantes.

Visionnaire, qui prétend avoir des visions, des مدّى الرويا والوحى révélations

VISIR ou VIZIR, s. m., ministre du Grand-Sei .وزرأ ,.plur ; وزير ,gneur

Visirat, s. m., place, dignité de visir; نوارة

VISITATION, s. f., sête de la visite saite par la عيد الزيارة , Sainte-Vierge à sainte Élisabeth

VISITE, s. f., action d'aller voir par civilité, devoir, زيارة . Faire visite à quelqu'un, i; O. Voyez VISITER.

Visite, perquisition, recherche, examen, ins-

Visite , d'un médech , شقم.

VISITER, v. a., aller voir quelqu'un chez lui, ا ـ . ا كشف عمليم ـ . 0 طل ، 0 شق على احد D. Visiter um malade, عاد المربض , Visiter um malade واصر - ظاهر - معلوم , Visible, évident, manifeste .0 شق عليه _ I. كشف عليه

> Visiter des افتىقد , Visiter des lieux saints par dévotion, , ; O.

> Visiter une chose, examiner si elle est en bon état, كشف ـ استفقد I. Visiter une blessure, كشف .على جرخ

Visiter, faire une perquisition, un examen dés أنفتش , Étre visité

VISITEUR, s. m., cèlui qui est chargé de visiter,

رجاجاً [.0 ضبط ببراغي, Vissen, v. a., attacher avec des vis, يرجاجاً Visser, faire entrer- l'un dans l'autre en vissant., رکب ذکر بی ان**د**

ا, نظرى , Visue L, LE, adj., qui appartient à la vue VITAL, E, adj., qui tient aux principes de la vie, متعلق بالحياة ـ معمه أ

. فوع فروق , VITCHOURA , s. m. , sorte de pelisse

سربع ـ عجل, adj. com., qui a de la viteste, عجل .قوام - بسرعة - بالعجل , VITE , allv. , avec vitesse , العجل Marcher vile, écrise vite, ميلم عفد I. - الله عند الستعجل - (Kasraouan) روّج , الستعجل - (Vas vite

VITEMENT, adv., vite, Jesel.

VITESE, s. f., célérité, grande promptitude à agir,

VITEX, s. m, ou Agnus-Castus, plante, بنجنكشت حب الفقد, Ses graines كف مريم ـ اغسر م

. قزار ، Vetrage, s. m., vitres d'un hatiment حاجر بقزاز, Vitrage, cloison vitre

_ · VITRAIL, s. m., grande senêtre d'église, كا

الواح قزاز كبار, Vitaxux, s. m. pl., grandes vitres, الواح قزاز كبار Viria, s. f., carreau de verre à une fenêtre, الواح ,plur. لوح قزاز

سقرار, Vifas, E, adj., qui a des vitces, يقرار

ركب قزاز, Vitrem, v. a., garnir de vitres

. قرأن VITREBIE, s. f., att , commerce de vitrier , قرأن بيّاع قزاز, VIPRIER, s. m., qui travaille en vitres,

Vitagux ; sz., adj., qai a de la ressemblanco avec le verre, de sa nature, يشبه القزاز ـ زجاجي.

VITRIFIARLE, adj. com., propre à être changé en

· VITRIFICATION, s. f., conversion en verre; son

ا حالة , استحالة الشي , effet, action de vitrifier, الزج ـ دبق , Vrsqueux, sa, adj., gluant, tenate

Vergifier, v. a., convertir en verre,

VITRIOL, s. m., sel astringent, زاج - جاز; plur., . تونية بصروية - زاج ابيس , Vitriol blanc , زاجات || Vitriol vert, ou vitriol martial, nommé aussi cou-. فلقديس - فَلَقَند - زاج قبرسي - زاج أخصر , perose VITAIOLE, E, adj., où il y a du vitriol, وفي والج VITRIOLIQUE, adj., du vitriol, de sa natere, .زاجي

VIVACE, adj. com., qui a en soi les principes d'une ا بعيش كثير, longue vie

VIVACITE, s. f., activité, promptitude à agir, à se . حرارة أحدة - نشاط , mouvoir

Vivacité , force , ardeur , الشدّة .

Vivacité, brillant, pénétration d'esprit, 63 -ذكاوة.

Vivacité, force des couleurs, اواوة.

Vivacité, emportement léger et passager, المُعْلَق -. تكلم بحرقة , Parler avec vivacité . طلعة خلق

VIVANDIER, ERE, s., qui vend des vivres aux بتياع للعسكر,troupes et les suit

, plur على عايش, vit, على plur على plur ب في حياة , Da vivant de . أحياء

Bon vivant, fam., qui aime le plaisir sans nuite aux autres, بصوح; plur., جعابير

VIVAT, s. m. interj., qu'il vive! cri d'applaudisse-بهعیش ment,

بعيش, interj., exprime la joie, Kadmiration, بعيش الفاتحة في صحابيًّا. Vive celui qui sait se connaître بمن يذوق روحم

Qui vive? terme militaire pour reconnaître ceux qui s'approchent, مین ; vulg., مین ,

Sur le gui vive, en état d'alarme, de dossance,

كتاب ترجان مختصر ,Sur le qui vive, sur ses explication succincte . مشعول مد معال الملل اعلم حذر - واعي gardes,

VIVE-LA-JOIE, s. m., homme joyeux, sans souci, .بحبوح ـ بطران

VIVEMENT, adv., avec ardeur, wigueur, sans re-. شدّة _ بحمية , lache

Wavier, s. m., pièce d'eau où l'on conserve du . حوض للسيك _ بوكة فيها سيك , poisson

VIVIFIANT, E, adj., qui ranime, qui redonne du محبد , mouvement

VIVIFIER, v. a., donner et conserver la vie, أحداً. Vivister, au fig., donner de la vigueur, de la force, احيم ـ قوي

VIVIPARE, adj. com., que met au monde ses petits tout vivans (animal), ايلد احيا.

VIVOTER, v. n. fam. , vivre petitement, avec peine, .نعتش ـ قاسم

I. Tant qu'il vi- عاش I. Tant qu'il vi-مادام بقيد الحياة , vra

ا عاش من , subsister, se nourrir de, عاش من أ. . Il vit du travail de ses mains, تَنقوت أَراقتات يتقوت بكد يديد

Vivre, passer sa vie, عاش I. عهرة عهرة I. قضى عهرة . مسلك سلوك , se conduire, se comporter, عسلك سلوك ... 0. Savoir vivre, connaître les usages, les manières reçues | les rames, قدفي _ عوم. parmi les honnétes gens, عرف الواجب Homme ¶ .عنك معروف ـ عارف الواجب ,qui sait vivra Le savoir-vivre, - الواحب Le savoir-vivre

VIVRE, s. m., nourriture, tout ce dont l'homme se at مُونِعة - زاد ،Les wivres عبش - قوت ،nourrit قل الزاد , Les vivres manquèrent إ أمُو ونسة

Apprendre à vivre à quelqu'un, & l.

VIZIB. Foyez VISIR.

VOCABULAIRE, s. m., liste alphabétique des mota daume langue, d'une science, avec une voie de Smyrne, هن طريق أزمير.

Vocal, E, adj., qui s'exprime par la voix, عسم.

VOCALEMENT, adv., d'une manière vocale, وبالصوت

VOCATIF, s. m., t. de grammaire, cas dont on se sert pour appeler, ندا

VOCATION, s. f., mouvement intérieur par lequel Dieu appelle à un genre de vie, إلى المهة عداية.

Vacation, inclination pour un état, penchant; au fig., disposition, talent marqué pour un travail. .ميل طبيعي الي ـ دعوي

Vociférations, s. f. plur., paroles accompagnées . جعجعة _ ضحّة _ عياط , de clameurs

Vocifiaen, v. n., parler avec clameurs dans une assemblée, عبط _ عبط _ عبد

Voru, s. m., promesse faite à Dieu d'une chose qui peut lui être agréable, sans être de précepte; offrande promise, chose offerte, بنذور, pl., بندور.

VOEUR, s. m. pl., souhait, désir, La Les. Faire des vœux pour quelqu'un, al les O. I. || Faire des voux pour la santé, la prospérité de quelqu'un, Faire des yœuz contre المادة بالعافية , بالسعادة quelqu'un, غليب دعا غليب العام و quelqu'un, عليب :اعطاه ما تهني ـ استجاب دعاة ـ اجاب دعاه

Vocue, s. f., t. de mer, mouvement imprimé par

Vogue, au fig., credit, estime, reputation, سيعة ا لم صيت , Qui est en vogue أسم ـ صيث ـ ا اطلع لد صيت , Mettre en vogue

عوم _ قدَّف Vocuer, v. n., ramer, avancer, عوم _ بيجوى ما بيجوري Vogue la galère, arrive ce qui pourra, ابش ما صار بضير۔

VOOUEUR , s. m., rameur; مقدّني:

ماهوذا _ ادى _ ها ، Voici, prep., pour indiquer, ادى _ ها، Par la طرق بر Pur. طرق Par la

. I. سارى البحر, Faire voile, naviguer اقلع الركب إ- طرابق ; plur. طريقة , Faire voile, naviguer الم فر Par la voie de M. un tel, ابواب, plur., باب Prendre المن تحت يد فلان ـ بوساطة فلان عيل كل الوسايط ل ,toutes les voies pour

. اثار ; plur. اثر , Koie, trace

Mettre sur la voie, aider au succès, à la découverte, دل على 0.

Voic d'eau, deux seaux, دوړ مو ټه.

Voie d'eau, ouverture par laquelle l'eau entre dans . بخش في مركب يدخل مند الما , vaisseau

Voie de bois, mesure de bois, charretée, الم ملو نقالت حطب ـ حطب

Voie-Lactée, amas d'étoiles qui font une trace طريق النبن ـ دريب التبانة ,blanche dans le ciel المجرّة - أم السها - طويق اللبّانة -

Voila, prép., pour indiquer, rappeler, اهذا Voilà que, ne voilà-t-il pas que, ما لاقبت الا و ـ الا و .

C VOILE, s. m., étoffe qui sert à cacher quelque بتاع قلوع ,ehose, استر اغطية , Voile de femme seas, بتاع قلوع , couvrant la tête et le visage, ne laissant voir que les yeux, براقع; plur., براقع. || Voile de femme qui couvre la tête et le visage à l'exception du nez et des yeux, اخيار. | Petit voile d'étamine fine et noire pour le visage seulement, شعرية. || Grand voile de femme - Lbc. | Voile d'homme, mouchoir dont les Arabes-Bedouins se couvrent le bas du visage pour n'être pas reconnus, لثام.

Poile, grand rideau, ستر عاب ـ ستر.

Q. ستر ,Jeter un voile aur

Voir de ses yeux une chose . پر بعال سفوج ۔ | Voir de ses yeux une chose : بشوفتكم , بروباكم , بهشاهدتكم | Le vaisseau mit à la voile . أنزلى القلمـــوع .

.مراکب , pl., مرکب , vaisseau Voslé, E, adj., couvert d'un voile; caché, cou-, Femme voilée مغطي _ مستولي- مجتوب ,veri امراة معطاية , مبرقعة , مخيرة . Voyez VOILE. .رجل ملقم ,مضيق أللثام ,Homme voilé ا

برقع ـ . O ستر, Volle, ستر O. م., couvrir d'un voile . Un nuage a voilé la lumière du jour, بسحابة حجبت نور الشمس

Voiler, au fig., couvrir, cacher, déguiser, ـ ستر

Se Voiler, v. pron., se couvrir d'un volic (femme), Voyez . تلقم _ تعطى _ تهزره تازر _ تخمر _ تبوقع Voile.

Votlerie, s. f., lieu où l'on raccommode les voiles, .مرقعة القلوع

VOILIER, s. m., qui travalle aux voiles d'un vais

Voiliem, adj. m. (bon), سَرِيع السير. Mauvais . بطي السير voilier

Volles, s. f., toutes les voiles, quantité de voiles d'un vaisgeau, قلوع.

Voir, v. a., recevoir les images des objets par les .0 طص ـ قشع ـ .0 شاف ـ . A رای ـ .0 نظر ,yeux ابزار et ازار ,yeux ابزار aui couvre la tête et le corps tout entier ـ ما بطص شي ، Je ne vois rien شاهــــد ـ Mes yeux ne voyent plus, أما ينفوف شمير بطمّ المعلق الم اوراة, أرواة الشي - فرجه على شي الواة الشي اله la lui montrer, Voile, au fig., apparence spécieuse; prétexte, | Il prie pour être vu, par affectation et hypocrisie, moten pour tenir une chose cachée مستر . ستر . Tu verras , ou je te ferai voir, manière de memcer, على ما يجيك . O شاف بعينه _ راى الشي عياناً _ عابن الشي الشي الشي القلوع . Deployer les voiles . قلوع . De Serrer les voiles, الم القلوع , Mener les voiles, ال Nous jouirons du plaisir de vous voir, فيتهلى

Voir, avoir vue sur, طلّ على ما الله المناس المناس المناس الله الله المناس المناس الله الله الله الله الله الم nous voir, شرّف لعندنا ou شرّفنا; réponse : de voyage avant de se mettre en route, المجارقبل .شق علينا _ انت مشرّو

Voir, frequenter, شاد.

. Voir, observer, regarder, نظر الى ـ ابصر 0.

Voir une affaire à fond, . امعن النظرفي امر, l'examiner attentivement

Voir, au fig., pénétrer, remarquer, s'apercevoir, اطلع على _ . 0 شاف

Voir, connaître, عرف I.

استخبر عن شـــــه Voir, s'informer, استنفهم الشي.

جرّب, essayer, éprouver, جرّب

Voir, discerner, juger, S, A. Je vois bien ce qu'il faudrait faire, mais je ne puis l'exécuter, .prov ; العين بصيرة واليد قصيرة

Voir, inspecter, كشف I. _ فظر الي - O.

. Voir à, avoir soin, pourvoir à, دَر,

Voir, jouir d'une femme, اعاشر امراة.

شاف من , Voir de loin, au fig., prévoir, pénétrer يعيد Je te ferai voir du pays, au fig. fam., je te . ياما تشوفي susciterai des embarras,

Se Voir, v. pron., se regarder, se fréquenter, قابلوا بعضهم ـ تواجهوا.

Se Voir, être aperçu, paraître, U. A.

Vu, part., formule de palais, ayant été vu, عبد .النظر الي

الى, attendu, eu égard à, نظراً الى.

Au vu de, devant les yeux de, عين.

حتم و Voire, adv., même

VOIRIE, s. f., lieu où l'on porte les immondices, .كيهان , pl. ; كوم - المزابل - الكيهان , pl. ; pl. . نظر الطرق , charge de voyer, نظر الطرق.

Voisin, R, adj., qui est proche, مجاور - قربب. dans une basse-cour, عليه ; sing., عليه ; sing., طيع ; sing., طيع ; sing., طيع , عليه .

Poir, faire visite, شقر على ما O. مشقر على Wenez voisin avant de prendre une maison, et du compagnon .prov. || 11 faut mé; الدار والرفيق قبل الطريق nager son voisin, quand même on aurait àse plaindre de ses procédés, الجار و لوجار, prov.

> Voisinage, s. in., proximité, lieu proche, قرب .مجاورة ـ جوار ـ

Voisinage, les voisins, العصيران.

VOISINER, v. n. sam., visiter samilièrement ses voi-عاشر جبرانه, sins,

VOITURE, s. f., ce qui sert au transport des personnes, des marchandises, عجلة _ عربانة _ عربة.

. نقل , Voiture, port, transport,

O. نقل , Voiture par voiture

VOITURIER, s. m., qui conduit une voiture, qui شيّال ـ سوّاق عربة, transporte par voiture.

VOITURIN, s. m., loueur de chevaux, de carrosses, .مكاري

Voix, s. f., son de la bouche, صوت; plur. ا .مشافهةً _ لسانًا ,De vive voix _ اصوات A haute voix, باعلى صوته ـ بالعالى A haute voix, ياعلى نالواطے ,basse

لسان الناس ـ قول الناس الناس .. السان الناس .. Voix, au fig., suffrage, صوت _ رصاء. Aller aux جهع الأرا , voix

- حرام, s. m., action de celui qui dérobe, حرام .سرقة

سريقتر ـ سرقتر, chose volée, سريقتر ـ سرقتر.

Vol, mouvement des ailes des oiseaux pour voler, . فوس طاير ,Tirer au vol . طيران

ارتفاع, elévation de la pensée, ارتفاع - حالاتي , Volace, adj. com., leger, changeant .قلاب

VOLAILLE, s. f., tous les oiseaux domestiques

VOLANT, E, adj., qui a la faculté de se soutenir en طاير ,l'air

طاير, Polant, qui n'est pas stable, fixe à demeure, طاير .طیار ۔ طیاری ۔

Volant, s. m., morceau de liége, etc., garni de قطعة فلين او خلافه ملسة ريشا , plumes

.جناح طاحون, Volant, aile de moulin,

طاير , Volatile, s. m., animal qui vole,

VOIATIL, E, adj., qui se résout et se dissipe par التصعد , l'action du feu

VOLATILISATION, s. f., action de volatiliser, الصعيد.

VOLATILISEB, v. a., rendre volatil, معدر

Volatilité, s. f., qualité de ce qui est volatil, فاللثر التصعيد

VOLCAN, s. m., montagne, gouffre qui vomit du termine, 301,1. جبل نار feu, ا

. نار محرقته, Volcan , au fig. , esprit très-vif, محرقة

Vola, s. f. (faire la), فع الكل A.

.طيران _ طيرة , Volke, s. f., vol d'un oiseau

. سرب حومة , Volce, bande d'oiseaux qui volent Volée, t. de guerre, décharge de plusieurs canons, عبرب عصا , Volée de coups de bâton طلقة مدافع . بالطوع و الرصا ـ بالمحتيار , lonié أشان , Polée, au fig. fam., élévation, rang, qualité .مرنبة ـ

A la volée, adv., inconsidérément, sans réflexion نطا, لا. Saisir quelque obose à la volée, ou de volée, استلقى, اسلقى الشي - خطف الشي من الهوا من الهوا

n'a pas la propriété, عند احد المنامن المدارة المنامن احد Contre sa volonté, عند اعد المنامن المدارة المنامن i. O. Voler, prendre par force, خطف I. – يغير ارادتـــه ا De bonne volonté, de bon gré, . الطوع و الرصال A volonté, quand on veut. بالطوع و الرصال A. الطوق A. Voler sur les grands chemins, اذا اردت | O. || Voler quelqu'un, le dépouiller ربط الطريق _ . # Voler quelqu'un , lui prendre quelque chose , .سرق , اخذ منه شي

Voler, v. n. se soutenir, se mouvoir en l'air par le moyen des ailes; au fig., courir, avancer avec une grande vitesse, , L I.

.سرقة, s. f. fam., larcin, pillerie, سرقة.

Volet, s. m., tablette, panneau qui couvre une . لوج الطاقة ـ درفة ـ ضلف ; pl. , صلفة عرفة

حرامية , pl., عرامي , Voleua , se , s., qui vole نشال ـ سرّاق ـ سارق ـ لصوص ,plur., الص ـ - قطعية , plur. , قطعي , Voleur de grand chemin . رباط طريق _ قطاع طريق

. نهر الخن _ اتل , Volca, s. m., fleuve

VOLIÈRE, s. f., lieu où l'on nourrit des oiseaux, .محل طيور - بيت طيور [

. برج طيور , Polière, petit colombier, برج

Volition, s. f., acte par lequel la volonté se dé-

VOLONTAIRE, adj. com., sans contrainte, fait de . بالرصا - اختياري , franche volonté

Volontaire, qui ne veut faire que sa volonté, .عنىد

VOLONTAIRE, s. m., qui sert volontairement dans المخسر , les troupes

Volontainement, adv., de bonne et franche vo-

VOLONTÉ, s. f., faculté, puissance par laquelle on veut, ازادة La volonté de Dieu, ses ordres, ses décrets, مشية الرب.

مراد _ ارادة , ce qu'on veut qui soit fait, مراد _ ارادة مشتهر. Faire ses volontés, tout ce que l'on a envie VOLER, v. a., prendre furtivement, ou ce dont on de faire, عيل كل ما يعجمه De sa propre volomé,

> Bonne volonté pour quelqu'un, bienveillance, li a de la bonne volonté pour vous, أرادة خير لاحد

يريد لک الخير. Mauvaise volonté, malveillance, سوء نية.

Volonte, ardeur de bien faire, غبة.

VOLOWTIERS, adv., de hon cœur, de hon gré, بسم الله ـ تكرم ـ على الراس والعين ـ حاصر.

VOLTE-FACE (Faire), tourner le visage à l'ennemi qui poursuit, مجع مل قلب على العدو, A.

طيران, VOLTIGENENT, s. m., action de voltiger, حوم ـ

VOLTIGER, v. n., voler çà et là à plusieurs reprises, مار ـ رفزف ـ .. O. ـ عام .

Volliger, flotter au gré des vents, أقد في الهوا 0.

Foltiger, faire des tours de souplesse ou de force sur une corde tendue. D. O.

Voltiger, courir çà et là légèrement; au fig., être inconstant, léger, زائد I.

VOLTIGEUR, s. m., qui voltige sur la corde, بهلوان Voltigeur, soldat, vélite, مسكرى طبيا

VοιυΒΙΙΙΤΕ΄, s. f., facilité de se mouvoir, d'être mu en rond, سرعة الدوران.

ارا, براى ـ رضا ـ اصوات , pl., امان براى ـ رضا ـ اصوات , pl., بارای ـ رضا ـ اصوات , pl., بارای ـ رضا ـ اصوات , volubilité, articulation nette et rapide; habitude pl., توان بارای ـ رضا ـ اصوات . Voter, v. n., donner sa voix, so

Volume, s. m., étendue, grosseur d'un corps par rapport à l'espace qu'il occupe, ريختُ.

Polume, livre relié, broché, على النجهاعة ب النجهاءة ب النجهاء النجهاء النجهاء النجهاء النجهاء النجهاء النجهاء النجهاء النجها النجهاء النجهاء Volume in-quarto, الندرى , كتاب كبير النجم , Un gros volume, مجلد وسط النجها , كتاب كبير النجم , Votre , pron. poss.,

Volumineux, se, adj., fort étendu, qui contient beaucoup de volume, كبير الجم عندين

'VOLUPTÉ, s. f., plaisir du corps, de l'âme. シジュ ころして である こうしょ

Voluptueusement, adv., avec volupté, بنلذذ. Voluppueux, se, adj., qui aime, qui cherche la volupté, متلذّذ ـ متنقم Volvulus, s. m., passion iliaque, colique de miséréré, تحبحر.

. dعم القاق _ جوز القى (noix), مطعم القاق _ .

دمّلتُ في الربية, Vomique, s. f., abcès au poumon, عبالم في الربية

Vomia, v. a., jeter par la bouche ce qui est dans l'estomac, بَكُ O. ـ فَيْتُ اللَّهُ اللَّاللَّا الل

ساریسبتر , Vomir des injures contre quelqu'un

dla مند نار , Pomir des flammes (volcan), طلع مند

قى ـ طرش . Vonissement, s. m., action de vomir, في ـ طرش .

مطرش , Vomitif, ve, adj., qui fait vomir مطرش ... مشتق ... منتق

VORACE, adj. com., carnassier, اكول عارج ـ اكول.

Vorace, qui mange avec avidité, آکول.

VORACITÉ, s. f., avidité à manger, شرة _ قرم

VOTANT, s. m., celui qui vote, - o- o- celui.

Vote, s. m., vœu émis, suffrage donné, صوت; pl., اراً, ; pl., اراً الله عنه عنه الله عنه الله عنه ال

Voter, v. n., donner sa voix, son suffrage dans une election, une deliberation, صوت.

Voter, v. a., proposer une chose à une assemblée, باشار على الجهاعة ب

Votir, ve, adj., qui a rapport, appartient à un vœn, نذرى.

Votre, pron. poss., كم Le vôtre, بتاعكم.

Les vôtres, vos parens, votre compagnie, votre société, جاعتكم ـ اهلكم.

VOUER, v. a., consacrer à Dieu, promettre par vœu, υ. Ο. Ι.

Se Vouer, v. pron., se consacrer, se donner entièrement, وهب نفسه . . . وهب نفسه.

Vouloir, v. a., avoir l'intention, la volonté, 3),;

et plus vulg. , الماء A. Il veut partir demain, .قوصرة |, Il voulut partir . يريد يسافر , بدَّة يسافر عدا قبوظ, Que voulez-vous? | Voute, s. f., ouvrage de maçonnerie en arc, اراد السرواح قبة السها, La voûte du ciel, قبة , plur., قبة و باليس بدك ما اين بدك ما اين بدك ما اين تربد افعل ما بدالك _ اعيل الذي بتريد

Pouloir, désirer, souhaiter, اشتهى _ أراد . Tout ce que vons voudrez, کلہا تشتہی ۔کلہا اردت ا Si vous voulez, si vous en avez le désir, الى كان sous leurs sabres croisés, علون جلول الاسرا تحت جلون الک خاطر Comme vous voudrez, comme il vous ا على خاطرك - على كيفك - كيفك . ا Que je voudrais savoir si... کنت مقبی _ مقبب ایباریتنی بالبتنی کنت ... Appartement voûté en reux que cela fût, بتهني.

Si Dieu veut, من الله الله Dieu le veuille, مير، أمير، Vouloir du bien à quelqu'un, اراد لد الخير I. الحير I. الحير الخير الحير الخير الحير الحي ادعى عليه _ اراد لم السوء , loir du mal à quelqu'un .اضهر لد الشرّ ـ

En vouloir à quelqu'un, lui vouloir du mal, En vouloir à, avoir quelque vue. .کان مقصوده ـ کان مطلوبہ ,quelque prétention sur || A qui en voulez-vous? Qui cherchez-vous? qui de-.على من تفتش ـ انث طالب من ?mandez-vous] A qui en voulez-vous par ce discours? إلى من qu'un qu'un rencontre en route), وبالله معك ; rép. , تشير بهذا الكلام

Que veut dire ce mot? ایش معنی های الکلیة Que .مشوار, un message , etc. ايش المقصود , ايش المواد ? veut dire ce procédé اليش موادك ?Que voulez-vous dire . بهذه العيلة ايش بدك تقول ـ تقول.

Ne pas vou-. فكر سفرد سفرة | Ne vouloir plus d'une | ما رضي ـ . A. I. ابي chose, y renoncer, s'en dégoûter, عانى الشي A. ـ عَدْی عنه.

Vouloir, être de nature à exiger, بنا ـ اقتصر القاتص . مرأد ـ قصد , Vouloir, s.m., acte de la volonté آنتم . Vous, pr. plur. de tu et toi

Voussunz, s. f., courbure, élévation d'une voute,

Voute d'acier, au fig., sabres, susils croisés de . چلون من سيوف ,من تفنک ,deux rangs de soldats Ils firent passer les prisonniers sous la voûte d'acier, .من سيوف

Voûτέ, κ, adj., qui a une voûte, qui est en voûte, منحنى , Qui a le dos voûté, بيت عقد , Je le voudrais bien , je m'estimerais heu- | pierres | اعرف ان الظهرا

La عيل قبة , Voûte, عيل قبة A. _

Se Volter, v. pron., se courber, انحنے ظہر ہا.

VOYAGE, s. m., chemin fait pour aller d'un lieu à un autre lieu éloigné, سفر ,pl., أسفار ,Bon voyage ر الله يكون معسيك (à quelqu'un qui part) _ الله يسليك : réponse ; طريق السلام____ : الله يوصَّلُكُ بِالسَّلَامِةِ وَ يُروينَا وَجِهِكُ بَخِيرًا rép.: وانت بخير وسلامة. Bon voyage (à quel-.الله بعافيك : rep. : عوافي _ الله يحفظ ك

Voyage, allée et venue d'un lieu à un autre pour

۔ مصروف سکّة ۔ حق طریق , Frais de voyage مصروف السفر

Voyage, relation d'un voyage, d'un voyageur,

VOYAGER, v. n., faire un voyage, aller en pays .سافر في البلاد ,lointain

VOYAGEUR, s. m., qui a voyagé, qui est actuellement en voyage, سافر , plur., سفار . سفارمسافر ـ سفارة , pl. ,

جلتي.

VOYELLE, s. f., t. de grammaire, lettre qui a un son par elle-même, et sans être jointe à une autre, كلهة اصطلاحية للنحوبين معناها حرف من - Voyelle con- حروف الهجا ينقري و لوكان واحك sidérée comme servant à faire prononcer une consonne, حرك تحريك ـ حركة . ■ Voyelle brève dans l'écriture arabe, motion, حركة. || Mettre les voyelles pour la prononciation, شكل O. || Voyelle longue, . حرف مدّ , lettre de prolongation

VOYER, s. m., officier préposé à la police des che-. ناظر الطرق ,mins

VRAI, E, adj., véritable, conforme à la vérité, . Tu ا محير - حق - حقيق - حقيق - حقيق - حقيق

حط عينه على , véritablement , effectivement , l'obtenir , على عينه على . . حقّا ـ بالحققة ـ بالحق

عوام | VRAISEMBLABLE, adj. com., qui a l'apparence de la vérité, قريب للعقل مشابد للحق . Ce qu'il y a de plus vraisemblable, c'est que, الأصبح ال

. بالتخوين - الباين - الظاهر

VRILLE, s. f., outil pour percer, بربية - مخرز Vulcate, s. f., traduction latine de l'Écriture

Vu, conj., à cause de, en égard à, الأجل - Vulnéaable, adj. com., qui peut être blessé, نظرا ل

Vue, s. f., faculté de voir, le sens par lequel on aperçoit les objets, النظر ـ البصر. Il a la vue courte, des plaies et des ulcères, نافع للجروح.

Rue, organe de la vue, les yeux, le regard, عنظر plaies, حوا نافع للجروح. O. || Tant que la vue عير، نظر الي Jeter la vue sur, عير، قدرمد البصر مدى العين ,peut s'étendre

. فرج ا_ نظر _ طلة , action de voir , de regarder .

VOYANT, E, adj., éclatant, qui brille (couleur), شوفة الم . A la première vue, اول طلة . A vue d'œil, autant qu'on peut en juger à l'œil, -راى العين. Voyez OEIL.

للة, manière dont on regarde, طلك

نظرة , étendue d'un pays , etc. , que l'on voit , بيتي كاشف, Ma maison a vue sur la place, طلة ـ على الميدان , مشرف على الميدان , مُطِلُّ على الميدان

اطاقة, fenêtre, ouverture d'une maison, طاقة. نظارة ـ دُر بين Longne-vue, lunette, نظارة ـ دُر بين

En vue, exposé à la vue, قدام عيون الناس.

ـ بصيرة , Rue, au fig., connaissance de l'esprit, بصيرة

مقصد _ قصد , dessein , but , fin proposée , مقصد _ Dans la vue de, عصد ـ قاصد Avoir en vue une chose, avoir des vues sur une chose, se proposer de

VULGAIRE, s. m., peuple, les gens peu instruits,

Vulgaire, adj., usité communément, حاري e plus vraisemblable, c'est que, المستفاض على لسان الناس ـ ساير الاصح أن La langue vul-Vraisemblablement, adv., selon la vraisemblance, gaire, اللسان الدارج ـ اللغة العادية.

دنع ـ واطمي , Vulgaire, trivial, bas

Vraisemblance, s. f., apparence du vrai, مشابهة Vulgairement, adv., communément,

. ترجة الكتاب المقدس باللاطيني, sainte,

Vulnénaine, adj. com., propre pour la guérison

VULNÉRAIRE, s. m., médicament pour guérir les

كسيشة الدب Vulnéraire, s. f., plante, عشيشة الدب

Vulve, s. f., terme d'anatomie, orifice du vagin,

X, s. m., vingt-troisième lettre de l'alphabet fran- de séjourner dans une ville, منع الغريب عن is, الحرف الثالث و العشرين. الحرف الثالث و العشرين. XANTHIUM, s. m., plante, بادنجان ترياقی. ХЕЙБLASIN, s. f., interdiction faite aux étrangers XYLON, s. m., plante qui porte le coton, شجرة XYLON, s. m., plante qui porte le coton, العرف الثالث و العشرين, çais

القطن!

Y.

Y

Y, s. m., vingt-quatrième lettre de l'alphabet fran-العصرف الرابع و العشرين ,cais

Y, adv., dans cet endroit là, خ. r, à, 1.

YEU

معاش , YACHT, s. m., petit navire

سندیان , YEUSE , s. f., chêne vert , سندیان .

YEUX, s. m., plur. d'œil, عين ـ عيون

Z.

Z'AC

Z, s. m., vingt-cinquième lettre de l'alphabet fran- ZAGAIE, s. f., sorte de javelot, خربث; plur., الحرف الخامس و العشرين ,منع تخزامة صفرا , ZACINTHE , s. f. , plante , اخزامة عندانات

LAI

ZAIN, s. m., cheval tout noir ou tout bai, sans

aucune marque de blanc, יאָנֵא - مصيت - أصم ZÈBAE, s. m., quadrupède, ane rayé, .).

ZÉDOAIRE, s. m., plante aromatique, sa racine, جدوار هندی ـ زرنبت

على كفيرة على , Z£Lž, z, adj., qui a du zèle غار على , Etre zélé pour , غار على .

ZÉNITH, s. m., le point céleste perpendiculaire à un point terrestre, سهت الرّاس.

Zένον, s. m., nom propre d'un philosophe célèbre, ينون الفيلسوف.

ZÉPHIR, s. m., vent agréable et doux, نسيم .

Zéro, s. m., caractère d'arithmétique en francais (o), en arabe (٠), عنفر.

Zero, au fig. fam., homme sans crédit, قطعة,

Zest, s. m. (entre le zist et le), ni bon ni mauvais, الاطبيب و لاردي ـ وسط.

ZESTE, s. m., cloison dans les noix qui sépare la chair en quatre, مثل الجوزة مثل موجود داخل الجوزة علم المربعة اقسام .

Zeste, pelure, peau mince de citron, قشر ليمون.

ZIBELINE, s. f., sorte de martre qui tient de la belette, ,

Zigzag, s. m., suite de lignes formant entre elles des angles très-aigus, شکّف فلک

ـ خارصينــــى , Zinc , s. m., demi-métal blanc . توتية معدنية.

ZIZANIE, s. f., au fig., discorde, division, فنتنة Semer la zizanie, رمني الفتنة.

Ziziphe, s. m., arbre qui porte le jujube , زفزوف , منجرة العنّاب .

ZODIACAL, E, adj., qui appartient au zodiaque, بخص فلك البروج.

Zodiaque, s. m., grand cercle de la sphère, divisé en douze signes, منطقة البروج ـ فلك البروج.

Zoilk, s. m., mauvais critique, envieux, عسود.

ZONE, s. f., une des cinq parties du globe qui sont entre les pôles, منطقة باردة. Zone glaciale, منطقة عتدلة. || Zone tempérée, منطقة حارة.

Zoologie, s. f., science qui traite de tous les animaux, معرفة الحيوان.

ZOOPHYTE, s. m., animal-plante, حيوان نبات ZYTHUM, s. m., boisson d'orge, بوزة

&, caractère qui tient lieu de la conjonction ET,

•

.

	A. C.	•	· • •	
·				
	•			
			•	-
	. •			
			•	
			•	•
		•	•	•
		,		
		,	•	
•				
			·	
		•		